

Giới thiệu Nhị Thanh Convert

Nhị Thanh giới thiệu tóm tắt: Sầm Thanh xuyên qua, trọng sinh thành một cái Thanh Xà, tên là Nhị Thanh.

Sau đó, hẳn biết cái thế giới này có Hắc tử, có Bạch Xà.

Đi khắp Thanh Sơn Xà chưa già, bỗng nhiên quay đầu đã thành yêu!

P/s: Tác giả viết rất chắc tay, lâu lâu lại chơi văn như thơ

P/s: Nếu đã đọc bộ Tiêu Dao Tiểu Thử Sinh thì không thể bỏ qua bộ phong cách tiêu dao tu tiên này và đặc biệt cũng dành cho bác nào thích tình cảm trải qua quá trình vun đắp chứ không phải tòi ra bá vương khí là đồ 1 đồng đũa nhé!!!

Các bạn ủng hộ truyện giúp mình nhé!.

Các bạn có thể ủng hộ bằng các cách sau:

1. Đánh giá truyện 9-10 sao bên góc phải màn hình
2. Đánh giá truyện covert bên dưới chương truyện
3. Tặng đậu , nguyệt phiếu, hỏa châu,.....
4. Giới thiệu truyện cho các đồng đạo của các bạn tham gia đọc truyện,...

Mình cảm ơn rất nhiều!!! (Mỗi đóng góp các bạn sẽ là động lực giúp mình cover tốt hơn a!)

2 ngày đăng chương 1 lần nhé...tác giả ra ít chương quá.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1 Trọng sinh thành rắn

Thanh Sơn sừng sừng đứng sừng sừng, mây mù vờn quanh bốc hơi lên.

Cỏ cây đón gió dập dềnh, suối dòng chảy róc rách.

Thanh Sơn xuống, cọ rửa xuống khe suối lưu, từ một thôn bên ngoài quanh co mà qua.

Nước bên này, Thanh Sơn sừng sừng bên trong thấy quyền rũ. Nước bên kia, bờ ruộng dọc ngang lần lượt thay nhau bên trong tầng kiêu na.

Lã chã...

Một trận thế xanh đậm, nhưng giữa chân mây lại có một màn màu đỏ lấm tấm màu xanh con rắn nhỏ, với bên khe suối trong bụi cỏ dò thủ, ngừng lại, rồi sau đó nhanh chóng bơi về phía dòng suối nhỏ, chuyển qua dòng suối, không có vào bờ bên kia bờ ruộng dọc ngang.

Lội qua lần lượt thay nhau bờ ruộng dọc ngang, sắp sửa mấy dặm, nhưng thấy một canh đại thôn rơi đập vào mi mắt.

Tiểu Thanh Xà quen việc dễ làm, lặng yên không một tiếng động lên vào trong đó, tránh thoát vô số gà chó, rồi sau đó chui vào một nơi dùng hòn đá đập khỏi tường đá học tường, ở trong khe đá bàn đứng người dậy, đầu rắn dán dưới người hòn đá, sau đó nói đạo thanh thanh âm thông qua xương hàm "Thỉnh lực hệ thống". Truyền vào đầu óc hắn.

"Học nhi lúc luyện chi, cũng không nói quá; có bằng hữu từ phương xa tới, phi thường cao hứng..."

Tư thực trong, một đám rừ xuống bụi tóc đồng tử rung đùi đắc ý, lãng tưng đến Khổng Phu Tử « Luận Ngữ ».

Mặc màu đen trường sam, giữ lại chòm râu dê Phu Tử, chấp tay sau lưng, vuốt chòm râu, đi theo rung đùi đắc ý, bộ dáng thật là say mê.

Tiểu Thanh Xà tên là Nhị Thanh, vốn tên là Sầm Thanh, không biết làm sao được trên đường đi gặp đường xe chạy tông chết, khác cha mẹ huynh đệ tỷ muội. Làm từ trong hỗn độn mở mắt ra, liền đã lấy thân rắn đi tới cái thế giới này.

Hắn oán qua, giận qua, muốn chết qua... Ngay tại hắn kiên quyết không ăn sống ăn, muốn thông qua loại phương thức này tìm kiếm giải thoát, nhưng lại đối bụng đến thoi thóp lúc, hắn gặp phải một cái đũa bồn xà nhân(người nuôi rắn).

Đũa bồn xà nhân dùng tự cho là rất hữu dụng phương thức, cùng hắn một phương diện trao đổi một phen, liền đem hắn nhốt về nhà, về sau hết lòng chiếu cố, thấy hắn không ăn sống ăn, liền cho hắn nấu thức ăn.

Đũa bồn xà nhân cũng họ sầm, cũng cho hắn lấy cái Nghệ Danh kêu Nhị Thanh, bởi vì ở tại trước, đũa bồn xà nhân còn nuôi có một cái so với hắn Đại Thanh rắn, tên là Đại Thanh. Đại Thanh đối với Nhị Thanh rất hữu hảo, không chỉ là bởi vì đũa bồn xà nhân đặt 'Dận đi dận lại dạy bảo '. Còn bởi vì Nhị Thanh chưa bao giờ cướp nó thức ăn.

Nhưng mà, cái này cũng không có thể để cho Nhị Thanh quên được, là lấy, hắn chỉ có thể thông qua loại phương thức này, làm cho mình nhớ, chính mình đã từng là người, mà không phải rắn.

Thời gian một năm, trừ đi ngủ đông, còn lại phần lớn thời gian, hắn đều ở chỗ này trải qua.

Mặc dù ông trời tốt lúc, hắn sẽ cùng đũa bồn xà nhân ra ngoài mài võ, nhưng trước mắt phần lớn công việc tất cả thuộc về Đại Thanh. Hắn thân dài không kịp hai thước, các khán giả chỉ vui nhìn hắn trên ột về điểm kia chấm đỏ.

Thời kỳ này một thước, tương đương với hai mươi lăm ly mét, mười thước làm một trượng.

Về phần vì sao đáng đáp như vậy chậm, hắn cảm thấy có thể là kén ăn nguyên nhân.

Mà Đại Thanh cùng Nhị Thanh, cùng với đũa bồn xà nhân, cái này, để cho Nhị Thanh nhớ tới Bồ Tùng Linh « Liều Trai Chí Dị » trong « Xà nhân », hắn cho là mình thân ở Liều Trai thế giới, nhưng thông qua đối với ngoại giới quan sát giải hòa, kết hợp với một vài tin đồn đến xem, cái thế giới này, hiển nhiên không phải là.

Bởi vì cùng chỗ phương thiên địa này bên trong, vẫn tồn tại Tứ Đại Bộ Châu, gần: Đông Thắng Thần Châu, Tây Hạ Ngu Chu, Nam Thiệm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu.

Mà bọn họ, là cuộc sống ở Nam Thiệm Bộ Châu. Lại kết hợp ngoại giới một ít tin tức đến xem, thời kỳ này, hắn là Tấn Sơ, Đông Ngô vẫn còn ở kéo dài hơi tàn.

Cái này làm cho hắn rất nghi ngờ, mình rốt cuộc là thân ở với vốn là thế giới cổ đại, hay lại là đi tới Liều Trai thế giới, cũng hoặc là Tây Du thế giới?

Như vậy, cái thế giới này, có cái kia Thần Hài sao?

Nếu như có, vậy nhất định cũng tồn tại yêu quái đi!

Hắn với cái thế giới này, tràn đầy hiếu kỳ, rất muốn đi xem, nhìn một chút cái thế giới này, hay không còn là hắn từng quen thuộc cái thế giới kia? Hay không còn có hắn quen thuộc những thứ kia danh nhân trong lịch sử?

Bất quá, những thứ này đều là đem tới chuyện, hiện tại hắn, ra ngoài quả thực nguy hiểm, tới đây làm cái học sinh dự thính, một đường bơi lại, cũng được (phải) cẩn thận từng li từng tí, hướng chỉ là thế giới bên ngoài!

Hạ qua đông đến, hai năm thời gian trôi mau cực nhanh, Nhị Thanh nhận biết không nói nhiều, Tiểu Triện, Đãi Thư cũng biết. Thậm chí hắn còn có thể dùng chính mình cái đuôi cuốn lên nhánh cây, với sa địa trên viết chữ.

Bất quá những thứ này, hắn cũng không dám để cho đũa bồn xà nhân, hắn lo lắng cho mình như vậy yêu nghiệt, có thể hay không bị những thứ kia đi ngang qua đạo sĩ tha phương làm yêu quái cho chém yêu biện hộ?

Mà thân thể của hắn, cũng từ ban đầu chưa đủ hai thước, dài đến bây giờ gần bốn thước.

Nhưng, một cái tin dữ, lại cho hắn đánh đòn cảnh cáo —— Đại Thanh chết.

Đại Thanh là bệnh chết, thời kỳ này, nhân sinh bệnh đều tới hướng bó tay toàn tập, hướng chỉ là một con rắn? Nhị Thanh ngờ ngác nhìn không sinh tức Đại Thanh, thương tâm đồng thời, cũng không khỏi cảm khái: Nguyên lai rắn sinh là như thế yếu ớt! Như vậy, giống ta loại này từ không ăn sống ăn nuôi trong nhà rắn, đem tới lại làm lấy cái gì đi đối mặt thiên nhiên tàn khốc cùng hung hiểm?

Có thể tưởng tượng đến kia mang lông chuột cùng tron nhẵn da con ếch, Nhị Thanh lại rất không cốt khí đất ngoan ngoãn làm dựng nhà đường xà.

Không có Đại Thanh, Nhị Thanh lượng công việc biến hóa rất nhiều. Đũa bồn xà nhân thấy vậy, cũng thật thương tiếc Nhị Thanh, thường nói lại muốn đi tìm cái rắn tới cùng Nhị Thanh làm bạn, thay hắn chia sẻ áp lực.

Nhưng không biết là nguyên nhân gì, này tháo(thô) hán một mực không cho hắn tìm tiểu đệ.

Một ngày, ra ngoài lúc lên núi, đi mệt, này tháo hán liền ở một tòa ngôi miếu đồ nát trước ngồi xuống nghỉ ngơi.

Tiếng thông reo trần trần truyền đi thoang thoang, gió thu từ từ tới mặt mũi. Tháo hán đuổi người một cái, nằm tựa vào miếu cạnh dưới cây già, gọi lên

ngủ gật tới. Nhị Thanh thấy vậy, bò ra ngoài giò trúc, chạy vào bụi cỏ.

Chờ tháo hán tỉnh lại, phát hiện Nhị Thanh không thấy, trong lòng nóng nảy, nhanh kêu mấy tiếng không về ứng, cuối cùng chán nản ngồi xuống, tâm lý thầm cảm khái tìm rấn bắt Cỏ, súc sinh quả là súc sinh, nuôi không quen đây!

Chiều tà tây tằm ảnh, Huyền Nguyệt Đông Thăng, chim bay về tổ, bì thú vào ổ, dưới núi khói bếp lượn lờ, trên núi Lão Nha cạc cạc. Lắc đầu nhìn chung quanh, vẫn không thấy Nhị Thanh trở về, tháo hán trong lòng ngũ vị tạp trần, nhớ tới những năm gần đây cùng Nhị Thanh sống chung từng ly từng tí, thiếu chút nữa là chẳng rời.

Nhưng nhưng vào lúc này, bên cạnh bụi cỏ truyền tới 'Lã chã' âm thanh.

Tháo hán bên thú nhìn, nhưng thấy Nhị Thanh từ trong bụi cỏ ngẩng đầu mà ra, hung hăng, khí thế bùng bùng, thật giống như tướng quân khai hoàn tới. Sau lưng hán, còn có một cái so với hán nhỏ rất nhiều Tiểu Thanh Xà, nhìn như có chút nhút nhát, cẩn thận từng li từng tí, nơm nớp lo sợ, giống như tiểu tức phụ.

Nguyên lai hán thừa dịp tho hán ngủ lúc, chính mình chạy đi quẹo tiểu đệ.

Bắt quả tiểu đệ không lừa gạt đến, ngược lại quẹo cái rấn em gái.

Thấy Nhị Thanh trở lại, tháo hán mừng đến chảy nước mắt, thẳng đem Nhị Thanh ôm vào trong ngực, phảng phất có loại mất đi chí bảo mà phục được (phải) mừng rỡ như điên cảm giác.

"Đi, về nhà!"

Có thể thấy, này tháo hán đã đem Nhị Thanh làm người nhà họ Thành.

Sau đó, kia tháo hán lại cho Nhị Thanh quẹo trở lại rấn em gái gọi là 'Tiểu Thanh' .

Tích hai năm, tiểu Thanh vừa được ba thước hơn, mà Nhị Thanh đã lâu đến bảy thước có thừa. Tiểu Thanh mặc dù không bằng Nhị Thanh như vậy thông minh lanh lợi, nhưng cũng rất có linh tính.

Lúc này, kia tho hán chính là thích đi nữa Nhị Thanh, cũng không tiện đem Nhị Thanh lưu lại, thứ nhất Nhị Thanh ăn mạnh gia tăng rất nhiều; thứ hai đã có hàng xóm nói với hán, Nhị Thanh quá lớn, nhìn quá dọa người, bọn nhỏ sờ hán hán còn không vui, sẽ hù được trẻ nít; ba người chính là, kia tháo hán dẫn hán đi ra ngoài mãi vô lúc, đã không quá dễ dàng vào tay.

Vốn là một loại vừa được năm thước liền không dễ dàng đùa bỡn, chỉ vì kia tháo hán quá yêu thích Nhị Thanh thông minh cùng đẹp đẽ, lúc này mới một mực giữ ở bên người.

Nhưng thiên hạ không khỏi tán chi diên tịch, kia tháo hán chính là dù tiếc đến đâu, cũng phải tha hán về núi.

Nhị Thanh chính là dù tiếc đến đâu com này tới há mồm nuôi trong nhà sinh hoạt, cũng chung quy được (phải) rời đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trở về sơn lâm

Sắp cáo biệt com tới há mồm nuôi trong nhà rấn sinh, sau này liền được từ lập sống lại. Suy nghĩ một chút những thứ kia mang lòng gả núi cùng mang lòng chuột, Nhị Thanh Thanh đột nhiên rất muốn khóc.

Lúc trước ngắm kia Thanh Sơn, hoặc ngâm 'Ta thấy Thanh Sơn nhiều quyền rũ '. Mà nay nhìn lại, nhưng là 'Thanh Sơn đại cốc tất cả Hung Địa, ác điều tẩu thú ảnh muôn trùng' .

Nhưng rấn trời sinh sẽ không rời lệ, ngay cả chớp mắt cũng không có cách nào bộ hành chi không biết sao?

Kia tho hán thấy Nhị Thanh Thanh thật lâu không nhúc nhích, chỉ nói là Nhị Thanh Thanh không bỏ được hán người chủ nhân này, không khỏi sinh lòng

cảm khái: 'Ai nói súc sinh vô tình?' toại quay đầu nắm lấy vạt áo lau lệ , vừa vung tay áo, đạo: "Đi chi đi chi, người súc sinh này, nhằm làm con gái tư thái. Thiên hạ khởi hữu trăm năm không tiêu tan chi tiệc rượu? Lăn đi ẩn thân đại cốc, ngày khác tất là Thần Long, tiểu giò trúc nhỏ, há có thể ở lâu ư?"

Nhị Thanh Thanh ngơ ngác nhìn kia thô hán, không khỏi ngạc nhiên: Vừa kêu hán chó làm con gái tư thái, một bên lại tự mình len lén xoay người lau nước mắt, thật coi rần đều là người mù sao?

Nhưng trong bụng nhưng là than thầm, tuy nói không nở nhà này dường xà sinh, nhưng hán tử kia đối với hán, cũng quả thật bạn tâm giao, mấy có thể nói 'Làm con trai đối đãi giống nhau' .

Nhiên nhi Từ Trường đại, chung quy là phải rời khỏi cha mẹ.

Cẩn thận nghĩ đến, chẳng phải để cho người tinh thần chán nản?

Nhị Thanh Thanh khẽ hô giọng, bàn khởi thân, cúi đầu hướng hán điểm một cái, như bái biệt như vậy.

Rồi sau đó lại bơi về phía giò trúc, đuôi rần khều một cái, đem giò trúc vén lên, tiểu Thanh từ giò trúc bò ra ngoài, cùng hán đóng thủ lè lưỡi, cùng sử dụng rần ngữ báo cho: "Hai năm sau, ta tới đón người!"

Tiểu Thanh gật đầu, tinh thần lộ không nở, ba năm này, đi theo Nhị Thanh Thanh bên người, nàng cũng coi là học không ít thứ, bao gồm những nhân loại kia ngôn ngữ và văn tự.

Bọn họ mặc dù không thể miệng nói tiếng người, nhưng ít ra nhân loại nói chuyện, có thể nghe hiểu.

Cùng vậy còn ở gạt lệ thô hán tử, cùng với tiểu Thanh cáo biệt, Nhị Thanh Thanh cẩn thận mỗi bước đi, không thôi đi. Thật sự là không bỏ được kia com tới há mồm rần sinh a!

Thấy Nhị Thanh Thanh ẩn ở cỏ cây giữa, thô hán tử mới lau nước mắt, chứa tiểu Thanh, cồng lên giò trúc rời đi. Lúc rời đi, thô hán tử cũng là cẩn thận mỗi bước đi, không nở chi tình lộ rõ trên mặt.

Gió núi từ từ, tiếng thông reo trăn trăn.

Nhắc ánh mắt, đỉnh nhọn cây rừng trùng điệp xanh mướt, quay đầu đang lúc, cỏ cây sâm sâm.

Gần bên côn trùng kêu vang chim hót, xa xa hồ gằm viên hi. Khe suối bên trong con cá nhả bóng, không trung thương ưng(điều hâu) quanh quẩn.

Thanh Sơn đại cốc, xanh um tươi tốt, tràn đầy sinh cơ, nhưng là phủ đầy sát cơ.

Một cái ngu xuẩn thô, hoàn toàn hết có ý thức đến Nhị Thanh Thanh cái này người ngoại lai đến, ở Nhị Thanh mất tròn xoe nửa trước trượng ra ngoài, mỹ tư tư bụng cọng cỏ gặm nhai.

Cũng may Nhị Thanh Thanh đối với nó một chút thêm ăn cũng không, chẳng qua là tĩnh tĩnh nhìn, suy nghĩ hôm nay bữa ăn tối giải quyết như thế nào? Nếu không, học này ngu xuẩn thô nhai điểm cọng cỏ?

Có thể rần hữu dụng tới nhai đồ vật răng sao?

Nếu không, nuốt điểm thảo điệp?

Như vậy ngu xuẩn chủ ý, bình thường rần, nhất định là không nghĩ tới sao!

Có lẽ, Nhị Thanh Thanh là trên cái thế giới này, rất không có ý chí tiến thủ rần!

Ly biệt trước, kia thô hán ngược lại không ít chuẩn bị cho hán thức ăn, bất quá Nhị Thanh Thanh chẳng qua là hơi chút ăn một chút, mặc dù hán có thể ăn càng nhiều, nhưng hán lo lắng ăn quá nhiều, ở trong núi muốn là đụng phải cái gì khắc tinh thêm không chạy nổi, đến lúc đó chính mình phỏng chừng liền trở thành khác thú bữa ăn tối.

Tuy nói mới tới cái thế giới này lúc đó, hán đúng là rất muốn đi chết. Nhưng bây giờ, lúc này muốn chết sức mạnh, sớm liền đi qua. Bây giờ nếu còn tìm chết, vậy thì có điểm ném rần.

Mặc dù là xà, lại không muốn ăn huyết thực, vậy phải như thế nào ở dã ngoại này sống tiếp, đúng là một cái không nhỏ vấn đề khó khăn.

Chính trong lòng suy nghĩ chuyện này lúc, cái kia ngu xuẩn thô lại càng đi càng gần, hướng bên cạnh hán cách đó không xa một góc mập thảo nhảy đến, Nhị Thanh Thanh nhếch lên đuôi rần, mạnh mẽ vậy, ba âm thanh, rút ra ở bên cạnh cọng cỏ bên trên, thẳng bị dọa sợ đến kia ngu xuẩn thô cụp đuôi, chạy trốn chết.

Xích xích

Nhị Thanh Thanh liệ miệng rần cười, nhưng tóc rần ra tiếng cười, nhưng có chút dọa người.

Cười một trận, lại thấy không thú vị, tại hấn nhiệt cảm ứng hệ thống trong, chung quanh cũng hết đáng giá gì hấn chú ý đồ vật, tầm mắt đạt tới, cũng không có cảm giác đến có nguy hiểm gì.

Hắn chẳng có mục tiêu du đến, suy nghĩ chính mình rắn sinh.

Những Phi Cầm đó mãnh thú, bọn họ còn sống trừ kiếm ăn, chính là sinh sôi, vậy mình đây?

Chính mình còn sống ý nghĩa, ở chỗ nào?

Nhưng còn chưa chờ hấn nghĩ ra cái dĩ nhiên, là hấn biết, mình cũng không trốn thoát muốn đi ra ngoài kiếm ăn cầu sinh vận mệnh. Đói bụng, quay đầu không phải là chết đói, chính là trở thành khác thú thức ăn.

Cũng còn khá không bao lâu, hấn liền giải quyết tương lai mình trong một thời gian ngắn ăn ở vấn đề.

Chỉ thấy phía trước một dốc đứng, dốc đứng bên trên lùm cây chum, bụi cây bên trên cây mây và giầy leo muôn trùng, cây mây và giầy leo bên trên lá xanh sinh động, lá xanh xuống lạc anh rớt rớt. Kia tím, xanh, từng chuỗi, vướng một cái treo, rất là mê người. Có chim tự bên trên Phi, có trùng vu thượng mình. Chim tới trùng tự ẩn, chim đi lại lại ngâm.

Nhị Thanh Thanh nhìn thấy mà thèm, ăn bỏ đào, dù sao cũng hơn ăn huyết thực dễ dàng hơn tiếp nhận nhiều lắm.

Lại này cây mây và giầy leo bên trên, cũng không thiếu ở chim, trong ở có trứng chim nhưng suy nghĩ một chút, chim như vậy khá ái, chính mình ăn bọn họ trứng, chẳng phải cùng con ngựa kia đường tông chết tương tự?

Như thế như vậy suy nghĩ một chút, Nhị Thanh Thanh liền ngoan ngoãn làm lên ăn quả rắn!

Nhưng mà hết mấy ngày, hấn liền phát hiện có ác lân ở bên, hơn nữa còn là loài rắn khác tinh —— xà mông(cây mangut). Mặc dù có chút kỳ quái nơi này thế nào sẽ có xà mông(cây mangut) cái này loại vật, nhưng suy nghĩ một chút cái thời đại này, cái thế giới này, lại chuyện kỳ quái, tựa hồ cũng liền không đáng kỳ quái.

Nhị Thanh Thanh vì thế còn lo âu một trận, rất sợ sợ một chút, liền bị này nhất Công nhất Mẫu làm cay cái cho gặm, đặc biệt là này nhất Công nhất Mẫu thường thường nghênh ngang xuất hiện ở trước mặt hấn, phảng phất đang suy nghĩ phải như thế nào làm thịt hấn lúc, hấn đã cảm thấy xà bị trận trận tê dại.

Cũng may này ác lân cũng chỉ là ở trước mặt hấn đầu đầu uy phong, mà không có thật leo lên núi này bỏ đào mạn bên trên tìm hấn để gây sự. Có lẽ bọn họ cũng ở đây khảo lượng đến động thủ sau khi hậu quả đi!

Nhưng Nhị Thanh Thanh vẫn cảm thấy, nơi đây không thích hợp ở lâu, lại các loại (chờ) Sơn bỏ đào hết, liền tự rời đi.

Bất quá, trước đó, Nhị Thanh Thanh cũng không phải chuyện gì đều không liên quan (khô), mà là tìm mấy cái chỗ ẩn thân, ở lúc khẩn yếu quan đầu, dùng để chạy thoát đây đối với ác lân đất sẵn giết.

Quả nhiên, mới qua mấy ngày, có thể là kia nhất Công nhất Mẫu được bắt cay cái cám dỗ, hay hoặc là bọn họ đã quan sát tốt địch tình, cuối cùng không nhận được, hướng Nhị Thanh Thanh hạ thủ.

Nhất Công nhất Mẫu, phân công hợp tác, cẩn thận từng li từng tí leo lên cây mây và giầy leo, một trước một sau, hướng ẩn thân ở cây mây và giầy leo Nhị Thanh Thanh giáp công mà tới. Móng nhọn sâm sâm phong tựa như nhận, răng cưa điệu điệu duệ như mạng, nhìn đến Nhị Thanh Thanh là tâm như trống đánh, thân tựa như sét đánh, hoang mang không biết như thế nào tự xử.

Hắn lần đầu tiên cảm giác, Từ Vong như thế đến gần.

Đột nhiên, Nhị Thanh Thanh ngẩng lên thủ đến, thở khè lưỡi rắn, miệng nói Thú Ngừ, đạo: "Nhị vị, lại nghe ta một lời, các ngươi muốn trở thành yêu sao?"

Đánh, đoán chừng là đánh không thắng, Nhị Thanh Thanh không thể làm gì khác hơn là thi triển Chủy Độn(miệng độn), vừa quan sát địa hình, chỗ này hấn thực, trước ổn định bọn họ, lại theo kế hoạch đường đi chạy trốn.

Nhưng mà, đang lúc Nhị Thanh Thanh nhắc lên này 'Thành yêu' hai chữ lúc, Thiên Vũ sâu bên trong, đột nhiên truyền tới nhất thanh muộn hưởng, thật giống như hai chữ này là như thế nào đại nghịch bất đạo.

Tiếng này trầm đục tiếng vang, bị dọa sợ đến vậy đối với ác lân lông tất cả lập, cụp đuôi liền trốn.

Nhị Thanh Thanh thấy vậy, có chút không tìm được manh mối.

Thoáng qua, sắc trời chợt thẫm, mây đen rớt ngày, như Thiên Khung rũ thấp, chèn ép trần thế.

Khuyên khắc, gió táp ào ào, cỏ cây khởi vũ, như long quyền đi qua, gần lướt qua sơn lâm.

Chợt, Ngân Quang bẻ tan tành, như Thiên Khung chợt nứt ra. Sấm cuộn cuộn, như Long Ngâm Cừ Tiếu.

Nếu như thích « Nhị Thanh Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Yêu tinh Độ Kiếp

Thật là, Hắc Vân rũ xuống thiên sắp đổ, lôi động Cửu Tiêu Cửu Tiêu lật.

Phích lịch... Rào...

Điện quang phá vỡ màn đen, sợ quá chạy mất long xà. Mưa như tên đâm xé trời Khung, ngang tàng đánh vạn vật.

Bụi đất chấn động tới, cỏ cây run rẩy. Phi cầm khép cánh, tẩu thú ẩn núp.

Nhị Thanh vòng vèo với cây mây bên trên, tiếp nối mưa gió lẽ rửa tội, cảm thụ lo sợ không yên thiên uy.

Trước vậy đối với ác lân, nắp trong trong động, run lẩy bẩy, lẫn nhau ôm sười ảm.

Chợt, Ngân Quang cuộn cuộn xuống đất, chiếu sáng vạn dặm, sau đó Thiên Khung truyền tới Ngân Bình chợt nứt ra tiếng.

Giương mắt nhìn lên, chỉ thấy mây dặm bên ngoài, vậy đối với ác lân vị trí nơi, đang bị lôi đình bao phủ, một ánh hào quang với sừng đất bên trong lao ra, nghênh lôi mà lên, phảng phất đang tiếp thụ đến lôi đình lẽ rửa tội.

Một màn này, để cho Nhị Thanh nhìn trọn mắt hốc mồm.

Đây là, Yêu Vật thành tinh bị sét đánh —— Độ Kiếp?

Đang suy nghĩ, lại một đạo Ngân Quang cuộn cuộn xuống đất, đem đạo ánh sáng kia từ trong vòm trời đánh rơi.

Ngay sau đó lại một tia chớp hạ xuống, phảng phất giống như nổ súng như thế.

Rồi sau đó, Nhị Thanh phảng phất nghe được một tiếng tràn đầy không cam lòng cùng tiếng gầm gừ tức giận, ở trong thiên địa này truyền vang, theo quang ảnh kia tiêu tan mà dần dần biến mất mất tăm.

Độ Kiếp thất bại?

Quả nhiên, thế gian này, là có yêu sao? !

Nhị Thanh kinh dị, nhìn núi kia sừng núi, không dám động dấy, thiên uy khó dò, tại phía xa bên ngoài mây dặm cũng có thể cảm giác được giống như đình đầu Thái Sơn, càng không nói đến gần.

Trong lúc đang suy tư, liền thấy kia đồi đột nhiên sụp đổ ra đến, một nửa sơn thể chảy xuống, vàng nước đục lưu giống như xúc tua, hướng bốn phương tám hướng dọc theo, lại bị nước mưa bị đánh tan, biến thành càng nhiều xúc tua, như mạng nhện, chặn dậm mà xuống, nhìn đến nhìn thấy giật mình.

Mấy giờ sau, mưa gió dần dần lụi, thiên địa hồi phục bình tĩnh, sơn lâm lại phản sinh cơ.

Côn trùng kêu vang chim hót, bên tai không dứt, hồ gầm viên hí, càng hiển uy phong.

Nhưng lại không có bất kỳ ác điều tẩu thú, dám đến gần kia chảy xuống đồi.

Nhị Thanh suy tư hồi lâu, trượt xuống dây nho mạn, phui xuống ngân châu vô số, hướng chỗ kia đòi tiền phát. Chỉ chốc lát, liền tới đến mục đích, nhiệt cảm ứng bên trong, không có bất kỳ vật còn sống đến gần.

Nhị Thanh dự đoán, trước vậy đối với ác lân, không phải là bị kia lôi đình cho đánh chết, chính là bị này trượt xuống sơn thể đè chết đi! Nghĩ đến, càng có thể là bị kia lôi đình cho đánh chết.

Không phải nói, động vật đều có xu cát tị hung bản năng sao? Kia hai cái ngu xuẩn xà mông. Thế nào ngậy ngốc chạy tới nhận lấy cái chết đây?

Nên ta Nhị Thanh mệnh không có đến tuyệt lộ?

Nhị Thanh suy nghĩ, ở nơi này tràn đầy đất sét trong hơi thở, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy ngọn núi kia bên trong, lộ ra một đoạn nám đen, tản ra mùi khét đồng thời, cũng tản ra một luồng dị hương.

Nhị Thanh suy nghĩ, chẳng lẽ trước đây Độ Kiếp, là vật này? Từ lộ ra nám đen căn (cái) khối đến xem, đây cũng là nào đó thực vật.

Hắn hướng kia chảy xuống sơn thể bơi đi, dùng đuôi rắn quấn lấy kia đoạn nám đen, từ trong bùn rút ra.

Mặc dù nơi này khí tức làm cho người ta một loại rất cảm giác sợ hãi, nhưng kỳ thật chẳng qua là cảm giác mà thôi.

Những Phi Cầm đó mãnh thú lúc này không dám đến gần, tin tưởng không cần bao lâu, bọn họ sẽ gặp chạy tới tìm tòi kết quả. Nhị Thanh chẳng qua là mắt nhìn này bị hắn rút ra thực vật căn (cái) khối, thì biết rõ đây là vật gì. Vì vậy hắn dùng cái đuôi cuốn nó, hướng chính mình tạm thời xà ổ nhảy lên đi.

Kia thực vật căn (cái) khối so với hắn thân thể còn dài hơn, phân nhánh, nếu người hình, trung gian béo mập, toàn thể là hình ê-líp hình, nghĩ đến hắn là Hà Thủ Ô, chẳng qua là thời hạn không cách nào phân biệt.

Nhưng bất kể có hay không thật là Hà Thủ Ô, Nhị Thanh đều cảm thấy có thể ăn một bữa thỏa thích, ăn vật này, vẫn tốt hơn ăn sinh huyết ăn, suy nghĩ một chút kia mạng lông đồ vật, hắn liền cảm giác, hay lại là ăn chay tốt.

Nhị Thanh một đường nhanh nhảy lên, kia Thủ Ô căn (cái) khối cũng theo đó đung đưa trái phải ma sát.

Khi hắn trở lại chính mình chỗ ở tạm thời, cái kia khối mặt ngoài nám đen, đã bị ma sát tầng tầng rụng, lộ ra bên trong đỏ màu nâu mang tím căn (cái) khối, dị hương trở nên hơn đậm đà, đáng cũng thay đổi nhỏ rất nhiều, hắn hoàn toàn có thể nuốt.

Chỉ vì này căn (cái) khối là hình người phân nhánh hình, Nhị Thanh không nuốt nổi, không thể làm gì khác hơn là tìm tảng đá, đem này Hà Thủ Ô dùng sức hướng trên đá vẩy,

Đem cắt đứt, sau đó từng cục hăm vào trong hang.

Cái này động là một hang đá, là vì tránh vậy đối với ác lân mà đặc biệt tìm, động phân nội ngoại, bên ngoài động rộng lớn, bên trong động nhỏ bé, hai động giữa có khe đá liên kết.

Mặc dù điều này khe đá, vậy đối với ác lân phòng chừng cũng có thể chui được (phải) đi vào, nhưng ở kỳ thông qua khe đá thời điểm, Nhị Thanh hoàn toàn có lòng tin đem đây đối với ác lân cho độc chết.

Nhị Thanh không sợ người khác làm phiền đất đem các loại căn (cái) khối kéo vào bên trong động, rồi sau đó bắt đầu cùng ăn.

Nuốt vào mấy khối, Nhị Thanh cảm giác trong bụng trướng trướng, không dám lại nuốt, nằm ở đó nghỉ ngơi.

Tỉnh dậy, cảm giác đầu trầm trầm, càng cảm thấy cả người ngứa ngáy.

Hắn biết, chính mình yêu cầu lột da.

Lột da, Nhị Thanh xuất động nhìn một cái, mới phát hiện, bờ đào mạn xuống lạc anh rớt, cây rừng giữa lá rụng như bay. Bên cạnh ngọn núi suối cỏ xanh khô, chân trời hồng nhạt đi về phía nam thuộc về.

Ước chừng phỏng chừng, hắn lần này ăn uống, ngủ say có nửa tháng bên cạnh (trái phải).

Lại mấy ngày, run sợ bắt đầu vào mùa đông tới, vạn vật vắng lặng, Nhị Thanh bơi lên dây nho mạn, hưởng thụ năm nay cuối cùng một nhóm núi bờ đào. Cùng ăn xong, Nhị Thanh lôi kéo hơi sưng vù thân thể, bơi vào hang đá.

Ngày thứ hai, hắn tìm đến cỏ khô, kéo vào trong hang, không chỉ có cho mình toàn bộ ẩm áp khô ráo xà ổ, còn nghĩ cái điều khe đá cho dùng thảo điệp lấp kín.

Mà sau sẽ tồn tại bên trong trong động những Hà Thủ Ô đó căn (cái) khối toàn bộ nuốt trọn, bắt đầu ngủ đông.

Thời gian cực nhanh, mấy tháng thời gian, chớp mắt liền qua.

Lâm Xuân Lôi chợt vang, vạn vật hồi phục, Nhị Thanh cũng từ kinh động giữa tỉnh.

Mới một tỉnh lại, hắn liền cảm giác mình ót nặng nề, phảng phất trên đỉnh dài món đồ, khi hắn dùng đuôi rắn ở trên đỉnh đầu tảo mài, lại phát hiện thật ra thì không có bất kỳ vật gì.

Hắn cảm thấy, trên ót mình, đang ở dựng dục cái gì.

Phương ra hang đá, Nhị Thanh liền phát hiện, thân thể của mình lại vai u thịt bắp không ít, sơ lược đánh giá coi một cái, chắc có hơn trọng.

Chẳng qua là, ở ngủ đông bên trong lột da, thần kỳ như vậy chuyện, hắn cũng không biết là như thế nào phát sinh.

Rắn có thể ở ngủ đông bên trong lột da?

Như thế Thần Di, Nhị Thanh đem nguyên nhân quy kết đến vậy được tình thất bại Hà Thủ Ô trên người.

Nuốt ăn thần kỳ như vậy đồ vật, không dài điểm thân thể, thích hợp sao? Truyền thuyết Bát Tiên một trong Trương Quả Lão, không phải là ăn Thiên Niên Hà Thủ Ô mới thành tiên sao?

Chính mình ăn vật này, mới trường thành như vậy điểm thân thể, lại coi là cái gì?

Nhị Thanh Tự Nhiên không biết, hắn nuốt ăn mặc dù là Độ Kiếp thất bại, số lớn tinh khí chạy mất ngàn năm Thủ Ô tinh, nhưng trong đó ẩn chứa tinh khí, đối với hắn mà nói, cũng nhiều vô cùng. Sở dĩ mới dài như vậy điểm thân thể, nguyên nhân lớn nhất, là hắn trên ột mang bầu đồ vật nuốt chừng lấy.

Giãn ra hạ thân tử, Nhị Thanh du ra hang đá, nhưng thấy gió xuân hiu hiu, vạn vật điểm thụy. Trùng lại mình, chìm lại kêu, hồ gầm viên hí không dứt tai. Thảo ói nhuận, cây nảy sinh, vạn vật mạnh mẽ thụy điểm xanh biếc con người.

Nhị Thanh chỉ cảm thấy tâm thần sáng khoái, cũng không gấp tìm ăn, tìm một suối, tắm trước giặt rửa thân thể.

Không bao lâu, giặt xong thân thể Nhị Thanh liền vòng tại khe suối bên trong bụi cỏ, nhìn khe suối bên trong tự đang bơi con cá, suy nghĩ lên rắn sinh ra.

Năm ngoái cũng còn khá, vạn khí không tệ, vừa vào núi tìm được núi bò đào, còn bỗng dưng nhật bụi cây Độ Kiếp thất bại Hà Thủ Ô, dầu gì đem sau khi thời gian cho hốt luân đi qua.

Nhưng mà năm nay đây? Thật chẳng lẽ phải học kia ngu xuẩn thỏ đi ăn cỏ?

Không ăn cỏ, vậy ăn đồ biển như thế nào?

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Thâm sơn trải qua nguy hiểm

Nhị Thanh suy nghĩ, không tự chủ được ngẩng đầu nhìn trời.

Không nghĩ, không trung một Cự Ưng xẹt qua, kia Cự Ưng dực triển ít nhất hai ba trọng.

Mặc dù hắn bây giờ thân dài cũng có hơn trọng, nhưng hiển nhiên không địch lại thiên này địch, vì vậy hắn lập tức xoay người chạy vào bụi cỏ, bỏ trốn, miễn cho bị kia Cự Ưng chú ý tới.

Đồ biển cũng rất tanh, còn có ký sinh trùng, coi là!

Nhị Thanh cảm thấy, chính mình có thể là trên cái thế giới này, duy nhất một cái ăn cỏ ngu xuẩn xà!

Nhưng suy nghĩ một chút, chính mình trước đời làm người, cuộc đời này là xà, phòng chừng cũng là duy nhất, ngu xuẩn điểm liền ngu xuẩn điểm đi! Dù sao suy nghĩ một chút kia mạng lông chuột cùng mạng lông đã trĩ cái gì, thật không có quá mức khẫu vị.

Bất quá cũng may hắn còn có một chút đáng thương thảo được kiến thức, nhận ra một ít có thể ăn rau củ đại và có thể ăn cỏ thuốc, sau khi thời gian, hắn đều là như vậy trải qua. Sáng đạo Thanh Sơn cùng đại cốc, tới tức đầu cảnh cùng chim cùng. Đói ăn trong núi khổ thảo được, khát uống khe suối bên u lãnh tuyến.

Lại trải qua mấy tháng, trái cây rừng mọc um tùm, Nhị Thanh cảm thấy cải thiện công thức nấu ăn thời gian tiến gần.

Một ngày, Nhị Thanh thấy một gốc trên cây kết xanh mon mồn núi quả lê, vui mừng lộ rõ trên mặt.

Ngửa mặt lên trời cười to lên cây đi, chúng ta há là ăn cỏ xà?

Cũng ăn trái cây a!

Nhị Thanh ăn sinh quả lê, treo ở trên cây, theo gió rạo rục, rất thích ý.

Đột nhiên, một cổ mảnh liệt nguy hiểm, xuất hiện ở hán trong cảm ứng, kia theo theo gió mà đến mùi hôi thối, để cho hán ý thức được, có một cái đáng khá lớn đồng loại, xuất hiện.

Nhị Thanh co người lên, cư cao lâm hạ nhìn kia từ xa đến gần bóng người, kia quanh co tới bóng người chỗ đi qua, cổ cây sau đó tách ra, xem tình hình, đạt tới hai ba hơn trượng.

Đó là một cái màu vàng sẫm cùng màu đen xen nhau sặc sỡ Cự Xà.

Miệng phun tinh phong người muốn ói, mắt hàm sát ánh sáng thấy sợ hãi.

Thân dài thể trắng vạm vỡ to, vòng vèo thể như núi hiện tại hoảng sợ.

Tiểu Nhất cái dây dưa với trên cây, cúi đầu xuống nhìn, một đầu lớn vòng vèo dưới tàng cây, ngẩng đầu là lưỡi, hai người giằng co, chỉ chờ khai chiến tín hiệu.

Nhưng thấy gió núi từ từ, mọi âm thanh lại yên lặng, trùng chim ẩn, tẩu thú nằm sấp, chỉ đợi Nhị xà phút thắng bại.

Chợt, một cơn gió mạnh lướt đến, cành lá cạnh cạnh, cây mây thảo lả chĩa, chỉ thấy kia sặc sỡ Cự Xà đầu rắn co rút lại, chợt thoan khỏi, hơn hai trượng cao khoảng cách, ở trước mặt nó mấy đồng ý với vô.

Nhị Thanh Xà thủ đột nhiên co rút lại, hướng bên cạnh nhảy lên đi, đuôi rắn thuận thể ôm một cái nhánh cây, thân rắn thuận thể hất một cái, thân thể trên không trung đi một vòng, hồi phục trên cây.

Mà kia sặc sỡ Cự Xà bởi vì thân thể quá nặng, nặng nề té dưới tàng cây, phát ra ping âm thanh, dưới người cỏ cây, bị ép tới một mảnh hỗn độn.

Nhưng mà, không chờ kia Cự Xà tập hợp lại, ngẩng đầu tái chiến, một tiếng Ung lệ truyền tới, một vết bóng đen từ không trung trực chỉ mà xuống, cuốn lên một đạo cuồng phong, thảo diệt tạt vũ, mặt gỗ bay tán loạn.

Nhưng thấy kia trong cuồng phong, lộ ra một đôi huyền nguyệt cương thảo, trong nháy mắt bầu vào kia sặc sỡ Cự Xà cổ rắn, rồi sau đó rộng lớn hai cánh chợt một cánh, trực tiếp nhô lên.

Mở tựa như móc câu mắt như điện, thảo như huyền nguyệt vũ phi nhận.

Kia sặc sỡ Cự Xà với vậy đối với huyền nguyệt cương thảo bên dưới, không có chút nào lực phản kháng, bị trừ được (phải) huyết nhục văng tung tóe, rắc từng mảnh Tinh Hồng, quả thực là hung bạo phi phạm.

Nhị Thanh ngờ ngác nhìn hết thấy các thứ này, trong lòng rừng mình dần dần sinh, đặc biệt là kia sặc sỡ Cự Xà đang bị quăng vào không trung, gãy giữa không có kết quả, mà kia Cự Ung còn có vô ích quay đầu liếc hán một cái lúc.

Nhị Thanh thật giống như cảm thấy, kia Cự Ung phảng phất ở nói với hán: Thấy không? Đây chính là người kết quả!

Ung tư oai hùng phát tim xà lạnh lẽo, kim nhãn chớp giạt truyền hung ý.

Kia rất sống động biểu tình, để cho Nhị Thanh cảm thấy, đây là một con yêu Ung, mà không phải phổ thông Cự Ung. Lại phổ thông điều hâu, phòng chừng đã lâu không tới lớn như vậy.

Cái kia Cự Ung, để cho Nhị Thanh một lần nữa cảm nhận được này Thanh Sơn trong thung lũng lớn hung hiểm. Hán cảm thấy nơi đây đã không an toàn nữa, hay là trở về đến kia bờ đảo núi đi an toàn một ít.

Liên miên Thanh Sơn, đỉnh nhọn cây rừng trùng điệp xanh mướt, nhai cốc mọc um tùm, vạn khe u lãnh, không biết mấy ngàn dặm.

Đoạn đường này bỏ tới, vừa đi vừa nghỉ, Nhị Thanh cũng không biết mình đi qua vài toà núi,

Chuyến qua mấy con suối, đụng phải bao nhiêu hồ báo sài lang, việc trải qua qua bao nhiêu lần hung hiểm?

Nhưng hán cảm thấy, cho dù là vậy đối với ác lân xà móng(cây mangut), cùng với dọc theo đường đi gặp sài lang hồ báo, cũng không có cái này Cự Ung cho hán cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Đối mặt xà móng(cây mangut) cùng còn lại mãnh thú lúc, hán còn cảm thấy có thể trốn, nhưng này Cự Ung, lại cho hán không thể trốn đi đâu được cảm giác, điều này thật sự là quá hù dọa xà.

Vì vậy, hấn chuẩn bị trở về chuyền.

Nhưng mà, Nhị Thanh tựa hồ quên, mấy tháng trước, hấn xuất động lúc đó, thật ra thì liền gặp được cái kia Cự Ứng. Có thể nói, này liền miền không dứt Đại Thanh Sơn, đều là kia Cự Ứng sẵn sẵn nơi.

Cứ như vậy, Nhị Thanh cẩn thận từng li từng tí du tẩu cùng Thanh Sơn đại cốc giữa, tuyệt đối không bằng rộng rãi nơi lộ diện. Cuối cùng bay qua không biết bao nhiêu ngọn núi, chuyền qua bao nhiêu con suối, lại tránh qua bao nhiêu sài lang hổ báo, rốt cuộc dần dần đến gần tòa kia bồ đào núi.

Một ngày này, gió núi quất vào mặt, trời cao khí sáng, trong không khí thổi lất phất cỏ xanh trong hơi thở, mang theo Cổ nhân nhạ say lòng người thoang thoảng, để cho Nhị Thanh không tự chủ được dọc theo này Phiêu phiêu chỗ bò đi.

Tách ra bụi cỏ, chuyền qua nước suối, kéo dài suối đi lên, lại vào bụi cỏ, làm từ trong bụi cỏ nhô đầu ra, liền thấy đã dựng thân một nơi trên vách đá.

Trên vách đá cheo leo, một gốc Nhị Thanh thân dài cũng vậy không tới sừng sững cây thông già, vị nhiên đứng thẳng, rễ cây như Cầu Long xuống đất, tóm chặt lấy mảnh này vách núi.

Tiếng thông reo lã chã, phảng phất như nói nó trải qua vô số mưa gió tang thương.

Ở đó cây thông già trên đỉnh, có một cái đường kính hơn hai trượng dáng vóc to ồ chìm.

Mà ở này cây thông già bên dưới, có một gốc nhẹ nhàng thoang thoảng Linh Chi thảo, chi thảo giống như dù nhỏ, ở chi thảo ô dù trên mặt có một cái hoa hoành, thoang thoảng chính là từ này hoa hoành bên trong phiêu tán đi ra.

Trăm năm Linh Chi?

Nhị Thanh có chút hồ nghi, dù sao trăm năm Linh Chi vật này, chi thuộc về truyền thuyết. Lại này chi thảo không có Hà Quang từng đạo kèm theo, không có điều điều thụy thái Trương Sinh, chẳng qua là thoang thoảng phiêu dật.

Ai ngờ này có phải hay không là thật?

Bất quá cảm dỗ này quả thật thật lớn, mặc dù hấn cũng cảm thấy, chỗ này chủ nhân, phỏng chừng cùng cái kia Cự Ứng là thân thích, dù sao có lớn như vậy cá điều ồ. Nhưng hấn vẫn dứt khoát vẫy cái vang đuôi, đem kia Linh Chi thảo đánh thành cân nhắc mùi, sau đó hốt luân nuốt xuống, tiếp lấy dĩ nhiên chính là chạy trốn.

Nếu như có thể, hấn quả thật nghĩ (muốn) cẩn thận ném một chút cái mùi này, mặc dù xả ném mùi không phải là dựa vào lưỡi đầu, nhưng là giống vậy có thể nhắm nháp không phải là!

Kết quả còn không có đạo ra hai dặm đất, trên đỉnh đầu liền truyền tới một tiếng Ứng lệ, lại này lệ trong tiếng tràn đầy lửa giận cùng hung bạo.

Hiển nhiên, Nhị Thanh làm tai họa, phát.

Chỉ thấy một cái Cự Ứng giận dữ dày đặc không trung, rồi sau đó thấp lướt qua mà xuống, cuốn lên cuồng phong suu suu, cỏ cây cát đá tung tóe. Thiết Vũ phi nhận bạo triển, điện mắt kim nhãn nhanh dò xét.

Chợt một tiếng kêu to, hướng Nhị Thanh vị trí tạt lược mà tới.

Rúc lại trong bụi cỏ giả chết Nhị Thanh thấy vậy, vãi cả linh hồn, xoay người nhanh nhảy lên, cỏ cây tự đánh giá.

Thấy như thế động tĩnh, Cự Ứng lại lần nữa kêu to, Thiết Vũ một cánh, bạt không lên, rồi sau đó phe cánh co rúc lại, thân như mũi tên nhọn, hướng Nhị Thanh chỗ phương hướng nhanh bắn đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Họa Phúc Tương Y

Phía sau gió mạnh suru suru, bên trái cỏ cây sâm sầm, phía bên phải vực sâu sâu kín, phía trước bụi gai tầng tầng, Nhị Thanh chột cảm thấy chạy thoát thân vô vọng, trong lòng không ngừng kêu khổ.

Chột thấy một đạo khe đá với tầng tầng bụi gai bên dưới, Nhị Thanh không làm Nhị nghị, uốn người liền chui.

Mũi gai nhọn trên người, quất ở trên lưng, vạch ra từng cái từng cái vết máu, mặc dù đau đớn nóng bỏng, cũng không dám chút nào dừng lại. Rốt cuộc, ở Cự Ứng câu trao bắt hấn lại đuôi rắn trước, khó khăn lắm lên vào khe đá.

Nhị Thanh quay đầu vòng vào thân, mắt rắn lạnh lùng nhìn Cự Ứng. Cự Ứng giận dữ giương cánh tiểu, như dao Thiết Vũ quét bụi gai, nếu như gỗ mục bay tán loạn rơi, lộ ra vách đá hai thước kê hở.

Một xà một con ung, với nhau cắn thù, vốn là khắc tinh, nay kẻ thù sâu hơn.

Không biết làm sao được xà không xuất động, Ung tự không thể làm gì. Liềm cánh rung bước quanh quẩn, quay đầu hết giận dữ liên tục.

Nhị Thanh Xà môi hơi cuộn lên, thờ khề lưỡi rắn, xích xích vang dội, tựa như ở giễu cợt, rồi sau đó lại xoay người dựng thẳng đuôi nhẹ lay động, trở ngại làm cáo biệt, tiếp lấy hướng khe đá sâu bên trong chui vào.

Ngoài có kẻ thù bộ hành khôn thù, thân có vết thương nóng bỏng, này tự không phải là chỗ ở lâu.

Nhưng càng đi trong chui, Nhị Thanh liền càng kinh nghi, điều này khe đá, tựa như không có cuối.

Theo khe đá hướng chéo quanh co mà xuống, sắp sửa một, hai dặm, như có gió lạnh tịch tịch, không khí cũng trở nên ẩm ướt rất nhiều, xà tính thích Âm, Nhị Thanh cảm thấy toàn thân thư thái, chẳng qua là đau vì bị thương nóng bỏng như cũ.

Lại đi xuống đi có một, hai dặm, không khí độ ẩm sâu hơn, lại xa xa có ánh sáng truyền tới.

Nhị Thanh kinh nghi lại tâm hỉ, tăng thêm tốc độ, đi tới nguồn sáng nơi, trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Chỉ thấy, một mảnh Ngũ Thái Động Thiên có ở trước mắt.

Dị Thạch treo ngược tựa như mũi kiếm, kỳ mắng giăng đầy như là một cây trường thương Kích.

Huỳnh quang tuyết trần vạn điểm ngôi sao, Thập Sắc sắc sở tiên đất lạnh.

Tiên hoa trần thảo khắp nơi mở, thụ thái hòa hợp tựa như Tiên Khí.

Không nghe thấy côn trùng kêu vang tiếng chim hót, chỉ vì trung gian có thần khác.

Nhưng thấy trong lúc này đang lúc nơi, như núi hải cốt chiếm cứ, tinh tế nhìn tới, lại tựa như Nhị Thanh đồng loại.

Coi xương cốt, đoạn kỳ sinh, Nhị Thanh kinh hãi. Ước chừng tính ra, này cốt e rằng có dài hơn mười trượng.

Nhưng như thế vật không lồ, vì sao chết ở chỗ này, hóa thành bạch cốt?

Lắc đầu nhìn chung quanh, nhiệt cảm ứng hệ thống trong, cũng là không thấy bất cứ sinh vật nào, lại cảm giác kia vật không lồ trên hải cốt mơ hồ truyền tới uy lực còn lại, nghĩ đến con kiến không dám đến gần nơi đây, nguyên do liền ở chỗ này.

Hồ chết Uy vẫn còn, hướng chi là này mười trượng hơn Thần Mãng?

Nhị Thanh lên lá gan, tuần du gần nhìn, ở đó Thần Mãng xương cổ bên có đoạn sườn, phát hiện mâu gãy cùng đoạn sườn rớt đầy đất bên trên, nghĩ đến này Thần Mãng cũng không phải là chết tại tự nhiên, mà là Nhân Họa.

Với Thần Mãng trong xương cốt đang lúc, như có ồ ồ khí tức cổ đẳng, ngửi vào làm người ta tâm thần sáng khoái.

Nhị Thanh hơi suy nghĩ một chút, liền chui vào này trong xương cốt đang lúc, vòng vào thân mà nằm.

Ở trong cơ thể, kia bị hấn nuốt vào trong bụng Linh Chi thảo, chính hóa thành ồ ồ năng lượng, hướng hấn Tứ Chi Bách Hải lưu thoan cổ đẳng lái đi, đồng thời tu bổ trên người hấn bị thương.

Nhưng càng nhiều năng lượng, lại hội tụ ở đỉnh đầu hấn nơi.

Thời gian cực nhanh, thu đi đồng lại, Đồng hướng xuân tới, sấm chột vang, vạn vật hồi phục.

Làm Nhị Thanh ý thức bị tiếng sấm ở trong hỗn độn đánh thức, đập vào mắt hết thấy, tựa hồ bất đồng.

Chỉ thấy kia Thụ Khí từng cái từng cái quanh quẩn, ngàn tia (to) vạn thái rù xuống, kia đỏ, bạch, tím, vàng, đen, lam, xanh... Dù sao bện thành lưới, ngang dọc lui tới như la.

Nhị Thanh theo bản năng chớp mắt, chột nhó tới, xà không có mí mắt, nhưng theo hấn trong đầu nghĩ, mắt tiền thế giới, tựa hồ chính đang hoán đổi thay nhau.

Như thế lặp đi lặp lại thí nghiệm, hấn mới biết, tự có con mắt thứ ba, này do vô số màu khí bện thành thế giới, chính là con mắt thứ ba kia sở chứng kiến thế giới.

Nhị Thanh nghĩ, trước đây trên ót mình phảng phất ở dựng dục cái gì, bây giờ phá xác mà ra, nghĩ đến chắc là này con mắt thứ ba.

Xà mí mắt, nhưng này con mắt thứ ba, lại có thể mở ra.

Chẳng qua là trong lòng của hấn thật là ngạc nhiên, chẳng lẽ mình và Nhị Lang Thần quân hay lại là thân thích?

Này con mắt thứ ba, rốt cuộc có công dụng gì? Kia Hồng Bạch lam xanh các loại (chờ) màu khí, vậy là cái gì?

Hấn thật tò mò,

Tùy ý thí nghiệm, nhìn về kia hoa cỏ, liền thấy Thụy Khí đằng đằng, Ngũ Thái khí tia (to) với Thụy Khí bên trong ẩn hiện, có Ngũ Thái Ban Lan vẽ, rất là mỹ hoá.

Cúi đầu nhìn lúc, chỉ thấy dưới người cũng là Ngũ Thái khí đằng đằng, kia khí tự thân xuống trong đá khổng khiếu chui ra, quanh quần nơi này Động Thiên bên trong, có từng tia từng tia Thụy Khí với kia khe đá đang lúc tràn ra, tiêu tan.

Ngắm tự thân, lại có đủ loại sợi tơ ngay cả ở không trung, không có vào hư vô.

Nhị Thanh âm thầm ngạc nhiên, này con mắt thứ ba, vì sao có này Kỳ Dị chức năng?

Không chờ hấn nghĩ ra cái dĩ nhiên, liền cảm giác trong bụng trống trơn, hấn ánh mắt kia tranh kỳ đầu điểm, Thụy Khí đằng đằng kỳ hoa dị thảo, chui ra măng xà xương cốt, mới phát hiện mình thân thể lại dài, dưới người từng mảnh thuế lân, nhìn vừa tựa như ở ngủ đông bên trong lột da.

Quay đầu ngắm nhìn, ước chừng phòng chừng, tự thân thân dài có một trượng năm.

Tìm những thứ kia kỳ hoa dị thảo ăn chán chê một bữa, Nhị Thanh để dành cho động này thiên bên trong tuần du đứng lên, Động Thiên rộng rãi vô biên, động liền với động, Kỳ Thạch lồi đâm như rừng, treo ngược tựa như Kịch.

Với bên trái trong động thấy một sông ngầm dưới lòng đất, nước sông róc rách, trong suốt thấy đáy, có trong suốt con cá vu thủy trung du đặc chơi đùa, không nhìn kỹ, rất khó phát giác.

Nhị Thanh theo Âm Hà hàng đầu bò đi, sắp sửa hai, ba dặm, liền thấy Âm Hà ẩn ở dưới đất, Nhị Thanh dừng lại hồi lâu, hít hơi, chìm thân vào sông, đi tìm nguồn gốc lên.

Lại đi có hai, ba dặm, liền thấy Ánh sáng với trước ẩn hiện, Nhị Thanh tâm hỉ, theo nguồn sáng đi.

Không lâu lắm, hấn đi tới trong một con sông lớn, nước sông Trọc Trọc.

Sông lớn lao nhanh mãnh liệt như rồng múa, nước sông lẫn lộn cuộn cuộn tựa như Lôi Hống.

Ba khối mệnh môn tụ tán như phi tiên, lân điểm sáng điểm lay động cuộc so tài Ngân Hà.

Nhìn này lao nhanh sông lớn, Nhị Thanh đột nhiên nghĩ tới Lý Bạch kia bài thơ: Quân bất kiến, Hoàng hà chi thủy thiên thượng lai, bồn lưu đảo hải bất phục phản... (*Nước sông Hoàng Hà chảy từ trên trời xuống, chảy ra đến biển không quay trở lại nữa)

Nghĩ đến, nơi này hẳn là Hoàng Hà, Đông Quận ngay tại Hoàng Hà bên bờ sông, tòa kia Đại Thanh Sơn có một đoạn cũng trước khi Hoàng Hà. Theo hậu thế Tây Du bột phân tích cùng suy đoán, đề hầu từ Ngũ Chi Sơn, liền ở nơi này Hoàng Hà chỗ đầu nguồn, được đặt tên là Tích Thạch Sơn, lại danh hiệu lưỡng giới núi.

Nhị Thanh thật tò mò, cái thế giới này, là có hay không có hầu từ?

Là có hay không là Tây Du? Hay hoặc giả là Liêu Trai?

Nhị Thanh cảm thấy, muốn làm rõ điểm này, có thể hướng này Hoàng Hà ngọn nguồn đi tìm câu trả lời.

Nhưng hiển nhiên, loại chuyện này, không phải là bây giờ nên làm.

Hấn lại hít hơi, chìm vào trong nước, hướng ban đầu đi ra chỗ kia cửa hang lên đi.

Trở lại chỗ kia Động Thiên bên trong, Nhị Thanh theo cái điều khe đá đi lên dạo. Lúc này, ban đầu ở bên ngoài trông coi cái kia chỉ đại hắc Ứng, từ lâu không thấy tung tích.

Nhị Thanh tìm cái phương hướng, hướng bỏ đảo núi chỗ phương hướng lặng lẽ lặn.

Lại lật qua hai tòa núi, rốt cuộc thấy tòa kia bỏ đảo núi, bỏ đảo núi như cũ như trước, không có hấn này đại rấn, chim cang vui mừng, Điệp nhi cũng nhàn nhả, phảng phất hoa trên núi cũng đang vì đó rung kêu.

Nhị Thanh lặng lẽ lặn hướng, leo lên giàn cây nho, dựng thẳng đuôi với cây mây và giấy leo bên trên mảnh liệt gỗ.

Uỵch uỵch, chim run sợ sợ bay. Run lã chã, cây mây và giấy leo nụ hoa hoảng sợ run rẩy. Điệp nhi hoảng sợ phiên lên, Chu Nhi chợt đột nhiên rụt lại...
Nhị Thanh toét miệng giễu cợt, lẽ lười xích xích vang dội.

Chỉ tiếc, bỏ đảo hoa mới vừa mở, còn chưa kết quả, Nhị Thanh cũng chỉ có thể cầm những tiểu tử này đùa giỡn một phen, liền tự thu hồi chơi đùa lòng, hướng hấn vào núi lúc tòa kia Thanh Sơn bỏ đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tri ân đồ báo

Chương 6: Tri ân đồ báo

Nhị Thanh đi tới tòa kia Đại Thanh Sơn, tại tòa kia ngôi miếu đồ nát bên tìm cây đại thụ hướng trên cành vương một cái, liền coi như ở, rồi sau đó tỉnh tỉnh chờ đợi kia thô hấn đưa tiểu Thanh lên núi.

Ước chừng tính toán đến, tiểu Thanh bây giờ thân hình hấn cũng không tính là nhỏ, nghĩ đến kia thô hấn cũng hấn sẽ đổi một con rấn trên đùa mới được.

Bất quá Nhị Thanh ngược lại không có lại đi thay kia thô hấn tìm cái xà, dù sao, không có hấn ở một bên dạy dỗ lời nói, tiểu Thanh cũng không nhất định có thể có bây giờ linh tính, càng không nói đến khác xa.

Có thể tưởng tượng kia thô hấn đợi hấn như thân tử một dạng hấn lại cảm thấy, tựa hồ hấn cảm ít đồ báo đáp hấn xuống. Vì vậy hấn mở ra đệ tam nhãn, lên núi nhìn lên đi.

Liền thấy bốn phía Thanh Khí đăng đăng, tung hoành như lưới, đó là cỏ cây thịnh vượng khí.

Không lâu lắm, hấn dễ dàng cho này Thanh Khí bên trong, tìm được vài tia ngũ thái chi quang, vì vậy hấn lại xuống cây, hướng kia ngũ thái chi quang địa phương bỏ đi.

Mấy ngày qua, hấn ở trong núi tìm thuốc lúc, dùng đều là cái biện pháp này.

Duy nhất để cho hấn có chút nhừ đầu là, ở một ít thời hạn tương đối cao bảo được bên cạnh, cũng sẽ chiếm cứ một ít mảnh thú, những mảnh thú kia cũng không ăn cỏ, là lấy chưa từng nghĩ ăn những thứ đó, mà những thứ kia ăn cỏ đã thú, cũng không dám tùy tiện đến những thứ kia bảo được bên cạnh đi.

Trên thực tế, Nhị Thanh còn phát hiện, những năm kia giới hạn tương đối cao bảo được, cũng sẽ tự nhiên phun ra nuốt vào thiên địa tinh hoa, những thứ kia ở tại bảo được bên cạnh an cư đã thú, ở này thiên địa tinh hoa bồi bổ xuống, đáng cũng sẽ so với tâm thường lớn một chút cái. Hấn nghĩ, có lẽ đây cũng là vì sao trong truyền thuyết, những thiên tài địa bảo kia bên cạnh, đều có mảnh thú thủ hộ nguyên nhân đi!

Mảnh thú nhờ vào đó cường tráng tự thân, bảo được tìm kỳ che chở, đây cũng tính là được cái mình muốn.

Về phần một ít thời hạn không cao, có thể là bởi vì phun ra nuốt vào Thiên Địa Tinh Khí lượng hơi ít, là lấy một loại rất ít sẽ có mảnh thú thủ hộ kỳ bờ, mà, chính là Nhị Thanh mục tiêu.

Một đường bò tới, hấn đều là ăn những thứ này bảo được tới.

Không lâu lắm, Nhị Thanh liền tìm được kia ngũ thái khí tia (to) quanh quần chỗ, chỉ thấy một gốc xanh thực theo chiều gió phát phới, thực phân vài chi, chi bung mấy miếng lá xanh, trên đỉnh hiểu rõ lai hữu tính đầu nụ hoa chớm nở, lù lù màu khí quay quanh trên đó, đó là thiên địa tinh hoa, cũng vì thiên địa

linh khí.

Mặc dù Nhị Thanh thảo mộc kiến thức rất có hạn, nhưng là nhận ra, đây là một gốc nhân sâm núi.

Thời hạn phỏng chừng sẽ không rất cao, nhưng đối với người bình thường mà nói, dược liệu nhất định không kém.

Nhị Thanh nhếch lên đuôi rắn, trở thành đất thiêu, bắt đầu đào tổ.

Hắn cái đuôi từ nhỏ liền đúc luyện bắt đầu, những năm qua này, dĩ nhiên là luyện so với còn lại loài rắn càng có sức mạnh, cũng càng là linh xảo. Nhưng mà, thân là xà, như thế nào đi nữa linh xảo, cũng so với tuy nhiên nhân loại hai tay. Là lấy đào tổ lúc, tự nhiên không thể nào giống như nhân loại vậy tinh tế cẩn thận.

Đào ra Sơn Tham, dùng đuôi cuốn lên, rồi sau đó lôi kéo nó trở lại tòa kia miếu cạnh giấu kỹ, tiếp lấy lên cây.

Ngôi miếu này không biết là thần thánh phương nào miếu, đã sớm rách nát không chịu nổi, bên trong cũng không Thần Tượng, ngược lại rắn, côn trùng, chuột, kiến tràn đầy ồ. Chẳng qua là người được Nhị Thanh Khí vị, những thứ kia rắn, côn trùng, chuột, kiến cũng sớm bỏ trốn.

Rất nhanh, mặt trời chiều ngã về tây, chim bay về tổ, riu ra riu rít, chiêm chiêm cạc cạc, rất huyền ảo.

Lại thấy dưới núi khói bếp lượn lờ, mơ hồ có gà gáy chó sủa tiếng truyền tới.

Nhị Thanh theo thân cây quanh quần mà lên, vòng vèo thân tại đỉnh cây.

Nghênh từ từ gió núi, ngắm tây xuống chiều tà. Cảm giác lúc cảnh thật đẹp, thán xà sinh không dễ.

Làm màn đêm buông xuống, Ngân Nguyệt bay lên không, Nhị Thanh mở ra đệ tam nhãn, đập vào mắt, chính là kia tí ti giăng khắp nơi màu khí, còn có kia như quang vũ nhẹ cuộn cuộn xuống xuống ánh trắng màu bạc.

Nhị Thanh mở ra miệng rắn, mãnh liệt hít hơi, đem những thứ kia lẫn lộn ở trong không khí Nguyệt Hoa điểm sáng hút vào bên trong cơ thể, cùng sử dụng chính mình ý thức đi bắt những điểm sáng này.

Mấy ngày kế tiếp, hắn đã dần dần có một tí tâm đắc, các loại (chờ) những thứ này Nguyệt Hoa điểm sáng bị hắn sau khi nắm được, hắn mới hô giọng, đem kia nghẹn ở trong người trọc khí phun ra.

Mà nói nghiệp tiếp theo lập đi lập lại, hít hơi, thổ khí.

Hắn không biết này có tính hay không hẳn nhất Thổ Nạp Chi Pháp, hắn chỉ cảm thấy, những thứ này Nguyệt Hoa, đối với thân thể của hắn rất mới có lợi, cảm giác thân thể cường tráng hơn,

Đầu não cũng càng thanh minh.

Như thế lập đi lập lại, cho đến trời sáng, Húc Nhật Đông Thăng, Từ Khí Đông Lai, Nhị Thanh lại đem này Từ Khí cũng hút vào trong bụng, rồi sau đó giống vậy dụng ý thường thức đi bắt bắt lấy.

Chờ này Từ Khí tại mặt trời gay gắt xuống tiêu tan, Nhị Thanh mới dừng lại một đêm này 'Thổ nạp' môn học.

Rồi sau đó quanh quần mà xuống, ẩn thân cây bên trong chỗ bóng mát, tiếp tục yên lặng chờ đợi, đối liền tìm nhiều chút trái cây hoặc dược thảo thức ăn, khát liền uống nhiều chút triều lộ.

Dù chưa đạt đến bữa ăn mây uống lộ cảnh giới, nhưng cũng coi là Tu Thân Dưỡng Tính.

Chẳng qua là cuộc sống này lâu, không khỏi bị một ít lên núi người đi đường thấy, mà phía sau núi xuống liền truyền ra có rắn tại trên núi qua lại, khuyên lên núi người phải cẩn thận vân vân.

Nghe được cái này lời đồn đãi, đang huấn luyện mới xà đùa bồn xà trong lòng người kinh dị, suy nghĩ một chút, tại sáng sớm ngày thứ hai, đem tiểu Thanh vô vào giỏ trúc, vừa nói: "Mọi người nói trên núi kia rắn, cũng không biết là hay không Nhị Thanh. Bây giờ người cũng lớn lên, không thích hợp nữa trêu đùa, trở về núi trong đi đi! Hôm nay ta liền đưa ngươi lên núi, nếu là kia rắn chính là Nhị Thanh, định là tới đón ngươi. Nếu không phải, ngươi liền khuyên nó hướng trong núi sâu đi, chớ ở trên đường dọa người, miễn cho bị người khác giết đi hãm thành canh rắn."

Tiểu Thanh điểm một cái đầu rắn, trong lòng lại vừa là mong đợi, lại vừa là thấp thỏm.

Thô hán công lên giỏ trúc, ra thôn, hướng trên núi bước đi, buông xuống tòa kia ngôi miếu đổ nát, chợt thấy phía trước trên cây lả chĩa kê vang, giương mắt nhìn lên, thấy một cái màu xanh rắn tại trên cây quanh quần xuống.

Thô hán thấy chi kinh hãi muốn chết, xoay người liền chạy.

Nhị Thanh kinh ngạc, xoay người chui vào bụi cỏ, từ trong bụi cỏ cuốn lên cái kia sâm có tuổi, hướng kia thô hán liền đuổi theo. Thô hán tại đường núi bên trong chạy gấp, Nhị Thanh tại trong bụi cỏ du ngoạn.

Thô hán quay đầu, nhưng thấy sau lưng bên rấn chỗ đi qua, cò cây tự đánh giá, bị dọa sợ đến hấn tam hồn lại như bay hai Hồn, trong miệng la hét: "Ta nửa đời làm xà, nay muốn vong tại xà khẩu ư? Thiên vong ta vậy!"

Đội hấn quay đầu nhìn trời la hét, lại mở mắt lúc, Nhị Thanh đã vòng vèo thân kỳ trước, ngẩng đầu lè lưỡi.

Thô hán kinh hãi, nhanh ngừng, rồi sau đó đặt mông ngồi dưới đất, cọ chân vội vàng thối lui.

Nhị Thanh không nói, dò xét thủ tướng đã hóa thành đệ tam nhãn chấm đỏ thị tại kỳ trước.

Đệ tam nhãn đóng lại lúc, kia chấm đỏ tự hiện, mở ra lúc, mới làm mất.

Thô hán thấy vậy chấm đỏ, trong bụng buong lỏng một chút, đã biết là Nhị Thanh. Nhưng lại kinh nghi, hai năm không thấy, nhưng không nghĩ Nhị Thanh đã lớn lên đến tình cảnh như vậy. Quả nhiên, Đại Sơn mới là bọn họ nơi quy tụ ư?

Nhị Thanh tự không biết thô hán suy nghĩ trong lòng, như biết, nhất định phải hô to một tiếng: Ta tình nguyện qua kia cơm tối há mồm nuôi trong nhà xà sinh a!

Một xà một người, với nhau đưa mắt nhìn.

Đã lâu, Nhị Thanh đem sau lưng Sơn Tham thôi sang thô hán trước mặt, thô hán thấy vậy, không khỏi nắm lấy vạt áo lau lệ, cười mắng: "Ngươi súc sinh này, lại còn biết tri ân đồ báo, quả không tâm thường!"

Mà sau đó xoay người đem giỏ trúc tiểu Thanh thả ra, tiểu Thanh bây giờ đã có sáu thước hơn, vừa ra lâu, liền hồi hải đạo tới Nhị Thanh bên người. Nhị xà dò xét Thủ tướng lượn quanh, lưỡi rấn thở khê, tựa như ở hồ tổ chuyện khác.

Thô hán thấy vậy, liền phát tay áo than nhẹ, "Đi đi đi đi! Chớ ở trên đường này dọa người, lần đi ẩn thân đại cốc, ngày khác nếu vì Thần Long, cũng không uổng ta lúc đầu cứu ngươi lúc trước!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ !

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Đón về tiểu Thanh

Nhị Thanh cảm giác kỳ thiện, khấu đầu lại lạy.

Cẩn thận nghĩ đến, nếu không có này thô hán, có lẽ hấn chết đi từ lâu đã lâu.

Cùng này thô hán làm bạn mấy năm, nếu nói là không nửa điểm cảm tình, vậy nhất định là gạt người. Trước đây có tiểu Thanh là mối quan hệ, biết nhất định sẽ có gặp nhau ngày. Nhưng lần đi, còn có lúc gặp lại sao?

Nhị Thanh trong bụng buồn bã, con mắt thứ ba tự nhiên mở ra, viên viên nước mắt sau đó chảy xuống.

Thô hán thấy tình cảnh này, trong bụng hoảng sợ, thêm kinh dị, nhưng thấy Nhị Thanh rơi lệ, trong lòng vui vẻ yên tâm hơn, nhưng cũng không phải là tư vị, ai nói súc sinh vô tình ư? !

Thô hán nghĩ (muốn) đến đây, tất nhiên hơn thương cảm, lau lệ nói: "Tuy nói lần đi, ta ngươi có lẽ không ngày gặp lại, nhưng bọn ngươi cuối cùng thuộc về này Thanh Sơn đại cốc, không thể ở nhân loại nơi ở lâu. Ta ngươi từng làm bạn mấy năm, là vì duyên phận, nay hết duyên vậy! Chớ lưu luyến nữa, cũng chớ bi thương. Ta chỉ một câu, chớ có lại nhiều người đi đường, để tránh gặp Thiên Khiển! Đi đi đi đi!"

Nhị Thanh nghe vậy, dẫn tiểu Thanh lại lạy, rồi sau đó cùng lên, câu đi, Nhị Thanh trước, tiểu Thanh sau.

Thô hán đứng lặng ngắm nhìn, thấy Nhị xà chỗ đi qua, cò cây tự tránh.

Đã lâu, mới không thấy động tĩnh.

Thô hán cúi đầu ngắm trên mặt đất sâm núi, nhặt lên, cẩn thận từng li từng tí đưa vào cái gói bên trong, hồi phục dưới núi. Sau đó mới thấy vật này, liền nghĩ Nhị Thanh.

Nhị Thanh dẫn tiểu Thanh, chạy thẳng tới bờ đào núi.

Lúc này, bờ đào trên núi, đã là rớt quả từng đồng, từng chuỗi, vướng một cái treo, như màu xanh lá cây Mã Nảo (một loại đá quý) bảo thạch, trong suốt trong sáng, chọc người thèm thuồng. Bờ đào mạn bên trên, chìm chìm nhấp, vui sướng không dứt, hoàn toàn không biết khắc tinh đã tới tiểu Thanh thấy bọn họ lúc, đã mơ hồ ở chảy nước miếng.

Bất quá Nhị Thanh chẳng qua là ở chỗ này dừng lại nhìn một chút, liền dẫn tiểu Thanh lại đi.

Vượt qua hai tòa núi, Nhị Thanh mang theo tiểu Thanh tại kia khe đá đi xuống rong ruổi, không lâu lắm, liền đến tòa kia Động Thiên. Tiểu Thanh thấy vậy Động Thiên, tròn mắt hốc mồm, bất chước thấy mình tới Tiên Cảnh.

Vì vậy, Nhị Thanh cùng tiểu Thanh, liền ở nơi này Động Thiên bên trong an cư lạc nghiệp.

Nhị Thanh không ăn huyết thực, nhưng là tiểu Thanh nhưng là bất ky, tiểu Thanh mặc dù có trí khôn, nhưng lại không giống Nhị Thanh như vậy đã từng thân là người qua, thì đối với mạng lông thỏ hoang cùng đã trử cái gì, cũng không kiêng kỵ.

Ban ngày, Nhị Thanh liền dẫn tiểu Thanh xuất ngoại rong ruổi, nói cho tiểu Thanh, kia nơi đây phương hung hiểm, những địa phương nào có thể đi. Ban đầu cái kia đại hắc ung, bây giờ đã là ung đi ở trống không, bị một tổ tiểu Thương Ưng cho chiếm cứ sào huyệt. Cũng không biết kia đại hắc ung đi chỗ nào đòi sinh đi.

Vì thế, Nhị Thanh cũng là thờ phào.

Ban đêm, Nhị Thanh sẽ gấp chui ra khe đá, phun ra nuốt vào Nguyệt Hoa cùng Tử Khí.

Thời gian liền một ngày như vậy ngày trôi qua, cho đến Nhị Thanh lại lột xác hai lần da, thân dài lớn mạnh đến hơn hai trượng. Hắn cảm thấy, những thứ này không chỉ có Nguyệt Hoa cùng Tử Khí công lao, còn có những thảo dược kia công.

Khi nhanh qua Đông lúc, Nhị Thanh chạy đến một cái thân dài gần hai trượng điều nhân Đại Hồ ở một bên, trộm được một gốc trăm năm Tử Tham, rồi sau đó ở Cự Hồ trong đuổi giết trốn về.

Có gốc cây này trăm năm Tử Tham, Nhị Thanh mùa đông này, thân thể lại dài một vòng.

Ném được này ngon ngọt sau, Nhị Thanh tề hại hơn, Vu Xuân Lôi bên trong sau khi tỉnh lại, liền đầy khắp núi đồi đất ăn trộm những mảnh thú kia nhóm thú hộ bảo được, chỉ một cái mùa hè, hắn thân dài liền tăng tới ba trượng.

Dài ba trượng Đại Xà, hoàn toàn có thể dùng Cự Xà để hình dung. Thời kỳ này, một trượng theo như 2m năm để tính, ba trượng chính là 7m năm.

Nhưng mà, ở nơi này tồn tại yêu quái trong thế giới, lại còn không coi vào đâu.

Nhị Thanh nằm ở đó Động Thiên bên trong thảnh thơi, nhưng ngoại giới, này hơn ngàn dặm Đại Thanh Sơn trong, nhưng là có vô số mãnh thú liên hợp lại. Bọn họ đã có một chút nhỏ trí tuệ, khi biết bọn họ đều có một địch nhân chung lúc, lại phá thiên hoang địa liên hợp lại, chuẩn bị tìm Nhị Thanh phiền.

Mấy ngày này, ngay cả tiểu Thanh cũng không dám tùy tiện xuất động, chỉ ở đó sông ngầm trong bắt lấy nhiều chút cá ăn.

Nhị Thanh không biết ngoại giới bày trách đã liên hiệp, chỉ coi chính mình hành vi, liền lụy tiểu Thanh, tâm lý suy nghĩ, nếu là đến lúc đó chính mình rời đi, đem tiểu Thanh bỏ ở nơi này, há chẳng phải là hại nàng?

Vì vậy, hắn liền muốn hóa giải những thứ này oán kẻ thù,

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có nhất pháp.

Ngày hôm đó, Nhị Thanh tìm bụi cây vòng eo mấy trượng lão Hòe, đi lên một mâm, tĩnh tĩnh chờ đợi những thứ kia bị hắn tổn thương qua mãnh thú nhóm. Không lâu lắm, liền có chim bay tới, Nhị Thanh ngẩng đầu đáp lời nói, "Làm mời kêu Chư Sơn Quân các loại (chờ) tới đây một chút, ta chờ đợi ở đây!"

Chính gọi là nhân có nhân ngôn, thú có thú ngữ, Nhị xà nói như vậy, tiểu điều tự mình.

Uych uych, kia tiểu điều giương cánh đi. Mấy tháng này, bởi vì Nhị Thanh này Thanh Xà, cả tòa liên miên Đại Thanh Sơn đều không quá mức an bình, phát sinh chuyện gì, kia tiểu điều tự cũng biết.

Hồi lâu, hồ gầm viên hí trận trận, Báo rồng gấu bào liên tục.

Khoảng khắc, xà ti oa mình từng mảnh, mèo kêu chuột náo rồi rít.

Hồ hét loạn lên, la hét ầm ĩ cho, hầu nhi nao miệng đem quai hàm quấy nhiễu.

Minh chít chít, huyền nao nao, chìm liếm cánh lược lông chim.

Cấp hồng hồng, huyền nao tạp, Hồ Báo gấu Vượn đem trao đào.

Nhìn các loại chim bay thú chạy tề tộ, Nhị Thanh tròn mắt hốc mồm, mấy cái này khác tinh nhóm, lúc này lại có thể với nhau khác chế tự thân bản năng, đồng loạt trông coi nơi này, quả thực là Kỳ Dị.

Bất quá nghĩ đến, những thứ này đều là mượn những thứ kia bảo được mà sống ra một tia linh trí dã thú, ngược lại cũng cùng những linh trí đó không vỡ lòng muội hạng người bất đồng.

Không lâu lắm, một tiếng Hồ Gầm, kia dài hai trượng điều nhãn Đại Hồ tung người gầm thét, rồi sau đó huyền nao tình cảnh trong nháy mắt yên lặng, chỉ còn lại gió núi phát lá tiếng lọt vào tai.

Đại Hồ xoay người ngẩng đầu, hướng trên cây hồ Nhị Thanh rít lên một tiếng, "Các anh em, hôm nay này thối giun dài lại dám xuất hiện ở này, chính là ta các loại (chờ) rửa nhục trước lúc, ai cùng ta giống như trên?"

Có này Đại Hồ làm tiên phong, chúng cảm thú ầm ầm ứng thuận á.

Nhị Thanh cúi đầu lè lưỡi, nói: "Chậm đã chậm đã, các vị lại nghe ta nói tới."

Một con hơn trượng Bạch Mao Lão Viên tách mọi người đi ra, chân trước mãnh liệt chùy nhà mình ngực, gầm thét một tiếng, hiện ra xuống quyết không thua tại kia Đại Hồ uy thế, hướng Nhị Thanh nói: "Ngươi này thối giun dài, hôm nay nếu không cho lời giải thích, chúng ta ắt sẽ ngươi chém thành muôn mảnh!"

Nhị Thanh nói: "Ta hiện tới đây, chính là phải cho các vị một câu trả lời hợp lý. Trước đây ta đem các vị thủ hộ chi linh thảo ăn, bây giờ bọn ngươi liền đem ta giết, những linh thảo kia cũng sẽ không trở về."

Chợt một con một trượng hơn Kim Tiền Báo chui ra, thử lên răng nanh, truyền đi thủ nói: "Xú trùng, ngươi nói vì vậy chúng ta liền giết ngươi không phải? Hôm nay đưa ngươi giết, chúng ta có thể ăn thịt rắn, uống Xà Huyết."

Mấy cái này mãnh thú, câu đều có trí khôn nhất định chỉ linh dài, lúc này cùng Nhị Thanh trao đổi ngược lại cũng coi như trót lọt. Chỉ là một cái tính khí quá hướng, chưa thoát thú tính.

Nhị Thanh nhả xuống lưỡi, nói: "Coi như bọn ngươi đem ta giết, cũng chỉ bất quá kể nhất thời nhanh mà thôi, lại có thể được cái gì? Nay ta tới này, chính là muốn đền bù mọi người tổn thất "

Lời nói chưa dứt, một con ba trượng Cự Hùng lắc mình mà ra, tiếng vo ve nói: "Ngươi nói như thế nào bồi thường?"

Chúng cảm thú nghe vậy, rồi rít phụ họa, "Ngươi nói như thế nào bồi thường?"

Tràng diện này, như một người đã đủ giữ quan ái, nếu như khẩu chiến Quần Nho.

Năng động miệng liền không động thủ, Nhị Thanh đương nhiên sẽ không muốn tới cái 'Xà chiến đấu đàn thú' .

Về phần như thế nào bồi thường, Nhị Thanh tự có chừng mực.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Giáo hóa cảm thú

Từ bốn năm trước, trải qua kia Hà Thủ Ô tình Độ Kiếp một chuyện, Nhị Thanh liền muốn rất nhiều.

Nghĩ đến, này Đại Thanh Sơn trong đó, lúc trước nhất định cũng có Tinh Quái Độ Kiếp thành tinh, mà cuộc sống ở mảnh này Đại Thanh Sơn trong chim bay thú chạy, phỏng chừng cũng có nghe thấy.

Vì vậy, Nhị Thanh tâm lý liền có so đo.

Thấy chúng cảm thú tiếng động lớn huyền não não, Nhị Thanh bỗng nhiên ngẩng đầu gầm thét, tầm kia mở chậu máu miệng không lồ thật sự phát ra âm thanh, đã không còn là ti minh thanh, mà là có một tí Long Ngâm 'Hiên ngang' âm thanh.

Chúng thú thấy kỳ gầm thét, một ít nhát gan, không khỏi run lấy bầy, những thứ kia gan lớn, chính là lông tất cả lập, cảnh giác ngừng đầu lên nhìn về phía đột nhiên này đang lúc phát ra gầm thét gia hòa.

Mặc dù lúc này hần đã bị đàn thú vây chi, nhưng thật muốn chiến khởi đến, chết tất nhiên khó tránh khỏi, ai cũng không muốn trở thành chết cái đó.

Gầm thét kết thúc, Nhị Thanh cúi đầu quét nhìn chúng thú, nói: "Ta hiểu nhân loại văn tự, dễ dạy các vị biết đọc biết viết. Ta còn có « Đạo Đức Kinh » nhất thiên, cũng có thể dạy dư các vị..."

"Nhân loại văn tự chúng ta rõ ràng, kia « Đạo Đức Kinh » lại vừa là cái gì đồ vật?" Đại Hồ hỏi.

Ngược lại đầu kia Bạch Viên nói: "Ta từng nghe lão tổ tông nói qua, trong nhân loại, có vị phi thường thần kỳ đại nhân vật, ở mấy trăm năm trước, viết nhất thiên phi thường thần kỳ kinh văn, liền kêu « Đạo Đức Kinh », rất nhiều phi thường thần kỳ văn du đạo sĩ, cũng nhìn bản kinh văn này."

Nhị Thanh mắt nhìn đầu kia Bạch Viên, nói: "Người nói không sai, bất quá, cũng không hoàn toàn đúng. Ta ở thế giới loài người bên trong ngây ngô mấy năm, không chỉ có học được nhân loại văn tự, còn thuộc bản kinh văn này. Ở thế giới loài người bên trong, những thứ kia văn du đạo sĩ, chẳng qua là thực lực nhỏ Tu Hành Giả thôi, mà Tu Hành Giả bên trong thực lực cao cường, đem tới đều biết bay lên tiên giới."

Nhị Thanh vừa nói, ngẩng đầu nhìn trời, bắt đợi mọi người hỏi hần "Tiên Giới ở nơi nào ". Hần liền lại tiếp tục nói: "Tiên Giới, liền ở này trên bầu trời, nhân loại những người tu hành nói, thiên có 36 Trọng, mà viết ra « Đạo Đức Kinh » vị kia thần kỳ đại nhân vật, ngụ ở cao nhất kia Trọng Thiên trong đó, bị loài người Tu Hành Giả tôn làm Đạo Giáo Thủy Tổ."

"Người nói là nhân loại Tu Hành Giả, chúng ta có thể không phải nhân loại!" Kia Đại Hồ hừ một tiếng nói.

Nhị Thanh liếc hần một cái, nói: "Ta từng nghe nói nhân loại Tu Hành Giả nói, Phàm có Linh Giả, đều có thể tu hành, Phàm có Cửu Khiếu người, tu hành tốc độ cũng nhanh hơn còn lại. Bọn người không chỉ có linh, hơn nữa người mang Cửu Khiếu, vì sao không thể tu hành? Chẳng lẽ bọn người chưa từng thấy qua kia Độ Kiếp sơn tinh?"

"Cái gì là Độ Kiếp?" Cự Hùng hỏi.

"Mây đen rủ xuống đỉnh, lời đỉnh nổ ầm, Quang Diệu vạn dặm, âm thanh dao động Cửu Tiêu..."

Chúng cảm thú nghe vậy, không khỏi run rẩy run rẩy, hiển nhiên, bọn họ rất sợ kia lo sợ không yên thiên uy.

"Tu hành như vậy hung hiểm, lại có tốt lắm nơi? Chúng ta vì sao phải tu hành?" Hoa báo hỏi.

Nhị Thanh nghe vậy, trong bụng nghi ngờ, chẳng lẽ bọn họ cũng không biết 'Trên đời có yêu' chuyện này?

Suy nghĩ một chút, hần liền hừ một tiếng nói: "Bọn người chẳng lẽ không biết, ở tại những thứ kia bảo được bên cạnh, chính là nông cạn nhất tu hành? Bọn người vì vậy trở nên thân thể cường tráng, như thế vẫn chưa đủ nói rõ vấn đề? Ta từng nghe nói nhân loại Tu Hành Giả nói, tu hành có thể thêm Thọ, sống hơn mấy trăm ngàn chỗ, cường giả thậm chí có thể hô phong hoán vũ, di sơn nhảy xuống biển. Vượt qua Thiên Kiếp, càng có thể Thuận Tức Thiên Lý, Phi Thiên Độn Địa, tiêu dao thế gian. Đến lúc đó, thế giới lớn, nơi nào không thể đi được (phải)?"

Nhị Thanh cho chúng cảm thú mô tả ra một quyền đẹp để họa quyền.

"Người bây giờ cũng đang tu hành?" Bạch Viên nhìn về phía Nhị Thanh, hỏi.

Nhị Thanh gật đầu nói: "Thật không dám giấu giếm, ta đúng là đang tu hành, chẳng qua là bất thành hệ thống, chỉ biết nhân loại văn tự, còn có ngày đó « Đạo Đức Kinh », trong đó ý tứ, cũng biết rất ít. Ta nghĩ rằng qua cái một hai năm, ta liền rời đi nơi này, đi ngoại giới tầm đạo."

"Không sợ bị người giết đi?" Bạch Viên lại hỏi.

Nhị Thanh xem nó liếc mắt, nói: "Nếu không qua loa thương hại nhân loại, nhân loại Tu Hành Giả bên trong, có chút cũng sẽ không dễ dàng đem ta các loại (chờ) giết, không đủ nhất chính là bị chop tới làm một hộ viện trông nhà thú đoạn, nhưng này thật ra thì cũng coi là một loại cơ duyên, ít nhất cách nhân loại gần hơn, cơ hội cũng nhiều hơn."

"

Kia Hồ Báo Viên Hùng bốn đầu thực lực khá mạnh mẽ thú ngồi vây quanh một đoàn, thấp giọng thương lượng mấy câu, rồi sau đó do Lão Viên lên tiếng đối với Nhị Thanh nói: "Chúng ta nguyện cùng người học tập nhân loại văn tự, còn có ngày đó « Đạo Đức Kinh » ." Ngừng lại, nó lại nói: "Người thật nguyện ý dạy ta các loại (chờ)!"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Tự nhiên là thật! Ta lấy bọn người thủ hộ Linh Dược, liền cùng bọn người có dính dấp, phần này dính dấp, tự nhiên muốn trước kết, ta mới phải an tâm tu hành."

Ngừng lại, hắn lại nói: "Ta gọi là Nhị Thanh, không biết các vị xưng hô như thế nào?"

Chúng thú người nhìn ta, ta nhìn người, câu đầu lắc đầu, hiển nhiên, bọn họ hết hữu danh tự.

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, liền nói: "Không bằng, ta thay người bốn cái lấy cái tên?"

Hồ Báo Viên Hùng bốn thú nghe vậy, gật đầu một cái.

Nhị Thanh suy tư hồi lâu, nói: "Liền từ người người Đại lão này hồ bắt đầu đi, người là lão hồ, là lục địa chi vương, thuận tiện lấy 'Lục' làm họ, tên một chữ một cái hồ, kêu Lục Hồ, như thế nào?"

Lục Hồ ngoẹo đầu suy nghĩ một chút, rồi sau đó mừng rỡ gật đầu, "Đi! Tốt lắm!"

Nhị Thanh nhìn về phía Kim Tiền Báo, trầm ngâm xuống, nói: "Con báo thân thủ bén nhạy, trong nháy mắt lực bộc phát khá mạnh, vốn định lấy 'Tiệp' dư người làm họ, nhưng thể giới loài người bên trong, tựa hồ cũng không có như vậy họ, liền lấy cái hài âm, lấy 'Cát' làm họ, tên một chữ một cái Báo chữ, kêu Cát Báo, như thế nào?"

Cát Báo nghe cũng rất mừng rỡ, liền tục gật đầu, cảm thấy rất là uy phong, thất lưng cũng thẳng không ít.

Lão Viên nhìn về phía Nhị Thanh, chờ Nhị Thanh cho hắn lấy cái tên gọi, Nhị Thanh suy nghĩ một chút, liền nói: "Người là con vượn, nhân loại họ bên trong, cũng có 'Viên' họ, người thuận tiện lấy 'Viên' làm họ đi! Nhân loại Tu Hành Giả hệ phái bên trong có Phật Môn, mạnh nhất người cùng Đạo Môn Đạo Tổ tương tự, Phật Môn có Tứ Đại Kim Cương, đều vì cường giả, ta xem người trắng như Kim Cương, không bằng liền kêu Viên Kim Cương đi!"

Lão Viên nghe vậy, gật đầu một cái, nhưng đoán chừng là tuổi lớn nhiều chút, là lấy hắn tính tình, không hề giống Lục Hồ cùng Cát Báo như vậy điệu cười, chẳng qua là vẻ mặt bên trong, hơi có chút hân hoan cảm giác.

Cuối cùng, Nhị Thanh nhìn về phía cái kia Hùng Bì, nói: "Trong nhân loại, có 'Gấu' này họ, người thân cao thể tráng, lực đại vô cùng, liền dư người lấy cái 'Đại' chữ, sau này người liền kêu Đại Hùng, như thế nào?"

Đại Hùng được đặt tên, vui vẻ đứng thẳng người lên, rống rống thét lên, nhảy lên gấu múa.

Vì vậy, Nhị Thanh liền ở nơi này Thanh Sơn trong thung lũng lớn, hồ gấu quát hồ, sắc Vượn mắng Báo, làm lên giáo hóa chúng cảm thú thú đoạn.

Một con rắn già vòng vèo trên cây, Hồ Báo Viên Hùng đằng trước nằm.

Xà chuột ghê sò Ly phân cho hai bên, Sài Lang núi trâu ngồi hàng hàng.

Đồ dê dã Heo nái chen chúc không đủ, Thương Ưng chim sẻ ngô sau đó rơi.

Thơm tho Con hoẵng sừng hươu ngừng đầu lên ngắm, trùng phi điệp múa ảnh muôn trùng.

Lão xà cuốn cành cây trên đất viết, chim bay thú chạy đi phía trước xem.

Như kia phạm tục thấy tình cảnh này, nhất định sẽ hù dọa cái hồn phi phách tán.

Thời gian trôi mau như dòng chảy, dòng chảy không biết năm tháng ngày.

Gió thu vắng lặng bi thương vạn vật, vạn vật há biết gió thu thương bi?

Hạ đi gió thu đến, Thu đi Đông phân tới. Tẩu thú phân tranh trừ lương, Phi cầm lượn quanh lâm đi.

Nhị Thanh mặc dù thân là Cự Xà, cũng thoát khỏi bất ngủ đông sinh vật đặc tính, toàn bộ xà trở nên hơn lười biếng, hoàn toàn không muốn nhúc nhích, vui ở Động Thiên bên trong, lặng lẽ đợi Xuân Lôi tới.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Thượng Thiện Nhược Thủy

Bắc Hà băng phong, vạn dặm tung bay, ngân xà quanh co tiếp thiên địa.

Nam Sơn tuyết trảo, lơ mờ sa khóa, ngọc long nằm ngang trần càn khôn.

Nhưng như vậy bằng bạc khí tượng, thân là ngu đồng loại vật, Nhị Thanh nhưng là không thấy được.

Càn khôn đầu chuyển Nhật Nguyệt xoay, ngân xà khinh vũ ngọc long run.

Xuân Lô chột vang đại địa tĩnh, ngu đồng trùng sợ mà chột ngẩng đầu.

Nhị Thanh ngẩng đầu, mở ra chậu máu miệng khổng lồ, ngáp một cái, lại vừa là một cái hạo giác ngủ.

Quay đầu nhìn lại, tiểu Thanh cũng tỉnh, thấy Nhị Thanh trông lại, liền phun lưỡi, hướng hắc quần tới.

Đối với tiểu Thanh thân mật cử động, Nhị Thanh cũng không cự tuyệt, cùng với giao cảnh lè lưỡi, trò chuyện riêng hồi lâu, liền xuất động kiếm ăn. Tiểu Thanh theo sát phía sau, y theo rập khuôn, phảng như tiểu tức phụ.

Mới xuất động đến, liền gặp một cái ngu xuẩn thô bưng cộng cỏ nhanh nhai, hoàn toàn không biết khác biệt tới. Nhị Thanh bên thủ ánh mắt Nhị Thanh, co rút cảnh nhảy lên một cái, kia ngu xuẩn thô trực tiếp chết ở miệng nàng xuống.

Nhị Thanh ngẩng đầu nhìn trời, không nhìn tới này ăn tươi nuốt sống một màn.

Lắc đầu nhìn chung quanh, xuân nha mới phát, vạn điểm thủy bích ứng mi mắt.

Được rồi! Thảo còn không có thật dài, ăn cũng ăn không được, đào điểm rễ cỏ như thế nào?

Nhị Thanh lắc đầu, mở ra đệ tam nhãn, tìm ngũ thái khí tia (to) quanh quần chỗ.

Như đã nói qua, trong hai năm qua, này hơn mấy trăm ngàn trong Thanh Sơn đại cốc, năm ngoài giới hạn những thảo dược kia, cũng bị hắc gieo họa được (phải) không sai biệt lắm.

Ngay từ đầu là hắc chủ động gieo họa, sau khi là một ít chim bay thú chạy biểu đi lên.

Một bên tới lui tuần tra một bên nhìn, không lâu lắm, Nhị Thanh liền ở một u khe suối vừa nhìn đến một đoàn nhân nhạ ngũ thái Thủy Khí quanh quần. Tuần du đi qua, liền thấy nhất sơn cây mây quần quanh tại bụi cây trên.

Bụi cây xuống, chính lộ ra một đoạn củ mài rễ cây. Có thể hình thành năm màu khí tia (to), nói rõ cũng coi là năm ngoài phần, có thể phun ra nuốt vào thiên địa tinh khí, mặc dù lượng rất ít.

Nhị Thanh không do dự, đuôi rắn cuốn một cái, liền đem núi này thuốc từ trong đất rút ra, liền khe suối bên trong nước suối gột rửa mấy cái, vứt bỏ phía trên xuân nhuyễn bột, há mồm liền nuốt.

Khi hắc đi tới bụi cây kia dưới cây hòe già lúc, đã không ít chim bay thú chạy tại bụi này đến.

Thấy Nhị Thanh đến, từng con từng con, tất cả, hướng hắc vấn an: "Nhị Thanh Sư Quân hảo!"

Mấy cái này chim bay thú chạy đưa hắc trở thành "Sư Quân". Nhị Thanh cũng không cự tuyệt, mặc dù chỉ dạy chúng nó nhân loại văn tự cùng « Đạo Đức Kinh », nhưng cũng coi là bọn họ lão sư.

Không lâu lắm, Nhị Thanh xuất hiện tin tức liền ở nơi này Đại Thanh Sơn trong truyền ra, mỗi ngọn núi hung cầm mãnh thú nhóm, sáng cái phương hướng này chạy như bay đến.

Cạc cạc thì thầm, trên bầu trời đội đội xếp hàng xếp hàng, tới om om thành phiên.

Gào khóc rống rống, trên mặt đất bày bày lũ, ô rộng lớn thành đồng.

Khi tiểu Thanh ăn chán chê một bữa, chậm rãi tới lui tuần tra đến lúc này, kia lão hòe thụ chung quanh, đã vây ngồi thành phiên thành phiên xà trùng chuột hung cầm mãnh thú, bưng phải là thế gian một kỳ cảnh.

Nhị Thanh vòng vèo nằm ở lão hòe thụ nha thượng, nói: "Hôm nay, chúng ta nói 'Thượng Thiện Nhược Thủy' chương này. Thượng Thiện Nhược Thủy, Thủy Thiện Lợi Vạn Vật mà bất cạnh tranh, nơi mọi người chỗ ác, cố lấy tại đạo..."

Thấy tràng diện này, phòng chừng có người biết cười, một đàn dã thú, cùng bọn chúng nói 'Thượng Thiện Nhược Thủy' ? Bọn họ biết như thế nào 'Thiện' sao? Biết cần gì phải kêu 'Tâm như chỉ thủy' sao?

Nhị Thanh mình cũng không làm được 'Tâm như chỉ thủy' .

Nhưng không làm được, không phải là sẽ không dạy, nếu không vì sao lại có 'Trò giỏi hơn thầy' ?

Chim bay thú chạy, chỉ hiểu y theo bản năng làm việc, đói muốn ăn, khát muốn uống, người ăn thịt sẽ không theo liền chạy đi ăn chay, ăn chay người cũng sẽ không theo liền đòi đi ăn thịt.

Chó sói hành ngàn dặm ăn thịt, hổ hành ngàn dặm ăn cỏ, đây là không biến hóa định lý. Trừ phi xuất hiện Nhị Thanh tình huống như vậy, hay hoặc là bọn họ đã Hóa Yêu, biết tu thân dưỡng tính, biết thiện ác nhân quả.

Nhưng, đạo gia tu hành, không nói nhân quả, yêu quái thì càng không cần nói.

Nhưng là, « Thái Thượng Cảm Ứng Thiên » bên trong, cũng có 'Phúc họa vô môn, duy người tự triệu; thiện ác chi báo, Như Ảnh Tùy Hành' lời giải thích. Nói rõ đạo gia mặc dù không giống Phật gia như vậy chú trọng nhân quả, nhưng cũng giống vậy có 'Quả báo' nói đến, cùng Phật gia 'Loại Thiện Nhân, được (phải) thiện quả' thật ra thì vô rất bất đồng.

Chỉ bất quá, Phật gia cầu đời sau, đạo gia nói là kiếp này.

Cũng chính là 'Phật tu kiếp sau, đạo cầu trường sinh' .

Trước đây, Nhị Thanh Trộm ăn chúng cảm thú thú hộ chi linh thuốc, coi như là triệu tai họa, mới có sau khi chúng cảm thú liên hợp lại tìm hấn để gây sự chuyện.

Bây giờ, hấn giáo hóa chúng cảm thú, coi như là còn này vừa báo.

Nhưng, ân oán mặc dù trừ, nhưng nhân quả nhưng cũng kết làm

Những thứ này cảm thú, ngày khác như tu hành thành công, chính là hấn ở chỗ này gieo xuống bởi vì.

Chỉ bất quá, đúng như hấn bây giờ nói 'Thượng Thiện Nhược Thủy' một dạng hấn cũng không yêu cầu những thứ này bọn cảm thú đem tới đối với hấn có gì hồi báo.

Như mặt nước, thiện lợi vạn vật mà bất cạnh tranh.

Như lúc này đạo hạnh cao thâm người tới đây, sẽ gặp ngạc nhiên phát hiện, ở Nhị Thanh trên người, có một tầng nhân nhật Công Đức Kim Quang, đây là giáo hóa chúng sinh công sở chí.

Tiểu Thanh dạo tới trên cây, vòng vèo tại Nhị Thanh bên người, chúng cảm thú thấy vậy cũng không là trách, bọn họ đều biết này Thanh Xà là Nhị Thanh muội muội, cùng Nhị Thanh cùng ở một tòa Động Phủ.

Thậm chí rất nhiều cảm thú đều cảm thấy, tiểu Thanh là Nhị Thanh con dâu đấy nhỉ.

Bây giờ tiểu Thanh, thân hình cũng sớm có một tượng hơn, ở trong núi lớn này, như không chủ động dẫn đến đám hung cảm mãnh thú kia, liền không có gì cảm thú sẽ gây bất lợi cho nó.

Giảng giải gần nửa ngày, Nhị Thanh liền lại bắt đầu dùng đuôi rấn cuốn lên một nhánh cây, tại một mảnh bị mãnh thú nhóm chinh ra tới sa địa trên viết chữ.

Hấn đem 'Thượng Thiện Nhược Thủy' đoạn này vẫn tự viết trên mặt cát, cũng dạy chúng nó nhận.

Thời gian, liền ở tình huống như vậy xuống, lặng lẽ trải qua.

Rất nhiều lúc, Nhị Thanh đô không trở về Động Phủ, đem trong động phủ chỗ kia Linh Huyết cho tiểu Thanh sử dụng, hấn là vòng tại này lão hồ thụ bên trên, đêm Thôn Nguyệt Hoa, Sáng ăn Từ Khí.

Thậm chí rất lâu mới có thể cảm giác một chút đói.

Nhị Thanh phòng chừng, chưa tới một hai năm, chính mình đều có thể làm được bữa ăn mây uống lộ cảnh giới.

Nhưng mà cho dù hấn hết ăn thứ gì, có thể thân thể của hấn, cũng đang không ngừng địa tăng trưởng, hơn nữa hiển nhiên so với còn lại loài rấn đáng đáp nhanh hơn rất nhiều, đã có gần dài bốn trượng.

Như thế trường trùng, ở nơi này giữa núi rừng, cũng coi như bá chủ một phương, hiếm có hung cảm mãnh thú dám không tách ra loại này bá chủ cấp rấn, trừ phi những thứ kia tu luyện thành công Yêu Vật.

Nhưng mà, nói cũng kỳ quái, ở nơi này bao la Đại Thanh Sơn trong, tựa hồ chưa từng thấy qua tu hành thành công Yêu Vật, thậm chí liền ngay cả những mảnh thú kia nhóm, cũng không nghe nói qua yêu quái chuyện.

Nếu không phải mới vừa vào núi lúc đó, liền thấy ngàn năm Thủ Ô tinh Độ Kiếp chuyện, hẳn đều muốn hoài nghi mình phán đoán.

Mà nếu có người tu hành trải qua nơi đây, liền có thể cảm ứng được ra, này Đại Thanh thân rắn bên trên, đã tu ra một luồng Yêu Lực. Yêu Lực cùng Công Đức Kim Quang làm bạn, loại tình huống này, một loại sẽ chỉ ở kia Phật gia tu hành trong môn phái Tinh Quái trên người thấy.

Chỉ bất quá, Nhị Thanh cũng sẽ không sử dụng này sợi Yêu Lực, cũng không pháp môn.

Tâm ảnh tình huống như vậy, nếu là kéo dài mấy trăm năm, tin tưởng tu thành Yêu Vật cũng là có hi vọng.

Nhưng mà, Nhị Thanh lại là có chút không kịp đợi, hẳn không nghĩ mất không trăm năm, quay đầu lại hay lại là một tiểu yêu, sau đó không cần các loại (chờ) ra ngoài, liền bị ông trời già cho một cái sét đánh chết.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10 Cường thế vậy xem

Hạ đi Thu đến, cỏ cây dần dần lộ vẻ vắng lặng.

Dưới núi nông phu đem lưới hái mùa, vui vẻ ra mặt nhịp bước bận rộn.

Trên núi tau thú tìm kiếm, vội vội vàng vàng đem lương giấu.

Nhị Thanh vòng tại bụi cây kia lão Hòe bên trên, đã có chừng mấy mặt trời lặn đi xuống.

Đêm Thôn Nguyệt Hoa, sáng ăn Từ Hà, khát uống triều lộ. Ngủ đêm ngọn cây đầu, sáng giáo chúng cầm thú. Loại cuộc sống này, hẳn muốn nhìn một chút, mình rốt cuộc có thể chống bao lâu.

Nhưng rất nhanh, Đông lại sắp tới, toàn bộ xương rắn đầu đều có chút cứng ngắc, trở nên càng không muốn động. Nhưng cuối cùng hẳn vẫn được (phải) nhúc nhích, tìm mấy bụi hàm chứa thiên địa tinh khí bảo được nuốt vào.

Ngày hôm đó, nuốt mấy bụi bảo được Nhị Thanh lùi về tòa kia Động Phủ, tiến vào ngủ đông.

Trên núi tau thú cũng khắp nơi tản ra đến, không trung dần tối, từng mảnh bông tuyết nhẹ nhàng bay xuống.

Không trung tuyết bay, chim bay thú chạy về tổ trở về ổ, chuẩn bị các loại (chờ) tràng này tuyết đi qua tái xuất môn kiếm ăn.

Nhưng mà, lúc này Đại Thanh Sơn dưới, lại có hai cái đến đạo bào màu xanh lam, kéo đạo kế, đập miếng vải đen giày, vác trên lưng đến trường kiếm đạo sĩ, giục ngựa sáng thôn này chạy mà tới.

Thị kỳ mặc trang phục, tuyết không tầm thường đạo sĩ.

Tới cửa thôn, hai đạo sĩ ghim ngựa nói bờ cõi, một người trong đó tuổi tác nhỏ bé, nhìn hai mươi tuổi đạo sĩ nói: "Sur huynh, chúng ta trước ở lại đây một đêm, chờ ngày mai tuyết ngừng trở lên núi đi!"

Lớn tuổi đạo sĩ gật đầu nói: "Cũng được! Chính dễ dàng tìm người hỏi một chút, có phải hay không thôn này có người thấy trên núi dã thú dần dần hiểu tính người, tốt nhất không nên xuất hiện cái gì Yêu Vật!"

"Sur huynh nói đùa, chúng ta Nam Thiêm Bộ Châu lại không phải là Bắc Câu Lô Châu như vậy, vậy tới nhiều như vậy yêu quái? Mặc dù có, phỏng chừng cũng bị các lộ tiền bối điểm hóa thu phục đi đi!"

"Ha ha, người tiểu tử này, nhưng chó đem cái thể gian này nghĩ đến quá mỹ hảo!" Người sur huynh kia vuốt dưới chòm râu, lắc đầu một cái, không có nói

nữa.

Hai người tới trong thôn, tìm một gia đình ở.

Khi hai vị đạo sĩ cùng người trong thôn hỏi tới chuyện này lúc tới, không ít người trong thôn đều nói, năm nay lúc lên núi sau khi, đụng phải những dã thú kia cũng không thể nào sợ người lạ, thậm chí còn khá hiểu tính người.

Rồi sau đó lại có người nói, thôn bọn họ vị kia Sầm họ đưa bốn xà nhân, ban đầu có một cái Thanh Xà, cái điều Thanh Xà càng hiểu tính người, bất quá đã bị kia đưa bốn xà nhân thả về trong núi đến mấy năm.

Hai năm trước, Sầm họ đưa bốn xà nhân lên núi đem khác một con rắn phóng sinh thời điểm, còn thấy ban đầu con rắn kia, nguyên lai con rắn kia không chỉ là tới đón tiểu cái điều, hơn nữa còn thái bụi cây sâm núi cho hắn.

Bây giờ kia đưa bốn xà người trong nhà còn ẩn tàng bụi cây kia sâm núi đây! Trước còn có đạo tặc tới trộm, kết quả bị hắn giáo huấn nuôi hai cái xà cho cắn bị thương, sau khi liền cũng không dám... nữa có người tới trộm.

Hai vị đạo sĩ nhìn nhau, lại đi đưa bốn xà nhân nơi đó hỏi thăm.

Nói đến Nhị Thanh, đưa bốn xà nhân không khỏi cảm khái, rồi sau đó có chút tự hào từ hắn đem Nhị Thanh nhật về ngày đó nói đến, một mực nói đến Nhị Thanh tới đón tiểu Thanh, còn đưa hắn sâm núi nơi.

"Ai nói súc sinh vô tình?" Đưa bốn xà nhân lại phát cảm khái, đạo: "Nếu không phải nơi đây thật không phải là nó ở lâu chỗ, ta thật không muốn thả nó về núi, hắn giống như con của ta. Bất quá bây giờ nói chuyện cũng tốt, lấy nó lãnh lợi tinh thần sức lực, ngày khác không chừng còn có thể hóa thành Thần Long đây!"

Sầm họ đưa bốn xà người hay là lưu tượng tượng, không có đem Nhị Thanh con mất thứ ba nói ra.

Hai vị đạo sĩ nghe vậy, lại nhìn nhau.

Từ đưa bốn xà người trong nhà sau khi ra ngoài, trẻ tuổi kia đạo sĩ liền nói: "Sư huynh, ta xem này Thanh Xà không đơn giản, sẽ không đã thành yêu đi!?"

Đạo sĩ sư huynh lắc đầu một cái, đạo: "Theo lý thuyết không quá có thể, trừ phi nó ở tình cờ đang lúc ăn vào thiên tài địa bảo gì, mở ra linh trí. Bất quá, lại cũng đáng giá chú ý."

"Nhưng là sư huynh, bây giờ đã bắt đầu mùa đông a! Rắn lúc này sớm liền ẩn núp đi!"

Đạo sĩ sư huynh gật đầu một cái, mặt đạo: "Thừa dịp bây giờ tuyết còn không lớn, ngày mai chúng ta liền lên núi tra xét một chút, nếu thật có dị dạng, chúng ta sang năm đầu mùa xuân trở lại."

Tuổi trẻ đạo sĩ gật đầu một cái.

Một đêm không nói, sáng sớm ngày kế,

Hai vị đạo sĩ hưởng quá bữa sáng, liền đeo kiếm lên núi.

Không trung mông mông, vẫn nhẹ nhàng điểm một cái bạch nhừ, vạn vật đã che một tầng thật mỏng lụa mỏng.

Hai người theo đường núi trực chỉ mà lên, chỉ có thể nhìn được lưng đạo bóng dáng.

Thật có thể nói là là, thân thủ khỏe mạnh cuộc so tài phi yến, đập tuyết truy tung không dấu vết. Lên núi qua khe suối như con vượn, vượt núi băng đèo tựa như đất bằng phẳng.

Không lâu lắm, hai người liền tùy tiện vượt qua hai tòa núi, dần dần đến gần Nhị Thanh ban đầu chỗ ở tòa kia bờ đào núi, đi tới chỗ kia ban đầu Nhị Thanh tìm tới Thiên Niên Hà Thủ Ô nơi ở.

Trên sườn núi kia, còn lưu lại bị Thiên Lô ảnh hưởng đến mà đốt trụi đoạn mộc.

Hai người ở chỗ này kiểm tra đã lâu, câu lộ ngưng trọng thần sắc.

"Sư huynh, đây là Yêu Vật Độ Kiếp?"

Lớn tuổi đạo sĩ ngưng trọng gật đầu, mặt lại thở phào, đạo: "Nghĩ đến, này Yêu Vật hẳn là Độ Kiếp thất bại, như thành công, nơi đây tuyệt không tựa như bây giờ vậy."

"Kia hẳn không phải là cái điều rắn đi!"

"Hẳn không phải là!"

Hai người nhìn đã lâu, lại một lần nữa vào núi.

Không lâu lắm, hai người liền dần dần đứng phải không ít dã thú. Bất quá những dã thú kia mặc dù mới đầu bị bọn họ dọa cho giật mình, nhưng rất nhanh liền lại gan lớn xa xa đi theo, tỉnh tỉnh nhìn.

Những dã thú này, có sài lang hổ báo, có con vượn lão Chồn, cũng có đồ dê núi trâu, còn có dã Heo nái sừng hươu... Nhìn những dã thú này lớn mật vây của bọn hắn, tò mò nhìn bọn họ, hai vị đạo sĩ cảm giác rất kỳ quái, bọn họ đi khắp Đại Giang Nam Bắc, còn chưa từng thấy qua bức này chuyện lạ.

Hướng chi, những sài lang này Hồ Báo các loại (chò) động vật ăn thịt, lại hết đối với bọn họ ngoạm ăn, cũng không hướng chung quanh còn lại động vật đuổi traó, Giảm làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

"Sư huynh, nơi này quả nhiên quý dị, người ăn thịt lại có thể cùng ăn cỏ người tổng hợp một đường mà không loạn, lại thấy người sống mà không sợ, xem ra quả thật có Yêu Vật ở thống lĩnh bọn họ."

Lớn tuổi đạo sĩ gật đầu nói: "Nếu là để đầu kia Yêu Vật bắt kẻ, đem tới các loại (chò) yêu vật kia chân chính lớn lên, ngọn núi lớn này nhất định trở thành yêu ma hoành hành nơi, phải có quản!"

"ừ!"

Hai người tiếp tục tìm, nhưng là lại bị một đám dã thú tiếp tục vây xem, quả thực là quái dị.

Hai người cũng cảm thấy tràng diện này có chút không đúng, thật giống như hai người bọn họ biến thành kia bị người vây xem hầu tử tựa như.

Tuổi trẻ đạo sĩ chịu không này bầu không khí, không khỏi quay đầu hướng những dã thú kia gầm một tiếng.

Đàn thú ngừng sợ, nhưng nhìn trẻ tuổi kia đạo sĩ không quyết tâm, lại một lần nữa vây xem.

Tuổi trẻ đạo sĩ có chút khí phù tâm khô, lớn tuổi đạo sĩ lắc đầu một cái, cũng không lý tới.

"Hai người kia loại đang tìm cái gì?"

Ngay tại hai người đạo sĩ tìm Nhị Thanh tồn tại vết tích lúc, những thứ kia đã lưu đứng lên.

"Bọn họ mới vừa rồi là đang nói chúng ta sao?"

"Nhất định là! Nhất định là nói ta cùng một con lão Heo nái ở sống chung một chỗ rất kỳ quái, ta đường đường Kim Tiền Báo, lại cùng heo làm bạn..."

"Cát Báo Đại vương, ngài làm sao tới?" Lão Heo nái run run rẩy rẩy, cung kính thăm hỏi sức khỏe.

"Cát Báo Đại vương, Cát Báo Đại vương..."

Chung quanh không ít có chút linh trí dã thú, rồi rít hướng Kim Tiền Báo vẫn an.

Kia lưỡng đạo sĩ thấy một con cộng thêm cái đuôi, dài trượng hơn năm Kim Tiền Báo xuất hiện, đều không khỏi lộ ra sắc mặt khác thường.

"Khá lắm, lại vừa được lớn như vậy!" Trẻ tuổi kia đạo sĩ đạo: "Chắc hẳn linh trí đã sinh!"

Lớn tuổi đạo sĩ gật đầu một cái.

Lưỡng đạo sĩ nhìn Cát Báo, Cát Báo cũng nhìn của bọn hắn, rồi sau đó đối với chung quanh đàn thú đạo: "Hai người kia loại, nhất định là đến tìm Nhị Thanh Sư Quân! Bọn họ đem Nhị Thanh Sư Quân khi Yêu Vật."

"Nhưng là, Nhị Thanh Sư Quân rõ ràng nói nó còn chưa thành yêu a!"

"Mau đi thông báo Nhị Thanh Sư Quân!" Cát Báo ngẩng đầu sáng trên cây bày chim gầm hét lên.

"Nếu không, chúng ta trước giết bọn hắn?"

Cũng không biết là thế nào chỉ ngu xuẩn thú nói ngu xuẩn chủ ý.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Chương 11 Đạo sĩ sinh uy(khoe oai)

Tước điều gương cánh tự bay đi, lão Chồn gian xảo lượn quanh cây.

Sài lang hồ báo đủ gầm thét, ngưi bốn trư đột giận vộ vấ.

Đồ Dương Giác Lộc phát sáng sừng nhọn, bách thú đủ chạy khí thể trùng.

Chim tước truyền âm tín, Chồn hồ ly chặt đi theo. Bách thú báo Sư Quân, đem lưỡng đạo sĩ vây.

Tuy có linh trí, nhưng Cát Báo cuối cùng vẫn chỉ là một con dã thú, lúc trước dù chưa ăn qua thịt người, nhưng chung quy vẫn là động vật ăn thịt. Vì vậy, bách thú ở nó dưới sự suất lĩnh, đem lưỡng đạo sĩ vây quanh, rồi sau đó rít lên một tiếng, dẫn đầu phát động tấn công, tiên hạ thủ vi cường.

Kia lưỡng đạo sĩ thể nào cũng không nghĩ tới sẽ có bức này ngu xuẩn thú, nhất thời có chút ngạc nhiên, thiếu chút nữa liền đến bách thú đạo. Nhưng bọn họ dù sao không phải là phạm tục, tung người lên cây, bách thú bên trong, trừ biết trèo cây, còn lại liền bắt bọn họ không thể làm gì.

Nhưng biết trèo cây dã thú, chung quy chẳng qua là như vậy một nắm, Kim Tiền Báo là biết trèo cây, có thể động làm mau hơn nữa, lại nơi nào nhanh hơn được này lưỡng đạo sĩ.

Chậm qua trận này, dẫn có ác điều bay tới, bọn họ cũng là không sợ.

Rút kiếm tự nhiên, liền có cự cảm roi xuống, nhiệt huyết lung lay, tinh khí từ từ.

"Này chúng loại súc sinh, thật là tìm chết!"

Tuổi trẻ đạo sĩ khí thịnh, thấy bị bách thú vây công, không khỏi giận dữ.

Vì vậy kêu nhỏ một tiếng, ném kiếm tại không, chỉ kết kiếm quyết, liền thấy kia kiếm nhất thời phân hóa xuất ra đạo đạo kiếm quang, một chia làm hai, hai chia làm bốn, bốn phần tám, tám phần mười sáu... Chỉ trong nháy mắt, liền thấy đầy trời kiếm quang lóe lên, rồi sau đó đạo sĩ kia hướng bách thú chỉ một cái, đạo thanh 'Đ'.

Liền thấy kia kiếm quang như mưa sáng trăm sáng nhanh bắn đi, toàn bộ đất trời như bị hào quang bao phủ. Thật có thể nói là: Vạn điểm Kiếm Mang như sao mưa, kỳ thể sáng rực đường như sét đánh.

Chỉ một cái chớp mắt, mấy trăm trượng Kiếm Mang bao phủ bên trong, bách thú đồng loạt tan rã, cỏ cây hóa thành vớ vụn.

Kim Tiền Báo Cát Báo sao cũng không nghĩ tới, hai nhân loại này sẽ hung tàn như vậy, mặc dù thấy bọn họ chém chết ác điều như giết gà lúc, nó liền ý thức được không đúng, xoay người liền trốn, nhưng vẫn hay là ở này vạn đạo trong kiếm quang dễ như trở bàn tay bị tách rời, ngay cả hồi hận đường sống đều không để lại cho nó.

Xuất sư chưa kịp đánh đã tử vong, Cát Báo lấy cái chết báo sư ân.

Thực lực chênh lệch quá nhiều, dư thú kinh hoàng bốn nhảy lên.

Một cái chớp mắt này, nhân loại Tu Hành Giả cường đại, in dấu thật sâu khắc ở bọn họ trong đầu, ngay cả Cát Báo lớn như vậy hung, cũng dễ như trở bàn tay bị diệt, huống chi bọn họ?

Quay đầu kinh nhìn, tình cảnh kia nhìn thấy giết mình.

Máu thịt be bét cốt khó phân, đồ thấm đầy đất nhuộm son lâm.

Cỏ cây như dễ như bỡn, Sơn Thạch tựa như Hào nảo quả nhuyễn bột.

Dư thú kinh hoàng đủ chạy đi, Bách Điều kinh hoàng phân tranh triển linh.

Trên đất, dư thú hoảng sợ chạy, sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào).

"Kia hai tạp mao quá lợi hại, mau rút lui!"

"Quá hù dọa thú, Cát Báo Đại vương đều chết, đây chính là Nhị Thanh Sư Quân lời muốn nói là loài người Tu Hành Giả sao? Quá lợi hại!"

"Cát Báo Đại vương bọn họ bị chết thật thê thảm a!"

"Lão Trư bị chết cũng tốt thảm!"

...

Không trung, chúng cảm vút nhanh, tiếng động lớn huyền não não.

"Thật là đáng sợ! Thật là đáng sợ!"

"Nhân loại Tu Hành Giả thật là thật đáng sợ!"

"Đi nhanh nói cho Nhị Thanh Sư Quân, ngàn vạn lần đừng phải ra tới!"

"Bên ngoài còn có tuyết rơi đây! Nhị Thanh Sư Quân ứng là sẽ không ra được."

...

Nhị Thanh đang ở ngủ đông, nhưng là lại cảm giác ngoài động có động tĩnh truyền tới, vì vậy hắn tại kia trong khe đá chui ra, tại nửa đường liền đụng phải một cái tử điều cùng một cái Bạch Hồ.

"Nhị Thanh Sư Quân, có nhân loại vào núi, hình như là tới tìm người, bọn họ công lấy sau lưng kiếm..."

Một Chồn một hồ ly hệ so sánh mang hoa, đem bọn họ nghe thấy nói cho Nhị Thanh.

Nhị Thanh khẽ run, theo hắn nhóm trong miêu tả, Nhị Thanh có thể tưởng tượng ra được, tới là hai người đạo sĩ, hơn nữa từ kia lưỡng đạo sĩ nói chuyện bên trong, hắn không phải là chuyện gì tốt.

Quả nhiên, hết chờ bao lâu, liền thấy lại có lão Chồn vội vàng chạy tới, đem Cát Báo cùng còn lại bách thú bày chim bị lưỡng đạo sĩ một kiếm chém chết vô số sự tình nói đến, Nhị Thanh ngửi vào, kinh hãi không thôi.

Cát Báo cứ như vậy chết?

Đây là Kiếm Tiên thù đoạn a!

Quả nhiên,

Cái thế giới này là có Thần Tiên Yêu Ma đi!

Nhị Thanh trong lòng hoảng sợ, chớ nhìn hắn bây giờ có thể không nhìn này hơn mấy trăm ngàn trong Thanh Sơn trong thung lũng lớn toàn bộ dã thú, nhưng nếu thật đụng phải những thứ kia hành Tu Giả, phòng chừng kết cục cũng chỉ có một.

Chỉ là muốn đến những hắn đó không ăn, nhưng mà lại bởi vì hắn mà chết Cát Báo cùng với bách thú bày chim, Nhị Thanh lại ít nhiều có chút thương cảm. Cũng may hắn cũng biết, lúc này không phải là thương cảm lúc.

Vì vậy, hắn hướng kia Chồn hồ ly nói: "Các người nhanh đi thông báo mọi người, để cho mọi người ngàn vạn lần đừng muốn gần thêm nữa hai nhân loại kia, bọn họ đều là nhân loại Tu Hành Giả, thực lực cao cường, mọi người có thể trốn xa hơn liền trốn xa hơn, đừng để ý tới bọn hắn làm gì! Nhanh đi!"

"Phải!"

"Đúng, để cho tất cả mọi người rời đi nơi đây, đừng để cho hai nhân loại kia chú ý tới này!"

"Ừ, biết!"

Lão Chồn cùng Bạch Hồ sau khi rời khỏi, Nhị Thanh liền xoay người trở về động, quyết định trước ở ở trong động, một khi có cái gì có cái gì không đúng chỗ, liền lập tức từ cái điều sông ngầm chạy đi.

Vòng vào ở trong động, âm thầm suy nghĩ một trận, Nhị Thanh cảm thấy, nơi này cũng không an toàn, lại đưa tới nhân loại chú ý. Xem ra rồi đi thời gian, được (phải) đưa lên chương trình nghị sự.

Rời đi này Đại Thanh Sơn, đây là Nhị Thanh sớm đã có ý tưởng, nếu không phải có tiểu Thanh con rắn này tiểu muội còn cần hắn chiếu cố một, hai, ban đầu hắn trộm hoàn những thứ kia bảo được sau khi, phòng chừng liền trực tiếp đi.

Ai ngờ này lưu lại một chút, liền chính ra một cái như vậy gian hàng, hắn cũng không biết, này tốt hay xấu.

Suy nghĩ một chút, Nhị Thanh lại ngủ, mùa đông thời gian, chính là nghỉ mệt.

Nhị Thanh lại lần nữa tiến vào ngủ đông trạng thái, bên ngoài hai vị kia đạo sĩ, nhưng là ở đây khắp núi đòi địa tìm hắc tung tích. Bất quá lúc này, bên cạnh bọn họ đã không có bất kỳ một con dã thú đi theo.

Không trung xám xịt, khắp nơi tĩnh lặng. Duy gió rét lạnh lẽo, bông tuyết đầy trời bay.

Hai người mạo hiểm phong tuyết, tại giữa núi rừng nhảy lên, chẳng biết lúc nào, hai người đã đi tới bụi cây kia dưới cây hộc già. Lúc này lão Hộc cành cây cái đã sớm ở trong gió rét trở nên trọc, lộ ra sừng sững tang thương. Kỳ thất lưng trắng mấy người vậy, căn (cái) như Cầu Long xuống đất, lại có một cỗ cường lực sinh cơ mang bầu.

Hai người ở nơi này bụi cây lão Hộc dưới chuyển mấy vòng, câu đều lộ ra nhưng về.

Trẻ tuổi kia đạo sĩ phán đoán: "Xem ra cái kia Thanh Xà đã tu ra một luồng Yêu Lực, mặc dù nhìn như rất yếu, nhưng là coi là vào Tinh Quái hàng ngũ! Như bỏ mặc không quan tâm, đợi một thời gian, sợ là sẽ phải ra đại sự."

Lớn tuổi đạo sĩ gật đầu một cái, đạo: "Vài chục năm chưa đến này, không thể tưởng, không chỉ có xuất hiện một con Độ Kiếp thất bại Tinh Quái, lại còn xuất hiện bức này tiểu yêu. xem ra lần này, chúng ta muốn lực soát từ tế nhất điểm! Ngàn vạn lần đừng lại đi cời cái này Xà Yêu, tránh cho đem tới làm hại thế gian."

"Sur huynh, Yêu Khí quá nhạt, căn bản là không có cách theo này Yêu Khí tìm a!"

Lớn tuổi đạo sĩ suy ngẫm chòm râu, đạo: "Nơi này Yêu Khí khá đậm, nghĩ đến là nó bình thường tu hành qua lại chỗ. Chúng ta trước ở phụ cận đây tìm kiếm, bây giờ là nó ngủ đông lúc, như có thể tìm được, cũng dễ dàng đối phó chút."

"Sur huynh nói đùa, tựa như bức này tiểu yêu, sư đệ ta một kiếm là được chém chết!"

"Cùng người đã nói bao nhiêu lần rồi, sư tử vô thô, cũng dùng toàn lực. Chúng ta Kiếm Tu, đi thế gian, trăm yêu trừ ma, có thể nói đi ở trên mũi đao, há có thể cho phép một chút khinh thường lòng?"

Này lớn tuổi đạo sĩ trợn mắt nhà mình sư đệ, lại nói: "Như lại như vậy khinh địch, đem tới nhất định có người chịu đau khổ lúc, đến lúc đó, đừng trách sư huynh chưa từng nhắc nhở người."

"Hắc hắc... Sư huynh chớ nên tức giận, ta chẳng qua chỉ là diệt diệt đối phương uy phong mà thôi, sao dám có một chút khinh thường lòng? Sư huynh yên tâm chính là, yên tâm là được!"

Hai người vừa nói vừa lấy lão hộc thụ làm trung tâm, sáng bốn phía hướng ra phía ngoài khuếch tán, tìm

Nhưng mà, hai người này nhất định tổn công vô ích. Nhị Thanh ngủ đông chỗ, giấu sâu ở dưới đất trong vòng ba bốn dặm sâu, cho dù là tìm tới chỗ kia khe đá, cũng rất khó cảm ứng được Nhị Thanh trên người Yêu Khí.

Dù sao trên người hắc Yêu Khí, còn rất nhạt, chẳng qua là sơ nhập Tinh Quái mà thôi.

Hai người kia nói hắc là yêu, thật ra thì cũng coi như là nâng đỡ hắc.

Nếu không có con mắt thứ ba kia, liền hắc loại này mới sống vài năm dã thú, như thế nào biết nuốt Nguyệt Hoa?

Hai người tìm đem nửa ngày, cũng không có gì thu hoạch, liền trở lại dưới cây hộc già.

Sư đệ đạo: "Sư huynh, không bằng, chúng ta đi về trước, sang năm đầu mùa xuân trở lại?"

Sư huynh gật đầu một cái, đạo: "Cũng chỉ đành như thế!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ly sơn tầm đạo

Xuân nha tân xanh sinh mấy cành cây, gió xuân phất cương thiên địa tri.

Vạn vật thức tỉnh kinh lôi động, ngũ đông trùng ngẩng đầu tỉnh thần tư.

Chim sẻ ngô hoan hô ung ra tổ, Hùng vượn vai xà nhẹ tê.

Hồ hồng viên đề sài lang tiểu, sơn ngư đã trư kiếm ăn ăn.

Hồ dê hương hoẵng trong rừng nhảy, điều hồ phi thoan Chu nhả tơ.

Thời gian trôi mau, Đông đi xuân tới, Xuân Lôi chấn động, vạn vật thức tỉnh.

Phi cảm ra tổ, tẩu thú rời động, Thanh Sơn đại cốc, lại phục sinh cơ.

Vậy mà lúc này, dưới núi nhưng là xuất hiện hai bóng người, thân ảnh kia tốc độ tuyệt luân, dưới chân lóe u mang, ngay lập tức liền từ chân núi lướt qua tới đỉnh núi, rồi sau đó hướng buội cây kia lão Hộc chỗ phương hướng lao đi.

Chúng thú còn chưa tỉnh hồn, hai đạo thân ảnh kia đã biến mất.

Nếu là bọn họ có chút kiến thức, sẽ gặp biết được, đó chính là Kiếm Tu Ngự Kiếm kiếm quang.

Hai người tới lão kia Hộc phụ cận, liền ở đó tìm cây, ẩn thân trên đó, ngồi thủ đến.

"Sư huynh, như thế như vậy thật hữu dụng?"

Lớn tuổi đạo sĩ nói: "Một loại cường đại dã thú, cũng có nhất định lĩnh vực ý thức, mặc dù kia Thanh Xà khả năng linh trí đã sinh, nhưng nhất định cũng là không biết trời cao đất rộng hạng người, thấy có xa lạ sinh vật xâm phạm lãnh địa, tự nhiên sẽ xuất động tới xem xét một, hai. Một khi nó đi ra, vậy thì tốt rồi làm."

Hai người ẩn thân ở đây, cũng không biết, sớm có chim dò được bọn họ, đã sớm để cho điều hồ đi trước báo tại Nhị Thanh.

Nhị Thanh từ ngũ đông bên trong tỉnh lại, chính ở trong động cùng tiểu Thanh nói lời từ biệt.

Lúc này Nhị Thanh, thân dài đã có 4 trượng hơn, tiểu Thanh thân dài cũng có hai trượng nhiều.

Nhị Thanh mặc dù là xà, nhưng lại ửng có nhân loại ý thức cùng trí tuệ, biết quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ đạo lý. Chỗ này bị những thứ kia vân du đạo sĩ biết được, như hết diệt trừ hấn, đối phương nhất định sẽ không cam lòng. Là lấy, hấn căn bản liền không muốn lại đi ra, chuẩn bị từ sông ngầm lạng lẽ rồi đi.

Tiểu Thanh mới từ ngũ đông bên trong tỉnh lại, liền biết được Nhị Thanh muốn cách, lúc này chính thương tâm dây dưa ở trên người hấn, không nỡ phun lưỡi, "Nhị ca, thật phải đi sao? Dẫn ta cùng đi đi!"

Nó vừa nói, vừa dùng đầu rần nhẹ nhàng quấn quít nhau đến hấn cổ.

Nhị Thanh than nhẹ, "Ta chuyển đi này, sinh tử tự không thể quyết, làm sao có thể mang ngươi mạo hiểm? Thật ra thì coi như không có hai vị kia tạp mao lão đạo, ta từ lâu quyết định phải đi, đi cầu phỏng vấn Tiên Đạo. Chỉ là trước kia ngươi còn nhỏ, lại phát sinh những chuyện kia, sợ ngươi ứng phó không được, là lấy mới kéo tới bây giờ."

"Nhị ca, vậy ngươi chuyển đi này, trở về bao lâu rồi?"

Tiểu Thanh lại càng không bỏ, như xà có lệ, lúc này năng phong chừng đã là lệ mưa mưa lớn.

Nhị Thanh mặc dù cũng khó qua, nhưng nhưng vẫn là cố nén trong lòng chua xót.

Cùng năng sống chung mấy năm nay, tuy nói năng là một con rắn, nhưng hấn cũng dần dần đưa năng trở thành thân nhân.

Chẳng qua là chuyển đi này, trên đường hung hiểm khó dò, hấn làm sao nhẫn tâm để cho năng đi theo?

Lưu lại nơi này Đại Thanh Sơn, có chỗ ngồi này trong động thiên linh khí cùng những thứ kia kỳ hoa dị thảo, chỉ cần không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, năng sống mấy mươi trên trăm năm, hấn là không có vấn đề gì.

Như mấy chục trên trăm năm sau, chính mình còn chưa chết đi, hoặc giả tu hành không làm nổi, vậy cũng chỉ có thể nói rõ đây là Thượng Thiên nhất định bọn họ cuộc đời này hết duyên ở đây, chỉ có thể kiếp sau gặp lại sau.

"Trở về bao lâu rồi, Nhị ca cũng không biết."

Nhị Thanh lắc đầu than nhẹ, mặt lại nói: "Nếu ta thật cầu đạo thành công, nhất định sẽ trở lại đón tiếp ngươi. Nếu là nơi đây gặp nguy hiểm, ngươi liền rời đi, chớ ở chỗ này ngốc các loại, biết chưa?"

"Nhị ca, ta không nỡ bỏ ngươi!" Nàng nước nỡ nói.

"Nhị ca cũng không bỏ ngươi, nhưng lưu ở chỗ này, đối với ngươi ta đều vô ích nơi." Ngừng lại, hắn liền ngừng đầu hướng trên khe đá nhìn, đạo: "Có điều hồ tới, ta đi xem một chút."

Không lâu lắm, Nhị Thanh liền ở trong khe đá đụng phải Từ Điều cùng Bạch Hồ.

"Nhị Thanh Sư Quân, kia hai tạp mao lão đạo lại tới, ngươi ngàn vạn lần ** chớ đi ra ngoài." Bạch Hồ nói.

Nhị Thanh gạt đầu một cái, đạo: "Bạch Hồ Từ Điều, các ngươi đi nói cho mọi người, ta hôm nay liền rời đi này Đại Thanh Sơn, sau này liền sẽ không dễ dàng trở lại. Tiểu Thanh sẽ lưu lại, để cho bọn họ chớ có khi dễ tiểu Thanh.

Như đến lúc đó ta trở lại, biết tiểu Thanh chịu khi dễ, định tha cho không bọn họ!"

"Được, Nhị Thanh Sư Quân!"

"Nhị Thanh Sư Quân gặp lại sau!"

Nhị Thanh Tĩnh Tĩnh nhìn này một điều một hồ rồi đi, tự lẩm bầm: "Gặp lại sau? Hoặc cũng không gặp lại!"

Quay đầu xoay người, dạo tới bên trong động, tiểu Thanh lại dạo dây dưa tới.

Nhị Thanh Xà thủ cùng nó nhẹ nhàng đứng dưới, lại cùng nó nói: "Ta sau khi đi, ngươi chớ có lại đi dạy những phi cầm mãnh thú nhóm nhân loại văn tự, ngươi cùng bọn chúng cũng không đánh đập, cũng tiết kiệm bọn họ đem ngươi trở thành thành thủ lĩnh, đem tới lại đưa tới những thứ kia vân du bốn phương lão đạo."

Tiểu Thanh gạt đầu một cái, Nhị xà giao cánh lè lưỡi, Nhị Thanh lại nói: "Ta sau khi đi, thật tốt bảo vệ mình, chớ có đi thế giới loài người, chớ có làm cho nhân loại phát hiện ngươi, biết không?"

Tiểu Thanh gạt đầu, rồi sau đó Nhị Thanh nhẹ nhàng co rút co rút thủ, từ nhỏ Thanh quần quanh bên trong thoát ra khỏi, xoay người hướng sông ngầm dưới lòng đất chỗ Động Quật bỏ đi.

Tiểu Thanh hí một tiếng, theo sát hắn đi.

Nhị Thanh dạo tới sông ngầm nơi, quay đầu đạo: "Tiểu Thanh, bảo trọng!"

"Nhị ca, ngươi cũng bảo trọng!" Tiểu Thanh nghẹn ngào.

Nhị Thanh ở trong nước bơi, tiểu Thanh liền ở bờ sông đi theo, không nỡ chi tình nồng nặc.

Cho đến Nhị Thanh chui vào kia thâm trong sông, hướng kia sâu trong lòng đất bỏ đi, tiểu Thanh mới đưa đầu nằm xuống, toàn bộ xà phảng phát như bị rút đi xương. Híz-khà zz Hí-zzz nghẹn ngào.

Kia sông ngầm nước phảng phát cũng biết tiểu Thanh lúc này ly biệt khổ, chính ô nghẹn ngào nuốt.

Lần từ biệt này, không biết ngày nào có thể tụ họp;

Lần từ biệt này, từ nay thiên nhai mỗi người chia bay;

Lần từ biệt này, cô đơn chiếc bóng một mình thương;

Lần từ biệt này, chỉ có đối nguyệt gửi tương tư;

Lần từ biệt này, có lẽ đã là ly biệt.

Chuyến đi này, núi cao sông dài đường xa xôi;

Chuyến đi này, trời cao biển rộng mặc cá nhảy;

Chuyến đi này, núi đao biển lửa không nhìn lại;

Chuyến đi này, Cửu Từ Nhất Sinh cũng không hối hận;

Chuyến đi này, không được Tiên Đạo thì không về.

Không lâu lắm, sóng trào mãnh liệt, sóng gợn lăn tăn đại trên bờ sông, một viên màu xanh đầu rấn phá vỡ mặt sông, đầu rấn trung gian có một khối chấm đỏ, chấm đỏ mở ra, có từng tia từng tia chất lỏng chảy xuống, không biết là kia hà thủy, hay lại là lệ kia nước. Rồi sau đó, hấn ngừng đầu gầm thét, hiện ngang tiếng, chấn động vũ tiêu.

Trường hà bên trên, ba quang chấn động, cá tôm con rùa con ba ba khắp nơi nhảy lên.

Trong rừng rậm, cỏ cây cạnh cạnh, cầm điều sợ bay cân nhắc không tính.

Dưới cây hòe, đạo sĩ kinh ngạc, kiếm quang đột ngột càn khôn động.

Nguyên lai Nhị Thanh ngừng đầu tiếng gầm gừ, đã từ Hoàng Hà bên bờ sông, truyền tới trong rừng núi.

Hai vị đạo sĩ thấy vậy, giả lên kiếm quang, hướng tiếng huyết gió nơi vút nhanh.

Hon mười dặm nơi, cơ hồ ngay lập tức liền tới.

Nhưng chờ bọn hấn đến Hoàng Hà bên bờ sông, cũng chỉ có thể nhìn được một vệt bóng đen, lên vào chảy xiết Hoàng Hà lưu.

Là đi xuống hay lại là đi lên?

Hai vị đạo sĩ kinh ngạc, rồi sau đó phân chia hai đường, một đường đi lên trên, một đường đi xuống.

Đội hai bóng người tại trên mặt sông tan biến không còn dấu tích, một viên đầu rấn chậm rãi nổi lên mặt nước.

Hướng kia Đại Thanh Sơn ngắm nhìn đã lâu, hấn mới lại lần nữa lặn xuống nước, rồi sau đó ngược dòng đạo lên.

Truyền thuyết, ở đó con sông lớn này nguồn cội, có một tòa đền hầu tử Thần Sơn.

Nhưng, là thật hay giả, Nhị Thanh không biết, nhưng hấn muốn đi chứng thật một chút.

Thế giới này, ta tới!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Yêu nghiệt phương nào

Cửu khúc Hoàng Hà vạn dặm cát, lăng đảo gió bá tự thiên nhai.

Chảy xiết nước sông, sóng mãnh liệt, như có Thần Long tại đáy sông lật sóng.

Rồi đi Đại Thanh Sơn ngày thứ nhất, Nhị Thanh một đường lặn, ngày đi mấy trăm dặm.

Ban đêm, Nhị Thanh liền bơi lên bờ một bên, nuốt Nguyệt Hoa, sáng ăn Từ Khí.

Ngày kế, Nhị Thanh lại vào trong nước, một đường đi lên trên.

"Cứu mạng, cứu mạng!"

Nhị Thanh đang ở đáy nước lặn, nghe được trên mặt sông truyền tới tiếng hô. Nhị Thanh đi lên phù đi, thấy có một phụ nhân rơi xuống nước, bên bờ có một hấn tử phi nước đại hồ hết, nhưng cũng không dám nước vào.

Nhị Thanh cũng không biết phụ nhân này là thế nào rơi xuống nước, nhưng nhưng không nghĩ như vậy nhiều, lợi qua đi, dùng đuôi rấn nhẹ nhàng cuốn lên phụ nhân kia. Hấn đuôi rấn bị hấn luyện rất nhạy đúng dịp, ngay cả quỳ nhánh cây đều có thể để cho nhánh cây không ngừng. Là lấy, khi hấn nhẹ nhàng cuốn lên phụ nhân kia lúc, lại không thương tổn đến nàng.

Chẳng qua là khi phụ nhân kia trong nước bắt hấn lại, đưa hấn trở thành rom rạ cứu mạng, cũng thông thả lại sức thời điểm, lại bị dọa hòng.

Cũng may nằng chưa kịp ngắt đi, Nhị Thanh đã đem nằng nhẹ nhàng quăng về phía hấn tử kia, sau đó một cái nhảy lên, lại lặn xuống nước, tan biến không còn dấu tích.

Sông kia bên hấn tử ngơ ngác tiếp lấy phụ nhân kia, hai người ngã xuống đất, sau đó vội vã bò dậy quỳ xuống đất, sáng trong sông bái nói: "Đa tạ Hà Thần đại nhân, đa tạ Hà Thần đại nhân ân cứu mạng!"

"Vậy, đó là một con rắn?" Phụ nhân thông thả lại sức, ngơ ngác hỏi.

"Đó là Hà Thần hiển hóa, nếu là xà, sao biết cứu người?" Hấn tử đạo: "Còn không mau cảm tạ Hà Thần đại nhân ân cứu mạng?"

"Phải phải, cảm tạ Hà Thần đại nhân ân cứu mạng!"

Đây đối với vợ chồng cử chi, Nhị Thanh Tự Nhiên không biết, hấn chỉ tiếp tục lặn, thậm chí không biết bởi vì chính mình cử chi vô tình, mà khiến cho trên người hấn lại nhiều tia (to) Công Đức Kim Quang.

Nhị Thanh vốn tưởng rằng đoạn đường này, có thể ngược dòng đến Hoàng Hà, không ra mấy ngày, liền có thể dễ dàng đến sông kia ngọn nguồn.

Nhưng mà không nghĩ tới, mới được hơn ngàn dặm, liền thiếu chút nữa bị mất mạng.

"Yêu nghiệt phương nào, tẩn dám đến Hà Bá Thần Phủ tới đảo khuấy sóng gió, nhận lấy cái chết!"

Chỉ thấy phía trước một cái nửa trượng hơn cao nửa người nửa tôm, tay cầm Hắc Thủy tiên, mặc mình khôi giáp, dẫn hai cái cùng nó mặc không sai biệt lắm quân tôm ngấn ở Nhị Thanh Diện trước.

Kia quân tôm giận quát một tiếng, liền cầm tiên hướng hấn tiên đến, không cho phép hấn phân biệt.

Nhị Thanh chưa từng nghĩ, nguyên lai này Hoàng Hà thật có Hà Thần, nguyên lai này Hà Thần thủ hạ thật có binh tôm tướng cá. Chẳng qua là hết muốn những thứ này quân tôm lại đều không nói phải trái, không cho hấn phân biệt, đỉnh tiên liền gai.

Nhị Thanh ngẩng đầu vẫy đuôi, xoay người liền hướng bên bờ bò đi.

Có bản lĩnh đến trên bờ chúng ta lại bài bài cổ tay!

Nhị Thanh động tác nhanh chóng, xoay người liền trốn, thế nhưng quân tôm cũng không đơn giản, vốn chính là trong nước sinh vật, tất nhiên Thủy Tính thành thạo. Chỉ thấy kia Hắc Thủy tiên một phần, một cái Thủy quyền liền hướng Nhị Thanh dấy dĩa đi, Nhị Thanh tốc độ một chậm, kia tiên liền hướng thân thể của hấn thọt tới.

Nhị Thanh Xà đuôi cuốn một cái, sáng kia tiên điểm tới, nhưng mặt khác hai cái Thủy tiên nhưng là theo sát phía sau.

Xích xích ——

Hai cái Thủy bắt chéo đâm trúng Nhị Thanh thân thể khi, Nhị Thanh thân thể quay lại, vốn muốn mượn này lực xoáy đem Thủy tiên bên trên lực giải tỏa, nhưng vẫn bị vạch ra lưỡng đạo lỗ hồng lớn.

Nhất thời máu chảy ồ ạt, Nhị Thanh tê ngang, quay đầu hướng kia cầm đầu quân tôm liền trương miệng to như chậu máu.

Kia quân tôm dọa cho giật mình, chợt lui về phía sau, chưa từng nghĩ, Nhị Thanh chẳng qua là hù dọa hấn hù dọa một cái, tránh thoát kia lưu quyền, hướng bên bờ thẳng tấp đi.

Ba cái quân tôm thấy tình huống như vậy, biết mắc lừa, tức giận vô cùng, đỉnh tiên liền đuổi theo.

Chẳng qua là vì vậy chậm chút ít, đuổi không kịp, chờ bọn hấn đuổi kịp Nhị Thanh lúc, Nhị Thanh đã đến bên bờ, cũng tại bên bờ vòng vèo thân cúi đầu, mầu quang sát sát, nhìn chăm chăm mặt nước.

Kia quân tôm vừa ra mặt nước, liền thấy một vệt bóng đen vẩy đến, quân tôm vội vàng lấy tiên hoành ngăn cản, lại bị Nhị Thanh một đuôi bỏ rơi được (phải) bay rớt ra ngoài, miệng phun máu tươi.

"Yêu nghiệt phương nào, lại dám dẫm thương người, tìm chết!"

Khác hai vị quân tôm nổi lên mặt nước, giờ tiên nhắm thẳng vào Nhị Thanh, quát lên.

Nhị Thanh nhẹ nhàng vung vẩy đuôi rắn,

Hừ lạnh nói: "Ta bắt quá đi ngang qua nơi này mà thôi, bọn ngươi không nói lời nào, liền cầm tiên kêu đánh tiếng kêu giết, bên trái một câu yêu nghiệt, bên phải một câu yêu nghiệt, hỏi dò bọn ngươi có thể thấy ta thương qua người? Như toàn bộ mở ra linh trí thú vật tất cả là yêu nghiệt, kia bọn ngươi lại

là vật gì?"

"Hừ! Răng sắc bén, đừng tranh cãi, ngươi nếu không phải yêu nghiệt, vì sao lên lên lút lút chạy đến Hà Thần đại nhân trước phủ du đẳng? Nói, ngươi là phương nào yêu quái phải tới?"

"Quả nhiên là linh trí chưa đủ, nghe không hiểu ta lời nói. Coi là, lười để ý ngươi, đi!"

Nhị Thanh không dừng lại nữa, xoay người liền đi, dứt khoát.

"Sủa, ngươi một cái yêu nghiệt, chạy đâu!"

Nhị Thanh quay đầu nhìn lại, cười quái dị nói: "Có bản lĩnh bọn ngươi liền lên bờ tới!"

"Tức chết ta vậy!" Quân tôm đĩnh xiên vu thủy mặt bên cạnh (trái phải) quanh quẩn, cắn răng nghiêng lợi.

Nhưng cũng chỉ có thể trở mắt nhìn Nhị Thanh chui vào núi rừng, tan biến không còn dấu tích.

Rời đi bờ sông, Nhị Thanh không khỏi âm thầm thở phào, mới vừa rời hẳn cảm giác đáy sông dưới có một sinh vật cường đại xuất hiện, cho hắn một loại vô cùng nguy hiểm cảm giác, cho nên hắn không nói hai lời liền đi.

Quay đầu mắt nhìn trong thân thể mình sau đoạn hai điều trên vết thương, Nhị Thanh mở ra đệ tam nhãn, hướng kia bên bờ nhìn. Lúc này hắn mới phát hiện, kia đoạn thủy vực bên bờ, Hà loa mắt ánh sáng, Thụy Khí từng cái từng cái hướng Thanh tiêu, tựa như có thần tiên phủ đệ tọa lạc.

Nghĩ đến kia khí tức cường đại, hắn là chỗ này chủ nhân —— Hà Thần.

Nhị Thanh than nhẹ, quay đầu nhìn lên núi, liền thấy bên bờ Thanh Sơn bên trên, có không ít Ngũ Thái khí tia (to) đàng đàng. Nhị Thanh sáng kia gần đây Ngũ Thái khí tia (to) chỗ chảy tới, sắp sửa mấy dặm, liền ở một vũng Thủy Đàm nơi thấy một gốc Thanh Hà ở chập chòn. Thanh Hà to lớn, lá mấy tờ, có hoa bao khó khăn lắm lộ ra mặt nước.

Mà ở bàn kia mặt lớn nhỏ lá sen bên trên, chính nằm một cái to bằng cái thớt con cóc.

Kia Đại Cáp Mô vừa thấy Nhị Thanh, đập lúc liền oa oa thét lên, lại đứng thẳng lên, đi lên mặt nước liền hướng xa xa chạy nhảy tới, vạch ra một đạo sóng trắng, như một làn khói liền không còn bóng, để cho Nhị Thanh không có gì để nói.

Phóng chừng hàng này đừng phải hắn thiên này địch, cho nên mới hù dọa thành như vậy. Vốn là Nhị Thanh còn nghĩ thương lượng với nó một chút, dạy hắn nhân loại văn tự cái gì, dùng để đổi này bảo được đây!

Hắn Nhị Thanh cũng không phải là mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt ác bá xà!

Bất quá thấy kia con cóc đã đi, Nhị Thanh cũng không lại quần quít, đuôi rắn đưa vào trong đầm, cuốn một cái, chụp tới, liền đem này đóa Thanh Hà hà ngó sen cho vết lên đến, liền Đàm Thủy, gột rửa mấy cái, vứt bỏ phía trên phù sa, liền tự nuốt chừng.

Xa xa, trốn cái kia con cóc thấy vậy, không khỏi cắn răng nghiêng lợi đứng lên, "Đáng chết đại thanh trùng, Lão Từ nhớ ngươi, lại đoạt ta tạo hóa, đem tới khác rơi trên tay ta, Hừ!"

Đại Cáp Mô hận hận đi, cảm thấy nơi đây lại xuất hiện như vậy một cái đại thanh trùng, hay là hắn khắc tinh, thức sự quá nguy hiểm, hay lại là rời đi nơi này tương đối khá.

Nhị Thanh lại nơi nào biết được kia Đại Cáp Mô suy nghĩ trong lòng, nuốt vào kia hà ngó sen sau khi, liền cách Thủy Đàm cách đó không xa, tìm một âm lương hang động, đi vào trong nằm một cái, tiêu hóa bảo được, yên lặng khôi phục thương thể trên người.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!! Xin cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Trong núi Hồng Hồ

Này một chỗ, liền ở ba ngày, đợi trên người thương thế tốt lên sau, hấn trực tiếp thẳng rời đi, ngay cả buổi tối cũng không dám ra ngoài đi nuốt Nguyệt Hoa, chỉ sợ đưa tới sông kia Thần địa chú ý.

Tại hấn nghĩ đến, sông kia tinh thần dưới tay quân tôm cũng tung bay như vậy ngang ngược, phỏng chừng sông kia tinh thần cũng không phải là cái gì người lương thiện, tốt nhất vẫn là không nên tùy tiện bị hấn phát hiện mình dị thường tốt hơn.

Cũng vì vậy, Nhị Thanh không có lại chìm vào trong nước lặn, mà là dọc theo bên bờ Thanh Sơn, một đường đi lên trên đạo bờ đi, chỉ có trên đường đi gặp bên bờ thôn lức, hấn mới thâm vào trong nước, lượn quanh thôn mà đi.

Rời đi sông kia Thần Phủ dinh ngoài ngàn dặm, Nhị Thanh mới thở phào, khôi phục đêm ăn Nguyệt Hoa, sáng ăn Từ Khí môn học. Đồng thời cũng ở đây đây khắp núi đòi tìm bảo được.

Ngày hôm đó, hấn đi tới trên một ngọn núi, mở ra đệ tam nhãn, nhưng thấy trong núi Hà Quang minh mông, màu khí đờng đờng. Leo núi thăm dò, thấy đỉnh nhọn cây rừng trùng điệp xanh mướt, mây mù lượn quanh; vực sâu tung hoành, thác nước treo cao; sơn dương sừng hươu khe suối một bên nhảy, con vượn chơi đùa trong rừng xuyên. Chìm vui mừng mình, thái điệp khinh vũ, lục chu kết lưới thở khê tia (tơ). Hồ Báo ẩn núp, chó sói gấu dòm ngó, đã trư thành đoàn kiếm thức ăn.

Sắp sửa mười mấy dặm, ở một bốn phía vách đá khoen trĩu chổ, thấy mấy buổi lão đằng leo nhai, che đầy khắp núi cao chót vót. Bên dưới vách núi Linh Dược thành phẩm, có chồn hoang tại Dược Lâm bên trong nhảy qua lại chơi đùa.

Thấy Nhị Thanh đến đây, kinh hãi.

Chít chít trong tiếng, Nhị Thanh cảm giác, ở đó trong vách đá, có một cổ hơi thở truyền vang mờ.

Không lâu lắm, liền thấy cây mây và giầy leo lả chĩa, từ kia cây mây và giầy leo phía sau chui ra một cái màu đỏ đại Hồ, Hồ cao vài thước, loại Cự Khuyển, thấy Nhị Thanh, làm trách móc hình.

Nhị Thanh vòng vèo thân cúi đầu nhìn tới, đạo: "Chớ kinh, chớ sợ, ta không phải là hung loại, chẳng qua là đi ngang qua quý bảo địa, thấy vậy địa rất là không tầm thường, tới nhìn một cái, quả không phải phạm tục chổ."

"Không biết các hạ thần thánh phương nào?" Hồng Hồ linh trí rất cao, nhẹ đi một dạng, lặng yên không một tiếng động đem mấy con bị dọa sợ đến run chân cáo nhò hộ ở sau lưng, "Nơi đây là Thái Hành dư mạch, ta Hồng Hồ nhất tộc ở chỗ này đã sinh sôi mấy trăm năm lâu, mong rằng các hạ hạ thủ lưu tình, chớ muốn làm khó chúng ta!"

Nhị Thanh méo mó đầu, lại hỏi: "Sinh sôi mấy trăm năm? Có thể có hóa hình người?"

Hồng Hồ nghe vậy, hơi có chút ngoài ý muốn mắt nhìn Nhị Thanh, mặt đạo: "Thế nhân tất cả vị ta Hồ Tộc thiện biến hóa, nhưng chân chính hóa hình Ngưng Đan, như thế nào dễ dàng như vậy? Ta có bốn vị trưởng giả, tất cả tại hóa hình Kiếp Lôi bên dưới bờ mạng, có lẽ người kế tiếp bờ mạng, chính là ta đi!"

Nói đến đây, kia to lớn Hồng Hồ vẻ mặt có chút tiêu điều cô đơn, vừa tựa như có chút sợ hãi.

Nhị Thanh nghe vậy, trong lòng hơi động, lại nói: "Ngẫu nhiên nghe Tây Hạ Ngưu Châu nơi, có Tinh Quái vô số, bọn họ lại là như thế nào hóa hình?"

Hồng Hồ đạo: "Các hạ có lẽ không rõ ràng lắm, Tây Hạ Ngưu Châu tuy nhiều Tinh Quái, nhưng lại không thể so với Bắc Câu Lô Châu. Thiên hạ này Tứ Đại Bộ Châu, chân chính yêu tinh nhiều cái, chính là Bắc Câu Lô Châu. Nhưng phe kia địa vực Yêu Ma, hóa hình cũng không phải là toàn bộ biến hóa, cũng không phải trải qua hóa hình kiếp mà biến hóa, có nhiều di chính. Ví dụ như đầu thú thân thể con người, hoặc nhân thủ thú thân người, nơi nơi, lại thực lực nhỏ, không thể ngang hàng mà nói."

"Ta từng nghe thấy, này sông lớn chổ đầu nguồn, có một Thần Sơn, Thần Sơn ép xuống một cái Thần Hầm, không biết người có thể từng nghe nói chuyện này?" Nhị Thanh lại hỏi.

Hồng Hồ nghe vậy, nghi ngờ lắc đầu, đạo: "Không từng nghe nói!"

Nhị Thanh âm thầm thở dài, rồi sau đó lại cùng này Hồng Hồ leo đóng một trận, nói tiếp: "Ta có « Đạo Đức Kinh » nhất thiên, muốn cùng người đổi lấy nhiều chút bảo được, chẳng biết có được không?"

"Tiên sinh còn hiểu nhân loại học thường thức?" Hồng Hồ có chút ngoài ý muốn, ngay cả gọi cũng biến hóa.

Nhị Thanh cũng không kiêng kị, nói: "Ta từ nhỏ liền bị một đứa bồn Xà Nhân thu dưỡng, tại thế giới loài người bên trong trải qua mấy năm, bởi vì linh trí sớm mở, thường đi một tư thực dự thính kinh nghĩa, học được nhân loại văn tự, mặc dù không làm được miên Tú văn chương, nhưng vác nhiều chút Thư Văn, ngược lại cũng không quá mức độ khó."

"Không biết tiên sinh này muốn đi về nơi đâu?" Hồng Hồ lại hỏi.

"Đi khắp Thanh Sơn, Tầm Đạo phỏng vấn thật! Tránh cho không xứng với này sớm mở Linh Tuệ."

"Tiên sinh thật lớn chí vậy!" Hồng Hồ không khỏi than thở, mặt lại nói: "Tiên sinh muốn tìm thuốc, nhưng là có cái gì nội thương?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Cũng không phải là bị thương."

Chỉ vì ta linh trí sớm mở, không muốn ăn tươi nuốt sống, cho tới nay cũng lấy ăn Thảo Dược sống qua ngày, là lấy mới có câu hỏi này. Ta cũng không muốn lừa gạt, làm kia cướp gà trộm chó hạng người, thuận tiện lấy « Đạo Đức Kinh » lẫn nhau đổi, chẳng biết có được không?"

Hồng Hồ gật đầu nói: "Chớ nói lẫn nhau đổi, chính là tặng cho tiên sinh mấy buổi cũng có thể. Nhưng, tại hạ có một không tình trước, không biết tiên sinh có thể hay không lưu lại nhiều chút ngày giờ, dạy dỗ chúng ta học tập nhân loại văn hóa?"

Nhị Thanh có chút kinh ngạc, đạo: "Người chưa từng đi qua thế giới loài người? Tuy nói người vẫn chưa thể hóa hình, nhưng thể nhân tất cả truyền Hồ Tộc thiện biến hóa, cho dù không thể hóa hình, biến ảo hẳn là không quá mức độ khó đi!"

Hồng Hồ cười khổ nói: "Ta mặc dù sẽ biến ảo, nhưng lại có tiểu bối mấy cái, nếu ta rời đi, bọn họ định tao Sài Lang Hồ Báo miệng, lại nơi này có Tổ Tiên tìm được bảo dược vô số, cũng có thể cùng ta tu hành!"

Nhị Thanh có thể cảm giác được, này Hồng Hồ, thực lực mơ hồ còn cao hơn hẳn, là lấy mới không sợ hẳn lưu ở nơi đây, nếu không, này hồ ly tuyệt không dám mở miệng đề cho hẳn lưu lại.

Cứ như vậy, Nhị Thanh ở chỗ này lưu lại, dạy mấy con tiểu hồ ly biết chữ, có lúc Hồng Hồ cũng sẽ ngồi xổm ngồi ở một bên nghe giảng.

Những thứ kia bọn tiểu hồ ly mới đầu còn có chút khiếp ý, nhưng cùng Nhị Thanh quen thuộc sau khi, liền không cảm thấy Nhị Thanh dữ tợn đáng sợ, ngược lại thường thường chạy đến Nhị Thanh Xà thủ cạnh quần quít nhau.

Hồn không biết, Nhị Thanh nếu là có trong đầu nghĩ muốn ăn bọn họ, há hốc mồm liền có thể.

Ở lão Hồ nơi này ngây ngô có một hơn hai tháng, Nhị Thanh liền lần nữa đứng dậy vào núi, hẳn phát hiện này Thái Hành Sơn bên trong, có không ít Ngũ Thái khí tràn ngập chỗ.

Chẳng qua là hẳn không dám đi sâu vào, hẳn có thể cảm giác được, sâu bên trong có khí tức cường đại người tồn tại.

Mà những thứ kia bị hẳn Đoạt Bảo thuốc tạo hóa thú vật, hẳn cũng không có đuôi tận giết tuyệt, ngược lại dạy chúng nó một ít nhân loại văn hóa, dạy chúng nó không nên tùy tiện thương hại nhân loại.

Đây cũng tính là đạo yêu hướng thiện đi!

Trên căn bản, chỉ cần không phải khi Nhị Thanh là khắc tinh, thấy hẳn, đối phương cũng sẽ không dễ dàng thoát đi, mà là lộ ra địch ý. Chẳng qua là mất thấy quả thực đánh không lại hẳn sau, bọn họ cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Thậm chí có nhiều chút trí tuệ cao điểm Tinh Quái, càng muốn giống như Hồng Hồ như vậy, đem chính mình thủ hộ bảo dược, đem ra cùng Nhị Thanh đóng thay đổi nhân loại văn hóa.

So sánh mà nói, bọn họ những thứ này Tinh Quái học được nhân loại văn hóa cơ hội, nếu so với tìm được bảo dược cơ hội không lớn lắm, bảo dược trên núi có, nhân loại văn hóa trên núi cũng không có.

Vì vậy, kể từ đó, Nhị Thanh tốc độ tiến tới liền dần dần chậm lại.

Nhưng là thân thể của hẳn, cũng biến thành càng ngày càng hùng tráng, lên đường trước, hẳn có 4 trượng hơn, chò đến gió thu run rẩy lúc, hẳn thân dài đã năm trượng hơn, eo to như thùng nước.

Không biết đúng hay không bởi vì chỗ sông lớn hai bờ sông, là lấy, hẳn cảm thấy mùa đông này tới tựa hồ có chút sớm. Toàn bộ thân rắn dần dần trở nên cứng ngắt, lười nhúc nhích chút nào.

Vì vậy hẳn tìm mấy buổi vô chủ thấp thuốc linh bảo dược nuốt vào, tìm một thâm nhập dưới đất hang động đi vào trong một chỗ, bắt đầu trước thời hạn tiến vào ngủ đông.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Phật Quang Phổ Chiếu

Lại vừa là một năm trời đông giá rét.

Tuyết lớn đầy trời, trường hà Băng Phong.

Sương Tuyết lấn đại địa, vạn dặm một mảnh bạch.

Thanh Sơn không nữa Thanh, ngày nào xuân trở lại?

Mênh mông dài Đông lấm lấm qua, gió xuân dần dần xanh hai bờ sông.

Chấn động kinh lôi rầm rầm đến, vạn vật phương tình ý dồi dào.

Nhị Thanh cũng ở đây tỉnh lại trong đại quân chậm rãi ngừng đầu, chẳng qua là bên ngoài vẫn xuân hàn chưa tiêu.

Nếu là thân là người lúc, hấn phỏng chừng sẽ nhớ đến lại ở một hồi chần, chỉ sợ một hồi cũng tốt.

Nhưng trọng sinh là xa sau khi, mỗi lần từ ngủ đông bên trong tỉnh lại, hấn cũng có lập tức ra ngoài tìm một chút thức ăn. Tin tưởng bất kể cho dù ai đói hơn mấy tháng, đều sẽ có ăn một bữa thỏa thích ý tưởng.

Mở ra đệ tam nhãn, tìm nơi Ngũ Thái khí tia (to) hơi yếu chỗ, loại địa phương này, bình thường sẽ không có cái gì nắm giữ linh trí dã thú thú hộ, Nhị Thanh cũng tiết kiệm đi cùng những dã thú kia lý luận.

Tìm một chút Thảo Dược điền vào ngũ tạng miếu, Nhị Thanh vòng vèo đứng người dậy, miễn cưỡng phơi lên thái dương, trên trời Thương Ưng thấy vậy vật không lồ, cũng không dám tùy tiện đi xuống.

Phơi nắng, Nhị Thanh suy nghĩ liên bay bay lên, có chút nhớ kia Đại Thanh Sơn, suy nghĩ (muốn) kia không việc gì thích với sau lưng tự mình xà tiểu muội, suy nghĩ (muốn) kia Đại Thanh Sơn trong tôn hấn vì sự quần bầy chim bách thú.

Ly Sơn đã hơn một năm, vừa đi vừa nghỉ, hành trình tuy nói sớm có hơn mấy ngàn vạn dặm, nhưng phỏng chừng cách này Đại Thanh Sơn khoảng cách thẳng tắp, còn không qua hai nghìn dặm đi!

Chẳng qua là kiếp trước hấn cũng không có kéo dài Hoàng Hà đi qua, quả thực không phân rõ cái thế giới này, có phải hay không cùng hấn trong trí nhớ cái thế giới kia như thế.

Nhị Thanh suy nghĩ (muốn) rất nhiều, làm thân thể ảm trở lại, hấn liền chậm rãi hướng bờ sông phương hướng bỏ đi, trên đường đi gặp những thứ kia chịu hấn giáo hóa Tinh Quái lúc, hấn liền thuận thế cáo từ, cuối cùng, hấn đi tới Lão Hồng Hồ nơi đó.

Lão Hồng Hồ nghe hấn phải đi, cũng không nhiều lưu, lại đưa hai cây thảo dược cho hấn.

Nhị Thanh cũng không cự tuyệt, chỉ nói hữu duyên gặp lại sau.

Dọc theo bờ sông, Nhị Thanh lần nữa bước lên phía tây con đường.

Thời gian ung dung, năm tháng như trôi đưa. Hạ qua đông đến, xuân đi Thu tới.

Lật trùng điệp, càng u khe suối, núi cao sông dài chỉ chờ rảnh rỗi.

Tầm Bảo thuốc, hành giáo hóa, ngàn vạn Tinh Quái gọi quân sư.

Nhị Thanh hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình dọc theo Hoàng Hà bỏ đi, đi lần này, vừa đi vừa nghỉ, chính là 4~5 năm quang cảnh, hoàn toàn vượt qua hấn nguyên kế hoạch.

Mà lúc này, hấn thân dài, đã dài đến mười trượng có thừa. Leo núi qua lĩnh, cỏ cây tự tránh, dã thú tầm thường ngủ được hấn khí tức, liền xa xa chạy trốn.

Một ngày này, Nhị Thanh đi tới một ngọn núi trước, leo lên núi cao, đưa mắt trông về phía xa, ở đệ tam nhãn trong thế giới, chỉ thấy chân trời hà quang khí bốc hơi lên, lưu quang vạn đạo, như Thiên Giới Thần Quốc giáng thế.

Thấy tình cảnh này, Nhị Thanh mừng rỡ, ngừng đầu găm thết, tung người xuống núi, hướng phương hướng kia mau chóng vút đi.

Chỗ đi qua, thạch gổ bay tán loạn, chim muông phi độn.

Đi nhanh nửa ngày, chợt thấy núi non trùng điệp như cự long nằm ngang, cự long trên lưng, Thiên Phong bài kích, vạn nhận khai bình, lưu vân chùm chùm, u khe sâm sâm.

Ở đó phương xa nhất, một tòa thanh phong cắm thẳng vào Vân Tiêu.

Đi tới một ngọn núi cao bên trên, Nhị Thanh mở ra đệ tam nhãn, chỉ thấy kia cự phong bên trên tường quang sương sương, thủy thái bồng bồng. Nhưng mà, còn chưa chờ Nhị Thanh vui vẻ, liền thấy kia tường quang trong nháy mắt biến thành chói mắt kim quang.

Cao ngàn trượng đỉnh xen vào bích tiêu, vạn đạo kim quang ánh thiên địa.

Kim quang bên trong, phát âm mật mù, dường như muốn gột rửa thế gian hết thảy dơ bẩn.

Làm kim quang kia chiếu sáng ở Nhị Thanh trên người lúc, Nhị Thanh lúc này mới phát hiện, tự mình ở kia chiếu khắp thế gian kim quang trước mặt, cũng bất quá là một đoàn dơ bẩn a.

Theo trận trận phát âm xuyên não, Nhị Thanh cảm giác mình trên người lực lượng đang ở chạy mất, tầng tầng Thanh Yên bốc lên, sáng quắc cảm giác nóng đốt, để cho hắn không nhìn được nghĩ muốn ngừng đầu gằm thét.

Nhưng lúc này, hắn vẫn nhìn được, bởi vì ở trên người hắn, giống vậy có một vệt kim quang bốc lên, ngăn trở kia vô biên Phật quang, để cho hắn hơi chút còn dễ chịu hơn nhiều chút.

Nhưng cho dù là như vậy, Nhị Thanh vẫn cảm thấy nguy hiểm, xoay người liền đi.

Nhị Thanh phòng chừng, nếu như tòa sơn mạch kia thật là trong truyền thuyết, Nữ Oa Bỏ Thiên đi qua phế thạch lưu lại tạo thành Tích Thạch Sơn Mạch,

Nếu như kia ngọn núi cao dưới thật dè cái kia Thần Hào, như vậy này Phật quang, phòng chừng chính là vị kia Phật Tổ lưu lại.

Chẳng qua là hắn một mực không ngờ tới, kia Phật quang, lại đối với hắn sẽ có thương hại.

Bây giờ thấy cái này tình trạng, hắn chỉ có thể trước tiên lui đi lại nói.

Hoa gần thời gian năm năm, mới đi tới nơi này, kết quả hắn phải tìm câu trả lời kia còn chưa tìm được chứng minh, con đường phía trước cũng đã đoạn tuyệt, suy nghĩ một chút thật có điểm không cam lòng.

Có thể không cam lòng lại có thể thế nào?

Nhị Thanh cũng không quay đầu lại chạy tới sơn bên kia, ẩn thân tại kim quang kia không chiếu tới chỗ. Rồi sau đó vòng vèo đứng người dậy, suy nghĩ, tiếp theo chính mình nên đi nơi nào.

Nhưng mà hắn càng không từng nghĩ đến là, lúc này, hai bóng người xuất hiện ở trước mặt hắn.

Một người kim giáp Kim Qua, Kim Khôi ánh nhật, sư tử mang buộc eo, thần uy lẫm lẫm.

Một người cao quan triều phục, tay cầm ngọc hốt, ngọc đáí hoàn yêu, Tiên Khí đưng đưa.

Hai cái này đột nhiên xuất hiện người, ở Nhị Thanh Diện trước, đứng lơ lửng giữa không trung, mặt đầy cổ quái đánh giá co lại tới giống như ngọn núi nhỏ tựa như Nhị Thanh.

Bọn họ không nghĩ tới, lại có thể ở một con Yêu Vật trên người, thấy Công Đức Kim Quang.

Nhị Thanh chính là khiếp sợ nhìn của bọn hắn, con đường đi tới này, hắn vẫn luôn ở tránh kia có thể xuất hiện Thần Phật địa phương, tỷ như Hà Thần, tỷ như Sơn Thần.

Thật không nghĩ đến, ở chỗ này, lại thấy hai vị này Thiên Thần.

Mặc dù hắn không biết hai vị này là nhóm thần tiên nào, nhưng từ bọn họ có thể đứng lơ lửng giữa không trung, lại mặc quan phục, nhất định không phải là thể tục phẩm nhân.

"Nhị vị, nhưng là trên trời thần tiên?" Nhị Thanh thờ khê lưỡi răn, dùng Thú Ngữ nói.

Nhưng không muốn hai vị Thiên Thần lại có thể nghe được rõ ràng.

Trong đó vị kia tay cầm ngọc thể, mặc triều phục nam tử vuốt râu cười nói: "Mặc dù ngươì súc sinh này thực lực rất là nhỏ, nhưng kiến thức ngược lại cũng không kém, còn biết chúng ta là thần tiên trên trời."

Hắn vừa nói, nhắc hốt hướng Nhị Thanh một chút, một ánh hào quang đánh vào Nhị Thanh đỉnh đầu, nói: "Gặp nhau chính là hữu duyên, đưa ngươì một điểm nhỏ lễ vật, hy vọng ngươì có thể tiếp tục hành thiện, chớ có làm hại thế gian!"

Nhị Thanh hơi ngần ra, rồi sau đó liền cảm giác mình nơi cổ họng có đồ bị tan ra, há miệng ra, lại có thể phát ra a a thanh âm.

Kim quang kia Giáp Sĩ nói: "Vị này là Tứ Trữ Công Tào bên trong Trữ Niên Thần, hắc mới vừa rồi dùng Tiên Lục hóa đi ngươi nơi cổ họng hoành cốt, từ đó về sau, ngươi liền có thể miệng nói tiếng người."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sợ run tinh thần, rồi sau đó Phục Địa liền lay, nói: "Đa tạ thượng tiên, Nhị Thanh sẽ nhớ thượng tiên điểm hóa ân, thời khắc không dám quên!"

Tiếp lấy lại nghe kia Kim Giáp Thần Linh Đạo: "Ta là Lục Đinh Lục Giáp một trong Giáp Tử Thần, không biết ngươi có thể nguyện đi theo cho ta, cùng ta Thượng Thiên thành Thần?"

Thượng Thiên thành Thần?

Nói thật là dễ nghe, có thể không phải là một sùng vật sao?

Lục Đinh Lục Giáp, này chức vị cũng quá thấp đi! Có thể tiếp hầu từ một côn sao?

Nhị Thanh rất muốn hỏi một câu đối phương: Thượng tiên lại sẽ Thiên Cung 36 cách biến hóa? Hoặc giả Địa Sát 72 loại biến hóa?

Bất quá cái ý nghĩ này vừa xuất hiện liền bị hắc tự mình cho diệt, giấu cốt thần tiên, ngại sống được không nhịn được sao?

Hơn nữa suy nghĩ kỹ một chút, Thượng Thiên thành Thần cái này cảm dỗ, quả thật rất lớn.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử ủng hộ !!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Trở lại Đông Nam

Nhị Thanh lòng tham lớn, hoặc có lẽ là, khi hắc biết, cái thế gian này có Tiên Phật, cũng có Yêu Ma khi đó lên, hắc trái tim kia, rất khó lại tình nguyện bình thường.

Nếu không, hắc cũng sẽ không qua thời gian mấy năm, chỉ vì tới chỗ này tìm một cái câu trả lời.

Con đường đi tới này, nếu không có ý chí kiên định, lại sao có thể làm được?

Bây giờ mặc dù không thấy cái kia trong truyền thuyết hầu tử, nhưng ở này thấy đạo kia Phật quang, thấy này Lục Giáp Lục Đinh một trong, cùng với Trữ Niên Thần, cũng đã có thể xác định, những thứ kia đều là thật.

Những thứ này đều là thật, kia đầy trời Thần Phật, khắp nơi Yêu Ma, Tự Nhiên cũng không giả được.

Lại này Trữ Niên Thần, lại còn tiện tay đưa hắc một món lễ lớn, một đạo Tiên Quang, hóa đi hắc nơi cổ họng cái kia hoành xương, thủ đoạn này, tất nhiên làm Nhị Thanh hâm mộ không dứt.

Nhưng hâm mộ thuộc về hâm mộ, làm hai người này một trong sùng vật, lại không phải là ước nguyện của hắc.

Hắc chỉ làm Đại Yêu, như theo hai người này đi, ngày nào mới có đại thành tựu? Hai người này ở đầy trời Thần Phật trong đó, cũng là hạng gần chót tồn tại, ở Tây Du bên trong, cũng bất quá vai quần chúng mà thôi.

Tuy nói đây cũng tính là Nhị Thanh tạo hóa, dù sao hai người cũng là Thần Tiên, nếu muốn thu một cái tiểu yêu là sùng, lo gì tìm không được? Đối với hắc này sơ khuy Yêu Môn tiểu yêu mà nói, không phải là tạo hóa là cái gì?

Chẳng qua là, cái này tốt ý, Nhị Thanh chỉ có thể cự tuyệt.

Bởi vì hấn tâm, rất lớn!

Hắn suy nghĩ một chút, mặt lắc đầu một cái, nói: "Đa tạ thượng thần nâng đỡ, nhưng Nhị Thanh chỉ nguyện tiêu dao sơn lâm. Cái thế giới này rất lớn, Nhị Thanh những năm gần đây, mặc dù hành có cân nhắc xa vạn dặm, nhưng nghĩ đến cũng bất quá nhất góc chi địa. Cái thế giới này lớn như vậy, ta còn muốn đi xem một lần nữa!"

Giáp Tử tinh thần cùng Trị Niên Thần đều có chút ngoài ý muốn Nhị Thanh đáp án này, tựa hồ không nghĩ tới, đây là một cái rất có ý tưởng, rất có theo đuổi xa.

Trị Niên Thần nói: "Có thể ngươi có hay không nghĩ tới, cái thế giới này, tràn đầy nguy hiểm? Mặc dù ngươi thực lực bây giờ không cảm quyền thú trong đó, quả thật đã có thể xưng bá nhất phương, nhưng ở yêu quái hàng ngũ đó bên trong, ngươi vẫn chỉ là một cái bất nhập lưu tiểu yêu mà thôi."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Ta cũng tri này, chẳng qua là không muốn chịu ràng buộc a! Ta nghe nghe thấy, rất nhiều nhân loại Tu Hành Giả muốn tu đạo thành tiên, cũng là muốn tiêu dao trường sinh, nếu là ta theo đến vị này thượng thần Thượng Thiên, nghĩ đến đem tới liền là muốn Hạ Giới dạo chơi một chút đều không thể đi!"

Hai vị thượng thần gật đầu một cái, kia Giáp Tử thần đạo: "Mọi người đều có chí khác nhau, nếu như thế, ta liền không bắt buộc ngươi. Nhưng, ta hy vọng ngươi sau này có thể nhiều hành thiện cử, chớ có làm hại thế gian. Nếu không phải thấy trên người của ngươi có Công Đức Kim Quang, có thể ngăn cản Phật Tổ kim quang, ta đã sớm xuất thủ chém yêu!"

Nếu không phải thấy trên người hắn có Công Đức Kim Quang, lại lượng còn không nhỏ, hấn thì như thế nào sẽ nhớ đến thu một cái liên hoành cốt cũng không biến hóa tiểu yêu là súng?

"Đa tạ nhị vị thượng tiên từ bi cùng dạy bảo, Nhị Thanh định nhớ kỹ trong lòng."

Nghe nói như vậy, Nhị Thanh tâm lý hoàn toàn thờ phào, trước hấn về lo lắng hai vị thần tiên sẽ đến cái trạm yêu trừ ma đây!

Lấy hai người này thần lực, nếu là muốn giết hấn, kia phỏng chừng chính là nhắc giờ tay lên chuyện.

Nhị vị thần tiên nói xong, kim quang chợt lóe, biến mất ở trước mặt hấn.

Nhị Thanh hô giọng, xoay người xuống núi, trực tiếp rời đi nơi đây, đồng thời cũng trong lòng đầu suy nghĩ tiếp theo nên đi phương nào?

Muốn còn muốn có thể tới hay không nhìn một chút con khi này, nếu có thể từ hầu tử nơi này học chút bản lãnh lời nói, cho dù là thường kỹ năng, vậy cũng có thể dùng để bảo vệ tánh mạng phải không?

Nhưng bây giờ, này cũng chỉ có thể là một cái ý nghĩ a!

Hành có mấy chục dặm, sắc trời dần dần bất tỉnh, Nhị Thanh tìm nhất sơn đình, đi lên một mâm, chìm đầu suy nghĩ.

Tây Hành một đường gần năm năm, núi cao nước hiểm đường gấp ghềnh.

Tìm u lâm thắng kiếm bảo được, hổ báo sài lang chỗ nào sợ hãi.

Chỉ vì tâm thiện đọc quả báo, cảm khái hành giáo hóa vạn thú xu.

Mà nay nặc dù Chí Thần sơn nơi, nhưng là hiểm đem hồn ném đi.

May mắn được Thần Tiên biến hóa hoành cốt, xà nói tiếng người rất có thú.

Đình độc khe hiểm đường mịt mờ, rừng rậm khe suối thâm núi non tuấn.

Vui đầu suy nghĩ ý do dự, ngẩng đầu hỏi ông trời nơi nào đi?

Thiên hạ Tứ Đại Bộ Châu,

Nhị Thanh tự biết thân ở Nam Thiệm Bộ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu là nhân đạo hưng thịnh nơi, Đạo Giáo phát nguyên chỗ, nếu thật là Tây Du thế giới, kia ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu, liền có thể đụng tới không ít Thần Tiên. Hắn đã biết chính mình người mang Công Đức Kim Quang, tâm thường Thần Tiên sẽ không tùy ý đưa hấn giết.

Nghĩ đến này, Nhị Thanh liền muốn đến Tây Du bên trong Tứ Thánh Thí Thiên Tâm kia tập, trong đó có một Ly Sơn Lão Mẫu, là địa vị tôn sùng thượng tiên, ngay cả Quan Âm các loại (chờ) ba vị Bồ Tát đều chỉ có thể diễn nữ nhi nàng.

Ly Sơn Lão Mẫu Đạo Tràn liền ở Trường An bên ngoài Ly Sơn bên trên, Nhị Thanh cảm thấy, có thể hướng nàng nơi nào đây tìm một phen. Lời đồn đãi Ly Sơn Lão Mẫu là từ bi thượng tiên, thường hiển hóa chân thân, điểm hóa chúng sinh.

Tương truyền, rất nhiều người cũng từng sư xuất chỗ nàng, ví dụ như thời Chiến Quốc Chung Vô Diễm, đời Đường Phàn Lê Hoa, còn có tên gọi Xà Yêu Bạch Tổ Trinh... Nghĩ đến này, Nhị Thanh hai tròng mắt liền không khỏi sáng lên, cái thế giới này, có hay không cũng có như vậy một cái Bạch Xà, tại

ngàn năm sau, đi tìm Hứa Tiên báo ân đây?

Hắn cảm thấy, trạm kế tiếp, có thể hướng Ly Sơn đi tìm một chút câu trả lời.

Suy nghĩ (muốn) đến đây, Nhị Thanh thu nhiếp tinh thần, không nữa Hồ tư, ngẩng đầu há mồm, nuốt lên Nguyệt Hoa.

Mặt trời lên cao, Nhị Thanh nhìn chuẩn phương hướng, lướt dọc xuống núi, một đường hướng Đông Nam đi.

Núi cao rừng rậm đang lúc, có lẽ chỗ âm thanh, cỏ cây tương phản nơi, có Thanh Ảnh chảy xuôi. Chim muông nghe thấy kỳ khí tức, sợ bay nhanh nhảy lên đi, son ưng không dám cúi đầu nhìn, Hồ Báo nào dám đem đầu duỗi?

Đêm thực Nguyệt Hoa, sáng hấp Từ Khí, đối thực bảo dược, khát uống U Tuyền.

Cảm khái hành giáo hóa, hữu giáo vô loại, khuyên kỳ hướng thiện, dặn đi dặn lại dạy bảo.

Này một đường, hơn nghìn dặm xa, nhưng là rong ruổi hai năm có thừa.

Mà hắn thân dài, cũng đã mười hai trọng, eo to như hang, đầu rắn dữ tợn, xem kỹ vô cùng chỉ.

Một ngày này, hắn leo trên đỉnh núi linh, tại một núi cao nơi, vòng vèo thân ngẩng đầu, đưa mắt nhìn về nơi xa, nhưng thấy một oai hùng thành hùng cứ tại xa xa, đầu tường cờ xí triệu triệu, Giáp Sĩ cảm kích vượt đao.

Nơi cửa thành, bóng người đông đảo, trên quan đạo, xe ngựa lui tới như dật cửi, đội bài như rồng, có quan thân sĩ một dạng, kiêu phu lực sĩ, quý phụ thực lệ, phàm phụ dân nữ. Có chọn sải gánh thức ăn, có nhắc kiệu đất thừng, có ngồi kiệu cưỡi ngựa, có cầm kiếm vượt đao, tiếng động lớn huyền nhượng cho, hảo một bộ nhân gian cảnh tượng nhiệt náo.

Giương mắt nhìn, cửa thành cùng trong thành lầu đang lúc, thượng thư ba chữ to —— thành Trường An.

Nhị Thanh biết, chính mình cách mục đích đã không xa.

Tung người xuống núi, hướng quan đạo cạnh thâm lặn, trải qua mấy ngày, nghe Ly Sơn vị trí cụ thể sau, hắn mới xoay người son, ngày xưa địa bò đi.

Không ra nửa ngày, hắn liền tới đến mục đích, nhưng thấy núi cao đỉnh hiểm, khe suối khe sâu u, Tùng Bách thú thú, cỏ cây sâm sâm, mây mù lượn quanh, hà quang lấp mắt.

Gió lay núi đồi tiếng sóng động, hồ gầm viên hí bạn bên tai.

Đã trư hồ dương ảnh muôn trùng, trĩ chim hồ điêu khắp núi nhảy lên.

Gió quét lá rơi, cỏ cây dần dần khô, gió thu đã tới, bách thú đủ bận rộn.

Nhị Thanh dạo thân vào núi, chim muông tự đi, vượt qua mấy ngọn núi, thấy một cổ miếu súc tại đỉnh núi.

Cổ miếu trước, có Tùng Bách mấy nhóm, có Kỳ Thạch nằm ngang.

Cổ miếu phong cách cổ xưa, trên cửa viết 'Nhân tổ miếu' Tam Tự.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử ủng hộ!!! Xin cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thủy Tổ Thần Miếu

Nhân Tổ miếu, tương truyền là hậu nhân cúng tế Nhân hoàng Thủy Tổ Phục Hi Nữ Oa chỗ. Tiền Tần lúc, này miếu về làm "Thủy Tổ miếu". Chỉ vì dụng Tần Thủy Hoàng tục danh, liền đổi thành 'Nhân Tổ miếu'.

Theo hậu thế khảo cổ nghiên cứu, người ở đây Tổ Miếu, kỳ lịch sử rất là lâu đời, cũng được gọi là Thủy Tổ nơi khởi nguồn một trong. Lại này Ly Sơn bên trên, truyền thuyết cổ sự quả thực không ít.

Mà Ly Sơn Lão Mẫu, cũng là những truyền thuyết này cổ sự một trong những nhân vật chính.

Mà từ Tần tới Hán, lại đến bây giờ, này Ly Sơn, vẫn luôn là hoàng gia hậu hoa viên một trong. Người bình thường một ít dấu tích cách nhìn, hồ báo trùng lang không ít. Duy Ly Sơn Lão Mẫu Cung có trăm họ lên núi dâng hương.

Mà Nhị Thanh xuất hiện ở đây Cửu Long đình một trong đình bên trên, tất nhiên không người hiểu rõ.

Nhân Tổ miếu diện tích không rộng, nhìn từ xa càng tựa như một gian tầm thường phòng ngồi. Dò xét đứng đầu không ngoài mở cửa miếu, nhưng thấy nhị vị Thủy Tổ Thần Tượng lập ở trước mắt, lắc đầu nhìn chung quanh, trên vách có bích họa mấy tấm, hơi lộ ra sắc sỡ.

Nhị Thanh nhìn nhị vị Thủy Tổ Thần Tượng, trong lòng suy tư, trong chuyện thần thoại xưa, nhị vị Thủy Tổ là đầu người thân rắn, Nữ Oa nung nung bóp đất tạo nhân, liền có nhân tộc, vì vậy bị nói là nhân tộc Tổ Tiên.

Nhưng ở rất nhiều thần thoại trong tiểu thuyết, bọn họ nhưng lại là Yêu Tộc Thủy Tổ.

Phía thế giới này, có tính hay không được (phải) thần thoại Tiểu Thuyết Thế Giới?

Lại Nhị Thanh tự giác mình thân là xà, ít nhất cũng có một nửa cùng người này Tổ tương tự.

Vì vậy, hấn dập đầu thành lạy, trong lòng cầu khẩn: "Nhị vị Thủy Tổ ở trên cao, hậu sinh văn bói Sầm Nhị Thanh, ở chỗ này thành lạy nhị vị Thủy Tổ Tiên Thánh, ngấm nhị vị Thủy Tổ trên trời có linh, cảm giác Nhị Thanh lòng thành, chỉ điểm tại Nhị Thanh, giúp Nhị Thanh thoát nạn thế luân hồi nỗi khổ... Nhị Thanh cung kính cầu xin, dập đầu thành lạy!"

Khấu đầu mấy lần, Nhị Thanh thối lui ra Nhân Tổ miếu, tại trước miếu vòng vèo thân, khấu đầu lại lạy.

Đêm, Ngân Nguyệt như vòng vèo, lơ lửng giữa trời cao, Nguyệt Hoa trút xuống đại địa, Nhị Thanh tại trước miếu cử đầu thôn phệ.

Mặt trời lên cao sau, Nhị Thanh liền ẩn thân tại miếu cạnh bụi cỏ, ngủ dậy đại giác.

Này ở một cái, chính là bảy ngày, ngày qua ngày sáng Thần Tượng lễ bái, liền là hy vọng một ngày nào đó, Nhân Tổ có thể hiển linh, Hiển Thánh tại trước, điểm hóa cho hấn.

Hành vi nhìn như vô kê, lại cũng không thể nói hoàn toàn không đúng.

Dù sao đây là thế giới thần thoại, Tiên Phật đầy trời, ai ngờ nhị vị Thủy Tổ là có hay không sẽ hiển linh?

Nhị Thanh chỉ cho là mình không đủ lòng thành, liền mỗi ngày lễ bái.

Nhưng một tháng sau, vẫn vẫn không thấy một chút đáp lại, Nhị Thanh dần dần tâm chết.

Hồi tưởng đoạn đường này đi tới, bảy năm ngày đêm, bây giờ vẫn không có chút nào thành tích, chột cảm thấy lòng chua xót.

Vừa vặn, lúc này cũng vào đầu mùa đông, Nhị Thanh lại thân phạm kiệt sức nhanh.

Vì vậy, hấn tìm cái Địa Huyệt chui vào, tiến vào ngủ đông trạng thái.

Bắc Phong vắng lặng, vạn vật điêu linh, trên trời hạ xuống tuyết đầu mùa, trời đông giá rét dần dần tới.

Phong tuyết lấn đại địa, sương qua Phi đầy trời. Ngân trang khóa vạn vật, núi đồi miếu mây khói.

Trời đông giá rét dần dần qua, vạn lý giang sơn tuyết biến mất dần; hồi xuân đại địa, vạn vật thức tỉnh ý dồi dào; kinh lôi chấn động, chim muông về tổ ngủ đông trùng lên; mưa phùn liên tục, cỏ cây phi thủy nhuần đại địa.

Lại vừa là một năm gió xuân lên, Nhị Thanh du lịch đã tám năm.

Từ đói khổ lạnh lẽo bên trong tỉnh lại, lười biếng thân xà yêu, kiệt sức nhanh còn chưa diệt hết, lại cũng không thể không tỉnh thần phấn chấn, xuất động kiếm điểm thực ăn.

Tùy ý tìm mấy buổi củ mài lấp bụng, Nhị Thanh lại Chí Nhân Tổ Miếu trước, xem Nhân Tổ Thần Tượng, tư thân mình nên làm. Du lịch đến nay đã là năm thứ tám, tiếp theo lại nên nơi nào đi?

Suy nghĩ kỹ một chút đoạn đường này đi tới hung hiểm cùng khó khăn, Nhị Thanh không khỏi lòng chua xót rơi lệ.

Nhưng cô gia quả xà, lại có ai cùng an ủi? Suy nghĩ một chút, càng là ghen ngào ngưng ngưng.

Đã lâu, hần mới thu phục tâm tình, suy nghĩ một chút con khi kia yêu cầu đạo trường sinh, trên thế gian bay bổng chín năm dài, mới tìm được chân đạo. Lại suy nghĩ một chút chính mình, không là chủ giác mệnh, nhiều tổn vài năm thì như thế nào?

Nghĩ như thế, Nhị Thanh trong lòng nhất thời lại dễ chịu nhiều.

Vì vậy, hần quay đầu lại lấy nhị vị Thủy Tổ, rồi sau đó sáng đạo Ly Sơn, nghỉ đêm Long Phong.

Hần cũng tại còn lại trên đỉnh núi thấy có Ly Sơn Lão Mẫu Cung, Lão Mẫu Cung bên trên, tường quang chói mắt, từng cái từng cái thùy thái tẩm ánh Tây Sơn; Khánh Vân bao phủ, hà quang khí sương sương lượn quanh Thiên Phong; tiếng người huyền ảo,

Vạn gia hương hóa Điểm Thương mù mịt; đàn thơm phưng phức, lũ lũ khói nhẹ múa bích tiêu.

Thấy vậy địa hương hóa như thế thịnh vượng, nhân khí quá đủ, Nhị Thanh không dám tùy tiện đi, chỉ có các loại (chờ) lúc đêm khuya vắng người mới dám vào trước. Chẳng qua là Lão Mẫu Cung bên trên, có người trông nom, hần cũng chỉ được xa xa xa lạ.

Nhưng là hiệu quả gì cũng không có.

Nhị Thanh không biết là chính mình thành ý chưa đủ, hay lại là Lão Mẫu nàng lão nhân gia không tại Cung, du lịch giảng đạo đi.

Tóm lại, chính là không có tác dụng gì.

Bất đắc dĩ, hần không thể làm gì khác hơn là lại trở về Nhân Tổ trước miếu, tiếp tục quá 'Sáng đạo vạn sơn khe, nghỉ đêm Tổ Miếu trước' thời gian, thường Tâm Bảo thuốc nuốt, cũng lại giáo hóa vạn thú.

Từ nay, có thể thường gặp tẩu thú tại Nhân Tổ trước miếu nằm sắp lập, có phi cầm nơi này phương không trung quanh quẩn. Lại có màu xanh cự xà vòng vèo nằm ở trong đó, khi thì lè lưỡi hí, khi thì miệng nói tiếng người, chim muông vị chi Nhị Thanh Sư Quân, tôn kỳ giáo hóa, thường cứu trong núi người hái thuốc, cũng độ khe suối một bên tìm u khách.

Như thế như vậy, hạ qua đông đến lại ba năm.

Nhị Thanh Ly đi thăm hỏi các gia đình nói đã có mười một năm, mà hần thân dài, bởi vì đêm Thôn Nguyệt Hoa, sáng thực Từ Khí, lại phục bảo được, lại uống Linh Tuyền, thân dài đã lâu tới mười lăm trượng có thừa.

Như thế cự xà, tại thế nhân trong mắt, đã sớm vị chi là long vậy!

Có đến lão mẫu Cung dâng hương người, thường nghe núi này có một Linh Xà cự tựa như Thanh Long, nói này Linh Xà không sợ người, về cứu người, hữu thụ cứu người nói, kỳ đỉnh có chẩm đồ, có thể miệng nói tiếng người, cũng có thể khu vạn thú, có thể cười gió mà đi. Tiềm hành lúc như tiềm ẩn Cửu U, nhảy lên lúc như cự long ngang trời, duy thấy Thanh Anh.

Lại có người nói, đây là Lão Mẫu Tọa Hạ Đệ Từ hiển hóa, cứu dân tại khốn khổ bên trong.

Thậm chí còn có người thương lượng, có hay không ở Lão Mẫu Từ một bên, xây một tiểu Từ, cung này Linh Xà?

Nhị Thanh nghe được những thứ này lời đồn đãi lúc, tất nhiên dờ khóc dờ cười, hần ngược lại muốn trở thành Ly Sơn Lão Mẫu Tọa Hạ Đệ Từ đây! Nhưng cái này không qua hy vọng xa vời mà thôi, như Lão Mẫu thật nguyện thu hần làm bộ hành, như Lão Mẫu thật có linh, hần trong tới thỉnh thoảng đi trước thành lấy cung kính cầu xin, năng như thế nào lại không thấy được?

Một ngày, khí trời chính nồng, Nhị Thanh Tàng thân tại Nhân Tổ miếu sau trong buổi cây tránh nắng, chợt có chim báo lại, "Nhị Thanh Sư Quân, dưới núi có nhân loại tới đây."

Nhị Thanh nghe vậy, gật đầu nói: "Người đi để cho tất cả mọi người tán, chớ ở chỗ này dừng lại, tránh cho kinh những nhân loại kia, quay đầu phải bình tới xua đuổi lưng giết."

Chim gật đầu hần là, rồi sau đó giương cánh đi.

Nhị Thanh từ trong buổi rậm chạy ra, vòng vèo tại Nhân Tổ trước miếu, cúi đầu dưới nhìn, liền thấy dưới núi có một đội nhân mã chậm rãi leo núi, kia còn xí đốn gió triệu triệu, sừng kích chiếu ánh sáng diệu diệu.

Có người mang hồng trù che kín đồ vật, có người gánh gánh, từ đầu đến cuối có giáp sĩ hỗ trợ, lại có văn sĩ lẫn nhau dẫn, xem ra giống như là tới cúng tế.

Nhưng người này Tổ Miếu, đã nhiều năm không người tới tế bái, lần này lại vì sao có người tới?

Mặc dù không biết những người này vì sao đến chỗ này, nhưng Nhị Thanh hay lại là xoay người sáng Nhân Tổ Thần Tượng lễ bái, nói: "Nhị vị Thủy Tổ, nơi đây cho ta, đã không còn là Đào Nguyên, Nhị Thanh đi. Mặc dù Nhị Thanh cũng không biết tiếp theo nên đi về nơi đâu, nhưng vẫn là đa tạ nhị vị Thủy Tổ mấy năm nay nhờ vào đó địa cho ta nương thân!"

Lạy xong, Nhị Thanh từ sơn phía sau chạy xuống núi, chạy trốn xa thâm sơn.

Nhưng mới vừa vượt qua hai tòa sơn, liền có tiếng kêu cứu tại một u khe suối một bên truyền tới.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu nguyệt phiêu,.....!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Ly Sơn Lão Mẫu

Khe suối cao mấy trượng, vừa có thác nước, dưới có đầm sâu, có một người hái thuốc treo ở khe suối một bên, lưng đeo giỏ trúc, trong tay chặt túm một cây mảnh nhỏ cây mây, hai chân huyền không, có rớt khe suối chi hiểm.

Nhưng cái này còn không là nguy hiểm nhất, rất hiểm là, có hoa một cái Báo dừng tại khe suối một bên, đối với hần mắt lom lom, nơi cổ họng gằm gừ như sấm rống, mắt tựa như chuông đồng đuôi như roi, cương nha như lưỡi cưa trào tựa như cầu.

Tiếng kêu cứu, bắt đầu từ kia người hái thuốc nơi truyền tới.

Nhị Thanh dạo đến đây, ngẩng đầu nhẹ tênh, kia hoa báo như bị sét đánh, tứ chi run lẩy bẩy, run run rẩy rẩy nom nớp, đáng thương mà nhìn chậm rãi bò tới Nhị Thanh, cầu xin về nông nặc.

Kia người hái thuốc thấy chính mình tiếng kêu cứu lại kêu tới một con như vậy vật khổng lồ, không khỏi trợn mắt hốc mồm, rồi sau đó hai tròng mắt trợn trắng, tay mềm nhũn, thẳng hướng khe suối hạ xuống đi.

Bỗng nhiên một đạo Thanh Ảnh xuất hiện, đem quần lấy, kéo lại khe suối một bên buông xuống, rồi sau đó mới quay đầu nhìn về phía kia hoa báo, nói: "Người tuy là loài ăn thịt, ăn thịt cũng là bản năng, cái này cũng không trách người, nhưng nhân loại là vạn linh chi trưởng, trong núi thịt thức ăn đồng đẳng, cần gì phải tổn thương người? Đi đi! Sau này chớ lại tổn thương người."

Kia hoa báo không thể tưởng, Nhị Thanh lại không ăn nó, như được đại xá, cụp đuôi chạy trốn đi.

Rất rõ ràng, hoa này Báo linh trí không mở, chỉ hiểu bản năng làm việc.

Nhị Thanh lắc đầu than nhẹ, mắt nhìn trên đất người hái thuốc, xoay người leo lên một cây đại thụ, ẩn núp trên đó. Hồi lâu, kia người hái thuốc mới sâu kín tĩnh lại, thấy mình nằm ở khe suối một bên, có chút ngẩn ra, rồi sau đó lại nghĩ đến cái gì, kinh hãi, xoay người nhanh trốn.

Nhị Thanh thấy rồi, lại dưới đại thôn, hướng thâm sơn bò đi.

Nhưng không nghĩ tới, được không ra trăm mét, liền thấy một bà lão chống Long Đầu gậy, đi ở giữa rừng, Nhị Thanh sợ kinh động đến nàng, liền đổi một phương hướng, kết quả liền thấy bà lão kia lại xuất hiện ở phía trước.

Nhị Thanh sững sờ, liền biết rõ mình đụng phải cao nhân, một bà lão xuất hiện ở trong núi sâu, nay đã có chút kỳ dị, bây giờ lại còn có thần thông như vậy, vậy còn có thể là phàm nhân?

"Không biết bà là cao nhân phương nào? Vì sao ngăn cản ta đi đường?"

Nhị Thanh cuộn thân cúi đầu, miệng nói tiếng người, quả thực là dọa người.

Lão bà bà kia mí mắt khẽ nâng, liếc hần một cái, cười nói: "Người không phải là thanh thoảng hương lão thân cầu nguyện, hy vọng có thể bá nhập lão thân môn hạ? Thế nào hôm nay thấy lão thân, lại nói không biết?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sững sờ, đây thật là, sơn trọng thủy phục nghi vô lộ, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn. Nhị Thanh mừng rỡ trong lòng, nhanh thân dạo tới bà lão trước mặt, dập đầu nói: "Lão Mẫu ở trên cao, đệ tử Sầm Nhị Thanh thành tâm dập đầu, cung kính cầu xin Lão Mẫu thu về môn hạ!"

Tới gần mới biết, bà lão kia hạc phát đồng nhan, mắt như điểm ngôi sao, nhìn như già nua, hành động đang lúc lại phong khinh vân đạm, kiêu kiêu như rồng. Bà lão kia đưa tay vỗ vỗ Nhị Thanh đầu lớn, cười nói: "Người này rắn, tâm địa ngược lại cũng nhân thiện. Chẳng qua là, người không hiểu tu hành,

làm sao có thể mở miệng nói chuyện?"

Nhị Thanh nghe vậy, giải thích: "Hồi bẩm Lão Mẫu, mười một năm trước, Nhị Thanh từ Đông Quận một tòa Đại Thanh Sơn lên đường, một đường Tây Hành, trải qua năm thứ năm, dạo tới phía tây một ngôi thần sơn, may mắn thấy Trị Niên cùng Giáp Tử nhị vị Thần Tiên, Trị Niên thượng tiên thấy đệ tử người mang Công Đức Kim Quang, cảm giác đệ tử tâm thiện, liền một đạo Tiên Quang hóa đi đệ tử nơi cổ họng hoành cốt, cho nên đệ tử mới có thể nhỏ tiếng người."

Bà lão nghe vậy, nhưng gật đầu, mặt nói: "Người có thể gặp được bọn họ, ngược lại cũng coi là một phen tạo hóa." Ngừng lại, nàng lại hỏi: "Lúc mới lão thân thấy người cứu kia người hái thuốc, vì sao không lập tức rời đi, ngược lại tránh trên tảng cây?"

Nhị Thanh trả lời: "Đệ tử chẳng qua là lo lắng cho mình cứu người, nhưng hần vẫn còn đang hôn mê, nếu là gặp lại đã thú gì lời nói, vậy thì không phải là cứu người, mà là hại người."

Bà lão gật đầu một cái, mặt nói: "Thật ra thì người tới đến Ly Sơn, lão thân liền đã biết, sau khi người làm hết thấy, lão thân đều thấy ở trong mắt. Lão thân cũng rất tò mò, người này hẳn tới chỗ này, sẽ làm ra chuyện gì. Ba năm xem kỹ đi xuống, thật cũng không để cho lão thân thất vọng."

"Mong Lão Mẫu chiếu cố, thu học trò làm đồ đệ!" Nhị Thanh lại một lần nữa bái nói.

"Đứng lên đi!" Lão Mẫu mỉm cười nói: "Niệm tình người tâm thiện, lại nhất tâm hướng đạo,

Lão thân liền điểm hóa người, nhìn người sau này lại tiếp tục cố gắng, chớ có làm hại thế gian, nếu không lão thân định không buông tha người!"

Nhị Thanh nghe vậy mừng rỡ, khấu đầu lại bái nói: "Sư phụ nhưng xin yên tâm, Nhị Thanh định tuân dạy bảo."

"Nhớ lại dễ, theo lão thân đến đây đi!"

Ly Sơn Lão Mẫu xoay người bước đi, thân hình lung lay tựa như gió, hành vi nơi, cỏ cây tự tránh, cây mây và giấy leo tự khai, phảng phất chỉ suy giảm tới Lão Mẫu hai chân.

Nhị Thanh theo sát phía sau, mặc dù thân tựa như Du Long, nhưng lại quá phát giác cổ hết sức.

Trong nháy mắt, một người một xà liền vượt qua vài tòa Sơn Cương, đi tới một nơi đỉnh núi.

Trên đỉnh núi có đá lớn, cự thạch dưới có một hang đá, hang đá sâu thẳm, không biết mấy phần.

Giương mắt nhìn lên, phía trước Thiên Phong tựa như kích, vạn nhận khai bình, chợt có mây mù bốc hơi lên tại trong núi, Thanh Phong tại trong mây mù như ẩn như hiện, như tiếp tục tiêu Hán, phảng phất như Nhân Gian Tiên Cảnh.

Lão Mẫu nói, "Nơi đây liền là lúc sau người chỗ ở, như không bỏ đi này súc sinh hình, liền chớ có xuống lần nữa sơn, tránh cho quấy rối thế nhân."

"Sư phụ ý là, ở ta hóa hình làm người trước, không được phép xuống sơn?" Nhị Thanh hỏi.

Lão Mẫu gật đầu nói: "Đúng vậy!"

Vì vậy, Nhị Thanh liền ở chỗ này ở lại, cũng cho thạch động này gọi là 'Thanh Y động'.

Thanh Y trước động đi xuống nhìn, có thể thấy Lão Mẫu Cung tại phía trước trong núi, tường vân bao phủ, Thụy Khí bùng bùng.

Nghiêng tai lắng nghe, hồ gầm viên hí lọt vào tai bờ, ngẩng đầu giữa, hạc múa ung phi vào mí mắt. Khoen nhìn trái phải, u khe khe sâu mây mù lượn quanh; quay đầu nhìn lại, lại thấy thiên phong ở trước mắt.

Ban đêm, Nhị Thanh liền cuộn thân tại động phía trên đại đá lớn, phun ra nuốt vào Nguyệt Hoa, buổi sáng liền nghênh mới lên Triều Dương thu nạp Từ Khí. Ban ngày dễ dàng cho Thanh Y trong động cuộn thân tu hành, dẫn Thiên Địa Tinh Khí vào cơ thể.

Lão Mẫu thụ dưới kinh thư cân nhắc quyền, có Thượng Thanh Tiên Lục mấy quyển sách, ở trong chứa Dẫn Khí Luyện Thần phương pháp.

Đạo gia tu hành, có Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Hoàn Hư, Luyện Hư Hợp Đạo nói đến.

Này cân nhắc sách Thượng Thanh Tiên Lục trong, cũng có ghi lại, đây là đạo gia chính thống Tu Hành Chi Pháp.

Trừ ngoài ra, còn có « Đạo Đức Kinh », « Thái Thượng Cầm Ứng Thiên » các loại (chờ) Tu Tâm kinh thư mấy quyển.

Đạo gia nói tánh mạng Song Tu, không chỉ tu thân, cũng Tu Tâm.

Tính, chỉ người nội tại nói, gần tâm tính, tư tưởng, tính tình, tính cách, tính thần các loại.

Mệnh, chỉ người bên ngoài nói, gần thân thể, sinh mệnh, năng lượng, vận mệnh, vật chất các loại.

Tánh mạng Song Tu, chính là chỉ 'Thần Hình kiêm tư' .

Rất rõ ràng, Lão Mẫu cũng không có đem Nhị Thanh trở thành yêu quái tới bồi dưỡng, mà là để cho hấn hướng chính thống tu hành phương tiện về phía trước. Lại Lão Mẫu cũng nói, xà trời sinh thiếu hai khiếu, tu hành tốc độ sẽ không nhanh.

Người có Cửu Khiếu, nhưng xà lại ít lỗi tai này hai Khiếu, mặc dù xà cũng có thánh lực, nhưng hấn không phải là dựa vào ngoại nhĩ nghe, không có ngoại nhĩ, cùng với lỗi tai những thứ này.

Lão Mẫu nói như vậy, tất nhiên để cho Nhị Thanh chớ có không ổn định, an tâm hành tu hành.

Nhưng mà, có này chính thống Tu Hành Chi Pháp, mượn nữa giúp con mắt thứ ba kia, cùng với hấn những năm gần đây nuốt ăn những thứ kia bảo được, Nhị Thanh tu hành tốc độ, so với bình thường Tinh Quái muốn mau hơn rất nhiều.

Mới bắt quá vài năm, hấn liền có thể làm được Âm Thần xuất khiếu, tại trong núi lớn này du đãng.

Nếu như thích « Nhị Thanh » , xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!! Xin cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Ngưng Đan hóa hình

Trong núi vô ngày tháng, tuế nguyệt càng như thoi đưa.

(Son trung vô giáp tử, tuế nguyệt canh như toa.)

Xuân đi xuân lại tới, Đông đi Đông lại tới.

(Xuân khứ xuân hựu lai, đông khứ đông hựu chí.)

Rảnh rồi nhìn hoa nở hoa tàn, lãnh đạm ngắm mây cuộn mây tan.

(Nhàn khán hoa khai hoa lạc, đạm vọng vân quyền vân thư.)

Thanh Sơn hà vụ sâu kín, khe sâu dòng chảy róc rách.

(Thanh sơn hà vụ u u, thâm giản lưu thủy sần sần)

Thảo Mộc thăng trầm có tiết, Sinh Lão Bệnh Tử vô thường.

(Thảo mộc khô vinh hữu tiết, sinh lão bệnh tử vô tự.)

Phù đời phương hoa quay đầu trôi, hoa rơi nước chảy như trước âm thanh.

(Phù thế phương hoa chuyển đầu thế, hoa lạc thủy lưu như cựu thanh.)

Bừng tỉnh nhất mộng như cách một đời, quay đầu đã là thân bách niên.

(Hoảng nhiên nhất mộng như cách thế, hồi thủ dĩ thị bách niên thân)

Nhị Thanh đã không biết mình là lần thứ mấy từ ngủ đông trong trạng thái tĩnh lại.

Tuy nói tu hành gần trăm chờ, tu vi đã không phải là so với lúc trước, đã sớm từ dã thú biến thành yêu tinh, nhưng trời đông giá rét lúc tới, này kiệt sức nhanh như cũ bắt ngờ tới.

Nhưng ở nơi này kiệt sức nhanh hơn lúc phát tác, Nhị Thanh nhưng có chút sợ hãi trong lòng.

Không phải là bởi vì kiệt sức nhanh không trị, mà là hấn hóa hình Lôi Kiếp, đến.

Một đêm này, vốn là trăng sáng sao thưa, nhưng mà Thiên Tượng thoáng qua đột biến. Hắc vân áp đỉnh thiên sắp đổ, sấm chớp đi long xà. Quang diệu vạn dặm bát phương động, lôi động càn khôn trấn lục hợp.

Nhị Thanh chậm rãi từ Thanh Y trong động dạo ra, lúc này hấn thân dài đã gần đến ba trăm trượng, vòng tại Thanh Y phía trên hang đá, cơ hồ đem cả ngọn núi chiếm cứ.

Ngẩng đầu nhìn trời, há mồm gầm thét.

Hiên ngang tiếng như Long Ngâm, vũ tiêu chấn động sơn lâm động.

Chim kinh cánh chôn đầu, Tẩu Thú thâm nằm sấp trong huyết run rẩy.

Mây đen ở nơi này trong tiếng huyết gió chấn động lẫn lộn, nhưng lại ngưng tụ không tan, lôi đình sợ quá chạy mất càng nhanh.

Chợt một đạo thân ảnh đứng lơ lửng giữa không trung, tay trụ Long Đầu gậy, hạc phát đồng nhan.

"Sư phụ!" Nhị Thanh sáng thân ảnh kia kêu âm thanh, nhất thời cảm thấy trong lòng an bình không ít.

Ly Sơn Lão Mẫu hướng hấn gật đầu một cái, nói: "An tâm Độ Kiếp! Kiếp này đi qua, đem tới tu hành là được một đường đường bằng phẳng, như gậy khó dễ, vậy liền vạn sự đều yên!"

"Sư phụ, chớ cho đệ tử áp lực a!" Nhị Thanh cười khổ nói.

Lão Mẫu nghe vậy cũng cười, nói: "Lão thân vốn có thể cho ngươi luyện chế hóa hình đan, mượn hóa hình đan chi tiện, ngươi là được tránh thoát này hóa hình khổ kiếp. Nhưng hóa hình đan tuy tốt, nhưng đối với tương lai ngươi nhưng là có hại vô ích, trước ngươi liền đã cự tuyệt, tất nhiên biết được trong đó lợi hại, sao bây giờ lại sợ?"

"Đệ tử cũng không phải là sợ hãi, chẳng qua là cảm giác có chút áp lực!"

Ở sư phụ trước mặt, Nhị Thanh Tự Nhiên không thể nhận tưng, nếu không sư phụ nếu là cảm thấy mất thể diện, bắt hấn cho trục xuất sư môn, vậy làm sao bây giờ?

Mặc dù hấn đã bước vào chính thống tu hành hàng ngũ, nhưng lại về có rất nhiều thứ không có học.

Hấn gần đây bách niên tu hành, chỉ tu pháp, không Tu Thuật. Mà cùng địch tranh đấu lúc, dùng nhưng là thuật, mà cũng không pháp. Pháp là tổng cương, là cơ sở, thuật là là thủ đoạn, là kỹ năng.

Có pháp vô thuật, là như không có man lực, lại không hiểu được vận dụng. Hữu thuật không cách nào, lại cũng chỉ như gởi thù hoa, không có cái giá, bên trong tất cả đều là sợi bông, trông khá được mà không dùng được.

Mà một loại Tinh Quái, tu hành mấy trăm năm có thể hóa hình, cũng coi là không tệ. Lại rất nhiều hóa hình cũng chỉ là đơn giản hóa hình, mà không phải là ngưng Yêu Đan, lột xác súc sinh hình, biến hóa thân thể con người.

Người là Vạn Vật Chi Linh, sinh ra có Cửu Khiếu, là tu hành đạo pháp tốt nhất pháp thể.

Chúng Yêu sửa khổ khổ giãy giụa hơn mấy trăm ngàn chỗ mà hóa hình thành người, là, chính là để cho thân thể của mình biến thành thích hợp nhất tu hành pháp thể.

Nhị Thanh Tự Nhiên cũng không ngoại lệ, khổ tu bách niên, các loại, chính là giờ khắc này.

Phích lịch...

Chợt Ngân Quang cuộn cuộn xuống địa, Quang Diệu nghìn vạn dặm, trong chớp mắt ấy, phảng như ban ngày, vạn vật ở trước mặt, rõ ràng rành mạch, không thể chạy trốn.

Một tia chớp bổ vào Nhị Thanh trên người, nhất thời một mảnh nám đen, có máu tươi tung tóe, lân giáp bay tứ tung, gần ba trăm trượng thân rắn, run rẩy như si khang, có điện quang tại trên đó rong ruổi.

Thân rắn bên trong, Yêu Lực ở lôi đình này bên dưới, như tuyết gặp ánh mặt trời, băng gặp nước thép, tầng tầng suy nhược, nhưng cũng ở ngưng luyện. Tựa như cùng kia đánh như sắt thép, càng đập, càng ngưng luyện, gặt tạt tồn tinh.

Nhưng này mấy trăm trượng trong thân thể, Yêu Lực như thế nào có thể tùy tiện tan hết.

Không xa này thân thể bên trên điện quang tiêu tan, đạo thứ hai Kiếp Lôi đã hạ xuống.

Nhị Thanh ngẩng đầu gầm thét, cả người Yêu Lực phát động, con mắt thứ ba không tự chủ được mở ra.

Đệ tam nhãn mở một cái, thế giới liền trở nên bất đồng, tại kia ngàn vạn màu khí bên trong, thấy Từ Sắc khí tia (to) mấy phần, dùng thần niệm bắt một luồng, Thần Niệm lại như tuyết gặp ánh mặt trời, rồi rít tan rã.

Hắn vậy mà, màu tím kia khí tia (to), là thiên đạo diệt Lục Giới sinh linh hành vi nghịch thiên Từ Tiêu Thần Lôi, hắn lại dùng thần niệm đi bắt, há chẳng phải là tự chui đầu vào lưới, tự tìm đường chết?

Một cổ đau nhói, thẳng vào linh hồn, không chờ Nhị Thanh kêu lên, này đạo thứ ba lôi đình chợt lại tới.

Kia trong lôi kiếp Từ Sắc thần quang, giống như có linh, nếu như ung nhọt tận xương, theo trước Nhị Thanh bắt lôi kéo phương hướng, bắn thẳng tới.

Nhị Thanh Linh hồn đau nhói, giống như bị điện, hiển ngang tiếng gầm lên, thân rần lặn lộn chấn động.

Nhưng dưới người hắn đá lớn cùng Thanh Y động, cùng đỉnh núi, nhưng là không có chút nào hư hại, hiển nhiên chỗ đó không phải là tầm thường nơi, không phải là một loại cự lực có thể sụp đổ.

Xa xa, Lão Mẫu thấy tình huống như vậy, lòng mi đình hơi nhăn, nhưng lại không lên tiếng nhắc nhở.

Như thế như vậy, lại mấy đạo lôi đình hạ xuống, cơ hồ đánh xuyên Nhị Thanh kia tráng như núi như vậy thân thể, có thể thấy xương trắng ớn ớn, thịt răng nám đen mang máu, kỳ trạng kỳ thảm.

Nhị Thanh thoi thóp, tê liệt ở trên núi thân rần, cơ hồ không nhúc nhích lực, thần hồn càng bị đánh thất linh bát lạc, phảng phất sơn phong thổi một cái, kia Hỗn Hòa sẽ gặp tất đi.

"Phục hồi tinh thần, còn có cửa ải cuối cùng, có thể hay không ngưng tụ Yêu Đan, liền ở chỗ này đánh cuộc."

Lúc này, Nhị Thanh trong đầu truyền tới Lão Mẫu thanh âm.

Chuyện này Lão Mẫu sớm cùng Nhị Thanh nói qua, thiên đạo mặc dù đối với Lục Giới sinh linh hành vi nghịch thiên, sẽ giơ lên thiên kiếp phạt chi, nhưng Thượng Thiên có đức hiếu sinh, đều sẽ để lại một chút hi vọng sống.

Giống như « Dịch Kinh » bên trên nói 'Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Nhân Độn một trong số đó' như vậy, luôn sẽ có một chút biến số ở trong đó, thiên đạo cũng không ngoại lệ.

Khi cuối cùng một đạo tím bên trong mang Xích Lôi Đình hạ xuống, Nhị Thanh Xà thân thể đã là bể tan tành không chịu nổi.

Nhưng mà thoáng qua, liền thấy tiên lâm thiên lộ tự nhiên mà xuống, như có tiên âm thần nhạc mình vào trong đó.

Nhị Thanh mở đệ tam nhãn, mở ra miệng to như chậu máu, y theo Dẫn Khí phương pháp, đem tiên lâm thiên lộ dẫn dắt tới, nạp vào trong bụng, ngưng tụ Yêu Đan.

Không lâu lắm, một viên lóe lên ánh sáng màu vàng Đan Hoàn, từ kỳ trong bụng chậm rãi bay ra, treo ở kỳ đình. Kia từ trên trời hạ xuống tiên lâm thiên lộ tựa như cùng vạn lưu quy hải, sáng kia đan nhận hội tụ đi.

Đan Hoàn xoay tròn, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đang tăng cường.

Chẳng biết lúc nào, kia Đan Hoàn đã có to cỡ miệng chén đại, chói mắt kim quang bung ra, giống như viên Tiểu Thái Dương. Tiên lâm thiên lộ thu hết, cuối cùng theo mây đen tiêu tan mà biến mất.

Nhị Thanh tâm niệm vừa động, Đan Hoàn bên trên ánh sáng dần dần lộ, lộ ra trong đó to bằng cái bát kim sắc đan cầu. Đan cầu bên trên có thể thấy Từ Sắc đường vân như sấm quang điện ảnh, như long ảnh xà mang, tới lui tuần tra không chừng.

Nhị Thanh thấy kim đan này bên trên Từ Văn, trong bụng không khỏi mừng như điên. Hắn là tự thân Ngưng Đan hóa hình làm không ít công tác chuẩn bị, tự cũng biết Yêu Đan tuy nhiều, lại cũng có mạnh có yếu, cao có thấp có.

Mà kia Từ Văn Yêu Đan, là Tinh Quái ngưng luyện Yêu Đan bên trong, phẩm tương rất cực già mới có thể nắm giữ.

Nuốt vào Yêu Đan, Yêu Đan bên trên lực lượng dâng trào mờ, trên người hắn vết thương, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đang khôi phục. Một hai giờ sau khi, Nhị Thanh trên người vết thương đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Thân rần du động, vết máu từng mảnh rơi xuống, cao lớn thân rần tại trên ngọn núi quanh quẩn. Rồi sau đó bắt đầu lại từ đầu, hóa thành đầu người, một cụ mới thân thể, từ rần lột da bên trong tránh thoát mà ra.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nhị Thanh xuống núi (Xuất sư)

Tránh thoát tù hồn trăm năm thân thể, hóa thành trần thế tốt đẹp công tử.

Khai ra lột xác thân thể ngưng Thanh Y, luyện hóa răng nanh kiếm tam thước.

Tóc đen nhẹ bay mất như sao, mây kiếm trung gian hồng đai tím

Mũi cao trán nhuận tuần phi phạm, nở nụ cười cười mở để lộ ra răng.

Thất lưng vượt trường kiếm đai ngọc eo, dưới chân mang bộ vân giày.

Lắc đầu nhìn chung quanh khí phách sinh, trăm năm phương đắc thân này một dạng.

Tuấn được (phải) phi phạm, đẹp đến giống yêu.

Nếu không phải kiếm mi lẳng mục anh khí chân, chỉ coi nữ tử dịch giả trang biến hóa nam tử.

Lưng đeo Tam Xích Kiếm, tóc dài theo gió múa. Thân kiêu nhược giao long, xuống núi lạy Lão Mẫu.

Lão Mẫu trong cung ngồi, bấm ngón tay khẽ đẩy tính, rồi sau đó gật đầu một cái, như có định đoạt.

"Nhị Thanh bá kiến sư phụ!"

Nhị Thanh trêu khê vạt áo, tại Lão Mẫu tọa tiền lễ bái, cung kính khấu đầu.

"Đứng lên đi!" Lão Mẫu thần sắc hiền hòa, nói: "Ngươi bách niên tu hành, cuối cùng bỏ đi súc sinh hình, bây giờ cũng tính là có thành tựu nhỏ, đem tới còn phải không kiêu căng, thủ vững bản tâm."

"Sư phụ yên tâm, đệ tử hiểu!" Nhị Thanh gật đầu nói, rất có hăm hở cảm giác.

Lão Mẫu gật đầu một cái, nói: "Ngươi lại đứng lên nói chuyện!"

Chờ Nhị Thanh đứng dậy, Lão Mẫu mới nói: "Lão thân chẳng qua là người người dẫn đường, bây giờ ngươi tu hành cũng coi là nhập môn, tiếp theo liền muốn dựa vào chính ngươi."

Ồ?

Đây là muốn đuổi ta đi tiết tấu? !

Nhị Thanh ngẩng đầu, lộ ra nghi ngờ, nói: "Sư phụ, ta bách niên tu hành, mới đi thân rắn, bây giờ tu hành chỉ mới khởi bước, còn cần sư phụ dạy dỗ..."

Lão Mẫu khoát tay nói: "Thiên hạ không có trăm năm không tiêu tan tiệc rượu. Lão thân giáo này, đều đã dạy cho ngươi, còn sót lại các loại thuật pháp, lão thân đã thay ngươi nghĩ đến."

"Sư phụ..."

Nhị Thanh lập tức quỳ xuống, vẻ mặt bi thương.

Lão Mẫu tiện tay phát một cái, Nhị Thanh liền lại cũng nằm sấp không xuống, trực đỉnh đỉnh đứng lên.

"Người trong tu hành, cần gì phải làm lúc ấy nữ nhi tư thái? Ban đầu lão thân dẫn ngươi vào cửa, cũng là niệm tình ngươi một lòng vì thiện, không đành lòng thấy ngươi phí thời gian năm tháng. Bây giờ thầy trò hết duyên, ngươi lại đi đi!"

"Sư ân không báo, cần gì phải có thể đi chi!" Nhị Thanh mang chút nước mắt nói.

"Lão thân dẫn ngươi vào cửa, cũng không kể ngươi hồi báo. Ngươi ngày sau chớ có làm hại tứ phương, liền coi như là báo đáp lão thân điểm này ân"

ình. Nếu là gây họa chuyện, có thể chớ nói lão thân là sư phụ ngươi!"

"Sư phụ..."

Lão Mẫu chỉ làm như không nhìn thấy Nhị Thanh thần tình trên mặt, vẫn một bộ hiền hòa bộ dáng, nói: "Lúc mới lão thân thay ngươi bói một quẻ, lợi nhuận ở tây nam. Mấy trăm năm trước, lão thân từng ở Xuyên Thục nơi chỉ điểm qua một cái Bạch Xà, hơn trăm năm trước, nàng cũng hóa hình Ngưng Đan, tu vi so với ngươi thâm nhiều chút. Ngươi là xà, nàng cũng là xà, ngươi lần đi tây nam, có thể đi nhờ cậy nàng. Lại ngươi còn sót lại Tu Hành Chi Pháp, liền ở trên người nàng. Nể tình lão thân trên mặt, nghĩ đến nàng ứng thì sẽ không cự tuyệt."

Lão Mẫu vừa nói, vừa từ trong lồng ngực móc ra một phong thư, nói: "Ta đây có phong tiên thư, ngươi nắm nó, đi Thanh Thành Sơn tìm kia Bạch Xà, sau này liền không muốn về lại nơi này!"

Còn sót lại các loại thuật pháp, đó chính là 'Thuật'. Trước Nhị Thanh chỉ tu 'Pháp'. Mà chưa từng tu 'Thuật'. Vốn tưởng rằng lần này có thể cầu sư phụ dạy hẳn, không ngờ rằng, là kết quả này; không ngờ rằng, cái này mặt đầy hiền hòa, như mẫu thân như vậy phụ nhân, làm việc cứ nhiên như thế tuyệt quyết; không ngờ rằng, mình mới mới vừa hóa hình Ngưng Đan, sẽ phải rời khỏi nơi này.

Hồi tưởng này gần trăm năm nay, sư phụ hiền hòa cùng đối với hắn dặn đi dặn lại dạy bảo, Nhị Thanh liền cảm giác trong lòng khổ sở, lệ kia thủy liền không nhịn được chảy xuống.

Khổ sở một trận, hắn mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, nhận lấy lười.

Trong đầu nghĩ: Ngay cả thư cũng chuẩn bị xong, đây là đã sớm đánh ý kiến hay đuổi ta đi thôi! Chẳng lẽ người trong tu hành, cũng phải như vậy tàn nhẫn địa cường ép chặt đứt tánh mạng mình bên trong ràng buộc sao?

Là tu hành mà chém tắt tình lục dục, là có hay không đáng giá?

Giờ khắc này, Nhị Thanh hơi nghi hoặc một chút đứng lên.

Người trong tu hành tất cả nói thái thượng vong tình, khả nhân nếu không có tình, kia cùng cỏ cây súc sinh có gì khác nhau đâu? Chẳng lẽ chỉ có chém tới kia thất tình lục dục, mới có thể được (phải) tiêu dao?

Như vậy tiêu dao phải đến,

Thì có ích lợi gì?

Một người tiêu dao trường sinh, chẳng phải bị thương?

Giờ khắc này, Nhị Thanh đáy lòng, có chút mờ mịt.

Đang ở Nhị Thanh đáy lòng mờ mịt, suy nghĩ lung tung lúc, lại nghe Lão Mẫu nói: "Cái điều Bạch Xà tên gọi Bạch Tố Trinh, nhiều hơn ngươi tu hành mấy trăm năm, ngươi mặc dù tạo hóa không nhỏ, nhưng bây giờ tu vi so với ngươi chỉ cao chứ không thấp hơn, dạy ngươi cũng là đủ. Ngắm hai người các ngươi sau này có thể nâng đỡ lẫn nhau."

Nhị Thanh cảm thư, lảng lảng.

Mới vừa rồi sư phụ nói cái gì?

Bạch Xà? Bạch Tố Trinh?

Tuy nói trong truyền thuyết, Ly Sơn Lão Mẫu quả thật thu Bạch Tố Trinh làm đệ tử, có thể, có thể đây chẳng phải là truyền thuyết sao? Chẳng lẽ này không chỉ là Tây Du thế giới, Liêu Trai thế giới, hay lại là Bạch Xà thế giới?

Nhị Thanh có chút mộng vòng, mờ mịt trong lòng, càng mê mang!

Đã lâu, hắn mới nói: "Sư phụ, đệ tử có thể hay không hỏi nhiều chút vấn đề?"

"Ngươi hỏi đi!"

"Sư phụ như vậy đuổi ta đi, có hay không suy nghĩ (muốn) chém tới ta ngươi giữa thầy trò ràng buộc?"

Lão Mẫu có chút ngoài ý muốn liếc hắn một cái, gật đầu nói: "Nói như vậy, cũng có thể!"

"Sư phụ, người sở hữu khác tại cỏ cây súc sinh, liền là bởi vì người có thất tình lục dục, như những thứ này cũng chém tới, người kia và cỏ cây súc sinh, lại có gì khác biệt?" Nhị Thanh lại hỏi.

Lão Mẫu nghe vậy, không khỏi có chút vui vẻ yên tâm gật đầu, nói: "Đây hỏi, ngươi có thể tự đi tìm câu trả lời. Đem ngươi làm ngày nào chân chính tìm tới đáp án này lúc, liền cách Thanh Đạo không xa vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, hơi có chút tiếc nuối, mặt lại nói: "Sư phụ, ban đầu ta Tây Du lúc, từng nghe nói, thế gian có 108 cách biến hóa, phân Thiên Cương cùng Địa Sát. Bị ép ở ngọn Thần Sơn kia dưới Thần Hầu học Địa Sát. Không biết sư phụ có thể hay không dạy ta những biến hóa này thuật?"

Lão Mẫu nghe vậy liền cười, nói: "Người súc sinh này, ngược lại tâm đại! Nhưng tu hành một đạo, cần không kiêu không ngạo, nước chảy thành sông mới đẹp nhất, không cần mớ cao. Được, người lại đi đi!"

Lão Mẫu tay áo lớn vung lên, Nhị Thanh liền bị 'Quét' ra Lão Mẫu Cung.

Bái biệt sư tôn đi xuống núi, một bước ba quay đầu ý thành thành.

Trăm năm duyên phận vừa tan, ngày nào mới có thể báo sư hà?

Quần quít nhiều lần, cuối cùng dưới được (phải) trong núi, thấy người đến người đi, ngựa xe như nước, tiếng người huyên náo, Nhị Thanh không khỏi có chút ngần ra. Cách xa phù đời hàng trăm năm, không biết nhân gian là năm nào?

Trên đường đi gặp người đi đường nghị luận, thế mới biết, lúc này Tây Tấn đã diệt, Đông Tấn mới lập.

Suy nghĩ (muốn) nghĩ lúc đó chính mình mới tới cái thế giới này lúc, Tây Tấn mới xây, Đông Ngô không diệt, bây giờ cũng đã cảnh còn người mất, quả thật là, trong núi chột một ngày, trên đời đã ngàn năm.

"Ồ đầu Tiểu Ca, thật tuấn!"

Trên đường có người đi đường thấy Nhị Thanh tuấn tú, không khỏi chỉ chỉ trỏ trỏ, bình đầu luận túc.

Những thiếu nữ kia nhóm thấy hấn, mặt hiện lên ửng hồng; những thiếu phụ kia nhóm thấy hấn, nhìn trộm; không ít văn sĩ nhóm thấy hấn, mắt lộ ra tà quang.

Lúc này buổi, nam phong thịnh hành, lưu hành âm nhu đẹp, giống như Nhị Thanh như vậy tuấn mỹ như yêu tựa như nam tử, chính là những thứ kia nam hiền phong sĩ đại phu nhóm việc yêu thích loại hình.

Nhị Thanh thấy vậy, nhẹ đôn một tiếng, nhịp bước tăng nhanh, đi nhanh đi.

Quay đầu trăm năm ở nơi, sinh lòng khô sở, duy nhìn xa nam phương, mới phải chịu nhiều chút.

Gió núi quét vào mặt nhịp bước nhanh, con đường phía trước biết trước lại có kỳ.

Sương lạnh mặc dù tới tâm như lửa, nghĩ lại giai nhân cho cùng thanh âm.

Nếu như thích « Nhị Thanh » , xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Kiếm Mang huy hoàng

(bấm tay tiết đến, hôm nay người bấm chưa? Mọi người bấm tay tiết vui vẻ!)

Một đường xuôi nam, vượt núi băng đèo như đất bằng phẳng, vất khe qua khe suối chỉ chờ rãnh rồi.

Thấy núi cao sông dài, nhìn thiên phong mạnh mẽ thanh tú. Mặc dù vạn vật vắng lặng, lại có khác phong tình.

Chẳng qua là khí trời dần dần lạnh lẽo, lại làm Nhị Thanh có chút không thích.

Hóa hình sau khi ngưng đan, Nhị Thanh tất nhiên không cần ngủ đông.

Nhưng này mùa đông, nhưng là vẫn để cho hấn kiệt sức nhanh mơ hồ phát tác.

Mặc dù trong đầu nghĩ sớm ngày học được bản lĩnh, trở về thấy tiểu Thanh, nhưng Nhị Thanh cũng không một đường gấp đuổi.

Hắn rời đi tiểu Thanh, đã có trăm năm hơn nếu không có chuyện ngoài ý muốn, tiểu Thanh định có thể đợi được hấn học thành bản lĩnh trở về tìm nàng. Nếu như có ý bên ngoài, hấn lúc này trở về cũng là không thể làm gì.

Lại ở kia trong núi lớn, nếu không phải trêu chọc đến nhân loại Tu Hành Giả, tiểu Thanh thì sẽ không có nguy hiểm gì. Cho dù là gặp phải nhân loại Tu Hành Giả, chỉ cần nàng hướng kia lòng đất Động Quật trốn một chút, người khác cũng bắt nàng không thể làm gì. Là lấy, Nhị Thanh đối với tiểu Thanh an nguy, ngược lại không phải là rất lo lắng.

Hấn đang nghĩ, như thấy vị sư tỷ kia, lúc này lấy cái gì là lẽ ra mất? Người tu hành, lại là người trong truyền thuyết kia Bạch Tố Trinh, muốn đưa cái gì đó thích hợp đây?

Truyền thuyết, Bạch Tố Trinh tại hạ sơn trước, chỉ một lòng nghĩ tu hành, tâm vô việc khác, mới vừa tu đắc đạo quả, chỉ kém cuối cùng về điểm kia ân oán thanh, là được vinh danh tiên tịch.

Kia ân, là Hứa Tiên ân cứu mạng.

Kia oán, chính là cùng Pháp Hải mối thù cũ.

Là lấy, Nhị Thanh trong đầu nghĩ, lần đi không bằng tìm nhiều chút bảo được đưa đi, nghĩ đến đối với nàng loại này một lòng chỉ suy nghĩ sớm ngày tu thành chính quả Xà Yêu mà nói, nên tính là không tệ lẽ vật.

Vì vậy hấn:

Đi đi lại dừng một chút, khắp núi Tầm Bảo thuốc; hái được bảo được đến, hồi phục lại thiếu tình.

Bảo đáp ân tình đạo Tinh Quái, lạnh lẽo tận không biết năm, xuôi nam ngàn dặm đường, mười Đình mới ba Đình.

Mặc dù hấn cũng nóng lòng đi gặp kia chưa từng gặp mặt Sư Tỷ, đi học bản lĩnh, nhưng hấn làm việc luôn luôn chú trọng ân oán rõ ràng, thiếu tình, lập tức hoàn trả tốt hơn.

Từ hấn giáo hóa dẫn dắt những Tinh Quái đó, có thể từ ở bên trong lấy được công đức điểm này, liền có thể nhìn ra, so sánh giáo hóa công, những thứ này Tinh Quái thù hận bảo được công, thật ra thì không nhiều lắm.

Nói trắng ra, những thứ này bảo được, là thiên sinh địa dưỡng, cũng không phải là bọn họ toàn bộ.

Nhưng nếu là mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt, này ân oán, tự nhiên cũng liền kết làm.

Giống như ban đầu cái kia đại hắc ưng, cùng với sau đó cái kia Đại Cáp Mô như thế. Cũng không biết bọn họ có hay không thành tinh? Bất quá Nhị Thanh cảm thấy, cho dù bọn họ thành tinh, tạo hóa cũng không hấn lớn.

Dù sao, không phải là cái nào yêu tinh cũng có thể may mắn lấy được danh sư.

Là lấy, cho dù đem tới đụng phải bọn họ, Nhị Thanh thật cũng không sợ bọn họ ghi hận trong lòng.

Đồng đi xuân tới, núi xa bạch đã hái, gần lâm mầm mới mọc.

Nhị Thanh chính từ biệt một đám Tinh Quái, lại bước lên xuôi nam con đường.

Ai ngờ, một tiếng quát mắng, như Thương Long gầm thét, từ không trung truyền tới, "Yêu nghiệt phương nào, ở chỗ này tự lập Trại? Chẳng phải nghe thấy Xuyên Thục địa giới, có ta Thục Sơn Kiếm Các nhất mạch bảo vệ? Nạp mạng đi!"

Vừa dứt lời, kiếm quang từ trên trời hạ xuống, Kiếm Mang vạn điểm như sao, huy hoàng bắn nhanh như lưu tinh.

Nhị Thanh nghe lời nói này, lại thấy cảnh này, trong lòng chính là giận, rút ra bên hông Tam Xích Thanh Phong, trong cơ thể kim đan yêu lực phun ra, tiện tay quơ múa, Kiếm Mang kim bên trong mang tím, lăm lăm tầm hơn mười trượng. Khung chướng ngại vật đỉnh một mảnh trời. Bốn phía Tinh Quái thấy vậy, chạy tứ phía. Hoặc có chậm người, bị kiếm quang có thể đạt được, nhất thời máu tươi tung tóe, máu thịt be bét, chết thảm ở kia kiếm quang bên dưới.

Nhị Thanh thấy vậy, không đợi không trung người lại lần nữa sinh kiếm, gắng sức một kiếm hướng bầu trời bỏ tới.

Dù chưa học qua thuật pháp, nhưng đơn thuần vận dụng yêu lực tới ngăn địch, nhưng cũng không đáng ngại.

Chỉ là như thế như vậy vận dụng yêu lực, tự là có chút lãng phí.

Trên bầu trời hai đạo thân ảnh kia thấy kiếm này mang phá không tới, huy hoàng trên trăm trượng, liền la lên: "Hảo yêu nghiệt, nguyên lai là một con Kim

Đan Đại Yêu ở chỗ này, khó trách dám như vậy trắng trợn, không coi chúng ta ra gì!" Một người trong đó đầu bạc thương nhan mạo diệt lão giả gầm lên, chỉ kết kiếm quyết, sau lưng Phi Kiếm hóa thành trăm trượng kiếm quang, cùng xứng đôi.

Rồi sau đó lại hướng bên người thanh niên la lên: "Đồ nhi, ngươi đi giết kia chạy tứ tán Yêu Ma, chớ để cho những thứ này tà mị họa loạn thế gian."

"Dạ, sư tôn!"

Thanh niên mặc áo trắng kia âm âm đáp dạ, giá lên kiếm quang, đuổi theo kia tứ tán trốn nhảy lên Tinh Quái.

Nhị Thanh gầm lên, "Dừng tay!" Cũng một kiếm bổ về phía thanh niên kia trước mặt, ngăn trở thanh niên đường đi.

Lão nhân quát lên: "Ngươi này nghiệt súc, tìm chết!"

"Ngươi lão nhi này, nghe không hiểu tiếng người ư?" Nhị Thanh nổi giận phùng phùng, tóc dài bay lượn, "Bọn ngươi há mồm một cái yêu nghiệt, ngâm miệng một cái yêu nghiệt, nhưng bọn ngươi có thể thấy chúng ta làm hại tứ phương? Có từng thấy chúng ta sát nhân ăn thịt người? Không thấy chúng ta sát nhân ăn thịt người, liền muốn giết, đây là không dạy mà giết, vị chi ngược. Giống như bọn ngươi như vậy tàn bạo người, xứng sao xưng là người? Cùng súc sinh có gì khác nhau đâu?"

"Khá lắm miệng lưỡi yêu nghiệt, bị ngươi đầu độc Tinh Quái đã không ít đi!" Kia mạo diệt ông già giận quá mà cười, không nói: "Ta nói là yêu nghiệt phương nào, nguyên lai là ngươi này nghiệt súc, trăm năm không thấy... Không, nên nói trăm năm trước bị ngươi bỏ chạy, chưa từng nghĩ, ngươi này nghiệt súc thì đã hóa hình, bây giờ lại còn chạy đến này Xuyên Thục địa giới mở ra sơn lập trại, sao? Suy nghĩ (muốn) khiêu khích chúng ta?"

"Nguyên lai là ngươi này Lão Tật Mao!" Nhị Thanh thần sắc vắng lặng, hừ một tiếng nói: "Ngươi Thục Sơn Kiếm Tu nhát mạch, đi thế gian, lấy trừ ma vệ đạo vì nhiệm vụ, điểm này làm người ta cái gì là bội phục. Nhưng bọn ngươi không hỏi thanh hồng, không phân biệt được trắng đen, vơ đũa cả nắm, nhưng lại bức nào tàn bạo? Ta tuy là Yêu Loại, cũng tri đạo yêu hướng thiện, giáo chúng Tinh Quái tiêu dao sơn lâm, chớ hại nhân loại. Mà bọn ngươi lại tới đây kêu đánh tiếng kêu giết, rốt cuộc ai là người? Ai mới là yêu? Ta xem bọn ngươi cũng sớm đã tẩu hỏa nhập ma đi!"

"Nghiệt súc, chớ tranh đua miệng lưỡi, đừng mơ tưởng đầu độc đồ nhi ta, chúng ta thù hạ xem hừ thực!"

"Lý không phân biệt không biết, không nói lại liền động quả đấm, như thế tác quái, quả thật rất nhân loại!" Nhị Thanh giận quá mà cười, "Cũng may ta hiện thân là yêu, nếu không thật thẹn thùng cùng bọn ngươi làm bạn!"

"Nghiệt súc, đừng mơ tưởng đầu độc chúng ta, nhận lấy cái chết!"

"Đây cũng là tự xưng là chính phái Thục Sơn Kiếm Tu, ha ha ha... Cũng coi như mở mang hiểu biết!" Nhị Thanh cười ha ha, tung người huy kiếm, "Chiến đấu liền chiến đấu, ngươi nói gia gia ta sợ ngươi sao?"

Huy hoàng Kiếm Mang Diệu Thiên địa, lăm lăm kiếm ý trong vắt tiêu.

Cuốn cuộn Yêu Khí động càn khôn, mệnh mông chính khí trùng thiên tiêu.

Một người một yêu, thân như du long kiêu như hổ, một cái Ngự Kiếm ánh sáng vạn đạo, một cái cầm ánh kiếm phùng phục, một cái viễn công không lo, một cái cận ngự vô địch. Ngươi tới ta đi, rất kịch liệt.

Sơn Thạch băng liệt thảo tiết truyền đi, đoạn mộc tung tóe bụi mù lên.

Cát bay đá chạy té nhật tháng, bừa bãi tràn đầy lâm hướng ai khóc?

Nhưng nhân lực cuối cùng cũng có lúc, yêu lực thâm như vực sâu.

Dù sao cũng là ngưng Luyện Kim Đan yêu quái, như thế nào dễ dàng như vậy bị chém chết?

Nếu là một loại Kim Đan yêu quái, vậy cũng cũng được, có thể Nhị Thanh ngưng luyện Yêu Đan là yêu quái bên trong số một số hai Yêu Đan, lại có mình sư chỉ điểm, dù chưa học được chiến đấu thuật pháp, nhưng là không thể tầm thường so sánh.

Không lâu lắm, lão giả kia thân hình chợt lóe, xách từ bản thân đồ nhi, giá lên kiếm quang liền chui, yêu quái quá mạnh, nếu chỉ một mình hắn, đảo cũng không sao, có thể có tên học trò ở bên, hắn sợ có một sơ xuất.

Hắn cũng ở đây âm thầm vui mừng, cũng may yêu nghiệt kia trước hết hướng hắn học trò hạ thủ.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ đậu,nguyệt phiêu,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Trong núi hồ nước

Nhị Thanh thấy lão già kia chạy trốn, trong bụng thở phào, nhưng là hét lớn: "Lão Táp Mao chạy đâu, có bản lãnh chúng ta tái chiến ba trăm hiệp, hoặc lại lý luận lý luận!"

"Hừ! Nghiệt súc đừng ngông cuồng, hôm nay nếu không phải đồ nhai ta ở chỗ này, lão phu phải cứ cùng ngươi phân cái cao thấp, hảo dạy ngươi súc sinh này biết được cái gì gọi là trăm yêu trừ ma không thể!"

Phương xa, lão đạo kia thanh âm như tiếng sấm cuộn cuộn truyền tới.

Nhị Thanh hừ lạnh, "Ngươi nói ta giống như ngươi bức này tiểu nhân một dạng chỉ có thể khi dễ nhỏ yếu? Lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử! Lại không Văn Nhân không phải là Thánh Hiền, có ai vô qua, qua mà có thể thay đổi, thiện không gì bằng! Kia yêu lại vì sao liền không thể không có hảo yêu? Lại vì sao không cho yêu một cái hướng thiện cơ hội? Lão Táp Mao, có thể biết Thượng Thiên có đức hiếu sinh? Nếu ta là súc sinh, ngươi nhưng là ngay cả súc sinh cũng không như đã!"

Lão đạo nghe vậy, thiếu chút nữa phát cú phún huyết, nhìn đến bên cạnh hần học trò rất thương tiếc, liền nói: "Sur phụ, này yêu miệng lưỡi lạnh lợi, ngàn vạn lần đừng muốn lên hần Đ-A-N-G...G!"

"Không sao, thầy đạo tâm vững chắc, chút yêu ngôn, há có thể hoặc ta?" Lão đạo kia mặt đầy lãnh khốc nói, không mất nhìn chính mình đồ nhai, nói: "Thầy ngược lại lo lắng ngươi bị hần mê hoặc."

"Sur tôn yên tâm, đệ tử sao dám nhẹ tin yêu ngôn!"

"Biết được lại dễ!"

...

Nhìn độn quang kia tại chân trời tan biến không còn dấu tích, Nhị Thanh trong bụng thầm mắng xui, trong đầu càng là đem người lão đạo này cho hận tới. Hơn trăm năm trước, đi qua kia Đại Thanh Sơn, kia Cát Báo bọn họ, nhất định là bị lão đầu này, hay hoặc giả là sư huynh đệ khác chém giết trả.

Tuy nói không phải là nhất định phải thay Cát Báo bọn họ báo thù, nhưng thù mới đã kết làm, cũng sẽ không kém về điểm kia thù cũ. Các loại (chờ) ngày sau tu hành thành công, đi liền Kiếm Các kia xông xáo, đoạn này thù oán!

Thờ khề giọng, Nhị Thanh trừng trị, lắc đầu nhìn chung quanh, thấy trần đầy lâm bừa bãi, không khỏi sinh lòng cảm khái. Ngàn dặm núi đồi một buổi sáng băng, muốn khôi phục, như thế nào trăm năm có thể?

Nhưng lại cũng không thể tránh được, chỉ có thể than thầm một tiếng, xoay người rời đi.

Chẳng qua là sau đó không lâu, hần bên cạnh, nhưng là nhiều con ngựa trắng.

Nhìn về nơi xa Nam Sơn đường xa xôi, giục ngựa giờ roi gió phù diêu.

Bạch mã thanh sam vật áo bay, sẽ không đăng vân cũng tiêu dao.

Ngựa là trong núi ngựa hoang, chiều cao hơn trượng, toàn thân màu trắng vô tạp mao, lại mở linh trí, trông coi bụi cây mấy trăm năm linh dược, ngược lại cũng tri kỷ trân quý, nhìn ăn trả. Kết quả lại là tiện nghi Nhị Thanh, ngay từ đầu nó hoàn đối với Nhị Thanh có mang địch ý, nhưng Nhị Thanh dạy nó nông cạn Thổ Nạp Chi Thuật sau, nó liền nương nhờ Nhị Thanh bên người không đi, đuổi theo Nhị Thanh ngàn dặm xa, cuối cùng cho Nhị Thanh làm cước lực.

Tốc độ mau lẹ, chạy vội, như điện mang phá không, rất là uy vũ.

Mặc dù Nhị Thanh toàn lực chạy vội tốc độ, nếu so với này ngựa phi nhanh hơn nhiều lắm. Có thể 'Hảo nam nhi làm cầm Tam Xích Thanh Phong, giục ngựa giờ roi, rong ruổi tại giang hồ, khoái ý ân cừ' ý tưởng, nhưng là để cho hần quý thần xui khiến đem lưu lại.

Vì vậy, mới có một màn này.

Cũng tốt ở Nhị Thanh đem lưu lại, đỡ cho hần thi triển yêu lực đi đường. Nếu hần không là thế nào cũng phải bị lão đạo kia tìm đến các đồng môn vây chặt ở không thể.

Ngựa này khác với thường ngựa, bởi vì toàn thân bạch như tuyết trắng, cổ Nhị Thanh cho gọi là Tuyết Luyện.

Tuyết Luyện vượt núi băng đèo như giẫm trên đất bằng, qua khe suối vắt uyên chẳng qua là bình thường.

Người thường nói Thục Đạo Nan, nan vu thượng thanh thiên(khó như lên trời).

Nhưng ở nơi này Tuyết Luyện cước lực hạ, này một người một con ngựa nhưng là vô cùng dễ dàng.

Hôm qua Thôn Nguyệt Hoa, sáng tới thực Từ Hà.

Nhật du Xuyên Thục sơn, đêm cư u lâm hạ.

Vượt núi băng đèo chỉ mấy ngày, thanh thành tuần tú vào mí mắt.

Thiên phong mạnh mẽ thanh tú đủ cạnh tranh nghiêng, vạn khe chảy bay mờ mây khói.

Cổ đẳng vòng vèo cây chim tụ, quái thạch dựa vào mỏm đá tầu thú che.

Núi cao hiểm dốc gió mạnh rít gào, khe suối thâm sâu kín tuyền nghẹn ngào.

Quả không phụ 'Thanh Thành Thiên Hạ U' tên.

Tìm đường mà lên, nhưng thấy hai bên hoa trên núi tràn đầy dã, gió xuân hiu hiu mũi thơm ngát. Hoa trên núi bên trên điệp vũ phong lượn quanh, còn trùng kêu vang chim hót không dứt tại. Thanh Sam phóng ngựa tới, điệp bay phong mình, bầy chim chấn động tới, tầu thú bốn tầu.

Chỉ một cái chớp mắt, tựa như phản ứng giây chuyền như vậy,

Hạc kêu ung lệ không trung động, hổ gầm viên hí núi xa truyền.

Chốc lát, thấy bạch mã thanh sam khách cũng không cái gì địch ý, này dị thường liền lại dần dần bình tĩnh.

Không lâu lắm, chim lại kêu, trùng lại mình, ong bướm như cũ hút mật gấp, quần sơn lại một lần nữa thanh u cảnh.

Nhị Thanh xuống ngựa, đi bộ đi, lưng đeo trường kiếm, bước chân nhẹ nhàng. Bạch Mã tuy không cương, lại theo sát phía sau. Gió núi quét vào mặt, mũi thơm lượn quanh mũi, hoàn cảnh thanh u, tâm thần sáng khoái, chính muốn mặc gió đi.

Sinh lòng này loại cảm giác, Nhị Thanh nhịp bước lại tăng nhanh chút ít.

Dần dần hành nơi, sơn không đường, nhưng ở Nhị Thanh Diện trước, kia cỏ cây lại tự tránh hai bên.

Nhị Thanh mặc dù không biết người trong truyền thuyết kia cư tử động phủ ở nơi nào, nhưng hẳn biết Thú Ngữ, tìm chút dã thú một đường hỏi đi chính là. Không biết lật bao nhiêu ngọn núi, Nhị Thanh rốt cuộc tìm được một nơi hồ nước.

Hồ kia bạc không nhỏ, gương mặt nhìn lên, sóng biếc vạn khoảnh, ở cái này quần sơn vờn quanh trong đó, như gương khảm Thiên Sơn. Ba mặt bờ hồ thẳng trước khi cao nhai, vách đá cao dốc, tiêu nhận như phủ trước ngàn trượng.

Nhai thượng Tùng Bách thúy thúy, vân sa miểu miểu, tiếng thông reo bách lãng là chầm suu suu.

Bên dưới vách núi kính hồ sâu kín, thanh sóng mênh mông, sóng biếc lân quang đung đưa dạng dạng.

Một mặt bờ hồ tiếp nối rừng rậm, rậm rậm, liền thấy phía trước: Thiên phong vạn khe treo chảy bay, vân hạc thượng ung thượng cửu tiêu. Hương hồng giáo hồ khe suối một bên nhảy, hồ báo sải lang trong rừng rít gào.

Thấy vậy hồ lớn, Nhị Thanh trong bụng mừng rỡ, không chỉ là mừng rỡ tìm tới cư tử tu hành nơi, càng là mừng rỡ có như vậy một mảng lớn hồ nước.

Có gần trăm năm thời gian, không có thật tốt nghịch nước, Nhị Thanh trong đầu nghĩ.

Xả tính vốn vui ẩm thấp nơi, Nhị Thanh cũng không ngoại lệ.

Chỉ thấy hân hoan hô một tiếng, tung người nhảy hướng hồ nước, rồi sau đó trên không trung hóa thành một cái hơn ba trăm trượng dài màu xanh cự mạng, một đầu đâm vào kia sóng biếc bên trong, cuốn lên cuồng phong vũ vũ, kích thích sóng lớn cuộn cuộn.

Vậy cùng sau lưng hân Bạch Mã Tinh Quái Tuyết Luyện thấy vậy, tứ chi xụi lơ, đặt mông ngồi dưới đất.

Trước Nhị Thanh thu liễm khí tức, nó còn có thể chịu đựng, nhưng này nguyên hình vừa lộ, Tuyết Luyện lập tức liền không có lực phản kháng, nom nớp lo sợ, nằm ở chỗ này không dám nhúc nhích.

Cũng khó trách kia Tuyệt Luyện sẽ hù dọa tê liệt, lẫn nhau tín nhiệm người nào thấy cái tình huống này, cũng sẽ như thế.

Kia cự mạng máu hé miệng, hoàn toàn có thể dễ dàng mà đem một cái nuốt trọn.

Nhị Thanh lặn một hồi, lại lao ra mặt nước, ngẩng đầu gầm thét, hiên ngang tiếng, khiến cho vạn thú sợ hãi.

Bị hấn này nháo trò, bình tĩnh hồ nước nhất thời sóng lớn cuộn cuộn, tựa như cuốn ngàn chất tuyết.

Chẳng qua là, hấn cũng không biết, hấn này nháo trò, nhưng là đưa tới chỗ này chủ nhân bất mãn.

Chỉ thấy một đạo bóng trắng tại đáy hồ lặn, nhanh như thiểm điện, nhanh như phù quang, hướng hấn chỗ phương hướng vút nhanh mà tới. Ở nơi này sóng biếc bên trong, này đạo bạch quang cực kỳ dễ thấy.

Chẳng qua là Nhị Thanh một lúc hưng phấn quá mức, lại cảm thấy nơi đây là sư tỷ tu hành chi sở, định sẽ không có cái gì hung hiểm, nhất thời buông lỏng, cũng không phát hiện này chỗ dị thường.

Làm Nhị Thanh phục hồi tinh thần lại lúc, kia bóng trắng đã ở phía sau hấn cách đó không xa.

Hoa lạp lạp...

Một viên to lớn đầu rắn vọt ra khỏi mặt nước, giọt nước dưới ánh nắng mặt trời chiếu, như kim cương long lánh.

Nhưng để cho người càng không dám nhìn thẳng, là kia ở ánh mặt trời phản xạ hạ, tản ra vô hạn ánh sáng màu trắng đầu rắn, dữ tợn, mà lại lạnh lùng.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ nguyệt phiếu,kim đầu ,vv....cứ quăng vào đi...đây nhận hết không ngần!!! Hihi

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bạch Xà Tổ Trình

Nhị Thanh không nghĩ tới, mình và vị kia tượng tượng hoàn mỹ sư tỷ gặp mặt, sẽ là như vậy một cái tình cảnh, hai người đều bảo trì thân rắn nguyên hình, cũng coi như biết gốc biết rễ.

Hai xà tương đối, nhất thanh nhất bạch, tại kia rộng lớn trong hồ, ngược lại cũng coi là một loại kỳ cảnh.

Chẳng qua là màn này, không biết có bao nhiêu người dám nhìn.

Về phần cô ấy là mặt mũi nhìn dữ tợn, điểm này Nhị Thanh sớm có chuẩn bị tâm lý.

Tuy nói người trong truyền thuyết kia sư tỷ, hiền lương thực đức, ôn yển như nước, phóng khoáng cao quý, là tất cả đàn ông tha thiết ước mơ thể tử nhân tuyền, nhưng đó là nàng hóa hình làm người lúc.

Một khi lộ ra nguyên hình, chính là cùng nàng cùng giường chung gối qua nam nhân đều bị sợ chết.

Hướng chi, Nhị Thanh thân là xà nhiều năm như vậy, mỗi lần đối với thủy tắm ảnh chiếu chính mình, lấy mắt người quang đến xem lời nói, cũng cảm giác mình rất là dữ tợn, xem kỹ vô cùng chi.

Trừ phi có người thích yêu xà(luyến xà phích nhân), mới sẽ cảm thấy cái này rất mỹ. Nhị Thanh là xà trăm năm, ngược lại cũng dần dần thói quen chính hấn một bộ dáng, ngược lại cũng sẽ không bị chính mình hù được.

Đương nhiên, nếu như từ xà nhãn quang đến xem, viên này toàn thân trắng tuyền đầu rắn, mới có thể coi như rất đẹp. Chẳng qua là cặp kia mắt rắn bên trong lộ ra lạnh lùng, thẳng làm cho lòng người đáy phát rét.

Nhị Thanh quay đầu nhìn lúc, liền bị dọa sợ đến lui về phía sau co rút mấy trượng.

Bất quá cũng không thể trách người ta mâu quang lạnh lùng, thứ nhất là mất rấn bản thân đã là như vậy, Nhị đến chính mình coi như là xâm phạm người ta lãnh địa, năng lại không biết cái này ngoại lai khách là sư phụ nàng đệ.

"Sư tỷ, lại không động tới tay!"

Ở nơi này Bạch Xà cuộn thân co rút đầu, chuẩn bị lúc động thủ sau khi, Nhị Thanh kêu to.

Xem kỹ con rắn kia đầu, so với hấn hoàn một vòng to, thân dài tất nhiên so với hấn còn dài hơn không ít.

Bên bờ Tuyết Luyện, lúc này thiếu chút nữa ngay cả mặt cũng hù dọa phá.

Một Thanh sư tỷ, đem Bạch Xà làm cho lảng lảng, rồi sau đó nàng miệng nói tiếng người, hỏi "Người là người phương nào? Vì sao gọi ta là sư tỷ? Người làm sao biết thầy ta thừa người nào?"

"Sư tỷ, ta lúc trước kêu Sầm Nhị Thanh, bây giờ đổi tên Sầm Thanh, chữ Nhị Thanh..."

Nghe hấn như vậy tự giới thiệu mình, Bạch Xà thần giác hơi cuộn lên, suýt nữa bật cười.

Bất quá Nhị Thanh nhưng là hết cười, tiếp tục nói: "Ta ở trăm năm trước, may mắn lạy tại Ly Sơn Lão Mẫu môn hạ, trải qua trăm năm tu hành, cuối cùng Ngưng Đan hóa hình..."

Hấn vừa nói, xoay người nổi trên mặt nước, rồi sau đó hóa thành nam tử áo xanh, đập tại trên mặt nước.

Dù chưa học qua đẳng vân giả vũ thuật, nhưng giẫm đập ở trên mặt nước nhưng là không có độ khó gì.

Thấy Nhị Thanh hóa thành hình người, Bạch Xà cũng xoay người nổi trên mặt nước, hóa thành hình người.

Nhị Thanh nhìn, nhất thời trở nên tinh thần đột.

Bạch Y Thăng Tuyết, mái tóc đen suôn dài như thác nước, mắt sáng như sao lóe lên.

Tóc mây nga nga, môi đỏ răng trắng, lông mi tựa như viễn sơn thung lặc.

Vai như gọt, thanh tú cảnh băng cơ, mũi như dao ngọc trong sáng.

Nhanh như cầu vồng, uyển như du long, thất lưng tựa như gió lay liễu yếu.

Kỳ khí phiêu miểu, kỳ chất như ngọc, tung lặc thần không sánh bằng.

Kìa dung mạo kìa tựa như phàm nhân, so với Thiên Nữ hạ phàm đang lúc.

Khí chất đó kìa tựa như yêu tinh, cao quý ôn uyển so với thiên tiên.

Đây mới là truyền thuyết kia bên trong Bạch Nương Tử phải có dung mạo cùng khí chất mà!

Ai có thể nghĩ tới, trước kia dữ tợn bộ dáng, trong nháy mắt sẽ hóa thành như vậy xinh đẹp. Khó trách Hứa Tiên kia hàng thấy nàng thời điểm, sẽ không nhúc nhích một dạng, lấy tên đẹp, vừa thấy đã yêu.

Giống như hấn loại này kiến quán chính mình tuần nhan nam nhân đều trở nên tinh thần đột, càng không nói đến phàm nhân.

"Sầm công tử, Sầm công tử..."

Thấy Nhị Thanh thất thần, Bạch Tổ Trình không khỏi khẽ gọi mấy tiếng, để cho hấn hồi hồn.

Nhị Thanh phục hồi tinh thần lại, hướng Bạch Tổ Trình chấp tay chấp tay, nói thẳng: "Sư tỷ dung mạo khí chất cuộc so tài tựa như Thiên Tiên, Nhị Thanh nhất thời trở nên tinh thần đột, thật là đường đột, mong rằng sư tỷ thứ lỗi!"

Bạch Tổ Trình sững sờ xuống, tựa hồ không nghĩ tới hấn sẽ như thế nói, không khoát khoát tay, nói: "Thân thể bất quá túi da, đẹp và xấu lại có gì khác biệt? Dem tới nếu không thể đắc đạo Thăng Tiên, để nhìn đi nữa cũng là vô dụng. Người nói người sư từ Ly Sơn Lão Mẫu, là sư đệ ta, có thể có bằng chứng?"

Này giác ngộ, Nhị Thanh tự nhận so với không.

"Có có."

Nhị Thanh vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra Ly Sơn Lão Mẫu cho lá thư này, đưa cho nàng.

Bạch Tổ Trình mở ra lưới, nhìn, hồi lâu mới nói: "Chưa từng nghĩ, trăm bao năm không thấy sư tôn, lại nhiều người người sư đệ này. Đi theo ta đi! Chúng

ta trở về Động Phủ lại nói."

Nàng vừa nói, nắm lên Nhị Thanh cánh tay, đằng vân giá vũ đi.

Lão Mẫu trong thơ nói, Nhị Thanh chưa học bất kỳ thuật pháp, đằng vân giá vũ tự nhiên không được.

Là lấy nàng mới có thể nắm cánh tay hần bay thẳng đi.

"Sur tỷ, chờ chút, ta còn có hành lý ở đó bờ hồ."

Rồi sau đó hai người lại đi vòng về bờ hồ, cái kia Bạch Mã Tinh Quái Tuyệt Luyện, lúc này chính nằm trên đất run lấy bảy, mặt đầy cảnh giác nhìn Bạch Tổ Trình.

Nhị Thanh từ trên lưng nó bắt lại hành lý, vỗ vỗ nó đầu, cười nói: "Chớ sợ, nhà ta sư tỷ so với ta càng là tâm thiện, nàng cũng sẽ không bắt ngươi làm điểm tâm."

Cầm hành lý, Bạch Tổ Trình lại nắm hần, hướng hồ đối diện núi cao chót vót bay đi.

Đi tới hồ đối diện trên núi cao chót vót, bay lên ba năm trăm trượng, tại trong vách núi cheo leo đang lúc, hiện tại một Động Phủ.

Động bờ có ba chữ to 'Bạch y động'.

Cùng Nhị Thanh ở Ly Sơn 'Thanh Y động' đảo là có chút tương tự.

Trong động rất đơn sơ, nhưng lại rất sạch sẽ, hết đặc biệt gì trang sức.

Hiển nhiên, này Bạch Xà một lòng tu hành, đối ngoại vật yêu cầu cũng không cao, không phải là một cái biết hưởng thụ yêu tình. Nếu theo Tây Du bên trong những yêu quái đó tác phái, nào có cái nào tu vì thành công yêu tình, không đem người tiểu yêu chiếm núi làm vua, rượu ngon hảo bên trong hưởng thụ?

Động sâu không biết sâu mấy phần, nhưng hai người lại cũng không đi sâu vào, chỉ ở gần cửa động một gian thạch thất trong ngồi xuống, Thạch Thất có bàn đá ghế đá, có ly trà, nhưng lại vô lá trà, chỉ có nước sạch.

Bạch Tổ Trình rót ly nước sạch cho hần.

"Sư phụ ở trong thư nói, ngươi chưa từng học được thuật pháp liền xuống núi đến, đoạn đường này đến, nhất định phát sinh không ít chuyện đi!"

Trong thơ ngày tháng, cùng hiện tại nhưng là kém thật lâu đây!

Nhị Thanh cười hắc hắc cười, từ trong cái bọc xuất ra không ít bảo được, hần thân là yêu, hành lý tự nhiên không cần gì, mặc trên người, cũng là lột xác thân thể sở luyện, không dính một hạt bụi, đều không cần giặt rửa.

Hóa thân làm xà lúc, những thứ này trang phục và đạo cụ, dĩ nhiên là bị hần thu vào bên trong cơ thể.

Chẳng qua là thân vô túi cần khôn, những thứ này trên đường thái bảo được, cũng không có biện pháp thu vào bên trong cơ thể.

"Sư tỷ, những thứ này đều là ta ở trên đường hái, tặng cho ngươi làm lễ ra mắt." Nhị Thanh vừa nói, liền đem con đường đi tới này phát sinh những chuyện kia, cùng vị sư tỷ này nói.

Không oán hận nói: "Những thứ kia mũi trâu lão đạo, thật là không biết mùi vị. Ban đầu chính là bởi vì bọn hần trước tới giết ta, ta mới thoát đi, ra ngoài du lịch hơn mười năm, mới bị sư phụ thu làm môn hạ. Bây giờ trên đường đụng phải, lại đối với ta kêu đánh tiếng kêu giết, ta xem bọn hần so với Yêu Ma hoàn Yêu Ma."

Bạch Tổ Trình khẽ cười nói: "Ta nghĩ, ngươi nhất định là không có cùng bọn họ nói, ngươi sư từ đâu người đi!"

Nhị Thanh sững sờ xuống, lúng túng nói: "Cái này, ngược lại không từng nói, ta chính là sợ cho sư phụ nàng lão nhân gia mất mặt, hết có ý nói." Hần lúng túng, nhưng thật ra là hần quên xé da hồ.

Ly Sơn Lão Mẫu chỉ nói gây họa lúc không thể nói hần tên gọi hỏi, không nói thời điểm khác không thể nói a!

"Sau này nhớ lấy, loại chuyện này, nhất định là phải nói. Muốn không yếu bị ai đánh giết, hần là chết vô ích?" Bạch sư tỷ dặn đi dặn lại dạy bảo nói.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đại Bạch Nhị Thanh

Trong rừng trúc, kiếm âm thanh huu huu, từng cây trúc xanh ứng tiếng ngã xuống.

Nhị Thanh đang ở trong một cái rừng trúc chém trúc, dùng kiếm tước mất trúc mũi nhọn, rồi sau đó bó thành một bó bó, trôi đến Bạch Mã Tinh Quái Tuyết Luyện trên người, khiến nó kéo lại tòa kia ven hồ.

Bá ——

Bóng trắng thoáng hiện, hương phong tịch tịch, chúng ta Đại Bạch Bạch Tố Trinh, liền xuất hiện ở đây. Thấy Nhị Thanh chém trúc, liền hỏi hân: "Sư đệ, người không phải nói phải đi dưới núi sao? Làm sao tới đây chém trúc?"

Hôm qua Nhị Thanh đem những thứ kia bảo được tặng cho Đại Bạch, Đại Bạch không chịu, nhưng lại bị Nhị Thanh một phen nhân quả ân oán bàn về cho bác được (phải) á khẩu không trả lời được, cuối cùng rốt cuộc nhận lấy.

Nhị Thanh ý là: Hân tới đây học nghệ, là chịu ân cho nàng, như này ân không trả, đem tới tất có lòng lo ngại, cùng tu hành vô ích, nàng nếu không thu, đó chính là hủy hân đạo được.

Lớn như vậy chụp mũ trừ đi, Đại Bạch đâu còn có thể chịu đựng được?

Vì vậy liền nhận lấy.

Sau đó, Nhị Thanh liền ở bạch y trong động qua một đêm. Ngày thứ hai, Nhị Thanh lại nói với nàng, phải xuống núi một chuyến, sau đó trở lại liền chạy đến nơi này chém trúc tới.

Nhị Thanh nghe vậy, liền cười nói: "Ta chuẩn bị ở đó giữa hồ xây một tòa phòng trúc, tên ta đều lấy được, liền kêu 'Hồ Tâm Tiểu Trúc' . Ta người tuy là sư tỷ đệ, nhưng nam nữ ở cùng một chỗ, ít nhiều có chút bất tiện, sau này ta liền ở tại kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, cũng tránh cho đánh khếp sư tỷ tu hành."

Đại Bạch vốn muốn gọi Nhị Thanh chớ uống công vô ích, nhưng cuối cùng lại không nói ra khỏi miệng, chẳng qua là hỏi: "Vậy người xuống núi làm thế nào?"

"Đi tìm thư nhìn nha! Nhìn xem người ta xây nhà là như thế nào nấp."

Đại Bạch gật đầu một cái, nói: "Cần giúp không?"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Cần đây! Sư tỷ nhất định biết ẩn thân trận pháp đi! Chờ ta đem phòng trúc đây kín sau khi, còn phải trở ngại mời sư tỷ cho phòng nhỏ này làm một trận pháp, chớ có để cho phạm nhân thấy mới phải!"

Đại Bạch cười nói: "Nơi đây lại nơi nào có cái gì phạm nhân có thể tới!"

"Bất kể có hay không, làm một cái lo trước khỏi họa chung quy không có sai."

"Vậy được đi!" Ngừng lại, nàng lại hỏi: "Ngoài ra có cần ta giúp một tay sao?"

"Không cần, những việc nặng này, sư đệ làm liền vâng."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, cũng không biết có thể giúp cái gì, liền cùng Nhị Thanh cáo từ, trở về Động Phủ tu hành đi.

Nhị Thanh họa xong cây trúc, lại đi đốn cây, còn đặc biệt chọn mấy bụi chọc trời cự mộc, cũng làm Tuyết Luyện cho một miệng phun lưỡi dài, cuồng phún bọt mép, tứ chi phạm mềm mại, chính muốn bỏ chạy.

Nhị Thanh thấy vậy cười ha ha.

Mấy ngày sau, Hồ Tâm Tiểu Trúc Lạc Thành, Đại Bạch tại tiểu trúc bên trên bày trận pháp, thực lực không đạt tới cô ấy là tầng thứ, đều không nhìn thấy chỗ ngồi này Hồ Tâm Tiểu Trúc.

Nhị Thanh vẫn là mượn mi tâm đệ tam nhãn chi tiện, mới có thể nhìn thấy.

Mà đệ tam nhân, cũng để cho Đại Bạch kinh ngạc không thôi, thẳng nói Nhị Thanh tạo hóa không cạn.

Vì ăn mừng, Nhị Thanh tự mình xuống bếp, xào mấy đạo chút thức ăn.

Vì cái này, hẳn lại xuống chuyển sơn, xuống núi lúc, còn thử chính mình tài nấu ăn, sau đó lại chạy đi cùng người ta đại trừ học nửa ngày, cũng coi là đem ra được.

Tiểu trúc trong rất nhiều thứ đều là hẳn xuống núi mua, bao gồm những thứ kia rau cải dưa và trái cây.

Đại Bạch đối với Nhị Thanh những thứ này cứ chỉ, khá có chút hiếu kỳ, ở Nhị Thanh làm đồ ăn lúc, chạy đi xem một chút, kết quả lại không nhìn được cười, nguyên lai Nhị Thanh mặt bên trên chuẩn bị xong mấy đạo hắc hời.

Thấy Đại Bạch cười như thế vui vẻ, lại ngẫm lại đã biết ít ngày thành quả lao động, Nhị Thanh liền cười nói: "Sư tỷ lại chớ cười, xem ta làm bài vè. Thơ gọi: Chém trúc đồn cùi, giữa hồ nắp thật sự nhà ở; Bạch Mã ký thác trúc, thiếu chút nữa mệt mỏi gần chết; Nhị Thanh gánh cây, không thấy rõ cơ thể; không ra mấy ngày, liền thấy giữa hồ nhà; kia thật sự nhà, dùng tất cả đều là cây trúc; cự mộc làm cơ sở, đánh hạ giữa hồ ngàn thước; Đại Bạch bày trận, không người có thể thấy nhà; khói bếp lượn lờ, Nhị Thanh hóa thành đầu bếp; bức rèm nhẹ cuốn, Đại Bạch cười mà nghe rằng; người xem Nhị Thanh, nguyên lai nhiều chòm râu." (Hán viết: Khâm trúc phạt mộc, hồ tâm cái sở phòng tử; bạch mã thác trúc, soa điểm luy cá bán tử; nhị thanh giang thụ, khán bất thanh kỳ thân tử; bất xuất kỳ nhật, tiện kiến hồ tâm ốc tử; na sở ốc tử, dụng toàn thị trúc tử; cự mộc vi cơ, đả hạ hồ tâm thiên xích; đại bạch bố trận, một nhân năng kiến ốc tử; xuy yên niều niều, nhị thanh hóa vi trừ tử; châu liêm khinh quyền, đại bạch tiểu nhi lộ xỉ; nhĩ khán nhị thanh, nguyên lai đa hồ tử.)

Đại Bạch nghe thấy này, càng là cười duyên liên tục, bị Nhị Thanh chọc cho không được.

Ngay cả Nhị Thanh không ngừng kêu nài vì 'Đại Bạch' tiếng xưng hô này, đều không đi so đo.

Suy nghĩ một chút sư đệ là 'Nhị Thanh'.

Sư tỷ làm 'Đại Bạch'. Tựa hồ cũng không cái gì không đúng.

Mấy ngày kế tiếp, Nhị Thanh cũng dần dần phát hiện, này Đại Bạch tính tình mặc dù hiền lành ôn uẩn, nhưng bởi vì chưa từng nhập thế, đối với nhân gian rất nhiều sự vật, đều chỉ từ trong sách phải đến, có thể nói đơn thuần vô cùng.

Có lúc hơi chút một chút chuyện, cũng có thể làm cho nàng bật cười, tiểu điểm quả thực không cao.

Nhị Thanh vốn tưởng rằng, nhà mình vị sư tỷ này sẽ giống như hẳn trong ấn tượng như vậy, ôn uẩn như nước, giống như Đại tỷ tỷ như thế ấm áp hẳn, chiếu cố hẳn, dù sao nàng so với hẳn lớn như vậy nhiều.

Trải qua Nhị Thanh hỏi, đã biết nàng từ tu hành bắt đầu, dùng bốn trăm năm mới thành công hóa hình, hóa hình Ngưng Đan sau khi, liền lại cũng chưa từng thấy qua sư phụ, một mực ở trong núi này tu hành, chưa bao giờ xuống sơn.

Nói cách khác, nàng bây giờ đã hơn năm trăm tuổi.

Trong truyền thuyết, nàng tu hành 1800 năm, bây giờ nghĩ lại, hẳn là đem nàng từ Pháp Hải nơi đó trộm được sáu viên kim đan cũng cho coi là đi vào, kia sáu viên kim đan, một viên là được đề trăm năm công lực.

Tính như vậy lời nói, ngược lại cũng không kém bao nhiêu.

Nếu so sánh lại, Nhị Thanh bất quá hơn trăm tuổi mà thôi, dĩ nhiên là nàng tiểu đệ.

Có thể sống chung đi xuống mới phát hiện, cô ấy là ôn uẩn phóng khoáng, cao quý ưu nhã, chẳng qua là mặt ngoài.

Trong đó, nàng thật ra thì chỉ có thể coi là cái ra đời không lâu thiếu nữ.

"Đến, sư tỷ, ném thử một chút tay nghề ta như thế nào!" Nhị Thanh đem thức ăn bùng lên.

Đại Bạch trước thử thịt xào măng tía (tơ), không gặt đầu một cái, nói: "Đồ ăn ngon (ăn ngon)! Ta tu hành mấy trăm năm, chưa bao giờ ăn rồi người bạc này đang lúc thức ăn, nguyên đến nhân gian thức ăn là thứ mùi này."

"Sư tỷ, người tu hành như vậy, không khỏi cũng quá kham khổ!"

"Người tu hành, tự là không thể tham đồ ham muốn ăn uống, loại chuyện này, thỉnh thoảng trở nên chính là. Người cũng giống vậy, sau này chớ có lại đem thời gian tốn ở những thứ vô dụng này trên sự tình."

Lúc này Đại Bạch, trên người ngừng lộ vẻ sư tỷ uy nghiêm.

Chẳng qua là nhìn nàng sau một khắc lại không nhìn được bắt đầu nhắm nháp Nhị Thanh còn lại tay nghề, Nhị Thanh liền cười mà kêu: "Sư tỷ dạy rất đúng, Nhị Thanh sau này định tuân sư tỷ dạy bảo!"

Hắn vừa nói vừa từ dưới bàn xuất ra một vò rượu đến, nói: "Sư tỷ, chúng ta uống nhiều chút quây rượu! Có thức ăn không có rượu, há không đáng tiếc!"

Đại Bạch lắc đầu nói: "Không thể uống rượu, nếu là uống hơn hiện ra nguyên hình "

"Chúng ta đều là xà, còn sợ hù được với nhau sao?" Nhị Thanh bật cười nói.

Đại Bạch cũng sờ xuống, cũng cười, không lại nói: "Rượu vật này không là đồ tốt, nghe nói uống nhiều sẽ ghiền, cái này cùng chúng ta tu hành vô ích "

Nhị Thanh đem ra chén kiêu, cho nàng rót đầy , vừa nói: "Sư tỷ lời ấy sai rồi! Bất cứ chuyện gì, chưa từng thử qua, há lại tri ảo diệu trong đó? Nói, pháp tự nhiên, nói ra đòi, nói tiêu dao, vạn sự tùy tâm thuận ý. Nhưng chưa từng nhập thể, làm sao bỏ ra đòi? Sư tỷ như vậy giới luật, há cùng nói hợp? Không biết, còn tưởng rằng sư tỷ sửa không phải là nói, chính là kia Phật đây!"

"Sư đệ đừng hồ ngôn loạn ngữ!"

Đại Bạch không khỏi lườm hắn một cái, vội vàng ngăn cản hắn nói bậy nói bạ.

Phải biết, cái thế giới này, nhưng là 'Ngẩng đầu ba thước có thần minh' thế giới.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đại Bạch thuật

Ánh trăng, nước hồ, sơn sắc, phòng trúc.

Hồ Tâm Tiểu Trúc, bốn bề có hành lang, chính diện còn có sân thượng.

Trên sân thượng có lục trúc bàn nhỏ, mấy hơn mấy vò rượu ngon, một nam một nữ nằm nghiêng mấy bờ, lấy minh nguyệt non sông tươi đẹp vào rượu, tình cảnh này, tất nhiên đẹp không thể tả.

Rượu tới lúc này, Nhị Thanh ý dần dần sơ cuồng, rút kiếm khẽ búng, nói: "Cùng người bài hát một khúc, mời quân cho ta nghiêng tai nghe."

Trăng sáng sao thưa, lẫn lẫn ba quang như khoác giáp.

Rượu đục giai nhân, sắc đẹp có thể tá gò má nhuộm hà quang.

Đạn kiếm hát vang, tiếng hát cao vút chấn sơn nhai.

Lại bài hát lại đàn, chưa thành điệu khúc lệ trước hạ.

Nhớ lại ban đầu, Ly Sơn tầm đạo giống như hôm qua.

Trèo núi lội nước, núi cao nước hiểm theo phiêu bạc.

Gian nan hiểm trở, hoặc chiến hoặc trốn chỉ vì sống.

May mắn gặp ân sư, trăm năm năm tháng dằng dặc qua.

Ngưng Đan hóa hình, sư ân không tạ đi xuống núi.

Hái bảo được, giáo hóa Tinh Quái cũng thành thú.

Lại gặp Kiếm Tu, kiếm khí tung hoành sóng gió tụ về.

May mắn gặp sư tỷ, lại uống lại say rượu soạn nhạc.

Đại Bạch là một ôn nhu cảm tính, lại hiền lành đa tình Xà Yêu, mới cùng Nhị Thanh sống chung mấy ngày, liền đem Nhị Thanh trở thành người một nhà, bây giờ nghe nữa Nhị Thanh hát lên chuyện cũ, suy nghĩ một chút liền thay hân lòng chua xót.

"Sư đệ mặc ưu, những thứ này đã là quá khứ vậy!"

Nhị Thanh thu liễm lại tâm tình, cười khổ nói: "Thật ra khiến sư tỷ chê cười, chẳng qua là hồi tưởng con đường đi tới này, khá không dễ dàng, sinh lòng cảm khái a. Ở sư phụ nơi đó, ta cũng không dám như vậy, cũng không có cơ hội như vậy. Ta vừa mới hóa hình thành công, sư phụ liền đem ta cho đuổi đi xuống núi, nói là thầy trò duyên phận đã hết, sau này cũng chớ có lại đi cô ấy là trong."

Đại Bạch gặp Nhị Thanh như thế, cũng là âu sầu trong lòng, nói: "Ta lúc đầu cũng là như thế, chẳng qua là so với người tốt hơn một chút nhiều chút là, sư phụ lưu đứng lại cho ta một ít tu hành điển tịch, ta có thể tịch này tu hành."

Ngừng lại, nàng lại nói: "Thật ra thì, cũng không thể trách sư phụ tuyệt tình. Người trong tu hành, cần chém tới tự thân các loại lo ngại mới có thể tiêu dao, sư phụ có thể dẫn chúng ta vào cửa, đã là thiên đại ân tình."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Điểm này ta cũng biết được, nhưng ta không nghĩ ra chỗ, cũng ở chỗ này. Các loại lo ngại như chém, cấp độ kia tiêu dao, muốn tới có ích lợi gì? Nhân sinh há không tịch tịch?"

Đại Bạch nghe vậy sững sờ, nhẹ lắc đầu nói: "Những việc này, ta cũng chưa từng nghĩ tới, chẳng qua là ta ở chỗ này tu hành mấy trăm năm, cũng không từng cảm thấy có gì tịch tịch, này có cái gì đáng sợ?"

Được rồi! Lúc này Đại Bạch, hay lại là một cái không buồn không lo Xà Yêu, còn chưa phải là ngày sau cái đó không bỏ được vợ chồng tình, không nỡ bỏ mẹ con tình Đại Bạch, không hiểu cũng không cái gì kỳ quái.

Yên lặng hồi lâu, Nhị Thanh mới hỏi: "Sư tỷ, người tu là cái gì thuật? Là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, hay lại là Địa Sát Thất Thập Nhị Biến?"

Đại Bạch ngạc nhiên nói: "Đây là gì thuật? Ta chưa từng tu được, cũng không nghe!"

"Vậy không biết sư tỷ tu gì thuật?"

Nhị Thanh lại hỏi. Cũng biến hóa tự thân hạ thân là xà đuôi, đưa vào trong hồ, nhẹ khuấy thanh sóng.

Đại Bạch nằm nghiêng chống cằm, hạ thân cũng học Nhị Thanh như vậy, biến hóa ra đuôi rắn, kéo dài tại trong hồ, khuấy động nước gợn, một tay bắm ngón tay mấy đạo: "Ta học qua Đằng Vân Giả Vụ, Phiên Giang Đào Hải, Súc Địa Thành Thốn, Tam Muội Chân Hóa, Hô Phong Hoán Vũ, Nguyên Thần xuất khiếu, Chi Địa Vi Đồng, nắm giữ Ngũ Lôi, Du Thần Ngự Khí, Lập Địa Vô Ảnh, Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật, Chương Nhân Pháp, trận pháp, Luyện Khí pháp..."

Nhị Thanh vừa nghe vừa suy tư, những pháp thuật này danh xưng, mặc dù cùng hân ở những thần thoại đó trong chuyện xem ra pháp thuật danh xưng có chút khác biệt, nhưng phỏng chừng hiệu quả cũng không sai biệt lắm ít.

Nếu như Thiên Cương Tam Thập Lục Biến thuật, cùng hân trong trí nhớ những thứ kia thuật như thế, kia Đại Bạch tu những thứ này thuật, chắc là Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.

Chẳng qua là chính nàng không biết mà thôi.

Suy nghĩ một chút, hân liền hỏi: "Sư tỷ, như thế nào Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật?"

"Thuật này, chính là chữa thương cứu người pháp thuật, chính là ta ở cứu một tiểu phụ lúc, một lão bà bà truyền thụ, sau đó mới biết, lão bà bà kia,

Là Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương biến thành."

Được rồi! Đại Bạch quả nhiên không hổ là nhân vật chính mệnh, chung quy có thể đụng tới như vậy như vậy kỳ ngộ.

Bất quá lại suy nghĩ một chút con khi kia, Nhị Thanh lại thích chịu nhiều chút.

Suy nghĩ (muốn) kia hầu từ, học Địa Sát Thất Thập Nhị Biến, mới thời gian bao lâu? Nếu so sánh lại, bọn họ đều là học cận bã xà, kia hầu từ mới là học bá Hầu.

Nhị Thanh đang suy nghĩ, liền lại nghe Đại Bạch nói: "Còn có chút không có cách nào tu hành, tỷ như Di Tinh Hoán Ảnh Chi Thuật. Trên trời Tinh Túc, đều có những thứ kia túc tiên trông coi, muốn thi triển pháp này, trước phải được những Tiên Quan đó địa đồng ý mới có thể, nhưng muốn được những Tiên Quan đó đồng ý, như thế nào dễ dàng như vậy? Ta bây giờ chỉ có thể làm được Di Hình Hoán Ảnh trình độ, tỷ như đem hai con dã thú linh hồn trao đổi."

Ách! Đây là Di Hình Hoán Ảnh? Chắc chắn không phải là Di Hồn Đại pháp?

Nhị Thanh có chút ngạc nhiên.

Liên nghe Đại Bạch lại nói: "Còn có dời non lấp biển thuật cũng rất khó học, núi có Sơn Thần, Thiên Đình ban bố Chư Sơn Thần Sơn Thần ần, núi kia Thần ần có thể so với sơn còn nặng hơn, suy nghĩ (muốn) di sơn, liền được (phải) được những Sơn Thần đó đồng ý, nếu không cũng là dùng mơ tưởng. Trừ phi pháp lực quả thật vượt qua quá nhiều, cưỡng ép dời đến, nhưng kể từ đó, liền lại phạm Thiên Điều. Mà lấp biển, vậy thì càng thêm dễ dàng tội nhân, suy nghĩ (muốn) kia tứ hải tất cả Quy Long Tộc thống quản, một lấp biển, liền đắc tội Long Tộc, Long Tộc như thế nào như vậy hảo tương dữ? Nếu thật có thể lấp, thì như thế nào thống lĩnh thiên hạ tứ phương thủy vực? Ta bây giờ chỉ có thể dời nhiều chút đất, điền điền hồ."

Nhị Thanh nghe vậy, gật đầu một cái, nói: "Su ty đã phi thường lợi hại!"

Đây là lời thật tâm!

Bất quá Nhị Thanh vẫn cảm thấy, như có cơ hội, sau này học một ít Địa Sát mấy lần biến hóa cũng không tệ.

Vì vậy như vậy, Nhị Thanh liền ở nơi này Thanh Thành Sơn bên trên ở lại, cùng Đại Bạch học những thứ kia thuật pháp.

Những biến hóa này thuật, Nhị Thanh muốn học nhất, dĩ nhiên là kia Đằng Vân Giá Vụ thuật.

Vì vậy thuật, là ở nhà lữ hành, giết người phóng hỏa các loại (chờ) cần thiết lương thuật.

Bất luận là thần tiên trên trời, hay lại là trên đất Tinh Quái, cũng biết này cái thuật.

Không đủ nhất, cũng có thể Ngự Yêu Phong

Bất quá Ngự Yêu Phong cùng Hô Phong Hoán Vũ, nhưng lại bất đồng.

Ngự Yêu Phong, kia là đơn thuần đất bằng phẳng gồ lên một trận gió, dùng chính mình yêu lực là được.

Hô Phong Hoán Vũ, đó là cần phải báo cho trên trời Phong Thần sau cơn mưa. Bởi vì phong hòa mưa, đều là hai vị này thần tiên trông coi.

Mà Đằng Vân Giá Vụ lúc, tự nhiên không thể có thể khiến người ta Phong Thần đến giúp người bọc gió, hết như vậy sai sử thần tiên, cũng không khả năng tùy tiện sai sử được (phải) động.

Không đến mấy hôm, Nhị Thanh liền có thể Đằng Vân Giá Vụ, chẳng qua là cần dùng đến hồ này mặt Yên Ba hơi nước đến giúp đỡ, hơn nữa còn khiến cho không phải là rất ổn, không cẩn thận sẽ rút xuống.

Yêu phong lớn không được, gió một khi lớn, sương mù liền tán.

Gió tiểu cũng không được, thổi bất động.

Như thế như vậy, giầy vò một tháng, Nhị Thanh cuối cùng là thuật này cho toàn diện nắm giữ, ngao du tại trong tinh không, rong chơi ở sương mù trong, nhìn xuống mọi núi nhỏ, giờ tay lên tiếp tục Thanh Thiên, rất thích ý.

Liên này tu hành tốc độ, còn bị Đại Bạch khen là tu đạo thiên tài.

Suy nghĩ một chút kia học bá Hầu học Địa Sát Thất Thập Nhị Biến lúc, không bao lâu liền có thể toàn bộ nắm giữ. Nhị Thanh thật có chút ngượng ngùng thừa nhận mình là cái gì tu đạo thiên tài.

Nắm giữ này Đằng Vân Giá Vụ thuật, Nhị Thanh liền nói với Đại Bạch, hẳn phải về kia Đại Thanh Sơn một chuyến.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Trăm năm trở về

Mây mù tịt, yêu phong lên, đằng vân giá vụ thượng thanh tiêu.

Cúi đầu nhìn, phủ tứ phương, thiên địa mệnh mông mặc tiêu dao.

Đình đầu thanh thiên, chân đạp mây trắng sâu kín. Gió mạnh tịch tịch, tóc đen tay áo lung lay.

Canh đồng tia (to) tay áo bay lượn, nghe thấy chớp mũi mũi thơm quanh quần, Nhị Thanh không khỏi có chút si.

Tuy nói người không thể lấy tướng mạo nhìn người, nhưng lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, huống chi là mỹ đến loại này không thể tả cực cảnh, phải nói có thể không nhìn chỉ, nhưng cũng là gạt người.

"Sur đệ vì sao như vậy xem ta? Trên mặt ta dính lọ?"

Đại Bạch vừa nói, không khỏi đưa tay sờ một cái tự mình mặt đẹp.

Nghe được Nhị Thanh nói phải về ban đầu quê hương nhìn một chút, Đại Bạch đã nói cùng nhau đi, bởi vì nàng lo lắng Nhị Thanh bản lĩnh không học hết, lại đụng phải cái gì trăm yêu trừ ma đạo sĩ, vậy thì phiền toái.

Vì vậy, mới có Nhị xà một khối lên đường.

Nhị Thanh lắc đầu cười nói: "Xem vạn lý hà sơn, nhìn xuân đi thu tới. Theo lý thuyết, như vậy cảnh vật đã là đẹp không thể tả, nhưng cùng sư tỷ so sánh, những thứ này liền lại trang nghiêm thất sắc vậy."

Đại Bạch lườm hần một cái, hơi có chút đáng yêu mũi vị, nói: "Tựa như người như vậy, nếu là đi nhân gian, định không biết muốn gạt nhiều thiếu nữ một dạng đấy!"

Nhị Thanh thấy nàng không tức giận, liền cười rung ngẩng đầu lên, nói: "Sư tỷ lời ấy sai rồi! Chẳng phải nghe thấy, tầng kinh thương hải nan vi thủy, trừ khước Vu sơn bất thị vân(ai từng ngắm biển xanh, khó còn gì đáng gọi là nước, trừ phi đã đến Vu sơn, nếu không coi như chưa nhìn thấy mây). Có sư tỷ bức này tiên tư ở phía trước, nhìn tổng quát còn lại, cũng bắt quá dong chi tục phần a."

"Tầng kinh thương hải nan vi thủy, trừ khước Vu sơn bất thị vân(ai từng ngắm biển xanh, khó còn gì đáng gọi là nước, trừ phi đã đến Vu sơn, nếu không coi như chưa nhìn thấy mây)." Đại Bạch nghiền ngẫm hạ Nhị Thanh hai câu này thơ, nhẹ nói: "Sư đệ đảo là có chút tài thơ ca, lúc trước từng nhìn không ít sách đi!"

Nhị Thanh phục hồi tinh thần lại, lúc này mới nhớ tới, dường như thời kỳ này, tựa hồ vẫn chưa có người nào làm ra bài thơ này tới. Nghĩ đến chính mình lấy trộm người khác thi từ, ít nhiều có chút lo lắng lúng túng.

Huống chi, hần chỉ nhớ rõ hai câu này, còn lại cũng quên, thậm chí bài thơ này tác giả là vị kia, hần đều có chút không nhớ rõ.

Ho nhẹ hai tiếng, Nhị Thanh khoát tay nói: "Sư tỷ nói đùa, ta kia kia là cái gì tài thơ ca? Về phần nói đến xem thư, ban đầu thân ta là một cái 'Nghệ xà' lúc..."

Ngồi ở đụn mây bên trên, một đường hướng hướng đông bắc bay vút, Nhị Thanh liền cùng Đại Bạch nói từ bản thân đã từng thân là 'Nghệ xà' lúc nghệ thuật xà sinh, cùng với đi tu thực làm học sinh dự thánh kiếp sống.

Khi đó tiết, hần Nhị Thanh cũng là Đông Quận tiếng tăm lừng lẫy nghệ xà!

Một trận diễn xuất phí, đã đủ thô hần ăn nửa tháng.

Chẳng qua là vì nuôi hần, kia thô hần cũng không thể không mang nhiều hần đi ra ngoài diễn xuất.

Bây giờ trở về nghĩ lúc đó đoạn cuộc sống kia, Nhị Thanh chính là cảm khái rất nhiều.

Đáng tiếc trăm năm trôi qua, kia thô hần nghĩ đến nhất định là làm cỏ.

"Chẳng ngờ sư đệ lúc còn trẻ còn có mấy ngày này."

Nghe Nhị Thanh kể lể, Đại Bạch cũng không khỏi cảm khái.

Bất quá, mỗi xà có mỗi xà không dễ.

Nếu so sánh lại, Nhị Thanh tuổi thơ kiếp sống coi như là tương đối hạnh phúc, ít nhất có thể quá kia cơm tới há mồm thời gian, không cần vì sinh kế mà phiền ưu, không cần vì thiên địch mà chịu sợ.

"Người lần này trở về, chính là đi tìm người vậy tiểu muội đi!" Đại Bạch lại hỏi.

Nhị Thanh gật đầu nói: "Đúng a! Ly Sơn hơn trăm năm, đảo là có chút nhớ nàng! Ta cũng hy vọng có thể mang theo nàng một khối tu hành, tránh cho đem tới bị những Lão Tật Mao đó cho giết."

Đại Bạch gật đầu nói: "Mang nàng một khối tu hành, đảo cũng không phải không được, nhưng tốt nhất vẫn là trước cùng sư phụ thông tin tức, tránh cho đem tới sư phụ trách tội."

"Ừ, cảm ơn sư tỷ nhắc nhở!"

Một đường cười cười nói nói, làm tinh huy đầy trời lúc, liền đến Nhị Thanh Ly mở ngọn núi lớn kia.

Cho nên nói, thuật này là ở nhà lữ hành, giết người phóng hỏa cần thiết lương thuật.

Đây là Đại Bạch chiếu cố Nhị Thanh, cho nên hai người tốc độ lấy Nhị Thanh thực lực làm chuẩn.

Nếu để cho Đại Bạch toàn lực đi đường lời nói, còn có thể mau hơn nữa rất nhiều.

Đằng vân ở không trung tung hoành, tại đụn mây trông thấy kia dưới ánh sao lão Hòe, Nhị xà ẩn hạ đụn mây.

Nhìn gốc cây này lão hòe thụ, Nhị Thanh cảm khái rất nhiều.

Chưa từng nghĩ, hẳn chính là cảm thấy cảm khái lúc, kia cây hòe cành lá phân tranh run rẩy, ục ục hôm qua thường.

Nhị xà cũng từ nơi này thường trong tiếng bắt được một luồng Thần Niệm, "Nhị Thanh Sư Quân?"

Nhị Thanh không có cố ý thu liễm chính mình khí tức, lão Hòe có thể cảm giác được cổ hơi thở này rất quen thuộc.

Hắn không nghĩ tới, này lão hòe thụ lại cũng mở linh trí.

"Là ta! Ta trở lại!" Nhị Thanh gật đầu một cái, nói: "Không muốn trăm năm không thấy, ngươi cũng mở ra một tia linh trí, ngược lại cũng vui vẻ. Đúng tiểu Thanh bọn họ trải qua có khỏe không?"

Lão hòe thụ khinh đầu cành lá, nói: "Tiểu Thanh cô nương hiện tại ở phương nào, ta cũng không biết. Ngay từ lúc Nhị Thanh Sư Quân ngài rời đi nơi đây bốn chừng mười năm sau, tiểu Thanh cô nương cũng rời đi. Khi đó tiết, rất nhiều kỳ trang dị phục dị tộc người lên núi săn thú, Lục Hồ cùng Đại Hùng cũng ở đó lúc bị những người đó cho săn giết, chỉ chờ Viên Kim Cương còn sống. Sau đó tiểu Thanh cô nương nói, nàng cũng phải Ly Sơn tầm đạo, bây giờ đã qua có hơn tám mươi năm vậy! Lại, bốn mươi năm không nghe thấy Nhị Thanh Sư Quân ngài tin tức, tiểu Thanh cô nương từ lâu không kịp đợi. Thậm chí tất cả mọi người lo lắng ngài có phải hay không đã..."

Nhị Thanh nghe lời nói này, không khỏi có chút buồn bã, nguyên lai không chỉ là tiểu Thanh rời đi, ngay cả Lục Hồ cùng Đại Hùng cũng đều đã chết.

Cũng chẳng trách mình bốn mươi năm vô âm tin, mọi người sẽ khi hắn đã xảy ra bất trắc đây!

Khó trách những tu đạo đó người, sẽ cứng rắn quyết tâm đến, chặt đứt bất kỳ ràng buộc.

Nếu không, ai biết nhất bề quan đi ra, có phải hay không người quen biết tất cả đều đi đây!

"Đúng, Nhị Thanh Sư Quân, các ngươi phải cẩn thận nhiều chút, gần đây dưới núi tới người đạo sĩ, đạo hạnh rất sâu, Viên Kim Cương trước đó vài ngày cũng bị đạo sĩ kia bắt đi." Lão Hòe còn nói.

"Ngươi sao không nói sớm?" Nhị Thanh kiểm lông mi khều một cái, hỏi "Đạo sĩ kia còn ở dưới chân núi sao?"

"Hôm qua nghe những thứ kia chim tước nhóm nói, đạo sĩ kia vẫn còn, sẽ ở đó 'Trình lý'."

Trình lý, là một cái thôn. Khi đó tiết, ngũ gia làm một lân, mười lân làm một lý. Kia "Trình lý". Cũng chính là Nhị Thanh biết chữ đoạn văn cái thôn đó.

Nghe nói chỗ đó, lúc trước từng xuất hiện một cái phi thường có học thức người.

Nhị Thanh không nói hai lời, giá khởi vân đầu, hướng phương hướng kia mau chóng vút đi.

Đại Bạch sợ hắn xảy ra chuyện, liền xoay người đi theo giá vụ đuổi theo.

Nhìn Nhị xà đằng vân đi, lão kia Hòe không khỏi than nhẹ, "Chẳng ngờ trăm bao năm không thấy, Nhị Thanh Sư Quân thì đã hóa hình thành người, đáng tiếc, tiểu Thanh cô nương."

Nhị xà đi tới kia trình lý, ẩn hạ đụn mây.

Lúc này, trời tối người yên, đất hoang bên ngoài con ếch âm thanh một mảnh, trong buổi cò khúc kêu không ngừng.

Nhị Thanh thần thức đảo qua toàn thôn, rất nhanh liền phát hiện Viên Kim Cương nơi ở.

Đáng thương kia Viên Kim Cương, đã là thân tử đạo tiêu, đầu bị tạc cái lỗ thủng, trên người thịt cùng nội tạng cũng bị bỏ đi hơn nửa, máu chảy đầm đìa

bộ dáng vô cùng thâm thẳm.

Tu hành hơn trăm chỗ, lại lạc được (phải) một kết cục như vậy, luôn luôn rất ít động khí Nhị Thanh, rốt cuộc không nhận được tâm lý lừa gạt, không áp chế được về này muốn giết người xung động.

Mở ra đệ tam nhãn, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy chỗ kia đại trạch hậu viện, Yêu Khí trùng thiên.

Vậy nơi nào là cái gì đạo sĩ, rõ ràng là một cái đen Thử Yêu.

Kia đen Thử Yêu lúc này chính ôm một cái ngất xỉu đi phụ nhân làm chuyện kia, kết quả Nhị Thanh thần thức như vậy đảo qua, bị dọa sợ đến nó kích linh linh lạnh run, phun ra ngoài.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử đánh giá!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Chém chết đại thử

"Đồ vô sỉ!"

"Xấu xa hạng người!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch đồng thời phi âm thanh, mắng.

Đại Bạch cảm giác mình thần thức đều bị dơ, lại thấy tình cảnh như vậy.

Không nói, Nhị Thanh trực tiếp rút kiếm vọt vào phòng kia bên trong, hướng kia Thử Yêu giờ kiếm liền gai.

Thử Yêu không từng muốn ở chỗ này lại đụng phải hai cái Xà Yêu, nhất thời kinh hãi, hét lên một tiếng, ngay cả che thân quần áo cũng không kịp cầm, chỉ kéo cái mền, cuộn lên một đạo yêu phong, xuyên cửa sổ đi.

Thật đúng là:

Xấu xí vương bát hồ, đầu trâu mặt ngựa thô bỉ lẫn nhau.

Ngũ đoản thân tài lại lộ vẻ mặt, quang trán xuyên cửa sổ ý hoang mang.

Tuy nói tình cảnh kia để cho Đại Bạch rất lúng túng, nhưng nàng vẫn còn có chút lo âu Nhị thanh an nguy, cũng đi theo vào. Nàng vừa đi vào, liền gặp một đạo yêu phong xuyên cửa sổ đi, Nhị Thanh theo sát phía sau.

Nàng quét mắt trên giường nhỏ phụ nhân, cũng đuổi theo Nhị Thanh đi, cũng hướng hấn nói: "Đàn bà kia hôn mê, hiển nhiên là này Yêu Đạo hạ thủ đoạn, người phải cẩn thận đề phòng."

Lúc này, như vậy âm thanh, đã đưa tới trong thôn vô số tiếng chó sủa. Chẳng qua là mọi người tỉnh lại, không phát hiện có gì không đúng, đối với mình nhà khuyến nhĩ quát nhẹ mấy tiếng, lại một lần nữa nằm xuống.

Chỉ có phụ nhân kia chỗ nhà kia, bởi vì này như vậy âm thanh, cuối cùng đưa tới người làm chú ý.

Nhưng lúc này ba cái yêu đều đã đi, mọi người cũng có phát hiện gì, chỉ nói phụ nhân kia ngủ không mặc quần áo mà thôi.

Về phần Viên Kim Cương hình dạng, mọi người cũng chỉ là cảm khái một chút, dù sao nó là yêu, phạm nhân đối với yêu cũng sẽ không ôm có cái gì đồng tình tâm, thậm chí thấy yêu bị thu phục, còn vỗ tay khen hay đây!

Bọn họ lại làm sao biết, bọn họ cũng bị một con khác yêu cho 'Ngu' đây!

Đuổi theo tới bên cạnh ngọn núi, Đại Bạch thân hình chợt lóe, Súc địa thuật mở ra, trong nháy mắt liền vượt qua Nhị Thanh, ngược lại chạy đến cái kia Thử Yêu trước mặt đi.

"Tiên Tử, tha mạng!"

Kia Thử Yêu vừa thấy Đại Bạch ngăn cản ở trước người, nhất thời chính là một cái đầu rạp xuống đất, thậm chí bởi vì quán tính, còn trượt ra một đoạn không cự ly ngắn, lòi ra một cái kéo vết.

Đại Bạch sợ này chán ghét gia hỏa đụng phải chính mình, cũng lo lắng này chán ghét gia hỏa ám toán nằng, liền bay về phía sau bay một khoảng cách, giờ kiểm ngăn ở trước mặt hắn, đứng lơ lửng giữa không trung.

Nhị Thanh đuổi theo tới, giờ kiểm liền hướng kia Thử Yêu bỏ tới, cũng mắng: "Giống như người bức này tàn sát đồng loại thứ bại hoại, cùng súc sinh có gì khác nhau đâu? Lại có gì mặt mũi cầu xin tha thứ?"

Kiểm quang sền soẹt, kiểm khí tung hoành, trực tiếp chém ra một cái trăm trọng câu cù.

Kia Thử Yêu lăn khỏi chỗ, linh hoạt tránh thoát Nhị Thanh kiểm quang, la lên: "Ta vốn là súc sinh luyện thành, vì sao không thể cầu xin tha thứ? Lại ta cũng không hại qua đồng loại cùng Nhân loại..."

"Giao họa đẳng hoàng, còn nói không bị thương hại nhân loại?" Đại Bạch hừ lạnh nói.

"Cái kia Lão Viên, không phải là người giết? Cái này còn kêu không bị thương hại đồng loại?"

Nhị Thanh lại vừa là một kiếm, chỉ là sợ ảnh hưởng đến phía trước Đại Bạch, là lấy không dùng toàn lực.

Kia Thử Yêu thân hình linh hoạt, lại vừa là lăn một vòng, khó khăn lắm tránh thoát mũi kiếm, cũng la lên: "Ta là chuột, nó là Vượn, tại sao đồng loại nói một chút, người đây là cường từ đoạt lý!"

"Nhỏ mọn! Đã thành yêu, chính là đồng loại." Đại Bạch hừ lạnh nói.

Nhị Thanh trường kiếm trong tay lại phách, nói: "Sur tỷ, chó có sẽ cùng nó nhiều lời, này yêu không chỉ có giết bằng hữu của ta, còn họa loạn nhân loại, giết chết không có gì đáng tiếc!"

Kia Thử Yêu gấp cầu xin tha thứ vô dụng, phun ra một viên Kiếm Hoàn, tiện tay trao một cái, hóa thành một cái đất trường kiếm màu vàng, cùng Nhị Thanh đụng nhau, đồng thời mất tí hí quay tròn chuyển động.

Chẳng qua là một bên có Đại Bạch mắt lom lom, đối mặt Nhị Thanh, hắn có chút tay chân bị gò bó.

Nhắc tới, người này cũng coi là tu hành thành công. Ngưng Đan hóa hình, bề ngoài nhìn cùng nhân loại không khác, chỉ là khí chất nhìn có chút thô bỉ, không rõ lắm chú trọng.

Bản về thực lực, mặc dù không bằng Đại Bạch, nhưng lại so với Nhị tại cường một ít, lại tốc độ của hắn cực nhanh, Nhị Thanh lại hiệp giận xuất thủ, nhất thời lại chém không trúng hắn.

Tung hoành mấy hiệp, kia Thử Yêu dò xét cái không, hiện ra nguyên hình, xoay người liền trốn.

Thấy kia Thử Yêu biến hóa ra nguyên hình, Nhị xà chính là sừng sốt một chút.

Chuột mập thể to lớn mấy trọng hơn, cảm lông như đâm đuôi tựa như roi.

Răng như bản cưa trao tựa như câu, vài thước râu chuột khác hai bên.

Chẳng ngờ nó vừa mới xoay người, Đại Bạch chạy tay khê vẩy, một đạo vô hình làn gió khai ra, trói thân thể hắn, lại một kiếm hướng nó cổ bỏ tới, Nhị Thanh cũng đuổi theo tới, hướng nó chân sau chính là một kiếm.

Đại Bạch không ở phía trước, Nhị Thanh gắng sức một kiếm, toàn lực thi triển, kiểm quang trên trăm trọng.

Đại thử gắng sức gãy giữa, mặc dù tránh thoát gió trói buộc, tránh trên cổ kiếm, lại không tránh thoát trên chân một kiếm kia, trong nháy mắt trả một khối kếp to lớn thịt chuột, nhất thời máu tươi tung tóe, tiếng hét thảm lên.

Đại thử gặp trốn không thể trốn, liền dự định độn thổ đào thành động.

Chỉ thấy nó nhảy bật lên, đầu đi xuống, hai móng hướng mặt đất gắng sức một đào, kết quả liền gặp văng lửa khắp nơi, mặt đất kia, chắc như sắt thép, nó một đôi cương trao chính đào được (phải) trận trận tê dại.

Nguyên lai mặt đất kia bị Đại Bạch làm phép, đại thử căn bản chui không đi xuống.

Thật có thể nói là lên trời không cửa, xuống đất không đường.

Còn chưa chờ kia đại thủ tình hồn, Yêu Khí kẹp theo kiếm quang đã họa tới nó chân sau, đại thủ gắng sức giật mình, kết quả hay lại là trễ một bước, một cái chân trước bị kiếm quang cắt đứt xuống tới.

"Các ngươi, hèn hạ vô sỉ, lại hai cái đánh một cái!"

Đại thủ ngã địa lăn lộn, hét thảm đến kêu, chỉ một cái chớp mắt, máu tươi liền thêm đầy đất.

Đại Bạch bị kia đại thủ nói như vậy, nhất thời có chút bất ngờ.

Nhưng Nhị Thanh nhưng là cười lạnh nói: "Đối phó hèn hạ vô sỉ đồ, cần gì phải chú trọng thủ đoạn hèn hạ vô sỉ hay không? Lại không nghe thấy 'Đối phó gian tà người, nếu so với chỉ hơn gian tà' ư?"

"Ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi? Ngươi giãy giụa nữa cũng là vô dụng, tối nay tất chém ngươi!"

Nhị Thanh hừ lạnh, trường kiếm trong tay lại múa, không có bất kỳ hoa tiêu, chẳng qua là vận dụng hùng hồn Yêu Lực kích thích kiếm quang, lấy ác liệt tốc độ, nhanh chóng chặt chém.

Chỉ chớp lát, kia đại thủ liền cả người vết thương chồng chất, máu me đầm đìa, thịt chuột từng mảnh cắt rơi.

"Là các ngươi buộc ta!"

Đại thủ gặp chạy trốn vô vọng, rống to, tựa hồ muốn đồng quy vu tận.

Chỉ thấy một viên Yêu Đan từ trong miệng hắn phun ra, Yêu Đan Hoàng Quang lấp lánh, có chút âm đạm.

Nhưng ở đại thủ Yêu Lực vận chuyển hạ, trên đó ánh sáng lại bắt đầu không ngừng phụt ra hút vào.

"Sư đệ mau lui!" Đại Bạch thấy vậy, vừa tay bấm chỉ quyết, bóng ngón tay tung bay, vừa la lên: "Người này chuẩn bị tự bạo Yêu Đan!"

Nàng một bên kêu một bên chỉ một cái cách không điểm hướng kia Yêu Đan, quát lên: "Phong!"

Liền gặp một đạo bạch mang như điện bắn tới, đánh trúng kia Yêu Đan, rồi sau đó Yêu Đan bên trên ánh sáng trong nháy mắt âm đạm xuống. Nhị Thanh thấy vậy, Yêu Lực thôi phát, một kiếm hướng kia đại thủ cổ chém tới.

Kia đại thủ Yêu Đan bị đóng chặt, Yêu Lực đứt đoạn, nhất thời xuất thần.

'Xích' âm thanh, đầu liền bị chém xuống đến, máu tươi bắn tán loạn ra bốn phía, đầu hạ xuống trên đất, thùng thùng hôm qua thương, cút chừng mấy cút. Kia mất chuột tròng lồi, hiển nhiên chết không nhắm mắt.

Mà kia Yêu Đan, cũng từ không trung rớt xuống, to cỡ nắm tay tiểu.

Gặp đại thủ bỏ mình, Nhị Thanh thở phào.

Nhưng tựa hồ lại cảm thấy có vật gì ở chung quanh xuất hiện, vì vậy hắn mở ra đệ tam nhãn, phát hiện kia đại thủ chỉ hồn mặc dù miểu miểu lung lay, nhưng lại tại triều Nhị Thanh cùng Đại Bạch trách móc đùa bốn hoành. Chẳng qua là ở nó hồn bên trên, lại mặc hai cái ống khóa, ống khóa một đầu phân biệt cầm ở hai cái Câu Hồn Sứ Giả trong tay.

Kia Câu Hồn Sứ Giả tựa hồ không nghĩ tới Nhị Thanh có thể thấy bọn họ, gặp Nhị Thanh mi tâm giờ lên Thiên Nhãn, không khỏi sửng sò hạ, nhẹ hướng hắn thi lễ một cái, kéo kia chuột hồn liền đi.

Nhị Thanh khẽ run, chờ hắn phục hồi tinh thần lại, kia Câu Hồn Sứ Giả hành tung đã miểu.

Vì vậy, hắn đi tới nhặt lên kia Yêu Đan, vừa nói: "Sư tỷ, lần này nhờ có có ngươi đang ở đây!"

Đại Bạch thấy vậy, cũng thở phào, nói: "Sư đệ, đem tới nếu là thấy tình hình này, ngươi có thể phải cẩn thận một ít, chuyển biến tốt nhất thân liền trốn. Đây Yêu Đan nếu là nổ lên, không phải chuyện đùa, chu vi mấy trăm trượng bên trong, khả năng cũng có thể làm cho chúng ta bị thương nặng, thậm chí là thân tử đạo tiêu."

"Sư tỷ cùng còn lại yêu quái đấu thắng?"

"Đây có cái gì kỳ quái, Xuyên Thục địa giới bên trong, tuy có Kiếm Các Kiếm Tu bảo vệ, nhưng trong rừng sâu núi thẳm một ít Tinh Quái, bọn họ lại cũng không khả năng toàn bộ chém chết."

Nhị xà đang nói, liền gặp bên cạnh trên núi truyền tới chít chít rống tiếng gào, mấy con Lão Viên mang theo một đám con vượn xuống núi tới. Kia mấy con Lão Viên thấy Nhị Thanh, liền lão lệ tung hoành khóc òa đứng lên.

"Nhị Thanh Sư Quân, người có thể tính trở về núi, đáng thương lão tổ tông hần..."

Gặp một đám con vượn vì Viên Kim Cương khóc suốt suốt, Nhị Thanh cũng là một trận thương cảm.

Phòng chừng, bọn họ còn không biết Lão Viên đã chết đi!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thành Đạo Tâm Ma

Đương chúng viên hầu biết được lão tổ tông đã chết, không khỏi khóc đề càng dữ dội hơn.

Đề âm thanh truyền tới trong núi, trong lúc nhất thời, vạn chim tề phi, lượn quanh cây rên rỉ, vạn thú tề hồng, thấp nằm sắp nghẹn ngào. Thanh Sơn tiểu tung đảo bách lăng trận trận, lã chã suu suu. U khe một bên suối gợn thủy róc rách, ô nghẹn ngào nuốt. Phảng phất đều tại cùng chúng nó cùng bị thương.

Tình cảnh này, để cho Đại Bạch đôi mi thanh tú khóa chặt, phảng phất cũng nhận được lây.

Nhị Thanh trở về kia trình lý, đem lão viên Viên Kim Cương thi thể mang về, thuận tiện đem kia đại thụ ở lại chỗ kia đại viện một đám công việc cho lấy đi, rồi sau đó tỷ số một đám con vượn trở về núi.

Trở về núi sau, Nhị Thanh đem lão viên chôn ở bụi cây kia lão hòe thụ bờ cách đó không xa, cũng cho hẩn lập bia.

Làm xong những thứ này, sắc trời đã là sáng choang.

Phía đông phù quang thiên khai mắt, ánh sáng mặt trời không thẳng hà quang đã say.

Chim tước vui mừng hót vang rừng trước khi, lâm phong phát lá châu rơi bễ.

Nhớ lại nhìn, gặp mấy con lão viên mang kia đại thụ thụ(đầu), dẫn chúng con vượn, đem kia bài cùng bày ra đến Viên Kim Cương trước mộ bia, tiến hành tế điện.

Tế điện xong sau, những thứ này đám khi vượn tại chỗ ngồi xuống, trực tiếp liền đem kia đại thụ thi thể cho phân chia đồ ăn. Nhị Thanh thấy vậy, cũng không biết nên nói cái gì cho phải!

Than nhẹ âm thanh, Nhị Thanh xoay người đi về phía lão Hòe, nói: "Lão Hòe, ta đi, chỗ này của ta có cơ sở Dẫn Khí pháp nhất thiên, liền trao tặng người đi! Sau này như gặp có thể chịu được đào tạo (tạo nên) thú, liền truyền xuống."

Hẩn này cơ sở Dẫn Khí pháp, đúng là hẩn đi tìm Đại Bạch lúc, dọc theo đường đi dạy cho những Tinh Quái đó nhóm tu hành dùng, cũng không phải là được (phải) về phần Ly Sơn Lão Mẫu, nếu hẩn không là cũng không dám tùy ý dạy bày.

Này Dẫn Khí thuật, chính là hẩn thông qua này trăm năm qua tu hành tâm đắc, lại căn cứ một ít điển tịch, chính mình tổng kết ra. Mặc dù rất cơ sở, so ra kém Ly Sơn Lão Mẫu dạy hẩn, nhưng chỉ cần trọng tâm qua công phu, là có thể đánh chắc căn cơ. Dù sao Ly Sơn Lão Mẫu dạy cho hẩn chính là Thượng Thanh Tiên Lục, hẩn tổng kết ra đồ vật, há có thể cùng đạo tôn tổng kết ra đồ vật so sánh?

Nhưng mà, giống như lão Hòe loại này sơ khai linh trí, đối với tu hành còn dốt nát vô tri, có thể nói là cấp bậc thấp nhất Tinh Quái mà nói, có thể có này Dẫn Khí Thuật Tu hành, đã coi như là đi đại vận.

Có vật này, hẩn hoàn toàn có thể ít đi mấy trăm năm đường quanh co.

Vốn là lão Hòe đối với Nhị Thanh cũng rất tôn kính, nó cảm thấy nó có thể mở ra linh trí, cùng ban đầu Nhị Thanh vòng tại trên người nó, ở chỗ này giáo hóa chúng sơn cầm dã trạch có chút ít quan hệ.

Bây giờ lần nữa này Dẫn Khí thuật truyền cho, hần đối với Nhị Thanh tôn kính, xem như không thể thêm.

Cáo biệt lão Hòe, Nhị Thanh mang theo Đại Bạch, hướng hần ban đầu chỗ ở tòa kia Động Phủ đi.

Đáng tiếc, Nhị Thanh còn chưa tu hành Đại Tiểu Như Ý thuật, lấy hần hiện tại tại thân thể, không thể nào xuyên qua đạo kia khe đá, chỉ có thể từ Hoàng Hà trên bờ sông cái điều sông ngầm dưới lòng đất đi vào.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch hóa thành hơn ba trăm trượng cự mãng, lặn xuống nước, theo cái điều sông ngầm đi.

Kia thân thể, thiếu chút nữa thì đem cái điều sông ngầm chặn lại.

Do sông ngầm tiến vào tòa kia động quật, bên trong cảnh vật vẫn như lúc ban đầu, chẳng qua là khi đó ở nơi này tiểu Thanh, đã xa đi động không, ngay cả năng khí tức cũng rất khó bắt.

Trong động kia cổ hải cốt vẫn còn, những thứ kia kỳ hoa dị thảo vẫn tươi tốt, chẳng qua là vẫn không có cái gì con kiến tới đây, chớ nói chi là còn lại một ít tiểu động vật.

Động thiên bộ đáng chưa từng đổi, kỳ hoa dị thảo như cũ tốt.

Trăm năm nhớ lại giống nhau hôm qua, chẳng qua là phương tung đã niều niều.

"Nơi này, liền là các ngươi ban đầu chỗ ở nơi?" Đại Bạch hỏi "Ngược lại cùng ta chỗ ở tòa kia động quật có điểm giống, dưới đất cũng là ngũ quang thập sắc, mỹ luân đẹp rực rỡ."

Đại Bạch chỗ ở tòa kia Động Quật, Nhị Thanh còn chưa từng đi sâu vào qua, là lấy cũng không biết.

Nhị Thanh gạt đầu một cái, nói: "Ban đầu đi tới nơi này, hay là bởi vì ăn một cái đại hắc ung một gốc Linh Chi thảo, bị kia đại hắc ung đuổi giết, quả thực bất đắc dĩ, mới chui vào. Chẳng qua là không thể tưởng, trong này lại có động thiên khác. Nơi này chủ nhân đời trước, chính là cổ hải cốt này."

Nhị Thanh vừa nói, liền cùng Đại Bạch nói đến ban đầu chính mình kia hiem tượng hoàn sinh một màn.

"Ta đây trên trán con mắt thứ ba,

Hay lại là ký thác bụi cây kia Linh Chi thảo phúc, cũng không biết kia Linh Chi thảo có vài năm thuốc linh? Được liệu ngược lại không tệ." Nhị Thanh vừa nói, không khỏi cười lên.

Đã lâu, hần lại cảm khái nói: "Cũng không biết sau đó kia đại hắc ung đi đâu, ở nơi này gần nghìn dặm Đại Thanh Sơn, lại cũng không có thấy nó bóng dáng. Nếu không, ta cùng nó giữa, cần phải gặp cái sinh tử!"

Đại Bạch lắc đầu nói: "Chúng ta loài rắn, đừng phải loài chim, trời sinh liền nơi ở thế yếu. Sư đệ đem tới như là đừng phải loại này Tinh Quái, cần gia tăng chú ý. Lúc cần thiết, có thể tiên hạ thủ vi cường!"

Đây là cái đó ôn nhu hiền lành Đại Bạch sao?

Nhị Thanh có chút ngoài ý muốn mắt nhìn nàng.

Thấy Nhị mắt tròn xoe tinh thần, Đại Bạch hướng hần chọn hạ đôi mi thanh tú, nói: "Sư đệ vì sao như vậy xem ta? Chẳng lẽ ta nói đúng không? Phải biết, loài chim là chúng ta khắc tinh, tất nhiên được (phải) đề phòng điểm. Chúng ta mặc dù cần hành thiện, nhưng dù sao cũng phải trước tiên đem nhà mình mạng nhỏ giữ được lại nói, đúng hay không?"

"Hoàn toàn không tặc xấu! Lão đúng!" Nhị Thanh hướng nàng giơ ngón tay cái lên.

"Sư đệ lời này ý gì? Ta sao cảm thấy có chút không đúng!"

"Này nhất định là sư tỷ ảo giác, ta ý là, sư tỷ lời vàng ngọc, sư đệ định tuân sư tỷ dạy bảo. Loài chim đều không cái gì hảo điều, gặp chúng ta liền chảy nước miếng, chán ghét chết!"

"Là rất đúng vô cùng!" Đại Bạch điểm kỳ thủ, nhìn trộm gặp Nhị Thanh tâm tình chuyển biến tốt, liền nói: "Ngươi cần thận tìm một cái tiểu Thanh cô nương đi thuê, ta xem có thể hay không nhờ vào đó thôi toán ít đồ đi ra!"

Nhị Thanh nghe vậy hơi có chút ngoài ý muốn, nói: "Sư tỷ ngay cả thuật tính toán cũng học được sao?"

Đại Bạch lúng túng ho nhẹ âm thanh, nói: "Có biết một, hai, có biết một, hai!"

Nàng không thích khoe khoang, nhưng cũng không tiện đã kích Nhị Thanh, không thể làm gì khác hơn là như thế lác lư.

Không lâu lắm, hai người dễ dàng cho xó xinh tìm tới một ít tiểu Thanh đi thuê.

Rồi sau đó, Đại Bạch làm phép, tiến hành suy diễn.

Khoảng khắc, Đại Bạch nhẹ khóa đôi mi thanh tú dần dần thư triển ra, nói: "Vị này tiểu Thanh cô nương, bây giờ thân ở hướng đông nam, còn có một phen cơ duyên, lúc này ứng đang bế quan tu hành."

Nhị Thanh gật đầu một cái, hướng đông nam, đó chính là Đông Tấn địa bàn.

Cái này làm cho Nhị Thanh không khỏi có chút hồ nghi, tiểu Thanh chạy đến bên kia đi tu hành, đem tới sẽ không trở thành cái đó tiểu Thanh chứ ? Như vậy tiểu Thanh thật là kia tiểu Thanh, vậy hắn ngược lại không cần đi lo lắng nằng, bởi vì đem tới luôn sẽ có gặp mặt thời điểm. Đại Bạch một ngày nào đó sẽ đi tìm Hứa Tiên.

Chỉ là muốn đến cái đó Hứa Tiên, Nhị Thanh tâm lý luôn có nhiều chút không quá thoải mái, lão kia kéo nương tử chân sau tiểu bạch kiểm chi vương, thật đáng giá nhà mình sư tỷ phò thác suốt đời sao?

Lại nghĩ đến như thế dung mạo như thiên tiên sư tỷ, đem tới phải gả vì người khác phụ, hắn này lòng ganh tỵ liền rất khó áp chế xuống, như gió cuốn bình hồ, thanh sóng không ngừng.

Đột nhiên, Nhị Thanh phục hồi tinh thần lại, có loại phúc linh tâm tới cảm giác.

Hắn cảm thấy, này Đại Bạch, nhất định là đời này của hắn Tâm Ma, nếu không thể chém tới Tâm Ma, đem tới Thành Đạo tất nhiên không hện. Có lẽ, Ly Sơn Lão Mẫu trước chính là tính ra cái gì, cho nên mới đem hắn đuổi đến Đại Bạch bên người đến, mượn cơ hội này trui luyện hắn đạo tâm.

Nghĩ thấu điểm này, Nhị Thanh trong bụng liền quá sinh rồi rấm.

Chọn Thành Đạo? Hay lại là chọn nằng?

Tuy nói đem tới Đại Bạch cũng không nhất định sẽ vừa ý hắn, nhưng này không liên quan Đại Bạch, chỉ quan hệ đến nội tâm của hắn! Đại Bạch bất luận có thích hay không hắn, hắn thích Đại Bạch, đây là sự thật.

Nếu hắn không là há lại sẽ bởi vì nghĩ đến tiểu bạch kiểm kia, liền sinh lòng ghen tị?

Như thế nào chém tới tình này ý?

Nhị Thanh nghĩ đến nằng nguyên hình, nghĩ đến kia dữ tợn đầu rắn... Nhưng Nhị Thanh đột nhiên cảm thấy chính mình muốn xong là, hắn bây giờ lại cảm thấy, kia dữ tợn đầu rắn, thật ra thì cũng thật xinh đẹp!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Nhị Thanh bội thu

Nghĩ tới những thứ này, Nhị Thanh trong lòng đột nhiên lại vừa là cả kinh.

Hắn là xuyên qua nhân sĩ chuyện này, có thể chỉ có chính hắn biết được, kia Ly Sơn Lão Mẫu đang cho hắn bói quẻ thời điểm, chẳng lẽ cũng chưa có suy diễn hắn kiếp trước? Đây chẳng phải là cái gì đều bị nằng nhìn thấy?

Chẳng lẽ nằng không cảm thấy, kia sừng sừng đứng sừng sừng xi măng cốt thép rừng rậm rất kỳ quái?

Chẳng lẽ nằng không cảm thấy, vậy cũng lấy đầy đất chạy hộp thiết trách rất kỳ quái?

Chẳng lẽ nằng không cảm thấy, vậy cũng lấy trên không trung bay lượn thiết chim rất kỳ quái?

Chẳng lẽ nàng không cảm thấy, vậy cũng lấy vụn dậm truyền âm quang bính rất kỳ quái?

Như vậy, nàng vì sao cái gì cũng không nói?

Nhị Thanh không nghĩ ra, giống như hấn không nghĩ ra, vì sao nhìn này Đại Bạch nhìn lâu, cả kia dữ tợn đầu rắn đều sẽ cảm giác được (phải) rất xinh đẹp giống vậy!

"Sur đệ, sur đệ..."

Nhị Thanh suy nghĩ bị Đại Bạch cắt đứt, gặp Nhị Thanh hồi hồn, Đại Bạch liền hỏi: "Nghĩ gì vậy?"

Nhị Thanh liếc nhìn nàng một cái, nói: "Ta đang nghĩ, có muốn hay không đi tìm tiểu Thanh!"

Ngừng lại, hấn lại nói: "Bất quá suy nghĩ một chút, hay là trước không nên đi đánh khếp nàng. Nếu nàng có chính mình cơ duyên, vậy hãy để cho nàng an tâm tu hành đi! Huống chi..."

Nhị Thanh nhìn cái điều khe đá, khe thở dài: "Huống chi ta tự thân bản lĩnh cũng không học được nhà, cho dù tìm tới nàng, lại nói chi là chiếu cố nàng? Không chừng, nàng tạo hóa còn lớn hơn ta đây!"

Đại Bạch gật đầu một cái, nói: "Lúc đó hạ, chúng ta, trở về núi?"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Lại đi gặp cái cổ nhân, sau đó trở về núi, an tâm tu hành!"

"Cổ nhân? Phương nào cổ nhân?"

"Một con cáo già, cũng không biết bây giờ nó là hay không đã Độ Kiếp! Ừ, còn có một ở tiểu hồ ly." Nghĩ đến đã từng những thứ kia kiểu hàm tiểu gia hỏa, Nhị Thanh thần giác không khỏi có chút cao hứng.

Có thể tưởng tượng nghĩ, đây đã là trăm năm sau, liền lại lặc đầu.

Nhìn Nhị Thanh biểu tình, Đại Bạch đối với lão hồ ly này một nhà, không khỏi tò mò.

Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, nói: "Chúng ta hay là trước tới xem một chút chém chết kia đại thử thu hoạch đi!"

Hấn vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một cái túi gấm, này túi gấm chính là kia Thử Yêu vật, là một Túi Càn Khôn, chẳng qua là bên trong không gian hơi có hạn, chỉ có trên dưới chu vi chỉ hơn trượng, thả nhiều chút Phù Lục cùng đồ dùng hàng ngày. Những thứ này bị Nhị Thanh tất cả đổ ra, chất đồng giống như ngọn núi nhỏ.

Kết quả liền thấy Đại Bạch đôi mi thanh tú hơi cau lại, các loại (chờ) Nhị Thanh đem kia Phù Lục cùng kia Yêu Đan lựa ra, liền trực tiếp hướng đồng kia đồ lặt vặt vung tay lên, thả một cây đuốc, Nhị Thanh gặp chỉ ngạc nhiên.

Gặp Nhị Thanh ngạc nhiên, Đại Bạch liền nói: "Như thế chán ghét vật, lưu có ích lợi gì?"

Hấn vừa nói, bàn tay trắng nõn vung lên, Nhị Thanh trong tay túi gấm cũng theo đó bay vào đồng lửa.

Nhị Thanh thấy vậy, thảm máng Đại Bạch phá của, đây chính là Túi Càn Khôn!

"Thế nào? Đau lòng?" Đại Bạch nhìn Nhị Thanh biểu tình, liền cười.

Nhìn nàng kia tươi đẹp bên trong mang theo tia (to) giao hoạt nụ cười, Nhị Thanh không khỏi cười khổ, "Sur tỷ, đây đối với ta mà nói, tuyệt đối là bảo bối a! Thật vất vả nhặt cái, khó khăn biết bao."

"Ngươi muốn, sur tỷ ngươi cho luyện một cái không là được, nói sớm đi!"

"..." Nhị Thanh không nói, rất muốn nói một câu: Ngươi sao không nói sớm ngươi còn biết cái này?

Hấn đang suy nghĩ lúc, liền thấy Đại Bạch bàn tay trắng nõn hướng kia trong lửa một chiếu, lại đem kia Túi Càn Khôn cho vớt trở lại, đồng thời vớt đi ra, còn có một đem thổ hoàng sắc kiếm, chính là kia Thử Yêu bội kiếm.

Nhị Thanh kinh dị, liền thấy Đại Bạch cười nói: "Sur đệ thực ngốc, này Túi Càn Khôn là hỏa hoàn vài luyện chế mà thành, hỏa hoàn vài là sinh tồn ở trong núi lửa Hỏa Thử cầm dẹt len đan dẹt mà thành, nước lửa khó khăn gần, hỏa càng đốt là càng không chút tạp chất. Lão kia chuột dùng qua đồ vật, không thiêu khô sạch, nhìn cũng chán ghét!"

Được rồi! Nhị Thanh cơ bản có thể chắc chắn, Đại Bạch có nhỏ nhẹ bệnh thích sạch sẽ.

"Chờ trở về núi sau, ta cho thêm túi càn khôn này cộng thêm mấy đạo cấm Chế, luyện chế lần nữa một phen, đem bên trong không gian khuếch trương lại lớn một chút. Về phần kia Yêu Đan, cũng cho ngươi, ta không muốn dùng."

Nàng vừa nói, lại đem kiếm kia ném cho hắn, nói: "Thanh kiếm này có thể dung luyện đến ngươi kia coi bội kiếm là bên trong,

Ngươi bội kiếm thủ pháp luyện chế quá thô ráp, hơn nữa tài liệu cũng quá mức đơn độc, quay đầu có thể tìm ra ít ngày thiết dung luyện đi vào, có thể làm cho ngươi tùy thân Pháp Khí."

Quả nhiên, có người sư tỷ chính là được, cái gì cũng thay hắn nghĩ tới.

Nhị Thanh mỹ tư tư nghĩ.

Kết quả cuối cùng Đại Bạch cái gì đều không muốn, toàn bộ tiện nghi Nhị Thanh.

Rồi sau đó Nhị xà theo sông ngầm, lại lại đi tới Hoàng Hà bên trên.

Nước đục cuộn cuộn, đợt sóng cuộn cuộn, kỳ thế như rồng, kỳ tiếng như lôi.

Ngắm sông lớn trên dưới, như rồng du sơn xuyên Đại Cốc, khí thế hùng hồn bàng bạc.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi cảm khái: "Ta chỉ gặp qua Trường Giang, mặc dù cũng nghe qua Hoàng Hà, nhưng khi đó thấy kia Trường Giang lúc, vốn cảm thấy cõi đời này, không có gì Hoàng Hà có thể so sánh với, cho dù là Hoàng Hà cũng không được. Chưa từng nghĩ, này Hoàng Hà thế, so với Trường Giang, ngược lại muốn càng hùng hồn thương cổ."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Ta cảm thấy, Trường Giang tựa như nữ nhân, mà Hoàng Hà gì giống như nam nhân. So sánh Hoàng Hà lao nhanh hùng hồn đại khí bàng bạc, Trường Giang là càng lộ vẻ ôn uyển nhu tình liên tục vô tận. Lại, nước trường giang lưu lượng nếu so với Hoàng Hà hơn có câu nói, nữ nhân đều là thủy tổ, một khi tràn lan đứng lên, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, cho nên... Ách ha ha..."

"Còn có thể giải thích như vậy sao?"

Đơn thuần Đại Bạch nháy đẹp dễ mắt to, một bộ không hiểu rõ nghiêm ngặt dạng.

Bị nàng này hỏi một chút, Nhị Thanh cũng chỉ còn lại 'Ha ha' .

Nhị xà ngược dòng sông mà lên, bay lên ngàn dặm, thấy kia Hà Bá phủ bá, vẫn hà quang bùng bùng, tường quang sương lập lòe, Nhị Thanh liền cùng Đại Bạch nhắc lên ban đầu chính mình vừa rời sơn lúc đó, ở chỗ này đụng phải Hà Bá dưới quyền quân tôm, bị bọn họ xiên hai xiên chuyện.

Đại Bạch hỏi: "Muốn báo thù?"

Nhị Thanh lắc đầu cười nói: "Không đến nỗi, ban đầu ta tuy bị bọn họ xiên hai xiên, nhưng ba người kia quân tôm bên trong, có một cái cũng bị ta cho nặng nề vấy một đuôi, học máu bay ngược, coi như là huê nhau đi! Chẳng qua là hôm nay lại thấy nơi đây, có loại trở lại chốn cũ cảm khái a."

Nhị xà cũng không biết, bọn họ đang nhìn sông kia Bá miếu lúc, dưới nước Hà Bá Phủ Hà Bá, cũng ở đây xa nhìn bọn họ. Thấy bọn họ không xuống, hắn liền trực tiếp rời đi Thủy Phủ, mang theo binh tôm tướng cá tạo thành đội danh dự, khua chiêng gõ trống, thổi khèn trống sắt, tách nước mà ra, chạy tới nghênh bọn họ.

Rất nhiều 'Sơn không đến theo ta, ta đi liền gần sơn' ý tứ.

"Nhị vị đạo hữu xin dừng bước!"

Cầm đầu nam tử triều phục cao quan, đai ngọc dây dưa eo, mặt mũi gầy gò, râu ria lung lay, nhất phái nho nhã bộ dáng. Gặp Nhị xà kinh ngạc, hắn liền nói: "Ta là này sông lớn Hà Bá, chấp chương hơn vạn dặm sông lớn thủy vực, hộ hai bờ sông trăm họ ngủ cốc được mùa. Nay gặp nhị vị đạo hữu đi ngang qua nơi này, chuyên tới để tương yêu."

Đại Bạch nghe vậy, hơn kinh ngạc.

Nhị Thanh là cười lạnh nói: "Ta liền không tin ngươi không nhìn ra ta lai lịch, ngươi là Hà Thần, ta tức là yêu, ngươi như thế thịnh tình tương yêu, ý muốn như thế nào?"

Hà Bá nghe vậy, vuốt râu cười sang sảng, nói: "Đạo hữu lời ấy sai rồi! Có câu nói là, cùng Tu Đạo Gia tất cả chúng ta, há phần người Quý Yêu thần tiên? Huống chi, chính người đỉnh đầu tường quang thủy hà bao phủ, Tà người người mang hắc khí cuộn cuộn hưởng tiêu, ta chỉ dôi mắt liền biết ai chính ai Tà vậy!"

Nhị Thanh mở ra đệ tam nhãn, nhìn một chút, nhẹ cười thầm: "Lắc lư, ngươi tiếp tục lắc lư!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hà Bá mời

Gặp Nhị Thanh mở ra mi tâm thụ nhãn, kia Hà Bá hai con mắt không khỏi một xanh, thần giác không để lại dấu vết địa co rúc hạ. Mặc dù không biết 'Lắc lư' là ý gì, nhưng nghĩ đến ứng không phải là tốt lắm lời nói.

Bất quá hần cũng không động khí, nói: "Nếu như thế, ta đây liền nói thẳng cho nhau biết, vị cô nương này là thần thánh phương nào, ta quả thật không biết, nhưng xem người, tri kỷ tính, ta nhìn một cái liền biết vị cô nương này tâm niệm cái gì thiện, không giống người xấu. Về phần người, trăm năm trước người vào nước này khu vực, ta liền biết chỉ, rồi sau đó lại bí mật quan sát người mấy ngày, thấy người cứu dân phụ tại roi xuống nước, cũng tri người không phải là ngạt yêu."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Người sớm nói như vậy, không thì không có sao? Bất quá, người kia Phù, chúng ta nhưng là không đi ngồi, chúng ta son tính đã trách, thô bỉ không biết lễ phép, sao phân phối đăng nhập thần Phù, nếu là một cái không tốt, thất lễ dụng đại nhân, vậy liền không đẹp."

"Đạo hữu nói cười vậy!" Hà Bá cười nói: "Ta xem người trên người của hai người Yêu Khí cái gì lãnh đạm, tu nhất định là Đạo Môn Chính Tông. Nếu là một loại Yêu Ma, há có thể được (phải) này đại đạo chân truyền? Lại trăm năm trước người vẫn chỉ là sơ khuy Yêu Đạo lối đi, lúc này mới trăm năm trôi qua, người liền đã hóa hình, nếu không có Minh Sư chỉ điểm, tu hành lại sao có thể như vậy nhanh chóng? Cũng không biết, nhị vị đạo hữu sư xuất gì môn?"

Đại Bạch không biết Nhị Thanh có ý gì, lúc này lại cũng chỉ là nhìn về phía Nhị Thanh, để cho Nhị Thanh tới quyết định. Nàng hiểu được, này đại nhân tiếp vật, tựa hồ Nhị Thanh so với nàng hơn quen thuộc.

Nhị Thanh cũng không biết này Hà Bá có ý gì, trong lòng cũng không muốn ở chỗ này tiếp tục cùng hần dây dưa, liền nói thẳng cho nhau biết nói: "Vị này là nhà ta sư tỷ, ta hai người đều hệ Ly Sơn Lão Mẫu ngồi xuống!"

Hà Bá lộ ra vẻ vui mừng, nói: "Nguyên lai là Cổ Tiên Lão Mẫu ngồi xuống cao đồ, thất kính thất kính!"

"Không biết Hà Bá đại nhân ngăn lại chúng ta, không biết có chuyện gì? Chúng ta còn có chuyện quan trọng trong người, nếu không có chuyện hần, liền lúc đó cáo từ!" Nhị Thanh hướng kia Hà Bá ôm quyền xá, liền dự định rời đi.

Hần luôn cảm thấy này Hà Bá quá mức thịnh tình, có câu nói, vô sự mà ân cần, không phải lừa đảo thì là đạo tặc!

Kia Hà Bá lại nói: "Đạo hữu chớ vội, vừa không muốn vào ta kia Phù, ta liền ở chỗ này cùng nhị vị nói đi!" Hần vừa nói vừa hướng về sau mặt khoát khoát tay, để cho những thứ kia tôm băng cua lặn xuống nước đi.

Rồi sau đó mới nói: "Còn không biết nhị vị xưng hô như thế nào?"

Nhị Thanh nói: "Ta họ Sầm, son nay Sầm, vị này là nhà ta sư tỷ, họ Bạch."

"Nguyên lai là Bạch đạo hữu cùng Sầm đạo hữu, lúc mới thật là thất kính."

Hà Bá vừa nói, lại hướng hai người thi lễ một cái, rồi sau đó nhìn về phía Nhị Thanh, nói: "Mạo muội ngăn lại nhị vị đạo hữu, ta đúng là có chuyện muốn nhờ! Thân ta là Hà Bá, chịu Ngọc Đế chi mệnh, chấp chương này vạn dặm Hoàng Hà thủy vực, tất nhiên thức khuya dậy sớm, cẩn trọng, không dám khinh thường chút nào. Nhưng này sông lớn hàng đầu nhánh sông Hắc Thủy Hà, lại ra chi Thủy Yêu, này yêu tựa như cá sấu không phải là cá sấu, loại Giao không phải là Giao, đầu thường luồng cá sấu thân, khá có thể gây sóng gió, pháp lực rất cao, ta không thể địch..."

"Chuyện như vậy, báo lên Thiên Đình là được, tìm ta các loại (chờ) làm gì?" Nhị Thanh cười nói.

Này Hà Bá thực lực bản thân phần lớn đến từ Hoàng Hà Thủy Thần thần vị, một loại yêu quái đương nhiên sẽ không là đối thủ của hần, đặc biệt là chạy đến Hoàng Hà tới gây sóng gió, kia nhất định không khác gì đi tìm cái chết. Mà ở này điều kiện tiên quyết, hần đều còn đánh không lại thủy yêu kia, Nhị Thanh tự nhiên cũng không nguyện ý thay hần ra đầu này.

Cho dù là hần bây giờ Ngưng Đan hóa hình, thật là muốn cùng này Hà Bá đánh, hần cũng nhất định là thua nhất phương, mặc dù trong cơ thể hần pháp lực khả năng không thua Hà Bá, nhưng hần sẽ thuật, quả thực quá ít.

"Nhị vị có chỗ không biết, chuyện này ta đã sớm báo lên Thiên Đình vậy! Nhưng trên trời một ngày, dưới đất một năm, ta mặc dù đã sớm báo lên Thiên Đình, có thể trên trời khả năng chỉ qua một khắc đồng hồ, nhưng này Phạm Trần, đã là cân nhắc ngày trời qua. Các loại (chờ) trên trời những thứ kia ngành quyết định chủ ý, lại sai thiên binh thiên tướng Hạ Giới, phóng chừng đã mấy tháng trời qua. Thời gian không đợi người, mấy tháng trời qua, không

biết có bao nhiêu phạm nhân thụ nạn?"

Hà Bá lộ ra một bộ trách trời thương dân bộ đáng, nói: "Nếu không phải ở chỗ này gặp phải nhị vị, ta tất nhiên sẽ các loại (chờ) những thiên binh thiên tướng kia đến, lại cùng đi thu yêu ma kia. Nhưng hôm nay thấy nhị vị ở chỗ này, ta lại cảm thấy, đây là một cơ hội. Dĩ nhiên, ta cũng sẽ không khiến nhị vị giúp không này bận rộn,

Ta có Tinh Thần sa hai năm, bắt kể chuyện này thành hoặc không CD tặng cho nhị vị, trò chuyện tỏ tâm ý!"

Nhị Thanh còn đợi cự tuyệt, chưa từng nghĩ, Đại Bạch trực tiếp lên tiếng nói: "Hành! Vậy bọn ta liền tùy người đi xem một chút. Nhưng thanh minh trước, như chuyện không thể làm, chúng ta có thể sẽ không xuất thủ!"

Hà Bá gật đầu cười nói: "Bạch cô nương quả nhiên thâm minh khinh thường! Nhị vị nhưng xin yên tâm, nếu thật chuyện không thể làm, ta cũng sẽ không dễ dàng phạm hiểm, nhị vị dù sao cũng là Cổ Tiên cao đồ, ta sao lại dám cố ý lừa! Nhị vị ở chỗ này chờ chốc lát, ta đi chuẩn bị một chút."

Hà Bá nói xong, trở lại Thủy Phủ. Nhị Thanh liền dùng thần thức cho Đại Bạch truyền âm, "Sur tỷ, tại sao đáp ứng hần? Hần chính là này Hoàng Hà Hà Thần, ngay cả hần đều đối phó không Thủy Yêu, nhất định không phải là phổ thông Thủy Yêu. Nếu là có cái sơ xuất..."

Đại Bạch mỉm cười nói: "Sur đệ hãy yên tâm, sur tỷ tự có định đoạt. Như chuyện không thể làm, sur tỷ đương nhiên sẽ không tùy tiện phạm hiểm, đến lúc đó chúng ta cự tuyệt, hần cũng không hảo nói thêm cái gì. Trước tạm theo hần đi xem một chút thủy yêu kia, là có hay không như kia Hà bá nói, giết hại nhất phương sinh linh? Nếu thật như thế, chúng ta cũng coi là vì dân trừ hại, hành thiện nhất phương."

Đại Bạch nói như vậy, Nhị Thanh tự nhiên cũng không tiện nói gì nữa.

Chỉ chốc lát, liền gặp một vị người khoác kim giáp, đầu đội Kim Kê, chân đăng giày lĩnh, lưng đeo bảo kiếm Giáp Sĩ, Long Hành Hồ Bộ mà ra. Cảnh thần nhìn một cái, nguyên lai chính là trước kia kia Hà Bá.

Ai ngờ trước đây nhìn như nho nhã yếu ớt quan văn, này một chực mặc vào, trực tiếp biến thành hổ hổ sinh uy chiến tướng.

Nếu so sánh lại, Nhị Thanh cùng Đại Bạch thì tựa hồ không có gì trang bị, nhìn rất là mộc mạc.

Thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch mặt đầy cổ quái nhìn hần, Hà Bá ho nhẹ hạ, nói: "Thủy yêu kia yêu uy cái gì liệt, chuẩn bị không làm được đầy đủ một ít, ta cũng không quá sức lực. Bất quá hôm nay có nhị vị đạo hữu ở chỗ này, nghĩ đến thủy yêu kia chính là lợi hại hơn nữa, cũng phải ngoan ngoãn đền tội."

Hần vừa nói, vừa đem một cái Tiểu Hồ Lô đưa cho Đại Bạch, nói: "Hồ lô này bên trong có hai năm Tinh Thần sa, ta ở nơi này chín vạn dặm Hoàng Hà gom hơn mấy trăm ngàn năm, cũng bắt quá mấy năm, hôm nay này hai năm, coi như là ta cuối cùng hàng tịch trừ."

Nhị Thanh thấy hần như thế thối phòng này sa, liền nói: "Này sa có lai lịch thế nào? Dùng làm cái gì?"

Một bên Đại Bạch nhận lấy hồ lô nhìn một chút, nghe vậy, liền nhờ vào đó cho Nhị Thanh phổ cập khoa học đứng lên, tránh cho để cho người ngoài giặc ngủ cho bọn họ kiến thức nông cạn, không biết hàng, quay đầu cho sự phụ mất mặt.

"Ngôi sao này sa, chính là Thủy Linh Chi Khí đậm đà đến mức tận cùng, thậm chí có thể xảy ra ra một luồng Tiên Thiên Thủy Linh Chi Khí nơi cát đá, năm này tháng nọ địa hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Thần lực mà thành. Từ phổ thông cát đá đến biến thành Tinh Thần sa, ít nhất phải trải qua vạn năm dài mới có thể."

Đại Bạch khẽ thở dài: "Nhưng phổ thông cát đá tùy ý có thể thấy, nhưng Thủy Linh Chi Khí đậm đà đến có thể sinh ra một luồng Tiên Thiên Thủy Linh Chi Khí địa phương, nhưng là ít lại càng ít. Là lấy, ngôi sao này sa mới di túc trân quý, chỉ một tiểu nắm, chính là thiên kim cũng không đổi."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đấu Hắc Thủy yêu

Hà Bá nghe vậy cười nói: "Bạch cô nương kiến thức quả nhiên uyên bác! Bội phục bội phục. Về phần Giá Tinh Thần sa công dụng, vậy liền hơn một loại

luyện chế Pháp Khí, cũng có thể dùng đến nó. Thậm chí là trên trời những Thần Tiên đó nhóm luyện chế bảo bối gì lúc, cũng không ít đến chỗ của ta mượn dùng."

Nhị Thanh gật đầu một cái, thấy Đại Bạch thu hồi hồ lô kia, liền không còn nhiều lời.

Nhị xà cùng Hà Bá giá Khởi Vân đầu, hướng Hoàng Hà hàng đầu đi.

Nước sông cuộn cuộn, núi đồi Đại Cốc đi ngang qua. Gió mạnh liệt liệt, Thương Sơn cổ nhạc bay ngược.

Có Hà Bá mượn Hoàng Hà thủy lực giúp mọi người bay lên, mấy ngàn dặm xa, Nhị xà một Thần Linh qua một ngày liền đến chi kia lưu lối vào. Lúc này, đã là ngôi sao rung đầy trời lúc, Nhị xà một thân ẩn hạ đụn mây, vừa điều tức, vừa chờ đợi mặt trời mọc.

Lúc phương Đông trắng dã, bình minh hạ xuống, Hà Bá trường cầm kiếm đứng lên, nói: "Không sai biệt lắm là thời điểm, bất quá có chuyện cần cùng nhị vị bình thần nói. Thủy yêu kia có Phiền Giang Đảo Hải khả năng, trước Hắc Thủy Hà thần cùng với xưng huynh gọi đệ, nhưng không nghĩ bị hấn ám hại, rồi sau đó thủy yêu kia liền lấy được này Hắc Thủy Hà Hà Thần ấn. Bây giờ cũng không biết là hay không đem này Hà Thần ấn luyện hóa, nếu thật cái luyện hóa, ở nơi này Hắc Thủy Hà lý, ta đây Hoàng Hà Thủy Thần cũng không chiếm được xong đi."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe vậy, không khỏi nhìn nhau.

Nhị Thanh đứng lên nói: "Hà Bá đại nhân, chuyện lớn như vậy, vì sao đến đây mới nói? Vừa không tin được ta các loại, cần gì phải mời chúng ta xuất thủ tương trợ? Ta bây giờ thậm chí hoài nghi, trước người cùng chúng ta lời muốn nói những lời đó, có đáng giá hay không có thể tin! Thậm chí, này Hắc Thủy Hà nguyên Hà Thần, là có hay không là thủy yêu kia làm hại đều đáng giá thương thảo. Người cảm thấy thế nào? Hà bá đại nhân!"

Hà Bá ôm quyền nói: "Nhị vị tạm thời bớt giận, ta làm như vậy, cũng là bất đắc dĩ. Kia nguyên Hắc Thủy Hà thần là ta cố giao, hấn mấy ngày trước ngộ hại, ta liền có cảm ứng, tới đây nhìn một cái, mới biết phát sinh đại sự như thế, vì vậy liền cùng thủy yêu kia Đấu Trận pháp. Nhưng thủy yêu kia Yêu Lực cái gì mạnh, ta tuy là Hoàng Hà Hà Thần, nhưng ở này Hắc Thủy Hà, nhưng không cách nào điều động Hoàng Hà Thủy Lực, cũng bất hấn không dưới."

Hà Bá khẽ thở dài: "Như thế, ta mới lên báo Thiên Đình, rồi sau đó ở Thủy Phủ yên lặng. Cái nào suy nghĩ (muốn) liền vào lúc này gặp nhị vị. Sầm đạo hữu tu vi hơi yếu, có lẽ không giúp được quá nhiều bận rộn, nhưng là Bạch đạo hữu pháp lực cuộn cuộn, cùng thủy yêu kia không phân cao thấp, ta nghĩ rằng có ta cùng Sầm đạo hữu tương trợ, cũng có thể có thể bắt được. Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là thủy yêu kia không luyện hóa Hắc Thủy Hà Thần Ấn."

Lúc này, Đại Bạch nói: "Trước qua xem một chút đi! Như thủy yêu kia thật ở trong mây ngày này luyện hóa Hà Thần ấn, chúng ta đây liền bắt tiện xuất thủ. Đến lúc đó, xin Hà Bá đại nhân thứ lỗi."

"Ta có thể hiểu được!" Hà Bá gật đầu nói: "Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, là lấy ta mới có thể ở khai chiến trước, cùng nhị vị nói rõ. Như chuyện không thể làm, liền không thể cưỡng cầu, yên lặng những thiên binh thiên tướng kia tới đây lại để! Xin Sầm đạo hữu tạm hơi chờ đợi đình chỉ nộ."

Đại Bạch cũng nói như vậy, Nhị Thanh đương nhiên sẽ không nói thêm gì nữa.

Dù sao Đại Bạch thật ra thì cũng là rất tích mệnh, quả quyết sẽ không tự tìm đường chết.

Chẳng qua là hấn có chút kỳ quái, hỏi Hà Bá, "Hà Thần ấn tức là Ngọc Đế ban tặng, vậy vì sao còn lại tùy tiện cái gì yêu cũng có thể tương kỳ luyện hóa? Kể từ đó, há chẳng phải là loạn sát? Nếu là thực lực so với người còn mạnh hơn yêu quái đem người giết, luyện hóa người Hoàng Hà Thủy Thần ấn, kia há không phải là mới Hà Thần?"

Hà Bá lắc đầu nói: "Tự Nhiên không đơn giản như vậy, cho dù là lễ nhượng Hà Thần vị, cũng cần Thượng Thiên hướng thiên đình báo bị, phía trên chuẩn, mới có thể nhượng ngôi. Nếu không phía trên tra đến, tất cả mọi người cần muốn chửi trách nhiệm, nhẹ thì nhốt vào Thiên Đình đại lao, nặng thì trực tiếp kéo lại Trảm Thần đài chém chết. Chẳng qua là, trong này có một cái rất máu chó địa phương, đó chính là chênh lệch thời gian."

Nhị Thanh như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, liền nghe Hà Bá lại nói: "Thiên Đình không thể nào hàng năm cũng sẽ phái người tới tuần tra, dù sao trên trời một ngày, Phàm Trần một năm, trên trời một năm tuần tra mấy lần, Phàm Trần trên căn bản chính là vài chục năm mới một lần."

"Lần trước tuần tra mới qua mấy năm, tiếp theo ít nhất còn có hai mươi ba mươi năm thời gian. Hai mươi ba mươi năm thời gian, thủy yêu kia hoàn toàn có thể mượn Hắc Thủy Hà Thần Ấn, đem thực lực bản thân tăng lên mấy cấp bậc,

Lại tẩy đi một thân Yêu Khí, cũng dễ cho tự thân đánh vào một tia Thần Tính. Cho dù đem tới bỏ đi này thân vị, khôi phục một thân Yêu Lực, đối với đem tới tu hành, cũng có không thể đo lường tác dụng."

Nhị Thanh bừng tỉnh, khó trách thủy yêu kia dám hôm qua này lớn chết, nguyên lai có tầng này nguyên nhân.

Bất quá sự tình thật giả, còn phải đi nơi đó mới có thể biết được.

Mặt trời gay gắt mới lên, Nhị xà một thân, theo Hắc Thủy Hà thẳng lên.

Kia Hắc Thủy Hà, hai bên ao đầm vô số, chất lượng nước có màu xám, cổ hữu Hắc Hà tên.

Hành có trăm dặm, Nhị Thanh đệ tam nhãn lý, chợt thấy phía trước tựa như ao đầm, vừa tựa như hồ nước nơi, thủy thái vạn đạo trùng thiên tiêu, Hà

Quang minh mông lung tứ phương.

Tình cảnh kia cái nào tựa như yêu khí? Hiển nhiên Thần Tiên ở chỗ này!

Thấy tình cảnh này, Nhị xà tương cố không tiếng động.

Hà Bá la lên: "Không được! Chẳng ngờ nước này yêu luyện hóa Hắc Thủy Thần Ân cư nhiên như thế nhanh, nhanh chóng tốc độ theo ta cắt đứt hẳn, lại có một tí kéo dài, nó Yêu Khí liền biến mất vậy!"

Hà Bá dứt lời, hét giật dữ một tiếng, một kiếm hướng kia tường quang sương sương bình hồ bỏ tới.

Hồ kia mặt bị phách ra một đạo rãnh sâu, sâu có thể thấy được đáy, lại lộ ra đáy nước Động Phủ, kia Hắc Thủy hướng hai bên phân đi, cuốn lên hơn mười trượng cao sóng lớn, tình cảnh bùng được (phải) kinh người.

"Lại là người lão thất phu này! Sao? Sáng nay tìm được người giúp?"

Một giọng nói, kèm theo một đạo Hắc Bào sâm sâm bóng người, từ đáy hồ đập thủy mà ra, thanh âm cười lên có chút dọa người. Thân ảnh kia, toàn thân bao phủ ở Hắc Bào bên dưới, bóng người bên ngoài bao phủ một tầng thần quang, nhưng là thần quang trong đó, nhưng là hắc khí cuộn cuộn, mỗi một biến, hắc khí kia sẽ gặp thiếu một tia (tơ).

"Nguyên lai là hai cái tiểu răn, tu vi ngược lại không yếu, nhưng còn chưa đủ." Hắc bào nhân kia ngẩng đầu lên, nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch, dưới hắc bào, lộ ra một đôi Xích Sắc huyết mâu, "Kia mâu răn lưu lại khi ta thị thiếp, hai người các người cút đi! Xem ở trên mặt nàng, hôm nay ta không giết người các loại (chò)!"

Vốn là còn đang suy nghĩ Hà bá có phải hay không có âm mưu gì Nhị Thanh, nghe lời này một cái, trực tiếp liền đem này về hoài nghi bị ném đến cửu tiêu vân ngoại đi.

Lại dám đối với hắc Đại Bạch vô lý như thế, tìm chết!

Bất quá có người so với hắc hoàn sinh khí, đó chính là Đại Bạch, Đại Bạch mặc dù đơn thuần, nhưng đơn thuần cũng không có nghĩa là ngu xuẩn, nàng như thế nào lại nghe không ra người này trong lời nói ác ý? Vốn là nàng cũng đang do dự có muốn hay không cùng lớn như vậy yêu chết đập đầu, nhưng nghe nói như vậy, không chết đập đầu cũng không được.

Mà cao hứng nhất, là không ai bằng Hà Bá, đối thủ như thế thần trợ công, há có thể không vui?

Bất quá, vui thì vui, Hà Bá nhưng là không chần chờ, giờ kiếm liền sát tường đi.

Nhị Thanh theo sát phía sau.

Trong tay Thanh Phong nổi giận chém, Kiếm Mang thẳng chọi lợi tể. Yêu Khí cuộn cuộn hướng tiêu, tình cảnh hoảng như thần tích.

Đại Bạch chính là trong miệng niệm động chú ngữ, chỉ bóp Pháp Ấn, rồi sau đó thấp xích một tiếng, "Núi đến!"

Liền gặp cách đó không xa một gò núi nhỏ trực tiếp bị nàng dùng Đại Pháp Lực dời qua, chỉ nghe nàng nói âm thanh 'Đi '. Núi nhỏ kia bao liền hướng thủy yêu kia đè xuống đầu đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đại Bạch hiển uy

Yêu Khí cuộn cuộn hướng vũ tiêu, thần quang đầy trời diệt.

Kiếm quang tung hoành phách thần hồ, dùi non lấp biển trấn hồ yêu.

Đại Bạch pháp lực tuy không pháp chân chính làm được dời non lấp biển, nhưng là dời tới thiên bách trượng sừng đất, điền hết cái này hồ, nhưng cũng có thể làm được.

Thủy yêu kia thấy vậy, không khỏi hừ lạnh, thần quang bay vọt, yêu khí ngưng tụ, thế nhưng Hắc Thủy Hà nước sông nhưng là sau đó lẫn lộn, hóa thành một con rồng nước, hướng kia sừng đất phóng tới.

Đại Bạch nung nấu, hướng kia sừng đất chỉ một cái, pháp lực bay vọt, kia long dụng vào sừng đất bên trên, giống như dụng vào Tinh Cương, nhất thời hóa thành đầy trời nước.

"Dời non lấp biển, Chỉ Địa Vi Đông, ngược lại cũng có chút thủ đoạn!" Thủy yêu kia hừ nhẹ, "Nhưng bọn ngươi tựa như có lẽ đã quên, ta bây giờ nhưng là này Hắc Thủy Hà Hà Thần!"

Dứt lời, kia Hắc Thủy Hà lại lần nữa cuộn cuộn, tạo thành một đạo cao vài chục trượng lăng tường, hướng trên bầu trời Nhị Thanh cùng Hà Bá phóng tới. Nhị Thanh cùng Hà Bá bóng người lại lần nữa giương cao, nhưng lại có vô số nước sông hóa thành, đầu thường luồng cá sáu thân tiểu quái vật hướng bọn họ phóng tới.

Kia tiểu quái tuy là nước sông biến thành, nhưng nhìn lại vô cùng chân thật, lân giáp rực rỡ, răng nanh sâm sâm.

Trong lúc nhất thời, Nhị Thanh cùng Hà Bá cũng trở nên có chút luống cuống tay chân.

Thủy yêu kia thấy vậy, hướng Đại Bạch lộ ra một tiếng dọa người cười, "Tiểu mẫu xà, bây giờ không người quấy rầy chúng ta, không nếu chúng ta, vui a vui a?"

Đại Bạch nghe vậy, đôi mi thanh tú đảo thụ, rút trường kiếm ra, chỉ phía trước một cái, "Kiếm này tên gọi Huyền Hoàng, ngươi hẳn phải chết nơi này dưới kiếm!"

Dứt lời, một đạo trăm trượng kiếm quang hướng thủy yêu kia ngay đầu bổ tới.

Thủy Yêu cười lạnh, rút ra một cái thủy tiên, hướng lên một chiếc, đỡ Kiếm Mang.

Huyền Hoàng giả, thiên địa chi sắc dã thiên vi Huyền, địa vi Hoàng Hà.

Kiếm kia mang, cũng có nhị sắc, trắng hay đen xuôi ngược, kì thực âm dương đồng hành.

Âm dương diễn hóa Ngũ Hành, Ngũ Hành dụng hóa Ngũ Lôi.

Chỉ một cái chớp mắt, kia thiên không liền mây đen cuộn cuộn, có Lôi Mang vào trong đó lóe lên.

Nguyên lai đây là Đại Bạch nắm giữ Ngũ Lôi Lôi Pháp thuật.

Yêu Loại, vốn là sợ Thiên Lôi, Đại Bạch lấy Yêu Thân nắm giữ Ngũ Lôi, có thể thấy kỳ thiên tư cao.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cũng không cảm thấy kỳ quái. Như tư chất không được, gì có thể lấy yêu chi phí thành tiên?

Khoảng khác, Lôi Quang đại tác, Ngân Quang chột cuộn cuộn xuống, Điện Long hàng không, hướng thủy yêu kia bổ tới.

"Không nhớ ngươi còn có này thủ đoạn, trước đây ngược lại khinh thường ngươi! Bất quá, thiên này lôi đối với ta có thể sinh ra không uy hiếp. Ha ha ha..."

Thủy Yêu vừa nói vừa cầm tiên hướng nước sông chỉ một cái, liền gặp từng đạo vòi rồng nước lên, hướng không trung hạ xuống Ngân Quang nghênh đón. Thủy có thể dẫn điện, kia Lôi Quang gặp thủy long, liền bị dẫn vào trong nước.

Nhất thời liền gặp trong nước vô số cá tôm lật lên bạch bụng, chết oan uổng.

Thật đúng là ta không giết bá nhân, bá nhân lại bởi vì ta mà chết.

Đại Bạch thấy vậy, trong lòng rất là không đành lòng, liền triệt hồi thuật này.

Trên bầu trời, Nhị Thanh thấy Đại Bạch sinh Nhân tâm, hấn và Hà Bá bị kèm chế ở chỗ này, chỉ chừa Đại Bạch độc đầu thủy yêu kia, trong lòng nhất thời sinh gấp, chỉ nâng đến thủy yêu kia nói.

Vì vậy hấn từ kia trong túi càn khôn móc ra một đem phù lục, hướng không trung ném đi, Yêu Lực bay vọt, dẫn động những phù lục kia, trong lúc nhất thời, tia sáng màu vàng đầy trời.

Trong vầng hào quang, có miếng đất thổ thứ từ trên trời hạ xuống, có cát đá nổ lên như mưa rơi.

Trong lúc nhất thời, Nhị Thanh cùng Hà Bá ngược lại càng luống cuống tay chân.

Cũng may những thứ kia do nước sông thật sự hóa thành Giáp thú, cùng với kia lăng tuyền, cũng ở đây miếng đất thạch đàm cùng sa bạo nổ bên trong, rồi rít hóa thành hư không, hóa thành đầy trời hắc vũ phiêu sái.

Thủy yêu kia thấy mình pháp thuật bị phá, không khỏi ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn.

Nhưng mà ngay tại hần hướng bầu trời nhìn lúc, trên bầu trời hai đạo kiếm quang cũng theo đó hạ xuống, Thủy Yêu cười lạnh, múa lên thủy tiên, hướng bầu trời trúng kiếm quang quạt đi.

Ba đạo quang mang đụng nhau, khí lăng lộn, nước sông cuộn cuộn, thảo tiết đất cát bay tán loạn.

Nhưng nhưng chưa từng nghĩ, Đại Bạch lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Thủy Yêu bên người, một ánh lửa hiện lên.

Ánh lửa kia cũng tầm thường, giống như một đoàn ánh nến, gió thổi một cái là có thể thổi tắt tựa như.

Nhưng là thủy yêu kia lại cảm giác mãnh liệt nguy cơ,

Cúi đầu nhìn, lại thấy ánh lửa kia lại giống như bột như vậy tan vỡ, nhìn giống như ánh nến gặp gió dập tắt, rồi sau đó nổ thành một ánh lửa tắt như vậy.

Nhưng mà ngay tại lửa này mành huyền diệt lúc, thủy yêu kia nhưng là kinh hãi, thân hình lui nhanh.

Nhưng vẫn là muộn, ánh lửa kia như bóng với hình, như phụ cốt chi thư, ghé vào Thủy Yêu trên người, tùy ý hần như thế nào vỗ vào dập tắt đều vô ích.

Đại Bạch chỉ kết pháp quyết, liền gặp ánh lửa kia nhất thời hóa thành lửa lớn, cháy hừng hực đứng lên.

Kia lửa lớn rừng rực đồng thời, Thủy Yêu lớn bố, té nằm trên đất lộn, rồi sau đó hét to: "Đây là gì hỏa? Sao đánh bắt diệt? Ngươi rút cuộc là yêu nghiệt phương nào, làm sao có thể không chế này hỏa?"

Đại Bạch hừ lạnh, "Để cho ngươi làm biết quỷ, ta là Ly Sơn Lão Mẫu Tọa Hạ Đệ Tử, ngươi yêu nghiệt này mật dám như vậy cả gan làm loạn, chết không có gì đáng tiếc!"

Rống ——

Thủy yêu kia hóa ra nguyên hình, ngửa mặt lên trời gầm hét.

Đầu thường luồng cá sấu thân hai không giống, răng nanh Thiết Trảo Hắc Lân Giáp.

Thân dài thể to lớn mấy trăm trượng, cút đằng gào hét chấn sơn giáp.

Thủy yêu kia một hóa hình, ngọn lửa kia nhưng trong nháy mắt bầy, đốt toàn thân nó. Lại mặc thủy yêu kia như thế nào lộn, như thế nào giãy vò, kia trên người lửa cháy hừng hực, nhưng là nước tắt bắt diệt, đất che không tắt.

Lên vào đáy nước lúc, trong nước bốc lửa. Đụng vào sườn đất lúc, diễm quang chói lọi.

Hà Bá thấy vậy, không khỏi nhở khí, nhìn về phía Đại Bạch lúc, cũng là âm thầm vui mừng.

"Nguyên lai Bạch đạo hữu còn luyện đến có Tam Muội Chân Hòa, thật không hổ là Cổ Tiên cao đồ."

Tam Muội Chân Hòa là trong lửa Tinh Hòa, một loại thần tiên cũng rất khó luyện thành, huống chi là yêu!

Người trong tu hành, có thể luyện Thành giả, có thể nói trong một vạn không có một.

"Các ngươi, đều đáng chết!"

Thủy yêu kia nhất thời chưa chết, rống to.

Rồi sau đó liền gặp thủy yêu kia mở cái miệng rộng, phun ra một cái thần quang phương ấn.

Hà Bá thấy vậy ấn, không khỏi la lên: "Không được! Nước này yêu muốn mượn Hà Thần ấn lực, dẫn động Hắc Thủy Hà, làm châu chết đánh một trận. Bất luận thành công hay không, hạ lưu nhất phương sinh linh cũng phải gặp nạn."

Đây cũng là cái gọi là thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp họa.

Hà Bá la lên: "Nhị vị đạo hữu, các ngươi làm phép vậy khôn kia hà thủy, còn lại giao cho ta!"

Nhị Thanh giương mắt nhìn lên, kia hà thủy cuộn cuộn gần trăm trượng, quay đầu hướng bọn họ tráo đến, như thế nào tốt như vậy vậy khôn? Hần có thể làm, chính là rút ra trường kiếm, Yêu Lực tuôn ra, hướng kia đầu sóng bỏ ra mấy kiếm, đem một cỗ lực lượng chém thành vài luồng phân tán lực lượng.

Mà Hà Bá là móc ra một vật kim quang lập lòe Pháp Ấn, hướng kia Hắc Thủy Hà Thần Ấn ném đi.

Còn lại, liền giao cho Đại Bạch.

Lưỡng đạo Thần Ấn đụng nhau, nổ lên từng đạo thần quang, kia Hắc Thủy Hà Thần Ấn thần hà Bá ném ra Thần Ấn đụng một cái, nhất thời thần quang rung động, rồi sau đó băng tán.

Kia gần cao trăm trượng đầu sóng mất đi thần lực địa duy trì, nhất thời tựa như mất đi sinh mệnh, suy sụp đi xuống, nhưng là kia đập ầm ầm xuống sông thủy, nhưng là kích thích mấy trượng Thủy Lăng, tràn ra mờ.

Đại Bạch làm phép, đem những thứ kia nước sông hồi phục lại dẫn dắt vào Hắc Thủy Hà bên trong.

Chẳng qua là lúc này, thủy yêu kia nhưng là rống to, "Chết đi! Đều đi chết đi!"

Nguyên lai ở Nhị xà một thân đều tự làm việc lúc, thủy yêu kia đã phun ra Yêu Đan, cũng đem còn dư lại cuối cùng Yêu Lực dẫn nhập viên kia Yêu Đan bên trong, muốn nổ Yêu Đan.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Hà Bá luận đạo

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, thân hình rớt rít lui nhanh, đồng thời hướng kia Hà Bá nhìn.

Đường đi bên trên, bọn họ liền đã nghĩ đến sẽ có khả năng này phát sinh. Lúc ấy bọn họ liền hỏi Hà Bá có gì đối sách, Hà Bá từng cùng bọn họ nói, nếu thật như vậy, thì dễ lắm.

Hiển nhiên, hẳn đối với lần này, đã là sớm có chuẩn bị, thậm chí cảm thấy được (phải) như thế mới càng thêm tốt hơn làm.

Lúc này thấy thủy yêu kia lại phun ra Yêu Đan, tựa hồ chuẩn bị tự bạo, kia Hà Bá liền không khỏi lảng tiếng cười dài, "Thật là Thiên Đình có đường người không đi, địa ngục không cửa người lại tới!"

Chỉ thấy hần thân nhiên móc ra một cái mạng nắp hũ sành, hũ sành đen thui, so với tầm thường hũ sành càng khó coi. Nhưng khi Hà bá đem kia hũ sành hướng viên kia Yêu Đan đầu đi, trong miệng nói lầm bầm lúc, liền thấy kia hũ sành nhất thời thần quang diệu diệu, diệu biết dùng người không mở mắt nổi. Tới gần kia Yêu Đan lúc, kia hũ sành lon nấp tự lật, trong nháy mắt liền đem kia Yêu Đan cho thu vào đi, lại đổ lên nắp.

Thủy yêu kia Yêu Đan vừa bị thu đi, liền cùng kia Yêu Đan mất đi liên lạc. Không cảm giác được chính mình Yêu Đan, thủy yêu kia nhất thời kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt suy sụp đi xuống.

Mất đi Yêu Lực chống đỡ, thủy yêu kia ở Tam Muội Chân Hóa thiêu đốt hạ đã không có cách nào gãy giữa, Đại Bạch giờ lên trong tay Huyền Hoàng kiếm, hướng thủy yêu kia bổ tới, nhất thời đưa nó chém thành hai khúc.

Lúc này, Nhị thanh mi tâm thụ nhãn mở ra, liền gặp thủy yêu kia chỉ hồn bốc lên, như muốn hướng Đại Bạch nhào tới một dạng nhưng lại có hai cái ống khóa từ trong hư vô xuyên ra, trực tiếp đưa hần khóa lại.

Nhị Thanh một lần nữa thấy kia hai cái trang phục giống nhau như đúc Câu Hồn Sứ Giả.

Kia hai cái Câu Hồn Sứ Giả gặp Nhị thanh mi tâm thụ nhãn, không khỏi khẽ run, nhẹ hướng hần thi lễ một cái, xoay người kéo thủy yêu kia chỉ hồn liền đi, chưa đủ nửa hơi thời gian, liền tan biến không còn dấu tích.

Nhị Thanh thấy vậy, trong lòng đã mất cái gì kinh dị.

Ngay cả thần tiên cũng tồn tại thế giới, có Địa Phủ tồn tại, lại có cái gì đáng giá kỳ quái?

Không bao lâu, thủy yêu kia thân thể liền bị Tam Muội Chân Hỏa đốt thành một nhúm bụi bậm, chỉ để lại một cây Hắc Thủy tiên cùng một cái Túi Càn Khôn rớt xuống đất.

Về phần cái đó Hắc Thủy Hà Hà Thần ẩn, đã bị Hà Bá cho lấy đi.

Lúc này Hà Bá, nắm Hắc Thủy Hà Thủy Thần ẩn, nước mắt liên tục, trong miệng bễ đọc một chút.

Cẩn thận lắng nghe, nguyên lai là Thiên lỵ văn, gần hậu thể điều văn.

Một mối cân nhắc kỳ bình sinh sự tích sau, Hà Bá lại nắm ẩn thờ dài nói: "Huynh bình sinh mọi chuyện tất cả thiện, duy người quen không biết vậy! Đệ sớm vị kia cá sấu yêu không phải là người lương thiện, huynh liền không nghe, nay hối không kịp vậy!"

Rồi sau đó lại cười nói: "Huynh hãy yên tâm đi, đệ đã xem này cá sấu yêu đền tội, vì huynh tuyệt kẻ thù!"

Nhìn kia Hà Bá vừa khóc lại thán hồi phục lại cười, Nhị Thanh cũng không khỏi than nhẹ.

Nhưng lại có chút, vì sao này Hà Thần cùng này Hắc Thủy Hà thần như thể huynh đệ tình thâm? Không phải nói, Tu Hành Giả, cần chém tới thất tình lục dục, mới có thể được chứng tiêu dao sao?

Thu hồi thủy yêu kia rơi xuống đồ vật, các loại (chờ) kia Hà Bá tâm tình hơi liễm, Nhị Thanh liền tiến lên đem nghi ngờ trong lòng nói tới.

Hà Bá nghe vậy, liền không khỏi cười nói: "Chúng ta cùng người các loại (chờ) bất đồng, chúng ta Thủy Thần Sơn Thần, có thể ngồi này thần vị, rất nhiều tất cả không phải là tu luyện thành công chi nhân. Chính là khi còn sống hạnh thiện, sau khi chết Ngọc Đế niệm tình ta các loại (chờ) cả đời làm thiện không dễ, phương phong làm nhất phương Thần Linh, đến chúng ta tiếp tục phù hộ nhất phương sinh dân."

Hắn lắc đầu thờ dài nói: "Giống ta các loại (chờ) như vậy Thủy Thần Sơn Thần, pháp lực phần lớn tất cả xuất xứ từ Sơn Thần ẩn cùng Thủy Thần ẩn, tự thân lại cố gắng thế nào tu hành, tu vì tăng trưởng cũng là có hạn, chỉ vì chúng ta phần lớn vì sau khi chết Phong Thần, thiếu 'Mệnh'. Không cách nào giống như bọn người như vậy có thể làm đến tánh mạng Song Tu."

Nhị Thanh gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ.

Hà Bá lại nói: "Nhưng giống ta các loại (chờ) như vậy, tự nhiên cũng có chúng ta chỗ tốt, giống như người lúc tài sở hồi cái kia như vậy, chúng ta không quan tâm có thể hay không ảnh hưởng tu hành, thất tình lục dục chém không chém cũng không có vấn đề. Trường Sinh tất nhiên không quá mức vấn đề, về phần tiêu dao, ở nơi này hơn vạn dặm Hoàng Hà, ngược lại cũng dễ dàng."

Nhị Thanh liếc hắn một cái, thầm nghĩ: Quả nhiên, Thượng Thiên Phong Thần, tiêu dao liền chỉ nói không người!

Ở nơi này vạn dặm Hoàng Hà tiêu dao cái gì dễ, nhưng rồi đi này vạn dặm Hoàng Hà đây?

Quả nhiên, ban đầu không đáp ứng kia Giáp Tử thần Thượng Thiên làm sủng vật, là hoàn toàn chính xác.

Như khi đó liền thuận theo Thượng Thiên, bây giờ còn có lần này tạo hóa sao? Còn có thể lạy Ly Sơn Lão Mẫu thầy sao? Còn có thể gặp vị này trong truyền thuyết sư tỷ sao?

Nghĩ đến này, Nhị Thanh lại một lần nữa than nhẹ: "Tiêu dao, Trường Sinh, toàn bộ Tu Đạo Giả trọn đời thật sự theo đuổi mục tiêu. Nhưng vì thế mà đem chính mình toàn bộ tình cảm chém tất cả diệt, có thể đáng giá?"

Hà Bá nghe vậy, liền không khỏi khẽ cười nói: "Có đáng giá hay không, chỉ nhìn cái người nội tâm. Được mất được mất, có tất nhiên sẽ có thất. Như có lòng ràng buộc, thì như thế nào tiêu dao? Thiên Địa Bất Nhân, lấy vạn vì vật vì sở cầu, là có thiên địa tiêu dao. Lại nói Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Địa Tứ Cửu, Nhân Độn một trong số đó, là có trời không tuyệt đường người, luôn có một chút hi vọng sống. Liền, hữu tình vô tình, ai nói có thể chuẩn?"

Nhị Thanh bị hắn nói có chút choáng váng, còn không có suy nghĩ (muốn) biết, lại nghe thấy Hà Bá nói: "Tu Đạo Giả nói tiêu dao hậu thế, nên chém diệt thất tình lục dục, là Thái Thượng vong tình. Nhưng Thái Thượng vong tình, thật là chém chết thất tình lục dục, tuyệt tình tuyệt tính ư? Lão Quân nói Thượng Thiện Nhược Thủy, dạy người hành thiện, như thế, có thể nói không tình ư? Là cố, tình này ứng không phải là cảm tình chi tình, là tâm tình chi tình. Thái Thượng vong tình, vong tình mà chí công. Nhưng chân chính thật đáng buồn giả, tất cả lấy có lòng ràng buộc, đừng có thể tiêu dao làm lý do, nói tình này là thất tình lục dục chi tình, liền chém chết thất tình lục dục, làm vậy tuyệt tình tuyệt tính người."

Nhị Thanh cũng cảm thấy, lời này khá có đạo lý.

Nếu thật chém tới thất tình lục dục, kia cùng cỏ cây có gì khác nhau đâu?

Người sống hậu thế, như không điểm theo đuổi, kia cùng cá mập khác nhau ở chỗ nào?

Nhưng mà này theo đuổi, hẳn là muốn?

Tu Hành Giả đuổi theo cầu trường sinh, theo đuổi tiêu dao, há lại không phải là muốn?

Nghĩ tới nghĩ lui, Nhị Thanh liền có nhiều chút mộng vòng.

Hà Bá thấy hần mày kiếm thâm tóa, liền mỉm cười nói: "Người bây giờ vừa mới Ngưng Đan hóa hình, cách chân chính Thành Đạo, còn có một đoạn rất xa đường lấy đi. Loại vấn đề này, có thể từ từ suy tư, trong đó hoặc đúng hoặc sai, ai đúng ai sai, có vô số thời gian tạo điều kiện cho người chứng thực, không cần nóng lòng nhất thời."

Bỗng nhiên dừng lại, hần lại nói: "Chân chính thật đáng buồn giả, chính là kia chém chết thất tình lục dục, lại như cũ thần kỳ tiêu dao giả. Thất Tình diệt, Lục Dục tuyệt, người Vô Tình Vô Dục, cùng cỏ cây súc sinh có gì khác nhau đâu? Sâu kín mấy trăm năm năm tháng, sống chỉ giống như cỏ cây súc sinh, biết bao thật đáng buồn thật đáng tiếc lại đáng thương!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi cảnh tỉnh.

Suy nghĩ một chút cũng phải, bất cứ chuyện gì, chưa từng cảm lên, làm sao nói buông xuống?

Không ăn kia thịt tư vị, liền lời nói nhẹ nhàng buông tha, há không đáng tiếc?

Ăn rồi, lại buông tha cho, cũng có thể mình bạch kia thịt là đồ ăn ngon (ăn ngon), còn chưa đồ ăn ngon (ăn ngon)!

Không thể ăn mà buông tha, kia thuộc bình thường. Như ăn thật ngon mà buông tha, kia há không tương đương tại trui luyện thân mình ý chí, để cho thân mình không vì Ngoại Vật mê hoặc?

Giống như Lão Mẫu khả năng đã tính ra hần tới tìm hần sư tỷ, sẽ bị hần sư tỷ sờ mê, nhưng Lão Mẫu cũng không để cho hần dừng chỗ này, ngược lại ngôn lợi ở tây nam, để cho hần trực tiếp tới này tìm hần sư tỷ như thế.

Nghĩ đến, Lão Mẫu cũng cảm thấy, chỉ có chân chính cảm lên, lại buông xuống, mới có thể được chứng chân chính tiêu dao.

Nghĩ thông suốt đoạn mấu chốt này, Nhị Thanh tâm tình liền trót lọt không ít. Tâm cảnh cũng không giống hơn nữa trước như vậy cẩn thận từng li từng tí, sợ đầu sợ đuôi, mà là trở nên hơn tùy tâm sở dục, phóng khoáng ngông nghênh.

Nhưng hần cũng không ý thức được, nghĩ thông suốt đoạn mấu chốt này, hần tâm cảnh, đã bay vọt một cấp độ.

Gặp Nhị Thanh ngẩng đầu lên, ánh mắt thanh minh, rất có hăm hở cảm giác, Hà Bá trong lòng rất là kinh dị, than thầm: Quả nhiên không hổ là Cổ Tiên đệ tử, kỳ ngộ tính, quả không phải là người bình thường có thể so với!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Trong núi cổ hồ

Nhị Thanh móc ra Thủy Yêu roi xuống Túi Càn Khôn, mỉm cười nói: "Bây giờ, mọi người có thể thương lượng một chút như thế nào chia cắt lần này thu hoạch!"

Hần vừa nói, đem Túi Càn Khôn xách ngược, đi xuống ngã một cái, liền gập đủ loại màu sắc hình dạng bảo vật lăn xuống, xếp thành một tòa núi nhỏ bộ dáng. Trừ cái kia có chút vụn vụn thủy tiên ra, đập vào mắt, phần lớn đều là quang mang chớp thước đủ loại vàng bạc châu báu, Phù Lục, sách vở các thứ.

Hà Bá gặp những thứ đó, hai con mắt lại dần dần ướt át, nói: "Túi càn khôn này là ban đầu ta người huynh trưởng kia sinh nhật lúc, ta tặng cho hần vật. Ta người huynh trưởng kia hoan hỷ nhất quang mang chớp thước vật, cũng hoan hỷ nhất cất giữ những thứ này vật nhỏ. Ở tại chúng ta Thần Tiên trong mắt, những thứ đó, chỉ có thưởng thức chỉ dụng, không quá mức cách dùng khác, nhưng hần gần là ưa thích. Thủy yêu kia cũng rất thích, chính là bởi vì như vậy, hần có thể cùng ta người huynh trưởng kia trở thành chí giao, nhưng ta người huynh trưởng kia nhưng là không biết, thủy yêu kia bụng chứa dao găm..."

Nhị Thanh thấy hần như thế nói, thần giác không khỏi có chút rút ra rút ra, nói: "Nếu như thế, vậy những thứ này liền trả lại dư người đi! Ta chỉ muốn cái điều thủy tiên lại dễ."

Kết quả Hà Bá lại lắc đầu khoát tay nói: "Không không, những thứ này cùng ta không quá mức dùng, nhị vị thu chính là, nếu muốn tư người thấy vật, ta kia trong thủy phù liên có không ít ta người huynh trưởng kia thật sự đưa vật."

Hắn vừa nói, đem kia hũ sành móc ra, đổ ra bên trong Yêu Đan, nói: "Viên này Yêu Đan cho ta cũng không có tác dụng lớn, liền đưa cho nhị vị đi! Lân này may có nhị vị tương trợ, mới có thể trừ đi lão này, cho ta vậy cũng thương huynh trưởng báo thù. Thủy yêu kia Pháp Khí cùng với khác tất cả cất giấu, ta tất cả không cần, chỉ có này Thủy Thần Ấn..."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tất cả rõ ràng, Thủy Thần Ấn bọn họ phải đi cũng không cái gì dùng.

Hà Bá đã đem việc này báo lên Thiên Đình, ít ngày nữa liền có thiên binh thiên tướng tới đây, coi như luyện hóa này Thủy Thần Ấn, cũng chỉ là tự trói mình a.

Đại Bạch mỉm cười nói: "Kia Thủy Thần Ấn cho ta các loại (chờ) cũng là vô dụng. Về phần còn lại, nếu Hà Bá đại nhân không cần, chúng ta đây liền vui về nhận."

Thấy Đại Bạch như thế "Lòng tham". Nhị Thanh hơi có chút kinh ngạc.

Thủy yêu kia thủy tiên đã bị Tam Muội Chân Hỏa cháy sạch có chút vụn vụn, hiển nhiên kia tiên chất liệu cũng không khá lắm, ít nhất so với kia đại thủ tùy thân Pháp Kiếm phải kém nhiều chút.

Về phần kia Túi Càn Khôn, chất liệu hẳn không kém, ngay cả Tam Muội Chân Hỏa đều không đem cháy hỏng.

Hơn nữa so sánh kia Thủ Yêu Túi Càn Khôn, cái này Túi Càn Khôn, không chỉ có dạng thức đẹp mắt, trong đó không gian cũng so với kia Thủ Yêu Túi Càn Khôn lớn hơn mười nhiều gấp mấy lần.

Nhị Thanh hiểu được, cái này đã không cần phải nữa độ lại, có thể mang liền dùng.

Cuối cùng Hà Bá không có gì cả muốn, chỉ lấy đi Thủy Thần Ấn.

Rồi sau đó Đại Bạch lại làm phép, đem này điền hồ dời dời về chỗ cũ, hỏi tiếp Nhị Thanh, "Nơi này đã cách Thanh Thành không xa, nếu không về núi trước?"

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định theo Hà Bá trở lại kia Đại Biệt Sơn dư mạch một chuyến, dù sao nguyên bản chính là phải đi nơi đó một chuyến, nếu không đi một chút, phảng phất tâm lý chung quy có chuyện gì tưởng nhớ.

Vì vậy, Nhị và một thần liền lại đường cũ trở về, tại mặt trời lặn trước, đi tới ban đầu Nhị Thanh leo núi chỗ. Cùng Hà Bá nói lời từ biệt sau khi, Nhị và lại giá Khôi Vân đầu, bay đi núi kia bên trong.

Không lâu lắm, Nhị Thanh liền tới đến tòa kia hồ ly động.

Đáng tiếc, đập vào mắt, đã không còn ban đầu như vậy thịnh vượng phồn vinh chỉ Phồn Thịnh cảnh tượng. Dục Điền hoang vu vô diệp vũ, càng không ban đầu đánh đập hồ. Hà quang thủy sương tất cả tàn đi, leo Nhai lão đẳng cũng dần dần khô.

Nhị Thanh Thần Thức đảo qua, phát hiện hai bóng người tại kia Động Quạt sâu bên trong run lẩy bẩy, hiển nhiên cảm giác được bọn họ đến. Chẳng qua là nhất thời không nhận ra Nhị Thanh Khí hơi thở.

"Lão hồ, còn nhớ ta hay không?"

Nhị Thanh dùng thần thức đem tin tức truyền đạt tới hồng hồ trong đầu, "Ta là Nhị Thanh, không biết nơi này phát sinh chuyện gì? Sao sẽ biến thành bây giờ như vậy lụn bại cảnh tượng?"

Hồng hồ không nghĩ tới người vừa tới lại là ban đầu cái điều Thanh Xà, trong bụng nhất thời cảm khái rất nhiều.

Lúc trước cái điều Thanh Xà, tu vi so với hắn còn phải hơi kém một ít, nhưng hôm nay, người ta đã hóa hình thành công, mà hắn vẫn còn duy trì hồ hình, chênh lệch này, đã chênh lệch quá lớn.

Không lâu lắm,

Lão Hồng hồ liền dẫn một cái tiểu hồng hồ đi ra cửa động.

So sánh Lão Hồng hồ ngực giữa còn có Bạch Mao, cái này tiểu Hồng hồ nhưng là toàn thân như lửa, không một tạp mao, rất là kỳ dị. Đen lay láy mắt to, như hai khóa đá quý màu đen khảm nạm.

"Chẳng ngờ là cổ nhân tới thăm, lão hủ không có từ xa tiếp đón, chỗ thất lễ, xin hãy thứ lỗi!"

Lão Hồng hồ thanh âm, càng lộ vẻ già nua. Mà đi theo nó phía sau cái kia tiểu Hồng hồ, Nhị Thanh cũng không hiểu được có cảm giác quen thuộc, hiển nhiên là hắn sau khi đi mới ra đời.

"Lão hồ không nên khách khí, vị này là nhà ta sư tỷ, họ Bạch!" Nhị Thanh đem Đại Bạch giới thiệu cho lão hồ, rồi sau đó lại hỏi: "Nơi đây sao sẽ trở nên như thế?"

Lão hồ nghe vậy, hướng Đại Bạch vấn an, rồi sau đó than nhẹ, nói: "Ban đầu tiên sinh rời đi nơi đây, chúng ta sinh hoạt tự cũng không cái gì lo lắng. Nhưng qua có hơn bốn mươi năm, liền có thật nhiều khá có Pháp Lực người lên núi săn thú, lão hủ mặc dù binh kính thủ hộ, không biết làm sao được hay lại là không thể bảo toàn bọn họ tánh mạng..."

Nói tới nhiều chút, lão hồ liền không khỏi ruột gan đứt từng khúc, lão lệ tung hoành.

Theo sau lưng nó tiểu hồ ly ô ô kêu, tựa như đang an ủi.

"Nếu không phải còn có tên tiểu tử này cản lão hủ trông chừng, lão hủ thật muốn theo chúng nó đi."

Nó vừa nói, hồ mặt lại lộ hiền hòa chi sắc, móng vuốt khế vuốt ve cái kia tiểu Hồng hồ. Kia tiểu Hồng hồ híp mắt, hưởng thụ lão tổ tông từ ái, chỉ là có chút khiếp khiếp nhìn Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Nhắc tới tám mươi mấy năm trước, Nhị Thanh không khỏi nhớ tới tiểu Thanh bọn họ. Lục Hồ cùng Đại Hùng bọn họ, cũng là khi đó bị người săn giết, mà tiểu Thanh cũng là khi đó rời đi.

Nghĩ đến, những thứ kia lên núi săn thú người, hẳn là những thứ kia xâm phạm dị tộc người.

Đã lâu, lão hồ mới nói: "Tiên sinh tài cao, mới bắt quá trăm năm, liền đã thành công hóa hình, so sánh với nhau, lão hủ thật là thẹn thùng gặp cố nhân người!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ta người bất đồng, không thể như này so sánh. Ta không quá mức ràng buộc, có thể một lòng tu hành, người lại ràng buộc rất nhiều, tu hành tự nhiên không làm được tâm vô bàng vụ."

Cùng Nhị Thanh trò chuyện một hồi, lão hồ kia liền nói: "Tiên sinh, lão hủ có một yêu cầu quá đáng, không biết có nên nói hay không!"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Nói đi! Có thể giúp đỡ, ta nhất định không thoái thác!"

Lão hồ gật đầu một cái, cúi đầu mắt nhìn trước mắt tiểu Hồng hồ, nhắc nhở ở tiểu Hồng hồ đầu nhỏ bên trên nhẹ nhàng vuốt ve, nói: "Lão hủ muốn làm kia lần gắng sức cuối cùng, độ kia Hóa Hình Chi Kiếp. Duy có một chuyện không yên lòng, chính là này tiểu Hồng Lăng. Lão hủ muốn đem hồng lăng phó thác Vu tiên sinh, yêu cầu tiên sinh thay mặt che chở, như tiên sinh đáp ứng, lão hủ là được tâm vô ràng buộc, an tâm Độ Kiếp vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, mắt nhìn Đại Bạch, lại mắt nhìn tiểu Hồng hồ, rồi sau đó nghĩ đến Đại Bạch Tu Hành Chi Sở còn có một chi Bạch Mã Tuyết Luyện, liền gật đầu nói: "Tạm thời che chở nó, đảo không quá mức vấn đề. Bất quá ta còn là hy vọng lão hồ người có thể gắng gượng qua kiếp này, rồi sau đó trở lại đón nó."

Lão hồ mừng rỡ bái nói: "Đa tạ tiên sinh xuất thủ tương trợ! Lão hủ nếu có thể vượt qua kiếp này, tiên sinh ân, nhất định không quên. Như không độ được, liền chỉ có kiếp sau kết cỏ ngâm vành để báo người!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Mang hồ về núi

Nhị xà không ở chỗ này bao lâu, liền dẫn tiểu Hồng Lăng cáo từ rời đi.

Lão hồ muốn Độ Kiếp, không muốn để cho Nhị Thanh bọn họ thấy nó khi độ kiếp hình dạng, có lẽ chính hắn cũng không có lòng tin gì có thể vượt qua kiếp này đi! Nếu không cũng không cần hướng Nhị Thanh uỷ thác.

Nếu lão hồ không muốn để cho bọn họ thấy nó cuối cùng bộ dáng, Nhị Thanh tự cũng không thể cưỡng cầu, có lẽ như vậy, cho tiểu Hồng Lăng giữ lại

điểm niệm tưởng, cũng là tốt.

Tiểu Hồng Lăng lúc đi, khóc hi lý hoa lạp, tựa hồ cũng ý thức được, phải rời khỏi lão tổ tông cực kỳ lâu, thậm chí là vĩnh viễn.

Vậy cũng thương tiểu bộ dáng, thật là người nghe thương tâm, người gặp lưu luyến.

Đại Bạch liền phụng bồi nàng lau hai hàng nước mắt, có thể thấy kỳ tâm có nhiều mềm mại.

Dọc theo đường đi, Nhị xà Đẳng Vân Giá Vụ, Nhị Thanh trong ngực ôm tiểu Hồng Lăng, tiểu Hồng Lăng đã khóc qua một trận, ngủ mất, như thằng bé con như thế.

Gặp Nhị Thanh khẽ vuốt ve tiểu Hồng Lăng, nhìn ánh sao lóe lên Tinh Không xuất thần, Đại Bạch liền hỏi: "Sur đệ đang suy nghĩ gì?"

Cùng lúc ra cửa so sánh, trở về nhà lúc, Nhị Thanh tâm tình, rõ ràng trầm thấp không ít.

Nhị Thanh than nhẹ một tiếng, nói: "Ta đang nghĩ, khả năng lại một cái cổ nhân sắp rời đi, trong lòng có chút cảm giác khó chịu. Có hay không chính là bởi vì nguyên nhân này, là cổ, rất nhiều người trong tu hành liền chém tới trong lòng ràng buộc, hoặc trở về sơn lâm, hoặc xuất gia, như thế như vậy, mới có thể vô ràng buộc, mới sẽ không bị các loại tâm tình ảnh hưởng tâm cảnh, mới có thể tâm vô bàng vụ an tâm tu hành?"

Vấn đề như vậy, Đại Bạch hoàn toàn không có biện pháp cho Nhị Thanh câu trả lời.

Nhất thời, Nhị xà đều có chút yên lặng.

Đã lâu, Nhị Thanh mới áy náy nói: "Sur tỷ, thật xin lỗi! Để cho những thứ này kỳ quái vấn đề ảnh hưởng người tâm tình. Nếu ta không xuất hiện, sur tỷ bây giờ chắc còn ở núi kia bên trên nhân nhữ tu hành đi!"

Đại Bạch nghe vậy đôi mi thanh tú có chút thiêu xuống, nói: "Sur đệ cũng đừng nói như vậy, nhân nhữ có nhân nhữ được, nhưng như bây giờ, cũng có như bây giờ hay. Ít nhất, sur đệ xuất hiện, để cho ta tăng trưởng kiến thức không ít. Chuyến này đi ra, ta cũng tăng trưởng không hiếm thấy nghe thấy."

Nàng vừa nói, cũng đi theo nhìn về phía kia Mạn Thiên Tinh Thần, tiếp tục nói: "Lúc trước, ta từng ở trong sách từng thấy, Tu Hành Giả có thể đi hồng trần Luyện Tâm, nhưng như thế nào luyện? Luyện gì tâm? Ta nhưng vẫn chưa từng minh bạch. Bây giờ ngược lại có chút có thể hiểu, có lẽ Luyện Tâm, chính là việc trải qua những thứ này đi! Có ràng buộc, mới biết ràng buộc vì sao, mới có thể nói buông xuống. Như vô khiến vô quái, làm sao nói buông xuống? Lại buông xuống cái gì?"

Nhị Thanh nghe vậy không khỏi có chút kinh ngạc, rồi sau đó cười nói: "Sur tỷ như vậy huệ chất bát tâm, như bị kia ni cô gặp, thế nào cũng phải kéo sur tỷ đi xuất gia không thể!"

Đại Bạch gặp Nhị Thanh nói đùa, cũng liền cười nói: "Như thế như vậy thay đổi địa vị chuyện, đó là vụn vụn không làm được. Nếu không một cái khi sư diệt tổ, liền thoát thân không được người!"

Nhị Thanh nghe vậy, cùng Đại Bạch bên nhìn nhau cười, tâm tình tốt không ít.

Như thế như vậy, tuy nói nhiều con tiểu hồ ly, nhưng dọc theo con đường này, thật cũng không cái gì biến hóa, phần lớn đều là Nhị xà đang nói chuyện tán gẫu, cáo nhỏ hồ Hồng Lăng chẳng qua là mở mắt to, nhìn một chút cái này, lại nhìn một chút cái đó, tuy có hiểu kỳ, nhưng nhưng có chút nhút nhát.

Nói chung bên trên, ăn nhờ ở đậu người, cũng sẽ tựa như nó như vậy cẩn thận từng li từng tí đi!

Ngày kế, Nhị Thanh cùng Đại Bạch rút cuộc trở về Thanh Thành.

Quần sơn vẫn hội xanh biếc, Thiên Phong còn cũ tranh nghiên.

Hạc kêu ung lẹ, hồ gặm viên hí, như cũ bên tai không dứt.

Gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch trở lại, Tuyết Luyện một bộ hân hoan địa hu duật duật kêu lên vui mừng không ngừng, vây quanh Nhị Thanh cùng Đại Bạch chuyển, cái đuôi kia bỏ rơi với chỉ con chó nhỏ mà tựa như, để cho Nhị Thanh nhìn rất là không nói gì.

Nhị Thanh ôm tiểu hồ ly cho Tuyết Luyện giới thiệu: "Tuyết Luyện, vị này là Hồng Lăng, sau này cũng sẽ ở nơi này, sau này người được che chở nó điểm, hiểu không?"

Hắn vừa nói, trực tiếp đem Hồng Lăng đặt ở Tuyết Luyện trên đầu, để cho Tuyết Luyện một chút liền nhảy không đứng lên, dè dặt đỡ lấy nó, rất sợ đem nó từ trên đầu bỏ rơi tới.

Xem nó bộ dáng như thế, Đại Bạch không khỏi che miệng bật cười.

Đi tới bờ hồ, Nhị Thanh lại đem tiểu hồ ly từ Tuyết Luyện trên đầu ôm xuống,

Cùng Đại Bạch đạp sóng đi.

Thấy tình cảnh này, Tuyết Luyện chỉ có thể ngẩng đầu nhìn, thần giác co quắp, đánh hạ mũi phi phi, sau đó dè dặt thân móng, thử thăm dò nước hồ.

Nhị Thanh nói, muốn lên kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, liền chính mình lợi qua đi.

Nhưng là kia ngàn trượng khoảng cách, nhưng là để cho Tuyết Luyện vô số lần ngấm hồ than thở.

Thu xếp ổn thỏa tiểu hồ ly sau khi, Nhị Thanh liền nói: "Sur tỷ, ta xuống núi một chuyến, đi mua nhiều chút rau cải dưa và trái cây trở lại, buổi tối ta làm chút thức ăn, ăn mừng một chút tiểu Hồng Lăng đến, đồng thời cũng ăn mừng một chút chúng ta lần này đi ra ngoài thu hoạch. Sur tỷ có cần gì ta mang sao?"

Đại Bạch suy nghĩ một chút, lắc đầu một cái, nói: "Không nghĩ ra có cái gì thiếu, ngươi tự xem mua đi! Ta ở chỗ này bồi bồi tiểu Hồng Lăng."

Nhị Thanh gật đầu một cái, ra ngoài, bay lên trời, giá vụ đi.

Đi có mấy chục dặm, gặp mây dưới có tòa thành lớn, Nhị Thanh tìm một nơi vắng vẻ, ẩn hạ đụn mây.

Mới biết thành này chính là Ích Châu thủ phủ, chẳng qua là nhìn sinh dân trước khi đi vội vã, cửa hàng bán lẻ tiêu điều, hoàn toàn không có Thiên Phủ Chi Quốc phồn thịnh cảnh tượng.

Lúc này hán mới nhớ tới, bây giờ này nhân gian, chính xử ở nhiều nước tranh trong chiến đấu.

Nghĩ tới những thứ này, Nhị Thanh liền lắc đầu một cái, đời này, hán thân là xà, hóa thành yêu, cùng nhân gian giới thị phi phi, đã không có bất cứ quan hệ nào.

Đi ở bài tìm lỗi có roi đến mức đầu đường đường hàm chân, Nhị Thanh rất nhanh liền đem chính mình cần đồ vật mua chỉnh tề. Đang chuẩn bị tìm một hẻm lách nơi vắng vẻ, liền gặp một nhóm khoác giáp sĩ tốt phóng ngựa mà tới. Người đi đường thấy vậy, nhanh chóng hướng hai bên nhảy lên đi.

Nhìn tình hình này, trong ngày thường loại chuyện này, hán là không ít phát sinh.

Nhị Thanh cũng theo bước chuyển một cái, lui vào trong một cửa hàng.

Thấy kia đội Giáp Sĩ đi xa, liền nghe có người sau lưng than nhẹ, "Bây giờ thế đạo này, khi nào mới là một đầu a! Nhiều năm liên tục chinh chiến không nghỉ, nhìn dáng dấp, chiến tranh lại muốn tới rồi!"

Lão nhân kia than nhẹ một tiếng sau khi, liền hướng Nhị Thanh nói: "Vị công tử này, nếu không có chuyện hán, liền nhanh lên một chút đi về nhà đi! Lão hán phải đóng cửa hiệu!"

Nhị Thanh quay đầu nhìn một chút, mới phát hiện, đây là nhạc khí tiệm.

Vắng lặng khèn hoàng, cầm đàn tranh Tỳ Bà, chuông hòa âm Đại Cổ... Cái gì cần có đều có.

Nhị Thanh thấy vậy, liền nói: "Lão trượng, này bình hoang mã loạn, còn sẽ có người mua này nhạc khí?"

Lão trượng mắt nhìn Nhị Thanh, không khỏi cau mày, liền nói: "Công tử không biết ư? Bình hoang mã loạn đối với bọn ta tiểu lão bách tính mà nói, kia tất nhiên xấu đến không thể xấu nữa chuyện xấu. Nhưng đối với những vương công quý tộc kia nhóm mà nói, khác nhau vừa có thể nhiều đến bao nhiêu? Vẫn còn chưa phải là hàng đêm sinh ca? Mỗi ngày say múa?"

Nhị Thanh: "..."

Được rồi! Chính mình quả nhiên có chút ngu xuẩn.

Nhìn thấy Nhị Thanh không nói, lão già kia cũng có chút lo âu, nhìn Nhị Thanh khí chất này, hán có chút lo âu Nhị Thanh có phải hay không cái nào đạt quan quý nhân trong nhà đi ra công tử, hán nói như vậy, há chẳng phải là ngay cả trước mắt công tử này cũng phải tội? Hán có chút hận không được cho mình một cái tát.

Nhưng mà để cho hán không nghĩ tới là, Nhị Thanh lại lắc đầu một cái, hỏi "Lão trượng, ngươi nơi này có nhạc khí, có thể có nhạc phổ? Hoặc là dạy người luyện nhạc thư tịch?"

Lão già: "..."

Lúc này đến phiên lão già kia buồn bực.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Loại khác tu hành

Sau nửa giờ, Nhị Thanh tung người đáp mây bay mà quay về.

Hắn trong túi càn khôn, nhiều đem dao cầm cùng quan tâm ngọc tiêu, cũng không thiếu sách vở cùng giấy và bút mực. Sách vở trừ có liên quan cầm kỳ thư họa, cũng có các loại tạp thư, ví dụ như được điển loại.

Kia Hắc Thủy Hà nguyên Hà Thần trong túi càn khôn, gần tồn không ít vàng bạc châu báu, Nhị Thanh đem các loại đổi thành sách vở cái gì, cũng coi là không phụ lòng những thứ kia vàng bạc châu báu.

Tại đụn mây cúi đầu xuống ngắm, thấy kia con đường bên trên, cờ xí triệu triệu nghênh tấp gió, súng kích liệt liệt chiếu diệu nhật. Long Mã ương bướng cuốn bình cương, nhanh như điện chớp sóng gió nổi lên.

Trong cuộc sống chiến tranh, chạm một cái liền bùng nổ.

Nhị Thanh thấy vậy, chẳng qua là than nhẹ một tiếng, mà lại đáp mây bay đi.

Về núi sau khi, Nhị Thanh liền từ trong túi càn khôn móc ra một cái Lục Lạc Chuông, dùng giấy đỏ thắt ở tiểu hồ ly Hồng Lăng trên cổ, mỉm cười nói: "Cái này tặng cho ngươi, hy vọng ngươi sẽ thích!"

Tiểu hồ ly tò mò dùng móng vuốt đùa bỡn trên cổ Lục Lạc Chuông, truyền tới đinh đinh đương đương âm thanh, nhất thời vui chít chít thét lên, ở bên trong phòng đăng tới tránh đi, tiếng leng keng sau đó truyền tới.

Trên người treo như vậy cái Lục Lạc Chuông, nếu là thả nằng đi ra ngoài tự đi vào mỗi, tự nhiên không được, nhưng bây giờ tiểu hồ ly đi theo đám bọn hắn, cũng coi là nuôi trong nhà, không cần phải để cho nằng đi ra ngoài tự đi vào mỗi.

Dù sao ra Đại Bạch lãnh địa, những địa phương khác giống vậy vô cùng hung hiểm.

Nhìn tiểu hồ ly tự mình chơi được rất này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều không khỏi thở phào.

Dọc theo đường đi, tiểu hồ ly này một mực rất trầm mặc, để cho Nhị tìm xà lý âm thầm lo âu, bây giờ thấy nằng như vậy, ngược lại thở phào.

Rồi sau đó, Nhị Thanh lại nói: "Sur tỷ, ta mua không ít thứ trở lại, ngươi tới xem một chút!"

Nhị Thanh vừa nói, liền đi vào bên cạnh căn phòng, đem trong túi càn khôn các loại thư tịch, cùng với văn phòng tứ bảo các thứ từng cái xuất ra, cũng đặt tới kệ sách cùng trên bàn sách. Các loại (chờ) bây giờ không sai biệt lắm lúc, tiểu hồ ly cũng rút vào phòng đến, đứng ở trúc mấy bên trên trợn mắt nhìn hai con mắt, tĩnh tĩnh nhìn.

"Sur tỷ, sau này nơi này liền là chúng ta thư phòng!" Nhị Thanh vừa nói, lại lấy ra dao cầm cùng ngọc tiêu, "Ừ, ngày mai còn phải làm mấy tấm bàn gỗ, này trúc bàn dù sao không đủ tron nhãn."

"Sur đệ, những thứ này, dùng làm cái gì?" Nàng chỉ kia dao cầm cùng ngọc tiêu, nói: "Xem thư học chữ biết lý lẽ, ta đây thiện có thể hiểu, nhưng này nhạc khí, đối với bọn ta, thì có ích lợi gì?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Sur tỷ lời ấy sai rồi! Xem thư có thể minh lý, học chữ có thể dưỡng khí. Nhưng này làm vui cùng dịch cò, cũng có thể đào đã tình thao, Minh Tâm tĩnh khí, ích Trí dưỡng tính. Tu hành hơn, còn có thể mặc này đuổi một chút thời gian nhàn hạ, có sao mà không làm?"

"Những thứ này, ngươi lại sẽ sao?" Đại Bạch lại hỏi.

Nhị Thanh ho nhẹ xuống, nói: "Chỉ vì sẽ không, mới cần đi học, không phải sao?"

Ngừng lại, hắn lại nói: "Nhân sinh vội vã trăm năm, nhưng là chúng ta này yêu sinh, nhưng là ung dung hơn mấy trăm ngàn chỗ, nhiều thời gian như vậy, như đều dùng tại tu hành, chẳng phải khô khan?"

Đại Bạch đôi mi thanh tú nhẹ khóa, rồi sau đó đối với Nhị Thanh nghiêm mặt nói: "Sur đệ, ngươi ý tưởng như vậy, nhưng là rề. Tu hành vốn là khô khan chuyện, nhưng chính là loại này khô khan, mới có thể nện vững chắc đạo tâm, gặp chuyện mà không lay được, cũng chính là loại này mài nước công phu, mới có thể đem thân mình tu vi mài viên mãn. Như không nện được này khô khan công, như vậy nói chỉ là tu hành? Đi chỗ đó nhân gian hưởng lạc là

được!"

Nhị Thanh ôm quyền đánh ấp, mỉm cười nói: "Sur ty lời vàng ngọc, Nhị Thanh thụ giáo vậy!"

Nhìn Nhị Thanh nhận sai thái độ ngay ngắn rất tốt đẹp, Đại Bạch thở phào. Nhưng mà còn chưa chờ Đại Bạch cái này thở gấp đều, lại nghe Nhị Thanh nói: "Nhưng sur ty cũng tri nhập thế tu hành, hồng trần luyện tâm chuyện, này nhưng đều là những nhân loại kia nhất sùng bái chuyện, nếu là những chuyện này cũng không biết, đem tới như thế nào dung nhập vào thế giới loài người? Đến lúc đó người ta thấy người Thanh Nhã cao quý như đất nhà thiên kim, xem ta tiêu sái tuấn đạt tựa như công tử nhà giàu, kết quả hỏi một chút lại tri, chúng ta ngay cả những thứ này cũng không biết, chẳng phải làm trò cười cho thiên hạ?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi khẽ run.

Liên lại nghe Nhị Thanh tiếp tục nói: "Huống chi, những thứ này tuy nói cũng không phải là chúng ta người tu hành tất tu chuyện, nhưng nếu là bởi vì sợ trở ngại tu hành mà không học những thứ này, kia không cần phải.

Lại, tu hành vốn cũng không phải là gấp liền có thể gấp đến độ đến, học những thứ này, có thể suy luận đây? Lão Quân nói, Đạo Sinh Nhất, Nhất Sinh Nhị, Nhị Sinh Tam, Tam Sinh Vạn Vật. Liên này cầm kỳ thư họa, lúc coi như đại đạo diễn hóa vật đi! Tiếng người kỹ năng có thể vào ư nói, nghệ có thể thông ư thần. Có thể thấy kỹ thuật đạt tới cảnh giới nhất định, là được cùng đạo kia tương hợp, này hẳn là loại khác tu hành?"

Đại Bạch như có điều suy nghĩ.

Nhị Thanh lại nói: "Lại ta cảm thấy, sur ty đánh đàn hoặc làm tiêu lúc tư thái, nhất định đẹp hơn!"

Nghe nói như vậy, Đại Bạch liền không khỏi nguyền hấn một cái, nói: "Từ từ mai, người liền theo ta học những Biến Hóa Chi Thuật đó, nếu là trong một tháng không học được Phiên Giang Đảo Hải thuật, vậy liền không muốn nhận thức ta người sur ty này! Người nếu có thể trong vòng thời gian ngắn học được những thứ kia thuật, sur ty cũng không ngăn trở người học những thứ này."

"..."

Này có tính hay không thẹn quá thành giận?

Nhị Thập Tử Kiều Minh Nguyệt Dạ, người ngọc nơi nào dạy thôi tiêu?

Đường này mệnh mỏng, ta lúc từ từ mưu tính, mệnh mỏng cầu tác!

Nhị Thanh nghe vậy gật đầu, nói: "Sur ty nhưng xin yên tâm, ta cũng đương thời là chùy luyện đạo tâm, minh tính dưỡng khí chi đạo, đoạn sẽ không mê một trong đó, mà hoang phế chân chính tu hành!"

"Người biết được lại dễ!" Đại Bạch cuối cùng thở phào, cảm giác mình người sur đệ này so với nàng còn có chủ ý, thật là càng ngày càng không tốt dạy.

...

Không lâu lắm, Nhị Thanh làm một bàn thức ăn, mà hậu chiêu hô Đại Bạch cùng Hồng Lăng ngồi trên, cũng Ngao Hồng Lăng dùng móng vuốt cầm đĩa, để cho Đại Bạch nhìn vừa tức giận, vừa buồn cười.

Hồng Lăng ngu xuẩn đáng yêu đáng yêu đùa bỡn đùa trúc, nhưng chính là không cầm lên được.

Nhẹ, hẳn chỉ có thể dùng đen lay láy mắt to, lẳng lẳng nhìn về mặt nghiêm túc về mặt dạy nó Nhị Thanh, lại nhìn một chút mặt đầy bất đắc dĩ vừa tựa như đang cười Đại Bạch, tiểu bộ dáng rất là vô tội.

Kết quả hay lại là Đại Bạch không nhìn nổi, đem Nhị Thanh gạt qua một bên đi, cầm trúc chén, cho Hồng Lăng thịnh nhiều chút thức ăn thả vào trước mặt nó, "Ăn đi! Những việc này, sau này từ từ lại học."

Ngừng lại, nàng lại nói: "Ngày mai người cũng theo chúng ta một đạo tu hành đi!"

Tiểu Hồng Lăng đáng yêu đáng yêu gật đầu, cũng không biết, đây là nó tạo hóa.

Đêm đó, tiểu Hồng Lăng leo đến Hồ Tâm Tiểu Trúc nóc nhà, ngồi xổm ở phía trên, nhìn hướng đông bắc.

Phương hướng kia, là nó quê hương, ở nó quê hương, còn có vị lão tổ tông.

Phòng trúc sân thượng bên ngoài, Đại Bạch ở xem thư, bắt quả nàng xem, nhưng là những Y Thư đó.

Nhị Thanh cũng tay cầm sách vở, nằm ở trên ghế tre, hai chân hóa thành đuôi rắn tại trong hồ họa biết rõ sóng.

Mông mông ánh trăng, bao phủ khắp nơi. Xem văn cùng nhậu, kỳ ý cái gì thiếp. Thỉnh thoảng dùng làm cầm, thanh âm tựa như gõ thiết. Âu lộ sợ bay, đi vậy chú ý. Mắt sáng như sao liên tiếp sân, giai nhân trách vậy!

Chẳng biết lúc nào, hai người song song ngẩng đầu lên, quay đầu hướng hướng đông bắc nhìn lại.

Rồi sau đó song song bay lên không, đáp mây bay giá vụ hướng tiêu.

Xa xa nhìn lại, gặp hướng đông bắc có Lôi Quang Thiểm thuróc, mặc dù nhìn đến không rõ ràng lắm, nhưng Nhị xà cũng hiểu được đây là Lôi Kiếp đang nổi lên.

Nghĩ đến, lão kia hồng hồ, đã bắt đầu độ nó sinh tử đại kiếp.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tiểu Ngạo Giang Hồ

Xa xa nhìn lại, không nghe được tiếng sấm, chỉ có thể nhìn thấy kia tinh không xa xôi xuống, tựa hồ có ánh sáng chột tránh, lại hồi phục bình tĩnh. Như thế lặp đi lặp lại mấy lần, liền dần dần về tinh nguyệt đồng huy chi cảnh.

Lôi Kiếp tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, Nhị Thanh cùng Đại Bạch tương cố không nói.

Loại tình huống này, lão hồ kia đoán chừng là dữ nhiều lành ít. Chẳng qua là chưa từng chính mắt nhìn thấy, cũng không dám cất nói. Nhưng từ lão hồ uỷ thác cử chỉ, liền có thể nhìn ra, lão hồ đối với lần này kiếp cũng không cái gì lòng tin.

Nhị xà than nhẹ, lại trở về lại phòng trúc sơn thượng, chẳng qua là Nhị xà lại không xem thư tâm tình.

Một đêm không nói, ngày kế, Nhị Thanh theo Đại Bạch học Phiên Giang Đào Hải thuật.

Đại Bạch biểu diễn một lần, Nhị Thanh là ở một bên xem

Hắn mở ra mi tâm thụ nhãn, thấy Đại Bạch miệng niệm pháp quyết, chỉ bóp thuật ấn, pháp lực bay vọt, bàn tay trắng nõn hướng dưới người hồ lớn vung đi, liền gặp này mấy ngàn trượng hồ lớn nhất thời sóng mãnh liệt đứng lên.

Đào mắt, kia sóng hóa thành tuyết lãng, cao cuốn hơn mười trượng, xông thẳng tiểu hán.

Pháp quyết, thuật ấn, pháp lực, ba người thiếu một thứ cũng không được.

Pháp quyết có pháp quyết chi vận, thuật có dấu thuật ấn chi luật, pháp lực cũng có Pháp Lực chi quy.

Nhưng những thứ này, ở Nhị thanh mi tâm thụ nhãn xuống, đều không có thể chạy trốn.

Chẳng qua là pháp quyết có thể mặc niệm, nếu chỉ xem thuật ấn cùng xét pháp lực quy tắc vận chuyển, muốn trộm, cũng là khó khăn chi lại khó khăn. Cổ hữu nói, phương pháp không được truyền qua tai. Có thể thấy, pháp quyết mới là trọng yếu nhất.

Đại Pháp Lực giả, chỉ cần pháp quyết, không cần thuật ấn cũng có thể làm phép, đều là này bởi vì.

Đại Bạch biểu diễn kết thúc, liền hỏi Nhị Thanh, "Nhớ mấy thành?"

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, nếu là nói thẳng đã biết, chẳng phải đã kích Đại Bạch tích cực tính?

Vì vậy hắn liền nói: "Chỉ có bảy thành! Sư tỷ có thể lại cận kề điểm nói với ta nói pháp quyết này cùng thuật ấn, rồi sau đó lại thi triển một lần ta xem một chút."

"Chỉ lần này xem một chút, là được nhớ bảy thành, sư đệ quả thật thiên tài, thiết mặc quá tham lam. So ra, người đối với thuật pháp phương diện sức lĩnh ngộ, có thể hơn sư tỷ nhiều."

Đại Bạch đối với Nhị Thanh tán thưởng, có thể nói chút nào không keo kiệt.

Ngày hai lần sau, Đại Bạch liền để cho Nhị Thanh tự đi tu hành, nàng đi bề quan, một tháng sau trở lại kiểm tra hần tu hành độ tiến triển. Trước khi đi lúc, còn đem Nhị Thanh bội kiểm cùng thủy yêu kia thủy tiên, Thử Yêu bội kiểm đều mang đi. Nhị Thanh biết được, nhà mình sư tỷ chuẩn bị cho hần trang bị thăng cái cấp.

Chưa đủ nửa tháng, Nhị Thanh liền đem này Phiên Giang Đảo Hải thuật học.

Chẳng qua là thuật này mạnh yếu, chịu pháp lực sâu cạn hạn chế, Nhị Thanh pháp lực, tự nhiên không có biện pháp cùng Đại Bạch như nhau, dù sao nhiều nhiều năm như vậy tu hành đây!

Vì vậy, hần chuẩn bị tìm cái thời gian, đem kia Thử Yêu Yêu Đan nuốt chửng lấy luyện hóa hết.

Mà cân nhắc ngày lý, ngày ngày có thể thấy một cái mây trắng màu xanh cự mẫm tại trong hồ du thoan, mỗi qua nơi, nước hồ hoặc dâng lên, hoặc rẽ, theo ý hần động. Trong hồ tôm cá bị này làm ảnh hưởng không ngừng cự mẫm bị dọa sợ đến quá sức, những cuộc sống kia tại trên mặt hồ âu cò cũng bị dọa đến muốn dọn nhà.

Không tới thời gian một tháng, Đại Bạch liền xuất quan, đem Nhị Thanh mới bội kiểm ném cho hần.

Nhị Thanh nhận lấy kiểm, so với trước kia trùng gấp mấy lần, sống kiểm trên có tinh mang lóe lên, quả thực là đẹp đẽ.

"Sư tỷ, người đem ngôi sao kia sa nấu chảy vào kiểm này?" Nhị Thanh nhìn một chút, hỏi.

Đại Bạch mỉm cười nói: "Kia hai nắm Tinh Thần sa, một nửa ở ta trong thanh kiểm này, một nửa ở người trong thanh kiểm kia! Bất quá người này bội kiểm chất liệu kém hơn ta cái thanh này, sau này như có cơ hội, liền tìm ít ngày thiết nấu chảy đi vào." Ngừng lại, nàng lại nói: "Được, để cho ta nhìn người khoảng thời gian này tu hành thành quả đi! Nếu không thể để cho ta hải lòng, người biết hậu quả."

"Sư tỷ yên tâm là được!" Nhị Thanh cười nói.

...

Xuân đi thu đến, hạ qua đông đến. Thời gian trôi mau, năm tháng dằng dặc.

Đối với phạm nhân mà nói, mười mấy chờ thời gian rất dài, từ bị bắt tập nói đến thiếu niên, hoặc từ nhỏ năm tới thành gia lập nghiệp, cũng hoặc từ thành gia lập nghiệp bước vào trung niên.

Nhưng gần Tu Hành Giả mà nói, mười mấy chờ thời gian, cũng bất quá đạn chỉ rồi biến mất mà thôi.

Gió xuân phát đại địa, bách hoa tranh nhau kiều diễm ướt át. Chảy bay treo u khe,

Tùng Bách lượn quanh mây khói.

Ở bạch y động phía dưới kính hồ bên trong, một toàn thân trắng như tuyết Bạch Mã, vó phá khói sóng, tại trên mặt hồ rong ruổi, tốc độ tựa như điện nhurc quang, trong khi đi vội, có tiếng đinh đương truyền tới.

Nhìn kỹ, kia Bạch Mã trên cổ lông bờm màu trắng bên trong, có một đoàn xích sắc.

Nguyên lai đó là một cái que cời đồ rực như lửa hồ ly.

Này một con ngựa một hồ, chính là Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng.

Trải qua mười mấy chờ tu hành, kia Tuyết Luyện đã có thể làm được ngự khí đạp sóng mà đi. Mà tiểu hồ ly ý vào Đại Bạch yêu thích, tu hành tốc độ còn nhanh hơn Tuyết Luyện nhiều lắm.

Này một con ngựa một hồ quen thuộc sau khi, cũng liền dần dần thành bạn tốt, thường như hình với bóng.

Tuyết Luyện ở đạp sóng mà thịnh hành, giữa hồ chợt có tiếng đàn vang vang nâng lên, rồi sau đó lại có tiếng tiêu tương hợp.

Nghe thấy tiếng đàn tiếng tiêu, Tuyết Luyện đứng thẳng người lên, hí dài một tiếng, quay lại phương hướng, hướng đàn kia thanh âm tiếng tiêu nơi đạp sóng xưa đi.

Không lâu lắm, Tuyết Luyện bóng người giống như đụng vào hư không, một đạo sóng gọn tại trước mặt tản ra, nó thân ảnh biến mất ở đó bình tĩnh trên mặt hồ.

Sau đó xuất hiện ở trước mắt, là một tòa Lục Trúc phòng nhỏ, phòng nhỏ bốn phía trồng không ít kỳ hoa dị thảo, kỳ hoa dị thảo đủ tranh diễm, mùi hoa hương có lượn quanh trước mũi.

Tiếng đàn vang vang, tiếng tiêu xa xa, nhưng hai bên kết hợp, tựa như nhẹ nhàng trong sáng, vừa tựa như ai oán ưu tư.

Tiếng đàn tiếng tiêu nhiều lưng xoay không, có phi điệp ở hoa gian khinh vũ, có chim ở bên cạnh lược vũ, bài bài muôn trùng, tự si tựa như say.

Nhưng thấy kia đánh đàn giả, một tịch bạch y phò địa, mà kia làm tiêu giả, nhưng là Thanh Y lung lay.

Cầm là dao cầm, tiêu là hoành tiêu.

Chỉ vì người ngọc không thích tiêu, là lấy hấn cũng chỉ có tự chế hoành tiêu.

Hai cái nhất thanh nhất bạch nhị sắc đuôi rắn, từ hai người kia y kéo dài xuống ra, đưa ra sân thượng, tại bên dưới sân thượng thanh sóng bên trong nhẹ nhàng khuấy động, khi thì quấn lấy nhau, lại khi thì rẽ, lẫn nhau chơi đùa.

Chợt, màu trắng đuôi rắn cuộn lên đột sóng vô số, từ trong nước nâng lên, co lại, rồi sau đó bay lên không, ngồi xếp bằng đánh đàn, ở tại dưới người tựa như mây tựa như vụ bao phủ, có đột sóng tại hồ kia bên trong bốc lên, đẩy đoàn kia mây mù về phía trước tung bay. Bay ra phòng trúc lúc, bạch y nữ từ hồi mâu mặt dần ra. Chớp mắt, kỳ hoa tán kỳ kiều diễm ướt át, thiên địa mất kỳ sắc, phảng phất toàn bộ đất trời, chỉ có cô ấy là hồi mâu cười một tiếng.

Thanh y nam từ eo rút đuôi, bay lên trời, mũi chân tại thanh sóng bên trên nhẹ một chút, như đích Tiên Ban đạp sóng phiêu miểu, theo sát đi. Đuổi theo tới kỳ trước mặt, một cước điểm sóng, một cước khúc khởi, thân hình bay về phía sau bay lúc, mũi chân ở thanh sóng bên trong vạch ra một cái bạch ngân, Thanh Y lung lay, như Bồng Hư ngự phong.

Hai người phía sau, có chim cùng thái điệp khinh vũ đi theo.

Đàn kia tiêu tương hợp chỉ cảnh, Loan Phượng cùng reo vang giống, quả thực là tiện sát người bên cạnh.

Tình cảnh kia, nếu là bị người ngoài thấy, tất nhiên sẽ nói một tiếng: Ở trên trời nguyện làm chim liền cánh, trên đất nhưng vì tình vợ chồng. Vu thủy cam hóa Tịnh Đế Liên, không tiện uyển ương không tiện tiên.

Một khúc « Tiểu Ngao Giang Hồ » cầm tiêu hợp tấu, để cho bọn họ người đuổi theo ta trực, người đùa ta vai diễn, rất thích ý.

Đàn kia âm thanh cùng tiếng tiêu, tựa như vui sướng, vừa tựa như ai oán.

Kia sóng mắt lưu chuyển, nhìn quanh giữa, coi là thật phong thái tuyệt thế.

Thanh Sam khách đưa mắt nhìn đến, có thể thấy vẻ si mê, không biết là mê tiếng đàn này tiếng tiêu, hay lại là mê kia trước mắt giai nhân, cũng hoặc hai người tất cả mê.

Hai người bay đi tới nhai một bên, rồi sau đó kéo dài tiểu nhai bay lên đỉnh núi.

Tới đỉnh núi, khúc cũng thôi, bạch y nữ từ nói: "Sur đệ kỹ thuật sâu hơn ngày xưa vậy!"

"Sur tỷ cầm kỹ cũng là sâu hơn năm xưa!"

Thanh y nam từ thu hồi dao cầm, hai người bên nhìn nhau cười, rồi sau đó đưa mắt trông về phía xa.

Chợt thấy vùng tây nam, có thiên hỏa nhanh rút, hai người tương cô, Đằng Vân Giá Vụ đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ung hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thiên hỏa rơi về phía tây

(cầu phiếu!)

Hai người này, chính là Nhị Thanh cùng Đại Bạch, mười mấy chờ sống chung, sư tỷ đệ hai quan hệ tất nhiên hòa hợp vô cùng. Nếu không Đại Bạch cũng

sẽ không bị Nhị Thanh lắc lư đến đi đánh đàn.

Mà mười mấy chờ đi xuống, Nhị Thanh cũng sắp Đại Bạch sẽ những pháp thuật đó cũng cho học, trừ kia Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật không thể dạy hẳn ra, Đại Bạch cũng không giấu giếm.

Đang học sẽ thuật tính toán sau, Nhị Thanh gần suy diễn qua nhiều lần tiểu Thanh chỗ, kết quả lấy được câu trả lời cùng ban đầu Đại Bạch nói cho hẳn biết câu trả lời không sai biệt lắm, là lấy cũng liền không đi quấy rầy nàng.

Về phần Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật, là truyền về phần Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương, Đại Bạch không tiện đem kỳ tùy ý truyền cấp cho người khác, tránh cho đem tới Huyền Nữ nương nương trách tội xuống, không tốt giao phó.

Chẳng qua là so sánh Đại Bạch, Nhị Thanh pháp lực tu vi, vẫn là phải hơi thấp một ít.

Cho dù Nhị Thanh thôn phệ luyện hóa kia Thử Yêu Nội Đan, còn có giữ chân mây dựng thẳng phụ trợ tu hành, thôn phệ Nguyệt Hoa, thổ nạp Tử Khí tốc độ còn nhanh hơn Đại Bạch. Nhưng Đại Bạch cũng chiếm đoạt giống vậy luyện hóa thủy yêu kia Nội Đan, lại năng đủ sao nhiều tu hành nhiều năm như vậy, căn cơ so với Nhị Thanh phải sâu dày rất nhiều.

Bất quá Nhị Thanh ngược lại tin tưởng, tự mình ở tu vi bên trên đuổi kịp vị sư tỷ này, là sớm muộn sự tình.

Lại ngay từ lúc mấy năm trước, Nhị Thanh thuật pháp tu hành, cũng không có biện pháp dựa vào Đại Bạch. Hai người hiện tại cũng là đều tự lĩnh ngộ, rồi sau đó trao đổi lẫn nhau học tập, xúc tiến lẫn nhau.

Nhưng gần đây là như vậy, thời gian nhân hạ vẫn vẫn là rất nhiều.

Là lấy, Nhị Thanh học được đánh đàn làm tiêu, học được cầm kỳ thư họa.

Thân là Tu Hành Giả, lại vẫn là tu hành có nhất định chút thành tựu gần người, học lên những thứ này tốc độ, tự nhiên muốn so với thường nhân nhanh hơn nhiều lắm.

Nếu là thả vào phạm trần, bọn họ tùy tiện xuất ra hạng nhất kỹ thuật đến, cũng có thể nói đại sư.

Mà từ những chuyện này bên trong, Đại Bạch cũng cảm nhận được một vài chỗ tốt. Là lấy, đối với cầm kỳ thư họa chi đạo, Đại Bạch cũng sẽ không giống như ngay từ đầu như vậy bài xích.

Ngày hôm đó, hai người như bình thường như vậy, đánh đàn làm tiêu lấy tự tiêu khiển, chợt thấy thiên hỏa về phía tây đi.

Vì vậy hai người hướng phương hướng kia, Đằng Vân Giá Vụ đi.

Cùng hai người bọn họ một dạng cũng không thiếu người.

Tỷ như Kiếm Các mấy vị lão Kiếm Tu, lại tỷ như cách phương hướng kia không xa mấy con yêu thú.

"Sư đệ, người kia bội kiếm còn thiếu nhiều chút chủ tài, nếu có thể lấy được thiên này thiết, đến lúc đó đem thiên này thiết nấu chảy vào người kia bội kiếm bên trong, người Pháp Khí uy lực đem có thể tăng lên không ít."

Đại Bạch một bộ mừng rỡ vẻ mặt và hẳn nói.

Nhị Thanh nghe vậy, trong lòng ám áp, có loại không nói ra làm rung động.

Hồi tưởng này mười mấy năm năm tháng, nếu không có người sư tỷ này, chính mình đem sẽ như thế nào đây? Nhị Thanh không biết, bởi vì hẳn không nghĩ ra, nếu không để cho hẳn tới đây, Ly Sơn Lão Mẫu lại sẽ an bài như thế nào hẳn?

Hắn chỉ biết là, này mười mấy năm qua, có người sư tỷ này làm bạn, hẳn trải qua rất vui vẻ.

Mặc dù quan hệ bọn hắn vén vén Vu sư tỷ đệ quan hệ, cũng không phải là chân chính Đạo Lữ. Nhưng từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, hai người trao đổi lẫn nhau, xúc tiến lẫn nhau, cũng coi như 'Đạo Lữ' !

Tài Lữ Pháp Địa, nơi này 'Lữ '. Chỉ cũng không phải là nam nữ bên trong một nửa kia, mà là chỉ cùng gần người trong tu hành cùng chung chí hướng giả.

Nhị Thanh cười nói: "Sư tỷ yêu quý ý, Nhị Thanh tâm lĩnh! Nhưng lão lời nói được, mọi việc chớ cưỡng cầu, nên ta được, vậy dĩ nhiên là ta. Nếu không phải ta nên, vậy cũng không có vấn đề."

"Sư đệ có thể nghĩ như vậy, kia tất nhiên không còn gì tốt hơn nhất!" Đại Bạch cười nói.

Đang nói, liền nghe xa xa truyền tới tiếng âm âm, rồi sau đó liền gặp một nơi rừng sâu núi thẳm nơi, bụi mù cuộn cuộn hướng tiêu lên, ngọn lửa hừng hực chói lọi tề. Tề chim run rẩy kinh thiên đi, năm sắp thủ hoang mang bốn tấu nhanh.

Thiên hỏa rơi xuống đất, giống như thiên tai, bụi mù ngọn lửa từ phía cuộn cuộn. Nếu không phải lúc này chính trị mùa xuân nước mưa rất nhiều, địa ướt

rừng rậm thời kỳ, còn không biết ngày đó hỏa muốn đốt bao lâu, đốt bao rộng đây!

Lúc hai người tới gần nơi này lúc, liền thấy kia nơi bụi mù bầu trời cuồng phong đột hôm qua, mưa lớn cọ rửa.

Kia bụi mù chẳng qua là trong nháy mắt liền bị thổi hướng xa xa, lộ ra bụi mù xuống thiên khanh.

Trong hồ trời, một khối đường kính vài trượng hơn,

Mặt ngoài loang loang lỗ lỗ hắc thạch nằm ở nơi đó.

Trên đá đen mặt vẫn còn ở mạo hiểm trần trần khói xanh, mơ hồ có thể thấy đen bên trong mạo hiểm hồng quang.

Hiển nhiên, một trận này "Mưa lớn". Cũng không thể để cho thiên này thiết nhiệt độ làm tắt đi.

Mà lúc này, đang có cân nhắc con yêu thú lẫn nhau giằng co.

Những thứ này Yêu Thú còn chưa hóa hình, nhưng là từng cái thực lực nhưng là không thấp.

Mới vừa rồi kia một trận mưa lớn chính là trong đó một cái Đại Cáp Mô phun ra, kia con cóc giống như tòa phòng nhỏ, toàn thân vương mặc như cầu như vậy nhô ra, xấu xí chán ghét đến mức tận cùng.

Mà trận kia gió lớn, chính là một cái đại hắc ưng nên làm. Kia đại hắc ưng dực triển gần trăm trượng, gò lên hai cánh, nhất thời cuồng phong gào thét. Liễm cánh ngói xôm đứng ở đó, như núi đá đứng sừng sững, thiết vũ như mực, ô mang lóe lên, nhìn quanh giữa, Kim Tinh Lôi Điện, hung bạo chỉ sắc ngừng lộ vẻ.

Trừ này một ngẫu sò một con ưng, còn có một chỉ đại ngô công, kia đại ngô công cũng có vài chục trượng, chân có mấy trăm đốm màu đỏ nhạt giáp lân như hỏa diễm chói mắt, một đôi kim lớn như xích thiết đúc.

Cùng kia Đại Cáp Mô như thế, là dày đặc sợ hãi chứng người mắc bệnh khác tình.

Trừ lần đó ra, còn có một chỉ điều tình Đại Hồ, một cái Bạch Lang, đáng cùng khí thế, không chút nào kém hơn vị trí thứ ba.

Con cóc cùng Ngô Công chiếm cứ nhất phương, Hắc Ưng, Bạch Lang, Cự Hồ cũng các cứ nhất phương.

Nếu so sánh lại, kia Đại Hồ cùng Bạch Lang cách nhau khá gần, nếu thật cái động thủ, hai người này có thể sẽ tạm thời liên hiệp.

Những thứ này Yêu Thú ở chỗ, cách nơi này địa cũng không xa, là lấy bọn họ tới khá nhanh.

Lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch đi tới nơi này lúc, này cân nhắc con yêu thú không khỏi ngẩng đầu lên, cảnh giác nhìn đến hai người bọn họ, trong con người lộ ra một tia nhút nhát, vừa tựa như không hề cam.

Đại Bạch cùng Nhị Thanh mặc dù cũng là yêu, nhưng bọn họ tu vi, hiển nhiên nếu so với này năm con yêu thú muốn mạnh hơn rất nhiều, này năm con yêu thú dù cho liên hợp lại, cũng khó khăn là bọn hắn địch thủ.

Tầng thứ mặc dù xê xích không nhiều, nhưng bản chất lại đã sớm bất đồng.

Nhị xà cùng những thứ này Yêu Thú giằng co, suy nghĩ có muốn hay không đem các loại Yêu Thú chém chết lúc, chợt cuồng phong gào thét, kia liễm cánh đứng sừng sững đại hắc ưng đột nhiên phát sáng cánh, hướng Nhị Thanh đánh tới.

Vậy đối với tùy tiện có thể thấy son thạch bốp nát cương thảo, hướng Nhị Thanh quay đầu liền bắt.

Mặt khác ba con yêu thú thấy vậy, không khỏi lui về phía sau co rút lui chút, nhất thời có chút, này đại hắc ưng vì sao đi tìm chết? Chỉ có cái kia Đại Cáp Mô nhắc nhắc màng chỉ, mà sau đó xoay người liền trốn.

"Tìm chết!"

Quả nhiên, đã sớm đối với thiên này địch chú ý tới Đại Bạch, chợt xiết trường kiếm, hướng kia đại hắc ưng chính là gắng sức bổ một cái, trực tiếp liền đem này đại hắc ưng cho chém thành hai khúc, nhất thời máu tanh đầy đất.

Kia đại hắc ưng ngay cả kêu thảm thiết cũng còn không phát ra, liền hồn bay miếu miếu.

Còn lại ba con yêu thú thấy vậy, rồi rít ngự lên yêu phong liền trốn, không dám ở lâu chốc lát.

Lúc này, Nhị Thanh mới phục hồi tinh thần lại, lộ ra một nụ cười khổ. Bất quá điều này cũng tại thần kỳ Đại Bạch sẽ ra tay ác độc, nàng đối với loại này khác tình cách làm, một loại cũng tương đối cấp tiến.

Bây giờ nàng, cùng truyền thuyết kia bên trong cái đó nàng so sánh, tự nhiên không có như vậy thành thực.

"Sao?" Gặp Nhị Thanh cười khỏ, Đại Bạch liền hỏi: "Trách sư tỷ xuất thủ quá ác?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Đây cũng không phải! Dù sao cũng là chúng ta khác tính, tiền hạ thủ vi cường, tất nhiên hẳn. Ta chỉ là mới nhớ tới, từ hơi thở này bên trên phán đoán, cái này đại hắc ung, chắc là ban đầu bị ta đoạt Thiên Niên Linh Chi thảo cái kia đại hắc ung. Chẳng qua là chưa từng nghĩ sẽ ở này thấy nó. Càng chưa từng nghĩ tới, nó cư nhiên như thế không sợ chết! Nghĩ là bị cừu hận che đậy cặp mắt đi!"

Vừa nói, hắn liền lại khê cười, "Ngược lại thì cái kia Đại Cáp Mô tương đối thức thời, tri không phải là ta người địch thủ, xoay người liền trốn. Bất quá, từ mới vừa rồi nó suy nghĩ (muốn) nhấc trào xem ra, nghĩ đến, nó cũng nên là nhận ra ta chính là trăm năm trước, ăn nó Thanh Liên bảo được cái điều Thanh Xà đi! Cần thận nghĩ đến, cũng thật cũng coi là oan gia hẹp lộ, lại có thể ở này gặp thấy chúng nó."

Nhị Thanh vừa nói , vừa đem kia ung thi thu hồi, chuẩn bị trở về đầu phế vật lợi dụng một chút.

Rồi sau đó liền muốn đi lên lấy đi ngày đó thiết, nhưng cũng dừng lại.

Bởi vì, lúc này lại có mấy bóng người hiệp uy tới.

Nếu như thích « Nhị Thanh » , xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: 5 con Đại Yêu

(cầu phiếu!)

Cường phong hô khiếu Thiên Địa khóc, Yêu Khí xông tiêu quý thần kinh.

Ô bào liệt liệt mang Sát ý, hắc khí bùng bùng xông vũ tiêu.

Áo xanh cuộn cuộn sinh cơ hiện, lục ý dồi dào phô thiên địa.

Hoàng Bào lăm lăm sát ý thấu, khí thế bàng bạc xâu mệnh môn.

Xích bào vũ vũ tinh khí mạn, huyết khí cuộn cuộn nắp Bát Hoang.

Thái Y lung lay Mộc gió nhẹ, mùi thơm thơm ngào ngạt tràn đầy căn khôn.

(Cường phong hô khiếu thiên địa khắp, yêu khí trùng tiêu quý thần kinh.

Ô bào liệt liệt đái sát ý, hắc khí đằng đằng trùng tiêu vũ.

Thanh bào cồn cồn sinh cơ hiện, lục ý áng nhiên phô thiên địa.

Hoàng bào lăm lăm sát ý thấu, khí thế bàng bạc quán thương mang.

Xích bào liệt liệt tinh khí mạn, huyết khí thao thao cái bát hoang.

Thái y phiêu phiêu mộc khinh phong, hương khí phức phức mãn kiền khôn.)

Này năm đạo cường phong, đều có các đặc sắc, phân biệt đại biểu năm vị Đại Yêu.

Những thứ này Đại Yêu tu vi đều phải so với Đại Bạch cùng Nhị Thanh cao thâm, tu hành năm tháng, càng là thắng được Nhị Thanh cùng Đại Bạch rất nhiều, ít nhất đều có hơn ngàn năm đạo hạnh.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch cùng bọn họ bất đồng là, hai người bọn họ tu hành Đạo Môn Chính Tông. Tuy nói thân là yêu, nhưng gần tu hành lại lịch mà nói, nhưng cũng coi như đức cao trọng vọng. Là lấy, thật đầu lúc, Nhị xà cũng không sợ mấy vị này, chẳng qua là pháp lực không đủ bọn họ thâm hậu a.

"Hắc Minh, Thanh Vương, Hoàng Bào, Huyết Sát, Bách Hoa Tu."

Đại Bạch nhìn về phía này năm vị Đại Yêu, từng cái kêu lên bọn họ tên, vẻ mặt nghiêm túc.

Trong tối nhưng là cho Nhị Thanh giới thiệu những thứ này Đại Yêu đến, "Năm vị, đều là này Xuyên Thục nơi tiếng tăm lừng lẫy Đại Yêu. Hắc Bào già được đặt tên là Hắc Minh, bản thể là chỉ màu đen sơn điêu. Thanh Vương là một gốc vạn năm cây già thành yêu, tu vi sâu không lường được, tính tình đảo điên hòa nhiều chút. Kia người mặc hoàng bào là một điều tình Đại Hồ tu hành thành yêu, tên liền kêu Hoàng Bào, tu vi cũng có hơn ngàn năm. Mà Huyết Sát kia, là một cái Sơn Quỷ tắm sát huyết mà sống, thủ đoạn rất là quỷ dị, nhất là Hung Lệ. Về phần kia Bách Hoa Tu, nhưng là một gốc thực nhân hoa tu luyện mà thành, chính là mấy trăm năm trước đời tới nơi đây. Cách chúng ta tu hành chỗ bên ngoài ba ngàn dặm, có một Bách hoa cốc, bốn mùa như mùa xuân, nàng chính là kia Bách hoa cốc chủ nhân."

Nhị Thanh khẽ gật đầu, nhớ tới Tây Du bên trong kia Hoàng Bào quái cùng Bách Hoa Tu.

Nhưng hai người này hiển nhiên không phải là kia hai cái.

Đang suy nghĩ, liền lại nghe Đại Bạch lại truyền âm nói: "Kia Hắc Minh cùng ta đấu thắng, trước đây càng là cần phải ăn ta, thiếu chút nữa chết ở ta Tam Muội Chân Hỏa bên dưới, cùng ta có thù oán, lại hấn là chúng ta khắc tinh, người như gặp, cần cẩn thận cảnh giác. Bốn vị khác, cũng chỉ có Thanh Vương cùng Huyết Sát kia chưa từng cùng ta đấu thắng. Hoàng Bào cùng ta đấu thắng, chỉ vì ta có thể Phiên Giang Đảo Hải, nó nhưng là lục địa chi vương, ta cùng với hấn đấu cái đủ trông tương đối. Về phần cái đó Bách Hoa Tu, nữ nhân này, người có thể phải chú ý nhiều chút. Ta lần đầu tiên thấy nàng lúc, nàng cũng không phải là nữ tử thân."

"Ừ? Sư tỷ ý là, nàng là loài lưỡng tính?" Nhị Thanh khiếp sợ.

Đại Bạch trả lời: "Ta nghĩ, hấn là!"

"..."

Nhị Thanh thần giác có chút co rúc, hướng kia trên người Thái Y lung lay, hương phong tràn ra Bách Hoa Tu nhìn.

Kia Bách Hoa Tu gặp Nhị Thanh hướng hấn nhìn, liền cũng nhìn tới, cười duyên nói: "Khá lắm tuần tú Tiểu Lang quân, Bạch Tố Trinh, đây là người Tiểu Tình Lang ư? Không bằng tặng cho tỷ tỷ chơi đùa mấy ngày, hoặc giả tỷ tỷ chịu thiệt một chút, gọi người một tiếng chị tỷ, cùng người cùng thị một chồng?"

Đại Bạch bị nàng lời này đánh mặt đỏ tới mang tai, tức giận thốt nhiên, liền muốn phân biệt, lại bị Nhị Thanh vỗ nhẹ chụp bả vai, tỏ ý nàng không động tới giận.

Ngược lại mỉm cười nhìn về phía kia Bách Hoa Tu, nói: "Nghe sư tỷ của ta nói, người trước kia là nam tử? Bây giờ sao lại biến thành nữ tử?"

Kia Thanh Vương nghe vậy liền cười nói: "Năm yêu là thực nhân hoa tu luyện mà thành, thụ hùng ngay cả bụi cây. Ta từng nghe nói, ở cô ấy là Bách hoa cốc xuống, chôn cất có vô số nam nữ cùng sơn tinh dã quái thi xương cốt. Gặp nam tử lúc, nàng liền hóa thành nữ tử, gặp nữ tử lúc, hấn liền hóa thành nam tử, đặc biệt dụ bắt nam nữ, cùng với đi kia chuyện câu thả, rồi sau đó thôn phệ đối phương tinh khí giúp đỡ tu hành. Chờ nhìn hấn hành động đang lúc mùi thơm lung lay, để cho người như Mộc hương phong, nhưng trong đó xấu xa, nhưng là ra người tưởng tượng. Như sợ ý một chút đến nàng nói, người mấy trăm năm nay đạo hạnh, sẽ phải vừa tan!"

Bách Hoa Tu nghe Thanh Vương nói như vậy, liền kiều cười lên, nói: "Tiểu Lang quân chớ có nghe này cây già yêu tà thuyết mê hoặc người khác. Ta há là như hấn nói như vậy thủy tính dương hoa người?"

Chúng Yêu nghe vậy, liền không khỏi bật cười, cười Bách Hoa Tu thiếu chút nữa thẹn quá thành giận.

Nhưng rất nhanh lại đề xuống não ý, cười duyên nói: "Cho dù chột có trở nên, có thể những người đó lại sao cùng Tiểu Lang quân, Tiểu Lang quân như vậy tuần tú, ta lại làm sao có thể bỏ xuống được tay!"

Nhìn Bách Hoa Tu tạo thủ lộng tư, Nhị Thanh liền không khỏi bật cười. Chẳng qua là thấy một bên Đại Bạch vẻ mặt đã là mơ hồ không thích, Nhị Thanh liền thu liễm tiếp tục đùa bốn đối phương ý tưởng, sau đó nói: "Nói cảm ơn hữu ý tốt, Nhị Thanh có bài thơ tặng cho đạo hữu, ngắm đạo hữu có thể thích, thơ gọi: Nhị tám kiều nữ đúng dịp trang điểm, đêm đêm động phòng thay mới đảm. Một đôi Ngọc Bích ngăn người gối, một chút đôi môi vạn khách nếm. Giả dạng làm một bộ kiều thể thái, mặc vào làm một bộ giả tâm tư. Nghênh đón đưa về tri bao nhiêu, quán hóm qua tương tư lệ hai hàng."

("Nhị bát kiều nữ xảo sơ trang, động phòng dạ dạ hoá tâm lang. Nhất song ngọc bích thiên nhân chẩm, bán điểm chu thân vạn khách thường. Trang thành nhất phó kiều thể thái, phần tổ nhất phó giả tâm trang. Nghênh lai tổng vắng tri đa thiếu, quán tác tương tư lệ lưỡng hàng.")

Bách Hoa Tu nghe vậy, nổi giận phùng phùng, tay áo vù vù, nàng lại sao nghe không ra Nhị Thanh đây là đem nàng so với làm kia trong thanh lâu kỹ nữ, thật là không thể nhẫn nhịn.

Mà còn lại mấy yêu nhưng là cười ha ha, ngay cả quỷ dị kia Sơn Quỷ Huyết Sát, đều không khỏi liếm lên miệng to, lộ ra miệng đầy như răng cưa như vậy răng nanh.

"Đạo hữu làm một bài thơ hay, đáng tiếc không có rượu, nếu không nên uống cạn một chén lớn!" Thanh Vương cười ha ha nói, nhìn cực kỳ sung sướng,

cũng không biết hẳn cùng với kia Bách Hoa Tu có hay không có thù oán.

Đại Bạch tâm tình cũng chuyển biến tốt không ít, tiểu mắt ngang Nhị Thanh lúc, vui vẻ nhiều không ít.

Nhị Thanh cười nói: "Thanh Vương đạo hữu nói đùa, này thơ cũng không phải là ta làm, là là một vị khuyển đấm cách xa trên hoa ghẹo liễu nơi phụ nhân làm, Nhị Thanh cũng chỉ là mượn tới dùng một chút mà thôi."

Mấy người đang nơi này cười cười nói nói, chuẩn bị kéo bè kéo cánh, sau đó làm một trận lớn, quyết định khỏi này Thiên Thiết cuối cùng thuộc về. Nhưng chưa từng nghĩ, lại mấy bóng người gào thét tới.

Kia kiếm quang xông tiêu, lăm lăm hồ khiêu chi thanh, để cho mấy vị Đại Yêu hai hàng lông mày dần dần truyền đi. Ngự Kiếm mặc gió như Lưu Tinh, gào thét tới chỉ ngay lập tức. Kiếm khí xông tiêu thiên địa kinh, kiếm ý lăm lăm quỷ thần khóc.

"Kiếm Các mấy vị kia Lão Tạp Mao quả nhiên đến, chư vị, chúng ta đều vì yêu, tạm thời để trước xuống với nhau giữa những ân oán kia đi!" Thanh Vương quét Chúng Yêu liếc mắt, truyền âm nói: "Những Lão Tạp Mao đó đến một cái, nhất định sẽ bày kiếm trận, chúng ta tốt nhất chớ để cho bọn họ thanh kiếm trận bày!"

Thanh Vương nói lời này lúc, kia sáu bóng người đã ra hiện sau lưng bọn họ.

"Quả nhiên, ta liền nói này vài đầu yêu nghiệt sẽ tới, vừa vặn, hôm nay có thể một lưới bắt hết!"

Cầm đầu vị kia mạo diệt lão giả lạnh run sợ nói. Mặc dù đã đầu bạc thương nhan, nhưng khí thế kia, lại như kia thương từng thúy bách đỉnh tiểu nhai, đón gió ào ào phong thái Tú.

Lão giả kia vừa mới nói xong, sáu bóng người đã hướng sáu cái phương hướng khác nhau lao đi, chuẩn bị bày Lục Hợp Kiếm Trận. Nhưng mà thất Đại Yêu Quái nhưng cũng không phải là ăn chay, sớm biết bọn họ ý tưởng, đều tự ngênh hướng một vị, không để cho bọn họ bày kiếm kia trận.

Nhưng Kiếm Tu sáu người, Đại Yêu bảy cái, nhiều hơn một cái.

Đại Bạch tu vì nếu so với nắm cái khác thấp một chút, mặc dù sức chiến đấu không tầm thường, nhưng Lực bền bỉ không thể cùng kia năm con Đại Yêu so sánh. Là lấy, Nhị Thanh muốn đi giúp nhà mình sư tỷ.

Nhưng không nghĩ, có vị lão giả thấy Nhị Thanh, trực tiếp liền hướng Nhị Thanh xẹt qua đi. Nguyên lai lão giả này, chính là Nhị Thanh ở tới Thanh Thành trên đường gặp phải vị kia Kiếm Tu.

"Đây thật là oan gia hẹp lộ!" Nhị Thanh cười nói.

Kết quả lại thấy kia Bách Hoa Tu lén lén lút lút, hướng Thiên Thiết lao đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Câu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Trảm Yêu Thần Kiếm

(có nhóm, mời nắm cái nhóm trăng, cảm ơn!)

Nguyên lai, kiếm này tu đối thủ vốn là Bách Hoa Tu, kết quả kiếm này tu ném xuống Bách Hoa Tu, chạy đến tìm Nhị Thanh, tự nhiên béo phệ nghi kia Bách Hoa Tu.

"Nghiệt Súc, ngươi dám? !"

Mấy vị kia Kiếm Tu thấy vậy, không khỏi rói rít nổi giận, cầm đầu kia tóc bạc thương nhan lão giả càng là trực tiếp phân ra một đạo kiếm quang, hướng kia Bách Hoa Tu chém tới.

Bách Hoa Tu cười duyên một tiếng, uốn người chuyển một cái, bách hoa váy lụa màu phiến múa, chỉ thấy không trung hiện lên mảnh nhỏ cánh hoa, hương mùi thơm khắp nơi. Mảnh nhỏ cánh hoa hướng kia kiếm quang phóng tới, kiếm quang dần dần suy nhược, cho đến trước người của nó, nâng chỉ vung phát óng tay áo, liền đem kia mất đi duệ ý Kiếm Mang đánh tan.

Mấy con Đại Yêu thấy vậy, vốn cũng muốn ngăn cản Bách Hoa Tu vô sỉ hành vi, nhưng cũng không hèn mà cùng ngâm miệng không nói, không đáng ngăn cản, ngược lại đối với điều tự đối thủ phát động mãnh công.

Trong lúc nhất thời, kiếm khí tung hoành xông vũ tiêu, Yêu Khí cuộn cuộn xâu mệnh môn. Thương Thiên Cự Mộc vắt ngang, đỉnh nhai quái thạch đủ nứt ra. Phi Kiếm cùng thuật pháp chi mang đủ diệu, cỏ cây cùng sơn thạch chi vụn cùng bay.

Bên này, hắc khí cuộn cuộn, che khuất bầu trời. Hắc Minh tay cầm trường kiếm, ở không trung cùng một lão giả triển đấu. Khi thì có thể thấy phong khởi vân dừng, khi thì lại thấy màu đen mùi tên đầy trời tiêu xạ.

Cùng với triển đấu Kiếm Tu lão giả múa lên tầng tầng kiếm quang, ngăn trở mùi tên này vũ kích xạ.

Nhất thời cũng không có thời gian đi ngăn cản Bách Hoa Tu nắm bắt khối kia Thiên Thiết.

Bên kia, gió mạnh gào thét, Hoàng Bào cuộn cuộn, gồ lên đang lúc, phong đao như mưa trút xuống.

Có câu nói là, Vân tòng Long, Phong tòng Hồ, kia hồ yêu ngự phong vì thuật, nhất thời để cho đối thủ của hắn luống cuống tay chân, mệt nhọc đối phó.

Trong rừng, thanh y phản phật, Thanh Vương giờ lên hai cánh tay đại trượng, kia lực ý giống như lăng cuốn, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng cuốn đi, chỗ đi qua, cỏ cây phồn thịnh, cây cây xanh cây mây nhô lên, xông tiêu đi. Kia cây mây sắc nhọn, duệ mang lóe lên, như bị đâm chọc, nhất định là trầy da sứt thịt.

Cùng với đối địch Kiếm Tu tại cây mây và giây leo đang lúc nhảy trái nhảy phải, kiếm quang huu huu, cũng chỉ mệt nhọc đối phó.

Quý đệ nhất, đương kim bên kia Sơn Quý Huyết Sát, xích bào cuộn cuộn, huyết khí tràn ngập, sơn thạch cỏ cây ở đó huyết khí bọc bên dưới, đều hóa thành huyết thủy, rồi sau đó huyết thủy phủ kín sơn lâm.

Âm khí âm u, huyết thủy cuộn cuộn, từng đạo bóng người màu đỏ ngòm từ kia trong vũng máu bò dậy, ngẩng đầu gầm thét, kia dữ tợn bộ dáng, nhìn đến làm người ta biến sắc.

Vô số Huyết Quỷ hướng đối thủ kia nhào tới, hắn đối thủ kia chỉ có thể nhanh chóng huy kiếm chặt chém.

Chẳng qua là không biết sao, máu kia Quý Trảm không dứt, giết không hết.

Mà cùng Đại Bạch đánh nhau cái đó Kiếm Tu, chính là âm thầm kêu khổ không ngừng.

Bọn họ cũng đều biết Đại Bạch lai lịch xuất xứ, là lấy, bọn họ mặc dù bình thường đối với yêu tinh đều là kêu đánh tiếng kêu giết, nhưng đối với Đại Bạch, nhưng cũng là trợn mắt, nhắm con mắt.

Dù sao Đại Bạch nhiều năm như vậy ở Thanh Thành Sơn, cũng không đã làm gì thương thiên hại lý chuyện.

Nhưng là Đại Bạch đối với bọn họ, cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, đặc biệt là thấy cái đó cùng Nhị Thanh đánh nhau Kiếm Tu, đối với Nhị Thanh từng chiêu hạ ngoan thủ sau khi, Đại Bạch càng thì sẽ không lưu tình.

Cuồng phong gào thét, phong khởi vân dừng, mây tiếng sấm liên tục động, lôi tảo nhanh như điện bắn.

Ở Đại Bạch cùng Nhị Thanh hai người trên đỉnh đầu, hắc vân cuộn cuộn, lôi đình kinh nhanh, rất nhiều 'Hắc vân rủ xuống thiên sắp đổ, lôi động Cửu Tiêu Cửu Tiêu lật' cảm giác.

Rồi sau đó ngân quang chợt cuộn cuộn xuống, từng đạo lôi đình ở tại bọn hắn trường kiếm dưới sự chỉ dẫn, chiếu nghiêng xuống, hướng kiếm kia tu bổ tới. Hai người cũng sử dụng ra Ngũ Lôi phương pháp, hiệu quả so với một cộng một phải tốt hơn nhiều, trường kiếm quơ múa lôi đình động, đối thủ của bọn họ chỉ có thể xa xa né tránh, không dám chính diện chống đỡ.

Đang lúc mọi người đều tự đánh nhau, mấy ngọn núi bị phá hủy chôn vùi lúc, kia Bách Hoa Tu thu hồi Thiên Thiết, Đẳng Vân Giá Vụ đi, trong nháy mắt liền tan biến không còn dấu tích.

Mấy vị Đại Yêu thấy vậy, rối rít khiến cho cái thủ đoạn, bức lui đối thủ, rồi sau đó giống vậy gồ lên yêu phong, rối rít trốn nhảy lên đi.

Sau đó bọn họ khả năng còn có một trận chiến đấu, cũng không muốn ở chỗ này cùng những thứ này Kiếm Tu chết đập đầu.

Đại Bạch cùng Nhị Thanh thấy vậy, cũng chuẩn bị rời đi.

Chỉ gặp hai người bọn họ rối rít hướng đối thủ phun ra một đạo Tam Muội Chân Hòa, bức lui đối thủ,

Rồi sau đó bay lên trời, chuẩn bị Đẳng Vân Giá Vụ đi.

"Yêu nghiệt, chạy đâu!"

"Hừ! Đi rồi chứ? Trăm Yêu kiếm, lên!"

Kia tóc bạc thương nhan lão giả hừ lạnh, chỉ kết kiếm quyết, liền gấp một thanh thời cổ trường kiếm từ sau lưng của hán Kiếm Hạp bên trong nhảy ra, xông tiêu đi. Kiếm kia thời cổ Thần Di, Xích Hồng như máu, Sát Lục Chi Khí tràn ra.

Mặt khác năm vị lão giả phân biệt bay lên trời, lướt về phía năm cái phương hướng, chỉ kết kiếm quyết, mấy đạo kiếm quang bắn về phía năm cái phương vị, rồi sau đó liền gấp càng xa xăm, mấy đạo kiếm quang phóng lên cao.

Sáu đạo kiếm quang tại trên bầu trời xuôi ngược, hóa thành một tấm toàn bộ do kiếm khí tạo thành vòng kiếm, tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) kiếm quang lật mà xuống, hướng Nhị Thanh bọn họ này mấy con Đại Yêu phô thiên cái địa đánh tới.

"Đáng chết Lão Tập Mao, nguyên lai đã sớm chôn Kiếm Trận." Hoàng Bào rống giận, sau lưng lớn bào lên người một bọc, co lên đầu, tùy ý những kiếm khí kia khuynh tiết trong người, không tổn thương chút nào.

Nhưng lúc một đạo hồng quang lau qua, kia Hoàng Bào trên người áo choàng, trực tiếp nứt thành hai nửa, rồi sau đó vô số kiếm khí hướng kẻ hở kia khuynh tiết đi, chỉ một cái chớp mắt, Hoàng Bào liền người bị thương nặng, rồi sau đó bị một đạo xích mang tạt trên cổ khẽ quăn, trực tiếp bị bêu đầu. Hoàng Bào Yêu Đan bay lên, bị một lão giả lấy đi.

Kia xích sắc kiếm quang chuyển một cái, hướng xa xa Hắc Minh bắn tới.

Lúc này Hắc Minh, sau lưng dài ra một đôi hắc cự, hắc cự bọc lại thân thể, thân hình như thoi đưa như vậy hướng xa xa chui đi. Kia kiếm quang bắn vào hán hai cánh bên trên, phảng phất như đập ở trên sắt thép như vậy, dâng lên trận trận tia lửa. Mà khi kiếm khí màu đỏ kia lau qua hán hai cánh lúc, cặp kia hắc cự trực tiếp bị chém xuống hai khúc. Xích sắc Kiếm Mang tránh mấy cái, kia Hắc Minh liền bước lên Hoàng Bào hậu trần.

Xích sắc Kiếm Mang chém rụng Hắc Minh sau khi, hướng Huyết Sát kia bay vút đi.

Không lâu lắm, Huyết Sát cũng bước lên Hắc Minh cùng Hoàng Bào hậu trần.

Kết quả này, hoàn toàn ngoài này mấy con Đại Yêu dự liệu.

Bọn họ mặc dù từng nghe nói qua, Kiếm Các Thiên Kiếm Các lý, thờ phụng một thanh thượng cổ truyền xuống Trăm Yêu Thần Kiếm, có thể Trăm Thiên xuống Yêu Tà. Nhưng bọn họ chưa bao giờ gặp Kiếm Các đem này thanh thần kiếm lên đi ra.

Bây giờ vừa thấy, lại là được 'Cuối cùng vừa thấy'.

Ở chém rụng Huyết Sát kia sau khi, Trăm Yêu kiếm hướng chỗ xa nhất Bách Hoa Tu lao đi.

Không ra mấy hơi, kia Bách Hoa Tu cũng bị chém.

Thấy tình huống này, Nhị Thanh một bên chống đỡ kiếm quang, vừa đối với Đại Bạch truyền âm nói: "Sur tỷ, như thế như vậy, đoán chừng là không trốn thoát, chúng ta trở về. Kia Trăm Yêu kiếm nhất định là có Nhân chủ cầm, thanh kiếm kia quá mức sắc bén, thà cùng với chống đỡ, không bằng trực tiếp tìm chủ kia cầm kiếm Trận giả."

Đại Bạch nghe một chút, cảm thấy có lý, vì vậy hai người xoay người lại, mở ra Súc địa thuật, mấy hơi đang lúc liền xuất hiện ở kia trước mặt lão giả.

Lão giả kia vừa thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch xuất hiện, quả nhiên bị dọa cho giật mình.

"Khá lắm yêu nghiệt! Lại dám tự đưa tới cửa!" Lão giả kia quát lên.

Nhị Thanh không nói hai lời, hướng lão giả kia chính là một cái Tam Muội Chân Hỏa phun tới.

Lão giả kia nhẹ rên một tiếng, tiện tay huơ ra mấy tấm bùa chú, chặn kia Tam Muội Chân Hỏa.

Mà lúc này, kia Trăm Yêu kiếm đã hướng cái phương hướng này vút nhanh mà tới.

Ở Nhị Thanh Tam Muội Chân Hỏa hạ xuống, Đại Bạch Tam Muội Chân Hỏa cũng giống vậy hạ xuống.

Xa xa, mấy đạo tiếng hét phần nộ đồng thời truyền tới, "Yêu nghiệt, nguoi dám!"

Rồi sau đó buông tha vây giết kia thụ yêu Thanh Vương, rồi rút Ngự Kiếm mà quay về.

Ngay tại Nhị Thanh suy nghĩ (muốn) muốn lại ra tay nữa lúc, kia xích sắc Kiếm Mang chợt lóe tới, hướng Đại Bạch sau lưng đánh tới. Nhị Thanh thấy vậy lúc, nhất thời khẩn trương, tiếng kêu sợ hãi 'Sur tỷ'. Liền thi xuất Di Hình Hoán Ảnh thuật, đem chính mình cùng Đại Bạch vị trí mức độ đối với xuống.

Sau đó liền thấy kia xích sắc kiếm quang xuyên qua hán bụng, nhập vào cơ thể mà ra.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Bát Tiên chi Nhị

(yêu cầu cái nhóm, cảm ơn!)

Xích mang chói lợi tể, kinh nhanh như lời đình. Danh viết Trảm Yêu kiếm, trừ ma cũng có thể được.

Kia xích quang mấy cái vút nhanh, tựa như lời đình ngang trời, rồi sau đó mấy cái thanh danh hiển hách Đại Yêu, dễ dàng cho này Trảm Yêu dưới kiếm, Thân Tử Đạo Tiêu. Ngàn năm đạo hạnh vừa tan, thị phi thành bại chuyển đầu không.

Hết thấy các thứ này, phát sinh quá nhanh, nhanh đến mọi người cũng còn chưa kịp phản ứng, liền đã kết thúc.

Kia xích sắc hồng kiếm xuyên qua Nhị Thanh bụng, nhưng lại không có thể lại lao ra hấn bụng, nguyên lai lúc này, Nhị thanh mi tâm thụ nhãn đã mở ra, hai tay chính nắm chuỗi này Trảm Yêu kiếm chuỗi kiếm.

Kia Trảm Yêu kiếm bị Nhị Thanh cưỡng ép bắt, nhất thời rung động.

"Sur tỷ, nhanh lên một chút!"

Đại Bạch vẫn còn ở gần ra, Nhị Thanh kêu, bụng vết thương càng ngày càng lớn, "Ta giữ vững không bao lâu, kiếm này chém quá Yêu Tà, nó đang hút ta máu!"

Huyết dịch bị cắn nuốt, Nhị Thanh thuận thế đem Thần Thức đưa vào kiếm kia bên trong, mượn mi tâm thụ nhãn, khám phá Thần Kiếm Cầm Chế, chỉ đợi Đại Bạch chém rụng lão đạo kia, hấn liền xóa đi trong kiếm Thần Thức, đoạt lấy kiếm này.

Nhưng tất cả những thứ này, cần Đại Bạch chém dịch tốc độ khá nhanh.

Đại Bạch nghe vậy, giận dữ, cầm kiếm hướng lão giả kia cổ liền chém xuống đi.

Lão giả kia lẫm nhiên không sợ, ha ha cười nói: "Có thể chém chết các ngươi này mấy con Đại Yêu, lão phu chết cũng không tiếc! Ha ha ha..."

"Như sư đệ ta bỏ mạng, ta tất diệt ngươi Kiếm Các cả nhà cùng hấn chôn theo!"

Đại Bạch hét giận dữ, Kiếm Mang càng dữ dội hơn. Từ trước đến giờ tính khí rất tốt nàng, lúc này chân nộ.

Nhưng ngay tại Đại Bạch trường kiếm chém ở lão giả kia trên cổ lúc, hết thấy lại dừng lại.

Phảng phất không gian toàn bộ đông đặc một dạng rồi sau đó liền gặp hai bóng người từ trên trời hạ xuống.

Thấy này hai bóng người, Nhị Thanh khẽ run.

Này hai bóng người, hậu thế có thi văn như vậy viết bọn họ. Tiên Quân họ Lý vốn tên là Huyền, oanh một môi trở thành sự thật không thay đổi nhan. Tự chân nan y còn bán thuốc, uống công lực thần độ người khó khăn. Truyền vị tiên sinh là người Hán, từng ung bại trận đại tướng quân. Hôm qua thỉnh thoát vào Đông Vương Phủ, từ nay tiêu dao xuất thế Trần.

"Thật may thật may, còn kịp!"

Thiết Quải Lý chống gậy ý vào, một bước một quải hướng bọn họ đi tới, vừa đi vừa nói.

Bên người đi theo Chung Ly Quyền, cũng chính là kia Hán Chung Ly, là lặc Quạt Ba Tiêu, ưỡn cái bụng phệ, cười nói: "Không muộn không muộn, vừa vận vừa vận!"

Hắn vừa nói vừa đi đi qua, đem Nhị Thanh tay từ kia trên chuỗi kiếm bắt lại, mà sau sẽ chuỗi này Trảm Yêu kiếm từ Nhị Thanh bụng rút ra, nhưng không thấy từng chút vết máu.

Thiết Quải Lý là đi tới Đại Bạch bên người, đem Đại Bạch trường kiếm trong tay, từ lão già kia trên cổ lấy ra, lại tay Đại Bạch trong tay gỡ xuống, tiện tay lắc tại Đại Bạch bên chân.

Đại Bạch miệng không thể nói, chỉ có thể khẽ đảo mắt một dạng, đầy mắt cầu xin.

Lão già kia là duy trì cái miệng cười to trạng thái, thấy hai người lúc, nhưng là mừng rỡ trong lòng.

Nhưng mà, để cho hắn không nghĩ tới là, lúc này, kia Thiết Quải Lý lại một quải lừa gạt đến Nhị Thanh bên người, từ quẹo trên đầu treo trong hồ lô móc ra một thiếp đen được cao, hướng Nhị Thanh bụng dán đi.

Tiếp lấy lại một thiếp hướng hắn sau lưng vết thương dán đi.

Lúc này, bị định trụ mọi người mới khôi phục năng lực hành động.

"Đa tạ nhị vị thượng tiên ân cứu mạng!" Kiếm kia tu lão già ôm quyền áp bài nói.

Mà Đại Bạch là nhanh chóng đi tới Nhị Thanh bên người, đỡ hắn dậy, nói: "Sư đệ, người như thế nào đây?"

Nhị Thanh lắc đầu một cái, nhìn về phía kia Thiết Quải Lý cùng Hán Chung Ly, nói: "Đa tạ nhị vị thượng tiên ân cứu mạng!" Đại Bạch gặp Nhị Thanh mở miệng, cũng hướng hai người bọn họ nói cảm ơn.

Nhị tiên triều Nhị Thanh cùng Đại Bạch khoát tay nói: "Không nên khách khí, chẳng qua là chịu người nhờ vả, cuối cùng nhóm người chuyện a." Ngừng lại, Thiết Quải Lý lại nói: "Ba vị, dừng tay như vậy, như thế nào?"

"Tự mình tuân theo nhị vị thượng tiên chỉ ý!" Nhị Thanh gật đầu nói.

Lão già kia cũng sò, nhẹ cũng gật đầu một cái, nói: "Cần tuân thượng tiên an bài!"

Nhưng Đại Bạch lại nói: "Dừng tay có thể! Thế nhưng khỏi Thiên Thiết vốn đã vì sư đệ ta toàn bộ, phải trả lại dư sư đệ ta,

Lại sư đệ ta chịu này trọng thương, như hắn hôm nay không cho ta lời giải thích, ngày khác ta tất bên trên Kiếm Các đòi một lời giải thích! Xin nhị vị thượng tiên thay sư đệ ta giữ gìn lễ phái."

"Người này ngiệp súc, thật là nói khoác mà không biết ngượng! Nếu người dám đến, tất Trảm Yêu kiếm phục vụ!"

Lúc này, mấy vị kia Kiếm Các lão tu sĩ cũng Ngự Kiếm tới, nghe được Đại Bạch lời nói này, từng cái liền không khỏi cười lạnh, "Hảo yêu ngiệp, thật là nói khoác mà không biết ngượng!"

Rồi sau đó mọi người mới phát hiện Thiết Quải Lý cùng Hán Chung Ly hai vị này Tiên Nhân tại chỗ, từng cái lộ ra vẻ kinh dị, rồi sau đó rồi rút hướng Nhị tiên vẫn an.

Nhị tiên nghe vậy, gật đầu một cái, lại lắc đầu.

Kia Hán Chung Ly nói: "Hai người bọn họ, mặc dù thân là yêu, nhưng cũng biết một lòng hướng thiện, do Cổ Tiên dẫn nhập môn, cũng về Đạo Môn Chính Tông. Bọn người tôn làm Kiếm Các tu sĩ, cầm Thần Kiếm, Trảm Yêu Tà, hộ thiên hạ thương sinh, nhưng là chó có đối với bọn họ mở miệng một tiếng ngiệp súc, quả thực có nhục nghe nhìn."

Những thứ kia lão đạo nghe vậy, cũng sò, rồi sau đó rồi rút khom người nói: "Thượng tiên dạy rất đúng!"

Kiếm Các kia chỉ chủ lại nói: "Chẳng qua là này yêu... Chẳng qua là nàng này ỏi chao tương bức, tại hạ như hơi có lui bước, chẳng phải có nhục sư môn..."

"Bọn người trong tối bây này Lục hợp thiên la Trảm Yêu đại trận, muốn đem chúng ta một lưới bắt hết, còn đạo ngã ỏi chao tương bức?" Đại Bạch hừ lạnh nói: "Sư đệ ta chưa thành nói trước, liền có Kiếm Các đệ tử đi trước giết hắn, thật vất vả trốn đuôi giết, may mắn gặp ân sư, hóa hình xuống núi, kết quả tại nửa đường rồi hướng kỳ kêu đánh tiếng kêu giết. ta liền muốn hỏi các vị, bọn người có từng thấy hắn quá đáng tai họa? Giết qua người? Nếu không phải sư đệ ta tâm thiện, đã sớm giết người Kiếm Các đệ tử nhiều vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, kéo kéo Đại Bạch vạt áo, nói: "Sư tỷ, chỗ này ân oán, ngày khác lại cùng bọn chúng, hôm nay đã nói chuyện hôm nay đi!" Hắn vừa nói, mắt nhìn hai vị Tiên Nhân, rồi sau đó đối với Kiếm Các kia chỉ chủ nói: "Hôm nay nếu không có nhị vị thượng tiên, ta chưa chắc sẽ chết, nhưng người hẳn phải chết! Kiếm Các khác năm vị đạo trưởng, cũng nhất định sẽ chết một hai vị, lại còn làm mất đi này Trảm Yêu kiếm, người tin hay không?"

Kiếm Các kia chỉ chủ nghe vậy, giận tím mặt, hừ một tiếng nói: "Nói khoác mà không biết ngượng!"

"Người chó, ta cũng bắt người không thể làm gì! Nhưng nhị vị thượng tiên ở chỗ này, người có thể hỏi một chút nhị vị thượng tiên, ta nói, có đúng không

"Nhị Thanh vừa nói, nhìn về phía Thiết Quải Lý cùng Hán Chung Ly.

Thiết Quải Lý không nói gì, Hán Chung Ly lại nói: "Tuy nói hai ta là chịu người nhờ vả, tới đây biết bọn họ người sư tử này đệ nhiên mi chi cấp. Nhưng nói thật, này Tiểu Thanh Xà có thể chết hay không, ta cũng không dám xác định, chẳng qua là này Trảm Yêu kiếm, ta xem Kiếm Các nhất thời nhưng là khó mà thu hồi. Nhược thất đi này Trảm Yêu kiếm, Kiếm Các còn có thể hay không chống đỡ được thiên hạ này chúng yêu quần công? Ta nghĩ rằng Kiếm Các chi chủ, hẳn là rất quá là rõ ràng. Cho nên, này Tiểu Thanh Xà nói, lại có một phen đạo lý."

Vì vậy Nhị Thanh nhìn về phía Thiết Quải Lý cùng Hán Chung Ly, nói: "Nếu nhị vị thượng tiên đã nhúng tay chuyện này, vậy chuyện này như thế nào định đoạt, liền do nhị vị thượng tiên làm chủ đi! Bất luận kết quả như thế nào, Nhị Thanh tuyệt không nửa điểm câu oán hận, lại chuyện hôm nay, sau này cũng tuyệt không nhắc lại nửa câu!"

Thiết Quải Lý sờ chòm râu, Hán Chung Ly là lắc cây quạt, nhìn về phía Kiếm Các chi chủ, hỏi "Ý của ngươi như thế nào? Có nguyện ý hay không do ta làm chủ?"

Kiếm Các chi chủ thần giác thâm rút ra, ôm quyền khom người nói: "Vậy do thượng tiên làm chủ!"

Hán Chung Ly lắc cây quạt, nói: "Đã như vậy, ta đây đã nói."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Sau đó thiệt hơn

(cầu phiếu cầu phiếu! Cảm ơn!)

Từ biệt thượng tiên đằng vân về, cúi đầu thuận theo tóc xanh bay.

Mắt sáng như sao ngậm lộ gặp do liên, ngẩng đầu ngắm nhìn Tâm nhi say.

Tĩnh Không sáng sủa, mây mù mịt mù, thanh sơn lục thủy thuận bay.

(Từ biệt thượng tiên đằng vân quy, thủy thủ đề mi thanh ti phi.

Tĩnh mâu hàm lộ kiến do liên, sĩ thủ ngưng vọng tâm nhi túy.

Tĩnh không lãng lãng, vân vụ miểu miểu, thanh sơn lục thủy tùy hậu phiêu.)

Trong mây mù, Nhị Thanh gọi Đại Bạch chân ngọc. Một cái cúi đầu thuận theo, mi vũ hơi nhăn, đau lòng chính muốn bẻ. Một cái ngẩng đầu ngắm nhìn, thấy kia ta thấy mà yêu chi sắc, tâm cũng đã say.

Ai có thể nghĩ, lúc ra cửa hoan ca cười nói, trở về lại mi vũ ngưng buồn.

Tuy nói lần này ra ngoài, thu hoạch ngoài dự liệu, nhưng đánh đổi, nhưng cũng giống vậy không ngờ.

Rất đại thu hoạch, chính là khối kia Thiên Thiết cùng Trảm Yêu Thần Kiếm. Chẳng qua là kia Trảm Yêu thần tiên, là Kiếm Các cung phụng Thần Vật, hai vị thượng tiên tự là không thể để cho Nhị Thanh đem mạng đi.

Vì vậy, Nhị Thanh liền đem kia Trảm Yêu kiếm, đổi thành ba con đại yêu Yêu Đan, cùng với bọn họ trong túi càn khôn tất cả cất giữ.

Nguyên lai kia Trảm Yêu kiếm đâm vào Nhị Thanh thân thể, thôn phệ dòng máu của hắn lúc, Nhị Thanh thuận thể đem thần thức mình đưa vào đi, mượn giữa chân mảy thụ nhãn khả năng, khám phá trong kiếm Cấm Chế.

Một khi Đại Bạch đem Kiếm Các kia chi chủ chém chết, Nhị Thanh là được tùy tiện đem ở lại Thần Kiếm bên trong Thần Thức xóa đi. Mà một khi xóa đi nguyên chủ Thần Thức, lại gieo xuống tự thân Thần Thức, kiếm này thuận tiện chủ.

Vì vậy, Nhị Thanh mới dám chắc chắn kia Trảm Yêu kiếm bọn họ chưa chắc có thể thu phải trở về.

Mà bây giờ Kiếm Các kia chỉ chủ mặc dù còn sống, nhưng là này Trảm Yêu trong kiếm, còn lưu lại một luồng Nhị Thanh Thần Thức, đối phương muốn tùy tiện thu hồi, cũng không dễ dàng như vậy.

Mà hết thấy này, cũng bởi vì Nhị thanh mi tâm thụ nhãn công.

Chẳng qua là, tuy nói thu hoạch rất phong phú, lại thêm Nhị Thanh có thuốc kia Vương Thiết Quả Lý chữa trị, thương thế ngược lại cũng không đáng ngại, nhưng tu vi tổn thất, cũng là tất nhiên chuyện.

Mỹ nhân rủ xuống châu lệ, tóc lên hoa mấy đoá.

Nhị Thanh giờ tay lên nhẹ lau, cười nói: "Sur tỷ chó khóc, lại khóc coi như không đẹp. Ta đây bắt quả bị thương ngoài da, có thuốc kia tiên cứu giúp, tánh mạng đoạn là không lo. Nay tìm được Thiên Thiết, lại có kia Yêu Đan cùng với ba cái Đại Yêu tất cả cất giữ lẫn nhau thương, nên khóc, là mấy vị kia Lão Tật Mao mới là!"

Gặp Nhị Thanh nói thật nhẹ nhàng, Đại Bạch hoành hấn liếc mắt, chỉ là thấy Nhị Thanh thay nàng lau lệ, lại để cho nàng không lý do có chút tim đập rộn lên, bận rộn giờ tay lên đem trên mặt mình nước mắt lau đi.

Lại thấy Nhị Thanh mặt lấy nước vết, nàng lại ôn nhu đem xóa đi, nhẹ ôn nhu nói: "Sur đệ sao như vậy ngốc, kia Trảm Yêu kiếm, như thế nào như vậy hảo tương dữ? Sơ ý một chút, người này cái mạng nhỏ, sẽ phải giao phó ở nơi nào."

Nhị Thanh nghe vậy, liền nói: "Vào lúc đó, cái nào cho phép ta suy nghĩ nhiều như vậy? Ta đó cũng chỉ là theo bản năng hành vi, vừa nghĩ tới sư tỷ gặp nguy hiểm, ta liền hận không được lấy thân thay thế."

"Sau này cũng chớ có còn như vậy!" Đại Bạch nói: "Sư tỷ tu vi so với người sâu..."

Nhị Thanh nghe vậy, nhưng là rung ngẩng đầu lên, nói: "Gặp sư tỷ bị thương, ta hội đau lòng, chính mình bị thương, chẳng qua là nhức nhối. Nếu khiến ta hai người chọn một trong số đó, ta tình nguyện lựa chọn nhức nhối."

Đại Bạch nghe vậy, sững sờ, nhẹ ánh mắt có chút bối rối, bận rộn quay đầu đi qua, tâm lý âm thầm sáng giọng, "Thật ích kỷ vậy!"

Thấy Đại Bạch không nói, bầu không khí có chút trầm tĩnh, Nhị Thanh liền lại nói: "Đôi đôi với ta thương thế tốt lên, chúng ta nên đi kia măng đá son viếng thăm một chút nhị vị thượng tiên, cảm tạ bọn họ lần này ân cứu mạng!"

Đại Bạch nói: "Chúng ta càng nên cảm tạ, hẳn là sư tôn. Nhị vị thượng tiên xuất hiện ở vậy, nhất định là sư tôn tương thỉnh, nếu hẳn không là nhóm há lại sẽ nói 'Bị người nhờ, cuối cùng nhóm người chuyện' ?"

Nhị Thanh cười khổ nói: "Nhưng ta xuống núi lúc, sư phụ liền cùng ta nói rồi, sau này chớ có lại đi kia Ly Sơn tìm nàng. Ta nghĩ, sư phụ nàng lão nhân gia, định thì không muốn gặp ta."

Đại Bạch có chút đồng bệnh tương liên nói: "Sư tỷ cũng có trăm bao năm không thấy sư tôn vậy! Sư tôn ban đầu lúc rời đi, cũng là để cho ta vô sự chớ có tùy tiện xuống núi, tĩnh tâm tu hành lại dễ."

Nhị xà suy nghĩ một chút, cũng cảm giác mình giống như là bị sư phụ vứt bỏ đáng thương.

Suy nghĩ (muốn) Kiếm Các kia đệ tử, cho dù là xuống núi lịch lãm, cũng có sư môn trưởng bối làm bạn, hoặc tối lý đi theo,

Hộ của bọn hắn.

Lại suy nghĩ một chút chính mình, này khác biệt lớn, há có thể không gọi người tình thần chán nản.

Có thể Nhị xà vẫn không thể quá lão nhân gia vô tình, dù sao bọn họ vốn là thân rấn, có thể bước lên này tu hành chi lộ, bây giờ càng là có thể hóa thân thành người, hết thấy tất cả lão nhân gia ban tặng, có thể nói ân đồng tái tạo.

Như vậy đại ân, mặc dù bách tử cũng không có thể báo, làm sao dám phản đi trách móc?

Nếu thật như vậy, hẳn là không cười? !

Không lâu lắm, hai người liền trở lại kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, Nhị Thanh hơi có chút không nề.

Đoạn đường này đến, đầu gối hương mềm mại, mũi lượn quanh mùi thơm, thật hận không được đường này có thể lại rất dài nhiều chút, tốt nhất là giống như thiên na như vậy trường, như thế liền có thể Thiên Trường Địa Cửu vậy!

Nhưng đường cuối cùng cũng có tận lúc, Nhị Thanh chính là dù tiếc đến đâu, cũng không khả năng thời gian dài nằm ở trong ngực nàng.

Đem Nhị thanh an ngừng ở trên giường tĩnh dưỡng, tiểu hồ ly Hồng Lăng mang theo tiếng leng keng, ra bọn hắn bây giờ trước mặt, ngồi chồm hỏm ở mép

giường mấy bên trên, mắt to mang theo ưu thương, tựa hồ cũng ở đây thay Nhị Thanh thương tiếc.

Nhị Thanh thấy vậy, liền cười xòa nó nói: "Đi chơi đùa bốn đi! Ta vô sự, tỉnh dưỡng nhiều chút ngày giờ lại dễ. Bất quá ngại chơi đùa lúc, chó có chạy quá xa."

Hắn lo lắng Kiếm Các kia chúng tạp mao lão đạo ăn này giảm nhiều, sẽ dặt gợn người khác. Tuy nói mấy cái lão đạo ứng thì sẽ không như vậy không biết xấu hổ, nhưng người nào tri bọn họ đồ từ đồ tôn có thể hay không tự do phóng khoáng đây!

Vì vậy, liền tiếp mấy ngày, Đại Bạch cực nhọc ngày đêm, không thể yên ổn nghỉ ngơi, hầu hạ hắn ăn uống.

Tuy nói bọn họ thật ra thì sớm liền có thể không ăn không uống, nhưng những năm gần đây, bọn họ đều tựa hồ đã thành thói quen giống như phạm nhân như vậy qua sinh hoạt, lại có lẽ là Đại Bạch hiểu được làm như vậy, tâm lý sẽ còn dễ chịu hơn nhiều chút.

Tóm lại, Nhị Thanh rất hưởng thụ như vậy thời gian.

Bất quá có thuốc kia tiên thuốc dán, còn có Đại Bạch Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật tương trợ... Tuy nói kia Trảm Yêu kiếm chọc ra vết thương quá mức tà dị, nhưng qua mấy ngày, cũng liền khỏi hẳn.

Là lấy, hắn cũng không tiện tiếp tục nằm ở trên giường giả bộ bệnh, để cho Đại Bạch tiếp tục hầu hạ hắn.

Không khi dễ như vậy sư tỷ không phải là!

Chẳng qua là, tổn thất kia tu vi, cũng không phải chốc lát có thể bù đắp được tới.

Vì vậy, hắn nghĩ tới kia ba viên Yêu Đan. Huyết Sát Yêu Đan, đối phương tựa hồ có tác dụng lớn, sống chết không chịu để cho cho Nhị Thanh bọn họ.

Mà ba cái Đại Yêu, nhưng không trước kia Thử Yêu cùng Thủy Yêu có thể so với, này ba cái Đại Yêu, tu vi đều có hơn ngàn năm, so với Đại Bạch tu vi còn sâu.

Chỉ là bọn hắn dù sao cũng là Tán Tu, thủ đoạn bên trên, tự thì không cách nào cùng Đại Bạch như nhau.

Ở đó Trảm Yêu dưới kiếm, ngay cả Đại Bạch đều có chút sợ, huống chi là bọn họ. Kia thụ yêu Thanh Vương nếu không phải có Đại Bạch cùng Nhị Thanh quay đầu một đòn, để cho Kiếm Các kia chỉ chủ đem Trảm Yêu kiếm triệu hồi, phòng chừng cũng phải bước lên kia ba cái Đại Yêu hậu trần, ngàn năm đạo hạnh vừa tan.

Thương thế tốt lên sau, Nhị Thanh liền đem trong túi càn khôn đầu kia đại hắc ưng cho nướng.

Nhị xà một hồ một con ngựa ăn một bữa thỏa thích, đem kia ưng thịt luyện hóa, tu vi đều có chút tăng trưởng.

Dù sao này đại hắc ưng, cũng không phải là phạm cầm, chính là đi lên tu hành chi lộ yêu ưng.

Mà kia ưng vũ, Nhị Thanh chuẩn bị đem kia vĩ linh cầm để luyện chế thành một thanh cây quạt.

Trận chiến này, để cho hắn ý thức được tự thân chỗ yếu, mặc dù sẽ không ít pháp thuật, nhưng là chân chính cùng địch đấu pháp lúc, rất nhiều pháp thuật lại cũng không tiện lắm sử dụng.

Mà nếu có Pháp Khí, vậy liền bất đồng, lấy ra liền có thể sử dụng.

Về phần đại hắc ưng còn lại lông chim, Nhị Thanh là dự định chế thành một món vũ áo cừ.

Tuy nói bọn họ hiện tại cũng không cần chống lạnh áo khoác ngoài, nhưng hắn thường xuyên sau đó son đi đi lại lại.

Xuống núi lúc, dù sao cũng phải ăn mặc giống như người bình thường loại mới được.

Suy nghĩ (muốn) kia đại hắc ưng như trên trời có linh, thấy tình cảnh này, không thông báo có cảm tưởng gì?

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Vội vã vài năm

(yêu cầu cái nhóm! Cám ơn!)

Thanh Phong bên ngoài, bên cổ đạo, một nhóm bạch lộ lên trời.

Hóa Yêu đan, luyện Pháp Khí, nhớ lại đã là mấy năm đang lúc.

Gió xuân phát đại địa, nhuận mưa mảnh nhỏ không tiếng động, lại vừa là một năm mùa xuân.

Nhìn sẽ ngoài cửa sổ mưa phùn, Nhị Thanh duỗi người một cái, nhớ lại nhìn Hồng Lăng cuộn thành một đoàn, một bộ phờ phạc mà bám lấy đầu nhỏ, không khỏi thâm cảm thấy buồn cười.

Thả ra trong tay sách vở, đứng dậy đi tới trước bàn đọc sách, cầm bút viết nhanh.

Tà phong mưa phùn dày đặc đi, mưa rơi bay bèo gió thổi đi.

Ngọc hồ khói sóng lượn lơ thăng, Thiên Phong vạn trượng tận thấu xanh.

Xuân Lôi chấn động vạn vật tĩnh, Tiềm Long bay lên không sấm gió tụ.

Bút tàu long xà thiên địa kinh, múa bút một cái chớp mắt quỷ thần sợ hãi.

(Tà phong té vũ mật mật hành, vũ đả phiêu bình phong xuy khứ.

Ngọc hồ yên ba niều niều thăng, thiên phong vạn nhận tận thấu lục.

Xuân lôi chấn chấn vạn vật tô, tiềm long thăng không phong lôi tụ.

Bút tàu long xà thiên địa kinh, huy hào nhất thuận quỷ thần cụ.)

Quỷ thần sợ hãi không sợ, Hồng Lăng không biết, nhưng nó nhưng là bị hấn dọa cho giật mình, chỉ vì Nhị Thanh thu bút lúc, một chút mực thuận thể bị hấn hắt ra, hướng bọn hấn mặt bay thẳng mà tới.

Mà bởi vì đến gần nhìn hấn viết, là lấy Hồng Lăng hoàn toàn không né tránh kịp nữa, về điểm kia mực trực tiếp một chút ở nó trên chớp mũi, nó nơi đó vốn chính là màu đen, là lấy hoàn toàn không nhìn ra.

Nhưng khi nó đưa tay đi lau lúc, nhưng là lau cái miệng đầy đen.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi cười ha ha.

Hồng Lăng tức giận, giẫm lên móng vuốt nhỏ, trên cổ Lục Lạc Chuông đỉnh đương vang lên không ngừng. Rồi sau đó chít chít kêu, hướng liềm bên ngoài chạy đi, chạy đến bờ hồ, đem đầu nhỏ đưa vào trong hồ vùng qua vùng lại, nhẹ lại đưa ra móng vuốt đi xoa bóp.

Đại Bạch đón mưa phùn kéo dài, Bằng Hư ngự phong tới, gặp Hồng Lăng đem đầu nhỏ đưa vào trong hồ đụng đưa tới lui, còn tưởng rằng nó đang chơi cái gì trò chơi mới đây!

Bay tới nó bên người, đưa nó ôm lấy, bàn tay trắng nõn nhẹ phẩy, trên người nó những thứ kia giọt nước liền bị nàng cho lặn lẽ phát đi. Rồi sau đó cười nói: "Bên ngoài trời mưa, trở về nhà bên trong chơi đùa đi!"

Kết quả Hồng Lăng chít chít kêu, hướng Đại Bạch khoa tay múa chân lên móng vuốt đến, bộ dáng kia, tựa như ở hướng Đại Bạch kiện cáo Nhị Thanh khi dễ hồ.

Đại Bạch ngừ vào, không khỏi che miệng cười khẽ, Hồng Lăng thấy vậy, lại chít chít kêu.

Đại Bạch ho nhẹ xuống, nói: "Được rồi được rồi! Tỷ tỷ không cười, tỷ tỷ thay người đi mắng tên kia một hồi, lại lần phụ chúng ta nhà khả ái tiểu Hồng Lăng, thật không có phong độ!"

Tiểu Hồng Lăng gạt cái đầu nhỏ, sau đó một bộ tiểu ủy khuất tựa như bộ dáng, rúc lại Đại Bạch trong ngực.

Bức rèm nhẹ cuốn, người ngọc tiểu ảnh theo hương phong tới.

Nhị Thanh ngẩng đầu, cười nói: "Sur tỷ tới!"

Đại Bạch 'Ù' âm thanh, liền nói: "Sur đệ tại sao lại khi dễ Hồng Lăng, nó đáng yêu như thế..."

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, nói: "Sư tỷ hiểu lầm vậy! Ta nào có khi dễ nó, mới vừa rồi chỉ là một trùng hợp, ta đang ở hôm qua thơ, cái nào muốn nhận bút lúc, sợ ý một chút, mực liền rơi vào nó chớp mũi đi, nó nếu không đi lau, ta còn không phát hiện đây!"

Nhị Thanh nói như vậy, tiểu Hồng Lăng lại chít chít kêu.

Nhị Thanh ho nhẹ xuống, nói: "Người chớp mũi vốn chính là màu đen mà! Còn không để cho người ta nói... Được rồi được rồi! Không nói thì không nói, tiểu tính khí còn rất nóng."

Nhìn tiểu Hồng Lăng bỏ rơi Lục Lạc Chuông, chít chít thét lên, Nhị Thanh không thể làm gì khác hơn là nhún vai buông tay, biểu thị đầu hàng.

"Sư đệ lại viết cái gì thơ?" Đại Bạch đi tới nhìn mấy lần, liền rung ngắc đầu lên, "Bằng trắc không đồng đều, đối trận không cả, cái này cũng có thể gọi thơ?"

"Ho khan, chẳng qua là tiện tay chuyết tác, tiện tay chuyết tác." Nhị Thanh hào không xấu hổ.

"Lại cái này so với nói cũng quá mức khen, động một chút là 'Thiên địa kinh, quỷ thần sợ hãi', nếu là thiên địa có linh, thấy vậy nhất định phải cười người! Như có quỷ thần ở chỗ này, cũng phải khịt mũi coi thường vậy!"

Nhị Thanh nắm quyền ho nhẹ, nói: "Sư tỷ dạy rất đúng, sau này ta nhất định thật tốt sửa đổi."

Gặp Nhị Thanh biết lắng nghe, Đại Bạch lại nói: "Bất quá chữ viết được (phải) ngược lại không tệ, trước đôi câu cũng còn miễn cưỡng, nhìn cũng coi như hợp với tình thế. Không bằng sư đệ tự lấy trước đây đôi câu tranh vẽ tranh thủy mặc đi!"

"Sư tỷ có lệnh, đệ dám không theo?"

Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, vung tay lên, bày giấy lớn, cử bút múa bút.

"Ta tới thay người mài!" Đại Bạch cười,

Văn tay áo cầm mài.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi thét dài mà cười. Mỹ nhân mài, hồng tụ thiên hương. Mực khách múa bút, bút pháp thần kỳ sinh hoa. Nói chung bên trên, đây cũng là những thứ kia gió. Lưu nhĩ sĩ nhóm thật sự theo đuổi nhân sinh đi!

Có này nhân sinh, còn cầu mong gì?

Chốc lát đang lúc, một bộ sơn tranh thủy mặc liền có tại Nhị Thanh bút hạ.

Núi non, trùng điệp, bình hồ, Tiểu Trúc, tà phong, mưa phùn, thuyền cô độc, nhưng là thiếu nhân ảnh.

Nhìn kỹ lại, mới phát hiện kia Tiểu Trúc bên trong có hai đạo nhân ảnh đứng ở trước cửa sổ, nhất thanh nhất bạch, bạch giả trong ngực còn ôm con tiểu hồ ly. Nhìn lâu, phảng phất có thể gặp người trong bức họa sống lại như vậy.

Kia giống như đức, xuất thần nhập hóa kỹ năng vẽ, để cho Đại Bạch liên tục gật đầu.

Những năm gần đây, cầm kỳ thư họa, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng cũng coi là tinh thông mọi thứ.

Đương nhiên, gần Nhị Thanh mà nói, thư liền giới hạn tại thư pháp, thật gọi hắn làm thơ làm văn, hắn có thể không nhất định gần hơn được những thứ kia mười năm hán song khổ độc sách thánh hiền đồng các học sinh.

Thường thức sẽ Nhị Thanh kỹ năng vẽ sau, Đại Bạch liền nói: "Sư đệ những năm gần đây, tiến bộ so với sư tỷ có thể nhanh hơn lại có thể đem kia huyền thuật ngưng ở này tranh sơn thủy bên trong."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Tiến bộ mau hơn nữa, đó cũng là sư tỷ dạy dỗ thật tốt. Tuy nói ta hóa hình Ngưng Đan là ký thác sư phụ ân tình, nhưng là pháp thuật tu hành, nhưng là toàn bộ bá sư tỷ công."

Mấy năm nay, Nhị Thanh Luyện hóa ba viên Yêu Đan bên trong hai khóa, một viên khác cho Đại Bạch.

Luyện hóa kia hai khóa Yêu Đan sau khi, Nhị Thanh tu vi, liền đã vượt qua Đại Bạch.

Lấy hán bây giờ tu vi, chính là chống lại ban đầu kia năm con Đại Yêu bên trong một cái, cũng có thể tùy tiện đem đối phương áp chế.

Mà Pháp Khí phương diện, Nhị Thanh không chỉ có đem khối kia Thiên Thiết hơn phân nửa tan vào chính mình mặc kiếm, cũng đem trên người mình y phục cho từng món một luyện thành pháp khí, tăng cường bên ngoài lực phòng ngự.

Hắn bội kiếm ở dung nhập vào kia hơn nửa khối Thiên Thiết sau khi, thân kiếm bên trên ngôi sao cùng núi đồi nhìn rõ ràng hơn, vũ động đang lúc, có tinh mang lóe lên.

Trừ lần đó ra, còn có một chuỗi Hắc Vũ phiến, cùng với một cái Thanh Hồ Lô. Hắc Vũ phiến là do đại hắc ưng lông đuôi, cùng kia Đại Yêu Hắc Minh lông đuôi luyện chế mà thành, huy động đang lúc, có thể đất bằng phẳng cuốn lên gió mạnh hòa phong nhận, vô hướng núi đá kia lúc, phong nhận kia có thể tùy tiện đem cuốn thành mảnh vụn.

Mà kia Thanh Hồ Lô, là đến từ Bách Hoa Tu di vật, bên trong chứa có một đạo hương phong, kia hương phong vô hình vô sắc, nhưng chỉ hít một hơi, liền có thể làm cho tâm thần người chấp chôn.

Đại Bạch hiểu được kia Bách Hoa Tu rất chán ghét, không muốn dùng nàng vật, liền cho Nhị Thanh.

Về phần Hoàng Bào món đồ màu vàng áo choàng, Nhị Thanh vốn định cho Đại Bạch, nhưng Đại Bạch chẳng ngờ xuyên người khác xuyên qua đồ vật, cho nên vẫn là cho Nhị Thanh.

Về phần món đồ Hắc Vũ áo cừu, Đại Bạch hiểu được màu đen kia không thích hợp nàng, lại cho cự tuyệt.

Đối với lần này, Nhị Thanh cuối cùng là mình bạch, Đại Bạch bệnh thích sạch sẽ, thật ra thì thật nghiêm trọng.

Trừ Luyện Khí, cùng với đem tu vi nện vững chắc ra, Nhị Thanh còn đang nghiên cứu Kiếm Các Ngự Kiếm Chi Thuật.

Đang cùng những kiếm tu kia lúc chiến đấu, Nhị Thanh gần không chỉ một chỉ dùng mi tâm thụ nhãn quan sát qua.

Bất luận là hấn tới Thanh Thành Sơn nửa đường lần đó, hay lại là lần trước, mượn mi tâm thụ nhãn chỉ tiện, Nhị Thanh bao nhiêu có một tí tâm đắc. Mặc dù không biết kia Ngự Kiếm Chi Thuật khẩu quyết, nhưng nghịch hướng trình thám ra một ít gì đó, nhưng cũng không có vấn đề gì. Đặc biệt là lần đó Thần Thức xâm nhập Trảm Yêu trong kiếm, khám phá Trảm Yêu trong kiếm không ít cấm chế, cho hấn giúp không ít bận rộn.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Câu đủ thứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Nhị tiên luận đạo

(câu phiêu nhóm!)

Thiên Phong giấu mây mù, vạn khe treo phi lưu.

Mây mù sâu kín, chim lượn cánh nhẹ nhàng đi.

Phi lưu róc rách, Tẩu Thú co trào lặng lẽ hành.

(Thiên phong tàng vân vụ, vạn hác quái phi lưu.

Vân vụ u u, phi điều lượn sí phiến phiến khứ.

Phi lưu sản sản, tẩu thú súc trào tiểu nhiên hành.

)

Ngày hôm đó, một đám mây vụ tự bạch y động xuống kính hồ bên trong Hồ Tâm Tiểu Trúc bốc lên, thông thả hướng đông đi.

Ngẩng đầu mây trôi hai bên đi, nhìn xuống Thiên Phong bay ngược lưu.

Trải qua mấy trăm dặm, gặp một kỳ phong đứng sừng ở trong thiên địa, đỉnh thẳng vào thanh tiêu.

Mây mù sương sương, lượn lơ ở sườn núi.

Hà quang quang, ánh chiếu tại quanh mình.

Thụy thái vạn đạo, xông thẳng trong mây tiêu.

Thần tiên đất lành ứng như vậy, nếu không cái nào được (phải) vạn người triều!

Bay tới gần bên, có thể nghe thác thác nước tấu Thiên Nhạc, Cầm Minh thú hống ứng tiếng hòa.

Tại kia đình nơi, có một thạch đình, trong đình có hai bóng người ngồi đối diện lẫn nhau dịch.

Đại Bạch cùng Nhị Thanh từ đám mây bước từ từ mà xuống, tại thạch đình bên ngoài, hướng trong đình hai đạo thân ảnh kia khom người bái nói: "Thanh Thành Sầm Thanh (Bạch Tố Trinh), gặp qua nhị vị thượng tiên!"

Nhị Thanh vốn không phải Thanh Thành nhân sĩ, chẳng qua là hóa hình tại Ly Sơn, tu hành vu thanh thành.

Nhưng Ly Sơn Lão Mẫu tại hán xuống núi lúc, gọi hán không nên tùy tiện nói năng người sư phụ này, Nhị Thanh cũng chỉ đành đem mình quy về Thanh Thành nhân sĩ.

Kể từ đó, đảo cũng có thể cùng nhà mình sư tỷ thân cận nhiều chút.

Thiết Quải Lý cảm một dạng lạc định, cười ha ha nói: "Ta nói sáng sớm tại sao chim khách lớn tiếng kêu không ngừng, nguyên lai quả có khách quý lâm môn! Nhị vị đạo hữu không nên khách khí, chúng ta bình bói luận giao là được."

Nhắc tới, Nhị Thanh cùng Đại Bạch xuất thân, cũng không coi là thấp, sư thừa Cổ Tiên. Vị kia Cổ Tiên nhưng là chỉ so với hán sư tôn gần nửa bói mà thôi. Thật bàn về đến, trên trời phần lớn Thần Tiên cũng không sánh bằng.

Đại Bạch nói: "Nghe thấy Đạo có trước sau, người thành đạt có thể thầy. Nhị vị thượng tiên đã thành nói nhiều năm, chúng ta tự mình cảm văn bói lễ, không dám mất lễ phép, dư sư tôn hồ thẹn."

"Người nha đầu này tính tình ngược lại cổ chấp, nếu như thế, liền tùy người ý đi!"

Nhị Thanh nghe vậy, thần giác không khỏi thâm rút ra, lại kêu Đại Bạch 'Nha đầu '. Có hơn năm trăm tuổi nha đầu sao? Bất quá nghĩ đến đối phương tu hành đã có tám chín trăm chỗ, bây giờ cũng đã đắc đạo thành tiên, gọi nàng một tiếng 'Nha đầu '. Tựa hồ cũng không coi vào đâu chuyện lạ!

"Nhị Thanh đa tạ nhị vị lần trước ân cứu mạng!" Hán vừa nói, xuất ra hai vò rượu ngon đưa đến trên bàn đá, lại ôm quyền nói: "Nhị vị là đắc đạo Thanh Tiên Chi Nhân, Nhị Thanh cũng không nghĩ ra nên cảm thứ gì lúc quả cảm ơn hơn thích hợp nhiều chút. Nghĩ tới nghĩ lui, liền cầm hai vò những năm gần đây, chúng ta tự chế rượu trái cây, xin nhị vị vui vẻ nhận."

Hán Chung Ly cười ha ha nói: "Có rượu đủ để, đủ để!"

Hán vừa nói, trực tiếp đẩy ra giấy dán, hướng vò miệng hút một cái, liền gấp một đạo Tử Tuyền tự đàn trung bay ra, rơi vào trong miệng hán. Phẩm miệng, hán liền thở dài nói: "Mặc dù không kịp kia quỳnh tương thơm ngọt, ngọc dịch nhuận ngọt, nhưng ở này nhân gian, cũng cũng coi là hiếm thấy cực phẩm, không tệ không tệ."

"Thượng tiên nói đùa, nhân gian chi vị tuy đẹp, lại sao bì kịp được ngày đó bên trên vật." Nhị Thanh không khỏi bật cười nói.

"Người chưa thành tiên, làm sao biết trên trời vật đẹp hơn?" Hán Chung Ly cười hỏi.

Nhị Thanh cười đáp, "Người người tất cả muốn thành tiên, như trên trời vật không đẹp, thành tiên thăng thiên có ích lợi gì?"

Hán Chung Ly cứng họng, nhẹ cười ha ha, nói: "Lời ấy đại thiện, đại thiện! Như thần tiên trên trời nghe lời nói này, lúc xấu hổ che mặt đi vậy! Ha ha ha..."

Thiết Quải Lý cười mà lắc đầu, nhẹ nói: "Thành tiên là tiêu dao, như thế nào vì tham luyện chỗ này các loại hưởng thụ? Nếu muốn tham luyện những thứ kia hưởng thụ, không bằng đi chỗ đó nhân gian xuất tướng nhập tướng!"

Nhị Thanh lại nói: "Nhưng nếu sau khi thành tiên còn thực không tới kia long can phượng tùy, uống không tới kia Quỳnh Tương Ngọc Dịch, như vậy nói gì tiêu dao? Tiêu dao giả, hán là tùy tâm sở dục, tâm tướng sự thành?"

Thiết Quải Lý nói: "Người đắc đạo, vô dục vô cầu! Nếu chỉ vì những thứ kia hưởng thụ mà tu hành, vậy liền vĩnh kém xa Thành Đạo người."

"Khả Nhân nói 'Ta muốn thành tiên '. Đây muốn không phải là muốn ư?" Nhị Thanh lại hỏi.

Đây đã là bắt đầu luận đạo trạng thái.

Thiết Quải Lý vuốt râu khấu đầu nói: "Đây là lớn muốn,

Phàm Tu Hành Giả, đều có này muốn. Nhưng một mực theo đuổi chuyện này, tại Thành Đạo cũng là một đại trở lực, cứ thế mãi, tất thành Tâm Ma. Tâm Ma lên, ác niệm tất sinh, liền tu hành lúc, cần chém tới trong lòng các loại ý nghĩ, đạt đến Vô Niệm Vô Tướng cảnh mới có thể!"

Hán Chung Ly lại nói: "Nhất niệm chớp mắt, nhất niệm vĩnh hằng, niệm sinh diệt diệt, tất cả mặc một lòng, đến đây mới có thể nói có sở thành, nhưng này cũng chút thành tựu ngươi!"

Nhị Thanh hỏi: "Như thế nào đại thành?"

Hán Chung Ly cười nói: "Đạo pháp tự nhiên, thanh tịnh vô vi, mặc cho ngươi thiện niệm ác niệm, tâm ma ngoại ma, lại cùng ta có quan hệ gì đâu, ta tự kiềm chế định bản tâm, lại nhìn hấn quần ma loạn vũ, nhìn hấn niệm lên đọc diệt..."

Được rồi! Vô vi còn có bức này hiểu phương thức, Nhị Thanh cũng coi là khai nhãn giới.

Tâm Ma lên, ác niệm sinh, lại không tư chém, không đi diệt, lại xem nó như thế nào ảnh hưởng chính mình, cái này cần là lòng lớn bao nhiêu người, mới làm cho ra đến từ chuyện?

Đại Bạch nhìn một chút cái này, lại nhìn một chút cái đó, hiểu được nhà mình sư đệ thật là lợi hại, lại có thể cùng nhị vị thượng tiên luận đạo. Mừng rỡ hơn, cũng ở đây âm thầm chiếu chứng đến chính mình nói.

"Nhưng đạo gia vừa vì tiêu dao, không nói nhân quả, như vậy tại sao cần hành thiện công?"

Hán Chung Ly lắc cây quạt, cười ha ha nói: "Thuận ứng với Thiên Đạo tức là thiện! Chúng ta làm việc bất quá để cho thiên đạo vận chuyển càng trót lọt a. Thiên Đình các loại Thần Tiên, cũng ở làm việc này ngươi!"

"Như thế nào thuận ứng với Thiên Đạo?"

"Tự nhiên thành đạo, thuận ứng với Thiên Đạo, chính là thuận theo tự nhiên!"

"Nhưng chẳng ngó ngàng gì tới, thờ ơ lạnh nhạt, cũng không phải là thuận theo tự nhiên ư?"

"Thờ ơ lạnh nhạt, tự nhiên cũng coi như!" Hán Chung Ly gật đầu nói: "Chỉ cần có thể qua tự thân trong lòng kia đóng, không động tâm vì ngoại vật, vậy liền không quá mức quan trọng hơn. Như có lòng không đành lòng, liền không thể không động vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, như có điều suy nghĩ, nhẹ lại nói: "Nếu tu hành muốn thuận ứng với Thiên Đạo, vậy vì sao lại phải Tu Tiên? Tu Tiên há lại không phải là chuyện nghịch thiên?"

Thiết Quải Lý hút miệng rượu, mỉm cười nói: "Vì tiêu dao, vì siêu thoát."

"Ngày hấn là nghịch biện?" Nhị Thanh có chút mộng.

Hán Chung Ly lắc cây quạt cười ha ha nói: "Cái này lại sao là nghịch biện?"

Thiết Quải Lý lắc đầu cười nói: "Cái trong đạo lý, ngươi có thể từ từ ngộ, không nóng nảy."

Gần như vậy, Nhị Thanh cùng Đại Bạch liên tiếp ở chỗ này ba ngày.

Nói là cùng Nhị tiên luận đạo, nhưng kì thực là Nhị Thanh ở thỉnh giáo bọn họ, bọn họ ở chỉ điểm Nhị Thanh.

Đại Bạch tuy ít tham dự, nhưng ở một bên lắng nghe, thu hoạch tự nhiên cũng là rất phong phú. Ngay cả bên cạnh chim cũng trừ chân lắng nghe, nhìn như như si mê như say sưa.

Tuy không Kim Liên địa dũng, cũng không Từ Khí Đông Lai, cũng không hư không sinh Liên các loại (chờ) vô số dị tượng, nhưng Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều biết, lần này 'Luận đạo'. Đối với bọn họ trợ giúp bao lớn.

Đây là nện vững chắc đạo tâm, điện định đạo cơ 'Môn học'.

Mà có lần này 'Luận đạo'. Nhị xà liền dần dần cùng hai vị này thượng tiên quen thuộc, cách tam soa ngũ (đơn vị là năm) gần chạy tới cùng bọn họ tụ họp một chút.

Cũng vì vậy, ở tại bọn hấn dưới sự chỉ điểm, Nhị xà tu vi tăng lên so với lúc trước nhanh không ít.

Thông thả đang lúc, mười mấy chờ thời gian, lại thoáng một cái đã qua.

Nhị Thanh hóa hình thành người đến nay, cũng đã có hơn bốn mươi năm.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Đại Tiểu Như Ý

(cầu phiếu nhóm lạc!)

Trong núi vô giáp, lạnh lẽo tận không biết năm.

Chỉ biết trải qua mười mấy nóng lạnh, không biết bây giờ là năm nào?

Một ngày này, gió xuân phát đại địa, xuân lôi dao động vũ tiêu, không trung mông mông, bay lên mưa phùn.

Nhị Thanh đứng ở Hồ Tâm Tiểu Trúc sân thượng bên ngoài, chấp tay sau lưng, cảm thụ này Thiên Địa Khí Tức biến hóa.

Rồi sau đó liền thấy hần chỉ bóp Pháp Ấn, miệng tụng pháp quyết, pháp lực ở trong người lưu chuyển, nhẹ chi nghe hần đạo âm thanh 'Biến hóa '. Liền thấy hần thân thể đột nhiên bát cao, xông thẳng tiêu hần.

Chỉ ngay lập tức, liền hóa thân vạn tượng cự, Cự Hán cao đến vạn tượng, xích ca trần. Thân, bên hông có mây mù lượn lờ. Chợt, không trung truyền tới muôn lời tiếng, có điện quang đang lấp lánh.

Kia Cự Hán đưa tay vào kia trong mây, núp lại kia lôi quang, mạnh mẽ xé.

Tê á...

Lôi đình hóa thành toái mang, mây cũng đi theo tán.

Lắc mình một cái chớp mắt biến hóa người không lồ, chi tay dò xét mây túm lôi đình.

Tầm điện mang như Lôi Thần, gió thổi mây bay gặp Thanh Thiên.

Biến hóa như thế, tự nhiên đưa đến không ít người âm thầm chú ý, bao gồm Kiếm Các những kiếm tu kia, cùng với măng đá trên núi hai vị tiên nhân kia.

Đại Bạch cũng từ bạch y trong động đi ra, kết quả lại thấy kia vạn tượng người khổng lồ lay động thân, trong nháy mắt biến mất.

Chờ nàng hướng Hồ Tâm Tiểu Trúc ngự phong đi lúc, lại thấy một cái tiểu Thanh Xà Đăng Vân Giá Vụ, hướng nàng bay tới. Kia Tiểu Thanh Xà ở trong mây mù qua lại xê dịch, như ẩn như hiện, như rồng đăng Cửu Tiêu như vậy.

Nhưng theo Đại Bạch, thấy thế nào đều cảm thấy khả ái. Chỉ thấy nàng cười khanh khách, hướng kia Tiểu Thanh Xà đưa tay ra, liền thấy kia Tiểu Thanh Xà dọc theo cánh tay nàng đi lên dây đưa đạo, trong nháy mắt liền tới đến nàng vai, cũng tại kỳ vai cuộn thân, hướng nàng trên mặt ngẩng đầu lè lưỡi.

"Khanh khách... Thật là nhột! Sư đệ đừng làm quái!" Đại Bạch vừa cười , vừa đưa tay đưa nó bắt trước mắt, nắm ở lòng bàn tay, hỏi "Người lĩnh ngộ ra Đại Tiểu Như Ý thuật?"

Nhị Thanh ở nàng trên lòng bàn tay lần một vòng, nhất thời, một cái đầu ngón tay lớn nhỏ tiểu nhân liền xuất hiện ở trước mặt hần, tiểu nhân mặc Vân Thường, có mây mù quấn quanh bốn phía.

Hần ngược đầu nhỏ, hướng Đại Bạch toét miệng cười.

Thấy Nhị Thanh bộ dáng này, Đại Bạch liền cười nói: "Sư đệ cái bộ dáng này, có thể thật đáng yêu!"

Đại Bạch cười, đưa ra thon dài chay chỉ, ở Nhị Thanh trên đầu điểm một cái, lại nhẹ nhàng đâm đâm hần gò má, nhẹ khanh khách khẽ cười, một bộ rất thú vị bộ dáng.

Nhị Thanh ôm Đại Bạch đầu ngón tay, xoay mình nhảy tới, rồi sau đó dọc theo tay nàng vác đi lên, đi qua nàng liên tí (ngón sen), bước lên nàng vai, mỉm cười nói: "Mới vừa lĩnh ngộ ra này Đại Tiểu Như Ý thuật, quay đầu được (phải) ở áo quần và Túi Càn Khôn, cùng với khác Pháp Khí phía trên đánh hạ Đại Tiểu Như Ý thuật cấm chế mới được. Nếu không quay đầu nếu là tái biến tiêu, những thứ này có thể sẽ không theo biến hóa."

Mới vừa rồi hần biến thân người khổng lồ, nhưng là người trần trụi.

Hóa thành tiểu nhân lúc, cũng lấy mây mù vì thường, không cũng may Đại Bạch trước mặt đùa bỡn lưu • manh.

Nhị Thanh hiểu được, hầu từ trở nên lớn biến hóa tiểu pháp thuật, chắc là này Đại Tiểu Như Ý thuật.

"Sur đệ, còn có thể trở nên nhỏ đi nữa sao?"

"Có thể a!" Nhị Thanh lắc mình một cái, biến thành một sợi tóc, vòng tại Đại Bạch trên tóc.

Chóp mũi truyền tới sinh hương, để cho hắn có chút chìm đắm, trong đầu nghĩ: Sau này nếu có thể giống như bây giờ vòng tại Đại Bạch trong mái tóc ngủ, vậy thì tốt!

Bất quá đáng tiếc, Đại Bạch khẽ vẩy xuống mái tóc, liền đem Nhị Thanh bỏ rơi đi xuống.

Rồi sau đó Đại Bạch nâng cái má nói: "Pháp thuật này, không thể thay đổi tự thân khí tức sao? Nếu không thể, như vậy thiếu sót, liền cực kỳ rõ ràng."

Nhị Thanh lại biến thành một cái tiểu nhi người, nhảy đến Đại Bạch trên tay, để cho nàng nắm ở lòng bàn tay, gật đầu nói: "Ừ, sư tỷ nói có lý. Cho nên, tướng này là thuật này hoàn thiện phương hướng."

"Ha ha... Càng xem sư đệ như vậy, càng thấy được thú vị!"

Đại Bạch vừa nói, lại đưa tay ở nàng trên đầu điểm một cái, dùng ngón tay đầu nhào nặn đứng lên.

Nhị Thanh thân giác khẽ quắt, hóa ra người sư tỷ này đem mình làm món đồ chơi.

Lúc bay đến Hồ Tâm Tiểu Trúc trên sân thượng lúc,

Nhị Thanh lắc mình một cái, khôi phục bình thường lớn nhỏ, đem trên sân thượng quần áo trong nháy mắt mặc lại trên người. Cả xuống áo mũ sau, Nhị Thanh liền hỏi: "Sư tỷ, người kia Ngũ Hành Đại Độn thuật, lĩnh ngộ như thế nào?"

Từ Nhị Thanh học được Đại Bạch thật sự sẽ những pháp thuật đó sau, những năm gần đây, hai người bọn họ lĩnh ngộ thuật pháp tất cả không giống nhau, có lĩnh ngộ, lĩnh ngộ sau khi, liền trao đổi lẫn nhau.

Chẳng qua là này trao đổi lẫn nhau bên trong, Nhị Thanh có mi tâm thụ nhãn tương trợ, lĩnh ngộ khá nhanh, Đại Bạch tốc độ lĩnh ngộ, nhưng là không còn nhanh như vậy.

Cũng vì vậy, bây giờ Nhị Thanh, tu vi thật ra thì đã cao hơn Đại Bạch.

Đại Bạch nghe Nhị Thanh hỏi như thế, liền nói: "Có một chút lĩnh ngộ, nhưng thi triển ra vẫn còn có chút không quá thuận tay."

Tất cần muốn nói rõ một chút là, mặc dù lớn bạch nơi đó có những pháp thuật đó sách vở, thế nhưng Đạo Thư bên trong thật sự ghi lại pháp thuật, dùng đều là văn ngôn văn, hơn nữa rất đơn giản.

Có lúc mỗi một chữ mở ra lúc, cũng có thể nhận ra là cái gì chữ, cũng biết là ý gì. Nhưng khi những chữ kia liên tiếp, liền có nhiều chút để cho người khó mà đoán.

Vì vậy, mới cần số lớn thời gian đi suy nghĩ, đi thử.

Tuy nói sư phụ dẫn vào cửa, tu hành nhìn cá nhân. Nhưng trong tu hành, có sư phụ từ cạnh hướng dẫn cùng không có sư phụ hướng dẫn, này khác biệt, nhưng thật ra là tương đối lớn.

Những năm gần đây, Đại Bạch lĩnh ngộ ra pháp thuật, tổng cộng cũng liền mấy cái.

Nhưng là Nhị Thanh học, lại nhanh chóng vô cùng, mà để cho hắn tự đi lĩnh ngộ lúc, này mười mấy năm qua cũng bắt quá lĩnh ngộ ra cái Đại Tiểu Như Ý thuật mà thôi.

Ở Nhị Thanh nghĩ đến, này Ngũ Hành Đại Độn nếu có thể học được, lên trời xuống đất, liền chẳng qua là bình thường.

Vì vậy, Nhị xà liền ở đó sân thượng bên ngoài trên ghế nằm ngồi xuống, hạ thân hóa thành đuôi rắn, đưa đến bên dưới sân thượng trong nước hồ khuấy động thanh sóng, trao đổi lên Nhị Thanh lĩnh ngộ ra Đại Tiểu Như Ý thuật.

Chính trò chuyện, bên tai liền truyền tới Hán Chung Ly thanh âm, đó là Thiên Lý Truyền Âm thuật, "Ta nói người không việc gì đảo loạn Thiên Tượng làm thế nào? Bốn mùa thay nhau, tiết biến hóa, Hành Vân Bố Vũ mọi chuyện, đều có Thiên Thần chủ trì. Người mới vừa rồi kia một chút, định rước lấy kia Lôi Công Điện Mẫu không thích, bọn họ nhất định sẽ đi Ngọc Đế trước mặt tố cáo người, để tránh phiền toái, người chính là ra ngoài tránh nhiều chút thời gian dài đi!"

"..."

Nhị Thanh nghe lời nói này, chợt thấy được (phải) có chút khó tin. Như vậy chuyện nhỏ, cũng cần đến Ngọc Đế trước mặt tố cáo? Kia Ngọc Đế bình thường trả qua bất quá chính mình cuộc sống riêng?

Hán Chung Ly lời nói này, cũng không có lừa gạt đến Đại Bạch, Đại Bạch nghe, cũng theo đó ngay nhiên.

Nhệ đứng lên nói: "Mặc dù có chút khó tin, nhưng thượng tiên nói, cũng có chút đạo lý, chúng ta hay lại là xuống núi tránh một chút đi! Đờ cho lại cho sư tôn gây phiền toái."

Lý do này, đủ!

Đã không thể ở sư phụ trước mặt tận đệ tử hiếu đạo, nếu trả cho lão nhân gia thêm phiền toái, vậy thì thật có nhiều chút có lỗi với nàng lão nhân gia. Ngược lại cũng là hồi lâu không xuống núi đi đạo, tạm thời giải sầu chính là.

Vì vậy, hai người thu thập một phen, mang theo Hồng Lăng, cười Tuyết Luyện đi xuống núi.

Thanh Sơn Bạch Vân sâu kín, tiếng thông reo bách lăng trập trập. U khe hà vụ miều miều, thác thác nước róc rách.

Thanh Sơn Bạch Mã, nâng kiếm ngồi chung, nhưng là mỹ nhân ở sau hồ ở phía trước.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cám ơn bạn Mastermind8263!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Trở lại chốn cũ

(yêu cầu một chút nhóm nhóm! Cám ơn!)

Gió xuân hiu hiu, mang theo đất sét cùng cỏ xanh khí tức.

Trong núi hoa đại còn chưa nở rộ, nhưng thấy hoa cốt đoá đón gió mạn rung.

Vó ngựa lướt qua, lộ quang ngân vụn phiêu sái. Cỏ cây bay ngược, phẳng như thoáng qua.

Núi non trùng điệp, u khe khe sâu, ở Tuyết Luyện vô xuống, như đất bằng phẳng như vậy tùy tiện vượt qua.

Nhị Thanh tại lập tức âm thầm bấm ngón tay thôi toán, phát hiện tiểu Thanh trạng thái y nguyên. Suy nghĩ một chút nhưng cũng không kỳ quái, người trong tu hành, lần bế quan, mấy chục trên trăm năm cũng cân nhắc bình thường.

Không ra một giờ, hai người một hồ liền phóng ngựa xuống núi tới.

Mang theo Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng một đạo Ly Sơn, cũng là sợ như thực sự có người tới tìm bọn họ để gây sự, ngược lại liên lụy hai người bọn họ. Đây đây, liền thuận đường mang theo.

Có hai người bọn họ, mặc dù cũng có thể mang theo bọn họ một khối Đẳng Vân Giá Vụ đi, nhưng, tin ngựa do cương mặc rong ruổi, có mỹ tác(mỹ nhân) kèm ngồi cỡi, cũng vẫn có thể xem là một sự hưởng thụ.

Duy đáng tiếc, mỹ nhân ở sau hồ ở phía trước, dẫu có hương phong có thể mê, cũng chỉ thỉnh thoảng một luồng.

Xuống được (phải) trong núi, bước lên quan đạo, đi hiểu rõ bên trong, chỉ thấy quan đạo hai bên bờ ruộng dọc ngang thảo trường, điền viên hoang vu. Chính là có kia Thôn Trại, cũng là đồ nát không chịu nổi, người ở lác đác, khó ngửi gà gây chó sủa.

Đi mấy dặm, trên đường đi gặp trưởng giả, hỏi bên dưới, mới biết bây giờ là năm nào, cũng mới biết vì sao sẽ hơn mười dặm người ở lác đác, bờ ruộng dọc ngang điền viên hoang vu.

Nhìn kỹ ven đường bụi cỏ, thỉnh thoảng có thể thấy bạch cốt yêu kiều.

Lúc đó tiết, chính là nhiều quan hệ ngoại giao chiến đang lúc, các nơi khói lửa chiến tranh không ngừng, trăm họ thủy sinh lửa nóng.

Đại Bạch thấy vậy, sinh lòng không đành lòng, liền tiện tay làm phép, đem các loại bạch cốt chôn xuống.

Hai người xuống núi, vốn là mang theo giải sầu ý tưởng đến, nhưng trải qua chuyện này, tâm thiện Đại Bạch làm thế nào cũng không vui.

"Sur đệ, người nói này phạm bởi vì sao muốn giằng co, đao kiếm tương hướng, người giết ta, ta giết người đây?" Lúc một đường gặp nhiều loại sự tình này, Đại Bạch liền không khỏi cảm khái.

Nhị Thanh đón gió ngẩng đầu, nhìn xa núi xa, nói: "Có lẽ là vì lấy được càng nhiều thổ địa; có lẽ, lòng người muốn khoe, vĩnh viễn cũng không điền đầy; có lẽ, ai đều muốn làm kia cần quét Lục Hợp Thiên Cô Nhất Đế! Có lẽ, bọn họ muốn kết thúc này loạn thế!"

"Kết thúc chiến tranh? Vậy còn phát động chiến tranh?"

"Đúng a! Có phải hay không rất thật đáng buồn?"

"Đây chính là phạm trần sao?"

"Nghĩ đến, bất kể là ở thế giới nào, cũng là như thế đi! Gần giống chúng ta ban đầu vì khối kia Thiên Thiết, mà cùng những Lão Tật Mao đó nhóm động thù như thế."

Nhị Thanh lắc đầu than nhẹ, rồi sau đó giục ngựa giờ roi, hướng phương xa rong ruổi đi.

Mà Đại Bạch chính là như có điều suy nghĩ.

Không ra mấy ngày, quả có thiên binh thiên tướng hạ giới Thanh Thành Sơn, kiểm tra ngày đó chuyện bởi vì.

Chỉ tiếc, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đã rời đi. Kia hạ giới thiên binh thiên tướng, ngay cả Đại Bạch bày những pháp trận kia cũng không nhìn ra, chỉ nói đánh loạn kia Lôi Công Điện Mẫu thả dưới pháp vũ chi người, là đường kia qua Tán Tu làm phép sở chí. Rồi sau đó tùy ý nhìn một chút, liền trở về Thiên Đình phục mệnh đi.

Nhưng Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhưng là không có tính toán lập tức trở về núi, lo lắng những người đó giết cái hồi mã thương.

Không đối mặt cũng còn khá, đánh đối mặt, vậy thì không tốt giải thích.

Ai ngờ chẳng qua là thi triển cái pháp thuật, kia Lôi Công Điện Mẫu đã nổi giận mách lẻo lặc? Mà ai có thể nghĩ đến, kia Ngọc Đế thật rảnh rồi đến ngay cả loại chuyện nhỏ này cũng quản lặc?

Ở Nhị Thanh xem ra, đây là chuyện nhỏ, có thể ở trên trời những Thần Tiên đó xem ra, chuyện này liền có thể lớn có thể nhỏ.

Một đường Bắc Hành, Nhị Thanh chuẩn bị mang theo Đại Bạch đi Trường An cái loại này phồn hoa thành lớn đi dạo một chút, cả ngày vui ở xã này xuống đất phương, tuy nói phong cảnh di nhân, không khí trong lành, nhưng nhìn nhiều kia điền viên hoang vu, thôn không có người ở, lấy nàng phân kia nhân thiện lòng, phỏng chừng càng xem, tâm tình liền càng phát ra không tốt.

Vượt núi băng đèo mấy ngày, chợt thấy oai hùng thành Hùng Cự.

Kia oai hùng trên thành, cờ xí phản phật, giáp sĩ cầm kích, uy phong lẫm lẫm.

Kia dưới thành, ngựa xe như nước, người đến người đi, chen vai sát cánh, vô cùng náo nhiệt.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch xuống được (phải) lập tức tới, tiện tay hành cái pháp, che giấu tư dung tuyệt thế,

Cũng để cho Tuyệt Luyện cùng Hồng Lăng cũng biến thành bình thường không có gì lạ, lúc này mới mang theo ôm trong ngực Hồng Lăng Đại Bạch vào thành.

Hơn trăm năm trước, Nhị Thanh mới vừa tới nơi đây khi đó tiết, liền ở ngoài thành trên núi cao xa xa nhìn ra xa qua thành này, nhưng lúc đó hấn vẫn thân rắn, không dám qua loa tiến tới. Mấy chục năm trước, hấn hóa hình xuống núi đi tây thực đi, chỉ nại lúc ấy tâm tình nghèo nàn, cũng chưa từng vào tới nhìn một chút.

Bây giờ vừa thấy, xác thực cũng không thấy so với Tây Thục Phủ Thành náo nhiệt phồn hoa bao nhiêu.

Chẳng qua là này oai hùng thành khí thế nhưng so với Tây Thục Phủ Thành muốn hùng hồn bàng bạc nhiều lắm.

Nhưng mà, cho dù không như trong tưởng tượng như vậy phồn hoa, hai bên đường phố tiếng rao hàng tiếng la, lại như cũ liên tiếp, bán thức ăn, bán sài, bán vải, bán sơn phấn, chờ một chút.

Đại Bạch có chút hiếu kỳ khắp nơi nhìn, nhưng cũng dè dặt đến, Nhị Thanh gặp không khỏi thầm cảm thấy buồn cười.

"Sur tỷ, muốn nhìn thì nhìn, muốn mua gần mua thôi! Chúng ta nhưng là đi ra giải sầu."

Đại Bạch lắc đầu nói: "Ta sẽ nhìn một chút, những thứ đó, mua được cũng không cái gì dùng."

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, cũng không khỏi gật đầu nói phải.

Suy nghĩ một chút, son phấn, lệ phục mỹ vải, đồ trang sức loại, Đại Bạch cần không?

Đại Bạch lệ chất tiên tư, một tịch bạch y đủ để, làm sao cần phải còn lại? Về phần đồ trang sức, vật kia, ở Nhị Thanh học được Luyện Khí Chi Thuật sau, gần cho nàng luyện chế qua không ít.

Nếu so sánh lại, những thứ này vật phẩm, cũng chỉ có thể nhìn một chút.

Hai người tại trong thành đi lang thang mấy ngày, xem qua kia đền cung khuyết diệt diệt; xem qua kia đình đài lầu các nặng nề; cũng xem qua kia Tạ lang kiều liên tục.

Như thế trang hoa hào xa, cũng khó trách người người cũng muốn xưng Vương xưng Bá!

Xem xong Trường An, hai người liền lại giục ngựa thường thường Ly Sơn Lão Mẫu Cung đi.

Tuy nói Nhị Thanh xuống núi lúc, Ly Sơn Lão Mẫu từng nói qua không muốn lại đi tìm nàng, nhưng nếu tới nơi đây, không đi lấy xá một cái, thân là nàng lão nhân gia đệ tử, thế nào cũng không nói được.

Có gặp hấn hay không nhóm, đó là nàng lão nhân gia chuyện, nhưng qua mà không lấy, đó chính là bọn họ không phải là. Lại Đại Bạch cũng có trăm bao năm không thấy sư tôn nàng lão nhân gia, lần này đi ngang qua nơi đây, lại làm sao có thể qua mà không lấy.

Không lâu lắm, Lão Mẫu Cung liền đã thấy ở xa xa.

Nhưng thấy núi kia bên trên, vẫn thụ thái vạn đạo, hà quang quang, tường quang sương bao phủ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tại dưới núi bỏ ngựa, nhìn xa trên núi, trong lòng nhất thời cảm khái rất nhiều.

Từ sư xuống núi giống như hôm qua, hồi tưởng lại đã là vài chục năm.

Có lẽ, cái này cũng chính là những tu hành đó người trong ở trong mắt thế nhân vô tình đi! Bỏ rơi vợ con chui sơn lâm, nhớ lại hồng trần đã trăm năm. Thế chết một dạng tang Tôn không biết, liền nói hữu tình cũng vô tình!

Hai người bỏ lại Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng, theo những thứ kia dâng hương giả lên núi.

Đi tới trên núi, gió núi từ từ, đàn thơm phưng phức.

Hai người vào trên điện hương, lễ bái Lão Mẫu giống như, nhưng lại không có thể được bất kỳ đáp lại nào.

Cái này làm cho Đại Bạch cùng Nhị Thanh trong lòng hơi có chút trầm úc.

Sư tôn nàng lão nhân gia, đây là thật không muốn gặp bọn họ đâu!

Hai người chưa từ bỏ ý định, liền từ cái này như vậy lễ bái đến, bên tai thỉnh thoảng truyền tới những thứ kia dâng hương giả đối với Lão Mẫu tổ cầu, có chuyện nhờ quan giả, cầu tài giả, yêu cầu một dạng giả, cầu duyên giả... So tài một chút tất cả chuyện.

Cái này làm cho Nhị Thanh không khỏi nhớ tới hậu thế kia bài thơ:

Thế nhân cũng hiểu thần tiên được, duy có công danh quên không!

Cổ kim tương tương ở phương nào? Mộ hoang một nhóm thảo không.

Thế nhân cũng hiểu thần tiên được, chỉ có vàng bạc quên không!

Cuối cùng hướng chỉ hận tị không nhiều, vừa đến đã lâu mất nhấm.

Thế nhân cũng hiểu thần tiên được, chỉ có giáo thê quên không!

Quân sinh nhật nhật nói ân tình, quân chết lại theo người đi.

Thế nhân cũng hiểu thần tiên được, chỉ có con cháu quên không!

Sĩ tâm cha mẹ xưa nay hơn hiếu thuận con cháu ai gặp?

Cẩn thận nghĩ đến, hấn là như thế?

(Thế nhân đồ hiệu thần tiên hảo, duy hữu công danh vong bất!

Cổ kim tương tương tại hà phương? Hoang trung nhất đôi thảo một.

Thế nhân đồ hiệu thần tiên hảo, chích hữu kim ngân vong bất!

Chung triều chích hận tỵ vô đa, cập đáo đa thì nhân bế.

Thế nhân đồ hiệu thần tiên hảo, chích hữu giáo thê vong bất!

Quân sinh nhật nhật thuyết ân tình, quân tử hựu tùy nhân khứ.

Thế nhân đồ hiệu thần tiên hảo, chích hữu nhi tôn vong bất!

Si tâm phụ mẫu cổ lai đa, hiếu thuận nhi tôn thù kiến?

Từ tế tưởng lai, khởi phi như thử?)

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Xá cùng không tha

(cầu phiếu! Mời các vị nhìn quan phần mặt mũi. Cảm ơn!)

Từ sáng sớm đang lúc đến hoàng hôn, lại tới trăng lên giữa trời, lại tới ánh bình minh vừa ló rạng.

Hai người cứ như vậy quỳ gối đến, phẳng như pho tượng, bên cạnh không ít dâng hương giả cũng thầm cảm thấy kỳ quái.

Lão kia nẫu ở trong cung cảm sự vật các đạo trường, càng là âm thầm kinh ngạc không dứt, Trục Đạo đây là Lão Mẫu thật tín đồ không thể nghi ngờ. Nếu không, làm sao như thế thành kính?

Bọn họ những thứ kia nhục nhằn phạm thai, há có thể nhìn ra, hai người này là Lão Mẫu đệ tử?

Chẳng qua là không biết là gì nguyên do, Lão Mẫu không muốn gặp hấn hai người.

Ngày đó bên trên lưng chừng trời, Nhị Thanh cùng Đại Bạch ở trong lòng thờ dài một tiếng, bái biệt đứng dậy.

Đi ra Lão Mẫu Cung, Nhị Thanh mắt nhìn tâm tình không tốt Đại Bạch, nói: "Sur tỷ, nghĩ đến sư phụ nàng lão nhân gia không thấy chúng ta, nhất định là có kỳ nguyên do, chẳng qua là ta các loại (chờ) không biết a!"

Đại Bạch lắc đầu khẽ thở dài: "Sur tôn năm đó lúc rời đi, từng đối với ta nói, không nên đi tìm nàng lão nhân gia, nếu muốn báo sư ân, hành thiện là được. Sư tôn lần này không thấy chúng ta, nghĩ đến cũng là ở báo cho ta biết các loại, người tu hành, lúc ném đi những thứ này nhi nữ tình trường, mới có thể được chứng tiêu dao."

Nàng vừa nói, nhẹ lướt qua mái tóc, lại nói: "Nhưng đúng như người nói, bỏ đi nhân loại tình cảm, kia cùng cỏ cây súc sinh có gì khác nhau đâu? Chúng ta vốn là súc sinh luyện hóa thành, nếu muốn trừ tình này cảm giác, kia ban đầu cần gì phải gian khổ tu hành, đi bốc lên kia bị thiên lôi đánh, tan xương nát thịt chi hiểm?"

"Sur tỷ không cần thiết làm này suy nghĩ (muốn)!" Nhị Thanh nói: "Lại không nói cái này cần chứng tiêu dao, là có hay không muốn trừ tình này cảm giác? Chỉ nói từ không tới có, rồi đến trừ, đây cũng là một cái tu hành cảm ngộ quá trình. Trừ, cũng không có nghĩa là không. Chung Ly huynh từng nói, niệm sinh diệt, chỉ trong một ý nghĩ. Như tiên thần thật vô tình, cần gì phải dạy người hành thiện? Lại, biết trừ nỗi khổ, mới biết được hưởng chi ngọt, đúng hay không?"

"Người sư đệ kia cho là, là xá, còn chưa xá?"

Nhị Thanh nghe vậy, ngẩng đầu nhìn trời, rồi sau đó dùng mây mù bao lấy toàn thân, hướng ban đầu hẩn tu hành chỉ sở Thanh Y động, tung người đằng vân đi. Vừa cười nói: "Không từng trải qua, liền tự trừ, há không đáng tiếc? Chúng ta thành yêu còn chưa ngàn năm, còn không coi là lão yêu, thế gian bách thái chưa từng xem khắp, trong cuộc sống ngọt bùi cay đắng, yêu hận tình cừu cũng không từng ném, cần gì phải nóng lòng trừ hết thầy các thứ này?"

Đại Bạch cũng tung người đi theo, hỏi "Sư đệ này nơi nào đi?"

"Trò về ta lúc đầu tu hành kia Động Phủ xem một chút, sư tỷ có hứng thú hay không?"

"Lại đi xem một chút!"

Chốc lát đang lúc, hai người liền tới đến một ngọn núi, núi vẫn là núi kia, động như cũ kia động.

Lắc đầu nhìn chung quanh, côn trùng kêu vang chim hót, hồ gươm viên hí, như cũ bên tai không dứt. Thiên Phong mạnh mẽ xanh biếc, vạn trượng tranh nghiêng, vẫn như kích tựa như nhận. Mây mù lượn quanh, thác thác nước, y theo là sâu kín miêu miêu.

Tiến vào trong động, trong đó hết thầy y nguyên, ngẩng đầu ngắm nhìn đã lâu, Nhị Thanh nói: "Sư tỷ, ta muốn ở chỗ này tu hành một thời gian, đem kia Đại Tiểu Như Ý thuật hoàn thiện, cũng đem mặt khác Pháp Khí luyện chế lần nữa một phen, đem Đại Tiểu Như Ý thuật Cầm Chế thêm vào, người ý như thế nào?"

Đại Bạch gật đầu một cái, nói: "Vừa vặn, ta cũng có thể lĩnh ngộ một chút thuật này."

Vì vậy, hai người truyền âm cho Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng, khiến chúng nó ở trong núi trước ở đoạn thời gian dài.

Xuân đi thu đến, hạ qua đông đến.

Thời gian trôi mau, một năm rồi thoáng qua rồi biến mất.

Lúc hai người từ Thanh Y trong động đi ra lúc, đã là gió thu lạnh lẽo, vạn vật vắng lặng thời tiết.

Hai người ra Thanh Y động, Nhị Thanh nhớ lại ngắm nhìn hồi lâu, Đằng Vân Giá Vụ đi.

Đại Bạch thấy vậy, cũng theo sát đi.

Hai người xuống được (phải) trong núi, tìm tới Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng, phát hiện bọn họ đã cùng trong núi này một ít sơn tinh đã quá quen thuộc, lại ở nơi nào ngồi mà nói suông.

Kia một đám sơn tinh đã quá kiến đến Nhị Thanh cùng Đại Bạch, rồi rít tiến lên vấn an, có chút lâu năm Tinh Quái là hỏi "Nhị Thanh Sư Quân, còn nhớ cho ta chò?"

Nhìn kỹ lại, mới biết những thứ này sơn tinh đã quá bên trong, có chút lại là ban đầu từng theo hẩn học qua nhân loại văn tự 'Lão nhân'. Ai ngờ hơn trăm tái đi qua, còn có ban đầu Tinh Quái còn sống.

Nhị Thanh thấy vậy,

Cũng là cảm khái rất nhiều, rồi sau đó liền ngồi xếp bằng, bắt đầu cho những thứ này sơn tinh đã quá nói về nói tới. Nhị Thanh không có nói quá thâm ảo đồ vật, chỉ nói như thế nào Dẫn Khí.

Này Dẫn Khí thuật, chính là hẩn dạy cho buổi cây kia lão hộc thụ Dẫn Khí pháp, ngược lại cũng không phải quá thâm ảo đồ vật, liền dạy cho bọn họ, có thể hay không có sở thành, liền thấy bọn nó tạo hóa.

Kể từ đó, hai người lại đang này cuộn hằng mấy ngày, từ biệt trước, Nhị Thanh cảnh cáo bọn họ, đem tới bọn họ tu hành nếu có điều thành, không cần thiết làm hại thế gian, nếu không định bị trời phạt.

Trên trời vị kia Ngọc Đế chính nhân rồi không chuyện gì liên quan (khô) đây! Hạ Giới nếu có yêu làm hại, há không vừa vặn cung hẩn giải buồn mua vui? Mà nếu thật cái như vậy, hẩn cái này khi chúng nó người dẫn đường, chẳng phải cũng phải chịu tội?

Này đây, Nhị Thanh còn cảnh cáo bọn họ, quay đầu chớ nói này Dẫn Khí thuật là hẩn dạy.

Như muốn báo ơn, hành thiện là được.

Mà nói đến này làm ác nhất phương, liền có chim tước báo cho biết, nơi đây hướng đông nam, gần nghìn dặm ngoài có nhất sơn lĩnh nằm ngang như rồng, lĩnh bên trên Cự Mộc xanh thiên. Ở đó trong rừng, có một tòa Thiên Lâm Tự.

Mấy năm trước, bởi vì Phàm Trần Đế Vương ban bố Diệt Phật luật lệ, khiến cho kia Thiên Lâm Tự trên dưới một đám đại tiểu hòa thượng một đêm bị

giết, rồi sau đó kia Thiên Lâm Tự là được quý tự, thường có quý quái qua lại.

Nghe nói, rất nhiều đi ngang qua người ở nơi nào tá túc, liền không có mới đi ra qua.

Nhị xà nghe vậy, hơi cảm thấy được (phải) kỳ dị, nhìn nhau, mà xong cùng chúng Tinh Quái từ biệt.

Nhưng ai có thể tưởng, Nhị Thanh vừa mới ngồi lên Tuyết Luyện, liền có một con Hắc Mã từ Tinh Quái trong đám lao ra, vòng quanh Tuyết Luyện, một bộ không tha dáng vẻ.

Tuyết Luyện một bộ kiêu ngạo bộ dáng nghênh bài, không tuân theo dáng vẻ.

Đại Bạch thấy vậy, liền đối với Nhị Thanh cười nói: "Sư đệ, không bằng, ngươi cười ngựa đen kia?"

Nhị Thanh lúc này giết ngựa đen kia tâm đều có, nhớ lại trọn mắt ngựa đen kia, ngựa đen kia hướng thẳng đến Nhị Thanh quỳ xuống, đầu ngựa liền tiếp điểm, hí dài đến.

Đã từng thân là xà, Nhị Thanh Tự Nhiên biết hắc mã này ý tưởng.

Chẳng qua là, lúc này hắn tuy có giết ngựa lòng, nhưng lại không thể thật phát Đại Bạch ý tứ, tránh cho để cho Đại Bạch hiểu được, hắn tâm tồn không tốt.

Xem ra, tuyết này luyện ở đó ngựa hoang trong đó, cũng là số một số hai mỹ ngựa đi! Tùy tiện liền đem ngựa đen kia tinh câu dựng

Ở Đại Bạch bày mưu tính kế, Nhị Thanh cười Hắc Mã, hai người phóng ngựa xuống núi.

Xuống được (phải) trong núi, Đại Bạch liền hỏi: "Sư đệ, vì sao ngươi muốn dạy dỗ những thứ kia sơn tinh dã quái? Như quay đầu những thứ này sơn tinh dã quái khắp nơi làm hại, chẳng phải liên lụy ngươi!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Thiên Địa Bất Nhân, Dĩ Vạn Vật Vi Sô Cầu. Đây cũng là báo cho ta biết các loại, thiên địa thị hết thảy chúng sinh bình đẳng. Vậy vì sao chúng ta không thể ngang hàng nhìn những thứ này sơn tinh dã quái? Những thứ này Tinh Quái linh trí đã mở, nếu không đạo bọn họ hướng thiện, để mặc cho nhìn tới, chẳng lẽ bọn họ sẽ không làm ác? Như chúng nói chúng nó bản lãnh lớn, sẽ vì đại ác, kia không cần phải lo âu, phương này địa vực, nhưng là sư phụ nàng lão nhân gia đạo tràng, hết thảy sự vật, há có thể chạy thoát nàng lão nhân gia pháp nhãn?"

Nói đến đây, Nhị Thanh không khỏi nhớ tới ban đầu hắn tới đây Ly Sơn khi đó.

Khi đó, hắn nếu vì ác, phỏng chừng trực tiếp liền bị Ly Sơn Lão Mẫu cho thu thập đi!

Nói xong, hai người giục ngựa hướng hướng đông nam đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Nguyên là cố nhân

(cầu phiếu! Hôm nay sinh nhật của ta, vẫn còn ở khổ ép gõ chữ. Cầu phiếu sinh nhật, an ủi một chút, cảm ơn!)

Mặt trời chiều ngã về tây, cây già khô đắng, vạn thú về tổ chim về bay liệng.

Gió thu vắng lặng, cỏ cây khô héo, vó ngựa lướt qua bụi tung bay.

Hắc Mã Thanh Sam, dật màu phi phàm, Bạch Mã bạch y tóc xanh dây dưa.

Đồ hộp khăn trắng, không biết nói rõ, hồng Hồ dạng chân trên cổ ngựa.

Vượt lên núi non trùng điệp, trú dưới ngựa nhìn, đồng đồng lửa trại chiếu thành tường.

Nhị Thanh lắc đầu cười nói: "Sur tỷ, xem ra chúng ta buổi tối được (phải) ăn gió nằm sương rồi!"

Kia trên thành dưới thành, đồng lửa trại chất.

Trên thành, giáp sĩ bài bài, súng kích diệu diệu, cờ xí triệu triệu.

Dưới thành, thành cửa đóng kín, cự ngựa diệt diệt, hiển nhiên là ở phòng địch đánh lén ban đêm.

Ở chiến tranh này không ngừng thời đại bên trong, làm như thế, cũng không vì quái.

"Không nếu chúng ta hành cái pháp, lạng lẽ vào thành?" Nhị Thanh hỏi.

Đại Bạch lắc đầu cười nói: "Làm phép vào thành, tự cũng dễ dàng, nhưng chúng ta tất cả thân là yêu, lại không phải là không qua qua kia ăn gió uống sương như vậy sinh hoạt, cần gì phải như thế uống công vô ích?"

"Người sư tỷ kia chờ một chút, ta tìm một chỗ dựng lều vài đi!"

Không lâu lắm, Nhị Thanh liền cách quan đạo không xa trong rừng cây tìm một chỗ trống trải, phát tay, liền đem hai cái lều vải dựng được, dâng lên cái đồng lửa, kêu gọi Đại Bạch đi qua.

Rồi sau đó lại từ trong túi cần khôn xuất ra giết hảo gà, chuỗi ở xiên sắt bên trên, bắt đầu gà nướng.

Những thứ này ăn, dùng, tất cả đều là thị tập bên trên mua.

Chính nướng gà, xa xa truyền tới một trận tiếng vó ngựa.

Xuyên thấu qua lùm cây, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy trên quan đạo nâng lên một đạo bụi mù, trong bụi mù có một huyền sam khách cười thót màu vàng tuần mã chạy nhanh đến.

Kia huyền sam khách gặp trong rừng có ánh lửa, liền nói cương ghim ngựa, giơ tay lên dựng mắt nhìn tới.

Ngắm nhìn hồi lâu, kia huyền sam khách liền tự xuống ngựa, dắt ngựa cất bước hướng bọn họ đi tới.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi hướng Đại Bạch mắt nhìn.

Đại Bạch mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, bất động thanh sắc cho Nhị Thanh truyền âm nói: "Hoi thờ này, hẳn là Kiếm Các Kiếm Tu, tu vi hơi thấp, có lẽ là Kiếm Các con em đời sau, nghĩ đến hẳn là không nhìn ra chúng ta lai lịch, ta ngại tình quan kỳ biến liền vâng."

Nhị Thanh truyền âm nói: "Người này ta ngược lại thật ra có chút ấn tượng, nghĩ đến hẳn là kia cùng ta hơi có chút duyên phận vị kia tạp mao lão đạo đệ tử, ban đầu ta đi tìm sư tỷ lúc, liền gặp qua hắn. Chẳng qua là khi đó hắn vẫn người thiếu niên đảm, bây giờ mặc dù bộ dáng nhìn giống như khoảng ba mươi tráng niên, nhưng kì thực đã là tri thiên mệnh chi niên vậy! Quả thật là năm tháng thúc giục người lão a!"

Đại Bạch nghe vậy không khỏi hiểu được buồn cười, nói: "Sư đệ lại phi nhân loại, lần này than thở làm thế nào?"

Hai người chính trò chuyện, kia huyền sam khách liền dắt ngựa tới, hơi có chút kinh ngạc mắt nhìn Đại Bạch cùng Nhị Thanh, rồi sau đó hướng hai người ôm quyền nói: "Tại hạ Tần Huyền Nhạc, phía trước đã là Lam Điền thành, vì sao nhị vị không đi kia trong thành dừng chân? Nhưng ở này ăn gió nằm sương. Phải biết ban đêm sài lang hồ báo qua lại, nhưng là hung hiểm dị thường, nhị vị ở chỗ này ngủ ngoài trời, còn cần cần thận phòng hoạn mới là!"

Ở đó Tần Huyền Nhạc nghĩ đến, hai người này nhất định là kia không ra khỏi môn công tử tiểu thư, biết rõ thành lớn liền ở trước mắt, lại ở cửa thành bên ngoài ăn gió nằm sương, hiển nhiên là không biết trời cao đất rộng!

Nhị Thanh cười nói: "Đa tạ Tần huynh hảo ý. Nhưng ta cùng với nhà ta sư tỷ cũng là từ nhỏ tập võ, tự xưng là võ nghệ có chút thành tựu, chút sài lang hồ báo, nhưng chưa chắc thả ở tại chúng ta trong mắt."

Hắn vừa nói, võ võ bên hông trường kiếm.

Tần Huyền Nhạc âm thầm lắc đầu, nhẹ nói: "Như thế, đảo là tại hạ nhiều chuyện!"

Nhị Thanh khoát tay nói: "Tần huynh cũng là có ý tốt, há có thể nói nhiều chuyện ư?"

Hắn vừa nói, trên dưới quan sát Tần Huyền Nhạc mấy lần, nhẹ nói: "Nhìn Tần huynh trang trí, định cũng là kia rong ruổi giang hồ, trừ cường đồ yếu giang hồ Nghĩ Sĩ đi! Tại hạ Trần Thanh, đây là nhà ta sư tỷ Bạch Tổ, sư tỷ của ta đệ hai người sư thành xuống núi, cũng là suy nghĩ có thể phóng ngựa rong ruổi giang hồ, tay cầm Tam Xích Thanh Phong, gột rửa hết thảy tai họa, còn thể gian một cái lằng lằng cần khôn!"

Nhị Thanh khoác lác không đá thảo cáo, nói đối há mồm liền tới, nghe Đại Bạch sùng sốt một chút.

Nhệ, Nhị Thanh lại nói: "Lúc này kia cửa thành đã tắt, Tàn huynh nghĩ đến cũng đúng không vào được kia Lam Điền thành. Nếu không chờ, liền cùng ta hai người ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm đi!"

Tàn Huyền Nhạc hiểu được người sư tỷ này đệ hai, thật đúng là con nghé mới sinh không sợ cọp, có chút không biết trời cao đất rộng, đem giang hồ này nghĩ đến quá mức đơn giản.

Vì vậy liền thuận thế đáp ứng.

Nhị Thanh thấy hắn đáp ứng, liền xin hắn ngồi xuống, tiện tay đem một con gà nướng đưa cho hắn.

Tàn Huyền Nhạc cũng không cùng Nhị Thanh khách khí, trực tiếp nhận lấy gà nướng, sau đó đứng dậy từ cái kia thớt tọa kỵ trên người bắt lại hai bầu rượu, đưa cho Nhị Thanh một bình.

Nhị Thanh cũng không sợ trong rượu này có hay không khác thường, phẩm miệng, la lên: "Rượu ngon! Tiền bối trong rượu này, nghĩ đến hắn là thả không ít Linh Quả đi! Ta cùng nhà ta sư tỷ ở trong sư môn, có thể không uống được rượu này Linh Từ!"

"Xem ra Trần huynh đệ sư môn, cũng không phải là một loại môn phái giang hồ a!" Tàn Huyền Nhạc mỉm cười nói.

Nhị Thanh cười cười, có chút dè dặt nói: "Tiểu môn tiểu phái, không đáng nhắc đến!"

Ngừng lại, hắn vừa tựa như là phục hồi tinh thần lại đáng vẽ, nói: "Tàn huynh có thể tiện tay xuất ra như vậy Linh Từ, nghĩ đến Tàn huynh sư môn nhất định là không giống bình thường đi! Chẳng lẽ Tàn huynh tới đây..."

Tàn Huyền Nhạc có chút ngoài ý muốn mắt nhìn Nhị Thanh, nói: "Các người chẳng lẽ cũng vậy..."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Ta cùng nhà ta sư tỷ ngày gần đây sư thành xuống núi, đang chuẩn bị tay cầm Tam Xích Thanh Phong, phóng ngựa xông xáo giang hồ, chém hết thế gian hết thầy tai họa, dương danh lập vạn một phen. Nghe Lam Điền thành hướng đông nam ngoài trăm dặm, có một ngàn năm Tự nào Tà, chính muốn đi xem. Nghĩ đến, Tàn huynh tới đây, chắc cũng là xông kia ngàn năm Tự đi đi!" Nhị Thanh mỉm cười nhìn hắn nói.

Tàn Huyền Nhạc nhìn một chút Nhị Thanh cùng Đại Bạch, từ trên người bọn họ, cảm giác không ra thực lực sâu cạn.

Loại tình huống này, chỉ có hai cái giải thích. Một là hai người này thực lực vượt qua hắn quá nhiều, hắn không nhìn ra. Hai là hai người này còn chưa nhập lưu, chẳng qua là huyết khí so với người thường thịnh vượng một ít.

Hắn hiểu được, lấy hai người này tuổi tác đến xem, hắn là người sau có khả năng lớn hơn.

Quả nhiên là có chút không biết trời cao đất rộng a!

Vì vậy hắn liền khẽ thở dài: "Trừ ma Trảm Yêu, bảo vệ thương sinh, tất nhiên chúng ta bổn phận. Nhưng còn cần phân rõ sự thật mới phải. Những yêu ma quỷ quái đó, há là như vậy dễ giết? Sơ ý một chút, khả năng tự mình liền trước Thân Từ Đạo Tiêu người! Nhị vị còn cần suy nghĩ kỹ càng, chớ có sơ suất thời ý khí cho thỏa đáng!"

"Tàn huynh hảo ý, tại hạ tâm lĩnh." Nhị Thanh hướng hắn ôm quyền xá, mỉm cười nói: "Có thể nếu tới đây, nếu không đi nhìn kết quả, há có thể cam tâm? Lại chỉ có tri kỷ chèn lệch, chúng ta mới biết ngày sau cần phải bỏ ra bao lớn cố gắng, bế môn tạo xa (xa rời thực tế, nhắm mắt làm liều), chỉ có thể tăng thêm trò cười mà thôi."

Tàn Huyền Nhạc sững sờ, cười ha ha nói: "Người này tính khí, trái ngược với ta lúc còn trẻ."

Nhị Thanh cười nói: "Chẳng lẽ Tàn huynh lúc còn trẻ, cũng giống chúng ta như vậy không biết trời cao đất rộng?"

Tàn Huyền Nhạc nghe vậy, liền cười ha ha nói: "Đây chính là người tự mình nói, ta cũng chưa từng nói qua."

Nhị Thanh cũng cười, nói: "Tàn huynh nghĩ đến hành tẩu giang hồ đã nhiều năm rồi, không bằng cùng ta các loại (chờ) nói một chút những kỳ văn đó chuyện lạ, cũng tốt để cho ta các loại (chờ) tăng trưởng nhiều chút kiến thức."

Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói: "Xuống núi lúc, già sư phân phó nói, vạn sự không muốn làm tuyệt, cho dù là những yêu ma quỷ quái đó, cũng không phải tất cả đều thập ác bất xá, cần cần thận giám định, nhìn lâu nghe nhiều suy nghĩ nhiều. Có thể thế gian này, thật có hảo yêu hảo quỷ thật là lạ? Kia hắn là chuyện lạ?"

Tàn Huyền Nhạc nghe lời nói này, không khỏi yên lặng.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Chương 49: Thiện ác sao phân biệt

(cầu phiếu nhóm!)

Gió đêm tịch tịch, cỏ cây lả chã, lửa trại khởi vũ, bầu không khí trầm tĩnh.

Ba người yên lặng lẫn nhau ngồi, mắt thấy lửa trại, thần sắc tại ánh lửa chiếu rọi xuống, biến ảo chập chờn.

Đã lâu, Tần Huyền Nhạc mới nói: "Tuy nói sư phụ ngươi nói, có đạo lý. Nhưng nếu là ngươi thật nghe sư phụ ngươi lời nói làm việc, khả năng không cần thân liên thân tử đạo tiêu vậy!"

"Tần huynh thế nào nói ra lời này?" Nhị Thanh hỏi.

"Yêu ma quỷ quái, kỳ tâm khó dò, kỳ lực khó khăn đánh giá, thiện hay ác, chúng ta làm sao có thể tùy tiện phân biệt? Như mặt thiện tâm ác, chúng ta không biết, cùng với giao hảo, há không dễ dàng bị kỳ làm hại?"

"Nhưng nếu là cấp độ kia chưa bao giờ quá đáng ác đây?"

"Ngươi làm sao biết nó chưa bao giờ quá đáng ác?" Tần Huyền Nhạc lắc đầu bật cười, nhẹ nói: "Ngươi như ôm loại này ý tưởng đi thế gian này, còn muốn trăm yêu trừ ma, dương danh lập vạn, mạng nhỏ lâm nguy!"

Nhị Thanh lại hỏi: "Kia Tần huynh đi thế gian mấy năm nay, chẳng lẽ gần chưa từng thấy qua yêu ma quỷ quái bên trong hạng người lương thiện? Một cái cũng không gặp?"

Tần Huyền Nhạc nghe nói như vậy, không khỏi kỳ quái mắt nhìn Nhị Thanh, rồi sau đó lại trầm mặc.

Đã lâu, hắn mới lắc đầu nói: "Chưa từng gặp!"

Ngừng lại, hắn liền bắt đầu nói đến cổ sự, "Ban đầu ta giống như ngươi như vậy lúc còn trẻ, từng theo nhà ta sư tôn xuống núi trăm yêu trừ ma, thuận tiện mở mang tầm mắt. Kết quả ở trên đường, thật đúng là gặp phải một con đại yêu. Kia Đại Yêu đã Ngưng Đan hóa hình, ở yêu quái hàng ngũ này, cũng coi là tu hành thành công Đại Yêu. Nghe sư phụ ta nói, cái kia Đại Yêu hơn trăm năm trước, hay lại là một cái Thanh Xà."

Nhị Thanh nghe vậy, thần giác nhẹ nhàng co quắp xuống.

Mà nhắc lên chuyện này, Tần Huyền Nhạc liền lắc đầu khẽ thở dài: "Nhắc tới, còn phải cảm tạ xà yêu kia không hướng ta xuất thủ, như là đương thời nó hướng ta xuất thủ, phỏng chừng lúc ấy ta liền thân tử đạo tiêu ngươi!"

Nhị Thanh ngạc nhiên nói: "Còn có bức này không giết người Đại Yêu?"

Tần Huyền Nhạc lắc đầu một cái, khẽ thở dài: "Thiên hạ này, lại cái nào có yêu quái không giết người? Tuy nói lúc ấy con rắn kia yêu đúng là không giết ta, nhưng khi nguy hiểm đến bọn họ sinh mệnh, hay hoặc là bọn họ vừa ý bảo vật gì lúc, toàn bộ trở ngại bọn họ, bọn họ giết, cũng sẽ không nương tay."

Hắn lắc đầu một cái, mắt nhìn Nhị Thanh, tiếp tục nói: "Hai mươi ba năm về trước, có một ngày, Thiên Hỏa rơi về phía tây, một khối Thiên Thiết từ trên trời hạ xuống, lúc ấy Tây Thục trong núi sâu ẩn tàng mấy con Đại Yêu, tất cả đều xuất động, cái điều Thanh Xà yêu cũng giống vậy, hơn nữa nó còn tìm cái Bạch Xà yêu làm bạn. Sư môn ta mấy vị Sư Thúc Bá cũng đi, cùng kia mấy con Đại Yêu mở ra đại chiến, cuối cùng sử dụng Thần Kiếm, chém bốn con đại yêu, nhưng lại bị kia hai cái Xà Yêu dò xét kẻ hở, thiếu chút nữa giết ngược ta Đại Sư Bá."

Nhị Thanh Diện lộ vẻ ngạc nhiên, chỉ có Đại Bạch, thần sắc vẫn vắng lặng. Nhị Thanh hiểu được, nhà mình sư tỷ diễn kỹ, còn có đội đề cao, như vậy vắng lặng, rất dễ dàng lộ hãm được không nào?

Tần Huyền Nhạc lắc đầu nói: "Lấy trước kia Thanh Xà yêu chưa từng giết ta lúc, ta cũng từng nghĩ qua, thế gian này, những yêu ma quỷ quái đó, có hay không cũng có luôn luôn làm thiện, không sợ người, không tổn thương người? Sau đó mới biết tự có nhiều ngày thật! Bọn họ giúp mọi người làm điều tốt, đó bất quá là không có xúc phạm đến bọn họ mà thôi. Một khi xúc phạm đến bọn họ, bọn họ liền sẽ lộ ra diện mục thật sự, trong nháy mắt đưa ngươi cắn trả."

Nhị Thanh nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Đã lâu, mới lắc đầu một cái, Tần Huyền Nhạc thấy vậy, liền nói: "Sao? Ngươi không tin?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Tần huynh, thứ cho ta mạo muội. Ta cảm thấy cho ngươi lúc tài sở nói, có chút không đúng lắm! Không nói trước yêu ma quỷ

quái, thì nói ta nhóm người, bây giờ thiên hạ này, Chư Vương người giết ta, ta giết người, hôm nay ta đánh người, ngày mai người đánh ta, vì là cái gì? Có người xúc phạm ta lợi ích, nguy hiểm đến tính mạng của ta, ta phản khởi phản kháng, đây không phải là chuyện bình thường sao?"

Tần Huyền Nhạc khẽ cười nói: "Như thế thuyết pháp như vậy, cũng đúng là chuyện bình thường. Nhưng người cũng chớ có quên, tiền nhân từng nói, không cùng một Dân Tộc, chắc chắn có ý nghĩ khác! Huống ư yêu ma quỷ quái? Bọn họ há biết nhân loại tình cảm Nhân Luân? Há lại tri cái gì gọi là lễ nghĩa liêm sỉ? Bọn họ chỉ hiểu y theo bản tính làm việc a. Tâm tình như được, liền cùng người nụ cười cười nói.

Một khi hơi có chọc giận, liền lộ bản tính người!"

Nhị Thanh cảm lên đã nướng chín gà nướng, đưa cho nhà mình sư tỷ, trong miệng lầm bầm nói: "Chẳng lẽ là nhà ta sư phụ sai?"

Đại Bạch nhận lấy Nhị Thanh đưa tới gà nướng, giễu cợt nói: "Không phải là sư phụ sai, là sư đệ sai người!" Nàng tuy nói là sư đệ, nhưng lại mắt nhìn kia Tần Huyền Nhạc, để cho Tần Huyền Nhạc rất rõ cảm nhận được, đôi phương nói không phải là nhà nàng sư đệ, mà là hấn.

Ngừng lại, nàng lại nói: "Thánh Nhân Bất Nhân, Di Bách Tính Vi Sô Cầu. Thiên Địa Bất Nhân, Di Vạn Vật Vi Sô Cầu. Thánh nhân thị trăm họ ngang hàng, thiên địa thị chúng sinh bình đẳng. Duy phạm phu tục tử, mới thị yêu ma quỷ quái đều là dị loại. Sư tôn nàng lão nhân gia, như thế nào cấp độ kia hạng người phạm tục?"

Nhị Thanh giả vờ ngạc nhiên, rồi sau đó hướng Đại Bạch nhận sai nói: "Sư tỷ nói thật phải!"

Đại Bạch hoành hấn liếc mắt, hừ nhẹ nói: "Lại thiên tử đó giận dữ, còn thầy người nằm xuống triệu, chảy máu ngàn dặm đây! Kia yêu ma quỷ quái giận, sát nhân làm sao chân quái tai? Chúng ta giận mà trăm yêu trừ ma, yêu ma kia nộ sát người, lại có gì kỳ chi? Chỉ cho phép ta giết người khác, không cho phép người khác giết ta ư? Thiên hạ khởi hữu như vậy thô bạo lý lẽ?"

Nhị Thanh lặng lẽ cho Đại Bạch dựng thẳng cái ngón tay cái, thầm khen: Sư tỷ uy vũ!

Kia Tần Huyền Nhạc nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, rồi sau đó lại lắc đầu bật cười, nói: "Ta ở chỗ này tại nhị vị lý luận cái này làm chi. Thị phi đúng sai, hai người các người sau này đi thế gian này, tự có lĩnh ngộ. Người khác ý tưởng, cuối cùng là người khác ý tưởng."

Hắn như là đang an ủi Nhị Thanh, vừa tựa như ở lâu nhà mình đạo tâm. Hắn sợ như đối với yêu ma quỷ quái sinh ra nhân thiện lòng, lợi kiếm trong tay, liền bắt lợi vậy!

Ra cái này tiểu nhạc đệ, ba người cũng không nói thêm gì nữa, cho đến một người giải quyết hết một con gà nướng sau khi, Nhị Thanh mới tiếp tục cùng Tần Huyền Nhạc rành rồi trò chuyện.

Tối nửa đêm, Nhị Thanh mời Tần Huyền Nhạc ngủ hấn lều vải.

Tần Huyền Nhạc cự tuyệt nói: "Chúng ta đi ra khỏi nhà, cần cẩn thận thêm, như ngủ lều vải, hổ báo sài lang dòm ngó đều không tự biết, huống chi là những yêu ma quỷ quái đó."

Nhị Thanh cười nói: "Tần huynh kim ngọc nói như vậy, tại hạ thụ giáo!"

Vì vậy Nhị Thanh liền phụng bồi đồng thời thủ một đêm.

Sáng sớm ngày kế, ba người đứng dậy, đơn giản trùng trị, liền phóng ngựa đi Lam Điền thành.

Về phần lều vải những thứ đó, Nhị Thanh liền không có lại thu nhập Túi Càn Khôn, mà là trực tiếp trói ở trên ngựa. Mà Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai người không cần yên ngựa, cũng bị Tần Huyền Nhạc cho một trận giảng đạo.

Cái này làm cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có chút dở khóc dở cười, nhưng lại không cách nào giải thích.

Lúc không có ai, Đại Bạch truyền âm cho Nhị Thanh, "Sư đệ vì sao phải để cho người này cùng ta các loại (chờ) một đường?"

Nhị Thanh mỉm cười đáp lại: "Tuy nói Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu! Nhưng có này Tây Thục Kiếm Các đệ tử cho ta đánh trận đầu, cũng có thể để cho ta bớt chuyện không ít. Nếu thật có quỷ quái làm hại, có hấn ở, cũng không cần ta người xuất thủ. Lại nhìn hấn tư thế kia, như là suy nghĩ (muốn) bảo vệ ta người hai người, ta lại sao hảo cùng hấn phân đạo? Như thế hấn là không biết điều?"

"..."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Chương 50: Sáng đi chiều đến

(câu phiêu!)

Tam Xích Thanh Phong khác bên hông, phóng ngựa rong ruổi lời giang hồ.

Nhân đạo thiếu niên đa kiêu khí, ta nói còn trẻ tinh thần phấn chấn đủ.

Gió cuốn bụi khói vó ngựa thúc, trần trở đã tới Nam Sơn chân núi.

Nhìn xa núi xa Thiên Phong súc, trĩ tới sơn trước cũng không đường.

Nhưng thấy xa xa khói bếp lên, giục ngựa rủ xuống tuần này nơi nào?

Kia nhà nông một dạng gặp Nhị Thanh bốn người, liền nói: "Chư vị đánh lấy ở đâu, hướng đi đâu?"

Nhị Thanh chấp tay mỉm cười nói, "Chúng ta từ Trường An đến, muốn đi về phía nam dương, trên đường đi qua nơi này, thấy sắc trời dần tối, muốn tìm chỗ ở, không biết huynh đài có thể hay không chỉ con đường sáng?"

Kia nhà nông một dạng gặp Nhị Thanh khách khí, liền khoát tay lia lịa, "Không dám nhận, không dám nhận, chư vị kêu thảo dân tiện danh Trữ Tử là được." Hắn vừa nói, chỉ Nam Sơn giác, nói: "Từ nay thẳng đi, chuyển qua núi kia giác, là được gặp một tiểu trấn, kia trấn tên gọi thiên thị trấn, ba vị nhưng tại trong trấn yêu cầu túc."

Ngừng lại, hắn lại nói: "Đúng ! Ba vị nếu là muốn đi về phía nam dương đi, có thể ngàn vạn lần đừng muốn lên kia Thiên Thụ Lĩnh, kia lĩnh trên có một cổ tháp, cái gì không sạch sẽ, ba vị có thể đi vòng."

Nhị Thanh ba người nhìn nhau, kia Tàn Huyền Nhạc liền hỏi: "Dưới chân có thể hay không cận kề báo cho chúng ta?"

Kia nhà nông một dạng khoát tay nói: "Chuyện này thiên trên thị trấn người người đều biết, ba vị có thể đi kia thiên thị trấn hỏi thăm. Lần đi thiên thị trấn, còn có mấy bên trong nơi, ba vị cũng chớ có vì vậy bỏ qua túc đầu."

Ba người nghe vậy, chấp tay từ biệt kia nhà nông một dạng, đánh ngựa hướng nam đi.

Không lâu lắm, liền tới đến núi kia chỗ rẽ, chuyển qua góc núi, quả thấy phía trước có một thôn trấn, lúc này đã thấy lẻ tẻ đèn sáng lên, ba người phóng ngựa mau chóng vút đi.

Tới trấn trên, trấn trên người đi đường đã hơi thiếu, không ít ven đường cửa hàng mặt tiền đã đóng cửa.

Ba người tại trấn trên tìm khách sạn ở, rửa mặt một phen, liền tới đến phòng khách dùng cơm, vừa hỏi thăm kia Thiên Thụ Lĩnh Thượng Thiên Lâm Tự sự tình.

Nói đến này Thiên Thụ Lĩnh Thượng Thiên Lâm Tự, liền có không ít người mất lộ ra thần bí, ngay cả thanh âm nói chuyện cũng đề thấp không ít. Chẳng qua là đều có các cách nói, đủ loại giả thuyết.

Có người nói, kia thiên lâm Tự, ban ngày yên tĩnh không người, ban đêm lại thường xuyên đèn đuốc sáng choang, lại có thể nghe tiếng tụng kinh, đây là kia liên quan (khô) hòa thượng ban đầu tụy chết, lại chết không nhắm mắt, đoán chừng là giấc ngủ được (phải) mình còn sống đây! Nhưng một khi người đến gần nơi đó, kia đèn liền bỗng nhiên tắt, lại âm phong trận trận.

Mà có người lại nói, kia thiên lâm Tự đã sớm bị một đám quý quái cho chiếm cứ, những quý kia quái ban ngày sợ gặp ánh mặt trời, liền ẩn thân chỗ tối, ban đêm là hóa thân làm mỹ nhân, đi ra câu dẫn đi ngang qua nam tử. Nhược Nam một dạng không nhìn được kia cám dỗ, sẽ gặp bị hút hết dương khí mà chết.

Cũng có người nói, những quý kia quái, thật ra thì chính là những hòa thượng kia oan hồn biến thành, những hòa thượng kia chết không nhắm mắt, liền hóa thân ác quỷ, lui tới người đi đường trải qua nơi này, liền bị kỳ lấy mạng vậy!

Nhưng cũng có người nói, những thuyết pháp này, đơn thuần giả dối không có thật, có người ban đêm đi xem qua, nơi đó trừ vắng lặng, hay lại là Hoang Lương, Tĩnh không khác hình, chẳng qua chỉ là ba người thành hồ a.

Ba người nhìn nhau, dùng cơm xong sau, liền trở về phòng thương lượng.

Tần Huyền Nhạc hỏi "Nhị vị có từng tập được kìa Ngự Kiếm Chi Thuật?"

Nhị Thanh ho nhẹ xuống, nói: "Học là học qua, chẳng qua là không rõ lắm thuần thực!"

Hắn hai người lại nơi nào cần học kìa Ngự Kiếm Chi Thuật? Đẳng Văn Giá Vụ thuật, có thể so với kìa Ngự Kiếm Chi Thuật mạnh hơn. Lại so với Ngự Kiếm Thuật, đẳng văn thuật rõ ràng đáng sợ hơn Tiên Khí.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là dưới chân kìa mây không phải là một đám mây đen.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tất cả sư xuất Đạo Môn chính thống, đương nhiên sẽ không giống như một ít Đại Yêu như vậy, làm ra tới đám mây Yêu Khí bùng bùng, một mảnh đen kịt, bay lên lúc, càng là cát bay đá chạy, hiển nhiên Đại Yêu qua lại cảnh tượng, không thấy kỳ ảnh, liền nghe tiếng, nghe tiếng liền đã hoảng sợ.

Về phần Nhị Thanh Ngự Kiếm Thuật, đó là trộm tại Tây Thục Kiếm Các, không được pháp quyết tâm pháp, tự nhiên không thể nói có nhiều tinh thông. Vốn lấy tu vi, sử xuất ra nhưng là không quá mức vấn đề.

"Đã như vậy, vậy chúng ta buổi tối nghỉ ngơi trước một đêm, sáng mai cùng nhau lên núi kiểm tra kết quả."

Nhị xà nghe thấy Tần Huyền Nhạc nói như vậy, liền gật đầu hẳn là.

Nhưng Nhị xà mới nằm xuống không bao lâu,

Liền cảm giác Tần Huyền Nhạc xuyên thấu qua cửa sổ, len lén hướng bọn họ trong căn phòng hành cái Pháp Chú. Kìa Pháp Chú thật cũng không nhiều đại uy năng, chỉ có thể khiến người buồn ngủ a.

Nhị xà làm bộ hấn đạo, đợi hấn Ngự Kiếm rời đi, liền tùy tiện giải đi bùa này.

Rồi sau đó, Nhị Thanh đi tới Đại Bạch trước cửa sổ, còn chưa gõ cửa sổ, Đại Bạch đã xem cửa sổ mở ra.

Hai người bèn nhìn nhau cười, cũng không nhiều lời, liền tự đẳng vân đi.

Nhị xà tại đám mây nhìn xuống, gấp phía dưới Tần Huyền Nhạc Ngự Kiếm ngang trời, như như sao rơi xẹt qua sơn lâm.

Lặng lẽ mở ra đệ tam nhãn, Nhị Thanh con quan sát kỹ đến Tần Huyền Bình Ngự Kiếm Chi Thuật, rồi sau đó cùng mình thật sự trộm lĩnh ngộ kìa Ngự Kiếm Thuật lẫn nhau ánh chiếu, so sánh.

Trong đêm tối, núi kia lâm như Cự Hồ chiếm cứ, núi non trùng điệp như Cự Long nằm ngang.

Trong gió đêm, cành lá cạnh cạnh, tiếng thông reo trập trập, chợt có vài từng hương truyền tới.

Trong rừng, chợt có mấy tiếng dạ kiêu tiếng, khiến cho này thâm sơn càng lộ vẻ u tịch, âm trầm.

Nga nghiêng, liền thấy kìa trong núi, mơ hồ có thể thấy ánh đèn tại lá hờ ra lóe lên. Phụ cận nhìn, có thể thấy được phương diện Các nặng nề, lâu đài diệt diệt, ánh đèn sáng choang, như có người đến người đi hình bóng.

Không lâu lắm, liền gặp có tụng kinh tiếng truyền tới, trang trọng nghiêm túc, một mảnh tường hòa chi cảnh.

Tĩnh cảnh này, cái nào tựa như Yêu Tà chỗ? Rõ ràng Phật Môn trọng địa.

Đại Bạch đôi mi thanh tú hơi cau lại, nhẹ giọng nói: "Nơi đây quả có kỳ hoặc, nào có Phật Tự tại đêm khuya tụng kinh? Cho dù là phải làm đêm đó giờ học, cũng không trở thành làm được lúc này khắc đi! Lại ở pháp dưới mắt..."

Nhị Thanh nghe vậy gật đầu, tại hấn kìa mi tâm thụ nhãn bên trong, kìa điện đài trên lầu các phương, hắc khí cuộn cuộn xông tiêu, già vân tế nguyệt cái tình đầu, âm khí nặng nề, quỷ khí âm trầm, rõ ràng không loại đất lành.

Lại nào có Phật Quang Phổ Chiếu, tường quang khí bao phủ giống?

Lúc này, kìa Tần Huyền Nhạc cũng nhìn ra nơi đây chỗ quái dị, lạnh rên một tiếng, liền muốn Ngự Kiếm trừ ma. Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, lắc mình chợt lóe, trong nháy mắt ra hiện sau lưng hấn cách đó không xa dưới một cây đại thụ, Đại Bạch càng là lắc mình một cái, hóa thành một vị cute nam tử.

Kìa Tần Huyền Nhạc chính muốn ra tay, nhưng rất nhanh lại dừng lại, xoay người hướng về sau phương một cây đại thụ nhìn, khẽ mắng: "Còn không ra?"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch từ phía sau cây chuyển đi ra, nói: "Tần huynh, không phải nói hảo ngày mai tới sao?"

Tần Huyền Nhạc lắc đầu cười khổ, nói: "Ngược lại xem thường nhị vị bản lĩnh, nhị vị là như thế nào phá ta kìa ngủ mê man nguyên rùa?"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, "Ra ngoài hành tẩu giang hồ, dù sao cũng phải có một lượng kỹ năng bàng thân mới được nha!"

Đại Bạch chính là đôi mi thanh tú hơi cau lại, ngẩng đầu nhìn về phía kia Phật Tự.

Hai người kỳ dị, cũng sau đó nhìn. Chợt thấy trong Phật Tự ánh đèn chợt thắm, tiếng tụng kinh vừa ngừng.

Nhất thời, gió đêm nổi lên, cuốn lên trên đất lá khô cùng bọn họ vạt áo.

Kia sâm sâm quý khí đã tràn ngập ra, mang theo sát ý, hướng bọn họ cuốn tới.

Nhưng vào lúc này, một cái tiểu hòa thượng lao ra cửa chùa, la lên: "Ba vị thí chủ, tốc độ đi theo ta!"

Tần Huyền Nhạc gặp tiểu hòa thượng kia, liền muốn chỉ kết kiếm quyết, xuất thủ chém rụng này tiểu hòa thượng, chỉ vì này tiểu hòa thượng trên người, cũng là âm khí quanh quẩn, hiển nhiên không giống người sống.

Nhưng hấn tay, lại bị Nhị Thanh bắt lại, "Tần huynh, hấn cũng không ác ý!"

"Hấn là Quý Vật!" Tần Huyền Nhạc cau mày nói.

Nhị Thanh nghe vậy cười nói: "Này hấn là 'Không người nào thương hổ ý, hổ có hại lòng người' đổi ngược?"

Tần Huyền Nhạc: "..."

Nhị Thanh lại nói: "Lại nghe hấn như thế nào giải thích!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đủ thứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cổ tự Tân Bí

(yêu cầu cái nhóm! Cảm ơn!)

Âm phong gào thét, quý khí như nước thủy triều. Giã vân tế nguyệt, cuộn cuộn cuộn cuộn. Oán linh ác quỷ, thét chói tai tê bào. Sôi trào mãnh liệt, lướt qua như đao. Nga gấp đồng tử, giờ tay lên tương chiếu. Ba người thấy vậy, sau đó mà chạy.

Tần Huyền Nhạc vốn muốn chém rụng tiểu hòa thượng kia, không biết làm sao được Nhị Thanh tương trợ, nhất thời lại thì không cách nào hạ thủ.

Thấy kia quý khí mãnh liệt sôi trào tới, bất tiện dây dưa, liền cũng tùy bọn hấn đi.

Ba người câu có Trảm Quý thuật, nhưng lại đều không xuất thủ, chỉ là muốn biết trong này kỳ hoặc.

Tiểu hòa thượng kia tuy là Quý loại, nhưng lại Thần Tính thanh minh, hiển nhiên không giống bình thường.

Quý vụ cuốn tốc độ rất nhanh, nhưng ba người cùng tiểu hòa thượng kia tốc độ tự cũng không chậm.

Đuổi theo đuổi theo trốn trốn mấy dặm, quý kia Vụ liền gào thét gầm thét, mang theo cực lớn không cam lòng, co lui về, phảng phất phía trước có lợi hại hơn Hung Vật tồn tại.

Tiểu hòa thượng thờ phào, vỗ ngực, mà tay chống giữ hai đầu gối thở hổn hển.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi hiểu được buồn cười, quý còn cần thở hổn hển sao?

Nhưng nhìn này tiểu hòa thượng, tuy là Quý Vật, nhưng lại cùng nhân loại không quá mức khác nhau. Cà sa tăng giày, đầu trống trơn, nhìn niên bất quá sáu bảy, nhưng cũng có một bộ thương hại tâm tư.

"Tiểu hòa thượng, người dẫn ta các loại (chờ) tới đây làm thế nào?" Nhị Thanh hỏi.

Tiểu hòa thượng ngẩng đầu lên, hai tay hợp thành chữ thập, nói: "Xin ba vị thí chủ nhanh rời nơi đây, kìa Thiên Lâm Tự không phải là bọn người người sống có thể tới chỗ, như giống hơn nửa trước như vậy, Tiểu Tăng cũng đừng có thể giúp vậy!"

Đại Bạch hỏi "Tiểu hòa thượng, người có thể có pháp danh?"

"Tiểu Tăng pháp danh Minh Tính, Chư vị thí chủ, xin mau trở về!" Tiểu hòa thượng hai tay hợp thành chữ thập nói.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Tiểu hòa thượng, chúng ta cũng không phải những phạm phu tục tử đó, lúc mới nếu không phải ta tương trợ, vị này Tàn huynh coi như một kiếm đem người kìa Thiên Lâm Tự cho chém thành hai bên đây! Người chính là cùng bọn ta nói một chút, này Thiên Lâm Tự rốt cuộc phát sinh chuyện gì đi! Như vậy chúng ta cũng tốt xuất thủ giải quyết chuyện này."

Tiểu hòa thượng nghe có chút mừng rỡ, lại thấy một đạo cuồng phong chợt nổi lên, một giọng nói theo cuồng phong kia tới, "Ba vị có thể hiểu được (phải) âm dương thuật pháp bên trong Thất Sát Tòa Hồn Trận?"

Trong cuồng phong, chỉ thấy một cái nam tử áo bào xanh tóc xanh bay lượn, từ đằng xa đi tới. Thân hình nhìn như chậm chạp, kì thực thật nhanh, chỉ thấy hất tránh hai tránh, liền tới tiểu hòa thượng sau lưng dừng lại.

"Thanh Vương đại nhân, người sao hiện thân?" Tiểu hòa thượng xoay người nhìn, vội la lên.

Kia nam tử áo bào xanh sờ một cái tiểu hòa thượng đầu, khoát tay nói: "Không sao cả!" Rồi sau đó từ trong túi càn khôn vớt ra một cỗ thi thể, nói: "Người trước hồi hồn lại nói!"

Nguyên lai, tiểu hòa thượng kia vốn không phải là Quý Vật, là kìa Thanh Vương xuất thủ, khiến cho Kỳ Linh Hồn xuất khiếu.

Thanh Vương vừa nói, hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai người nhìn, mặc dù trên người của hai người khí tức cũng thu liễm đến mức tận cùng, dung mạo cũng có chút thay đổi, nhưng là Thanh Vương nhưng là vẫn nhận ra bọn họ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch ở nơi này Thanh Vương xuất hiện sau khi, cũng nhận ra hấn, chỉ là có chút không thể tin được người này khí tức biến thành bây giờ như vậy, máu tanh bên trong mạng theo hung ác, sinh cơ âm đậm.

Bất quá Nhị Thanh hay là cho hấn truyền âm, để cho hấn không muốn vạch trần bọn họ thân phận.

Thanh Vương mặc dù không biết Nhị xà dụng ý, nhưng là không cự tuyệt.

Hấn còn thiếu Nhị xà một phần ân cứu mạng không có trả lại đây!

"Thất Sát Tòa Hồn Trận? Kia cực kỳ ác độc đại trận?"

Tàn Huyền Nhạc mắt nhìn Thanh Vương, mắt lộ cảnh giác, đặc biệt là cảm giác này Thanh Vương trên người Huyết Sát Chi Khí, càng là âm thầm đề khí, rất nhiều không một lời cùng liền động thủ cảm giác.

Thanh Vương gật đầu nói: "Không sai! Chính là kia cực kỳ ác độc đại trận, hồn phách bị khóa ở trong đó không cách nào vào vào luân hồi, lại phải bị Thất Sát hành hạ nỗi khổ, cuối cùng hồn phách bị miễn cưỡng phai mờ!"

"Người nào ở chỗ này vài như thế ác độc trận?" Nhị Thanh hỏi.

Thanh Vương lắc đầu nói: "Người nào nên làm, đã không trọng yếu. Chẳng qua là ta không hiểu trận này, vốn tưởng rằng chỉ cần giết trong trận Thất Sát, trận này là được tự đi phá giải, nhưng ai biết, hay lại là vô dụng."

Lúc này, tiểu hòa thượng kia tỉnh lại, đứng dậy hai tay hợp thành chữ thập nói: "Sư phụ ta khi còn sống có một đại địch,

Tên gọi Khô Đạo Nhân, Thiên Lâm Tự bị cả nhà tru diệt trước, kìa Khô Đạo Nhân từng tới tìm sư phụ ta, ta ở trong bóng tối nghe được, hấn nói sư phụ ta xuất gia trước diệt hấn cả nhà, mà nay hấn đã đi theo Khẩu Thiên Sư, muốn sư phụ ta rửa sạch sẽ cổ chờ. Sư phụ ta vốn muốn giải tán trong chùa chúng tăng, không biết làm sao được buổi tối hôm đó, đạo nhân kia liền dẫn giáp sĩ tới, rồi sau đó cả chùa trên dưới, liền gà chó không để lại người!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, liền nghe Tàn Huyền Nhạc nói: "Nếu như thế, đó chính là chịu tiền Ngụy Đế Diệt Phật chuyện dính líu."

Hấn vừa nói, nhìn về phía Thanh Vương, mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nhị nói: "Nếu ta không nhìn lầm, người chính là kìa Thực Trung Đại Yêu một trong Thụ Yêu Thanh Vương đi!"

Thanh Vương nghe vậy, cười ha ha nói: "Mặc dù người là Kiếm Các đệ tử, thực lực cũng cũng không tệ lắm, nhưng muốn lấy tính mạng của ta, còn chưa đủ! Kêu sư phụ người tới trả miễn cưỡng."

Kết quả tiểu hòa thượng kia thấy vậy, liền ngăn ở Thanh Vương trước mặt, xông Tàn Huyền Nhạc nói: "Thí chủ, mời dừng muốn tổn thương Thanh Vương đại nhân, Thanh Vương đại nhân là người tốt, hấn cứu chúng ta cả chùa trên dưới!"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, nói: "Ta ngược lại có chút hiếu kỳ, ngươi đã thân là yêu, vậy vì sao lại phải giúp giúp người loại? Gần không sợ nhân loại ăn đền oán trả?"

Thanh Vương nhìn Nhị Thanh liếc mắt, thờ dài nói: "Ồ ta chưa thành yêu trước, từng có người tặng nhân tại bên cạnh ta ở có vài năm, ta nghe vài năm Thiên Kinh, liền sinh linh trí, sau đó mới có ta tu hành thành người chuyện. ta tuy là yêu, nhưng là biết có ân cần báo lý lẽ."

Ngừng lại, hần lại nói: "Ta với các người người nhân loại này nói này làm thế nào? Nói hơn còn đạo ngã Thanh Vương sợ người đẳng nhân loại đây! Hừ!"

Hần vừa nói, liếc mắt Tần Huyền Nhạc cùng Nhị Thanh bọn họ, một bộ ngạo nghễ đáng vẻ.

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Thật sự có hiểu lầm, tất cả là như thế sinh ra. Nếu làm việc tốt, thì sợ gì lưu danh? Chẳng lẽ lưu danh, tốt lắm chuyện liền không coi là chuyện tốt? Thiên hạ nào có như vậy đạo lý? Lại tự thân hữu vô bản lĩnh? Tự thân biết chi tiện được, thì sợ gì người khác khinh thường? Nhưng nếu bị người hiểu lầm, thêm không tư giải thích, đó chính là đối với toàn bộ đồng loại không chịu trách nhiệm cách làm. Khó trách ở nhân loại trong mắt, toàn bộ yêu ma quỷ quái tất cả không phải là hạng người lương thiện, đều có thể giết chết, này tội gì tới tai?"

Mọi người nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Tiểu hòa thượng là kéo Thanh Vương áo khoác, nói: "Thanh Vương đại nhân, ta biết người lợi hại nhất, cũng tốt nhất! Người liền cùng các vị thí chủ giải thích một chút đi! Mọi người chớ có thương hòa khí mới phải!"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Là rất đúng vô cùng! Tiểu hòa thượng tuổi tác tuy nhỏ, nhưng so với người này Đại Yêu tựa hồ càng minh lý đấy! Thật uống người sống nhiều năm như vậy đâu."

Thanh Vương thần giác rút ra rút ra, Tần Huyền Nhạc cũng giống vậy thần giác rút ra rút ra, thầm cảm thấy Trần Thanh người này, quả nhiên là con nghé mới sinh không sợ hổ! Lại dám như thế chế giễu một con đại yêu. Sẽ không sợ này Đại Yêu trong con tức giận, một cái tát đem hần đánh thành thịt bọ?

Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói: "Người đã không nghĩ rõ thích, vậy liền ta hỏi người đáp đi! Người vừa ở đó Thực Trung tu hành, lại vì sao đến đây? Có gì nhân?"

Thanh Vương liếc hần liếc mắt, hừ một tiếng nói: "Không quá mức nhân, chu du đến đây mà thôi."

"Kia Thiên Lâm Tự đã bị người bày cái gì Thất Sát Tòa Hôn Trận, toàn bộ hòa thượng hôn phách cũng không chạy ra được, vì sao duy chỉ có này tiểu hòa thượng không chịu này hạn chế? Còn dẫn chúng ta đến đây!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nói ai chi qua

(cầu phiếu, cảm ơn!)

"Thí chủ, Tiểu Tăng còn chưa chết đấy!" Tiểu hòa thượng ngẩng đầu hướng Nhị Thanh nói.

Nhị Thanh cười nói: "Ta biết người chưa chết, nhưng người trước đây đi kia trong chùa, hần là linh hồn xuất khiếu đi? Nếu không phải ta tương trợ, người đều muốn bị Tần huynh một kiếm bỏ đấy!"

Tần Huyền Nhạc gặp Nhị Thanh chuyện xưa trọng đề, không khỏi có chút lúng túng.

Bất quá cũng còn tốt lúc ấy Nhị Thanh ngăn cản hần, nếu không hần thật uống giết người tốt.

Thanh Vương cúi đầu nhìn tiểu hòa thượng kia, nói: "Người này tính tuệ, lại trọng tình nghĩa, mặc dù ban đầu bởi vì ham chơi, không ở trong chùa mà tránh được kia một kiếp. Nhưng sau đó lại nhớ lại đi cứu trong chùa những thứ kia tặng chúng. Ở ta tới này trước, hần chỉ có thể ở kia bên ngoài chùa quanh quần, trước không vào được, đói liền ăn nhiều chút cọng cỏ trái cây rừng, khát liền uống nhiều chút suối. Ta tới sau đó, thấy vậy đang lúc tình

huống, liền chém chết kia tóa hồn trần bên trong bảy con Sát Ma, nhưng trần này lại vẫn tồn tại như cũ."

Nhị Thanh gạt đầu một cái, lại hỏi tiểu hòa thượng, nói: "Tiểu hòa thượng, ta xin hỏi ngươi, kia trong chùa bảy quỷ tăng tại ban đêm tụng kinh, lại là vì sao?"

Tiểu hòa thượng về mặt đưa đám nói: "Trong chùa Các sư huynh đệ không tin chính mình đã chết, ban ngày lại không thể gặp ánh mặt trời, lại sợ bị bên ngoài người biết được, chỉ sẽ bị người tố cáo, liền đổi thành ban đêm tụng kinh. Một khi có sống người đến này, bọn họ liền dùng đủ loại thủ đoạn đem những người đó hại, tính huyết thôn phệ, hài cốt chôn ở trong chùa. Có thể khi bọn hắn tỉnh hồn lại lúc, nhưng lại hoàn toàn không nhớ chính mình hành động. Tiểu Tăng hàng đêm đi khuyên bọn họ, bọn họ nhưng là không nghe, còn nói Tiểu Tăng tu hành không chuyên, khởi trần tâm."

Vừa nói vừa nói, tiểu hòa thượng nước mắt liền không nhịn được chảy xuống, có chút mê mang mà nhìn Nhị Thanh đám người, nói: "Sư phụ từng nói, thân là người xuất gia, quét sân chỉ thương con kiến hôi mệnh, yêu quý con thiêu thân lông bàn đèn, nhưng hắn bây giờ lại ở chỗ này hại người. Thí chủ, có thể hay không nói cho Tiểu Tăng, này ai chi qua?"

Nhìn nước mắt là chỗ tiểu hòa thượng, Nhị Thanh không khỏi than nhẹ, Đại Bạch chính là sinh lòng trắc ẩn.

Tần Huyền Nhạc liếc Nhị Thanh liếc mắt, như là cũng muốn biết Nhị Thanh sẽ trả lời thế nào.

Nhị Thanh nhìn tiểu hòa thượng nói: "Cái gọi là oan có đầu, nợ có chủ. Sư phụ ngươi có lỗi, kia Khổ Đạo Nhân có lỗi, hạ lệnh tàn sát Phật Đồ Ngụy Đế cũng có sai..."

"Có thể Tiểu Tăng sư phụ đã biết sai rồi! Thánh nhân không phải nói, người không phải là Thánh Hiền, ai có thể vô qua, qua mà đổi chi, thiện cực lớn đâu (chỗ này)! Phật Tổ cũng nói, bỏ đao đồ tể xuống, lập tức thành Phật! Vậy vì sao kia Khổ Đạo Nhân còn phải khổ khổ bức bách?" Tiểu hòa thượng nhìn Nhị Thanh, hai mắt ngấn lệ mê mang.

Nhị Thanh thở dài nói: "Thánh nhân cùng Phật Tổ nói, tất nhiên không sai. Nhưng chúng ta chẳng qua là người, mà không phải là Thánh Hiền, há có thể tùy tiện làm được thánh nhân chuyện? Lại sai lầm chính là sai lầm, mắc phải, đó chính là mắc phải, ai cũng không thể trong khi không tồn tại. Khổ Đạo Nhân muốn tìm kẻ thù, kia cũng thuộc bình thường. Như người người mắc phải cấp độ kia sát nghiệt, đều có thể bỏ đao đồ tể xuống, lập tức thành Phật. Kia nếu là Khổ Đạo Nhân có một ngày có thể bỏ đao đồ tể xuống, ngươi sẽ tha thứ hắn, nguyện hắn thành Phật sao?"

Tiểu hòa thượng sững sờ, trong bụng càng mờ mịt, nhẹ lại nói: "Có thể... Có thể Tiểu Tăng những sư huynh đệ kia nhóm, biết bao vô tội?!"

Nhị Thanh có chút đáng thương này tiểu hòa thượng, tuổi còn trẻ, liền phải trải qua bức này chuyện thảm.

Tần Huyền Nhạc cùng Thanh Vương, cùng với Đại Bạch lúc này đều nhìn hắn.

Tần Huyền Nhạc cũng không nghĩ tới, cái này trước hắn thấy, có chút không biết trời cao đất rộng tiểu gia hỏa, lại còn có như vậy nhận xét. Nếu là những vấn đề này hỏi hắn, hắn nên trả lời thế nào?

Suy nghĩ kỹ một chút, Tần Huyền Nhạc liền rung ngẩng đầu lên.

Nếu thật để cho hắn tới xử lý chuyện này, nhất định sẽ không như vậy phiền toái, trực tiếp một thanh kiếm, tất cả mọi chuyện liền đều giải quyết. Nhưng hôm nay nghĩ kỹ lại, loại này đơn giản thô bạo làm phép, có hay không tất cả đúng không?

Kết quả rất nhanh, hắn liền có chút không dám tưởng tượng tiếp.

Nếu thật để cho hắn tới xử lý, lúc này, toàn bộ Thiên Lâm Tự, phòng chừng đã sớm hóa thành một cái biển lửa. Mà tiểu hòa thượng, phòng chừng cũng phải chết oan tại hắn dưới kiếm.

Nếu thật như thế, phòng chừng hắn hôm nay cũng có thể thân tử đạo tiêu, bởi vì này Thụ Yêu, chắc chắn sẽ không tha hắn dễ dàng rồi đi. Mà cái này thụ yêu, tuy nói tu vi bị hư hỏng, nhưng giết hắn cũng đủ.

Chẳng qua là,

Này Trần Thanh sao dám như vậy chế giễu cái này thụ yêu? Chẳng lẽ có ý vào?

Thanh Vương cũng rất tò mò, Nhị Thanh sẽ thế nào an ủi này tiểu hòa thượng. Những vấn đề này, tiểu hòa thượng không chỉ hỏi qua hắn một lần, chỉ là có chút vấn đề, hắn cũng giống vậy không nghĩ ra.

Nhị Thanh khẽ thở dài: "Ngươi những sư huynh đệ kia nhóm, đúng là rất vô tội. Nhưng mà thật bất hạnh là, kia Khổ Đạo Nhân nhẫn, chắc chính là ở chỗ này. Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể làm cho sư phụ ngươi hiểu được ý này, cảm thấy hối hận, hối mình ban đầu nên làm, hận chính mình không có năng lực làm. Trách chi trách, kia Khổ Đạo Nhân lạm sát kẻ vô tội. Trách chi trách, ngươi những sư huynh đệ kia nhóm, cùng ngươi sư phụ kia cùng chỗ một chùa đi!"

Đây không phải là an ủi, mà là máu chảy đầm đìa xé ra vết sẹo.

Tiểu hòa thượng há hốc mồm, tựa hồ hiểu được có chút khó tin, chẳng lẽ cái này cũng có lỗi?

Kết quả Nhị Thanh lại hỏi: "Người bây giờ, có hay không cũng rất hận kia Khổ Đạo Nhân? Muốn tìm hấn báo thù?"

"Hấn tạo như thế sát nghiệt, Tiểu Tăng không có thể hận ư?" Tiểu hòa thượng nhìn hấn hỏi.

"Người như hận, liền phạm kia sân giới vậy!" Nhị Thanh nói.

"Vậy, kia Tiểu Tăng nên làm cái gì?" Tiểu hòa thượng lại mơ hồ.

Nhị Thanh đưa tay vỗ vỗ đầu hấn, nói: "Thay sư phụ người, còn người nữa những sư huynh đệ kia nhóm, cùng với những thứ kia bị bọn họ hại chết mọi người, tụng kinh siêu độ đi!"

"Người, người có thể phá giải kia tòa hồn trận?" Tiểu hòa thượng hỏi.

Nhị Thanh nhìn về phía Tàn Huyền Nhạc, nói: "Tàn huynh, cái này phải dựa vào người!"

Tuy nói hấn và Đại Bạch cũng biết này Thất Sát Tòa Hồn Trận, nhưng bọn hấn bây giờ nhưng là làm bộ mới vừa xuống núi đệ tử, cũng không cần quá cao mức độ tốt.

Tàn Huyền Nhạc gật đầu một cái.

Rồi sau đó Nhị Thanh vừa nhìn về phía Thanh Vương, nói sang chuyện khác, "Thụ Yêu, ta xin hỏi người, trên người của người này thân Huyết Sát Chi Khí, là thế nào tới? Người Tu Pháp, cùng Phật Môn có liên quan đi!"

Lúc này, tiểu hòa thượng nói: "Thanh Vương đại nhân biến thành như vậy, đều là bởi vì hấn gặp trong chùa Tiểu Tăng người sư huynh kia đệ hút người sống tinh huyết, rất sợ bọn họ đem tới không cách nào vào vào luân hồi, mới tổn nhiều sức đem trên người bọn họ nhân loại tinh huyết hút đi qua luyện hóa, đây là Tiểu Tăng tận mắt nhìn thấy."

Tàn Huyền Nhạc nhìn Thanh Vương, hừ một tiếng nói: "Ta xem chuyện này với hấn cũng rất là có lợi đi!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Tàn huynh lời ấy sai rồi! Sư phụ ta từng nói, những thứ kia ăn thịt người yêu quái trên căn bản đều là nhiều chút đạo hạnh nhỏ, hay hoặc là tu công pháp phi thường cấp thấp, hay hoặc là tu bằng môn tà đạo yêu quái. Mà giống như một ít tu hành chính thống nói môn công pháp cùng Phật môn công pháp yêu quái, nhân loại tinh huyết đối với bọn họ mà nói, ngược lại có hại. Lúc này khiến cho bọn hấn Yêu Lực trở nên bác tạp, sẽ còn nhiễm phải nhân quả nghiệp lực. Tu đạo cũng còn khá, bọn họ không nói nhân quả, nếu là Tu Phật, vậy thì thảm."

Nhị Thanh vừa nói, nhìn về phía Thanh Vương, nói: "Ta xem vị này Thụ Yêu công pháp tu hành, hấn gần cùng Phật Môn Phật Pháp có liên quan, bây giờ thân nhuộm máu Sát nghiệp lực, đạo hạnh định đã bị tổn thương vậy!"

Thanh Vương khẽ thờ dài: "Nhưng nếu không hóa đi trên người bọn họ Huyết Sát lệ khí, ta xem bọn hấn không lâu sẽ gặp hóa thành ác quỷ ác linh, nếu thật như vậy, liền không cách nào vào vào luân hồi vậy! Vì thế, tại hạ tổn thất một chút đạo hạnh, ngược lại cũng không quá mức quan trọng hơn!"

Nhị Thanh cũng thờ dài nói: "Người cái này thụ yêu ngược lại tâm thiện, đáng tiếc a!"

Thanh Vương không hiểu, hỏi "Có gì đáng tiếc?"

"Đáng tiếc yêu chính là yêu a! Như thế nào đi nữa tâm thiện, ở nhân loại trong mắt, đều vì dị loại người!"

Nhị Thanh vừa nói, liếc mắt Tàn Huyền Nhạc.

Tàn Huyền Nhạc đột nhiên cảm thấy thiếu niên này dám rất cần ăn đòn, há có như thế oán trách người ư?

Tiểu hòa thượng lại nói: "Không phải là vậy! Ở Tiểu Tăng trong mắt, Thanh Vương đại nhân mới không phải yêu quái, hấn là người thật tốt, so với rất nhiều người đều tốt!"

Tàn Huyền Nhạc nghe vậy, thân giác co rúc càng liên tiếp.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu ủng hộ của các pro!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Đạo tâm giao động

(thứ hai, yêu cầu xuống nhóm, cảm ơn!)

"Ta đi Phá Trận!"

Tần Huyền Nhạc có chút không ở nổi, luôn cảm thấy Nhị Thanh đang chê cười hắn.

Nhưng mà, lúc này Tần Huyền Nhạc trong lòng, cùng tiểu hòa thượng kia độc nhất vô nhị, hắn cũng mờ mịt.

Trăm yêu trừ ma vài chục năm, hắn chưa bao giờ cùng những yêu ma quỷ quái đó nhiều lời nửa câu, đánh thắng được liền trực tiếp giết, không đánh lại liền chạy trước trốn, rồi sau đó tái thiết pháp trăm trừ.

Sư môn trưởng bối nói, tà thuyết mê hoặc người khác, bịa đặt lung tung, tất cả không thể tin vậy! Như tin, vậy liền cách thân từ đạo tiêu không xa người!

Hắn một mực tin phụng một điểm này, cũng một mực coi đây là quy tắc làm theo đến.

Nhưng hôm nay, hắn nhưng có chút giao động. Thật muốn truyền tin sư môn, triệu các sư thúc tới đây chém kia thụ yêu sao? Có thể kia thụ yêu ở chỗ này rõ ràng chưa từng hại người, vẫn còn ở cứu những người đó.

Tiểu hòa thượng linh hồn xuất khiếu đi khuyên những oán linh đó, sau đó lại cứu bọn hắn, đây cũng là chứng minh.

Dù sao tiểu hòa thượng tu vi còn thấp, linh hồn thì như thế nào có thể tự đi xuất khiếu?

Gió đêm tịch tịch, lay động cỏ cây, cũng lay động hắn tâm.

Hắn biết, chính mình tâm, loạn.

Đạo tâm không kiên, bảo kiếm trong tay còn lợi nhuận hay không?

Từ bước nhanh bước đi, đến nhịp bước chậm dần, lại tới dừng lại.

Tần Huyền Nhạc ngẩng đầu nhìn trời, ngơ ngác nhìn trong bầu trời đêm ngôi sao, tâm trạng trôi lơ lửng.

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, truyền âm nói: "Sư đệ cố ý loạn kỳ đạo tâm ư?"

Nhị Thanh lắc đầu một cái, truyền âm nói: "Không phải là cố ý, chẳng qua là luận sự. Lại Tây Thục Kiếm Các làm việc, quá mức cực đoan vũ đoạn, với người với ta, đều không chỗ ích lợi. Như sau đó những Kiếm Các đó đệ tử làm việc, có thể hơi có cái thiện, cùng bọn ta Yêu Loại cũng có thể nhiều một chút chỗ tốt. Những thứ kia chưa từng làm qua tai họa các tiểu yêu, cũng không đến nỗi cả ngày lo lắng sợ hãi."

"Như hắn người sư tôn kia biết được chuyện này, định sẽ không cùng người từ bỏ ý đồ!"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, "Liên vô chuyện này, kia Lão Táp Mao cũng không sẽ cùng ta từ bỏ ý đồ! Chẳng qua là hắn là hắn, sư phụ hắn là sư phụ, ta cùng với sư phụ hắn giữa ân oán, nhưng là không cần phải dính líu tới trên người hắn. Nếu như thế, ta cùng với kia Khổ Đạo Nhân, lại có gì khác biệt?"

Đại Bạch nghe vậy cũng tự mặt dần ra, chẳng qua là cười mà không tiếng động. Nhẹ, nàng lại nói: "Nhưng nếu hắn có thể hiểu được, đáp lời cũng có giúp ích, người như vậy, hắn là trợ Trụ vi ngược ư?"

Nhị Thanh nói: "Hắn như có sở ngộ, đó chính là hắn tạo hóa, đối với bọn ta đều có lợi nhuận, lại sao là trợ Trụ vi ngược? Được, không cần lo âu chuyện này, chúng ta hay là trước giải quyết trước mắt chuyện này đi!"

Hắn vừa nói, nhìn về phía tiểu hòa thượng, nói: "Tiểu hòa thượng, người lại sẽ kia độ vong trái qua?"

Tiểu hòa thượng gật đầu nói: "Tiểu Tăng mặc dù còn tám bé, nhưng lại từ nhỏ cuộc sống ở trong chùa. Không phải là Tiểu Tăng nói bừa khoe khoang, Tiểu Tăng ba tuổi liền có thể biết đọc biết viết, năm tuổi liền đã xem thôi bên trong chùa các loại kinh văn, nay bảy tuổi, dù chưa có thể hiểu hết kỳ chú ý, nhưng đã có thể đem rất nhiều kinh văn thuộc lòng trôi chảy vậy!"

Nhị Thanh nghe này tiểu hòa thượng nói như vậy, chợt cảm thấy chính mình lại đụng phải học bá Thần Đồng.

Lại suy nghĩ một chút nhà mình... Giữa người và người khác biệt, sao gần như vậy đại đây?

Khó trách ngay cả Thanh Vương lớn như vậy yêu, cũng khoe này tiểu hòa thượng "Tĩnh tuệ". Đây đâu chỉ là tính tuệ, nhất định chính là yêu nghiệt được rồi!

Bị đả kích đến Nhị Thanh, trừng trị tâm tình, ho nhẹ xuống, nói: "Như thế, ta liền yên tâm. Ngươi theo kia Tàn huynh đi đi! Chờ hấn phá trận kia, ngươi đi liền tụng kinh."

Tiểu hòa thượng gật đầu một cái, hướng Tàn Huyền Nhạc rồi đi phương hướng đi.

Kết quả không chạy bao xa, liền gặp Tàn Huyền Nhạc như bùn Điều Khắc giống như, đứng ngẩn ngơ nhìn trời.

"Tân thí chủ? Ngươi sao?"

Tiểu hòa thượng bắt mình sờ đi, liền kéo kéo Tàn Huyền Nhạc ống tay áo, cắt đứt hấn suy nghĩ.

Tàn Huyền Nhạc phục hồi tinh thần lại, sững sờ nhìn tiểu hòa thượng, nhẹ lắc đầu nói: "Không sao!"

Tiểu hòa thượng hơi nghi hoặc một chút địa gãi tiểu trọc đầu. Tuy nói tính tuệ, nhưng lại làm sao có thể nhìn ra lòng người?

Nếu có thể, hấn trước đây cũng sẽ không như vậy mê mang.

Chờ Tàn Huyền Nhạc cùng tiểu hòa thượng cũng đi, Thanh Vương mới nói: "Nhị vị, các ngươi như thế nào cùng Kiếm Các kia Tiểu Tạp Mao đi tới một nơi?"

Nhị Thanh cười nói: "Đây có gì kỳ? Chúng ta xuống núi du ngoạn,

Nghe chỗ này tin đồn, liền định tới đây nhìn một chút, ai ngờ ở trên đường gặp phải hấn, liền kết bạn mà tới."

Ngừng lại, hấn lại nói: "Ngược lại ngươi, ngươi như thế nào chạy đến chỗ này tới?"

Thanh Vương cười khổ nói: "Ban đầu mấy vị kia Lão Tạp Mao bày như vậy đại trận, lại sử dụng Kiếm Các Thần Kiếm Trảm Yêu kiếm, kia mấy lão già đều bị chém, nếu không phải nhị vị liều chết giết về, ta cái mạng già này cũng phải giao phó ở đó. Ta vốn tưởng rằng ngươi nhị vị cũng phải thân từ đạo tiêu. Suy nghĩ một chút, bấy cái Đại Yêu chỉ còn ta một cái, ta lại nào dám tiếp tục tại Thực Trung ở lại? Liền chui trốn ra được, ai ngờ đi tới đây lúc, lại đụng phải chuyện này. Nhớ tới ban đầu vị kia dẫn ta đi lên tu hành chi lộ lão tăng, vì vậy liền ở chỗ này dừng lại... Sau đó liền ở chỗ này gặp nhị vị."

Ngừng lại, hấn lại hỏi: "Ngược lại nhị vị, các ngươi ban đầu là thế nào tránh được kia kiếp?"

Nhị Thanh cười nói: "Ngươi có ngươi người dẫn đường, chúng ta tự nhiên cũng có chúng ta tạo hóa."

Ngừng lại, hấn lại hỏi: "Việc nơi này, ngươi muốn đi về nơi đâu?"

Thanh Vương lắc đầu nói: "Chưa tới nhiều chút niên đi! Tiểu hòa thượng kia tuổi còn quá nhỏ, nếu thật cái đề mặc cho hấn ở chỗ này bất kể, ai biết ngày nào liền bị hồ báo sai lang cho tha đi."

Nhị Thanh nghe vậy, liền không nói thêm nữa.

Đại Bạch liền nói: "Sur đệ, ngươi không đi nhìn một chút?" Nàng vừa nói, chỉ chỉ Thiên Lâm Tự phương hướng.

"Tự là không thể bỏ qua bức này trò hay!" Nhị Thanh cười cười nói.

Vì vậy ba người liền hướng kia Thiên Lâm Tự phương hướng bay lên đi.

Ba yêu đi tới kia Thiên Lâm Tự bờ, Tàn Huyền Nhạc đã tại Phá Trận.

Hấn Phá Trận phương thức, đơn giản vừa thô bạo, nhưng hiệu quả lại không tệ.

Thất Sát Tỏa Hồn Trận, lấy đạo gia bàng môn tà đạo thuật, lấy ngũ hành bát quái, Thiên Can Địa Chi số xếp hàng thành trận, lại lấy Si Mị Vồng Lượn Tiêu Bạt đòi các loại (chờ) Thất Sát vì thủ Trận giả.

Bất luận là sinh người hay là tử hồn, một khi tiến vào trong trận, sẽ gặp bị kia Thất Sát khôn thủ, linh hồn cũng trốn không thoát, trừ phi biết trận pháp này, cũng đã có qua kia Thất Sát. Nếu không liền đem bị sinh sinh khóa ở trong trận, linh hồn chịu Thất Sát thôn phệ hành hạ nỗi khổ, thẳng đến bị kia Thất Sát thôn phệ đãi tận phương dừng.

Mà không đúng cách giả, chính là cưỡng ép khoảnh khắc trong trận Thất Sát, cũng là vô dụng.

Giống như kia thụ yêu Thanh Vương giết chết trận kia bên trong Thất Sát, trận pháp kia vẫn còn đang vận chuyển, vẫn đem những hòa thượng kia linh hồn khóa ở trong trận thần kỳ thoát khỏi.

Trận pháp này quá mức ác độc, làm trời nổi giận, một loại chính thống Tu Đạo Giả, sẽ không đi học này bàng môn tà đạo, chớ nói chi là dùng pháp này hại người.

Bây giờ trận này bên trong Thất Sát đã bị Thụ Yêu Thanh Vương tiêu diệt, này đây Tàn Huyền Nhạc phá khỏi trận này đến, tựa như sét đánh đổ mục như vậy đơn giản.

Chỉ thấy hần chỉ kết kiếm quyết, phía sau trường kiếm tự bản thân bay lên không, điệu khởi trận trận xích mang, rồi sau đó kia xích sắc kiếm quang phân hóa ra vô mây đạo kiếm quang, theo ngón tay hần chỗ, những Xích Sắc đó kiếm quang liền phân chia từng đạo, lấy nhìn như lộn xộn, nhưng lại có thứ tự phương thức, cắm vào Thiên Lâm Tự bốn phía dưới đất.

Lúc này, Thiên Lâm Tự bên trong, âm phong trận trận, quỷ vụ cuộn cuộn, ác quỷ nghiêm ngặt hôn thét chói tai nghiêm ngặt tiếng khóc liên tục truyền tới, nhưng vừa tựa hồ nhiếp ở không trung kia đầy trời xích sắc Kiếm Mang, không dám ra tới lỗ mũi.

Chợt, Tàn Huyền Nhạc một tiếng quát to, liền thấy kia đầy trời Kiếm Mang, lần nữa hướng bốn phương tám hướng nhanh bắn đi, rồi sau đó Thiên Lâm Tự bốn phía dưới đất, vang lên trận trận nổ tung tiếng, bụi mù nổi lên bốn phía.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Phá Trận trận khởi

(yêu cầu cái nhóm trước! Cảm ơn!)

Lúc này, Nhị thanh mi đang lúc thụ nhân đã mở ra, phân tích đến này Ngự Kiếm Chi Thuật pháp lực vận chuyển quy luật. Chẳng qua là, thấy kia xích sắc Kiếm Mang, cùng với kia đầy trời Huyết Sát Hung Lệ Chi Khí, Nhị Thanh cùng Đại Bạch liền không khỏi nhìn nhau. Rồi sau đó bên tai liền truyền tới Thanh Vương truyền âm âm thanh.

"Các người nhìn chuỗi phi kiếm, có hay không mang theo đầu kia Lão Sơn quỷ Huyết Sát khí tức?"

Nhị Thanh nhỏ bé không thể nhận ra gậy đầu, truyền âm nói: "Xem ra, ban đầu mấy cái lão đạo đem Huyết Sát Nội Đan, đem ra luyện vào trong thanh kiếm này."

Lúc này hần và Đại Bạch mới hiểu được, ban đầu mấy vị kia lão đạo, vì sao dám không chịu đem Huyết Sát Nội Đan cho bọn hần, nguyên lai nguyên nhân ở chỗ này.

Huyết Sát kia một thân Huyết Sát Chi Lực đều tại kia Yêu Đan bên trong, dùng kia Yêu Đan tới luyện chế Phi Kiếm, phi kiếm này Hung Lệ cùng uy lực, không cần bàn cãi.

Kia Tàn Huyền Nhạc tu vi mặc dù không thể nào cao, nhưng có thanh phi kiếm này thêm được, sức chiến đấu cũng tuyệt đối không thấp. Có thể so với lúc trước Nhị Thanh ngưng kết Yêu Đan lúc đó.

Quay đầu lại, nhìn Tàn Huyền Nhạc Phá Trận.

Kiếm Mang như máu, chiếu diệu Tinh Không, tung hoành lướt qua, tiếng nổ khởi.

Theo này tiếng nổ truyền ra, trận trận bụi mù bay lên. Kia Thất Sát Tòa Hồn Trận Trận Cơ Ngọc Thạch bị từng cái đánh vỡ, toàn bộ trận pháp cũng theo đó cáo phá.

Trận pháp vừa vỡ, trong trận âm khí nhất thời xông tiêu lên, tinh đấu nguyệt mạng che đầy.

Tiếng quỷ hú ở đó âm khí bên trong vang vọng, chim bay thú chạy kinh nằm sấp.

Tuy nói âm khí ở đó xông tiêu đi lúc, là giảm bớt không ít, nhưng là quý kia vật nhưng là ngưng tụ không tan, từng cái găm thét, giương nanh múa vuốt hướng Nhị Thanh cùng Tàn Huyền Nhạc bọn họ nhào tới.

Lúc này, tiểu hòa thượng kia hai tay hợp thành chữ thập, lớn tiếng tụng khởi kinh văn, vừa tụng kinh, vừa hướng kia Thiên Lâm Tự cửa chùa đi tới. Từ Thiên Lâm Tự bên trong thổi ra âm phong, cuốn lên tiểu hòa thượng áo khoác, phảng phất mong muốn hần thổi đi, nhưng tiểu hòa thượng nhịp bước,

nhưng là kiên định hướng kia Thiên Lâm Tự đi tới.

Bộ dáng kia, rất nhiều 'Mặc kệ ngàn vạn người ta vẫn hướng tới' khí thế.

Theo hần càng đi càng gần, quý kia hồn gần hết lên, rồi rít lui về phía sau, lui vào trong chùa.

Thấy tiểu hòa thượng kia đơn bạc non nớt lại mờ bóng người nhỏ bé, Thanh Vương không khỏi than nhẹ, tựa hồ đang thay hần thương tiếc.

Suy nghĩ một chút, cũng quả thật làm cho người hiểu được lòng chưa xót.

Nhỏ như vậy tuổi tác, liền muốn thừa nhận như vậy sự tình.

Nhưng mà, đang lúc mọi người âm thầm cảm khái thời điểm, cửa chùa nơi, tiểu hòa thượng kia trên người phảng phất hiện lên một tầng kim quang, quý kia vật thấy đạo kim quang này lúc, tức khắc thét chói tai lui về phía sau.

Nhị Thanh nhìn về phía Đại Bạch, phát hiện Đại Bạch cũng đang hướng hần xem ra, rồi sau đó liền gặp Thanh Vương, cùng với Tần Huyền Nhạc cũng hướng hần nhìn. Nhị Thanh nghi ngờ, nói: "Các ngươi cũng thấy?"

Đại Bạch gật đầu một cái, nói: "Xem ra ta cũng không nhìn lầm, kia hần là Phật quang!"

Tần Huyền Nhạc nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ người này lai lịch bất phàm?"

Thanh Vương mi vũ hơi cau lại, lắc đầu một cái, biểu thị hần cũng không biết.

Nhị Thanh nói: "Lai lịch có hay không bất phàm, cái này thì khó biết. Nhưng Phật Tính nhưng là không kém!"

Thấy này Phật quang, Nhị Thanh liền muốn đến phía tây trên ngọn thần sơn kia Phật Quang Phổ Chiếu.

Ba người nghe vậy, đều không khỏi gật đầu.

Rồi sau đó bốn người cũng đi theo tiến vào kia Thiên Lâm Tự bên trong, gặp tiểu hòa thượng kia ngồi xếp bằng dưới đất, hai tay hợp thành chữ thập, toàn thân kim quang tràn ngập, bộ dáng đáng vẻ trang nghiêm, như Phật Tử trên đời.

Bên này, kim quang tường quang khí từng cái từng cái xông tiêu, bên kia, âm khí Quý Tức từng đạo phô địa. Hai người đụng vào nhau, tạo thành hai cái phân biệt rõ ràng khí tràng, với nhau lẫn nhau tiêu.

Kia trường cảnh, bùng quý đi.

Nhưng mà, mọi người ở đây vì thế cảm thấy kinh dị lúc, tình huống ngay lập tức đột biến. Chỉ thấy từng đạo hắc khí tại Thiên Lâm Tự bốn phía xông tiêu lên, những âm khí đó quý vụ lần nữa hướng bốn phương tám hướng cuốn mở.

Quý kia trong sương mù âm hồn kêu to đến, bị vô hình nào đó lực lượng dẫn dắt, trong nháy mắt trở về vị trí cũ, cùng kia tám mươi một nói hắc khí hòa hợp, khiến cho kia xông tiêu hắc khí như cùng sóng tới một dạng lấy Cửu Cung Tinh Tức phương thức sắp xếp, tiến hành diễn hóa, tạo thành một cái cửu cung Luyện Hồn đại trận.

Tiến vào Thiên Lâm Tự mọi người,

Trong nháy mắt bị vây ở trận này bên trong.

Bọn họ năm người, bao gồm tiểu hòa thượng kia ở bên trong, đều bị trận pháp này ngăn cách ra, với nhau không cách nào liên lạc. Theo đến mỗi người bọn họ bị ngăn cách ra, vô số âm hồn liền hướng của bọn họ lao thẳng tới.

Nhìn số lượng này càng ngày càng nhiều âm hồn, liền biết những thứ này âm hồn, tuyệt không phải chỉ là Thiên Lâm Tự những thứ kia tăng chúng, hiển nhiên là bày trận từ này nơi khác phải đến, trước đó núp ở này, chỉ chờ kia Thất Sát Tòa Hồn Trận bị phá, trận pháp này liền tự bản thân sinh thành.

Như vậy cũng có thể nhìn ra, bày trận giả đối với Trận Pháp Chi Đạo nghiên cứu, quả thật rất tinh thâm. Một loại Trận Sư, khẳng định vài không dưới này kích động tính trận pháp.

Nhị Thanh thấy vậy, ngược lại cũng không chút kinh hoảng.

Chỉ thấy hần từ trong túi càn khôn móc ra một cái Thanh Sắc Hồ Lô, tiện tay hướng không trung ném đi, chỉ bóp Pháp Ấn, miệng lầm bầm, rồi sau đó liền thấy kia Thanh Sắc Hồ Lô hồ miệng đổi ngược xuống phía dưới, tản mát ra một cỗ cường đại hấp lực, đem những Âm Hồn đó cũng cho hút vào kia Thanh Hồ Lô bên trong.

Kia Thanh Hồ Lô vốn được từ kia thực nhân hoa yêu Bách Hoa Tu, bên trong có một luồng hương phong, hương phong vô sắc vô hình, chẳng qua là mùi thơm tập nhân, người như ngửi vào, thần hồn đều say.

Rồi sau đó ở Ly Sơn kia Thanh Y trong động, này Thanh Hồ Lô lại bị Nhị Thanh Luyện chế một phen, trong đó lún vào 'Đại Tiểu Như Ý' thuật Cầm

Chế Phù Văn, khiến cho bên trong hồ lô bên trong không trung đang lúc biến hóa rất nhiều, bị hút vào đồ vật, có thể nhỏ đi vô số lần, khiến cho có thể già bộ xương càng nhiều đồ.

Giống như này âm hồn, bị này Thanh Hồ Lô một hút vào, thì trở nên nhỏ rất nhiều, rồi sau đó bị bên trong hồ lô kia cổ hương phong thổi một cái, liền mất đi cảm giác.

Đại Bạch bên kia, chính là móc ra một cái Bảo Bình, đem những Âm Hồn đó hút vào Bảo Bình, rồi sau đó dùng pháp lực Phong Trán. Mặc dù không giống Nhị Thanh như vậy hơi hột, nhưng cũng không xài khí lực quá lớn.

Về phần kia thụ yêu Thanh Vương, chính là trực tiếp hai tay hợp thành chữ thập, ngồi xếp bằng, miệng tụng kinh văn, nhất thời phát âm lộn lờ, kia âm hồn gặp này phát âm nổi lên bốn phía, nhất thời thét lên lùi về.

Từ điểm đó liền có thể thấy được, cái này thụ yêu Thanh Vương quả thật Phật duyên không cạn, thân là một cái yêu, lại có thể tu ra Phật Lực!

Nghĩ lúc đó, Nhị Thanh người mang Yêu Lực, đi kia trấn áp hầu tử Thần Sơn lúc, thấy kia Phật Quang Phổ Chiếu, thiếu chút nữa liền đem trên người hắn về điểm kia đáng thương Yêu Lực cho hóa.

Nếu không phải hắn người mang Công Đức Kim Quang, phỏng chừng kết quả có thể sẽ rất thê thảm.

Bất quá kia thụ yêu chỉ có thể bức lui những Âm Hồn đó, lại không có biện pháp thu những Âm Hồn đó.

Mà cùng với tương tự, chính là Tần Huyền Nhạc.

Lúc này Tần Huyền Nhạc, chính tịch địa bỏ gối, ở trước mặt, cầm chuỗi phi kiếm, trên phi kiếm Huyết Sát Chi Lực tràn ngập, hung uy hiển hách. Kia âm hồn thấy vậy, chỉ có thể ở bốn phía quanh quần thét chói tai, gương mặt mưa vuốt gằm thét, không dám phụ cận chút nào.

Nếu là lấy hướng Tần Huyền Nhạc, ở đối diện với mấy cái này âm hồn lúc, phỏng chừng hai ba cái liền bị hắn cho dùng Phi Kiếm cho chém chết. Nhưng lần này, hắn nhưng là lạ thường không có xuất thủ, chẳng qua là không ngồi ở đó, trong đầu suy nghĩ, có muốn hay không đem các loại âm hồn chém giết?

Nếu là lúc trước Tần Huyền Nhạc, tuyệt đối sẽ không suy nghĩ loại vấn đề này. Bởi vì loại vấn đề này, hắn thấy, thật sự là quá buồn cười. Âm hồn trừ hại người, còn có thể làm gì?

Kiểm Các nhất quán tác phong chính là, gặp bức này hại người Yêu Tà, một kiếm chém là được!

Nơi nào sẽ giống như như bây giờ vậy, suy nghĩ 'Có nên giết hay không' ?

Về phần tiểu hòa thượng kia, trên người kim quang càng tăng lên.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Thu nhiếp âm hồn

(yêu cầu cái nhóm! Cảm ơn!)

Nam Sơn có Tự gọi Thiên Lâm, ngày trước Phật quang diệu Thiên Sơn.

Một buổi sáng bại tán thành quý Tự, hướng tới hoang vu tịch hiện quang.

Tự có Sa Di kêu Minh Tính, trọng tình trọng nghĩa tuệ vô song.

Thụ Yêu Thanh Vương trấn Thát Sát, Kiếm Các đệ tử đi trận xuyên.

Cái nào suy nghĩ (muốn) trận diệt trận lại xảy ra, Nhị Thanh Đại Bạch đủ phá quan.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch mặc dù không biết Thụ Yêu Thanh Vương hữu vô thủ đoạn tịch thu những thứ này âm hồn, phá vỡ cái này Luyện Hồn đại trận. Nhưng nghĩ đến Kiểm Các đệ tử Tàn Huyền Các, là không có tay kia đoạn.

Kiểm Các đệ tử thủ đoạn, từ trước đến giờ tàn nhẫn cực đoạn, lấy một kiếm phá vạn pháp đến danh hiệu, gặp yêu ma quỷ quái chỉ lưu, mấy là không phân tốt xấu, một kiếm chém.

Nếu không cũng sẽ không thấy Nhị Thanh loại này yêu quái, liền trực tiếp xuất thủ chém chết.

Bọn họ làm theo, chính là trăm thảo trừ căn, một trăm.

Quả thực diệt không, liền bắt lấy về, đánh vào Trần Yêu Tháp, lấy Trảm Yêu kiếm Trần chi.

Nếu như chờ đến Tàn Huyền Nhạc xuất thủ, phòng chừng đến cuối cùng, những thứ này âm hồn khả năng tất cả đều bị hấn cho một kiếm chém chết. Như bị hấn như thế chém chết, vậy những thứ này âm hồn nhất định là tan tành mây khói.

Còn nếu là để lại cho tiểu hòa thượng, để cho tiểu hòa thượng tụng kinh siêu độ những thứ này âm hồn, có lẽ những thứ này âm hồn còn có cơ hội tiến vào kia trong luân hồi.

Cái thế giới này, có yêu ma quỷ quái, có tu sĩ, có Thần Tiên, khẳng định cũng sẽ không kém kia Địa Phủ.

Này đây, luân hồi chuyện như thế, ở cái thế giới này, nhất định cũng là tồn tại.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tất cả biết này Luyện Hồn đại trận, này đây, hai người bọn họ liền một bên thu âm hồn, vừa Phá Trận cơ. Không bao lâu, Nhị Thanh liền đụng phải Thụ Yêu Thanh Vương, gặp người này ngồi trên chiếu, tụng tụng Phật Kinh, âm hồn không dám phụ cận, nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Rõ ràng là một con đại yêu, lúc này nhìn, lại đáng vẻ trang nghiêm như hòa thượng, người nói có trách hay không.

Thụ Yêu Thanh Vương gặp Nhị Thanh xuất hiện, cầm trong tay Thanh Hồ Lô ném hướng không trung, chỉ bóp Pháp Ấn, miệng lầm bầm, liền thấy kia âm hồn rơi rớt đầu nhập kia hồ bên trong, không khỏi có chút ngạc nhiên.

"Kia thực nhân hoa yêu Thanh hồ, như thế nào ở trong tay người?" Thanh Vương nhạ hỏi.

Nhị Thanh mắt nhìn Thanh Vương, cười nói: "Người làm sao biết này Thanh hồ là Bách Hoa Tu vật? Chẳng lẽ là đang hoài nghi ta cùng Kiểm Các những Lão Tật Mao đó có cái gì câu liên đi!"

Thanh Vương mi vũ nhẹ nhàng lay động xuống, nhưng là không nói.

Yên lặng đã lâu, Thanh Vương mới nói: "Ta cùng với kia Bách Hoa Tu, từng có một đoạn tình duyên, này Thanh hồ vốn là ta tặng cho nàng vật, như thế nào lại không nhìn ra. Chẳng qua là chưa từng nghĩ, ban đầu kia Bách Hoa Tu giả vờ cùng ta mến nhau, nhưng chỉ là cho ta mượn thể tại Tây Thục đặt chân. Đợi nàng thể thành, liền bản tính bại lộ."

Nhị Thanh nghe vậy, nhớ tới Bách Hoa Tu quyền kia tính, không khỏi nhìn về phía cái kia đầu đầy xanh biếc tóc dài.

Được rồi! Quả nhiên là rất xanh!

Ho nhẹ xuống, Nhị Thanh liền nói: "Này Thanh hồ, đúng là Bách Hoa Tu vật. Lúc ấy tình huống kia người cũng biết, ta cùng với nhà ta sư tỷ thấy kia Trảm Yêu kiếm Hung Lệ, đoán đoạn đích chỉ bất quá, liền giết cái Hồi Mã Thương, thiếu chút nữa liền chém Kiểm Các chi chủ, đoạt kia Trảm Yêu kiếm. Ai ngờ, kết quả lại chạy đến hai vị thượng tiên, ngăn cản chúng ta nên làm. Mà làm thành bồi thường, này Thanh hồ là được ta vật."

Thụ Yêu Thanh Vương nghe Nhị Thanh giải thích như vậy, không khỏi có chút vui mừng, vui mừng mình ban đầu chạy nhanh!

Nếu không, đụng phải nữa hai vị thượng tiên, kia cũng không biết chết như thế nào.

Chẳng qua là, này Nhị Thanh cùng Bạch Tố Trinh có thể từ hai vị thượng tiên thủ hạ thoát sinh, lai lịch định cũng không nhỏ.

Nghĩ như thế, Thụ Yêu Thanh Vương liền không nói thêm nữa cái gì.

Hắn biết rõ, Nhị Thanh có thể cùng hắn giải thích, cũng đã rất cho mặt mũi. Mấy năm trước hắn còn có thể thấy được Nhị Thanh tu vi sâu cạn, nhưng bây giờ, hắn đã nhìn không ra.

Lại hắn tu vi ở nơi này Thiên Lâm Tự bên trong bị một ít tổn thất, nhưng Nhị Thanh lại đang tăng trưởng, cứ kéo dài tình huống như thế, hắn lại sao là đối thủ của hắn?

Hướng chi, Nhị Thanh còn có một sư tỷ đây!

Mà khi Nhị Thanh đang cùng Thụ Yêu trò chuyện lúc, Đại Bạch bên kia cũng đụng phải Tàn Huyền Nhạc.

Thấy Tần Huyền Nhạc ở nơi nào cúi đầu suy nghĩ, chưa từng động thủ chém chết những Âm Hồn đó,

Đại Bạch ít nhiều có chút kinh ngạc. Dù sao Kiếm Các đệ tử tác phong, nàng có thể so với Nhị Thanh còn rõ ràng.

Tần Huyền Nhạc làm như vậy, hiển nhiên không phù hợp Kiếm Các bộ kia lời lệ phong hành tác phong.

Đại Bạch trong đầu nghĩ, này Tần Huyền Nhạc, nhất định là chịu sự đệ lúc trước lời nói kia ảnh hưởng.

Đại Bạch vừa xuất hiện, Tần Huyền Nhạc liền phát hiện, chẳng qua là hắn không có nhiều lời, nhìn Đại Bạch đem những Âm Hồn đó tịch thu. Mới đứng dậy nói: "Xem ra ta trước ngược lại có chút khinh thường Bạch cô nương!"

Đại Bạch tự nhiên cười nói, chẳng qua là khăn trắng che mặt, Tần Huyền Nhạc vô phúc tiêu thụ.

"Như không điểm đạo hạnh, há lại dám tùy tiện xuống núi lịch lãm?"

Tần Huyền Nhạc lông mi đỉnh vi thiêu, nói: "Ta ngược lại có chút hiếu kỳ Bạch cô nương sư tôn rốt cuộc là đường nào cao nhân. Có thể dạy dỗ cô nương cùng Trần tiểu huynh đệ như vậy kỳ tài, định không phải là hạng người vô danh!"

"Chẳng qua là bèo nước gặp gỡ, cần gì phải tìm ra ngọn nguồn?" Đại Bạch lắc đầu nói: "Nếu nói là này hiếu kỳ, ta mới là tốt hơn kỳ Tần huynh lúc tài sỡ vì mới được. Ta từng nghe thấy, Tây Thục Kiếm Các đệ tử, hành tẩu giang hồ, trăm yêu trừ ma, xuất thủ quả quyết, chưa bao giờ do dự. Này là sao?"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy không khỏi sững sờ, nhẹ không khỏi nở nụ cười khổ, nói: "Thật ra khiến cô nương chê cười! Ta hành tẩu giang hồ, trăm yêu trừ ma, biện hộ vài chục năm, tuân thủ nghiêm ngặt môn quy. Đã từng mặc dù cũng nghĩ tới kia yêu tinh đã quái trong đó có hay không có hạng người lương thiện? Nhưng lại chưa từng bình tĩnh lại đi xem một chút, nghe nghe, đi cẩn thận suy nghĩ bọn họ là hay không cũng có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng? Bây giờ nghĩ đến, cũng không biết chính mình cuộc đời này hành động, là đúng hay sai..."

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi tò mò liếc hắn một cái, nói: "Sư đệ ta từng nói, nếu không biết kỳ đúng sai, cũng không mình là không phải là, vậy liền hỏi một chút bản tâm. Nhìn cúi đầu và ngẩng đầu có thể hay không không hổ là thiên địa? Ngồi nằm có thể không hổ là lương tâm? Như không hổ là thiên địa, lương tâm cũng bình an, lại có sợ gì chứ?"

Tần Huyền Nhạc há hốc mồm, nhẹ nói: "Người người sư đệ kia, quả không tầm thường người vậy!"

Nghe được Tần Huyền Nhạc khen nhà mình sư đệ, Đại Bạch thần giác không khỏi âm thầm cao hứng.

Nhưng lại nghe Tần Huyền Nhạc nói: "Chẳng qua là nay sai đã đức xuống, bộ hành chi không biết sao?"

Đại Bạch lại nói: "Thánh Hiền từng nói, người không phải là Thánh Hiền, ai có thể vô qua? Qua mà có thể thay đổi, thiện cực lớn đâu (chỗ này). Có thể thấy 'Sai lầm' bản thân cũng không đáng sợ, có thể thay đổi đi liền. Chân chính đáng sợ, là kia biết rõ sai lầm, lại không biết hối cải, lại mắc thêm lỗi lầm nữa già!"

Cũng không biết Đại Bạch bình an là cái gì tâm, có lẽ chỉ phải thì phải bàn về chuyện đi!

Tóm lại, Tần Huyền Nhạc trải qua này Thiên Lâm Tự một chuyện sau khi, đạo tâm liền trở nên không nữa giống như trước như vậy thuần túy, như vậy thấu triệt, có chút xóc xếch.

Đương nhiên, nếu như hắn có thể từ trong đi ra, vậy hắn thu hoạch, tự nhiên cũng sẽ không nhỏ. Chẳng qua là nơi này đọc khẳng định cùng trước kia, cùng Kiếm Các phần lớn tu sĩ rất bất đồng.

Không bao lâu, Nhị Thanh cùng Thanh Vương liền tìm tới tiểu hòa thượng kia. Ở tiểu hòa thượng trên người Phật Quang Phổ Chiếu xuống, chung quanh những Âm Hồn đó đã sớm con rùa rúc ở trong góc, không dám nhúc nhích.

Nhị Thanh đem những Âm Hồn đó thu hồi, tiểu hòa thượng liền tỉnh lại.

Thấy Nhị Thanh cùng Thanh Vương hai người lúc, tiểu hòa thượng không khỏi sững sờ, nhẹ có chút mờ mịt ngẩng đầu, hỏi "Thanh Vương đại nhân, đây là mấy lúc? Ta lúc mới là thế nào?"

Thanh Vương nhìn về phía Nhị Thanh, Nhị Thanh liền nói: "Người nói cho hắn biết đi! Ta đi phá còn lại Trần Cơ!"

Nhị Thanh vừa đi, Thanh Vương liền đem sự tình nói cho tiểu hòa thượng.

Tiểu hòa thượng nghe, gật đầu một cái, nhẹ lại hỏi: "Thanh Vương đại nhân, người có thể biết, như thế nào đại thừa Phật Pháp?"

Thụ Yêu Thanh Vương hơi nghi hoặc một chút địa rung ngẩng đầu lên, nói: "Ta còn chưa từng nghe nói qua, Phật Pháp còn phân đại thừa Tiểu Thừa, người đây cũng là từ chỗ nào nghe tới?"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu ủng hộ!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Kiếp sinh ai khổ

(cầu phiếu, cảm ơn!)

Tiểu hòa thượng quấy nhiễu ngẩng đầu lên, mang theo nghi ngờ, nói: "Lúc mới ta tụng kinh lúc, thật giống như có cái thanh âm ở trong đầu của ta nói, 'Tụng kinh siêu độ vong hồn, dùng đại thừa Phật Pháp rất thiện'. Lại nói 'Tiểu Thừa Phật Pháp độ người, cần nhắc ít, đại thừa Phật Pháp có thể Phổ Độ chúng sinh'. Ta nghĩ, như Thanh Vương đại nhân biết được nơi nào có này đại thừa Phật Pháp, ta đi liền yêu cầu. Như thế, mới có thể độ nhiều người hơn."

Thụ Yêu Thanh Vương lắc đầu nói: "Ta tu công pháp cùng Phật Pháp có liên quan, này đây Phật Kinh tất nhiên duyệt qua không ít, nhưng ta chưa bao giờ từng nghe nói qua, Phật Pháp còn có đại thừa Tiểu Thừa nói đến. Nếu như cõi đời này thật có quá nhiều ngôi Phật Pháp, ta nghĩ rằng kia Tây Thiên Phật Tổ chỗ, nhất định còn có."

Tiểu hòa thượng nghe vậy, hai con mắt không khỏi sáng lên, nắm quả đu đủ nhỏ nói: "Chờ ta đem sư phụ cùng sư huynh đệ, cùng với những thứ kia bị bọn họ hại chết oan hồn siêu độ sau, liền Tây Hành cầu kinh đi!"

"Có chí khí!" Thụ Yêu Thanh Vương cười đưa tay sờ một cái hắc đầu nhỏ, nói: "Chờ này sương chuyện, ta liền cùng ngươi Tây Hành."

...

Tiểu hòa thượng cùng Thụ Yêu Thanh Vương nói chuyện, Nhị Thanh cũng không biết, như biết được, nhất định phải kinh ngạc.

Lúc này, Nhị Thanh chính nắm Thanh Hồ Lô, khắp nơi thu nhiếp âm hồn, thuận tiện phá vỡ trận pháp này, lại tiện tay đem những thứ kia bẻ tan tành Trần Cơ Ngọc Thạch thu hồi.

Trận pháp lấy Cửu Cung số, theo ngôi sao diễn hóa xếp hàng mà thành. Như biết trận này, theo kia thứ tự lấy đi trong trận âm hồn, phá vỡ Trần Cơ Ngọc Thạch, trận này liền tuyên cáo phá.

Đối với hiểu công việc người mà nói, này độ khó cũng không lớn. Nhưng đối với người ngoài nghề mà nói, ở nơi này trong trận ngầy ngổ một hồi, chính là Cửu Từ Nhất Sinh. Trừ phi có thể giống như bọn họ như vậy, có khắc chế âm hồn phương pháp.

Không lâu lắm, Đại Bạch cùng Nhị Thanh Liên tay hợp tác, dễ như trở bàn tay liền phá vỡ trận pháp kia, cũng đem trong trận pháp toàn bộ âm hồn lấy đi, lộ ra Thiên Lâm Tự diện mục thật sự.

Lúc này Thiên Lâm Tự, không còn là kia âm khí âm u, quỷ khí mãnh liệt nơi. Cũng không phải là kia không dính một hạt bụi, quang sáng như gương, Đàn Hương lượn lờ cảnh tượng.

Mà là, mạng nhện khắp nơi treo, lá rụng đầy đất Phi. Cửa sổ thỉnh thoảng rơi xuống đất, cây đèn lưu ly bể.

Vô số Phật Tượng, hoặc ngã trái ngã phải, hoặc vỡ vụn thành cặn bã, bên ngoài mạ vàng cũng bị người quét đi. Nhìn kỹ chỉ, bất quá tượng bùn phàm thai, có chút thất thủ chân, có chút nhưng ngay cả đầu cũng ném.

Mọi người thấy vậy, tất cả âm thầm cảm khái.

Phật nếu có linh, gì nhân thị Chúng Phật bộ hành tao này hoành kiếp?

Nhưng mà, Phật chi tư, ai có thể thăm dò chỉ?

Kiếp này đã sinh, khổ, liền chẳng qua là kia một đám người vô tội a.

Mọi người tiến vào chính điện, kia rất Đại Phật Tổ giống như, cũng đã ngã quy, toàn bộ hướng đại môn phương hướng mặt hướng địa gõ xuống. Chẳng qua là nói cũng kỳ quái, này Phật Tổ giống như cũng là tượng mộc pho tượng, nhưng lại chưa từng bẻ tan tành.

Tiểu hòa thượng thấy vậy, nước mắt lã chã, chạy đi đỡ kia Phật Tổ giống như, lại sao cũng đỡ bất động.

Thụ Yêu Thanh Vương thấy vậy, liền tiến lên hỗ trợ.

Nhị Thanh mắt nhìn chung quanh, không có nhiều lời, tìm đến cái màu đồng bát, rồi sau đó làm phép ở nơi này màu đồng bát bên trên đánh vào mấy Đạo Cầm Chế, đem này màu đồng bát đơn giản luyện thành một cái có thể chứa âm hồn đồ đựng.

Xong chuyện sau khi, hắn liền móc ra cái đồ Thanh Hồ Lô, niệm động chú ngữ, đem Thanh Hồ Lô bên trong âm hồn dẫn xuất, dẫn nhập kia màu đồng bát bên trong, rồi sau đó nhìn về phía sư tỷ Đại Bạch.

Đại Bạch thấy vậy, liền xuất ra kia bình ngọc, đem trong bình ngọc âm hồn cũng dẫn nhập kia bát bên trong.

Hết thấy các thứ này, Thụ Yêu Thanh Vương gấp chí, trên mặt cũng không có gì vẻ kỳ quái.

Nhưng Tàn Huyền Nhạc thấy vậy, nhưng là mi vũ hơi cau lại, như có điều suy nghĩ.

Chờ Đại Bạch đem những Âm Hồn đó dẫn nhập kia màu đồng bát sau khi, Nhị Thanh liền đem này màu đồng bát phong bế, rồi sau đó đặt ở bị Thanh Vương đỡ dậy kia Phật Tượng trước mặt.

"Tiểu hòa thượng, sư phụ ngươi, còn có này Thiên Lâm Tự bên trong đông đảo tăng chúng, cùng với những thứ kia bị bọn họ hại chết, hay hoặc giả là bị kia Khổ Đạo Nhân bắt được này âm hồn, đều ở đây bát bên trong. Sau này ngươi liền đối với này bát tụng kinh đi! Có thể siêu độ bao nhiêu, liền siêu độ bao nhiêu."

Tiểu hòa thượng gật đầu, nói: "Đa tạ Chư vị thí chủ ân đức, Tiểu Tăng định khắc trong tâm khảm."

Đại Bạch lắc đầu một cái, nói: "Chớ nói những thứ này, chúng ta làm những việc này, vốn cũng không nhớ ngươi cảm giác cảm ơn cái gì,

Chẳng qua là vô tình gặp được chuyện này, thuận tay làm a."

Tàn Huyền Nhạc gật đầu một cái, nói: "Ta Kiểm Các đệ tử, hành tẩu giang hồ, trừ ma vệ đạo, vốn là chuyện bổn phận, tiểu hòa thượng ngươi cũng chớ có quá mức để ý, an tâm siêu độ những thứ này vong hồn là được."

Ngừng lại, hắn lại nói: "Bất quá, tiếp theo một đoạn thời gian, ta sẽ thủ ở chỗ này, như những Âm Hồn đó mới đi ra làm ác, ta bảo kiểm trong tay, cũng sẽ không lưu tình!"

Tiểu hòa thượng gật đầu nói: "Tiểu Tăng nhất định sẽ không để cho bọn họ mới đi ra làm ác!"

Tiểu hòa thượng lời, Tàn Huyền Nhạc sẽ không tin tưởng, dù sao hắn mặc dù thông minh, nhưng năng lực nhưng là có hạn. Bất quá hắn ngược lại tin tưởng kia con thụ yêu Thanh Vương có năng lực này.

Hắn gật đầu một cái, nhìn về phía Nhị Thanh, ánh mắt mang theo nghi ngờ, bất quá lại không hỏi ra miệng.

Bây giờ, hắn đã có thể xác định, người sư tỷ này đệ hai, ứng không là người bình thường, rất có thể là hắn không nhìn ra sâu cạn cao nhân. Nếu không lời, thì như thế nào có thể tùy tiện luyện chế Pháp Khí?

Nhị Thanh hướng hắn cười cười, ôm quyền nói: "Tần huynh, lúc đó sau khi từ biệt!"

Tàn Huyền Nhạc gật đầu một cái, cũng hướng bọn họ ôm quyền xá.

Mặc dù lòng đầy nghi hoặc, nhưng cuối cùng lại cũng không có nói ra đến, để tránh lúng túng.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch rời đi Thiên Lâm Tự, liền tự ngự phong đi.

Đại Bạch hỏi: "Sư đệ, tiếp đó, chúng ta đi hướng nơi nào?"

Nhị Thanh nói: "Tìm một chỗ, chúng ta thôi diễn một phen, nhìn có thể hay không tìm ra kia Khổ Đạo Nhân. Như có thể tìm được, liền thuận tay đem người này giải quyết, ngược lại chúng ta bây giờ cũng không chuyện hắn."

"Sư đệ ý muốn như thế nào? Giết hắn?" Đại Bạch đôi mi thanh tú có chút cao hứng, hỏi.

"Sư tỷ cảm thấy thế nào?" Nhị Thanh hỏi ngược lại.

Đại Bạch yên lặng xuống, nói: "Như kia Khổ Đạo Nhân chỉ tìm tiểu hòa thượng kia sư phụ báo thù, vậy cũng liền thôi, dù sao giết người thì thường mạng, thiên kinh địa nghĩa. Nhưng hắn sát nhân, hiển nhiên không chỉ kia Thiên Lâm Tự một đám tăng chúng. Tựa như vậy diệt tuyệt nhân tính người, nếu có thể trừ chi, đảo cũng coi như vì dân trừ hại."

Nhị Thanh gật đầu liên tục, tăng tốc nói: "Sư tỷ nói có lý! Đây đây, ta nghĩ rằng ngược lại chúng ta hiện tại trái phải cũng không chuyện hắn, liền thử nhìn một chút, nhìn có thể hay không đưa hắn tìm ra đi!"

Đại Bạch gạt đầu một cái.

Hai người trở lại khách sạn, Nhị Thanh liền xuất ra những thứ kia trước bị hấn đánh nát Ngọc Thạch. Những ngọc thạch kia trước đây còn hàm chứa Khổ Đạo Nhân pháp lực, này đây phía trên có kỳ khí tức.

Đại Bạch thấy vậy, cũng xuất ra một ít vỡ vụn Ngọc Thạch, mỉm cười nói: "Sur đệ, không bằng chúng ta so tài một chút nhìn, xem ai trước suy tính ra."

Nhị Thanh nghe vậy, liền cười nói: "Sur tỷ có này nhả hứng, Nhị Thanh tự mình phụng bồi."

Vì vậy, hai người phân biệt đem pháp lực dẫn nhập kia ngọc trong đá, bắt luồng khí tức kia, một bên cong lại bấm đốt ngón tay, thôi diễn, trong chỗ u minh cảm ứng luồng khí tức kia chỉ phương vị.

Đã lâu, hai người phân biệt tranh mở mắt đến, rồi sau đó nhìn nhau cười một tiếng.

"Sur tỷ, không nếu chúng ta đem đáp án kia viết xuống, nhìn có hay không như thế."

Đại Bạch nghe vậy liền cười, "Cũng được, tránh cho người giờ trò lừa bịp!"

Nhị Thanh khiêu khuất đạo: "Sur tỷ oan uổng ta đấy! Ta khi nào đùa bỡn qua gạt?"

Đại Bạch ho nhẹ xuống, học Nhị Thanh giọng nói: "Tại hạ Trần Thanh, đây là nhà ta sư tỷ Bạch Tố..."

Nhị Thanh thấy Đại Bạch học được tựa như mô tượng dạng, không khỏi ngạc nhiên.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi khanh khách không ngừng cười, nhánh hoa khẽ run.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Phóng ngựa cất cao giọng hát

(cầu phiếu! Cám ơn!)

Với nhau đem câu trả lời viết trên giấy, rồi sau đó đồng thời hiện ra, kia trên giấy câu viết 'Bắc' chữ.

Thấy vậy, hai người không khỏi lần nữa bên nhìn nhau cười. Rất hiển nhiên, cái đó Khổ Đạo Nhân lúc này đang núp ở bắc phương. Trái phải vô sự, hai người thương lượng bên dưới, liền quyết định ngày kế hướng bắc đi.

Rồi sau đó hai người khoanh chân ngồi tĩnh tọa, không quá lâu dài, liền gặp Đông Phương tăng sáng, sắc trời chợt sáng, Húc Nhật Đông Thăng, Từ Khí Đông Lai. Đón ánh sáng mặt trời phương hướng, nuốt vào kia sợi Từ Hà, Nhị Thanh mở mắt ra.

Thấy Đại Bạch cũng đứng lúc mở mắt hướng hấn xem ra, sư tỷ đệ nhìn nhau cười một tiếng, ăn ý đứng dậy.

Một bên hồng hồng chít chít kêu, đứng thẳng người lên, vừa dùng móng vuốt ra dấu, tựa hồ là đang trách bọn hấn tối hôm qua không có mạng năng một khối đi ra ngoài.

Nhị Thanh ha ha cười cười, đưa tay ở nó trên ót điểm một cái, nói: "Đó cũng không phải là cái gì tốt chơi đùa chuyện, người chính là ngoan ngoãn tu hành đi! Không thể tu thành hình người, liền vạn sự hưu hĩ!"

Tiểu hồ ly hướng hấn mặt nhăn mặt nhăn Hồ mũi, nhảy đến Đại Bạch trong ngực tìm an ủi đi.

Đại Bạch sờ hồng hồng lông hồ cáo da, mỉm cười nói: "Sư đệ chớ có cho Hồng Lăng áp lực, lấy Hồng Lăng thông minh, lại hoa mấy trăm năm công, cuối cùng cũng có hóa hình làm người ngày ấy, không nóng này."

Hồng Lăng hướng Nhị Thanh lên tiếng, tựa vào Đại Bạch trong ngực, đầu chấp chấp, hí mắt hưởng thụ.

Nhị Thanh trong đầu nghĩ, nếu là mình hóa thành Tiểu Thanh Xà, hưởng sự tỳ trong ngực cũng, có thể hay không bị sự tỳ xốc lên tới ném ra cửa sổ đi?

Không đợi hẳn suy nghĩ (muốn) thỏa, Đại Bạch đã cuộn lên một đạo hương phong, mang theo Hồng Lăng rửa mặt đi.

Rửa mặt xong xong, hai người tới khách sạn Đại Đường hưởng dụng bữa ăn sáng.

Bữa ăn sau, kết toán phòng có thể dùng được độ, liền dẫn con ngựa hướng rời đi khách sạn.

Vừa ra khách sạn, liền gặp Tần Huyền Nhạc đeo kiếm mà tới.

Tần Huyền Nhạc thấy hai người ra ngoài, liền tiến lên, ôm quyền nói: "Nhị vị đi về nơi đâu?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Thiên địa lớn, chưa từng đi qua địa phương rất nhiều, trước nhìn khắp nơi một chút."

Tần Huyền Nhạc mắt nhìn Nhị Thanh cùng Đại Bạch, xúc động than nhẹ, không lại cười nói: "Nhị vị như vậy cặp tay giang hồ, thật là như kia Thần Tiên Quyển Lữ như vậy tiện sát người bên cạnh người!"

Nhị Thanh nghe vậy, cười ha ha.

Đại Bạch chính là quay đầu liếc xéo Tinh Không, giả bộ chưa từng nghe. Chẳng qua là nàng che mặt khăn trắng, nhưng là không nhìn ra ra sao thần sắc. Duy hồng Hổ ở tại trong ngực, quay tròn chuyển tròn đen.

"Tần huynh, lúc đó sau khi từ biệt, ngày khác hữu duyên sẽ gặp lại!"

Nhị Thanh vừa nói, phóng người lên ngựa, con ngựa vô cương vô yên cũng không đạp, nhưng Nhị Thanh cùng Đại Bạch ngồi chi lại vững như bàn thạch. Tin kia ngựa do cương bộ dáng, hiển nhiên con ngựa kia không tầm thường con ngựa.

Đường có người đi đường, Nhị ngựa cũng không vội vã, mũi phì phì, thản nhiên hướng bắc đi.

Tần Huyền Nhạc trừ đầu mà trông, thẳng đến bọn họ đi xa, mới xoay người tiến vào khách sạn.

Ở trong khách sạn không chờ bao lâu, liền có hai vị một cao một thấp, cao giả mập, lùn giả gầy, nhìn vô cùng không cân đối, nhưng ăn mặc lại tương tự tuổi trẻ đạo sĩ đi vào Đại Đường.

Sau lưng bọn họ, còn có tiểu nhị mang cái đơn chiếc, phía trên nằm cái mặt như giấy vàng nữ tử, đàn bà kia khí sắc mặc dù rất kém cỏi, nhưng dung mạo nhưng là tương đối xuất chúng.

Gặp Tần Huyền Nhạc ngồi trên trong sảnh ngưng lòng mi suy tư, liền vui vẻ nói: "Sư huynh, ngươi lúc nào đến?"

Tần Huyền Nhạc ngẩng đầu nhìn mắt, nói: "Nhị vị sư đệ tới chậm ngươi, việc nơi này đã vậy!"

Hai người sững sờ xuống, trong đó cao mập cái ôm quyền khom người nói: "Đường có tri hoãn, không suy nghĩ (muốn) sư huynh đã xem sự tình giải quyết, sư đệ các loại (chờ) cảm giác sâu sắc xấu hổ, mong rằng sư huynh thứ lỗi!"

Tần Huyền Nhạc khoát khoát tay, nói: "Không sao cả!"

Hắn vừa nói, nhìn về phía phía sau bọn họ, hỏi "Vị này là?"

"Sư huynh, vị nữ tử này là chúng ta tại trên đường cứu, lúc ấy nàng đang bị một cái Lang Hình Yêu Thú truy kích, không cẩn thận chịu kia lang thú một trảo, nhưng không nghĩ kia móng vuốt sói có độc, chúng ta tu vi còn thấp, không có cách nào cho nàng trừ độc, liền liền đem một trong số đó khối mang đến, nghĩ đến sư huynh chắc có pháp."

Tần Huyền Nhạc tiến lên thăm dò một chút đàn bà kia khí tức, sau đó nói: "Các ngươi đem mang lên ta căn phòng kia đi." Các loại (chờ) kia hai cái tiểu nhị đem người đưa lên lầu,

Tần Huyền Nhạc lại hỏi hẳn kia hai vị sư đệ, "Đúng, hai người các ngươi có thể từng nghe nói gần đây trên giang hồ có cái gì người mới tên là Trần Thanh cùng Bạch Tố?"

Hắn vừa nói, lại đem hai người hình tượng miêu tả một phen, nhẹ lại đưa bọn họ có trắng nhợt ngựa cùng một con ngựa đen, cùng với một đồ Hồ chuyện khá quái xuống.

Hai người kia nghe vậy, không khỏi sững sờ, nhìn nhau, rồi sau đó một người trong đó nói: "Sư huynh nói, chẳng lẽ là chúng ta Thục Trung kia hai cái Xà Yêu?"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, liền không khỏi sững sờ, nhẹ nhanh âm thanh hỏi: "Kia hai cái Xà Yêu kêu tên gì?"

Hai vị sư đệ rung ngẩng đầu lên, gầy lùn cái lắc đầu nói: "Kêu tên gì, đây cũng là không biết, sư tôn cũng chưa từng báo cho ta biết các loại, chỉ nói đó là một cái Bạch Xà cùng một cái Thanh Xà."

Mập người cao nói tiếp: "Bất quá, trong các có sư huynh đệ từng nói, ở đó Bạch Xà Tu Hành Chi Sở vòng ngoài, từng gặp một con ngựa trắng cùng một cái hồng Hồ làm bạn chơi đùa, này hai thú tất cả Thông Linh, bọn họ muốn đem kỳ bất, lại bị này Nhị thú chạy vào kia Bạch Xà Tu Hành Chi Sở trong phạm vi, cuối cùng không."

Tần Huyền Nhạc ngạc nhiên, nhẹ lại lắc đầu, nói: "Hai người các ngươi theo ta một đạo đi cho đàn bà kia trừ độc đi!" Ngừng lại, hắn lại nói: "Ngày mai các ngươi đi liền những địa phương khác nhìn một chút, ta dự định tạm thời ở nơi này thiên thị trấn dừng lại nhiều chút thời gian dài, tạm thời nghỉ ngơi một chút."

Nếu để cho hai vị này sư đệ biết được kia Thiên Lâm Tự bên trong còn có một con thú yêu, bên trong chùa còn trấn vô số âm hồn, chuyện này phỏng chừng lại được xảy ra sự cố. Tần Huyền Nhạc trong tiềm thức cũng không hy vọng chuyện này lại xảy ra ngoài ý muốn, liền thuận miệng liền đưa bọn họ đuổi đi.

Về phần Trần Thanh cùng Bạch Tổ có phải là kia Thanh Xà cùng Bạch Xà, Tần Huyền Nhạc cũng không muốn lại đi truy cứu. Biết chân tướng thì có ích lợi gì? Bọn họ hành động cũng không sai lầm, nói suy nghĩ cũng khá có đạo lý. Lại, nếu thật cái động thủ, cũng không phải là bọn họ địch thủ a!

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tất nhiên không biết thiếu chút nữa bị Tần Huyền Nhạc dòm ra thân phận, lúc này bọn họ đã trở ra kia thiên thị trấn đến, phóng ngựa vội vã đi.

Nghênh chưa tiêu xuân hàn, xem Thiên Sơn thấu xanh. Lại phóng ngựa cất cao giọng hát, cũng nhân sinh điều thú vị.

Trì hai ngày, qua Lạc Dương, Lạc Dương hoa còn chưa mở, gặp Lạc Thủy liên tục, hai bờ sông cỏ cây đã sinh tân xanh, một mảnh sinh cơ dồi dào, hai người trú ngựa tĩnh quan, kỳ ý cái gì thiếp.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Xưa kia có Tào Tử Kiến, gặp Lạc Thủy mỹ, liền hôm qua « Lạc Thần Phú » ..."

Đại Bạch nghe vậy, không chờ Nhị Thanh dứt lời, liền nói: "Sư đệ có thể không lần ta ít đọc sách, kia Tào Tử Kiến hôm qua kia « Lạc Thần Phú », rõ ràng là vì đồ tấu, há là gặp này Lạc Thủy đẹp mà hôm qua ư? Tựa như vậy tươi mới liên quả sĩ người, thật sự làm văn tuy đẹp, cũng là đồ vô sĩ a."

Nhị Thanh tuy cười nói: "Kia Tào Tử Kiến làm người như thế nào, đã lâu không đi nói, dù sao đều là đã qua đời người, trong đó hay không còn có nội tình, ta đám ngoại nhân cũng khó hiểu. Ta muốn nói là, kia thiên văn chương, ngày đó « Lạc Thần Phú », có thể nói văn tài văn hoa, hoa lệ tinh mỹ. Tiếng người Tào Tử Kiến tài trí hơn người, thật không nói sạo người!"

"Sư đệ cũng có thể thử làm một bài, đem làm hạ thấp đi!" Đại Bạch khẽ cười nói.

Nhị Thanh lắc đầu khẽ thở dài: "Nếu bàn về văn tài, ta là tự nhận không sánh bằng kia tài trí hơn người Tào Tử Kiến, nhưng nếu bàn về vận khí, ta so với hắn coi như mạnh hơn gấp trăm ngàn lần người!"

"Sư đệ thế nào nói ra lời này?"

Nhị Thanh cười nói: "Lạc Thần tuy đẹp, nhưng nghĩ đến, cũng không cùng sư tỷ vận nhất. Hắn suy nghĩ (muốn) kia Lạc Thần lúc, chỉ có thể xa tư. Mà ta nếu muốn sư tỷ, ngẩng đầu nhìn một chút sư tỷ là được! Như thế, há không mạnh bằng hắn ra gấp trăm ngàn lần?"

Đại Bạch trầm gât, nghiêm mặt nói: "Sư đệ, ngươi biến hóa vậy!"

Nhị Thanh sững sờ xuống, hỏi: "Sư tỷ thế nào nói ra lời này?"

"Mới xuống núi mấy ngày, sư đệ liền trở nên nói năng ngọt xớt người!"

Đại Bạch nghiêm túc nói: "Này phạm trần tục thế mặc dù phần hoa tựa như cảm, nhưng nghĩ đến đúng là không thích hợp ta người. Ta xem, chúng ta hay lại là sớm ngày hoàn thành chuyện kia, trở về núi bế quan tu hành đi đi!"

Nhị Thanh: "..."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu đề cử!!!

Chương 58: Một đường đi bắc

(yêu cầu cái nhóm! Cảm ơn!)

Nhị Thanh sững sờ, nhẹ lảng tiếng cười dài, hướng bờ sông bên kia phóng ngựa đạp sóng đi , vừa nói: "Không phải là sư đệ biến hóa vậy! Là sư tỷ biến hóa vậy! Sư tỷ trở nên quá sinh đẹp để mê người người! Ha ha..."

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi giục ngựa lảng ba đuổi theo, cười mắng: "Người tiểu tử này, quá tới quá không sư đệ dạng. Chẳng phải nghe thấy, cô chi Hiền Giả, không có cái nào không tôn sư trọng đạo ư?"

Nhị Thanh nhớ lại cười nói: "Ta tuy không phải Hiền Giả, có thể sư tỷ làm sao biết ta không tôn sư trọng đạo ư? Ta cảm giác sư phụ ân nặng như Thái Sơn, cảm giác sư tỷ chỉ tình âm áp như mặt trời gay gắt, thường tâm niệm chú ý, thời khắc không dám quên!"

Đại Bạch nói: "Sư phụ từng nói, như muốn báo sư ân, hành thiện với thế gian là được. Sư tỷ hôm nay cũng là lời ấy, sư đệ như muốn báo tình này, hành thiện là được, không cần người tâm niệm chú ý."

"Sư tỷ lời ấy sai rồi! Ta xuống núi trước, sư phụ từng nói, ta người hai người, lui về phía sau còn phải nâng đỡ lẫn nhau! Ngày đây, tình này ta cần nhớ. Sư tỷ chó có lại vội vã sư đệ người!"

Hai người vừa nói vừa cười, ngựa phong rượt đi.

Sóng lớn quyền quyền, khói sóng mênh mông, bay vó lướt qua, kích thích sương hoa mấy đóa.

Gió xuân từ từ, cỏ cây nhẹ lay động, yến nhi phiến bay, tài xuất tân xanh biếc mấy phần.

Như thế như vậy, rong ruổi ngàn dặm, liền gặp một con sông lớn vắt ngang ở trước.

Kia sông lớn nước sông chảy xiết, lao nhanh lẫn lộn như rồng đang hồ gầm, chính là cái điều Hoàng Hà.

Con sông này, nhị Thanh cũng không xa lạ gì, hơn trăm năm trước dọc theo con sông lớn này một đường Tây Hành, vài thập niên trước lại đã tới một lần, còn cùng này sông lớn Hà Thần từng có hợp tác.

Bây giờ nhìn lại con sông này... Nhị Thanh còn không tới kịp cảm khái, liền thấy Đại Bạch đã phóng ngựa đạp sóng đi, kia bạch y ở gió sông trên trung bình xuống phiến bay, tại mênh mông trong làn sương phiêu miểu tựa như tiên.

Nhị Thanh thấy vậy, liền giục ngựa theo sát đi.

Vượt qua Hoàng Hà, hướng bắc đi, liền gặp trên đường kỳ trang dị phục giả càng ngày càng nhiều.

Lúc này mới nhớ tới bây giờ triều đại, mà nghĩ tới đây triều đại, nhị Thanh liền lại không có hứng thú đi những .kia thành lớn đi dạo. Đại Bạch tâm tư không giống nhị Thanh như vậy phức tạp, năng chỉ là đơn thuần không thích náo nhiệt.

Liền hai người phóng ngựa bay nhanh, gặp thành mà không vào, đều là lượn quanh thành đi.

Nhưng có đường người thấy hai người phóng ngựa bay nhanh, ngựa mặc dù tướng mạo xấu xí, nhưng tốc độ thật nhanh. Vì vậy dễ dàng cho phía sau đuổi theo chi, muốn cướp kỳ ngựa. Đáng tiếc, kia hai mã quân vì Yêu mã, buông ra tốc độ rong ruổi, những thứ kia sinh lòng ác ý giả, chỉ có thể ở phía sau ăn theo màu xám a.

Những người đó gặp đuổi theo chi không được, không thể làm gì khác hơn là hận hận mắng mề, xoay người trở về đi.

Ai ngờ, bọn họ vừa mới xoay người, bọn họ bên cạnh con ngựa liền từng con từng con đứng thẳng người lên, dẫn hạng hí dài, rồi sau đó giống như nổi điên tựa như, lại nhảy lại bật, những thứ kia trên lưng ngựa cuồng đạo, từng cái bị điên đi xuống, té thành lăn đất hồ lô, nhỏ nhẹ giả sung mặt sung mũi, thâm thiết giả gãy tay đứt chân.

Trong lúc nhất thời, tiếng hét thảm cùng tiếng ngựa hí xếp thành một khúc.

Đại Bạch nhớ lại thấy vậy tình cảnh, liền xông nhị Thanh vén xuống đôi mi thanh tú, nói: "Những thứ kia đều là tầm thường con ngựa, cước lực không so được Tuyệt Luyện cùng Dạ Ảnh, chúng ta đem hất ra chính là. Sư đệ cần gì phải uống công vô ích, cùng những phạm phụ tục tử đó so đo làm thế nào?"

Dạ Ảnh, là ngựa đen kia tên. Thật ra thì nhị Thanh là nghĩ cho nó gọi là 'Than đen' , không biết làm sao được Đại Bạch ngại 'Than đen' tên này quá mức tùy ý, hoàn toàn không thể cùng Tuyệt Luyện lẫn nhau thốt.

Liên liền đem kỳ đổi thành 'Dạ Ảnh'. Nói kỳ chạy vội, như trong đêm tối một đạo u ảnh.

Nhị Thanh nghe vậy thu hồi Pháp Ấn, cười nói: "Sư tỷ không muốn cùng cấp độ kia phạm phu so đo, đó là sư tỷ mang lòng nhân thiện. Chẳng qua là, tựa như bậc này phạm phu đã cân nhắc cường đạo chi lưu, sư tỷ nhưng là không cần đáp lời mang lòng nhân từ. Tựa như vậy cường đạo, nếu không cho chút dạy dỗ, kia há không tiện nghi bọn họ? Đây cũng chính là ta người hai người không phải là kia thực nhân chi yêu, như đổi thành còn lại yêu quái, đừng phải chuyện như thế, phỏng chừng những thứ kia cường đạo trực tiếp liền bị một cái nuốt vào bụng người! Đâu còn có thể để cho bọn họ tiếp tục còn sống?"

Đại Bạch nghe vậy, than nhẹ một tiếng, không còn nói nữa.

Nhị Thanh là bắt đầu nói trò cười trêu chọc nàng cười.

Hai người bay nhanh mấy ngày, giương mắt nhìn, cuối cùng thấy kia sừng sững cổ thành tường vắt ngang ở trước. Tựa như Cự Long nằm ngang đỉnh núi, Quanh co qua lại trong thiên địa. Núi ngang đông tây ba vạn dặm, chạy dài vô tận tiếp tục Thanh Thiên.

Nhìn kia quen thuộc cảnh tượng, nhị Thanh tâm trạng tung bay.

Lại không biết làm sao được, cảnh còn người mất!

Kia xen lẫn tại chỗ sâu trong óc trí nhớ, cũng chỉ có thể dần dần chôn giấu.

Không nói than nhẹ một tiếng, nhị Thanh hành cái pháp thuật, đem tự thân cùng dưới người Hắc Mã giấu, tránh cho đi cùng những thứ kia thủ quan tướng sĩ nhiều phí mệnh lười.

Đại Bạch thấy vậy, cũng cũng bắt chước.

Một cỗ yêu phong đất bằng phẳng khởi, nâng lên nhị ngựa hướng núi kia bên trong chạy băng băng. Nhị ngựa tựa như đạp gió mà đi, nhẹ nhõm vượt lên núi kia, vượt qua thành tường kia, vô thanh vô tức, đi tới bên kia núi.

Đưa mắt trông về phía xa, có thể thấy cỗ khô cả ngày, điểm một cái bích thúy nhỏ tháu, dần dần lộ vẻ xuân khí tức.

Lúc này bắc phương thảo nguyên, sương tuyết tan rã, xuân hàn còn nồng, nếu muốn thấy kia vạn dặm sóng biếc theo gió rạo rực hình ảnh, vậy liền phải thất vọng.

Có thể cỗ khô cả ngày, trời cao mây rộng rải hình ảnh, thật ra thì cũng không kém, càng lộ vẻ thiên địa mênh mông.

Nhị Thanh xuất ra kia ngọc vỡ, lần nữa bấm ngón tay thôi toán, tìm đúng phương vị sau khi, hơi điều chỉnh phương hướng, liền hướng kia phương hướng tây bắc vội vã đi.

Kia hai cái con ngựa đi tới nơi này Đại Thảo Nguyên, tâm tình tựa hồ cũng đặc biệt vui thích, dẫn hạm hí dài, bốn vó bốc khói, tại này cỗ khô cả ngày bên trong, như ngựa phong lướt sóng đi.

Đi tiếp bên trong, nhị Thanh bên bài hỏi Đại Bạch, "Sư tỷ, người có thể biết, một đường hướng bắc đi, lại vượt qua kia vạn dặm sóng biếc Đại Dương, là được gặp một cái khác đại lục, danh viết Bắc Câu Lô Châu?"

Đại Bạch lắc đầu nói: "Người tới ta khi đó, ta một lòng tu hành, chưa từng xuống sơn, cũng không tốt lắm hữu lui tới, nhưng là không từng nghe nói kia cái gì Bắc Câu Lô Châu, sư đệ có thể biết đó là chỗ nào?"

Nghe Đại Bạch nói như vậy, nhị Thanh mới phát hiện, nhà mình vị sư tỷ này trách tu hành sinh hoạt, đúng là có chút vượt quá hần tượng tượng. Bất quá ngẫm nghĩ bên dưới, cũng hiểu được không quá mức kỳ quái, chính mình tại kia Ly Sơn Thanh Y trong động tu hành, cũng không phải là trăm năm chưa từng xuống núi?

Nhị Thanh cười nói: "Ta từng nghe người ta nói, kia Bắc Câu Lô Châu, Yêu Ma khắp nơi, chẳng qua là chưa từng đi qua, cũng không biết kia địa vực như thế nào. Như có cơ hội, ngược lại là có thể đi gặp một phen."

Đại Bạch nghe được 'Yêu Ma khắp nơi' lời này, liền nói: "Sư đệ chớ có dính vào, Yêu Ma hoành hành nơi, nhất định có ngàn năm Đại Yêu qua lại, chúng ta tu vi còn yếu, hay lại là chớ có đi hiểm cho thỏa đáng."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Sư tỷ yên tâm, ta cũng chỉ là nhắc tới. Lại bằng vào ta các loại (chờ) tu vi, tầm thường ngàn năm Đại Yêu, cũng chưa chắc cần sợ nó, cẩn thận một chút nhiều chút lại dễ."

Hai người một bên đi vừa trò chuyện, sắc trời dần dần bất tỉnh, thấy phía trước một sườn đất, cây cối thưa thớt, nhưng ở này mịt mờ trên đại thảo nguyên, nhưng là cái tránh gió một nơi tốt đẹp đáng để đến.

Thấy vậy, hai người liền nhảy xuống ngựa, chuẩn bị nơi này nghỉ ngơi một đêm.

Chủ yếu là để cho hai con ngựa nghỉ ngơi, một đường đi tới ngàn dặm đường, đều là này hai con ngựa xuất lực, mặc dù chúng nói chúng nó là bước vào

trong tu hành Yêu mã, nhưng là giống vậy sẽ giấc ngủ một môi.

Gặp chủ nhân xuống ngựa dựng trướng bỗng nghỉ ngơi, nhị ngựa thích ý mũi phì phì, bỏ rơi đuôi ngựa, ở chung quanh tìm cỏ khô nhai.

Hồng Hồ cũng giống cái hiếu kỳ bảo bảo, tại trong bụi cỏ qua lại.

Nhưng mà, nhị Thanh đem lều vải dựng được, đồng lửa mới mọc lên, liền không khỏi hướng một cái hướng khác nhìn lại.

Đại Bạch lúc này cũng là như vậy, nhìn nhị Thanh nhìn phương hướng, đôi mi thanh tú hơi cau lại.

Chỉ thấy phương hướng kia, Yêu Khí cuộn cuộn xông tiêu, yêu phong cuồng cuốn tới.

Nếu như thích « nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Đầu heo Cương Liệt

(yêu cầu cái nhóm! Cảm ơn!)

Phương hướng tây bắc, hắc khí cuộn cuộn xông tiêu, tạo thành một đám mây đen, mây đen che trời tẻ nhạt, vốn là lúc hoàng hôn giờ, chợt giống như đêm tối gần sắp giáng lâm.

Kia yêu phong gào thét cuốn, cỏ khô phảng phát như gió lãnh như vậy, từng đợt sóng lẫn lộn mà tới.

Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh vốn ở nhàn nhã nhai cọng cỏ, ai ngờ kia yêu phong đại tác, trong lúc nhất thời hù dọa cho chúng nó nhảy lên, hí đến hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch nơi đó chạy như điên.

Tại trong bụi cỏ chơi đùa Hồng Lăng, cũng thét lên gấp nhảy lên mà quay về, tìm Đại Bạch tìm kiếm che chở.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch hướng kia sườn đất phía sau nhìn. Lúc này Đại Bạch, mặt đeo khăn trắng lên đã bắt lại, vô ngoại nhân tại đó, nàng và Nhị Thanh câu đều lộ ra diện mục thật sự.

Hai người nhìn nhau, câu cũng mặt lộ vẻ cô quái. Đây là phương nào yêu quái? Dám như vậy trắng trợn chạy đến, không sợ bị kia vân du bốn phương lão đạo cho thu không?

Từ hơi thở này bên trên dễ phán đoán, thực lực đối phương, hiển nhiên so với bọn hắn muốn yếu chút có thể. Chỉ là bọn hắn hai người chưa đem tự thân khí tức thả ra ngoài, này đây nhìn như người bình thường như vậy.

Không lâu lắm, một trận đất rung núi chuyển kèm theo rầm rầm âm thanh truyền tới.

Chỉ thấy, một cái hình thể to lớn heo rừng, từ đồi bên kia lộn lại.

Thắng gấp một cái, liền gặp bụi mù cuộn cuộn.

Đợi kia bụi mù tản ra, mới phát hiện, đó là một con màu đen đáng vóc to heo rừng.

Kia heo rừng cả người Yêu Khí cuộn cuộn, hắc khí xông tiêu. Dáng to lớn tựa như núi nhỏ, toàn thân thân dài tầm hơn mười trượng. Cự Chùy răng nanh nếu ngã cửa, thêm thường phun nước miếng ống phun khói chướng. Bốn vó cường tráng như đá trụ, lông mao thô đen tựa như Tinh Cương. Bộ dáng kia, phảng phát từ trong động ma đi ra Ma Thú.

Chợt nhìn lại, kia sườn đất tựa như cùng nó các loại (chờ) vai. Nhìn kỹ đến, nó so với kia sơn còn cao.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên, thậm chí: Đây chẳng lẽ là Trư Bát Giới loạn vào?

Đội kia heo đen chuyển qua sườn đất, thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc, một đôi trư mắt không khỏi tròn tròn.

Mà hậu thân hình chuyển một cái, nhất thời liền hóa thành một cái nhẹ nhàng trần thế tốt đẹp công tử, bỏ rơi ống tay áo, mặt đầy cười mỉa, chậm chậm đi tới, vây quanh Đại Bạch chuyển, mắt lộ ra tà quang.

Trong lúc nhất thời, hắc khí biến mất, yêu phong vô tồn, không trung khôi phục bình thường.

Kia Trư Yêu hướng Đại Bạch làm ấp, nói: "Dám hỏi nương tử phương nào nhân sĩ?"

Kết quả vừa dứt, liền thấy hắc trư tiếp bên bay ra ngoài. Nguyên lai ở nơi này heo đen tinh hướng Đại Bạch chấp tay chấp tay câu hỏi lúc, Nhị Thanh trực tiếp ngay tại hắc não bên đi lên một cước.

Cú đá này không sao, lại kia đầu bị đá lay động không ngừng, kết quả lay động mấy cái, nhưng là trực tiếp từ một cái nhẹ nhàng trần thế tốt đẹp công tử, biến thành một cái đầu heo lỗ tai heo, ưỡn ngực lòi bụng Đại Hắc.

Nhị Thanh thấy vậy, quát lên: "Yêu nghiệt phương nào, ban ngày ban mặt, lại dám qua lại dọa người!"

Kia Trư Yêu bị một cước đá ra 'Nửa nguyên hình'. Nhất thời mắt lộ ra hung quang, phóng người lên, rút ra một cái thiết ba, hừ một tiếng nói: "Người này, rất hiểu chuyện. Hào dạy người biết được, ta là thần tiên trên trời, nguyên do Thiên Bồng Nguyên Soái, tại Thiên Đình Thiên Hà trông coi một trăm ngàn binh mã. Chỉ vì phạm sai lầm mà hạ giới, không biết làm sao được đi nhầm cửa đường, đi nhầm trư thai, hiện tên gọi trư Cương Liệp. Ta vốn không muốn tính mạng người, chỉ cần người này hai con ngựa làm khẩu phần lương thực, cùng Mỹ Nhân Nhi tới làm ấm giường, nay người muốn tìm chết, chớ trách ta vậy!"

Kia heo đen yêu vừa nói, kéo lại đến cương ba, hướng Nhị Thanh liền xông lại.

Trong lúc nhất thời, hắc khí lại xuất hiện, yêu phong trùng cuốn, thiên địa lại một lần nữa tối tăm.

Nhị Thanh nghe lời kia, trong bụng âm thầm thấy kỳ lạ: Người này, thật đúng là kia đầu heo! Nhưng là, heo này đầu lúc này tiết không phải là hắc ở đó Phúc Lăng Sơn bên trong lúc yêu quái sao? Sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Kết quả còn không chờ hắc nghĩ ra cái như thế về sau, liền gặp ác phong cuốn cuộn đánh tới.

Vì vậy hắc rút ra trường kiếm, cùng này Trư Bát Giới đấu. Trong lúc nhất thời, Yêu Khí bùng đưa, xông xâu ngư đấu. Cuồng phong cuốn cuộn, chấn động đại địa. Bụi mù mênh mông, che khuất bầu trời.

Hắc khí kia trong lẫn lộn, đỉnh đỉnh đương đương âm thanh truyền tới, tinh hỏa vang khắp nơi.

Cương ba thế đại lực trầm, để cho Nhị Thanh mơ hồ hiểu được khó mà lực kháng.

Trường kiếm kiểu như du long, cũng để cho kia Trư Yêu âm thầm cảnh giác không dứt.

Nhị Thanh cùng Trư Yêu người tới ta đi, kiếm dò xét ba vung, một cái phiêu dật, một cái tục tăng, một cái hai bên trái phải, một cái xông ngang đánh thẳng.

Hai yêu từ dưới đất đánh tới không trung, lại từ không trung đánh tới trên đất.

Trên bầu trời mây đen cuốn cuộn, trên mặt đất Yêu Khí bùng đưa.

Cuồng phong gào thét đang lúc, cỏ cây bay cuộn, cát bụi phản dương.

Đại Bạch thấy vậy, cũng không có quá nhiều động tác, chẳng qua là đem hai ngựa một Hồ hộ ở sau lưng.

Dần dần, Đại Bạch đôi mi thanh tú có chút hơi cau lại đứng lên.

Nàng cảm giác, Nhị Thanh mặc dù xuất thủ ác liệt, nhưng là thu lực.

Nhưng mà vấn đề cũng chính ở chỗ này, đối với heo này yêu, có cần phải nương tay sao?

Nhìn một cái heo này yêu liền biết kỳ không phải là hạng người lương thiện, lại trước đây kia trư trong mắt tà quang, nàng nhưng khi nhìn cái rõ ràng. Giống như vậy yêu tinh, căn bản là không có cần phải khách khí với nó đi!

Ngay tại Đại Bạch vì thế không hiểu Thôi, Không bên trong Nhị Thanh, đột nhiên lác người một cái, bóng người trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa. Kia đầu heo thấy vậy, giờ cao cương ba, mặt đầy cảnh giác, lác đầu nhìn chung quanh.

Rồi sau đó, hắc cũng lác mình một cái, bóng người cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng sau một khắc, kia đầu heo bóng người mới vừa biến mất, liền lại từ ảnh bên trong bay ngược mà ra, lại hai tay che tự thân hạ thể, té xuống đất hết thảy đến lẫn lộn.

Đi theo, Nhị Thanh cũng hiện ra thân hình, nhưng mà Nhị Thanh nhưng là không có dừng tay như vậy, lắc người một cái cười đến kia Trư Yêu trên người, quơ lên sáng lên quả đấm, hướng kia đầu heo chính là một hồi đánh no đòn.

Trư Bát Giới kêu thảm, mắng to: "Ngươi yêu quái này, quả thực quá hèn hạ, lại đá ta ra lệnh căn (cái), ngươi có bản lĩnh buông ta ra, ta ngươi tái chiến ba trăm hiệp..."

Nhị Thanh hừ một tiếng nói: "Sinh tử đánh nhau, gì nói hèn hạ hay không? Huống chi, đối phó ngươi bức này hạ lưu vô sỉ chi yêu, dùng loại thủ đoạn này, lại cũng đúng lúc thích hợp!"

"Ngươi yêu quái này, rốt cuộc là dùng gì thủ đoạn khám phá ta kia Ân Thân Chi Thuật?"

"Ta vì sao phải nói cho ngươi biết heo này yêu! ?"

Nhị Thanh vừa nói, lại vừa là một quyền vung xuống đi.

Hiển nhiên, ở Nhị Thanh ẩn thân lúc, kia đầu heo không cách nào thấy Nhị Thanh mở ra giữa chân mày thụ nhãn. Mà Nhị Thanh giữa chân mày thụ nhãn, lại có khám phá hành tàng khả năng.

Kia đầu heo bị đánh đập xuống đất, bãi cỏ đều bị kia đầu heo đập ra một cái hố to tới.

Trư Yêu đại thống, tức giận mắng một tiếng, rồi sau đó lăn khỏi chỗ, hiện ra nguyên hình.

Nhưng mà, ngay tại hần hiện ra nguyên hình lúc tới, lại thấy một cái to lớn màu xanh cự mãng, quán ở nó trên phần bụng, lại càng co càng chặt, siết kia heo đen không thở nổi.

"Nguyên lai ngươi là chỉ Xà Yêu!" Mồm heo miệng ăn nói, vó trước vô lực rũ, sau vó đang ở co rút bên trong, rồi sau đó diễn nghiêm mặt, cầu xin tha thứ: "Tạm tha tính mạng của ta, Lão Trư nhận thua, nhận thua!"

Nhị Thanh lặng lẽ cười xuống, trong mắt thần quang có chút dao động không chừng.

Lẽ ra, heo này đầu đã có thể khẳng định, nhất định là kia Tây Du một trong những nhân vật chính, Nhị Thanh bán nó cái mặt mũi, tựa hồ không có vấn đề gì.

Nhưng mà, Nhị Thanh lúc này lại đang nghĩ, rất nhiều người đều cảm thấy, Tây Du là tiên Phật lưỡng giới đại lão đều tự đang bố trí, heo này đầu cũng bất quá là tiên giới bày một con cờ mà thôi.

Nếu là lúc này, đem heo này đầu giết chết, sẽ có hay không có Thần Tiên đi ra ngăn cản?

Nếu có, như vậy nhất định là Thượng Giới bố trí không thể nghi ngờ.

Nếu không có, quay đầu này Tây Du, lại làm như thế nào tiến hành?

Mặt khác lại tìm con heo yêu tới?

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Giết cùng không giết

(yêu cầu xuống nhóm nhóm! Cảm ơn!)

Bất quá suy tư trận, Nhị Thanh nhưng là thu hồi này tạm thời hưng thịnh nổi sát tâm.

Loại đại sự này, hay lại là chó có qua loa làm rối lên tốt.

Không nói trước thân là Tây Du một trong những nhân vật chính, mình liệu có thể giết được hết hán. Liền nói thật đem con heo này cho giết, phỏng chừng hậu quả này, cũng là hán Nhị Thanh không chịu nổi.

Đến lúc đó không con heo này, Tây Du học hỏi kinh nghiệm thiếu nhân vật chính, Lão Quân hoặc là Phật Tổ một câu nói đưa cho hán sư phụ, để cho hán thay thế con heo này đi thủ kinh, vậy hán có đi hay là không?

Đương nhiên, đây là lý tưởng nhất kết quả.

Hướng trùng lý thuyết, không chừng hán bên này một chút tay, quay đầu liền bị người cho diệt.

Cho nên nói, ở nơi này đầy trời Thần Phật trong thế giới, hay lại là khiêm tốn một chút tốt hơn.

Vì vậy, Nhị Thanh đối với kia heo đen nói: "Đầu heo, hướng nhà ta sư tỷ nói xin lỗi! Nếu dám lại dùng người kia sắc mê mê trư mất thấy nhà ta sư tỷ, ta liền đào người đây đối với trư mất!"

Heo đen nghe vậy, nhất thời thở phào, hướng Đại Bạch nhìn, la lên: "Tiên Tử tha mạng! Lão Trư ta lúc mới chỉ là ngưỡng mộ tiên tử, cũng không phải là có ý khinh nhờn Tiên Tử a!

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, nhẹ xõng kia heo đen quát âm thanh, "Cút!"

Heo đen nghe vậy, như được đại xá, vui vẻ nói: "Lão Trư cái này thì biến, cái này thì cút!"

Rồi sau đó nhìn về phía Nhị Thanh, mặt đầy cầu xin dạng, nói: "Ca, ai! Lão Trư biết sai vậy! Tiên Tử cũng đã tha cho tính mạng của ta, người mau buông ta ra đi! Lão Trư sắp không thở nổi!"

Nhìn heo này đầu tiện dạng, Nhị Thanh mắt rần lạnh lùng theo dõi hán, nhìn đến trong lòng của hán truyền hình trực tiếp lông.

"Đầu heo, nói đi! Người kia Động Phủ ở đâu?" Nhị Thanh yên lặng biết, hỏi.

Heo đen miệng nói tiếng người, nói: "Ca, ai! Lão Trư ta từ khi ra đời khỏi, liền bốn biển là nhà, đói liền tìm ăn, cực đói, đã từng ăn qua thịt người, khát liền tìm chút nước uống. Một môi liền lấy trời làm chân đất làm giường, tìm cái son động đi vào trong nằm một cái cũng chính là, nơi nào cần gì Động Phủ?"

Nhị Thanh cũng không biết heo này đầu nói là thật hay giả, hán chỉ biết là, Tây Du bên trong, heo này đầu ra sân thời điểm, liền đã thân ở Phúc Lăng Sơn, rồi sau đó lại chạy đến Cao Lão Trang đi ở rể.

Đến khi hán bị giáng chức hạ phạm, đến hán xuất hiện ở Phúc Lăng Sơn, 'Gà' cho kia trùng Nhị tỷ, trong lúc này hán ở đâu lang thang, nhưng là không thể nào kiểm chứng.

Mặc dù không biết hán nói thật giả, nhưng Nhị Thanh hay lại là lắc mình một cái, buông hán ra, rồi sau đó một cước đá vào trên đầu heo kia, trực tiếp đem kia heo đen cho đập bay ra ngoài.

Kia heo đen kêu thảm một tiếng, lăn khỏi chỗ, hóa thân làm Đại Hán, rồi sau đó ngự khỏi yêu phong, hùng hùng hổ hổ bỏ trốn.

Chờ kia Trư Yêu trốn xa, hai ngựa một Hồ mới thở phào.

Nhìn vô ích hướng Nhị Thanh, không hiểu nói: "Sư đệ trước vì sao đối với kia Trư Yêu nương tay? Heo này yêu hiển nhiên không phải là cái gì hạng người lương thiện, một kiếm giết, chẳng phải gọn gàng lúc?"

Nhị Thanh cười khổ xuống, nói: "Sư tỷ có thể đây coi một cái heo này yêu kiếp trước."

Đại Bạch cũng sờ xuống, rồi sau đó bấm ngón tay nhẹ coi là, tiếp lấy thi triển pháp lực, mở ra pháp nhãn, nhẹ hơi nghi hoặc một chút địa nhìn về phía Nhị Thanh, nói: "Đây không tính ra, thiên cơ giống bị che đây."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Loại tình huống này, nếu không phải hán kiếp trước lai lịch rất lớn, liền là có người cố ý che đây thiên cơ, làm cho không người nào có thể tùy tiện biết được kỳ kiếp trước. Mà đầu heo tự xưng là kiếp trước là Thiên Hà Thủy quân nguyên soái, nghĩ đến ứng không phải là vô thời tha. Thân là một con heo yêu, há lại dám tùy tiện giả mạo thần tiên trên trời? Lại hay lại là cái loại này Thông soái một trăm ngàn ngựa Bình thực lực chiến tướng, hán không muốn sống ư?"

Đại Bạch hừ nhẹ nói: "Cho dù kỳ kiếp trước vì thần, nhưng kiếp này vì yêu, lại còn ăn thịt người, tựa như bức này ác yêu, giết chết cũng không có gì đáng tiếc!"

Nhị Thanh nghe vậy, mỉm cười nói: "Sư tỷ lại xin bớt giận, kia Trư Yêu, cho dù là ở trong lỗ mũi xen vào hai điều trên hành tây, hán cũng được không voi lớn, sư tỷ vì đó tức giận, hán là không đáng giá?"

Ngừng lại, hán lại nói: "Lại kia đầy trời Thần Phật, quan hệ sai Tông phức tạp, ai ngờ kia Thiên Bồng Nguyên Soái ở thiên đình có hay không có tốt lắm

hữu? Nếu là thật sự đem hán giết, quay đầu những Thần Tiên đó tới tìm ta các loại (chờ) phiền toái, há chẳng phải là lại cho sư phụ nàng lão nhân gia thêm phiền toái?"

Vừa nói như thế,

Đại Bạch lập tức gần quên được nhiều.

Thật ra thì Nhị Thanh càng nghiêng về là, coi như thật có lòng giết heo, phỏng chừng cũng không dễ dàng như vậy.

Bây giờ cách trải qua lấy đường mở ra, còn có 160-170 niên, tính được, con heo này ít nhất cũng tu hành có hơn ba trăm năm. Hơn nữa còn là mạng theo trí nhớ đầu thai, có Thần Tinh, coi như con heo này như thế nào đi nữa ngu xuẩn, như thế nào đi nữa hết ăn lại nằm, tu vi kém đi nữa, thật đến muốn liều cái mạng già lúc, bộc phát ra chiến lực khẳng định cũng sẽ không kém.

Đừng xem heo này đầu ở Tây Du chi trong... biểu hiện như vậy không chịu nổi, thật là cái liều mạng thời điểm, ngay cả Ngưu Ma Vương cũng phải để cho hán 3 phần, có thể thấy heo này đầu thật ra thì gần là ưa thích lười biếng dùng mảnh lối.

Mới vừa mới có thể bại hán, mấu chốt hay lại là kia "Diệt căn (cái) một cước ". Nếu không nào có dễ dàng như vậy?

Này đây, thà cố hết sức không có kết quả tốt, không bằng thấy tốt thì lấy.

Lần nữa thẳng hảo đồng lứa, hai người hưởng dụng quá muộn bữa ăn sau, Đại Bạch liền dự định ngồi tĩnh tọa tu hành.

Ở tu hành chi lộ bên trên, Đại Bạch ý chí là tương đối kiên định.

Nếu so sánh lại, Nhị Thanh tư tưởng gần tương đối phức tạp nhiều.

Nằm ở trên cỏ, ngửa mặt nhìn tinh không, phảng phất đưa tay là được chạm tới phe kia tinh vũ.

Nhị Thanh thân tay, năm ngón tay mở ra, xuyên thấu qua kẽ ngón tay, đếm sao, nói: "Sư tỷ, tu hành chi lộ mênh mông, sao không tạm thời nghỉ ngơi chốc lát, lãnh hội một chút ven đường phong cảnh?"

"Sư đệ lời ấy sai rồi!" Đại Bạch mở mắt ra, nghiêm mặt nói: "Tựa như sư đệ như vậy chân chừ, động tâm vì ngoại vật, ngày nào mới có thể được chứng tiêu dao, đứng hàng Tiên ban?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Xưa nay người tu hành vô số, nhưng có thể đứng hàng Tiên ban giả lại có mấy? Huống chi ta nguoi đều vì Yêu Loại, lấy yêu chi phí thành tiên, độ khó lớn hơn. Ngày nào có thể được chứng tiêu dao, cũng chưa biết. nếu là quay đầu lại nhưng là toi công dã tràng, lại lại bỏ qua đoạn đường này phong cảnh, há không đáng tiếc?"

"Chính là bởi vì chúng ta vì yêu, lấy yêu chi phí thành tiên khó khăn nặng nề, chúng ta mới cần càng cố gắng mới được! Tựa như nguoi như vậy, quay đầu lại toi công dã tràng có khả năng, chẳng phải lớn hơn?"

Ngừng lại, nàng lại không khỏi than nhẹ, nói: "Sư đệ tư chất, muốn so với ta tốt rất nhiều, này đây nguoi mới có ý tưởng như vậy đi! Nhưng ta nếu không cố gắng gấp bội "

Nghe Đại Bạch lại tự mình hoài nghi, Nhị Thanh liền không từ đoạn nàng lời, nói: "Sư tỷ có thể ngàn vạn lần đừng phải làm này nghĩ. Ta dám nói, lấy sư tỷ tư chất, đem tới đứng hàng Tiên ban, đó là sớm muộn chuyện. Cho nên ta nhìn như tu hành tốc độ nhanh hơn Sư Tỷ, bất quá là bởi vì ta so với sư tỷ luyện thêm hóa một viên Yêu Đan, cộng thêm nhiều này con mắt nhỏ a."

Ngừng lại, hán gờ lên ba cái ngón tay, nghiêm mặt nói: "Ta Sầm Thanh ở chỗ này thề, sư tỷ một ngày không thể thành tiên, ta cũng tuyệt không thành tiên, gần giống như bây giờ, phụng bồi sư tỷ "

"Phi phi phi sư đệ cũng chớ có qua loa thề!"

Nàng hoành Nhị Thanh liếc mắt, cắt đứt hán lời, rồi sau đó ngẩng đầu nhìn trời, chấp tay nói: "Chư Thiên Thần Phật ngàn vạn lần đừng quái, sư đệ ta hán nói bậy nói bạ "

"Sư tỷ, nguoi xem ánh mắt ta."

"Sao?"

"Thoạt nhìn là không phải là rất nghiêm túc? Rất chân thành?"

"Đại Bạch sững sờ xuống, nhẹ để nguyên quần áo nằm xuống, nói: "Coi là, nhìn sẽ sao đi! Tối nay bầu trời đêm, đẹp vô cùng!"

Nhị Thanh nhìn một chút tinh không, lại nhìn một chút bên người Đại Bạch, gật đầu một cái, nói: "Là đẹp vô cùng! Bất quá, vẫn là không có sư tỷ mỹ!"

"Nói bậy nói bạ nữa, ta đi liền ngồi tĩnh tọa!"

"Sư tỷ, người xem, nơi đó có viên Lưu Tinh ai! Nhanh cầu nguyện đi!"

"Đó là sao quả tạ!"

"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu đề cử!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Sao quả tạ mưa

(cầu phiếu, cảm ơn!)

Có người nói, khi có Lưu Tinh phá vỡ bầu trời đêm, đó chính là thiên đang chảy lệ, nhân gian nhất định có tai họa hạ xuống, trời xanh không đành lòng gặp chúng sinh nổi khổ, trở nên thương cảm, liền lưu Thiên Lệ.

Vì vậy, 'Sao quả tạ' tiếng xưng hô này, liền như vậy tới.

Mà khi Lưu Tinh phá vỡ bầu trời đêm, Nhị Thanh kêu lên câu nói kia, Đại Bạch trở về nói là sao quả tạ lúc, Nhị Thanh liền sững sờ. Trí nhớ kiếp trước bên trong những cổ trang đó kịch, đều là gạt người đi!

Thời cổ, ai sẽ đối với Lưu Tinh cầu nguyện?

Lúc này 'Oai phong tà khí ". Lại là ai mang đến?

Nhị Thanh chính ở trong lòng nghĩ linh tinh, liền thấy kia trong bầu trời đêm, Lưu Tinh càng ngày càng nhiều, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc trường hoặc ngắn, rậm rạp chẳng dứt, tụ ngôi sao thành mưa, từ Đông đến tây, ngang qua Thiên Vũ.

Ở đó rực rỡ tươi đẹp dưới ánh sao, còn lại ngôi sao dần dần lộ vẻ ảm đạm, ngay cả Nguyệt Hoa cũng thu liễm.

Nằm ở đó mệnh mỏng trên đại thảo nguyên, cảm giác thiên đô so với bình thường thấp hơn rất nhiều, những Lưu Tinh đó phảng phất đang lúc bọn hắn trước mặt ngang qua mà qua, hình ảnh kia, thật là đẹp đến mức tận cùng.

Nhưng theo Đại Bạch, nhưng là chân mây khấn túc, nói: "Thế nhân tất cả nói, sao quả tạ ra, nhất định có tai họa hạ xuống, cũng không biết lần này sẽ là bực nào tai họa?"

Nhị Thanh thần giác âm thầm co rúc, nhẹ khẽ thở dài: "Đầu năm nay, chiến loạn không ngừng, dân chúng lầm than. Nếu thật có tai họa muốn phát sinh, kia cùng bình tai nhất định là thoát khỏi không can hệ. Chẳng qua là, chúng ta người trong tu hành, hay lại là chó có vì chuyện như thế mà phiền lòng tốt."

Đại Bạch than nhẹ một tiếng, đi theo gật đầu một cái.

Chuyện nhân gian, tự có nhân gian người chịu trách nhiệm. Như người trong tu hành cũng qua loa nhúng tay chuyện nhân gian, kia chẳng phải lập tức loạn sao? Nghĩ đến, Thiên Đình cũng không khả năng một lần nữa Phong Thần Chi Chiến.

Đã lâu, Đại Bạch mới nói: "Đây sao quả tạ mưa từ đông sang tây rơi xuống, nghĩ đến phía tây khu vực kia định có không ít Thiên Thiết rơi xuống, sư đệ có thể biết, phía tây khu vực kia, chính là chỗ nào?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Từ chúng ta tu hành chỉ sở Thanh Thành, một đường hướng phương hướng tây bắc, ra Ngọc Môn Quan, chính là Tây Vực nơi, nơi đó từng có một cái Thương Lộ, tên là Tỉ Trù Chi Lộ. Theo những thương nhân kia nhóm nói, dọc theo cái kia Tỉ Trù Chi Lộ phía tây, dọc theo đường đi có thật nhiều tiểu quốc."

Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói: "Kia Tây Vực, ứng coi như là Tây Hạ Ngưu Châu nơi. Lúc ta còn là một cái nghệ xà lúc, liền từng nghe một ít vân du bốn phương các lão đạo nói qua, mảnh thiên địa này, chia làm Tứ Đại Bộ Châu, chúng ta vị trí cả vùng đất này, được đặt tên là Nam Thiệm Bộ Châu. Mà hướng phía bắc, vượt qua đại dương, thật sự đạt đến chỗ, liền vì Bắc Câu Lô Châu. Cứ nghe, Bắc Câu Lô Châu là Yêu Ma tung hoành chỗ, do Chân

Vũ Đăng Ma Đại Đế trấn thủ. Đi tây đi, chính là Tây Hạ Ngưu Châu, nơi đó nghe nói Yêu Ma cũng không ít, bắt quá có Phật gia trấn thủ, nghĩ đến Yêu Ma chính là nhiều hơn nữa, cũng nhiều bắt quá kia Bắc Cầu Lô Châu."

"Kia hướng đông đây?" Đại Bạch tò mò hỏi.

"Hướng đông, chính là Đông Thắng Thần Châu." Nhị Thanh vừa nói, hướng phía đông không trung nhìn, đó là Lưu Tinh Vũ tới phương hướng, "Ồ ta còn là một cái nghệ xà lúc, liền từng nghe nói, ở đó Đông Thắng Thần Châu địa giới, có một nước, được đặt tên là Ngạo Lai Quốc. Kia quốc nội có nhất sơn, tên gọi Hoa Quả Sơn. Ở đó Hoa Quả Sơn bên trên, ở một cái Mỹ Hầu Vương. Cái kia Mỹ Hầu Vương sau đó đi tầm tiên phỏng đạo cầu trường sinh, trải qua mười mấy tái, thật bị hán học thành trở về sau đó, con khi kia Đại Náo Thiên Cung, Ngọc Đế mời tới Phật Tổ cuối cùng kia hầu tử bị Phật Tổ trấn áp tại Ngũ Chi Sơn xuống "

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nói đến Tây Du Ký bên trong hầu tử cố sự, nghe Đại Bạch sùng sốt một chút.

Nhệ Đại Bạch lắc đầu nói: "Này nhất định là những người phạm kia chế cố sự, lại không nói một cái Yêu Hầu làm sao có thể đủ ở trong vòng mười mấy năm Thành Đạo, chỉ nói con khi kia thật đánh lên Thiên Cung, Lão Quân sẽ không ra tay? Lão Quân nếu là xuất thủ, Ngọc Đế còn cần phải người mời được Phật Tổ? Huống chi, thần tiên trên trời đầy trời, tu vi người mạnh, nơi nơi, sẽ còn đánh không lại một cái Yêu Hầu?"

Nhị Thanh lắc đầu một cái, cười nói: "Trong đó thật giả, ta cũng không biết. Nhưng mà có một chút có thể xác định là, kia phía tây quả thật có một ngôi thần sơn, trên ngọn thần sơn có Phật Quang Phổ Chiếu thế gian."

Đại Bạch đột nhiên nghĩ tới, Nhị Thanh từng cùng nàng nói qua hán du lịch thiên sơn vạn thủy,

Rồi sau đó gặp phải bọn họ sư phụ Ly Sơn Lão Mẫu những thứ kia chuyện cũ.

Chỉ bắt quá, con khi kia Đại Náo Thiên Cung cố sự, cùng với hán vì sao kéo dài Hoàng Hà Tây Du nhân, Nhị Thanh không có cùng nàng nói qua.

"Người khi đó ra ngoài du lịch mục tiêu, chính là ngọn thần sơn kia?"

"Ừ, cho nên, mặc dù ta cũng không cách nào chắc chắn, ngọn thần sơn kia bên dưới trấn áp, có phải là cái kia Thần Hầu? Nhưng nghĩ đến, chỗ đó, đúng là cùng người khác bất đồng."

Hai người gần đề tài này, nằm ở trên cỏ, nhìn Lưu Tinh Vũ, Thiên Nam Địa Bắc địa trò chuyện, kết quả này Lưu Tinh Vũ tiếp theo đêm, bọn họ cũng trò chuyện một đêm.

Sắc trời tờ mờ sáng, Tinh Vũ cũng nghỉ, hai người đứng dậy chuyển thân, trên người thảo tiệt cùng bụi đất liền bị vẩy sạch sẽ. Rồi sau đó thu thập trên đất uống công lều vải, hồi phục lại cười ngựa đi.

Hai người không biết, ở tại bọn hán tại đêm qua cùng nhau thưởng thức kia Lưu Tinh Vũ lúc, vị kia mai phục ở Nhu Nhiên trong nước Khổ Đạo Nhân, cũng giống vậy thấy kia Lưu Tinh Vũ.

Khi hán thấy kia Lưu Tinh Vũ lúc, đột nhiên có linh cảm, cho mình bói một quẻ, kết quả đêm đó hán liền thu thập hành lý, lạng lẽ rời đi Nhu Nhiên quốc độ, một đường hướng bắc bỏ chạy.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch không biết, vẫn hướng kia Nhu Nhiên quốc độ chạy đi.

Tại này đại thảo nguyên bên trong một đường chạy băng băng, gặp phải có người lúc, hai người liền thi triển ẩn thân pháp, đem thân hình giấu. như thế như vậy, hai người ở ba ngày sau, rốt cuộc đi tới nơi này cái năm gần đây, mới ở nơi này đại thảo nguyên bên trong quật khởi bộ lạc Hãn Quốc Nhu Nhiên quốc.

Kết quả ở đó Đô Thành bên ngoài, hai người bấm ngón tay tính toán, mới phát hiện, bọn họ mục tiêu, đã rời đi nơi này, một đường hướng bắc đi.

Hai người nhìn nhau, đều cảm giác được, này Khổ Đạo Nhân đạo hạnh, phỏng chừng không thấp.

Nếu hán không là lại làm sao có thể chuyện xảy ra trước cảm giác nguy hiểm, sau đó chạy trốn? Nhắc tới Khổ Đạo Nhân đột nhiên có chuyện rời đi, kia cũng không tránh khỏi quá khéo nhiều chút.

Vì vậy, hai người đổi lại phương hướng, hướng Bắc Trục đuổi theo đi.

Trên đường, hai người càng càng cẩn thận thu liễm tự thân khí cơ, miễn đối phương tùy tiện suy tính ra.

Như thế như vậy, lại việc trải qua mấy cái ngày đêm, hai người đã xuyên qua kia mịt mờ đại thảo nguyên, đi tới một mảnh xa lạ địa vực. Chỉ thấy khu vực kia, trọng sơn trùng điệp tầng tầng lớp lớp, Thiên Phong vạn khe rậm rạp chẳng dứt. Khô đằng quán quanh cây già, cổ tùng lao chụp cao nhai. Hồ gấm viên hí trong rừng, hạc minh(kêu) ung lệ nhỏ lên cao.

Mở ra giữa chân mây thụ nhân, có thể thấy kia trong núi xa, có Thụy Khí bùng bùng, cũng có Yêu Thiên xông tiêu, hắc khí đầy trời, hiển nhiên ở trong núi sâu kia, có Đại Yêu dần dần không nhìn thấy.

Nhị Thanh không biết, vùng đất này tại hán nhớ bên trong cái thế giới kia, có hay không cũng giống vậy tồn tại.

Mặc dù nhìn như hung hiểm, nhưng hai người cũng là người tài cao gan lớn, dứt khoát ngự mã lên son.

Mấy ngày sau, lúc hai người từ kia thiên sơn vạn thủy bên trong xuyên qua, hẳn liền biết hiểu, cái thế giới này, cùng hẳn trong trí nhớ cái thế giới kia, quả nhiên là có sự khác nhau rất rõ ràng.

Bởi vì lúc này ra bọn hắn bây giờ trước mặt, là một mảnh mênh mông bát ngát, khói sóng mênh mông đại dương.

Chiều tà bỏ ra một mảnh ánh chiều tà, đem kia mảnh nhỏ đại dương cũng nhuộm thành một mảnh vàng óng.

Giương mắt nhìn lên, có thể thấy xa xôi đại dương sâu bên trong, có tường quang Thụy Khí đằng tại Cửu Tiêu.

Nghĩ đến, kia có lẽ chính là này Bắc Hải Long Cung vị trí phương vị đi!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Biển cả hưng thịnh sóng

(yêu cầu xuống nhóm, cảm ơn!)

Trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá nhảy. Hai người vượt qua núi non trùng điệp, trú ngựa tại sườn dốc, nhìn kia mênh mông bát ngát đại dương, lòng dạ cũng biến thành trống trải.

"Gió nổi lên bèo tấm nhẹ, biển cả hưng thịnh vì lan. Tà dương chiếu kim huy, nghìn sóng lớn phách sườn dốc."

Nhất thời tâm thần sáng khoái, Nhị Thanh liền thuận miệng ngâm bài thơ.

Đại Bạch nghe liền cười: "Sur đệ, trước đôi câu cũng không phải là rất đúng ý vào nha!"

Nhị Thanh cười ha ha nói: "Sur tỷ chó có nghiên cứu kỹ, này bất quá thuận miệng nói như vậy, sur tỷ đem trở thành về tới nghe là được! Chúng ta cũng không phải là kia nghiên cứu học thuật người, chỉ cầu thắng thần phát biểu hưng ý. Về phần chi tiết, cũng không cần như vậy chú trọng, nghe một chút là được."

Đại Bạch cười cười, rồi sau đó sắc mặt nghiêm lại, bấm ngón tay nhẹ nhàng đẩy coi như, nhẹ nói: "Kia Khổ Đạo Nhân thoát nhìn là ra biển đi, này tặc nhân ngược lại thật có thể chạy!"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Quả thật rất có thể chạy! Bất quá, lần này nhìn hẳn còn có thể chạy đi đâu!"

Rồi sau đó, hai người đem đôi ngựa cùng Hồng Lăng lưu lại nơi này sườn dốc một bên, lại ở trên ngọn núi này đơn giản bày một pháp trận, giấu ngọn núi này, cũng dặn dò bọn họ không nên chạy loạn, an tâm tại vực này bọn họ trở lại.

Hai ngựa một hồ tu vì quá mức nhỏ, Nhị Thanh cùng Đại Bạch nếu là mạng của bọn hắn đồng thời, được (phải) phí không ít lực. Dù sao đây là đang đại dương bên trên, hai ngựa mặc dù đều có thể lặn ba mà đi, nhưng thời gian không thể nào duy trì quá dài. Lại nếu là thật sự cùng kia Khổ Đạo Nhân đấu, còn phải phân lòng chiếu cố bọn họ.

An bài xong hết thấy sau, trăng sao đã nhô lên cao, rồi sau đó hai người đành vịn giá vũ đi.

Trăng sáng sao thưa, ánh trăng rọi mặt biển, diệu khởi tầng tầng ngân lân.

Rong chơi trong mây mù, gió đêm bên tai bờ gào thét, ánh sao tựa như có thể đụng tay đến.

Nhưng mà, như thế để cho người thích ý cảnh đẹp, hai người lại tựa hồ như không có tâm tình đi lãnh hội.

Bọn họ nhìn nhau, lông mi đỉnh có chút hơi cau lại đứng lên.

Ngay vừa mới rồi, đạo kia sâu xa thăm thăm khí tức, đột nhiên đoạn.

"Xuất hiện loại tình huống này, đoán chừng là tên kia dùng trận pháp giấu tự thân khí cơ, là bằng vào chúng ta mới đối với hắn mất đi cảm ứng." Nhị Thanh suy đoán nói.

Đại Bạch gật đầu một cái, nói: "Xem ra vị này Khổ Đạo Nhân trận pháp thành tựu, quả thật phi phàm!"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Có thể bày kia Thất Sát Tỏa Hồn Trận, còn có thể bày kia kích động thức trận pháp người, kỳ trận pháp thành tựu tự nhiên không phải chuyện đùa. Nhưng mà, không sợ hắn dùng trận pháp ẩn nấp tự thân khí cơ, chỉ sợ người này bày đại trận, chờ chúng ta một con chui vào!"

Hai người mặc dù nói như vậy, nhưng tốc độ lại chưa giảm chút nào, chẳng qua là trong bụng âm thầm cảnh giác.

Phi hành hơn nghìn dặm, minh nguyệt xuống phía tây, gặp dưới ánh trăng mặt biển xa xa, có tối sầm ảnh như cự thú bàn phục, hai người hạ xuống tốc độ, chậm rãi trôi nổi đi trước.

Phụ cận đi xuống nhìn xuống, có thể thấy một tiểu đảo tọa lạc ở trong biển, trên đảo nhỏ cự mộc chọc trời, nhưng lại không nghe thấy bất kỳ côn trùng kêu vang tiếng chim hót, chỉ có sóng lớn cuộn cuộn tiếng, có vẻ hơi an tĩnh quá đáng.

Hai người nhìn nhau, Đại Bạch liền truyền âm nói: "Nghĩ đến, chắc là nơi đây!"

Nhị Thanh gật đầu một cái, truyền âm trả lời: "Sư tỷ, không bằng, chúng ta như vậy "

Đại Bạch nghe gật đầu một cái, rồi sau đó hai người song song một cái xoay người, hóa thành nhất thanh nhất bạch hai cái dải hơn thước con rắn nhỏ, từ không trung, một đầu đâm vào kia ngân sóng bên trong.

Trải qua kia Thanh Y động đã hơn một năm tu hành, Đại Bạch cũng sắp này Đại Tiểu Như Ý thuật nắm giữ.

Hai người hóa thành con rắn nhỏ, lặn vào trong biển, rồi sau đó hướng hòn đảo nhỏ kia, lặng lẽ tiến phát.

Bây giờ Nhị Thanh Đại Tiểu Như Ý thuật, đã có thể thay đổi tự thân khí tức, Đại Bạch cũng là như vậy. Ngày đây, hai người hiện ra nguyên hình, biến thành con rắn nhỏ, trên người khí tức, cũng biến thành phổ thông đứng lên.

Đạo tới bên bờ, tại sa địa bên trên chậm rãi hướng phía trước bò đi.

Không lâu lắm, hai người liền nghe được tiếng côn trùng kêu, thỉnh thoảng còn có mấy tiếng dạ kêu kêu âm thanh, khiến cho quyền này gần vắng lặng đảo nhỏ, càng lộ vẻ âm u.

Nhị Thanh nghĩ đến, hòn đảo nhỏ này đoán chừng là bị kia Khổ Đạo Nhân bày trận pháp, luôn miệng thanh âm cũng cùng ngăn cách ngoại giới mờ. Chỉ bất quá, trận pháp này, tựa hồ cũng không cự tuyệt nhỏ yếu sinh mệnh tiến vào.

Nhị xà hướng trong đảo bò đi, chẳng biết lúc nào, thiên đã sáng lên, ánh sáng mặt trời từ đông lên, biển khơi giống như say rượu tựa như, mặt mũi hồng hào, theo gió rạo rục.

Nhị Thanh bơi lên một góc xanh thiên đại thụ, lắc đầu nhìn chung quanh, nhưng lại không có bất luận phát hiện gì.

Cái tình huống này, để cho Nhị Thanh ít nhiều có chút lúng túng.

Đại Tiểu Như Ý thuật, có thể thay đổi tự thân lớn nhỏ cùng khí tức, nhưng nhưng không cách nào để cho hắn biến thành vật khác loại. Mà có thể biến hóa vì những thứ khác loại vật Biến Hóa Chi Thuật —— thai hóa dịch hình, hắn còn chưa học thành.

Thiên Cương 36 cách biến hóa bên trong, đủ loại Biến Hóa Chi Thuật, thật ra thì tùy theo từng người.

Tỷ như kia Di Tinh Hoán Đầu Chi Thuật, ở Đại Bạch địa tu tập bên dưới, tu tu, liền biến thành Di Hồn Đại pháp. Mà Nhị Thanh ở nơi này Di Hồn trên căn bản, lại đem này Di Hồn phương pháp, biến thành Di Hình Hoán Ảnh thuật, chính là đem hai người vị trí đối nhau xuống.

Tỷ như Nhị Thanh ban đầu lấy thân mình đem Đại Bạch thay đổi, thay Đại Bạch chịu kia Trảm Yêu kiếm một kiếm, chính là Di Tinh Hoán Đầu Chi Thuật biến dạng pháp thuật —— Di Hình Hoán Ảnh.

Ngày đây, thai hóa dịch hình thuật, theo Nhị Thanh, hoàn toàn là có thể phân ra chừng mấy loại chi nhánh đến, nếu không Thiên Cương 36 như vậy Biến Hóa Chi Thuật bên trong, cũng không có rõ ràng biến hình thuật.

Mà 'Dịch hình '. liền có biến hình ý tứ.

Đáng tiếc, thuật này, hắn còn không có cẩn thận nghiên cứu qua.

Vốn là hảo hảo ở tại Thanh Thành Sơn tu hành, tu cái tám mươi một trăm năm, Nhị Thanh cảm giác mình hoàn toàn có thể mạng Thiên Cương 36 cách

biến hóa đều nhất nhất học hết.

Tuy nói hần hiểu ra đi ra Thiên Cương 36 như vậy Biến Hóa Chi Thuật, có thể sẽ có chút lệch, nhưng không cần biết lệch không lệch, có thể từ nơi này 36 như vậy Biến Hóa Chi Thuật bên trong ngộ ra chút, đó chính là tạo hóa.

Có thể không biết làm sao được Ngọc Đế lão nhân gia ông ta nhàn rồi không chuyện gì liên quan (khô), một chút chuyện nhỏ đều phải nhúng tay, hần cũng chỉ đành cùng sư tỷ hai người xuống núi du lịch.

Kể từ đó, rất nhiều thuật pháp cũng còn không lĩnh ngộ, đi khỏi sự đến, tự nhiên không tiện lắm.

Nếu là lúc này có thể biến thành tiểu điều, hần hoàn toàn có thể ở không trung giương cánh bay lượn, không cần giống như bây giờ vậy, chỉ có thể ở trên đất khổ cực địa du đường.

Cũng may hần bây giờ còn có hạng nhất nhân loại bình thường không có bản lãnh, đó chính là Thú Ngừ.

Tìm hai cái chim tước, đơn giản hành cái pháp, hỏi một chút, liền rõ ràng.

Hai người như cũ duy trì hai cái con rắn nhỏ bộ dáng, hướng ở giữa hòn đảo nhỏ bỏ đi.

Trên đảo nhỏ, cự mộc chọc trời, cỏ đặng dây dưa thụ, giương mắt nhìn lên, cây mây ngay cả cây mây, thụ tiếp tục thụ, che khuất bầu trời. Vô số chim tước tại trong bụi cây kêu to, vô số loài rắn ở giữa rừng ẩn núp.

Cùng nhau đi tới, chim tước cùng loài rắn, là hòn đảo nhỏ này thường thấy nhất hai loại động vật.

Cái này cũng dễ dàng hơn Nhị Thanh cùng Đại Bạch hành động. Chẳng qua là nhất thanh nhất bạch hai cái màu sắc rõ ràng con rắn nhỏ bơi chung động, nhìn, khá có chút quái dị a.

Nhưng mà, trên người hai người khí tức đều đã thu liễm che giấu, kia Khổ Đạo Nhân tự nhiên khó mà biết được truy kích hần địch nhân đã tới.

Lúc này hần, chính vui ở một trong sơn động, cau mày cho mình bói quẻ.

Kết quả nhìn quái tượng khó bề phân biệt, Khổ Đạo Nhân một bộ sầu mi khó khăn triển.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Trận trận liên kết

(yêu cầu xuống nhóm, cảm ơn!)

Khổ Đạo Nhân, người cũng như tên, mặt mũi gầy gò sắc đau khổ, giữa chân mày khó chịu hóa không mở. Trên đỉnh đạo kế qua loa cuộn, một nhánh gỗ trầm nghiêng bên trong xen vào. Xanh thẫm đạo bào nhuộm vết bẩn, bộ dáng xem ra cái gì lồi thối.

Khổ Đạo Nhân vốn không kêu Khổ Đạo Nhân, chỉ vì lúc còn trẻ, tự do phóng khoáng nhẹ hiệp khách, sau phạm tội, vì tránh quan phủ đuổi bắt, cùng với kẻ thù địa đuổi giết, mà vào núi làm đạo sĩ.

Lúc mười mấy năm sau, hần sư thành xuống núi, mới biết chính mình kẻ thù tìm tới cửa, đem cha mẹ của hần vợ con tộc nhân cả nhà cũng cho diệt.

Vì vậy, hần mới đem chính mình đạo hiệu đổi thành 'Khổ Đạo Nhân'.

Hần thù kia nhà, chính là tiểu hòa thượng rõ Lý sư phụ. Sau đó cũng không biết tiểu hòa thượng kia sư phụ vì sao khám phá hồng trần, xuất gia làm hòa thượng, còn tưởng là Thượng Thiên Lâm Tự chủ trì.

Khổ Đạo Nhân tìm không được kẻ thù, liền gia nhập Khẩu Thiên Sư thế lực, âm thầm mượn cổ thế lực này tới thay hần tìm kẻ thù. Thời gian không phụ

khổ tâm nhân, trải qua mấy phen khổ tìm, cuối cùng bị hấn tìm tới.

Rồi sau đó, mới có Khổ Đạo Nhân bày Thất Sát Tỏa Hồn Trận, tàn sát Thiên Lâm Tự trên dưới chuyen.

Chẳng qua là chẳng biết tại sao, người này lại chạy đến Nhu Nhiên quốc đi, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc này mới một đường truy tìm đi qua. Kết quả lão già này ngược lại cũng lạnh lợi, cho mình bói một quẻ, sau đó lại chạy.

Trải qua mấy ngày nữa đêm truy tìm, Nhị Thanh bọn họ mới đuổi theo tới nơi này.

Lúc xế trưa, Nhị Thanh cùng Đại Bạch xuyên qua kia mảnh nhỏ rừng rậm, đi tới hang núi này trước. Kết quả còn chưa chờ Nhị Thanh cùng Đại Bạch mở ra đánh lên, Nhị Thanh liền kích động trận pháp.

Nguyên lai, kia Khổ Đạo Nhân tại chính mình bên ngoài sơn động, còn bày một trận pháp, trận pháp này là dùng để ngăn cách dã thú chi dụng. Trên hòn đảo nhỏ này, phủ đầy đủ loại độc trùng, hấn tự thì sẽ không hy vọng chính mình nửa đêm nghỉ ngơi, hoặc là ngồi tĩnh tọa lúc, bị những tiểu tử này cho chích cắn một cái.

Kết quả Nhị Thanh dưới sự khinh thường, trực tiếp gần đụng vào tòa trận pháp này.

Trong sơn động, chính đang đối với khổ bề phân biệt quái tượng khổ tư mình tưởng Khổ Đạo Nhân, cảm giác ngoài động trận pháp bị xúc động, liền dọa cho giật mình, vội vàng bay vút mà ra.

Cúi đầu nhìn trước sơn động mới có cái Tiểu Thanh Xà ở đó ngẩng đầu dò xét nào, kia Khổ Đạo Nhân không khỏi thở phào, rồi sau đó vừa giận mắng lên, "Ngay cả người tiểu súc sinh này cũng dám tới làm ta sợ, chết đi cho ta!"

Kia Khổ Đạo Nhân nén giận gơ tay lên, hướng Tiểu Thanh Xà chỉ một cái, liền thấy kia đầu ngón tay có huyền quang ngưng tụ cũng bắn tán loạn mà ra, hướng Tiểu Thanh Xà đầu rắn nhanh bắn đi.

Có thể thấy này Khổ Đạo Nhân trong đầu quả thật rất phiền não, nếu không đường đường người trong tu hành, như thế nào lại đối với một cái nhìn như vô hại Tiểu Thanh Xà xuống này lạt thủ?

Nhưng mà hấn lại không ngờ tới, kia Tiểu Thanh Xà thân hình chuyển một cái, một cái Thuần Thân, biến mất ở trước mắt. Rất nhanh, một đạo bóng người màu xanh liền cách kia Khổ Đạo Nhân khoảng nửa trượng địa phương hiện lên, một thanh kiếm sắc mùi kiếm cách này Khổ Đạo Nhân cổ chưa đủ nửa thước, nhưng lại không thể tiến thêm, rồi sau đó thân ảnh kia lại trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi.

Kia Khổ Đạo Nhân bị một màn này dọa cho giật mình, rồi sau đó lại cười ha ha nói: "Người nói ta không làm bất kỳ chuẩn bị gì gần dám mạo hiểm nhưng đi ra? Hòn đảo nhỏ này trải qua ta mấy năm qua này địa bố trí, cũng sớm đã phủ đầy đủ loại trận pháp, vì chính là phòng ngừa một ngày nào đó kẻ thù giết tới."

Hấn đứng chấp tay, ngẩng đầu nhìn chung quanh, nói: "Nói đi! Người là ai? Lại vừa là thay ai báo thù?"

Khổ Đạo Nhân lời mới vừa dứt, một đạo kiếm quang liền hướng hấn chém thẳng tới.

Nhưng mà hấn lại chưa từng chớp mắt, trơ mắt nhìn kia trăm trượng kiếm quang từ thiên đánh xuống, lại ở trước mặt hấn một trượng nơi không thể tiến thêm. Chỉ thấy một đạo cao vài chục trượng thần linh hư ảnh hiện lên không trung, cùng sử dụng cự kiếm ngăn trở đạo kia chặt chém đi xuống kiếm quang.

Khổ Đạo Nhân thần giác nâng lên, cười nói: "Thực lực không tệ, nhưng mà muốn phá vỡ ta đây Kim Cương hộ pháp đại trận, nhưng vẫn là quá mức miễn cưỡng. Nói đi! Người rốt cuộc là ai? Người mặc dù dùng kiếm, nhưng lại biết kia Ấn Thân Chi Thuật, còn có thể hóa thân làm xà, hiển nhiên không phải là cái gì nhân loại, vừa phi nhân loại, lại vì sao tới đây xen vào việc của người khác? không ra được sao?"

Khổ Đạo Nhân cười hắc hắc đứng lên, nói: "Vậy cũng chớ trách ta hạ ngoan thủ, trận khởi!"

Hấn đột nhiên biến sắc mặt, mặt đầy tàn nhẫn,

Mấy đạo huyền quang từ trong tay hấn tóe ra, hướng mấy cái phương hướng nhanh bắn đi. Rồi sau đó liền thấy trận pháp ánh sáng bắn ra bốn phía, mấy tòa đại trận huyền quang phóng lên cao.

Vạn Tượng Mê Tung Trận, Tứ Tượng trận, Ngũ Hành đại trận, Thất Tinh Bát quái trận, Cửu Thiên Di La trận, Kim Cương hộ pháp trận trận ngay cả trận, trận bộ trận, một vòng tiếp một vòng, hỗ trợ lẫn nhau.

Nhị Thanh hiểu được, người này thật là trận pháp chi đạo thiên tài.

Tu sĩ tâm thường, có thể tinh thông mấy tòa đại trận, thế là tốt rồi. Mà người này, lại đem những trận pháp này liên hợp lại, trong trận bộ trận, trận lại liền với trận, thật là không tưởng tượng nổi.

Vạn Tượng Mê Tung Trận bên trong, ảo ảnh thay nhau nổi lên, cạm bẫy hóa đào nguyên, đào nguyên hiện sát cơ. Tứ Tượng trận bên trong Tứ Linh cuộn thủ nhất phương, hung hiểm nhưng là một mực nhưng. Ngũ Hành trong đại trận, Ngũ Hành Chi Lực lưu chuyển, sát cơ nổi lên ẩn nấp. Thất Tinh Bát quái trận bên trong, quỹ dị liên tiếp hiện, hung hiểm khó biết

Nhị Thanh cùng Đại Bạch ẩn thân ở trong trận, Đại Bạch vận lên pháp nhãn, Nhị Thanh là mở ra giữa chân mây thụ nhãn.

Những trận pháp này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng có thiệp trư, tuy nói không coi là tinh thông, nhưng phương pháp phá giải nhưng cũng rõ. Chẳng qua là trận này trung sáo trận, cũng không biết dùng tâm thường phương pháp, có thể hay không giải quyết.

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, cười khổ nói: "Thật là không nghĩ tới, tên kia cư nhiên như thế cẩn thận một chút, sợ ý một chút, liền đến hắc đạo."

Đại Bạch lắc đầu nói: "Điều này cũng tại thân kỳ sư đệ, ai ngờ người này như thế tham sống, lại tại mấy năm trước liền ở chỗ này làm như vậy bố trí. Nghĩ đến hắc cũng trong lòng biết chính mình tạo xuống sát nghiệt vô số, này đây mới ở chỗ này bày trận pháp, ngăn trở cừu địch đi!"

Nhị Thanh gật đầu một cái, nói: "Sư tỷ, ta tới tìm trận pháp nhược điểm, rồi sau đó chúng ta liền thủ phá trận, ta cũng không tin, dựa vào chúng ta sư tỷ đệ, những trận pháp này sẽ phá không đi!"

Ở Nhị Thanh giữa chân mây thụ nhãn bên trong, Vạn Tượng Mê Tung Trận không còn là ảo ảnh, mà là từng đạo tung hoành lui tới khí tia (to), khí tia (to) lớn có nhỏ có, có sơ có mật.

Mà những thứ kia khí tia (to) căn nguyên, chính là những thứ kia chôn ở dưới đất ngọc thạch.

Ngọc thạch bên trong Thiên Địa Tinh Khí chịu pháp lực thôi phát, bị dất dẫn ra, cùng với khác ngọc thạch bên trong Thiên Địa Tinh Khí liên kết, tạo thành một cái khâu, khiến cho thiên địa này tinh lực có thể thông qua một cái trước quỹ tích tiến hành lưu chuyển, mà sẽ không trực tiếp tiêu tan hết, lại còn hấp thu ngoại giới thiên địa tinh lực lấy bổ thân mình.

Nếu không biết những trận pháp này, suy nghĩ (muốn) muốn phá trận, chỉ có thể vận dụng man lực phá giải. Mà nếu dùng man lực phá giải, đụng phải mình đao mình thương trận pháp, đao cũng không sao. Nhưng nếu là đụng phải giống như Vạn Tượng Mê Tung Trận loại này trận pháp, rất có thể gần sẽ ở đây trong trận pháp vòng tới vòng lui, cho đến sức cùng lực kiệt.

Mà những thứ kia đối với lần này trận giải, chỉ cần tìm tới Trận Cơ, cũng chính là kia ngọc thạch, cũng đem trận này cơ phá vỡ, thậm chí chỉ cần phá vỡ một cước, là được khiến cho trận pháp này vận chuyển bất linh, từ đó phá trận.

Đối với Nhị Thanh mà nói, những trận pháp này trong mắt hắc, phá giải cũng không quá khó khăn.

Hồi phiên toái, là kia Tứ Tượng trận cùng Kim Cương hộ pháp đại trận loại này trận pháp. Loại này trong trận pháp có thủ trận chi linh, một khi kẻ phá trận vào trận, thủ trận chi linh liền sẽ trực tiếp hướng kẻ phá trận xuất thủ.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Lộng khéo thành vụng

Trận pháp đồng thời, kia Khổ Đạo Nhân liền xoay người đi vào sơn động, ngồi ở đó suy nghĩ đứng lên. Suy nghĩ mới vừa rồi cái kia Thanh Xà yêu rất cuộc là thần thánh phương nào, tại sao lại dễ mất tới hắc?

Hắn tự nhận đã biết cả đời đến, giết người vô số, nhưng giết xà, cũng chỉ có ở trên hòn đảo nhỏ này giết được khá nhiều nhiều chút. Mà thanh xà này yêu, hiển nhiên không phải là trên toà đảo này yêu vật.

Nếu thật là trên đảo này yêu vật, mấy năm trước hắc tới trên toà đảo này lúc, nên xuất hiện.

Nhưng mà, còn chưa chờ hắc nghĩ ra cái như thế về sau, hắc liền đột nhiên nhảy cồm lên, rồi sau đó vội vội vàng vàng chạy đến cửa hang, hướng trận kia trông được đi.

Chỉ thấy kia Liên Hoàn Trận bên trong, Tứ Tượng trận Tứ Linh chẳng biết lúc nào đã biến mất.

Chỗ ngồi này Tứ Tượng trận, có thể nói là chỗ ngồi này Liên Hoàn Trận bên trong, mấu chốt nhất một cái vòng.

Trận này toàn diện bao trùm đảo nhỏ, bốn cái phương vị đều có thủ Trận Linh thủ hộ. Lấy Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ Tứ Linh làm trận pháp thủ hộ linh, lấy Nhị Thập Bát Tinh Tú diễn hóa xếp hàng, trận pháp một khi vận chuyển, do Thiên Địa Tinh Khí ngưng tụ mà thành Tứ Linh, sẽ gặp tự bản thân trấn thủ tứ phương.

Còn lại trận pháp khảm bộ ở nơi này Tứ Tượng trận pháp bên trong, muốn phá vỡ còn lại trận pháp, liền trước phải phá vỡ trận này. Mà một khi muốn phá vỡ trận này, liền phải đối mặt kia bốn đầu thủ hộ Trận Linh.

Mà ở này Tứ Tượng trận pháp hai mươi tám cái Trận Cơ nơi, tất cả lấy Vạn Tượng Mê Tung Trận bao trùm, muốn phá vỡ này Tứ Tượng trận pháp, thì phải trước phá vỡ kia Vạn Tượng Mê Tung Trận.

Chỉ khi nào đi phá kia Vạn Tượng Mê Tung Trận, bốn Trận Linh sẽ gặp tự bản thân công kích kẻ phá trận. Lại kiêm còn lại trận pháp tương phụ, một khi kẻ phá trận hơi không cẩn thận, chính là hung hiểm khó dò.

Khổ Đạo Nhân bày những trận pháp này, có thể nói là cố gắng cả đời trận pháp cảm giác ngộ. Nhưng mà, nếu là đối thành còn lại kẻ phá trận, có lẽ còn có thể kiến công, có thể hết lần này tới lần khác đụng phải Nhị Thanh.

Tuy nói Đại Bạch cũng luyện thành có pháp nhãn, có thể có lúc pháp nhãn cũng sẽ chịu trận pháp mê muội, nhưng là Nhị Thanh con mắt độc kia, nhưng là trực tiếp đem các loại biến thành khí tia (to), khám phá hành tàng, trực thấu bản chất.

Lúc này, ở Khổ Đạo Nhân trong mắt, nhưng là không thấy Nhị Thanh bóng người, chỉ nghe kia bị hấn bày trận pháp Trận Cơ nơi, thỉnh thoảng truyền tới ngọc nát tiếng rắc rắc.

Tình huống này, trực tiếp hù dọa Khổ Đạo Nhân giật mình.

Hắn thế nào cũng không nghĩ tới, thanh xà này yêu lại đối với trận pháp chi đạo có tài nghệ như vậy. Trong bụng hoảng sợ đồng thời, xoay người trở về động, thu thập đồ đạc, rồi sau đó vội vã rời đi.

Hắn ẩn nấp thân thể, lén vào những trận pháp đó bên trong, từ những trận pháp đó bên trong lặng lẽ rời đi.

Hắn biết, từ mới vừa rồi hắn bản thân nhìn thấy cái tình huống này đến xem, kia Thanh Xà yêu sớm muộn sẽ phá đi những trận pháp đó. Lúc này không trốn, các loại (chờ) trận pháp kia bị hắn phá vỡ, liền lại cũng trốn không.

Luôn luôn cẩn thận đề đặt hắn, trực tiếp lựa chọn đi trước thoát đi.

Tại hắn nghĩ đến, đối phương cho dù có thể phá trận, khẳng định cũng cần thời gian nhất định.

Thừa dịp khoảng thời gian này, có thể chạy được bao xa liền chạy bao xa đi!

Nhưng mà, Khổ Đạo Nhân lại không ngờ tới, hắn không chạy ngược lại vẫn được, hắn vừa chạy liền bị Nhị Thanh phát hiện ra. Tại hắn kia mi tâm thụ nhân bên trong, Khổ Đạo Nhân hết thấy hành tàng, tất cả như đêm tối đèn sáng.

Đang ở phá trận Nhị Thanh thấy tình huống này, không khỏi sững sờ, rồi sau đó mắt cười lên.

"Sur đệ, sao?" Đại Bạch thấy Nhị Thanh bật cười, không hiểu nói.

Nhị Thanh cười nói: "Sur tỷ tạm thời nghỉ ngơi một chút, có lẽ chúng ta cũng không cần phí này lực."

"Ừ?" Đại Bạch vẫn không hiểu.

Nhị Thanh cười nói: "Lão già kia muốn trốn đi, chúng ta lại trong tối đi theo hắn, các loại (chờ) cách xa hòn đảo nhỏ này sau khi, vậy hắn còn chưa phải là theo chúng ta xử trí?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi sững sờ, nhẹ nói: "Có thể những trận pháp này như không phá vỡ, lưu ở nơi đây, nếu có người không biết tới, hắn là hại người?"

Nhị Thanh cười nói: "Chờ thu thập lão già kia, chúng ta về lại nơi này từ từ phá giải không muộn."

Đại Bạch gật đầu một cái, rồi sau đó liền gặp Nhị Thanh đưa tay đi kéo tay nàng.

Đại Bạch tay mát lạnh, lui về, nháy mắt to nói: "Sur đệ, nam nữ thụ thụ bất thân!"

Nhị Thanh ho nhẹ xuống, nói: "Chẳng qua là kẻ tạm thời, sur tỷ chớ trách, đi!"

Hắn vừa nói,

Lần nữa nhanh chóng đưa tay, đem Đại Bạch bàn tay trắng nõn nắm trong tay, kéo nàng liền chạy.

Đại Bạch gặp Nhị Thanh da mặt đầy như vậy, lại không thấy hấn còn nữa động tác khác, cũng liền theo hấn đi, chẳng qua là trong thần sắc, ít nhiều có chút không được tự nhiên.

Nhị Thanh đương nhiên sẽ không đi đâm thủng, tránh cho chọc giận giai nhân, chẳng qua là âm thầm cảm thụ trong tay truyền tới trơn nhẵn cùng ôn nhuận, rồi sau đó kéo nàng nhảy trái nhảy phải, hướng ngoài trận lao đi.

Khổ Đạo Nhân đi tới đảo nhỏ bên cạnh, từ trong lòng ngực móc ra một khối màu xanh lá cây, nhìn như ngọc phiến như thế vật kiện, hướng hải lý ném đi, miệng lầm bầm.

Liền thấy kia ngọc phiến rơi vào liền phòng, trong nháy mắt hóa thành một tấm dài ba trượng, rộng một trượng lục trúc bè.

Khổ Đạo Nhân điểm mũi chân một cái, người nhẹ nhàng bên trên kia trúc phiệt, mà chân sau xuống pháp lực thúc giục, liền thấy kia lục trúc bè như như mũi tên rời cung Phá Lãng đi.

Tốc độ nhanh, so với Nhị Thanh cùng Đại Bạch đẳng vân giá vũ thuật cũng không hề yếu.

Gặp tình huống như vậy, Nhị Thanh liền suy nghĩ, này Khổ Đạo Nhân tu vi cũng không tính sâu, có thể dựa vào kia mảnh nhỏ lục trúc bè, lại có thể đem tốc độ tăng lên đến đây, hiển nhiên kia mảnh nhỏ lục trúc bè định vật phi phạm.

Cùng Đại Bạch nhìn nhau, hai người trong nháy mắt tăng thêm tốc độ.

Mà lúc này, Đại Bạch cũng không để lại dấu vết mà đem bàn tay trắng nõn từ Nhị Thanh bàn tay bên trong rút ra, mặt có chút nóng bỏng, cũng không biết là mặt trời này vô cùng cay độc, hay lại là còn lại khác nguyên nhân.

Nhị Thanh cũng không để bụng, thậm chí coi là không có phát hiện.

Hai người yên lặng một hồi, Đại Bạch hỏi: "Khi nào hạ thủ?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Đợi lát nữa, chỉ cần cách xa hòn đảo nhỏ kia, một khi động thủ, ở trong biển này, lão già kia nhất định là lên trời vô lối, xuống đất không đường."

Đại Bạch gật đầu một cái, không nói nữa, chẳng qua là âm thầm xem nhìn phía dưới khói sóng mênh mông, sóng lớn lẫn lộn đại dương. Thình thoảng liếc mắt nhìn kia ở sóng lớn bên trong chìm chìm nổi nổi lục trúc bè.

Chờ đợi thời gian, luôn là tương đối rất dài.

Cũng may giữa lẫn nhau tốc độ đều không chậm, cũng không lâu lắm, hòn đảo nhỏ kia bóng người liền đã biến mất ở tại bọn hấn phía sau, Nhị Thanh liền đối với Đại Bạch tỏ ý xuống, âm thầm hướng nàng truyền âm.

Đại Bạch gật đầu một cái, chỉ kết pháp quyết, bóng người trong nháy mắt dễ dàng cho trong mây mù giấu.

Nhị Thanh tại trên đám mây tung người mà xuống, hướng kia lục trúc bè bên trên Khổ Đạo Nhân, một kiếm bổ tới.

Kiểm quang hóa thành lưu quang, hướng phía dưới hải vực chém tới.

Khổ Đạo Nhân cảm giác ác phong trước mắt đánh tới, bản năng khỏi động đến trúc phiệt bên tránh. To lớn kiếm quang cơ hồ là lau qua kia lục trúc bè chém xuống, chém ra gần ngàn trượng mặt biển, vền lên sóng biển gần trăm trượng.

Khổ Đạo Nhân bị này thoảng một cái, đặt mộng ngồi ở trúc phiệt bên trên, trợn mắt há mồm ngẩn đầu nhìn đứng lơ lửng giữa không trung bóng người màu xanh. Thân ảnh kia, áo xanh hắc phát, múa may theo gió, lưng đeo trường kiếm, chân dăng vân lý, giữa chân mây một đạo vết đỏ, bộ dáng tuấn đạt thoát tục, thần sắc lạnh lạnh ác liệt.

Khổ Đạo Nhân thấy vậy, thần giác thâm rút ra, hấn vốn tưởng rằng, những trận pháp đó cho dù là trời không được cái này Thanh Xà yêu, ít nhất cũng có thể đưa hấn kéo ở đó trong trận một ít thời gian.

Nơi nào nghĩ đến, hấn mới rời khỏi hòn đảo nhỏ kia không bao lâu, đối phương liền đã đuổi theo tới.

Suy nghĩ một chút, Khổ Đạo Nhân liền tức giận vô cùng, ngẩng đầu quát hỏi: "Người xà yêu kia, vì sao gây sự với ta?"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Chương 65: Mời người đi chết

Nhị Thanh hạ xuống thân hình, nói: "Không gì khác, chỉ vì người giết người quá nhiều, nghiệp chướng nặng nề a."

Khổ Đạo Nhân thật chặt nằm ở đó lục trúc bè bên trên, theo chập trùng dạng. Đợi kia bị một kiếm chém ra trăm trượng tới biển sâu kênh lần nữa bị nước biển lấp đầy, hần mới đứng dậy quát lên: "Người là Xà Yêu, nhân loại thấy người các loại (chờ) Yêu Loại tất cả kêu đánh tiếng kêu giết, hận không được giết chết cho thống khoái! Có thể người vì sao còn phải ngược lại trợ giúp nhân loại? Như bị còn lại Yêu Loại biết được chuyện này, người há không bị trở thành trò cười?"

Nhị Thanh thần giác có chút dương dương tự đắc, cười nói: "Có thể người, là loài người a!"

"..." Khổ Đạo Nhân nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, nhẹ quát lên: "Người yêu nghiệt này, vì sao như thế xen vào việc của người khác? Ta chờ người loại chuyện, cùng người yêu nghiệt này lại có quan hệ gì?"

Nhị Thanh sờ lên cằm, ngẩng đầu nhìn trời, suy nghĩ một chút, nhẹ tay trái nắm quyền, đâm xuống lòng bàn tay trái, 'A' âm thanh, nói: "Nghĩ đến, ta đúng là có chút xen vào việc của người khác."

Kết quả không đợi Khổ Đạo Nhân mắng hần, hần lại nói tiếp: "Bất quá, người cũng biết, chúng ta người trong tu hành, làm việc từ trước đến giờ phải ý nghĩ thông suốt, bất luận thiện niệm cũng tốt, ác niệm cũng được! Trách chỉ trách, ta là một cái tâm địa thiện lương Xà Yêu đi! Thấy người làm cấp độ kia chuyện ác, liền không khỏi sinh lòng tức giận, lúc này tức giận không cần thiết, ý nghĩ liền không cách nào thông suốt, ý nghĩ không thông đạt đến, liền có ngại tu hành. Nay đây, cho ta tu hành chi lộ có thể càng trót lọt, mời người đi chết! Có thể hay không?"

"Người... Người..."

Khổ Đạo Nhân ngón tay run rẩy chỉ hần, giận đến ngay cả lời đều không nói được.

Đã lâu, hần mới cười lạnh nói: "Yêu nghiệt liền là yêu nghiệt, cũng dám tự xưng là lương thiện! Chỉ vì người khác có trưởng ngại người tu hành, liền muốn trừ. Như thế như vậy, cùng ta giận mà sát nhân lại có gì khác?"

Nhị Thanh nghe vậy, cười ha ha nói: "Đương nhiên là có khác! Người giết người, cần giống như con chuột như vậy trốn đông trốn tây, thời khắc lo âu khi nào cừ địch sẽ giết đến tận cửa? Nhưng ta giết người, đi giữa, sông lung có thể ưỡn rất thẳng, ban đêm chìm vào giấc ngủ, ngược lại có thể rất an bình, người nói giá trị là không giá trị?"

"Hừ! Súc sinh chính là súc sinh, cho dù thành yêu, có trí tuệ cũng là bỏ đi!"

Khổ Đạo Nhân đột nhiên biến sắc mặt, xông Nhị Thanh cười lạnh. Rồi sau đó hai tay nhanh chóng bóp lên pháp ấn, miệng lẩm bẩm, tiếp lấy mấy đạo huyền quang từ đầu ngón tay hần bắn ra, đánh vào trong nước biển.

Rồi sau đó lại hướng Nhị Thanh nói: "Người nói ta cùng người nói nhiều như vậy, vì là cho người thương xót ta?"

Nhị Thanh thấy vậy, ha ha cười nói: "Như nhau! Người nói ta không thấy người lạng lẽ đem mấy cái Trận Bàn ném xuống biển? Người nói ta cùng người nói nhiều như vậy, chẳng qua là đang cùng người nói nhân sinh đạo lý lớn? Tựa như người bức này ác nhân, lý như có thể nói tới thông, cũng thì sẽ không có chuyện hôm nay người!"

Nhị Thanh vừa nói, xông đầy biển lúc Đại Bạch truyền âm nói.

"Sư tỷ, động thủ đi!"

Lúc này, kia trong đại dương lao ra mấy đạo quang mang, như muốn tạo thành một tòa đại trận. Nhưng không nghĩ kia nước biển đột nhiên lán lộn, một nói thân ảnh màu trắng ở đó đầy biển bên trong hưng thịnh sống.

Kia mấy đạo quang mang mới vừa xông ra mặt biển, liền bị gió kia lẳng cuốn được (phải) sai vị, không nữa thành trận.

Rồi sau đó, một đạo trăm trượng sóng lớn phóng lên cao, hướng kia lục trúc bè vỗ tới.

"Người yêu nghiệt này, quả nhiên giáo hoạt, lại còn ẩn tàng một cái!"

Khổ Đạo Nhân tức miệng nằng to, cảm giác mình ở nơi này sóng lớn trước mặt, là nhỏ bé như vậy.

Nhị Thanh nghe vậy, cười lên ha ha, "Trước còn đạo ngã các loại (chờ) yêu nghiệt ngu xuẩn, bây giờ lại nói chúng ta giáo hoạt, tốt xấu đều bị người nói,

ta có thể nói cái gì?"

Lời nói chưa dứt, một đạo kiếm quang đã từ không trung đánh xuống.

Kia lục trúc bè ở đó sóng lớn đánh ra xuống, hiện lên một tầng màn sáng.

Hiển nhiên, kia lục trúc bè bên trên trận pháp cấm chế lên ngăn cản tác dụng. Nhưng khi Nhị Thanh đánh xuống đạo kiếm quang kia đến lúc, tầng kia màn sáng liền như là sóng nước nhộn nhạo lên.

Nhưng kia lục trúc bè dù chưa bị trăm phá, chẳng qua là hướng biên đáy chìm xuống.

Màn sáng kia không chỉ có ngăn trở Nhị Thanh kiếm quang, cũng giống vậy ngăn trở bốn phương tám hướng nước biển.

Ở trong biển nhìn, giống như một cái không tâm tròn, kia Khổ Đạo Nhân chính vẽ mặt đau khổ, ngẩng đầu nhìn.

Kết quả không nghĩ,

Đáy biển dâng lên một cổ nước chảy, hướng kia không tâm tròn đánh tới, trực tiếp đem kia lục trúc bè đựng ra mặt biển, hướng không trung lặn lộn bay đi.

Nhị Thanh thấy vậy, lại một đạo kiếm quang nhìn phía dưới bỏ tới.

Lục trúc bè bên trên, Khổ Đạo Nhân trong lòng âm thầm kêu khổ, suy nghĩ chạy thoát phương pháp.

Có thể nhìn đến không trung bóng người, cùng với đáy biển kia như ẩn như hiện bóng trắng, Khổ Đạo Nhân trong đầu đối với có thể hay không chạy thoát, không dám ôm bất kỳ hy vọng xa vời.

Hắn sở trường nhất trò hay, chính là bố trí trận pháp.

Có thể ở nơi này trên biển khơi, bố trí trận pháp như thế nào dễ dàng như vậy?

Hắn gắng sức thúc giục lục trúc bè, muốn chạy trốn.

Ping...

Ngay tại lục trúc bè bay ra ngoài tầm hơn mười trượng lúc, một đạo kiếm quang lần nữa chém trúng lục trúc bè, lục trúc bè một lần nữa bị đập đến trên mặt biển, nhất thời đánh lên ngàn con sóng.

Kết quả sau một khắc, kia lục trúc bè lại một lần nữa không tự chủ được xông ra mặt biển.

Khổ Đạo Nhân cắn răng, hai con mắt hận hận nhìn chằm chằm không trung Nhị Thanh, nhưng lại không thể làm gì.

Mà đang ở Nhị Thanh cùng Đại Bạch nơi này hưng thịnh sóng hòm qua lãng lúc, ngoài trăm dặm đáy biển sâu bên trong, một nơi Thủy Phủ tựa hồ cũng đang lay động không ngừng, ở tại trong thủy phủ chủ nhân, cau mày, quát hỏi: "Dư ta đi ra xem một chút, xem rốt cục là yêu nghiệt phương nào ở chỗ này gây sóng gió!"

Bên cạnh (trái phải) nhảy ra binh tôm tướng cá, ứng tiếng đi.

Không lâu lắm, ở Nhị Thanh cùng Đại Bạch gây sóng gió nơi mấy dặm bên ngoài trên mặt biển, lạng lẽ hiện lên mấy bóng người, những thân ảnh kia ở trong biển này, cũng không khó giác ngộ, chính là một ít tôm cua.

Những thứ kia tôm cua nhìn một hồi, liền xoay người chìm vào trong nước, vội vã chạy đi trả lời chỗ kia Thủy Phủ chủ nhân, "Khải bẩm thất thái tử, ước trăm dặm ra ngoài, có một cái Bạch Xà đang cùng hai nhân loại tu sĩ đấu pháp, tại trong biển gây sóng gió giã, chính là cái kia Bạch Xà..."

Kia này binh tôm tướng cá, lại nơi nào có thể nhìn ra Nhị Thanh lai lịch, chỉ nói Nhị Thanh cũng là loài người tu sĩ, đang cùng một người khác loại đồng thời, cùng nơi dưới đáy biển hưng thịnh sóng Đại Bạch đấu pháp.

Kia phủ chủ người thất thái tử nghe vậy, lạnh rên một tiếng, đứng lên nói: "Chính là Xà Yêu, cũng dám tới Bản Thái Tử thủy vực gây sóng gió, hai bên, bắt ta giết trụ tới!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch lại nơi nào có thể dự liệu lấy được, vùng nước này có thủy quân trông coi.

Lúc này bọn họ, chính vây quanh kia lục trúc bè liều mạng thi triển pháp thuật đây!

Kia Khổ Đạo Nhân khổ khổ chống đỡ, nhưng thời gian ký thác được (phải) lâu, kia lục trúc bè bên trên linh lực đã xem tiêu hao hầu như không còn. Nhị Thanh thấy vậy, Súc Địa Thành Thốn thuật phát động, một cái Thuận Thân đi tới trước mặt, trong miệng chọt phun ra một đạo Tam Muội Chân Hỏa, rồi cuộc đem kia lục trúc bè một điểm cuối cùng linh lực tiêu hao sạch.

Chờ màn sáng kia bị Tam Muội Chân Hỏa phá hỏng, Nhị Thanh thu hồi Tam Muội Chân Hỏa, một cước đem kia Khổ Đạo Nhân đạp bay ra ngoài. Đại Bạch tại trong biển ngư lên một đạo vòi rồng nước, vòi rồng nước vọt ra khỏi mặt nước, đánh vào Khổ Đạo Nhân trên người, Khổ Đạo Nhân trong miệng phun máu, hướng không trung bay đi.

Nhị Thanh thấy vậy, xoay người lại một kiếm, một đạo kiếm quang bay ra, trực tiếp đem bêu đầu.

Khổ Đạo Nhân hai con mắt lồi trừng, chết không nhắm mắt, đặc biệt là trước khi chết, còn chứng kiến Nhị Thanh một ánh hào quang đánh vào kia lục trúc bè bên trên, đem này lục trúc bè nhỏ đi, cho thu.

Nhị Thanh đáp ở trên mặt biển, theo sóng chìm nổi, nhìn Đại Bạch nắm cái bọc nhỏ bao vọt ra khỏi mặt nước, nhìn kia Khổ Đạo Nhân thi thể hết vào trong biển, dần dần chìm thi hải đáy, nhất thời hơi xúc động.

Đã lâu, hai người đăng vân đi, kết quả lại tại nửa đường bị người cản lại.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Nhất đầu tiểu long

Nhị Thanh bọn họ cùng kia Khổ Đạo Nhân đầu pháp lúc, kia cái hải vực yêu phong gào thét, sóng lớn cuồng quyền, vô số cá tôm động vật biển bốn nhảy lên. Lúc đầu pháp kết thúc, hết thấy liền lại hồi phục bình tĩnh.

Chẳng qua là, rõ ràng nơi này hải vực đã về bình tĩnh, thế nhưng nổi trên mặt nước phủ, hướng nơi này chạy tới, chuẩn bị bắt xà thủy quân thất thái tử, lại cũng không đi trở về phủ, như cũ hướng nơi đó chạy tới.

Kia thất thái tử mặt mũi anh tuấn, mày kiếm mắt sáng, kim giáp rõ Khôi dây dưa thú mang, Long Thương sương phong Bàn Long cái. Long Uy hiển hách đáp mây bay đến, binh tôm tướng cá thuận đuôi.

Tình cảnh kia, thật là thật lớn, sóng sôi trào mãnh liệt, cá tôm biển từng năm sắp lắng.

Kết quả Nhị Thanh cùng Đại Bạch từ nam hướng bắc, đi đến hòn đảo nhỏ kia, mà kia thất thái tử là đáp mây bay suất binh từ hướng đông bắc vút nhanh tới, song phương rất trùng hợp địa đụng phải một khối.

Lúc kia thất thái tử thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc, liền la lên: "Hảo yêu nghiệt, xem thương!"

Lời nói chưa dứt, trường thương đã tới.

Thân là vạn lân tôn sư Long Tộc, kia thất thái tử rất dễ dàng, liền từ nhị thân rắn bên trên cảm giác Yêu Khí, hơn nữa hơi thở kia hay lại là Xà Yêu khí tức.

Mà thân là Long Tộc, mặt đối với những khác lân giáp loại yêu quái lúc, bọn họ trời sinh liền có một loại áp chế đối phương ưu thế, đây là huyết mạch bên trên áp chế.

Cũng may Nhị Thanh bọn họ cũng không phải phổ thông Xà Yêu, tất cả sư xuất danh môn, kia thất thái tử đối với bọn họ áp chế cũng không tính đại, chẳng qua là mơ hồ cảm giác có chút nguy hiểm, nhưng còn chưa thật sợ hãi.

Kia thất thái tử liếc mắt nhìn ra Nhị Thanh bọn họ chính là Xà Yêu, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng giống vậy cảm giác trên người hấn khí tức, biết đây là một con rồng nhỏ, phỏng chừng cùng Bắc Hải Long Vương quan hệ không cận.

Chỉ là thấy người này không nói hai lời liền ra tay với bọn họ, Nhị Thanh cũng liền không ngại ngần, xoay người lại xuất kiếm, cũng nói: "Sư tỷ, người lại lui về phía sau, ta tới gặp gỡ này đầu tiểu long!"

Nhất thời, thương mang lập lòe, kiếm quang huy hoàng, kỳ thế như rồng, tốc độ sấm đánh.

Khi kiếm quang cùng thương mang đụng nhau, tóe ra tia sáng chói mắt đồng thời, khí lãng hướng bốn phương tám hướng cuốn, mặt biển đều bị đè thấp hơn mười trượng, rồi sau đó lại bốc lên sóng lớn trăm trượng hơn.

Hai người nhìn nhau, nhẹ rên một tiếng, xuất thủ lần nữa.

Nhất thời Long Uy cuộn cuộn, thương mang diệu diệu. Yêu Khí xông tiêu, kiếm khí tung hoành. Cuồng phong gào thét, sóng lớn diệt diệt. Trên bầu trời mây đen cuộn cuộn, có điện quang tại Vân Trung rong ruổi, tiếng sấm ầm. Trên biển khơi cuộn cuộn, có binh tôm tướng cá tại trong biển hưng thịnh sóng, tiếng sóng ào ào.

Chợt, mưa rào xối xả, toàn bộ đất trời phảng phất bao phủ ở phong vũ lôi điện bên trong.

Đại Bạch thấy vậy, đáp mây bay lui về phía sau.

Nàng ngược lại không quá lo lắng Nhị Thanh, Nhị Thanh bây giờ tu vi còn cao hơn nàng. Nay tiểu Long mặc dù là con rồng, tương đối mà nói, Long Huyết Mạch ở lân giáp loại động vật bên trong, quả thật coi là là cao quý, nhưng bọn hắn tu vi tuy nhiên cũng so với con tiểu long này mạnh hơn không ít, Nhị Thanh không có lý do đánh không lại hắn.

Nàng chân chính lo lắng là, nơi này là Bắc Hải, là Bắc Hải Long Vương địa đầu. Bắc Hải Long Vương trông coi Bắc Hải phương này hải vực, thực lực tự nhiên không là bọn hắn có thể so với.

Thật muốn đem cái kia lão Long dẫn ra, hậu quả cũng có chút khó có thể tưởng tượng.

Phích lịch...

Có điện quang tại trên bầu trời hạ xuống, phân biệt đánh về phía Nhị Thanh cùng kia đầu tiểu long.

Bất quá hai người tựa hồ đối với này điện quang cũng không quá sợ, đều không coi này điện quang. Hai bóng người tại kia phong vũ lôi điện bên trong tung bay, thương mang cùng kiếm quang khi thì trực thâu chân trời, khi thì phá vỡ biển khơi.

Kia trong biển, vô số tôm cua chịu ảnh hưởng đến, có cắt thành hai khúc, có tan xương nát thịt, có vận khí hơi tệ, tránh được một kiếp, nhưng là khí huyết trôi lơ lửng, máu tươi cuồng phun.

Gặp tình huống như vậy, kia thất thái tử cùng Nhị Thanh liều mạng nhớ, lui về phía sau huyền không, nghiêng cảm trường thương, quát lui dưới quyền mình những thứ kia binh tôm tướng cá.

Rồi sau đó trừng mắt về phía Nhị Thanh cùng xa xa Đại Bạch, quát hỏi: "Bọn ngươi yêu nghiệt phương nào? Vì sao tới ta Bắc Hải gây sóng gió? Coi ta Bắc Hải không người ư?"

Nhị Thanh cười thầm: "Chúng ta nếu vì yêu nghiệt, ngươi lại là vật gì? Ngươi bất quá so với ta các loại (chờ) nhiều hai đôi móng vuốt một đôi sừng hươu mà thôi, đã cảm thấy so với ta các loại (chờ) cao quý?"

"Ngươi..." Thất thái tử nghe lời ấy, không khỏi giận dữ,

Quát lên: "Tìm chết!"

Chỉ thấy kia thất thái tử thu hồi trường thương, lách mình một cái, hóa thành một cái hơn hai trăm trượng màu nâu đen Cự Long, hướng Nhị Thanh lao thẳng tới mà tới.

Kia Cự Long, thân rắn ung trào đuôi cá, đầu bò sừng hươu hổ báo nhần. Lân giáp leng keng râu ria bay, thổ khí thành sương ngự lôi đình. Hảo long già, vị chi mỹ. Sợ hãi long già, gọi kỳ dữ tợn.

Cận thị chi, máu kia miệng gần đầy răng nanh, tinh khí sáng quắc, nước mưa gặp chi thành sương, vị long thổ tức.

Nhị Thanh lạnh rên một tiếng, cũng thu hồi trường kiếm, thân hình thoát một cái, dài ra theo gió, trong nháy mắt hóa thành trăm trượng người khổng lồ, rồi sau đó đôi tay run một cái, một tích màu vàng áo choàng dài ra theo gió, hướng kia long thủ đầu đi.

Một cổ hơi thở của rồng phun ở kia áo choàng bên trên, trực tiếp đem kia hoàng bào bên trên trận pháp cấm chế thiêu hủy.

Kia màu vàng áo choàng, chính là Tây Thục ngũ đại yêu một trong hổ yêu hoàng bào di vật, bây giờ bị này hơi thở của rồng phun một cái, coi như là hoàn toàn bị phá hủy.

Bất quá, mặc dù bị phá hủy một món pháp khí, nhưng cũng cho nhị chế tạo cái cơ hội. Chỉ thấy hai tay của hắn để ở đầu rồng kia hai sừng, hét lớn một tiếng, lấy cự lực đem quãng lên.

Đem kia Cự Long ở không trung quãng lên một vòng sau, chợt nhập vào kia trong nước biển.

Ping âm thanh, nước biển nhất thời hướng hai bên vọt tới, bốc lên sóng lớn ngàn trượng.

Này vùng mạnh, kia Cự Long bị thương không nhẹ, nhưng lại không thua trận, vẫn dùng kia mắt to tròn mắt trước cái này cự hán, tựa hồ muốn dùng ánh mắt đem thôn phệ.

Nhị Thanh thấy vậy, lần nữa hét lớn, giơ lên hai cánh tay gân xanh như Cầu Long trời buộc, chợt đem này Cự Long từ trong biển rút ra, lần nữa vùng mạnh, lại đem kia Cự Long đập về phía bên kia mặt biển.

Như vậy lặp đi lặp lại, kén mấy lần, kia Cự Long khoe miệng liền tràn ra vài đò tươi, rạng ngời rực rỡ.

Xa xa, binh tôm tướng cá nhóm gặp tình huống như vậy, không khỏi tròn mắt hốc mồm, như là khó có thể tưởng tượng.

Nhị Thanh cúi đầu mắt nhìn xuống kia Cự Long, nói: "Bây giờ, có thể hay không thật dễ nói chuyện?"

Kia Cự Long nghe vậy hừ lạnh, miệng nói tiếng người nói: "Người yêu nghiệt này, dám ở này làm tổn thương ta, ta là này phương hải khu vực thủy quân, trông coi mấy ngàn dặm hải vực, đối đãi với ta đến phụ vương ta hướng Ngọc Đế trước mặt một cáo, ít ngày nữa liền có thiên binh thiên tướng tới bắt người, đến lúc đó, người liền chết không có chỗ chôn người!"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười nói: "Người cũng chớ có làm ta sợ, chúng ta tất cả sư từ Ly Sơn Lão Mẫu, tuy nói sư tôn có lời, chúng ta xuống núi, không thể làm tai họa tứ phương, cần cần thiện niệm, hành thiện công. Chúng ta một đường đi tới, cũng chưa từng làm qua bất kỳ tai họa. Trước đây giết loài người kia đạo nhân, cũng bất quá là đạo nhân kia sát nghiệt quá nhiều, chúng ta cần thiện hạnh nói a. Về phần đang này gây sóng gió, kia cũng là có chút bất đắc dĩ, nghĩ đến sư tôn như biết, nhất định sẽ tha thứ chúng ta lỗi lầm làm việc."

Nghe này nhị xà sư xuất Ly Sơn Lão Mẫu, kia Cự Long đã sững sờ, long môi co quắp không dứt.

Sau một khắc, liền thấy nó rung hơi biến hóa, hóa thành hình người, gọi lên ha ha, "Nguyên lai là Cổ Tiên môn hạ cao đồ, ta nói vì sao chính là Xà Yêu, tu vi cư nhiên như thế sâu, khó trách khó trách!"

Này biến sắc mặt tốc độ nhanh, để cho Nhị Thanh đều có chút ngạc nhiên.

Kia thất thái tử lại nói: "Ta người cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết! Ta là Bắc Hải Long Cung thất thái tử Ngao Xương, phụng phụ vương ta chi mệnh, trông coi này ba ngàn dặm thủy vực. Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Không đánh không biết

Gặp này Bắc Hải long thất thái tử có ý giao hảo cho hán hai người, Nhị Thanh tự nhiên cũng sẽ không dẫn động giả trang cái gì đại mũi tòi. Long thất thái tử kiêng kỵ phía sau hán sư tôn Ly Sơn Lão Mẫu, Nhị Thanh bọn họ cũng giống vậy kiêng kỵ phía sau hán cha, cái kia Bắc Hải Long Cung chi chủ Lão Long Vương.

Này đây, chuyện trò bên dưới, mọi người rất nhanh liền biến thành 'Không đánh nhau thì không quen biết'. Đặc biệt là kia long thất thái tử thấy Đại Bạch xinh đẹp lúc, ân cần ý liền quá phát minh lộ về.

Thậm chí thịnh tình mời hai người đi cái kia Thủy Phủ làm khách. Bất quá hai người cự tuyệt, bảo là muốn hướng hòn đảo nhỏ kia đi một chuyến, phá những trận pháp đó lại nói.

Nói đến cái này, Nhị Thanh liền đem trước vì sao cùng loài người kia đạo nhân nơi này phương hải khu vực đấu pháp chuyện từng cái nói tới. Long thất thái tử nghe vậy, nghĩa phần nói: "Bực này Ma Nhân, giết chết cũng không có gì đáng tiếc!"

Thấy hai người không muốn hướng cái kia Thủy Phủ tụ họp một chút, thất thái tử cũng chỉ đành làm a. Tuy nói hán đã mất thương hán hai người ý, nhưng trong lòng hai người đề phòng hán, cũng thuộc về chuyện bình thường.

Chẳng qua là thất thái tử này trong đầu, không khỏi có chút tiếc nuối.

Nhị Thanh không muốn đi kia thất thái tử Thủy Phủ, quả thật cũng có phương diện này nguyên nhân, bất quá lớn hơn nguyên nhân còn tại ở, Đại Bạch không thích này long thất thái tử.

Cùng Đại Bạch sống chung nhiều năm như vậy, nàng một ít rất nhỏ biểu tình, Nhị Thanh nhìn một cái là có thể minh bạch.

Nếu Đại Bạch không thích này long thất thái tử, Nhị Thanh đương nhiên sẽ không chọc nhà mình sự tỷ tức giận.

Đang ở Nhị Thanh cùng kia long thất thái tử cáo biệt lúc, có quân tôm chạy tiến lên, cùng kia long thất thái tử rí tai. Không lâu lắm, liền thấy kia long thất thái tử hừ lạnh nói: "Chuyện này ta đã biết, ngươi đi về trước điểm đủ binh tướng, ta thuận liền tới, hôm nay không phải là chém đầu kia yêu chương không thể!"

Kia quân tôm gạt đầu một cái, khom người chìm vào trong nước, lặn xuống nước đi.

Nhị Thanh thấy vậy, có chút hồ nghi, long thất thái tử liền hướng hần nhóm ôm quyền nói: "Sầm huynh, Bạch cô nương, nếu nhị vị phụng sự mệnh xuống núi, du lịch thế gian, hành thiện tích công, không bằng cùng ta cùng đi hàng phục một con yêu chương? Chuyện này như thành, cũng coi như thiện công một món."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, liền hỏi: "Không biết Ngao huynh chỉ chuyện gì?"

Long thất thái tử Ngao Xương khẽ thở dài: "Ta đây thủy vực phía nam, có một làng chài, trong thôn cư dân lấy đánh cá mà sống, thế đại tất cả cung phụng hương hỏa dư ta Bắc Hải Long Cung, ta Bắc Hải Long Cung là phù hộ bọn họ ra biển an toàn. Nhưng mà mấy tháng trước, ta sở chương quản vùng nước này lại lịch yêu chương, kia yêu chương bình tổ hi ăn thịt người, những thứ kia ra biển đánh cá Ngư Dân, đã bị hần ăn nhiều cái. Các ngư dân hướng phụ vương ta khẩn cầu, phụ vương ta liền đem việc này giao phó cho ta."

Nhị Thanh khiêng xuống mí mắt, nhìn long thất thái tử liếc mắt, nói: "Đầu này yêu chương rất lợi hại?"

Ngao Xương gạt đầu nói: "Đầu này yêu chương tu vi, quả thật khá sâu, nếu không phải thân tình bạn cố tri nhanh, ta cũng không phải kỳ địch thủ. Nghĩ đến, đầu này yêu chương nhất định là ở đó trong biển sâu cùng những yêu thú khác đấu pháp, sau khi thất bại từ trong biển sâu trốn ra được. Nếu để cho trên người nó thương tích khôi phục, chỉ sợ ta chỉ có thể thông báo phụ vương ta bọn họ, để cho hần phái người trước tới bắt này yêu. Nhưng nếu thật sự như thế..."

Ngao Xương không nói tiếp, chẳng qua là lắc đầu than nhẹ.

Nhị Thanh phỏng chừng, như chuyện này là thật, vậy hần không dám hướng Lão Long Vương thông báo, nhất định là sợ Lão Long Vương coi thường hần, hiểu được hần bản lĩnh bình thường. Đến lúc đó, hần ở Long Cung địa vị thì càng kém.

Nhị Thanh nhìn về phía Đại Bạch, Đại Bạch cũng giống vậy nhìn về phía hần, tựa hồ bọn họ cũng muốn đem cái quyết định này giao cho đối phương tới bắt tựa như. Hai người sững sờ xuống, rồi sau đó lại bèn nhìn nhau cười. Vì vậy Nhị Thanh xông kia thất thái tử nói: "Chuyện này, ta còn cần cùng ta gia sự tỷ thương lượng một, hai, Ngao huynh lại chờ chút lát."

Nhị Thanh quay đầu, cùng Đại Bạch truyền âm thương lượng, "Sự tỷ, ý của ngươi như thế nào?"

Đại Bạch trả lời: "Chuyện này nếu thật, cũng liền thôi, nếu là giả..."

"Vậy không như chúng ta trước cự tuyệt, các loại (chờ) quay đầu chúng ta đi mức độ tra một chút, như thật có chuyện này ư, sẽ cùng chi hợp tác không muộn. Sự tỷ ý như thế nào?"

"Có thể!"

Vì vậy, Nhị Thanh lấy trước tiên cần phải xử lý xong trên hòn đảo nhỏ kia trận pháp làm lý do, cự tuyệt chuyện này.

Có thể nhìn ra được, kia Ngao Xương thấy Nhị Thanh cự tuyệt lúc,

Sắc mặt rất là thất lạc. Có thể tưởng tượng đến trước hần vừa mới cùng Nhị Thanh đánh một trận, lại có chút bất đắc dĩ.

Nhìn hần này mặt sắc, Nhị Thanh thì biết rõ, chuyện này mười có tám chín là thật.

Như kia Ngao Xương thật muốn báo trước đây thù, thiết kế tính kế bọn họ lời, này mặt sắc không phải là như bây giờ vậy thất lạc, mà hần là hết sức khuyên, hoặc là lấy bảo vật dụ chỉ mới đúng.

Hai người cáo từ kia long thất thái tử, hướng hòn đảo nhỏ kia tiến phát. Chẳng qua là đến nửa đường, hai người liền giấu thân hình, hướng tới hôm qua tới chỗ kia bờ biển đằng vân giá vũ đi.

Lúc hai người trở lại kia bờ biển lúc, nhị ngựa cùng hồng hồ cũng ngoan ngoãn nằm ở chỗ này tu hành.

Gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch trở lại, liền vui sướng nhảy bật lên, vây của bọn hần lớn vòn, hồng hồ càng là nhảy cồm lên, một đầu đâm vào Đại Bạch trong ngực, thật giống như rất lâu không thấy tựa như.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch bèn nhìn nhau cười, rồi sau đó phóng người lên ngựa, ngự ngựa đạp gió đi.

Đọc theo bờ biển, bọn họ tìm đã lâu, rốt cuộc chiều tà ánh chiều tà xuống, thấy xa xa lượn lờ khói bếp tại bên bờ biển bay lên không đăng múa, mờ mờ có tiếng chó sủa cùng gà gáy âm thanh truyền tới.

Nhị xà nhìn nhau, hướng phía đó phóng ngựa đi.

Tới gần kia làng chài lúc, hai người hành cái pháp, đem tự thân điểm đặc biệt giấu, Đại Bạch càng là trực tiếp biến thành nam trang. Rồi sau đó hai người lại đem trên chợ mua được yên ngựa cho hai ngựa mặc lên, tránh cho để cho người gặp kỳ quái. Hai ngựa uốn éo người, tựa hồ đối với ngựa này yên rất là không ưa. Thật ra thì cũng chính là bởi vì như vậy, cho nên bình thường bọn họ cũng không có cho hai ngựa mặc lên yên ngựa cùng cương ngựa.

Hai người mặc vào làm kia hành hiệp trượng nghĩa giang hồ hiệp khách, cầm kiếm, dắt ngựa, chậm rãi hướng kia làng chài đi tới. Làng chài bên ngoài có thể thấy mấy chỗ vườn rau, trong vườn chưa trồng lên dưa và trái cây rau cải, một cái cục đá phỗ thành đường mòn, quanh co khúc khuỷu, nối thẳng kia làng chài nhỏ.

Làng chài nhỏ cửa thôn, có cổ thụ mấy buội, có lão đăng trời buộc trên đó. Lúc này rất có 'Khô đăng cây già Hôn Nha, cầu nhỏ nước chảy người ta' ý cảnh.

Trong thôn có nhà gỗ mấy nóc, cũng có cỏ phòng vài toà, lộn xộn tại bờ biển.

Làng chài phía trước là kia mệnh môn bát ngát biển khơi, nghênh hơi mặn gió biển, nghe thấy thủy triều lên xuống. Phía sau chính là mệnh môn Thanh Sơn, son loan trùng điệp, từng bách liên miên, chột có mảnh thú tiếng gầm mơ hồ truyền tới.

Nếu không phải làng chài trung khí khí có chút dị thường, kia cùng thế ngoại đào nguyên, cũng không cái gì khác nhau.

Nhị người mới vừa đi vào này làng chài, liền có tiếng chó sủa truyền tới, chỉ thấy mấy chỗ nhà gỗ lao ra mấy con nhà chó, hướng nhị xà sủa điên cuồng. Nhị Thanh chẳng qua là mắt nhìn những thứ kia nhà chó, liền từng con từng con nức nở nằm xuống đi, cũng hướng nhị xà lắc cái đuôi, lộ ra đáng thương ánh mắt.

Nhị Thanh cười cười, vẫy tay để cho bọn họ đi, mấy con nhà chó như được đại xá, cụp đuôi liền vội nhảy lên trở về nhà, cũng không dám ra ngoài nữa kêu loạn. Ngược lại mấy người thôn dân từ trong nhà đi ra, thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai người này, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Nhị vị công tử đánh lấy ở đâu? Hướng đi đâu? Tới chúng ta này làng chài nhỏ làm thế nào?"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Bờ biển làng chài

(thứ hai, yêu cầu cái nhóm, ép an ủi)

Hỏi cái này lời, là một vị lão hán, lão hán kia, mặt đầy đều là năm tháng vết tích, hai con mắt cũng là lộ ra tang thương, giữa hai lông mày trầm thống, để cho người gặp lòng chua.

Cái này làm cho nhị xà không khỏi kinh ngạc nhìn nhau, mà xong cùng lão hán này chuyện trò.

Lão hán kia quần áo trang sức cùng bên trong chỗ ban đầu trăm họ bất đồng, nhìn càng giống như dị tộc người, da thú áo váy, da thú giày ống, cùng Nhị Thanh tương tượng ngư dân có bất đồng rất lớn.

Cùng lão nhân kia trò chuyện một hồi, hai người mới biết, ở nơi này làng chài ngoài mười mấy dặm, còn có một cái tiểu sơn thôn, núi kia thôn ở vùng núi hẻo lánh bên trong. Chính gọi là, lên núi kiếm ăn, xuống sông uống nước. Núi nhỏ kia thôn trở lên sơn sản thú mà sống, mà bờ biển làng chài, thuận tiện lấy ra biển đánh cá vì mưu.

Hai cái thôn, bình thường chột có qua lại, núi nhỏ kia thôn một ít da thú, liền như vậy lưu chuyển đến bọn họ nơi này. Mà bọn họ phơi chế muối hột, là đồ

vào núi nhỏ kia thôn.

Chẳng qua là, hơn một tháng qua này, này làng chài nhỏ ra biển đánh cá ngư dân, đã chết có ba nhóm, mỗi tốp đều có 4 5 cái đại hán, nhưng đều là một đi không trở lại. Vốn là này làng chài dân số liền không nhiều, lại như vậy một tổn thất, bây giờ trong thôn trưởng thành tráng hán đã chưa đủ bốn mươi người.

Mà lão hán này con trai lớn, cũng đang này chết trong danh sách.

Trong lòng hai người có so đo, nhưng Nhị Thanh hay là hỏi: "Gần biển nhất bên trong có thể có gió bão?"

Lão hán kia mắt nhìn hai người, nói: "Nhị vị chẳng lẽ là suy nghĩ (muốn) như vậy ra biển chứ?" Lão hán vừa nói liền rung ngẩng đầu lên, nói: "Bất luận nhị vị có chuyện gì suy nghĩ (muốn) phải ra khỏi biển, lão hán ta còn là phải khuyên nhị vị, hay lại là mau đánh tiêu loại này ý nghĩ, bây giờ này hải lý, không thể so với từ trước."

Nhị Thanh hướng lão nhân ôm quyền nói: "Xin lão trưởng chỉ điểm một, hai, vì sao không thể ra biển? Chúng ta một đường hướng bắc tới, đang suy nghĩ chời thuyền ra biển nhìn một chút đây! Có hay không gần đây có gió bạo muốn tới?"

Lão kia trưởng lắc đầu thở dài nói: "Không phải là là gió nào bạo cho phép, mà là yêu vật làm quái. Chỗ ngồi này làng chài, từ ta tổ phụ tổ phụ kia đồng lứa bắt đầu, liền ở chỗ này sinh hoạt. Chúng ta thế đại tất cả Tể Tự trong biển Long Vương, cung kỳ hương hỏa, cầu mong hán phủ hộ chúng ta. Chúng ta ra biển đánh cá đều không từng ra khỏi chuyện, nhiều nhất cũng bắt quá là nhiều chút không nghe khuyên bảo hạng người, lâm vào chỗ hung hiểm, mới có thể có chuyện ngoài ý muốn xảy ra."

Lão hán kia vừa nói, lại vừa là than nhẹ một tiếng, cực kỳ lại có người bên cạnh tiếp lời đầu.

Nguyên lai lúc này bên cạnh bọn họ, đã vây không ít thôn dân. Thôn dân trẻ có già có, nữ có nam có, có thanh niên, cũng có số tuổi hài đồng.

Chỉ nghe một người thanh niên nói: "Lần này sự tình, nhất định là yêu vật kia nên làm, ta Nhị ca bọn họ lần trước lúc ra biển, còn chưa đi ra mấy dặm, liền có vài gốc to lớn, như đồng căn cần một vật từ trong biển đưa ra, trực tiếp liền đưa bọn họ thuyền câu quần lấy, kéo vào trong biển, một đi không trở lại."

Hai người nghe vậy, nhìn nhau, tâm lý càng nắm chắc. Nghĩ đến, kia long thất thái tử hán là không có nói láo mới được. Cực kỳ, nhị người vẫn là quyết định, trước ra biển nhìn một chút.

Ở nơi này trong làng chài ở một đêm, ngày kế, hai người liền cáo từ rời đi, làm bộ như một bộ nghe bọn hán khuyên bộ đáng, mà sau đó đến trước nhị ngựa một hồ ngày ngộ kia mảnh nhỏ trên vách núi.

"Su tử, ngươi cảm thấy thế nào?" Nhị Thanh hỏi.

Đại Bạch cau mày nói: "Còn cần đi kiểm tra một phen."

Nhị Thanh gật đầu một cái, nói: "Vậy bọn ta trước quay về trên hòn đảo nhỏ kia, đem Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng bọn họ an trí đến tòa kia trên đảo, đến lúc đó, chúng ta nặng hơn luyện một chút kia mảnh nhỏ lục trúc bè..."

Đại Bạch nghe vậy, gật đầu một cái.

Rồi sau đó, hai người phân biệt vỗ vỗ bên cạnh con ngựa.

Con ngựa hội ý, đứng thẳng người lên, dẫn hạm tê gió, rồi sau đó tung người nhảy xuống sườn núi, làng không đập gió đi. Không lâu lắm, hai ngựa giẫm ở trên mặt biển, làng ba vút nhanh. Theo gió lướt sóng trực sóng đi, vô ngựa phi nơi khỏi sóng lên. Tru Tà Trảm Ma hộ thương sinh, cặp tay hồng trần lờ lững hồ.

Hai người phóng ngựa thương lượng, vốn muốn, mang theo nhị ngựa một hồ đi tòa kia đảo nhỏ vô danh, các loại (chờ) đem nhị ngựa một hồ an trí thỏa đáng sau khi, lại đi điều tra một chút đầu kia yêu chương tình huống.

Ai có thể nghĩ, này ngàn dặm đường biển còn chưa hơn nửa, liền thấy kia hướng đông nam,

Yêu vân cuộn cuộn che mặt trời chói chan, sấm chớp rền vang động càn khôn. Mặc dù cách nhau mấy trăm dặm, lại như cũ có thể cảm giác được yêu khí nồng nặc.

Hai người nhìn nhau, trong tối phòng chừng, kia long thất thái tử, hán là cùng kia yêu chương tranh đấu.

Vì vậy, Nhị Thanh liền nói: "Su tử, ngươi lại mang Hồng Lăng bọn họ trước hướng hòn đảo nhỏ kia, ta tới xem xem."

Đại Bạch suy tư xuống, liền gật đầu nói: "Người sư đệ kia cẩn thận!"

Nhị Thanh cười một cái, nói: "Su tử yên tâm, Nhị Thanh nhất là tiếc mệnh cực kỳ."

Đại Bạch cười cười, không lại nói, lên yêu phong, giả khởi vân vụ, bọc nhị ngựa một hồ hướng kia đảo nhỏ vô danh mau chóng vút đi. Nhị Thanh thấy

vậy, cũng bao lấy yêu vân, tung vút đi.

Đáng tiếc, lúc này Nhị Thanh cùng Đại Bạch, Ngũ Hành Đại Độn thuật, cùng kia Túng Địa Kim Quang thuật còn chưa lĩnh ngộ, nếu không, này hai loại Độn Thuật, đều phải so với Đằng Vân Giá Vụ thuật tới mau lẹ.

Ngũ Hành Đại Độn thuật, chính là Thi Pháp Giả, mượn Ngũ Hành Chi Lực, phối hợp tự thân pháp lực, thật sự thi triển ra hồi hải chạy trốn thuật pháp. Có ẩn thân nặc tức gia tốc các loại (chờ) công hiệu. Ở trong biển này, nếu có thể mượn thủy linh lực độn hành, tốc độ tất nhiên nếu so với Đằng Vân Giá Vụ thuật nhanh hơn nhiều lắm.

Về phần Túng Địa Kim Quang thuật, vậy càng là Độn Thuật bên trong Độn Thuật, độn hành lúc, giống như một vệt kim quang xẹt qua, trong nháy mắt không thấy, có thể thấy tốc độ nhanh.

Ở Nhị Thanh trong nhận thức biết, Độn Thuật nhanh nhất, hẳn là hầu tử Căn Đầu Vân.

Về phần còn lại mấy cái bên kia đám Đại Năng Độn Pháp, tốc độ khẳng định cũng không chậm, chẳng qua là Nhị Thanh cũng không biết bọn họ dùng Độn Pháp là loại nào, ai kêu Căn Đầu Vân đại danh như vậy vang dội đây!

Cực kỳ, sẽ pháp thuật này, hẳn còn có không ít người, dù sao pháp thuật này là Bồ Đề lão tổ dạy cho hầu tử, mà cùng Bồ Đề lão tổ đồng cấp bậc đại lão, còn có mấy vị.

Đương nhiên, đây chỉ là hẳn suy đoán lung tung.

Nhị Thanh có lúc suy nghĩ một chút, cũng thật hâm mộ hầu tử sẽ pháp thuật này, ít nhất không đánh lại chung quy chạy qua phải không? Bất luận là người Quý Yêu thần tiên, trọng yếu nhất, hay lại là nhà mình mạng nhỏ.

Mà chỉ cần chạy nhanh, mạng nhỏ bảo đảm liền có thể nói cao hơn nhiều.

Một bên suy nghĩ lung tung, một bên đang vân vút nhanh, không bao lâu, liền gặp vô số binh tôm tướng cá ở nơi nào ngự thủy, đem kia từ đằng xa truyền tới sóng lớn thuận phục, về lại thông thả.

Lúc Nhị Thanh đến chiến trường lúc, đã là sau nửa canh giờ.

Nhị Thanh tại độn mây làm phép giấu thân hình, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy phía trước yêu vân cuộn cuộn, cuồng phong gào thét, sấm chớp rền vang, mưa lớn mưa to, sóng lớn cuộn cuộn, tiếng sóng ào ào.

Ở đó trong mưa gió, có một cái màu nâu đen Thần Long cùng một đầu đáng vóc to Chương Ngư ở vển sóng đầu pháp.

Cái kia màu nâu đen Thần Long, chính là kia long thất thái tử Ngao Xương, chỉ thấy hẳn phù không đằng dạo, giương nanh múa vuốt, lân giáp leng keng. Nhớ lại đang lúc gầm thét thổ tức, vung trào nơi máu tươi bay tứ tung, quả thực là uy phong hiển hách.

Mà đầu kia đáng vóc to Chương Ngư, cơ thể hình lớn, đã lật đổ Nhị Thanh nhận thức. Nhị Thanh tự thân hơn ba trăm trọng thân thể, Đại Bạch thân thể cùng hẳn không sai biệt bao nhiêu, này đã coi là vật khổng lồ.

Có thể cùng này đáng vóc to Chương Ngư vừa so sánh với, tựa hồ cũng đều là Tiểu Vu.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Cự đại Chương Ngư

Kỳ thủ tự như núi, móng như loan, bày ra mặt biển như đảo nhỏ.

Mất mạng huyết quang, xúc tay vung lên, yêu khí lăm lăm hưng thịnh sóng.

Liếc mắt cơ thể hình, xúc tua như là hoàn toàn bày, đặt tới hơn nghìn trượng khoảng cách.

Trong mưa gió, kia màu nâu đen hình tròn đầu chìm nổi tại trong nước biển, tựa như đá ngầm đảo. Chẳng qua là phía dưới hai cái mắt to châu, đỏ ngầu mang máu, làm cho người ta một loại 'Đây là Hung Vật' trực quan cảm thụ.

Những thứ kia xúc tua khê nhúc nhích, là được vén lên hơn mấy trăm ngàn trượng sóng trời, tầm thường bình tôm tước cá, lại nào dám tùy tiện đến gần?

Kia long thất thái tử tuy là Long Tộc, thể cũng hung mãnh, nhưng cũng chỉ có thể chế kỳ xúc tua, mà không cách nào thương về căn bản. Long thất thái tử ngư lôi chém nó, lại bị nó dùng ngư thủy thuật dẫn đi, những thứ kia trải qua nước biển đạo tới lôi điện, tựa hồ đối với nó tổn thương cũng không lớn.

Thấy vậy, Nhị Thanh thâm nghĩ: Này yêu chương, quả không phải là hạng người tầm thường! Yêu Loại vốn sợ hải Thiên Lôi, có thể nó lại có thể không nhìn kia bị dẫn nhập nước biển điện mang. Lại nhìn kỳ tình hình, nó càng nhiều là đang ở qua loa lấy lệ kia long thất thái tử, mà không phải cùng kỳ sinh tử tương hướng.

Qua loa lấy lệ long thất thái tử, này đảo có thể lý giải, dù sao này long thất thái tử người sau lưng, chính là hấn Long Vương cha, nếu là nó dám giết này long thất thái tử, phỏng chừng nó cũng không thể tiếp tục ở đây Bắc Hải ở lại... Không, thì không cách nào ở tứ hải ngậy ngô, bởi vì Tứ Hải Long Vương, đều là huynh đệ.

Trừ phi hấn pháp lực tu vi có thể cường đại đến xem nhẹ những long vương này uy hiếp.

Nhưng hiển nhiên, này yêu chương tu vi còn không có đạt tới cái loại này tầng thứ.

Suy nghĩ kỹ một chút, thật ra thì này trong biển Yêu Thú, cũng đỉnh thật đáng buồn, sinh ra liền muốn chịu kia tứ hải Long Tộc thống quản, không nghe lời, phỏng chừng đều bị này tứ hải Long Tộc cho tiêu diệt.

Mà những thứ kia tu vi quá mức thâm hậu, ngay cả tứ hải Long Tộc cũng tiêu diệt không, tứ đại Long Vương còn có thể báo lên Thiên Đình, để cho Ngọc Đế phái thiên binh thiên tướng đi hạ giới diệt.

Như thế, cuộc sống ở này trong biển rộng trong biển Yêu Loại, còn như thế nào chạy trốn Long Tộc địa không chế?

Nhị Thanh chính trong lòng đầu suy nghĩ những chuyện này lúc, liền nghe kia yêu chương chợt cái miệng không lồ, miệng nói tiếng người nói: "Tiểu Long thất thái tử, chớ có lẩn ta quá đáng! Không phải là ta đánh không lại ngươi, chẳng qua là không muốn cùng ngươi Long Tộc là địch. Ta nói rồi, ta chỉ ở chỗ này dừng lại một thời gian, các loại (chờ) thương thế tốt lên liền đi."

Long thất thái tử hừ lạnh nói: "Ở nơi này đang lúc dừng lại, ta vốn không muốn nhiều lời, có thể ngươi lại nhiều lần nuốt những thứ kia ra biển đánh cá nhân loại, nhưng là không thể để ngươi sống nữa ngươi!"

Yêu chương nghe vậy, không khỏi hừ một tiếng nói: "Chính là nhân loại, bắt quá ta các loại thức ăn a! Nuốt ăn mấy cái, lại coi là cái gì? Gần như cùng nhân loại ăn dã thú hải ngư một dạng là thiên tính cho phép. Bọn họ có thể yên tâm thoải mái ăn dã thú hải ngư, vậy bọn ta ăn bọn họ, có cái gì không được? Chúng ta Yêu Loại, đều là từ nơi này như vậy cá lớn nuốt cá bé bên trong cùng nhau đi tới, tiểu Long thất thái tử chẳng phải biết ư?"

Long thất thái tử tự nhiên mặc dù cũng biết cái trong đạo lý, nhưng hấn dù sao cũng là Bắc Hải long thất thái tử, ra đời chính là cầm y ngọc thạch, gì từng trải qua kia cá lớn nuốt cá bé như vậy ưu thắng liệt thái sinh tồn khảo nghiệm?

Cho dù là biết được cái trong đạo lý, nhưng phải nói cảm động lây, lại là không có khả năng.

Nhị Thanh nhưng là có thể hiểu được, dù sao hấn trước đời làm người, kiếp này làm yêu quái, trải qua yên tâm thoải mái thức ăn những dã thú khác, cũng từng trải qua bị những dã thú khác đuổi bắt, thậm chí cũng giống vậy trải qua bị loài người đuổi giết. Bất kể ở cái dạng gì thế giới, phạm trong cuộc sống cũng tốt, Thần Tiên thế giới cũng được, đều chạy không khỏi kia cá lớn nuốt cá bé, ưu thắng liệt thái sinh tồn định luật.

Thế giới yêu ma liền càng không cần phải nói.

Nếu theo lập trường đến xem, đầu này yêu chương nói, cũng quả thật có đạo lý riêng.

Nhưng mà, đều tự lập trường, liền quyết định với nhau nhìn vấn đề góc độ.

Chỉ nghe long thất thái tử hừ một tiếng nói: "Ngươi này yêu chương, chớ có cường nói tranh cãi, những Ngư Dân đó quanh năm Tế Tự cung phụng chúng ta, chúng ta chịu kỳ hương hỏa, liền có phù hộ chi trách. Ngươi này yêu chương, lại nhiều lần không nghe ta khuyên, đó chính là khiêu khích ta Bắc Hải Long Cung. Dù cho ta giết không ngươi, ta Bắc Hải Long Cung ít ngày nữa cũng sẽ phái cường binh tới diệt ngươi, ngươi như thức thời nhiều chút, liền lập tức rút ra khỏi cái hải vực này."

Long thất thái tử tựa hồ cũng rõ ràng bản thân không làm gì được đầu này yêu chương,

Này đây, chỉ muốn đem đuổi đi chuyện, mà không phải là nhất định phải đem cường sát.

Nhưng mà, ở nơi này yêu chương suy nghĩ cái vấn đề này lúc, chợt một tia chớp thẳng bổ xuống.

Kia yêu chương vốn tưởng rằng long thất thái tử đang đợi nó trả lời, nhất thời không tra, kết quả bị phách vừa vạn, kia bị sét đánh chỗ, nhất thời một

mảnh nám đen, toàn thân có điện mang đang lấp lánh.

Yêu chương bị sét đánh, nhất thời hướng long thất thái tử phần nộ quát: "Ngươi muốn tìm cái chết, kia sẽ giúp đỡ ngươi!"

Long thất thái tử cũng bị cái này lời cho dọa cho giật mình, hắn biết rõ, kia đạo lôi điện cũng không phải là hắn thật sự thả. Chẳng qua là, nghe được cái này yêu chương thả ra như thể lời độc ác, long thất thái tử vốn muốn giải thích lời, lại nghẹn trở về, thậm chí lạnh rên một tiếng, hướng kia yêu chương vươn ra xúc tua quơ lên móng vuốt rồng.

Mà ngay một khắc này, một đạo mây trắng trượng kiếm quang từ trên trời hạ xuống, hướng kia xúc tua chém tới.

Ánh kiếm này tới quá mức đột nhiên, yêu chương hoàn toàn cũng không nghĩ tới, cũng không có ý thức được, chờ hắn muốn đem xúc tua rút về lúc, kia kiếm quang đã chém ở kia mấy cái xúc tua bên trên.

Xích ——

Hai cái xúc tua vắt ngang, dòng máu màu xanh lam phun vãi ra, giống như huyết vũ.

Gào ——

Yêu chương hét thảm, kỳ tiếng như muộn lời, bốn phía nước biển lẫn lộn, không trung mây đen rung động.

Một đạo bóng người màu xanh ở không trung chợt lóe lên, lại lại tan biến không còn dấu tích.

Thấy này bóng người màu xanh, long thất thái tử Ngao Xương thần sắc lộ ra vẻ hưng phấn. Mà kia yêu quy tắc là giận dữ hét: "Là ai? Cút ra đây cho lão tử? Ẩn ẩn nấp nấp, coi là gì bản lĩnh?"

Nhưng mà, nghênh đón hắn, nhưng là một dải lụa tựa như kiếm quang, từ trên trời hạ xuống, phá toái hư không.

Kia yêu chương không nữa tất tất, nâng lên một cái xúc tua, hướng kia kiếm quang đâm tới. Kia xúc tua bên trên Yêu Khí tràn ngập, phảng phất hóa thành thực chất. Nhưng như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, ở đó xúc tua tốt đỉnh chỗ, lúc này chính bọc một thanh dài chừng mười trượng kích.

Kia trường kích hướng lên trời rạch một cái, liền vạch ra một ánh hào quang, cùng kia kiếm quang đụng nhau.

Nhất thời, sắc trời chợt rõ, khí lãng phiên quyền, mưa lớn thay đổi phương hướng, hắc vân cũng bị cuốn được (phải) đi lên phù đi, phảng phất ngay cả trời cũng cao không ít.

"Đi ra!"

Yêu chương bỏ rơi đại kích, hướng kia không trung một hồi loạn đâm, kia kích trường mặc dù có vài chục trượng, nhưng cùng nó kia xúc tua so sánh, liền cùng một nhánh tiểu bó củi.

Chẳng qua là không trung khí lưu hỗn loạn, tựa hồ ngay cả hư không đều bị nó xuyên thủng.

Long thất thái tử thấy tình cảnh này, âm thầm kinh hãi, như là trước kia này yêu chương sử dụng ra này đại kích tới đâm hắn lời, hậu quả kia coi như khó có thể tưởng tượng.

Lúc này, hắn cũng ý thức được, này yêu chương trước quả thật không nói mạnh miệng, nó đúng là có năng lực giết chết hắn, chẳng qua là ngại vì Long Tộc thể quá mức khổng lồ, nó mới không dám đối với hắn hạ tử thủ a.

Thấy đánh lên giả ẩn thân không ra, yêu chương vùng xúc tua, hướng bốn phía hư không quát đi, đồng thời cả giận nói: "Đều là Yêu Loại, vì sao ra tay với ta? Ta ngày xưa có thể cùng ngươi có thù oán?"

Kia xúc tua giống như cự roi, ngay cả hư không đều bị nó quét được (phải) tựa như xuất hiện rung động.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đấu trí đấu pháp

Gặp tình huống như vậy, long thất thái tử Ngao Xương một cái Thần Long Bãi Vĩ, hướng trời cao bay lên đi, miễn cho bị kia xúc tua cự roi ảnh hưởng đến. Ở nơi này long thất thái tử dự định trước bên cạnh xem một hồi lại nói lúc, bên tai đột nhiên truyền tới Nhị Thanh thanh âm, "Ngao huynh, chớ khẩn trương, là ta!"

Ngao Xương sững sờ xuống, liền nghe Nhị Thanh lại nói: "So với thân thể lớn nhỏ, chúng ta nhất định là không sánh bằng đầu này yêu chương, Ngao huynh hay lại là hóa thành hình người, dùng thuật pháp cùng nó đánh nhau đi! Đầu này yêu chương quả thật thân có ám tật, ngay tại cái kia bụng, có một cái cao vài trượng vết thương mờ hồ đang chảy máu, chẳng qua là hiểu rõ cái xúc tua che chở nơi đó, không chú ý lời, liền không nhìn ra a."

Ngao Xương lắc mình một cái, hóa thành hình người, cũng truyền âm nói: "Không biết Sầm huynh muốn ta làm thế nào?"

"Tuy nói hấn đáng rất lớn, vết thương cũng dễ dàng nhận, nhưng hấn núp ở trong biển, nhất thời muốn đánh trúng hấn tai họa cũ nơi, độ khó ngược lại lớn hơn. Tốt nhất có thể đem dẫn ra mặt biển, ở không trung cùng với đánh nhau, cứ như vậy, chúng ta mới có cơ hội hạ thủ." Nhị Thanh nói.

Ngao Xương lại nói, "Này yêu chương tu vi hiển nhiên so với ta các loại (chờ) mạnh hơn không ít, mặc dù thân từng có sự giao hảo nhanh không trừ, nhưng nếu là nó liều mạng trọng thương cùng bọn ta chém giết, chúng ta lại cũng không phải hấn địch thủ."

Long thất thái tử bây giờ cuối cùng là nhận rõ sự thật, trong đầu rất không có chắc.

Nhị Thanh liền nói: "Chúng ta không cần sợ hãi hấn! Nghĩ đến Ngao huynh nhất định sẽ Ân Thân Chi Thuật đi! Quay đầu chúng ta đều đưa thân hình ẩn núp, bất luận kia yêu chương sẽ hay không Ân Thân Chi Thuật, ta tất cả có biện pháp có thể kỳ hành giấu, đến lúc đó chúng ta liên thủ, người nghe ta chỉ huy, định có thể đưa nó chém chết!"

Nhị Thanh vừa nói, thay đổi cái phương vị, lại một kiếm hướng kia qua loa quát hư không, tại trong biển hưng thịnh sóng trút giận yêu chương chém tới, kia kiếm quang tới quá mức đột nhiên, lại cách này xúc tua quá gần, kia yêu chương hoàn toàn phản ứng không kịp nữa, liền bị một kiếm chặt đứt.

Yêu chương hét thảm rống giận, vô số xúc tua hướng cái hướng kia thẳng thọt đi.

Nhưng rất nhanh, một đạo kiếm quang liền từ trên trời hạ xuống, hướng nó đầu chém tới.

Lúc này, kia yêu chương lạnh rên một tiếng, hai cái xúc tua cuốn hai cây cự kiếm, chợt từ trong biển vọt ra khỏi mặt nước, một cái nghiêng hướng đạo kiếm quang kia, một cái hướng kiếm quang nguồn nơi thẳng chém đi.

Cực kỳ Nhị Thanh chém ra một kiếm sau khi, đã sớm thay đổi phương vị, cự kiếm kia tự nhiên chém không trúng hấn.

Cái này làm cho kia yêu chương cực kỳ căm tức, kết quả kia Ngao Xương lại một cái thiểm điện bỏ xuống.

Yêu chương chính căm tức suy nghĩ thế nào đối phó cái này đột nhiên xuất hiện yêu quái, kết quả Ngao Xương một cái lôi tương hấn chém tỉnh lại, khiến nó tức giận cái miệng găm thét.

Nhị Thanh hiểu được, khả năng tới nữa một lượng tốp, này yêu chương phỏng chừng liền không nhận được muốn nhảy ra cùng bọn chúng liều mạng. Nhưng ai có thể tưởng, kia yêu chương nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp chìm vào trong nước.

Hơn nữa ở chìm vào trong nước lúc, kia yêu chương còn ở trong nước thả cái mực đàn, cả cái hải vực đều biến thành màu mực, căn bản không thấy rõ nó trốn hướng phương nào.

Gặp tình huống như vậy, Ngao Xương trực tiếp gần sững sờ, mở miệng nói: "Làm sao bây giờ?"

Nhị Thanh ở vào ẩn thân trạng thái, Ngao Xương không tìm được tha phương vị, không cách nào truyền âm, chỉ có thể nói rõ.

Nhị Thanh thanh âm truyền vào lỗ tai hấn, nói: "Không gấp, tên kia cũng không có chạy trốn, chẳng qua là núp ở kia màu mực bên trong, chỉ đối đãi bọn ta xuống biển tìm nó phiền toái, nó liền xuất thủ đánh chết chúng ta."

"Vậy bọn ta làm sao bây giờ? Cùng hấn hao tổn?" Ngao Xương lại nói.

Nhị Thanh trả lời: "Người trước đem thân hình giấu, cực kỳ phải cẩn thận nhiều chút, như kia yêu chương trong tay có có thể hành tàng pháp khí, mới vừa rồi có ý hướng chúng ta yếu thế, vậy coi như nguy hiểm."

Ngao Xương gật đầu một cái, giấu thân hình.

Long có thể tiềm năng thẳng, có thể lộ vẻ có thể ẩn, có thể lớn có thể nhỏ, đây là trời sinh bản lãnh.

Nhưng mà Ngao Xương mới giấu thân hình, Nhị Thanh thân hình lại hiển hiện ra, hướng phía dưới mặt biển nói: "Ta người giữa, đúng là ngày xưa không oán, ngày nay không thù. Nhưng mà, những thứ kia bị người ăn nhân loại, có hay không cùng cùng người có cừ oán đây? Người đã cùng biết cả lớn

nuốt cá bé, lại vì sao chỉ cho phép người ăn người khác, không cho người khác giết người?"

Một câu cuối cùng, Nhị Thanh là hô lên,

Tiếng sóng cuộn cuộn, lật lên sóng mấy trượng.

Nhưng mà, kia trong biển, tựa hồ cũng không đồ vật, vẫn không quá mức đặc biệt động tĩnh.

Chờ đã lâu, Nhị Thanh ngẩng đầu hướng không trung nói: "Ngao huynh, kia yêu chương nhất định là đi, chúng ta cũng trở về đi thôi! Không cần ở chỗ này mất không thời gian."

Nhị Thanh vừa nói, xoay người đang vân đi, nhưng vào đúng lúc này, mấy đạo xúc tua cuốn đủ loại kiểu dáng pháp khí, hướng Nhị Thanh bóng người thẳng oanh đi.

Cùng lúc đó, cân nhắc đạo thiểm điện từ mây đen kia bên trong chui ra, hướng những thứ kia xúc tua chém thẳng tới.

Một đạo kiếm quang từ một địa phương khác, hướng kia Mặc Hải thẳng bổ xuống.

Không trung đạo thân ảnh kia bị mười mấy đạo pháp khí chém một cái, liền trực tiếp huyền diệt, nguyên lai đó bất quá là Nhị Thanh thi triển chương nhân pháp, cũng gần huyền thuật, chẳng qua là hoặc kia yêu chương mà thôi. Nhưng là, yêu chương những thứ kia xúc tua, nhưng là bị kia lôi điện đánh nám đen, khói đen cuộn cuộn, Yêu Khí đựng đưa.

Nhưng mà kia yêu chương nhưng là không rách hết thảy, bởi vì đạo kia đột nhiên xuất hiện kiếm quang, mới là trí mạng nhất, bởi vì kia kiếm quang là hướng về phía hấn bệnh cũ chỗ đi.

Kia yêu chương nghe thấy rên một tiếng, một mặt đại thuẫn vọt ra khỏi mặt nước, ngăn ở kia kiếm quang trước. Kiếm quang đụng vào đại thuẫn bên trên, nhất thời bể tan tành thành quang điểm, thế nhưng đại thuẫn bên trên huyền quang, nhưng cũng đang lay động.

Một kiếm không được, vậy thì hai kiếm.

Nhị Thanh ý tưởng rất đơn giản, đánh một thương, đổi một vị trí.

Kia yêu chương nhưng là đối với này không thể làm gì, tức giận bên dưới, cũng chỉ đành giấu tự mình thân hình.

Ba người cũng giấu thân hình, trong lúc nhất thời, này phương hải khu vực, liền chỉ có giữa bầu trời kia mây đen như cũ còn đang lăn lộn, chỉ có kia trong biển sóng y nguyên mãnh liệt.

Mưa gió rõ ràng cũng không ngừng nghỉ, nhưng lại làm cho người ta một loại bão táp gần sắp đến ảo giác.

Cho đến Nhị Thanh lần nữa một kiếm hướng trong biển bổ tới, chém ra một đạo mấy trăm trượng hải câu, nước biển hướng hai bên cuộn cuộn, lộ ra bên dưới tầng tầng Yêu Khí, mới đánh vỡ lần này 'Yên lặng'.

Rồi sau đó, một đạo thương mang theo sát tới, hướng tầng kia tầng Yêu Khí bên trong đâm thẳng tới.

Yêu Khí bên trong, một mặt hiện lên huyền quang màu xanh da trời đại thuẫn Lam Quang đại tác, ngăn trở sừng kia mang, rồi sau đó vô số xúc tua vọt ra khỏi mặt nước, hướng không trung thương mang cùng kiếm quang đánh tới chỗ đánh tới.

Nhưng cuối cùng lại cũng không có bất kỳ thu hoạch.

Yêu chương tức giận, lần nữa giấu thân hình, cũng chậm rãi thu nhỏ lại thân thể, hướng xa xa dời đi.

Kết quả không bao lâu, Nhị Thanh cùng Ngao Xương lần nữa lập lại chiêu cũ.

Cái này làm cho yêu chương ý thức được, hấn ân thân phương pháp, bị đối phương khám phá.

Hắn cũng không biết đối phương là như thế nào khám phá hắn hành tàng, nhưng chuyện này cũng không hề kỳ quái, thế gian này có thể khám phá ẩn thân phương pháp đồ vật, quá nhiều. Có pháp thuật, có pháp khí, không phải là ít. Nhất trừ danh, chính là kia Kính Chiều Yêu, thật sự có yêu quái ở loại pháp khí này trước mặt, tất cả không chỗ có thể ẩn giấu.

Mất thấy tránh không, yêu chương liền lần nữa miệng nói tiếng người nói: "Người yêu quái này, vì sao dám muốn gây sự với ta? Chẳng lẽ người cũng là kia Long Cung người?"

Nhị Thanh hiện ra thân hình, cười nói: "Chẳng qua là gặp chuyện bất bình, rút kiếm tương trợ người!"

"Người..."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Người lừa ta gạt

Yêu chương không ngờ tới, trên đời này, lại còn có bức này xen vào việc của người khác chỉ yêu, nhất thời bị tức có chút không nói ra lời, một cây xúc tay chỉ hần, tâm lý thẳng chữ mẹ.

Đã lâu, nó mới bình phục chính mình tức giận, nói: "Ta người đều là Yêu Loại, người chưa thành yêu trước, chắc hẳn đã từng từng chịu đựng nhân loại địa hãm hại đi! Vậy vì sao bây giờ nhưng phải ngược lại trợ giúp những nhân loại kia? Như thế hẳn là Yêu Loại sĩ nhục?"

Nhị Thanh nghe vậy, liền nói: "Ai muốn nói với người, yêu cùng nhân loại, nhất định thì phải đối lập? Huống chi, oan có đầu, nợ có chủ, ai hãm hại qua người, người tìm ai báo thù chính là. Nếu vì này mà đánh lúu những người khác, người có thể có nghĩ qua, những thứ kia chịu đánh lúu người, biết bao vô tội?"

Yêu chương hừ một tiếng nói: "Nhân loại sẵn thú đánh cá, kia thú cùng cá làm sao không cô? Ai tới cùng chúng nó báo thù? Người nếu như thế xen vào việc của người khác, vì sao bắt kẻ quản những chuyện này?"

Nhị Thanh cười nói: "Cái này không đang ở quản sao?"

"Người..."

Yêu chương không nghĩ tới, Nhị Thanh phản kích sẽ như thế 'Sắc bén'.

Kết quả không chỉ có không năng động rung Nhị Thanh đạo tâm, ngược lại đem chính hần giận quá chừng.

Nhưng mà để cho Nhị Thanh cùng Ngao Xương Đô không ngờ tới là, này yêu chương lại rất nhanh liền bình tức chính mình tức giận, hừ một tiếng nói: "Nếu như thế, ta rời đi nơi này là được!"

Nghe nói như vậy, Nhị Thanh cùng Ngao Xương tất cả có chút khó tin.

Cực kỳ Ngao Xương trong lòng vẫn là không khỏi thờ phào, quay đầu liền có thể hướng phụ vương hần trả lời, nói này yêu chương bị hần đuổi chạy, về phần chạy đến nơi nào đi, vậy hẳn cũng không rõ ràng.

Ngược lại chỉ cần không phải tại hần bên trong phạm vi quản hạt gây sóng gió, sẽ không đóng chuyện hần.

Nhưng mà, ngoài Ngao Xương Ý đoán là, Nhị Thanh đối với lần này nhưng là cười nói: "Đi? Chuyển sang nơi khác ăn nữa người? Nào có chuyện tốt bức này!"

"Người tiểu yêu này, chẳng lẽ là thật cho là ta bắt người không thể làm gì đi!"

Yêu chương tính khí, rốt cuộc không nhịn được, kia bình tĩnh lại yêu khí màu đen, bắt đầu蠢蠢 động, giống như mực đen như vậy phủ kín mặt biển, rồi sau đó xông tiêu lên.

"Người đã các loại (chờ) như thế không biết điều, vậy thì cũng đi chết đi cho ta!"

Yêu chương hét lớn một tiếng, cuộn lên vô số cột nước, hướng không trung Nhị Thanh cuộn đi.

Kia vô số xúc tua tất cả cuộn một thanh pháp khí, có đao có kiếm, có súng có kích, có roi có gậy, có phù có lá chắn... Không phải là ít, cơ hồ thập bát ban vũ khí đều có thể ở chỗ này thấy.

Thấy tình huống này, Nhị Thanh cũng có nhiều chút không có gì để nói.

Người này, rốt cuộc là có bao nhiêu tài sản a! Nhìn những pháp khí này, mặc dù phẩm chất không thể nói cao bao nhiêu, nhưng số lượng này, quả thực dọa người giật mình.

Theo Yêu Khí cuộn cuộn xông tiêu, những pháp khí kia phía trên cũng hiện lên từng đạo huyền quang.

Nhị Thanh đạo thân ảnh kia, một lần nữa bị kia yêu chương thủy cuốn cho xoắn lại, hấn chân thân nhưng là đã sớm xa xa lui ra. Để tránh Ngao Xương bị liên lụy, Nhị Thanh để cho Ngao Xương cũng trước tiên lui đến xa xa đi tránh một chút. Đầu này yêu chương pháp khí quá nhiều, như thế không khác biệt công kích, gần liền có thể né tránh, cũng khó bảo đảm không bị hấn đánh ra thân hình tới.

Trong lúc nhất thời, Yêu Khí cuộn cuộn, huyền quang mênh mông, đen nhánh kia bên trong huyền quang, giống như trong bầu trời đêm ngôi sao, ánh sáng phun ra nuốt vào, giống như ngôi sao lóe lên.

Rồi sau đó, kia huyền quang từ trong biển dâng lên, lít nhít hướng không trung nhanh bắn đi.

Từng cây một xúc tua, như đá trụ như vậy từ trong biển dâng lên, kia ngàn trượng hải vực, hoàn toàn bị này Yêu Khí cùng huyền quang bao trùm, hoàn toàn bị kia xúc tua chiếm cứ.

Nhị Thanh cùng Ngao Xương xa xa lui ra, thấy vậy tình cảnh, không khỏi âm thầm thán phục.

Nếu là kia yêu chương tại trong thiên quân vạn mã, đi lên như vậy một chút, kia phải chết thương bao nhiêu?

Cũng khó trách Ngao Xương không để cho cái kia nhiều chút binh tôm tướng cá chạy đến nơi này chịu chết, nếu không, vậy nhất định là tới bao nhiêu, liền chết bao nhiêu.

Nhưng mà, không ngờ là, kia yêu chương uy phong lẫm lẫm địa thả cái đại chiêu sau khi, liền lặn vào trong biển, toàn bộ xúc co tay một cái, duỗi một cái, trực tiếp chạy trốn.

Theo hấn chạy trốn, mấy trăm trượng sóng lớn lẫn lộn, thanh thế bùng thật lớn.

Ngao Xương gặp tình huống như vậy, liền chuẩn bị đi đuổi theo,

Nhưng bên tai lại truyền tới Nhị Thanh thanh âm, "Ngao huynh chờ nên đuổi theo, đó bất quá là đầu này yêu chương chương nhãn pháp a. Nó chân thân, còn núp ở tại chỗ không nhúc nhích đây! Ngươi này một đuổi theo, hấn định có thể từ nơi này nhiều chút động tĩnh bên trong cảm nhận được ngươi tồn tại."

Ngao Xương nghe vậy, nhất thời hù dọa thân mồ hôi lạnh, tâm lý thầm mắng: Mấy cái này Đại Yêu, thức sự quá xảo trá, như thế ngươi lừa ta gạt, nếu là sợ ý một chút, liền muốn bên trên nó lúc ngươi!

Nhị Thanh ngược lại không phải là bởi vì tâm nhãn quá nhiều, mà là hấn con mắt thứ ba khám phá cái kia yêu chương hành tàng, này đây mới biết đây bất quá là kia yêu chương bày nghi trận.

Rất có thể, này yêu chương chẳng qua là muốn dụ dỗ hai người bọn họ, sau đó chân thân chạy thoát, cũng có thể, nó đây là đang vài cạm bẫy, các loại (chờ) Nhị Thanh cùng Ngao Xương vào bẫy.

Bất kể là loại tình huống nào, đều nói rõ, đầu này yêu chương cũng không có bị tức giận làm mờ đầu óc, đối với thực tế nhận ra rất rõ, biết rõ mình động một cái, liền sẽ phải gánh chịu đến công kích.

Ngao Xương thầm mắng một trận, liền truyền âm nói: "Sâm huynh, vậy bây giờ, lại nên làm thế nào cho phải?"

Nhị Thanh trả lời: "Ngươi trước thu gió kia mưa, chúng ta trước lặng lẽ các loại (chờ) một trận, kia yêu chương nếu là tu vì không bị tổn thương, nhất định sẽ không như vậy hành sự cẩn thận. Nó làm như vậy, vừa vận bại lộ nó miệng cộp gan thô bản chất. lại, thời gian kéo dài càng lâu, đối với nó càng bất lợi. Một hồi nhà ta sư tỷ cũng sẽ chạy tới, đến lúc đó chính là ba cái đánh nó một cái. Này đây, chúng ta phải trước bình tĩnh lại nói."

Ngao Xương nghe, liền thu hồi kia phong vũ lôi điện, sau đó nói: "Sâm huynh, lần này thật là phải cảm tạ ngươi! Nếu không lời..."

Ngao Xương cảm tạ lời mới vừa ra khỏi miệng, Nhị Thanh liền ngắt lời nói: "Ngao huynh không nên khách khí, thật sự nói, ta làm như vậy, cũng không phải tất cả đều là vì giúp ngươi. Chẳng qua là vì phe kia ngư dân trừ đi một hại a."

Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói: "Dĩ nhiên, nếu là thật có thể may mắn diệt trừ đầu này yêu chương, nó viên kia Yêu Đan, được cho ta mới được!"

Long thất thái tử Ngao Xương sững sờ, nhẹ cười nói: "Dĩ nhiên! Nếu không có Sâm huynh tương trợ, đừng nói là chém đầu này yêu chương, ta ngay cả đuổi nó rời đi cái hải vực này cũng không làm được."

Nhị Thanh nghe vậy mỉm cười nói: "Vậy chúng ta đã nói được, như chém kia yêu chương, Yêu Đan về ta toàn bộ, còn lại, chúng ta lại chia đều, như thế nào?"

Long thất thái tử cười nói: "Không cần như vậy phiền toái, kia yêu chương pháp khí tuy nhiều, nhưng cũng không coi là tinh phẩm. Ta Long Cung mặc dù những vật khác không nhiều, nhưng bảo bối này, nhưng là không thiếu."

"..."

Bực này nhiều tiền lắm của giọng, Nhị Thanh còn có thể nói cái gì?

Kia yêu chương chờ một lát, thấy kia phong vũ lôi điện dần dần liếm, lại không thấy hai người xuất hiện, chỉ coi là hai người bên trên hấn lúc, đuổi theo hấn hành chương nhần pháp đi.

Vì vậy, nó thu nhỏ lại thân hình, chìm vào trong biển, dự định rời đi.

Nhưng mà, nó mặc dù ẩn thân, nhưng này động một cái, nước biển liền sau đó lặn lộn.

Huống chi, Nhị Thanh giữa chân mày thụ nhần, chính mở ra đây!

Gặp tình huống như vậy, liền trực tiếp động thủ.

Vì vậy, này một vòng mới hỗn loạn, liền bắt đầu.

Kiểm Mang nổi giận chém, trực thẩu chân trời.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Đầu độc phóng hỏa

Sóng mãnh liệt lại dâng trào, hắc vân cuộn cuộn phủ kín thiên.

Yêu Khí đựng đưa xông thẳng tiêu, kiếm quang tung hoành trong thiên địa.

Nhất thời sấm gió đại tác, chợt mưa rào xối xả, hơn mười dặm trong Hải Vực, như Thiên Tháp biến lật một dạng một mảnh tận thế cảnh tượng, khiến cho người nhìn mà sợ.

Lời cổ nhân, thần tiên đánh nhau, vạn lý phạm nhân, yêu quái làm loạn, gây họa tới nhất phương.

Nếu không phải ở trong biển này, ba yêu như thế đầu pháp, tuyệt đối vạn lý phạm một mảnh khu vực. Cho dù là ở nơi này trong biển, vòng ngoài nếu không có kia vô số binh tôm tướng cá hạ xuống tuần lã, này hàng trăm hàng ngàn trượng sóng lớn biển gầm, một đường tuôn hướng kia bên bờ, giải đất duyên hải, đoán chừng gặp phải nghiêm trọng xâm hại.

Cũng khó trách rất nhiều chính đạo chi sĩ vừa nhìn thấy yêu quái, liền muốn đem tiêu diệt.

Phạm nhân làm hại, tình huống nhất thời rất khó rõ, nhưng yêu quái làm loạn, kỳ tai họa nhưng là rõ ràng.

Phòng chừng cũng chính bởi vì loại này nhận thức, này đây, ở trong mắt một số người, bất luận cái gì dạng yêu quái, đều là một cái không xác định nhân tố, đều có làm hại nhất phương bản lĩnh.

Vì vậy, ở tại không làm loạn trước, đem tiêu diệt, tựa hồ là lựa chọn tốt nhất.

Giống như Yêu Hồ mê muội thụ sinh, vân du đạo sĩ như gặp tình huống như vậy, trực tiếp liền một kiếm chém. Giống như Bạch Nương Tử báo ân gả cho kia Hứa Tiên, rõ ràng là tạo phúc nhất phương, thế nhưng Pháp Hải lão hòa thượng lại như cũ không thuận theo bất nạo. Dĩ nhiên, Pháp Hải lão hòa thượng cùng Bạch Nương Tử giữa, có lẽ có thù riêng, nhưng hấn dùng mỵn có, lại như cũ là cái này, có thể tưởng tượng được, đây là thế nhân phổ biến nhận thức.

Lúc này, kia từng cái xúc tua, giống như cột đá bay lên không, hướng không trung kiếm quang nghênh đón.

Không trung, Thanh Ảnh cùng bóng đen lần lượt thay nhau lóe lên, lúc ẩn lúc hiện, kiếm quang cùng thương mang huy hoàng như vân bên trong lôi thiểm, đinh đinh đương đương pháp khí tiếng va chạm, không ngừng truyền tới.

Như thế như vậy, mấy chục hiệp sau khi, kia yêu chương liền có nhiều chút thờ hờn hờn đứng lên, mặc dù nó học thông minh, giữ lại mấy cái xúc tua cuốn pháp khí vì những thứ khác xúc tua lược trận, Nhị Thanh cùng long thất thái tử nhất thời cũng lấy nó không thể làm gì. Nhưng hấn thân có ám tật, mãnh liệt như vậy sau khi giao thủ, cái kia bụng vết thương đã nứt ra, dòng máu màu xanh lam ồ ồ chảy ra ngoài chảy.

Đang lúc bọn hấn tại phương này hải vực đầu pháp lúc, đột nhiên, một đạo kiếm quang từ tây tới, như một nói dải lụa màu trắng, từ xa vào tránh đến, rồi sau đó cắt vào mưa gió, hướng kia yêu chương ngay đầu liền bổ tới.

Thấy này Nhất Kiếm Tây Lai, Nhị Thanh lộ ra nụ cười, Ngao Xương cũng mặt lộ kinh hi.

"Sư tỷ, người tới!" Nhị Thanh hướng Đại Bạch truyền âm, nói: "Xin sư tỷ trước ngừng thờ."

Nhị Thanh hướng Đại Bạch truyền âm đồng thời, cũng hướng Ngao Xương truyền âm.

Ngao Xương mặc dù không hiểu, nhưng vẫn là làm theo.

Đại Bạch đến từ sau, không trung kiếm quang nhất thời trở nên lảng lẽ, kia mấy cái vốn ở hộ pháp lược trận xúc tua, cũng gia nhập chiến đấu.

Nhưng mà, vừa lúc đó, kia trong mưa gió, chợt có một cổ bí người tìm gan dị hương truyền vang mờ, kia dị hương lại không chịu nước mưa ảnh hưởng, theo gió khuếch tán.

Kia dị hương, giống như là nào đó bảo dược thoang thoảng, ngửi vào làm người ta say mê.

Kia yêu chương mặc dù thấy trong lòng có khác, nhưng nhất thời lại chưa từng phát hiện có gì không đúng, chẳng qua là khi tâm thần hấn trở nên hoảng hốt, phục hồi tinh thần lại, hiểu được mùi thơm này khác thường lúc, cũng đã là không kịp.

Chẳng qua là một sát na địa hoảng hốt, liền gặp một đạo kiếm quang dọc theo nó kia vết thương cũ nơi thẳng chém mà lên, từ trong biển phá ra, thẳng chói lọi tề. Chỗ nơi bị chém một kiếm, thương càng thêm thương, kia yêu chương nhất thời hét thảm đứng lên, xúc tua bắt đầu đánh đấm loạn xạ, thân thể ở trong biển lăn lộn.

Nhưng mà, nó càng giãy vò, kết quả lại là càng thảm.

Kia dòng máu màu xanh lam, nhuộm dần một vùng biển, nhìn hơi có chút yêu dị.

Nhưng mà, còn chưa đợi nó giãy vò xong, lưỡng đạo Thiên Hóa từ trên trời hạ xuống. Ngày đó hòa, mới đầu chẳng qua là một đoá tiểu hóa miêu, nhưng vừa xuất hiện, liền tung ra theo gió.

Nhị Thanh tay cầm Hắc Vũ phiến, hướng ngọn lửa kia chợt một cánh, liền thấy lớn gió chợt làm, ngọn lửa kia tại trong cuồng phong phô thiên cái địa lan tràn ra, hắt xuống.

Đang ở tê bào bên trong yêu chương mặc dù đã biết, nhưng lại chỉ coi đó là ngọn lửa thông thường, mấy cái xúc tua nâng lên, cuốn mấy lần đại thuận,

Liền hướng những Thiên Hóa đó vỗ tới.

Nhưng mà, nó hoàn toàn không ngờ tới, những Đại Thuận đó mặc dù vỗ trúng Thiên Hóa, có thể những Thiên Hóa đó cũng không tiêu tan, ngược lại dính ở những Đại Thuận đó bên trên, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được.

Ngày đó hòa dọc theo đại thuận bên trên xúc tua, như có linh một dạng trong nháy mắt lan tràn xuống.

Thấy tình huống này, yêu chương thầm kêu tệ hại, chợt đem kia mấy con lửa cháy xúc tua phách vào trong biển, kết quả những ngọn lửa kia nước vào y theo đốt, sao cũng diệt không hết.

Đen nhánh kia trong nước biển, bốc lên trận trận hồng quang, xích xích vang dội, chung khí bùng bùng.

Yêu chương thấy vậy, không khỏi hét rầm lên, mang theo sợ hãi, la lên: "Tam Muội Chân Hòa! Các người... Các người rút cuộc là yêu nghiệt phương nào? Như thế nào biết như vậy chân hòa?"

Loại này chân hòa, cũng không phải là phổ thông Yêu Loại có cơ hội học được.

Kia yêu chương mặc dù nghe nói qua này hòa, nhưng nhưng chưa từng thấy qua.

Nhưng không nghĩ, lúc thấy được lúc, lại là mình đến này hòa. Trong lòng sợ hãi, kia yêu chương nhưng là dứt khoát nâng lên mấy cái xúc tua, giơ đao kiếm hướng kia mấy cái xúc tua chém tới.

Phần kia tự hủy hoại quyết đoán, để cho Nhị Thanh bọn người là âm thầm bội phục.

Nhưng bội phục về bội phục, thừa dịp nó bệnh, muốn nó mệnh đạo lý, bọn họ đều hiểu.

Kia Ngao Xương gặp tình huống như vậy, mặc dù trong lòng thất kinh, nhưng cũng không cần Nhị Thanh thông báo, rất thường thức thể địa hướng kia

mấy con xúc tua đâm ra mấy đạo thương mang, dự định ngăn cản nó tự hủy hoại hành vi.

Đại Bạch cùng với Nhị Thanh sinh sống lâu như thế, hai người trên căn bản có thể nói là tâm ý tương thông, lúc này, không cần Nhị Thanh có gì ánh mắt tỏ ý, giờ kiểm liền chém.

Nhị Thanh cười ha ha cười, cũng không ngoại lệ.

Kiểm kia mang tung hoành thiên địa, thương mang diệu diệu như mặt trời chói chan, bị dọa sợ đến kia yêu chương lại dành ra mấy đạo xúc tua tới giáp nhau. Nếu như không đỡ, mấy con xúc tua mặc dù có Yêu Khí hỗ trợ, cũng giống vậy không chống đỡ được.

"Các ngươi, tìm chết!" Yêu chương rống giận.

Rồi sau đó lại có mấy đạo xúc tua cuốn lại, hướng kia lửa cháy xúc tua chém tới.

Như thế tình cảnh, nhìn rất là thú vị, một bên muốn tự hủy hoại, một bên vốn là địch nhân, lại ngăn cản kỳ tự hủy hoại. Nhưng mà, tràng diện này nhưng lại hung hiểm dị thường.

Yêu chương tự hủy hoại là tự cứu, bọn họ ngăn cản nó tự hủy hoại, chính là ngăn cản nó tự cứu, chính là muốn nó mệnh. Như thế bên dưới, nó lại làm sao có thể không điên cuồng.

Ngay cả bụng vết thương, đều không đi quản, có thể nói là tranh đoạt từng giây từng phút thời khắc.

Nhưng mà, vừa lúc đó, đáy biển sâu bên trong lại một đạo kiếm quang đánh tới, lại lần nữa chém ở chỗ kia vết thương cũ bên trên, cũng đem kia vết thương cũ vết thương kéo dài chút.

Lại Nhị Thanh cả người lẫn kiếm, trực tiếp tiến đụng vào kia yêu chương trong cơ thể.

Cảm giác trong cơ thể mình xông một người tiến vào, kia yêu chương liền hoàn toàn hoảng. Liền mạng để cho Đại Bạch cùng Ngao Xương chém mấy kiếm, đâm mấy cái động, nó dứt khoát đem kia mấy cây lửa cháy xúc tua chém tới.

Rồi sau đó còn lại xúc tua đem chính mình cả thân thể cũng cuốn lại, bắt đầu đè ép thân thể của mình, tựa hồ muốn dùng phương thức như vậy tới đem chạy vào trong cơ thể nó người cho chèn chết.

Hắn hoàn toàn buông tha phản công, chỉ chờ mấy lần đại thuận ở ngăn cản Đại Bạch cùng Ngao Xương công kích.

Nhưng mà, lúc này, Nhị Thanh nhưng là hướng trong cơ thể nó rót vào một cái rắn độc, phóng hỏa.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Sát thức đạo tâm

Nhị Thanh bản thể, cũng không phải là loại này không độc cự mãng, mà là có độc chi xà. Lại trải qua mấy năm nay tu hành, trong cơ thể nó rắn độc, tự nhiên không phải là phổ thông rắn độc có thể so với.

Chỉ mệnh vừa hạ xuống, kia yêu chương liền cảm giác cả người khó chịu, trong lòng cảnh triệu nổi lên.

Nhưng mà ngoài có cường địch lẫn nhau công, kiếm khí tung hoành, thương mang lần lượt thay nhau, bên trong có đại địch hạ độc, nó chính là gãy giữa nữa, cũng là bộ hành chi không biết sao.

Đặc biệt là, trong cơ thể cường địch, lại còn ở trong cơ thể hắn thả một thanh hỏa.

Kia Tam Muội Chân Hóa ở trong cơ thể dấy lên, hướng vết thương lan tràn đi ra ngoài, rồi sau đó dọc theo cuốn lấy thân thể xúc tua, hướng bốn bề khuếch tán, chẳng qua là trong nháy mắt, liền gặp thân thể của hắn hơn nửa cũng bốc lên ngọn lửa cháy mạnh.

Đau đớn, sợ hãi, để cho hấn hoàn toàn coi thường ở trong cơ thể còn có một cái địch nhân.

Thậm chí tên địch nhân này ở trong cơ thể dùng kiếm một đường chém ra một con đường, ngọn lửa kia theo cái lối đi kia thẳng đốt đi. Cũng không biết ngọn lửa kia đang không có không khí dưới tình huống, như thế nào còn có thể thiêu đốt.

Lúc kia yêu chương cảm giác mình chạy trốn vô vọng, nhớ tới đêm Yêu Đan tự bạo để cầu cùng mọi người đồng quy vu tận lúc, mới phát hiện, mình đã mất đi đối với Yêu Đan không chế.

Toàn thân Yêu Lực mất đi căn nguyên, tự nhiên chống đỡ không bao lâu.

Nó không biết xảy ra chuyện gì, căn bản không có nhiều thời gian như vậy cho nó suy nghĩ.

Cho đến nó giận mà ngẩng đầu gầm thét, một đạo thân ảnh tựa như tia chớp, lao ra nó kia miệng khổng lồ, trong tay nắm một viên màu thủy lam Yêu Đan lúc, nó mới hiểu được, kẻ cầm đầu, là kia vọt vào trong cơ thể mình địch nhân. Viên kia màu xanh đậm Yêu Đan bề ngoài, có một đạo nói phù văn màu vàng đang lấp lánh.

Rất hiển nhiên, viên kia Yêu Đan bị phong ấn, nó mạng nhỏ, nắm ở trong tay người khác.

"Đại vương tha mạng! Ta biết sai vậy! Mời tha ta một mạng, sau này tùy ý Đại vương khu sách..."

Yêu chương rất thức thời mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng là ngọn lửa kia đã tràn ngập toàn thân.

Nó giùng giàng, xin tha đến.

Nhị Thanh mặt đầy vẻ lạnh lùng, nhìn này yêu chương ở trước mặt hấn cầu xin tha thứ, nhìn nó ở ngọn lửa kia bên trong giãy giụa, nhìn nó bắt đầu hướng hấn tức miệng mắng to, "Người yêu nghiệt này, lòng độc ác, đều là Yêu Loại, vì gì tàn nhẫn như vậy đối đãi với ta? Ta không cam lòng! Ta nguyện rửa người chết không được từ tế..."

Nghe đến mấy cái này tiếng mắng, Ngao Xương mặt đầy cười lạnh, nhưng cũng không ngừng trộm liếc mắt nhìn Nhị Thanh.

Nhị Thanh kia lạnh lạnh thần sắc, để cho Ngao Xương trong đầu cũng là hồi hộp không dứt. Nếu là ban đầu cùng hấn đánh thời điểm, xà yêu kia cũng thả ra kia Tam Muội Chân Hóa... Ngao Xương không dám tưởng tượng.

Hắn đột nhiên nghĩ tới, trước Nhị Thanh từng nói với hấn, so với thể trạng, so ra kém này yêu chương, có thể trên thực tế, hấn lại hiểu kia Đại Tiểu Như Ý thuật, một khi thi triển ra thuật này, hấn sẽ còn không sánh bằng đầu kia yêu chương sao? Ngao Xương hiểu được, đây không phải là Nhị Thanh không sánh bằng, mà là Nhị Thanh có chút âm hiểm.

Từ Nhị Thanh thường xuyên sử dụng chứng nhân pháp tới lừa dối đầu này yêu chương, sẽ ở kia yêu chương trên vết thương trọng thương hai lần, Ngao Xương liền càng khẳng định mình phán đoán.

Nghĩ như thế, Ngao Xương thì càng thêm không dám chọc Nhị Thanh xà yêu kia. Người nghĩ, âm hiểm như vậy xảo trá hạng người, như đắc tội, không chừng lúc nào gấn ở sau lưng mình thọt một đao đấy!

Mà lúc này Nhị Thanh, đương nhiên sẽ không giống như long thất thái tử suy nghĩ như vậy âm hiểm tàn nhẫn.

Chẳng qua là lúc này, hấn có thể có biểu tình gì?

Lộ ra vẻ thương hại? Đó cũng quá qua giả từ bi.

Cười? Nhị Thanh cũng không cười nổi, hấn còn không có như vậy biến • thái.

Tuy nói đều là Yêu Loại, nhưng hấn chém rớt đồng loại, cũng không dùng một cái này. Vài thập niên trước chém đầu kia chuột mập cùng đầu kia Thủy Yêu, nhưng hấn gần không có cảm giác có cái gì không thích ứng.

Tuy nói kia hai đầu yêu đều không phải là Nhị Thanh tự mình chém chết, nhưng hấn cũng coi như đồng lõa.

Có lẽ, tại hấn ý tưởng bên trong, hấn hiểu được làm như vậy, là chính xác đi! Cho dù đang bị hấn chém rụng những Yêu Nhân đó bên trong, hấn có thể là xen vào việc của người khác 'Yêu Gian' .

Có thể cái thế gian này, người sát nhân, người sát yêu, yêu giết nhân, yêu sát yêu, yêu sát tiên thần, tiên thần trả thù yêu... Hôm nay người giết ta, ngày mai ta giết người, cũng không phải là chuyện tầm thường sao?

Cần gì phải gắng phải đem vị trí của mình đặt tới kia Yêu Loại đi lên?

Như người người đều như vậy nghĩ,

Kia ban đầu Ly Sơn Lão Mẫu lại sao có thể có thể điểm hóa cho hấn, dẫn hấn nhập môn? Đây đây, cho dù là yêu cùng yêu giữa, cũng có khác nhau,

giống như giữa người và người cũng giống vậy có khác nhau như thế. Người có thật xấu, yêu tự cũng có thiện ác.

Hắn hiểu được, hắn cùng với nhà hán sư tỷ, cùng này yêu chương, thì không phải là một đường yêu.

Này đây, xuất thủ chém tới này yêu, lại dùng cái loại này dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào phương pháp, cũng là dễ hiểu. Ở đó đao kiếm tương hướng, thời khắc sinh tử, đối thủ cũng không phải... gì đó hảo yêu, vậy cần gì phải cùng với chú trọng thủ đoạn quang minh chính đại hoặc bị ồ ồ vô sỉ hay không?

Về phần Yêu Đan loại thu hoạch, đây chẳng qua là nhân tiện.

Nhị Thanh Tĩnh Tĩnh nhìn, yên lặng chài vuốt sát thức tự thân đạo tâm.

Mà kia yêu chương Yêu Đan bị Nhị Thanh cho phong ấn, chỉ gãy giữa một hồi, liền mất đi tiếng thở.

Đội kia yêu chương mất đi tiếng thở, long thất thái tử Ngao Xương mới thở phào, hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch ôm quyền nói: "Hôm nay may mắn được nhị vị đạo hữu tương trợ, mới có thể trừ đi này hại, Tiểu Vương ở chỗ này cảm ơn nhị vị đạo hữu tương trợ chi nghị. Chẳng qua là ta nước này khu vực trải qua trận chiến này, nhất định hỗn loạn không chịu nổi, Tiểu Vương mặc dù có lòng muốn mời nhị vị đi ta kia phủ tụ hợp một chút, nhưng cũng không dám thả mặc cho những này hỗn loạn bất kể, không thể làm gì khác hơn là trước hướng nhị vị cáo từ. Nhị vị nếu có hạ, có thể đi ta kia phủ chờ một chút nhiều chút thời gian dài. Đội Tiểu Vương đem cái hải vực này định, định ở ta kia phủ long trọng tiệc mời nhị vị, mong rằng nhị vị đạo hữu bất khí!"

Hắn trên miệng mặc dù nói như vậy, nhưng trong lòng lại ở trong tối tự cầu nguyện: Như thế hung hiểm thâm độc hạng người, hay lại là rời đi sớm một chút đi! Nếu không Tiểu Vương ta chính là ngủ đều ngủ không yên ổn nha!

Nhị Thanh cũng không học qua kia Độc Tâm Thuật, tất nhiên không nhìn ra này đầu tiểu long nội tâm ý tưởng, chỉ coi này đầu tiểu long là một tấn trách tiểu long vương. Vì vậy liền nói: "Ngao huynh xin tự nhiên, chúng ta cũng có việc trong người, liền không đi Ngao huynh kia phủ lai nhai, ngày khác hữu duyên gặp lại sau, xin mời!"

"Nhị vị, cáo từ!" Tiểu long vương cũng dứt khoát, xoay người đằng vân giá vũ đi liền.

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, lại mắt nhìn xa như vậy đi tiểu long vương, hiểu được có chút quái dị. Nhẹ nói: "Kia tiểu long vương, không muốn những thứ này?" Nàng vừa nói, chỉ chỉ trong biển cháy sém thi thể.

Phải biết, đầu này yêu chương trước hướng bọn họ xuất thủ thời điểm, đao kia Thương kiếm kích, thập bát ban vũ khí cũng dờ ra ngoài, nhưng là ước chừng có nhiều hơn mười kiện.

Nhị Thanh nghe vậy liền cười nói: "Sư tỷ quá khinh thường Long Cung, Long Cung bảo bối gì không có? Kia thất thái tử từ từ nhỏ ở Long Cung lớn lên, cái dạng gì bảo bối chưa từng thấy qua? Chính là trong tay hắn kia cái Bàn Long Sương Tuyệt Thương, kỳ phẩm chất cũng không so với ta các loại (chờ) tùy thân Pháp Kiếm kém. Chúng ta Pháp Kiếm chất liệu, có cũng không coi là Thái Dịch."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy là, vì vậy liền không cần phải nhiều lời nữa.

Nhị Thanh tung người xuống biển, mò vớt một hồi, liền đem đầu kia yêu chương nhất ứng cắt giữ cho thu nạp đứng lên, thậm chí còn cắt mấy khối chưa từng đốt trọi Chương Ngư thịt ném vào trong túi cần khôn.

Đã lâu, Nhị Thanh từ trong biển vọt ra khỏi mặt nước, hướng Đại Bạch giờ giờ trong tay Túi Cần Khôn, mỉm cười nói: "Sư tỷ, đầu này yêu chương đồ cắt giữ, thật đúng là không ít a!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đầu, np,!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Khứ vu tồn tinh

Đảo nhỏ vô danh, vô danh trước sơn động, đủ loại kiểu dáng pháp khí xếp thành một tòa núi nhỏ.

Mà trừ này chất pháp khí ra, còn có một chút biển sâu thạch mô, cùng với khác đủ loại nhìn rất đẹp bảo bối, tỷ như một ít sẽ sáng lên màu sắc rực rỡ trên châu ngọc thạch vân vân.

Đương nhiên, còn có một chút đồ dùng hàng ngày, một ít quần áo các loại.

Nhị Thanh chính hài lòng nhìn lần này thu hoạch, kết quả liền thấy Đại Bạch một đạo Tam Muội Chân Hỏa trực tiếp phun ở kia pháp khí lên tới, đem đồng kia pháp khí cho đốt.

Rồi sau đó lại đem kia yêu chương đồ dùng hàng ngày cũng cho ném vào kia trong đồng lửa, bao gồm kia Túi Càn Khôn.

Kia Túi Càn Khôn so ra kém Nhị Thanh trên người cái đồ từ kia Hắc Thủy yêu nơi đó phải đến cái đó, kia Hắc Thủy yêu sử dụng Túi Càn Khôn, bản thân cũng phải về phần kia Hắc Thủy Hà Hà Thần.

Thấy Đại Bạch đơn giản như vậy thô bạo phương thức xử lý, Nhị Thanh trực tiếp không có gì để nói.

Thấy Nhị Thanh kia không có gì để nói về mặt, Đại Bạch liền cười nói: "Sur đệ không đau lòng hơn, bức này pháp khí, chế tác thủ pháp cùng chất liệu cũng quá mức thô ráp, muốn tới có ích lợi gì? Không bằng trước như vậy khứ vu tồn tinh một phen, lưu lại nếu có thể dùng, chúng ta lại lần nữa luyện một phen. Về phần kia yêu chương vật, người chết vật giữ lại cũng là xui, không bằng tất cả đốt đi."

Nhị Thanh nghe vậy liền nở nụ cười khổ, nói: "Sur tỷ lời ấy mặc dù thiện, nhưng rất đáng tiếc, những pháp khí kia tất cả không phải là cái gì lương tài, trên căn bản rất khó chịu được sư tỷ lần này giày vò."

Trước đây cùng kia long thất thái tử đầu lần pháp, Nhị Thanh trên người món đồ đến từ hổ yêu Hoàng Bào Pháp Bảo Hoàng Bào, liền bị long thất thái tử cho một miệng Long Tử hủy.

Mà trước cùng kia yêu chương đầu pháp lúc, Nhị Thanh lại dùng kia được từ tại Bách Hoa Tu Thanh Hồ Lô bên trong Mê Hương đi đánh lên yêu chương, này Mê Hương cũng là tổn thất hơn nửa, mặc dù có thể dục nuôi, nhưng hiển nhiên cũng không phải trong thời gian ngắn có thể khôi phục, phải tìm một ít thảo dược tài liệu mới được.

Trừ lần đó ra, cũng chỉ có thanh kia mực vũ phiến, cùng hắc tùy thân bội kiếm, cùng với trên người hắc những thứ kia quần áo mũ loại. Hắc vốn muốn, quay đầu nếu là gặp lại hôm nay như vậy tình cảnh, liền móc ra những pháp khí kia tới xanh xanh trắng trắng, dọa một chút người cũng là tốt.

Có thể kết quả, luôn luôn theo đuổi phẩm chất cao Đại Bạch, trực tiếp tự vừa ra.

Chờ một hộp này Tam Muội Chân Hỏa đi qua, còn lại pháp khí, cũng liền chỉ còn ba cái bán.

Cực kỳ những pháp khí kia bị này Tam Muội Chân Hỏa đốt một cái, trong đó kia yêu chương lưu lại thần thức, cũng liền cùng nhau lau đi, bây giờ từng món một cũng khôi phục như cũ lớn nhỏ.

Một món là một mặt màu xanh da trời đại thuẫn, chính là kia ngăn trở Nhị Thanh một kiếm, kia kiếm quang bề tan tành, có thể kia đại thuẫn huyền quang lại chưa từng tắt này mặt đại thuẫn, kỳ phẩm chất mặc dù không kịp cái kia pháp kiếm, nhưng cũng kém không nhiều lắm, đúng là cái hiếm thấy phòng ngự hình bảo bối.

Kia đại thuẫn đường kính có ba thước, nhưng sau khi luyện hóa, là được tùy tâm ý biến hóa lớn nhỏ.

Nhị Thanh trực tiếp đem mặt này đại thuẫn giao cho Đại Bạch, nói: "Sư tỷ, mặt này phòng ngự pháp thuẫn, còn có viên này Yêu Đan, liền cho ngươi đi! Còn lại này hai thanh bán pháp khí, sư đệ liền giữ lại."

Kia hai thanh bán pháp khí, một thanh là một cán kích, chính là kia yêu chương cuốn hướng không trung loạn đâm chuôi này, bây giờ trở về hình dáng ban đầu sau khi, này kích cũng chỉ hơn một xích, tựa như tiểu kích loại ám khí.

Một thanh chính là một nhánh Hắc Côn, này Hắc Côn cũng không biết là chất liệt gì, nhìn toàn thân nước sơn đen như mực, vừa tựa như ngọc chất, nhìn kỹ còn có một tia hoa văn, nhưng gõ bên dưới lại có tiếng kim loại.

Này côn cũng chỉ có hơn một xích, pháp lực tràn vào đi lúc, có thể dài chừng ngắn, có thể lớn có thể nhỏ, dài chừng đạt đến ngàn trượng, ngắn có thể tới một tấc, đại khả hóa thành tám hơn mười trượng vây xanh thiên trụ lớn, tiểu khả hóa châm.

Nhưng một tấc nhỏ bé châm sắt, nếu là thật xen vào lọt vào trong tai, lỗ tay này cũng nhất định là chịu không.

Nhị Thanh chưa từng học qua côn pháp, muốn này côn, thật ra thì cũng không có tác dụng lớn.

Chẳng qua là, suy nghĩ (muốn) từ bản thân kiếp trước vẫn còn ở lúc tuổi thơ, đem kia hầu tử trở thành thần tượng, cả ngày cầm căn (cái) mộc côn nhỏ trên đầu, bây giờ suy nghĩ một chút, mặc dù thấy ngây thơ, nhưng là rất là thú vị.

Về phần kia nửa cái, gần là một kiện bán tàn lần vũ phiến.

Kia vũ phiến lý bản có năm loại Yêu Cầm lông chim, nhưng mà chỉ có hai loại có thể đủ chịu được kia Tam Muội Chân Hỏa,

Một loại là một loại xích sắc lông chim, một loại là lông chim vàng.

Nhị Thanh phòng chừng, này hai loại trong vũ mao, một loại có Chu Tước huyết mạch, một loại có đại bàng huyết mạch.

Hắn hiểu được, quay đầu chính mình hoàn toàn có thể mang này hai loại lông chim, luyện chế đến chính mình chuỗi này Hắc Vũ trong quạt, cho chuỗi này Hắc Vũ phiền tăng thêm một ít uy lực.

Lúc này, Đại Bạch nhận lấy pháp thuật, nhưng lại không có nhận kia Yêu Đan, nói: "Viên này Yêu Đan, sư đệ hay lại là tự mình luyện hóa đi! Tuy nói sư tỷ tu hành tốc độ không có người như vậy nhanh chóng, nhưng sư tỷ như vậy từ từ tu hành, nhưng cũng thắng ở cơ sở vững chắc. Sư tỷ không có người ngày đó sinh thiên nhãn lẫn nhau giúp, những thứ này Yêu Đan bên trong tạp chất luyện hóa bỏ đi đứng lên cũng không phải chuyện dễ. Đối với bọn ta mà nói, nhưng cũng không phải là Yêu Đan càng nhiều càng tốt. Huống chi, không phải là bản thân cố gắng phải đến đồ vật, luôn có nhiều chút không quá thực tế."

Nhị Thanh nghe vậy, mỉm cười nói: "Sư tỷ đừng, ta sẽ giúp người một tay. Lại ta từ luyện hóa kia ba viên Yêu Đan sau khi, tu vi đã mơ hồ vượt qua sư tỷ, viên này Yêu Đan nếu là lại để cho ta luyện hóa hết, kia quay đầu ta tu vi thật có thể muốn vượt qua sư tỷ rất nhiều người!"

Đại Bạch nghe vậy, sững sờ, nháy mắt to hỏi: "Sư đệ có biện pháp gì?"

Nhìn ra được, Đại Bạch thật ra thì đối với Nhị Thanh tu vi vượt qua nàng này lúc sư tỷ, trong đầu bao nhiêu vẫn còn có chút tiểu oán niệm, rõ ràng nàng so với Nhị Thanh nhiều tu hành nhiều năm như vậy, nhưng bây giờ ngược lại thì Nhị Thanh cái này không sư đệ, tu vi hậu sinh khả ỷ.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Rất đơn giản, cho ta mượn này giữa chân mày Thiên Nhân chi tiện, đem viên này Yêu Đan bên trong ẩn chứa yêu độc tách ra là được. Này Yêu Đan chỉ có một loại Thủy Thuộc Tính Yêu Nguyên, chỉ cần bỏ đi hết yêu độc kia, chính là một viên thuần tịnh thủy thuộc tính Yêu Đan. Kể từ đó, sư tỷ liền không cần phí kìa mài công, trực tiếp luyện hóa những Thủy Thuộc Tính đó Yêu Nguyên là được."

Đang nói, Nhị Thanh lại tại đồng kia hóa thành tro bụi đồ lật vật bên trong nhảy ra một phong thiệp mời, nhìn kỹ lại, ở đó tám thiệp mời bên trên, còn có một đạo hào quang đang lấp lánh.

Có kia hào quang ngăn cản, Đại Bạch Tam Muội Chân Hỏa, lại không có thể đem hoàn toàn thiêu hủy.

Nhị Thanh hiếu kỳ, đưa tay đem vậy mời giản triệu tới trong tay, phát lên bên trên tro bụi, lộ ra một tia kinh ngạc. Cùng Nhị Thanh như thế, Đại Bạch cũng tò mò nhìn này thiệp mời.

Mở ra vậy mời giản, mấy hàng mang theo lăm lăm cảm giác Yêu Khí liền nổi lên, thượng thư 'Hiện Đệ chương Yêu Vương thân khai '. Mà phía sau nội dung, nhưng là để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai mắt tất cả trọn mắt.

Mặc dù phía sau ký tên, chẳng qua là viết 'Huỳnh Ngạc Yêu Vương '. Thế nhưng nội dung trong đó, nhưng là mang theo 'Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương' như vậy tên.

Giao Ma Vương là người ra sao?

Nếu như Nhị Thanh nhớ không lầm, danh tự này, nhưng là ở « Tây Du Ký » bên trong xuất hiện qua tên, hơn nữa còn là đang cùng con khi kia kết nghĩa mấy con Đại Yêu trên người xuất hiện. Nghĩ đến, cái thế giới này, chắc không thể nào chỉ Yêu Vương dám tùy tiện tự xưng là 'Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương' đi!

Nghĩ như thế, Nhị Thanh da đầu liền không khỏi tê dại một hồi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Phúc Hải Đại Thánh

"Sư đệ, chuyện này người thấy thế nào ?"

Đại Bạch bình phục lại tâm trạng, ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Thanh.

Nhị Thanh nghe vậy liền nói: "Sur ty, người có thể từng nghe nói qua kia Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương tên?"

Đại Bạch lắc đầu hỏi "Sur đệ có thể biết này Phúc Hải Đại Thánh vì thần thánh phương nào?"

Nhị Thanh gật đầu một cái, nói: "Sur ty còn nhớ, ta từng cùng sur ty nói qua kia Thần Hầu cổ sự sao? Chính là kia Đông Thắng Thần Châu Hoa Quả Sơn bên trên cái kia trời sinh Thạch Hầu."

"Này Phúc Hải Đại Thánh, cùng kia Thần Hầu có gì liên quan?" Đại Bạch không hiểu.

Nhị Thanh khẽ thở dài: "Tin đồn, kia Thần Hầu học được bản lãnh sau, tại kia Hoa Quả Thủy Liêm Động bóc cái lên, tự hào Tề Thiên Đại Thánh, thế cao bằng trời, cuối cùng chiêu tới Thiên Đình đại quân trấn áp, dẫn động một trận khoáng thế tiên yêu đại chiến bùng nổ. Tuy nói ban đầu phản Thiên đình Yêu Ma bên trong, chỉ có cái kia Thần Hầu Tề Thiên Đại Thánh. Nhưng kỳ thật, ban đầu cùng kia Tề Thiên Đại Thánh thực lực tương cận, lại cùng cái này Thần Hầu kết nghĩa vì (làm) huynh đệ, còn có sáu con Đại Yêu. Kia sáu con Đại Yêu đang cùng Thần Hầu kết nghĩa sau khi, cũng tự phong Đại Thánh, mà trong đó, vị này Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương, bài hàng lão nhị."

Rồi sau đó, Nhị Thanh lại cùng Đại Bạch nói tỉ mỉ một phen còn lại năm đầu Yêu Thánh, để cho Đại Bạch nghe trở mắt ghen hờn. Tựa hồ không nghĩ tới, thế giới này đang lúc, lại còn có bức này Đại Yêu tồn tại.

Đã lâu, Đại Bạch mới nói: "Này thiệp mời, chính là kia Phúc Hải Đại Thánh dưới quyền Ngạc Yêu Vương đưa cho kia chương Yêu Vương vật, trên thiệp mời nói, kia Phúc Hải Đại Thánh triệu tập dưới quyền chúng yêu, tại Bắc Câu Lô Châu nam phương Thiên Ba Hân Đàm tổ chức một trận vạn yêu đại hội, không biết này vạn yêu đại hội ra sao loại thịnh hưởng?"

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, cũng không nghĩ ra cái như thế về sau, nhẹ nói: "Nghĩ đến, hẳn là mời nhiều chút Yêu Thánh đi lên cho chúng yêu nói một chút pháp, hay hoặc giả là cho chúng yêu cung cấp một cái giao dịch trao đổi cơ hội, sur ty nếu có hứng thú, không bằng chờ người ta đem những pháp khí này Yêu Đan sau khi luyện hóa, lại đi trước xem một chút."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Hay lại là coi là, kia Bắc Câu Lô Châu nơi, chính là Yêu Ma tung hoành chỗ, chúng ta tu vi nhỏ, hay lại là chớ có đi. Nếu theo như lời người nói, kia Thần Hầu Tề Thiên Đại Thánh dám tỷ số Yêu Chúng cùng trời đình đối kháng. Nghĩ đến, có thể cùng kết nghĩa chi yêu, định cũng phi phạm. Lại kia Bắc Câu Lô Châu, còn không ngừng một cái như vậy Yêu Thánh, chúng ta như đi, sợ ý một chút..."

Nhị Thanh nghe vậy liền cười nói: "Chúng ta lặng lẽ đi, lặng lẽ trở về, không xen vào việc của người khác, chỉ là kiến thức một chút, thì thế nào? Đến lúc đó, nếu là quả thực không thích ứng, chúng ta lại tiếp tục cùng tới kịp."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, liền cũng gật đầu hẳn là. Thật ra thì, nàng cũng có kia lòng hiếu kỳ.

Vì vậy, hai người trở lại sơn động kia, gọi đến nhị ngựa một hồ, cùng bọn họ nói rằng hai người bọn họ cần bế quan, khiến chúng nó không phải rời khỏi hòn đảo nhỏ này, an tâm chờ bọn hắn xuất quan.

Rồi sau đó hai người liền đem sơn động này trở thành động phủ, bắt đầu nhắm lại đóng tới.

Hai người hấp thu viên kia Yêu Đan sau khi, công lực lại tăng trưởng mấy trăm năm.

Lúc này Đại Bạch, nếu không phải bàn về những thứ kia thuật pháp, gần nói riêng về công lực lời, phỏng chừng so với mấy trăm năm sau nàng đi xuống núi báo ân khi đó cũng cao.

Mà Nhị Thanh, tu vi so với nàng chỉ cao chứ không thấp hơn, tuyệt đối là có hơn hai nghìn năm tu vi Đại Yêu.

Chẳng qua là tu đạo cảnh giới, cũng không phải là lấy này công lực mà nói.

Thời gian trôi mau, hơn ba tháng thời gian thoáng một cái đã qua.

Tuy nói từ đầu mùa xuân bước vào mùa hè chói chan, nhưng ở nơi này hải ngoại đảo nhỏ, lúc đó có gió biển thổi phất, nhưng cũng không hiểu được có gì nóng bức. Đảo nhỏ cũng càng vì xanh um tươi tốt, côn trùng kêu vang chim hót bên tai không dứt.

Kia đại thụ cổ đằng bên trên, tùy ý có thể thấy chim tước vui mừng, rắn độc dạo chơi. Lúc nào cũng có chim tước chết tại xà vắn, cũng lúc có độc xà toi ở ưng chuẩn trào mồi.

Trong rừng, có hồng hồ tại thụ đang lúc qua lại, mang theo đình đình đương đương chuông lúc âm thanh, nhìn kỳ bước đi nhẹ nhàng, chuông lúc âm thanh thanh thúy, có thể thấy nó tại phương này trong rừng núi, thời gian thật là dễ chịu.

Chỉ có kia nhị ngựa thờ ơ vô tình, nằm ở trước sơn động vẫy đuôi, thỉnh thoảng đánh mũi phì phì.

Chẳng biết lúc nào, sơn động kia cửa trận pháp biến mất, nhất thanh nhất bạch hai bóng người từ kia trong động đi ra, nhị ngựa thấy vậy, không khỏi hoan hô lên,

Đứng thẳng người lên, hi duật duật lớn tiếng kêu đến.

Nghe được nhị ngựa như thế tiếng hoan hô, xa xa ở trên ngọn cây chơi đùa hồng hồ, cũng gấp nhảy lên tới, một con đâm vào Đại Bạch trong ngực, híp hồ nhân, ở Đại Bạch trong ngực cọ xát cùng đến.

Nhị Thanh đưa tay vỗ vỗ Tuyết Luyện đầu, nói: "Ta hai người cần ra chuyến xa nhà, ngươi ba cái còn cần ở chỗ này ở lâu một thời gian."

Nghe lời này một cái, nhị ngựa trực tiếp gần ừ rừ, ngay cả hồng hồ cũng đáng thương mà nhìn Đại Bạch.

Đại Bạch khề vuốt ve hồng lông hồ cáo da, mỉm cười nói: "Nếu là ngươi các loại (chò) không muốn ở chỗ này ngây ngốc, ta cũng chỉ có thể đưa ngươi ba cái chứa ta kia trong bình ngọc đi. Chẳng qua là, ta kia trong bình ngọc, không gian không là rất lớn, các ngươi ngây ngốc ở bên trong, có lẽ sẽ càng cảm thấy khó chịu đây!"

Kết quả ba người tình nguyện sống ở đó trong bình ngọc, cũng không muốn tiếp tục ở đây ngây ngốc.

Vì vậy, Nhị Thanh cùng Đại Bạch bắt đầu đem trên hòn đảo nhỏ này trận pháp phá vỡ, tiếp lấy đem nhị ngựa bỏ vào nòng mang theo người kia bình ngọc, rồi sau đó ôm hồng hồ, tung người hướng bên bờ bay đi.

Đi tới đảo một bên, Nhị Thanh từ trong túi cần khôn móc ra một mảnh Lục Ngọc mảnh nhỏ, hướng kia mặt biển ném đi, bốp cái pháp ấn, miệng lẩm bẩm, rồi sau đó liền thấy kia ngọc phiến tung ra theo gió.

Lúc ngọc phiến rơi xuống đến mặt biển lúc, đã hóa thành một chiếc thuyền con.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhẹ nhàng một bước, thân thể nhẹ nhõm phiêu hướng kia lục trúc bè.

Này lá thuyền nhỏ, chính là kia Khổ Đạo Nhân phòng thân pháp khí lục trúc bè, kỳ chất chính là ngàn năm Thủy Ngọc trúc, trải qua Nhị Thanh trọng luyện sau khi, trong đó cảm chế so với trước kia nhiều không ít, tốc độ cũng gia tăng gấp đôi có thừa. Cũng không biết kia Khổ Đạo Nhân là từ gì tìm tới, bây giờ tất nhiên tiện nghi bọn họ.

Hai người đón gió biển, dưới chân pháp lực bay vọt, kia lục trúc bè liền lướt sóng đi. Chân đạp thuyền nhỏ lướt sóng đi, khói sóng mênh mông phù lãng cự. Tay áo lung lay Thiên Hải Thanh, trúc phiệt ung dung hướng bắc đi.

Đầu sóng đối diện đánh tới, lục trúc bè bốc lên một đạo phù quang, ngăn trở gió kia lãng.

Gặp này lục trúc bè ngự lãng tốc độ, so với bọn hắn đẳng vân giả vũ chuyện còn nhanh hơn, Đại Bạch liền nói: "Chẳng ngờ kia Khổ Đạo Nhân lại còn có bức này chí bảo, đáng tiếc học được bản lĩnh lại không thể tạo phúc nhất phương, chỉ biết làm hại thế gian, quả thực hổ thẹn bảo này."

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, "Bảo này còn chưa sinh ra linh trí, làm sao biết nhà mình chủ nhân tính tình như thế nào? Lại cho dù là biết được, thân là công cụ thay đi bộ, lại chịu người chế trụ, như thế nào phản kháng?"

Nghe được nhà mình sư đệ cùng mình tranh cãi, Đại Bạch không khỏi đáng yêu lườm hắn một cái.

Ở trong ngực nàng tiểu Hồng Lăng thấy vậy, nhảy đến Nhị Thanh trên bả vai, quơ lên hai móng, ở Nhị Thanh trên đầu nhào nặn đứng lên, mấy cái liền đem Nhị Thanh tóc dài làm cho hồng bết, chọc cho một bên Đại Bạch không khỏi che miệng mỉm cười, vội vàng đem tiểu Hồng Lăng cho gọi trở về đi.

Nhị Thanh một bộ hận hận bộ đáng trọng mắt Hồng Lăng, phảng phất đang nói: Quay đầu xem ta thu thập ngươi!

Hồng Lăng thấy vậy, liền một bộ đáng thương mà nhìn Đại Bạch, vui ở Đại Bạch trong ngực, ô ô kêu hai tiếng, híp hồ nhân, đầu sứ mệnh hướng Đại Bạch trên ngực cọ.

Đại Bạch thấy vậy, liền cười nói: "Hồng Lăng còn nhỏ, sư đệ cần gì phải chấp nhặt với nàng!"

Nhị Thanh bỏ lại miệng, vẫy vẫy hắc phát, kia tóc dài lại khôi phục đen dài thẳng, vừa nói: "Sư tỷ gần giường chịu nàng đi! Tên tiểu tử này bây giờ gan là càng ngày càng mập."

Đại Bạch khề cười nói: "Sư đệ yên tâm, Hồng Lăng vẫn là rất hiểu chuyện."

Ô ô...

Tiểu hồ ly núp ở Đại Bạch trong ngực, liền tiếp điểm đầu, kia đầu nhỏ cọ lấy cọ để, để cho Nhị Thanh hận không được trực tiếp đưa nàng bắt lại ném ra, chính mình thay thế cái vị trí kia.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Âm truyền Bắc Hải

Một đường hướng bắc, theo gió vượt sóng, ngày đi mấy ngàn dặm.

Dứt khoát vận khí không tệ, một đường cũng không đụng phải cái gì cường đại hải yêu.

Nhưng mà đến ngày thứ ba, Thiên Tượng nhưng là đột biến, nhất thời cuồng phong gào thét, hắc vân cuộn cuộn.

Kia hắc vân rủ xuống rớt, tựa như thiên sắp đổ, cùng biển tiếp tục, sắc trời chợt mất, cuồng phong phần nộ gào thét, vén lên sóng dữ trăm trượng, mưa to theo nhau mà tới, nhất thời như rơi xuống địa ngục.

Trong mây đen, ngân quang chợt tránh, rồi sau đó tiếng sét đánh truyền tới, phảng phất giống như trên đỉnh đầu không trung đột nhiên nổ bẻ ra tới một dạng bị dọa sợ đến Hồng Lăng co lên cổ, thật chặt lòi Đại Bạch vật áo.

Đại Bạch cùng Nhị Thanh nhìn nhau, thần giác câu cũng hơi nâng lên, tựa hồ cũng không đem thiên này uy coi vào đâu một dạng vẫn chân đạp thuyền nhỏ, theo sóng chìm nổi, ta tự vị nhưng bất động.

Nhị Thanh chấp tay tại thuyền đầu, đón gió mà đứng, phóng khoáng cười ngâm: "Hắc vân phúc hải biển đổi ngược, điện tẩu Long Xà càn khôn chiến. Mưa to đột tới vạn mũi tên tập, nộ phong hào cuốn thiên xích lãng. Một chiếc thuyền con hướng bắc đi, thiên uy lo sợ không yên cũng khó khăn ngăn cản. Theo gió vượt sóng vào lúc này, lại treo mây buồm tế biển cả."

Đại Bạch còn tưởng rằng Nhị Thanh muốn mượn gió kia vẫn chi liễn, cho này thuyền nhỏ gia tốc, liễn vội vàng cho hán truyền âm nói: "Sur đệ hào hùng tuy có thể khen, nhưng thiên này uy, cũng không biết là hay không kia thần tiên trên trời nên làm, sur đệ lại chớ làm loạn, để tránh lại rước lấy kia thần tiên trên trời tức giận."

Nhị Thanh nghe vậy, ho nhẹ nói: "Sur tỷ yên tâm, chúng ta là vì sao mới Ly Sơn, ta lại sao có thể quên? Trên trời vị kia, lúc này phỏng chừng cũng đang nhắm không có chuyện làm đi!"

Trần đầy hào tình vạn trượng, bị nhà mình sur tỷ như vậy nói một chút, Nhị Thanh cũng hào không đi xuống. Hiểu được nhà mình người sur tỷ này, có lúc làm lên sát phong cảnh chuyện đến, đó cũng là một tay hảo thủ.

Rồi sau đó hai người đón kia mưa đông gió giạt, tại tối tăm sắc trời bên trong, theo sóng chìm nổi.

Lục trúc bè chẳng qua là một chiếc thuyền con, nhưng bởi vì là pháp khí, ở Nhị Thanh cười bên dưới, theo gió vượt sóng đi. Không lâu lắm, hai người đánh này là thuyền nhỏ, từ kia trong mưa gió lao ra.

Nhớ lại nhìn lại, phe kia mưa gió như cũ mãnh liệt, mây đen như cũ cuộn cuộn, như cũ sấm chớp rền vang.

Mà một bên, tuy nói cũng là cuồng phong như cũ phù lãng nhanh, nhưng là mặt trời chói chan treo cao.

Hai cái so sánh, đơn giản là hai phương thiên địa.

Như thế thiên địa kỳ cảnh, để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có loại mở mang hiểu biết cảm giác.

Lúc này, tiểu Hồng Lăng từ Đại Bạch trong ngực nhô đầu ra, chít chít kêu ra dấu, vừa nói năng mới vừa rồi suýt chút nữa thì bị sợ chết vân vân.

Đại Bạch nghe vậy cười khê, khê vuốt ve nàng da lông, nói: "Chớ sợ chớ sợ, cho dù thật thuyền nghiêng bè lật, nhiều nhất chẳng qua chỉ là xuống biển dạo một chuyến a. Chúng ta người tu hành, há có thể sợ những thứ này có thể thiên uy? Tuy nói là thiên uy khó dò, nhưng chúng ta tu hành vốn là nghịch thiên, thiên uy đáng kính, nhưng không thể thật sợ hãi! Người cũng là người trong tu hành, cần nhớ lấy điểm này!"

Hồng Lăng cái hiểu cái không gật đầu.

Thật ra thì nhắc tới, này Hồng Lăng cũng đã không phải là tiểu hồ ly, nàng đã có mấy chục tuổi, nếu là ở kia trong hồng trần bay bổng nhiều năm như vậy, đó cũng coi là được cho lão hồ ly một cái.

Chẳng qua là đang cùng Nhị Thanh bọn họ sinh hoạt những năm gần đây, đi cùng nàng, cũng chỉ có Nhị Thanh cùng Đại Bạch, cùng với cái kia Bạch Mã Tuyệt Luyện mà thôi.

Chưa trải qua chuyện gì, này đây này tâm chí thành thực, tốc độ tự nhiên không vui.

Cần biết, Đại Bạch tu hành mấy trăm năm thời gian, nếu là thật sự thả vào kia trong hồng trần đi, gần lịch duyệt phương diện, cũng bắt quá cùng phổ thông người tuổi trẻ tương phản, thậm chí còn có thật sự không bằng.

Nếu không Nhị Thanh cũng sẽ không cảm thấy Đại Bạch thật ra thì có lúc cũng rất đơn thuần.

Từ kia phương thiên địa kỳ cảnh bên trong thu hồi ánh mắt, Nhị Thanh đem tiểu hồ ly từ Đại Bạch trong ngực ôm tới, thả vào trúc phiệt bên trên, nói: "Không trải qua chuyện, lại làm sao có thể lớn lên? Tiểu Hồng Lăng, ngươi cũng đã tu hành có vài chục năm, hôm nay liền cho ngươi cái cơ hội, không chế này bẻ."

Tiểu Hồng hồ mộng mộng mà nhìn Nhị Thanh, giờ hai móng chỉ ngậy ngốc, nhẹ nói: "Ta, ta nên làm thế nào?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Rất đơn giản, thấy trên trời mặt trời gay gắt không có? Kia mặt trời gay gắt đều là Đông Thăng lặn về phía tây, đối mặt Đông Thăng mặt trời gay gắt lúc, trước mặt chính là mặt đông, sau lưng chính là Tây Phương,

Bên tay trái chính là phía bắc, bên tay phải chính là phía nam, chúng ta một đường hướng bắc đi liền có thể."

Ngừng lại, hần lại nói: "Như là buổi tối, ngươi gần nhìn bầu trời sao... Cái này, đợi buổi tối thời điểm ta sẽ dạy ngươi như thế nào biện xa cách bây giờ này trúc phiệt gần giao cho ngươi tới thao túng. Ngươi đem tự thân pháp lực rót vào này trúc phiệt bên trong là được thao túng nó."

Đại Bạch có chút lo âu mắt nhìn tiểu Hồng hồ, rồi sau đó nhìn về phía Nhị Thanh, muốn nói lại thôi.

Nhị Thanh mỉm cười lắc đầu, nói: "Sur ty, Hồng Lăng là chúng ta hậu bối, không phải là sủng vật, chúng ta không thể đem nàng trở thành sủng vật như thể cung chiều. Muốn là lúc sau rời đi ta ngươi, nàng bản thân một người làm sao bây giờ? Những năm gần đây, chúng ta cũng quá sủng nàng, có một số việc, chúng ta phải nhường nàng học sẽ tự mình đi làm, chính mình đi gánh vác, mà không phải cả ngày vui ở ta ngươi trong ngực làm nũng."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, tựa hồ không tìm được phản bác lý do.

Tiểu Hồng Lăng vênh hồ ly miệng, mặt đầy không phục, vung móng vuốt nhỏ chít chít kêu.

Nhị Thanh cười ha ha cười, đưa tay xoa xoa hồ ly đầu, nói: "Được rồi! Có lợi hại hay không? Nhìn ngươi có thể hay không đem chuyện này làm xong lại nói."

Rồi sau đó, hần lại hướng Đại Bạch nói: "Sur ty, cách này vạn yếu đại hội còn có hơn tháng thời gian, ngược lại ở nơi này trên biển bên cạnh (trái phải) cũng không chuyện hần, không bằng ta ngươi hợp xem một khúc, như thế nào?"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Sur đệ có này nhĩ hứng, sur ty tất nhiên tình nguyện phụng bồi."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Lần này đổi sur ty tới thời ngọc này tiêu đi! Ta tới làm cầm."

Đại Bạch nghe vậy gật đầu một cái, mà xong cùng Nhị Thanh trao đổi nhạc khí.

Vì vậy, tiếng đàn tiếng tiêu, tại này hải thiên bên trong tung bay truyền vang mờ.

Biển cả, thuyền nhỏ, dao cầm, ngọc tiêu.

Biển cả khói sóng mênh mông, thuyền nhỏ theo gió rượt, tiếng đàn vang vang hào phóng, ngọc tiêu xa xa uyển chuyển.

Hồng hồ bàn tay bẻ, theo gió vượt sóng, mặc dù tốc độ không rất nhanh, nhưng cũng còn có thể.

Đại Bạch làm tiêu, Nhị Thanh đánh đàn, tiếng đàn đung đưa, tiếng tiêu lượn quanh lượn quanh, khiến cho này vốn có chút khô khan nhàm chán hành trình, cũng trở nên có chút sinh động hoạt bát đứng lên.

Theo đàn kia âm tiếng tiêu tại này hải thiên giữa truyền vang mờ, không ít cá lớn cá nhỏ, như là bị này tiếng nhạc hấp dẫn, hướng bọn họ vây quanh tới, hoặc nhảy vu thủy mặt, hoặc lặn trong đáy nước, hoặc vui sướng phun cột nước, hoặc giả bay lên không triển kỳ, theo kia nhịp điệu phiến phiến khởi vũ.

Kia con cá, có đồ trắng, đen lam... Dù loại màu sắc hình dạng, các khoản các loại, lấy Nhị Thanh về điểm kia thương xót hải ngư kiến thức, cơ hồ mười không biết một.

Tình cảnh kia, gần náo nhiệt xuất hiện đứng lên.

Chẳng qua là không ai từng nghĩ tới, cái tràng diện này, nhưng là đưa tới đáy biển Long Cung chú ý.

Kia đang ở trong long cung đếm cái kia bảo vật Lão Long Vương, cảm giác hải ba khác thường, tựa như có người ở phương này hải thiên hưng thịnh sóng hôm qua lắng, liền khai ra bên cạnh (trái phải), hỏi nguyên do.

Có tuần tra Dạ Xoa hồi báo, "Trong biển có người ngư thuyền hoành độ, trên thuyền có người đánh đàn làm tiêu, đàn kia âm tiếng tiêu đưa tới tứ phương hải ngư tương hòa, rồi này ra cảnh này."

Lão Long nghe vậy, không khỏi tự nói, "Tiếng nhạc dẫn động vạn vật cùng mình, này gần như nói vậy! Không biết là cao nhân phương nào tới ta đây Bắc Hải, bọn người lại điểm đủ binh tướng, theo ta ra biển nhìn một chút!"

"Dạ!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bắc Hải Long Vương

Ánh mặt trời chiếu khắp, gió biển rong chơi. Một chiếc thuyền con, theo sóng rượt. Tiếng tiêu ung dung, tiếng đàn đung đưa. Con cá nhẹ nhàng, khối sóng dạng dạng. Hai người nhìn nhau, mặt mày vui sướng.

Kia sóng gọn lăn tăn bên trong, đại tiêu ngư nhi theo âm khơi vù, lật sóng làm lãng, rất thích ý.

Tình cảnh này, quả thực dễ cho người không đành lòng phá hư.

Chẳng qua là, Nhị Thanh cùng Đại Bạch nơi nào sẽ biết, bọn họ chẳng qua chỉ là đàn cái cầm, thổi một tiêu, là có thể dẫn đến như vậy nhiều hải ngư đi theo, là có thể đưa tới kia Bắc Hải Long Cung chú ý?

Bọn họ căn bản không có ý thức đến, ở nơi này dưới mặt nước trong biển sâu, chính là kia Bắc Hải Long Cung ngồi xuống chỗ. Cho đến kia Lão Long Vương dẫn một đám Thủy Tộc binh tướng, Phân Thủy mà ra, rồi sau đó đập sóng ning lập, xa xa lắng nghe phương này tiên khúc, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc này mới ý thức được có chút không đúng.

Chỉ là thấy đối phương một bộ lắc đầu vuốt râu chìm đắm trong đó, không tiến lên quấy rầy bộ dáng, hai người nhưng cũng không dừng lại động tác trong tay, mà là mưu đồ đem kia cuối cùng một khuyết cho đánh đàn xong.

Đội đàn kia âm tiếng tiêu dần dần nghỉ, trong biển cá lội cũng dần dần lên vào biển sâu, Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, nhưng là vị kia Lão Long Vương nhưng là vẫn nhắm mắt say mê.

Kia Lão Long Vương, cùng Nhị Thanh trong ấn tượng những Long Vương đó nhìn, không quá mức khác biệt, đỉnh đầu vàng lưu ly quan, phương tâm cổ tròn giả Hoàng Bào. Trán một bên có góc lộ về cao ngất, râu ria vòng cánh ý thư hào.

Đã lâu, kia Lão Long Vương phương mới phục hồi tinh thần lại, gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch hướng hẩn nhìn, liền ngư lãng trước, hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch chấp tay nói: "Đám hải nhị vị, nhưng là kia Ly Sơn Cổ Tiên Lão Mẫu Tọa Hạ Đệ Từ Sầm bạch nhị tiên hữu?"

Tiên hữu! ?

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe được cái này gọi lúc, câu cũng sửng sờ.

Cần biết, ở tại bọn hẩn trong ấn tượng, bọn họ cho tới bây giờ cũng là bị người xưng là yêu nghiệt, nơi nào có người gọi bọn hẩn vì tiên hữu?

Cho dù là Bát Tiên thứ hai hai vị kia thượng tiên, cũng chỉ xưng hô bọn họ là đạo hữu.

Có thể thấy, lão long này hoàn toàn là ở năng cao bọn họ thân phận a!

Chẳng qua là, đường đường Bắc Hải Long Vương, có này cần phải sao?

Cực kỳ suy nghĩ kỹ một chút, tựa hồ cũng có thể nói được, dù sao long mặc dù tôn quý, lại cũng chỉ là vạn lân dài, vạn thú Chí Tôn, thật bàn về đến, vẫn còn ở vào 'Thứ phạm vi.

Như vậy, nâng cao bọn họ, cũng không coi như là nâng cao chính hần sao?

Về phần lão long này vì sao có thể liếc mắt nhìn ra bọn họ, chắc cũng là rất tốt giải thích.

Quả nhiên, thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch trên mặt lộ ra nghi ngại chi sắc, lão kia long liền giải thích: "Mấy ngày trước đây, Bản vương kia tại Bắc Hải bờ phía nam trấn thủ hải nhĩ đưa tin trở lại, nói là có nghĩa sĩ tương trợ, hần có thể trừ đi đầu kia gây sóng gió, làm hại nhất phương yêu chương, còn cùng Bản vương nói tí mĩ nhĩ vị tiên hữu sư môn, cùng với kia cấp công hào nghĩa tác phong, quả không hổ là Cổ Tiên đệ tử! Hôm nay gặp mặt, Bản vương có thể tính tam sinh hữu hạnh ngươi!"

Nhưng này tán dương từng đợt tiếp theo từng đợt, nhưng là để cho Nhị Thanh có chút không tìm được manh mối.

Lại nói, này đường đường Bắc Hải Long Vương, có cần phải đối với bọn họ khách khí như vậy sao?

Nhìn ở tại bọn hần sư tôn Ly Sơn Lão Mẫu trên mặt?

Khả năng này có, nhưng hần là không lớn. Dù sao Tây Thục Kiếm Các những cái này các lão đạo, cũng không phải không biết hần và Đại Bạch sư tôn chính là kia Ly Sơn Lão Mẫu, có thể những thứ kia các lão đạo còn chưa phải là vẫn dám đối với bọn họ động thủ? Ở đó nhiều chút lão đạo xem ra, chỉ cần không đánh chết là được.

Nhị Thanh hiểu được, những thứ kia lão đạo dám làm như vậy, nguyên nhân thật ra thì rất đơn giản, bởi vì Lão Mẫu thì không phải là một cái bao che Cổ Tiên.

Nàng quả thật làm được thái thượng vong tình, vong tình mà chí công.

Bất luận là nhà mình đệ tử, hay lại là thiên hạ chúng sinh, nàng cũng có thể làm được đối xử bình đẳng.

Nhị Thanh tin tưởng, nếu là mình làm ác, nàng lão nhân gia đối với hần nhất định sẽ không có cái gì nương tay.

Này đây, lão long này Vương nhiệt tình, gần càng đáng giá bọn họ cảnh giác.

Nhị Thanh ho nhẹ xuống, chấp tay nói: "Lão Long Vương khách khí, chúng ta cũng bất quá là không nhìn được kia yêu chương vì không phải là làm ngạt, liền xuất thủ trừ ma thôi, đảm đương không nổi như thế tán dương."

Lão Long Vương cười ha ha nói: "Nhị vị quả không hổ là Cổ Tiên đệ tử, đều là như vậy khiêm tốn."

Cũng không biết, lúc mới nhĩ vị thật sự tấu vì sao khúc? Trước đây, Bản vương nhưng là chưa bao giờ nghe ngươi!"

Nhị Thanh chấp tay nói: "Khúc này chính là mười mấy năm trước, ta cùng với nhà ta sư tỷ tình cờ làm, bình thường như rảnh rỗi lúc, liền cùng nhà ta sư tỷ hợp tấu một khúc, bày tỏ một tình cảm xuống, chẳng ngờ nhưng ở này quấy rối đến Lão Long Vương, mong rằng Lão Long Vương chớ trách ta các loại (chờ) lỗi nặng đường đột cử chỉ."

Lão Long Vương nghe vậy, cười ha ha nói: "Sâm tiên hữu khách khí vậy! Hôm nay nghe được này gần như là "đạo" như vậy tiên khúc, chính là Bản vương tam sinh may mắn. Chẳng qua là, lúc mới Bản vương nghe thấy tiếng đàn này tiêu trong tiếng, rất có một cổ Phật thiên ý, không biết là gì nguyên do? Nhị vị còn từng luyện qua kia thiên pháp?"

Nhị Thanh chấp tay cười nói: "Lão Long Vương thật là tri âm vậy! Cực kỳ khúc này bên trong Thiên Ý, ngược lại không phải là chúng ta Tu Phật pháp được, là ta cùng nhà ta sư tỷ nghe thấy kia thiên tự thần chung mộ cổ chi âm, cảm giác rất có gột rửa tâm linh hiệu quả, liền biên soạn thành khúc, vốn là ta ý đem gọi là « Thanh Tâm Phổ Thiện Chú », sau lại nghĩ, ta cùng nhà ta sư tỷ ý đang tiểu ngạo sơn lâm, liền lại đổi tên là « Tiểu Ngạo Giang Hồ ». Lúc mới gặp này hải thiên rộng lớn, cái thiên địa này kỳ cảnh cũng là cái gì mỹ, liền nhất thời cuồng phóng, liền cùng nhà ta sư tỷ ở chỗ này đánh đàn làm tiêu, tự sướng một phen, không suy nghĩ (muốn) nhưng là quấy rối Lão Long Vương."

Kia bài « Tiểu Ngạo Giang Hồ », vốn là « Thanh Tâm Phổ Thiện Chú », chính là từ một cái đại hòa thượng thật sự phổ tả, có thể thấy thời cổ sau khi những hòa thượng kia Thiên Sư, có nhiều văn hóa!

Rồi sau đó lại đi qua từng đời một nhạc khúc nhà soạn lại, cuối cùng mới lưu truyền xuống. Càng về sau, « Tiểu Ngạo Giang Hồ » bộ này phim truyền hình đi ra, mới có âm nhạc mọi người đem soạn lại, cuối cùng trở thành « Tiểu Ngạo Giang Hồ » làm kinh điển, coi như kinh điển bên trong kinh điển, hậu nhân rất khó lại vượt qua.

Mà lúc này đây, vị kia đại hòa thượng còn chưa ra đời, thì như thế nào làm bài hát này? Là cổ, Nhị Thanh cũng chỉ có thể nói là chính mình làm. Mặc dù nói như vậy, được (phải) mặt dày tới.

Đương nhiên, nếu như vị này Lão Long Vương bởi vì chút chuyện nhỏ này, mà đi suy tính hần Nhị Thanh kiếp trước các loại, vậy hần Nhị Thanh cũng không có biện pháp.

Lão Long Vương cười ha ha nói: "Giỏi một cái « Tiểu Ngạo Giang Hồ », khúc này quá mức tốt đẹp, lúc mới chúng ta chỉ nghe kia xuống bán khuyết, cũng không biết hơn nửa khuyết vì sao, nhĩ vị tiên hữu có thể hay không theo Bản vương cùng đi Bản vương kia Long Cung Thủy Phủ, làm gốc Vương lại tấu một khúc? Bản vương nhất định sẽ có hậu lễ cảm tạ!"

Lão long này Vương như thế thịnh tình, nhưng là để cho Nhị Thanh hơi có chút khó chịu.

Vì vậy Nhị Thanh liền nói: "Lão Long Vương thịnh tình, tại hạ tâm linh. Nhưng đánh đàn khúc này, nếu không có này thiên địa rộng lớn, lại làm sao có thể phẩm đưa ra trùng ý cảnh. Nếu không khí, ta cùng với nhà ta sư tỷ, liền ở nơi này hải thiên bên trong, vì Lão Long Vương lại tấu một khúc, như thế nào?"

Kết quả Lão Long Vương lại cười nói: "Sâm tiên hữu lời ấy, nhưng là thiếu ý vậy! Như coi là trong lòng có thiên địa, cho dù thân cư lậu thất(nhà đơn sơ hoang tàn), cũng không có thể bộc lộ được suy nghĩ trong lòng! Như tâm không thiên địa, đó chính là chỗ này hải thiên bên trong, kia lòng dạ vừa có thể rộng lớn bao nhiêu?"

"..."

Tuy nói này là nhất xấu phép khích tướng, nhưng đạo lý này, nhưng cũng rõ ràng.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Long nữ Thốn Tâm

Kia Lão Long Vương tựa hồ cảm giác mình lời này có khích tướng ý tứ, liền lại giải thích: "Nhị vị tiên hữu có chỗ không biết, Bản vương chẳng qua là cảm thấy khúc này có gột rửa tâm linh hiệu quả. Bản vương có vị cháu gái gần đây tâm tình không tốt, đang ở Bản vương kia trong thủy phủ khách cư, như có thể làm cho nàng nghe được như vậy tiên âm, nghĩ đến đối với nàng tâm tình nhất định là rất có giúp ích, liền lúc mới Bản vương mới như thế mạo muội đường đột."

Lão long này Vương khách khí phải nhường Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có chút không thích ứng.

Vì vậy Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, Đại Bạch không để lại dấu vết gât đầu. Thấy vậy, Nhị Thanh cũng chỉ đành mượn dưới sườn núi lửa, theo kia Lão Long Vương bọn họ đồng thời đi kia Bắc Hải Long Cung bơi một cái.

Nghĩ đến, này Bắc Hải Long Vương như thế thịnh tình, hẳn là đối với bọn họ có sở cầu mới được. Đại không đến lúc đó sau khi, nếu là mình thật không làm được, cự tuyệt thuận tiện.

Nhị Thanh thu hồi kia lục trúc bè, Đại Bạch ôm lấy tiểu Hồng hồ, hai người một hồ, theo kia Lão Long Vương cùng kia một đám thủy tộc binh tướng, Phân Thủy mà xuống, lên vào kia trong biển sâu.

Lão kia long điều khiển nước biển, mọi người qua nơi, nước biển tự tránh.

Rung coi hai bên trái phải, có thể thấy kia trong nước biển đủ loại con cá nhàn nhã lặn, thấy mọi người lặn xuống nước, hơi lớn cá cũng là không sợ, còn chạy tới xem gần bọn họ.

Những thứ kia cá lớn, có hơn trượng, vài trượng, thậm chí còn có tầm hơn mười trượng, lớn nhỏ không đều, hoặc một cái hai cái, hoặc kết bè kết đội.

Xa xa, còn có thể thấy kia chiếu lấp lánh sủi vu thủy bên trong rung động rung động.

Tình cảnh như vậy, để cho Nhị Thanh nhớ tới trí nhớ kiếp trước bên trong những thứ kia đáy biển công viên, nếu so sánh lại, lần này kỳ cảnh nhưng là người kia công phu cảnh tượng thật sự không cách nào so sánh.

Chốc lát, đoàn người liền lặn xuống đáy biển.

Phóng tầm mắt nhìn tới, một mảnh thủy thái lập lòe, tường quang minh mông quần thể cung điện liền tọa lạc ở kia ngũ quang thập sắc đá san hô giữa.

Cung điện đỉnh đài diệt diệt, cung khuyết nặng nề, san sát, rất là khoáng đạt.

Miếng ngói là ngói lưu ly, châu là dạ minh châu, tường là san hô tường, trụ là bạch ngọc trụ.

Phi diêm đầu cùng đang lúc, mình châu khảm nạm. Thủy tạ hành lang bên trong, bạch ngọc phô trần.

Xa hoa mà không hiện phù khoa, lộng lẫy lại không mất phong cách.

Đừng nói là Đại Bạch trong ngực tiểu hồ ly nhìn tròn mắt hốc mồm, chính là Nhị Thanh cùng Đại Bạch, chợt nhìn đến này nguy nga lộng lẫy, xa xỉ sang trọng chỗ, cũng bị kỳ chấn động.

Khó trách kia long thất thái tử lại nói hấn Bắc Hải Long Cung không bao giờ thiếu thuận tiện bảo bối. Đây Long Cung, chính là một tấm mảnh ngói, bắt được kia trong thế tục, chắc hẳn cũng là thiên kim chi bảo.

Gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch thần sắc như vậy, kia Lão Long Vương vuốt râu dài, rất có đắc ý, như là kia thế tục phạm phu như vậy, cũng có tranh đua lòng, để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Đoàn người vào kia đáy biển Long Cung, tại trong chính điện ngồi xuống, Lão Long Vương ngồi trên bên trên bài, Nhị Thanh cùng Đại Bạch ngồi phía bên trái thủ tọa, bên phải chính là kia Long Cung một đám thần tử.

Kia Lão Long Vương trước tuy nói là xin bọn họ thay cái kia cháu gái đánh đàn một bài, nhưng hiện tại xem ra, nhưng là không thấy có còn lại nữ quyền xuất hiện, để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch cảm thấy rất ngờ vực.

Chẳng qua là Lão Long Vương không nữa nói, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng không tiện nói nhiều.

Mọi người hàn huyên một phen, liền gấp có cung nữ đưa lên trên quả rượu ngon, kỳ trân hải vị.

Mấy chén Quỳnh Tương Ngọc Dịch vào bụng, Lão Long Vương liền vừa cũ chuyện trọng đề.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, liền dọn xong cầm tiêu, tái diễn trước trên biển một màn kia cầm tiêu hợp tấu chi cảnh.

Lúc đàn kia âm cùng tiếng tiêu tại này trong long cung truyền vang mở, nhất thời liền đưa tới không ít người chú ý, cho dù là ở Long Cung hậu viện những thứ kia long tử long nữ, hoặc giả long bà nhóm, tất cả tò mò đi ra sân, thân cổ, tò mò hướng phương này nhìn.

Chớ đừng nhắc tới những thứ kia binh tôm tướng cá, tuần hải dạ xoa loại.

Mà long tử long nữ trong đó, trong đó có hai cái đỉnh đầu sừng rồng, mặc nghề thường, dung mạo thù lệ nữ tử, dựa viện môn, tò mò trao đổi.

Một vị trong đó tử y nữ tử, hiếu kỳ hỏi bên người thiếu nữ, "Tâm Dao muội muội, ngươi có thể biết này nhạc khúc là người nào thật sự tấu? Thật là êm tai, ta đây phiền não tâm tình cũng bình tĩnh rất nhiều đây!"

Hồng y thiếu nữ kia nghe vậy hơi dẩu cái miệng nhỏ nhắn,

Lắc đầu một cái, nhẹ nói: "Nghĩ đến, hẳn là phương nào tiên thần thật sự tấu đi! Lúc mới này trên biển không phải là mơ hồ có chút động tĩnh, phụ vương ta không phải là đi ra ngoài một chuyến sao? Nghĩ đến là kẻ đó đường nào đi ngang qua tiên thần đi!"

"Tâu, chúng ta cũng đi nhìn một chút!" Cô gái áo tím kia kéo Hồng y thiếu nữ kia liền đi.

Thiếu nữ áo đỏ la hét, "Thôn Tâm tử, không thể không thể, nếu là như vậy đi ra ngoài, đụng những Thần Tiên đó, nếu là phụ vương tức giận, kia có thể như thế nào cho phải?"

"Hừ! Sợ người kia phụ vương làm gì? Người nói ta không biết hẳn chỉ mong ta phạm sai lầm, sau đó thật có mượn cớ đuổi ta trở về tây hải đi ư?" Tử y nữ tử hừ nhẹ, mặt đầy ngang ngược.

Hồng y thiếu nữ kia nghe vậy, cười khổ nói: "Nhưng còn có những Thần Tiên đó đây! Người có nhà người Nhị Lang Ca, hỗ trợ, ngược lại là có thể không sợ hấn các loại, có thể phụ vương như tội ta, ai tới hộ ta?"

"Yên tâm yên tâm, người kia phụ vương có thể nhất là thương người."

Cô gái áo tím kia kéo thiếu nữ áo đỏ liền chạy, trong nháy mắt liền tới đến kia Long Cung chính điện.

Tiếng đàn cùng tiếng tiêu, bắt đầu từ kia trong chính điện truyền tới.

Kia hai nàng không dám áp sát quá gần, liền lặng lẽ ẩn thân tại đại điện phía sau sau tám bình phong, thân đầu nhỏ nhìn ra phía ngoài, nhìn chung quanh đang lúc, liền gặp cung điện kia bên trái, ngồi một nam một nữ, nam thanh sam bạch diện, giữa chân mày có điều màu đỏ dựng thẳng vết, hình như thư sinh, tuấn đạt phi phạm, thối hoành tiêu.

Nữ bạch y hắc phát, dung mạo như thiên tiên, khẽ vuốt dao cầm.

Hai nàng không dám ra nói, chẳng qua là tròn mắt nhìn mắt to, lẳng lặng nhìn, nghe.

Đã lâu, tiếng đàn tiếng tiêu dần dần thu, cơ hồ tất cả mọi người đều chìm đắm trong này nhịp điệu trong đó.

Cho đến kia Lão Long Vương mở mắt ra, đang chuẩn bị nói gì, liền thấy hắc bên người cách đó không xa bình phong ngã xuống, cút ra khỏi hai bóng người tới.

Lão Long Vương thấy vậy, không khỏi giật rên một tiếng, nói: "Hai người các ngươi còn thể thống gì?"

Hướng kia hai nàng tiếng mắng sau, Lão Long Vương liền đứng dậy hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch chấp tay nói: "Bản vương dạy nữ vô phương, đừng nhệ vị tiên hữu, xin nhệ vị tiên hữu chớ trách!"

Nhệ, Lão Long Vương lại xoay người hướng kia hai nàng nhìn, quát lên: "Hai người các ngươi, còn không qua đây hướng nhệ vị tiên hữu cáo lỗi?"

Kia hai nàng nghe vậy, một người trong đó rúc đầu nhỏ, mặt đầy nhút nhát, một người khác chính là mặt đầy không có vấn đề về mặt, không thấy chút nào hèn yếu, đứng mực hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch hành lễ.

"Long nữ Ngao Thốn Tâm (Ngao Tâm Dao), gặp qua hai vị tiên bối!" Hai nàng lạy xong, Ngao Thốn Tâm lại nói: "Lúc mới tỷ muội ta hai người có nhiều đường đột, kính xin nhệ vị chớ trách!"

Ngừng lại, nàng lại nói: "Chẳng qua là, nhìn nhệ vị thật nhưng là lạ mặt rất, không biết nhệ vị là đường nào tiên thần? Có thể hay không báo cho biết đại danh? Hoặc ty gì chức?"

To gan như vậy lời, cũng chỉ có Ngao Thốn Tâm này có lòng dựa vào, lại điều ngoa tự do phóng khoáng nhân tài có thể hỏi ra được. Này rõ ràng cho thấy có chút xem thường Nhị Thanh cùng Đại Bạch mà!

Đại Bạch nghe vậy cau mày, Nhị Thanh giữ mỉm cười, Lão Long Vương lại quát lên: "Thốn Tâm, chớ có vô lý, này nhệ vị nhưng là Cổ Tiên Ly Sơn Lão Mẫu ngồi xuống cao đồ."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đậu,np,...!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Thần tiên phu thê

Kia Ngao Thốn Tâm nghe vậy, không khỏi sững sờ, đối với những Cổ Tiên đó, nàng tất nhiên rõ ràng. Nhắc tới, cô ấy là phu quân mặc dù lợi hại, nhưng cùng trời đảnh cũng không phải rất hợp, coi như là hắc sư tôn cũng là kia Côn Lôn Thập Nhị Kim Tiên một trong, có thể cùng Ly Sơn Lão Mẫu vừa so sánh với, nhưng lại được (phải) gần nửa bối.

Vốn là nàng còn tưởng rằng đây là đầu đường ngu ru quý xà thần chạy đến này Bắc Hải Long Cung tới đi lừa gạt, không thể tưởng lại là Cổ Tiên đệ tử. Lúng túng hơn, nàng cũng chỉ có thể cáo lỗi.

Nàng tuy có thể lấy tự do phóng khoáng không sợ, nhưng là được (phải) vì nàng vậy chú suy nghĩ một chút.

Về phần hai vị này có hay không Cổ Tiên đệ tử, nàng ngược lại không thấy cho bọn họ có gan giả mạo, cần biết cấp độ kia Cổ Tiên, tu vi thông huyền, thần thông quảng đại, chuyện như thế, lại làm sao có thể giấu giếm được nàng?

Ngao Thốn Tâm nói xin lỗi, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đương nhiên sẽ không làm khó nàng, dù sao nơi này là người ta địa bàn, bao nhiêu cũng phải cho chút mặt mũi, tránh cho nổi lên va chạm, cuối cùng thua thiệt phần là mình.

Mà Nhị Thanh càng hiểu kỳ hơn là, lão long vương này vì sao phải làm như vậy?

Đường đường long nữ, tu vi tuy nói không cao, nhưng là tuyệt đối không thể coi là thấp, cùng bọn chúng so sánh, tự nhiên cũng sẽ không kém đi nơi nào, tối đa cũng chính là thần thông thuật pháp phương diện kém hơn hắc nhóm a.

Như vậy, các nàng hai người lại làm sao có thể từ kia phía sau bình phong tài đi ra?

Rất rõ ràng, đây là Lão Long Vương trong tối giờ trò quý?

Chẳng qua là, hần vì sao phải làm như vậy?

Bây giờ thấy cái tràng diện này, Nhị Thanh mơ hồ cảm giác có dường khí Lão Long Vương làm như vậy lý do.

Chỉ là muốn đến kia lý do, Nhị Thanh cũng không khỏi đồng tình lên vì này Lão Long Vương tới. Có như vậy một cái điều ngoa tự do phóng khoáng cháu gái ý lại ở nhà không đi, Lão Long Vương cũng như thế đầu đi!

Phát sinh chuyện này sau khi, Lão Long Vương liền dứt khoát đưa hần những thứ kia long bà long tử long nữ nhóm kêu đi ra, giới thiệu cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch, rồi sau đó yển sẽ tiếp tục.

Lúc này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch mới biết, lão long vương này có thể nói con gái thành đoàn, chỉ là ở nơi này trong long cung ngày ngày con gái, liền có mười mấy vị nhiều, còn lại hai mươi mấy vị là phân biệt thay hần quản lý khắp Bắc Hải hải vực, có đều tự thủy phủ, cũng không ở tại nơi này trong long cung.

Ở tại nơi này trong long cung, đều là còn vị thành niên long tử long nữ.

Mà trong đó, để cho Nhị Thanh ngoài ý muốn, thuận tiện kia Ngao Thốn Tâm

Ngao Thốn Tâm cũng không phải là Bắc Hải Long Vương con gái, chính là kia Tây Hải Long Vương con gái, lại từ Lão Long Vương giới thiệu biết được, này Ngao Thốn Tâm, lúc này đã gả cho vị kia Nhị Lang chân quân.

Có một có thể đánh như vậy chồng, cũng khó trách nàng sống lưng có thể ưỡn như vậy thẳng, cho dù là đôi mắt không biết ngọn ngành Nhị Thanh cùng Đại Bạch, lại dám ngay mặt nghi ngờ.

Lúc Nhị Thanh tò mò nhìn về phía kia Ngao Thốn Tâm lúc, Ngao Thốn Tâm cùng bên người nàng thiếu nữ Ngao Tâm Dao cũng giống vậy tò mò nhìn Nhị Thanh cùng Đại Bạch, một vừa nghe Lão Long Vương giới thiệu bọn họ.

Kia Ngao Tâm Dao liền lặng lẽ cùng Ngao Thốn Tâm cắn lên lỗ tai đến, "Thốn Tâm tỷ, ngươi xem, vị kia Sầm công tử mi tâm vết đỏ, cùng nhà ngươi Nhị Lang Ca, kia cái vết đỏ có phải hay không rất giống? Ngươi nói, hần có phải hay không cũng cùng nhà ngươi Nhị Lang Ca, như vậy, giữa chân mày cũng có một chiếc mắt nằm dọc?"

Ngao Thốn Tâm âm thầm lắc đầu, truyền âm nói: "Ta đây cũng không rõ ràng, ngược lại so với Nhị Lang đến, bọn họ tu vi coi như kém nhiều."

"Dạ dạ dạ, nhà ngươi Nhị Lang Ca, là tam giới mạnh nhất Nam Thần!"

"Cô nàng chết dầm kia, lại như vậy qua loa lấy lệ tỷ tỷ, tỷ tỷ cũng không tha cho ngươi!"

"Hi hi, tỷ tỷ bắt sinh Nhị Lang Ca, khi?"

"Hừ! Không nói hần, nói một chút hần, ta liền tức lên!"

"Vậy, nếu không để cho vị kia Sầm công tử cho tỷ tỷ đàn thủ khúc giải buồn một chút?"

"Cô nàng chết dầm kia, đừng nói nhảm!" Ngao Thốn Tâm hừ nhẹ, rồi sau đó lại cười nói: "Ngược lại ngươi cô gái nhỏ này, sẽ không gặp này Sầm công tử anh tuấn tiêu sái, tuổi trẻ tài cao, xuân tâm mạnh động đi!"

"Thốn Tâm tỷ có thể đừng nói nhảm, ta xem vị này Sầm công tử trong mắt, chỉ có nhà hần người sư tỷ kia. Lại cái kia Bạch sư tỷ, thật rất đẹp đó! Cơ hồ có thể cùng Thốn Tâm tỷ sánh vai đây!"

"Cô gái nhỏ, tỷ tỷ cảm ơn nhiều ngươi cho mặt mũi như vậy." Ngao Thốn Tâm thâm mắt tròn trắng.

Ở các nàng trong tối trao đổi đồng thời,

Đại Bạch cũng ở trong bóng tối truyền âm cho Nhị Thanh, "Sư đệ vừa ý kia long nữ ư? Vì sao như vậy nhìn người ta? Không cảm thấy đường đột?"

Nhị Thanh nhớ lại mắt nhìn Đại Bạch, hai hàng lông mày có chút thiêu xuống, không cảm giác được Đại Bạch trong lời này có gì dị dạng, cái này làm cho hần ít nhiều có chút thất vọng.

Yên lặng xuống, hần vẫn trả lời: "Sư tỷ suy nghĩ nhiều, ta thật sự hiểu kỳ già, nhưng không là kia long nữ, mà là kia long nữ phía sau nam nhân, vị kia Dương gia Nhị Lang chân quân."

Đại Bạch nghe vậy âm thầm thấy kỳ lạ, truyền âm nói: "Lúc mới, kia Lão Long Vương nói về phu quân là Dương gia Nhị Lang, Dương gia này Nhị Lang nhưng là kia Quán Giang Khẩu Nhị Lang Hiển Thánh chân quân?"

"Chính là vị kia Dương gia Nhị Lang!"

"Tiên thân cũng có thể lập gia đình?"

Đại Bạch quả quyết hiểu kỳ, bát quái chi hồn cháy hừng hực.

Nhị Thanh nghe vậy liền cười truyền âm nói: "Sur tỷ hiếm thấy trách lầm nguoi! Tiên thần lập gia đình giả tuy nói hiếm thấy, nhưng cũng cũng không phải không có. Nguoi xem ngày đó bên trên Nguru Lang Chức Nữ, tuy nói hán hai người một năm chỉ có thể tại Thước Kiều gặp gỡ một lần, thế nhưng cũng không phải là thần tiên phu thê? Chúng ta nguoi tu đạo, cũng không dùng giống như Tu Phật giả như vậy, cần nói những thanh quy giới luật đó, tùy tâm suy nghĩ là được!"

Đại Bạch ngạc nhiên nói: "Kia Nguru Lang Chức Nữ một năm chỉ có thể gặp gỡ một lần, biết bao thương xót. Nhưng này Nhị Lang chân quân cùng này long nữ, cũng không giống như như vậy. Chẳng lẽ thần tiên trên trời đều không quản chuyện này?"

Nhị Thanh âm thầm lắc đầu, truyền âm nói: "Này gần không biết được, có lẽ là kia Nhị Lang chân quân bản lĩnh cao cường, nếu là thật sự phái thiên binh thiên tướng đi lấy hán, phỏng chừng cũng không dễ dàng như vậy."

"Người sur đệ kia như vậy nhìn nguoi ta thế từ làm thế nào? Há không thất lễ?"

"Sur tỷ hiểu lầm vậy! Ta là hoi nhìn hai mắt a." Nhị Thanh kêu oan, nhẹ nói sang chuyện khác, nói: "Ta từng nghe thấy kia Nhị Lang chân quân tu phương pháp, là Cửu Chuyển Huyền Công, có thể đem nhục thân tu tới cực hạn, cuối cùng lấy Nhục Thân Thành Thánh. Kia Thần Hầu cùng kia Nhị Lang chân quân tất cả Nhục Thân Thành Thánh giả, bản lĩnh cao cường, hai người có thể nói là ngang sức ngang tài. Nếu ta các loại (chờ) có thể học được kia Cửu Chuyển Huyền Công phương pháp..."

"Cái kia Thần Hầu học, cũng là kia Cửu Chuyển Huyền Công?" Đại Bạch hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu, truyền âm nói: "Đó cũng không phải, tin đồn kia hầu tử học là Địa Sát Thất Thập Nhị Biến. Hán kia Nhục Thân Thành Thánh, lại không phải đất này sát mấy lần hóa công, mà là ăn vô số Bàn Đào cùng Kim Đan sau khi, lại đưa vào Lão Quân Bát Quái Lô bên trong luyện 77 - 49 ngày, đem những thứ kia thiên địa tinh hoa cùng thân thể của nó luyện thành một đoàn, lúc này mới có Nhục Thân Thành Thánh điều kiện."

Ngừng lại, hán tiếp tục nói: "Chúng ta không thể nào có kia hầu tử gặp được cùng khí vận, tự là không có khả năng dựa vào này Ngoại Đan thành công. Nhưng nếu có kia Cửu Chuyển Huyền Công, vậy liền bất đồng nguoi!"

Đại Bạch nghe vậy, gặp Nhị Thanh ứng phó kia Lão Long Vương, liền yên lặng đã lâu, mới nói: "Sur đệ cũng chớ có làm vậy, kia Cửu Chuyển Huyền Công vừa có như thế hiệu quả, nghĩ đến nhất định là không tầm thường, nếu để cho kia Nhị Lang chân quân biết được nguoi đang ở đây mưu đồ pháp này, định sẽ không từ bỏ ý đồ."

Nhị Thanh cười ứng: "Sur tỷ xin yên tâm, ta cũng chỉ là suy nghĩ một chút, sao dám làm vậy?"

Nếu là không cẩn thận bị kia Dương Tiễn cho một đao chém làm sao bây giờ?

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,....!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Tiên phân đẳng

(buổi tối kia chương quên đổi mới, bây giờ bỏ tức! Quả thực xin lỗi!)

Rượu là Quỳnh Tương Ngọc Dịch, thật là biển sâu tuyết cá. Quả như kỳ trân Mã Nào (một loại đá quý), cuộn tựa như Ngân Hà Hán nguyệt. Chén là bạch ngọc chén, đĩa là ngà voi đĩa.

Tất cả sử dụng, đều là tinh mỹ đất tiền, đều vì kỳ trân dị bảo.

Nga gặp loa nữ nắm đàn tranh mà ra, ngọc trai nữ khinh vũ làm bạn, nhân ngư hay triển giọng hát.

Nhất thời thổi khèn trống sắt, ca múa lẫn nhau có.

Như thế trận, đừng nói là Đại Bạch, chính là Nhị Thanh, cũng là lần đầu gặp.

Đặc biệt là mỹ nhân kia cá, thật là thân người đuôi cá, người người xinh đẹp như hoa.

Rượu qua ba mươi tuổi, thức ăn qua ngũ vị, những cái này long bà cùng long tử long nữ nhóm, lần lượt cáo lui.

Kia Ngao Thôn Tâm càng là đem Đại Bạch cho lôi đi, nói là mang nạng đi này Long Cung khắp nơi đi dạo một chút.

Đại Bạch gặp thịnh tình khó chối từ, liền ôm Hồng Lăng một dạo đi.

Kia Lão Long Vương là nhiệt tình kéo Nhị Thanh, mượn men rượu, một trận tựa như quen, mang theo hắn ở nơi này trong long cung đi dạo đứng lên, "Sầm công tử, Bán vương gặp sự tỷ của người đệ trên người của hai người, tựa như không quá mức phòng thân vật. Bán vương này Bắc Hải Long Cung, tuy không bằng Bán vương gia huynh kia Đông Hải Long Cung, nhưng chút bảo bối cũng là có, không bằng theo Bán vương đi chỗ đó Bảo Khố chọn một hai kiện bằng thân, như thế nào?"

Vốn là lão long vương này đối với Nhị Thanh cùng Đại Bạch, đó là mở miệng một tiếng 'Tiên hữu' kêu, nhưng cái này làm cho Nhị Thanh thật sự là có chút hiểu được đồ mật. Tuy nói bọn họ bây giờ cũng coi như Đại Yêu, nói cứng bọn họ là Yêu Tiên, cũng có thể nói được. Nhưng hắn luôn cảm thấy, cùng lão long vương này so sánh, bọn họ tu vi chênh lệch quá nhiều, luôn 'Tiên hữu tiên hữu' kêu, cái này thì thôi phỏng có chút cao.

Tam giới lục đạo, tiên có ngũ đẳng, gọi: Quý Tiên, Nhân Tiên, Địa Tiên, Thần Tiên, Thiên Tiên.

Quý Tiên nói trắng ra chính là quý, chẳng qua là kêu êm tai một chút a.

Mà Nhân Tiên, thật ra thì chính là tu vi cao thâm nhiều chút tu sĩ, tám tà chi dịch không thể hại, bách bệnh không thể gần. Xưng là Nhân Tiên, thật ra thì cũng là coi trọng.

Mà ở Nhân Tiên này bên trên, chính là Địa Tiên.

Địa Tiên là thiên địa chi bản, Thần Tiên tài, lấy trường sinh ở đời, không chết vào nhân gian.

Cứ như vậy nhìn, thật ra thì Nhị Thanh cùng Đại Bạch, tất cả thuộc về này nhất đẳng. Ở tại Yêu Đan ngưng tụ thành, thành công trải qua Hóa Hình Chi Kiếp, rồi sau đó vừa học Thiên Cương Biến Hóa, có thể trốn tam tai chi nạn, chỉ cần không bị người giết, tiêu dao tạm dừng không nói, trường sinh ở đời nhưng là không nghĩ ngờ chút nào.

Địa Tiên sau khi, chính là Thần Tiên.

Thần Tiên giả, Luyện Hình thành khí mà Ngũ Khí Triều Nguyên, Tam Hoa Tự Định, thoát chất Thăng Tiên, Siêu Phàm Nhập Thánh.

Về phần Thiên Tiên giả, chính là truyền đạo nhân gian, trên đường có công, nhân gian có đi, hành công viên mãn là chịu Thiên Thù lấy phản Động Thiên. Đây cũng là mọi người thường nói, công hành viên mãn, đắc đạo Thăng Tiên đi.

Mà ở Thiên tiên này trên, còn có Thái Ất Tán Tiên, Thái Ất Chân Tiên, Thái Ất Kim Tiên các loại.

Thái Ất chi lưu, chính là ngộ được Thái Ất số, bất luận là tán cân nhắc, hay là thật lưu, tất cả so với phổ thông Thiên Tiên muốn mạnh hơn rất nhiều. Mà ngộ được thật lưu giả, lại so với ngộ được tán cân nhắc giả cường nhiều chút.

Nhưng mà từ nơi này ngũ đẳng tiên cấp đến xem, thật ra thì như vậy phân chia, cũng không nghiêm cẩn, tu vi cao thâm nhiều chút tu sĩ, thật ra thì không thể dùng 'Tiên' để hình dung, tối đa chỉ có thể nói là 'Hữu Đạo cao nhân'.

Ở nơi này cao nhân bên dưới, chính là phổ thông luyện khí tu sĩ.

Mà rất nhiều tu vi thông thiên, pháp lực thông huyền, nhưng lại không muốn hưởng Thiên đình nhậm chức, không muốn bên trên kia 36 Trọng thiên, cũng bị người coi là Địa Tiên.

Tỷ như kia Ngũ Trang Quan Địa Tiên Chi Tổ Trần Nguyên Tử Đại Tiên.

Nhị Thanh phỏng chừng, vị kia Địa Tiên Chi Tổ, tu vi, tuyệt đối là Thái Ất Kim Tiên cấp bậc, chỉ có cao hơn, không thể nào thấp hơn.

Lại kỳ bối phận cùng Đạo Tổ bọn họ tương đối, nhiều nhất cũng bất quá kém hơn gần nửa bối thôi, cùng bọn họ sư tôn Ly Sơn Lão Mẫu, tuyệt đối là cùng nhất cấp bậc, có thể xưng là xưa nhất Cổ Tiên một trong.

Như tu vi quá yếu, cho dù bối phận rất cao, có lẽ có thể cùng Đạo Tổ bọn họ vi hữu, nhưng lại làm sao có thể cùng bọn chúng ngồi mà nói suông?

Có thể ngồi mà nói suông, đã nói rõ bản thân hắn tu vi cũng không yếu.

Nếu không, vậy thì không phải là luận đạo,

Mà là thỉnh giáo.

Giống như bọn họ ban đầu hướng kia Bát Tiên chỉ nhị thỉnh giáo.

Này đây, theo Nhị Thanh, Địa Tiên chỉ lưu, thật ra thì cũng không phải là toàn bộ đều là tu vi không cao chỉ tiên gọi chung, mà là những thứ kia không muốn đi chỗ đó 36 Trọng thiên, chịu Thiên Đình trói buộc chỉ tiên gọi chung.

Mà lão long vương này, có hay không Thái Ất Tán Tiên không dám nói, nhưng Thiên Tiên nhưng là thỏa thỏa. Nhị Thanh bọn họ và lão long vương này vừa so sánh với, tu vi coi như kém quá nhiều, bọn họ ngay cả Thần Tiên cũng không bằng.

Vì vậy Nhị Thanh liền để cho lão long vương này đôi lời nói, Lão Long Vương tất nhiên biết lắng nghe.

Này đây, liền gọi hắn là 'Sâm công tử' .

Nhị Thanh nghe Lão Long Vương lời này, liền cười nói: "Lão Long Vương có chuyện gì, liền tình hình thực tế nói với tại hạ đi! Người như vậy thịnh tình, tại hạ thật sự là không dám nhận, lại tâm cũng không nở."

Lão Long Vương gặp Nhị Thanh thẳng thừng như vậy địa nói ra, liền cười nói: "Xem ra Sâm công tử đúng là có chút hiểu lầm Bản vương, những thứ kia phòng thân pháp khí loại đồ vật, một vốn một lời Vương mà nói, bất quá chỉ là đặt ở trong bảo khố làm thường thức chi dụng a. Đưa nhiều chút dư Sâm công tử cùng Bạch cô nương, thứ nhất là bởi vì Sâm công tử cùng Bạch cô nương quả thật giúp Bản vương kia hài nhi. Nếu không có Sâm công tử cùng Bạch cô nương tương trợ, Bản vương kia hài nhi định ở đó yếu chương trong tay ăn không ít đau khổ, Bản vương nhờ vào đó cảm tạ một phen, cũng là hắn. Thứ hai, cũng coi là lúc mới Bản vương mời nhị vị hợp tấu một khúc quả cảm ơn. Thứ ba, Bản vương tin tưởng, Sâm công tử cùng Bạch cô nương đem tới tiền đồ bất khả hạn lượng, đem tới nhị vị tu hành thành công, nếu có thể che chở ta Long Tộc một, hai, cũng liền đủ rồi!"

Nói trắng ra, chính là bởi vì Nhị Thanh cùng Đại Bạch sư tôn là Ly Sơn Lão Mẫu vị này Cổ Tiên, này đây lão long vương này mới sẽ như thế coi trọng bọn họ.

Coi như không tin tưởng bọn họ thực lực, hắn cũng tin tưởng Ly Sơn Lão Mẫu nhân quang.

Nếu như hai người bọn họ chưa có tới này Bắc Hải, vậy liền a. Nếu đến, kia không cùng giao hảo một phen, há không đáng tiếc lần này cơ hội? Có lẽ cuối cùng sẽ trở thành một loại cơ duyên đây?

Mà lại nói đứng lên, long cùng xà, hoàn toàn có thể nói là cận thân mà!

Tứ Hải Long Vương danh tiếng này, nghe đúng là rất vang dội, Long Tộc cũng quả thật thế lớn, thống lĩnh tứ hải thủy vực, phân quản Tứ Đại Hải Dương, cũng ty Hành Văn Bồ Vũ chức vụ.

Nhưng mà, bọn họ cũng chỉ có thể co đầu rút cổ tại này bốn trong biển cup đuôi làm long, phục tùng tại Thiên Đình chỉ huy, cùng Long Tộc làm cho người ta luôn luôn cảm giác mạnh mẽ, hoàn toàn khác trăm lẻ tám ngàn dặm.

Trong lúc này trong nguyên nhân, Lão Long Vương đương nhiên sẽ không cùng Nhị Thanh nói nhiều, nhất thời cũng không nói được.

Nhưng là, cái này cũng không gây trở ngại hắn giao hảo tại này hai cái Xà Yêu. Có thể may mắn lạy ở Ly Sơn Lão Mẫu vị này địa vị cao quý Cổ Tiên môn hạ, này hai cái Xà Yêu há có thể là phổ thông Xà Yêu có thể so với?

Đương nhiên, nói đi nói lại thì, cho dù là đem tới này hai cái Xà Yêu không có gì thành tích, đối với hắn mà nói, tổn thất cũng bất quá là mấy món pháp khí bảo vật mà thôi, hoàn toàn không có gì to tát.

Lão Long Vương vừa nói như thế, Nhị Thanh ngược lại minh bạch.

Về phần lão long vương này có hay không có nguyên nhân khác, hắn không nói, Nhị Thanh tự nhiên không biết được.

Nhưng lập tức liền Lão Long Vương có chút giấu giếm, có lý do này, Nhị Thanh liền có thể không cần quan tâm còn lại, hoàn toàn có thể yên tâm thoải mái nhận lấy những thứ này hậu lễ.

Tựa như cùng Lão Long Vương nói, trên người bọn họ pháp khí, quả thật cũng không nhiều, ở nơi này Yêu Ma khắp nơi thế đạo đi lên tẩu, nhiều hơn một chút thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, sinh mệnh là có thể nhiều một phần bảo đảm.

Thiếu chút ân huệ, quay đầu tìm cơ hội còn chính là.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,....!!!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Thiên Tầm Tiên Giáp

(này đề cử trong tuần vị trí rất bình thường, xin mọi người ủng hộ một chút, phiếu đề cử, cất giữ, khen thưởng, cũng tới điểm đi! Cảm ơn á!)

Toàn bộ Long Cung, từ bên ngoài nhìn, cũng đã là tòa bảo khố, nhiên lai đến kia Long Cung chân chính bảo khố, Nhị Thanh mới biết tự có nhiều kiến thức nông cạn.

Châu quang, Bảo Khí tràn ra. Minh châu Bảo Ngọc, tùy ý có thể thấy. Kim Khí ngân mãnh, chất đồng như núi. Cây san hô, bạch ngọc đài, thụ cao chín thước như kim cương máu.

Huyền quang mệnh mông, Tiên Khí mịt mù. Pháp bảo Tiên Khí, đầy mắt đều là. Huyền Binh Bảo Giáp, khắp nơi treo cao. Thiên Tầm giáp, Kim Tỉ tự, Tiên Giáp nhẹ mỏng như cánh ve.

Nhị Thanh thấy vậy, tất nhiên hoa cả mắt, không chớp mắt.

Cũng may hắn cũng không phải kia mang lòng tham lam hạng người, nếu không thấy vậy bảo khố, không phải là động tham niệm không thể.

Lão Long Vương vuốt râu dài, cười khanh khách giới thiệu với hắn đến những bảo bối này, cũng không sợ hãi Nhị Thanh sinh lòng ác ý, ngược lại giống như kia thích khoe giàu lão đầu, để cho Nhị Thanh có chút không có gì để nói.

Trên thực tế, coi như Nhị Thanh sinh lòng ý đồ xấu, Lão Long Vương cũng là hoàn toàn không sợ, tu vi chênh lệch bầy ở nơi đó đây! Chẳng qua là so sánh mà nói, Lão Long Vương dù sao tuổi tác đã cao, tu vi lên cao có hạn.

Mà Nhị Thanh bọn họ, là như kia mới sinh mặt trời gay gắt, tinh thần phấn chấn bỗng bột, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Lão Long Vương dẫn Nhị Thanh, đi tới kia mấy bộ Bảo Giáp trước mặt, nói: "Này giáp là thiên tầm ti đặc chế mà thành, trong đó chứa 77 - 49 loại trận pháp cấm chế, có thể lớn có thể nhỏ, có thể nhu có thể cứng rắn, nước lửa khó khăn gần, pháp bảo tầm thường, cũng khó làm thương tổn kỳ chút nào, có thể nói thượng phẩm hộ thân Tiên Giáp."

Vừa nói, lại chỉ một cái khác phó kim giáp, nói: "Này giáp cũng là thiên tầm ti đặc chế mà thành, cực kỳ ngày đó Tầm là Dị Chúng Kim Tầm, chức năng cùng ngày đó Tầm Giáp tương tự, nhưng lực phòng ngự càng ở đó Thiên Tầm Bảo Giáp trên, là tinh phẩm cấp bậc hộ thân Tiên Giáp."

Nhị Thanh nhìn này một kim một ngân lượng phó Bảo Giáp, mắt lộ tinh quang, hỏi "Này Bảo Giáp có thể phòng được Thiên Tiên công kích hay không?"

Lão Long Vương nghe vậy liền cười nói: "Không phòng được!"

Nhị Thanh: "Ồ?"

Lão Long Vương cổ quái mắt nhìn Nhị Thanh, nói: "Chẳng lẽ Sầm công tử không biết, Bảo Giáp phòng ngự mạnh yếu hay không, là coi mặc cái này Bảo Giáp người tu vi mà định ra?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi lúng túng, hỏi "Ta từng nghe nói, Tiên Giáp có linh, có thể tự bản thân hộ chủ, Tiên Giáp lực phòng ngự, coi bản thân phòng ngự là chuẩn, kỳ ngôn sai ư?"

Lão Long Vương nghe vậy liền rung ngẩng đầu lên, nói: "Sầm công tử nhưng là chỉ biết một trong số đó, không biết hai vậy! Tiên Khí có linh, có thể tự bản thân ngăn địch, công địch. Nhưng cấp độ kia Tiên Bảo, nhưng là ít lại càng ít. Phần lớn pháp bảo Tiên Khí, tuy nói có linh, thế nhưng chính là chút linh uẩn, không phải là là chân chính linh trí. Tiên Khí nếu thật chính sinh ra linh trí, đều vì Tiên Bảo. Ở nơi này Phạm Trần giới, đều có thể làm một dạy Trần Giáo Chi Bảo đã tựa như bức này bảo bối, chính là Bản vương này Long Cung, cũng không nỡ cái."

Nhị Thanh phục hồi tinh thần lại, hơi cảm thấy được (phải) có chút tao được (phải) hoảng.

Suy nghĩ một chút cũng phải, cho dù là hầu tử kia Kim Cô Bồng, tuy nói có linh, nhưng là không phải là cái loại này có thể suy nghĩ chân chính linh trí. Nếu có cấp độ kia linh trí, là được tự đi tu hành.

Lão Long Vương đem này hai món Bảo Giáp đưa cho Nhị Thanh, Nhị Thanh ngược lại không khách khí nữa. Thu hai món Bảo Giáp, Lão Long Vương lại hỏi Nhị Thanh, có thể cần những thứ kia minh châu Bảo Ngọc đáng phạm tục vật?

Nhị Thanh cự tuyệt, phạm tục vật, nếu là muốn, cũng không cần hướng lão long vương này muốn.

Cực kỳ, lúc rời Lão Long Vương kia bảo khố lúc, Nhị Thanh nhưng là thấy một nhóm thạch mộ, rồi sau đó không tự chủ được mở ra giữa chân này thụ

nhân, thấy kia thạch mô Bảo Khí hòa hợp, thụy quang nội liễm, không khỏi hỏi bên người Long Vương, "Lão Long Vương có thể hay không đem này mấy khối thạch mô đưa cho tại hạ?"

Lão Long Vương lúc này thấy Nhị Thanh đột nhiên mở ra kia giữa chân mây thụ nhãn, lông mi đỉnh không khỏi thắm run, trong bụng thảm than mình quả có dự kiến trước, bực này kỳ dị chi nhãn cũng có thể tu luyện được, có thể thấy kỳ bất phàm

Xem khắp tam giới lục đạo, có thể nắm giữ giữa chân mây thụ nhãn, lại có mấy người? Mà nổi danh nhất vị kia, chính là kia Quán Giang Khẩu Nhị Lang chân quân, đây chính là thần lực thông huyền thực lực Chiến Thần.

Lão Long Vương tuy biết kia mấy khối mô sắt rất là trân quý, nhưng cũng không có cự tuyệt, mỉm cười nói: "Sâm công tử quả nhiên là con mắt tinh tường thức châu,

Này mấy khối đại địa mẫu khí thạch đặt vào chỗ này, đã đã mấy trăm năm không có người nhận ra được vậy! Nếu Sâm công tử có nhu cầu, liền cùng nhau tặng cho Sâm công tử đi!"

Nhị Thanh mắt nhìn Lão Long Vương, cười cười, nói: "Lão Long Vương quả tặng chi tình, Nhị Thanh định khắc trong tâm khảm! Ngày khác như có cơ hội, định không quên báo!"

Trân quý như vậy đồ vật, Nhị Thanh hiểu được, Lão Long Vương không thể nào biết đặt ở nơi này mấy trăm năm mà không dùng tới. Đại địa mẫu khí thạch, đây chính là luyện chế Thổ Thuộc Tinh pháp bảo tốt nhất chất liệu.

Nhị Thanh chuỗi này tùy thân bội kiếm, nếu có thể đem này đại địa mẫu khí thạch dung luyện đi vào, liền có thể thực sự trở thành 'Thiên địa kiếm'. Cùng Đại Bạch 'Huyền Hoàng kiếm'. Có thể hợp xưng 'Thiên Địa Huyền Hoàng'.

Lão Long Vương nghe vậy, cười ha ha nói: "Sâm công tử có lòng này, đủ rồi!" Ngừng lại, hần lại nói: "Này đại địa mẫu khí thạch, còn cần ngôi sao sa xúng đối, không biết Sâm công tử có thể cần một ít?"

Nhị Thanh nghe vậy, lắc đầu nói: "Đa tạ Lão Long Vương tưởng tượng chu đáo, cực kỳ tại hạ trước đây tại kia Hoàng Hà Hà Bá nơi, đã lấy được chút ngôi sao sa, nhưng là không cần."

Hai người ra bảo khố, Lão Long Vương cũng không nói nữa đưa những pháp bảo khác, Nhị Thanh cũng rất tự biết mình không nhắc lại nữa cập kỳ hần.

Này không chỉ là bởi vì làm người cần có cái độ, còn bởi vì lấy đồ càng nhiều, đem tới cần trả nhân tình liền càng lớn. Lão Long Vương không bắt buộc, Nhị Thanh tự nhiên cũng không khả năng chính mình tìm phiền toái cho mình.

Hướng chi, đúng như Lão Long Vương nói, pháp bảo uy lực mạnh yếu, coi người sử dụng mà định ra.

Người tu vi cao thâm, liền là một cây thảo diệp, cũng có thể sử dụng thiên Đại Uy Năng. Tu vi yếu giả, chính là nắm kia hầu tử Kim Cô Bổng, cũng chỉ có thể lúc Thiêu Hỏa Côn sử dụng.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch bản thân sẽ Luyện Khí, nếu thật cái cần, liền tự đi luyện chế xong.

Lại, có này hai món Bảo Giáp, này bảo vệ tánh mạng phương diện, đã tăng thêm mấy phần.

Ra bảo khố, Lão Long Vương liền nói: "Vài ngày trước, nghe Bản vương kia hải nhi nói, Sâm công tử cùng Bạch cô nương còn tại đằng kia Bắc Hải bờ phía nam, bây giờ nhị vị đoạn đường này bắc đến, nhưng là muốn hướng kia Bắc Câu Lô Châu đi?"

Nhị Thanh nghe vậy, liền gật đầu nói: "Đúng là có ý tưởng này. Lời đồn đãi, kia Bắc Câu Lô Châu chính là Yêu Ma tung hoành chỗ, Lão Long Vương nhưng có biết lợi hại trong đó?"

Lão Long Vương nghe vậy liền sửng sò, nhẹ kinh ngạc nói: "Sâm công tử không biết phe kia địa giới chuyện, liền dám tùy tiện hướng nơi nào đây?"

Nhị Thanh cười nói: "Có chút nghe thấy, nhưng cũng không biết tường tận."

Lão Long Vương khẽ thở dài: "Sâm công tử thật đúng là người tài cao gan lớn..."

Nhị Thanh hiểu được, đây nhất định là phản thoại, trong lòng của hần phỏng chừng đang nói 'Người không biết không sợ' đi!

"Kia Bắc Câu Lô Châu nơi, bây giờ chiếm cứ ngũ đại Yêu Thánh, không biết Sâm công tử có thể từng nghe nói qua hơn 300 năm trước trận kia khoảng thế tiên yêu đại chiến?"

"Lão Long Vương chỉ, nhưng là kia Yêu Hầu tỷ số Yêu Binh tấn công Thiên Đình cuộc chiến?"

"Chính là trận chiến ấy, không biết Sâm công tử có thể biết, lúc ấy cùng kia Yêu Hầu thực lực tương đương, lại cùng kia Yêu Hầu kết nghĩa vì (làm) huynh đệ, còn có còn lại sáu con Cự Yêu?"

"Cũng có biết một, hai."

"Bây giờ ở đó Bắc Câu Lô Châu chiếm cứ ngũ đại Yêu Thánh, liền là đương thời cùng kia Yêu Hầu kết nghĩa sáu con bên trong năm con!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Hầu tử tu vi

(thứ hai, cầu phiếu yêu cầu ủng hộ! Mời thích quyền sách các đạo hữu, nhất định phải ủng hộ một, hai, cảm ơn!)

"Tin đồn, kia Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương chiếm cứ tại Tây Hạ Ngưu Châu, Lão Long Vương có thể biết, vì sao còn lại năm Yêu Thánh đều ở đây Bắc Câu Lô Châu, kia Ngưu Ma Vương lại chiếm cứ ở đó Tây Hạ Ngưu Châu?"

Lão Long Vương nghe vậy liền cười, "Kia con trâu vừa ý Thủy Vân Sơn Nữ Tu Thiết Phiến Công Chúa, liền ở nơi đó xuống. Bây giờ tính ra, bọn họ hài tử đều đã có bách thập năm đi!"

Nhị Thanh nghi ngờ nói: "Kia Tây Hạ Ngưu Châu địa giới, không phải là Phật gia đất quản hạt sao? Hẳn thân là yêu bên trong Đại Thánh, ở đó phương địa vực, Phật gia cũng không để ý hẳn?"

Lão Long Vương lắc đầu thờ dài nói: "Tuy nói kia Tây Hạ Ngưu Châu Nãi Phật nhà nơi, nhưng kia con trâu bản lĩnh cũng không tầm thường, cùng cái kia Yêu Hầu so sánh, nhưng cũng có thể đấu ngang tay. Phật gia vì sao không ra tay thu nó, nghĩ đến, đây cũng là một trong những nguyên nhân đi!"

Nhị Thanh gật đầu, trong đầu nghĩ: Phòng chừng Phật gia là cố ý giữ lại kia con trâu tham dự Tây Du đi! Cẩn thận tính ra, Tây Du cục này cũng sớm đã bày, hầu tử có, Lão Trư cũng xuất hiện, phòng chừng Sa Tăng cũng ở đó Lưu Sa Hà chờ, còn kém Đường Tăng mười đời chuyển thế đi!

Nhệ, Nhị Thanh lại hỏi: "Kia ngũ đại Yêu Thánh chiếm cứ này Bắc Câu Lô Châu, Thiên Đình vì sao không tư đem tiêu diệt? Nghĩ tới ta đẳng kia Nam Thiệm Bộ Châu, yêu quái tuy có, nhưng Đại Yêu cũng không nhiều gặp."

Lại suy nghĩ một chút bọn họ ứng gì du lịch, Nhị Thanh tự càng cảm thấy không nói gì, hẳn chẳng qua chỉ là ở nơi nào dưới ảnh hưởng Lôi Công Điện Mẫu công việc thường ngày mà thôi, Ngọc Đế tự nhiên rồi không chuyện gì liên quan (khô) để ý tới.

Vậy vì sao phương này địa giới Yêu Ma tung hoành, Ngọc Đế lại không rảnh để ý?

Lão Long Vương lắc đầu thờ dài nói: "Không thể so sánh, không thể so sánh! Nam Thiệm Bộ Châu, địa nhiều tiểu nhân, nhân đạo hưng thịnh, lấy đạo gia thủy nguyên chỗ, đầu có Yêu Ma làm loạn, cũng có tiên thần Thu chi. Thế nhưng Bắc Câu Lô Châu, đất rộng người thưa, nhân đạo suy yếu, lại núi cao rừng rậm, thích hợp nhất Yêu Ma sinh sôi. Hơn 300 năm trước đã chết trận một nhóm, nhưng mà bây giờ, lại lại nhiều vô số kể người!"

Nhị Thanh nghe vậy, gật đầu một cái, nhẹ hỏi "Kia ngũ đại Yêu Thánh tu vi như thế nào? Thủ hạ bọn hắn tu vi, lại là bậc nào tầng thứ?"

Lão Long Vương lắc đầu thờ dài nói: "Kia ngũ đại Yêu Thánh, thực lực đã tới Thiên Tiên, hơi yếu giả, có lẽ không được thật lưu, nhưng phòng chừng cũng đã được (phải) quá trăm triệu tán cân nhắc. Hơi cường giả, khả năng tới quá trăm triệu Chân Tiên cũng cân nhắc bình thường. So sánh Bản vương, những Yêu Thánh đó tu vi tất nhiên chỉ cao chớ không thấp hơn. Cực kỳ có vị kia Chân Vũ Đẳng Ma chân quân trấn giữ này phương, nhưng là không quá mức vấn đề, mặc dù năm Yêu Thánh tu vi thâm hậu, nhưng so với Đẳng Ma chân quân cấp kỳ dưới quyền chiến tướng, nhưng cũng được (phải) kém hơn chút, nếu không, kia Đẳng Ma chân quân há có thể tùy tiện phủ hộ này phương an bình mấy trăm năm? !"

Nhị Thanh gật đầu, như vậy liền có thể nhìn ra được, Lão Long Vương tu vi mặc dù tới Thiên Tiên, dù cho cũng đã được (phải) Thái Ất tán cân nhắc, nhưng vẫn là không bằng mấy vị kia Yêu Thánh.

Nghĩ đến Tứ Hải Long Vương sẽ sợ kia hầu tử, cùng với này mấy Đại Yêu Thánh, cũng thuộc về chuyện bình thường.

Ngừng lại, Lão Long Vương lại nói: "Về phần mấy vị kia Yêu Thánh dưới quyền Yêu Vương, thực lực liền cao thấp không đều. Cường giả khả năng đã tới Thiên Tiên, người yếu thậm chí không bằng kia tầm thường Luyện Khí tu sĩ. Chẳng qua là có những Yêu Vương đó Yêu Tướng che chở, ở đó Bắc Câu Lô Châu nơi, Yêu Ma nhưng không thấy giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều. Cứ thế mãi, Thiên Đình tự thì sẽ không ngồi yên không lý đến."

Nhị Thanh gật đầu một cái, nhẹ lại hỏi: "Lão Long Vương, tin đồn, kia Yêu Hầu năm đó tỷ số Yêu Chúng phản thiên đình lúc, cùng rất nhiều ngày Thần

Tướng đầu, thực lực sâu không lường được, thậm chí có thể cùng lệnh diệt nữ vị kia phu quân Dương Nhị Lang đấu ngang tay, kia Yêu Hầu tu vi, rốt cuộc có bao nhiêu cao?"

Lão Long Vương nghe vậy, liền không khỏi khẽ thờ dài: "Nhắc tới, kia Yêu Hầu nhưng cũng, không biết tại nơi nào học đạo, được (phải) trường sinh, thần thông quảng đại, tu vi sâu không lường được. Đặc biệt là tại hắc ăn trộm Vương Mẫu Bàn Đào cùng Lão Quân Kim Đan sau khi, tu vi càng là trương lên, mấy đạt đến Thái Ất Kim Tiên cảnh, cùng Dương Nhị Lang tất nhiên đấu ngang sức ngang tài, bất quá vẫn là muốn yếu Dương Nhị Lang chút."

Nhị Thanh lắng nghe, trong lòng ít nhiều có chút nghi ngờ.

Lại nghe Lão Long Vương nói: "Sau đó, kia Yêu Hầu bị bắt cầm lên thiên,

Bị Lão Quân đưa vào kia Bát Quái Lô bên trong luyện 77 - 49 ngày, ai ngờ không chỉ có không tương kỳ luyện hóa, chiếu ngược trong cơ thể Bàn Đào cùng Kim Đan Dược Lực dung luyện nhất thể, tu vi càng là Thông Thiên Triệt Địa, cũng coi là Kim Tiên cực hạn. Nếu không phải Phật Tổ xuất thủ, này Yêu Hầu còn không định vén lên cái gì sóng lớn tới đây!"

Nhị Thanh nghi ngờ nói: "Vi sao Lão Quân không ra tay?"

Lão Long Vương liếc hắt một cái, lắc đầu một cái, truyền âm nói: "Chuyện như thế, phía sau nhất định có ta đằng không biết bí mật, chúng ta hay lại là không phải nghiên cứu tốt. Bản vương thậm chí hoài nghi, kia Yêu Hầu ngăn ngừa trong mấy chục năm, liền có thể tu được bản lĩnh như vậy, sư tôn rất có thể chính là lão kia quân, cũng chỉ có Lão Quân hạng nhân vật này, mới có bản lĩnh này, cũng chỉ có tăng quan hệ này, mới có thể nói được (phải) thông vi sao kia Yêu Hầu ở Lão Quân kia Bát Quái Lô bên trong không chỉ có không bị luyện hóa, tu vi ngược lại quá sinh cao thâm..."

Nhị Thanh nghe vậy, thần giác nhỏ rút ra, thầm nghĩ: Lão long vương này não động, cũng thật lớn.

Thấy Nhị Thanh bộ dáng kia, Lão Long Vương liền cười ha ha nói: "Không có gì thật, không có gì thật, Bản vương lúc mới bắt quá nói đùa, nói đùa mà thôi."

Nhị Thanh cười gật đầu một cái, nhưng trong lòng đang nghĩ, « Tây Du Ký » bên trong, hầu tử đến kia Ngũ Trang Quan trước, Phúc Lộc Thọ Tam Tiên từng nói hầu tử tu vi là Thái Ất tán căn nhắc, còn chưa được (phải) thật lưu. Nhưng bây giờ lão long vương này lại nói, kia Yêu Hầu từ Bát Quái Lô bên trong sau khi đi ra, tu vi liền đã tới Kim Tiên hết sức.

Rốt cuộc cái nào là thật?

Hay hoặc là, hầu tử tu vi, bị kia Phật Tổ cho phế?

Ở Nhị Thanh cùng Lão Long Vương trò chuyện những chuyện này lúc, Đại Bạch cùng Ngao Thôn Tâm, cùng với Ngao Tâm Dao cũng rành rỏi trò chuyện.

Ngao Tâm Dao giống như cái hiểu kỳ bảo bảo như vậy hỏi Đại Bạch, "Bạch tỷ tỷ, người người sư đệ kia giữa chân mày, có hay không cũng có một chiếc mắt nằm dọc? Có hay không cũng giống Nhị Lang ca ca như vậy, có thể phát ra huyền quang công địch?"

Đại Bạch nghe được cái này vấn đề, trong lòng liền nhớ tới Nhị Thanh trước cùng nàng nhắc lên, tây hải Long Tộc Công Chúa Ngao Thôn Tâm cùng kia Nhị Lang chân quân đối với Thần Tiên phu thê chuyện.

Vì vậy, nàng mỉm cười nói: "Nhà ta sư đệ kia giữa chân mày, quả thật có con mắt nhỏ, nhưng lại không giống Nhị Lang chân quân như vậy, có thể phát ra huyền quang công địch, chẳng qua là chút khám phá hành tàng khả năng, không so được Nhị Lang chân quân như vậy Thần Di." Ngừng lại, nàng xem hướng Ngao Thôn Tâm, nói: "Ta từng nghe nói, Thôn Tâm cô nương cùng với kia Nhị Lang chân quân là đối với Thần Tiên vợ chồng, thần tiên này, cũng có thể kết làm vợ chồng?"

Ngao Thôn Tâm nghe vậy liền nhẹ nhàng giễu cợt, nói: "Bạch cô nương kiến thức nông cạn người! Thần Tiên không thể tự động phạm tâm, đây chẳng qua là Thiên Đình quy củ, lại không phải là thiên đạo chi củ. Thần Tiên Thần Tiên, nhưng không là kia cỏ cây súc sinh, lại làm sao có thể thật tuyệt tình tuyệt tính? Suy nghĩ (muốn) kia Thiên Bồng Nguyên Soái, cũng không phải là bởi vì đối với Thường Nga Tiên Tử động phạm tâm, lúc này mới bị cách chức Hạ Giới sao? Có thể thấy thần tiên cũng không phải là người vô tình. Nhị Lang bây giờ không ở Thiên đình nhậm chức, cưới một thân, còn phải hướng thiên đình xin phép sao?"

"..."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Chương 83: Thiên Đình chi quy

(cầu phiếu! Cảm ơn!)

Ngao Thôn Tâm thái độ này, để cho Đại Bạch đôi mi thanh tú có chút hơi cau lại.

Ngao Tâm Dao thấy vậy, liền cho Đại Bạch truyền âm nói: "Bạch tỷ tỷ có thể ngàn vạn lần đừng muốn sinh ta Thôn Tâm tỷ khí, nàng và kia Nhị Lang ca ca bây giờ đang ở giận dữ đây! Gặp ai nhắc lên Nhị Lang ca ca, nàng đều phải tức giận. Nếu không phải Bạch tỷ tỷ chính là khách nhân, phỏng chừng nàng đều muốn phẩy tay áo bỏ đi."

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, đối với bức này con gái chuyện, Đại Bạch thật sự là có chút, liền trả lời: "Giữa phu thê, không phải là cái gì chuyện đều có thể nói rõ sao? Lại vì sao muốn với nhau giận dữ? Có chuyện gì, mọi người ngồi xuống cẩn thận nói ra, không là tốt rồi sao?"

Ngao Tâm Dao nghe vậy, có chút kinh ngạc mắt nhìn Đại Bạch, tựa hồ không nghĩ tới, người tỷ tỷ này so với nàng còn phải đơn thuần. Chuyện nam nữ, là có thể dùng đạo lý nói xuôi được sao? Từ Thôn Tâm tỷ cùng Nhị Lang ca ca sự tình đến xem, nam nữ đang lúc tình hình, hoàn toàn không có bất kỳ đạo lý có thể nói được rồi!

Cực kỳ, Đại Bạch nhưng là không tiếp tục tại chuyện này bên trên quán quít, nàng còn đang suy nghĩ 'Thần Tiên có thể kết thành phu thê' chuyện này, chuyện này đối với Đại Bạch đánh vào, hay lại là rất lớn. Đặc biệt là Ngao Thôn Tâm khinh thường ngôn chi 'Thần Tiên không có thể kết hợp, chẳng qua là Thiên Đình chi quy, không phải là thiên đạo chi cử' lúc.

Nàng vẫn cảm thấy, tu đạo trường sinh, cuối cùng cũng cần chém tới tự thân các loại lo ngại, mới có thể được chứng tiêu dao, mới có thể đứng hàng Tiên ban. Có ai nghĩ được, cho dù không cần như vậy, cũng không cái gì quan trọng hơn.

Đại Bạch suy nghĩ một chút, nhẹ lại nghi ngờ nói: "Tứ hải Long Tộc ty Hành Văn Bồ Vũ chức vụ, châu trời đình thống quản, nghĩ đến cũng là cân nhắc tại tiên thần nhóm. Nhưng mà Thiên Đình lại có quy định, Thần Tiên không thể tự động phạm tâm, vậy vì sao tứ hải Long Tộc lại có thể ngoại lệ?"

Ngao Thôn Tâm cùng Ngao Tâm Dao nghe vậy, không khỏi nhìn nhau ngạc nhiên, nhẹ đều là rung ngẩng đầu lên.

Hiển nhiên, các nàng tựa hồ cũng không có nghĩ qua cái vấn đề này, chỉ cảm thấy này thuộc chuyện bình thường.

Các nàng không biết cái vấn đề này, cái đề tài này, dĩ nhiên là trò chuyện không đi xuống.

Cũng may này Long Cung khá lớn, các nơi cảnh sắc đều là xinh đẹp tuyệt vời, mỗi đi qua một nơi, long nữ Ngao Tâm Dao đều sẽ bị cho Đại Bạch giải thích một phen, ngược lại cũng sẽ không quá mức lúng túng cùng buồn chán.

Không biết qua bao lâu, Đại Bạch liền gặp Nhị Thanh hướng bọn họ đi tới, dẫn hân đến, là một cái Lão Miết tinh. Lão Miết tinh là Lão Long Vương an bài tới đặc biệt chiêu đãi Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Vì vậy Đại Bạch hướng Ngao thị đường tỷ muội cáo từ, cùng Nhị Thanh theo lão kia con ba ba tinh đi tới Long Cung hậu viện bên cạnh một tòa sân. Kia sân mặc dù nơi Long Cung bên cạnh, nhưng bộ dáng nhưng là tinh xảo.

Một cái Ngũ Thái noãn thạch lát thành tiểu đạo quanh co vào trong đó, hai bên hòn non bộ, đều là kia ngũ quang thập sắc đá san hô thạch, có sò hến leo đạo trên đó, chậm rãi ngọa nguy.

Lại có màu sắc rực rỡ rong biển như dây băng một dạng tại đường đá hai bên vũ động.

Có cá lợi tại kia rong biển bên trong không lo lắng tới lui tuần tra, tựa như không sợ người sống. Gặp có sống người đến, cá tới lui tuần tra tới, tròn mắt nhìn hai con mắt, nhìn chăm chú bọn họ, sau một lúc, lại vẫy đuôi bỏ đi.

Này Long Cung vốn tọa lạc ở đáy biển, tự nhiên khắp nơi đều là thủy cùng trong nước sinh vật.

Cực kỳ, đối với Nhị Thanh cùng Đại Bạch mà nói, ngư thủy phân thủy, tất nhiên không có bất kỳ độ khó.

Ba người chỗ đi qua, nước biển tự tránh. Dọc theo kia đường đá, đi vào sân mái hiên, mới biết trong buồng đều có tị thủy trận, trong đó khô ráo dị thường.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thở phào, lão kia con ba ba tinh vì cười chấp tay, nói: "Nhị vị khách quý lại ở chỗ này nghỉ ngơi, nếu có chuyện, chỉ cần hướng này ốc biển bên trong truyền vào một đạo pháp lực, ta liền biết hiểu!"

Hắn vừa nói, cho Nhị Thanh đưa lên một cái Ngũ Sắc ốc biển, nói: "Nếu không có việc khác, lão hủ liền xin được cáo lui trước. Một hồi có thị nữ thay

nhị vị đưa lên rửa mặt vật, nhị vị có chuyện cũng có thể phân phó các nàng."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, gật đầu một cái.

Lão Miết tinh vừa đi, Đại Bạch liền hướng Nhị Thanh truyền âm nói: "Sur đệ, lúc mới kia Lão Long Vương tìm sư đệ chuyện gì?"

Nhị Thanh gật đầu một cái, trả lời: "Kia Lão Long Vương nói là vì cảm tạ chúng ta giúp hắn kia Thất nhi một dạng giúp, còn nữa cũng là bởi vì ta người hai người đều vì Lão Mẫu đệ tử, hắn coi trọng chúng ta."

Nhị Thanh vừa nói,

Đưa hắn từ Long Cung trong bảo kho cầm hai món Bảo Giáp lấy ra, lại đem kia mấy khối đại địa mẫu khí thạch móc ra.

Thấy kia Bảo Giáp lúc, Đại Bạch ngược lại không biểu tình gì, đối với pháp khí loại vật này, Đại Bạch luôn luôn không có gì theo đuổi, luôn cảm thấy đó bất quá là vật ngoại thân.

Đại Bạch không phải là loại này rất thích tàn nhẫn tranh đấu Xà Yêu, nếu không phải Nhị Thanh đến cô ấy là bên trong, nàng hiện đều còn ở kia Thanh Thành Sơn bên trong thông thả tu hành đây!

Có Nhị Thanh đến, nàng sinh hoạt mới bắt đầu trở nên có chút không quá giống nhau đứng lên, cùng nhân đấu pháp số lần, cũng theo đó tăng nhiều. Trên người pháp khí, cũng giống vậy gia tăng không ít. Thậm chí có thể nói, ở trên người nàng, không chỉ là y phục đai lưng, thậm chí bao gồm những thứ kia đồ trang sức, đều là pháp khí.

Nhưng là, này vẫn không cách nào tùy tiện thay đổi nàng ý tưởng. Dưới cái nhìn của nàng, người tu hành, căn bản nhất, hay lại là tự thân tu vi, pháp khí đều vì vật ngoại thân, có một thanh kiếm đủ rồi!

Cũng chính bởi vì loại ý nghĩ này, này đây, khi nàng nhìn thấy kia mấy khối đại địa mẫu khí thạch lúc, mới sẽ lộ ra vẻ kinh ngạc. "Sur đệ, có này mẫu khí thạch, người cái thiên địa này kiếm, là được thành vậy!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Sur tỷ Huyền Hoàng kiếm, cũng có thể gia nhập chút này đại địa mẫu khí, như thế như vậy, quay đầu hai ta này 'Thiên Địa Huyền Hoàng kiếm' thống nhất, uy lực càng có thể tăng thêm mấy phần."

Ngừng lại, Nhị Thanh lại cười nói: "Quay lại, chúng ta còn cần học một bộ kiếm thuật, đem song kiếm này uy lực tăng lên, đem tới như cùng nhân đấu pháp, liền không cần sợ hãi vậy!"

Đại Bạch nghe vậy liền cười, "Sur đệ trước đây từng học trộm Kiếm Các kia Ngự Kiếm Chi Thuật, có hay không sớm đã có này dự định?"

Nhị Thanh cũng cười, nhẹ lắc đầu nói: "Trước đây nhưng là không ngờ như vậy hơn chẳng qua là cảm thấy kia Ngự Kiếm Chi Thuật tuy không đẳng vân giá vũ thuật như vậy phiêu miểu tựa như tiên, nhưng cũng rất là tiêu sái, học một chút tự cũng không sao. Chẳng qua là không hiểu Kiếm Quyết Tổng Cương, chỉ xem kỳ pháp ấn cùng pháp lực vận chuyển quy luật, từ đầu đến cuối cũng chỉ có thể được (phải) kỳ hình, mà không cách nào được (phải) kỳ tủy. Quay đầu còn cần tìm nhiều chút kiếm pháp tinh luyện một, hai, có lẽ chúng ta cũng có thể lĩnh ngộ ra thuộc về chúng ta kiếm pháp diệu quyết."

Đại Bạch nghe vậy gật đầu một cái, nhẹ lại nói: "Học thêm nhiều chút thuật pháp, đảo cũng không sao. Nhưng sư đệ cũng chớ có quên, thuật tóm lại là thuật, chẳng qua là chi tiết lật vật, như một mực theo đuổi thuật mà coi thường pháp, nhưng là bỏ gốc lấy ngọn vậy! Sư tôn dạy dỗ chúng ta lúc, tất cả để cho ta đẳng chỉ tu pháp, mà không tu kia thuật, chắc hẳn sư đệ chắc có lĩnh ngộ mới là!"

Thấy nhà mình vị sư tỷ này vừa nặng thập sư tỷ uy nghiêm, Nhị Thanh tất nhiên biết lắng nghe.

Hắn đem những thứ kia thạch mỏ thu hồi, lại đem màu vàng kia Thiên Tầm Bảo Giáp đẩy tới Đại Bạch trước mặt, nói: "Sư tỷ, cái này kim sắc Thiên Tầm Bảo Giáp liền cho ngươi đi! Đây là biến dị Thiên Tầm thật sự nhà chi tia (to) chế, năng lực phòng ngự càng ở nơi này màu trắng tia (to) giáp trên..."

Kết quả Đại Bạch nhưng là không thu kia kim giáp, chỉ đem kia Bạch Giáp cầm lên, cười nói: "Ta không thích màu vàng kia, hay lại là màu trắng thích hợp ta, kia Kim Tì Tầm Giáp, liền để lại cho sư đệ đi!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Bắc Cầu Lô Châu

(câu phiêu!)

Ở đó Long Cung ở lại chơi mấy ngày, Đại Bạch cùng Ngao Thốn Tâm, Ngao Tâm Dao lại được bạn tốt.

Đại Bạch bằng hữu rất có hạn, ở Nhị Thanh không đi chỗ đó Thanh Thành Sơn lúc, Đại Bạch vẫn luôn là một mình tu hành, có thể nói là không có nửa người bạn.

Có Nhị Thanh người sư đệ này sau khi, chỗ đó, mới xem như có sinh khí, bởi vì có Nhị Thanh, có Tuyết Luyện cùng Hồng Lăng, sau đó lại cùng Thiết Quả Lý cùng Hán Chung Ly nhị tiên trở thành bạn.

Tu hành phương diện, bởi vì cùng kia nhị tiên thành bạn tốt, đúng là trợ giúp không nhỏ.

Nhưng chung quy mà nói, năng bằng hữu, vẫn vẫn rất có giới hạn.

Mà Ngao Thốn Tâm cùng Ngao Tâm Dao hai cái long nữ, là hiểu được Đại Bạch rất lợi hại, cảm kỳ thư họa, tinh thông mọi thứ, trên tu hành, cũng so với các nàng mạnh hơn chút, cho dù nàng là xà, các nàng là long.

Hơn nữa, Đại Bạch tính tình ôn nhu điềm tĩnh, trời sinh tự là một bộ Đại tỷ tỷ bộ dáng, một chút liền đem hai cái này 'Muội muội' cho bắt lại.

Lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch cáo từ lúc, kia Ngao Tâm Dao còn mặt đầy không nỡ. Mà Ngao Thốn Tâm thậm chí muốn theo chân bọn họ cùng nhau đi mạo hiểm du lịch đáng vẻ.

Có điều là Nhị Thanh cũng không dám đem cái phiền toái này mang theo, nếu là nàng ra điểm chuyện gì, quay đầu kia Dương Nhị Lang giận lây đến trên người bọn họ, bọn họ tìm ai nói rõ lý lẽ đi?

Tuy nói này Ngao Thốn Tâm đang cùng Dương Nhị Lang giận dỗi, mà dù sao cũng là vợ chồng mà!

Huống chi, hần và Đại Bạch một khối du lịch, mang theo cái đèn điện lớn ngâm (cưa), coi là ý gì?

Vì vậy Nhị Thanh không có chút gì do dự, nghiêm túc cự tuyệt.

Cáo biệt kia Lão Long Vương, cùng với những thứ kia long tử long nữ, Nhị Thanh cùng Đại Bạch, lại lần nữa bước lên hướng bắc đi du lịch con đường. Chân đạp lục trúc bè, theo gió vượt sóng đi.

Hai người dựng thân bè trúc lồi vào, Hồng Lăng tại bè trúc cuối cùng làm phép khởi động.

Đại Bạch ngóng nhìn kia cùng màu hải thiên, đối với Nhị Thanh truyền âm nói: "Sư đệ, người có thể biết, vì sao Thiên Đình muốn quy định tiên thần không thể tự động phạm tâm? Có thể vì sao kia tứ hải Long Tộc lại có thể sinh sôi đời sau?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi có chút kinh ngạc mắt nhìn nhà mình sư tỷ, có chút không hiểu nổi, vì sao nàng đột nhiên đối với loại vấn đề này lên hứng thú?

Loại vấn đề này, Nhị Thanh thật ra thì cũng nghĩ không thông.

Lúc trước nhìn những thần thoại đó tiểu thuyết, hoặc là thần thoại phim truyền hình cái gì, người ta tác giả hoặc biên kịch cũng không giải thích, vì sao Thiên Đình muốn quy định tiên thần không thể động phạm tâm a!

Suy nghĩ một chút, Nhị Thanh chỉ có thể nói nói: "Nghĩ đến, này hần là trên thời gian không cho phép đi! Sư tỷ còn nhớ, kia Hà Bá từng nói qua, trên trời một ngày, dưới đất một năm. Người nghĩ, trên trời những Thần Tiên đó có thể đều có chức trách trong người, nếu là bọn họ cũng động phạm tâm, cũng không có việc gì liền tìm chút thời giờ cùng mình người thương hẹn một cái phần thưởng cái hoa, kia trên mặt đất lại sẽ có bao nhiêu năm không có thần quản?"

Đại Bạch: "..."

Tuy nói cái giải thích này có chút ngoài dự liệu, có thể suy nghĩ kỹ một chút, lại còn có chút đạo lý.

"Nhưng nếu thật sự như thế, kia Thượng Thiên đứng hàng Tiên ban, lại có gì thú vui có thể nói? Có thể vì sao lại người người đều muốn thành tiên? Vì sao mắng tre trên núi kia nhị vị thượng tiên lại có nhiều thời gian như vậy tiêu dao thể gian?"

Nhị Thanh cười nói: "Có thể thành tiên giả, đều là nhìn thấu việc nơi này người, nếu không sao có thể tiêu dao tự tại? Về phần kia nhị vị thượng tiên, bọn họ ở trên trời hần là không quá mức tiên chức trong người đi!"

"Có thể vì sao tứ hải Long Tộc có thể không nhìn thiên này quy? Sinh nhiều như vậy long tử long nữ?"

Nhị Thanh nghe vậy, rung ngẩng đầu lên, nói: "Long Tộc cùng còn lại tiền thân, tất nhiên bất đồng. Nói khó nghe một chút, Long Tộc dù sao vẫn tính là Thú Loại, cùng như chúng ta, nghĩ đến ở một ít tiền thân trong mắt, chúng ta cùng kia tứ hải Long Tộc, cũng bất quá súc sinh mà thôi! Tuy nói Long Tộc thống quản tứ hải, được xưng vạn thú Chí Tôn, nhưng nói trắng ra, vẫn chẳng qua chỉ là 'Thứ a'."

Đại Bạch: "..."

Thấy Đại Bạch mặt đầy mộng tưởng vẻ mặt, Nhị Thanh liền không khỏi cười nói: "Sư tỷ suy nghĩ (muốn) nhiều như vậy làm thế nào? Chúng ta nếu muốn yếu vị hàng Tiên ban, còn có một đoạn đường rất dài lấy đi đây!"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi than nhẹ, nói: "Sư đệ nói phải đây! Tu hành chi lộ mênh mông, có thể hay không đi tới một bước kia, cũng còn chưa biết được,

Suy nghĩ nhiều cũng là vô ích."

Nhị Thanh nghe lời này, thần giác có chút nâng lên, cũng không đi hỏi nàng vì sao phải suy nghĩ (muốn) loại sự tình này.

Hồng hồ khu thuyền, hai người một hồ, điều khiển thuyền cô độc, vu đại hải bên trong bể sóng trăm biển.

Chẳng qua là Hồng Lăng pháp lực có hạn, này lực trúc bè tốc độ mặc dù nhanh, nhưng cũng bất quá ngày đi ngàn dặm.

Như thế như vậy, hai người một hồ ở trên biển đi có mười mấy ngày đêm.

Một ngày này, phong hòa nhật lệ, lặn tẩn ba quang vạn nghiêng, ngân quang từng đạo lát thành, có hải điều bay liệng ở không trung, khi thì bay vút mà xuống, đem kia nháy ra mặt nước con cá một cái tha đi.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch đứng ở bè bên trên, hơi mặn gió biển xông tới mặt, phất lên bọn họ tóc dài cùng vạt áo, "Sư tỷ, xem ra phụ cận không phải là có hải đảo, chính là kia Bắc Câu Lô Châu nơi gần."

Đại Bạch nghe vậy gật đầu một cái, khởi động bè trúc Hồng Lăng nghe vậy, chính là hưng phấn thêm đại pháp lực phát ra, một bộ kích động bộ dáng.

Mấy ngày qua, một mực do nàng khu thuyền, tuy nói là mệt mỏi nhiều chút, nhưng là đối pháp lực sử dụng cùng thao túng, nhưng là so với lúc trước hơn linh hoạt rất nhiều, tu vi cũng có một ít tăng trưởng.

Cái này làm cho vốn là có chút nhỏ oán niệm nàng, nhất thời nhiều không ít động lực.

Không lâu lắm, đứng ở bè trúc trên hai người một hồ, liền gặp phương xa một mảnh Thanh Ảnh cùng kia hải thiên giáp nhau, có chim bay liệng tại trên đó, thanh triệt tiêu mình.

Đi gần đến nơi, gặp một vịnh bãi cát như một Trường Hoàng sắc Trường Xà chạy dài tại trước mười mấy dặm, bãi cát phía sau chính là kia xanh um tươi tốt rừng rậm, càng xa xăm, chính là kia cao vút trong mây tiêu vô tận Thanh Sơn.

Rừng rậm thụ cao lâm mật, thụ sóng lớn trập trập. Thanh Sơn quái thạch cao vút, thú hồng không dứt.

Nhị Thanh mở ra giữa chân mày thụ nhãn, nhìn về rừng rậm kia núi cao, đập vào mắt, trừ kia đủ loại tia (tơ) khí ra, cũng không thiếu ngũ quang thập sắc chớp sáng, cùng với đoàn đoàn trùng tiêu hắc khí.

Lúc này, Đại Bạch cũng giống vậy làm phép tại hai con mắt, thi triển pháp nhãn.

Đã lâu, nàng mới thở dài nói: "Sư đệ, phương này địa vực, quả nhiên so với ta đẳng kia Nam Thiêm Bộ Châu muốn hung hiểm vô số lần, gần này đôi nhãn có thể đạt được chỗ, là được gặp thiên niên lão yêu mấy đầu, các loại tiểu yêu vô số, chúng ta phải hành sự cẩn thận mới được."

Nhị Thanh nghe vậy liền mỉm cười nói: "Sư tỷ yên tâm, chúng ta coi như là tới đây thăm quan, Người không phạm Ta, ta liền không phạm người. Nghĩ đến mọi người đều vì Yêu Loại, bọn họ cũng sẽ không đi lên liền đánh mới là!"

Hai người một hồ bên trên kia bãi cát, Nhị Thanh thu hồi lực trúc bè, Đại Bạch từ kia trong bình ngọc đem Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh thả ra, rồi sau đó hai người cưỡi ngựa hướng rừng rậm bước đi.

Rừng rậm cỏ mọc xanh thiên, tuy hiếm thấy bụi cây, lại có vô số cỏ đẳng tại cự mộc giữa quần quanh.

Nhưng Nhị Thanh cùng Đại Bạch chỗ đi qua, nhưng là cỏ cây tự tránh.

Hai người cưỡi tại mã lên, hành ở trong rừng rậm, lại như nhàn nhã dạo bước.

Phi cảm thấy vậy người sống, rồi rít giương cánh bay lên, tẩu thú nghe thấy cuộc đời này khí, rồi rít ần núp người.

Lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai người bước lên bãi cát, cưỡi ngựa vào rừng lúc, liền có một con sơn ung bay đi cách nơi này gần đây một nơi núi cao đỉnh nơi, báo cùng chỗ này một con thiên niên lão yêu Lang Yêu Vương.

Kia Lang Yêu Vương nghe có nhân loại tiến vào hấn này lãnh địa, liền phân phó thủ hạ, đem hai người này bắt giữ nấu ăn. Thuộc hạ chúng tiểu yêu nghe vậy, oanh âm thanh ứng thuận á.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Bách niên Lang Yêu

(câu phiêu rồi ~)

Xuyên qua rừng rậm kia, gặp có giòng suối nhỏ chảy tại sơn trước. Ngẩng đầu ngửa mặt trông lên, gặp núi cao thạch quái, ung kích trường không. Nghiêng tai lắng nghe, nghe thấy sói tru viên hí, gấu bảo hổ gầm.

Không thể không nói, nơi này đúng là chim muông nhạc viên.

Hai người phóng ngựa lên núi, con ngựa kia bằng hư ngự phong, vó đạp cỏ cây, như thiên mã hành không.

Không lâu lắm, hai người quát ngựa đi tới kia trên đỉnh núi.

Lắc đầu nhìn chung quanh, gặp Thiên Phong đứng sừng sững, vạn khe tàng u.

Có chim bay liệng tại kia u khe giữa, có tẩu thú nhảy tại kia Thiên Phong bên trong.

Nghênh từ từ gió núi, nếu không đi phân biệt trong đó khí tức, nhưng là làm người ta tâm thần sáng khoái.

Nhưng mà, nếu là cẩn thận nhận trong đó khí tức, lại lại khiến người ta lỗ chân lông dựng thẳng. Tất cả bởi vì gió này bên trong mang đến những khí tức kia, xen lẫn rất nhiều yêu quái mùi.

Tại này trên đỉnh núi mờ ra đệ tam nhãn, có thể thấy chỗ xa kia một trên đỉnh cao, đen nhánh Yêu Khí ngưng tụ không tan, giống như đoàn đoàn yêu vân chiếm cứ trên đó.

Càng xa xăm, còn có một đoàn giống vậy thật lớn yêu vân chiếm cứ.

Đến gần nơi, có thể thấy một đoàn hơi lành đậm chút yêu vân, chính hướng của bọn hấn chỗ phương hướng cuộn cuộn tới, mơ hồ kèm theo chiêng trống tiếng.

Kia yêu vân không tính là nồng, lại khí tức bác tạp, hiển nhiên là chừng mấy cổ Yêu Khí ngưng tụ mà thành.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi nhìn về phía Đại Bạch, cười nói: "Sur tỷ, ta xem chỗ này chủ nhân đã phái người trước tới đón tiếp ta người. Sur tỷ hiểu được, chúng ta là hay không nên đi chỗ của hấn ngồi một chút?"

Đại Bạch nghe vậy, đôi mi thanh tú có chút hơi cau lại xuống, nói: "Sur đệ ý như thế nào?"

Nhị Thanh cười nói: "Lại nhìn một chút tên kia là cái gì lai lịch. Phương này địa vực, chúng ta chẳng qua là hiểu biết lơ mơ, tình huống cụ thể như thế nào, hay lại là không biết, không ngại đi trước chỗ của hấn ngồi một chút."

Đại Bạch nghe vậy gật đầu, rồi sau đó hai người mảnh nhỏ trò chuyện thương lượng.

Không lâu lắm, liền gặp xa xa hắc khí cuốn, cuồng phong đột hôm qua, cỏ cây cây muối, cát đá đập vào mặt.

Hắc khí kia bên trong, có thể nghe trận trận chiêng trống tiếng động vang trời cùng kêu gào tiếng.

Nhìn kỹ đi, có thể thấy kia trong hắc vụ, bóng người muôn trùng, thân ảnh kia tất cả nửa người nửa thú, có đầu thú thân thể con người, cũng có người bài

thú thân, không phải là ít.

Kia yêu chúng gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch tại trên đỉnh núi cười ngửa mà đứng, liền gồ lên một trận yêu phong, hướng hấn hai người cuốn đi, đồng thời để cho âm thanh nổi lên bốn phía, "Tóm lại nấu ăn, nấu ăn!"

"Oa ha ha... Lại có người thịt có thể ăn!"

"Không đi cùng bọn họ lên tiếng chào hỏi? Như thế mới có thể hiện ra chúng ta bản lĩnh đấy!"

"Đi đi, ai đi cùng thức ăn chào hỏi? Ngươi ngốc cũng không ngốc?"

"Chính phải chính phải, cùng thức ăn chào hỏi, ngươi ngốc cũng không ngốc?"

"..."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe lời nói này, không khỏi trở mắt nhìn nhau.

Đội kia yêu phong hắc vụ tới gần, Nhị Thanh mới xách ra một cái Hắc Vũ phiến, chỉ thấy kia Hắc Vũ phiến tung ra theo gió, trong nháy mắt hóa thành một người cao lớn đen phiến. Chỉ thấy hấn nâng lên này vũ phiến, chột vung lên, liền gặp cuồng phong chột làm, vô số phong nhận tại cuồng phong kia trung sinh thành, hướng kia yêu chúng cuốn đi.

Những Yêu Chúng đó pháp lực phổ thông, kỳ mặc dù hóa hình, nhưng lại không phải Ngưng Đan hóa hình, tu vi thấp giả giống như tu sĩ bình thường, cao giả cũng không đạt tới chân chính Ngưng Đan Hóa Hình Chi Cảnh.

Này đây, này Hắc Vũ phiến phiến ra phong nhận, đối với bọn họ mà nói, đã khó mà ứng đối.

Khuynh khắc đang lúc, kia liên quan (khô) yêu chúng liền ôm đầu chuột nhảy lên, kêu cha gọi mẹ không thôi. Vận khí tốt đẹp giả, chẳng qua là nhiều mấy đạo bị thương da thịt, vận khí không tốt giả, chính là trầy da sứt thịt, thậm chí bị đứt rời tay đi bài.

Chỉ này một cánh, những thứ kia các tiểu yêu thì biết rõ đụng phải nganh tra, rồi rít đánh yêu phong, ôm đầu chuột nhảy lên đi, đồng thời kêu to, "Này là nhân loại tu sĩ, nhanh đi bẩm báo Đại vương!"

"Đứng đứng, Đại vương nhất định có thể mang hai người kia loại tu sĩ thu thập hết."

"Theo Đại vương nói, nhân loại tu sĩ thật, vị càng tươi đẹp, cũng không biết là như thế nào mỹ pháp?"

"Chạy mau chạy mau, hai nhân loại kia tu sĩ đuổi theo!"

"Kia hai cái ngựa, lại cũng là Yêu mã!"

"Mọi người đều vì Yêu Loại, ngươi này nhị ngựa vì sao phải giúp loài người kia? Mau đem ném đi!"

Có tiểu yêu hướng Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh găm lên,

Rất nhiều không làm như thế, các ngươi tự không phải là cái gì ngựa tốt tựa như. Nghe Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh nhị ngựa không khỏi trực đá mũi phì phì, tựa như khịt mũi coi thường dạng.

Đại Bạch nghe lời này, chính là thẳng lắc đầu, Nhị Thanh là cười khể.

Một đám tiểu yêu bao giết hắc vụ, khua chiêng gõ trống, cảm thương mang tốt, mang theo hiển hách yêu uy mà tới.

Có thể trong nháy mắt, nhưng là vút mũi khí giới áo giáp, ném xuống mấy cỗ Yêu Thi, lưu lại chút bị đứt rời tay, ôm đầu chuột nhảy lên đi.

Tình cảnh để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có nhiều chút không khỏi tức cười, nhưng lại không khỏi âm thầm thờ dài.

Từ mới vừa rồi những thứ này các tiểu yêu âm i nghe được đến, phương này địa vực, yêu quái ăn thịt người, tựa như có lẽ đã là tầm thường chuyện, thậm chí nói thẳng nhân loại là kỳ thức ăn.

Cũng khó trách kia chương Yêu Vương ở ăn ngư dân đó sau khi, lại nói hấn chẳng qua là ăn nhiều chút thức ăn a. Nghĩ đến, ở nơi này Bắc Câu Lô Châu nơi, loại này nhận thức, đã là phổ biến hiện tượng.

Cũng khó trách Phật Tổ lão nhân gia ông ta đối với phái người tới đây Bắc Câu Lô Châu Truyền Giáo, một chút hứng thú cũng không.

Này phương sinh linh, phần lớn vì yêu chúng, sinh ra liền nơi cá lớn nuốt cá bé hoàn cảnh trong đó, như thế nào khuyên can bọn họ hướng thiện? Bọn họ sinh ra liền tuổi thọ lâu dài, như thế nào để cho bọn họ đi tu kiếp sau?

Nhị Thanh chìm lông mi suy nghĩ, Đại Bạch giả dạng vân giá vũ, theo đuổi tại đám này tiểu yêu sau lưng.

Không lâu lắm, hai người liền theo đám kia tiểu yêu, đi tới một nơi trên đỉnh núi.

Núi kia đỉnh diện tích không nhỏ, chẳng qua là nhìn trụi lủi không quá mức vật khác, chỉ có một tảng đá lớn như ung miệng như vậy lồi ra. Ở cự thạch kia bên dưới, có một động phủ, thượng thư 'Cuồng phong động'.

Cuồng phong trước động trên đất bằng, một đám hóa hình không toàn bộ tiểu yêu, tay cầm đao thương côn kích, bài binh bày trận, trận trận Yêu Khí chấn động, tầng tầng yêu vân hội tụ, nhất thời phong khởi vân dừng, cát bay đá chạy.

Chốc lát, liền gặp tới sấm giáp ô khôi, tay cầm sương phong trường thương giáp sĩ đem người mà ra.

Kia giáp sĩ vóc người thật cao, mặc dù đến áo giáp, nhưng thân hình làm cho người ta cảm giác lại hơi có vẻ đơn bạc.

Nhưng mà kia ô khôi phía dưới bảo bọc, nhưng là một tấm mặt, kia lang miệng lời trường, răng nanh đảo thụ như mũi, đôi mắt lóe lên tàn nhẫn hàn quang, lạnh lùng nhìn đến hai trên lưng ngựa Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Gặp này Lang Yêu lại bộ dáng này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có nhiều chút ngạc nhiên, đường đường thiên niên lão yêu quái, lại bộ dáng này, đây là muốn nào cái nào như vậy?

Chẳng lẽ này Lang Yêu hiểu được duy trì đầu sói bộ dáng rất anh tuấn?

Nếu không, đường đường ngàn năm Đại Yêu, ở hóa hình thời điểm, lại làm sao có thể không thay đổi hoàn toàn?

Nếu để cho Nhị Thanh cất giữ đầu rắn bộ dáng, hẳn khẳng định không làm được, ít nhất hiện tại hẳn không làm được đến mức này, hẳn còn không có đạt tới cái loại này không bị toàn bộ Ngoại Vật mê hoặc cảnh giới.

Kia Lang Yêu thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch sững sờ nhìn hắn, không khỏi phần nộ quát: "Bọn ngươi là phương nào ngang tàng nói? Lại dám tới Bản vương phương này địa vực giương oai, còn không mau mau đi lên lãnh cái chết?"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười lên, nói: "Ngay cả ta đẳng lai lịch cũng không nhìn ra, nghĩ đến ngươi tu vi này cũng có giới hạn. Ngươi đã không khách khí như vậy, ta đây cũng không cần khách khí với ngươi."

Hắn vừa nói, sắp tới vũ phiến từ trong túi càn khôn xách đi ra, hướng kia Lang Yêu mãnh liệt phiến đi.

Nhất thời cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, phong nhận cuốn.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Trong động Thanh Liên

(còn có nhóm không, yêu cầu cái! Cảm ơn!)

Kia Lang Yêu gặp Nhị Thanh không nói hai lời liền động thủ, liền hét lớn một tiếng, cảm thương liền đâm, thanh trường thương kia huyền quang bùng ra, dễ dàng liền đem cuốn về phía cái kia nói cuồng phong đâm cái xuyên qua.

Nhưng mà, kia Lang Yêu mặc dù không sao, nhưng là phía sau hắn những thứ kia các tiểu yêu, nhưng là bị này cuồng phong cuốn được (phải) thất linh bát lạc, từng cái hết thảy đứng lên, bước lên trước đám kia tiểu yêu gót chân.

Kia Lang Yêu gặp tình huống như vậy, lạnh rên một tiếng, gồ lên yêu phong, hướng Nhị Thanh xông lên.

Kia yêu phong đồng thời, nhất thời cát đá cuồng quyền, Yêu Khí tràn ngập ra.

Nhị Thanh sắp tới vũ phiến ném cho bên người Đại Bạch, nói: "Sư tỷ, để cho ta tới trước gặp gỡ đầu này Lang Yêu, ngươi ở một bên thay ta lược trận, những thứ kia tiểu yêu nếu là dám tiến lên, liền phiến chết bọn họ."

Nhị Thanh vừa mới nói xong, một cây thiết côn đen trống rỗng xuất hiện, hướng kia Lang Yêu đập xuống giữa đầu, kia thiết côn đen mới đầu chỉ có dài hơn thước ngắn, nhưng vừa xuất hiện, lại đón gió liền triển, trong nháy mắt tựu hóa thành một cây hơn mười trượng kích cỡ tương đương hắc thiết trụ, hù dọa kia Lang Yêu giật mình.

Kia Lang Yêu vốn là hướng Nhị Thanh xông thẳng đi, gặp tình huống như vậy, không né kịp, chỉ có thể hoành thương hướng trên đầu vừa đỡ. Lúc âm thanh, đen trụ hung hăng nện ở thanh trường thương kia phía trên.

Hòa tâm vắng khắp nơi đồng thời, kia Lang Yêu rên lên một tiếng, thân hình nhất thời rơi xuống từ trên không, đặng đặng đặng lui về phía sau mấy bước, cuối cùng dừng trường thương hướng sau lưng một trụ, lúc này mới dừng lại.

Các tiểu yêu gặp tình huống như vậy, trợn mắt hốc mồm, rồi sau đó rồi rít hoảng sợ lui về phía sau co lui.

Nhị Thanh này thuần túy chính là lấy lực lấn hiếp người, lấy cái kia hơn hai nghìn năm công lực thâm hậu, khi dễ một chút này ngàn năm nhiều tu vi Lang Yêu, tự nhiên không thành vấn đề.

Lang Yêu ngẩng đầu lên, hướng bên người nhả miệng nước bọt, nói: "Nguyên lai bọn ngươi cũng là Yêu Loại! Bản vương còn nói là phương nào ngang tàng nói tới Bản vương nơi này giương oai! Nhị vị, đều là Yêu Loại, hãy xưng tên ra đi! Bọn ngươi thuộc về vị kia Đại Thánh dưới quyền? Vì sao tới muốn Bản vương nơi này gây chuyện?"

Mới vừa rồi này giao thủ một cái, Nhị Thanh trên người Yêu Khí, tự nhiên khó mà lại tiếp tục thu liễm. Mặc dù bọn họ tu là Đạo Môn Chính Tông đạo pháp, mà dù sao vẫn hay lại là Yêu Thân.

Chẳng qua là so sánh còn lại mấy cái bên kia Đại Yêu đến, trên người bọn họ Yêu Khí muốn nhạt nhiều.

Còn lại Yêu Loại trên người phần lớn có cỗ phần máu tanh hung tàn khí tức, mà trên người bọn họ, loại khí tức này nhưng là rất nhạt, ngược lại là nhiều phần không dính khói bụi trần gian lãnh đạm mờ khí tức.

Cũng vì vậy, ở hai người chưa từng động thủ trước, rất dễ dàng bị người ngộ nhận là nhân loại tu sĩ.

Chỉ có lúc động thủ, Yêu Khí khó nén, mới có thể nhìn ra bọn họ lai lịch.

Nhị Thanh nghe vậy hừ một tiếng nói: "Gây chuyện? Là ai đem ta đặng lúc thành nhân loại, còn phải bày yêu trước tới bắt chúng ta, muốn đem ta đặng nấu đến ăn tới?"

Dứt lời, Nhị Thanh quăng lên cây gậy, lại vừa là một côn.

Lúc này kia Lang Yêu có đề phòng, gặp Hắc Côn ngay đầu đập tới, liền né người nhường cho qua kia Hắc Côn, dưới chân giẫm một cái, thân hình trốn vào không trung.

Kia Hắc Côn đập xuống đất, nhất thời một trận đất rung núi chuyển, sơn thạch băng liệt, trong nháy mắt một cái hố to.

Mà đang ở Lang Yêu trốn vào không trung lúc, một cái tiểu kích hướng hấn xoay tròn bay đi.

Kia tiểu kích trên không trung xoay tròn, trong nháy mắt liền từ hơn một xích hóa thành mấy trượng, rồi sau đó tầm hơn mười trượng, tốc độ nhưng là không giảm. Lang Yêu gặp tình huống như vậy, không khỏi hết giận dữ, trường thương hoành vẩy, hướng kia Đại Kích đập tới.

Lúc âm thanh, Thương kích đụng nhau, Đại Kích bay ngược mà quay về, thế nhưng Lang Yêu cũng giống vậy bay rút ra ngoài.

"Lôi tới!"

Nhị Thanh chỉ bóp pháp ấn, hét lớn một tiếng, liền gặp không trung một tia chớp hạ xuống, hướng kia Lang Yêu rơi đi, đồng thời hướng vẩy cũng cuốn mà quay về Đại Kích đưa tay ra.

Kia Đại Kích cuốn ngược mà quay về, trong nháy mắt lại co lại thành dài hơn thước, bị Nhị Thanh nắm trong tay.

Mà đạo kia lôi đình, đã bỏ vào kia Lang Yêu trên người.

Kia Lang Yêu bị phách được (phải) cả người bốc khói, vừa kinh vừa sợ, quát to: "Đạo Môn Lôi Pháp? Bọn ngươi rốt cuộc là vị kia Đại Thánh Ma xuống?"

Lúc này, kia Lang Yêu đã có nhiều chút sợ. Bàn về tu vi, hấn không phải là đối thủ, bàn về pháp thuật, càng không phải là đối thủ, hấn hiểu được trước mắt một nam một nữ này,

Hoàn toàn chính là cùng hấn vui đùa một chút mà thôi.

Nhị Thanh thấy hấn không dám động thủ, lại nhắc lên Yêu Thánh, liền thu hồi tiểu kích cùng Hắc Côn, nói: "Chúng ta cũng không phải là vị kia Đại Yêu dưới quyền, chẳng qua là thường xuyên ẩn cư ở Bắc Hải một cái trên hải đảo tu hành, chính là kia trong biển Chương Yêu Vương bạn tốt. Ngạc Yêu

Vương mời Chương Yêu Vương đi trước tham dự kia Phúc Hải Đại Thánh vạn yêu thịnh hội, chúng ta liền cùng kia Chương Yêu Vương một đạo tới. Không biết làm sao được trên đường gặp phải Long Cung người, Chương Yêu Vương vốn là có bệnh cũ trong người, kết quả bất hạnh ngộ hại. Chúng ta một đường hướng bắc tới, chính là đến tìm đến kia Ngạc Yêu Vương, nhìn có hay không có thể thay kia Chương Yêu Vương trả thù tuyệt hận. Chẳng qua là Chương Yêu Vương đi quá nhanh, không kịp cùng bọn ta nói rõ, chúng ta cũng chỉ có một đường ra bắc hiện lên sóng mà tới."

Lang Yêu Vương nghe được Nhị Thanh nói như vậy, trong lòng mặc dù nghi, lại cũng không có nhiều lời, mà chỉ nói: "Bọn người cùng kia Chương Yêu Vương có hay không bạn tốt, Bản vương mặc kệ. Kia Ngạc Yêu Vương chỗ ở, chính là kia Xích Thủy ao đầm, cách nơi này địa có hơn ba ngàn dặm, nơi này đông chuyển bay thẳng liền có thể thấy."

Trên thực tế, thấy Nhị Thanh cầm trong tay cái kia Hắc Côn một dạng cùng Đại Kích, Lang Yêu Vương liền hoài nghi kia Chương Yêu Vương có phải hay không chính là bị hai người bọn họ giết chết, bởi vì này Hắc Côn một dạng, hẳn gặp qua.

Chỉ là đối phương tu vi rõ ràng cao hơn hẳn rất nhiều, lại hay lại là hai người, mà kia Chương Yêu Vương cùng hẳn quan hệ cũng không coi là quá tốt, chết không cùng, cùng hẳn không quá quan hệ.

Nhị Thanh nghe vậy liền cười hỏi: "Phúc Hải Đại Thánh vạn yêu thịnh hội, người không xem tham gia nào nhiệt?"

Lang Yêu Vương nhìn Nhị Thanh cùng Đại Bạch, nói: "Cách này vạn yêu thịnh hội còn có mười mấy ngày, Bản vương mấy ngày nữa lại lên đường cũng tới kịp. Bọn người hay lại là nhanh đi kia Ngạc Yêu Vương nơi đi! Bản vương liền không theo nhị vị lại nhai!"

Kia Lang Yêu vừa nói, ngự lên yêu phong, vội vã liền hướng hẳn cuồng phong kia động chui vào.

Kết quả Nhị Thanh thân hình chợt lóe, liền ra hiện ở bên cạnh hẳn, duỗi tay đè chặt hẳn đầu vai, ha ha khê cười nói: "Đã tới người cái này động phủ trước cửa, sao không mời chúng ta đi vào ngồi một chút? Như thế cũng không phải là đạo đãi khách. Lại đoạn đường này đi tới, khô miệng khô lưỡi, lại tha cho ta xin chén nước uống quát."

Kia Lang Yêu nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, bị sét đánh được (phải) nảm đen mặt, có chút nhẹ súc.

Chẳng qua là lang ở lùn dưới mái hiên, hẳn cũng không cúi đầu không được, liền đem Nhị Thanh cùng Đại Bạch mời vào đi.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch vào cái kia động phủ, ngồi được kia trong động bay ra thoang thoang, Đại Bạch liền nhìn Nhị Thanh, tựa hồ có hơi minh bạch, Nhị Thanh vì sao nhất định phải vào này Lang Yêu động phủ.

Vào cuồng phong kia động phủ, Nhị Thanh cho Đại Bạch chuyển cái ánh mắt, rồi sau đó liền hướng kia động phủ sâu bên trong bước đi. Kia Lang Yêu thấy vậy, không khỏi khản trương, vội vã đi theo Nhị Thanh đi vào, nhanh âm thanh la lên: "Đại vương, Đại vương, chậm đã, chậm đã..." Hẳn một bên kêu một bên truy vào đi.

Đại Bạch là với sau lưng hẳn, cảnh giác nhìn hẳn, cũng không đi ngăn cản.

Ba yêu đi có vài chục trượng, trong động sáng tỏ thông suốt, chỉ thấy một cái ngũ quang thập sắc Động Quạt có bọn hẳn bây giờ trước mặt, ở đó trong động quạt, có một vũng Thanh Tuyền chảy ồ ồ, tuyền bên trong sương mù bốc hơi lên lượn lờ, một góc Thanh Liên tại kia trong con suối chấp chờn.

Thanh Liên non nót, chỉ có hai mảnh Thanh Diệp, cũng không nở hoa cái nút.

Nhưng khi hẳn mở ra giữa chân mây thụ nhãn lúc, lại hai con mắt sáng lên.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Thiên tài địa bảo

(yêu cầu lạc cái nhóm nha!)

Linh Tuyền trông Thanh Liên, không gió tự nhẹ nhàng. Sương mù dày dưa thoang thoang, cành lá khẽ nhả châu.

Thấy vậy Thanh Liên, Đại Bạch hai con mắt cũng là có chút sáng lên, rồi sau đó mắt nhìn kia Lang Yêu.

Kia Lang Yêu Vương thấy Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn cây sen xanh kia hai con mắt sáng lên, thần sắc lại như cha mẹ chết một dạng phàn nàn nói: "Đại vương, mời nương tay cho, Tiểu Vương "

Nhị Thanh nhớ lại hướng hần cười khê, nói: "Chưa từng nghĩ, người này Lang Yêu còn có vận may này. Nghĩ đến người có thể trở thành phương này Yêu Vương, gốc cây này Thanh Liên hẳn giúp người không ít việc đi!"

Kia Lang Yêu nghe Nhị Thanh lời ấy, nhất thời che mặt rơi nước mắt nói: "Thành như Đại vương thấy, Tiểu Vương có thể có hôm nay lần này thành tựu, toàn do gốc cây này Thanh Liên, gốc cây này Thanh Liên tựa như cùng Tiểu Vương tái sinh phụ mẫu một dạng xin Đại vương bỏ qua cho Tiểu Vương tái sinh phụ mẫu."

Này Lang Yêu Vương diễn kỹ tuy nói sơ lược không chịu nổi, nhưng hần có thể làm ra lần này tư thái, cũng coi là bất cứ giá nào.

Nhị Thanh thấy vậy, lại không khỏi bật cười nói: "Người này Yêu Lang, da mặt ngược lại cũng thật dày, lại nhận thức kỳ vì tái sinh phụ mẫu. Nhưng mà, chẳng phải nghe thấy thiên tài địa bảo vốn vô chủ, duy người có đức có thể cư chi? Ta xin hỏi người, người có gì đức hậu thế? Bình an có thể cư bảo này làm hữu dụng?"

"

Lang Yêu nghe vậy ngạc nhiên, trong bụng thầm mắng: Rõ ràng là 'Thiên tài địa bảo vốn vô chủ, chi có cường giả có thể cư chi' ! Muốn cướp lại nói rõ, lại còn chụp này chụp mũ, quả thực vô sỉ, vô sỉ hết sức!

Có thể nhìn đến Nhị Thanh một bộ cười khanh khách bộ dáng nhìn hần, hần cũng không dám nói bừa, chỉ là một bộ cầu khẩn bộ dáng nhìn hần, hy vọng như thế như vậy, có thể 'Cảm hóa' Nhị Thanh.

Mặc dù hần cũng biết, làm như thế, thật ra thì không có gì điều dụng.

Nhị Thanh thấy vậy, liền nói: "Ta cũng không bắt nạt người, người này Thanh Liên mặc dù không tệ, thường xuyên ở tại bờ tu hành, có thể gia tăng tu hành tốc độ, nhưng công hiệu cũng liền chỉ một điểm này. Tu vi đến ta người tầng thứ này, ở tại bờ hành công tuy nói hữu hiệu như cũ, nhưng hiệu quả cũng không tương tượng như vậy lớn."

Mặc dù Nhị Thanh nói có đạo lý, nhưng là mình bảo bối bị người đoạt đi, dù ai có thể vui vẻ được, không chửi mẹ coi như là rất cho mặt mũi. Kia Lang Yêu mặc dù không dám trên mặt nổi chửi mẹ, nhưng tâm lý sớm đem Nhị Thanh mười mấy đời tổ tông cũng thăm hỏi sức khỏe một lần.

Nhị Thanh thấy hần hình dung khổ sở, lại hừ một tiếng nói: "Trước người vô duyên vô cớ lại phái người trước tới bắt chúng ta, cần phải đem ta đẳng hàm cho chết. Theo lý thuyết, chúng ta đừng nói là đã thương người thuộc hạ, đã thương người, chính là đem người giết chết, cũng không tính qua phân. Có điều là, ta là người từ trước đến giờ không thích làm kia mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt chuyện, chỗ này của ta có trận pháp kỳ thư một quyển, liền cùng người trao đổi, như thế nào?"

Nhị Thanh vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một bộ mặt bia ó vàng thủ trát, tay này trát được (phải) về phần kia Khổ Đạo Nhân, Khổ Đạo Nhân tròn đôi mắt ra trận pháp chi tinh túy, tất cả ở nơi này sách thủ trát trong đó.

Kia Khổ Đạo Nhân lưu lại, trừ này sách thủ trát ra, cũng chỉ có kia lục trúc bè. Những vật khác, đều bị Đại Bạch một thanh hỏa cho đốt thành tro bụi.

Mà sách thủ trát, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đã sớm đem trong đó nội dung ghi nhớ.

Bây giờ giữ ở bên người cũng không có tác dụng gì, dùng để làm thành trao đổi, Nhị Thanh đảo sẽ không để ý.

Kia Lang Yêu nghe vậy, thần giác co quắp, có thể nhưng không thể làm gì.

Có điều là, khi hần nhận lấy Nhị Thanh đưa cho hần kia sách thủ trát lúc, lại không cần phải nhiều lời nữa.

Mặc dù đối với Trận Pháp Chi Đạo không có gì nghiên cứu, nhưng là Lang Yêu Vương cũng minh bạch, Trận Pháp Chi Đạo nếu có thể học nhi thành công, ở bảo vệ tánh mạng chi đạo bên trên, nhưng cũng rất là có lợi.

Hơn nữa, tay này trát đối với trận pháp phương diện ghi lại phi thường hoàn chỉnh, cho dù không hiểu trận pháp, cũng có thể đọc được, đối với người mới học mà nói, hỗ trợ cũng là không nhỏ.

Hướng chi, thật nếu không đáp ứng, này hai cái Đại Yêu nếu là lập tức trở mặt, hần có thể không biết sao?

Lang ở thấp dưới mái hiên, không cúi đầu không được a!

Gặp Lang Yêu tiếp nhận chính mình đề nghị, Nhị Thanh liền cho Đại Bạch chuyển cái ánh mắt, Đại Bạch móc ra kia bình ngọc, miệng chai hướng kia nhân Linh Tuyền, một tay bắt pháp quyết, hành cái pháp, lại thấy kia Linh Tuyền hướng kia bình ngọc phi lưu đi, kia cảm rễ ở trong linh tuyền Thanh Liên cũng theo kia Linh Tuyền bay vào trong bình.

Thu cát Thanh Liên,

Nhị Thanh cùng Đại Bạch liền trực tiếp cáo từ Lang Yêu, ngự ngựa hướng đông đi.

Thấy nhị yêu phóng ngựa rời đi, bất luận là kia Lang Yêu, hay lại là kia liên quan (khô) tiểu yêu, tất cả thờ phào.

Gió núi trận trận, thụ sóng lớn đung đưa, nhị ngựa đón gió đập diệp lã mà đi, như thiên mã hành không.

Trên lưng ngựa, Đại Bạch hỏi Nhị Thanh, "Su đệ lúc mới vì sao phải cầm trận pháp kia thủ trát cùng kia Lang Yêu đôi này Thanh Liên? Kia Lang Yêu muốn hại chúng ta, lại định cũng giết người không tính toán, giết chết cũng không có gì đáng tiếc!"

Nhị Thanh hơi cười cợt, nói: "Tuy nói kia Lang Yêu giết chết cũng không có gì đáng tiếc, nhưng chúng ta trong nội tâm giữ vững, lại cũng không tùy ý bỏ đi, nếu không cứ thế mãi, quay đầu lại nhìn thêm chút nữa, chúng ta hay lại là ban đầu chúng ta sao?"

Đại Bạch nghe vậy, nhất thời cảnh tỉnh, lại nghe Nhị Thanh lại nói: "Lại chúng ta vừa mới đến, hay lại là khiêm tốn tốt hơn. Kia Lang Yêu dù sao cũng là phương này địa vực nhất phương Yêu Vương, nếu là vì vậy rước lấy những Yêu Thánh đó hoài nghi, vậy liền không đẹp. Huống chi, gốc cây này Thanh Liên, cũng không phổ thông."

"Kia Thanh Liên có gì dị xử?" Đại Bạch nghi ngờ nói.

"Phổ thông Thanh Liên, hoa không mở, một dạng không kết, há có dị hương tràn ra?" Nhị Thanh cười nói: "Gốc cây này Thanh Liên mặc dù còn nhỏ, nhưng trong đó lại có một cổ cường đại Mộc Linh Chi Khí."

Đại Bạch nghe vậy, lông mi đĩnh hơi nhăn, nói: "Tuy nói về này Mộc Linh Chi Khí là rất mạnh, nhưng cho ta đáng giúp ích nhưng là không lớn, trừ phi chẳng lẽ sư đệ mong muốn lúc này Mộc Linh Chi Khí phát triển thành kia Tiên Thiên Mộc Linh Chi Khí? Có thể kia Tiên Thiên Mộc Linh Chi Khí, như thế nào như vậy hào bồi dưỡng?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Tuy nói không dễ dàng, nhưng không thử một chút, như thế nào lại biết? Và lại, đem này Thanh Liên trồng đến chúng ta kia Kính Hồ bên trong, bày trận pháp, dẫn Thiên Địa Tinh Khí tưới, đối với Hồng Lăng các nàng tu hành, giúp ích cũng cũng không nhỏ. Nếu là ngày khác may mắn bồi dưỡng ra một luồng Tiên Thiên Mộc Linh Chi Khí, vậy chúng ta há chẳng phải là kiếm bọn? Sư tỷ Yêu Lực bên trong bản thân lại có kia Mộc Thuộc Tinh, nếu là có thể có một luồng Tiên Thiên Mộc Linh Chi Khí cung sư tỷ luyện hóa hấp thu, đối với sư tỷ tu vi dung dưỡng lại lớn."

Đại Bạch nghe vậy, nhìn Nhị Thanh liếc mắt, chân mày leo lên chút vui vẻ, nhẹ nói: "Cấp độ kia chúng ta trở về, đi ngang qua kia Bắc Hải Long Cung lúc, đi liền Lão Long Vương nơi đó mượn nắm tinh thần sa tới."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sững sờ, rồi sau đó cười nói: "Ta thiếu chút nữa quên, ngôi sao kia sa tạo thành nơi, nhất định có kia Tiên Thiên Thủy Linh Chi Khí, nếu đem kia Thanh Liên thua ở ngôi sao kia sa cùng vùng đất kia mẫu khí trên đá, lại dùng trận pháp dẫn động Thiên Địa Tinh Khí tưới, nói không chừng thật có thể được việc!"

Đại Bạch nghe vậy, gật đầu một cái, không còn nói nữa.

Hai người nhị ngựa một hồ, ngự phong đi về hướng đông.

Nhưng mà, bọn họ đi, cũng không phải kia thẳng tắp, chính là móc lấy cong đi.

Đại Bạch mới đầu cũng không biết Nhị Thanh vì sao phải như vậy đi, nhưng khi Nhị Thanh tại một bên dưới vách núi đào ra một gốc bảo dược lúc, Đại Bạch lại dần dần minh bạch hẳn làm như vậy ý tưởng.

Nàng rõ ràng, Nhị Thanh giữa chân mày con mắt dọc kia, chức năng kỳ dị, mặc dù không thể công địch, nhưng lại có thể khám phá hành tàng, khả quan nhân khí vận, tại thâm sơn trong hiểm cảnh thăm dò bảo dược, càng là không thành vấn đề.

Mà này phương địa vực bảo dược, dĩ nhiên là có thể đào đi tọt đào đi, trừ phi là có chủ.

Như thế như vậy, đi có ba ngày, hai người mới nhìn thấy một mảnh màu đỏ nhạt ao đầm.

Kia Ngạc Yêu Vương bàn phục địa giới, rốt cuộc đến.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Chương 88: Xích Thủy Ngạc yêu

Khởi sóng mênh mông mấy ngàn dặm, vùng ngập lụt mênh mông tựa như vô biên.

Ngắm phương này địa vực, xích chấp trùng động, chạy dài vô tận. Phương trị mùa hè chói chan, bèo um tùm, chim ở không trung bay lượn, chàng nghịch tại trong cỏ chơi đùa, cá con ba ba vu thủy xuống rãnh rồi dạo.

Tà dương ánh chiều tà vẩy vào này xích sóng trên, khiến cho xích bên trong mang kim, như nhuộm say hà quang.

Có thể nói Lạc Hà cùng Cô vụ tề phi, Thu Thủy cộng Trường Thiên nhất sắc.

Hai người giục ngựa dừng tại này ao đầm bờ, Đại Bạch hỏi "Sur đệ, vì sao chúng ta muốn trực tiếp tới này tìm kia Ngạc yêu? Như thế, há chẳng phải là tự chui đầu vào lưới?"

Nhị Thanh nghe vậy, thiếu xuống mày kiếm, nói: "Kia Chương Ngự yêu lần này không thể trở về đến, kia Ngạc Yêu Vương tất nhiên sẽ có hoài nghi, chúng ta từ nam tới, kia Ngạc Yêu Vương như biết, nhất định sẽ hoài nghi. Thà rằng như vậy, không bằng chúng ta chủ động đi tìm hắn... Một hồi, Sur Tỷ gặp ta ánh mắt làm việc lại dễ, còn lại hết thảy, lại giao cho ta tới ứng đối."

Đại Bạch nghe vậy, gật đầu một cái.

Xích Thủy ao đầm, cũng không phải là kỳ thủy vì xích sắc, chính là kia thảo đều vì kỳ dị xích sắc, khiến cho nước này sóng xa xa nhìn, lại tựa như máu kia thủy.

Hai người giục ngựa đạp sóng mà đi, vó ngựa lướt qua, xích sóng dạng dạng, thủy điều sợ bay.

Phương này vùng ngập lụt, đều vì kia Ngạc Yêu Vương lãnh địa, cách này Bắc Hải bờ biển, cách nhau mấy ngàn dặm.

Có điều là, đối với cái này phương địa vực mà nói, kia Bắc Hải, lại là bọn hắn Nam Hải.

Ở nơi này vùng ngập lụt bên trong, mặc dù nhìn từ bề ngoài rất là tường hòa, nhưng ở kia xuống, lại có vô số trong nước Yêu Binh qua lại tuần tra như dẹt cừi, mật thiết chú ý các phe động tĩnh.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch hai người giục ngựa đạp sóng mà thịnh hành, dưới đáy nước những Yêu Binh đó, lại đã phát hiện bọn họ, rồi sau đó nhanh chóng đem tin tức này truyền cho kia Ngạc Yêu Vương. Mặc dù chúng nói chúng nó trong nước tốc độ không có hai ngựa tốc độ nhanh, nhưng là bọn hắn lại có đặc biệt truyền tin tức phương thức.

Lúc Nhị Thanh cùng với Đại Bạch đi có mấy trăm dặm, bóng đêm dần dần dày, Nguyệt nhi cũng đã bay lên không, đột mà nước gợn tuôn ra, lượng nước hai bên, có vài chục cái Yêu Binh tay cầm xiên kích vu thủy bên trong nổi lên.

Kia Yêu Binh đều vì cá tôm, thủy xà các loại, lại đều là hóa hình không toàn bộ tiểu yêu.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch gặp bức này tiểu yêu, đã sớm chuyện thường ngày ở huyện.

Kia Hoàng Hà Hà Bá phủ Thủy Binh cũng tựa như bức này, kia Bắc Hải Long Cung Long Cung thủy quân, phần lớn cũng tựa như như vậy. Mà kia Lang Yêu Vương dưới quyền Yêu Binh, vẫn cũng tựa như như thế.

Bức này hóa hình không toàn bộ tiểu binh, Yêu Lực đương nhiên sẽ không cường đi nơi nào.

Nhưng là bọn hắn mặc dù yếu, khoái khẩu khí nhưng là không nhỏ, chỉ thấy một thủy xà Binh lôi kéo một cây đuôi rắn tới lui tuần tra mà ra, trong tay thủy xiên hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch chỉ một cái, quát lên: "Nhân loại, bọn người đã tiến vào nhà ta Đại vương Ngạc Yêu Vương địa giới, còn không mau mau xuống ngựa bị trói, theo ta đi Đại vương nơi xin tội, khỏi bị kia đau khổ da thịt!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, không khỏi cười khổ, cảm giác mình vị này "Đồng tộc ". Thật là không có cái gì nhân lực tinh thần sức lực, liền tiện tay phát một cái, liền đem nước này Xà Yêu Binh cho phát được (phải) hộc máu tron nhẵn sóng đi.

Chúng tiểu yêu gặp tình huống như vậy, không khỏi kinh hãi, rồi rít chặt cầm xiên kích trương hướng, một vị trong đó cá quả yêu la lên: "Nhân loại, bọn người chó cò ngông cuồng, bọn người vừa tới này, nhà ta Đại vương sớm biết, như bọn người đem ta đi giết, nhà ta Đại vương lúc tới, định không nhẹ tha cho bọn người hành hung tội!"

Nhị Thanh hừ nhẹ, Yêu Lực tuôn ra, nhất thời Yêu Khí cuộn cuộn trùng tiêu, nước gợn mãnh liệt lẫn lộn, hạo hạo đằng đằng hướng bốn phía cuốn mở.

Những thứ kia các tiểu yêu bị này Yêu Khí rung động, rồi rít hướng về sau tron nhẵn lui đi, mặt lộ vẻ kinh sợ.

"Phương nào Yêu Vương? Vì sao ở Bản vương trong lãnh địa làm tổn thương ta thuộc hạ, là nghĩ khiêu khích Bản vương sao?"

Lúc này, xa xa truyền đến một tiếng hét lớn, hắc khí cuộn cuộn trùng tiêu, yêu phong đung đưa, nước gợn cuộn lên tầm hơn mười trượng, hướng của bọn hắn cái phương hướng này cuộn tới.

Một cái thân dài hơn trượng, thân thể con người Ngạc thủ quái vật đập sóng tới, tốc độ mau lẹ, âm thanh âm tiết cứng rắn đi xuống xuống, thân ảnh kia đã tới phụ cận, đột trương chậu máu miệng không lồ, hướng Nhị Thanh lại cắn xé mà tới.

Nhị Thanh hừ nhẹ, tay phải cầm Hắc Bồng, đi phía trước đưa một cái, rồi sau đó Hắc Bồng dài ra theo gió, trong nháy mắt hóa thành tầm hơn mười trượng, trực tiếp đem tầm kia chậu máu miệng không lồ xanh liệt.

Kết quả máu kia chậu miệng không lồ lại trực tiếp hóa thành linh quang.

Điểm một cái thừa thốt, cuối cùng biến mất.

Nguyên lai, đây bất quá là kia Ngạc Yêu Vương sử dụng ra Yêu Thuật, cũng không phải là vậy chân chính Ngạc khẩu.

Nếu là chân chính Ngạc khẩu, phỏng chừng gần gần này, này Ngạc yêu lại được (phải) người bị thương nặng.

Kia Ngạc Yêu Vương chỉ thi triển một cái Yêu Thuật, lại dừng lại, hai con mắt nhìn chăm chăm Nhị Thanh trong tay cầm Hắc Côn, quát hỏi: "Bọn người gì yêu? Vì sao trong tay cầm ta kia Chương Hiền Đệ vật?"

Nhị Thanh trong tay Hắc Côn thu nhỏ lại, tại ngón tay cái đang lúc chuyển cái vòng, thu hồi lại, nói: "Đây là Chương huynh đưa ta vật..." Rồi sau đó, Nhị Thanh lại đem trước cùng kia Lang Yêu Vương nói dối, hướng về phía này Ngạc Yêu Vương lại kéo một lần, "Chúng ta này đến, chính là muốn hỏi một chút Ngạc huynh, không biết Ngạc huynh có thể có biện pháp thay ta kia Chương huynh báo thù? Sát tiến kia Bắc Hải Long Cung."

Kia Ngạc Yêu Vương hai con mắt hơi chăm chú, nói: "Ta kia Chương Hiền Đệ tu vi cũng không yếu, Bắc Hải Long Cung lại làm sao có thể tùy tiện làm hắn bị thương? Trừ phi lão kia long xuất thủ, có thể lão kia long nếu là xuất thủ, bọn người lại sao còn có mệnh ở? Bọn người, không không phải là hại ta kia Chương Hiền Đệ người đi!"

Nhị Thanh hừ một tiếng nói: "Trò cười! Chúng ta nếu là thật muốn hại ta kia Chương huynh, còn phải tới đây tìm người làm thế nào? Tìm một chỗ ẩn núp, người lại sao có thể biết được là chúng ta hại hắn?"

Ngạc Yêu Vương lại hỏi: "Bọn người tại kia Bắc Hải trên hải đảo tu hành, vì sao không vào kia Bắc Hải Long Cung làm một khách khanh, hưởng thụ vinh hoa, phân chạy đến phương này địa vực đến, muốn cùng kia Bắc Hải Long Cung là địch?"

Nhị Thanh hừ nhẹ nói: "Chúng ta tu hành, vì là cái gì? Còn không phải là vì tiêu dao tại giữa thiên địa này? Như vào kia Bắc Hải Long Cung, chúng ta còn có gì tiêu dao tự tại tại có thể nói? Ta từng nghe Chương huynh nói, này Bắc Hải Câu Lô Châu nơi, Yêu Tu rất nhiều, mặc dù trên có Yêu Thánh thống quản, nhưng Yêu Thánh bình thường cũng sẽ không thái quá quản thúc bọn họ, chỉ là có chuyện lúc, đi trước tụ họp một chút, tiếp tục nhiều chút nhiệm vụ là được. Kể từ đó, cùng kia Long Cung so sánh, ai ưu ai kém, còn phải giải thích?"

Ngạc Yêu Vương suy nghĩ một chút, liền nói: "Như thế, ngược lại Bản vương trách lầm nhị vị. Bây giờ sắc trời đã tối, nhị vị không ngại hướng Bản vương kia phủ cuộn hàng mấy ngày..."

Nhị Thanh ôm quyền nói: "Đi người kia phủ cuộn hàng mấy ngày đảo cũng không sao, nhưng xin Ngạc huynh báo cho ta biết các loại, có hay không nguyện cùng ta kia Chương huynh báo thù?"

Kia Ngạc Yêu Vương nghe Nhị Thanh nói như vậy, tâm lý đã âm thầm đem Nhị Thanh trở thành trẻ con miệng còn hôi sữa. Đường đường Bắc Hải Long Cung, là tốt như vậy tân công sao? Lão kia long há là ăn chay?

Chẳng qua là thân là Chương Yêu Vương hảo huynh đệ, kia Ngạc Yêu Vương lại không thể nói không giúp, miễn cho bị này hai cái Xà Yêu coi thường, vì vậy hắn than nhẹ, nói: "Hiền Đệ có chỗ không biết, bọn người cùng ta kia Chương Hiền Đệ vừa là bằng hữu, kia nhất định cũng từ chỗ của hắn biết được, Phúc Hải Đại Thánh mời Chúng Yêu Vương tề tụ Thiên Ba Hãn Đàm, tổ chức vạn yêu đại hội chuyện. Như thế thịnh sự, chúng ta thân là Phúc Hải Đại Thánh dưới quyền Yêu Vương, há có thể không đi? Nếu không đi, nhất định phải chịu Đại Thánh trách phạt đấy!"

Nhị Thanh nghe vậy, gật đầu một cái, nói: "Vạn yêu đại hội chuyện, ngược lại có chút nghe thấy, chẳng qua là ta nghĩ, kia vạn yêu đại hội, nhất định là vạn yêu tề tụ, chính là thiếu Ngạc huynh cùng Chương huynh hai người, nghĩ đến hắn là không sao mới được. Không biết..."

Ngạc Yêu Vương khoát tay nói: "Hiền Đệ chỉ biết một trong số đó, không biết hai. Ta cùng với Chương huynh, đều là trong nước Yêu Vương, cùng Phúc Hải Đại Thánh một dạng này đây Đại Thánh đối với bọn ta trong nước Yêu Vương, nếu so với còn lại Yêu Vương thân cận nhiều chút. Nhị vị nếu ở hải đảo kia bên trong tu hành, chắc hẳn trong nước bản lãnh cũng là, nếu có được Đại Thánh thân lai, đem tới thăng quan tiến chức nhanh chóng, tu vi phi thăng, lại trong tầm tay vậy!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Xích Huyết hảo tửu

Gặp Ngạc Yêu Vương nói 'Có lý'. Nhị Thanh suy tư biết, mắt nhìn Đại Bạch, Đại Bạch cho Nhị Thanh một cái ánh mắt. Rồi sau đó, hai người lại theo kia Ngạc Yêu Vương đi cái kia thủy phủ.

Ngạc Yêu Vương thủy phủ ở vào Xích Thủy trung tâm chiều trạch, vu thủy xuống hơn trăm trượng nơi, bề ngoài tuy không Bắc Hải Long Cung như vậy khoáng đạt đất tiền, nhưng cũng không tính là nhỏ. Thủy phủ toàn thể vì đá xanh dựng nên, trên tầng đá nạm đủ loại sáng lên thạch cùng châu báu, nhìn ngũ quang thập sắc, thái quang minh mông.

Nhị Thanh mắt nhìn này Ngạc yêu, hiểu được này Ngạc yêu cũng cố gắng nín nhịn, nghĩ đến hẳn là muốn học kia Bắc Hải Long Cung đi! Lại không biết làm sao được, họa hổ không được phân loại chó.

Này Xích Thủy ao đầm bên dưới, xích sắc bèo tùy ý có thể thấy, hơn nữa kia ngũ quang thập sắc thái quang chiếu sáng, khiến cho nước này phủ vị trí nơi, nhìn càng giống như huyết sắc kia địa ngục.

Đặc biệt là kia thảo che giấu chỗ, mơ hồ có thể thấy một ít to lớn hài cốt lộ ra một góc.

Coi xương cốt, lại giống như là một ít cự đại sinh vật, nghĩ đến hẳn là một ít Yêu Vật bị này Ngạc Yêu Vương ăn thịt, kỳ hài cốt lại hướng nơi này tùy tiện ném một cái chuyện.

Có thể thấy, này Ngạc yêu tuyệt đối là một phụ thung phong nhã hạng người mà thôi.

Theo này Ngạc yêu chui vào kỳ đá xanh thủy phủ, trong đó khảm nạm Bảo Châu lại càng nhiều, bên trong ánh sáng nếu so với phía ngoài sáng nhiều. Cũng vì vậy, Nhị Thanh được thấy rõ cái này Ngạc yêu bộ dáng.

Ngạc đầu thân thể con người, vóc người hơn trượng. Xích mặt miệng rộng, răng nanh tựa như cưa. Mắt như chuông đồng, môi dài mấy thước. Miệng nói tiếng người, tinh phong đậm đà. Tay tựa như ung thảo, sắc bén như gai.

Người khoác xích lân giáp, thắt lưng dây dưa man thú mang, lưng đeo răng cưa nhận, chân trần lộ trào chi.

Kỳ hình nhanh nhẹn dũng mãnh thô bạo, kỳ khí tàn bạo hung ác điên cuồng.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch đứng ở bên người, giống như trích tiên cùng cuồng thú giống như.

Kia Ngạc yêu thấy vậy, cũng không cảm thấy xấu hổ, ngược lại đặc ý nói: "Hiền Đệ cùng Hiền Đệ tức sao học kia bộ dáng nhân loại, kia bộ dáng nhân loại, khỏi hữu chúng ta như vậy uy vũ hùng tráng, tuần mỹ tiêu sái?"

Tuần mỹ tiêu sái? !

Nhị Thanh, thần giác không khỏi âm thầm co quắp, suýt nữa bật cười.

Uy vũ hùng tráng có lẽ có, nhưng tuần mỹ tiêu sái?

Có lẽ, ở những yêu quái đó trong mắt, bọn họ như vậy, ngược lại là anh tuấn đi!

Nếu không, lại giải thích như thế nào, vì sao nhiều như vậy tu hành thành công Đại Yêu, đều bảo trì này Thú Loại bộ dáng cùng đặc thù? Ngưu Ma Vương như thế, kia hầu tử cũng như vậy!

Có điều là rất nhanh, Nhị Thanh tựu kịp phản ứng, kia Ngạc yêu mới vừa nói cái gì?

Hiền Đệ tức?

Này Ngạc yêu sao càng xem càng thuận mắt dăm? Có tiền đồ a!

Nhị Thanh cười ha hả điểm ngẩng đầu lên, nhìn trộm liếc về phía Đại Bạch, kết quả phát hiện, Đại Bạch nhưng là không biểu tình gì, tựa hồ cũng không

cảm thấy này rất buồn cười.

Nhưng thấy Nhị Thanh hướng nàng nhìn lại, nàng nhưng là không khỏi lờm hờm hấn một cái.

Không Đại Bạch phân trần, Nhị Thanh lại ho nhẹ xuống, nói: "Chúng ta cùng Ngạc huynh bắt đồng, chúng ta hóa hình lúc, cũng không có người nói cho ta biết các loại, cất giữ nhiều chút bản thân bộ dáng sẽ càng uy vũ tuấn mỹ đấy! Chúng ta chẳng qua là đối chiếu loài người kia bức họa tới hóa hình, này đây mới biến thành bây giờ bộ dáng như vậy. Bây giờ xem ra, đúng là không có Ngạc huynh như vậy uy vũ hùng tráng, tài trí bất phàm a!"

Ngạc yêu đắc ý nói: "Hóa hình cơ hội chỉ một lần kia, bây giờ hội chi cũng đã chậm! Có điều là lại cũng không phải không có cách nào đền bù, tỷ như dùng huyền thuật biến ảo một chút, cũng là có thể được."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe vậy, tưởng tượng xuống trên đầu mình đỡ lấy viên đầu rắn bộ dáng, đều trong lòng âm thầm lắc đầu. Vì vậy, Nhị Thanh lại cười nói: "Coi là, nhục thân túi da, có điều là bề ngoài, cần gì phải đi để ý những thứ này? Chúng ta tu hành, chỉ cần tu vi đủ cao lại đủ."

Nếu so sánh lại, Nam Thiệm Bộ Châu những yêu quái đó nhóm, coi như so với cái này Bắc Câu Lô Châu đám yêu quái có thương thức nhiều. Có lẽ, ở Nam Thiệm Bộ Châu sinh hoạt đám yêu quái, bởi vì tu phương pháp bất đồng, liền thích trà trộn ở nhân loại trong đó, lấy hồng trần rèn luyện mình tâm.

Này đây, nếu không phải đem tự thân Thú Hình toàn bộ hóa đi, định cũng là chuyện phiền toái.

Vào kia Ngạc yêu thủy phủ, lại gặp trong thủy phủ cùng bên ngoài bắt đồng, trong đó cũng không bị kia ao đầm nước thấm ướt, so với bên ngoài khô ráo nhiều lắm, không cần phải Nhị Thanh cùng Đại Bạch làm phép tách nước.

Ngạc yêu nước vào phủ, lại phân phó thủ hạ, đi cho bọn hắn làm tiệc rượu.

Rồi sau đó chia thượng hạ đầu ngồi vào chỗ của mình, cùng Nhị Thanh nhắc tới Chương Yêu Vương sự tình.

Nhị Thanh đối với kia yêu Chương chuyện, tất nhiên biết rất ít. Này đây, hắn chỉ nói chính mình đụng phải kia Chương Yêu Vương lúc, Chương Yêu Vương đã người bị thương nặng, bụng bị kéo một đạo lỗ hồng lớn, cũng không biết là người nào nên làm, Chương Yêu Vương cũng không nghĩ thấu lộ. Bọn họ chẳng qua là cho kia Chương Yêu Vương trị liệu xong, kết quả chưa từng nghĩ, lại gặp phải kia Long Cung theo đuổi binh. Vì vậy, chuyện không may cứ như vậy phát sinh.

Ngạc Yêu Vương nghe, không khỏi hô khan mấy tiếng, sắp xếp hai giọt nước mắt cá sấu, cũng không biết là thật hay giả.

Nga nghiêng, lại gặp mấy con thủy yêu thị nữ bụng dưa và trái cây, rượu thịt nổi đuôi mà ra.

Nhìn kia dưa và trái cây rượu thịt, tự nhiên không có cách nào cùng Long Cung những kỳ trân đó so sánh.

Sử dụng dụng cụ, tất cả là phi thường phổ thông đồ vật.

Rượu qua ba mươi tuổi, Ngạc Yêu Vương liền nói: "Hiền Đệ, ta đây trong thủy phủ món ngon như thế nào?"

Nhị Thanh nghe vậy lại cười nói: "Chắc hẳn Ngạc huynh này trong thủy phủ, có nhân loại đầu bếp đi!"

Ngạc Yêu Vương nghe vậy cười ha ha nói: "Hiền Đệ quả nhiên con mắt tinh tường, nhìn một cái lại nhìn ra vậy! Thật không dám giấu giếm, Bản vương ban đầu đi loài người kia nơi lúc, từng ném qua nhân loại món ngon, cấp độ kia mỹ vị. Bản vương dĩ vãng chưa bao giờ từng thử qua, liền bắt mấy con người đầu bếp trở lại, tại Bản vương chuyên chế món ngon. Bản vương còn tưởng rằng Hiền Đệ cùng Hiền Đệ tức chưa từng thử qua loài người kia món ngon đấy! Chẳng ngờ nhưng là bêu xấu."

Nhị Thanh khoát tay nói: "Ngạc huynh lời ấy sai rồi! Chúng ta thật ra thì cũng hiếm có đi chỗ đó nhân gian, mặc dù có đi, cũng là thỉnh thoảng trở nên. Kia nhân gian đích nhất thiết, tất cả quá mức rườm rà, không cần thận, cũng sẽ bị một ít nhân loại khám phá hành tàng, không có tới lại vừa là một trận phiền toái. Này đây, ở chỗ này có thể nếm được này nhân gian món ngon, nhưng cũng vẫn có thể xem là một sự hưởng thụ, chúng ta còn cần cảm tạ Ngạc huynh thịnh tình."

Ngạc yêu lại nói: "Hiền Đệ hiểu được Bản vương nước này phủ Xích Huyết cất như thế nào?"

Kia Xích Huyết cất, chính là nước này phủ rượu, kỳ sắc đỏ ngầu như máu, nhưng lại vô huyết dịch chỉ tinh khí, ngược lại mùi thơm tỏa ra khắp nơi, quả thật vẫn có thể xem là trong rượu trân phẩm.

Nhị Thanh lên tiếng tán dương một phen, vui vẻ kia Ngạc yêu giương chậu máu miệng không lồ, cười ha ha.

Nhị nói: "Bản vương từng nghe thấy, kia Bắc Hải Long Cung có Tiên Giới ban tặng Quỳnh Tương, cũng không biết là thật không nữa là tiên giới ban tặng xuống? Nhưng nghĩ đến, kia Quỳnh Tương Ngọc Dịch tuy đẹp, cũng chỉ đến thế mà thôi đi!"

Nhị Thanh phẩm miệng, gật đầu nói: "Kia Quỳnh Tương Ngọc Dịch chúng ta tất nhiên không biết, nhưng nghĩ đến, Ngạc huynh này Xích Huyết cất, định cũng không thua tại kia cái gọi là Tiên Nhưỡng đi! Không biết Ngạc huynh là như thế nào làm được?"

Trên thực tế, Bắc Hải trong long cung Quỳnh Tương Ngọc Dịch, hắn đảo uống qua, chỉ bắt quá, kia Ngọc Dịch có phải hay không Tiên Giới ban tặng, kia tự không biết được.

Nhưng tựa mùi vị bên trên mà nói, này Xích Huyết cất mặc dù so ra kém kia Long Cung rượu ngon, nhưng là kém không nhiều lắm, cũng không biết này Ngạc yêu là như thế nào làm được?

Kia Ngạc yêu gặp Nhị Thanh nói như vậy, càng đắc ý hơn, liền nói: "Nhị vị lại chờ chốc lát, Bản vương đi đi liền tới!"

Nhìn tình hình này, này Ngạc yêu tựa hồ chuẩn bị bắt đầu hướng Nhị Thanh khoe khoang hấn bảo bối.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Danh gọi Thái Tuế

Không lâu lắm, lại thấy kia Ngạc yêu bưng cái cái mâm đi ra, phía trên che kín nắp, nhưng lại có lù lù dị hương từ cái kia kẽ hở tràn ra, khiến cho này trong phòng nhất thời phân tranh mùi thơm khắp nơi.

Kia Ngạc Yêu Tướng cái mâm thả vào Nhị Thanh trước mặt, nói: "Hiền Đệ, mùi thơm này như thế nào?"

Nhị Thanh hút xuống mũi, nói: "Này hương, cùng kia Xích Huyết cất có chút tương tự, chẳng lẽ Ngạc huynh dùng cho sản xuất Xích Huyết cất vật, chính là này trong mâm vật?"

Ngạc yêu cười ha ha nói: "Hiền Đệ ánh mắt quả nhiên không giống bình thường, không sai, vật này chính là sản xuất Xích Huyết cất tài liệu một trong. Đây là Bản vương mấy trăm năm trước thật sự tìm được vật, thịt thơm dịu, ăn ngọt như mỡ, cất chút, qua chút thời gian dài lại phục sinh trường. Mấy trăm năm qua, Bản vương đã thực quá nhiều lần, bây giờ nhìn tới, lớn nhỏ y nguyên. Chẳng qua là, theo Bản vương tu vi ngày càng càng sâu, vật này dư Bản vương chỗ dùng cũng không lớn lắm, liền Bản vương đem dùng để sản xuất này Xích Huyết cất, ai ngờ này Xích Huyết cất cất tạo ra, mùi vị lại thơm ngọt như thế."

Nhị Thanh hiểu được này Ngạc yêu hẳn là không có nói nói láo, nếu thật là coi như tính mạng như vậy trân bảo, hẳn tuyệt đối sẽ không dễ dàng như thế lấy ra hiển bảo. Dù sao, "Thất phu vô tội, hoài bích thực tội" đạo lý, tin tưởng cái này Yêu Vương sẽ không không hiểu, chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ Nhị Thanh cùng Đại Bạch lên lòng tham lam?

Nhị Thanh vén lên kia cuộn cái, một cỗ đậm đà phân hương lại đập vào mặt.

Chỉ thấy trong mâm để một khối lớn chừng bàn tay, thịt đỏ tươi cực thịt. Kia cực thịt tựa hồ mới vừa cắt đi, nhìn kỹ lại, phảng phất giống như sẽ hô hấp một dạng hơi phồng lên xẹp xuống.

Đại Bạch kỳ dị nói: "Này, chẳng lẽ chính là kia nhục chi Thái Tuế? « Sơn Hải Kinh » bên trong cũng nói kỳ vi tụ thịt, kỳ hình như trâu gan, có hai nhãn vậy, ăn vô tận, tâm lại sống lại như cũ."

Ngạc yêu cười nói: "Không sai, chính là vậy quá tuổi! Hiền Đệ tức quả nhiên kiến thức uyên bác."

Đại Bạch nghe vậy, sững sờ xuống, nhẹ lại trong tối trường Nhị Thanh một cái, không nói thêm gì nữa.

Nhị Thanh thần giác khẽ nhếch, gạt đầu một cái, nói: "Tin đồn, tụ thịt a, hay lại là gọi hẳn là Thái Tuế đi! Tin đồn thái tuế này sẽ theo hoàn cảnh lớn lên biến hóa mà biến hóa, tựa như Ngạc huynh xuất ra khỏi này Thái Tuế thịt, nghĩ đến kỳ hoàn cảnh lớn lên nhất định là cực tốt, nếu không lại cái nào có như thể dị hương!"

Thái Tuế vốn là có kéo dài tuổi thọ cùng kháng già yếu hiệu quả, tựa như bực này cực phẩm Thái Tuế, có thể tại này Ngạc Yêu Tu vì còn thấp lúc, giúp đỡ tu hành, tự không thành vấn đề.

Có điều là, vật này tuy tốt, nhưng đối với bọn hắn những thứ này thiên niên lão yêu mà niên, kỳ công hiệu tự nhiên không như trong tưởng tượng như vậy lớn. Dĩ nhiên, này thiên niên lão yêu, chỉ là tu vi có Ngàn năm công lực.

Nếu theo tuổi tác mà tính lời, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng không coi là thiên niên lão yêu.

Nhưng là bọn hần công lực, ở luyện hóa kia mấy viên Yêu Đan sau khi, đã sớm vượt qua một loại thiên niên lão yêu cấp bậc. Bây giờ bọn họ công lực sớm đã có hai ngàn niên nhiều.

Nói cách khác, Đại Bạch bây giờ tu vi, so với mấy trăm năm sau nàng, đã cao hơn chút.

Kia Ngạc yêu nghe Nhị Thanh nói như vậy, lại cười ha ha nói: "Hiền Đế nói không sai! Ban đầu Bản vương tìm được thái tử này lúc, kỳ bở thật có một cái Linh Tuyền. Rồi sau đó Bản vương làm phép, đem này nhân Linh Tuyền cùng vậy quá tuổi chuyển qua Bản vương cái này động phủ bên trong đến, Bản vương này trong thủy phủ, cũng có Linh Tuyền một cái. Bây giờ mấy trăm năm đi qua, thái tử này tại Bản vương mà nói, cũng cũng chỉ có thể tạo nhiều chút rượu ngon. Lần này Bản vương đi chỗ đó vạn yêu đại hội, đang chuẩn bị mang nhiều chút đi. Nếu là Phúc Hải Đại Thánh uống được (phải) này cất, mừng rỡ bên dưới, ban cho nhiều chút dưới bảo bối đến, quyền kia Vương lại kiếm bọn."

Nhị Thanh không có gì để nói, lại nói, trước người vì sao không làm như vậy? Sợ người ta cướp người?

Có điều là, lời như vậy, Nhị Thanh tự nhiên sẽ không nói ra.

Lúc này, Đại Bạch đột nhiên ho nhẹ xuống, Nhị Thanh nhìn sang, phát hiện Đại Bạch chính hướng hần chuyển cái ánh mắt, không cần nói nhiều, Nhị Thanh lại đã lĩnh hội Đại Bạch ý tưởng.

Vì vậy, hần xong Ngạc yêu ôm quyền nói: "Ngạc huynh, thái tử này tánh mạng ương ngạnh, bất luận cất bao nhiêu phần, bất luận là bọc nào trong hoàn cảnh, đều có thể sống sót. Không biết Ngạc huynh có thể hay không đem phần này Thái Tử thịt tặng cho Ngu Đế? Ngu Đế cũng muốn học Ngạc huynh như vậy xây mờ ra phủ. Mà như xây mờ ra phủ, đem tới cũng định cần bồi dưỡng một ít tiểu yêu. Vật này đối với bọn ta tuy nói không có tác dụng lớn,

Nhưng đối với những thứ kia tiểu yêu mà nói, nhưng là hiếm có bảo bối. Ngu Đế lấy về bồi dưỡng một chút, đem tới, có lẽ cũng có thể cho những thứ kia tiểu yêu tăng lên nhiều chút thực lực. Không biết Ngạc huynh có thể chuẩn?"

Kia Ngạc yêu cười ha ha nói: "Khởi này Thái Tử thịt, vốn là tặng cho nhị vị nhảm nháp, đồ ăn sống vị thịt càng tươi mới đẹp hơn." Ngừng lại, hần lại nói: "Có điều là, nếu là hiền khang lệ cần phải ở chỗ này phương khai phủ xây động, nhưng là không đơn giản như vậy. Phương thiên địa này, sớm bị các đại Yêu Vương chia cắt chiếm cứ, nếu muốn chiếm cứ, là trước phải đánh bại phe kia Yêu Vương, thậm chí có thể là mấy vị Yêu Vương "

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ngạc huynh suy nghĩ (muốn) rồi vậy! Chúng ta nếu muốn khai phủ xây động, cũng nhất định sẽ tìm chút hẻo lánh nơi, hoặc là trở về kia Bắc Hải trên hải đảo, không có nắm chắc trước, chúng ta tuyệt đối sẽ không cùng này phương Yêu Vương kết oán, đặc biệt là ở không cho Chương huynh báo thù trước."

Ngạc yêu nghe được Nhị Thanh lại 'Chuyện xưa trọng đề '. Phải cho kia yêu Chương báo thù, trong bụng không khỏi thầm mắng.

Có điều là ngoài miệng nhưng là thờ dài nói: "Phải cho kia Chương Hiền Đế báo thù, cũng không phải là một ngày công. Long Cung thế lớn, thống ngự thủy vực vạn tộc, chính là những Đại Thánh đó, cũng sẽ không dễ dàng đi đắc tội, huống chi là chúng ta những thứ này tu vi nhỏ Yêu Vương. "

"Ngạc huynh già dặn cứ chỉ, Ngu Đế thụ giáo!" Nhị Thanh ôm quyền, gật đầu than nhẹ.

Ngạc yêu gật đầu một cái, lại nói: "Có điều là, nếu là Hiền Đế muốn bồi dưỡng thái tử này, dùng để tăng lên tiểu yêu tu vi, nhưng là không phải là trăm năm công không thể. Bản vương khởi kia Thái Tử, dư Bản vương mà nói, cũng chỉ là dùng tại chế tạo rượu ngon, Bản vương có thể đem kỳ phần một nửa cho Hiền Đế."

Nhị Thanh nghe vậy, lắc đầu nói: "Này có thể vạn vạn không được?"

Ngạc yêu khoát tay cười nói: "Hiền Đế không muốn cự tuyệt, Bản vương cũng có một tiểu tiểu điều kiện."

Nhị Thanh nghe vậy, hỏi "Không biết Ngạc huynh có gì điều kiện?"

Ngạc yêu thẳng nhìn Nhị Thanh, nói: "Chương Hiền Đế bỏ mình lúc, có thể hay không đem cái kia một đám bảo bối tặng cho Hiền Đế? Bản vương cũng không cần muốn nhiều hơn, chỉ cần Hiền Đế đem kia cái Thiết Kích cùng Bản vương trao đổi là được!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sững sờ, nhẹ nói: "Chương huynh trước khi chết, chỉ kịp đem ba cái bảo bối giao cho ta, một món là cái kia Hắc Côn, một món là một mặt màu xanh da trời tiểu lá chắn, một món chính là kia cái Thiết Kích. Ngạc huynh muốn kia cái Thiết Kích, Ngu Đế đem đưa cho Ngạc huynh chính là, làm sao có thể ngôn chỉ trao đổi."

Ngạc yêu nghe vậy, mắt lóng lánh, trong lòng thầm mắng Nhị Thanh 'Đối trá '. Trên mặt nhưng là mỉm cười nói: "Hiền Đế nói thật phải, nhưng là Bản vương nói nhầm, Bản vương tự phạt một ly."

Uống ly rượu sau, kia Ngạc yêu lại đứng lên nói: "Nhị vị chờ chút lát, Bản vương đi đem vậy quá tuổi đem ra tặng cho Hiền Đế, Bản vương đi đi liền tới!"

Không lâu lắm, lại thấy kia Ngạc yêu xách một đồng nhìn bề ngoài vàng óng cục thịt đi ra, đem thả vào Nhị Thanh trước mặt. Vật kia chính là vậy quá tuổi, mùi thơm tỏa ra khắp nơi, cục thịt chậm rãi cử động, phảng phất đang hô hấp một dạng có điều là phía trên lại có một đạo cắt ngang.

Từ nơi này nói cắt ngang bên trên, không cách nào phán đoán khối này là có về tiểu.

Có điều là Nhị Thanh ngược lại cũng không để ý, có thể có một ít liền có thể.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,np,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Yêu Ma hoành hành

Đại Bạch xuất ra bình ngọc, đem khối kia Thái Tuế thu nhập trong bình ngọc, Nhị Thanh là đem kia cái tiểu kích xuất ra, đưa cho kia Ngạc yêu. Kia Ngạc yêu bắt được kia cái tiểu kích lúc, mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Có chuyện này sau khi, bầu không khí ở song phương hồ nắm bên dưới, tất nhiên hơn hòa hợp.

Tiệc rượu đi qua, kia Ngạc yêu an bài Nhị Thanh cùng Đại Bạch chỗ ở, lại vội vã chạy đi luyện hóa kia cái tiểu kích. Nhị Thanh cùng Đại Bạch trở lại trong phòng, bắt đầu dả tọa, luyện hóa trong cơ thể Linh Từ.

Chờ luyện hóa kia Xích Huyết từ, hai người tâm thần thanh minh sau khi, Đại Bạch ngồi tại chỗ, một bộ ngồi tĩnh tọa bộ dáng, nhưng lại dùng thần thức cùng Nhị Thanh trao đổi, "Sur đệ, ta xem kia Ngạc yêu cùng kia Chương Ngư yêu quan hệ, cũng không chúng ta tưởng tượng như vậy được, chúng ta cần cẩn thận chút cái."

Nhị Thanh kêu "Sur Tỷ nói thật phải. Bất quá chúng ta còn phải mượn này Ngạc yêu chi tiện, đi kia vạn yêu đại hội nhìn một chút, chúng ta tiểu cẩn thận nhiều chút lại vâng."

"Ta luôn cảm thấy, này vạn yêu đại hội, không đơn giản như vậy."

"Sur Tỷ có thể thôi toán cho ra cái gì tới sao?"

"Đây không tính ra, tựa như thiên cơ bị che đây."

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, nói "Vậy chúng ta lần đi, lặng lẽ nhìn một chút lại dễ, dù sao chúng ta cũng là Yêu Loại, mặc dù cùng này phương Yêu Loại hóa hình không rõ lắm giống nhau. Nếu có xảy ra chuyện, chúng ta liền đi!"

Về phần hai người cảm kia cái tiểu kích đổi kia không có ích gì Thái Tuế, hai người ngược lại cũng không cảm thấy được bản thân thua thiệt. Kia Đại Kích đối với Nhị Thanh mà nói, chỗ dùng không là rất lớn, dù sao Nhị Thanh chưa học qua cái gì Kích Pháp. Tuy nói kia cái tiểu kích chất liệu khá vô cùng, Tam Muội Chân Hóa đều không đem thiếu hủy.

Nhưng là kia Thái Tuế, lại là hoàn toàn có thể cho Hồng Lăng cùng Tuyết Luyện bọn họ tăng lên nhiều chút tu vi.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, nó là có thể sống lại nữa đồ vật.

Nhị Thanh hiểu được, quay đầu bọn họ trở về kia Thanh Thành Sơn, được (phải) mở ra một khối Dược Điền tới mới được.

Vì vậy, hai người lại ở nơi này Ngạc yêu trong thủy phủ bàn hảng mấy ngày, rồi sau đó cùng kia Ngạc yêu cùng lên đường. Kia Ngạc yêu cười Yêu Vân, Khóa giắt một đám tiểu yêu, một đường khua chiêng gõ trống, vũ động cờ xí, hạo hạo đặng đặng, yêu khí lăm lăm, hướng bắc đi. Nhị Thanh bọn họ thấy vậy, cũng chỉ đành đem Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh này hai cái Yêu mã, cùng với Hồng Lăng con hồ ly này cho thu vào kia trong bình ngọc.

Đại Bạch đem Hồng Lăng thu vào đi, chính là khiến chúng nó đi vào trong tu hành.

Trong bình ngọc không chỉ có một gốc Thanh Liên cùng một khối Thái Tuế, còn có một nhãn Linh Tuyền, cùng với bọn họ tìm được một ít bảo dược. Những thứ này đối với bọn họ mà nói, đều có giúp tu hành.

Đặc biệt là những thứ kia bảo dược bị Đại Bạch thả vào Linh Tuyền bên cạnh, bọn họ cũng có thể còn sống đi xuống.

Chỉ là không có Đại Bạch cho phép, bọn họ cũng chỉ có thể hướng về phía những thứ kia bảo dược lưu chảy nước miếng.

Lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch Đẳng Vân Giá Vụ, đi theo Ngạc Yêu Thân cạnh lúc, kia Ngạc yêu thấy vậy, lại không khỏi lộ ra vẻ hâm mộ, nói "Không ngờ, hiền kang lệ tu phương pháp, lại còn là kia Đạo Môn Chính Tông Tu Hành Chi Pháp, trên người Yêu Khí so với chúng ta, nhưng là muốn lãnh đạm mỏng hơn nhiều lắm."

Điểm này từ dưới người bọn họ Yêu Vân liền có thể nhìn ra được. Kia Ngạc Yêu Thân xuống, Yêu Vân nước son đen như mực, Yêu Khí mệnh mỏng cuộn cuộn, chỗ đi qua, cát bay đá chạy, yêu phong gào thét.

Mà xem xét lại Nhị Thanh cùng Đại Bạch, dưới người Yêu Vân nhưng là kia trắng tuyền chi sắc, Yêu Khí cái gì lãnh đạm, ngay cả lúc bay qua, Yêu Khí cũng là cực kỳ thu liễm, chớ nói chi là kia gỗ lên yêu phong.

Nhị Thanh nghe vậy, liền nói "Ta hai người chẳng qua là vận khí không tệ, tìm được một nơi cao nhân đắc đạo để lại Động Phủ, rồi sau đó mới có sở thành. Có điều là ngu độn hiểu được, Ngạc huynh liền đem tự thân Yêu Khí thu liễm chút, có lẽ lúc phi hành, thì sẽ không tựa như như vậy cát bay đá chạy, yêu phong gào thét."

Ngạc yêu nghe vậy, sững sờ, nhẹ cười ha ha nói "Hiền Đệ lời ấy nhưng là sai rồi! Chúng ta Yêu Vương xuất hành, nếu không phải tạo nhiều chút thanh thế, khỏi hữu Yêu Vương khí thế? Hiền kang lệ bức này thu liễm Yêu Khí cử chỉ, ở tại chúng ta phương này địa vực, nhưng là hiếm có yêu vì. Tựa như hiền kang lệ như vậy cẩn thận từng li từng tí, khác yêu còn đạo ngã các loại (chờ) để khi dễ đây! Nhị vị, cũng đừng lại thu liễm Yêu Khí, thịnh thả ra đi!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, cười cười, rồi sau đó toàn thân Yêu Khí gỗ lên.

Trong lúc nhất thời,

Yêu Khí cuộn cuộn trùng trùng, quyền động Bát Phưong, dưới chân bọn họ kia trắng tuyền mây mù, cũng nhiều mấy vết hắc sắc, dù chưa che khuất bầu trời, nhưng cũng là cát bay đá chạy, Ác Phong gào thét.

Ngạc yêu thấy vậy, cười ha ha nói "Như thế như vậy, mới có Yêu Vương khí thế mà!"

Nhưng là trong lòng của hắn, nhưng là âm thầm cảnh giác, bởi vì Nhị Thanh cùng Đại Bạch trên người triển hiện ra khí thế, đã mơ hồ cùng hắn tương đối. Nếu không cẩn thận cùng Nhị Thanh bọn họ xích mích, ở hai chọi một dưới tình huống, hắn tuyệt không phải Nhị Thanh đối thủ của bọn họ.

Lại, đây là ở tại bọn hắn không ẩn giấu thực lực dưới tình huống, hai người này sẽ ẩn giấu thực lực sao?

Ngạc yêu càng nghĩ càng thấy, chính mình hắn càng cẩn thận hơn nhiều chút.

Có ý tưởng như vậy, Ngạc yêu đối với Nhị Thanh bọn họ lại quá phát khách khí.

Mà những thứ kia các tiểu yêu thấy vậy, tiếng cổ nhạc càng tăng lên.

Chẳng qua là, có này Ngạc yêu ở bên, Nhị Thanh bọn họ cũng cũng không có biện pháp lại đi tầm bảo thuốc, chỉ có thể theo này Ngạc yêu cùng Yêu Chúng, một đường hướng bắc phương tịch quyền đi.

Trên đường, bọn họ cũng gặp phải mấy cái Yêu Vương, giống như kia Ngạc yêu nói, nhưng đều là bọc đen kịt Yêu Vân, mang theo một đám tiểu yêu, một đường cổ nhạc huyền thiên, Ác Phong gào thét mà qua.

Thậm chí Nhị Thanh bọn họ còn thấy, có một con Hồ Yêu Vương mang theo một đám Yêu Chúng, ở trên đường đi gặp một người thôn lú, từ đám mây mờ xuống một cái to lớn Hồ Trảo, trực tiếp đem thôn lú kia người trong loại nắm bắt tới, rồi sau đó mở ra chậu máu miệng không lồ, một cái đem mấy chục người loại cho nuốt, rồi sau đó vỗ bụng, cười ha ha. Các tiểu yêu thấy vậy, cũng là cười to không ngừng, tàn đạo 'Đại vương uy vũ'.

Có Yêu Vương thấy vậy, cười nói "Hồ huynh, phương này địa vực, nhân loại càng ngày càng ít, cũng chớ có như thế Hồ ăn, lại ăn hết, nhân loại cũng đều diệt tuyệt, trước đem nuôi nhiều chút năm đi!"

Kia hồ yêu cười ha ha nói "Thấy như vậy mỹ thực, quả thực có chút không nhịn được. Không biết này phương địa vực vì vị kia Yêu Vương lãnh địa? Bản vương ở chỗ này cùng người bồi cái không phải là, quay đầu ngài như tới Bản vương kia lãnh địa, Bản vương định bị thượng cấp mỹ thực chiêu đãi cùng người, như vậy được chưa? Ha ha ha "

Đại Bạch thấy vậy, đôi mi thanh tú hơi nhăn, bàn tay trắng nõn nhẹ rung, Nhị Thanh cũng là hai con mắt nhẹ mị, rồi sau đó đưa tay nhẹ nhàng cầm Đại Bạch bàn tay trắng nõn, bóp bóp, tỏ ý năng bình tâm tĩnh khí.

Trước khi tới, hai người liền biết, này Bắc Câu Lô Châu là Yêu Ma hoành hành nơi.

Nhưng bọn hắn nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, phương này địa vực Yêu Ma, cư nhiên như thế hung tàn bá đạo, đem nhân loại trở thành là bọn hắn nuôi dưỡng thức ăn. Này cùng nhân loại nuôi dưỡng nhà trư có gì khác biệt?

Cũng khó trách tâm địa thiện lương Đại Bạch thấy cái tình huống này lúc, sẽ tức giận. Có điều là, lộ về nhưng lúc này không phải là tức giận thời điểm, nếu không, bọn họ lại sẽ trở thành những thứ này Yêu Vương công địch.

Lại phi hành có mấy trăm dặm, gặp có Yêu Vương trong tay xách sợi dây, ở đó thường bên trên, trói một chuỗi nhân loại. Những nhân loại kia trên không

trung theo gió đi lang thang, kêu thảm.

Kìa Yêu Vương cùng dưới trướng hần Yêu Chúng thấy vậy, nhưng là cười ha ha, lấy thế làm vui.

Lại thấy có Yêu Vương dẫn Yêu Chúng, những Yêu Chúng đó mang căn (cái) xiên sắt, xiên sắt bên trên mặc vô số nhân loại thi thể, một đường khua chiêng gõ trống, vũ động cờ xí đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim châu, nguyệt phiêu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Vạn yêu tề tụ

(cảm tạ các huynh đệ khen thưởng, thuận tiện yêu cầu cái nhóm! Cảm ơn!)

Đại Bạch thấy vậy, sinh lòng không đành lòng, khí tức có chút bông lỏng, nếu không có Nhị Thanh ở một bên trấn an, phỏng chừng lúc này nàng đã bắt chấp hậu quả, hưởng những Yêu Vương đó xuất thủ.

Bên người Ngạc yêu thấy Đại Bạch khí tức khác thường, lại liếc nàng một cái, hỏi "Sao?"

Nhị Thanh nắm cô ấy là có chút lạnh như băng, nhưng lại nhu nhuyến mềm mại, ngón trở lạng lẽ ở nàng trên lòng bàn tay nhẹ nhàng gõ điểm, tỏ ý nàng bình tĩnh chờ nóng. Một bên hướng kia Ngạc yêu cười khổ nói "Không gì khác, chẳng qua là ta các loại (chờ) từ chưa từng thấy qua bức này tình cảnh a. Phải biết, ta hai người ở đó Bắc Hải trên hải đảo tu hành lúc, chính là muốn muốn ăn thịt người, cũng phải lén lút ăn, sao dám giống như vậy trắng trợn. Nhưng không nghĩ chỗ này Yêu Vương, lại dám như vậy khoe khoang, không sợ đưa tới thần tiên trên trời tức giận?"

Ngạc Yêu Vương hại âm thanh, nói "Ta nói là chuyện gì! Đây không đáng gì, này Bắc Câu Lô Châu nơi, là vì bọn ta Yêu Ma sinh sôi chỗ, tuy có kìa Đăng Ma chân quân trấn thủ, nhưng chúng ta Yêu Chúng cũng có năm vị Đại Thánh hỗ trợ, chỉ cần chúng ta không ra này Bắc Câu Lô Châu nơi, kìa Đăng Ma chân quân cũng không sẽ bắt ta các loại (chờ) như thế nào? Cũng vì vậy, phương này địa vực, cho tới nay, lại hiếm có Thần Tiên hạ xuống. Về phần này phương địa vực nhân loại, đó bất quá là chúng ta nuôi dưỡng thức ăn thôi, có gì phải sợ?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, tựa hồ không nghĩ tới, nhân loại ở nơi này phương địa vực địa vị cư nhiên như thế thấp. Ngọc Đế thống quản tam giới, chẳng lẽ sẽ không quản phương này địa vực nhân loại?

Trên trời nhiều như vậy Thần Tiên, chẳng lẽ cứ như vậy lơ đãng nhìn nhân loại ở chỗ này phương thụ nạn?

Cho dù là thân là Yêu Loại, Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy bức này chuyện thảm, cũng là không nhìn nổi, trên trời những Thần Tiên đó, vì sao là có thể nhìn nổi đi?

Nhị Thanh mắt nhìn Ngạc yêu, hỏi "Tựa như chuyện như thế, là những năm gần đây nhất phát sinh? Vẫn là tới nay cũng là như thế? Sẽ không sợ những Thần Tiên đó biết chuyện này, đem tới thanh toán?"

Ngạc yêu mắt nhìn Nhị Thanh, trong lòng ít nhiều có chút kỳ quái, thầm nghĩ này ngớ ra, không phải là không sợ hãi chết sao? Không phải là muốn đi Long Cung tìm lão kia long trả thù sao? Vì sao lại sợ những Thần Tiên đó?

Không nghĩ ra, Ngạc yêu lại lắc đầu nói "Tựa như chuyện như thế, tự nhiên không thể nào là ngay từ đầu liền như thế. Năm đó trận kia tiên yêu đại chiến, tuy nói này Bắc Câu Lô Châu nơi Yêu Tộc cũng không bị bao lớn tổn thương, nhưng cũng có chút khá cùng. Nếu không phải kìa Đăng Ma chân quân suất thiên binh thiên tướng trấn thủ này phương, phỏng chừng mấy vị kia Đại Thánh sớm lại dẫn chúng ta cùng kìa Tề Thiên Đại Thánh cùng phản Thượng Thiên đi."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi lại lần nữa ngạc nhiên. Đầu nói kìa hầu tử suất yêu phản thiên lúc, hần mấy vị kia bá làm huynh đệ chết sống vì sao chưa từng xuất hiện? Chẳng lẽ bọn họ thật là bởi vì chịu Đăng Ma Đại Đế ngăn trở?

"Sau khi, chúng ta Yêu Tộc lại yên lặng một đoạn thời gian, cho đến mấy chục năm qua, ta Yêu Tộc dần dần khôi phục nguyên khí, thậm chí so với lúc trước càng tăng lên, lúc này mới có hôm nay như vậy thịnh vượng, cũng mới dám đem nhân loại trở thành chúng ta nuôi dưỡng thức ăn. Mấy thập niên qua, cũng không quá mức Thần Tiên dám tới hỏi chuyện này."

Nhị Thanh gật đầu một cái, luôn cảm thấy chuyện này, lộ ra quý dị.

Tuy nói trên trời một ngày, nhân gian một năm, này xảy ra chuyện có vài chục năm, trên trời mới qua mấy chục thiên mà thôi, có thể Thần Tiên làm việc, hiệu suất biết cái này như vậy thấp sao?

Nhị Thanh không biết là, tại hán kỳ quái đến thần tiên trên trời vì sao đối với chuyện này thờ ơ không động lòng thời điểm, kia trấn thủ này phương Đăng Ma Đại Đế, lúc này, cũng đang trên trời điểm binh điểm tướng.

Vị này Đại Đế, thân hình cao lớn tục tăng, tóc tai bù xù, kim giáp vòng thân, lưng đeo bảo kiếm, chân đạp Ngũ Sắc Tường Vân, thần uy lẫm lẫm, không thể xâm phạm.

Ở sau thân thể hán, có nhị tướng đi theo hỗ trợ, đó chính là Quy Xà Nhị Tướng.

Ở trước mặt, chính là từng miếng thật chính tề cầm kích giáp sĩ.

Thiên Phong đung đưa, mây mù bùng bùng. Cờ xí phần phật, thần uy lẫm lẫm.

Giáp sĩ tụ tập, Thương kích như rừng, kim giáp lóng lánh, nhận riêng rét lạnh.

Chân Vũ Đăng Ma Đại Đế thân hình thoát một cái, trong nháy mắt hóa thành trăm tượng cự, mắt nhìn xuống chúng thiên binh thiên tướng, cao giọng nói "Hạ Giới Bắc Câu Lô Châu nơi, Yêu Ma hoành hành, thường lấy nhân loại làm thức ăn, trăm họ khổ không thể tả, ngày đêm khẩn cầu bản quân. Bản quân thức khuya dậy sớm,

Khổ tư lương sách, nay cuối cùng rồi sẽ kia vô số Yêu Ma tụ ở đây đất, chúng tướng sĩ, có thể nguyện theo bản quân Hạ Giới trăm yêu trừ ma? Cứu trăm họ tại nguy nan?"

"Nguyện theo chân quân, trăm yêu trừ ma!"

"Nguyện theo chân quân, trăm yêu trừ ma!"

...

Trong lúc nhất thời, tiếng gào vang lại Bắc Thiên Môn quảng trường.

Không lâu lắm, lại có vài chục nhóm Thần Tiên Đăng Vân Giá Vụ mà tới.

Bên trong một vị tay nâng Tiểu Tháp, râu ria lung lay, kim giáp Kim Khôi, lưng đeo bảo kiếm người trung niên dẫn một đám Thần Tiên, đi tuốt ở hàng trước. Người này, chính là kia Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh.

Chỉ thấy kia Thác Tháp Thiên Vương dẫn một đám Thần Tiên, hướng Đăng Ma Đại Đế ôm quyền nói "Lý Tĩnh phụng Ngọc Đế chi mệnh, suất khuyển từ Na Tra, Tứ Đại Thiên Vương, Nhị Thập Bát Tinh Tú, Thập Nhị Nguyên Thần, Cửu Diệu Tiên Quan, Lục Đinh Lục Giáp, Tứ Trữ Công Tào các loại (chò) Thần Tiên, giúp chân quân Hạ Giới trăm yêu trừ ma, đội nghe chân quân sai khiến."

Chân Vũ Đăng Ma chân quân nghe vậy, cười ha ha nói "Có chư vị tiên hữu cùng mười vạn thiên binh, bày thiên la địa võng, lại nhìn mấy vị kia Ma Đầu, lần này như thế nào chạy thoát?"

Dứt lời, hán chuyển hướng những thiên binh thiên tướng kia, bàn tay giơ cao, vung lên, quát lên "Chúng tướng sĩ nghe lệnh, toàn thể về phía sau, mục tiêu Bắc Câu Lô Châu, lên đường!"

"Dạ!"

Trong lúc nhất thời, tiếng trống động, giắc vang lên, thế lương hùng tráng xuyên vân thiên.

Chúng Tiên thần bước trên mây đi, suất Thiên Binh phô thiên cái địa. Mây mù đung đưa, cờ xí triệu triệu. Tiên Quang minh minh, Thương kích diệu diệu. Tường quang quang diệu thiên địa, sát khí lẫm lẫm xâu ngu đầu.

Mây gió đất trời kích động lúc, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đã theo kia Ngạc yêu, đi tới ngày đó sông Hàn Đàm nơi.

Ngày đó sông Hàn Đàm, minh minh mịt mù mây ngàn dặm, khí lạnh bốc hơi lên thành sương lượn quanh, vu thủy diện lượn lò Kinh Vũ. Đây Hàn Đàm, chính là kia Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương Thủy Phủ nơi ở.

Cuộc so tài bờ đầm bên trên vô số Đại Sơn, lúc này những Đại Sơn đó đã bị vô số Yêu Ma theo, các phe Yêu Vương suất dưới quyền Chúng Yêu chiếm cứ nhất phương. Sơ lược tính toán, Yêu Ma số lượng, đạt hơn bên trên hơn triệu.

Mỗi một Yêu Vương dưới quyền đều có mấy trăm đến mấy ngàn không giống nhau, cường đại Yêu Vương, dưới quyền Yêu Chúng tự nhiên càng nhiều. Tựa như Ngạc yêu loại này thuộc hạ chỉ có gần ngàn Yêu Chúng Yêu Vương, số lượng nhiều nhất.

Sơ lược tính toán, mới biết này Yêu Vương số lượng, lại đạt hơn ngàn chỉ chúng.

Phải biết, có thể xưng vì Yêu Vương giả, tu vi tất cả ở ngàn năm trên.

Nghĩ bọn họ chỗ kia Tây Thục nơi, có thể được gọi là Yêu Vương giả, trước kia cũng có điều là bảy cái, bây giờ liền còn dư lại hai người bọn họ. Nhưng này Bắc Câu Lô Châu nơi, lại nhiều như vậy Yêu Vương.

Nhị Thanh không khỏi hỏi cái kia Ngạc yêu, nói "Phúc Hải Đại Thánh dưới quyền, Yêu Vương lại nhiều như vậy?"

Ngạc yêu lắc đầu, truyền âm nói "Đại Thánh dưới quyền Yêu Vương đạt hơn bảy trăm, có điều là có một bộ phận là hấn dòng chính, trong ngày thường tất cả ở tại Đại Thánh này Hấn Đàm trong lãnh địa, hộ vệ Đại Thánh. Tựa như chúng ta không phải là dòng chính Yêu Vương, số lượng thì tại hơn năm trăm cái trên dưới, ngày thường phút trú các nơi..."

Ngừng lại, hấn lại nói "Hôm nay xem ra, này vạn yêu đại hội, không chỉ có mời Đại Thánh dưới quyền Chúng Yêu Vương, ngay cả mấy vị khác Đại Thánh dưới quyền rất nhiều Yêu Vương, cũng bị hấp dẫn tới!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Ngũ Đại Yêu Thánh

Yêu gió vù vù, cờ xí khắp núi phiêu vũ. Yêu Khí bùng bùng, Yêu Ma khắp nơi tung hoành.

Có Yêu Vương lui tới, hô bằng hoán hữu, nâng cốc ngôn hoan, yêu tanh cùng mùi rượu hỗn tạp một khối, kỳ vị cái gì quái. Có nữ yêu trình diễn miễn phí múa, mỹ hoặc bảy yêu, Chúng Yêu tư thái thiên kỳ bách quái. Lại có Yêu Bình tương kích đấu sức, tiếng reo hò cao. Nhất thời yêu khí nồng nặc, Yêu Vân đoàn đoàn hội tụ ở không trung.

Ngay tại Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn khắp núi Yêu Ma Loạn Vũ lúc, ngày đó ba hàn đàm bên dưới, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương trong thủy phủ, đang ngồi mấy con Cự Yêu.

Những Cự Yêu đó, đều vì nhất phương Yêu Thánh, người người yêu uy cực thịnh, lăm lăm khiếp người.

Ngồi ở đó bên trên vị trí đầu não, chính là này Thiên Ba hàn đàm chủ, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương.

Này Giao Ma Vương thân hình cao lớn, đầu thường luồng thân thể con người, trán đỉnh Hắc Giác, giác lại không phải là kia Long Giác, mà là hình xoắn ốc trực giác, hắc giáp lật thân, bộ dáng khác hẳn, hình dáng uy vũ, khí tức tàn bạo.

Còn lại bốn vị, ngồi phía bên trái vị trí đầu não, chính là kia điều đầu thân thể con người ưng thảo Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương. Kia Bằng Ma Vương toàn thân kim giáp, vòng cổ lông chim, sau lưng có hai cánh, đủ như ưng thảo, Bằng nhãn hung ác, khí tức hung ác, lúc này chính nâng ly hướng lên vị trí đầu não Giao Ma Vương tống ý.

Ngồi ở phía bên phải vị trí đầu não, chính là kia Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương, này Sư Đà Vương cũng cùng mấy vị khác không quá mức khác biệt, cũng là đầu thú thân thể con người, mặc kim giáp, lưng đeo cự nhận, hình dung tục tũn, khí tức hung bạo. Miệng rộng đầy răng nanh phong tựa như cưa, kim tinh hoàn nhãn, sư tử lông lượn quanh cảnh.

Còn lại hai vị kia, đều là hầu nhi bộ dáng, một vị là Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, một vị là kia Khu Thần Đại Thánh Ngu Nhung Vương, cùng với khác ba vị so sánh, bọn họ thân hình lại cũng không lớn lắm.

Nhìn một chút hai vị này Yêu Thánh, liền có thể biết vị kia Tề Thiên Đại Thánh thân hình bao lớn.

Nghe nói này bảy vị Yêu Thánh Kết Bái thời điểm, lấy thân hình lớn nhỏ mà nói, hầu tử rất bất đắc dĩ lúc tiểu đệ. Mà ở này năm vị Yêu Thánh bên trong, kia Giao Ma Vương là là bọn hấn Nhị ca.

Bây giờ xem ra, đang ngồi năm vị Yêu Thánh, Giao Ma Vương tuy nói đáng lớn nhất, nhưng khí tức cũng chỉ cùng mấy vị khác tương đối. Chỉ là bọn hấn

kia vị đại ca Nguru Ma Vương cũng không ở chỗ này.

Kia bốn vị Yêu Thánh, lúc này đều nhìn kia Giao Ma Vương, kia Sư Đà Vương hỏi "Nhị ca, đại ca khi nào sẽ tới? Ngươi kia bảo bối, sao không trước lấy ra để cho ta các loại (chờ) kiến thức một chút."

Mấy vị khác mặc dù không lên tiếng, nhưng xem tình hình, tựa hồ cũng là cái ý này.

Kia Giao Ma Vương Giao mắt chột lóe, nâng ly uống thỏa thích, cười nói "Ta xem chúng ta đại ca kia lần này đoán chừng là sẽ không tới. Cũng được, sẽ để cho mọi người biết một chút về ta gần đây được bảo bối đi!"

Hắn vừa nói, đề ly xuống, vỗ vỗ tay, rồi sau đó hướng bên cạnh (trái phải) nói "Đi Bảo Khô, đem món đó bảo bối mang ra đến, cho ta mấy vị này Hiền Đệ thưởng thức thưởng thức."

Dứt lời, liền có tiểu yêu ứng thuận á đi.

Mấy vị Yêu Thánh thấy vậy, đều không khỏi lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Kia Sư Đà Vương buông xuống ly lớn, khề thờ dài "Tự chúng ta kia Thất Đệ phản thiên không được ngược lại bị Phật Tổ trấn áp sau khi, chúng ta đại ca kia liền rời đi chúng ta, đi cùng kia Thiết Phiến Công Chúa qua hai người sinh hoạt đi. Bây giờ đại ca có nhà có nghiệp, có vợ có con, nghĩ là không muốn cùng chúng ta làm bạn đi!"

Mi Hầu Vương cười hắc hắc nói "Tứ ca cũng đừng nghĩ như vậy, chúng ta đều không tựa như đại ca như vậy có nhà có nghiệp, làm sao biết đại ca cuộc sống vợ chồng như thế nào?"

Ngư Nhung Vương kiệt kiệt cười nói "Ngũ Ca kia bày vợ bên trong, không phải là có thật nhiều mẫu hầu khuynh mặc ngươi sao?"

Chúng Yêu Thánh nghe vậy, không khỏi cười ha ha.

Chốc lát, một đám tiểu yêu mang ra một cái chậu lớn, trong chậu mới trồng một gốc hoa năm màu. Kia hoa lóp mười hai thược, phút Thất Diệp, chớp đỉnh một gốc hoa năm màu, trên mặt cánh hoa, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Khí quán quanh.

Yêu Chúng Thánh thấy vậy, không khỏi kinh ngạc, kia Bằng Ma Vương hỏi "Đây là gì hoa?"

Giao Ma Vương lắc đầu nói "Ta cũng từ chưa từng thấy qua loại này kỳ hoa. Nói cũng kỳ quái, hoa này lại sinh trưởng ở ta nơi này Thiên Ba hàn đàm phụ cận, có một tuần tra tiểu yêu thấy, truyền bẩm cho ta, ta đi sau khi nhìn, phát hiện hoa này dưới có cân nhắc năm Ngũ Hành đất, nghĩ đến ngũ hành này chỉ hoa hẳn là ứng ngũ hành này chỉ đất mà sống. Các vị Hiền Đệ mời nhìn kỹ,

Nhụy hoa kia bên trong vì sao?"

Bằng Ma Vương nhìn một chút, kinh ngạc nói "Lại có Âm Dương Chi Khí, đây là, loài lưỡng tính, âm dương cùng bụi cây?"

Mi Hầu Vương nghi ngờ nói "Đây là âm dương diễn hóa Ngũ Hành, hay lại là Ngũ Hành phản diễn âm dương?"

Giao Ma Vương mỉm cười nói "Nghĩ đến hẳn là Ngũ Hành phản diễn âm dương, bực này kỳ hoa, nhất định là thiên địa thật sự chung linh tú, đem tới hoa này nếu là kết quả, nói không chừng có thể mọc ra Âm Dương Nhị Khí quả tới."

Ngư Nhung Vương nói "Cho nên Nhị ca mới dự định tổ chức vạn yêu đại hội, mời vạn chúng tới thưởng thức?"

Giao Ma Vương lắc đầu nói "Bực này kỳ hoa, ta các loại (chờ) giữa huynh đệ thưởng thức một chút là được, cho những thứ kia các tiểu yêu cho rằng gì? Ta tổ chức này vạn yêu đại hội, là là bởi vì ta cảm giác gần đây danh tiếng có chút không đúng, chuẩn bị bồi dưỡng nhiều chút tuổi trẻ Yêu Vương, tăng lên một chút bọn họ tu vi."

"Nhị ca gì nói danh tiếng đúng không?" Bằng Ma Vương hỏi.

Giao Ma Vương nhìn Chúng Yêu một cái, nói "Kia Đãng Ma chân quân tại mấy trăm năm trước, ở Bắc Hải trước khi trên bờ không bày mười mấy tòa Tiên Sơn Quân Phủ, năm đó mặc những Tiên Sơn đó Quân Phủ chặn lại chúng ta. Sau đó ta lặng lẽ ở đó Quân Phủ bốn phía vài nhiều chút nhân tuyến, bây giờ nhận được tin tức, vị kia chân quân đã rời đi cái kia Quân Phủ Tiên Sơn mấy năm không về. này trên trời một ngày, dưới đất một năm, kia Đãng Ma chân quân rời đi kia Quân Phủ mấy năm, có thể đi đâu bên trong? Lại đi làm gì? Hắn chức trách nhưng là trấn áp phương này địa vực."

Chúng Yêu Thánh nghe xong, hai con mắt đều không do nhẹ nhàng mị mị.

Rồi sau đó các vị nhìn về phía kia Ngư Nhung Vương, Bằng Ma Vương lên tiếng hỏi "Lục Đệ, chúng ta mấy vị huynh đệ này bên trong, ngươi đối với thuật tính toán tinh thông nhất, ngươi lại tính một chút nhìn."

Ngư Nhung Vương gật đầu một cái, nhẹ móc ra một cái Quy Giáp, tại chỗ bói lên quẻ tới.

Đã lâu, Ngư Nhung Vương chân mày có chút hơi cau lại đứng lên, bấm ngón tay tính lại coi là, mà hậu chiều chỉ nhẹ nhàng lay động, hai con mắt mang theo một vẻ hoảng sợ, nhìn các vị nói "Các vị ca ca, đại nạn buông xuống vậy! Chúng ta hay lại là mau chạy thoát thân đi đi!"

"Lục Đệ chó vôi, người thôi toán ra chuyện gì tới?" Giao Ma Vương trong lòng cũng cuống cuống, nhưng lại cưỡng chế làm cho mình tỉnh táo lại, hỏi.

Ngũ Nhung Vương lắc đầu nói "Đây không tính ra cụ thể chuyện gì, thiên cơ đã bị che đậy, nhưng ta lúc mới thôi toán lúc, đột nhiên có loại sợ hết hồn hết vía cảm giác, cảm giác đại nạn khoảnh khắc lại tới, chúng ta bây giờ nếu là không trốn, phỏng chừng liền không trốn thoát."

Chúng Yêu Thánh nghe vậy, bỗng nhiên đứng dậy.

Sư Đà Vương nhanh nói "Nhị ca nói kia Đãng Ma chân quân mấy năm không thấy, nghĩ đến, nhất định là lên thiên đình đi mời thiên binh thiên tướng đi. Hiền huynh Hiền Đệ nhóm, chúng ta mau chạy thoát thân đi đi!"

Giao Ma Vương quai hàm phình, bàn tay vỗ bàn một cái, la lên "Chúng Hiền Đệ chó vôi, lúc này như gấp, chúng ta dưới quyền lại loạn, vạn yêu loạn lên, thế cục khoảnh khắc lại băng. Chúng ta ở nơi này phương địa vực kinh doanh mấy trăm năm, chẳng lẽ lại không thể cùng những thiên binh thiên tướng kia liều mạng? Nhớ năm đó, chúng ta kia Thất Đệ nhưng là chỉ dựa vào dưới trướng hần một trăm ngàn Yêu Binh, lại dám cứng rắn hần Thiên Đình đại quân, chúng ta mấy triệu Yêu Binh, vẫn sợ nó làm thế nào?"

Ngừng lại, hần lại nói "Nếu không được, không đánh lại lúc, chúng ta trốn nữa là được!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Kinh Thiên Cự Bá

Giao Ma Vương đánh nhịp quyết định, Chúng Yêu Thánh suy nghĩ một chút, cũng gật đầu phụ họa.

Rồi sau đó kia Bằng Ma Vương lại đứng lên nói "Các vị, nếu thật phát sinh cấp độ kia đại sự, ta còn cần về trước ta kia Bằng Ma Cung, đem ta kia một đám bảo bối thu thập thỏa đáng cho thỏa đáng. Đến lúc đó, nếu là thật sự không đánh lại kia đầy trời Thần Tiên, cần chạy trốn lúc, cũng không còn muốn trở về đi thu thập."

Ngừng lại, hần lại nói "Lại chúng ta dưới quyền Yêu Vương cũng không toàn bộ tụ tập ở đây, nếu có thể cùng Thiên Đình khai chiến, chúng ta còn cần đem tất cả lực lượng tập trung lại. Cho dù cuối cùng không đánh lại, cũng cần để cho những Thần Tiên đó nhóm nhớ, chúng ta tuy là Yêu Loại, nhưng cũng không có thể nhẹ chọc!"

"Tam ca nói thật phải!" Sư Đà Vương nhắc chân đạp án ký, quảng ly nói "Thiên đình lần chúng ta Yêu Loại quá đáng! Động bất động liền muốn đem ta các loại (chờ) giết, Thất Đệ đã bị trấn áp Ngũ Hành Sơn xuống, lần này nghĩ đến là chuẩn bị đối với bọn ta hạ thủ. Có thể cho dù cuối cùng không đánh lại Thiên đình, chúng ta cũng cần từ trên người hần xé một khối thịt đến, hảo gọi bọn hần biết được, chúng ta Yêu Loại, cũng không dễ bắt nạt nhục!"

Chúng Yêu Thánh nghe vậy, rồi rít khen ngợi, rồi sau đó Giao Ma Vương đem mấy vị Yêu Thánh đưa ra Thủy Phủ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn này Quần Ma Loạn Vũ, nhìn những nhân loại kia bị đương thành dã trư một dạng tru diệt sau khi, quét rửa sạch sẽ, chuỗi ở xiên sắt bên trên thịt nướng, cơ hồ khó mà chịu đựng.

Có thể lại có thể thế nào? Nếu chỉ một hai con yêu như thế, chém chính là.

Có thể toàn bộ đều như vậy, bọn họ lại có thể thay đổi gì?

Nhị Thanh nắm Đại Bạch tay, âm thầm an ủi.

Cũng tốt ở, lúc này Quần Ma Loạn Vũ, yêu khí nóng nảy trào dâng, chiêm trống tiếng động vang trời, sáo sả như rừng như rừng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), nếu không Đại Bạch dị thường, nhất định sẽ bị còn lại yêu nhìn ra.

"Sư đệ..." Đại Bạch sinh lòng không đành lòng, nói "Chúng ta hay lại là rời đi thôi!"

Nếu không cách nào thay đổi, vậy cũng chỉ có thể 'Nhắm mắt làm ngơ, tai không nghe vì thanh'.

Nhị Thanh gật đầu một cái, sau đó cho kia Ngạc yêu truyền âm nói "Ngạc huynh, chúng ta gặp phương này cảnh sắc không tệ, muốn hướng chung quanh nhìn một chút, đợi kia vạn yêu đại hội mờ ra, chúng ta lại trở về."

Ngạc yêu nghe vậy, chộc có chút nhớ, nhưng vẫn gật đầu, trả lời "Đi đi! Có điều là bọn ngươi tốt nhất không nên gây chuyện gì, nếu là chọc tới không nên dây vào Yêu Vương, Bản vương cũng giúp thần kỳ bọn ngươi."

"Ngạc huynh yên tâm, chúng ta chẳng qua là khắp nơi nhìn một chút!"

Nhị Thanh dắt Đại Bạch mềm mại, đi ở nơi này yêu bầy loạn vũ bên trong.

Nếu không phải hai người tiếp nhận kia Ngạc yêu đề nghị, dùng Huyền thuật thoát thay đổi chính mình dung nhan, nhìn rất là yêu dị lòi, thế nào cũng phải bội thụ nhìn chăm chú không thể.

Đương nhiên, hai người cũng không thật đem mình biến ảo thành đầu rắn thân thê con người bộ dáng, bộ dáng kia, Nhị Thanh thật là không thể nào tiếp thu được, đặc biệt là không thể nào tiếp thu được Đại Bạch biến thành cái dáng vẻ kia.

Vì vậy hai người biến ảo một phen, hơi chút thay đổi gương mặt, phía trên một chút trang, khiến cho cả khuôn mặt nhìn hơi có chút xà mặt bóng dáng, nhưng lại không rất nghiêm trọng.

Trừ có chút yêu dị, nhưng ít ra có thể tiếp nhận.

Nhưng mà, không chờ Nhị Thanh cùng Đại Bạch đi ra kia yêu bầy, lại thấy kia Thiên Ba trong hàn đàm, lao ra mấy đạo quang mang, những ánh sáng kia lao ra hàn đàm sau khi, đứng lơ lửng giữa không trung, rồi sau đó lặn mình một cái, hóa thành mấy đạo thân dài hơn nghìn trượng bóng người to lớn, mắt nhìn xuống Chúng Yêu.

Vốn đang ảm ảm yêu bầy, gặp này mấy bóng người xuất hiện, một chút lại an tĩnh lại.

"Bái kiến Đại Thánh!"

Chúng Yêu yên lặng xuống, rồi rít la lên.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhớ lại nhìn, chỉ thấy kia năm bóng người như Kinh Thiên Cự Bá, nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt.

Kia Yêu Khí cuộn cuộn trùng tiêu, Thiên Vũ cũng trở nên tối mờ. Kia yêu phong gồ lên mờ, dưới hàn đàm sóng biếc cuồng quyền. Khí thế kia bàng bạc như vực sâu, để cho người gặp chỉ sợ hết hồn hết vía.

Nhị Thanh trực giác, nếu là bọn họ chống lại những thứ này Yêu Thánh, đối phương chỉ cần một ngón tay, liền có thể tùy tiện đưa bọn họ như dí con kiến nghiền chết, chênh lệch quả thực quá lớn.

Đại Bạch thấy này vài đầu Cự Yêu, cũng là sững sờ không nói.

Vài đầu Cự Yêu đảo mắt nhìn một vòng, kia Bằng Ma Vương liền nói "Bọn ngươi cực kỳ ở chỗ này đợi lệnh, chúng ta trở về kia động tòa bên trong tâm nhiều chút bảo bối đến, thuận tiện đem mặt khác Yêu Vương cùng nhau mang tới nơi đây, ngày mai liền bắt đầu kia vạn yêu đại hội,

Bọn ngươi chỉ cần đem bản lĩnh cho ta các loại (chờ) trước mặt biểu diễn ra, là được từ chúng ta tay ở bên trong lấy được những bảo bối kia. Có những bảo bối kia, tăng cao tu vi, lại chỉ ở sớm tối giữa."

Chúng Yêu nghe vậy, một chút lại oanh kêu, từng cái kêu to "Đại Thánh anh minh, Đại Thánh uy vũ! Đại Thánh anh minh, Đại Thánh uy vũ..."

Vài đầu Cự Yêu nghe vậy, rồi rít cười Yêu Vân, tung người đi, nhất thời Phong Vân kích động.

Kia Bằng Ma Vương tốc độ nhanh nhất, sau lưng phụ Thiên chi dực mạnh mẽ phiến, cuồng phong cuộn cuộn, kích thích ngàn con sóng, chỉ một cái chớp mắt, thân hình lại đã biến mất ở trời bên kia.

Sau đó chính là kia Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, thân hình phiêu hốt, mấy cái lóe lên lại không thấy tung tích.

Kia Ngu Nhung Vương quý dị nhất, thân hình chột lóe, trực tiếp biến mất, không nhìn ra tốc độ kia, nhưng ẩn tức cùng che giấu thuật, nhưng là Độc Bộ Thiên Hạ.

Chẳng qua là ở Nhị Thanh giữa chân mây dựng thẳng dưới mắt, hấn lại không chỗ có thể ẩn giấu.

Nhưng mà Nhị Thanh cũng không dám nhìn lâu, một con mắt, lại thu hồi ánh mắt, đồng thời nhắm lại thụ nhãn.

Bởi vì một con mắt, kia Ngu Nhung Vương lại như có cảm ứng, quay đầu lại tìm.

Lần này đầu, cũng làm Nhị Thanh dọa sợ không nhẹ.

Trong bụng thầm nghĩ đều nói này Ngu Nhung Vương quý đệ nhất, quả nhiên không có nói sai.

Đại Bạch thu hồi ánh mắt, một bộ muốn phải nói đáng về, Nhị Thanh lập tức truyền âm nói "Sur Tỷ chó nói chi."

Đại Bạch nghi ngờ, nhưng là biết Nhị Thanh sẽ không theo đã nói lời như vậy, chẳng qua là dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn hấn, phảng phất đang hỏi "Vì sao?"

Đã lâu, đợi những Yêu Thánh đó yêu Uy Viễn đi, kia Giao Ma Vương cũng trốn vào trong thủy phủ, hấn mới thở phào. Cho Đại Bạch truyền âm nói "Mấy vị kia Yêu Thánh bên trong, có vị Thông Phong Đại Thánh, chính là cái kia Mi Hầu Vương. Cứ nghe, kia Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, hai lỗ tai rất linh, vô cùng thiện lắng nghe, có bắt lấy đồn đãi âm thanh khả năng, Sur Tỷ nếu nói là, hấn như muốn biết, liền có thể nghe cái rõ ràng."

Đại Bạch sững sờ, nhẹ Thần Thức truyền âm nói "Sur đệ, chúng ta rời đi nơi đây đi!"

"Sur Tỷ không muốn ở chỗ này xem này vạn yêu thịnh hội?" Nhị Thanh hỏi.

Đại Bạch lắc đầu nói "Tựa như như vậy Yêu Ma, không nhìn cũng được!" Ngừng lại, nàng lại nói "Sur đệ, người nói phương này Yêu Ma, vì sao dám này tàn nhẫn, chẳng lẽ thịt người, thật như vậy mỹ vị?"

Nhị Thanh minh bạch, Đại Bạch hỏi như vậy, tuyệt không phải là nghĩ ném một chút người kia thịt tư vị. Lời rõ ràng bên trong, mang theo vẻ thương hại. Đây đây, lúc này, hấn tự nhiên không dễ lái đùa giỡn, nói cái gì 'Nếu không, chúng ta đi ném thử một chút người kia thịt tư vị' lời như vậy, tránh cho để cho nàng hơn không vui.

Nhị Thanh lắc đầu một cái, truyền âm nói "Nhân yêu đối lập, từ xưa như thế. Ở chúng ta kia Nam Thiệm Bộ Châu, nhân đạo hưng thịnh, này đây nhân loại đối với chúng ta Yêu Loại, gặp chỉ tiện muốn trừ chi cho thống khoái! Mà phương địa vực, Yêu Tộc cường thịnh, nhân đạo suy bại, Yêu Ma coi nhân loại làm thức ăn, đúng là bình thường."

Đại Bạch nghe vậy than nhẹ "Vì sao nhân tộc lại không thể cùng Yêu Tộc cùng tồn cộng sinh đây? Thiên hạ này to lớn như vậy, người cùng yêu các an nhất phương, há không phải càng tốt sao?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi yên lặng, hấn nên trả lời như thế nào loại vấn đề này?

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Nhân loại thôn trấn

(thứ hai, yêu cầu đủ loại ủng hộ! Cám ơn!)

Liên miên hảo vô số Đại Sơn, đều bị bày yêu chiếm lĩnh, kia khắp núi đã khắp, rậm rạp chẳng chịt, đều là Yêu Binh. Nhậu nhệ, cười đùa tức giận, hảo không được tự nhiên.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tay trong tay, đi rất lâu mới đi ra khỏi này bày yêu xúm xít nơi.

Nhớ lại nhìn lại, kia bày yêu xúm xít nơi yêu khí như cũ cái gì liệt, Yêu Khí cuộn cuộn trùng tiêu, như vân hội tụ. Các đại Yêu Vương cờ xí, vẫn xen vào khắp khắp núi, nghênh gió vu vu.

Đại Bạch đem bàn tay trắng nõn từ Nhị Thanh trong bàn tay tránh thoát, lướt qua đến tai tán mái tóc, nói "Bây giờ rất nhiều, mới vừa rồi đa tạ sư đệ, nếu không ta thật sợ không nhận được nghĩ xuất thủ."

Ngừng lại, nàng lại nói "Nói cũng kỳ quái, rõ ràng ta cũng vậy Yêu Loại, có thể nhìn đến những Yêu Vương đó đối đãi như vậy nhân loại, ta lại có loại xấu hổ thà làm bạn cảm giác."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi yên lặng, rồi sau đó khẽ thở dài "Ta nghĩ, vậy hấn là là bởi vì ta nhóm cũng đem mình làm là người, mà không phải yêu đi! Người biết lễ nghĩa liêm sỉ, biết Nhân Luân Cương Thường, tuyệt không phải Yêu Loại có thể so với. Người xem kia khắp núi Yêu Chúng, có lẽ tự

do, có lẽ sung sướng, nhưng trong đó cái nào áo mũ tề chỉnh? Cái đó mặt mũi ngay ngắn? Cái nào Yêu Vương dưới quyền Yêu Quân có thể ngay ngắn có thứ tự?"

Đại Bạch ngạc nhiên nói "Những Yêu Thánh đó, sẽ không biết dạy một bài học bọn họ?"

Nhị Thanh lắc đầu nói "Này sẽ không biết! Có lẽ, Yêu Loại trời sinh vui yêu cầu tự do, không thích bị trói buộc đi! Ngươi xem kia đầy khắp núi đồi tiểu yêu, sống được lắm nhiều tâm! Cười nhiều sung sướng!"

"Nhưng bọn họ vui vẻ, là xây dựng ở người khác trên sự thống khổ, loại này sung sướng..."

Nhị Thanh gật đầu nói "Cho nên, chúng ta cùng bọn chúng bất đồng!"

Đại Bạch than nhẹ lắc đầu, nói "Sư đệ, chúng ta đi thôi! Thái Thượng nói phúc họa vô lối, duy người tự triệu, thiện ác chi báo, như bóng với hình. Những yêu ma này, sớm muộn sẽ vì chính mình hành vi bỏ ra tương ứng đánh đổi. Chúng ta như lưu ở chỗ này, không chừng lại phải bị dính líu."

Nhị Thanh thấy Đại Bạch như thế, đột nhiên có chút hối hận mang Đại Bạch tới đây Bắc Câu Lô Châu.

Trải qua chuyện này, Đại Bạch trong lòng nhất định sẽ có ứ động, mà ứ động nếu không trừ, đem tới như là trở thành tâm ma, vậy đối với kỳ tu hành, nhưng là trăm hại mà không một lợi nhuận. Ước chừng phải trừ đi này ứ động, như thế nào dễ dàng như vậy? Đây là cùng toàn bộ Bắc Câu Lô Châu Yêu Ma là địch a!

Thật ra thì chuyện này không chỉ là đối với Đại Bạch có rất lớn đánh vào, chính là đối với hắn, cũng giống vậy có không nhỏ ảnh hưởng, chẳng qua là hắn cảm giác mình mới có thể nhìn thoáng được.

Hành thiện tích công, mặc dù là chuyện tốt, nhưng lại được (phải) lượng sức mà đi, biết rõ không thể làm mà thôi, đó chính là ngu xuẩn. Toàn bộ Bắc Câu Lô Châu yêu quái, đều là như vậy hung tàn hung ác, bọn họ chỉ có hai người, thì như thế nào có thể thay đổi phương này căn khôn?

Nghĩ đến Đại Bạch cũng là biết này chuyện không thể làm, cho nên mới suy nghĩ thoát thân cho sớm rồi đi thôi!

Đại Bạch có ý tưởng này, Nhị Thanh tự nhiên không thể nào kiên duy trì ý kiến của mình.

Huống chi, thấy kia mấy Đại Yêu Thánh, Nhị Thanh cũng cảm thấy, lúc này rút đi, nhưng là vừa vãn. Tránh cho quay đầu bị những Yêu Thánh đó phát hiện, sau đó muốn đi cũng đi không.

Rời đi đám kia yêu khắp nơi nơi, Nhị Thanh cùng Đại Bạch thả ra Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh, hai người phóng người lên ngựa, tùy ý chọn một phương hướng, phóng ngựa mau chóng vút đi.

Đi hiểu rõ bên trong, thấy phía trước có tuần tra Yêu Binh, vì vậy hai người hành cái ẩn thân pháp, giấu tự thân cùng con ngựa thân hình, lặng yên không một tiếng động từ nơi này nhiều chút tuần tra Yêu Binh bên người xẹt qua. Những cái này tuần tra Yêu Binh chỉ coi là một trận gió thổi qua, cũng không để ý, tiếp tục cầm đao thương nhàn nhả tới lui.

Phóng ngựa bay nhanh trên trăm dặm, vượt núi băng đèo vắt suối. Hồi tưởng lại, đã không thấy đám kia yêu chiếm cứ cảnh tượng, duy gặp phương xa kia trên bầu trời Yêu Vân cuộn cuộn, ngưng tụ không tan.

Mặt trời chiều ngã về tây, kim huy khắp xuất ra. Gió núi từ từ, thụ sóng lớn trận trận.

Hai người giục ngựa vượt lên một ngọn núi linh, gấp chim tước về tổ, quạ lượn quanh thụ, tẩu thú ẩn núp. Nghiêng tai lắng nghe, ẩn có hổ báo viên hùng gầm thét tại sơn lâm thâm xứ.

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, nói "Sư Tỷ, không bằng chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm?"

Đại Bạch lắc đầu nói "Nơi này cách ngày đó ba hàn đàm có điều là trăm dặm,

Vừa nhắm mắt, ta lại phảng phất hiểu được những nhân loại kia cảnh tượng thế thâm đang ở trước mắt, phảng phất có thể thấy, những thứ kia không giúp cùng cầu xin ánh mắt, là ở chỗ đó nhìn ta... Chúng ta, hay lại là đi xa nhiều chút đi!"

Nhị Thanh nghe vậy, có chút lo âu, lo lắng này sẽ trở thành Đại Bạch tâm ma.

Vì vậy, hai người lần nữa phóng ngựa đi.

Con ngựa đạp ngọn cây, tại dưới trời chiều lướt dọc.

Dọc theo đường đi, Nhị Thanh không có khuyên nữa nói Đại Bạch, nếu thật trở thành tư tưởng, nói cũng vô dụng. Như chưa thành làm tâm kết, nói hơn ngược lại càng sâu nặng ấn tượng.

Hai người tin mã do cương, gấp vút đi, gấp sơn leo núi, gấp thủy độ thủy.

Tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) Tinh Thần diệu Cửu Thiên, thiên bách Thanh Sơn như phi độ.

Mười dặm Yên Ba có mệnh môn, một vầng minh nguyệt tràn đầy giang hồ.

Trăng sáng treo cao lúc, hai người tới một dòng sông lớn nơi, Âm Mã nước sông. Chỉ liếc mắt nhìn, Đại Bạch lại lại giục ngựa qua sông lưu, vó ngựa đạp nơi Yên Ba lên, Lăng Ba Toái Nguyệt theo gió đi.

Lại một đường vút nhanh, rốt cuộc ở một tòa trên dãy núi, hai người trú mã trông về phía xa.

Chỉ thấy kia phương thiên không, sắc trời dần sáng, Từ Hà đầy trời, Kim Ô đã tỉnh lại.

Đại Bạch tung người xuống ngựa, vọt người đi tới một tảng đá lớn bên cạnh bên trên, đón gió mà đứng.

Nhị Thanh thấy vậy, cũng phóng người lên, đứng ở Đại Bạch bên người. Gió mai phát lên hai người tay áo cùng phát sao, sử cho bọn họ lúc này nhìn hơn phiêu miểu xuất trần.

Không lâu lắm, Kim Ô bay lên không, một vệt say sắc nhuộm thiên nhai.

Kia hồng quang phát ở trên người của hai người, đuổi đi sáng sớm đang lúc lạnh lẽo, Nhị Thanh giơ lên hai cánh tay khê giương, phẳng như ôm thiên địa, nhất thời tâm thần sáng khoái, kia đáng ghét tâm trạng, tạm thời bị ném gần sau ót.

Chẳng qua là bên đầu nhìn về phía Đại Bạch lúc, Nhị Thanh lại không khỏi vận lên chân mây.

Đại Bạch ngây ngô đứng ở đó, nhìn kia mặt trời gay gắt, giữa chân mây sầu tư, nhưng là khó khăn triển.

Nhị Thanh thấy vậy, không bởi trong lòng than nhẹ, có lẽ, lần này thật không nên mang nàng tới đây.

Đã lâu, lúc kia mặt trời gay gắt trở nên đậm mắt lúc, Đại Bạch mới thu hồi ánh mắt, nói "Sur đệ, chúng ta đi thôi!" Rồi sau đó tung người cưỡi ngựa, tung vút đi, Nhị Thanh cũng cưỡi ngựa đi theo.

Đi hiểu rõ bên trong, hai người giục ngựa queo qua một đạo thiên núi, chợt thấy phía trước thung lũng nơi, có một thôn trấn tọa lạc, kia thôn trấn xây dọc theo núi, có nhà gỗ nhà lá mấy trăm tòa, hơi có vẻ đồ nát, thôn trấn bên ngoài không hàng rào tre lẫn nhau vây, cũng không tường đá hỗ trợ, duy mấy bụi cây già cô lập, trên có quạ bàn tấp.

Hai người kỳ khác, xuống ngựa tiến lên.

Tại cửa trấn nơi gặp phải một lão giả chống gậy, lão giả kia hình dung khô cằn, da bọc xương, dung mạo cũng là xấu vô cùng, mắt lác mũi đập, đôi môi bên ngoài lật. Thấy hai người, nhất thời kinh hãi, rồi sau đó thấy hai người mặt mũi tuyệt tú, liền yên lòng, nói "Nhị vị khách nhân đánh lấy ở đâu? Tới đây làm thế nào?"

Tuy nói ngôn ngữ cùng Nam Thiệm Bộ Châu bất đồng, nhưng hai người lại sớm từ kia kết tiểu yêu nơi, học được phương này địa vực ngôn ngữ, bây giờ trao đổi, tự cũng không ngại.

"Dám hỏi lão trượng, đây là chỗ nào?" Nhị Thanh ôm quyền chấp tay, hỏi.

Lão giả kia nói "Nơi đây được đặt tên là Bán Sơn trấn." Nhẹ lại xem thêm hai người một cái, nghi ngờ nói "Nghĩ đến, nhị vị khách nhân, ứng không phải là này phương nhân sĩ đi!"

"Lão trượng thế nào nói ra lời này?" Nhị Thanh nghi ngờ nói.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Tiên yêu đại chiến

(thứ hai, cầu phiếu! Cảm giác nhóm nhóm lại ít, ài!)

Lão già kia đột nhiên toét miệng cười lên, lộ ra miệng đầy răng vàng khè, rất là dọa người. Cũng may hai người cũng không phải người bình thường, đương nhiên sẽ không bị hấn hù được.

Chỉ nghe lão già kia chợt lại đổi cười vì thán, nói "Chúng ta này phương người, dung mạo tất cả xấu vô cùng, như không chú ý nhìn, cùng yêu ma kia cũng không cái gì khác nhau. Nhị vị dung mạo thanh tú đẹp đẽ, như thế nào lại là này phương người? Ta khuyên nhị vị, hay lại là sớm này mờ này đất thị phi cho thỏa đáng!"

Đại Bạch ngạc nhiên nói "Lão trượng vì sao nói này phương người dung mạo tất cả xấu xí?"

Lão già thờ dài nói "Nhị vị không biết, này phương địa vực, Yêu Ma rất nhiều, những cái này Yêu Ma vị tựa như bọn người như vậy tuần mỵ người vì xấu xí, gặp chi tắc giết, hoặc bắt đi nấu nướng ăn. Ở những cái này Yêu Ma trong mắt, xấu xí giả cùng với tương tự tức là mỹ, mỹ giả tức là xấu xí. Liền chúng ta phương này nhân sĩ, dung mạo mỹ giả, tất cả tự hủy hoại để cầu tự vệ. Nhưng mà, này cũng bất quá là kéo dài hơi tàn a. Những cái này Thiên Sát Yêu Ma, động bất động sẽ gặp chạy tới bắt người ăn, chúng ta này Bán Sơn trấn, vài thập niên trước, dân số đã sớm hơn mười ngàn, nhưng hôm nay, đã có điều là nghìn người."

Nhị Thanh hỏi "Này phương địa vực, không nhân loại Tu Hành Giả sao?"

Lão già xem bọn hấn một cái, nói "Xem ra nhị vị cũng biết phương này Yêu Ma chuyện."

Nhệ, hấn lại lắc đầu than nhẹ "Lúc trước, phương này địa vực cũng từng có không ít Tu Hành Giả đi ra trừ ma vệ đạo, nhưng cuối cùng cũng là đánh không lại những Yêu Ma đó! Cấp độ kia Yêu Ma, Pháp Lực Vô Biên, tới lui như gió, xuất quỷ nhập thần, Bán Sơn cầm sông, hạ bút thành văn. Những người tu hành kia ở tại diện, chỉ mấy cái đối mặt, lại đã thân tử đạo tiêu... Tiếng người thiên có Thần Tiên, có thể vì sao Thần Tiên không có mắt, cho này phương Yêu Ma như thế hoành hành ngang ngược? Cứ thế mãi, chúng ta này phương nhân loại, lại muốn diệt tuyệt vậy!"

Lão già vừa nói vừa nói, lão kia lệ lại tung hoành mở, muốn ngăn cũng không nổi.

Kia cửa trấn nơi, có vô số hình dung xấu xí người nhút nhát địa bán ẩn đến thân thể, không dùng được hướng hai người bọn họ nhìn lại, có chút hiếu kỳ, nhưng vừa sợ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy tình huống, cũng không biết an ủi ra sao, chỉ có thể ở tâm lý âm thầm than thở.

Hai người Thần Thức buông ra, bao trùm toàn bộ Bán Sơn trấn, Thần Thức thấy tình cảnh, thậm chí so với lão già kia thuật sâu hơn. Bên trong trấn mấy còn dư lại giả yếu, Hải Đồng lác đác, lại người người gầy trơ xương như sài, hốc mắt lõm sâu.

Đã lâu, lão già kia ngừng nước mắt, ngẩng đầu nói "Nhị vị khách nhân, nếu không có việc khác, hay là mau rời đi nơi đây đi! Tựa như hai người các người như vậy dung mạo tuần mỵ người, ở chỗ này ngày ngò lâu, cũng là nguy hiểm. Nhị vị xuất hành lúc, tốt nhất vẫn là đem dung mạo kia che giấu đi!"

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, ôm quyền nói "Đa tạ lão trượng báo cho ta biết hai người những việc này, đã như vậy, ta hai người lại bất tiện ở chỗ này ở lâu, cáo từ!"

Đại Bạch lo lắng cho mình ở chỗ này đến, quay đầu liên lụy những thứ này người vô tội.

Hai người cáo biệt lão già kia, xoay người dắt ngựa rời đi.

Rời đi kia thôn trấn sau, Đại Bạch liền nói "Sur đệ, không bằng, chúng ta trở về Nam Thiệm Bộ Châu đi!"

Nhị Thanh liếc nhìn nàng một cái, nói "Được !"

Hai người đang chuẩn bị phóng người lên ngựa lúc, đột nhiên cảm giác phương xa truyền tới trận trận Yêu Khí, rồi sau đó hai người niệm quyết bấm ấn, thu hồi nhị mã, giấu thân hình.

Vừa mới giấu thân hình, lại gặp một đóa đen nhánh Yêu Vân phủ trận ở không trung, tung hoành ngàn dặm, phủ thiên cái địa tịch quyền đến, che đầy mặt trời chói chan, lại Khôa giắt cuộn cuộn yêu uy, đi ngang trời.

Đội kia Yêu Vân đi xa, Nhị Thanh mới cho Đại Bạch truyền âm nói "Xem ra, kia vạn yêu đại hội muốn bắt đầu. Này nhất định là đường nào Yêu Thánh mạng theo dưới quyền Yêu Vương cùng đi ngày đó ba hán đảm"

Đại Bạch gật đầu một cái, nói "Người ta còn là nhân cơ hội này, trở về đi thôi!"

"Được !"

Vì vậy hai người cười son, đi về phía nam chạy băng băng.

Nhưng mà, không ra ba trăm dặm, đang lúc mặt trời lên không lúc, một tiếng vang thật lớn, từ xa không truyền tới, có thần uy lăm lăm đùng đùng, chèn ép thế gian, lại có tiếng hét giận dữ từ xa không cuộn cuộn truyền tới, cuồng phong gào thét.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, không khỏi mặt lộ vẻ khác cho.

Lúc này, ở đó Thiên Ba trên hàn đàm không, mười vạn thiên binh thiên tướng bày ra,

Cờ xí triệu triệu, Thương kích diệu diệu, tiếng trống đùng đùng, mây mù cuộn cuộn, thần uy che đầy trần thế, tiên quang trùng tiêu.

Nhị Thập Bát Tinh Tú, Thập Nhị Nguyên Thần, Cửu Diệu Tinh quân, Lục Đinh Lục Giáp, Tứ Trì Công Tào các loại (chờ) Chúng Tiên thần chia nhóm các phe, các lĩnh nhất phương binh tướng, bày thiên la địa võng, ép che mà tới. Kia Tứ Đại Thiên Vương đều cầm Pháp Khí, trấn áp tứ phương. Đấng Ma chân quân cùng Thác Thập Thiên Vương dẫn binh tướng ở phía sau phương lược trận.

Kia đầy khắp núi đồi tiêu yêu gấp kia thiên binh thiên tướng phô trận mở, rồi rít lộ ra vẻ hoảng sợ.

Mấy Đại Yêu Thánh đằng vân lên, cùng những Thần Tiên đó giằng co, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương quát lên "Chúng ta chỉ ở chỗ này phương tiêu dao, bọn ngươi vì sao vẫn không buông tha chúng ta? !"

Đấng Ma chân quân lắc mình một cái chớp mắt, thân hình chột giương cao trăm trượng, quát lên "Bọn ngươi Yêu Ma, giết hại này phương sinh linh mấy trăm năm, còn dám hỏi này vấn đề? Ban đầu bản quân niệm bọn ngươi tu hành không dễ, không giết. Bây giờ xem ra, nhưng là bản quân quá mức nhân từ, để cho bọn ngươi càng thêm quá đáng. Nay bản quân mang theo mười vạn thiên binh thiên tướng cùng Chư Thiên Thần Tiên nơi này bày thiên la địa võng, bọn ngươi nhưng là khó thoát, như thức thời nhiều chút, lại sớm đi đầu hàng, tiếp nhận Thiên Đình chiêu phủ, niệm bọn ngươi tu hành không dễ, cũng có thể Phong cái Sơn Thần Hà Thần, như không thức thời, vậy liền chờ trách bản quân giết tất bọn ngươi."

Kia Sư Đà Vương hừ lạnh nói "Bọn ngươi Thần Tiên, từ trước đến giờ cao cao tại thượng, chưa từng dùng nhìn thẳng nhìn qua chúng ta Yêu Loại? Chúng ta Yêu Loại, sinh ra tự do, vì sao phải chịu ngươi Thiên Đình quản thúc? Nếu ta các loại (chờ) thụ phong Kia Hà Thần Sơn thần, vậy còn có gì tự do có thể nói? Lại Tiểu Tiểu Sơn Thần Hà Thần, cũng liền so với kia Bát Mã Ôn tốt hơn một chút nghe nhiều chút, bọn ngươi lừa dối xong ta kia Thất Đệ, lại nghĩ đến lừa dối chúng ta hay sao? Thật một chuyện tiểu lâm!"

Na Trá Tam Thái Tử gấp gấp, nghe lời nói này, lại tiến lên chờ lệnh nói "Chân quân, không cần phải cùng như vậy hồ đồ ngu xuẩn chi yêu nhiều lời, lại đợi ta đi bắt lại những ma đầu này, đợi nghe chân quân xử lý."

Đấng Ma Đại Đế gặp Na Tra chờ lệnh, lại đưa tay xoa bóp, nhìn về phía mấy vị khác Yêu Thánh, "Bọn ngươi cũng là có ý như vậy? Nếu như thế, vậy thì chờ trách bản quân không dạy mà giết."

Bằng Ma Vương hừ lạnh nói "Muốn chiến liền chiến! Tiên yêu vốn cũng không cả hai cùng tồn tại, ngươi cần gì phải như thế làm bộ làm tịch? Thật dễ cho người nôn mửa! Cho dù chúng ta hôm nay không địch lại, cũng không sẽ bởi vì yêu cầu sống tạm, mà cong này Yêu Thân, nhục này Yêu Hồn! Định đem bọn ngươi cạo xuống một bộ da, để cho bọn ngươi cũng cảm thụ cảm giác, cái gì gọi là đau đớn! Tiểu nhóm, chờ có sợ bọn họ, giết một cái đủ vốn, giết hai cái kiếm một cái, giết!"

Một cái 'Giết' tự hô lên, thanh triệt tiêu Vũ, không trung mây cũng bị đánh tan.

Còn lại mấy Đại Yêu Thánh nghe vậy, cũng gọi âm thanh 'Giết' ! Kia tiếng gào trực thấu chân trời, như muôn lời cuộn cuộn, khắp núi Yêu Bình, trong tiếng hô này, nhất thời kích động ra một thân dũng khí.

Vì vậy, kia đầy khắp núi đồi Yêu Bình nhóm, rồi rít giờ đao lên xiên Thương kích, tiếng la giết thấu triệt Cửu Tiêu, yêu thế nhất thời vô lường.

Đấng Ma Đại Đế gặp tình huống như vậy, bất đắc dĩ phát tay một cái, Chúng Tiên thần thấy vậy, đồng thời xuất thủ.

Kia Na Trá Tam Thái Tử là vai treo Càn Khôn Quyền, thân dấy đưa Hồn Thiên Lăng, tay cầm Hóa Tiêm Thương, chân đạp Phong Hòa Luân, hướng kia Sư Đà Vương giết tới đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Yêu Quân tan tác

Kia đầy trời Thần Tiên các trấn nhất phương, dẫn thiên binh thiên tướng, cùng những Yêu Vương đó Yêu Bình chống đỡ. Trong lúc nhất thời, phương này địa vực, Tiên Quang mệnh mỏng, thần uy phò cái. Cuồng phong cuốn cuộn, Yêu Khí trùng tiêu.

Bình đối với Bình, Tướng đối Tướng, Na Trá Tam Thái Tử chống lại kia Sư Đà Vương, Tứ Đại Thiên Vương chống lại còn lại bốn Yêu Thánh, còn lại Chư Thiên Thần Tiên là chống lại những Yêu Thánh đó dưới quyền Yêu Vương.

Những Yêu Thánh đó dưới quyền Yêu Vương, trong đó tu vi cường hãn giả, cũng đã đạt đến Thiên Tiên chi lưu, cùng những thứ này Thần Tiên đầu lên pháp đến, đó cũng là ngang sức ngang tài, chẳng phân biệt được như nhau.

Chỉ có những thứ kia tu vi cùng Nhị Thanh tương tự Yêu Vương, mới có thể ở những Thần Tiên đó trước mặt vô lực phản kháng. Có điều là, khi bọn hãn chống lại những thiên binh kia lúc, nhưng lại như cá gặp nước, thành thạo.

Có điều là Thiên Binh bên trong có Thiên Tướng, những thứ này Yêu Vương cũng chỉ có thể sinh nhất thời uy phong, gặp những Thiên Tướng đó lúc, cũng chỉ có bị đánh bại.

Mà kia Tứ Đại Thiên Vương cùng tứ đại Yêu Thánh, nhìn như đầu ngang sức ngang tài, nhưng bọn hãn tu vi, lại sao hơn được những cái này Yêu Thánh, phủ giao thủ một cái, liền bị đánh bại.

Suy nghĩ một chút hầu tử ban đầu một khi độc đầu này Chư Thiên Thần Tiên, bây giờ này năm vị Yêu Thánh liên thủ, thực lực so với ban đầu hầu tử, có thể mạnh hơn không chỉ gấp mấy lần.

Tuy nói những thứ này Yêu Thánh, thực lực khả năng không bằng ban đầu hầu tử, nhưng cũng sẽ không kém quá nhiều, cùng kia Tứ Đại Thiên Vương đánh nhau, tự nhiên không thành vấn đề.

Chỉ có kia Na Trá Tam Thái Tử, một mực đề kia Sư Đà Vương đánh, kia Sư Đà Vương trước âm mưu lợi hại, Na Tra này đầu đầu lại nhìn chăm chú vào hãn.

Sư Đà Vương làm phép dời tới Đại Sơn, cần phải trấn áp Na Tra, lại bị Na Tra kia Càn Khôn Quyền một chiêu đánh cho thành khối vụn. Rồi sau đó Hỏa Tiêm Thương nhanh run, giũ ra mấy đóa huyền quang, hướng kia Sư Đà Vương bắn tới, Hồn Thiên Lăng rung lên, hướng kia Sư Đà Vương nhanh quyền đi. Mà hậu thân hình đuổi theo, thân hình dốc chuyển, lại hiện ba đầu sáu tay, tay cầm sáu loại pháp bảo, hướng kia Sư Đà Vương tịch quyền đi.

Kia Sư Đà Vương thấy vậy, nhất thời ứng tiếp không nổi, nhất thời không cẩn thận, bị quét một thương, bay rớt ra ngoài. Na Tra thân hình theo sát tới, nhưng không nghĩ, lại mấy ngọn núi lớn hướng hãn đè xuống.

Song phương đại quân va chạm, vô số Thiên Binh khiêng ra Diệt Yêu Thần Nỗ, bắn huyền quang, kia huyền quang rơi vào kia yêu trong đám, trong nháy mắt nổ lên, tất lên tiểu yêu đến, giống như gặt lúa mạch như vậy.

Một ít không bị trọng điểm chiếu cố Tiểu Yêu Vương nhóm thấy vậy, rồi rít muốn rách cả mí mắt, nhất thời lại phát động diên lên, sử dụng ra Yêu Thuật, hướng những thiên binh kia tịch quyền đi, chỗ đi qua, những thiên binh kia rồi rít học máu bay ngược. Nhưng lại có càng nhiều Thiên Binh gánh lên Diệt Yêu Thần Nỗ, càng nhiều Yêu Bình bị giết hết.

Ở phía sau phương lược trận Thác Tháp Thiên Vương, thấy mình đã từng bốn cái dưới quyền bị kia bốn vị Yêu Thánh đánh bại, tuy có còn lại Thần Tiên hỗ trợ, nhưng vẫn lực bất tòng tâm, tràn ngập nguy cơ lúc, lại kêu lớn "Chư vị chớ hoảng sợ, hãy để cho Bồn thiên vương giúp bọn người giúp một tay!"

Thác Tháp Thiên Vương vừa nói, trong bàn tay nâng Bảo Tháp đi phía trước ném đi, đạo thanh 'Đi '. Lại thấy kia Bảo Tháp tung ra theo gió, hướng kia Giao Ma Vương trùm tới.

Đều nói Bảo Tháp trấn Hà Yêu, này Giao Ma Vương cũng coi là Thủy Yêu bên trong Cự Yêu, Yêu Thánh cấp bậc, thực lực so với Bắc Hải Lão Long Vương tất nhiên chỉ có hơn chứ không kém.

Thấy kia Bảo Tháp tung ra theo gió, hướng hãn quay đầu tráo đến, Giao Ma Vương không khỏi lạnh rên một tiếng, múa lên trường thương, hướng kia Bảo Tháp xoay đi. Lúc âm thanh, kia Bảo Tháp cuốn ngược, mà hãn cũng lui lại đi ra ngoài.

Cùng hãn đối trận Đa Văn Thiên Vương ném ra Bảo Tán thiên la, hướng Giao Ma Vương trùm tới.

Giao Ma Vương đối với này Bảo Tán có chút kiêng kỵ, không dám để cho nó bao lại chính mình, lại múa lên trường thương đẩy ra kia Bảo Tán. Có thể đang lúc xoay người, lại thấy trước kia Bảo Tháp đã hướng kia Ngu Nhung Vương trùm tới.

Ngu Nhung Vương thấy vậy, thân hình chuyển một cái, trực tiếp tại chỗ biến mất, lại xuất hiện lúc, đã đi tới kia đàn Tỳ Bà Tri Quốc Thiên Vương bên người, một gậy đánh vào Tri Quốc Thiên Vương Tỳ Bà bên trên. Tri Quốc Thiên Vương Tỳ Bà bị đánh một côn, huyền quang chột lóe, thân hình đảo lui ra, khí tức trời lơ lửng, thiếu chút nữa học máu.

Đằng Ma Đại Đế thấy vậy, đối với sau lưng Quy Xà Nhị Tương nói "Hai người các người đi hỗ trợ, giúp Tứ Đại Thiên Vương cùng mấy vị khác Thần Tiên, bắt trước kia vài đầu Yêu Thánh."

Ở sau thân thể hãn hai người ứng thuận á đi.

Chỉ chốc lát,

Lại có không ít Tiên Binh báo lại, một Tiên Quân lại bắt giữ nào đó một cái Yêu Vương.

Trận chiến này, đánh trời lật địa cũng lật, núi cao vỡ nát, Thiên Ba hàn đàm cuốn ngược, rồi sau đó bị huyền quang cùng yêu mang bốc hơi khô, mỗi thời mỗi khắc, đều có Yêu Binh cùng trời Binh thi thể từ trong không rơi xuống.

Cuối cùng ngay cả Thác Tháp Thiên Vương cùng Đấng Ma chân quân cũng tự mình xuất thủ.

Mà lúc này, tại phía xa ngàn dặm nhiều bên ngoài Nhị Thanh cùng Đại Bạch phi độn không trung, mỗi ngày ba hàn đàm phe kia địa vực, Tiên Quang cùng Yêu Khí đầy trời bày ra, câu cũng thoáng qua một tia không hiểu thần sắc.

Đã lâu, Đại Bạch mới nói "Sur đệ, ngươi đi về trước đi! Ta nghĩ rằng đi chỗ đó Bán Sơn trấn nhìn một chút."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi rung ngẩng đầu lên, nói "Sur Tỷ, ta ngươi hai người cùng nhau đi tới, nâng đỡ lẫn nhau, hôm nay đã sớm là nhất vinh câu vinh, một tổn hại tất cả tổn hại, làm sao phân với nhau?"

Ngừng lại, hần lại nói "Bây giờ xem ra, phương này Yêu Ma hành động, cuối cùng đưa tới thần tiên trên trời tức giận, bây giờ tiên yêu tái chiến, phương này Yêu Ma ngày tốt, cùng phương này nhân loại cuộc sống khổ, cũng coi là đến cuối. Sur Tỷ muốn đi kia Bán Sơn trấn thủ hộ những nhân loại kia, ta há có thể khí ngươi không để ý? Nếu thật như thế, đem tới ta lại có gì diện mục đối mặt Sur Tỷ cùng sư tôn?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi yên lặng, nhẹ nhìn Nhị Thanh nói "Sur đệ không trách Sur Tỷ tự làm chủ trương sao? Chuyến này hung hiểm, sư đệ chắc hẳn không phải không biết."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi mỉm cười lắc đầu, thầm nghĩ nếu là Đại Bạch có thể nhờ vào đó cõi ra tư tưởng, chính là lại hung hiểm nhiều chút, cũng đáng. Huống chi, tiên yêu cuộc chiến lại khai, Yêu Tộc bại vong, này là có thể đoán được. Yêu Tộc như bại, những thứ kia còn sót lại Yêu Tộc ở thiên binh thiên tướng dưới sự đuổi giết, còn có không đi quản những nhân loại kia? Chuyến này nhìn như hung hiểm, nhưng nếu cẩn thận chút, thật ra thì hung hiểm cũng không lớn.

Huống chi, đối mặt loại tình huống này, hần có thể nói 'Không' sao?

Hần có thể làm, chính là trọn lượng ẩn núp bọn họ, hy vọng không nên đụng đến những thứ kia cường lực Yêu Vương.

Chẳng qua là, sự tình thường thường không toại nguyện người nguyện, ngươi lo lắng cái gì, hần hết lần này tới lần khác lại phát sinh cái gì.

Tuy nói Nhị Thanh đã đoán được lần này tiên yêu đại chiến kết cục, nhưng lại không có nghĩ đến, Yêu Tộc bại vong, sẽ đến mức như thế nhanh, triệt để như vậy.

Khi bọn hần đi tới kia Bán Sơn bên trong trấn, lặng lẽ bày trận pháp, núp ở chỗ này, dự định âm thầm hộ vệ phương này nhân loại thời điểm, kia Yêu Tiên đại chiến, đã đến hồi cuối.

Hai người chỉ ở nơi này Bán Sơn trấn thủ một đêm, dễ dàng cho ngày thứ hai thấy kia còn sót lại Yêu Chúng tứ tán trốn nhảy lên, hoang mang như tán nhà chi chó, vội vàng như nhiệt ở bên trong Nghĩ.

Chạy trước tiên, lại là kia Giao Ma Vương, kia Giao Ma Vương như là bị thương, trong miệng phun Yêu Huyết, Yêu Vụ tuy nói nhìn y theo là mệnh mỏng cuộn cuộn, nhưng khí thế lại so với trước kia yếu không ít.

Mà đuổi theo sau lưng hần, không thuận theo bất nạo, lại là cặp chân kia đạp Phong Hóa Luân, tay cầm Hóa Tiêm Thương, thân dây dưa Hỗn Thiên Lăng Na Trá Tam Thái Tử.

Sau lưng bọn họ, chính là đầy khắp núi đồi còn sót lại Yêu Chúng.

Ở những Yêu Chúng đó sau lưng không ngừng theo sát, chính là vô số Thiên Binh.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,hóa châu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Khanh thần Na Tra

"Yêu nghiệt chạy đâu, có bản lĩnh chúng ta tái chiến ba trăm hiệp." Na Tra ở phía sau kêu to, trong tay Càn Khôn Quyền chọt hướng hắc ném đi, kia Hỗn Thiên Lăng cũng theo sát phía sau.

Giao Ma Vương rống giận, xoay người lại hươi thương, đem kia Càn Khôn Quyền rút ra được (phải) cuộn ngược, nhưng là kia Hỗn Thiên Lăng nhưng ở hắc ngang hông dây dưa xuống. Mặc dù Giao Ma Vương rất nhanh lại chuyển nhích người, tránh thoát kia Hỗn Thiên Lăng Khóa quyền, có thể ở bên hông hắc treo Túi Càn Khôn, lại bị quyền được (phải) rơi xuống xuống.

Kia Giao Ma Vương trong túi càn khôn, tuyệt đối chứa không ít bảo bối, dù sao kia Giao Ma Vương cũng là nhất phương Yêu Thánh. Đây đây, hắc lại làm sao có thể tùy tiện bỏ qua những bảo bối kia?

Nhưng mà không tìm đường chết thì không phải chết, kia Túi Càn Khôn rơi xuống địa phương, lại chính là kia Bán Sơn trấn.

Đây đối với kia Bán Sơn trấn mà nói, tuyệt đối là tai họa không phải là phúc.

Kia Bán Sơn trấn ở Nhị Thanh cùng Đại Bạch bố trí, đã sớm bị giấu dánh về, ở một loại Yêu Vương xem ra, bất quá chỉ là một mảnh Thanh Sơn mà thôi.

Nhưng là, trận pháp này ở đó Giao Ma Vương trong mắt, lại giống như hư thiết.

Rất nhanh, kia Giao Ma Vương phục hồi tinh thần lại, một cái Cự Trảo chọt hướng kia Bán Sơn trấn mò xuống.

Cự trảo kia màu xanh đen, rộng lớn mấy ngàn trượng, một vuốt trảo xuống, toàn bộ Bán Sơn trấn, cùng với chung quanh nơi đều tại cự trảo kia bao phủ bên dưới.

Cự trảo kia lân giáp leng keng, tuy chỉ ba chỉ, nhưng là kia trừ đi lúc, Nhị Thanh cùng Đại Bạch ở nơi này Bán Sơn trấn chung quanh vài gần nửa ngày trận pháp, nhưng là trực tiếp bị một trảo mà phá.

Ẩn núp trong bóng tối Nhị Thanh cùng Đại Bạch, hoàn toàn không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, bọn họ thậm chí cũng không kịp đem những dân chúng kia cứu ra ngoài. Nếu không phải Nhị Thanh ôm Đại Bạch, thì triển ra Súc Địa Thành Thốn thuật, rồi đi cự trảo kia bắt, phỏng chừng đang ở sừng sờ bên trong Đại Bạch, cũng phải với kia Bán Sơn trấn cùng trong đó dân chúng như thế, bị kia Giao Ma Vương một trảo bắt cái nát bấy.

Đại Bạch bị Nhị Thanh ôm chạy ra khỏi nơi này, vẫn ngo ngắc nhìn kia bị cự trảo kia bắt cái nát bấy Bán Sơn trấn, cùng với những thứ kia sớm thì trở thành bẻ bọ nhân loại, không biết trong lòng gì nghĩ.

Nhị Thanh thấy cái tình huống này lúc, cũng có chút ngáy ngồ.

Chẳng lẽ, những nhân loại kia thật vận mệnh đã như vậy?

Khả quan kia đầy khắp núi đồi bị đuổi giết Yêu Binh, hết thảm một tiếng lại có một cái Yêu Binh bỏ mình, những Yêu Chúng đó, liền toàn bộ đều đáng chết sao?

Tuy nói này phương rất nhiều Yêu Ma lấy bởi vì thực, hung tàn hung ác, đứng ở nhân loại góc độ đi xem, đúng là chết không có gì đáng tiếc. Có thể chẳng lẽ, những thứ kia yêu sinh ra liền là hung tàn như vậy hung ác?

Mà đang ở cự trảo kia đem kia Tiểu Tiểu Túi Càn Khôn nắm bắt đi lúc, một đạo Thương Mang nhưng là trực tiếp đâm thủng cái kia Cự Trảo, chọt trúng cự trảo kia bên trong Túi Càn Khôn.

Kia Túi Càn Khôn bị kia Hòa Tiêm Thương đâm một cái, bay thẳng đi ra ngoài, kết quả bay về phía phương hướng, lại chính là Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Một màn này, trực tiếp đem Nhị Thanh từ thần du bên trong thức tỉnh, không khỏi âm thầm kêu khổ, hiểu được kia Na Trá Tam Thái Tử, thật là hại người không cạn.

Quả nhiên, kia Giao Ma Vương thấy vậy, lại vừa là một trảo hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch tìm kiếm, phảng phất coi Nhị Thanh cùng Đại Bạch như không một dạng thậm chí cũng không đưa bọn họ trở thành đồng loại, trực tiếp giết.

Lúc kia Giao Ma Vương xoay người lại, nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc, kia yêu trong con ngươi thoáng hiện, nhưng là kia lãnh khốc vô tình thần sắc, rất nhiều "Thần căn giết thần, phật căn diệt phật" cảm giác.

Ở đó tàn bạo ánh mắt nhìn chăm chú xuống, Nhị Thanh toàn thân lỗ chân lông cao vút, lần nữa ôm lấy Đại Bạch, lại triển Súc địa thuật, mà nhưng là ngay cả nhận mấy lần lóe lên, suy nghĩ có thể chạy khỏi nơi này tốt nhất.

Kia Na Trá Tam Thái Tử gặp Nhị Thanh thì triển Súc Địa thuật, ánh mắt chọt lóe, thần giác cười lạnh, lần nữa hướng kia Giao Ma Vương Cự Trảo đâm ra một thương, một lần nữa đem cái đó Túi Càn Khôn đâm về phía Nhị Thanh.

Nhị Thanh thấy vậy, hoàn toàn có thể khẳng định, vị này tự do phóng khoáng Tam thái tử, tuyệt đối là ở hãm hại hắn.

Quả nhiên, có đũa theo Thần Tiên thấy kia Giao Ma Vương lần nữa hướng Nhị Thanh bọn họ xuất thủ lúc, lại kêu lớn "Bọn ngươi thấy không? Đều là Yêu Loại, này Giao Ma Vương lại bởi vì bản thân chỉ tư, khi ra tay khả đồng dạng không nương tay, chẳng lẽ bọn ngươi còn phải tiếp tục thay như thế vô tình Yêu Vương bán mạng?"

Vị kia Thần Tiên nói xong, nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc, không khỏi sững sờ, đặc biệt là thấy Nhị Thanh lúc.

Nhị Thanh thấy vị kia Thần Tiên lúc, cũng sững sờ xuống, vì vậy Thần Tiên hẳn nhận biết.

Cái này râu ria lung lay, mặc triều phục, một bộ Nho Nhã Chi Khí Thần Tiên, chính là ban đầu hắn ở phía tây trên ngọn thần sơn kia thấy vị kia Tứ Tri Công Tào chi —— Trị Niên Thần Lý Bính.

Kia Trị Niên Thần một con mắt, lại nhìn ra Nhị Thanh cùng Đại Bạch bản thể.

Chẳng qua là hắn cũng không nghĩ tới, Nhị Thanh sẽ ở đây hơn trăm năm trong thời gian, liền hóa hình thành công, hơn nữa nhìn đáng vẻ, tu phương pháp hay lại là Đạo Môn chính tông Tu Hành Chi Pháp.

"Tam thái tử, tạm tha này nhị xà tánh mạng!" Trị Niên Thần Lý Bính cho Na Tra truyền âm nói.

Ai cũng biết, này Tam thái tử sát tính mười phần, như không nhắc nhở, hẳn thật có thể tiện tay liền đem này hai cái Xà Yêu cho giết.

Trị Niên Thần Lý Bính gấp này nhị thân rắn bên trên Yêu Khí đậm bạc, tu phương pháp vừa tựa như Đạo Môn Chính Tông, nghĩ đến hẳn là một vị Đạo Môn Đại Năng thật sự thu môn nhân, tự không thể làm kia đại thủy hướng Long Vương Miếu chuyển.

Có Lý Bính nhắc nhở, Na Tra mới nhẹ rên một tiếng, sẽ không tìm Nhị Thanh cùng Đại Bạch xui, thẳng hướng Giao Ma Vương công tới. Kia Giao Ma Vương gặp Na Tra quay lại đầu súng, không nữa đùa bốn hắn, trong lúc nhất thời nhưng cũng không cách nào thu hồi cái đó Túi Càn Khôn. Đặc biệt là sau khi thấy phương thân hình kia cao lớn bóng người, ngũ Ngũ Thái Tường Vân tới, càng là cả kinh khắp người mồ hôi lạnh, không đi quản nữa kia Túi Càn Khôn, xoay người chạy.

"Giao yêu, trốn chỗ nào?" Na Tra Tam Thái Tử không thuận theo bất nạo địa kêu, "Ngươi vậy huynh đệ Sư Tử Vương đã bị ta lấy xuống, ngươi không muốn đi cùng hắn làm bạn ư? Tính là gì huynh đệ?"

Giao Ma Vương không thêm để ý hắn, chỉ lo vui đầu chạy trốn.

Na Tra đuổi sát, lại kêu lên "Ban đầu kia hầu tử Đại Náo Thiên Cung lúc, bọn ngươi thấy chết mà không cứu, hôm nay bọn ngươi gặp rủi ro, con trâu kia Vương cũng đứng bọn ngươi thấy chết mà không cứu, hiện kia Sư Tử Vương đã bị bắt lại, ngươi lại thấy chết mà không cứu, bọn ngươi Yêu Ma, thật vô tình, xứng sao xưng huynh gọi đệ? Ta nhỏ vào!"

Trong nháy mắt, kia Giao Ma Vương lại chạy trốn mất tăm, Na Tra Tam Thái Tử bóng người cũng nhìn không thấy.

Ngược lại một người cao lớn bóng người, đi lên Ngũ Thái Tường Vân, từ xa phương mà tới.

Nhị Thanh thấy vậy, nhắt lên trên đất Túi Càn Khôn, kéo Đại Bạch, đi lên thấy kia vị chân đạp Ngũ Thái Tường Vân, tóc tai bù xù, mặc kim giáp đại thân cùng Trị Niên Thần, cũng đem kia Túi Càn Khôn dâng lên.

Trị Niên Thần chẳng qua là gật đầu một cái, mà vị kia đại thần thấy vậy, nhưng là cười cười, cũng không đi đón kia Túi Càn Khôn, ngược lại một đạo huyền quang đánh vào kia Túi Càn Khôn bên trên, nhẹ nói "Thế tục tục vật, cùng bọn ta cũng không có tác dụng lớn, lại lưu tại nhị vị đi! Ngược lại kia trong túi có một bảo, nhị vị nếu có thể bồi dưỡng thật tốt, đem tới có lẽ có thể làm trọng dụng."

Ngừng lại, hắn lại nói "Thế tục phân nhiều, ngươi này hai cái Xà Yêu ngược lại cũng rất có tạo hóa, không ở trong núi thật tốt tu hành, chạy đến phương này địa vực làm gì?"

Từ hắn giọng điệu này nghe được đến, Nhị Thanh hiểu được, vị này đại thần, đã nhìn ra hắn và Đại Bạch lai lịch tới. Nhị Thanh than nhẹ, đúng sự thật trả lời "Bẩm chân quân, chúng ta nghe kia Giao Ma Vương muốn ở đó Thiên Ba hàn đàm tổ chức kia vạn yêu đại hội, liền muốn tới kiến thức một phen, chẳng qua là chưa từng nghĩ, phương này địa vực, Yêu Ma nhiều như vậy, mà phương nhân loại, lại trải qua gian nan như vậy."

Ngừng lại, hắn lại nói "Ta có một chuyện không biết, chẳng biết có được không thỉnh giáo chân quân?"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,hỏa châu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Sở tu luận đạo

Đặng Ma Đại Đế nghe vậy, cười cười, biết Nhị Thanh đã nhìn ra hắn là ai.

Chỉ là không muốn, Nhị Thanh lại có chuyện muốn hỏi hắn, vì vậy hắn lại cười nói "Lại nói tới nghe một chút!"

Nhị Thanh ôm quyền khom người nói "Ta từng nghe nói, này phương địa vực, Yêu Ma ăn thịt người, cũng bắt quá thời gian mấy chục năm, vì sao trước đây không thấy có người trước đến quản thúc những yêu ma này, nhưng phải các loại (chờ) những yêu ma này làm hại lúc, lại tới giết? Ngọc Đế thống quản tam giới chúng sinh, tam giới này chúng sinh, ứng cũng bao gồm chúng ta Yêu Loại! Vậy vì sao phải để cho này phương nhân loại chịu này khổ nạn? Để cho này phương Yêu Loại tao này hoành kiếp?"

Thấy kia đầy khắp núi đồi Yêu Chúng chết tại thiên binh thiên tướng trên tay, vốn là trong lòng hắn sẽ sung sướng chút, lại sao cũng sướng không mau nổi.

Hắn thậm chí cảm thấy, những Yêu Loại đó trong đó, định cũng có thật nhiều vô tội chỉ yêu.

Nhị Thanh nhìn kia Đặng Ma chân quân, hỏi "Yêu sát nhân, người người phải trừ diệt, này dễ hiểu. Kia yêu như chưa làm hại, người trừ diệt, người có tội hay không?"

Đặng Ma chân quân nghe vậy, không khỏi cười khanh khách.

Kia Trị Niên Thần thấy vậy, hơn ngạc nhiên, thậm chí thầm nghĩ xà yêu kia thật gan lớn, lại dám hỏi này Tru Tâm nói như vậy, đây là suy nghĩ (muốn) bên vực này phương Yêu Loại sao?

Đặng Ma chân quân nhìn chăm chú Nhị Thanh, mắt lóng lánh.

Đã lâu, hắn mới bật cười nói "Đây cũng là người chuyển này nghe thấy cảm giác suy nghĩ (muốn) sao?"

Hắn ngược lại không hiểu được Nhị Thanh có tư cách gì bên vực còn lại Yêu Loại, chẳng qua là trong lòng quả thật có nghi ngờ a. Mà bởi vì bọn họ sự tôn quan hệ, hắn nào sẽ không để ý theo ngón tay chỉ một, hai.

Nhị Thanh khẽ thở dài "Chúng ta xuống núi tới sau, cùng nhau đi tới, giết một vị đạo nhân, còn có một đầu Chương Ngự yêu. Đạo nhân kia tàn hại nhân loại, luyện nhân Hồn Phách lấy hại người, chúng ta không xa vạn dặm, một đường truy lùng, cuối cùng tại Bắc Hải đem chém chết. Sau lại tại Bắc Hải gặp phải kia Chương Ngự yêu ăn thịt người, chúng ta cũng đem chém chết. Ta vốn định, làm hại giả, bắt kẻ là yêu hay là người, đều đáng chết. Tuy nói vạn dặm đuổi giết, làm trái Tu Đạo Giả tùy duyên lòng, nhưng chúng ta tất cả hiểu được, hành động này cũng không sai lắm."

Ngừng lại sau, hắn lại nói "Tới nơi đây sau, thấy vậy phương nhân loại chịu yêu ma kia hãm hại, cũng hiểu được này phương nhân loại thương xót, những Yêu Ma đó đáng chết. Nhưng hôm nay nhìn những Yêu Ma đó chết thảm ở thiên binh thiên tướng trong tay, nhưng lại cảm thấy, có hay không những Yêu Loại đó trong đó, cũng có hạng người lương thiện? Lần này chẳng phân biệt được nguyên do địa giết, đối với Yêu Tộc công bình sao? Ta ở Nam Thiệm Bộ Châu lúc, gặp có nhân loại trừ yêu biện hộ, tới đây phương địa vực sau, gặp Yêu Loại đem nhân loại trở thành thức ăn, hai người đều vì trạng thái bình thường. Nếu như Yêu Loại ăn thịt người có tội, như vậy, nhân loại bắt luận là không phải là thiện ác, chém chết yêu quý chỉ lưu, có hay không cũng có tội?"

Đặng Ma chân quân như có điều suy nghĩ, nhẹ gật đầu nói "Nếu thật như lời người nói như vậy, kia quả thật đều có tội. Nhưng mà, sự thật không thể nào đúng như người suy nghĩ như vậy thì phi thiện ác đều vì rõ ràng. Chỉ có thể nói, đều có các lập trường, đều có các ý tưởng đi!"

Đặng Ma chân quân vừa nói vừa mắt nhìn xuống những thứ kia vẫn còn đang kêu thảm thiết, hoặc trốn nhảy lên, hoặc chịu khổ sát hại Yêu Chúng, nói "Lại, người làm sao biết cái nào Yêu Ma có tội? Cái nào vô tội? Mấy trăm năm trước, kia Yêu Hầu Thượng Thiên làm loạn, này phương Yêu Ma cũng suy nghĩ (muốn) noi theo, lại bị bản quân trấn áp. Bản quân vốn định, cho bọn hắn chút thời gian, có lẽ khi bọn hắn thấy kia Yêu Hầu kết quả lúc, hắn sẽ có chút tỉnh ngộ. Thượng Thiên có đức hiếu sinh, thiên đạo coi chúng sinh bình đẳng, này chúng sinh, tự nhiên cũng bao gồm kia Yêu Tộc."

Ngừng lại, hắn lại nói "Bản quân cũng không phải là kia tàn nhẫn hiếu sát hạng người, tự nhiên cũng biết đạo lý trong đó. Bản quân đã cho bọn họ cơ hội, hi vọng bọn họ có thể chui ẩn sơn lâm, thật tốt tu hành, đem tới có lẽ cũng có thể đứng hàng Tiên ban. Nhưng mà, bọn họ lại không niệm bản quân này thương hại chí tình, quá phát tùy ý giết hại này phương sinh linh. Bản quân thấy vậy, cũng chỉ đành thi triển thủ đoạn lời đình, đem bức này ung thư trừ đi."

Nhị Thanh lại hỏi "Vậy theo chân quân thấy, nhân loại săn giết dã thú, bắt cá tôm, có hay không cũng coi là ở giết hại thiên địa sinh linh?"

Chân quân hỏi ngược lại "Người là như thế nào nhận xét?"

Nhị Thanh không muốn Đấng Ma chân quân sẽ như thế hồi ngược lại, suy tư xuống, liền nói "Ta cảm thấy, chỉ cần có trí khôn sinh linh, lại không thể coi như là súc sinh, không thể tùy tiện sát hại.

"

"Như vậy hữu vô trí tuệ, lại nên làm như thế nào định đoạt?" Đấng Ma chân quân mỉm cười nói "Khát muốn uống nước, đói muốn ăn cơm, này có tính hay không trí tuệ? Dã thú săn đuổi, cũng biết trước ẩn nấp tự thân, đợi thời cơ đến, mới phẫn khởi lòng giết, này có tính hay không trí tuệ?"

"..."

Nhị Thanh ngăn ra, nhẹ nói "Như đây cũng là, kia chẳng phải người sinh ra liền có tội? Nhân loại muốn sinh hoạt, lại nhất định phải ăn muốn uống, này trong đó tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến những sinh vật khác... Kia Phật Giáo nói không sát sinh, chỉ ăn chay, kia hoa cỏ cây cối, cũng không giống vậy có linh?"

Gặp Nhị Thanh hỏi như thế, kia Đấng Ma chân quân lại cười lên ha hả, nhưng lại đồng thời truyền âm cho Nhị Thanh, nói "Phật gia chuyện, cũng chớ có tra cứu, nếu không Phật Tổ như biết, nhất định phải trách cứ!"

Nhị Thanh nghe vậy, nhưng là kỳ khác, chẳng lẽ trong này còn có ý kiến gì?

Chẳng lẽ Phật ngôn không sát sinh, chỉ ăn chay, có điều là nói một chút mà thôi?

Đang ở Nhị Thanh âm thầm kỳ quái lúc, kia Đấng Ma chân quân lại nói "Bọn người tu đạo, tu ra sao nói? Người nếu không biết, bản quân nói nhiều cũng là vô ích. Người như biết, vậy liền biết được, thiên hạ này chúng sinh có tội hay không, trọng yếu sao? Thiên Đình phân phong Chúng Tiên thân, vì là cái gì?"

Nhị Thanh nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Lại lại nghe thấy Đấng Ma chân quân nói "Người nếu có thể nghĩ đến thông, liền có câu trả lời, như không nghĩ ra, quyền kia quân nói nhiều cũng vô dụng. Được, hai người các người lại trở về đi thôi! Chớ có ở chỗ này phương ở lâu."

Đấng Ma chân quân vừa nói, theo tay vung lên, một đạo huyền quang bay ra, lại gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch thân hình bị cái này huyền quang lôi cuốn đến, không tự chủ được bay ngược.

Tựa hồ thân thể không bị khống chế một dạng mất thấy bay qua kia núi non trùng điệp, bay về phía kia Bắc Hải.

Thiên Phong đứng đưa, lại quyền không nổi hai người sợi tóc để nguyên quần áo duệ, bởi vì có huyền quang hỗ trợ.

Ở tới gần Bắc Câu Lô Châu Bắc Hải Hải Vực vùng trời, vài toà Tiên Sơn tại trong biển mây hiện lên.

Sóng biển nhận Vân Hải, Vân Hải phù Tiên Sơn. Tiên Sơn hiện thần uy, thần uy diệu Tiên Quang. Tiên Quang thấu sát khí, giết khí phách hiện ngang. Tiêu hán nghe thấy tiếng trống, tiếng trống động Hải Thiên.

Một màn này, đối với hai người đánh vào là tương đối lớn, đặc biệt là trong thị giác đánh vào.

Nhị Thanh thế nào cũng không nghĩ tới, ở vùng trời này bên trên, lại có nhiều như vậy tòa Phù Không Tiên Sơn như không bên trong cái đảo như vậy trôi nổi.

Nhìn kỹ lại, kia Phù Không Tiên Sơn từng ngọn thần quang, mây mù lượn quanh. Nhưng kia thần quang bên trong thật sự lộ ra, lại không phải là kia tường hòa khí, mà là từng cổ một khí xơ xác tiêu điều.

Hai người không tự chủ được bay qua kia Phù Không Tiên Sơn, hướng kia Bắc Hải Hải Vực sâu bên trong lao đi.

Chẳng biết lúc nào, lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch dừng lại lúc, mới phát hiện, bọn họ đã xẹt qua kia Bắc Hải Hải Vực, trở lại Nam Thiệm Bộ Châu địa giới, ngẩng đầu hướng không trung nhìn lúc, thiên tinh còn chưa xuất hiện.

Không tới nửa ngày, bọn họ liền từ Bắc Câu Lô Châu trở lại Nam Thiệm Bộ Châu.

Hai người nhìn nhau, không khỏi nở nụ cười khổ.

Chênh lệch này, không khỏi quá lớn nhiều chút!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Thiên cổ nhất vấn

(hôm nay phỏng chừng cũng là chương một, xin lỗi! Sau này bỏ tức đi!)

Gió biển từ từ, nổi dậy nhỏ Hứa gọn sóng, có hải điều tại trên mặt biển thư triển thân thể.

Nghiêng tai lắng nghe, trừ gọn sóng gồ lên tiếng, còn có phía sau trong rừng núi tiếng thú gào.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch lúc này cũng không nói gì, đều tự suy nghĩ đều tự sự tình.

Nhị Thanh tại cao nhai bên bờ trên một tảng đá lớn ngồi xuống, một cước huyền không đi lại, một cước khúc khởi giẫm đạp ở trên đá, một cái tay cánh tay đưa vào trên đầu gối, nhìn mặt trời chiều ngả về tây.

Đại Bạch đứng ở bên cạnh hần, cùng hần, nhìn kia nổi dậy vì lan mặt biển, cùng với kia sắp hạ xuống chiều tà.

Gió biển phát lên bọn họ tay áo cùng phát sao, bọn họ tựa như đều không biết, cũng không đi quản.

Đã lâu, Đại Bạch nhẹ lướt qua tai tấn mái tóc, nhẹ giọng nói "Sur đệ, người suy nghĩ ra sao?"

Nhị Thanh biết Đại Bạch hỏi vì sao, vì vậy khê thờ dài "Hỏi có cảm giác, lại không thể tin được chính mình suy tư là thật! Nếu thật như thế, vậy bọn ta trước đây kia lần thành tựu, há không uổng là? Vậy bọn ta cùng kia sát nhân đoạt bảo người, lại có gì khác?"

"Ta cũng không thể tin được chính mình suy nghĩ là thật!" Đại Bạch than nhẹ, nhẹ lại nói "Sur đệ là như thế nào suy nghĩ (muốn)?"

Nhị Thanh ngẩng đầu nhìn nghiêng Đại Bạch một cái, nói "Chúng ta tu hành, trừ Trường Sinh, chính là vì tiêu dao, Sur Tỷ muốn thành tiên, vì cũng là đem tới có thể tiêu dao tại giữa thiên địa này đi!"

Đại Bạch gật đầu một cái, khê thờ dài "Lúc trước, ta vẫn cho là, chỉ cần một ngày nào đó có thể đứng hàng Tiên ban, là được được (phải) Trường Sinh, có thể tiêu dao tại trong thiên địa. Nhưng là không ngờ, thật ra thì không cần phải tiên hàng Tiên ban, cũng có thể Trường Sinh tiêu dao. Chẳng qua là địa vị, không bằng những Thần Tiên đó a."

Nhị Thanh gật đầu nói "Trường Sinh tiêu dao phương pháp, chúng ta thật ra thì đã lấy được, chỉ phải tiếp tục như vậy làm từng bước địa tiếp tục tu hành, Trường Sinh đã không phải là mộng. Nhưng yếu vị hàng kia Tiên ban, chịu Thiên Đình Phong ban cho, phi thăng tới kia 36 Tầng Thiên Khuyết đi, liền cần đi kia thiện công."

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, khê thờ dài "Nhưng nếu không thành tiên, chúng ta cuối cùng đều vì Yêu Thân."

Nhị Thanh nghe vậy, có chút im lặng, hần nghe được, lời rõ ràng bên trong, tựa hồ đối với chính mình xuất thân, ít nhiều có chút tự ti. Hoặc là, đây là đông đảo Yêu Loại sâu trong nội tâm đều có đi!

Hoặc nhẹ hoặc nặng!

Bình thường không nhìn ra, nhưng từ trong những lời này, liền có thể cảm giác được.

"Sur Tỷ có thể hay không nghĩ tới, nếu là ta các loại (chờ) thật Thượng Thiên làm Thần Tiên, đem tới Trường Sinh tất nhiên không quá mức vấn đề, nhưng muốn tiêu dao, nhưng lại coi là chuyện khác. Người xem kia thần tiên trên trời, nếu có tiên chức thân vị trong người già, cái nào dám tự mình Hạ Giới du ngoạn?" Nhị Thanh khê thờ dài "Có tiên chức thân vị trong người, lại chốc lát không được rồi. Như vậy Thần Tiên, làm chi có ý nghĩa gì? Đắc đạo thành tiên, là tiêu dao, vì một ngày nào đó có thể làm muốn làm chuyện. Nhưng nếu Thượng Thiên, có thể coi như tiêu dao sao?"

Đại Bạch nghe vậy, cũng là than nhẹ.

Nhị Thanh lại nói "Nếu không cần đi kia thiện công, kia tùy tâm làm là được. Tu Đạo Giả, không nói nhân quả, chỉ nói duyên phận, rồi nảy ra Tu Hành Giả công tham tạo hóa, nhưng lại không được Thiện Đạo, thiện và ác, cũng chỉ trong một ý nghĩ, cũng sẽ không ảnh hưởng tu vi, chỉ cần kỷ đạo tâm đủ kiên định!"

Đại Bạch khê cắn hàm răng, truyền âm nói "Cho nên Thiên Đình Chúng Tiên, vì thù hờ thiên địa trật tự, trăm yêu trừ ma, cũng không bàn về kia yêu thiện hay ác, cũng không bàn về người kia có hay không từng có, chỉ cần này tam giới lục đạo trật tự có thể ổn định xuống đi là được! Sur đệ nhưng là ý tưởng như vậy?"

Nhị Thanh cười khổ, "Sur Tỳ có phải hay không cũng cảm thấy này không thể tin được? Suy nghĩ tí mi vô cùng chi!"

Đại Bạch khẽ thở dài "Sur đệ, người nói, chúng ta trước đây vạn dặm đuổi giết kia Khổ Đạo Nhân, có hay không hơi nghi ngờ tận lực? Làm trái chúng ta Tu Đạo Giả tâm tùy duyên pháp hay?"

Nhị Thanh hỏi ngược lại "Sur Tỳ có hay không trong lòng còn ôm vị kia hàng Tiên ban nghĩ?"

Đại Bạch khẽ thở dài "Sur đệ từng nói, người người tất cả muốn thành tiên. Tuy nói thần tiên trên trời có các loại chỗ bất tiện, nhưng cũng có tựa như nắng đã son nhĩ tiên như vậy tiêu dao thiên địa chi tiên. Như vậy đại muốn, ta thì như thế nào có thể tùy tiện đem chém tới? Sur đệ, như một ngày nào đó có thể đứng hàng Tiên ban,

Người có thể cự tuyệt hay không?"

Nhị Thanh nghe vậy, liền nói "Người sư tỷ kia lại không cần suy nghĩ nhiều. Tuy nói chúng ta vạn dặm đuổi giết kia Khổ Đạo Nhân, là có vì Tu Đạo Giả tâm tùy duyên pháp chi tôn chỉ. Nhưng mà hấn quả thật đáng chết! Lại như muốn leo lên kia 36 Tầng Thiên Khuyết, lại cần đi kia thiện công, giết hấn, lại thuộc thiện công một món!"

Đại Bạch nghe vậy, giữa hai lông mày về lo lắng thoáng giãn ra.

Phảng phất Nhị Thanh khẳng định, càng thêm kiên định trong nội tâm nàng suy nghĩ suy tư.

Nhưng mà, nàng nói tâm là kiên định, nhưng là Nhị Thanh đáy mắt sâu bên trong, lại ẩn núp một vết nghi ngờ. Đúng như trước Đại Bạch hỏi hấn như vậy, như một ngày nào đó sẽ thành tiên, hấn có thể cự tuyệt hay không?

Hấn không biết mình có thể hay không cự tuyệt, nhưng lại nhiều một tia nghi ngờ.

Thành tiên, thật có như vậy tốt đẹp sao?

Xuất thân, thật như vậy trọng yếu sao?

Mà chính là này lâu nghi ngờ, để cho Nhị Thanh đột nhiên nghĩ tới nhân sinh này tam vấn ta là ai? Ta từ đâu tới đây? Ta đem đi nơi nào?

Một câu sau cùng nghi ngờ, để cho Nhị Thanh nhớ tới thứ 2 vấn cùng đệ nhất vấn.

Này đệ nhất vấn, bị vô số nhân dục chi vì thiên cổ hỏi một chút, để cho rất nhiều người thấy đến phát chán, nhưng lại có nhiều người hơn hiểu được, trong này hàm chứa vô số thâm ảo vấn đề triết học.

Nhị Thanh tự nhiên không phải là làm Triết học, nhưng là, cái vấn đề này lại để cho hấn cảnh tỉnh, để cho hấn bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình đang dần dần mất đi tự mình.

Mà để cho hấn dần dần mất đi tự mình nguyên nhân kia, liền đứng ở bên cạnh hấn.

Hấn thích nàng, vì vậy lại mọi chuyện nhân nhượng đến nàng, hai người mặc dù nhìn như tương kính như tân, nhưng nàng muốn làm cái gì lúc, hấn tự nhiên cũng đang yên lặng chống đỡ.

Nàng sự tiến bộ tu vi chậm chạp lúc, hấn sẽ nhớ đến giúp nàng tăng lên; nàng nói tâm bị long đong lúc, hấn sẽ nhớ đến như thế nào giúp hấn lau; nàng tâm tình không tốt lúc, hấn biết dỗ đến nàng; nàng muốn làm cái gì tự do phóng khoáng sự tình lúc, hấn cũng sẽ nghĩa vô phản cố đứng ở trước mặt nàng.

Ung dung mấy chục năm đi xuống, hai người tựa hồ dần dần đã đem này trở thành thói quen!

Nếu không phải việc trải qua chỗ này mọi chuyện, hấn cũng không biết chính mình khi nào có thể cảnh tỉnh!

Rất đột ngột, hấn nhớ tới « Ngộ Không truyền » bên trong, hầu tử nói câu nói kia "Ta muốn này thiên, lại không giấu được ta nhãn. Ta muốn đất này, lại chôn không lòng ta..."

Tu Đạo Giả, tánh mạng Song Tu, nhục thất đi tự mình, này "Tính ". Còn như thế nào tu?

Không thể Minh Tâm Kiến Tính, quay đầu lại, há chẳng phải là toi công dã tràng?

Nghĩ đến này, Nhị Thanh thở phào một hơi, bật cười nói "Trong mộng không biết thân là khách, vào ngay hôm nay biết ta là ta! Sur Tỳ, ta muốn hướng Đông Nam một nhóm, người là về trước Thanh Thành, hay lại là cùng ta đồng hành?"

Đại Bạch hơi nghi hoặc một chút, vì sao Nhị Thanh sẽ phát ra 'Hôm nay mới biết ta là ta' loại cảm khái này. Nhưng là nghe phía sau vấn đề, nàng lại không có chút gì do dự nói "Tự là đồng hành!"

Nhị Thanh nghe vậy cười nói "Nếu như thế, vậy chúng ta liền tới tháng như trên đạo đi!"

Đại Bạch nghe vậy hơi cười cợt, thả ra Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh, còn có hồng Hồ.

Hai người nhảy lên tuần mã, đeo nghiêng chiều tà đi, kéo ra lờng đạo thật dài bóng người.

"Sur đệ, ngươi lần đi Đông Nam, nhưng là cho ngươi kia tiểu Thanh muội muội?"

"Đúng a! Trăm bao năm không thấy, lại là hơi nhớ nhung!"

"Không biết, nàng tính tình như thế nào?"

"Sur Tỷ định sẽ thích!"

"..."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,hòa châu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Nam hạ Giang Nam

(bonus thêm chương -Cám ơn bạn Mastermind8263)

Rảnh rồi nhìn hoa nở hoa tàn, tình quan mây cuộn mây tan. Giục ngựa cùng đi giang hồ, tất nhiên tâm thần sáng khoái.

Hai người đi tiếp tốc độ cũng không nhanh, như nhàn nhã dạo bước, xem non sông tươi đẹp, phẩm thu nguyệt đồng sương.

Đi lúc trên đường, Nhị Thanh lặng lẽ suy diễn một phen tiểu Thanh hiện trạng, mặc dù kết quả cùng lúc trước như cũ, nhưng hẳn vẫn chưa từng giống như ban đầu như vậy không để ý tới, mà là vẫn hướng phương hướng kia đi.

Hướng đạo Thanh Sơn, tối xem sao biển. Vô tình gặp được bảo dược, tiện tay hái. Nếu có Tinh Quái, cũng hành giáo hóa. Mặc dù đi mệnh mông, nhưng cũng xuất sắc.

Từ Bắc Hải bờ phía nam, vượt qua núi non trùng điệp, xuyên qua mệnh mông thảo nguyên, đến kia Hoàng Hà trên bờ sông, hai người lại hoa gần thời gian nửa năm. Khí trời cũng từ mùa hè chói chan, chuyển chỉ hàn đông.

Nhìn vạn dặm tuyết bay, ngàn dặm băng phong, phủ lên một màu trắng, Ngân Xà quanh co, Ngọc Long Kinh Vũ, Nhị Thanh mới biết, nguyên lai hẳn đã từng ra chi sinh địa, đương thời thời tiết, cư nhiên như thế đồ sộ. Đáng tiếc ban đầu hẳn là xả thân, trời đông giá rét vừa tới, lại thân phạm kiệt sức nhanh, nhưng là cùng lần này cảnh đẹp vô duyên.

Ở nơi này dôi mất một mảnh trắng xóa trên vùng đất, Đại Bạch cùng Tuyết Luyện, lại phảng phất dung nhập vào phương thiên địa này một dạng nếu không phải cô ấy là tóc xanh tại trong gió phiêu vũ, còn tưởng rằng nàng biến mất đây!

"Sur đệ, phe kia Thanh Sơn, là ngươi xuất sinh nơi, ngươi không đi nhìn một chút sao?"

Cười ngựa trước khi tại Hoàng Hà bên bờ sông, Đại Bạch chỉ trước bên cạnh phe kia 'Ngọc Long Sơn '. Hỏi.

Nhị Thanh nhìn phe kia bị sương tuyết nhẹ bao Đại Thanh Sơn, cười cười, nhẹ lắc đầu nói "Không đi! Đã hết duyên, cần gì phải tăng thêm phiền nhiễu?"

Dứt lời, Nhị Thanh phóng ngựa chạy băng băng, gấp sơn leo núi, gấp thủy độ thủy.

Như thế như vậy, lại qua nửa năm, từ trời đông giá rét tới mùa hè chói chan, rốt cuộc thấy kia liên tục nước sông.

Thấy cái này ngay cả miền nước sông, thao thao bất tuyệt, Nhị Thanh trong đầu suy nghĩ đến, chính là kia « Tam Quốc Diễn Nghĩa » kia đầu Ca khúc chủ đề « Lâm Giang tiên. Cuồn cuộn Trường Giang đông thế thủy ».

Từ Bắc Hải bờ phía nam, nếu là dùng Đẳng Văn Giá Vụ thuật, tin tưởng không cần mấy ngày liền có thể đến đó, nhưng là bọn hán lại hoa đã hơn một năm thời gian.

Có điều là những thời giờ này nhưng là tổn tương đối giá trị, bởi vì Đại Bạch trên người kia trong bình ngọc, bảo được nhiều vô số, hoàn toàn đủ mở ra một cái Dược Viên.

Ngắm kia liên tục nước sông, sóng cuộn dâng trào, như thất lung ngọc quanh co, Nhị Thanh thả ra lục trúc bè, rồi sau đó hai người người nhẹ nhàng bên trên bè, lại để cho nhị mã một hồ bên trên bè, đến hồng hồ khu bè.

Hồng Lăng đảo cũng chưa từng báo oán, cùng nhau đi tới, nàng cũng là cầm Tuyết Luyện làm lao động tay chân, ngồi chồm hổm ở Tuyết Luyện trên cỏ. Bây giờ đến chỗ này, nàng ra điểm lực, cũng thuộc bình thường.

Hồng Lăng khu này lục trúc bè, đã là muốn gì được nấy, không cần Nhị Thanh giao phó, lại thúc giục pháp lực.

Kết quả lại thấy kia lục trúc bè như mũi tên rời cung, ngự phong lướt sóng đi.

Đại Bạch cười nói "Tiểu hồng Lăng, lại tiết kiệm chút pháp lực, chúng ta không cần như thế đuổi gáp!"

Hồng Lăng bị Đại Bạch nói như vậy, có chút lúng túng đuổi trào gãi gãi hồ mặt, rồi sau đó chậm tốc độ lại, cũng đuổi trào ra dẫu, "Như vậy có thể không?"

Nhị Thanh đứng ở bờ đầu, nhớ lại cười nói "Không cần gia tốc, nước chảy bèo trôi là được."

Bè trúc theo ba đi, không lâu lắm, lại đi vào nước chảy xiết nơi, gặp hai bờ sông Nhai cao vách tường hiểm.

Bè theo thủy đi, Thanh Sơn bay ngược, ngẫu nhiên nghe vượn tung tin động, cũng có hổ gầm sơn lâm.

Giang phong từ từ, sườn dốc từng bách lã chã. Chim nhẹ nhàng, đề âm thanh vui mừng mình không dứt.

Chẳng biết lúc nào, bè trúc theo dòng chảy chuyển qua mấy tầng sơn loan, sườn dốc không nữa, phía trước tầm mắt trở nên trống trải, phía trước thủy thể tuy có chậm lại, nhưng lại như cũ cuộn cuộn cuộn cuộn.

Nhị Thanh gặp nhiều chút, trong miệng không khỏi ngẫm "Cuộn cuộn Trường Giang đông thệ thủy, lãng hoa đào tấn anh hùng. Thị phi thành bại chuyển đầu không. Thanh sơn như trước ở, vài lần tây dương hồng."

Lúc này chính trị mặt trời chiều ngã về tây, cuối cùng đôi câu đảo cũng hợp với tình thế.

Chẳng qua là Đại Bạch còn là tò mò nói "Sur đệ thơ này, mặc dù ý cảnh thượng tầng, nhưng đối với ý vào công chinh phương diện lại cảm giác có chút không được tự nhiên, hay không còn có hạ khuyết?"

Nhị Thanh nghe vậy lại cười nói "Là có hạ khuyết! Có điều là thơ này nhưng không cho ta làm, đây là ta năm đó du lịch lúc, từ một ít người kể chuyện nơi đó nghe tới,

Nói là ban đầu Hán Mạt Tam Quốc Tam Phần Thiên Hạ chuyện. Hạ Bán Khuyết là như vậy tóc trắng ngư tiểu giang bãi bên trên, quán nhìn Thu Nguyệt gió xuân. Một bình rượu đục vui gặp nhau. Cô kim bao nhiêu chuyện, cũng trả đàm tiếu bên trong."

Đại Bạch phiêu hướng bè đầu, đứng ở Nhị Thanh bên người, bên đầu nhìn hán một cái, nói "Tu Hành Giả có thể tới hồng trần luyện tâm, sur đệ chẳng lẽ là muốn đi kia hồng trần quan trường đi một lần, xuất tướng nhập tướng?"

Nhị Thanh lắc đầu bật cười, nói "Tựa như ta ngưoi bực này ngưoi trong tu hành, hay lại là Yêu Thân, như đi chỗ đó quan trường đi một lần, vậy liền cùng truyền loạn thiên địa trật tự không khác, không cần bao lâu, liền có thiên binh thiên tướng Hạ Giới lùng bắt chúng ta những thứ này yêu nghiệt. Lại nếu muốn hồng trần luyện tâm, cũng không cần đi chỗ đó quan trường."

Ngừng lại, hán lại nói "Huống chi, bây giờ kia trên triều đình, thực hành hay lại là kia Cửu Phẩm công bằng chính trực chế. Tựa như chúng ta những thứ này vô môn đệ xuất sinh chi 'Ngươi'. Há có thể xuất tướng nhập tướng?"

"Ngươi sur đệ kia tốt như vậy háo ngấm lên loại này thơ tới?"

Nhị Thanh lúng túng ho nhẹ, nói "Ta đây không phải là bắt chước một chút những thứ kia văn nhân mặc khách văn nhả khí mà! Ngưoi xem, ta như đeo lên tên văn sĩ kia biện quan, có phải hay không rất có văn sĩ phong thái?"

Đại Bạch mỉm môi cười nói "Vậy cũng được! Nhà chúng ta sur đệ, văn tài cũng không khiếm tốn những sĩ từ kia."

Nhị Thanh nghe vậy, bật cười lắc đầu.

Không lâu lắm, lại gặp trên mặt sông, thuyền bè lui tới, qua lại như thoi đưa. Nhị Thanh thấy vậy, một đạo chướng nhãn pháp đánh vào dưới chân bè trúc, để cho người ngoài gặp này bè trúc lúc, chỉ đem kỳ trở thành tâm thường thuyền nhỏ.

Như thế như vậy, ngược lại cũng không gặp có ai tới quấy rầy bắt chuyện bọn họ.

Thuận nước sông mà xuống, chỉ hai cái ngày đêm, hai người liền tới đến một nơi bến tàu, tại bến tàu trong người đi đường nghe được, nơi này chính là kia Trấn Giang Huyện, này Huyện có nơi Kim Sơn Tự, hương hỏa cường thịnh.

Nhị Thanh mở ra giữa chân mây thụ nhãn, tại phía bên phải phía trước thấy xa xa có Phật quang minh mông chiếu kim huy, Đàn Yên lượn lờ đằng Bích Tiêu. Phương hướng kia, chính là mọi người trong miệng nói Kim Sơn Tự chỗ phương hướng.

Thấy vậy, Nhị Thanh trong lòng ít nhiều có chút cổ quái cảm giác.

Chắc hẳn, Đại Bạch cũng sẽ không tin tưởng, nếu theo truyền thuyết kia có sự tiếp tục phát triển, trong đó nếu không có biến hóa, mấy trăm năm sau, nàng sẽ bị kia đại hòa thượng Pháp Hải trấn tại phe kia tháp hạ hai mươi năm đi!

Nhưng mà, nếu hẳn đã đi tới phía thế giới này, tham dự vào những thứ này trong chuyện thần thoại xưa đến, đó chính là một cái biến số, hẳn có thể trở mặt nhìn nàng tạo kia kiếp nạn sao?

Hắn lắc đầu một cái, nhẹ mắt cười lên, mấy trăm năm hậu sự, lúc này suy nghĩ nhiều ích lợi gì?

"Sư đệ sao? Có cái gì không đúng sao?"

Đại Bạch gặp Nhị Thanh lắc đầu bật cười, liền hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu nói "Không có gì, chỉ là muốn đến thứ nhất trò cười!"

"Là cái gì trò cười?"

"Một cái thông minh nữ tử, ở lâm vào bể tình sau, làm rất nhiều chuyện ngốc nghếch cố sự!"

"..."

Thấy Đại Bạch có chút mộng, Nhị Thanh không khỏi lần nữa bật cười.

Lại nói, Đại Bạch quả thật rất thông minh, cũng rất nhân thiện, nhưng khi nàng lâm vào bể tình sau khi, lại làm ra 'Thủy mạn Kim Sơn' loại này xung động chuyện ngốc nghếch, có thể thấy 'Ái tình khiến người ngu dốt' lời này, vẫn có một đạo lý của nó.

Nhị Thanh một bên chế cổ sự, chọc cho Đại Bạch hướng hắn truyền đi xem thường, chọc cho Nhị Thanh cười ha ha.

Hai người tại Trấn Giang đăng nhập, rồi sau đó giục ngựa xuôi nam.

Không ra hai ngày, lại tới Hàng Châu Tây Hồ.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiếu,kim đầu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Tây Hồ Thủy Quân

Lúc này chính trị mùa hè chói chan, du khách chen vai sát cánh, lui tới như dật cừi, bên đường vô số bạn hàng, đồ trang sức vật kỷ niệm, đặc sắc ăn vặt vân vân, vì vậy tiếng rao hàng tiếng, cũng là liên tiếp.

Đại Bạch thu hồi Tuyệt Luyện cùng Dạ Ảnh, trong ngực ôm hồng hồ, trên mặt che khăn trắng, đi theo Nhị Thanh bước chân, hành tẩu ở này trong đám người. Có điều là hai người tất cả không tầm thường người, chỗ đi qua, người đi đường tự tránh, cũng không có cái loại này không chỗ đi cảm giác.

Đi tới kia Tây Hồ khu vực, gặp bờ hồ dương liễu y y, theo phong khinh dương.

Mặt hồ sóng gợn lăn tăn, điệu vịnh điểm Ngâm Tĩnh. Trong hồ du thuyền lui tới rất nhiều, có du khách tại trong thuyền cất cao giọng hát, cũng có văn nhân mặc khách vào trong đó múa bút làm mực.

Mắt nhìn bên người Đại Bạch, Nhị Thanh bao nhiêu có loại cổ quái cảm giác.

Ở truyền thuyết kia bên trong, Đại Bạch lần đầu tiên tới đây Tây Hồ lúc, là tiểu Thanh phụng bồi, mà tới đây mục đích, là tới tìm nàng ân nhân Hứa quan nhân.

Mà bây giờ, Đại Bạch trước giờ mấy trăm năm trước tới đây Tây Hồ, nhưng là phụng bồi sư phụ nàng đệ đến, tới mục đích, không phải là bởi vì nàng ân nhân, mà là bởi vì sư phụ nàng đệ xà tiểu muội tiểu Thanh.

Chẳng qua là không biết, xà này tiểu muội tiểu Thanh, có phải là truyền thuyết kia bên trong tiểu Thanh?

Loại sự tình này, Nhị Thanh mình cũng không hiểu nổi.

Nhưng bất kể có phải hay không là, tiểu Thanh đều là hán xà tiểu muội.

Nhị Thanh đã quyết định chủ ý, mặc kệ tiểu Thanh có hay không xuất quan, hán cũng lại ở chỗ này một mực chờ nàng. Đợi nàng sau khi xuất quan, liền đem nàng nhận được Thanh Thành Sơn đi, một đồng tu hành.

Lần này Bắc Câu Lô Châu chuyển đi, để cho Nhị Thanh mình bạch rất nhiều, mà rất đại thu hoạch, ngược lại không phải là Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương cái đó Túi Càn Khôn.

Tuy nói kia trong túi càn khôn, có vô số bảo bối, để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch ngạc nhiên, chính là kia đoá hoa năm màu bên trong mang bầu Âm Dương Nhị Khí. Bọn họ thậm chí cũng không biết, kia hoa năm màu rốt cuộc là gì xuất xứ, như thế nào tạo ra kia Âm Dương Nhị Khí?

Nhưng bọn họ đều hiểu, ban đầu Đấng Ma chân quân nói, bọn họ như có thể đem bồi dưỡng được, có lẽ đem tới sẽ là một trận tạo hóa, chỉ, chắc là này đoá hoa năm màu.

Này hoa năm màu, cũng có thể xưng là Ngũ Hành hoa, bởi vì kia Ngũ Sắc trong cánh hoa, Ngũ Hành Chi Khí Tương Sinh tương phụ, sinh sôi không ngừng. Mà nhụy hoa kia bên trong Âm Dương Nhị Khí, chính là do này trên mặt cánh hoa Ngũ Hành Chi Khí diễn hóa tới, lấy Ngũ Hành phản diện âm dương.

Trừ lần đó ra, ở đó trong túi càn khôn, các loại bảo bối vẫn vô số, có pháp bảo, cũng có bảo được, cũng có tiên khoáng vân vân. Có thực dụng loại, cũng có thưởng thức loại.

Thậm chí Nhị Thanh còn ở trong đó thấy một khối Cực Hàn Thiết Tinh, kia Cực Hàn Thiết Tinh bên trong, hàm chứa một cỗ Huyền Âm khí, hoàn toàn có thể dùng tại tầng lên Nhị Thanh cùng Đại Bạch Thiên Địa Huyền Hoàng song kiếm.

Nhưng mà, theo Nhị Thanh, này đều không phải là trọng yếu nhất.

Hán hiểu được, chuyển này rất đại thu hoạch, hán là chính mình lần nữa mình bạch tự mình.

Người bình thường ở yêu bên trong mất đi tự mình, cũng sẽ trở nên bất trí, thậm chí có thể sẽ làm ra một ít ngu xuẩn sự tình tới. Nếu là người trong tu hành mất đi tự mình, kia sẽ như thế nào?

Vì vậy, Nhị Thanh mơ hồ hiểu được, người trong tu hành phần lớn đều không tìm một nửa kia, có lẽ đây cũng là nguyên nhân ở trong một trong đi!

Bởi vì hai tình cảm cá nhân nồng tới trình độ nhất định, liền sẽ cho người 'Quên mình'. Mà 'Quên mình'. Nhưng lại không giống Phật gia 'Quên mình'. Loại này 'Quên mình'. Tương đối, trong mắt chỉ có chính mình một nửa kia. Phật gia 'Quên mình'. Đó là lấy độ chứng sinh vi kỷ niệm.

Có điều là có thể đạt tới loại cảnh giới này, cũng không nhiều. Đạt tới, vậy liền thành Phật.

Thiên hạ tầng chúng biết bao hơn nhưng Tây Thiên Phật Đà có bao nhiêu?

Đang lúc đánh giá, chợt thấy gió nổi lên, không trung mây đen ngay lập tức mà tụ, muện lồi trận trận.

Người đi đường vội vã, bôn tẩu giả cũng có, vội thu than giả cũng có, kêu tiếng quát liên tiếp.

Duy Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhị người thần sắc thông thả điềm đạm, đón gió đứng ở Tây Hồ bờ, xem này phương non sông tươi đẹp, rất nhiều 'Rảnh rỗi nhìn gió thổi mưa chợt tới, lãnh đạm ngắm giang hồ khói sóng lên' tiêu sái.

Tháng sáu mưa, nói đến liền tới.

Không trung duyên vân lật mực, bạch vũ như mũi tên xâm nhập. Mưa rơi lá sen lả chã, ngọc hồ khói sóng dâng lên.

Nhị Thanh từ trong túi càn khôn móc ra lục trúc bè, hướng hồ kia bên trong ném một cái, rồi sau đó hai người nhị mã một hồ người nhẹ nhàng bên trên bè. Bè trúc ung dung, phá vỡ mưa gió, hướng hồ kia bên trong phiêu nhiên đi.

Gió kia mưa mặc dù nhanh, lại ướt không bọt họ thân thể.

Đi tới sâu bên trong, mưa bụi mông mông bên trong, chợt thấy nước hồ cuộn cuộn, tựa như có đồ vọt ra khỏi mặt nước.

Hồng hồ ở Đại Bạch tỏ ý hạ, đem lục trúc bè lơ lửng tại trên mặt hồ.

Đào mất, lại gặp nước hồ phá vỡ, một đạo thân ảnh tại trong hồ vọt ra khỏi mặt nước, thân ảnh kia, mặc lục y, yêu kiều thướt tha, mắt ngọc mảy ngài, hắc phát lung lay. Gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch, liền nói "Không biết nhị vị đạo hữu tới bán quân này Tây Hồ, có gì muốn làm?"

Đại Bạch nhìn về phía Nhị Thanh, phảng phất đang hỏi "Nàng không phải là người kia tiểu Thanh muội muội chứ?"

Nhị Thanh mỉm cười nói "Nữ quân chính là này Tây Hồ Thủy Quân? Tại hạ họ Sầm, vị này là nhà ta Bạch sư tỷ, ta hai người tại Thanh Thành Sơn tu hành, bây giờ Du Lịch đến đây, nghe thấy Tây Hồ mỹ, chuyên tới để xem một chút!"

Nghe được Nhị Thanh nói như vậy, đàn bà kia trong bụng có chút thờ phào, nhẹ lại nói "Như thế, xin nhị vị chớ có ở chỗ này ở lâu, này phương thủy vực, ngày gần đây khá không yên ổn!"

Đại Bạch cùng Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi nhìn nhau, đều có nhiều chút kinh ngạc.

Nhị Thanh liền hỏi "Thủy quân thế nào nói ra lời này?"

Kia Tây Hồ Thủy Quân nói "Kia sông Tiền Đường ở mấy tháng trước, tới một cái Hà Yêu, pháp lực rất là không ai, kia sông Tiền Đường Tiểu Long Vương hàng hắn không dùng được, liền tới tìm ta, hợp ta hai người lực, vẫn hay lại là hàng không dùng được hắn. Tiểu Long Vương vì vậy thượng bảm Thiên Đình, nhưng hôm nay mấy tháng đi qua, Thiên Đình cũng không phải Thiên Binh trên trời hạ xuống Hạ Giới lùng bắt. Có điều là nghĩ đến, chắc nhanh. Nhị vị như lưu ở chỗ này..."

Nàng vừa nói, mắt nhìn hai người.

Nàng có thể mơ hồ cảm giác trên người của hai người có nhàn nhạt Yêu Khí. Bực này yêu quái, Tu Hành Chi Pháp nhất định là chính tông, nhưng yêu chính là yêu, nàng đã từng là Yêu Thân, biết yêu quái tu hành không dễ, tự nhiên không muốn thấy tựa như Nhị Thanh cùng Đại Bạch loại này Yêu Loại, vô duyên vô cớ bị thiên binh thiên tướng địa giết.

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, lại thấy Đại Bạch hỏi "Kia Hà Yêu là tu vi thế nào? Có từng làm hại tứ phương? Lấy nữ quân tu vi, thêm nữa tiền kia đường Long Vương, cũng địch hắn có điều là?"

Tây Hồ Thủy Quân khẽ thở dài "Kia Hà Yêu cũng cân nhắc Địa Tiên chi lưu, chẳng qua là kỳ trời sinh liền có Ngự Thủy thần thông, vu thủy bên trong càn là lực đại vô cùng, ngay cả sông Tiền Đường Tiểu Long Vương đều không phải là kỳ địch thủ."

Ngừng lại, nàng lại nói "Vài ngày trước, hần si mê một nhân loại phụ nhân, thừa dịp phụ nhân kia nam nhân tại sông Tiền Đường bờ xem triều lúc, đem kéo vào trong nước, chìm vào đáy sông. Rồi sau đó hóa thành đàn ông kia, đi tìm phụ nhân kia. Phụ nhân kia phát hiện kia Hà Yêu không phải là kỳ nam nhân, lại cự chi, có thể vừa có thể làm sao kia Hà Yêu như thế nào? Vì vậy phụ nhân kia dễ dàng cho ta kia trước tượng thần yêu cầu cầu mong. Sau đó mới biết, sông Tiền Đường Tiểu Long Vương đã cứu đàn ông kia, nhưng lại cảm kia Hà Yêu không thể làm gì, liền báo lên Thiên Đình."

Nhị Thanh bừng tỉnh, nhớ tới Bắc Câu Lô Châu chuyện, phỏng chừng Thiên Đình nhất thời không có thể kịp phản ứng, tất cả là bởi vì phe kia đại chiến đi! Bây giờ, phe kia đại chiến đã kết thúc một năm, trên trời cũng đã qua một ngày, chắc hẳn tới đây phương địa vực Hàng Yêu, chắc sẽ không quá lâu.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiếu,kim đậu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Thật là nàng sao

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, Nhị Thanh lại hướng kia Tây Hồ Thủy Quân mỉm cười ôm quyền, nói "Đa tạ nữ quân báo cho chúng ta những việc này, nếu như thế, chúng ta này lại cáo từ!"

Kia Tây Hồ Thủy Quân gật đầu một cái, mà hậu thân hình chuyển một cái, chìm vào trong nước.

Tà phong mưa giông như cũ, mặt hồ bề gọn điểm một cái, sương mù vẫn mê mông, phảng phất mới vừa rồi kia Tây Hồ Thủy Quân không từng xuất hiện.

Ở Nhị Thanh tỏ ý hạ, Hồng Lăng pháp lực bay vọt, lục trúc bề vạch nước đi, khoảnh khắc liền từ kia mưa bụi mê mông bên trong Tây Tử Hồ xuyên qua, đi tới bờ hồ bên kia.

Nhị thu hồi bề trúc, hai người một hồ lại cười ngửa mà đi.

Mưa gió bay tới trước mặt bọn họ lúc, lại tự bản thân phân hướng hai bên.

Đại Bạch hỏi "Sur đệ vì sao không ra tay giúp kia Tây Hồ nữ quân cùng tiền kia đường Tiểu Long Vương? Tuy nói thế gian chuyện bất bình đông đảo, chúng ta suy nghĩ (muốn) quân cũng không quân được, nhưng nếu gặp, chính là duyên phận!"

Nhị Thanh lắc đầu nói "Thứ nhất chúng ta không biết tình huống, cũng không biết sự tình thật giả; thứ hai, thiên binh thiên tướng buông xuống, chúng ta hay lại là không phải cùng đối mặt cho thỏa đáng, dù sao chúng ta vì Yêu Thân, ai ngờ kia Hạ Giới thiên binh thiên tướng, là có phải giống như những Thần Tiên đó như vậy thông tình đạt lý? Thứ ba, này phương địa vực dân số dày đặc, nếu thật cùng với đánh nhau, không cần thận ảnh hưởng đến người vô tội, người nào chịu trách nhiệm đắc tội?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi gật đầu nói "Sur đệ nói thật phải, ngược lại ta suy nghĩ không chu toàn!"

Nhị Thanh cười cười lắc đầu, nói "Sur Tỷ chẳng qua chỉ là mang lòng nhân thiện, ghét ác như cừu, không đành lòng thấy kia Hà Yêu làm hại thế gian a. Có điều là Sur Tỷ cũng không cần lo lắng, tựa như ban đầu ta như vậy nhiều loạn thiên tượng cũng có thể chiêu tới thiên binh thiên tướng Hạ Giới, phương này Yêu Ma làm hại, Thiên Đình há có thể ngồi nhìn mặc kệ?"

Đại Bạch bị Nhị Thanh thổi phồng có chút xấu hổ, nhẹ nói sang chuyện khác, hỏi "Sur đệ có thể hay không tính qua người kia tiểu Thanh muội muội hiện ở phương nào?"

Nhị Thanh nghe vậy, thần giác có chút Dương Dương, nhẹ nói "Tính qua, lần đi lại vượt qua hai tòa sơn lại đến. Chẳng qua là không biết nàng có gì tạo hóa, cũng không biết nàng bây giờ tu vi như thế nào! Càng là không biết, nàng khi nào mới có thể xuất quan!"

Đại Bạch nghe vậy, gật đầu một cái, rồi sau đó giục ngựa đi.

Vó ngựa đạp nát mưa rơi, chạy đi, như kiếm phá vỡ màn mưa, phong thanh lăm lăm. Tóc xanh quần tay áo, bay lượn đang lúc, vu trường không bên trong lưu vết, như ảnh tùy hành.

Tháng sáu mưa, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Mưa gió dần dần nghỉ, vân khai vụ tán, mây mù như sa, lung lay miểu miểu, mê mông son lâm.

Nhị mã đưa cổ hí dài, đạp lăm đi, như thiên mã hành không.

Lúc Nhị Thanh cùng Đại Bạch giục ngựa vượt qua hai tòa sơn, tại một nơi Đại Sơn trước dừng lại lúc, mưa lớn đã dừng lại, chỉ có lá hạt châu rơi trong rừng, lã chã có tiếng.

Hai người xuống ngựa, ngắm kia Thanh Sơn, núi kia tuy không phải tuần kỳ hiểm độc, nhưng cũng liên miên chấp chùng, sơn loan nặng nề, rừng rậm diệt diệt, nguyên thủy mệnh mông. Mới vừa chịu được mưa gió lẽ rửa tội, lộ ra thanh tân khí tức.

Chỉ là vừa trải qua một phen mưa gió, nhưng là không nghe thấy kia tiếng thú gầm, chỉ có chim ở giữa rừng khinh minh, cất tia trên người hơi ướt lông chim.

Hai người nhìn nhau, hướng trong rừng bước đi, chỗ đi qua, cỏ cây như có linh như vậy, hướng hai bên tách ra, nước mưa xuyên thấu qua lá kê hồ, rơi xuống, lại bị một cỏ vô hình khí văng ra.

Có chim biết người vào rừng, kinh minh lên. Ẩn núp ở trong bóng tối dã thú, mặc dù gặp hai người này nhị mã một hồ xâm phạm lãnh địa, nhưng lại cảm thấy không phải dễ trêu, chỉ ở nơi cỏ hòng gầm nhẹ cảnh cáo.

Có điều là hai người nhưng là không có đi để ý tới những thứ này chim bay thú chạy, chẳng qua là đi lững thững.

Không lâu lắm, hai người đi bộ đến giữa sườn núi, tại kia nơi giữa sườn núi, gặp một tảng đá lớn, trên đá lớn rêu xanh mơn mơn, cỏ đẳng leo treo, hai bên cỏ mọc chọc trời.

Nhị Thanh nhìn cự thạch kia, khê hô giọng, đối với Đại Bạch nói "Chính là nơi đây!"

Chẳng qua là, phía sau trong động hơi thở kia, thật là nàng sao?

Đang nói, hai người bỗng nhiên nhớ lại, lại gặp một đạo thân ảnh lướt dọc tới, lung lay miểu miểu, bằng hư ngự phong. Lần đầu gặp lúc còn ở một toà

khác đỉnh núi, trong chớp mắt, lại đã tới trước mắt hai người.

Nhìn kỹ lại, phát hiện thân ảnh kia chính là kia trước cùng bọn chúng từng đàm thoại Tây Hồ Thủy Quân.

"Không biết nhị vị đạo hữu tới đây làm thế nào?"

Lúc này,

Kia Tây Hồ Thủy Quân sắc mặt đã có chút lạnh tuẩn, không giống trước như vậy hữu hảo, rất nhiều không một lời cùng liền muốn động thủ cảm giác.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, tất cả hơi nghi hoặc một chút, không biết này Tây Hồ Thủy Quân vì sao đối với hần hai người địch ý tăng nhiều. Vì vậy hai người cũng không khỏi âm thầm cảnh giác.

Này Tây Hồ Thủy Quân tu vi nhìn, so với bọn họ, còn hơi có không kịp, nhưng nằng dù sao cũng là Thiên Đình Sách Phong Thủy quân, cùng những thứ kia son tinh dã không lạ cùng.

Nhị Thanh hơi nghi hoặc một chút, mảy kiếm hơi cau lại, rồi sau đó ôm quyền mỉm cười nói "Nữ quân lời này nhưng là để cho ta có chút kỳ quái, nữ quân chính là kia Tây Hồ hồ quân, chúng ta tới đây du sơn, nhưng là cùng nữ quân có gì liên quan? Chẳng lẽ là, nữ quân đem ta hai người trở thành là những ác nhân đó đi!"

Kia Tây Hồ Thủy Quân nhìn thẳng Nhị Thanh, đã lâu, mới nói "Nơi đây là ta một vị văn bối bế quan đất tu hành, còn hy vọng nhị vị cho ta nhất điểm tình cảm, đến nơi khác dạo chơi đi!"

Nhị Thanh nghe vậy, mảy kiếm khinh蔑, hỏi "Nữ quân vậy văn bối, nhưng là một cái Thanh Xà?"

Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy, Hạnh mắt không khỏi đông lại một cái, khẽ mắng "Nhị vị, các ngươi tới đây, rốt cuộc vì sao? Nếu là muốn đánh ta đây văn bối chủ ý, vậy thì đừng trách ta không khách khí!"

Nhị Thanh nghe vậy cười khẽ khoát tay, nói "Nữ quân hiểu lầm!"

Hần vừa nói, thân hình chuyển một cái, hiện ra bản thể, hóa thành một cái Tiểu Thanh Xà, treo ở Đại Bạch hai bờ vai, đầu rắn ở Đại Bạch vai trái nơi ngẩng lên, miệng nói tiếng người nói "Hơn trăm năm trước, ta cùng với Tam Muội tiểu Thanh tách ra, Ly Sơn tầm đạo, chịu được hơn trăm năm tu hành, tại mấy chục năm trước trở về tìm nàng, lại phát hiện nàng lấy Ly Sơn mấy chục năm. Sau khi được thôi toán, biết nàng tại phương này bế quan tu hành. Mà nay trái phải vô sự, liền tới tìm nàng, cũng không biết, nữ quân vì sao nhận thức ta kia Tam Muội vị văn bối?"

Nhị Thanh vừa nói, lại xoay người biến là thân người, hướng kia Tây Hồ Thủy Quân ôm quyền xá.

Mặc dù Nhị Thanh nói như vậy, nhưng là kia Tây Hồ Thủy Quân nhưng cũng không dám tin hết, mà Nhị Thanh thật ra thì cũng có chút không dám tin hết này Tây Hồ Thủy Quân nói như vậy. Hần không biết này Tây Hồ Thủy Quân ra sao tính tình, như vậy chiếu cố tiểu Thanh, có hay không có...khác nguyên do, dù sao nàng là Thủy Thần, mà tiểu Thanh là yêu.

Kia Tây Hồ Thủy Quân có chút trầm ngưng hạ, nói "Nhị vị hãy theo ta tới!" Nàng vừa nói, xoay người vọt người ngư phong đi.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, nhìn nhau, cũng vọt người theo sát đi.

Nhị mã một hồ thấy vậy, cũng theo sát đi.

Nhưng mà, đang lúc bọn hần vọt người lúc rời đi, ở cự thạch kia phía sau sơn động sâu bên trong, một cái thân thể thô như cự hạc, thân dài có hơn trăm trượng, toàn thân Bích Thanh, lân giáp như ngọc, vòng tại một cái lĩnh khí hòa hợp Linh Huyết bên trên, nhắm mắt tu hành Thanh Xà, tựa như có cảm giác, đột nhiên mở ra mắt rắn.

Xà mí mắt, trời sinh sẽ không nhắm mắt, nhưng là cặp kia mắt rắn bên trên, lại có một tầng bạc mô, bạc mô che lại, tựa như cùng nhắm mắt.

Con rắn kia mắt trời sinh liền dẫn một cỗ lạnh lùng và vô tình, lạnh lùng quét nhìn một vòng, cảm ứng một phen sau khi, như là không phát hiện hung hiểm gì, lại một lần nữa nhắm lại, khôi phục yên lặng.

Nếu là Nhị Thanh biết, phỏng chừng sẽ trực tiếp xoay người trở lại.

Đáng tiếc, hần cũng không biết, mà là theo chân kia Tây Hồ Thủy Quân đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,kim đậu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Phi tiên phương pháp

Nhị Thanh tất nhiên không biết chính mình bỏ qua cái gì, chẳng qua là mang theo nghỉ ngơi, cùng Đại Bạch đồng thời, đi theo kia Tây Hồ Thủy Quân, hướng kia Tây Từ Hồ bay lên đi.

Ba người nhị mã một hồ đi tới kia bên hồ Tây Từ, Tây Hồ Thủy Quân lại dừng lại, cũng không dự định xin bọn họ đi cô ấy là Thủy Phủ ngồi một chút, mà là ở hồ kia bờ trên đường nhỏ đi lại.

Sau cơn mưa bên hồ Tây Từ, lục ẩm mạnh mẽ xanh biếc, trong gió thì cảm thấy ẩm ướt, dương liễu theo gió phiêu lãng, có giọt nước chiều xuống, bên đường cỏ xanh nhẹ lay động, dần dần ướt người đi đường giày vải.

Vì vậy lúc này cũng không có bao nhiêu người đi đường, ba người nhị mã, lại có vẻ hơi nổi bật.

Kia Tây Từ Hồ thủy quân yên lặng biết, hỏi "Không biết nhị vị đạo hữu sư thừa người nào?"

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, mỉm cười nói "Chúng ta đều vì Ly Sơn Lão Mẫu Tọa Hạ Đệ Từ!" Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói "Không biết nữ quân là như thế nào cùng ta kia Tam Muội quen biết?"

Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy, tâm lý có chút thờ phào, nói "Nguyên lai nhị vị đạo hữu là Cổ Tiên môn hạ cao đồ, khó trách tu vi thâm hậu như vậy!"

Ly Sơn Lão Mẫu vị này Cổ Tiên, thiện tên gọi bên ngoài, thân là Thần Tiên, này Tây Hồ Thủy Quân lại làm sao có thể không biết? Có thể được vị này Cổ Tiên công nhận, cũng thu làm đệ tử, Tây Hồ Thủy Quân hiểu được, này nhị vị đạo hữu không phải là cái loại này làm xằng làm bậy chi yêu. Này đây, trong bụng tự nhiên cũng lại thờ phào.

Mà nghe được cái này dạng lời, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều không khỏi trong lòng than nhẹ.

Ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu, thân là Yêu Tu, tựa như bọn họ chút tu vi này, liền kêu thâm hậu. Nhưng là ở đó Bắc Câu Lô Châu, tựa như bọn họ bực này tu vi già, đây chính là nhiều không kể xiết.

Có điều là suy nghĩ một chút cũng quả thật không thể so sánh, ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu, cũng không tựa như kia Bắc Câu Lô Châu như vậy tùy ý có thể thấy tiểu yêu. Ở bên này, có thể thấy một ít sinh ra linh trí Tinh Quái cũng không tệ.

Mà nguyên nhân cũng đơn giản, một khi xuất hiện cái gì Đại Yêu, những Đại Yêu đó hơi chút làm hại, lập tức liền có thiên binh thiên tướng Hạ Giới lùng bắt, những cái này Đại Yêu, há lại dám tùy tiện làm hại?

Nếu muốn làm hại, đó cũng là lạng lẽ tiến hành, không dám trắng trợn.

Lại, coi như không vì tai họa, cũng phải đề phòng những thứ kia vân du bốn phương lão đạo, đặc biệt là Tây Thục Kiếm Các những cái này Lão Tật Mao nhóm, một khi đụng phải những lão gia hỏa kia, vậy coi như không để nói chuyện như vậy.

Kia Tây Hồ Thủy Quân khẽ thở phào, yên lặng biết, nói "Đại khái ở 100 năm trước, một cái Thanh Xà đi tới ta đây Tây Hồ, ta vốn tưởng rằng, đây là một cái phổ thông Thanh Xà. Không nghĩ, nó lại khá hiểu tính người, còn nhận biết nhân loại văn tự, nhìn thấy ta lúc, liền muốn bái ta làm thầy, còn đưa lên một quyển nó tình cờ lấy được Đạo Thư Tàn Quyển « Phi Tiên Pháp » ..."

« Phi Tiên Pháp » ? !

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, hoàn toàn không biết này 'Phi Tiên Pháp' là vị cao nhân nào thật sự chú.

Tây Hồ Thủy Quân nhìn hai người vẻ mặt nghỉ ngơi, liền nói "Kia « Phi Tiên Pháp », nghĩ đến hẳn là kia Tịnh Minh Đạo tổ sư Hứa chân quân thật sự chú thích, toàn danh hẳn là « Phi Tiên Độ Nhân Kinh »."

Tịnh Minh Đạo tổ sư Hứa chân quân? !

Nhị Thanh suy tư hạ, mới nhớ tới, vị này Hứa chân quân là người ra sao. Tại hẳn kia trí nhớ kiếp trước bên trong, còn có quan hệ với vị này Hứa chân quân phim truyền hình cổ sự.

Chẳng qua là Nhị Thanh có chút kỳ quái, 'Bạch Xà truyện' bên trong, tiểu Thanh tu công pháp, là kia « Phi Tiên Độ Nhân Kinh » sao? Thấy thế nào đều cảm thấy không giống a!

Hoặc là, ở gặp phải Đại Bạch sau khi, tiểu Thanh lấy được Đại Bạch giáo thụ, chuyển tu công pháp?

Hay hoặc là, truyền thuyết kia bên trong tiểu Thanh, căn bản thì không phải là cái này tiểu Thanh?

Không nghĩ ra Nhị Thanh, âm thầm lắc đầu, đem ý tưởng này ném ra khỏi đầu, rồi sau đó hỏi cái kia Tây Hồ Thủy Quân, "Như thế, nữ quân lại được ta kia Tam Muội sư tôn?"

Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy, lắc đầu một cái, cười khò nói "Ta đây điểm thường tu vi, sao dám qua loa dạy hư học sinh? Lại tiểu Thanh có Tịnh Minh Đạo tổ sư 'Phi Tiên Pháp '. Tuy nói là Tàn Thiên, nhưng là xem như cùng kia Tịnh Minh Đạo tổ sư hữu duyên phận, ta há có thể tùy tiện đoạn nhân duyên pháp?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi gật đầu một cái.

Nghĩ đến, này Tây Hồ Thủy Quân tuy nói là thủy thần, nhưng pháp lực tu vi so với lên kia Hứa chân quân, định còn kém hơn rất nhiều. Dù sao kia Hứa chân quân,

Nhưng là đắc đạo Thăng Tiên người, tu vi nhất định là Thiên Tiên trên.

Mà trước mắt này Tây Hồ Thủy Quân, Nhị Thanh cũng cảm giác mình có thể cùng nàng đấu một trận, thậm chí là lực áp nàng. Như thế vừa so sánh với, tu vi chênh lệch lại đi ra.

"Không biết, ta kia Tam Muội, bế quan bao lâu?"

Tây Hồ Thủy Quân nói "Đã có 60 năm công!"

Nhị Thanh trầm ngưng hạ, nói "Xin thứ cho ta nói thẳng, nữ quân vì sao đối với ta kia Tam Muội tốt như vậy? Cần biết, ta kia Tam Muội nhưng là Yêu Thân, mà nữ quân là này phương Thủy Thần..."

Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy lại cười, "Sâm đạo hữu có hay không hiểu được, Thần Tiên cùng yêu quái rất khó cùng tồn tại?"

Nhị Thanh gật đầu nói "Quả thật! Ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu, một khi xuất hiện yêu quỷ chi lưu, chính là người người kêu đánh tiếng kêu giết, tựa như nữ quân như vậy, coi một cái Xà Yêu vì văn bối, quả thật hiếm thấy!"

Kia Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy lại cười, rồi sau đó nhảy một cái, chui vào Tây Tử Hồ bên trong, ở đó Tây Tử Hồ bên trong chuyển một cái, liền biến thành một cái màu xanh đậm cá chép, kia cá chép hơn mười trượng cự, hơi vẩy đuôi, lại kích thích nước gợn mấy trượng, rồi sau đó trong nước chuyển một cái, lại hóa thành Tây Hồ Thủy Quân bộ dáng. Kia Tây Hồ Thủy Quân nhìn hai người vẻ mặt tròn mắt hốc mồm, không khỏi cười duyên một tiếng, đáng người chấp chồm, thành thực đập sóng mà tới.

Đại Bạch tựa hồ không nghĩ tới, này Tây Hồ Thủy Quân, nguyên lai là một cái thanh ngư yêu.

Mà Nhị Thanh chính là nghĩ đến, ở đó 'Bạch Xà truyện' bên trong, liền có một loại cách nói, nói kia tiểu Thanh nguyên hình chính là một cái thanh ngư. Bây giờ cẩn thận nhìn tới, này Tây Hồ Thủy Quân, há không phải là một cái màu xanh cá chép sao? Mặc dù màu xanh đậm cùng màu xanh không rõ lắm giống nhau, nhưng hoàn toàn có thể gọi như vậy.

Có điều là sau khi tỉnh hồn lại, Nhị Thanh cuối cùng là minh bạch, vì sao này Tây Hồ Thủy Quân đối với Yêu Loại sẽ không như vậy chán ghét, thậm chí coi tiểu Thanh vì văn bối, nguyên lai nàng cũng là một con cá yêu.

Chỉ bất quá, có nước này quân Thủy Thần Ấn, trên người nàng Yêu Khí, hoàn toàn có thể bị nàng tùy tiện luyện hóa hết. Giống như ban đầu kia Hắc Thủy Hà Thủy Yêu như thế, mượn dùng kia Hắc Thủy Hà Thần Ấn luyện đi tự thân trên người Yêu Khí. Chẳng qua là kia Hắc Thủy Hà Thủy Yêu, vận khí không con cá này yêu được thôi.

"Xin thứ cho tại hạ lúc mới đường đột!" Nhị Thanh hướng kia Tây Hồ Thủy Quân ôm quyền khom người, 'Ép' người ta hóa ra nguyên hình, đây đúng là một món cực kỳ thất lễ chuyện.

Kia Tây Hồ Thủy Quân khoát khoát tay, nói "Không sao cả! Ta vốn chính là Yêu Tu xuất thân, được trời cao ưu ái, tại này trong Tây hồ thành Yêu Hóa hình. Mấy trăm năm trước, nguyên Tây Hồ Long Vương bởi vì tuổi tác dần cao, từ đi này Tây Hồ Thủy Quân vị, lại đem ta đề cử cho Thiên Đình, nhận nước này quân vị. Bởi vì nước này quân vị, ta mới có thể hóa đi kia một thân Yêu Khí. Nhưng mà cũng bởi vì này thủy quân vị, ta cũng chỉ có thể ở nơi này Tây Tử Hồ phụ cận đi một chút, cả đời bị khốn tại nơi đây..."

Nghe nói như vậy, Nhị Thanh trong bụng lại không khỏi hồ nghi này Tây Hồ Thủy Quân đối với tiểu Thanh như vậy hữu hảo, còn nghĩ kỳ trở thành văn bối tới bồi dưỡng, chẳng lẽ là muốn cho tiểu Thanh đem tới tu hành thành công, thay thế nàng nước này quân vị, hảo đưa nàng từ nơi này 'Khốn đốn' bên trong giải cứu ra đi!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,kim đầu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Tiền Đường Long Vương

(chúc mọi người Noel vui vẻ! Cảm tạ khen thưởng bỏ phiếu thu Tăng huynh đệ nhóm, cảm ơn!)

Nhị Thanh càng muốn, càng thấy được có khả năng này!

Tuy nói này Tây Hồ Thủy Quân nói tiểu Thanh lấy được Hứa chân quân 'Phi Tiên Pháp '. Nàng không dám tùy tiện chặn nhân duyên pháp, nhưng nếu là tiểu Thanh đem tới tu hành thành công, niệm kỳ chiếu cố ân, tự nguyện ý thay thế nàng trở thành Tây Hồ Thủy Quân, vậy cho dù Hứa chân quân đem tới trách tội, cũng không trách đến trên đầu nàng.

Bởi vì, này là tiểu Thanh tự nguyện ý, hơn nữa còn là ở trả ân tình này.

Tiểu Thanh nếu muốn tu hành thành công, đem tới đắc đạo thăng tiên, kia ân, lại phải trả.

Tựa như cùng Đại Bạch suy nghĩ (muốn) muốn đắc đạo thăng tiên, thì phải trước còn Hứa quan nhân ân tình như thế.

Mà càng đại khả năng là, người ta Hứa chân quân căn bản sẽ không quan tâm loại sự tình này.

Có điều là, hết thầy có hay không là thật, cũng chỉ là Nhị Thanh suy đoán mà thôi.

Đang nói thời điểm, kia trong nước hồ nổi lên một cái vài thước cá lớn, hướng kia quân miệng nói tiếng người nói "Thủy quân đại nhân, Tiền Đường Tiểu Long Vương sai người tới, nói mời đại nhân qua phủ tụ họp một chút!"

Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy, cũng chỉ đành hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch cáo từ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, cũng chỉ có thể gật đầu hân là.

Chờ kia quân rời đi, Nhị Thanh liền khiến cho cái chướng nhãn pháp, đối với Đại Bạch truyền âm nói "Sur Tỷ, ta muốn tùy theo nàng đi trước nhìn một cái, người trước đến trong thành tìm kĩ dừng chân, ta đi một chút liền tới!"

Đại Bạch nghe vậy, há hốc mồm, nhưng Nhị Thanh đã rời đi, đứng ở bên người nàng, chẳng qua chỉ là Nhị Thanh sử dụng chướng nhãn pháp mà thôi. Vì vậy, nàng cũng chỉ đành mang theo này chướng nhãn pháp giả thân, rời đi này bên hồ Tây Tử, đi Hàng Châu đi, chuẩn bị tìm hảo dừng chân, yên tĩnh chờ Nhị Thanh trở về.

Thật ra thì nàng lo lắng hơn, hay lại là Nhị Thanh hành tàng có thể hay không bị tiền kia đường Tiểu Long Vương cùng kia Tây Hồ Thủy Quân nhìn thấu. Như bị nhìn thấu, đến lúc đó, Nhị Thanh như cùng bọn họ đấu, há không lỗ lã?

Có thể Đại Bạch lại cảm thấy, ở liêm tức cùng che giấu, cùng với khám phá hành tàng phương diện này, Nhị Thanh năng lực mạnh hơn nàng gấp mấy lần, nàng như đi theo, hoặc là cuối cùng sẽ biến thành cản trở.

Không có cách nào nàng không thể làm gì khác hơn là tầm ảnh Nhị Thanh nói đi làm.

Mà Nhị Thanh ở đó Tây Hồ Thủy Quân rời đi sau khi, liền trực tiếp thi triển Đại Tiểu Như Ý thuật, biến thành một cái đầu ngón tay lớn nhỏ tiểu nhân, thu liễm tự thân khí tức, phóng người lên, trốn vào trời cao, lấy mây mù che giấu tự thân, thỉnh thoảng mở ra giữa chân mày thụ nhãn, kia Tây Hồ Thủy Quân hành tàng lại không chỗ có thể ẩn giấu.

Đương nhiên, kia Tây Hồ Thủy Quân cũng chưa từng nghĩ tới, Nhị Thanh sẽ cùng ở sau lưng nàng.

Nàng tự nhận không có nghĩ qua yếu hại Nhị Thanh bọn họ, chính gọi là quân tử thân đẳng đẳng, này đây, nàng ép căn bản không hề nghĩ tới muốn che giấu mình.

Cũng vì vậy, ngược lại thuận lợi Nhị Thanh đi theo.

Này Tây Tử Hồ vốn liền liên tiếp đến kia sông Tiền Đường, tuy nói kia Tây Hồ Thủy Quân là Tây Hồ Thủy Thần, không cách nào mượn sông Tiền Đường giang sức nước, nhưng nàng bản thân chính là một con cá yêu, vu thủy bên trong, tốc độ tự nhiên không giống bình thường. Này đây chẳng mấy chốc, nàng cũng đã tiến nhập kia sông Tiền Đường thủy vực.

Tuy nói lúc này tiết, cũng không phải là Tiền Đường xem triều thời cơ tốt nhất, nhưng bởi vì tháng sáu nước mưa đầy đủ, này sông Tiền Đường thủy triều, đã không nhỏ. Từ xa nhìn lại, kia đột sổng tựa như một cái bạch tuyến cuộn cuộn tới. Chợt nhìn, quả thật không phụ 'Tức giận không thể ung dung, la sát bờ sông địa muốn phủ' chỉ thịnh nói.

Chỉ một nén hương công phu, lại thấy kia sông Tiền Đường một đoạn lưu vực nơi, tiên quang thẳng tiêu, thần quang mệnh mông bày ra, chỗ kia chính là sông Tiền Đường Tiểu Long Vương Thủy Phủ.

Ở Nhị Thanh cái trán thụ nhãn bên trong, kia Tây Hồ một dạng nước hồ quân đại biểu thần quang, đang cùng sông Tiền Đường Tiểu Long Vương đại biểu đạo kia thần quang dần dần đến gần.

Gặp hai vệt thần quang đã đến gần, cũng chính đang di động, Nhị Thanh lại từ không trung chui hạ, đâm đầu thẳng vào trong nước, lạng lẽ hướng kia Tiên Quang chỗ chui đi.

Có Đại Tiểu Như Ý thuật, lại có Ân Thân Chi Thuật, Nhị Thanh dễ như trở bàn tay lại đột phá Thủy Phủ bên ngoài tuần tra Thủy Bình, tiến nhập chỗ ngồi này vụ thủy xuống nước phủ.

Kia phủ ở vào dưới nước, dọc theo dưới nước sườn dốc xây lên, bề ngoài nhìn lại giống như một tòa tầm thường sơn động, nhưng tiến vào bên trong, liền có thể phát hiện, bên trong chứa đồ trang sức cực kỳ xa hào,

Có thể nói kim bích huy hoàng.

Có lẽ, loại này trang sức phong cách, đều là kia Long Tộc Đặc Tính đi!

Giống như kia Bắc Hải Long Cung như thế, có thể nói hết sức xa hoa!

Cũng không biết này sông Tiền Đường Tiểu Long Vương, là từ hải bên trong cái nào biển Tiểu Long Vương, có lẽ nơi này cách Đông Hải khá gần, hẳn là Đông Hải Long Cung đi ra Tiểu Long Vương đi!

Nhị Thanh ở tự mình trên người đánh Ân Thân Thuật cùng Đại Tiểu Như Ý thuật sau, dễ như trở bàn tay liền tiến vào này tòa thủy phủ. Thủy Phủ đại môn có quân tôm hộ vệ, nhưng trong đó cũng không tuần tra quân tôm.

Thủy Phủ đại sảnh cũng là Bạch Ngọc phô thành, đủ loại bảo thạch khảm nạm tại hai bên trên vách, nhìn Ngũ Quang Thập Sắc, sắc sỡ loá mắt. Xuyên qua này Thủy Phủ đại sảnh, tới đến đại sảnh phía sau, phát hiện này phía sau lại có động thiên khác. Kia vẫn là một cái Ngũ Quang Thập Sắc hang đá, bên trong động tất cả đều là thủy, nhưng ở kia bên trong, lại thấy đủ loại sáng lên thạch xây thành giả sơn, sai lộn xộn rối.

Một cái do bạch ngọc thạch một dạng phô thành tiểu đạo, ở hòn núi giả bên trong quanh co, ngọc thạch tiểu đạo hai bên loại trực đủ loại sáng lên bèo, theo ba nhẹ dạng phiêu vũ, nhìn giống như băng lụa màu.

Cả người ngân bạch áo giáp thanh niên, chấp tay sau lưng, cùng kia Tây Hồ Thủy Quân sóng vai đi.

Thanh niên kia nói "Thanh Tuyền, hai người kia, ra sao yêu? Không đối với người làm gì chứ?"

Thanh Tuyền? !

Lạng lẽ núp ở một nơi giả sơn sau Nhị Thanh, ở nghe được cái tên này lúc, luôn cảm thấy danh tự này thật quen thuộc, thật giống như ở nơi nào đã nghe qua.

Ngư Thanh Tuyền, cũng chính là kia Tây Hồ Thủy Quân nghe vậy, bên đầu hướng kia Tiểu Long Vương nháy mắt hạ nhãn, "Ngao đại ca như thế nào biết được hai người kia? Hai người kia tới ta kia Tây Từ Hồ, có thể thời gian không bao lâu."

Tiểu Long Vương nghe vậy lại giải thích, "Thanh Tuyền đừng có hiểu lầm, cho nên ta sẽ biết kia nhị yêu, chỉ là bởi vì trước ta từng phái người đi trước xin người thương lượng kia Hà Yêu chuyện, kết quả ta thù hạ kia đến người kia Tây Từ Hồ lúc, đứng dịp thấy Thanh Tuyền cùng kia nhị yêu trò chuyện chuyện, hẳn cảm giác kia trên người của hai người có Yêu Khí tùy thân, mặc dù rất nhạt, lại trở lại báo biết cho ta."

Thật ra thì Tiểu Long Vương nói láo, bởi vì đi người không phải là hắn thuộc hạ, mà là chính bản thân hắn.

Ngư Thanh Tuyền nghe vậy gật đầu một cái, nói "Đa tạ Ngao huynh nhớ nhưng, có điều là Ngao huynh không cần phải lo âu, hai người kia tuy nói là yêu, nhưng lại xuất từ Cổ Tiên Ly Sơn Lão Mẫu ngồi xuống, hẳn hai người nếu dám nói sư xuất Cổ Tiên, kia nhất định sẽ không có giả, nếu không Cổ Tiên trách tội xuống, hẳn hai người há có thể có lệnh sống tiếp? Mà nếu là vị kia Cổ Tiên môn nhân đệ tử, kia nghĩ đến định không phải là làm xằng làm bậy chi yêu."

Ngừng lại, nàng lại nói "Lại, vị kia họ Sầm đạo hữu, tự nói danh tác Nhị Thanh, là tiểu Thanh chi huynh, vừa có tằng quan hệ này, hẳn hai người như thế nào lại làm khó cho ta?"

Kia Tiểu Long Vương gật đầu một cái, nhẹ lại thờ dài nói "Chỉ sợ đến lúc đó kia họ Sầm biết, người bồi dưỡng kia tiểu Thanh cô nương, chỉ vì thay thế người này thủy quân vị, không cùng người chịu đề yên."

Kia Ngư Thanh Tuyền nghe vậy lại cười nói "Loại chuyện này, quyết định ở chỗ tiểu Thanh, như tiểu Thanh nguyện ý thay thế ta đây thủy quân vị, ta tự

nhiên hoan hi, nếu nàng không muốn, ta cũng không sẽ cưỡng cầu."

Nhị Thanh nghe được cái này lại nói, mày kiếm lại hơi cau lại đứng lên, thăm nghĩ quả là như thế!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu,kim đầu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Nhị thần tư tình

Tiểu Long Vương nghe vậy, không khỏi yên lặng, nhẹ nói "Nếu không, ngươi lại mặt khác tìm một người kế nhiệm bồi dưỡng đi! Hai người kia nhưng là Cổ Tiên đệ tử, kỳ Tu Hành Chi Pháp, định không phải là người bình thường có thể so với! Như kia tiểu Thanh cô nương xuất quan, quay đầu nhất định sẽ theo hần hai người rời đi, có hần hai người dạy dỗ, đem tới há có thể để ý còn con này thủy quân vị." Hần vừa nói, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ khổ sở.

Ngư Thanh Tuyền nghe vậy, cũng không khỏi than nhẹ, nhẹ cười khổ nói "Mặc dù nói trở thành nhất phương Thủy Thần sau khi, không cách nào rời đi phe kia thủy vực quá xa quá lâu, nhưng liền tại tu hành mà nói, lại cũng không phải không có nửa điểm chỗ tốt, đặc biệt là đối với chúng ta Yêu Tu xuất thân giả mà nói."

Tiểu Long Vương gật đầu một cái, nhưng vẫn là nói "Lời tuy như thế, nhưng nghĩ đến, kia tiểu Thanh cô nương nếu là biết được nhị ca còn sống, lại còn tu hành thành công, định sẽ đi tìm hần. Ban đầu nàng ngăn dậm xa xôi từ bắc vạt sông bơi sông tới, không phải là vì tìm nàng Nhị ca sao? Ban đầu, người không cũng chính là bị nàng đối với nàng Nhị ca phần kia chân thành tình cảm cảm động, cho nên mới động tìm nàng lúc người kế nhiệm ý nghĩ? Tiểu Thanh cô nương mặc dù đơn thuần, nhưng là đơn thuần người, nhưng cũng thuần túy. Nghĩ đến, chính là Thủy Thần vị, đối với nàng sức hấp dẫn, hần là không lớn."

Ngư Thanh Tuyền gật đầu một cái, thờ dài nói "Xem ra, đúng là cần lại tìm vị người kế nhiệm tới bồi dưỡng một chút!" Ngừng lại, nàng vừa nhìn về phía kia Tiểu Long Vương, nói "Như vậy, ngươi thì sao?"

Tiểu Long Vương nghe vậy lại cười nói "Ta không cần lo lắng những thứ này, tuy nói ta cũng vậy Thiên Đình Sách Phong Thủy thần, nhưng là Đông Hải Long Cung bên kia, lại có vô số huynh đệ tỷ muội muốn nhận ta chỗ ngồi. Chỉ cần ngươi có thể thoát thân, ta tùy thời cũng có thể thoát thân. Đến lúc đó, ta ngươi hai người, là được cách xa này phạm trần tục thế, qua tự chúng ta nghĩ tới tiêu dao sinh hoạt "

"Ngao huynh, lại ăn nói cẩn thận! Ta ngươi bây giờ hay lại là trên trời thật sự Phong Thần Tiên, một khi động tình, kia Nguyệt Quế Thụ bên trên, nhất định sẽ có hoa nở, đến lúc đó ta ngươi đều khó khăn trốn đại nạn."

Tiểu Long Vương cười nói "Không sao, tuy nói ta đây Thủy Thần vị là trên trời thật sự Phong, nhưng ta dù sao xuất từ Đông Hải, động tình cho ta mà nói, lại không có gì to tát. Ngược lại ngươi nếu không phải như thế, ta đã sớm đem ngươi cưới đi vào cửa, khí tiền này đường Thủy Thần vị."

"Không nói bừa!" Ngư Thanh Tuyền nguyền hần một cái, rồi sau đó nhắm lại hai con mắt, bình phục tâm trạng.

Kia Tiểu Long Vương cũng không quấy rầy, bởi vì hần biết, nàng đang dùng Tuệ Kiếm chém tơ tình.

Nhị Thanh ẩn ở chỗ tối, nghe được cái này hai người đối thoại, không khỏi âm thầm kinh ngạc.

Không nghĩ tới nghe được kia Tây Hồ Thủy Quân đối với tiểu Thanh chân chính mục đích, còn nghe được này Nhị Thần tư tình. Có điều là nam nữ chuyện cảm tình, thật ra thì cũng thuộc về bình thường.

Chẳng qua là, loại chuyện này phát sinh ở này Thần Tiên trên người, nhưng là cần phải cẩn thận nhiều hơn nữa.

Đợi kia Ngư Thanh Tuyền mở mắt ra, liền trực tiếp nói sang chuyện khác, nói "Kia bị ngươi cứu nam tử, hai ngày này có thể có đòi la hét phải đi về?",

Tiểu Long Vương nghe vậy, không khỏi than nhẹ, nói "Nơi nào không có! Ta hiện tại cũng có chút sợ gặp tên kia. Nếu không phải Phong Ấn trí nhớ loại sự tình này có chút nguy hiểm, ta thật muốn bây giờ liền đem hần những ký ức ấy phong ấn." Tiểu Long Vương vừa nói, lại không khỏi than nhẹ âm thanh.

Ngư Thanh Tuyền nghe vậy, than nhẹ, "Cũng không biết kia Hà Yêu từ nơi nào học bản lĩnh, kia Ngư Thủy thần thông lại có thể cùng bọn ta sánh vai, lại ở trong nước, kỳ lực so với người càng tăng lên!"

"Không biết người có hay không nghe nói qua thượng cổ hung thú Thủy Viên Vô Chi Kỳ?" Tiểu Long Vương nói "Ta hoài nghi, cái kia Hà Yêu cùng kia vượn Vô Chi Kỳ hẳn là cùng chủng tộc. Nếu không, tại này trong nước, lại có gì chủng tộc có thể cùng ta Long Tộc sánh vai?" Ngừng lại, hẳn lại nói "Thanh Tuyền, người nói, nếu là ta các loại (chờ) mời kia nhị yêu cùng chúng ta cùng nhau đối phó kia Hà Yêu, bọn họ sẽ đáp ứng sao? Ta nghĩ, như tập ta bọn bốn người lực, chắc hẳn bắt lại kia Hà Yêu, hẳn là không quá mức vấn đề."

Ngư Thanh Tuyền nghe vậy, không khỏi do dự.

Tiểu Long Vương lại nói "Ngược lại kia nhị yêu đã biết kia tiểu Thanh cô nương nơi này phương tu hành, kia tiểu Thanh cô nương đem tới nếu là xuất quan, nhất định sẽ tùy bọn hắn đi. Thà rằng như vậy, không bằng để cho bọn họ trước thay tiểu Thanh cô nương còn phần ân tình này "

Ngư Thanh Tuyền nhìn Tiểu Long Vương một cái,

Nhẹ lắc đầu một cái, nói "Coi là! Chắc hẳn không cần bao lâu, Thiên đình nhất định sẽ phái thiên binh thiên tướng tới Hàng Yêu Phục Ma, chúng ta yên tĩnh chờ lại vâng."

Tiểu Long Vương nhìn nàng, tựa hồ có hơi không hiểu.

Ngư Thanh Tuyền thấy vậy, không khỏi khẽ thờ dài "Người nghĩ, nếu ta tìm hẳn hai người xuất thủ, trong lúc nếu là xảy ra chuyện gì, kết quả kia người nào chịu chứ? Lại nếu là trong lúc thiên binh thiên tướng chợt tới, thấy hẳn nhị yêu ở đó, những thiên binh thiên tướng kia lại sẽ làm thế nào cử động, ai có thể bảo đảm?"

Ngừng lại, nàng lại nói "Lại cách làm như vậy, ta cuối cùng có loại hiệp ân yêu cầu báo cảm giác."

Tiểu Long Vương nghe vậy, lại không khỏi thờ dài nói "Người chính là băn khoăn quá nhiều!"

"Chẳng phải nghe thấy, không người nào lo xa, nhất định có gần buồn?" Ngư Thanh Tuyền cười nói.

Tiểu Long Vương bất đắc dĩ nói "Được rồi! Người luôn là có lý!"

Đang nói, Tiểu Long Vương đột nhiên mày kiếm nhíu một cái, hướng Nhị Thanh chỗ phương hướng nhìn.

Ngư Thanh Tuyền thấy vậy, không khỏi hỏi "Sao?"

Tiểu Long Vương khiêng xuống tay, hướng Nhị Thanh chỗ phương hướng đi tới.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi thầm kêu xui, chợt thấy kia trong núi giả có một khe đá, lại chui vào.

Kia Tiểu Long Vương đi tới Nhị Thanh trước vị trí hiện thời, khom người nhìn một chút, rồi sau đó ngẩng đầu nhắm lại hai con mắt, Thần Thức buông ra, tại này trong thủy phủ khắp nơi quét sạch.

Nhẹ ngạc nhiên nói "Lúc mới là sao? Thế nào cảm giác có đồ đi vào."

Ngư Thanh Tuyền sững sờ hạ, nhẹ cười nói "Người có phải hay không quá khẩn trương? Chẳng lẽ kia Hà Yêu còn dám tới chuyện này gây chuyện? Nếu là hẳn dám đến, vậy chúng ta cũng không cần phiền toái như vậy."

Tiểu Long Vương ngược ngừng cười cười, nói "Có lẽ là gần đây khẩn trương thái quá đi! Chúng quy lo lắng kia Hà Yêu lại chính ra cái gì tai họa tới "

"Nhịn nữa mấy ngày đi! Chắc hẳn những thiên binh thiên tướng kia cũng mau đến."

Hai người vừa nói vừa đi qua kia Bạch Ngọc tiểu đạo, hướng Động Phủ chỗ sâu hơn đi tới.

Nhị Thanh thấy vậy, có chút thờ phào, rồi sau đó chậm rãi thối lui ra kia phủ, không dám quá nhanh, sợ nước chảy thay đổi quá lớn mà đưa tới kia Tiểu Long Vương chú ý.

Thối lui ra kia phủ sau khi, Nhị Thanh lao ra mặt nước, Đẳng Văn Giá Vụ đi.

Sau nửa giờ, Nhị Thanh tại kia trong thành Hàng Châu tìm tới Đại Bạch.

Bây giờ này thành Hàng Châu, có thể nói phồn hoa giàu có và sung túc, cũng không biết là bởi vì kia Tây Từ Hồ cảnh đẹp, hay lại là bởi vì này Giang Nam mưa bụi lãng mạn phong tình, văn nhân mặc khách chung quy vui ở chỗ này phương lưu liên.

Đi ở trên đường phố, có thể thấy hai bên cửa hàng gần đây, phòng ngói trát lán lán so với, người đi đường lui tới như dật cửi. Có đạt quan quý nhân, có văn nhân mặc khách, cũng có người buôn bán nhỏ, không phải là ít.

Nhị Thanh tìm tới Đại Bạch lúc, Đại Bạch đã ở một nhà đại khách sạn tìm kỹ dừng chân. Trước khách sạn phương lầu chính cao hai tầng, hậu viện có

chứng mảy vào phòng, hậu viện là dừng chân, phía trước lầu chính là tử lầu.

Gặp Nhị Thanh trở lại, Đại Bạch liền hỏi "Có thể đánh nghe được cái gì tin tức?"

Nhị Thanh gật đầu một cái, đem thật sự nghe được những thứ kia nói ra.

Nhẹ, Đại Bạch không khỏi khẽ thở dài "Tuy nói kia Tây Hồ Thủy Quân có kỳ mục đích, nhưng là quả thật như nàng nói, đây đối với tiểu Thanh cô nương mà nói, lại cũng không phải chuyện xấu."

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hóa tính châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Phù Lục Chi Đạo

Nhị Thanh nghe vậy cũng gật đầu một cái, nói "Lời tuy như thế, nhưng ta còn là không hy vọng tiểu Thanh đem tới thay thế kia Tây Hồ Thủy Quân vị. Tuy nói thân là Thủy Thần, đối với chúng ta Yêu Loại mà nói, chỗ tốt quá nhiều tại chỗ xấu. Chỉ khi nào trở thành Thủy Thần, muốn tùy tiện từ đi chỗ đó Thủy Thần vị, liền không dễ dàng như vậy. Nếu là dễ dàng, kia Tây Hồ Thủy Quân cũng không nhất định phiền toái như vậy."

Đại Bạch suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy là cái lý này, nếu là này Thủy Thần vị có thể tùy ý khước từ, kia Tiểu Long Vương khẳng định có thể tìm tới nguyện ý thay thế kia Ngư Thanh Tuyền người, căn (cái) vốn không cần phải phiền phức như thế.

Có điều là, trong đó có chuyện gì khó xử, hai người nhưng cũng không rõ ràng.

Còn nếu là đổi thành bọn họ, bọn họ cũng không nguyện ý đi làm một phe này Thủy Thần.

Ở Đại Bạch nghĩ đến, bọn họ mục tiêu, là kia 36 Tầng Thiên Khuyết.

Mà trở thành nhất phương Thủy Thần, muốn mặc này thần vị lên chức, vậy coi như là muôn vàn khó khăn.

Hai người chính trò chuyện, lại nghe được phía trước tử lầu truyền tới một trận hỗn loạn, hai người nghi ngờ, ngưng lỏng mi yên lặng nghe, nghe thấy có người la lên "Có yêu quái, có yêu quái..."

Hai người cảm thấy kỳ quái, lại từ hậu viện đi tới phía trước tử lầu, gặp có người từ trước tử lầu trên đường chính chạy qua, người kia một tịch đạo bào, một tay giờ chuỗi kiếm gỗ đào, một tay giờ cái Lục Lạc Chuông, trong miệng la hét "Có yêu quái, yêu quái làm loạn ". Một bên điên cuồng chạy.

Thấy như vậy một màn, người đi đường không khỏi phân ra một con đường, có che miệng cười trộm, có thấp giọng nghị luận, nói đạo sĩ kia nhất định là bị điên văn văn.

Trên tử lầu, có không ít tử khách thân cổ, hướng dưới cửa sổ nhìn.

Có không ít người thấy đạo này sĩ thất tâm phong tựa như chạy băng băng, không khỏi cười ha ha, rồi sau đó nói thể đạo luân tang, lễ nhạc tan vỡ, lòng người không cố, liền nói sĩ tất cả đi ra đi lừa gạt.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, nhìn nhau, liền đi theo đạo sĩ kia đi.

Đi tới nơi vắng vẻ, Nhị Thanh cong lại bắn ra, một đạo huyền quang bắn vào đạo sĩ kia sau ót.

Kia huyền quang không có vào đạo sĩ kia sau ót, đạo sĩ kia thân hình lại không khỏi rung một cái, rồi sau đó lại gặp một đạo hắc quang từ đạo sĩ kia trong cơ thể trốn ra, muốn chui không đi.

Đại Bạch thấy vậy, chạy chỉ nhẹ bấm, một đạo huyền quang hướng hắc quang kia đánh. Chỉ một cái chớp mắt, hắc quang kia liền bị Đại Bạch cho phong ấn, hóa thành một đạo quang cầu, bị Đại Bạch nhiếp trong tay.

Hắc quang kia từ đạo sĩ trong cơ thể trốn ra sau khi, đạo sĩ lại chậm rãi phục hồi tinh thần lại, gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch đứng ở trước mắt hắn, đạo

sĩ kia dọa cho giật mình, lui về phía sau nhảy một bước.

Rồi sau đó mờ mịt nhìn chung quanh, nói "Này chỗ nào? Bàn Đạo như thế nào ở chỗ này? Bàn Đạo không phải là cho kia Cổ phu nhân trừ tà... Ủ? Yêu quái!" Đạo sĩ kia tựa hồ là nghĩ đến cái gì, sắc mặt chợt biến, rồi sau đó đích nói thẳm, "Không được, kia Yêu Tà quá hung, Bàn Đạo hay lại là mau rời khỏi nơi đây cho thỏa đáng!"

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi bật cười, nói "Lão đạo nghĩ gấp! Lại cùng bọn ta nói một chút, ngươi là ở nơi nào thấy kia yêu quái gì? Đó là gì yêu? Ngươi có thể nhìn thanh?"

Đạo sĩ phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch, lắc đầu nói "Hai người các ngươi là người phương nào? Yêu quái? Yêu quái gì? Bàn Đạo ta lúc mới bắt đầu thuận miệng nói một chút, bọn ngươi nhất định là nghe lầm!"

Nhị Thanh cười nói "Lúc mới nếu không phải sư tỷ của ta đệ hai người, ngươi vẫn còn ở giống như bị điên, nói bừa chạy như điên đây! Nói đi! Chúng ta hơi có nhiều chút đạo hạnh, tâm thường yêu quái như gặp chúng ta, cũng được (phải) khí nhược 3 phần."

"Nhìn như tuổi không lớn lắm, nhưng khẩu khí này nhưng là không nhỏ!" Đạo sĩ kia hừ lạnh, nói "Nói cho bọn ngươi cũng không sao, nếu là nhị vị đến yêu quái kia nói, có thể chớ trách Bàn Đạo ta không nhắc nhở nhị vị."

"Nói đi! Chúng ta cũng rất tò mò, rốt cuộc là phương nào yêu quái, lại dám ở chỗ này làm hại!"

Lão đạo kia xoay người lui về phía sau chỉ một cái, nói "Lần đi ba, năm dặm, có một tòa đại trạch, kia cổng lớn trước có Trần Trạch Sư Thù một đôi, trên tấm bảng thư 'Cổ phủ' hai chữ, trong phủ có vị phụ nhân, người ta gọi là Cổ phu nhân, hai người các ngươi đi trước hỏi một chút liền biết. Có điều là Bàn Đạo khuyên nhị vị hay lại là chớ có đi tự tìm làm nhục được, vốn định mặc Bàn Đạo này vài chục năm tu hành công, định có thể trừ tà trừ ma, tạo phúc nhất phương, ai ngờ yêu quái kia bán lãnh, Bàn Đạo ngược lại đến hấn đạo. Ai! Thật là xấu hổ tại biết người, Bàn Đạo học nghệ không tinh,

Hay là trở về son lại tu cái một hai chục năm lại nói..."

"..."

Nhị Thanh nghe lão đạo kia nói như vậy, suýt nữa bật cười, nhẹ nói "Đạo hữu không nói như vậy, có lòng tạo phúc nhất phương, đây là chuyện tốt, về phần học nghệ không tinh, vậy cũng phải nhìn đối phương là ai."

Nhị Thanh vừa nói, từ Đại Bạch trong tay nhận lấy đoàn kia yêu quang, tiện tay bóp một cái, liền đem đoàn kia yêu quang dập tắt, thuận hấn hướng kia yêu quang ló thối khí, đoàn kia Yêu Khí liền biến mất mất tăm.

"Từ nơi này Yêu Khí tức đến xem, yêu quái này đã Kết Đan, tu vi nhất định là không yếu, ngươi có thể từ trong tay hấn thoát được tánh mạng, cũng coi là vận khí."

Ngừng lại, hấn lại nói "Nhìn, cái này yêu cũng không phải là kia thập ác bát xá chi yêu, nếu không, phỏng chừng đạo hữu cái mạng này thì phải giao phó ở đó."

Lão đạo kia nghe vậy, bị phần nói "Yêu nghiệt kia như vậy hành vi, còn không phải là thập ác bát xá? Như thế như vậy làm nhục Bàn Đạo, Bàn Đạo có thể sống còn khó chịu hơn chết!"

"..."

Nhị Thanh không nói, nhìn về phía Đại Bạch, Đại Bạch thấy vậy, cũng khẽ gật đầu.

Nhị Thanh mới nhớ tới, ý nghĩ của mình, tựa hồ cùng những thứ này cổ nhân có chút vô tận giống nhau.

Thấy hai người vẻ mặt như vậy, lão đạo kia liền hướng hai người áp đầu nói "Bàn Đạo đa tạ nhị vị xuất thủ tương trợ, Bàn Đạo không cần báo đáp, liền đem này sách Phù Đạo chi thư đưa cho nhị vị đi!"

Lão đạo kia vừa nói, vội vã từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách nhỏ, đưa cho hai người.

Nhị Thanh sững sờ nhận lấy kia sách Phù Đạo sách nhỏ, lão đạo kia lại ôm quyền nói "Nhị vị, lúc đó sau khi từ biệt, ngày khác hữu duyên sẽ gặp lại!"

Lão đạo kia nói xong, không chờ hai người cùng với nói lời từ biệt, lại che mặt đi, tựa như xấu hổ tại biết người.

Hai người thấy vậy, cũng là không có gì để nói.

Đã lâu, Nhị Thanh mới hô giọng, giơ tay lên bên trong quyền kia phù lục chi thư nhìn.

Phù Thuật, lấy pháp lực trực tiếp hoặc lấy Chu Sa làm vật trung gian chuyển vận pháp lực, câu họa Phù Văn, nhờ vào đó câu thông sai khiến thiên địa hoặc quỷ Thần chi lực.

Nhưng mà, so với Trường Sinh Chi Thuật, này Phù Lục Chi Thuật, lại thuộc bàng môn tả đạo thuật.

Có điều là, tại đuổi quỷ ngăn địch phương diện mà nói, này Phù Lục Chi Thuật, lại rất là tốt dùng. Thậm chí chính là những thứ kia vừa mới người tu hành, có một chút pháp lực vì dân, cũng có thể tùy tiện sử dụng.

Thậm chí một ít đuổi quỷ chi Phù treo tại người bình thường trên người, cũng có thể đạt tới đuổi quỷ trừ tà hiệu quả.

Hai người cũng không ngờ, chẳng qua là tiện tay giúp hạ lão đạo này một cái, lão đạo kia lại đưa thứ như vậy cho bọn hắn. Tuy nói loại này tả đạo thuật đối với bọn hắn mà nói không coi vào đâu, chỉ cần bọn họ có lòng muốn muốn, hoàn toàn có thể tùy tiện lấy được, nhưng đây đối với lão đạo kia mà nói, khẳng định trân quý.

Ai ngờ lão đạo kia tiện tay lại đem điều này đưa cho bọn họ.

Tiện tay lật xem mấy cái sau khi, Nhị Thanh liền đem kia sách nhỏ nhét vào Túi Càn Khôn, hỏi "Sư Tỷ muốn đi kia Cổ phủ tìm tòi?"

Đại Bạch liếc hắn một cái, nhẹ nói "Nếu gặp, không đi tìm tòi, trong lòng khó an!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Hà yêu Hà Diệu

Đại Bạch tâm tình, Nhị Thanh có thể hiểu.

Luôn luôn hành thiện người, lại sao có thể dung nhẫn người khác ở trước mặt mình làm ác?

Chẳng qua là trải qua Bắc Câu Lô Châu chuyện sau, Nhị Thanh đối với loại này việc vớ vẩn, đã không có ban đầu cái loại này hứng thú. Bởi vì hắn đối với vị kia hàng Tiên ban dục vọng, đã không có ban đầu như vậy mãnh liệt.

Người xem kia Địa Tiên Chi Tổ Trần Nguyên Từ, cũng không không đi chỗ đó 36 Tầng Thiên Khuyết sao? Nhưng người ta không giống với tiêu dao tại giữa thiên địa này?

Trọng yếu nhất, hay lại là tự thân tu vi quá mạnh!

Mà tu vi loại sự tình này, cùng hành thiện tích công, cũng không có gì quan hệ quá lớn.

Tích thiện công, chẳng qua chỉ là vì thăng tiên, đi chỗ đó 36 Tầng Thiên Khuyết làm chuẩn bị mà thôi.

Chẳng qua là Đại Bạch qua không tâm lý kia quan, Nhị Thanh tự cũng không thể nhìn nàng mạo hiểm.

Vì vậy, hắn cũng chỉ đành cùng nàng một khối đi kia Cổ phủ tìm tòi.

Kia Cổ phủ, nhà ở rất lớn, bốn phía tường trắng lẫn nhau vây, trong đó nhà ở từ đầu đến cuối nằm vào, điều lan nóc vẽ, thủy tạ đình đài. Mà kia trong phủ, chính là người hầu tỳ thành đoàn.

Chẳng qua là bây giờ nhìn, những thứ kia người hầu tỳ lại người người trước khi đi vội vã, sợ mất mật.

Hai người ở không trung mắt nhìn xuống, nhưng không nghĩ, một người thanh niên từ kia hậu viện trong phòng đi ra, đi tới kia trong sân ngẩng đầu nhìn trời, cười nói "Nhị vị đạo hữu như là đã tới đây, cần gì phải giấu đầu lòi đuôi?"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch ẩn ở không trung, nhưng không nghĩ, thanh niên kia lại trực tiếp nhìn thấu bọn họ.

Hai người kinh nghi, thanh niên kia nhưng là cười nói "Nhị vị vẫn chưa xuất hiện sao?"

Hắn vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một cái la bàn, hắc nhiên cười nói "Ta đây La Bàn, được đặt tên là Định Yêu Bàn, là được (phải) về phần một vị nhân loại đạo sĩ, lão đạo kia nói là lấy trăm yêu trừ ma vi kỷ nhâm, năm này Định Yêu Bàn tìm được ta, kết quả dĩ nhiên là lang chạy trư đột đi, mà vật

này, cũng liền trở về ta. Hai người các ngươi mặc dù biết کیا Ẩn Thân Chi Thuật, nhưng tại này Định Yêu Bàn trước mặt, nhưng là không chỗ có thể ẩn giấu!"

Đại Bạch nghe vậy, liền muốn hiện ra thân hình, Nhị Thanh lại truyền âm nói "Sư Tỷ không động tới, chờ một chút!"

"Còn không ra sao?"

Thanh niên kia cười ha ha một tiếng, đưa tay hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch bọn họ chỗ phương hướng, hướng lên vẫy một cái, một đạo huyền quang giống như một đạo kiếm quang như vậy, hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch bọn họ chỗ phương hướng vạch tới, kia huyền quang độ cong rất lớn, đem Nhị Thanh bọn họ vị trí hiện thời trùng thẳng phương hướng cũng bao phủ đi vào.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, liền biết chính mình hành tung đã bại lộ.

Chích ——

Một cây Hắc Côn từ Vân Trung mò xuống, trong nháy mắt trở nên lớn, hóa thành Thiên Trụ, giã nát đạo kia huyền quang.

Mà bọn họ bóng người, cũng tại đụn mây hiển hiện ra.

Thanh niên kia thấy vậy, phóng người lên, đằng vân đi tới nhị vị trước người ngoài mười mấy trượng.

"Nhị vị, đạo hữu..." Thanh niên kia vừa nói vừa cười, cười có chút cổ quái, trên dưới quan sát hạ Nhị Thanh cùng Đại Bạch, rồi sau đó cười ha ha một tiếng, nói "Chẳng lẽ, nhị vị cũng tựa như loài người kia đạo nhân như vậy, nghĩ đến chuyện này کیا trầm yêu trừ ma cử chỉ? Ha ha..."

Đại Bạch nghe vậy, trách mắng "Thân là người trong tu hành, nhưng ở này mới là tai họa..."

"Không không không!" Thanh niên kia giờ ngón trở lên lắc đến, nói "Ta cũng không phải là người, ta chính là yêu. Hơn nữa, ta cũng không phải làm hại a! Ta là ở cứu cô gái kia..."

"Miệng đầy nói bừa!" Đại Bạch khiển trách.

Thanh niên kia cười nói "Hắc! Ta nói bừa? Ta ngược lại thật ra hiếu kỳ, chúng ta đều vì Yêu Loại, vì sao ngươi này yêu không giúp mình yêu, ngược lại giúp loài người kia, là đạo lý gì?"

Đại Bạch hừ một tiếng nói "Là yêu xuất thân, chính là ngươi làm hại thế gian lý do? Khó trách nhân loại đối với bọn ta Yêu Loại tất cả kêu đánh tiếng kêu giết, này tất cả tựa như bọn ngươi những thứ này Yêu Loại sở tạo chỉ nghiệp!"

"Ôi ôi ôi, lời này coi như nghiêm trọng, người cùng yêu, từ trước đến giờ bất lưỡng lập, này há là ta chỉ Yêu Lực lượng có thể không chế? Tựa như ngươi bức này tâm thiện chỉ yêu, nhân loại lại có ai niệm tình ngươi hảo?"

Thanh niên kia có chút khinh bạc nói "Yêu chính là yêu, người chính là nhân, yêu sẽ không biến thành người, người cũng sẽ không biến thành yêu, bản chất cũng không giống nhau, vì sao ngươi thân là yêu, lại gắng phải làm người? Cái này há chẳng phải là کیا 'Yêu nhân' ? Cũng hoặc, 'Nhân yêu' ? Ha ha ha..."

"Thật là một bên nói bậy nói bạ!" Đại Bạch tức giận thốt nhiên.

Nhị Thanh thu hồi Hắc Côn, đưa tay vỗ vỗ Đại Bạch bả vai, mỉm cười nói "Sư Tỷ, bớt giận!"

Đại Bạch nhẹ rên một tiếng, lui về phía sau một bước, để cho Nhị Thanh đi đối phó yêu quái này.

Nhị Thanh liếc mắt liền nhìn ra yêu quái này tính tình ngang bướng, Đại Bạch loại này thủ lễ người, há có thể ở trên đầu môi chiếm được tiện nghi. Đối phó thứ người như vậy, chỉ có thể so với hắn càng ngang bướng, hoặc là dùng vũ lực trấn áp.

Nhị Thanh mỉm cười nói "Ngươi có thể biết, ở nơi này đang lúc chuyện, đã bị Thiên Đình biết được, ít ngày nữa liền có thiên binh thiên tướng Hạ Giới bắt ngươi?"

Thanh niên kia nghe vậy, nụ cười trên mặt lại thu liễm, nhẹ hằm hừ ở không trung đi qua đi lại, mắng "Kia hai cái xen vào việc của người khác cầu nam nữ, thật sự cho rằng ta sợ bọn họ sao?"

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, không hiểu Nhị Thanh vì sao phải nói cho yêu quái này những chuyện kia, đây không phải là cho hắn lộ ra tin tức, cho hắn chạy trốn cơ hội sao?

Nhị Thanh lắc đầu nói "Ngươi sợ không sợ bọn họ, ta không biết, nhưng có một việc, ta nhớ ngươi hẳn rất rõ ràng. Cùng trời đình đối nghịch, khẳng định sẽ không có kết quả tử tế."

Thanh niên kia nghe vậy, không khỏi sững sờ, rồi sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch, nói "Nhị vị xưng hô như thế nào? Tại hạ họ Hà, tên gọi Diệu, tự Dương Thăng."

Nhị Thanh nghe vậy, thần giác âm thầm co quắp, danh tự này lấy, thật là bớt lo tiết kiệm sức lực a!

Có điều là ngoài mặt nhưng là cười nói "Tại hạ họ Sầm, đây là nhà ta Sur Tỷ, họ Bạch."

"Đa tạ nhị vị báo cho ta biết chuyện này!" Hấn hướng Nhị Thanh ôm quyền nói "Lúc mới tại hạ càn rỡ, xin Bạch cô nương xin đừng trách!"

Nhị Thanh thấy hấn hành vi cử chỉ rất có độ lễ độ, lại cười nói "Nếu Hà huynh không đem mình làm nhân loại, vậy vì sao lại muốn học loài người kia lễ nghi? Như thế há không hư nguy?"

"..." Hà Diệu nghe vậy, sững sờ, cười nói "Nguyên lai Sầm huynh chờ ở đây tại hạ đây!"

Ngừng lại, hấn lại nói "Mà ở thế giới loài người đi, há có thể không học một, hai?"

Nhị Thanh nghi ngờ nói "Nếu ở này thế giới loài người đi, chắc hẳn Hà huynh cũng minh bạch, ở trong nhân thế này, Sơn Thần Thủy Thần, thổ địa Thành Hoàng, tùy ý có thể thấy. Vừa vì yêu, một khi làm ác, có hậu quả gì không, chẳng lẽ Hà huynh không biết? Nhưng mà đã biết, lại vì sao phải làm chuyện như thế?"

Đại Bạch có chút kỳ quái nhìn Nhị Thanh, thầm nghĩ chẳng lẽ sư đệ là muốn cùng này Hà Yêu nói rõ lí lẽ?

Chính nghĩ như thế, chợt luồng đạo huyền quang nhảy lên không mà tới.

"Nhị vị đạo hữu nếu ở chỗ này, vậy thì thật là tốt, hôm nay xin theo ta các loại (chờ) giết này Yêu Tà, còn phương này địa vực một cái lằng lằng càn khôn!" Một đạo tuổi trẻ thanh âm, từ sau phương truyền tới.

Thanh âm chưa dứt, hai đạo thân ảnh kia đã đến bên cạnh bọn họ.

Hai người kia, chính là kia sông Tiền Đường Tiểu Long Vương, cùng kia Tây Hồ Thủy Quân Ngự Thanh Tuyền.

Hà Diệu thấy vậy, không khỏi lạnh hừ lên, nói "Thật là nói khoác mà không biết ngưng, đang muốn tìm bọn ngươi, bọn ngươi lại tự đưa tới cửa, vừa vặn, hôm nay không phải là cho các ngươi một chút giáo huấn không thể!"

Hấn vừa nói, lắc mình một cái, trong nháy mắt mặc kim giáp, tay cầm mới vừa Thương, lôi cuốn Yêu Vân, hướng kia Tiểu Long Vương cùng Ngự Thanh Tuyền tung vút đi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Long viên đánh nhau

Một lời không hợp liền động thủ, nói chính là này Hà Yêu Hà Diệu.

Kia Tiểu Long Vương thấy vậy, cũng là lạnh rên một tiếng, cảm thương hướng kia Hà Diệu công tới.

Hai người một cái Ngân Giáp Ngân Thương, một cái hãm giáp kim thương, một cái thân quang minh mông trùng tiêu, một cái Yêu Khí đùng đưa hoành vũ. Ngươi tới ta đi đang lúc, Kim Tinh bắn ra bốn phía. Tung hoành lui tới bên trong, khí lằng phiên quyền.

Hai người từ không trung đánh chỗ cao đi, huyền quang yêu mang tung hoành.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch, cùng với Ngự Thanh Tuyền ba người ở bên dưới, lại rất bất đắc dĩ, chỉ có thể cho bọn hấn chùi đi, ngăn cản những Huyền Quang đó cùng yêu mang gieo họa phía dưới nhân loại nơi ở.

Phất tay, đem kia đánh phía nhân loại thành trì từng đạo huyền quang cùng yêu mang đánh tan.

Nhị Thanh hỏi "Nữ quân, ngươi nhị vị sao lại đột nhiên tới đây? Chẳng lẽ nữ quân chẳng phải biết, ở chỗ này cùng kia Hà Yêu đánh nhau, sẽ vạ lây dân

chúng vô tội?"

Ngư Thanh Tuyền mắt nhìn Nhị Thanh, vẫy tay đem không trung hàng hạ một đạo yêu mang đánh tan, nói "Chúng ta cũng biết sau đó quả, trước đây mới không cùng kia Hà Yêu ở chỗ này đấu pháp, chỉ có đem dẫn tới sông Tiền Đường hoặc Tây Từ Hồ đi, mới cùng chi tướng đấu. Ai ngờ hôm nay nghe Hữu Đạo sĩ đi trước thu yêu, kết quả lại ngược lại bị yêu quái kia làm nhục một phen, chúng ta liền muốn tới đây nhìn một chút, nhưng không nghĩ..."

Ngừng lại, nàng lại nói "Nhưng là không biết, nhị vị vì sao phải báo cho yêu quái kia thiên binh thiên tướng Hạ Giới bắt hẩn chuyện? Yêu quái kia biết chuyện này, nhất định sinh lòng trốn ý, như kỳ chạy trốn tới những địa phương khác ẩn nấp, này phương địa vực ngược lại thanh tĩnh, nhưng những nơi khác có thể bình an hay không?"

Nhị Thanh cười nói "Cho dù chúng ta không cùng hẩn nói, hẩn lại không biết? Ta xem này yêu có lẽ có nội tình khác, mọi người sao không ngồi xuống nói một chút, cần gì phải chém chém giết giết?"

Ngư Thanh Tuyền cùng Đại Bạch nghe vậy, đều không khỏi có chút ngạc nhiên, đặc biệt là Đại Bạch. Theo Đại Bạch, này tựa hồ cũng không phải là Nhị Thanh bình thường tác phong, hẩn lúc nào trở nên dõng dãi như vậy?

Đang nói, một đạo tiếng rỗng ngậm tại trên bầu trời vang lên, tiền kia đường Tiểu Long Vương hóa thành Long Thân, dài đến hơn hai trăm trượng, lân giáp leng keng, đầu giác chớp đỉnh, miệng phun tinh khí, hướng kia Hà Yêu nhào tới.

Kia Hà Yêu hét lớn một tiếng, lắc mình một cái, hóa thành một con cự viên, cao đến hơn trăm trượng, miệng máu răng nanh sâm sâm, đứng đấy như đám tựa như cửa, chỉ thấy hẩn nhường cho qua kia Long Tức, lật tay bóp lại kỳ giác, bạo hồng một tiếng, đem ném đi, rồi sau đó bầm lên kỳ thủ, ở tại trên ót chính là một khuỷu tay.

Theo này một khuỷu tay, Tiểu Long Vương từ không trung lăn lộn mà xuống, ở giữa không trung hóa là thân người, từ không trung nhanh rơi xuống. Ngư Thanh Tuyền thấy vậy, tung người đi, đem kia Tiểu Long Vương tiếp lấy.

Kia Hà Yêu lắc mình một cái, hóa là thân người, tay cầm kim thương, hóa thành một đạo lưu quang, hướng kia Ngư Thanh Tuyền phía sau đâm tới.

Tốc độ nhanh, để cho kia Tiểu Long Vương cùng Ngư Thanh Tuyền đều có chút phản ứng không kịp nữa, bọn họ tựa hồ không nghĩ tới, kia Hà Yêu tốc độ, có thể bùng nổ đến trình độ này.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng ngạc nhiên, bởi vì này Hà Yêu cũng không có thi triển bất kỳ đạo pháp, chẳng qua là bằng vào tự thân tốc độ, như thế liền có nhiều chút kinh người.

Nhưng mà, Nhị Thanh tự là không thể trở mắt nhìn Ngư Thanh Tuyền vị này Tây Hồ Thủy Quân chết tại kia Hà Yêu dưới súng, không nói Ngư Thanh Tuyền đối với tiểu Thanh chiếu cố, chính là nhất phương Thủy Thần ở chỗ này Từ Vong, đem tới Thiên Đình truy tra ra, bọn họ khẳng định cũng khó trốn những thứ kia phiền toái.

Vì vậy thân hình hẩn động một cái, một cái Súc địa thuật, trong nháy mắt ngăn ở Ngư Thanh Tuyền sau lưng, trong tay Hắc Côn đi phía trước đưa một cái, côn bung trong nháy mắt trở nên lớn, để hướng kia kim thương mũi thương.

"Hà huynh, sao không ngồi xuống nói một chút?" Nhị Thanh nói.

Kia Hà Yêu cười lạnh nói "Yêu cùng người cũng bất lưỡng lập, huống chi là yêu cùng thần?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi than nhẹ. Thiên Đình thế lớn, yêu có thể như thế nào? Phản thiên sao? Kia hầu tử không thể không đã làm, cuối cùng như thế nào? Còn chưa phải là bị Phật Tổ một cái tát đè ở kia Ngũ Hành Sơn hạ?

Kia Bắc Câu Lô Châu Yêu Chúng cũng vừa cùng thiên binh thiên tướng kiên nhất giá, cuối cùng thì như thế nào? Còn chưa phải là bị Thiên đình Chúng Tiên đánh khắp núi chạy trốn? Chết thảm trọng!

"Sầm huynh, xin tránh ra!" Hà Yêu nghiêng cầm kim giáp, hướng Nhị Thanh nói.

Nhị Thanh lắc đầu nói "Hà huynh, không sinh tức giận nhất thời! Vừa lại cho ngươi giết này nhị vị Thủy Thần thì như thế nào, ngươi có thể chạy thoát Thiên Đình địa đuổi bắt? Thiên Đình trên,

Có Thuận Phong Nhĩ cùng Thiên Lý Nhân nhị vị Thiên Tướng, kia nhị vị chỉ cần đi xuống giới nhìn một cái, nghe một chút, lại có thể biết được thân thể ngươi giấu nơi nào? Nếu ngươi đức này sai lầm lớn, đem tới định là muốn đi kia Trảm Yêu đài đi một lần. Như thế, có thể đáng giá?"

"Nhưng nếu không giết này Nhị Thần, lòng ta đây bên trong uất khí khó trừ!"

"Ngươi trong lòng tức giận, trong nội tâm của ta còn có khí đây!" Tiền kia đường Tiểu Long Vương đem Ngư Thanh Tuyền kéo từ sau lưng, treo thân mà đứng, nói "Nếu đều có khí, vậy liền gặp cái sinh từ đi!"

Nhị Thanh liếc nhìn tiền kia đường Tiểu Long Vương một cái, nói "Tiểu Long Vương, chớ có cậy mạnh! Không bị thương trong người lúc, ngươi lại không phải là hẩn địch thủ, nay bị thương trên người, thì như thế nào có thể địch?"

Tiểu Long Vương bị Nhị Thanh như thế trách móc, không khỏi nguyền hẩn một cái, nhẹ rên một tiếng, quay đầu đi.

Nhị Thanh thấy vậy, thần giác âm thầm co quắp.

Đại Bạch thấy vậy, cũng là suýt nữa bật cười.

"Hà huynh, ta cũng muốn nghe một chút, người nương nhờ này Cổ phủ không đi, rốt cuộc vì sao? Thật là vừa ý loài người kia phụ nhân?" Nhị Thanh cười hỏi.

Kia Hà Yêu ho nhẹ hạ, nói "Thích tự nhiên là có điểm, chẳng qua là cô gái kia cũng không thích ta, ta cũng không phải cái loại này thích mạnh mẽ bắt lấy hào đoạt người. Nhưng mà, mấy trăm năm trước, cô gái kia tại dưới cơ duyên xảo hợp, đã cứu ta một lần... Àch, phải nói là cô gái kia tiền tam đời..."

"Người đã là tới đây báo ân, vậy vì sao lại muốn hại : chỗ yếu phụ nhân kia nam nhân?"

"Chỉ vì đàn ông kia đáng chết!" Hà Yêu hừ nhẹ nói "Nhân Gian Giới, nam nhân tam thế tứ thiếp tuy nói bình thường, nhưng liên hiệp thiếp thất, muốn hại chính thế, kia nam nhân này còn là nam nhân? Nếu không phải ta trong tối giúp đàn bà kia, đàn bà kia đã sớm bị hãm đàn ông kia cho hại."

"Có thể phụ nhân kia nhưng ở Tây Hồ Thủy Quân trước mặt nói người hóa thành nàng nam nhân bộ dáng, đang muốn XX!"

Hà Yêu nghe lời nói này, không khỏi có chút lúng túng, cười ha ha nói "Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu mà! Ta tuy là yêu, nhưng yêu cũng có yêu chỉ tình cảm giác, thích nhân loại nữ tử, có gì không thể?"

"Nhân yêu vốn là khác đường, há có thể chung một chỗ?" Tiểu Long Vương nghe một chút, lại quát lên.

Kia Hà Yêu hừ một tiếng nói "Thiên địa coi chúng sinh bình đẳng, kia yêu vì sao không thể thích người?"

Nhị Thanh gợn tay lên, ngăn cản hai người tranh cãi, nói "Lại không bàn về nhân cùng yêu có hay không có thể chung một chỗ, vấn đề này quá rộng hiện lên, nếu muốn tranh luận, ba ngày ba đêm cũng biện không xong. Chúng ta lại luận sự, chỉ nói chuyện này đi! Phụ nhân kia nhưng là đàn bà có chồng, người thích nhân gia, bản thân này cũng không cái gì sai, sai liền sai ở, người không nên hủy nhân gia đình, hại tánh mạng người, còn giả bộ kỳ nam nhân, muốn đi kia chuyện bất chính, này hẳn là khinh người quá đáng?"

Kia Hà Yêu thích tiếng nói "Chúng ta nhưng là Yêu Loại, tuân loài người kia quy củ làm thế nào? Đàn ông kia muốn hại ta ân tánh mạng người, ta giết chết lại có gì sai? Đây là đàn ông kia đáng đời!"

Nhị Thanh lắc đầu khê thờ dài "Người không muốn cùng loài người kia nói quy củ, nhưng lại suy nghĩ (muốn) nhân gia nhị vị Thủy Thần cùng người nói quy củ, như thế đồng thời tiêu chuẩn... Người ngược lại thực có can đảm suy nghĩ (muốn)!"

"Sâm đạo hữu, người cũng không cùng này Hà Yêu nhiều phé miệng lưỡi, nếu là cùng này Hà Yêu có thể nói tới lối đi lý, chúng ta cần gì phải cùng với đao thương tương hướng?" Kia Tiểu Long Vương hừ một tiếng nói "Này Hà Yêu hại tánh mạng người ở phía trước, nhục nhân thế tử ở phía sau, tội khác đã là khó khăn thứ cho, nói nhiều đã vô ích!"

"Đến đến, người này tiểu ba trùng, cùng ta trở lại ba trăm hiệp, nhìn đánh không chết người!"

Kia Tiểu Long Vương khinh bỉ nói như vậy, để cho kia Hà Yêu rất là căm tức, nhất thời lại lại giang bên trên.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Ngồi xuống nói một chút

Nhị Thanh không nói than nhẹ, nói "Hà huynh, người muốn chết ư?"

Kia Hà Yêu nghe vậy, hai con mắt không khỏi hướng Nhị Thanh liếc đi qua, nói "Sâm huynh, lời ấy ý gì? Muốn cùng kia tiểu ba trùng liên thủ? Hắc, cho dù bọn người liên thủ, ta cũng không sợ hãi! Đến đây đi!"

Nhị Thanh lần nữa lắc đầu than nhẹ, đưa ngón tay gõ gõ chính mình não bên, nói "Hà huynh, có thể hay không suy nghĩ nhiều suy nghĩ (muốn)? Nếu ta các loại (chờ) muốn liên thủ trấn áp người, còn cần cùng người nói nhảm nhiều như vậy?"

Đại Bạch rất kỳ quái, nàng so với người khác nghi ngờ hơn, vì sao Nhị Thanh lúc này như vậy không dứt khoát?

Năm người cũng mất lộ ra vẻ nghi hoặc, nhìn về phía Nhị Thanh.

Nhị Thanh thấy vậy, đã nói nói "Tiểu Long Vương đã xem việc nơi này thượng bầm Thiên Đình, Thiên Đình lúc nào cũng có thể sẽ phái thiên binh thiên tướng Hạ Giới, thiên binh thiên tướng vừa tới, Hà huynh người nghĩ trốn, phòng chừng cũng là vô dụng. Người như ở chỗ này cùng kia Tiểu Long Vương trở lại ba trăm hiệp, phòng chừng người đến lúc đó liền là muốn đi, cũng đi không hết!"

Kia Hà Yêu nghe vậy im lặng, nhưng sau một khắc, trong con người lại lộ ra hung quang.

Nhị Thanh thấy vậy, lắc đầu nói "Chuyện này cùng sự tử của ta đệ, vốn là không có chút nào liên quan, nếu là Hà huynh không cảm kích, chúng ta xoay người rời đi chính là, người muốn cùng kia Tiểu Long Vương đại chiến ba trăm hiệp, vậy liền đánh đi! Chúng ta sẽ không quản. Nhưng nếu nguyện ý giải quyết chuyện này, có thể hay không nghe ta một lời?"

Tiểu Long Vương lắc đầu nói "Chuyện này, giải quyết không. Ta đã báo lên Thiên Đình, ít ngày nữa liền có Thiên Binh trên trời hạ xuống Hạ Giới..."

"Như hán thoát đi, nhị vị thủy quân có thể ngăn được hán?"

"..."

Tiểu Long Vương cùng Ngư Thanh Tuyền nhìn nhau, kia Ngư Thanh Tuyền lại nhìn về phía Nhị Thanh, thận trọng nói "Sâm đạo hữu, nếu là này Hà Yêu thoát đi, đem tới ở những địa phương khác làm hại, cái này nhân quả, người nhưng là phải mang trên lưng tới. Hán có liên quan gì tới người? Vì sao phải như thế giúp hán?"

Nhị Thanh mỉm cười nói "Nữ quân nặng lời, ta cũng không phải là giúp hán, ta là giúp nhị vị, giúp phương này địa vực nhân loại. Nhị vị tự tin có thể bắt hán lại sao? Nhị vị tự tin, đang cùng kỳ đầu pháp lúc, còn có thể xuất thủ bảo vệ phương này nhân loại? Có câu nói, Thần Tiên đánh nhau, vạ lây người vô tội! Kia cá trong chậu tội gì? Nhị vị đều vì này phương thủy quân, có hộ vệ ân trách này phương nhân loại chi trách, như phát sinh loại chuyện này, trách nhiệm này, lại từ ai tới lưng đeo?"

Tiểu Long Vương cùng Ngư Thanh Tuyền nghe vậy, không khỏi trở mắt nhìn nhau.

Mà kia Hà Yêu nghe chi, chính là cười ha ha.

Nhị Thanh thấy vậy, liếc hán một cái, nói "Hà huynh cũng chó có vui vẻ đến quá sớm, nếu là những thiên binh thiên tướng kia Hạ Giới, thấy người vẫn còn, vậy người nhất định là khó thoát này khó khăn."

Kia Hà Yêu bị Nhị Thanh nói như vậy, lại ngượng ngùng thu hồi nụ cười.

Đại Bạch thấy vậy, liền hỏi "Đã như vậy, sư đệ lại có gì lương sách?"

Nhị Thanh lắc đầu nói "Lương sách không tính là, duy nhất có thể giải quyết vấn đề, liền đem chuyện này cùng loài người kia phụ nhân nói rõ, như thế nào lựa chọn, lại giao cho phụ nhân kia làm định đoạt đi!"

Nhị Thanh vừa nói, nhìn về phía kia Hà Yêu, nói "Yêu cùng người bất đồng, nhân loại có nhân loại đạo đức lễ nghĩa, kỳ ý tưởng tự nhiên cùng bọn ta Yêu Loại bất đồng, người theo như Yêu Loại ý tưởng đi đo lường được nhân loại, kia nhất định không được. Như phụ nhân kia thật nguyện ý theo người đi, đó cũng coi là người tạo hóa. Có điều là người cùng yêu vốn là khác đường, đem tới có cái gì dạng hậu quả, ai cũng không biết."

Kia Hà Yêu lắc đầu nói "Chuyện này, ta sớm cùng đàn bà kia nói, có thể nàng không tin, đàn ông kia tiểu thiếp đều đã chiêu, có thể nàng hay là không tin, chỉ nói là ta hành Yêu Pháp, cái kia tiểu thiếp mới có thể nói như vậy. Đáng tiếc đàn ông kia bị ta cho tiện tay chìm vào sông Tiền Đường, không có chứng cứ vậy!"

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, nói "Vậy liền chiêu hồn đi!"

Kia Hà Yêu ho nhẹ nói "Ta cũng không hiểu kia chiêu hồn phương pháp!"

Tiểu Long Vương thấy vậy, muốn nói lại thôi, ngược lại Ngư Thanh Tuyền nói "Không cần như vậy phiền toái, đàn ông kia tuy bị người chìm vào kia sông Tiền Đường, nhưng lại cũng không thật chết đi, mà là bị Ngao huynh cứu!"

Nhị Thanh mắt nhìn kia Ngư Thanh Tuyền, đối với vị này Thủy Thần ngược lại có chút nhìn với cặp mắt khác xưa đứng lên.

Vì vậy, chuyện này lại như vậy quyết định.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch cùng Hà Diệu ở chỗ này lẫn nhau sau khi, Tiểu Long Vương cùng Ngư Thanh Tuyền trở về nói đàn ông kia.

"Thanh Tuyền, chúng ta vì sao phải nghe kia Yêu Xà nói như vậy?"

Nửa đường, Tiểu Long Vương càng nghĩ càng thấy được (phải) tức giận, liền đối với Ngự Thanh Tuyên báo oán đứng lên.

Ngự Thanh Tuyên thở dài nói "Chuyện này, cũng không thể chỉ trách kia Sầm đạo hữu, như là trước kia ta chưa từng ra mặt, có lẽ còn có thể kéo chút thời gian, đợi kia thiên binh thiên tướng Hạ Giới. Có thể ta nguoi quá vội vàng, cũng quá mức đánh giá cao Sầm bạch nhị vị đạo hữu nhân thiện, việc đã đến nước này, pháp này ngược lại cũng không mất làm một pháp."

"Nhân yêu vốn là khác đường, nguoi thân ta là này phương thủy quân, gặp yêu quái kia làm hại, không thể trừ yêu đảm bảo dân, phản muốn thành toàn bộ yêu quái kia, như truyền đi, há không khiến nguoi ta nhạo báng?"

Ngự Thanh Tuyên khẽ thở dài "Có thể việc đã đến nước này, lại có thể thế nào? Kia Hà Yêu nếu thật muốn chạy trốn, tập ta nguoi lực, có thể ngăn được hấn sao? Vừa không ngăn được, kia tác thành cho hấn thì như thế nào? Huống chi, phụ nhân kia có thể không nhất định nguyện ý đi theo một cái yêu quái, nguoi khởi hữu không sợ yêu lý lẽ?"

Hai người vừa nói vừa phi, không lâu liền tới đến kia sông Tiền Đường Thủy Thần chi phủ.

Mà lúc này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đã tới kia Cổ phủ, có điều là nhưng là lấy 'Bất yêu sư' thân phận tới. Kia Cổ phu nhân dáng dấp cũng quả thật mạo mỹ, làm cho nguoi ta một cổ ôn uyển như nước cảm giác.

Nếu khiến Nhị Thanh dễ hình dung, đó chính là Giang Nam nữ tử đặc biệt có khí chất. Lại kia Cổ phu nhân sắc mặt rất là tiêu tụy, tăng thêm ta thấy mà yêu cảm giác.

Cổ phu nhân gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch như thế còn trẻ, khá có chút không dám tin tưởng, hấn hai người có thể cảm hạ yêu quái kia, ngược lại khuyên như "Nhị vị, yêu quái kia tính tình cái gì liệt, rất có thủ đoạn, nhị vị hay là mau rời đi đi! Nếu là vì vậy hại nhị vị tánh mạng, lòng ta đây bên trong cũng là áy náy."

Nhị Thanh mỉm cười nói "Phu nhân trước đừng có gấp, chúng ta dám đến, lại sớm có so đo. Ta chỉ là có chút hiếu kỳ, phu nhân nói nguoi này trong phủ có yêu, vậy vì sao phu nhân chưa từng bị yêu quái kia làm hại? Yêu quái kia ở nguoi này trong phủ, lại là như thế nào làm quái?"

Kia Cổ phu nhân há hốc mồm, có chút không biết nên nói như thế nào, ngược lại thì diện có ngại ngần, rồi sau đó lại dần dần lộ vẻ xấu hổ, nhất thời không biết nên nói như thế nào đáng vẻ.

"Phu nhân nhưng là có cái gì nổi niềm khó nói?" Nhị Thanh lại hỏi.

Đại Bạch nghe vậy, trong mắt trợn trắng, này rõ ràng cho thấy biết rõ còn hỏi mà!

Cổ phu nhân khẽ cắn răng, nhẹ như là hạ quyết tâm, thấp giọng nói "Yêu quái kia dù chưa từng hại ta, nhưng là hại ta nhà nhà tôi, còn dùng Yêu Pháp hoặc ta kia muội muội..."

Mở đầu sau, Cổ phu nhân tựa hồ cũng dần dần buông ra, sự tình nói liên tục.

Kỳ cách nói, ngược lại cùng kia Hà Yêu tương tự, nói yêu quái vừa ý nàng, hại nàng nam nhân, càng là dùng Yêu Pháp hoặc cô ấy là muội muội, nói là nàng nam nhân cùng nàng kia muội muội liên hợp lại hại nàng.

Cô ấy là muội muội, chẳng qua là đàn ông kia tiểu thiếp, cũng không phải là nàng thân tỷ muội. Yêu quái kia nói nàng tiền tam đời lúc từng đã cứu nàng, bây giờ càng là thích nàng, muốn cùng nàng trăm năm hảo hợp.

Đang nói, kia Tiểu Long Vương cùng Ngự Thanh Tuyên liền dẫn nàng nam nhân liền tới.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Thành sự không có

Kia Tiền Đường Tiểu Long Vương cùng kia Tây Hồ Thủy Quân đem kia họ Cỗ nam tử đưa về Cỗ phủ sau khi, trực tiếp thẳng trốn vào không trung, không muốn cùng Nhị Thanh bọn họ chạm mặt, nhưng là muốn nhìn kia Hà Yêu liệu sẽ rời đi.

Tiểu Long Vương có chút lo lắng nói "Thanh Tuyền, ta luôn cảm thấy, chúng ta làm như vậy, quay đầu Thiên Đình truy xét đi xuống, chúng ta cũng khó khăn từ kỳ cữu."

Ngư Thanh Tuyền nghe vậy, mỉm cười nói "Ngao huynh lo ngại vậy! Như thiên binh thiên tướng Hạ Giới, chúng ta như nói thật chính là. Chúng ta vốn là không phải là kia Hà Yêu địch, hẳn phải đi, chúng ta cũng không ngăn được."

Cỗ phủ.

Kia Cỗ phu nhân các loại (chờ) một đám Cỗ phủ người không nghĩ tới, nhà bọn họ chủ lại chưa chết, mừng rỡ bên dưới, lại hoan hô hướng hân chạy đi. Có thể không nghĩ, kia họ Cỗ nam tử nhưng là không có ghênh hướng hân chính thể Cỗ phu nhân, mà là ôm một cô gái trong đó, ôm đầu khóc rống.

"Ta vốn tưởng rằng, ta sẽ không còn được gặp lại người "

Thấy tràng diện này, nghe nói như vậy, kia Cỗ phu nhân bước chân bỗng nhiên dừng lại, nụ cười trên mặt cương cứng. Có điều là kia Cỗ phu nhân làm người vốn là ôn uyển, cũng rất có độ lượng, chẳng qua là cười cười, tựa hồ cũng không xem ra gì. Chẳng qua là lẳng lặng đứng ở một bên, nhỏ nhẹ nói "Trở về liền có thể "

Đợi cho bọn họ hồ đồ ly biệt nổi khổ sau, kia họ Cỗ nam tử mới phát hiện công đường đứng Nhị Thanh cùng Đại Bạch. Đại Bạch trên mặt mặc dù che mặt, nhưng là cô ấy là thướt tha đáng yêu, vẫn hay là để cho kia họ Cỗ nam tử hai con mắt sáng lên. Chỉ thấy hân sát thức hạ trong con người nhàn thủy, nhìn về phía bên người nữ tử, dò hỏi "Đây nhị vị khách nhân là?"

Cỗ phu nhân nói "Gần đây chúng ta trong phủ khá không bình tĩnh, này nhị vị là tới cho chúng ta trừ tà tích ma đạo trường."

"Trừ tà tích Ma?" Họ Cỗ nam tử mắt cười lên, nhìn về phía Cỗ phu nhân, nói "Cõi đời này nào có cái gì tà ma? Phu nhân cũng là thư hương môn đệ xuất thân, chẳng phải nghe thấy người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái?"

Nhìn hân lời này, Nhị Thanh phồng chùng, hân bị kia Tiền Đường Tiểu Long Vương cứu giúp trí nhớ, hân là bị lau đi. Nếu không, chịu được kia Tiền Đường Thủy Phủ một nhóm, hân còn có thể nói ra lời này?

Khiến trách Cỗ phu nhân một tiếng, kia họ Cỗ nam tử liền hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch đánh ấp, nói "Ta thấy nhị vị cũng không tầm thường người, nếu là vòng vo chưa đủ, hoặc gặp khó xử, nói thẳng là được, ta Cỗ phủ mặc dù không thể nói gia tư ngàn vạn, nhưng chút tiền ngân còn có thể lấy ra, nhị vị cần gì phải học kia phổ phưởng đồ mảnh khỏe, bỗng dưng tổn hại nhà mình môn phong, bồi nhọ tổ tông. Như nhị vị có nhân rồi, cũng có thể ở ta nơi này trong phủ ở lại chơi nhiều chút thời gian dài, ta cũng tốt kết giao một phen "

Nhìn điệu bộ này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng là không có gì để nói. Đặc biệt là này họ Cỗ nam tử nhìn về phía Đại Bạch ánh mắt, để cho Nhị Thanh hận không được một cước đem đạp chết trường.

Như vậy nam nhân, khó trách kia Hà Yêu một lời không hợp liền đem kỳ chìm thi thể đáy sông, đáng đời!

"Ha ha ha "

Một tiếng đột ngột tiếng cười lớn, từ bên ngoài truyền tới, rồi sau đó lại gặp một trận cuồng phong xoắn tới, một đạo thư sinh bộ dáng ăn mặc thanh niên đi tới, nói "Sâm huynh, bây giờ mình bạch, ta vì sao muốn giết kỳ cho thông khoái đi! Như thế nam nhân, chết gì đủ tiếc?"

Thanh niên kia vừa xuất hiện, kia Cỗ phủ trên dưới, đều là mặt liền biến sắc, rối rít lui về phía sau.

Kia họ Cỗ nam tử nhưng là không biết được người đàn ông này, khiến trách "Người là người phương nào? Vì sao không trải qua thông báo lại thẳng vào cửa nhà ta, chẳng phải biết, ta có thể đi Nha phủ đi cáo người tự tiện xông vào nhà dân?"

"Ha, người này trư chó không bằng đồ vật, quên chính mình thiếu chút nữa chết tại sông Tiền Đường hạ ư?"

Thanh niên kia trợn mắt kia họ Cỗ nam tử, họ Cỗ nam tử dọa cho giật mình, nhẹ la lên "Là người! Là người đây ta xuống sông, có phải thế không?"

Thấy thanh niên này xuất hiện, Nhị Thanh lại âm thầm rung ngẩng đầu lên.

Quả nhiên, kia Cỗ phu nhân thấy vậy, lại không khỏi mắt lạnh nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch, nàng hiểu được Nhị Thanh cùng Đại Bạch, đi theo yêu quái là một nhóm, cố ý chạy qua lừa nàng.

Thua thiệt nàng trước còn lo lắng hai người này không phải là yêu quái kia đối thủ, khuyên bọn họ rời đi.

Lúc này, thanh niên kia nghe vậy, cười nói "Là ta! Người làm khó dễ được ta?"

"Người người vừa tới, tới nha! Đêm này Tặc Tử bắt lại, xoay đưa Phủ Nha, mời phủ Tôn đại nhân xử hân cái mưu tài hại mệnh tội!" họ Cỗ nam tử không khỏi kêu,

Thanh sắc câu lệ.

Có thể kết quả những hạ nhân kia, không có một dám động.

Thấy tình cảnh này, Hà Diệu ngẩng đầu cười ha ha.

"Các ngươi các ngươi" họ Cổ nam tử thấy tất cả mọi người đều sợ hãi thanh niên này, không khỏi tức giận vô cùng, ngay cả lời đều có chút cà lăm.

Mà ẩn thân trong mây mù Tây Hồ Thủy Quân thấy tràng diện này, không khỏi rung ngẩng đầu lên, "Thành hư việc nhiều hơn là thành công, yêu quái chính là yêu quái!"

Mà Nhị Thanh lúc này chính là đối với Đại Bạch truyền âm nói "Sur Tỳ, có thể có biện pháp, dùng người kia Di Hồn phương pháp, để cho kia Cổ phu nhân đi xem một chút năng đàn ông kia trí nhớ, để cho nàng nhận rõ, người đàn ông này là dạng gì nam nhân. Việc nơi này, chúng ta cũng tốt rồi đi sớm một chút."

"Rời đi? Không đợi tiểu Thanh cô nương xuất quan?"

Nhị Thanh lắc đầu nói "Không giống nhau, nếu là ta chờ ở đây, quay đầu những cái này thiên binh thiên tướng tới đây, không lấy được kia Hà Yêu, thế nào cũng phải tìm ta các loại (chờ) vẫn trách không thể."

"Sur đệ vì sao phải giúp kia Hà Yêu?"

Nhị Thanh khẽ cười nói "Này Hà Yêu mặc dù tự do phóng khoáng, nhưng phải nói làm hại, chúng ta cũng không biết kỳ vì qua gì tai họa. Nếu nói là bị giết người, nhưng ta các loại (chờ) chỉ biết hấn hại này họ Cổ nam nhân, nhưng mà bây giờ này họ Cổ nam nhân nhưng cũng chưa chết nhắc tới, như này họ Cổ nam tử thật muốn hại vợ, như vậy người, chết làm sao đủ tiếc? Thế nhân tất cả nói cảm bà vợ không thể khí, nhưng hấn lại muốn hại nàng, là đạo lý gì?"

Ngừng lại, hấn lại nói "Tuy nói muốn thành tiên, cần hành thiện công. Có thể được thiện công, cũng chưa chắc cần chém chém giết giết, có thể dùng ngôn ngữ giải quyết, tất nhiên rất thiện? Như động thủ, phương này trăm họ, tất cả muốn theo tới dính líu. Nếu thật như thế, chúng ta cử động lần này là vì thiện, hay lại là làm ác? Vì sao này phương thổ địa cùng Thành Hoàng đều không ra mặt, chỉ có tiền này đường cùng Tây Hồ Thủy Quân ra mặt?"

Đại Bạch nghe vậy, nhẹ khẽ thở phào, nói "Sur đệ suy nghĩ sâu, Sur Tỳ không kịp vậy!"

"Sur Tỳ có thể không nói như vậy, người tính nhân thiện, ghét ác như cừu, sur đệ há có thể không biết?"

Suy tư biết, Đại Bạch liền nói "Để cho kia Cổ phu nhân nhìn nàng kỳ phu quân trí nhớ, ngược lại có thể được!"

Nhị Thanh nghe vậy, lại truyền âm nói "Người sư tỷ kia lại làm phép đi!"

Vì vậy, Nhị Thanh bấm lên Pháp Ấn, miệng niệm ngữ mê man nguyên rủa, chỉ thấy Đại Đường nổi lên một trận gió nhẹ, rồi sau đó toàn bộ người bình thường từng cái lại mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

Kia Hà Diệu thấy vậy, không hiểu nhìn về phía Nhị Thanh, nói "Sâm đạo hữu, người đây là làm thế nào?"

Nhị Thanh khẽ thở dài "Ta cho người chớ có cuống cuống đi ra, người gấp gấp như vậy làm thế nào? Bây giờ không thể không khiến kia Cổ phu nhân nhìn một chút năng đàn ông kia trí nhớ, hy vọng như vậy hữu dụng đi! Ta nói sư tỷ của ta để cho người, nhưng là tốn nhiều sức, người liền đối với chúng ta như vậy?"

Hà Diệu nghe được Nhị Thanh oán trách, không khỏi ngượng ngùng cười cười, nhẹ cười ha ha, cười nói "Đa tạ Sâm huynh cùng Bạch cô nương tương trợ, ta tính tình luôn luôn so với gấp, mời không để ý!"

Ngừng lại, hấn lại từ trong lòng ngực móc ra một cái chậu đưa cho Nhị Thanh, nói "Này cái la bàn chính là kia Định Yêu Bàn, là ta từ trước lão đạo kia trong tay đoạt được, ta lại mượn hoa hiến phật, tặng cho nhị vị, tạm thời quà cảm ơn, nhị vị nhất định phải nhận lấy!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu, hòa tính châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Vô cùng tương tự

(mọi người Nguyên Đán vui vẻ! Hôm nay là năm 2018 ngày thứ nhất, chúc mọi người ở năm đầu bên trong tâm tưởng sự thành, Vạn Sự Như Ý, khoái khoái lạc lạc, khoẻ mạnh! Cuối cùng thuận tiện yêu cầu một chút ủng hộ, phiếu đề cử, cất giữ, khen thưởng đều phải, cảm ơn!)

Kia Định Yêu Bàn, bộ dáng nhìn cùng kia La Bàn không khác, nhưng là phía trên cây kim chỉ, lúc này lại là đung đưa không ngừng, thỉnh thoảng chỉ hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch, còn có Hà Diệu.

Gặp Nhị Thanh cau mày lật xem, kia Hà Diệu lại cười nói "Này Định Yêu Bàn, có thể cảm giác được Yêu Khí tồn tại, quả thực là kỳ khác, một khi xuất hiện Yêu Khí, phía trên này cây kim chỉ lại đung đưa không ngừng. Nếu là tương kỳ luyện hóa, đối với chủ nhân Yêu Khí, lại thì sẽ không có phản ứng. Lúc mới ta đem trước đây ta đánh vào trong đó một luồng Thần Thức thu hồi, bây giờ nó gặp ta, cũng có phản ứng. Phản ứng này, nếu là nhị vị hơi hơi lộ ra một luồng Yêu Khí, chính là giấu thân hình, cũng là vô dụng."

Nhị Thanh nghe vậy, cười nói "Trước đây ta cùng với nhà ta Sư Tỷ ẩn thân ở trong mây mù, ngươi chính là mặc này Định Yêu Bàn tìm được chúng ta phương vị, đúng không?"

"Không sai! Chính là như vậy!" Hà Diệu mỉm cười nói.

Nhị Thanh cùng Hà Diệu tán gẫu, Đại Bạch lại ở một bên làm phép.

Đã lâu, kia Cổ phu nhân từ đang ngủ mê man tỉnh lại, sau đó lại yên lặng che mặt khẽ nấc đứng lên.

Hà Diệu thấy vậy, bước nhanh đi lên phía trước, nhỏ nhẹ nói "Phu nhân không phải thương tâm, vì thế các loại (chờ) nam nhân, không đáng giá làm!"

Kia Cổ phu nhân ngẩng đầu nhìn hắn, nước mắt đã chảy nói "Già, đều là giả, là ngươi làm phép cho ta xem đến những thứ kia giả tưởng, có đúng hay không?"

Hà Diệu nghe vậy, nhất thời không nói cười khổ, nhẹ có chút mắt mắt nói "Phu nhân, có hay không trong mắt ngươi, toàn bộ Yêu Loại, đều là gieo họa, không có lương thiện?"

Cổ phu nhân nghe lời nói này, sững sờ, nhưng cũng không dám khẳng định, chỉ là nói "Dương Thăng, ta biết ngươi niệm tình ta kiếp trước ân tình, là tốt với ta, Khả Nhân cùng yêu, cuối cùng khác đường, ngươi nếu thật là tốt với ta, lại hành cái pháp, để cho đàn ông ta hồi tâm chuyển ý, như vậy được chưa?"

Hà Diệu nghe vậy, không khỏi nhếch mép, rồi sau đó thâm cười lên, "Yêu! Ha ha yêu!"

Nhị Thanh thấy vậy, âm thầm than nhẹ.

Đại Bạch thấy vậy, bên đầu đi qua, như có không đành lòng.

Rất nhanh, một cổ Yêu Khí liền từ kia Hà Diệu trên người truyền vang mở, quyền kia tới tào nhả lịch sự mặt mũi cũng có vẻ hơi dữ tợn. Kia Yêu Khí cuộn cuộn trùng trùng, trực thấu Thiên Vũ, trong nháy mắt ngưng tụ thành một mảnh Yêu Vân.

Ẩn thân tại đám mây hai vị thủy quân thấy vậy, không khỏi trở mắt nhìn nhau, rồi sau đó chui thân xuống.

Mà lúc này, Nhị Thanh đã la lên "Hà huynh, không làm chuyện điên rồi!"

Nguyên lai, kia Hà Diệu đã biến thành kia mặc kim giáp thanh niên, một cái tay chính ụp lên kia họ Cổ nam tử trên cổ, đem nhấc lên, một cái khuỷu tay đang mang theo kia Cổ phu nhân.

Nhị Thanh thấy kia Hà Diệu như muốn khoanh khắc họ Cổ nam nhân, không khỏi gấp kêu.

"Sâm huynh, Bạch cô nương, nhị vị hảo ý, lòng ta lĩnh. Nếu làm người như vậy khổ cực, vậy liền vì yêu được, ta vốn là yêu, cần gì phải theo như nhân loại quy củ tới?" Hà Diệu vừa nói, ngẩng đầu lên, lộ ra một tia cười gằn, nói "Người đàn ông này, chết không có gì đáng tiếc "

Nhị Thanh lặng lẽ đem kia họ Cổ nam nhân đánh thức, đàn ông kia vừa tỉnh, thấy tình cảnh này, không khỏi kêu to lên, "Ngươi, ngươi là người phương nào? Ngươi muốn như thế nào? Ngươi chó làm loạn, giết người thì thường mạng, ngươi như giết ta, ngươi cũng không chiếm được xong đi cứu mạng, cứu mạng khải khải!"

"Yêu cầu ngươi, không muốn giết hắn!" Cổ phu nhân cũng hướng Hà Diệu lên tiếng xin xỏ cho.

"Im miệng!" Hà Diệu hướng họ Cổ nam nhân rống to, trong tay gia tăng lực đạo.

Họ Cổ nam nhân cảm giác tánh mạng mình thật bị uy hiếp, nhất thời ngậm miệng.

Nhị Thanh đúng lúc cho Hà Diệu truyền âm nói "Ngươi nói đúng! Người đàn ông này chết không có gì đáng tiếc, có thể ngươi nếu thật giết hắn, vậy ngươi cảm thấy, lấy Cổ phu nhân tính tình, còn có thể thật lòng ở tại bên cạnh ngươi? Ngươi như thế, lấy được, chẳng qua là người nàng, không chiếm được nàng tâm! Trước hết chờ một chút, ta có biện pháp!"

Hắn vừa nói, nhìn về phía kia Cổ phu nhân, cho nàng truyền âm nói "Cổ phu nhân, ngươi như không muốn gặp ngươi phu quân chết, vậy liền dùng tính mạng ngươi cứu hắn đi! Bây giờ cũng chỉ có ngươi có thể cứu ngươi phu quân!"

Vốn là có chút kinh hoảng Cổ phu nhân nghe vậy,

Nhìn về phía Nhị Thanh. Lại gặp Nhị Thanh lại nói "Ngươi như thế như vậy "

Nhị Thanh cùng nàng nói vài lời, nàng cân nhắc hạ, liền đối với Hà Diệu nói "Dương Thắng, ngươi, ngươi đừng giết hắn, nói thế nào, hắn là như vậy phu quân ta, hắn mặc dù đối với ta vô tình, nhưng ta lại không thể đối với hắn vô nghĩa, ngươi như giết hắn, ta đồng ý cũng sẽ không vui vẻ, ngươi nếu muốn báo ta kiếp trước ân tình, lại tha cho tính mạng hắn đi! Ta, ta và ngươi đi, bất luận chân trời góc biển!"

"Đúng đúng đúng, ngươi không giết ta, ta đem nàng tặng cho ngươi, ta không muốn "

Hà Diệu nghe vậy, trước liếc nhìn Nhị Thanh, rồi sau đó nhìn về phía nàng nói "Lời ấy thật không ?"

"Coi là thật!"

"Ngươi không hối hận?"

"Không, không hối hận!"

"Tốt lắm, chúng ta đi!"

"Cái này "

"Ngươi muốn đổi ý?" Hà Diệu nhìn nàng, cười nói "Bây giờ hối hận vẫn còn kịp!"

"Không hối hận! Không hối hận! Đi nhanh đi! Các ngươi đi mau "

Kia họ Cổ nam tử thúc giục, tựa như sợ Hà Yêu đổi ý.

Cổ phu nhân đang ở hoàn thủ mất nhìn chung quanh hết thấy, như có nhiều chút lưu luyến, nhưng nghe đến nhà mình nam nhân lời này, nhất thời lộ ra cười thâm, nước mắt như châu tuyến như vậy rơi xuống.

Cuối cùng, nàng xem hướng hắn, nói "Phu quân, ta cả đời này, có từng đối với ngươi không đúng? Có từng đối với cha mẹ ngươi không nổi? Tự đến ngươi Cổ gia, trời ạ đem lo liệu việc nhà, có thể có chỗ nào không thích đáng?"

"Phu nhân, chớ nói, ngươi coi như là cuối cùng cho ta Cổ phủ trên dưới làm chút chuyện tốt đi! Phu nhân ân đức, ta Cổ mỗ kiếp sau lại vì báo đáp." Ngừng lại, hắn lại nói "Lại ngươi xem này sông sinh mặt mũi tuần mỷ bất phạm, lại so với ta tuổi trẻ, sẽ còn pháp lực, mạnh hơn ta gấp trăm ngàn lần, ngươi đi theo hắn, ngày sau lại chỉ chờ hưởng phúc lại dễ, vẫn tốt hơn ở nơi này trong phủ lo liệu những thứ kia tục vụ phải không ?"

Cổ phu nhân nghe vậy, ha ha khê cười, chẳng qua là kia thể thâm sắc mặt, cùng kia Hà Yêu trước vô cùng tương tự.

Nhưng mà, Hà Diệu cũng không có cho nàng quá nhiều thời gian thương cảm, ôm nàng, cuốn lên yêu phong, tung vút đi.

Kia Tiểu Long Vương thấy vậy, muốn đi can ngăn, nhưng lại bị Ngự Thanh Tuyền cho đỡ được, "Ngao huynh như đi can ngăn, kia Hà Yêu tất nhiên buông tay đánh một trận, như chiến, chỗ này nhân loại sẽ có gì kết quả?"

Tiểu Long Vương nghe vậy, chỉ có thể nhẹ rên một tiếng, xoay người rồi đi.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch đi ra, gặp Ngự Thanh Tuyền treo lập nhô lên cao, lại ôm quyền xá, rồi sau đó cho nàng truyền âm nói "Đa tạ nữ quân chiêu cố nhà ta Tam Muội, chúng ta đi trước trở về núi, đối đãi với ta Tam Muội sau khi xuất quan trở lại nhận nàng!" Nhị Thanh vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra một vật, hướng nàng ném đi, "Gốc cây này ngàn năm Từ Tham, tiện lợi là ta một chút tiểu tâm ý, mong rằng nữ quân chớ có chê!"

Ngự Thanh Tuyền sững sờ tiếp lấy kia Từ Tham, lại gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch giá khỏi vân vụ, về phía tây đi.

Trong lúc nhất thời, Hà Yêu đi, Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng đi, thành Hàng Châu tựa như lại khôi phục ngày xưa như vậy 'bình tĩnh' . Nhưng là Ngự Thanh Tuyền rõ ràng, sau khi còn có một phiên toái đang chờ bọn hắn.

Quả nhiên như nàng suy nghĩ như vậy, ba Yêu Tài vừa rồi đi một ngày, ngày thứ hai, kia thiên binh thiên tướng quả nhiên đến. Kết quả chưa từng thấy kia Hà Yêu, lại tìm đến Tiên Đường Tiểu Long Vương vấn trách.

Tiên Đường Tiểu Long Vương tính khí không tốt lắm, nói "Bồn thần không đánh lại yêu quái kia, yêu quái kia bắt đến phụ nhân kia chạy, Bồn thần có thể không biết sao? Bồn thần báo lên Thiên Đình đã lâu, vì sao bọn ngươi giờ mới đến?"

Tiểu Long Vương giọng, để cho những thiên binh thiên tướng kia hơi có chút căm tức, nếu không phải Ngự Thanh Tuyền tại một bên khuyên giải, phỏng chừng những thiên binh thiên tướng kia tại chỗ liền muốn với Tiểu Long Vương trở mặt.

Những thiên binh thiên tướng kia thấy vậy, không thể làm gì khác hơn là đúng sự thật hồi bẩm Thiên Đình.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim châu, nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Đại Bạch chi vũ

(Nguyên Đán vui về!)

Nhị xà đằng thân đi, đi khách sạn trả phòng, rồi sau đó lấy đi hai mã.

Ra khách sạn, tìm một chỗ hẻo lánh, đằng vân lên, một đường Tây Hành.

Hai bên Bạch Vân ung dung, sương mù miếu miếu. Nhị Thanh khúc khởi một cước, ngồi trên đụn mây, nhìn xuống Thương Mang Đại Địa, gặp Thanh Sơn vạn khe chảy ngược, nhất thời suy nghĩ tung bay.

Vốn định chờ đợi ở đây tiểu Thanh xuất quan, ai ngờ, kế hoạch không cần nổi biến hóa!

"Sư đệ, để cho kia Hà Yêu bắt đi Cổ phu nhân, nhưng là ngươi nghĩ kế?"

Đại Bạch đứng ở người bờ, gặp Nhị Thanh ngưng lòng mi trầm tư, đã lâu, ung dung hỏi.

Nhị Thanh nghe vậy, ngừng đầu liếc nhìn nàng một cái, cười nói "Sư Tỷ làm sao có ý tưởng này?"

Đại Bạch mỉm cười nói "Kia Hà Yêu lệ khí quá nặng, lúc Cổ phu nhân yêu cầu hắn làm phép xóa đi nàng phu quân trong đầu những thứ kia không tốt ý tưởng lúc, kia Hà Yêu sát nhân kế nhanh ý tưởng đã là rõ ràng, nhưng cuối cùng lại có thể nhìn được không ra tay, chỉ bắt đi kia Cổ phu nhân, tự nhiên có chút kỳ quái!"

Nhị Thanh khẽ thở dài "Lúc ấy tình huống kia, nếu thật để cho hắn bộc phát ra, kia Cổ phu trên dưới phỏng chừng khó mà bảo toàn. Nay sách là ta xướng lên, nếu là thật sự như thế, ta cũng khó khăn từ tội lỗi."

"Nhưng ta luôn cảm thấy, hành động này đối với kia Cổ phu nhân, tựa như hơi quá tại tàn nhẫn." Đại Bạch đón gió mạnh, ngừng đầu nhìn trời, mặc tóc xanh tay áo bay lượn, nhìn lưu mây phiến phi, nhẹ giọng nói "Tiếng người bi thương trong lòng chết, kia họ Cổ lời nói kia, đối với nàng mà nói, có gì khác nhau đâu tại sét đánh ngang tai?"

"Tàn nhẫn sao?" Nhị Thanh cười khổ hạ, nói "Bệnh nặng không cho thuốc mạnh, cũng chỉ có thể chờ đợi chết mà thôi. Cho thuốc mạnh, tuy nói nguy hiểm, nhưng là có thể ngựa chết thành ngựa sống. Thà để cho một mực đi theo đàn ông kia sinh hoạt, cuối cùng bị đàn ông kia hại chết, không bằng liền như vậy để cho yêu quái bắt đi! Ít nhất kia Hà Yêu đúng là thích nàng. Chẳng qua là, đem tới chân chính thống khổ, hoặc giả còn là kia Hà Yêu!"

"Sư đệ vì sao nói như vậy? Kia Cổ phu nhân tuy nói không thích kia Hà Yêu, có thể trải qua chuyện này sau khi, nàng còn có thể đối với nàng đàn ông kia hữu tình? Cùng hắn đàn ông kia vừa so sánh với, Hà Yêu tuy là yêu quái, nhưng là mạnh hơn gấp trăm ngàn lần không chỉ! Cuối cùng kia Cổ phu nhân có thể không bị kia Hà Yêu làm rung động?"

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, vấn "Sư Tỷ có thể biết, vì sao thế nhân tất cả nói người yêu khác đường?"

Đại Bạch cúi đầu nhìn Nhị Thanh một cái, nói "Thế nhân tất cả vị yêu vị tà, bởi vì chính, Chính Tà không cách nào cả hai cùng tồn tại. Nhưng mà, ta lại hiểu được, loại này nhận thức, thật ra thì mâu thuẫn, đúng hay không?"

Nhị Thanh gật đầu nói "Có lẽ có phương diện này nhân tố, nhưng trong mắt của ta, nguyên nhân thực sự hẳn ở chỗ tuổi thọ. Nhân loại tuổi thọ, ngắn ngủi trăm năm, có thể đạt đến trăm năm già, lại nói Trường Thọ. Có thể Yêu Loại đây? Yêu Loại tánh mạng lâu dài, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, hơn

mấy trăm ngàn năm, cũng cân nhắc bình thường. Yêu có thể vĩnh viễn thanh xuân, mà người đâu? Vài năm có lẽ không nhìn ra, nhưng mười mấy hai mươi năm đây?"

Nhị Thanh nhìn Đại Bạch, nói "Coi như kia Hà Yêu bây giờ có thể được nếm mong muốn, làm rung động kia Cổ phu nhân, để cho kia Cổ phu nhân thả hai chân song phi, có thể mười mấy hai mươi năm sau khi đây? Hẳn chỉ có thể nhìn kia Cổ phu nhân mỗi ngày càng già đi, dung nhan không có ở đây, tóc bạc hoa râm, hình dung khô cằn, cuối cùng hóa thành một nắm hoàng thổ... Mà mười mấy hai mươi năm, tại Yêu Loại rất dài trong sinh mệnh, có điều là đạn chỉ một cái chớp mắt."

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngẩn ra.

Nhị Thanh lại nói "Lại, ta thậm chí cảm thấy, này không chỉ là đối với Hà Yêu hành hạ, đối với kia Cổ phu nhân, cũng là loại hành hạ. Bởi vì Hà Yêu dung mạo sẽ không thay đổi, nàng chỉ có thể nhìn chính mình mỗi ngày càng già đi, mà người thương, lại dung mạo không thay đổi, vẫn vĩnh viễn thanh xuân, nàng sẽ ra sao? Nàng khẳng định cảm giác mình không xứng với hắn, hy vọng hắn rời đi, không muốn hắn thấy chính mình già đi một mặt."

Nhị Thanh lắc đầu cười cười, tiếp tục nói "Bây giờ mọi người nếu là ngăn cản hắn, cùng hắn nói người yêu khác đường, hẳn chắc chắn sẽ không nghe, sẽ còn vì thế liều mạng. Nhưng khi hắn hiểu được, cái gì gọi là chân chính người yêu khác đường lúc, hết thầy cũng đã đã chậm! Cuối cùng, hẳn chỉ có thể một mình nhấm nháp kia mất đi thống khổ."

Đại Bạch yên lặng đã lâu, nói "Như thế như vậy, cũng coi là việc trải qua trong cuộc sống khổ cùng đau đi! Nếu là có thể từ thống khổ này bên trong đi ra, chắc coi là là một loại luyện tâm đi!"

"..."

Nhị Thanh sững sờ,

Hiểu được này tựa hồ, không thật xấu!

Nhẹ, hẳn chỉ có thể bỏ tức một câu "Nhưng nếu không đi ra lọt đến, lại trọn đời trầm luân nguoi!"

Đại Bạch nghe vậy, rõ ràng sững sờ hạ, rồi sau đó như có điều suy nghĩ.

Nhẹ vẫn "Người sư đệ kia vì sao còn phải giúp kia Hà Yêu?"

Nhị Thanh mỉm cười nói "Giúp kia Hà Yêu, chính là giúp hai vị kia Thủy Thần, cũng là giúp phe kia trăm họ tránh khỏi "Tai bay vạ gió ". Đồng thời cũng là giúp tự chúng ta miễn trừ phiền toái."

Đương nhiên, cuối cùng còn có một cái lý do, có điều là Nhị Thanh không có nói ra, hẳn chỉ là muốn nhờ vào đó nói cho Đại Bạch —— người cùng yêu chi yêu, cuối cùng là dị đoan!

Nhị Thanh không chế mây mù, về phía tây đi.

Chẳng biết lúc nào, chiều tà lặn về tây, ánh chiều tà nhuộm say Vân Hà, kia Vân Hải phảng phất độ bên trên một tầng xích cùng Hoàng Hà. Hai người tại này trong biển mây bước từ từ, lưu lại lưỡng đạo trường ảnh.

Không lâu lắm, mặt trời chiều ngã về tây, Huyền Nguyệt lên chức, quần tinh hiện ở Cửu Thiên, lóe lên tranh huy.

Nhị Thanh thấy vậy, gối đầu kê cao gối mà ngủ, ngửa mặt trông lên Tinh Thần, chợt hát nói "Minh Nguyệt lúc nào có? Nâng cốc vấn Thanh Thiên, không biết trên trời cung khuyết, bây giờ là năm nào... Nhân hữu bi hoan ly hợp, nguyệt hữu âm tình viên khuyết (người có vui, buồn, ly, hợp, trăng có mờ, tỏ, đầy, vơi), thử sự cổ nan toàn. Chỉ mong người lâu dài, ngàn dặm cộng thiên duyên."

"Sư đệ làm chính là gì khúc? Ta có thể chưa từng nghe nguoi hát qua!"

Chờ Nhị Thanh hát thôi, Đại Bạch liền hỏi.

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi mắt cười lên, nói "Khúc này là ta lúc đầu..."

Đại Bạch cười nói "Biết được biết được, đây là nguoi khi đó vì nghệ xả lúc, nghe kể chuyện người hát..."

Nhị Thanh nghe chỉ, không khỏi sững sờ, rồi sau đó bật cười.

Nhẹ nói "Không bằng ta cho Sư Tỷ đàn hát một lần?"

Đại Bạch mỉm môi cười yếu ớt, nói "Cũng tốt! Này lời tựa như thơ không phải là thơ, lại rất có vận luật, lại ý cảnh thượng cấp, đúng là hiếm thấy! Cũng không biết là vị kia người kể chuyện, như thế tài hoa hơn nguoi!"

Nhị Thanh vì vậy xuất ra Dao Cầm, tự cổ đàn hát lên, lúc đầu còn lộ vẻ không lưu loát, chủ yếu là phải đem nhịp điệu chuyển đổi, tất nhiên không rõ lắm quen thuộc. Nhưng mà đàn mấy lần sau, lại nhàn thực.

Nhị Thanh thấy Đại Bạch rảnh rồi mắt nghiêng tai lắng nghe, liền nói "Sur Ty, có thể hay không vì đó vũ một khúc?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngẩn ra, nhẹ nói "Chưa bao giờ vũ qua, sao vũ?"

Nhị Thanh mỉm cười nói "Trước đây Sur Ty là không vũ qua, nhưng mà lần này ra ngoài, ứng cũng đã gặp không ít vũ giả, Bắc Hải Long Cung, Ngạc yêu Thủy Phủ, vạn yêu đại hội... Những thứ kia trong đó, không ít Yêu Loại đáng múa đều vì không ai, Sur Ty chưa học một, hai?"

"Vật kia, học được có ích lợi gì?" Đại Bạch trừng Nhị Thanh một cái, trên mặt hiện lên một tầng lãnh đạm màu hồng nhạt, trong con ngươi thoáng qua vẻ thẹn thùng, sáng giọng "Những Yêu Loại đó học đáng múa kia, phần lớn tất cả khó coi, lại không qua ngu người mà thôi, chẳng lẽ ngươi muốn ta dùng cái này ngu làm vui người khác?"

Nhị Thanh cười nói "Ta tự là không có khả năng để cho Sur Ty đi làm chuyện như vậy! Có điều là, chúng ta tự tiêu khiển một phen, thì thế nào? Nhìn đây trời tình không, gió đêm nhẹ phẩy, sương mù miêu miêu, tựa như như thế lương thần cảnh đẹp, lại có mối vui làm bạn, như vũ bên trên một khúc... Ta mặc dù chưa thấy qua kia Quảng Hàn Cung khuyết chỉ Thường Nga Tiên Tử dưới ánh trăng chi vũ, nhưng nghĩ đến Sur Ty như vũ bên trên một khúc, định so với kỳ đẹp hơn?"

Đại Bạch bị Nhị Thanh nói như vậy, tựa như cũng có chút ý động, nhẹ lại nói "Như Sur Ty múa không tốt, sur đệ cũng chớ có trò cười, nếu không lần sau nói cũng đừng nhắc!"

Còn có lần sau! ?

Nhị Thanh nghe vậy, chân mày lộ vui, liền tiếp điểm đầu, nói "Sur Ty tùy tiện kê múa, định cũng mỹ tựa như Thiên Tiên, sur đệ há có thể trò cười?"

Như thế như vậy, Đại Bạch rốt cuộc bị Nhị Thanh lắc lư đến khiêu vũ.

Mặc dù là lần đầu tiên, lại đáng múa thanh sáo, nhưng Nhị Thanh địa vẫn nhìn đến như si mê như say sưa.

Có thể nói, vũ không say người người tự say!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Trở về Thanh Thành

Triều Dương đông thăng, nhị xà ngồi trên đám mây, nuốt triều hà (ánh bình minh) Từ Khí.

Lúc Từ Khí ẩn đi, Triều Dương nhảy vọt, nhị xà lại một lần nữa đăng vân phía tây.

Lúc mặt trời lên không lúc, kia Thanh Thành Sơn đã trong tầm mắt. Từ đám mây hạ nhìn, kia Kính Hồ giống như bích ngọc khảm nạm tại quần sơn. Thiên Sơn như cũ bích lục, vạn khe cổ treo phi lưu.

Không hai xanh cùng Đại Bạch hai người ở chỗ này tu hành, không Hồng Lăng cùng Tuyết Luyện ở chỗ này phương chơi đùa, hồ kia bên trong chàng nghịch tất nhiên hơn nhân nhả, trong núi tấu thú chim cũng càng là nhân nhả.

Ẩn hạ đám mây, nghiêng tai lắng nghe, nghe thấy kia chim vui sướng khinh minh, thú hồng cũng lại uy thế.

Nhị Thanh thấy vậy, cúi đầu đám mây kêu nhỏ, tiếng như Long Ngâm, rung động tứ phương.

Núi kia bên trong chim tấu thú nghe thấy này tiếng rỗng ngâm, nhất thời nhiếp nằm sấp, nhất thời vạn lại câu tĩnh.

Thấy vậy, Nhị Thanh không khỏi cười ha ha.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi lờm hẩn một cái, hiểu được quá không giống cái kia chừng chạc phong cách.

"Sur Ty vì sao như thế xem ta?"

Đại Bạch lắc đầu cười nói "Tuy nói trở về núi tâm vui, nhưng sự đề cử động lần này không khỏi khinh bạc!"

Nhị Thanh cười nói "Chỗ này lại không có người ngoài, khinh bạc chút cũng là không sao, sẽ không cho sư tôn cùng Sur Ty mất thể diện. Sur Ty thật ra thì cũng nhưng bất tất như vậy, buông ra mang trong lòng, suất tính làm, tùy tâm sở dục là được. Chẳng lẽ đám kia sợ, kia cảm thú các loại, sẽ còn đàm tiếu chúng ta cử chỉ thất lễ hay sao?"

Đại Bạch nghe vậy, bạch Nhị Thanh một cái, nói "Sự đề cử luôn là ngại biện rất nhiều!"

"Ngại biện như có thể nói tới thông, đó chính là chính lý!" Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, rồi sau đó từ đám mây một đầu đi xuống đầm vào, giữa không trung hóa thành một cái màu xanh Cự Xà, đầm đầu thẳng vào Kính Hồ.

Nhất thời, kia sóng gợn lăn tăn Kính Hồ, lại vén lên một đạo sóng lớn, hướng bốn phía cuộn cuộn đi.

Trong hồ chàng nghịch thủy điều thấy vậy, nhất thời sáng lên cánh sợ bay thét chói tai.

Đại Bạch thấy vậy, mỉm cười lắc đầu, ghim xuống đụn mây, tiện tay phát một cái, kia lẫn lộn sóng lớn tựa như cùng mèo con một dạng nhẹ nhàng bị Đại Bạch vuốt lên, ngoan ngoãn ẩn núp.

Trong hồ du đăng mấy vòng, Nhị Thanh lại dò xét đầu nổi trên mặt nước, ngẩng cao đầu rắn, miệng nói tiếng người nói "Sur Ty gì không xuống dạo một vòng? Mặt trời chói chan treo cao, xuống hồ bơi một cái, khởi bát khoái tai?"

"Mới không nghe người lừa gạt!" Đại Bạch hướng hấn ném cái liếc mắt đi qua, rồi sau đó tiện tay đem hồng hồ cùng Tuyết Luyện, cùng với Dạ Ảnh thả ra.

Tuyết Luyện vừa thấy hồ này, không bơi trong hồ đứng thẳng người lên, đưa cổ hí dài.

Hồng hồ cũng vui sướng khinh minh, tứ chi đập mặt nước, hướng kia Hồ Tâm Tiểu Trúc lăng ba vút nhanh.

Đại Bạch thấy vậy, cũng hướng kia Hồ Tâm Tiểu Trúc lăng ba tung bay đi, tay áo cùng tóc xanh bay lượn, lưng lay tựa như tiên. Gần đến giờ Tiểu Trúc tiền, nằng lại nhớ lại hỏi "Sự đề, những thứ kia bảo được, người dự định xử lý như thế nào? Là lấy đi luyện thành đan dược, hay lại là trồng ở chỗ này?"

Nhị Thanh châm đầu nước vào, hướng Hồ Tâm Tiểu Trúc bò đi, khoảnh khắc lại to lớn bạch trước người, rồi sau đó hóa thành con rắn nhỏ bộ dáng vòng tại Đại Bạch trên vai thom. Nói "Trước trồng đi! Về phần Luyện Đan, Sur Ty nhưng có biết những Đan Phương đó?"

Đại Bạch ho nhẹ hạ, nói "Đơn giản nhiều chút, có biết một, hai!"

Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh thấy vậy, cũng đập sóng Lăng Phong, hướng kia Hồ Tâm Tiểu Trúc chạy đi.

"Tuyết Luyện, chỗ này chính là người dĩ vãng tu hành chi sở?" Dạ Ảnh dùng Thú Ngữ vấn Tuyết Luyện.

Tuyết Luyện bên đầu nhìn Dạ Ảnh một cái, rất có đặc ý nói "So với người khi đó tu hành chi sở như thế nào?" Nhưng rất nhanh, Tuyết Luyện tựa như lại nghĩ tới cái gì, nói "Có điều là, người sơ tới nơi đây, còn phải nhớ một ít chuyện, này Tây Thục nơi, có Kiếm Các tu sĩ thù hận, những thứ kia già trẻ tạp mao, gặp Yêu Trầm yêu, gặp Ma trừ ma, gặp quỷ diệt quỷ, người phải cẩn thận một, hai, chớ có tùy tiện đi ra ngoài..."

Nhị mã ở nơi nào dùng Thú Ngữ rỉ rả rì rầm, Nhị Thanh cùng Đại Bạch, cùng với Hồng Lăng đã tan biến tại nhị mã nhãn tiền, để cho Dạ Ảnh một trận kinh ngạc, Tuyết Luyện lại cho nó giới thiệu kia Hồ Tâm Tiểu Trúc.

Vào kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, Nhị Thanh xoay người hóa là thân người, đi lên Tiểu Trúc bên ngoài hành lang, hướng Tiểu Trúc phía sau bước đi. Tiểu Trúc phía sau là một cái vườn hoa nhỏ, trong hoa viên vô số hoa tươi chính đang nở rộ.

Chẳng qua là không người xử lý, này phương hoa tươi tuy nói tự nhiên sinh trưởng,

Nhưng cỏ dại cũng khá không ít.

Nhị Thanh phát tay một cái, đuổi Hồng Lăng trừ thảo, Hồng Lăng chít chít kêu, biểu thị không phục, vừa trở về liền khiến cho kêu nằng, còn có nhường hay không người sung sướng? Nhẹ, nằng lại dùng Thú Ngữ hỏi "Nhị Thanh ca, người chừng nào thì giúp ta đem nơi cỏ hòng hoành hóa xương đi?"

Nhị Thanh mỉm cười nói "Loại chuyện này, còn phải chính người cố gắng, ta như giúp người, sau này người nếu có chuyện, sẽ gặp suy nghĩ tìm chúng ta hỗ trợ, cứ thế mãi, liền có lệ thuộc vào lòng. Đem tới người như độ kia hóa hình kiếp, lại có ai có thể giúp người? Đến lúc đó người nên làm cái gì?"

"Hừ! Không giúp lại không giúp, luôn cảm lý do này tới lấy lệ ta!"

Cười to thấy vậy, khẽ cười, đưa tay đem Hồng Lăng ôm đến trong ngực, khẽ vuốt kỳ vác, nói "Chớ có trí khí, người Nhị Thanh ca cũng là vì người tốt. Hôm nay không muốn làm chuyện, vậy liền ngày mai làm đi!"

"Sur Ty, lời ấy sai rồi!"

Nhị Thanh nghiêm mặt nói "Chuyện hôm nay hôm nay làm, ngày mai còn có ngày mai chuyện! Như chuyện hôm nay ngày mai làm, ngày mai tiếp ngày mai, ngày mai biết bao nhiêu? Trăm năm ngày mai có thể bao nhiêu? Mời quần nghe ta Minh Nhật Ca. Ngày mai tiếp ngày mai, ngày mai biết bao nhiêu? Ta sinh đợi ngày mai, vạn sự thành phí thời gian. Thế nhân như bị ngày mai mệt mỏi, xuân đi thu tới lão tướng tới. Thần hồn cuộn cuộn thủy chảy về hướng đông, Kim Cổ ung dung tây nhật rồi..."

"Sur đệ này « Minh Nhật Ca », cũng là người khi đó nghe người kể chuyện kia làm?"

Đại Bạch cười yếu ớt vẫn, đem Hồng Lăng buông xuống. Hồng Lăng vênh hồ môi, bắt đắc dĩ chạy đi nhỏ cỏ.

Nhị Thanh ho nhẹ hạ, nói "Không cần so đo là ai hôm qua á! Ngược lại không phải là ta làm, bắt quá ta nghe qua sau khi, liền cảm giác bài hát này hát được (phải) phi thường hữu lý, lại ghi ở trong lòng."

Đại Bạch gật đầu một cái, như có điều suy nghĩ, nhẹ nói "Sur đệ, người trước nghĩ một hồi, những thứ kia bảo được xử lý như thế nào? Còn nữa, cây sen xanh kia nằm loại ở nơi nào? Kia nhục chi lại đưa vào nơi nào? Ta về trước Động Phủ bên kia thu thập một chút, một hồi xuống lần nữa tới."

Nhị Thanh gật đầu một cái, thấy Đại Bạch đằng vân đi, lại ở nho nhỏ này 'Hậu hoa viên' bên trong nhìn, tâm lý hoạch định như thế nào đem những thứ kia bảo được nằm loại ở chỗ này.

"Hồng Lăng, ở nơi này nơi sửa sang lại, ta đi bên ngoài một chuyến."

Nhị Thanh vừa nói, lại Đăng Vân Giá Vụ đi.

Ở không trung, mở ra giữa chân mây thụ nhãn, nhìn xuống tứ phương, gặp đủ loại màu tía (tơ) tung hoành xuôi ngược.

Rồi sau đó, Nhị Thanh thân hình chợt lóe, tan biến tại tại chỗ, ở đó núi non trùng điệp bên trong qua lại.

Hai giờ sau khi, Nhị Thanh trong túi càn khôn, đã gom mấy cái bao lớn. Những thứ kia bao lớn bên trong đều là đất sét, nhưng lại cùng phổ thông đất sét bất đồng, là mang theo Thổ Linh lực đất sét.

Những thứ này trên bùn đất vốn là lại tự nhiên sinh trưởng một ít Linh Dược, chẳng qua là những linh dược này thuốc linh có hạn, còn không coi là bảo dược. Nhưng là chỉ cần cho chúng nó đủ thời gian, hoàn toàn có cơ hội trưởng thành lên thành bảo dược. Những thứ kia bảo dược Thôn Phệ Thiên Địa tinh khí, không chỉ biết hấp dẫn thiên địa linh khí, cũng sẽ khiến cho bản thân dựng đường bọn họ thổ nhượng trở nên ẩn chứa Thiên Địa Tinh Khí.

Nhị Thanh liền đem những thứ này thổ nhượng đào trở lại, chuẩn bị ở nơi này giữa hồ, mở ra một khối Dược Điền.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Đảo giữa hồ

Đội Nhị Thanh đào đất trở lại, kia Hồng Lăng đã đem trong tay mình làm xong chuyện.

Lúc này, nàng đang cùng Đại Bạch đồng thời, nằm tựa vào Tiểu Trúc sản thượng bên ngoài trên ghế nằm, trên người che kín cái tiểu thảm, học Đại Bạch bộ dáng, bưng chén trà xanh, ngắm non sông tươi đẹp, thoải nhẹ cạn tuyết.

Gặp Nhị Thanh trở lại, nhẹ rên một tiếng, trí khí địa chuyển qua hồ đầu.

Nhị Thanh thấy vậy, cũng xem thường, ngược lại Đại Bạch mím môi cười yếu ớt.

Chẳng qua là không biết, các nàng khi nào từ bên ngoài mang lá trà trở lại.

Đại Bạch gặp Nhị Thanh trở lại, liền hỏi "Sur đệ đi đâu?"

Nhị Thanh trả lời "Gạt đi trong núi đào nhiều chút Linh Thổ trở lại!"

Hắn vừa nói vừa hướng Tiểu Trúc phía sau vườn hoa nhỏ đi tới, Đại Bạch cũng đứng dậy theo kịp.

Nhị Thanh nói "Sur Ty, ta muốn làm phép nơi này làm một đảo giữa hồ, rồi sau đó dẫn núi đồi Bách Mạch khí hội tụ ở này, cũng đem kia Thanh Liên các loại (chờ) một đám bảo được trồng trên đó, ngươi cảm thấy thế nào?"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi sững sờ, tựa hồ không nghĩ tới, Nhị Thanh sẽ làm như vậy.

Suy nghĩ một chút, nàng lại gật đầu nói "Có thể thử một chút!"

Nhị Thanh cười nói "Tốt lắm! Xin Sur Ty bảo vệ Hồ Tâm Tiểu Trúc, ta tới làm phép di sơn."

Đại Bạch gật đầu một cái, miệng đọc chú ngữ, chỉ bấm Pháp Ấn, một đạo huyền quang bay ra, bảo vệ Hồ Tâm Tiểu Trúc thà bên dưới kia mấy cây cự mộc 'Nền móng'.

Rồi sau đó, Nhị Thanh làm phép, đem giữa hồ sâu bên trong sơn mạch giương cao.

Phút chốc, lại gặp Kính Hồ sóng cuộn cuộn, mênh mông cuộn cuộn, trong hồ thủy điều lại lần nữa sợ bay, bốn phía chim bay thú chạy hoang mang kinh gạt đi, đại địa khẽ run không dứt.

Kia Hồ Tâm Tiểu Trúc bên cạnh phía dưới đáy hồ, nhô lên từng đạo sóng gợn. Một vệt bóng đen, chính tại giữa hồ bên trong chậm rãi dâng lên. Trên bờ Kính hồ, cao nhai nhẹ rung, tiếng thông reo rung động, có núi thạch lăn xuống.

Xa xa, mấy tòa danh sơn Sơn Thần bị từ trong ngủ mê thức tỉnh, rồi rít hiện hình, hướng này phương nhìn tới.

Không lâu lắm, lúc đại địa dừng lại rung động, mặt hồ tiệm xu lúc bình tĩnh, một tòa cao hơn mặt nước một trượng có thừa, chu vi ba chục năm chục trượng hơn giữa hồ đảo nhỏ, lại xuất hiện ở hai người trước mắt.

Nhưng mà, sau một khắc, càng chấn động mạnh chiến lần nữa truyền tới.

Nhị Thanh lại lần nữa làm phép, huyền quang bay ra, bốn phía sơn mạch Địa Mạch khí, ở một cổ vô hình lực lượng địa dẫn dắt bên dưới, dọc theo Địa Mạch, hướng này phương tụ đến.

Thanh Thành Sơn Sơn Thần thấy vậy, không khỏi hiện ra thân hình, hướng này phương đằng vân mà tới.

"Nhị vị đạo hữu khoan đã tay, bọn ngươi như thế thay đổi Địa Mạch thế đi, nhưng là phạm thiên quy!"

Nhị Thanh ngẩng đầu nhìn lại, gặp một lão giả râu tóc bạc phơ, chống Long Đầu gậy, cùng hắn nhị người nói.

Đại Bạch gặp lão giả này, liền đối với lão giả kia chấp tay mỉm cười nói "Bạch Tố Trinh gặp qua Thanh Thành lão thần quân, lão thần quân gần đây khỏe không?"

Lão giả bỗng nhiên dừng lại gậy, nói "Ngươi nha đầu này, gần đây để cho người bớt lo, nay sao cũng đi theo hắc Hồ ôn ào?"

Nhị Thanh tiếp tục làm phép, đem kia Địa Mạch khí định trụ, rồi sau đó đối với lão giả kia ôm quyền nói "Thần Quân có thể chớ làm ta sợ, có điều là thay đổi chút Địa Mạch khí thế đi mà thôi, sao lại phạm thiên quy?"

Thanh Thành Sơn thần Bạch Mi khẽ run, nói "Ngươi đây là chút thay đổi?"

Nhị Thanh cười nói "Thần Quân chớ lo! Ta cũng chỉ là hội tụ kia Địa Mạch khí, kia Địa Mạch khí cũng không thật biến mất, lại chỉ lần này địa phương viên trăm dặm chi đất mà thôi, đảm đương không nổi đại sự gì."

Thanh Thành Sơn thần khẽ thở dài "Nhị vị như thế thay đổi Địa Mạch thế đi, trong vòng phương viên trăm dặm Linh Tú tận tụ tập ở đây, những địa phương khác chẳng phải tất cả trở thành tâm thương? Như thế, đối với những khác chúng sinh, có thể công bình?"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe vậy, nhìn nhau, rồi sau đó Nhị Thanh ôm quyền nói "Chỉ lần này một lần, xin Thần Quân thứ lỗi, định lần sau không được phá lệ!"

Kia Sơn Thần nghe vậy, bất đắc dĩ thôi lui, ngược lại cũng không vì vậy mà gạt đi trên trời cáo Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Sơn Thần thật ra thì cũng biết Đại Bạch cùng Nhị Thanh xuất xứ, ban đầu Ly Sơn Lão Mẫu tới đây lúc, hắn còn từng lạy từng thấy, tự nhiên biết này hai cái xà chính là Ly Sơn Lão Mẫu môn hạ.

Nhưng mà, này Sơn Thần mới rời khỏi không bao lâu, Nhị Thanh lại bày trận pháp, đem trong vòng phương viên trăm dặm linh khí hội tụ ở này,

Nhất thời phong vân kích động, linh khí bốc hơi lên.

Lão kia Sơn Thần thấy vậy, một lần nữa xuất hiện, đứng ở đụn mây, la lên "Nhị vị tiểu hữu, bọn ngươi làm việc như vậy, hẳn là bóp đoạn này phương sinh linh lên cấp con đường?"

Nhị Thanh thờ dài nói "Thần Quân lời ấy nhưng là sai rồi! Cho dù này phương sinh linh có thể lên cấp, vậy thì như thế nào? Như gặp Kiếm Các kia đệ tử, còn chưa phải là phút chốc lại thân tử đạo tiêu?"

Lão Sơn thần nghe vậy, không khỏi cứng họng.

Nhị Thanh thấy vậy, mỉm cười nói "Thần Quân chớ lo, chúng ta như thế, cũng là vì có thể đủ tốt hơn bồi dưỡng một ít bảo được, đem tới Thần Quân nếu là có nhu cầu, tới đây là được!"

Lão Sơn thần thấy vậy, cũng chỉ có thể xóa bỏ. Nhẹ lại nói "Ngươi nhị vị, không cần thiết làm tiếp như vậy tổn hại người lợi mình chuyện, nếu không ta mặc dù bắt ngươi nhị vị không bao lâu, lại có thể thượng bảm Thiên Đình."

Nhị Thanh ôm quyền cười nói "Đỡ cho đỡ cho, lão thần quân chớ có lại làm ta sợ vậy!" Hắn vừa nói, đằng vân mà lên, từ trong lòng ngực móc ra một gốc mấy trăm năm thuốc linh sâm có tuổi, đưa cho Lão Sơn thần, nói "Này bụi cây sâm già, lại đưa cho Lão Thần Tiên pha trà uống, xin lão thần quân chớ có chê!"

Thân là này phương Sơn Thần, phải nói tâm nhiều chút bảo được, kia đơn giản tự nhiên có điều là.

Có điều là, muốn chính là Nhị Thanh loại này nhận sai thái độ.

Này đây, Lão Sơn thần tiện tay nhận lấy sâm có tuổi, giọng hòa hoãn rất nhiều, nói "Ta biết ngươi nhị vị sư thừa Cổ Tiên, lai lịch không kém, nhưng là chớ có cho tùy tiện nâng lão nhân gia thêm phiền. Nhị vị ở chỗ này tĩnh tâm tu hành, một ngày nào đó đứng hàng Tiên ban, cũng là có hi vọng, làm sao cần phải chỉ vì cái lợi trước mắt!"

"Lão thần quân dạy rất đúng, ngược lại vẫn bồi làm việc vô cùng lỗ mǎng!" Nhị Thanh biết lắng nghe nói "Chẳng qua là việc đã đến nước này, xin lão thần quân châm chước một, hai."

"Tĩnh một chút, chỉ cần nhị vị chớ lại để cho lão nhân gia ta làm khó là được!" Lão Sơn thần khom người đâm lưng, lắc đầu nói "Ta bộ xương già này, có thể không nhận được bọn ngươi loạn chơi đùa."

"Lão thần quân yên tâm, lần sau không được phá lệ, lần sau không được phá lệ..."

Nghe được cái này 'Lần sau không được phá lệ'. Lão Sơn thần thần giác chòm râu lại không khỏi rút ra rút ra.

Có điều là cũng còn khá, Nhị Thanh lần này không có lại vì khó khăn lão nhân gia, chẳng qua là thiết mấy cái trận pháp, đem hồ này tâm đảo nhỏ cùng kia Hồ Tâm Tiểu Trúc như vậy ẩn đi.

Rồi sau đó ở đảo nhỏ này bên trên, hoạch định Dược Điền, trồng Thanh Liên.

Giữa hồ ở giữa hòn đảo nhỏ nơi, bị hắn làm ra một cái Linh Tuyền, từ Địa Mạch sâu bên trong đưa tới, cây sen xanh kia liền bị ngoài trồng ở kia Linh Tuyền bên trong.

Vốn là hai người dự định, tại trở về đường lúc, đi chỗ đó Bắc Hải Long Cung muốn nhiều chút Tinh Thần Sa tới. Có thể bị kia Đãng Ma chân quân một tay áo lại vung trở về Bắc Hải bờ phía nam, hai người suy nghĩ một chút, đành phải thôi.

Vốn muốn đi kia Trường Giang thủy quân nơi mượn nhiều chút, ai ngờ kia Giao Ma Vương trong túi càn khôn, lại tồn có không ít, vì vậy lại tức gạt đi cùng Trường Giang thủy quân giao thiệp với ý tưởng.

Đem mấy nắm Tinh Thần Sa rơi tại kia Thanh Liên Liên Ngẫu bên trên, lại đem hai khối đại địa mẫu khí thạch đặt vào tại ngoài bờ, trong lúc nhất thời, này Linh Tuyền lại linh khí lượn lờ, sương mù bốc hơi lên, có hà quang ẩn hiện.

Rồi sau đó nhị vị xà lại không chối từ vất vả, đem Nhị Thanh tìm được những Linh Thổ đó xuất ra hướng kia mở ra tới Dược Điền bên trên, tiếp lấy tại Dược Điền bên trên trồng những thứ kia tìm tới bảo được.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Nhờ Nhị tiên giúp đỡ

Chỉ hai ngày, những việc vặt này lại từng cái xử lý xong hết, nhất phương linh khí bốc hơi lên, hà quang quang, được hương thơm ngào ngạt Dược Điền, dễ dàng cho chỗ này lộ ra.

Trung tâm linh khí hội tụ chỉ địa, phân biệt mới trồng Thanh Liên cùng kia Ngũ Hành hoa. Vòng ngoài chính là kia nhục chi Thái Tuế, cùng với bọn họ thật sự tìm được các loại bảo dược.

Những thứ kia bảo dược, thuốc linh cao giả hơn ngàn năm, thấp giả cũng có năm sáu trăm năm. Tùy tiện xuất ra một gốc đến trong thế tục, đều là trân bảo hiếm thế.

Nhưng là ở chỗ này, lại đổi mất đều là.

Nếu không phải Bách Mạch khí cùng thiên địa linh khí hội tụ ở này, làm sao có thể cấp dưỡng lên được.

Có điều là, ở đất này tu hành, nhưng là so với những địa phương khác nhanh hơn nhiều lắm. Hồng hồ Hồng Lăng cùng Tuyết Luyện Dạ Ảnh nhị lập tức lần vườn thuốc này sau khi, lại thường xuyên chạy đến chỗ này tới tu hành.

Mà trên đảo có trận pháp Phong Cấm, phần lớn linh khí bị khóa vào trong đó, mặc dù bên ngoài linh khí cũng so với trước vì đậm đà, nhưng so sánh hồ kia tâm đảo nhỏ, nhưng là kém chỉ ngàn dặm.

Chẳng qua là, tương đối mà nói, nơi đây tại Hồng Lăng bọn họ, tu hành rất có chỗ ích lợi. Nhưng đối với Nhị Thanh cùng Đại Bạch mà nói, ngoài chỗ ích lợi cũng đã không rõ lắm quá lớn.

Hắn hai người pháp lực đã sớm vượt qua tầm thường Đại Yêu. Đặc biệt là Nhị Thanh, số tuổi thật sự vẫn chưa tới hai trăm tuổi, nhưng hắn vẫn đã có hơn hai nghìn năm tu vi, có thể thấy tu hành tốc độ nhanh.

Đương nhiên, này càng nhiều nhờ sự giúp đỡ, hắn có thể an toàn hơn hữu hiệu luyện hóa còn lại Đại Yêu Yêu Đan.

Một loại Tu Hành Giả, hoặc là yêu quái, rất ít sẽ đi thôn phệ luyện hóa còn lại yêu quái Yêu Đan. Bởi vì không cẩn thận, có thể sẽ trúng độc, thậm chí tu vi bị tổn thương.

Nhưng ở Quỷ Tu cùng Yêu Tu bên trong, thôn phệ luyện hóa dương khí tinh huyết, lại không phải ít.

Bây giờ Nhị Thanh cùng Đại Bạch thiếu hụt, ngược lại không phải là tu vi, mà là thuật pháp học tập linh ngộ.

Hơn ba năm tiền Ly Sơn lúc, hắn hai người còn chưa đem kia Thiên Cương 36 cách biến hóa học hết.

Mà ba năm này, bọn họ vào nam ra bắc, tinh tâm xuống cảm ngộ cơ hội cũng không nhiều. Bình thường tinh tâm xuống, suy tư tác, cũng không phải thuật pháp, mà là tra hỏi tự tâm.

Nói cách khác, ba năm này, bọn họ thật ra thì chính là ở luyện tâm, đang suy tư xà sinh.

Bây giờ trở về núi, trừ phải đem phần này cảm ngộ lắng đọng xuống, cần làm, chính là cảm ngộ những thứ kia thuật pháp. Thiên Cương 36 như vậy Biến Hóa Chi Thuật, nếu có thể từng cái ngộ ra... Không nói đem tới đi thế gian lúc, thủ đoạn bảo vệ tánh mạng đầy đủ hơn, liền nói nó có thể tránh kia ba tai lợi hại, lại không thể không học.

Vì vậy, cách son ba năm sau khi, nhị xà trở lại, lại bắt đầu 'Bế quan'.

Đầu tiên là, hai người đem mấy khối đại địa mẫu khí thạch tinh luyện, mà xong cùng từ Giao Ma Vương kia trong túi càn khôn phải đến mấy loại bảo mộ dung luyện, cuối cùng dung nhập vào hai người bọn họ tùy thân Pháp Kiếm trong đó.

Có lần này trọng luyện sau khi, hai người tùy thân Pháp Kiếm, uy lực trực tiếp tăng thêm ba thành.

Rồi sau đó, Nhị Thanh chuẩn bị đem Giao Ma Vương kia Túi Càn Khôn, cùng với trong túi càn khôn những pháp khí kia pháp bảo tất cả luyện hóa hết. Có điều là rất nhanh, hắn lại phát hiện, chính mình căn bản cảm những pháp khí kia Trung Nguyên thần không thể làm gì. Kia Túi Càn Khôn ban đầu có thể mở ra, Nhị Thanh phỏng chừng, đó là Đẳng Ma chân quân trong tối giúp bọn hắn một chút, tiện tay đem trong đó Giao Ma Vương Nguyên Thần cho xóa đi.

Nhưng trong túi càn khôn những pháp khí này, nhưng là không có làm như vậy.

Suy nghĩ (muốn) đến đây, Nhị Thanh không khỏi âm thầm kinh hãi, cũng may kia Giao Ma Vương bị Thần Tiên đuổi giết, không rảnh tới để ý tới hắn. Phỏng chừng lúc này đang núp ở cái nào mọi góc bên trong liệu đường.

Nếu là tên kia giết tới, hấn và Đại Bạch có thể đỡ nổi?

Từ những pháp khí này pháp bảo Thượng Nguyên thần không diệt, là được biết, kia Giao Ma Vương cũng không chết đi, cũng không biết, hấn là như thế nào từ kia ba trong tay thái tử chạy thoát.

Nghĩ đến này, Nhị Thanh lập tức tìm đến Đại Bạch, hướng Thạch Duẩn sơn Đăng Vân Giá Vụ đi.

Thanh Sơn chiếu xanh biếc, vạn khe phi lưu bị thương. Hạc minh ung tường, hồ gằm viên hí không dứt.

Mây mù ung dung, gió nhẹ đưa thoải mái, vậy mà lúc này bọn họ nhưng là không tâm tình đó hưởng thụ.

Cũng may Nhị Thanh cùng Đại Bạch vận khí không tệ, Thạch Duẩn sơn nhị tiên cũng không ra ngoài đi xa.

Gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch tới đông đủ, kia Hán Chung Ly lại lắc Quạt Ba Tiêu, cười nói "Ta nói nhị vị sẽ trước nhắm cái ba năm rưỡi quan,

Chẳng ngờ lại mới không tới một tháng liền tới."

Thiết Quải Lý là cười nói "Vội vàng đem kia nhiều chút lấy các thứ ra đi! Cũng tốt ở đó Giao Ma Vương bị kia Tam Đàn Hải Hội đại thần đánh không dám mạo hiểm đầu, phỏng chừng lúc này cũng ở trong bóng tối chữa thương, nếu không hai người các ngươi phiền toái có thể to lắm! Đường đường Yêu Thánh vật, há là như vậy hao hưởng dụng?"

"Nhị vị thượng tiên tất cả đã biết chuyện này?" Nhị Thanh cười khổ vấn.

Hán Chung Ly cười nói "Bắc Câu Lô Châu phát sinh những chuyện kia, chúng ta sao có thể không biết? Nhị Thanh hướng Đăng Ma chân quân vấn những vấn đề kia, ở thiên đình Chúng Tiên thần bên trong, nhưng là thảo luận một hồi lâu."

Ngừng lại, hấn lại lắc Quạt Ba Tiêu đến, nói "Như thế nào đây? Bây giờ có thể tưởng tượng thông sao?"

Nhị Thanh gật đầu một cái, nói "Nếu nói là nghĩ thông suốt, vậy cũng có thể coi như là nghĩ thông suốt. Nhưng chính là không biết chúng ta suy nghĩ, có hay không có lỗi!"

Thiết Quải Lý mỉm cười nói "Nghĩ là có phải có sai, cái này không trọng yếu, trọng yếu là, tâm cảnh có hay không có thể vì vậy thông suốt. Mỗi người đối với thiện và ác cân nhắc tiêu chuẩn, tất cả không giống nhau. Như vậy, thiện và ác phải nên làm như thế nào độ lượng? Giết một người làm ác, kia giết mười người, trăm người đây? Sát nhân cần thưởng mệnh, đây là thiên kinh địa nghĩa, nhưng mệnh chỉ một cái, lại nên hưởng ai thưởng?"

Nhị Thanh nghe vậy, liền hỏi "Thiên đình Chúng Tiên thần, lại là như thế nào gạt đi cân nhắc một người thiện ác? Nếu là người này rõ ràng làm thiện, lại vì vậy làm trái thiên địa trật tự, có hay không đáng chết?"

Nhị vị nghe vậy, không khỏi cười ha ha, cười nhị vị có chút mộng.

Nhẹ, Hán Chung Ly mới nói "Một người, thì như thế nào gạt đi ảnh hưởng thiên địa trật tự? Trừ phi là người kia đang lúc Đế Vương. Mà một khi nhân gian Đế Vương dám vi phạm thiên địa trật tự, vậy liền cần cải triều hoán đại người!"

Thiết Quải Lý lại nói "Nếu nói là một người tốt, hấn cứu một người thập ác bất xá người, vậy người nói tốt lắm người chuyện làm, là chuyện tốt hay chuyện xấu?"

Đại Bạch có chút mộng vòng, Nhị Thanh nhưng là cười khổ nói "Cái này gọi là lòng tốt làm chuyện xấu!"

Hán Chung Ly gật đầu nói "Không sai! Liền có lòng tốt làm chuyện xấu! Như vậy, người nói thế nào cái cứu người người tốt, có tội sao?"

Nhị Thanh như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, nói "Minh bạch!"

Hấn vừa nói, từ trong lòng ngực móc ra cái đó được từ tại Giao Ma Vương Túi Càn Khôn, đưa tới.

"Có thể minh bạch lại dễ!"

Thiết Quải Lý vừa nói vừa nhận lấy kia Túi Càn Khôn, đem trong túi càn khôn những pháp khí kia đồ ra.

Kết quả hai vị thượng tiên nhìn lại không khỏi mắt cười lên, nhẹ lắc đầu một cái, Thiết Quải Lý tiện tay phát một cái, liền đem những pháp khí kia thượng thần thưởng thức xóa đi.

Nhị Thanh cười nói "Chắc hấn kia Giao Ma Vương cùng kia Tam thái tử đánh nhau lúc, uy lực lớn nhiều chút pháp bảo đều bị hấn dùng đến, còn lại những thứ này, đều là một ít Thứ Phẩm. Nhưng mà, đối với ta cùng ta gia sư tỷ mà nói, những thứ này tuy là Thứ Phẩm, nhưng đã đủ dùng."

Ngừng lại, Nhị Thanh lại nói "Đảo là trước kia kia trong túi càn khôn, có một gốc hoa năm màu, bụi cây lớp mười hai thước, có Thất Diệp, cánh hoa phân Ngũ Sắc, bên trên đầy đưa Ngũ Hành Chi Khí, Hoa Nhị cang là tạo ra Âm Dương Nhị Khí. Nhị vị có thể biết, đó là gì hoa? Vì sao kia hoa, có dị tượng này?"

Hai vị thượng tiên nghe vậy, lại lại cười lên ha ha.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu, nguyệt phiêu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Nhất trác nhất ẩm

Gặp nhị tiên cười to, Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có nhiều chút mộng.

Nhệ, Thiết Quải Lý cười nói "Kia hoa, là Đãng Ma chân quân hướng Thái Thượng cho mượn vật, chính là Thái Thượng kia Đầu Suất Cung trong hậu hoa viên một gốc tầm thường hoa cỏ. Đãng Ma chân quân bố trí Bắc Cầu Lô Châu, chính là nhờ vào đó vật. Kia Giao Ma Vương lấy được vật này, nhất định sẽ triệu tập hẳn những huynh đệ kia... Rồi sau đó chân quân lại đem chính mình hành tung tiết lộ, để cho kia Giao Ma Vương tự loạn trận giác. Rồi sau đó mới có năm Yêu Thánh tụ tập đầy đủ dưới quyền Chúng Yêu, tại kia Thiên Ba hàn đàm nơi, cử hành vạn yêu đại hội cử chỉ..."

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe vậy, mới hiểu được, chính mình chạy đến phe kia địa vực gạt đi tham gia náo nhiệt, thiếu chút nữa thì với những Yêu Ma đó như thế, bị thiên binh thiên tướng đuổi giết.

Hán Chung Ly cười nói "Cũng tốt ở hai người các ngươi vạn nói không sai, lúc ấy cũng không ở đó vạn yêu đại hội hiện trường, nếu không kia Diệt Yêu Thần Nỗ một bản, hai người các ngươi định chịu ảnh hưởng đến."

Nhị Thanh cười khổ nói "Cái này còn phải cảm tạ nhà ta Sư Tỷ, nàng tâm địa nhân thiện, không đành lòng gặp những nhân loại kia chết thảm giống, ta hai người này mới rời khỏi kia bảy yêu xúm xít nơi."

"Nhất trác nhất ẩm, hẳn là thiên định!" Hán Chung Ly cười nói.

Thiết Quải Lý gật đầu một cái, nhẹ lại nói "Tuy nói buổi cây kia Ngũ Hành hoa chẳng qua là Thái Thượng dùng cho thưởng thức vật, nhưng tại nhị vị mà nói, như có thể nuôi dưỡng thật tốt, nhưng cũng có thể đào tạo được Âm Dương Nhị Khí. Phải biết, Âm Dương Nhị Khí sống ở Hỗn Độn, là Hỗn Độn diễn hóa mà sống vật. Hỗn Độn phân Âm Dương, âm dương hóa Ngũ Hành, Ngũ Hành sinh vạn vật... Có thể thấy này Âm Dương Nhị Khí hay."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi liên tiếp điểm kỳ thủ. Thái Thượng Lão Quân vật a! Tuy nói Lão Quân chỉ dùng tại thưởng thức, nhưng nói thế nào cũng là xuất từ Lão Quân tay, như thế nào vật phạm?

Hơn nữa, Nhị Thanh còn nhớ, kia 'Tây Du Ký' bên trong, Sư Đà Linh tam quái bên trong Kim Sí Đại Bàng Vương trong tay, lại có một cái Âm Dương Nhị Khí bình, kia Âm Dương Nhị Khí bình, nhưng là Âm Dương Nhị Khí chỉ bảo.

Cùng này nhị vị ngồi nói nửa ngày, lãnh giáo một phen như thế nào bồi dưỡng kia Ngũ Hành hoa hậu, hai người dễ dàng cho chiều tà lặn về tây lúc, cùng Đại Bạch cáo từ nhị tiên trở về núi.

Trở về núi sau, Nhị Thanh lại dùng nhị tiên dạy phương pháp, tại kia Ngũ Hành hoa chung quanh, bày kia Âm Dương Ngũ Hành Trận, đạo Âm Dương Nhị Khí, cùng với Ngũ Hành Chi Khí tại trong trận, cho kia Ngũ Hành hoa tự đi phun ra nuốt vào.

Rồi sau đó mới kiểm điểm lên kia Giao Ma Vương trong túi càn khôn những pháp khí kia.

Giao Ma Vương dù sao tu vi cao thâm, ít nhất cũng là Thiên Tiên chi lưu, sử dụng vật, tự nhiên cũng không phải là phổ thông Yêu Vương có thể so với. Tuy nói những thứ này, kia nhị vị thượng tiên tất cả coi thường, nhưng đối với Nhị Thanh cùng Đại Bạch mà nói, những thứ này cũng đã không thể tầm thường so sánh, ít nhất so với trong tay bọn họ Pháp Khí đều tốt.

Nếu không phải bọn họ tự thân bội kiểm trải qua trọng luyện sau khi, uy lực tăng mạnh, phỏng chừng cũng còn không bằng Giao Ma Vương gom những pháp khí này đây!

Nắm những pháp khí này, Đại Bạch lại vừa là một đạo Tam Muội Chân Hòa đốt đi xuống.

Có điều là cuối cùng được đến, vẫn còn có ba mươi hai cái, trong đó Pháp Kiểm thất chuôi, tốt nhất một thanh linh uẩn mạnh nhất, cực kỳ có linh tính, có

thể đếm được pháp bảo chỉ lưu.

Còn lại chính là mười tám khí vũ khí đều có, kém cỏi nhất, chất liệu tất cả có thể so với trong tay hắc đạo (phải) về phần kia Chương Yêu Vương Hắc Côn. Nhị Thanh tiện tay từ trong rút ra một cái kim thừng, cũng đem thần thức mình đánh vào trong đó, rồi sau đó tiện tay chỉ một cái, lại thấy kia kim thừng giống như có linh một dạng hướng chính đoạn ngồi một bên nhìn những pháp khí kia Hồng Lăng bay đi, trong nháy mắt đem trời cái bên chắc.

Hồng Lăng không nghĩ tới chính mình chẳng qua là nhìn náo nhiệt, liền bị Nhị Thanh cầm đi lúc thí nghiệm cáo nhỏ, không khỏi ủy khuất kêu, chu hồ miệng, hướng Đại Bạch tố cáo Nhị Thanh vô lễ cử chỉ.

Đại Bạch tròn mắt Nhị Thanh, để cho vội vàng đem kỳ giải mở.

Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, nói "Không tệ không tệ, sau này Hồng Lăng nếu là không thông minh, liền lấy cái này bó người, ha ha..."

Hồng Lăng nghe một chút, càng cảm thấy ủy khuất, hồ miệng nhô lên rất cao.

Nhị Thanh thấy vậy, lại vừa là cười ha ha, rồi sau đó theo tay gạt đi thừng thượng thần thượng thức, đem kim thừng ném cho tiểu hồ ly, nói "Thật tốt, mới vừa mới bắt quá cùng người chỉ đùa một chút, cái này liền tặng cho người lúc phòng thân vật, cũng đừng cầm cái này khi dễ Tuyết Luyện."

Tiểu hồ ly ngây ngốc nhận lấy kia thừng, ngạc nhiên nói "Thật, thật đưa cho ta?"

"Không muốn lời,

Có thể trả lại!"

"Muốn muốn, dĩ nhiên muốn!" Nàng vừa nói, trực tiếp đem thần thức mình tròng vào gạt đi.

Có điều là so sánh Nhị Thanh cử trọng nhược khinh, nàng nhưng là cần không trong thời gian ngắn.

Chẳng qua là khi tiểu hồ ly đem sợi dây này sau khi luyện hóa, mất to nhưng là thỉnh thoảng hướng Nhị Thanh bóng lưng liếc gạt đi, rất nhiều cảm Nhị Thanh tới thử một lần này thừng uy lực ý tưởng.

Chẳng qua là lại chỉ chính mình không phải là hắc địch thủ, không thể làm gì khác hơn là củ kết.

"Sur Tỹ, những thứ này, người một nửa, ta một nửa, phân đi!"

Đại Bạch suy nghĩ một chút, từ trong lựa ra mấy món, nói "Những pháp khí này trong đó, tất cả hàm chứa một ít hiếm hoi chất liệu, ta có thể dùng Tam Muội Chân Hỏa đem đề luyện ra, nấu chảy vào ta kia Pháp Kiếm bên trong."

Đại Bạch vẫn hay lại là thông suốt đến cô ấy là đã tốt rồi muốn tốt hơn, thà ít chứ không lung tung tác phong, đem còn lại Pháp Khí, lại tất cả đều ném cho Nhị Thanh.

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, cũng từ những pháp khí này bên trong lựa ra mấy món.

Pháp Kiếm, roi, trường cung, khôi giáp, mây giày.

Mặt khác, hắc trả lại cho Tuyết Luyện cùng Dạ Ảnh các lưu chuỗi Pháp Kiếm.

Còn lại, hắc đều chuẩn bị cầm đi tinh luyện trân quý chất liệu.

Chuỗi này Pháp Kiếm, đồ rực như lửa, Hỏa Thuộc Tính, rất có linh tính, Nhị Thanh không bỏ được lúc đó đem phế bỏ, liền lưu lại. Mà tám kia Đại Cung, cung thân Xích Sắc, trên giây cung có một luồng Long Khí, này giây cung hẳn là từ Chúc Long Yêu Thú trên người kéo xuống tới gân đặc chế mà thành, không tầm thường.

Lại này Đại Cung cũng là linh tính mười phần, phế bỏ quả thực đáng tiếc.

Ngược lại cái kia từ sắc trường tiên, cho Nhị Thanh một loại cảm giác quý dị.

Kia roi thân trình viên hình, phía trên có lớp vảy màu tím, như xà lân như vậy, đao kiếm chém chi không ngừng. Roi ngạc nhiên, có hai cái góc nhỏ nhỏ ra, nhìn thật kỳ, giống như Giao giác.

Toàn bộ từ sắc roi, lại giống như cái nhỏ dài Giao Xà.

Lúc Nhị Thanh đem thần thức dò vào trong đó, phát hiện này trong roi bên trong, quả nhiên có một con rắn cốt.

Nguyên lai, này roi, quả nhiên là do vật còn sống miễn cưỡng luyện hóa thành.

Nếu không phải này roi thân trong đó cũng không hồn, Nhị Thanh còn thật bất hảo đem lưu lại.

Mà món đồ áo giáp màu đen, lực phòng ngự tự không cần phải nói, bộ dáng nhìn có chút dữ tợn, khôi là giao đầu khôi, giáp thân từng mảnh Hắc Lân bao trùm, phía trên tràn ngập giao long khí.

Nhị Thanh rất hoài nghi, đây không phải là Giao Ma Vương trên người miếng vảy lột xác roi xuống chế.

Có điều là suy nghĩ một chút, cũng hiểu được không thể nào, thứ nhất, Giao Ma Vương tu vi cao thâm mật trắc, như này giáp thật là dùng ngoài lân giáp chế, này hắc giáp tuyệt không phải đơn giản như vậy. Thứ hai, Giao cùng xà bất đồng, không cần giống như xà như vậy lột da, Giao Ma Vương cũng không khả năng đem tự thân miếng vảy rút ra chế giáp.

Nghĩ đến, kia giao long khí, hẳn là thuộc về còn lại nhỏ yếu Chúc Long Yêu Thú.

Giữ lại này khôi giáp, Nhị Thanh cũng là chuẩn bị, thỉnh thoảng lúc cần, lấy ra giả bộ.

Về phần cặp kia mây giày, phía trên trận pháp cấm chế, đáng giá Nhị Thanh nghiên cứu. Nhị Thanh hiểu được, kia Phong Thuộc Tinh trận pháp cấm chế, hẳn là dùng cho gia tốc chỉ dụng. Quay đầu có thể đem chính mình giày trọng luyện một phen, gia nhập những trận pháp này Cấm Chế.

Như thế như vậy, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lại lại bắt đầu bọn họ bế quan tu hành kiếp sống.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Âm Dương Liên Tử

Xuân đi thu đến, năm tháng dằng dặc.

Trong núi không năm không tháng một dạng, lạnh lẽo tận không biết năm.

Như thế thoáng một cái, thời gian năm năm, lặng lẽ mà qua.

Thanh sơn như trước diện mạo, dòng chảy như trước âm thanh. Bạch Vân như cũ ung dung, sương mù vẫn sương sương.

Trên sườn núi từng bách cuộn cuộn, khe khe suối bên trong phi lưu róc rách. Chim bay liệng tại Tinh Không, tẩu thú ẩn ở rừng rậm. Chim hót côn trùng kêu vang, bên tai không dứt, tiếng thú gầm, rung động sơn lâm.

Nhưng tại phương này rừng sâu núi thẳm bên trong, lại có một phe thiên địa, rất là u tĩnh. Trừ thỉnh thoảng có thủy điều khinh minh tiếng, tuyệt không mãnh thú gầm thét nơi này.

Phương thiên địa này, chính là Thanh Thành trong dãy núi Kính Hồ, ven hồ trên vách đá dựng đứng bạch y động, vẫn như năm xưa như vậy không rõ lấm thu hút. Nhưng là kia Kính Hồ, lại là linh khí bốc hơi lên.

Ven hồ lá sen chùm chùm Bích Thúy, có Liên nở rộ chap chòn, lộ ra đặc biệt béo mập, ong bướm vu thượng nhẹ vũ, dẫn oa minh từng mảnh.

Trong hồ bay bèo cùng du ngư bởi vì linh khí này mà lộ ra càng béo mập, thủy điều cũng là như vậy.

Mà kia linh khí, chẳng qua chỉ là kia giữa hồ đảo nhỏ thỉnh thoảng tràn lan đi ra chút a. Kia giữa hồ đảo nhỏ linh khí đậm đà như sương, núi đồi Bách Mạch khí cùng kia thiên địa linh khí nơi này hội tụ, cộng thêm những thứ kia bảo được phun ra nuốt vào Thiên Địa Tinh Khí, khiến cho hồ này tâm đảo nhỏ Linh Vụ lượn lờ bốc hơi lên, phảng phất như nhân gian tiên cảnh.

Ở kia được điện bốn phía, có trúc xanh bện thành hàng rào tre tường vây quanh, hàng rào tre tường trước cửa, đang nằm hai con ngựa, nhất Hắc nhất Bạch, đáng quá nhiều.

Hàng rào tre bên trong trong ruộng thuốc, Lục Lạc Chuông âm thanh truyền vang không dứt, có Xích Ảnh vào trong đó qua lại.

Đó chính là hồng hồ Hồng Lăng, bây giờ nàng chính là này Dược Điện người quản lý, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lĩnh ngộ những pháp thuật đó lúc, Dược

Viên lại giao cho nàng tới quản lý.

Hồng Lăng mặc dù nhưng đã không nhỏ, nhưng còn duy trì tánh tình trẻ con, nhìn có con bướm tại Dược Viên bên trong phiến phi, nàng liền bắt đầu đánh đập chơi đùa.

Có điều là cũng còn khá nàng còn nhớ mình công việc, không có đem Dược Viên phá hư.

Nhưng mà này thiên, khi nàng chạy đến kia đóa hoa năm màu bên cạnh lúc, không khỏi sững sờ, mà sau đó xoay người lại chạy, lao ra Dược Viên, hướng đảo nhỏ bên cạnh tòa kia Tiểu Trúc chạy đi.

Nhị Thanh nằm tựa vào Tiểu Trúc sân thượng tránh trên ghế, giữa ngón tay pháp lực lưu chuyển, chỉ thấy tay kia chỉ theo pháp lực lưu chuyển, mà biến ảo bất đồng bộ dáng, hoặc thành đao thương kiếm kích, hoặc thành hoa cỏ cây mây.

Đây là thai hóa dịch hình thuật biến dạng, theo hần lĩnh ngộ cùng tu hành, pháp thuật này quả nhiên bị hần biến thành bộ dáng như vậy. Chẳng qua là còn không cách nào cả thân thể cũng dịch hình, còn cần tiếp tục lĩnh ngộ.

Chính suy nghĩ, lại gặp Hồng Lăng vút nhanh tới, rồi sau đó hướng hần vùng móng vuốt nhỏ, dùng Thú Ngữ nhanh tiếng nói "Nhị Thanh ca, không được không được, ra đại sự..."

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên, rồi sau đó Thần Thức đảo qua, cũng không gặp xa lạ khí tức xâm phạm bọn họ lãnh địa. Hần không khỏi cười nói "Được rồi! Ra quá nhiều chuyện? Người chậm một chút nói, không gấp!"

"Vậy, đóa hoa kia, kia đóa Ngũ Hành hoa, khô, khô!"

"..."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sững sờ, mà hậu thân hình chợt lóe, tan biến tại tại chỗ, lúc xuất hiện, đã ở kia giữa hồ trong ruộng thuốc.

Kia dược điền trung tâm, Linh Tuyền cách đó không xa, Ngũ Hành cánh hoa đã rơi xuống một mảnh, hoa trung tâm Hoa Nhị nơi, Âm Dương Nhị Khí cũng tựa như so với thường ngày yếu chút hứa.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên.

Không lâu, Đại Bạch cũng mang theo Hồng Lăng lẳng không bay vút tới.

Đại Bạch thấy kia Ngũ Hành cánh hoa điều linh, cũng là ngạc nhiên mà chống đỡ, nhẹ nói "Hôm qua không còn rất tốt sao? Hôm nay sao giống như này?"

Nhị Thanh tựa như phục hồi tinh thần lại, lắc đầu một cái, nhẹ mở ra giữa chân mây thụ nhãn, con mắt nhỏ quan sát.

Đã lâu, lại nghe Đại Bạch cười khổ nói "Nghĩ đến, hoa này hẳn là cùng bọn ta vô duyên đi! Hoa này nguyên là trên trời vật, ở chỗ này Phàm Trần sinh tồn lâu như vậy, đã là hiếm thấy."

Nhị Thanh nghe vậy liền nói "Sur Tỳ, người lại mở ra pháp nhãn nhìn một chút, kia Âm Dương Nhị Khí lưu chuyển hướng phương nào? Thật là kỳ tai quái vậy! Kia Thanh Liên như thế nào thôn phệ kia Âm Dương Nhị Khí? Không đạo lý a!"

Đại Bạch nghe vậy, mở ra pháp nhãn, hướng kia Ngũ Hành hoa nhìn, quả nhiên phát hiện, nhụy hoa kia bên trong Âm Dương Nhị Khí,

Đang hướng trong linh tuyền kia đóa thanh liên lưu chuyển đi.

Kia đóa thanh liên tại năm ngoái hiện nụ hoa, cho tới bây giờ một năm qua đi, nụ hoa vẫn giống như vừa mới hiện nụ hoa như vậy, không tăng trưởng đại. Mà bây giờ, kia đóa Ngũ Hành tồn trên Âm Dương Nhị Khí, lại hướng kia nụ hoa lưu chuyển. Loại này kỳ khác biến chuyển, để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch đều có chút không tìm được manh mối.

Dù bọn hần tu hành mấy trăm năm, vẫn hay lại là không hiểu, tại sao lại phát sinh loại biến hóa này.

Nhị Thanh như cũ mở giữa chân mây thụ nhãn, tại vườn thuốc này bên trong tra nhìn.

Không lâu lắm, hần lại phát hiện, cây sen xanh kia phía trên, lại nhiều một cỏ Ngũ Hành Chi Khí đang lưu chuyển. Vốn là cây sen xanh kia phía trên, Mộc Linh Chi Khí nồng nặc nhất, cũng không Hóa Linh Chi Khí.

Nhưng mà bây giờ, lại nhiều một tia này Hỏa Linh Chi Khí, quả thực để cho Nhị Thanh không nghĩ ra.

Hần trước đây mặc dù ở vườn thuốc này bên trong bày Âm Dương Ngũ Hành pháp trận, nhưng là kia pháp trận chẳng qua chỉ là đem bụi cây kia Ngũ Hành hoa bao phủ đi vào mà thôi, cũng không có ảnh hưởng đến cây sen xanh kia.

Có thể chưa từng nghĩ, này Thanh Liên tại vườn thuốc này bên trong, lại phát sinh loại biến hóa này.

Nhị Thanh suy nghĩ một chút, liền đối với Đại Bạch nói "Sur Tỳ, ta muốn làm một thí nghiệm, ở nơi này nhân Linh Tuyền bên trong bày Âm Dương Ngũ Hành pháp trận, nhìn một chút gốc cây này Thanh Liên sẽ có biến hóa gì."

Đại Bạch nghe thấy phương, sững sờ, nhẹ gật đầu nói "Sur đệ buông tay thi triển là được!"

Vì vậy, Nhị Thanh lại lại đang này nhân Linh Tuyền vài bố lót trong hạ Âm Dương Ngũ Hành đại trận.

Trải qua mấy ngày nữa quan sát, phát hiện này Thanh Liên, lại thật đang hấp thu Ngũ Hành Chi Khí, cũng đem kia Ngũ Hành Chi Khí chuyển hóa, diễn hóa ra Âm Dương Nhị Khí, nạp tại kia nụ hoa bên trong.

Mà kia đoá Ngũ Hành hoa, nhưng là quá phát khô héo, cuối cùng hóa thành bụi.

Nhị Thanh thấy vậy, đem kia dùng cho loại Ngũ Hành hoa Ngũ Hành đất đưa vào kia Linh Tuyền bên trong.

Có ngũ hành này đất, kia Thanh Liên lớn lên thì càng nhanh.

Nhìn Thanh Liên cành lá chập chờn, linh quang lưu chuyển, phảng phất giống như có linh trí một dạng để cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch quá phát giác không tưởng tượng nổi.

Chỉ ba năm, kia Thanh Liên lại khai hoa kết, có điều là chỉ kết một cái một dạng.

Khi này Liên Tử chín rụng lúc, lại gặp Âm Dương Nhị Khí tại kia Liên Tử trung lưu chuyển. Mà ở viên này Liên Tử sau khi chín, cây sen xanh kia lại ở trong rất ngắn thời gian lại khô héo, thậm chí ngay cả Thanh Liên rễ cây Liên Ngẫu đều đi theo héo rút, cuối cùng hóa thành một nắm đất vàng.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, không khỏi trở mắt nhìn nhau.

"Ta luôn cảm thấy, viên này Liên Tử có chút Yêu Tà? !" Nhị Thanh cau mày nói.

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, có điều là suy nghĩ một chút, cũng thấy khá có đạo lý. Nàng có thể chưa từng thấy qua một viên Liên Tử, sẽ đem hoàn chỉnh Thanh Liên trên người tinh khí toàn bộ thôn phệ hầu như không còn chuyện như thế.

Nhẹ, nàng vẫn "Như vậy Liên Tử, dùng để luyện hóa? Hay lại là luyện chế thành Pháp Khí?"

Nhị Thanh nhìn trong tay Liên Tử, cũng ở đây gãi đầu, nhẹ nói "Sur Tỳ, không bằng đem này Liên Tử tiếp tục trồng xuống, nhìn có thể mọc ra cái thứ gì tới!"

Đại Bạch gặp Nhị Thanh nói như vậy, cũng gật đầu một cái, nàng cũng rất là tò mò, nhẹ lại nói "Nếu không, chúng ta đi hỏi một chút kia Thạch Duẩn sơn bên trên nhị vị thượng tiên?"

Nhị Thanh gật đầu, rồi sau đó cùng Đại Bạch đi Thạch Duẩn sơn, kết quả nhị vị thượng tiên đã qua dạo chơi.

Nếu như nhị vị Tiên Nhân ở chỗ này, nhất định sẽ ngạc nhiên, vốn gọi bọn hắn thật tốt bồi dưỡng kia Ngũ Hành hoa, ai ngờ hai người này bồi dưỡng tới bồi dưỡng đi, lại ra như vậy cái quái đồ tới.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hỏa tinh châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Nhị khí cộng sinh

Chịu được nửa năm chú tâm bồi dưỡng, viên kia Âm Dương Liên Tử, rốt cuộc nảy mầm. Rồi sau đó Nhị Thanh đem dời năm tới kia nhân Linh Tuyền. Lại chịu được ba năm, kia Âm Dương Liên Tử rốt cuộc lớn lên một gốc thược Cao Thanh liên.

Tuy nói viên kia Liên Tử bên trong hàm chứa Âm Dương Nhị Khí, nhưng trông ra tới liền, lại không phải kia Hắc Bạch Nhị Sắc, mà là như cũ thanh bạch chi sắc. Chẳng qua là hoàn chỉnh Thanh Liên bên trên, Âm Dương Nhị Khí quấn quít nhau, đồng thể cộng sinh, tuy không phải phân biệt rõ ràng, lại

không ảnh hưởng lẫn nhau.

Này Âm Dương Nhị Khí cộng sinh quy luật, ở Nhị Thanh kia giữa chân mây thụ nhần bên trong, tất nhiên không chỗ có thể ẩn giấu. Có thể nói, này cho Nhị Thanh không ít khai địch, để cho hấn đối với tự thân pháp lực vận chuyển, hơn trót lọt.

Trong cơ thể hấn pháp lực thuộc tính là thủy hỏa hai loại, Thủy Thuộc Tính cùng Hỏa Thuộc Tính, vốn là tương khắc thuộc tính, tựa như cùng lạnh cùng dương.

Đại Bạch khá một chút, nằng thuộc tính là nước lửa mộc, ba loại thuộc tính mặc dù cũng khó mà điều hòa, nhưng có Mộc Thuộc Tính làm thành trung gian mức độ tề, nếu so với Nhị Thanh tốt hơn rất nhiều.

Cũng bởi vì Đại Bạch nhiều loại Mộc Thuộc Tính, cho nên hấn mới có thể nắm giữ Cửu Thiên Huyền Nguyên Tái Sinh Thuật.

Mà Nhị Thanh nếu không có Hỏa Thuộc Tính thể chất, cũng không cách nào lĩnh ngộ ra kia Tam Muội Chân Hòa.

Trước Nhị Thanh trong cơ thể pháp lực, Thủy Thuộc Tính muốn vượt trên Hỏa Thuộc Tính một đầu. Bây giờ gặp này Âm Dương Nhị Khí tại này Thanh Liên thượng lưu chuyển tự nhiên, như hồn nhiên thiên thành, Nhị Thanh liền đem loại quy luật này rập theo đến trên người mình, mà kết quả, tất nhiên để cho hấn vui mừng quá đỗi.

Trong cơ thể hai loại tương khắc thuộc tính pháp lực, lấy kỳ dị nào đó quy luật vận chuyển, lại không liên quan tới nhau, thi triển các loại pháp thuật lúc, cũng là vận chuyển tự nhiên, tất nhiên để cho Nhị Thanh vô cùng vui vẻ.

Vì vậy, Nhị Thanh lại đem loại quy luật này nói cho Đại Bạch.

Có sự phát hiện này, hai người thực lực, lại tăng lên mấy phần.

Như thế như vậy, lại qua hai năm.

Này thiên, Nhị Thanh cùng Đại Bạch tại Hồ Tâm Tiểu Trúc đánh đàn tấu tiêu, hun đúc tình cảm.

Trên bờ từng bách lật sóng lớn, trong hồ thủy điều sáng lên cánh, tựa như cũng ở đây theo phương này tiên nhạc mà vũ.

Chợt, xa xa chim kinh minh, thú hồng từng trện.

Gió thổi cau thanh ba, bay bèo sau đó nhẹ động, thủy điều liếm khời hai cánh, tiếng thông reo lại càng nhanh.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch ngừng tay cầm tiêu, nhìn nhau, Thần Thức quét sạch tứ phương, rồi sau đó thần giác có chút cao hứng, phóng người lên, giá vự đi.

Cách nơi này Kính Hồ ngoài mười mấy dặm trong rừng rậm, một nam một nữ chính vào trong đó đi, nam tài trí bất phàm, nữ mặc dù cười ngửa mà, lại có phong trần phở phở cảm giác, mặt mũi hơi lộ ra tiều tụy.

Không lâu lắm, Nhị Thanh cùng Đại Bạch tay trong tay tới.

Thấy hai người, hai người ôm quyền nói "Nhị vị, đã lâu không gặp!"

Thanh niên kia gặp Nhị Thanh cùng Đại Bạch tới, cười trở về thi lễ, mà sau sẽ mã cười nữ nhân đỡ xuống, nói "Sầm huynh, Bạch cô nương, đã lâu không gặp!"

Cô gái kia cũng đi theo hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch thi lễ một cái, nụ cười có chút lúng túng.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, nhưng là lơ đãng, ngược lại cười hỏi "Hà huynh tới đây, là đi ngang qua nơi đây, hay lại là đặc biệt tới?"

Người tới chính là kia Hà Yêu Hà Diệu, cùng ban đầu bị hấn bắt đi cái đó Cổ phu nhân.

Chẳng qua là bây giờ xem ra, này Cổ phu nhân ngược lại cũng nhận mệnh, một lòng với ở bên cạnh hấn.

"Đặc biệt tới!" Hà Diệu nghiêm mặt nói.

Nhị Thanh thấy vậy, lại cười nói "Nếu như thế, nhị vị, xin mời!"

Vì vậy, Nhị Thanh cùng Đại Bạch Đẳng Vân Giá Vự tại đi trước dẫn đường, kia Hà Diệu làm phép, bao giắt hấn phu nhân theo sát phía sau, con ngựa kia nhưng là trực tiếp ném ở kia trong rừng rậm.

Chốc lát đang lúc, kia Kính Hồ lại xuất hiện ở trước mắt, Nhị Thanh hướng kia giữa hồ vung xuống tay, lại thấy kia vốn ẩn ở trong thiên địa Hồ Tâm Tiểu Trúc xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Rồi sau đó, Nhị Thanh từ trong túi càn khôn móc ra một khối Lục Ngọc, hướng kia trong hồ ném một cái, lại thấy kia Lục Ngọc tung ra theo gió, trong

nhảy mất hóa thành một chiếc thuyền con.

"Nhị vị, xin mời!"

Bốn người leo lên bè trúc, bè trúc ung dung, hướng giữa hồ động đi.

Kia Hà phu nhân thấy vậy, nhưng cũng không hiểu được ngạc nhiên, nghĩ đến là theo Hà Diệu lâu như vậy, đối với loại này thần thần đạo nói bên trong thuật pháp, sớm đã thấy có trách hay không đi!

Hà Diệu lắc đầu nhìn chung quanh,

Thấy vậy phương phong cảnh xinh đẹp, cảnh sắc di nhân, lại thở dài nói "Nhị vị ẩn cư này phương Tiên Cảnh, đúng như kia Thần Tiên Quyển Lữ như vậy đề cho người hâm mộ!"

Nhị Thanh nghe vậy lại cười nói "Hà huynh cần gì hâm mộ người khác, hiền khang lệ như thế như vậy kết bạn du sơn ngoạn thủy, lắm khắp thế gian cảnh đẹp, cũng không như Thần Tiên Quyển Lữ một loại sao?"

Hà phu nhân nghe vậy, thần giác khẽ nhếch, lộ ra một tia cười yếu ớt, như là nhớ tới những năm gần đây, cùng Hà Yêu bơi chung đi dạo Đại Giang Nam Bắc, quá cùng ngày xưa cái loại này, không ra khỏi cửa hai môn không bước, ở nhà giúp chồng con đỡ đầu hoàn toàn bất đồng thời gian, trong lòng không giấu được những thứ kia ngọt ngào.

Nhưng mà, gì diệu trên mặt, nụ cười lại là có chút miễn cưỡng.

Nhị Thanh nghi ngờ, lại nghe Hà Diệu cho hắn truyền âm nói "Sầm huynh, người này có thể có kéo dài thọ vật?"

Nhị Thanh bên đầu nhìn, phát hiện Hà Diệu trong con người, tràn đầy khẩn cầu chi sắc.

Mà Đại Bạch chính là trong tối than nhẹ một tiếng, Hà Diệu cho Nhị Thanh truyền âm, cũng không có lừa gạt đến Đại Bạch.

Nghe được Hà Diệu lời này, Đại Bạch lại không khỏi nhớ tới ban đầu Nhị Thanh cùng nàng nói qua lời nói kia.

Quả nhiên, bây giờ Hà Diệu rốt cuộc ý thức được, người cùng yêu tuổi thọ cái vấn đề này.

Nhị Thanh nghe vậy, cũng chỉ có thể than nhẹ, nhẹ cho Hà Diệu truyền âm nói "Nếu nói là kéo dài số tuổi thọ năm vật, ta này cũng không ít, nhưng nếu nói kéo dài thọ hơn mấy trăm ngàn năm "

Không chờ Nhị Thanh nói xong, Hà Diệu lại nở nụ cười khổ, nói "Nếu chỉ kéo dài số tuổi thọ năm, ta cũng không cần tới người nơi này!" Đây là nói thật, lấy Hà Diệu tu vi, tìm chút bảo được, cho hắn phu nhân kéo dài thọ vài năm, cái này rất đơn giản, tùy tiện hướng núi sâu đầm lớn bên trong một tấm, định có thể tìm được.

Nhị Thanh nghe, lại không khỏi âm thầm cười khổ. Lại nghe Hà Diệu lại nói "Mấy năm nay, ta cùng phu nhân nhà ta du nam đi dạo bắc, lắm Thanh Sơn đầm lớn, nhìn thủy triều lên xuống, thời gian ngược lại cũng tiêu dao tự tại. Cho đến có một lần, nàng thỉnh thoảng cảm giác phong hàn, ta mới bừng tỉnh, nàng thật ra thì chỉ là một người bình thường. Cũng mới dần dần minh bạch, vì sao thế nhân tất cả nói 'Người yêu khác đường' ! Nhưng ta không cam lòng, ta dạy nàng tu hành, có thể nàng căn cốt không tốt, lại tuổi tác cũng đã không nhỏ, kết quả lại là hiệu quả quá nhỏ "

Nghe Hà Diệu vậy không cam lời nói, Nhị Thanh trừ than thở, cũng chỉ có than thở.

Nếu nói là thế giới này, có cái gì có thể để cho người trường sinh bất lão, theo Nhị Thanh biết, phỏng chừng cũng chỉ có trên trời Lão Quân Kim Đan, Dao Trì Vương Mẫu Bàn Đào, cùng với kia Ngũ Trang Quan Trấn Nguyên Đại Tiên Nhân nhân sâm! Chẳng qua là đáng tiếc, những thần vật này, như thế nào yêu quái thật sự có thể được?

Vì vậy, Nhị Thanh cũng không có tùy tiện nói bậy bạ, tránh cho cùng những đại nhân vật này kết làm nhân quả.

Tuy nói Tu Đạo Giả chỉ nói duyên phận, không nói nhân quả, nhưng nếu thật kết làm nhân quả, quay đầu những đại thần này nhóm muốn là chuẩn bị đối với hắn mượn thu nợ nần, hắn nên làm cái gì?

Ngay tại Nhị Thanh trong đầu tự định giá những chuyện này lúc, lại nghe Hà Diệu nói "Nhưng mà, cái này còn không là trước mắt gấp nhất chuyện, chân chính đề cho ta không biết như thế nào cho phải là, vợ ta, có!"

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, "Phu nhân có thai, này không phải là chuyện tốt sao?"

Đang nói, lục trúc bè đã đến kia Hồ Tâm Tiểu Trúc.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Bụng dưng yêu thai

Leo lên kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, thấy kia sân thượng trên án kỷ còn bày dao cạo, Hà kia phu nhân nụ cười trên mặt càng tăng lên, khen "Này phương cảnh sắc thật đẹp! Lúc rảnh rồi xem bích hồ thanh ba dạng dạng, bạch mây sâu kín. Nghe thấy sồn dốc tiếng thông reo từng trận, cảm mình thú hổng. Hứng thú lúc tới, vũ văn lộng mặc, đánh đàn diễn vui. Nhị vị quả như kia Thần Tiên người trong. Như thế ẩn lánh đời bên ngoài, nghĩ đến nhất định là tiêu dao tự tại."

Nàng vừa nói, hít thật sâu một cái, cười nói "Ngay cả này phương không khí, cũng so với hấn nơi hơn thanh tân, khiến cho người tâm thần sáng khoái!"

Hà Diệu cười nói "Phu nhân có chỗ không biết, bởi vì này phương linh khí đậm đà, này đây không khí tự nhiên muốn so với nơi khác hơn thanh tân. Tâm thường phạm nhân ở nơi này, có thể khư bách bệnh, kéo dài tuổi thọ, tựa như chúng ta chỗ ở như vậy. Có điều là, này linh khí, tựa như còn không bằng chúng ta ở chỗ."

Hấn vừa nói, hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn.

Nhị Thanh thấy vậy, chẳng qua là cười, cũng không giải thích.

Đại Bạch thấy vậy, mỉm cười nói "Phu nhân như là ưa thích, vậy liền ở thêm nhiều chút thời gian dài."

Hà phu nhân nghe, cười cười, rồi sau đó cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch thi lễ, nói "Để cho nhị vị chê cười! Mấy năm nay, ta cùng diệu lang du nam đi dạo bắc, lãm Thanh Sơn, xem Hải Thiên, vô câu vô thúc quán, ngay cả cơ bản nhất lễ nghi cũng sắp muốn quên."

Đại Bạch mỉm cười nói "Phu nhân không cần như thế! Chúng ta lánh đời tu hành, tự bắt tất câu nệ tại những thứ kia thế tục lễ phép. Cầu đạo phóng vấn thật theo tự nhiên, tùy tâm suất tính là được."

Nàng vừa nói, để cho mọi người ngồi xuống, nàng tắc khứ trong phòng nhỏ nấu nước ngâm (cưa) linh trà.

Hà phu nhân thấy vậy, lại đứng lên nói "Bạch cô nương, ta đến giúp ngươi!"

Gặp Hà phu nhân theo Đại Bạch tiến nhập tiểu trúc, Nhị Thanh tỏ ý Hà Yêu ngồi xuống, cũng dùng thần thức cùng giao lưu đứng lên. "Hà huynh lúc mới tựa hồ ngôn ngữ chưa hết?"

Hà Diệu gật đầu một cái, truyền âm nói "Tuy nói phu nhân có thai, đây là chuyện vui. Nhưng mà, ta lại phát hiện, từ ta phu nhân kia hoài có bầu sau khi, bộ dáng nhưng là một ngày so với một ngày tiêu tụy. Sau đó ta con quan sát kỹ, phát hiện nàng trong bụng kia thai nhi, nhưng là một mực ở hút phệ năng tinh khí thần. Ta lo lắng, các loại (chờ) kia thai nhi giáng sinh, ta phu nhân kia, phỏng chừng cũng không còn sống lâu nữa!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên.

Chẳng lẽ nói, người yêu khác đường, còn có loại này giải thích?

Thấy Nhị Thanh kia ngạc nhiên thần sắc, Hà Diệu tiếp tục nói "Sầm huynh cùng Bạch cô nương sở tu phương pháp đều vì Đạo Môn Chính Tông, này đây, ta liền muốn tới hỏi vấn, nhị vị đối với lần này, có thể có đường giải quyết?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi bật cười lắc đầu, nói "Tuy nói chúng ta sở tu phương pháp đều vì Đạo Môn Chính Tông, có thể này Đạo Môn Chính Tông phương pháp, có thể không dạy người an nhi giữ thai thuật."

Ngừng lại, gặp Hà Diệu sắc mặt ngưng ngững, có chút lúng túng, Nhị Thanh lại nói "Có điều là, nhà ta Sư Tỷ đối với Kỳ Hoàng Chi Thuật rất có xem qua, quay đầu có thể cùng nàng nói một chút, nhìn có hay không có đường giải quyết."

"Như thế lại dễ, như thế lại dễ!"

Nhị Thanh cùng Hà Diệu bên ngoài đang lúc sân thượng mặt đàm, tiểu trúc bên trong, Hà phu nhân cũng ở đây cùng Đại Bạch cười nói.

Đại Bạch gặp Hà phu nhân vào đến giúp đỡ, liền nói "Phu nhân đang có mang, bên ngoài đang lúc ngồi lại dễ, chẳng qua là đốt nhiều chút thủy, chốc lát là được."

"Không ngại chuyện, không ngại chuyện!" Hà phu nhân cười lên, nhẹ lại nói "Bạch cô nương là làm thế nào nhìn ra được? Tuy nói bào thai trong bụng ta đã có mang hơn sáu tháng, nhưng lại chưa từng lộ về hoài..."

Đại Bạch mỉm cười nói "Ta đã từng học qua kia Kỳ Hoàng Chi Thuật, ngắm đang lúc vấn thiết, tất nhiên biết chút da lông. Lại chúng ta người tu hành, đối với ngoại giới cảm ứng muốn so với thường nhân hơn bén nhạy."

Hà phu nhân gật đầu một cái, nhẹ nói "Bạch cô nương cũng là người trong tu hành, không biết Bạch cô nương có thể hay không báo cho biết, ta đây thai nhi đã có hơn sáu tháng, vẫn còn chưa từng lộ về hoài, có hay không... Có hay không ta đây thai nhi, có cái gì..."

Đại Bạch nghe vậy, không chờ nàng nói xong, lại cười nói "Phu nhân hãy yên tâm chính là, người bào thai trong bụng khỏe mạnh đây! Sờ đi lâu như vậy còn chưa lộ về hoài, có lẽ là cha thân phận bất đồng đi!"

Hà phu nhân nghe vậy, gật đầu một cái, nói "Nếu là như vậy, ta đây lại yên tâm!"

Nhẹ, nàng lại nhẹ giọng hỏi Đại Bạch,

"Bạch cô nương cùng Sầm công tử trai tài gái sắc, lại song song ản chui này phương, song túc song tề, lại sao hay là con gái thân?"

Không thể không nói, Hà phu nhân quả là người từng trải, một cái khám phá chân tướng.

Đại Bạch nghe thấy lời ấy, bên tai tao hồng, nhẹ thấp giọng nói "Chúng ta nhất tâm hướng đạo, xưa nay nhưng là tương kính như tân, không dám quá lễ!"

Hà phu nhân thấy vậy, sững sờ, lúng túng nói "Là ta thất lễ, thật là xin lỗi!"

Đại Bạch khẽ hô giọng, nhẹ lắc đầu một cái, nói "Phu nhân không nên khách khí, cho ta các loại (chò) người tu đạo mà nói, tư tình nhi nữ chỉ có thể hoang phế tu hành công, không muốn cũng được!"

Hà phu nhân đối với tu hành bên trên vấn đề, tự nhiên không rõ ràng lắm, cũng chỉ có thể gật đầu nói phải.

Chẳng qua là, nàng nhưng trong lòng thì ít nhiều có chút nghi ngờ, nếu nói là tư tình nhi nữ chỉ có thể hoang phế tu hành lời, nàng kia tồn tại, đối với nàng phu quân mà nói, há chẳng phải là có hại vô lợi?

Nghĩ như vậy, nàng nhưng cũng không đầu tư.

Không lâu lắm, Đại Bạch xách nước sôi, bưng mâm trà, cùng Hà phu nhân từ tiểu trúc bên trong đi ra.

Rồi sau đó, Hà Diệu trong tối lại cùng Đại Bạch nhắc lên nàng phu nhân chuyện.

Đại Bạch đối với lần này, cũng khá có chút hiếu kỳ, ở được Hà phu nhân đồng ý hạ, cho nàng đem lên mạch đến, đồng thời vận lên pháp nhãn, xem ngoài trong bụng thai nhi.

Lúc này, Nhị Thanh cũng giống vậy mở ra giữa chân mày thụ nhãn, nhìn về phía Hà phu nhân.

Ở đó giữa chân mày thụ nhãn bên trong, trong hồ tí ti Thủy Linh Chi Khí tạo thành màu xanh da trời sợi tơ, chính hướng Hà phu nhân bào thai trong bụng vọt tới, tốc độ mặc dù không nhanh, nhưng cũng có thể nhìn ra một, hai.

Mà Hà phu trên người tinh khí thần, cũng bị kia bào thai trong bụng tí ti thôn phệ.

Cứ thế mãi, Nhị Thanh phỏng chừng, thật có thể phát sinh Hà Diệu suy nghĩ cái loại này thâm kịch.

Nhị Thanh không biết còn lại yêu quái mang thai lúc, có hay không cũng là như vậy. Nhưng không thể không nói, Hà phu nhân lấy xác phàm mang bầu này 'Yêu thai '. Phòng chừng coi như đem tới có thể thoát hiểm, cũng phải giảm thọ không ít.

Đã lâu, Đại Bạch buông ra Hà phu nhân cổ tay, đôi mi thanh tú có chút hơi cau lại.

Hà phu nhân khẩn trương nói "Bạch cô nương, sao? Không phải nói bào thai trong bụng ta rất khỏe mạnh sao?"

Đại Bạch nghe vậy, phục hồi tinh thần lại, mỉm cười nói "Ừ, người trong bụng kia thai nhi, đúng là rất khỏe mạnh. Nhưng là người, người gần đây có hay không hiểu được một học thường xuyên? Thích ngủ, ngủ xong đứng lên, tinh thần ngược lại càng không dao động... Đây là người bào thai trong bụng ở thôn phệ người tinh khí thần."

Lời rõ ràng, để cho Hà phu nhân suy nghĩ xuất thần, mà Hà Diệu nhưng là há hốc mồm cứng lưỡi.

Ngược lại không phải là Hà Diệu bị hù dọa, mà là Hà Diệu không nghĩ tới, Đại Bạch sẽ nói thẳng ra.

Hà Diệu vốn muốn lừa gạt đến hấn phu nhân, không muốn để cho nàng biết chuyện này, không muốn để cho nàng lo lắng, thật không nghĩ đến Đại Bạch trực tiếp liền đem tảng này giấy cho xuyên phá.

Đã lâu, Hà phu nhân phục hồi tinh thần lại, khẽ vuốt ngoài bụng, mỉm cười nói "Chỉ cần bào thai trong bụng có thể khỏe mạnh lớn lên liền có thể, ta một chút không có vấn đề, ai kêu ta là lúc mẹ đây!"

Kết quả Đại Bạch lại tới câu "Người có thể sẽ chết!"

"..."

Đại Bạch trực tiếp như vậy, Nhị Thanh cũng có chút không nhìn nổi.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng !

Bốn người không nói, bầu không khí nhất thời trở nên yên lặng, duy thanh phong từ từ, nước gợn không yên ổn.

Đã lâu, Hà Diệu nhìn nhà nàng phu nhân, há hốc mồm, nhẹ phảng phất giống như sử lực khí toàn thân tựa như, thở dài nói "Phu nhân, này hài nhi, chúng ta, không nên đâu!"

Hà phu nhân nghe vậy, sững sờ, nhẹ cười lên, kéo Hà Diệu tay, nói "Diệu lang, đừng nói ngốc lời! Hài tử biết bao vô tội? Hẳn chính là chúng ta xương thịt."

Ngừng lại, nàng lại nói "Cho dù, ta khả năng thật sẽ chết, có thể ta còn là muốn đem hân sinh ra được. Đến lúc đó, người nhất định phải đem hân nuôi lớn..."

Hà Diệu nắm hân phu nhân tay, hai con mắt có chút ướt át, lắc đầu nói "Không, ta chỉ nhớ người khoẻ mạnh, bình an..."

Nhị Thanh nhìn đây đối với vợ chồng không coi ai ra gì đẹp đề tình yêu, trong lòng cũng là cảm khái không thôi. Như ở bình thường, hẳn nhất định phải khinh bỉ một phen, nhưng vào giờ phút này, hẳn cũng không biết nên nói cái gì.

Nhẹ, hay lại là Đại Bạch nói "Vì sao các người không hỏi có gì giải cứu phương pháp?"

Lời này vừa nói ra đến, mọi người liền hướng nàng xem đi.

Nhị Thanh càng là không nói, nói như vậy, không sợ bị người đánh sao?

"Thật, thật có giải cứu phương pháp?"

Hà Diệu tâm tình thay đổi quá lớn, hai loại cực đoạn tâm tình xung kích lẫn nhau bên dưới, nước mắt một chút không khống chế được, bão đi ra. Hân vội vàng sát thức hạ, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Đại Bạch.

Ai nói yêu quái vô tình? Này Hà Yêu tình cảm cũng rất phong phú!

Hà phu nhân cũng là mặt đầy khao khát mà nhìn Đại Bạch.

Đại Bạch gật đầu nói "Ta cũng không biết phương pháp kia có thể hay không đi, chỉ có thể nói thử một chút!"

Nhị Thanh liếc nhìn nàng một cái, không nói gì.

Hà Diệu nhanh hỏi "Gi pháp?"

"Phong Ấn phương pháp! Dem thai nhi cùng mẫu thể giữa dùng để liên lạc trận pháp ngăn cách, để cho chỉ thôn phệ ngoại giới linh khí, mà không thôn phệ mẫu thể tinh khí thần. Có điều là trước mắt mà nói, còn không được, thai nhi còn chưa hoàn toàn lớn lên, còn phải qua chút thời gian dài." Nàng vừa nói, mắt nhìn Hà Diệu vợ chồng, nói "Chẳng qua là, đây chỉ là ta một cái ý nghĩ, có được hay không, còn chưa biết được!"

Hà Diệu cùng với phu nhân gật đầu một cái, nhẹ ngoài phu nhân lại nói "Như vậy, pháp này đối với thai nhi có hay không có hại? Nếu có hại..."

"Phu nhân đừng, pháp này nhất định đối với thai nhi vô hại." Đại Bạch còn chưa nói thả, Hà Diệu đã thay Đại Bạch tự bào chữa đứng lên, "Phải biết, liên

trước mắt tình huống này, chúng ta này hài nhi, đã có thể tự đi Hấp Phệ ngoại giới linh khí lấy tráng kỳ thân, các loại (chờ) chưa tới đoạn thời gian dài, nhất định mạnh hơn."

Thật ra thì coi như thật đối với thai nhi có hại, hần cũng không muốn nàng phu nhân có chuyện.

Từ trước hần tình nguyện không muốn này thai nhi cũng biết, ở phía sau thay mặt cùng với phu nhân giữa, hần tình nguyện lựa chọn vợ mình, mặc dù hần này người vợ, khả năng đi cùng hần thời gian cũng không dài lắm.

Sau đó, Hà Diệu vợ chồng lại ở nơi này Hồ Tâm Tiểu Trúc ở lại.

Đại Bạch cho toa thuốc, vì đó phu nhân điều chỉnh thân thể. Mà Nhị Thanh cùng Hà Diệu nhưng là thường xuyên ngồi mà nói suông, có lúc Đại Bạch cũng sẽ tham dự vào, Hà phu nhân là ngồi ở một bên cười nhìn đến.

Tuy nói nàng cũng có tu hành, nhưng lại hiệu quả quá nhỏ, Nhị Thanh cùng Hà Diệu bọn họ thật sự nói nội dung, nàng tự nhiên là không có biện pháp nghe hiểu, trừ thảo luận tâm cảnh vấn đề lúc.

Hà Diệu sở tu phương pháp, là Yêu Tu pháp môn, cùng đạo gia pháp môn khác khá xa.

Đạo gia chú trọng tánh mạng Song Tu, Phật gia là chuyên chú tu tính, mà Yêu Tu, phần lớn chỉ tu mệnh.

Cũng vì vậy, phần lớn Yêu Tu nhục thân cũng cực kỳ cường hần.

Nhưng mà, thế sự không có tuyệt đối!

Phật gia tu tính, lấy tính cùng mệnh, luyện đến Kim Thân.

Mà Yêu Tu, bởi vì rất nhiều yêu quái tu đạo, cũng tánh mạng Song Tu, lâu ngày, Yêu Tu chỉ tu mệnh giả, ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu, thật ra thì đã không nhiều, thậm chí có thể nói không có.

Ngược lại Bắc Câu Lô Châu phe kia Yêu Ma, chỉ tu mệnh giả rất nhiều, tựa như loại này tiểu yêu, chính là chỉ tu mệnh, mà không tu tính. Cũng vì vậy, bọn họ sẽ không bởi vì tâm cảnh ảnh hưởng mà không cách nào tăng cao tu vi.

Hà Diệu Tu Hành Chi Pháp, cùng Bắc Câu Lô Châu phe kia yêu quái có chút giống, nhưng bởi vì hần sinh ra ở Nam Thiệm Bộ Châu,

Này đây bao nhiêu bị chút ảnh hưởng, này đây bây giờ cũng coi như tánh mạng Song Tu.

Mà nhắc lên cái này, kia Hà phu nhân lúc không có ai liền hỏi Hà Diệu, "Bạch cô nương từng nói, tư tình nhi nữ có trường ngại tại tu hành. Diệu lang, có hay không bởi vì ta, người tu hành đình trệ?"

Hà Diệu nghe vậy, không khỏi sững sờ, nhẹ cười nói "Phu nhân chỉ biết một trong số đó, mà không biết nhị vậy! Tư tình nhi nữ, bất luận đối với ai tới nói, cũng sẽ ảnh hưởng kỳ tình tự. Mà đối với những người tu đạo kia mà nói, tâm tình chịu ảnh hưởng, lại sẽ trực tiếp lộ ra đến trên tâm cảnh, tâm cảnh không yên, tu vi liền khó có thể tăng lên, hoặc là chính là tăng lên, cũng sẽ tồn tại rất nhiều tai họa ngầm."

"Đây cũng là vì sao Tu Đạo Giả một loại rất ít đi quản những hồng trần đó tục sự, hết thấy tất cả nói duyên phận, trừ phi là đi chỗ đó hồng trần tu luyện kỳ tâm." Hà Diệu mỉm cười nói "Ta tình huống, cùng bọn chúng lại vô tận giống nhau, bọn họ tu là nói, chú trọng tánh mạng Song Tu, tính ở mệnh tiền, đối với tâm tính yêu cầu cao hơn. Mà ta sở tu, càng nhiều hay lại là 'Mệnh'. 'Tính' chẳng qua là phụ trợ."

Hà phu nhân chợt nói "Khó trách bọn hần hai người ngày đêm sống chung, còn là một bộ tương kính như tân bộ dáng! Ta còn tưởng rằng bọn họ là Đạo Lữ đây!"

"Phu nhân lại sai rồi! Đối với tu hành giả mà nói, 'Đạo Lữ' cũng không phải là đặc biệt là quan hệ nam nữ, chính là ta, cùng bọn chúng ngồi mà nói suông, cũng có thể xưng là 'Lữ'." Hà Diệu hơi cười cợt, nhẹ thờ dài nói "Có điều là, hần hai người bây giờ nhìn tựa như không sao, nhưng như thế sống chung đi xuống, tất sẽ việc trải qua kia Tình Kiếp, hơn nữa đến lúc đó có thể sẽ càng hung hiểm. Thật ra thì, đối với tu hành giả mà nói, bất kỳ kiếp nạn cũng có thể việc trải qua. còn đối với Tu Đạo Giả mà nói, khó khăn nhất giả phòng chừng chính là tình này kiếp. Như nhân tình kiếp, có thể ngộ được thông, tu vi và tâm cảnh liền có thể cao hơn một tầng, như ngộ không ra, cũng chỉ có thể vạn thế trầm luân."

"Vì sao phu quân sẽ nói hần hai người tới tình hình đặc biệt lúc ấy càng hung hiểm?" Hà phu nhân không hiểu nói.

"Này tựa như cùng Trị Thủy một dạng ngăn không bằng khai thông." Hà Diệu lắc đầu nói "Hần hai người tất cả ở khắc chế với nhau tình cảm, nhưng mà như thế khắc chế đi xuống, đem tới bộc phát ra lúc, đem càng mãnh liệt hơn."

"Chẳng lẽ hần hai người không biết này lý? Ta xem kia Sầm công tử cùng Bạch cô nương, cũng đều là thông minh nhân vật tuyệt đỉnh." Hà phu nhân nói.

Hà Diệu lắc đầu nói "Tình cảm chuyện, lại làm sao có thể lấy trí tuệ mà nói? Thậm chí, càng là người thông minh, ở đụng phải loại chuyện này lúc, ngược lại khả năng trở nên càng trở nên ngu dốt đây!"

"..."

Cũng may Nhị Thanh cũng không ở nơi này Tiểu Trúc, nếu hấn không là nhóm lần này nói chuyện, định không gạt được hấn.

Như thế như vậy, Hà Diệu vợ chồng ở Nhị Thanh bọn họ nơi này ở một cái lại ở ba tháng.

Ba tháng sau khi, Đại Bạch làm phép, lấy pháp lực ở Hà phu nhân trong cơ thể xây dựng pháp trận, Phong Ấn thai nhi cùng với mẫu thể phần lớn liên lạc, cũng thêm đại ngoại giới linh khí chuyển vận.

Ngay từ đầu, mọi người còn có chút lo âu, nhưng nhìn đến thai nhi vẫn khỏe mạnh sống sót, chẳng qua là giảm bớt đối với mẫu thể đòi lấy, cũng có thể tự nhiên hấp thu ngoại giới linh khí sau, rốt cuộc thở phào.

Nhưng mà, bọn họ cũng không biết, bọn họ lần này làm phép, nhưng là đưa đến Kiếm Các chú ý.

Kiếm Các kia thật sự công Thần Kiếm Trảm Yêu kiếm, rất không đúng dịp xuất hiện vào lúc này động tĩnh.

Trảm Yêu Thần Kiếm xúc động, loại hiện tượng này lúc trước từng xuất hiện một lần, mà lần đó, Kiếm Các tuy nói không gặp đại nạn, nhưng cũng tổn thất nặng nề. Vì vậy, Kiếm Các chỉ chủ đến người bói một quẻ.

Kết quả kia bói quẻ người nói cho hấn biết, có người cùng yêu sinh con, đem họa loạn thế gian.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Kiếm Các xâm nhập

Kiếm Các kia chỉ chủ nghe được lời này lúc, hai con mắt lại không khỏi đông lại một cái. Sau đó nhìn kia bói quẻ người, nói "Sur Thúc, đây là đại sự, xin lại bói một quẻ!"

Kia bói quẻ người, là Kiếm Các bây giờ bói phận già nhất trưởng lão.

Kiếm Các đệ tử, phần lớn đều chỉ luyện kiếm, đối với sát phạt thuật hơn ưa chuộng.

Nhưng mà, vị lão nhân này lại đối với thuật tính toán tình hữu độc chung, bất luận là « Liên Sơn », hay lại là « Quy Tàng », cũng hoặc « Chu Dịch », hấn đều rất có nghiên cứu.

Này đây, nghe được Kiếm Các chỉ chủ lời này, lão nhân kia lại trừng lên hai con mắt tới.

Kiếm Các chỉ chủ sững sờ hạ, thờ dài nói "Sur Thúc lại không nên tức giận, chuyện này quan hệ trọng đại, ta cũng không thể không cẩn thận nhiều chút. Phải biết, chuyện này nếu vì thật, kia quan hệ đến không chỉ có riêng chẳng qua là chúng ta Kiếm Các đơn giản như vậy. Đến lúc đó, thiên hạ thương sinh đều có thể có thể chịu này Yêu Ma đồ độc, không thể không thận trọng người!"

Lão nhân kia than nhẹ một tiếng, cầm lên Quy Giáp, lần nữa bói đứng lên.

Nhưng mà, lần này không cần phải lão nhân kia nói rõ, Kiếm Các chỉ chủ chân mày đã nhíu lại.

Bởi vì này quái tượng, cùng trước đây, giống nhau như đúc.

Thấy tình huống này, lão nhân kia than nhẹ đồng thời, nói "Chuyện này, người còn cần cẩn thận cân nhắc bố trí, không thể như năm đó như vậy hành sự lỗ mãng, cho những Yêu Ma đồ thừa dịp cơ hội."

"Sur Thúc nhưng xin yên tâm, sự phụ ta năm đó là như thế nào về cõi tiên, Sur Diệt thời khắc không dám quên!" Kiếm Các chỉ chủ cung kính hướng lão nhân kia ôm quyền khom người, sau đó lại hỏi "Cũng không biết, Sur Thúc có thể hay không tính ra, yêu nghiệt kia, bây giờ thân ở phương nào?"

...

Cùng lão nhân kia nói một hồi, Kiếm Các chỉ chủ thối lui ra vị lão nhân này ẩn cư chỗ, trở lại Kiếm Các đại điện, gọi đến các vị sư huynh đệ, đem việc này cùng bọn chúng nói.

Kia làm lão đạo nghe một chút chuyện này, từng cái lại không khỏi hai mắt nhìn nhau.

"Sur huynh, chuyện này đã không cần giải thích, yêu nghiệt giáng thế, chưa trừ diệt chi, còn đợi kỳ thành trưởng, đem tới gây họa tới thương sinh hay sao?" Nhị Thanh cái đó từ chối đầu, Tần Huyền Nhạc sư phụ nói thẳng.

Hơn trăm năm trước, hắn vẫn chỉ là tiền nhiệm Kiếm Các chi chủ quan môn đệ tử, cùng hắn sư huynh, cũng là hiện đảm nhiệm Kiếm Các chi chủ một vị sư đệ khác, đi trước Nhị Thanh xuất sinh kia Đại Thanh Sơn, giết một lớp tiểu Tinh Quái. Nhưng trăm đã nhiều năm qua, lão đạo này tính khí, nhưng là không thấy chút nào thu liễm.

Năm đó vị kia mang theo hắn đi trước Đại Thanh Sơn sư huynh, liếc hắn một cái, nói "Lý sư đệ tính khí còn tựa như năm đó như vậy xung động!" Ngừng lại, hắn lại nói "Xin đại sư huynh báo cho biết, yêu nghiệt kia bây giờ thân ở phương nào? Như thế, chúng ta cũng tốt phải trong các đệ tử đi trước đi trước điều tra một phen."

Mấy vị khác lão đạo nghe vậy, cũng gật đầu theo nói "Ngay cả sư đệ (huynh) nói thật phải!"

Kiếm Các kia chi chủ than nhẹ âm thanh, nói "Không cần đi xa, yêu nghiệt kia, hắn ở nơi này Xuyên Thục nơi. Các vị sư đệ, còn xin đề cao nhiều chút cảnh giác!"

Mấy vị lão đạo nghe vậy, không khỏi trở mắt nhìn nhau, sau đó hít một hơi lãnh khí.

Nhẹ, kia họ Lý lão đạo quét chúng một cái, nói "Chẳng lẽ là kia hai cái Xà Yêu..."

"Không thể nào, Sư Thúc bói quẻ tượng biểu hiện, đó là người cùng yêu sinh con, không thể nào là kia hai cái Xà Yêu. Nếu là kia hai cái Xà Yêu, đó chính là yêu cùng yêu, há là người cùng yêu?"

Vị kia ngay cả lão đạo rung ngẩng đầu lên, suy đoán nói.

Lý lão đạo vận hạ chân mảy, nói "Sư huynh, nếu là cái kia Thanh Xà ở bên ngoài bắt nhân loại nữ tử tại phe kia mua vui, loài người kia nữ tử có bầu ngoài loại, cũng không phải là không thể nào đâu!"

"..."

Chúng lão đạo nghe vậy, trở mắt nhìn nhau.

Thấy vậy, kia Lý lão đạo liền nói "Các vị sư huynh, lại đợi ta đi tra xét một chút!"

Ngay cả lão đạo ho nhẹ nói "Sư đệ chớ vội, người cùng kia Thanh Xà vừa thấy mặt, nhất định khai chiến, hay là ta đi đi! Chuyện này như cùng kia hai cái Xà Yêu không liên quan, cũng không nghĩ đem liên lụy vào."

Còn lại lão đạo nghe vậy, có chút đầu, hữu là lắc đầu.

Kia Lý lão đạo nghe vậy, thần sắc không khỏi rút ra rút ra, nhẹ nói "Ta đây cùng ngay cả sư huynh cùng đi đi! Kia Thanh Xà cùng Bạch Xà tu vi ngày càng cao thâm, người một người đi trước,

Chỉ không phải là ngoài địch thù."

Mọi người thấy vậy, cũng rồi rít gật đầu nói phải.

Sau đó, kia Lý lão đạo liền cùng ngay cả lão đạo đồng thời ngự lên kiếm quang, hướng Thanh Thành Sơn phương hướng chui đi.

Thiên Phong đứng đưa, tay áo lung lay, hai vị lão đạo chân đạp Phi Kiếm, tại sâu kín trong mây trắng qua lại, bụng phải là tiêu sái phiêu dật. Duy đáng tiếc tuổi tác lớn nhiều chút, râu tóc tất cả lại bạch người!

Trên phi kiếm, ngay cả lão đạo đáp lời sư đệ nói "Lý sư đệ, một hồi người chớ có xung động, chúng ta sử dụng trước bùa ẩn thân, ẩn đi thân hình, lặng lẽ tiến đi kiểm tra một phen là được."

Lý lão đạo cười nói "Sư huynh hay lại là như vậy cẩn thận một chút! Chẳng qua là, kia hai cái Xà Yêu, tuy nói xuất từ Cổ Tiên môn hạ, nhưng bọn họ nếu là làm hại, tin tưởng vị kia Cổ Tiên cũng sẽ không thiên vị bọn họ. Chúng ta tiến đi kiểm tra hắn là phủ làm hại, cần gì phải lén lút lút lút? Chẳng lẽ bọn họ còn dám ngược lại đem ta các loại (chờ) giết hay sao? Lại liền coi như bọn họ hữu kia tâm, cũng có kia phản thực lực mới được đi!"

Ngay cả lão đạo nghe vậy, không khỏi âm thầm lắc đầu, hơn trăm năm đến, chính mình vị sư đệ này là loại tính cách nào, hắn từ lâu rõ ràng, phỏng chừng muốn hắn đổi, khó!

Này đây, hắn liền nói "Nếu như thế, người quang minh chính đại đi vào, ta là ẩn thân đi vào, người ở phía trước một bên hấp dẫn bọn họ sự chú ý, ta là lặng lẽ vào đi kiểm tra một phen."

Một phen so đo sau khi, hai người kiếm quang, đã tiến nhập Nhị Thanh cùng Đại Bạch trên lãnh địa không.

Hà phu nhân vẫn đề mặc dù nhưng đã tạm thời giải quyết, nhưng ai cũng không dám làm như vậy, có cái gì không hậu di chứng, này đây, bọn họ vẫn hay lại là lưu lại, chuẩn bị các loại (chờ) nhiều chút thời gian dài nhìn thêm chút nữa.

Lúc này, bọn họ đang ở kia Hồ Tâm Tiểu Trúc, phẩm minh diễn vui, rất thích ý.

Đại Bạch đánh đàn, Nhị Thanh làm tiêu, kia Hà Diệu là thao túng thủy thuật, trên mặt nước có mấy đạo do nước hồ tạo thành vũ cơ, chính theo kia nhịp điệu phiến phiến khởi vũ, thật là xảo đoạt thiên công, giống như đúc.

Nhưng mà, chính diễn đến cao. Triều noi, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lại song song dừng lại trong tay động tác.

Hà Diệu nghi ngờ nhìn về phía bọn họ, cũng cắt đứt trong tay pháp thuật, những thứ kia thủy người nhất thời hóa thành bọt nước, rơi vào trong hồ.

Hà phu nhân cũng kỳ quái nhìn của bọn hắn, bắt mình sờ đi.

Hà Diệu hỏi "Sao?"

Nhị Thanh buông xuống Ngọc Tiêu, cùng Đại Bạch nhìn nhau, nhìn về phía Hà Diệu vợ chồng, mỉm cười nói "Nhị vị không cần phải lo lắng, ở chỗ này hậu chính là, có khách lâm môn, há có thể không đi nghênh đón một, hai!"

Sau đó, Nhị Thanh cùng Đại Bạch song song đứng đợi người dậy.

Nhị Thanh theo tay vung lên, đem kia hồ cẩn thận xây ẩn đi.

Phi độn mấy dặm, Nhị Thanh cùng Đại Bạch lại tách đi ra, Đại Bạch hướng phía trước trực chỉ, Nhị Thanh là rẽ một cái. Không lâu lắm, Đại Bạch bóng người lại xuất hiện ở kia Lý lão đạo trước mặt, ngăn trở lúc nào đi đường.

Lý lão đạo thấy Đại Bạch cản đường, liền nói "Bạch Xà, tuy nói ngươi lai lịch bất phàm, nhưng nếu cản ta đi đường, coi như đừng trách ta không khách khí!"

Đại Bạch hừ lạnh nói "Vào ta lãnh địa, còn dám lớn lối như vậy, thật sự cho rằng ngươi Kiếm Các có thể một tay che trời hay sao? Hôm nay ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể làm sao không khách khí!"

"Hồ đồ ngu xuẩn!" Lý lão đạo hừ một tiếng nói "Yêu nghiệt, xem kiếm!"

Thật là một lời không hợp lại khai chiến!

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu, hoat châu,bỏ cáo lệnh,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Kiếm quang tung hoành

Đại Bạch cùng kia Lý lão đạo lúc giao thủ, Nhị Thanh đã ngăn ở vậy ngay cả lão đạo trước mặt.

Tuy nói ngay cả lão đạo đã dùng bùa ẩn thân ẩn đi thân hình, nhưng ở Nhị Thanh kia giữa chân mày tụ nhãn bên trong, cái kia Ẩn Thân Chi Thuật tương đương với không, kia một thân khí cơ, căn bản không chỗ có thể ẩn giấu.

Chẳng qua là, Nhị Thanh cũng không nghĩ tới, Đại Bạch nhanh như vậy liền cùng đối phương đánh.

Có điều là Nhị Thanh ngược lại cũng không lo lắng Đại Bạch, đối phương chỉ có một người, lại không có Trảm Yêu Thần Kiếm, lấy Đại Bạch bây giờ tu vi, đối phó, tất nhiên dư dả.

"Đạo trưởng, như thế lên lên lút lút, lên lên lút lút tới ta đây Kính Hồ bạch y động, nhưng là làm trái Kiếm Các đệ tử quang minh chính đại, lỗi lạc quang minh a!"

Nhị Thanh trên mặt duy trì mỉm cười, không có lập tức cùng đối phương động thủ. Hắn còn muốn biết, Kiếm Các những thứ kia lão đạo vì sao trong lúc bất chợt có này cử động dị thường, lên lên lút lút tới bọn họ này đất tu hành.

Đại Bạch ở chỗ này tu hành mấy trăm năm, mà hắn cũng ở đây này có gần trăm năm, song phương vẫn luôn là bình an vô sự. Trừ ban đầu đoạt kia Thiên Thiết lúc, đóng thứ tay bên ngoài, song phương đều bảo trì ăn ý.

Ngay cả lão đạo chỉ cho là Nhị Thanh đang lừa hắn, nhưng mới vừa thay đổi cái phương hướng, Nhị Thanh nhưng lại ngăn cản ở trước mặt hắn, cười nói "Chẳng lẽ đạo trưởng cần phải ta xuất thủ ư?"

Hắn vừa nói, chậm rãi rút ra ra bản thân tùy thân Pháp Kiếm.

Ngay cả lão đạo thấy vậy, trong bụng mình bạch, chính mình bùa ẩn thân, ở thanh xà này trước mặt, đã mất đi hiệu lực, này đây cũng chỉ đành bóc đi chỗ đó bùa ẩn thân, hiện ra thân hình.

"Thanh Xà, chớ có can ta, tha cho ta đến ngòi kia đất tu hành nhìn một cái, chuyện này quan hệ trọng đại."

Nhị Thanh nghe vậy, bật cười nói "Đạo trưởng lời ấy ta nhưng là nghe không hiểu, tu hành mật địa, há có thể tùy ý để cho người ngoài xem? Kiếm Các bá đạo hành vi, muốn thêm thân ta ư?"

"Vậy ta hỏi ngươi, ngươi có thể có bắt nhân loại nữ tử nơi này đang lúc vui chơi?" Ngay cả lão đạo lại hỏi.

Nhị Thanh nghe vậy, sắc mặt biến thành đen, hừ một tiếng nói "Đạo trưởng, chớ có cho là chúng ta vì yêu, chính là cấp độ kia không biết liêm sỉ hạng người! Nhân loại dung tư tục bột, khỏi hữu nhà ta Sư Tỷ xuất trần?"

"Ngươi có dám thề với trời?" Ngay cả lão đạo lại nói.

"Đạo trưởng, xem ra ngươi là cho là Kiếm Các thế lớn, có thể lấn ta sư tỷ đệ đúng không!" Nhị Thanh tiếng hừ cười lạnh, rút bội kiếm ra, nói "Như vậy, lại đấu một hồi phân thắng thua đi!"

Nhưng mà, ngay tại Nhị Thanh chuẩn bị cùng cái này ngay cả lão đạo lúc động thủ, bên kia một đạo trùng thiên pháo hoa đột nhiên như Thiên Nữ phát ra như vậy, ở trên trời nổ lên.

Phương hướng chính là Đại Bạch cùng mặt khác vị kia lão đạo vị trí phương hướng.

Ngay cả lão đạo thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên, sau đó than nhẹ một tiếng, chi kết kiếm quyết, một đạo kiếm quang từ phía sau lưng lao ra, ở không trung hóa thành một đạo mây trắng trượng kiếm quang, hướng Nhị Thanh bỏ tới.

Nhị Thanh thấy vậy, xiết kiếm cần quét, giống vậy một đạo kiếm quang hướng lão đạo kia cần quét đi.

Trong lúc nhất thời, không trung kiếm khí tung hoành, kiếm quang diệu diệu, thanh thế thật lớn.

Hồ Tâm Tiểu Trúc bên trong, kia Hà Diệu chui thân lên, bước lên đụn mây, đưa mắt nhìn lại, chân mày nhẹ nhàng nhíu lên tới. Trước Nhị Thanh nói có khách lâm môn, hắn còn nói là thực sự có khách tới, bây giờ xem ra, khách này nhất định là ác khách không thể nghi ngờ.

Vì vậy, hắn trở lại Hồ Tâm Tiểu Trúc, đáp lời phu nhân nói "Phu nhân, Sầm công tử cùng Bạch cô nương chính cùng nhân đầu pháp, ta đi xem một chút, người an tâm ở chỗ này yên lặng." Sau đó nhìn về phía một bên ngồi chồm hổ đến hồng hồ nói "Hồng Lăng, phu nhân nhà ta coi như nhờ người chiếu cố!"

Hồng Lăng thận trọng gật đầu, miệng phun Thú Ngữ nói "Sông công tử yên tâm, ta nhất định trông nom hảo phu nhân!"

Hà Diệu gật đầu, phóng người lên, lôi cuốn sấm gió, hướng xa xa chui đi.

Mấy hơi đang lúc, Hà Diệu đã tới Nhị Thanh bên người, cảm thương hướng lão đạo kia lại gai.

Lão đạo kia cùng Nhị Thanh người tới ta đi, công mấy hiệp, đang ở cảm khái thanh xà này tu vi tăng trưởng quá mức nhanh chóng, nhưng chưa từng nghĩ, một đạo Thương Mang không nói hai lời, hướng hắn đâm tới, thân thể thiếu chút nữa thì bị đâm cái xuyên qua, chỉ kịp dùng kiếm vừa đỡ, sau đó bị kim thương thứ bay ra ngoài.

"Sầm huynh, ngươi đi xem một chút Bạch cô nương, nơi này giao cho ta đi!"

Nhị Thanh thấy vậy, gật đầu một cái, chui thân đi.

Vậy ngay cả lão đạo kỳ quái mắt nhìn Hà Diệu,

Nói "Ngươi lại là yêu nghiệt phương nào?"

Hà Diệu nghiêng cầm kim thương, cười thầm "Nguyên lai là Kiếm Các Kiếm Tu. Trước đây ta lại nghe nói, Kiếm Các Kiếm Tu, từng kiếm rong ruổi thiên

hạ, trăm yêu trừ ma, lấy phù hộ thương sinh vì kỹ nhâm. Ta một mực thật tò mò, bọn người cái gọi là 'Phù hộ thương sinh'. Đây 'Thương sinh' chỉ là ai? Chẳng lẽ chúng ta Yêu Loại, cũng không phải là thiên hạ này thương sinh một thành viên? Còn là nói, bọn người Kiếm Các đệ tử, có điều là lừa mình dối người?"

Ngay cả lão đạo hừ một tiếng nói "Thật là cái miệng mồm lạnh lợi yêu nghiệt! Bọn người Yêu Ma, tâm ý hơi có không thuận, lại tùy ý xuất thủ giết những sinh linh khác. Thậm chí, vì lợi ích một người mà uống nhìn thiên hạ đại nghĩa mà không để ý, ý vào thực lực bản thân cường đại, liền đem tự thân ý chí áp đảo người khác trên... Tựa như bọn người những yêu ma này, không làm việc thiện công, chỉ biết tùy tâm làm ác, lưu có ích lợi gì?"

"Vậy người làm sao biết ta kia Sầm huynh cùng Bạch cô nương không làm việc thiện công?" Hà Diệu hừ một tiếng nói "Không sợ nói cho người biết, nếu không phải hấn hai người khuyên ta, ta sớm sẽ không biết giết bao nhiêu người. Ta hôm nay có thể ở đây muốn nói với người nhiều như vậy, còn cần đa tạ hấn hai người khuyên ta chớ có nhẹ ý Sát Sinh."

Ngừng lại, hấn lại nói "Có điều là, tựa như người bực này không phân tốt xấu, không phân biệt thị phi thiện ác người, giết chết phỏng chừng cũng không sao! Ma đạo, xem thương!"

Hà Diệu nói đánh lại đánh, thân hình vụt sáng, kim thương hướng ngay cả lão đạo ngay ngực đâm thẳng.

Ngay cả lão không tưởng yêu quái này nói đánh lại đánh, thấy hấn đỉnh thương đánh tới, tốc độ tuyệt luân, thân hình nhất thời chột lui, sau đó chỉ kết kiếm quyết, Phi Kiếm huyền không chém về phía mũi thương kia.

Hà Diệu hừ lạnh, kim thương khẽ run, mấy đạo huyền quang từ đầu súng bên trong phân ra, hướng lão đạo bắn tới.

Ngay cả lão đạo thấy vậy, cũng là lạnh rên một tiếng, đầu ngón tay kiếm quyết nhanh chóng vì hóa, lại gặp kia kiếm quang đột nhiên hóa thành khí tia (tơ), hướng kia mấy đạo huyền quang dây dưa đi, mà còn lại tia (tơ) trạng kiếm khí là hướng Hà Diệu bắn tới.

Ngay tại Hà Diệu cùng vậy ngay cả lão đạo đầu pháp lúc, Nhị Thanh đã đi tới Đại Bạch bên người.

Đại Bạch kiếm thuật tất nhiên so ra kém kia Lý lão đạo, nhưng là Đại Bạch tu vi, nhưng so với này Lý lão đạo mạnh hơn rất nhiều, Lý lão đạo báo 'Một kiếm phá vạn pháp' lòng, mà Đại Bạch nhưng là ôm 'Nhất Lực Hàng Thập Hộ' chi niệm, quân người kiếm quang bao nhiêu, ta tự một kiếm chém.

Trong lúc nhất thời, kia Lý lão đạo nhưng cũng lên mặt bạch không thể làm gì.

Nhưng mà Đại Bạch nhưng cũng bị Lý lão đạo kiếm khí cuốn lấy, nhất thời cũng bắt hấn không dưới.

Kia Lý lão đạo kiếm thuật, kiếm quang phân hóa vạn đạo, đạo đạo thành tia (tơ), khiến cho người khác muốn phòng cũng khó phòng.

Từ điểm đó có thể thấy được, này Lý lão đạo thực lực, đã vượt qua vậy ngay cả lão đạo.

Chẳng qua là Nhị Thanh không biết, hấn mới vừa rồi vì sao thả kia pháo hoa?

Nhị Thanh phỏng chừng, kia pháo hoa là triệu tập người giúp, tuy nói là ban ngày, nhưng nhìn vẫn rất rõ ràng, đây chẳng phải là phổ thông pháo hoa, mà là pháp lực huyền quang.

Xa xa, Nhị Thanh thu hồi trường kiếm, rút ra Trường Cung, lấy pháp lực vì mũi tên, hướng kia Lý lão đạo chính là một mũi tên. Đây Lý lão đạo coi như là hấn từ đối đầu, đối với hấn, Nhị Thanh cũng sẽ không khách khí với hấn.

Đây tên lệnh ra, kia Lý lão đạo không khỏi la lên "Khá lắm hèn hạ yêu nghiệt!"

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Câu đề cử nguyệt phiếu, hòa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 124: Lão đạo tới đông đủ

Đổi mặt Lý lão đạo 'Chỉ trích'. Nhị Thanh chẳng qua là hừ lạnh, tiện tay lại vừa là một mũi tên. Sau đó thu hồi Trường Cung, rút ra Hắc Côn, hướng kia

hướng hần bay tới kiếm quang quét tới.

Hắc Côn huyền quang bạo phát, đem những thứ kia kiếm quang quét thành linh quang, thân hình hần một cái vụt sáng, xuất hiện ở kia Lý lão đạo trước mặt, một cơn hướng kia Lý lão đạo đập xuống giữa đầu.

Kia Lý lão đạo lạnh rên một tiếng, phân ra hơn mười đạo kiếm quang, hướng Nhị Thanh ngay ngực bắn tới.

Nhị Thanh thấy vậy, cũng không né tránh, chẳng qua là trên người đột nhiên xuất hiện một bộ Hắc Khải, ngay cả đầu đội mặt cũng khóa đi vào. Kia Hắc Khải chính là từ Giao Ma Vương kia trong túi càn khôn tìm ra kia một bộ.

Kia Lý lão đạo không tưởng Nhị Thanh cư nhiên như thế hung ác điên cuồng, không nhìn hần kiếm quang, lạnh rên một tiếng, giờ kiếm chào đón. Làm tướng đạo kiếm quang kia đâm vào Nhị Thanh trong cơ thể, hần cùng với Nhị Thanh cứng rắn đụng một cái.

Nhưng mà hần lại không ngờ tới, Nhị Thanh trên người, không chỉ có này Hắc Khải, bên trong còn có một tầng trời Tầm Tiên Giáp, kia kiếm quang cả kia phó Hắc Khải đều không thể đâm thủng, chớ nói chi là trong đó Tiên Giáp.

Kết quả Nhị Thanh một cơn liền đem kia Lý lão đạo phi kiếm trong tay đập gãy.

Thời khắc mấu chốt, Lý lão đạo bên đầu dưới, Nhị Thanh trong tay Hắc Côn, trực tiếp đập ở trên vai hần, tiếng rắc rắc truyền tới, kia Lý lão đạo xương vai trực tiếp bị một cơn đập bể.

Lý lão đạo kêu thảm, thân hình nhìn phía dưới rừng rậm cấp trụ đi, đập gãy một cây Cổ Mộc, lại trên đất đập ra cái hố sâu, phun huyết, thiếu chút nữa đau ngất đi, nhất thời khó mà nhúc nhích.

Nhị Thanh thấy vậy, Hắc Côn hướng cái hầm kia bên trong Lý lão đạo điểm đi xuống, Hắc Côn đột nhiên đưa dài.

Đại Bạch thấy vậy, chẳng qua là chớp chớp mắt sáng như sao, lại không có nói gì nhiều.

Mắt thấy kia Hắc Côn liền muốn điểm ở đó Lý lão đạo trên đầu, đem đầu hần điểm bể, một đạo xích sắc kiếm quang ngang trời tây đến, gào thét hướng Nhị Thanh cùng Đại Bạch tịch quyền đi.

Nhị Thanh đem Đại Bạch kéo lại sau lưng, nhắc lên Hắc Côn, thuận thế càn quét, không có chút nào hoa tiểu địa hướng kia kiếm quang càn quét đi.

Lúc ——

Côn mang cùng kia kiếm quang đụng nhau, kiếm quang hóa thành nát bấy.

Ngẩng đầu nhìn lại, Thiên Phong đứng đưa, lưu vân lẩn, cân nhắc đạo quang mang tại kia lưu vân bên trong vút nhanh mà tới.

Nhị Thanh thấy vậy, truyền âm cho Hà Diệu, nói "Hà huynh, người trước lui về kia Hồ Tâm Tiểu Trúc."

Hần vừa nói, vừa một tay bấm ấn, hướng Lý lão đạo chỉ một cái, một đạo huyền quang đánh ra, lại thấy kia hố sâu chung quanh đất sét lẫn lộn, hướng kia hố sâu bay tới, trong nháy mắt liền đem kia Lý lão đạo cho chôn sống.

"Sâm huynh, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, ta làm sao có thể lùi bước? Đây nhưng không ta tính cách!"

Nhị Thanh nói "Người đi về trước, bọn họ đột nhiên tới đây, định có vấn đề, trước tiên ta hỏi vấn tình huống. Lại ta lo lắng bọn họ sẽ sử âm chiêu, ngoài sáng đấu với chúng ta pháp, trong tối lại phái người đi trước Tiểu Trúc."

Hà Diệu nghe vậy, lo lắng nhà mình phụ nhân an nguy, hướng vậy ngay cả lão đạo nói "Hôm nay trước tha cho người này Lão Tật Mao một mạng, hồi đầu lại so sánh!"

Sau đó một thương bức lui ngay cả lão đạo, xoay người liền đi.

Gặp Hà Diệu rồi đi, ngay cả lão đạo trong lòng cũng là thờ phào, cũng không nói dọa.

Trên thực tế, nếu là tiếp tục nữa, ngay cả lão đạo trong lòng biết chính mình định không phải là yêu quái kia địch thủ, yêu quái kia tốc độ quá nhanh, lực lượng quá lớn, hần cũng không dám để cho yêu quái này gần người, một khi gần người, hần rất có thể giống như hần Lý sư đệ kia như vậy trong nháy mắt bại vong.

Ánh mắt Hà Diệu rút đi phương hướng, ngay cả lão đạo lại xoay người hướng kia Lý lão đạo trước thật sự rơi nơi tung người mau chóng vút đi. Mặc dù không vui Lý lão đạo tính cách, nhưng thân là sư huynh, ngay cả lão đạo lại thì không cách nào trơ mắt nhìn Lý lão đạo thụ nạn mà thấy chết mà không cứu.

Ngay cả lão đạo thân hình cướp đến kia Lý lão đạo thật sự chôn chỗ lúc, mấy bóng người cũng đã đến Nhị Thanh cùng Đại Bạch trước mặt trăm trượng ra ngoài, sau đó phân trú mấy cái phương vị, mơ hồ tạo thành một cái trận pháp —— Thất tinh kiếm trận, mà đứng ở trận đầu nơi người kia, chính là lưng đeo Trảm Yêu Thần Kiếm Kiếm Các chi chủ.

Kiểm Các kia chỉ chủ mắt nhìn dưới đất cái đó thổ bao, hừ một tiếng nói "Yêu chính là yêu, xuất thủ quả nhiên tàn nhẫn! Đã như vậy, kia liền đừng trách chúng ta không dạy mà giết!"

Đại Bạch nghe vậy, trong con ngươi sát mang lóe lên.

Nhị Thanh chính là cười ha ha, "Thật là có ý tứ,

Lời như vậy, thân là Kiểm Các chi chủ, lại cũng nói ra được! Nghĩ đến, người kiểm này các trừ luyện kiếm, còn phải luyện da mặt đi!"

Mấy vị lão đạo nghe vậy, thần giác không khỏi âm thầm co quắp.

Chỉ có trên đất ngay cả lão đạo không có phản ứng, đang dùng kiếm san bằng đi kia thổ bao, đem kia bị Nhị Thanh một côn đánh bán thân bất toại Lý lão đạo cho từ trong đất moi ra.

Kia Lý lão đạo đang dùng thai tức phương pháp ngừng lại chính mình hô hấp, gấp ngay cả sư huynh kêu lên, không khỏi thờ phào, từ thai tức bên trong khôi phục bình thường hô hấp, nói "Sư huynh..."

Ngay cả lão đạo liếc hần một cái, đưa hần đỡ dậy, nói "Đừng nói chuyện, các sư huynh cũng tới."

Nghe nói như vậy, Lý lão đạo mới thật sự thờ phào, ngẩng đầu nhìn trời.

Xuyên thấu qua cây kia mũi nhọn khe hở, có thể thấy mấy bóng người đứng lơ lửng giữa không trung, đang cùng kia xanh trắng nhị xà giằng co. Khi hần hướng kia nhị xà nhìn, vừa vận nghe được kia Thanh Xà nói "Các vị, hưng sư động chúng như vậy tới ta đây Kính Hồ, dù sao cũng phải cho ta cái lý do đi!"

Mấy vị lão đạo nghe vậy, nhìn về phía trên đất Lý lão đạo, Lý lão đạo kia thống khổ trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, bởi vì hần còn không có được câu trả lời, chỉ là thấy đánh không lại Bạch Xà, lúc này mới gọi tín hiệu.

Đương nhiên, hần còn có một chút tư tâm, muốn mượn cơ hội này, đem này nhị xà trấn áp.

Kiểm Các chi chủ nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch, mặt không chút thay đổi nói "Ta Kiểm Các có phản đồ trộm Bí Điện chạy trốn, có đệ tử nói kia phản đồ vào bọn ngươi lãnh địa, này đây tới xem một chút."

Ngừng lại, Kiểm Các kia chi chủ mới tiếp tục nói "Bọn ngươi nếu không tương mọi người đại động can qua, đem sự tình làm lớn chuyện, lại để cho ta các loại (chờ) đi vào tra một cái. Nếu không, đó chính là bụng chứa dao găm, muốn cùng ta Kiểm Các là địch. Nếu như thế, vậy thì đừng trách chúng ta không nể tình!"

"Kiểm Các Bí Điện mất? Đó thật đúng là thật đáng mừng chuyện!" Nhị Thanh cười ha ha nói "Có điều là đáng tiếc, chúng ta nhưng là không thấy cái gì Kiểm Các đệ tử tới đây. Dĩ nhiên, chúng ta cũng không khả năng cho người Kiểm Các đệ tử tiến nhập ta lãnh địa, nếu không, chúng ta mặt mũi còn đâu?"

Kiểm Các chi chủ hừ một tiếng nói "Thật là hồ đồ ngu xuẩn..."

"Muốn đánh thì đánh! Ngươi cho rằng là ngươi công lấy sau lưng kia Trảm Yêu kiếm, ta chỉ sợ ngươi?"

Nhị Thanh vừa mới nói xong, thân hình chợt lóe, rút ra Hắc Côn, hướng đám kia lão đạo chặn ngang quét tới.

Kia Hắc Côn đón gió lại trường, quét ra đi chỗ đó bùng biến thành to lớn vô cùng, dẫn động gió mạnh gào thét.

Mà lúc này, Đại Bạch chính là một kiếm hướng trên mặt đất kia Lý lão đạo chém tới.

Trên đất ngay cả lão đạo thấy vậy, tiếng mắng "Hèn hạ!"

Đại Bạch nghe vậy, trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, ám trợn mắt Nhị Thanh, bởi vì, đây là Nhị Thanh giao phó nàng làm như vậy. Lý lão đạo bị thương ra tay với hần, lại nhất định là có người sẽ đi cứu hần.

Kể từ đó, đối phương cũng chỉ có thể bị động bị đánh.

Coong!

Kiểm Các kia chi chủ gặp Nhị Thanh một côn tảo đến, cũng không đi né tránh, rút ra Trảm Yêu kiếm, hướng kia Hắc Côn một kiếm chém tới. Chẳng qua là từ côn bên trong truyền tới lực đạo, trực tiếp đưa hần đụng bay ra ngoài.

"Bọn ngươi đi trước đi chỗ đó Kính Hồ nhìn một chút!" Kiểm Các chi chủ truyền âm nói.

Sau đó, liền có hai vị lão đạo ngự lên kiếm quang, hướng kia Kính Hồ lao đi.

Khác bốn vị lão đạo thấy vậy, rồi rít di động phương vị, phối hợp Kiểm Các chi chủ, bày ra Ngũ Hành Kiếm Trận, lấy kiếm các chi chủ cầm đầu, vây

khôn Nhị Thanh.

Nếu như thích « Nhị Thanh », xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu nguyệt phiêu, hỏa châu, kim đậu,....

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: 1 sống 3 chết

Cương phong gào thét, kiếm quang ngang dọc, Côn Ảnh lấp lóe, nhất thời Phong Vân khuấy động.

Đây đều là kiếm đạo người trong nghề, Nhị Thanh trong lòng biết dùng kiếm định không phải bọn họ địch thủ, là để định dùng cây mạnh phá xảo. Mà dùng cây mạnh, không có so dùng cây gây loạn quét càng tốt hơn.

Tuy nhiên hắn không hiểu cái gì Côn Pháp, nhưng là mượn dùng Ấn Thân Thuật cùng Súc Địa Thuật, lúc ẩn lúc hiện, lúc nhanh lúc chậm, trong lúc nhất thời, những lão đạo đó nhóm, nhưng cũng bắt hắn không thể làm gì.

Mà cũng rõ ràng giao đấu liền lão đạo, lại là âm thầm không ngừng kêu khổ. Rõ ràng tu vi cao hơn bọn họ ra rất nhiều, tuy nhiên không phải chỉ dùng kiếm Danh gia, kiếm thuật bên trên so ra kém đối phương, nhưng liền lão đạo bên người còn có một cái bệnh liệt nửa người Lý lão đạo... Tuy nói Lý lão đạo cũng có thể ngự kiếm tấn công địch, nhưng là hắn thân thể đang sử dụng Ngự Kiếm Thuật né tránh đồng thời, cũng không linh hoạt.

Mà rõ ràng kiếm quang cùng pháp thuật, phần lớn đều là hướng phía này Lý lão đạo qua, kết quả khiến cho liền lão đạo thỉnh thoảng muốn chạy qua 'Cứu hỏa', dẫn đến hai người luống cuống tay chân.

Về phần này hai cái tiến về Kính Hồ Tiểu Trúc này hai người đạo, Nhị Thanh lại là bất lực. Muốn đến lấy Hà Diệu khả năng, ngăn trở bọn họ, hắn là không có vấn đề gì mới là.

Năm cái lão đạo bày xuống Ngũ Hành Kiếm Trận, đem Nhị Thanh buồn ngủ ở trong trận, ùn ùn kéo đến kiếm quang hướng phía Nhị Thanh ầm ầm mà đi, Nhị Thanh múa lên Hắc Côn, đem những kiếm quang đó quét thành điểm điểm hiệu nghiệm, căn bản không đã thương được hắn mấy may. Mấy vị lão đạo thấy này, tâm lý thầm than: Cái này Thanh Xà tu vi tăng trưởng thực sự quá nhanh!

Ngẫm lại mấy chục năm trước, cái này nhị xà cùng mặt khác 5 Đại Yêu Vương cùng một chỗ, cùng bọn hắn tranh đoạt khối kia Thiên Thiết thời điểm, tu vi chỉ cùng bọn hắn tương đương. Nhưng hôm nay hơn mười năm đi qua, cái này nhị xà tu vi cư nhưng đã cao hơn bọn họ rất nhiều, liền này Trảm Yêu Kiếm đều giống như không sợ.

Bọn họ cũng không biết, này Trảm Yêu Kiếm lúc trước bị Nhị Thanh như vậy nghiêm chỉnh, ngược lại có chút sợ hãi.

Một bên khác, rõ ràng một bên hướng Lý lão đạo trảm xuất ra đạo đạo kiếm quang, vừa chỉ bóp pháp ấn.

Không trung cương phong gào thét, mây đen cuộn cuộn, nhất thời hôn thiên ám địa.

Bỗng nhiên, ngân quang chột tránh, vô số ngân xà từ không trung giáng xuống, hướng phía những lão đạo đó cực nhanh tiến tới mà đi.

...

Kính bên hồ kia, Hà Diệu cũng đồng dạng cùng hai vị kia lão đạo chém giết, chỉ là này hai cái lão đạo tựa hồ nhìn ra Hà Diệu rất lợi hại để ý này Tiểu Trúc, đường đạo kiếm quang hướng Tiểu Trúc cực nhanh tiến tới mà đi.

Hà Diệu thấy này, Kim Thương nhiều lần điểm, đạo đạo Huyền Quang bay ra, ngăn trở những kiếm quang đó, không dám để cho kia kiếm quang đụng phải Tiểu Trúc mấy may, nhưng cũng chỉ là một mối ứng phó.

Tuy nói Tiểu Trúc có trận pháp gia trì, ngăn trở mấy cái đạo kiếm quang cũng không vấn đề quá lớn. Nhưng hắn phu nhân cùng chưa ra sinh con đều tại này Tiểu Trúc bên trên, hắn cũng không dám cầm cái này khi thí nghiệm.

Nhìn thấy hai vị này lão đạo dụng tâm hiểm ác, Hà Diệu giận dữ.

Chỉ gặp hấn trong mắt hung quang lấp lóe, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, thân hình nhất thời dài ra, trong nháy mắt hóa thành hơn trăm trượng Cự Viên. Cự Viên gào thét, này trong hồ sóng nước theo hấn tiếng gào dâng lên mấy chục trượng, hướng phía hai vị kia lao đạo ùn ùn kéo đến bay tới.

Hai người đường thấy này, múa lên kiếm quang, ngăn trở này sóng nước. Lại chưa nghĩ, này Cự Viên giống như núi Cự Quyền, đột nhiên xuyên thấu qua sóng nước, hướng phía hai người kia gào thét lên đánh tới.

Này hai người đường ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên hướng Cự Quyền chém ra hai đạo thô to kiếm quang, sau đó thân hình nhanh lùi lại. Này Cự Quyền cùng kiếm quang chạm vào nhau, tuy bị chém máu tươi vẩy ra, giữa năm ngón tay, hai đạo vết thương sâu có thể thấy được xương ngón tay, nhưng kia kiếm quang cũng trong nháy mắt bị này Cự Quyền Băng Diệt.

Mặc dù vì vậy mà dừng lại dưới, nhưng tiếp đó, Cự Quyền lại là thể đi không thôi.

Lại này tán ra sóng nước, đột nhiên như bị một đường lực lượng vô hình dẫn dắt, theo này Cự Quyền xoay tròn mà ra. Cự Quyền dù chưa có thể đánh trúng này hai cái lách mình nhanh lùi lại lao đạo, nhưng là này theo Cự Quyền oanh ra nước quyền, lại là trực tiếp đánh vào hai cái lao đạo trên thân.

Này hai người đường vốn cho rằng rời khỏi Cự Quyền phạm vi công kích, lại không nghĩ, này nước quyền thể mà y nguyên oanh trên người bọn hấn. Bọn họ chỉ cảm thấy mình giống như là bị Cự Thủ đập xuống, giữa ngực bụng khí huyết quay cuồng, sau đó một thanh lao huyết nhện không được, trực tiếp phun ra ngoài.

Thừa dịp người bệnh, đòi mạng người!

Biến thành Cự Viên Hà Diệu, hung ác điên cuồng tất nhiên là không phải so với bình thường, chỉ gặp hấn thả người nhảy lên,

Một đôi Cự Thủ lẫn nhau ôm thành quyền, hướng phía này hai người đường vị trí chỗ đột nhiên nện xuống.

Hai người đường thấy này, lẫn nhau đánh nhất quyền, thân hình đột nhiên hướng hai bên nhảy lên qua.

Àm——

Này lẫn nhau ôm Cự Quyền nện ở Kính Hồ bên trên, nhất thời đánh lên ngàn con sóng.

Này cao cao cuộn lên bọt nước, tại lực lượng vô hình dẫn dắt phía dưới, trong nháy mắt hóa thành vô số Thủy tiễn, hướng phía cái kia thân hình gấp nhảy lên ra ngoài lao đạo trút xuống mà đi.

Hai người đường thấy này, không ngừng kêu khổ, nhao nhao múa lên kiếm quang, phân hóa thành khí tia, hướng những Thủy tiễn đó bao phủ mà đi, đem này Thủy tiễn giao cái vỡ nát.

...

Mà lúc này, cùng Nhị Thanh, cùng rõ ràng đánh nhau những lao đạo đó, lại là tại liên tiếp né tránh lấy từ trên trời giáng xuống điện mang. Này điện mang đập nện ở phía dưới núi rừng bên trong, son lâm hóa thành tro bụi, Nhị Thanh thân hình thời gian lấp lóe, chỉ bóp pháp ấn, nhất thời son lâm cây cỏ bay tán loạn.

Này bụi mù bị Yêu Phong cuốn vào không trung, cát bay đá chạy ở giữa, che khuất bầu trời.

Những lao đạo đó tại cái này che khuất bầu trời trong bụi mù, hai mắt khó trọn, lợi dụng thần thức quan trắc chung quanh.

Nhưng mà rất nhanh, bọn họ liền phát hiện, mất đi Nhị Thanh thân ảnh.

Chờ bọn hấn phát hiện lúc, Nhị Thanh thân hình đã xuất hiện tại cùng rõ ràng đầu pháp này Lý lao đạo bên người, đồng thời nhất côn nện ở này Lý lao đạo trên lưng.

Lý lao đạo hậu tâm bị nện nhất côn, phun máu, kêu thảm hoành bay ra ngoài, kết quả lại một đường điện quang đánh ở trên người hấn. Này Lý lao đạo bị Lady kinh ngạc, từ không trung hướng mập mờ son lâm gấp rơi mà xuống, nện ở này núi rừng bên trong, đã là hít vào thì ít, thở ra thì nhiều.

Thấy tình huống như vậy, mấy vị lao đạo trong lòng nhất thời khản trương.

Bọn họ biết Lý lao đạo cùng cái này Thanh Xà có cừ oán, Lý lao đạo nhất tâm muốn đem cái này hai đầu Xà Yêu trấn áp tại này Trấn Yêu Tháp bên trong. Là lấy, Nhị Thanh hội nắm lấy hấn đánh, hoàn toàn là nói thông được.

Nhưng là, bọn họ lại không thể trợ mắt nhìn lấy tiểu sư đệ bị Thanh Xà đánh chết.

"Yêu nghiệt, xem kiếm!"

Trong Kiếm Các kêu to, trong tay Trảm Yêu Thần Kiếm tế ra, hướng Nhị Thanh bắn nhanh mà đến.

Nhị Thanh thấy này, khoe môi không khỏi giờ lên, lộ ra một tia cười lạnh, trong tay Hắc Côn hướng Trảm Kiếm Thần Kiếm quét tới, nhất thời liền đem này Thần Kiếm quét bay ra ngoài, sau đó thân hình lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện tại tốt Trảm Yêu Thần Kiếm bên người, đưa tay chụp một cái, bắt

lấy thân kiếm kia, nhất thời máu tươi vậy ra.

Chỉ là lần này, này Trảm Yêu Thần Kiếm tựa hồ cũng không tính hấp phệ hấn tinh huyết.

Bất quá, Nhị Thanh thần thức lại là y nguyên đánh vào này Trảm Yêu Thần trên thân kiếm, trong nháy mắt liền đổ vào bên trong, hướng phía kiếm kia các chi chủ lưu tại Trảm Yêu Kiếm bên trong nguyên thần phóng đi.

Kiếm kia các chi chủ thấy này, không khỏi kêu to: "Yêu nghiệt, nguoi dám!"

...

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, tại kiếm kia các phương hướng, đột nhiên vọt lên mấy đạo Yêu Khí, này Yêu Khí cuộn cuộn ngút trời, ở không trung hình thành một đoàn Yêu Vân, trải rộng ra Cái Địa, ngưng tụ không tan.

Này Yêu Khí bên trong ẩn chứa mãnh liệt oán niệm, cuộn cuộn mà đến, khiến cho người kinh dị.

Mấy vị lão đạo thấy này, đều đều là hai mắt nhìn nhau, trợn mắt hốc mồm.

Sau đó, mọi người nhao nhao nhìn về phía Kiếm Các chi chủ.

Kiếm Các chi chủ thấy này, cũng ngốc!

Nếu như ưa thích (Nhị Thanh xin đem địa chỉ Internet phát cho bằng hữu ngài

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Kiếm Các nguy hiểm

Tây Thục Kiếm Các, tại cái này Nam Thiêm Bộ Châu trong giới tu hành, tên tuổi cực kỳ vang dội, bất luận là đồng đạo ở giữa, vẫn là tại này yêu ma quỷ quái bên trong, bọn họ đều là uy danh hiển hách.

Tây Thục có cái địa danh, liền gọi Kiếm Các, nhưng là kiếm này các, lại không phải kia Kiếm Các.

Trong giới tu hành, Tây Thục Kiếm Các, chỉ là thâm tàng tại Tây Thục trong quần sơn Kiếm Tu Thánh Địa.

Kiếm Các đệ tử hành tẩu giang hồ, trăm yêu trừ ma, lấy bảo hộ thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình, thụ vô số đồng đạo kính ngưỡng. Đương nhiên, cũng thụ vô số yêu ma quỷ quái nguyên rửa.

Bởi vì bọn hắn cái gọi là 'Bảo hộ thiên hạ thương sinh', bất quá là bảo hộ nhân loại mà thôi. Những Yêu Loại đó Quỷ Loại, trong mắt bọn hắn, đều là Yêu Ma, đều có thể chém giết.

Bất quá, mấy trăm năm qua, Kiếm Các y nguyên cường thịnh, nếu không có hơn trăm năm trước phát sinh sự kiện, Kiếm Các uy thế muốn so hiện nay cường thịnh hơn chút.

Nhưng mà, người nào cũng không ngờ tới, lúc này, Kiếm Các sẽ phát sinh biến cố này đại sự.

Trần Yêu Tháp bên trong Yêu Ma, từ Trần Yêu Tháp lao ra.

Kiếm Các mấy vị thực lực cao cường lão đạo, đều là chạy đi tìm thanh bạch nhị xà phiên phúc, đối Kiếm Các mà nói, bây giờ Kiếm Các, xem như lực lượng nhất là trống rỗng thời điểm.

Kết quả lại bị những Yêu Ma đó lợi dụng sơ hở, đây tuyệt đối không phải một kiện đơn giản sự tình.

Chỉ là trước kia người nào cũng chưa từng để ý, bởi vì này thanh bạch nhị xà chỗ tu hành, cách Kiếm Các cũng không tính xa, chỉ có không đến ba trăm dặm đường trình, đối với những tu vi đó thâm hậu lão đạo mà nói, Ngự Kiếm Phi Hành, khoảng cách liền đến. Mà chỉ cần những đỉnh phong đó lực lượng trở về, mang về Trảm Yêu Kiếm, trấn áp những này bị Trần Yêu Tháp tra tấn vô số năm Yêu Ma, tự nhiên không cần quá phé lực.

Cũng chính là ôm loại ý nghĩ này, những Kiếm Các đó đệ tử tại vị kia lưu thủ Kiếm Các, ưa thích Chiêm Bặc Sư Thúc Tổ mang theo dưới, chỉ là bối rối dưới, liền trấn định lại.

Sau đó vô số đệ tử bố trí xuống Kiếm Trận, vây quanh những Yêu Ma đó.

Những Yêu Ma đó, mỗi một cái trên thân, đều là Yêu Khí cuộn cuộn ngút trời.

Bên trong có một đầu Hồ Yêu, toàn thân đen nhánh, là tương đối hiếm thấy dị chủng.

Này Hắc Hồ, thể trắng như núi, dài mấy chục trượng, răng nanh như kiếm, Tứ Trảo như Huyền Nguyệt Loan Cầu, tùy ý khê chụp, núi đá vỡ nát. Ngựa đầu gào thét ở giữa, Phong Vân khuấy động, Yêu Vân cuộn cuộn.

Có một đầu Lang Yêu, da lông cùng sói con ngươì, đều là đỏ thẫm như máu. Tuy nói là vết thương chồng chất, nhưng là này hung tàn khí tức, lại là nguyên để người nhìn mà phát khiếp.

Còn có một đầu Quy Yêu, đầu kia Quy Yêu toàn thân vàng rực, hình thể cũng là bàng lớn như núi, này rùa mắt Kim chói, nhưng khi nó há mồm lúc, có thể thấy được miệng đầy răng nanh dựng thẳng.

Trừ cái đó ra, còn có một đầu Kim Thiềm, một cái Ứng Yêu.

Chỉ là khách quan Top 3 người, hai cái này thực lực hơi yếu chút, trên thân vết thương càng nhiều, này Ứng Yêu hai cánh đều đã nhưng không nhấc lên nổi, rũ cụp lấy.

Mà để sở hữu Kiếm Các đệ tử không thể tin được là, tại này năm cái đại yêu trước người, thế mà đứng đấy hai cái tuổi tác nhìn tương tự nữ tử, bên trong một vị càng là thân mang Kiếm Các đệ tử phục sức.

Mà một vị khác, tuy nhiên thân mang váy tím, nhìn như nhân loại, nhưng lại toàn thân Yêu Khí cuộn cuộn, thẳng ngút trời, thế so sau lưng năm cái đại yêu càng tăng lên. Này Yêu Khí ở không trung hình thành Yêu Vân, hóa thành một khóa cáo thủ, hướng phía phía dưới há mồm gào thét, để cho người ta lông tóc dựng đứng.

Nhìn thấy này thân mang Kiếm Các đệ tử phục sức nữ tử đứng tại những đại yêu đó trước người, nhưng những đại yêu đó lại đối nàng làm như không thấy lúc, sở hữu Kiếm Các đệ tử cũng vì đó ngạc nhiên, sau đó nhao nhao mục đích phun lửa giận.

Ngay tại những này đệ tử cùng người khác yêu giằng co thời điểm, Tần Huyền Nhạc chậm rãi đi ra phía trước, hai con ngươi không có lửa giận, chỉ có vô tận đau lòng, hắn nhìn chăm chú nữ tử kia, cắn răng nói: "Tứ Hinh, đây chính là người bán nhập Kiếm Các mục đích sao? Nói cho ta biết, cái này là vì sao? Ngươi vì sao phải làm như vậy?"

Nữ tử kia nghe được Tần Huyền Nhạc hỏi như vậy lúc, trong mắt hiện lên một tia đau đớn cùng áy náy, nhưng này tia dị thường tâm tình, chỉ là một cái thoáng mà qua, liền bị nàng thu liễm.

Nữ tử này, chính là lúc trước Tần Huyền Nhạc tại này ngàn Thị Trấn cứu Tử Y Nữ Tử.

Nhị Thanh tại ngàn Thị Trấn cùng Tần Huyền Nhạc cáo biệt về sau, Tần Huyền Nhạc hai vị sư đệ liền dẫn một cái thụ thương nữ tử tiến đến tìm Tần Huyền Nhạc,

Nữ tử kia, chính là hiện tại nữ tử này.

Lúc trước tại cứu nữ tử kia về sau, Tần Huyền Nhạc hỏi nàng nhưng có chỗ, nữ tử kia lắc đầu nói trên đời đã không thân nhân, sau đó Tần Huyền Nhạc liền dẫn nàng về núi.

Chưa từng nghĩ, nàng thế mà đối tu hành chi đạo rất nóng lòng, mà lại tư chất cũng không kém, tu hành càng là tiến triển cực nhanh, ngắn ngủi thời gian mấy năm, tu vi đột nhiên tăng mạnh.

Mà nàng cùng Tần Huyền Nhạc ở giữa, cảm tình cũng càng ngày càng tốt. Tần Huyền Nhạc thân là Đệ Tam Đại Đệ Tử bên trong nhân tài kiệt xuất, tuy không phải đại sư huynh, nhưng thực lực lại là vị trí ổn định Đệ tam đệ nhất nhân.

Cũng bởi vậy, mọi người đối nữ tử này cũng không xa lạ gì, mọi thứ đều tạo điều kiện dễ dàng. Thậm chí rất nhiều người đều cho rằng, bọn họ tương lai là một đôi Thân Tiên Quyến Lữ.

Nhưng mà, người nào cũng không ngờ tới, nàng tới này Kiếm Các, thế mà ôm loại này mục đích.

Mà tại này Tần Huyền Nhạc hỏi nữ tử kia lúc, có đệ tử vụng trộm hướng bầu trời thả 'Pháo hoa'.

Thực, lúc này đều không cần thả này 'Pháo hoa', những lão đạo đó cũng biết chuyện xấu.

Này trùng thiên Yêu Khí, mặc cho ai gặp, đều kinh tâm hơn, đặc biệt là tại Kiếm Các chi địa.

Những lão đạo đó nhìn về phía bọn họ đại sư huynh, mà bọn họ đại sư huynh, lúc này lại là có chút khác thường địa ngây người, thẳng đến Nhị Thanh

nguyên thần xông vào này Trảm Yêu Kiếm bên trong, đem lưu tại Trảm Yêu Kiếm bên trong này bởi nguyên thần phóng đi, hấn mới bởi vì nguyên thần chấn động mà lấy lại tinh thần.

"Yêu nghiệt! Dừng tay!" Kiếm Các chi chủ hướng Nhị Thanh kêu to, sau đó hướng hấn những sư đệ kia nhóm truyền âm nói: "Bọn người về trước Kiếm Các, để ta chặn lại yêu nghiệt này..."

Những lão đạo đó nghe vậy, từng cái nhìn nhau không nói gì, sau đó ngậm giao lưu vài câu, nhao nhao khởi Động Quang, hướng Lý lão đạo phóng đi, sau đó mang lên hấn cùng liền lão đạo, hướng Kiếm Các phương hướng tạt đòn mà đi.

Nhị Thanh thấy này, lạnh hừ một tiếng, tiện tay liền cầm trong tay Trảm Yêu Thần Kiếm hướng phía này Lý lão đạo vung quá khứ, đồng thời quát: "Muốn đi, nào có dễ dàng như vậy!"

Trảm Yêu Kiếm mang theo huyết mang, ôm theo Phong Lôi chi thế, hướng phía này Lý lão đạo gào thét mà đi.

Chúng lão đạo thấy này, giận mà hét lớn, nhưng mà bởi vì khoảng cách này quá gần, những lão đạo đó cũng không ngờ tới Nhị Thanh hội làm như vậy, nhất thời không kịp phản ứng, tay còn chưa nâng lên, này Trảm Yêu Kiếm liền đã xuyên vào Lý lão đạo phía sau lưng, lúc trước ngực lộ ra, quang mang lấp lánh không yên.

Kiếm Các chi chủ vốn định thi pháp đem này Trảm Yêu Kiếm thu hồi, nhưng nhìn đến tình huống này, nhất thời liền dừng lại.

Mà lúc này, Nhị Thanh lại là lắc mình biến hoá, thân thể hóa thành trên trăm trọng, rút ra Hắc Côn, này Hắc Côn nghênh phong liền dài, hướng phía những lão đạo đó quét ngang qua.

Côn phong gào thét ở giữa, mấy cái kia lão đạo hét giận dữ liên tục, phi kiếm hướng Hắc Côn liên trăm, muốn ngăn trở Hắc Côn chi thế. Nhị Thanh thấy này, hét lớn, tăng lớn cường độ.

Mà rõ ràng thì là trốn vào không trung, hướng phía những lão đạo đó phun ra một đạo hỏa diễm, ngọn lửa kia nghênh phong liền giương, hướng phía những lão đạo đó ùn ùn kéo đến bao phủ mà đi.

Những lão đạo đó thấy này, thân hình không khỏi vội vàng thoái lui.

Mà bọn họ cái này vừa lui, Hắc Côn uy thế nhất thời tái khởi.

Nếu như ưa thích (Nhị Thanh xin đem địa chỉ Internet phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Trước khi chết chi ngôn

Kiếm Các chi chủ căn cứ vào, vận khởi Kiếm Quyết, đem Trảm Yêu Kiếm từ Lý lão đạo thể nội quát ra, sau đó huy kiếm tiến lên, ngăn trở Hắc Côn Côn Thế, vừa nói: "Các sư huynh đi nhanh, để ta chặn lại hấn!"

Chỉ là, này Trảm Yêu Kiếm từ khi Lý lão đạo thể nội rút ra, Lý lão đạo trên thân máu tươi liền không khỏi cuồng phun. Bên cạnh mấy vị lão đạo nhao nhao xuất thủ, phong bế quanh người hấn huyết vị lấy cầm máu chảy.

Nhị Thanh thấy này, lạnh hừ một tiếng, rút ra trường kiếm, hướng Kiếm Các chi chủ nổi giận chém xuống.

Trường kiếm kia chém ra về sau, trong nháy mắt hóa thành số to khoảng mười trọng.

Kiếm Các chi chủ cũng là lạnh hừ một tiếng, giờ kiếm đón lấy.

Tuy nói hai thanh kiếm lớn nhỏ chênh lệch quá lớn, kiếm kia các chi chủ tại cự kiếm kia phía dưới, như là tiểu giống như con kiến không đáng chú ý.

Nhưng hấn vẫn là bằng trong tay Trảm Yêu Kiếm, cùng suốt đời tu vi, cứng rắn đỡ được.

Nhưng mà, hấn lại không ngờ tới, Nhị Thanh một kiếm chém về phía hấn đồng thời, một bên khác lại là hét lớn một tiếng, cầm trong tay Hắc Côn hướng phía này Lý lão đạo đầu quần bắn đi ra.

Người nào cũng không ngờ tới, Nhị Thanh khoanh khắc Lý lão đạo chi tâm kiên quyết như thế chấp nhất.

Này Hắc Côn bị Nhị Thanh dùng lực đầu quân bắn sau khi ra ngoài, trong nháy mắt thu nhỏ, mang theo phong lôi chi thế, chi chọt lóe nhấp nháy, liền tới đến này Lý lão đạo sau lưng, xuyên vào hậu tâm hần, cũng lúc trước tâm bay ra, sau đó trên không trung chuyển cái vòng, lại hướng Nhị Thanh bay trở về.

"Lý sư đệ..."

Chúng lão đạo thấy này, nhao nhao kêu sợ hãi, sau đó hét giận dữ.

Chỉ là nhìn thấy Kiếm Các phương hướng, Yêu Uy càng tăng lên, bọn họ cũng không dám dừng lại lâu.

Kiếm Các chi chủ thấy này, hét giận dữ nói: "Thanh Xà, ngươi đáng chết!"

Nhị Thanh nghe vậy, hừ nhẹ nói: "Sát Nhân Giả, người vĩnh viễn phải giết! Như là mà thôi!" Hắn nói, đưa tay tiếp nhận bay trở về Hắc Côn, co lại tiểu thân tử, cùng kiếm kia các chi chủ lượn vòng đứng lên.

Phốc ——

Này Lý lão đạo phun máu, đối vịn hần lão đạo nói ra: "Sư, sư huynh, ta, ta không được, các ngươi, các ngươi giữ ta lại đi! Kiếm Các, Kiếm Các quan trọng!"

Liền lão đạo thấy này, từ một vị khác lão đạo trong tay tiếp nhận Lý lão đạo, nói: "Các sư huynh lại về núi trước, ta sau đó liền đến!" Hắn nói, vịn Lý lão đạo xông vào phía dưới sơn lâm.

"Phốc... Sư huynh, ngươi cũng đi thôi!"

Lý lão đạo lại phun miệng máu, bất quá lúc này nói chuyện ngược lại là lưu loát không ít.

"Sư đệ, chớ có nhiều lời..."

Lý lão đạo lắc đầu cười nói: "Sư huynh, lần này ta thật không được!"

Liền lão đạo nghe vậy, hai tay run rẩy, hai con ngươi ướt át. Nhớ tới mấy trăm năm nay trải qua, hai người hành tẩu giang hồ, cái này Lý sư đệ hăng hái, mặc dù tính nét cương liệt chút, nhưng đối với hần sư huynh này, Lý lão đạo cũng đồng dạng tôn kính hữu gia. Chỉ là không ngờ, bây giờ đi trước một bước lại là hần.

"Sư đệ..."

Lý lão đạo cười nói: "Sư huynh, ngươi từng nói qua, đàn ông đổ máu không đổ lệ, thế gian này còn có rất nhiều chuyện cần chúng ta đi làm, còn có thật nhiều yêu tà làm hại, sao có thể làm chỗ ấy nữ tư thái!"

Phốc ——

Này Lý lão đạo lại phun miệng máu, trùng điệp hô hấp khẩu khí về sau, hần mới nói: "Sư huynh, ngươi cũng chớ phải thương tâm, ta cũng không hỏi hận ta sở tác sở vi. Ta có kết cục này, thực sớm có đoán trước. Chúng ta từng truy sát qua này Thanh Xà, cùng này Thanh Xà ở giữa, sớm muộn tất có một trận chiến. Chỉ là không ngờ, này Thanh Xà tu vi đề bạt nhanh như vậy, ngăn ngại mấy trăm năm, liền đã có thể cùng bọn ta sánh vai."

"Sư đệ, chớ nói, ta trước bỏ cái Kiếm Trận..."

Lý lão đạo lắc đầu nói: "Sư huynh, không cần phiền phức! Hần mọi việc, ta đều không sợ. Lớn nhất không yên lòng, chính là ta này không nên thân đệ tử Huyền Nhạc, mấy năm qua này, ta phát hiện tâm hần nghĩ chuyển biến rất nhiều, ta sợ tương lai hần lại bởi vậy ừ thành đại họa!"

Hần còn không biết, Tần Huyền Nhạc đã ừ ra đại họa.

Liền lão đạo lắc đầu nói: "Sư đệ yên tâm, trong Tam đại đệ tử, liền Huyền Nhạc ngộ tính tốt nhất!" Ngừng lại, hần mới cẩn rằng nói: "Sư đệ có thể còn có chuyện gì muốn nhắc nhở?"

Lý lão đạo nghe vậy, cười lắc đầu, nói: "Không! Ta cả đời này, cầu đạo tại Kiếm Các,

Bảo hộ thương sinh, trăm yêu trừ ma không đếm được, cuối cùng chết trong tay yêu quái, cũng là mệnh số!"

Dứt lời, hần thở dài một tiếng, quát: "Ta chỉ hận, không thể chém hết thiên hạ này yêu tà!"

Vừa rống xong, cái này một hơi liền lên không nổi.

Liền lão đạo nhìn lấy cái kia chết không nhắm mắt bộ dáng, buồn từ đó tới.

Chỉ là nghĩ đến Kiếm Các đứng trước nguy nan, hấn cũng duy có đưa tay xoa hấn mí mắt, sau đó hét giận dữ một tiếng, khởi kiếm quang, hướng Kiếm Các phương hướng tạt đòn mà đi.

Nghe được Lý lão đạo tiếng rống giận dữ cùng vậy ngay cả lão đạo tiếng hét giận dữ, Kiếm Các chỉ chủ sắc mặt không khỏi trong nháy mắt mấy lần, mà Nhị Thanh thì là cười lên ha hả.

Nhưng tiếng cười kia bên trong, lại là buồn cùng vui đều có.

"Yêu nghiệt, ngươi, chính xác đáng chết!" Kiếm Các chỉ chủ hai con ngươi trừng trừng, râu tóc đều dựng.

Nhị Thanh nghe vậy, cười ha ha nói: "Cái này có tính không 'Đã nghèo còn gặp cái eo' ? Kiếm Các phương hướng Yêu Khí trùng thiên, nhìn cái này Yêu Uy, so với chúng ta, cũng không kém cỏi bao nhiêu."

"Ngươi xà yêu kia, đến ý muốn như thế nào?" Kiếm Các chỉ chủ râu tóc đều dựng, quát hỏi.

Nhị Thanh cười nói: "Ngươi nói, nếu như ngươi không có thể trở về qua, Kiếm Các sẽ phát sinh chuyện gì?"

Kiếm Các chỉ chủ nghe vậy, lông mi nhẹ chau lại, nói: "Nếu như thế, ngươi chính là thiên cổ tội nhân! Những yêu nghiệt kia lúc trước đều là làm hại một phương đại yêu, bị trấn tại Trấn Yêu Tháp bên trong mấy trăm năm, bây giờ nhất triều thoát khỏi, như tại cái này Tây Thục chi địa làm hại, phương này mấy ngàn dặm địa vực, định sẽ thành đất chết, vô số sinh linh định đem gặp nạn, đến lúc đó phương này địa vực oán khí ngút trời, chắc chắn kinh động trời xanh..."

"Chắc chắn, thật sự là tốt chụp mũi!" Nhị Thanh mỉm cười nói: "Bất quá không quan hệ, đến lúc đó chờ ngươi Kiếm Các bị tiêu diệt, ta đợi lại ra tay thu thập cái này cục diện rồi rảnh là được. Cùng là Yêu Loại, muốn đến khuyên bọn họ thiếu tạo chút sát nghiệt, hấn là không có vấn đề, ngươi cứ nói đi?"

"Ngươi..."

"Nói đi! Đến chỗ của ta ý muốn như thế nào? Đừng nói cái gì Bí Điển bị trộm loại này lời nói ngu xuẩn."

"..." Kiếm Các chỉ chủ nghe vậy, râu dài nhẹ nhàng rung động dưới, mặt cắn răng nói: "Người cùng yêu chi tử, đem làm thiên hạ loạn lạc! Lại người này cùng yêu chi tử, liền tại cái này Tây Thục chi địa."

Ngừng lại, hấn lại nói: "Chẳng qua trước mắt đến xem, ta đợi đều là sai rồi!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi kinh ngạc.

Không khỏi nhanh vừa tới từ thờ phào, muốn đến Kiếm Các còn không biết Hà phu nhân người mang Yêu Thai.

Chỉ là, yêu cùng người sở sinh đời sau, thật sự hội làm thiên hạ loạn lạc?

Tuy nói rất nhiều phim truyền hình, hoặc là tiểu thuyết nội dung cốt truyện đều như thế đến, có thể truyền thuyết kia bên trong, Hứa đại quan nhân cùng Đại Bạch nhi tử, cũng là người cùng yêu chi tử a! Thế nào không gặp hấn làm thiên hạ loạn lạc?

Thấy Nhị Thanh ngưng lông mày trầm tư, Kiếm Các chỉ chủ quay người liền khởi Độn Quang mà đi.

Nhị Thanh thấy vậy, điều khiển sương mù nhanh chóng truy đuổi, la mắng: "Lão tạp mao, ngươi nếu có gan thì đừng chạy!"

Kiếm Các chỉ chủ cũng không quay đầu lại, quát: "Thanh Xà, chớ có khinh người quá đáng! Cần biết rõ, ta Kiếm Các kiếm pháp truyền thừa, thế nhưng là Thái Thanh Nhất Mạch! Nếu ta Kiếm Các bị tiêu diệt, tương lai ngươi cũng định gặp báo ứng!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi sửng sốt.

Thái Thanh Nhất Mạch, khẩu khí này quá lớn chút!

Nhưng bọn hấn khẩu khí lớn như vậy, còn có thể sống đến tốt như vậy, có lẽ thật có cái kia khả năng.

Nếu như ưa thích (Nhị Thanh xin đem địa chỉ Internet phát cho bằng hữu ngài.

Chương 128: Nhân yêu chi nữ

Tầm tư tạt chuyển bên dưới, Nhị Thanh rất nhanh lại thở phào, cười nói "Thái Thượng từng nói, Phúc Họa vô lối, duy người tự triệu. Kiếm Các có này một tai họa, có tính hay không bọn người tự triệu chứ?"

Kiếm Các chỉ chủ nghe vậy, lạnh rên một tiếng, cũng không cùng Nhị Thanh nhiều lời, chẳng qua là phun miệng huyết, hành cái pháp ấn, kia ngưng máu hóa thành Huyết Phù, dung nhập vào dưới chân Kiếm Quang, mà chân sau dưới độn quang tốc độ nhanh hơn.

Nhị Thanh gặp lão già này liễu mạng, nhúu mày, lại không có lại tiếp tục đuổi tiếp.

Bởi vì dùng cái này tốc độ, chưa tới mấy hơi, kiếm kia các nơi lại đến.

Gặp Nhị Thanh dừng thân hình, Đại Bạch đuổi theo, hỏi thăm "Sao không đi nhìn một chút?"

Nhị Thanh hô giọng, lắc đầu nói "Trước không nóng nảy, lần này Kiếm Các phiền toái, nhất định không nhỏ, ta đợi về trước Kính Hồ lại nói. Trước đây kiếm kia các chỉ chủ từng nhắc lên yêu cùng người con, ta lo lắng hẳn lời muốn nói chính là Hà phu nhân." Nhị Thanh vừa nói, cùng Đại Bạch một khối Đẳng Vân hướng Kính Hồ phương hướng qua.

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi gật đầu một cái.

Nhệ lại nói "Cũng không biết Kiếm Các phát sinh chuyện gì, tại sao có thể có cái này trùng thiên Yêu Khí?"

Nhị Thanh suy nghĩ dưới, đường "Nghĩ đến, nhất định là này Trần Yêu Tháp xảy ra vấn đề, nếu không, lại có cái nào yêu quái hội cảm giác mình sống được không nhận được, chạy đi đâu tự tìm không thoải mái!"

Hai người vừa trò chuyện một bên phi hành, rất nhanh lại trở lại này Kính Hồ.

Lúc này, Kiếm Các nơi, Tần Huyền Nhạc lăng lăng nhìn cái đó đã từng bị hấn cứu trở về nữ tử, tựa hồ đang chờ đợi nàng có thể cho hắn một cái hài lòng trả lời.

Nhưng mà, hắn vị sư thúc tổ kia lời, nhưng là để cho hắn như rơi vào hầm băng.

"Tiểu Sư Đẹp, chó có hỏi lại, nữ oa kia, một nửa là nhân huyết mạch, một nửa, nhưng là này Yêu Hồ huyết mạch, nàng, là người cùng yêu sinh nữ nhi. Không ngờ, ta này quê, lại ứng nghiệm ở chỗ này, nhưng là sư diệt bọn họ muốn rõ, hi vọng không nên xuất hiện quá lớn là bên ngoài."

Người sư thúc kia Tổ vừa nói, không khỏi than nhẹ, nhẹ nhìn đàn bà kia, đường "Đã hơn trăm năm, vì sao còn phải trở lại? Người cũng đã biết, làm như vậy, sẽ có gì kết quả?"

Này mặc Kiếm Các quần áo trang sức nữ đệ tử Từ Hinh nghe vậy, há hốc mồm, không trả lời, ngược lại này Hồ yêu ha ha cười nói "Nữ nhi của ta, dĩ nhiên muốn trở về cứu ta cái này mẫu thân! Hôm nay Lâm Đạo nhưng này vô tình vô nghĩa đồ không ở, Trảm Yêu Kiếm cũng không ở, ta xem ai có thể ngăn trở ta!"

"Không thể nói được, ta bộ xương già này, cũng chỉ có thể liễu mạng!"

Vị sư thúc tổ kia than nhẹ. Sau đó, vị kia Kiếm Các bối phận lớn nhất Cao Sư Thúc Tổ, theo này Hồ yêu giao thủ, mà còn lại Kiếm Các đệ tử thấy vậy, cũng rồi rít lấy kiếm trận kháng địch.

"Cái này, đây không phải là thật!"

Tần Huyền Nhạc không thể tin được chính mình thật sự nghe đến mấy cái này, nếu là thật, như vậy Từ Hinh, tuổi tác chẳng lẽ có thể lúc nội nó? Dĩ nhiên, đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là, nếu như hết thấy các thứ này đều là thật, vậy cô gái này tới Kiếm Các, chính là có dự mưu, mà hắn, chính là bị lợi dụng người yêu.

"Sư huynh, thật xin lỗi!" Từ Hinh áy náy nói.

Tần Huyền Nhạc ha ha cười một cái, đường "Người một mực đang lợi dụng ta, ta thật khờ..."

Dù chưa rơi lệ, nhưng hốc mắt lại đã sớm ướt át, ánh mắt khẽ run, hiển nhiên đang cố nén.

Không có gì so với bị quan hệ thân mật nhất người phản bội càng khiến người ta đau lòng, so với kia không thể thờ nổi đau, còn đau!

Mà lúc này, Nhị Thanh cùng Đại Bạch trở lại này Kính Hồ, này Kính Hồ bờ hồ cây cỏ, đã phá hư không còn hình dáng, Hồ Tâm Tiểu Trúc cùng này giữa hồ tiểu đảo ngược lại không việc gì.

Hà Diệu đang ngồi ở Tiểu Trúc trên sân thượng, để cho phu nhân cho hấn băng bó.

Nhị Thanh mắt nhìn Hà Diệu, đường "Bị thương?"

Hà Diệu cười một cái, lắc đầu nói "Thương nhẹ! Không có gì đáng ngại!" Ngừng lại, hỏi hấn "Rốt cuộc chuyện gì? Những lão tạp mao đó sao lại đột nhiên đang lúc đến cửa gây hấn gây chuyện?"

Nhị Thanh hô giọng, đường "Kiểm kìa các chi chủ trước khi đi từng nói, người cùng yêu con, đem làm thiên hạ loạn lạc. Mà người cùng yêu con, ở nơi này Tây Thục nơi. Bọn họ hoài nghi ta cùng ta gia sư tỷ khả năng bắt tới nhân loại mua vui, này đây tới xem một chút."

Hà Diệu cùng Hà phu nhân nghe vậy,

Không khỏi nhìn nhau ngạc nhiên, hiểu được buồn cười đồng thời, trong con ngươi cũng cũng thoáng qua chút lo lắng.

Nhị Thanh cười nói "Nhị vị cũng không nhất định lo lắng, ta có thể không cảm thấy người cùng yêu con, tương lai tất sẽ vì tai họa thế gian. Ta tin tưởng, người cùng yêu đều giống nhau, tính cách tất cả không phải là trời sinh, ngày kia hoàn cảnh đối với ảnh hưởng, tuyệt đối muốn vượt qua Tiên Thiên. Ta tin chắc, bất luận người cùng yêu, Kỳ Tinh Bản Thiện!"

Hà Diệu phu phụ cũng không biết Nhị Thanh cái này có phải hay không đang an ủi bọn họ, bất quá nghe được hấn thuyết pháp như vậy, hai người quả thật cũng an tâm không ít.

Sau đó, Hà Diệu lại hỏi "Cái hướng kia, Yêu Khí ngút trời, là vị nào đại yêu lãnh địa?"

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, mắt cười lên, Đại Bạch mỉm cười nói "Cái hướng kia, chính là Kiếm Các vị trí nơi, Kiếm Các nơi, Yêu Khí ngút trời, nghĩ đến định không nhỏ chuyện!"

Nhị Thanh gật đầu một cái, lại gặp Hà Diệu đứng lên nói "Nếu như thế, vậy bọn ta lại bất tiện ở chỗ này ở lâu." Hấn vừa nói, dắt đem phu nhân tay, nhìn về phía Đại Bạch đường "Lần này đa tạ Bạch cô nương xuất thủ tương trợ, nếu là phu nhân nhà ta có cái gì ngoài ý muốn, ta đợi trở lại tìm kiếm nhị vị tương trợ!"

Nhị Thanh gật đầu một cái, đường "Ta đợi cũng không biết lão đạo kia nói là thật hay giả, nhưng mà nếu ra chuyện này, ta đây cũng không để lại nhị vị. Nếu thật có cái gì chuyện, nhị vị từ trước đến nay là được!"

Đại Bạch lại nói "Hà huynh tốt nhất đi tìm nhiều chút bổ khí vật cùng phu nhân bồi bổ!"

"Minh bạch! Nhị vị, ta đợi cái này lại cáo từ, ngày khác hữu duyên gặp lại!"

Hà Diệu đi rất kiên quyết, đỡ hấn phu nhân, cùng Nhị Thanh cùng Đại Bạch đạo thanh xa cách ngự lên Yêu Phong, bọc hấn phu nhân, trực tiếp thực sự thùy ngự phong đi.

Nhị Thanh thấy vậy, liền đối với Đại Bạch đường "Sur tỷ, ta muốn đi Kiếm Các nhìn một cái!"

"Ta với ngươi cùng đi!" Đại Bạch nói.

Hai người cười mây đáp gió, hướng Kiếm Các phương hướng đi, cương phong gào thét, hai bên mây trắng sâu kín.

Nhưng mà, giương mắt nhìn lên, kiểm kìa các phương hướng nhưng là Yêu Khí che trời, duyên vân cuộn cuộn. Cùng bên này mây trôi nước chảy, tạo thành hai cái rõ ràng thế giới.

Có thể khi bọn hấn nhìn xuống phía dưới sơn lâm lúc, lại thấy này Thanh Sơn Cổ Mộc sụp đổ, u khe khe sâu san bằng.

Thần tiên đánh nhau, vạ lây người vô tội, nói chung như vậy!

Trăm dặm khoảng cách, hốt du đang lúc lại tới. Chỉ thấy phía trước, Thiên Phong như kích như dao, Vạn Nhận diệt diệt nặng nề, vân vụ sương sương đầy dứa Thanh Sơn, Thanh Sơn chiếu xuất sắc treo phi lưu.

Nếu không phải này Yêu Vân cuộn cuộn che Thanh Tiêu, tất nhiên người kia đang lúc Kiếm Tiên tiêu dao nơi.

Hai người hành cái Ân Thân Pháp, giấu ở không trung, nhìn xuống qua, mấy trăm Kiếm Các đệ tử làm tổ 6, mỗi tổ 108 cái, bày Thiên Cương Địa Sát Kiếm Trận, đem này sáu con đại yêu đoàn đoàn vây khốn.

Mà lúc này, cùng những đại yêu đó giao thủ, chính là này bay nhanh mà quay về mấy vị lão đạo.

Năm vị lão đạo đều tự lòi kéo một cái đại yêu, cùng bọn chúng mở ra liều chết chém giết.

Này nhanh chui mà quay về Kiếm Các chi chủ, lúc này lại không có động thủ, mà chính là cùng cô gái áo tím kia giằng co. Chẳng qua là nhìn không khí này, tựa hồ có hơi không đúng.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngãi.

Cầu kim châu,nguyệt phiêu,hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Kiểm Các gặp nạn

"Tư Yên, thu tay lại đi! Ta có thể coi làm bất cứ chuyện gì cũng không từng phát sinh."

Kiểm Các chỉ chủ chấp tay sau lưng, nhìn này Hồ yêu, một bộ lạnh nhạt bộ dáng nói.

Này Hồ yêu nghe vậy, ngẩng đầu cười ha ha, giống như điên cuồng, "Lâm Đạo nhưng a Lâm Đạo nhưng, người thật đúng là người cũng như tên, nghiêm trang đạo mạo a! Trăm năm trước, người bởi vì bản thân chỉ tư, không niệm ta người phụ thê chỉ tình, dứt khoát trấn áp ta tại này Trấn Yêu Tháp dưới, thậm chí còn giết hại chúng ta hài nhi..."

Hồ yêu lời này, để cho không ít Kiểm Các đệ tử nghe nói như vậy, tất cả mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, ngược lại những cái này các lão đạo thần sắc không nhúc nhích, chẳng qua là vẻ mặt càng lạnh lạnh, đối với những đại yêu đó xuất thủ nặng hơn.

Mà ẩn thân ở đám mây Nhị Thanh cùng Đại Bạch, chính là trở mắt nhìn nhau.

Lâm Đạo nhưng nghe vậy, quai hàm nhẹ rung, mày râu giai chiến, nhẹ nhìn về phía vị kia mặc Kiểm Các nữ đệ tử quần áo trang sức Tử Hinh, chậm rãi nói "Hon trăm năm trước, ta rõ ràng..."

"Hon trăm năm trước, người rõ ràng đã đem nàng bóp chết tại tà, cũng thả vào trong sông, vì sao nàng còn có thể sống mệnh, thật sao?" Hồ yêu mở to giọng lên hai cánh tay, ngẩng đầu cười ha ha, nước mắt nhẹ xuất ra, "Lâm Đạo nhưng, người cái này nghiêm trang đạo mạo ngự quân tử, hồ dữ còn không ăn thịt con, người thậm chí ngay cả chính mình nữ nhi ruột thịt cũng có thể hạ thủ được, còn có cái gì là người không làm được? Ban đầu nếu không phải ta âm thầm ở trên người nữ nhi hành Đạo Thai tức thuật, để cho chết già..."

Ngừng lại, nàng lại nói "Ban đầu ta thật đúng là mất mù, lại vừa ý loại người như người thủ đoạn độc ác, vong ân phụ nghĩa đồ. Người sư phụ kia cũng nên chết..."

"Im miệng!" Kiểm Các chỉ chủ, cũng chính là Lâm Đạo nhưng râu tóc đều dựng, phần nộ quát "Người cái này ác độc yêu nghiệt, vô luận người nói như thế nào ta đều được, nhưng sư tôn ta đối đãi với ta như thân nhi, người yêu nghiệt này nhưng bởi vì chẳng ngờ tự thân bí mật tiết lộ mà nhẫn tâm đem ám hại, Kỳ Tâm chi độc, có thể so với Xà Hạch..."

Ẩn ở đám mây Nhị Thanh, nghe nói như vậy, trong lòng đột nhiên rất muốn chửi một câu.

Cũng là Đại Bạch loại này tính tình ôn hòa xà nghe, bàn tay trắng nõn đều không khỏi nhẹ nhàng chảnh chảnh.

Mà lúc này đây, cái đó Kiểm Các nữ đệ tử Tử Hinh, nhìn này Lâm Đạo nhưng, ở trong hốc mắt lớn vồn nước mắt, rốt cuộc không nhịn được chảy xuống.

Tần Huyền Nhạc nhìn một chút Tử Hinh, lại nhìn một chút Kiểm Các chỉ chủ, nhất thời có chút kinh ngạc.

Tựa hồ không thể tin được, loại chuyện này, lại sẽ phát sinh tại bọn họ Kiểm Các.

Đường đường Kiểm Các chỉ chủ, lại từng cưới một cái Hồ yêu làm vợ... Nhưng rất nhanh, hấn lại ý thức được mình cùng bọn họ chương môn gì tương tự, chỉ bất quá Kiểm Các chỉ chủ thích là một cái yêu, mà hấn thích, nhưng là người cùng yêu nữ nhi, loại này không...nhất chịu thiên địa thật sự cho tồn tại.

Yêu quái, ở cái thế giới này, đó là cực kỳ thường gặp chuyện. Tuy nói ở nơi này Nam Thiệm Bộ Châu hơi hiếm thấy, nhưng là thân là Kiểm Các con cháu, thường cùng những thứ này kỳ dị sinh vật giao thiệp với, đương nhiên sẽ không hiểu được có gì ngạc nhiên. Nhưng là người cùng yêu sinh con gái, vậy thì hiếm thấy.

Đồng dạng không phải là tu hành thành công chi yêu, nếu là cùng nhân loại sống chung lâu, chưa có người nào loại Tinh Khí Thần sẽ không bị vô hình

thôn phệ. Cho dù này Yêu Loại vô ý như thế, lại cũng không thể tránh được.

Đây cũng là 'Người với Yêu khác đường' một cái khác nguyên nhân.

Tần Huyền Nhạc nhìn về phía Từ Hinh, hỏi thăm "Người đã rời đi cái này hồ... Mẹ người lúc, vẫn chỉ là trẻ sơ sinh, vậy vì sao người lại biết rõ người mẹ đẻ ở chỗ này? Cho dù mẹ người hành cái pháp, lặng lẽ để cho người mang tin tức cho người, có thể nàng thì như thế nào biết được người nơi ở? Lại làm thế nào biết nhất định là người. Huống chi ở đó Trấn Yêu Tháp bên trong, mẹ người cũng là muốn làm phép, cũng làm không được đi!"

Từ Hinh nhìn về phía mẫu thân nàng Hồ yêu, Hồ yêu mắt nhìn Tần Huyền Nhạc, mà hạng của bọn hắn rất nhiều Kiểm Các đệ tử, kỳ thực đối với chuyện này cũng rất tò mò.

Phải biết, chuyện này cách nhau trăm năm dài, này Hồ yêu lại bị trấn tại Trấn Yêu Tháp dưới, vậy nàng là như thế nào thông báo nữ nhi nàng tới đây Kiểm Các? Khi đó nữ nhi bọn họ chỉ là một trẻ sơ sinh mà thôi đi!

Hồ yêu không nói, Lâm Đạo đứng vậy không lời, hai người lẫn nhau trợn mắt nhìn, trong con người quang mang chớp thốc, nhất nhân nhất yêu nguyên thần, tựa như ư đã bắt đầu nộ lên tay.

Từ Hinh thấy vậy, lắc đầu một cái, đường "Ta cũng không biết, chẳng qua là có một ngày,

Trong cơ thể ta đột nhiên nhiều một cỗ lực lượng, sau đó lại không giải thích được biết một ít chuyện. Ta cũng không biết những chuyện kia thật giả hay không, liền muốn tới đây chứng thực một phen..."

Mọi người nghe, không khỏi ở trong đầu nhớ lại một phen, rất nhanh liền đem sự tình nhớ lại hoàn thành.

Hiển nhiên, Từ Hinh đi tới Kiểm Các về sau, chứng thật những thứ kia tin tức, cũng tìm tới nàng thân sinh mẫu thân, sau đó phát hiện mình phụ thân thì ra là một người như vậy, đã từng thiếu chút nữa đem đích thân hắn giết chết, nếu không phải mẫu thân nàng trước đó kịp chuẩn bị, phỏng chừng cũng chưa có bây giờ chuyện này.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch tại đám mây, cũng ở đây nhớ lại những chuyện này.

Bất quá dễ cho Nhị Thanh hơi nghi hoặc một chút là, Kiểm Các chỉ chủ Lâm Đạo nhưng từng nói, người kia cùng yêu con đem làm thiên hạ loạn lạc, như vậy, người này cùng yêu con, chỉ có phải hay không yêu nữ này?

Nếu như là, nàng kia lại đem như thế nào làm thiên hạ loạn lạc?

Còn là nói, yêu nữ này, chẳng qua chỉ là họa loạn bọn họ Kiểm Các mà thôi?

Nhưng mà, sẽ ở đó những người này tại trong đầu nhớ lại những chuyện kia lúc, Lâm Đạo nhưng đã sử dụng Trảm Yêu Kiếm, cùng này Hồ yêu đấu lên pháp tới. Này Hồ yêu tuy bị trấn tại Trấn Yêu Tháp dưới trăm năm, nhưng là một thân Yêu Lực nhưng là vẫn không dám để cho còn nhỏ dò xét.

Người tới ta đi đang lúc, kiếm khí hướng tiêu, Yêu Khí đựng đưa.

Chỗ đi qua, đèn sụp đổ, đất đá phân tranh nứt ra.

Những Kiểm Các đó các đệ tử thấy vậy, rồi rít tại vòng ngoài bày Kiểm Trận, hiệp trợ Kiểm Các chỉ chủ si cầm này Hồ yêu đồng thời, cũng đang ngăn trở những thứ này yêu quái chạy trốn. Nếu để cho những thứ này đại yêu tùy tiện chạy mất một hai con, phỏng chừng quay đầu cái này Tây Thục nơi, thật sự muốn loạn.

Tuy nói những thứ này Kiểm Các các đệ tử, một cái thực lực rất bình thường, nhưng là, khi bọn hắn liên hợp lại bày Thiên Cương Địa Sát các loại Chư Thiên Tinh Túc đại trận lúc, uy thế lại không giống bình thường.

Đây cũng là vì sao đồng dạng yêu quái không dám tùy tiện tới đây Kiểm Các giương oai một trong những nguyên nhân.

Mà một cái nguyên nhân khác, chính là Kiểm Các Trảm Yêu Thần Kiếm.

Có Trảm Yêu Thần Kiếm trấn thủ, những thứ này đại yêu cũng không dám dị động, Trảm Yêu Thần Kiếm vừa đi, những cái này các lão đạo lại vừa rời đi, kiếm này các lực lượng, trong nháy mắt thiếu hết một nửa.

Lúc này mới cho những thứ này đại yêu nhóm lợi dụng sơ hở.

Đương nhiên, cái này còn đến có người kia cùng yêu con gái vì nội ứng, đưa bọn họ thả ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, vùng trời này, kiếm khí tung hoành, Yêu Vân cuộn cuộn. Kiếm Khí Trùng Tiêu, phá vỡ tầng kia tầng Yêu Vân, tại chân trời lóng lánh, nhưng là này Yêu Vân nhưng lại trong nháy mắt ngưng tụ đồng thời.

Mà theo những lão đạo đó nhóm cùng đại yêu nhóm đấu pháp trở nên kịch liệt, từ dưới đất đánh tới trên trời, bốn phía sơn phong, cũng bắt đầu dựng phải này tàn phá bừa bãi kiếm khí cùng Yêu Khí độc hại.

Cũng may giữa núi rừng, trước đây bởi vì cái này Yêu Khí ngút trời, khiến cho Phi Cầm Tẩu Thú đã sớm thoát đi, nếu không cũng không biết muốn nhiều tạo bao nhiêu sát nghiệt.

Đại Bạch cùng Nhị Thanh thấy vậy, thân hình lạng lẽ lui về phía sau, không muốn bị kiếm khí kia cùng Yêu Khí ảnh hưởng đến.

"Xem ra lần này Kiếm Các muốn tổn thất nặng nề!"

Đại Bạch nhìn những đại yêu đó tàn phá bừa bãi, tùy tiện nhất trào đánh ra bên dưới, liền đem từng ngọn đèn đánh thành phế tích, chỗ đi qua, không mấy hoàn hảo nơi.

Những Kiếm Các đó đệ tử thật sự bày kiếm trận mặc dù hay, có thể hậu kinh lại hoàn toàn chưa đủ, đã mơ hồ lộ ra chút xu thế suy sụp, tin tưởng không cần bao lâu, bọn họ lại không nhận được.

Mà có thể cùng những thứ này đại yêu quần lấy nhau, cũng chỉ có những lão đạo đó nhóm.

Có thể những lão đạo này đầu tiên là cùng Nhị Thanh bọn họ kiên nhất giá, công lực đã là hao tổn không nhỏ.

Nhị Thanh gạt đầu một cái, nhẹ nói "Sur tỷ, ở nơi này nhìn, ta đi xuống một chuyến."

"Sur đệ ý nói như thế nào?" Đại Bạch ngạc nhiên nói.

"Qua tru tâm!"

"..."

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu,hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Oán khí ngút trời

(xin lỗi! Hôm nay ngày mai đều chỉ có chương một, các ngươi coi một cái, ta thiếu bao nhiêu, theo như một ngày hai chương tính toán, chờ thêm cái, bổ khuyết thêm. Xin thứ lỗi!)

Mấy vị lão đạo vừa đánh vừa đem những đại yêu đó dẫn tới trên trời, nhưng rất nhanh, này Hồ yêu liền cho những đại yêu đó truyền âm nói "Chư vị, chẳng lẽ bọn ngươi đã quên mất kiếm này các Hộ Sơn Kiếm Trận? Ta đợi ở nơi này Kiếm Các nơi đầu pháp, này Hộ Sơn Kiếm Trận bắt ta các loại không thể làm gì. Nếu là đi ra ngoài, muốn đi vào lại coi như khó! Đến lúc đó đợi những thứ này lão tạp mao thông thả lại sức, ta đợi lại lâm nguy! Các vị là nghĩ trực tiếp chạy trốn, sau này ở nơi này nhiều chút lão tạp mao truy kích và tiêu diệt bên dưới, hoang mang như chó mất chủ, hay là trước đem các loại lão tạp mao giết chết, báo thù rửa hận, sau đó lại ung dung rời đi?"

Những thứ này đại yêu, tâm trí tự nhiên không có vấn đề, lại ở đó Trần Yêu Tháp bên trong bị Kiếm Các Kiếm Tu ngược đãi cùng nhục nhã, trong lòng đều là kim nén một cổ khí, nơi nào có thể ảo não rời đi?

Vì vậy, mấy cái đại yêu xoay người một cái đánh, lại từ không trung đánh về mặt đất.

Kiếm kia các đèn ở nơi này nhiều chút 'Cự Thủ' đánh bên dưới, rồi rít vỡ nát, hóa thành một đồng đồng phế tích, nhìn đến những Kiếm Các đó tu sĩ từng cái muốn rách cả mí mắt, hết giận dữ liên tục.

Kiếm kia các bối phận lớn nhất Cao Sư Thúc Tổ gặp tình huống như vậy, lại kêu lớn "Tất cả Kiếm Các đệ tử nghe lệnh, triệt hồi Kiếm Trận, đi Tàng Điện Các, tại Tàng Điện Các bày Chư Thiên Tinh Đấu Kiếm Trận!"

Đại bộ phận Kiếm Các đệ tử lúc này đã sớm là nỏ hết đà, coi như lão đạo kia không nói, bọn họ cũng không phát huy ra lực lượng gì, đến lúc đó rất có thể liền bị những đại yêu đó một lớp mang đi. Bây giờ nghe lão đạo lời này, người người như được đại xá, rồi rít điều khiển lên kiếm quang, hướng Tàng Điện Các phương hướng chui đi.

Vậy ngay cả lão đạo trước cùng Nhị Thanh Đại Bạch đầu pháp lúc, chịu nhiều chút thương tổn, lúc này cũng không có cùng những đại yêu đó đầu pháp, mà là ở chủ trì những Kiểm Các đó các đệ tử đi Tàng Điện Các.

Kiểm Các Tàng Điện Các, nơi đó này cất kỹ các loại Kiểm Điện, là hơn mấy trăm ngàn năm qua, tất cả Kiểm Các các đời trước để lại cho hậu bối báu vật, đủ loại Kiểm Điện, đủ loại Tu Hành Tâm Đắc nắp trong trong đó. Nếu như nói Kiểm Các trân quý nhất bảo địa là nơi nào? Vậy khẳng định không phải là Kiểm Trì, mà chính là cái này Tàng Điện Các.

Nhưng mà, sẽ ở đó liền lão đạo chủ trì Kiểm Các đệ tử đi Tàng Điện Các thời điểm, Nhị Thanh thân ảnh chậm rãi Đạp Không tới, tóc dài cùng tay áo tùy phong phi vũ, tung bay tựa như Tiên.

Liền lão đạo thấy Nhị Thanh, mi đầu lại không khỏi nhảy nhót, than tiếc nói "Thanh Xà, ngươi muốn thừa dịp cháy nhà hôi của ư?"

Nghe được cái này liền lão đạo lời này, nhìn thêm chút nữa đột nhiên này xuất hiện, cũng đứng lơ lửng giữa không trung thanh niên tuấn mỹ, không ít Kiểm Các đệ tử đều có chút ngạc nhiên. Tuy nói Thanh Xà cùng Bạch Xà tên, ở Kiểm Các trong hàng đệ tử như sấm bên tai, nhưng là Kiểm Các trong hàng đệ tử gặp qua cái này nhị Xà Nhân, nhưng là ít lại càng ít.

Đáng tiếc lúc này Tàn Huyền Nhạc, chính ở một toà khác đỉnh núi cùng này yêu nữ Tử Hinh đối trận, nếu không, còn thật không biết hẳn hội có cảm tưởng gì!

Lúc này, hẳn còn không biết, sư phụ hẳn, đã chết ở Nhị Thanh trên tay.

Nhị Thanh nhìn liền lão đạo, bật cười nói "Thừa dịp cháy nhà hôi của? Ngươi thật đúng là dám nói!"

Hắn vừa nói, hô giọng, nói "Trước đây cùng bọn ngươi ân ân oán oán, ở đó Lý lão hàng sau khi chết, cũng coi là thu chút một dạng tiền. Thấy Kiểm Các loại này tình huống, ta lòng rất an ủi!"

"..."

Liền lão đạo rất lợi hại muốn đánh người.

Nhị Thanh lại nói "Đối mặt loại tình huống này, bọn ngươi có phải hay không cảm thấy rất vô lực?"

Liền lão đạo cùng Kiểm Các chúng đệ tử nghe vậy, bộ mặt tức giận.

Kết quả lại nghe Nhị Thanh lại nói "Vậy ngươi có thể có nghĩ qua, hơn trăm năm trước, ngươi cùng này Lý lão hàng đi này Đại Thanh Sơn muốn giết ta lúc, ta là gì cảm thụ? Ngươi có thể có nghĩ qua, những thứ kia bị bọn ngươi không hỏi nguyên do, một kiếm chém chết Phi Cầm Tẩu Thú nhóm, ra sao cảm thụ?"

Đối mặt Nhị Thanh chất vấn, liền lão đạo há hốc mồm, như có nhiều chút không biết nên trả lời như thế nào.

Mà những Kiểm Các đó đệ tử, lúc này lại là như lâm đại địch.

Vốn là này mấy cái đại yêu từ Trần Yêu Tháp bên trong chạy đến gây sóng gió, đã đầy đủ để cho bọn họ nhức đầu, bây giờ lại chạy ra con yêu xà này đến, kiểm kia các hôm nay còn có thể tốt?

"Thanh Xà,

Ngươi muốn như thế nào?" Vị kia bối phận tới cao lão đạo phi thân tới, quát lên "Ngươi cùng Bạch Xà tất cả sư xuất Cổ Tiên, vị kia Cổ Tiên thiện tên gọi bên ngoài, như hôm nay ở nơi này thừa dịp cháy nhà hôi của, khiến cho ta Kiểm Các giới hạn vào nguy cơ, ngày khác ngươi cũng định đem vạn kiếp bất phục!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi cười ha ha, nói "Cũng đến nước này, còn đòi không bọn ngươi này hoành hành bá đạo tác phong, Kiểm Các có hôm nay họa, ngươi dám nói, đây không phải là bọn ngươi những thứ này thông thái róm rờ người bảo thủ đưa tới? Phàm là có chút nhân tính, cũng sẽ không ngay cả mình con nói dối cũng giết! Coi như này Hồ yêu có lỗi, có thể đưa bé kia tội gì? Bọn ngươi tu hành, cũng tu đến chó trư trên người đi!"

"Ngươi..."

Có đệ tử không thấy quá, muốn ra nói quát bảo ngưng lại Nhị Thanh, kết quả bị Nhị Thanh liếc nhãn, lời kế tiếp liền trực tiếp ra không miệng.

"Thanh Xà, ngươi tới này, rốt cuộc ý muốn như thế nào?" Liền lão đạo cắn răng nói "Ta Lý sư đệ đã bị ngươi giết chết, ban đầu hẳn thiếu ngươi, đều đã trả lại cho ngươi..."

Nghe được liền lão đạo lời này, không ít đệ tử cũng vì đó ngạc nhiên, sau đó người người mặt hiện vẻ giận dữ.

"Xà Yêu, ngươi thật đáng chết!" Có kiểm các đệ tử không nhịn được, nộ hồng.

Nhị Thanh nghe nói như vậy, nhưng là không hề bị lay động, cười nói "Ta chỉ là muốn để cho bọn ngươi cảm thụ một chút, ta kinh nghiệm đã từng trải qua những cảm thụ đó; để cho bọn ngươi cảm thụ một chút, bọn ngươi tùy ý Sát Yêu Diệt Quỷ lúc, những yêu ma quỷ quái đó lúc ấy có cảm thụ gì. Bọn

ngươi có phải hay không muốn giết ta trừ hậu họa? Không nên hoài nghi, những thứ kia bị bọn ngươi vô cớ giết cái gọi là yêu ma quỷ quái, cũng hận không được bọn ngươi đi chết đây!"

"Ngươi yêu nghiệt này, thật là một bên nói bậy nói bạ!" Vị kia bối phận tối cao lão đạo la lên "Ta đợi Kiếm Các tu sĩ, hành tẩu thiên hạ, lấy trăm yêu trừ ma vi kỷ nhâm, phù hộ thiên hạ thương sinh, bảo vệ Thiên Đạo trật tự, đây là lớn lao vinh quang cùng công đức! Há là ngươi yêu nghiệt này có thể một lời phủ quyết?"

Nhị Thanh lắc đầu nói "Cho nên ta nói, Kiếm Các có hôm nay, đều là bọn ngươi những thứ này thông thái róm các lão gia tạo thành, cái này gọi là lỗi do tự mình gánh. Ngươi nói thiên hạ yêu ma quỷ quái tất cả ác, không hỏi nguyên do là được chém chết. Người kia yêu ma quỷ quái giết ngược bọn ngươi, có cái gì không được?"

"Bọn ngươi trước chạy đến ta này Kính Hồ qua, muốn giết ta cùng với nhà ta sư tỷ, vì sao ta bây giờ tới đây, bọn ngươi liền nói ta là tới này thừa dịp cháy nhà hôi của? Chẳng lẽ liền có thể bọn ngươi giết ta, không cho ta báo thù rửa hận ư? Mạnh như vậy trộm lý luận, cũng có mặt nói chính mình hành động, là hộ thiên hạ thương sinh?"

Lão đạo kia hừ một tiếng nói "Bọn ngươi yêu nghiệt, có thể hiểu cương lý luân thường? Có thể hiểu tôn ti có thứ tự? Có thể hiểu lễ nghĩa liêm sỉ? Bọn ngươi bất kính thiên, bất kính địa, chỉ biết mạnh được yếu thua, khi dễ Nhỏ yếu, ý vào mình có chút bản lĩnh, lại lừa gạt nhân loại, hơi có không thuận, lại trở tay sát hại... Tựa như bọn ngươi loại này không chịu quản thúc chi yêu, giữ lại chính là tai họa, dù cho trước mặt không vì tai họa, sau này cũng sắp làm hại!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, mà ngửa ra sau đầu cười ha ha.

Mà liền lão đạo làm theo đến mị già khản tắc, trong lòng âm thầm than tiếc.

Những Kiếm Các đó đệ tử, có chút chính là thần sắc kiên định, mà có chút lại lộ vẻ mờ mịt.

Xa xa mấy cái con đại yêu chính là ngẩng đầu gầm thét, nộ hồng chấn thiên, oán khí cuộn cuộn ngút trời.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,nguyệt phiếu,hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Làm người đau đớn nhất

Những đại yêu đó mặc dù đang cùng những lão đạo đó đấu pháp, nhưng phương này chuyện phát sinh, tự nhiên không gạt được bọn họ. Thấy Nhị Thanh lúc xuất hiện, những đại yêu đó nhóm từng cái còn đang lo lắng, bởi vì Nhị Thanh trên thân cũng không có bất kỳ sát khí, Yêu Khí cũng rất nhạt, hiển nhiên không giống bọn họ.

Nhưng là nghe được lão đạo kia lời, trong bụng mừng thầm đồng thời, cũng là oán khí cuộn cuộn.

Bởi vì, trừ cái đó thân phận đặc thù Hồ yêu ra, còn lại mấy cái Đại Yêu Quái, tất cả bởi vì 'Ngươi ắt sẽ làm hại' loại này mặc tu hữu tội danh bị bắt.

Mà bọn họ sở dĩ không có bị giết, mà chính là bị trấn áp ở đó Trần Yêu Tháp dưới, này là bởi vì bọn hắn còn chưa làm hại, những thứ kia từng là tai họa tứ phương, tất cả đã bị giải quyết tại chỗ.

Những lão đạo đó nhóm thấy vậy, không khỏi âm thầm cau mày, tuy nói Kiếm Các đệ tử hành tẩu thiên hạ, tác phong đúng là cương quyết nhiều chút, nhưng lúc này, rõ ràng không thể nói như vậy a!

Đây không phải là đêm này hai cái Xà Yêu cũng đẩy về phía địch nhân trận doanh sao?

Cười trợn, Nhị Thanh thu liễm tiếng cười, nói "Như thế Kiếm Các, lưu có ích lợi gì?"

Hắn vừa nói, rút ra Hắc Côn, hướng lão đạo kia lại quét ngang qua.

Này Hắc Côn gào thét mà ra, dài ra theo gió, trong nháy mắt dài ra, quét ra đi chỗ đó như nước, Nhị Thanh trong tay này bùng tiêu, giống như nhất cơn

cự hình Bóng Chầy còn.

Này râu tóc bạc phơ Kiếm Các lão tổ tông, Kiếm Các còn sống bồi phận người cao nhất, có thể xưng là Thái Thượng Trưởng Lão lão đạo, lúc này lại cũng không có lùi bước, sử dụng phi kiếm, hướng Nhị Thanh chém tới.

Phi kiếm kia trên không trung chói lọi lên kiếm mang, kiếm mang như sợi tơ như vậy nổ lên, phân hóa, hướng Nhị Thanh bao phủ đi. Tuy nói Kiếm Các vị này Thái Thượng Trưởng Lão, hứng thú không đang luyện kiếm bên trên, có thể mấy trăm năm công phu đi xuống, kiếm thuật này tự cũng không giống bình thường. Gần nhìn hần dễ như trở bàn tay, liền đem kia kiếm quang phân hóa thành vô số kiếm khí chi tia nổ lên, lại có thể thấy được, hần ở kiếm thuật bên trên lĩnh ngộ cũng không cạn.

Liền lão đạo thấy vậy, lại la lên "Tất cả đệ tử nghe lệnh, mau đi trước Tàng Điện Các bỏ trận!"

Những Kiếm Các đó đệ tử nghe vậy, không lại quần quít, rời rít điều khiển lên kiếm quang, thoát đi nơi đây.

Đối với những đệ tử trẻ tuổi kia, Nhị Thanh ngược lại không có nhẹ muợn xuất thủ giết.

Chẳng qua là, cùng hai vị này lão đạo đấu sau khi thức dậy, ẩn ở đụn mây bên trên Đại Bạch thấy vậy, đôi mi thanh tú hơi hơi cau lại, hơi suy tư dưới, cũng chui dưới đám mây, hướng Kiếm Các vị kia Thái Thượng Trưởng Lão mau chóng rút đi, lại theo trời bên trên chém dưới một đạo kiếm quang, hướng vị kia Thái Thượng Trưởng Lão trấn.

Liền lão đạo thấy vậy, sử dụng phi kiếm, đón Đại Bạch chém xuống kiếm quang chém tới.

Ở Đại Bạch gia nhập đấu pháp hàng ngũ về sau, này Tần Huyền Nhạc cùng vị kia người cùng yêu nữ nhi đấu pháp trở nên kịch liệt hơn. Tần Huyền Nhạc tu vi cạn nhiều chút, trước lão đạo kia lời, hần cũng không nghe.

Trên thực tế, lúc này hần, căn bản không có tâm tình suy nghĩ những chuyện khác.

Lẫn nhau so với người khác, hần cùng với này yêu nữ, cũng coi là giống như rồi giết kiểu mẫu.

Tuy nói Kiếm Các chi chủ Lâm Đạo nhưng cùng này Yêu Hồ cũng là giống như rồi giết, mà dù sao hơn trăm năm trước lại giết một thứ, cái này "nhất hồi sinh, nhị hồi thực" (Một lần thì lạ, hai lần là quen), Lâm lão nói ra lên tay đến, tất nhiên không chút nào mềm mại.

...

Tây Thục Kiếm Các, ẩn ở trong quần sơn, liên miên mấy ngọn núi, tất cả linh tú nơi. Xa xa nhìn lại, những sơn phong đó hiểm kỳ tuần tú, bên trên nhận thiên tiêu vân hải, tung bay miểu miểu, tựa như nhân gian tiên cảnh.

Mà bây giờ, cái này nhân gian tiên cảnh, lại giống như Cửu U Ma Vực như vậy, Yêu Phong gào thét, cát bay đá chạy che khuất bầu trời. Kiếm quang ngang dọc, sơn phong hủy hết, cây cỏ thành vụn.

Cơ hồ mỗi một đỉnh núi, đều có đại yêu cùng lão đạo ở đấu pháp.

Không tới nửa giờ, ngày xưa này Cung Điện tầng tầng, điện đài diệt diệt Kiếm Tu Thánh Địa, trong nháy mắt liền biến thành ngói vụn thành đồng mảnh nhỏ mảnh phế tích.

Cái kia Hắc Hồ há mồm gầm thét đang lúc, Ác Phong gào thét, Cự Trảo huy kích dưới, núi đá đền Băng Diệt.

Lúc kia kiếm quang tới gần lúc, lại trong nháy mắt hóa thành hình người, né tránh những kiếm quang đó, thật đang né tránh không xong, lại quơ lên cương trảo, tuôn ra yêu mang, trực tiếp đập nát.

Này Lang Yêu cũng là như vậy, chẳng qua là so sánh này Hắc Hồ hung tàn, này Lang Yêu làm theo lộ ra hơn tàn nhẫn, đang né tránh những lão đạo đó phát ra kiếm quang lúc,

Chuyên tìm những Kiếm Các đó đệ tử hạ thủ, không ít vây công hần, mà lùi lại qua Kiếm Trận bỏ chạy Kiếm Các đệ tử, chính là như vậy bị hần cào thành thịt nát.

Mà đầu kia Kim Quy, chính là công ít thủ nhiều, liên tục dùng này kiên tựa như tiên thiết Quy Xác, chọi cứng những kiếm quang đó, sau đó đỡ lấy Quy Giáp xông ngang đánh thẳng, chỗ đi qua, núi đá đền Băng Diệt.

Cái kia Kim Thiềm làm theo khắp nơi phun ra độc vật, ở bên cạnh hần, những Kiếm Các đó đệ tử bất hạnh già, dính vào độc kia vật, trong nháy mắt lại thân thể thối rữa, hoàn toàn thay đổi, thậm chí, từ trong cơ thể mọc đi ra.

Thảm nhất, nhưng là để cho những lão đạo đó giận không kềm được, chính là đầu kia Hắc Ưng. Đầu kia Hắc Ưng hai cánh tàn phế, hóa thành người, giơ lên hai cánh tay cũng không lấy sức nổi, chỉ có thể một mực chạy trốn, bức bách, hần lại chuyên thiêu những Kiếm Các đó đệ tử hạ thủ.

Tuy nhiên giờ lên hai cánh tay bị phế, nhưng hần Ưng Chủy lại có thể phun ra Yêu Quang, này Yêu Quang phun ra, liền hóa thành Phong Nhận, bao phủ tứ phương, kiếm kia các đệ tử đụng phải cái này yêu nhận, tự nhiên vô pháp tùy tiện tới.

Nhưng mà, cùng hấn đối trận lão đạo, đáp lời đỏi sát không buông, một chút kiếm quang, này Ứng Yêu cũng chỉ có thể sinh bị, khiến cho hấn thương thể trên người, càng là tuyết thượng gia sương.

Thấy Kiếm Các đệ tử ngay từ đầu có kiếm trận hỗ trợ lúc, còn có thể bảo toàn thân mình, nhưng triệt hồi kiếm kia trận về sau, lại có không ít đệ tử gặp những đại yêu đó độc thủ. Những lão đạo đó nhóm, người người hét giận dữ liên tục, sau đó kiếm quang ngừng gấp, nhất thời ép những đại yêu đó luống cuống tay chân.

Nhưng dù cho như thế, vẫn vẫn có không ít Kiếm Các đệ tử thụ hại.

Chỉ có trước vậy công này Hồ yêu Kiếm Các đệ tử, có thể toàn thân trở ra, bởi vì này Hồ yêu Hòa Lâm nói nhưng đấu pháp, lại Lâm Đạo nhưng trong tay có Trảm Yêu Thân Kiếm, đặc biệt khắc chế Yêu Khí.

Lại đối với Hồ yêu yêu pháp, Lâm Đạo nhưng càng là rõ ràng, giao một cái vào tay, Hồ yêu liền bị khắc chế.

Tuy nói này Trảm Yêu Kiếm đối với suất nữa cướp đi nó Nhị Thanh có chút sợ hãi, nhưng là chống lại còn lại yêu quái, nhưng là uy thế mạnh vô cùng, xích mang tăng mạnh, Yêu Khí đụng phải nó, tựa như tuyết gặp ánh sáng mặt trời.

Chỉ có này yêu nữ Từ Hình cùng Tần Huyền Nhạc hai người, đấu ngang tay.

Tần Huyền Nhạc tuy nói có trăm yêu trừ ma lòng, nhưng đối với bên trên nàng, lại không có cách nào hạ ngoan thủ. Mà này yêu nữ Từ Hình, tuy nói tu vi còn cao hơn Tần Huyền Nhạc nhiều chút, có thể là bởi vì nàng trong cơ thể lực lượng giác tỉnh mang đến kết quả, khiến cho nàng tu hành thời gian tuy nhiên ngắn, nhưng tu vi lại không yếu.

Nhưng là đối với Tần Huyền Nhạc cái này ân nhân thêm "Yêu người". Từ Hình cũng giống vậy dưới không ngoan thủ.

Có lẽ, trong này, thống khổ nhất người, không phải là Tần Huyền Nhạc, không phải là Lâm Đạo nhưng, không phải là này Hồ yêu Từ Yên, mà chính là Lâm Đạo nhưng cùng Hồ yêu nữ nhi Từ Hình.

Kẹp ở phụ cùng mẫu ân cừu giữa, lại kẹp ở 'Yêu người' cùng mẫu thân giữa, bất luận nàng làm gì dạng lựa chọn, đối với nàng mà nói, đều là đau!

Nếu so sánh lại, Nhị Thanh cùng Đại Bạch, giống như là tới đánh đám già bộ (cho có khí thế) tương đương.

Thậm chí, nếu như không phải là lão đạo kia miệng thiếu, Nhị Thanh đều chỉ muốn làm cái Khán giả mà thôi.

Mà bây giờ, bọn họ cũng bị cuốn vào.

Tuy nói đây là bọn hấn tự tìm, nhưng làm sao không phải là những lão đạo này khơi mào?

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Tuyệt vọng khóc lóc thảm thiết

(ra ngoài ngồi xe, thiếu chút nữa quên đổi mới, trễ giờ, xin lỗi!)

Làm——

Hắc Côn cùng phi kiếm đụng nhau, tia lửa văng khắp nơi, một giả thể đại lực trảm, một giả nhẹ nhàng phiêu dật.

Yêu Phong cuốn lên phi thạch ngồi vụn, hướng lão đạo kia ùn ùn kéo đến bao phủ đi.

Côn Ảnh xen lẫn ở đó cát đá ngồi vụn trong đó, khiến người ta khó mà phòng bị.

Lão đạo kia chỉ kết kiếm quyết, phân hóa kiếm quang, một bên tới những thứ kia cát đá ngồi vụn bao phủ, một bên ngăn trở này Côn Ảnh địa xâm nhập.

Kết quả không cẩn thận, phi kiếm kia bị Nhị Thanh nhất côn quét trở về, vỗ vào ngực bên trên, để cho lão đạo kia không khỏi phun ngụm máu, khí tức trôi lơ lửng.

Nhị Thanh hoàn toàn buông tha hoa tiêu, sử dụng đều là cây mạnh, cũng phối hợp pháp thuật. Kể từ đó, này Côn Ảnh tất nhiên thể đại lực trầm, lão đạo kia nhất thời không bắt bẻ, lại đến đường.

Trong miệng phun huyết, lão đạo kia còn không y theo bất nạo quát to "Thanh Xà, Bạch Xà, bọn ngươi yêu nghiệt, lại thừa dịp cháy nhà hôi của, nếu ta Kiếm Các hôm nay không vong, ngày khác ắt sẽ cùng bọn ngươi thanh tẩy!"

Nhị Thanh nghe vậy, quát lạnh "Hôm nay quả, ngày hôm trước bởi vì. Tuy nói tu đạo bất luận nhân quả, nhưng Thiện Ác chi báo, như bóng với hình. Ngươi dám nói, chuyện hôm nay, không phải là bọn ngươi trước tạo bởi vì? Huống chi, tựa như ngươi bức này không phân biệt được trắng đen, không phân biệt thị phi người bảo thủ, còn sống có ích lợi gì?"

"Yêu ngôn hoặc chúng!" Lão đạo gầm lên.

Nhị Thanh nhất côn đập tới, quát lên "Biến bất quá lại nói 'Yêu ngôn hoặc chúng, bịa đặt lung tung'. Yêu tội gì? Quý tội gì? Ngươi cái này mấy trăm năm đạo hạnh, cũng tu đến chó trư trên người đi!"

Nhị Thanh gào to một tiếng, xách Hắc Côn, thân hình thoát một cái, phẳng như dung nhập vào trong gió, đó là ngũ hành đại chui diễn sinh Độn Pháp —— Phong Độn thuật, đem thân hình hóa thành một làn gió nhẹ, phong tùy ý động.

Này đây, chỉ thấy hần thân hình thoát một cái, trong nháy mắt biến mất, lại xuất hiện lúc, đã đi tới lão đạo kia trước người, Hắc Côn hướng lão đạo kia ngay ngực đập tới.

Lão đạo thấy vậy, vội vàng thối lui, trốn vào không trung.

Nhưng mà Nhị Thanh trong tay Hắc Côn bỗng nhiên dài ra, chặn ngang quét về phía lão đạo, lão đạo kia chỉ kịp đem trường kiếm ngăn cản ở bên người, sau đó phun huyết, cả người lẫn kiếm, bay ngược.

Nhị Thanh những lời đó truyền đi, ngay cả mặt khác mấy cái ngọn núi trên người cũng có thể nghe được.

Những Kiếm Các đó các đệ tử nghe nói như vậy, cũng ít nhiều hiểu được có chút xấu hổ nóng, bởi vì bọn họ ra ngoài hành tẩu thiên hạ lúc, sư tôn đều là như vậy giao đãi bọn hắn, Yêu Ngôn lời nói dối cũng thiếu nghe, bởi vì Yêu Ngôn có thể hoặc chúng, lời nói dối tất cả liên thiên, không nghe là nhất hay.

Bây giờ nghe nữa Nhị Thanh vừa nói như thế, phẳng phát có loại bị người chỉ hòa thượng mắng đồ đầu trọc cảm giác.

Bởi vì bọn họ hoàn toàn từ bỏ 'Kiếm nghe làm theo rõ, thiên tín làm theo ám' lý lẽ.

Mà ngay trong bọn họ, có chút đệ tử ở nghe được những lời này lúc, không khỏi nhớ tới bọn họ trước cùng bọn họ Tàn sư huynh Tàn Huyền Nhạc cùng ra ngoài lúc, Tàn Huyền Nhạc những làm kia.

Lúc đó bọn họ đều có chút không hiểu, vì sao Tàn sư huynh trở nên như thế lè mè?

Bây giờ nghĩ đến, Tàn sư huynh làm như vậy pháp, tựa hồ cũng không phải là không có đạo lý.

Nhưng mà, càng nhiều Kiếm Các đệ tử hiểu được, Kiếm Các phát sinh hôm nay loại sự tình này, đều do những tiền bối đó nhóm quá nhân từ. Nếu như ban đầu bọn họ đem các loại yêu quái cũng giết chết, còn có chuyện hôm nay sao?

"Bố trận!"

Không trung liền lão đạo hét lớn một tiếng, đem những thứ kia giới hạn vào trầm tư Kiếm Các đệ tử gọi về hồn đi.

Sau đó, những Kiếm Các đó đệ tử, lấy Tàng Điện Các làm trung tâm, căn cứ tu vi sâu cạn, bố trí xong Chư Thiên Tinh Đấu Kiếm Trận. Trong lúc nhất thời, đường đạo kiếm khí cuộn cuộn ngút trời, sau đó tập hợp thành một luồng.

Kiếm này trận đồng thời, bất kỳ một cái đại yêu cũng không dám khinh thường. Tuy nói những thứ này Kiếm Các đệ tử pháp lực đều đã tiêu hao không sai biệt lắm, nhưng chống đỡ một hồi vẫn là không có vấn đề.

Nhưng mà, ngay tại chúng Kiếm Các đệ tử đem này Chư Thiên Tinh Đấu Kiếm Trận mới vừa bày, kiếm khí tung hoành ngút trời thời điểm, kia thiên không cuộn cuộn Yêu Văn trong đó, lại có điện quang đang lấp lánh.

Chốc lát, một tia chớp hướng vậy ngay cả lão đạo rơi đi, liền lão đạo nhất thời không bắt bẻ, trực tiếp bị phách đến râu tóc tất cả dựng thẳng, nám đen khắp người, liên động làm cũng vì đó đình trệ một cái chớp mắt.

Nhưng ngay tại giây phút này,

Đại Bạch được thể không tha người, thân hình thoát một cái, xuất hiện ở liền lão đạo trước người, một kiếm ngay ngực xuyên vào liền lão đạo thân thể.

Liên lão đạo ngạc nhiên nhìn trên ngực màu trắng bạc thân kiếm, khỏe mỗi nhếch lên một vòi máu tươi, sau đó khẽ thở dài, đường "Ta trọn đời trăm yêu trừ ma, lấy hộ thiên hạ thương sinh vì kỷ nhân, đã sớm làm xong chết ở Yêu Ma trong tay chuẩn bị. Chẳng qua là không ngờ, lại sẽ chết tại chính mình bên trong tông môn."

Đại Bạch liếc hắt một cái, cũng không đem kiếm rút ra, chẳng qua là thở dài nói "Bọn người cái gọi là 'Thiên hạ thương sinh'. Chỉ gần là loài người đi! Như thế hẳn là quá mức nhỏ mọn? Thiên địa trong mắt, chúng sinh bình đẳng, cái này chúng sinh, tự nhiên cũng bao gồm ta đội yêu ma quỷ quái."

Liên lão đạo thán liếc một chút, ngẩng nhìn bốn phía, cảnh hoàng tàn khắp nơi, trong con người rung rung, cười thâm nói "Đúng a! Ta đội bụng dạ cùng ánh mắt, cũng quá mức nhỏ mọn!"

Ngừng lại, hắt lại nói "Bạch Xà, xin nể tình ta người sống yên ổn với nhau mấy trăm năm tuổi bên trên, cho ta Kiếm Các lưu nhiều chút Hỏa chủng, chó có đuôi tận giết tuyệt!"

Nghe nói như vậy, Tăng Điện Các phụ cận đệ tử nghe, đều không do xấu hổ muốn chết.

Có người nói, "Chúng ta, cùng này Bạch Xà liều mạng!"

Nhưng có người lại nói, "Chớ làm chuyện ngu xuẩn, ta đội còn cần lưu lại khí lực, bảo vệ Tăng Điện Các, cái này Tăng Điện Các, là là chúng ta Kiếm Các truyền thừa trọng địa. Có hắt, Kiếm Các mới có lập lại ngày!"

Đại Bạch thấy vậy, than nhẹ âm thanh, nhẹ đường "Bọn người Kiếm Các đệ tử hành tẩu thiên hạ, trăm yêu trừ ma lúc, có thể từng nghĩ qua 'Mọi việc lưu lại một đường' đạo lý này?"

Liên lão đạo nghe vậy, sửng sò, chó ngửa mặt lên trời lộ vẻ sâu thâm cười to.

Nhất thời, huyết cùng lệ cùng bay.

Bên dưới chúng đệ tử thấy vậy, có chút cắn răng nghiêng lợi, có chút cao giọng khóc lóc thảm thiết!

Đại Bạch rút trường kiếm ra, liên lão đạo ngực búng máu tươi tung tóe, thân thể từ không trung rơi xuống.

Hắn ngờ ngạc nhìn bầu trời này lộn lộn bất định duyên vân, nhìn này ở duyên vân trung du rò điện ánh sáng, trong đầu hình ảnh bay tán loạn, từ hắn vào núi học đạo, mới vào tông môn, bá sư học nghệ bắt đầu, đến xuống núi lịch lãm, trăm yêu trừ ma, rồi đến thu học trò, dục đồ, lại cho tới bây giờ.

Nhưng mà, hết thấy tựa như thoáng qua như mây khói, như Ảo Ảnh trong mơ, tùy phong tiêu tan.

Hối sao? Hận sao?

Có lẽ đi!

Liên lão đạo cười thâm, Kiếm Các đệ tử khóc lóc thảm thiết, để cho những thứ kia nghe ra kỳ ý vị một đám các lão đạo, hét gào dữ liên tục. Nhất thời kiếm quang sèn soẹt, ép những đại yêu đó luống cuống tay chân.

Cùng Nhị Thanh đối trận lão đạo, nghe được liên lão đạo tiếng kêu thảm thiết, nhìn về phía Nhị Thanh lúc, càng là muốn rách cả mí mắt, hướng Nhị Thanh quát lên "Thanh Xà, Bạch Xà, bọn người yêu nghiệt, tất cả chết không được từ tế!"

Lão đạo kia vừa nói, cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm tiên huyết, máu tươi kia dính ở kiếm quang bên trên, nhất thời để cho kia kiếm quang dính vào một tầng huyết sắc, uy thế tăng thêm ba phần, hướng Nhị Thanh bao phủ đi.

Nhị Thanh gặp lão đạo liều mạng, tự cũng không dám khinh thường, này thân thể Hắc Giao Giáp bị hắt mặc lên trên thân, vũ lên trường côn, hướng ánh kiếm màu đỏ ngòm kia đập tới.

Đồng thời quát lên "Tuyệt vọng sao? Có thể bọn người có hay không nghĩ tới, những thứ kia bị bọn người chém chết yêu ma quỷ quái, đã từng giống như bọn người như vậy đau thấu tim gan, tê tâm liệt phế qua a!"

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Hoàng Tuyên làm bạn

Nhưng vào lúc này, lại mấy đạo lôi đình từ trên trời hạ xuống, hướng cùng Nhị Thanh đối trận lão đạo kia thẳng bổ xuống. Chẳng qua là liền lão đạo bỏ mạng, để cho lão đạo này có đề phòng.

Chỉ thấy lão đạo kia thân hình gấp thoáng qua, mấy cái tia chớp lau qua hần thân thể đập trên đất, đánh mặt đất ngói vụn núi đá tung tóe.

Có thể lão đạo kia tuy có chuẩn bị, nhưng là đánh giá thấp Nhị Thanh cùng Đại Bạch trình độ ẩn ý, hần chi lo tránh này từ trên trời hạ xuống thiên lôi, lại đem Nhị Thanh cho coi thường.

Nhị Thanh mạo hiểm lôi quang, đỡ lấy thiên lôi, lạng yên không một tiếng động ra hiện ở bên cạnh hần, Hắc Côn mang theo Phong Lôi thể, hướng lão đạo kia phía sau, chạy thẳng tới đi.

Ầm——

Hắc Côn quét trúng lão đạo kia phía sau, đưa hần đánh kêu thảm bay ra ngoài.

Nhưng mà, lão đạo kia bay ra ngoài phương hướng, chính là đầu kia Hắc Hồ yêu chỗ phương vị.

Hắc Hồ yêu chính ở một toà khác đỉnh núi cùng một vị lão đạo giao thủ, lão đạo kia trước đó cùng Hà Diệu đấu một trận, pháp lực bị tổn thương không cần phải nói, kỳ thực cũng sớm đã chịu nhiều chút thương tổn.

Nếu không phải cái này Hắc Hồ Yêu Thân bên trên cũng là vết thương chồng chất, phỏng chừng lấy cái này Hắc Hồ Yêu Đạo được, sớm đã đem lão đạo này cho ăn. Bây giờ cái này nhất Nhân nhất Yêu vốn là đấu ngang sức ngang tài, trong lúc bất chợt thấy lão đạo kia hướng bọn họ bay tới, hơn nữa còn là bị đánh bay, cùng này Hắc Hồ Yêu Tướng đấu lão đạo trong bụng quýnh lên, liền trực tiếp bay người lên tiền, muốn tiếp lấy này bay tới lão đạo.

Lão đạo kia là Kiếm Các bồi phận tối cao nhân vật cấp bậc Thái Thượng trưởng lão, thân là sư diệt, vị này lão đạo tự nhiên không thể lơ đãng. Có thể kết liễu hần nhất động, này Hắc Hồ yêu trực tiếp ở sau lưng đánh lên.

Cùng Hắc Hồ Yêu Tướng đấu lão đạo họ Tô, Tô lão đạo nghe được tiếng gió sau lưng, đã sớm đề phòng này lòng không tốt Hắc Hồ yêu hội ném đá giấu tay, này đây Tô lão đạo xoay người lại một kiếm, hướng Hồ Trảo chém tới.

Hắc Hồ yêu không muốn này Tô lão đạo chẳng qua là dụ địch, kết quả nhất thời không tra, Hồ Trảo bị chém máu me đầm đìa. Nhất thời nộ hồng liên tục, ném xuống này Tô lão đạo, hướng bị Nhị Thanh đập bay lão đạo nhào tới.

Vị kia Kiếm Các Thái Thượng Trưởng Lão không ngờ này Hồ Yêu sẽ nổi điên, đem mũi dùi chỉ hướng hần, mà lúc này đây, thân hình hần còn chưa điều chỉnh xong, kết quả liền bị này Hồ Yêu ôm cái tràn đầy.

Này Hồ Yêu hét lớn một tiếng, đầu hóa thành đầu hồ, sau đó mở ra miệng to như chậu máu, hướng trong ngực hần lão đạo đầu, cắn xuống một cái.

Chỉ nghe được 'Răng rắc' một tiếng, kèm theo này Tô lão đạo 'Yêu nghiệt, ngươi dám'. Vị kia Kiếm Các bồi phận tối cao, Tư Cách Tối Lão Thái Thượng Trưởng Lão, một cái đầu, trực tiếp bị này Hắc Hồ yêu cho cắn đến, đầu một nơi thân một nẻo.

Này Hắc Hồ yêu Biên Tướng vị này Thái Thượng Trưởng Lão thi thể, đem ra ngăn cản Tô lão đạo hướng hần nhanh tập tới kiếm quang, còn vừa cọt kẹt cọt kẹt nhai mấy cái hồ khẩu, tựa hồ mong muốn đem mồm.

Lại không nghĩ, mấy cái đạo kiếm quang tại này cái đầu bên trong nổ bắn ra mở, giống như một quả lựu đạn ở hồ trong miệng nổ lên một dạng đem này đầu hồ cho thứ mấy cái cái lỗ thủng.

Đây là vị kia Thái Thượng Trưởng Lão sau cùng phản công, lấy thần thức làm kiếm. Này Hắc Hồ yêu không tra, kết quả trực tiếp bị cái này thần thức kiếm cho đâm vào hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu.

Người nào cũng không ngờ tới, vị này lão đạo chỉ lát nữa là phải bị Thanh Xà liên thủ với Bạch Xà giết, nhưng ở trước khi chết, ngược lại đem đầu này Hắc Hồ yêu cho kéo qua cùng hần Hoàng Tuyên làm bạn!

Hắc Hồ Yêu Thân chết, hóa ra bản thể, giống như núi, chồng chất tại kia gạch ngói cột nơi phế tích.

Nhị Thanh nhìn cái này Hắc Hồ yêu như thể thân tử, không khỏi kinh ngạc, ám đạo đáng tiếc.

Mà này Tô lão đạo thấy vậy, ánh mắt cảnh giác nhìn đứng lơ lửng giữa không trung Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

"Thanh Xà, Bạch Xà, bọn ngươi ý muốn như thế nào? Thật muốn diệt tuyệt ta Kiếm Các truyền thừa ư?" Tô lão đạo ngừng đầu hỏi Nhị Thanh cùng Đại Bạch, giọng rất lợi hại chậm, cũng không hướng, rất sợ chọc giận cái này hai cái Xà Yêu.

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi bật cười nói "Ta cùng với nhà ta sư tỷ tại này Kính Hồ tĩnh tâm tu hành, là ai không phân tốt xấu, mang theo Trảm Yêu Kiếm cứng rắn giết đến tận cửa? Bây giờ ta đợi tới đây, ngươi lại hỏi ta ý muốn như thế nào? Coi như ta đưa ngươi Kiếm Các cả nhà giai diệt, cũng không tính qua phân đi!"

Tô lão đạo khẽ cắn răng, nhẹ thở dài nói "Trước đây, đúng là ta đợi tính sai! Người nhị vị cần gì bồi thường mới chịu rời đi? Xin nói thẳng!"

Nhị Thanh cười nói "Lấy bây giờ Kiếm Các thực lực,

Ta nghĩ rằng qua chỗ nào, bọn người có thể cản ta?"

Tô lão đạo nghe vậy, không khỏi sững sờ, quai hàm nhẹ rung, hết sức áp chế tức giận.

"Nhị vị rốt cuộc ý muốn như thế nào?"

Nhị Thanh khẽ thở dài "Ta sớm có nói rõ, ta đợi tới đây, cũng là muốn tới xem một chút bọn người, nhìn một chút trước mắt Kiếm Các phát sinh chuyện như thế, bọn người sẽ hay không có chút nghĩ lại? Nếu cùng bọn người nói không thông đạo lý, vậy thì mượn cơ hội này để cho bọn người minh bạch, cái gì gọi là thống khổ, cái gì gọi là tuyệt vọng. Có lẽ từ trong này, các người có thể lĩnh ngộ ra một ít gì đó. Bây giờ nhìn lại, tựa hồ còn chưa đủ!"

"Người..."

Tô lão đạo âm thầm cắn răng, lại cũng không biết như thế nào phản bác.

Hoặc có lẽ là, hắn cũng không dám ở nơi này thời điểm lên tiếng chọc giận cái này hai cái Xà Yêu, tránh cho cái này hai cái xà dưới cơn nóng giận, lại ra tay với bọn họ. Tuy nói bây giờ đã giải quyết hết một đầu Hắc Hồ yêu, có thể ngoài ra còn có bốn con đại yêu cùng cái kia Yêu Hồ không có giải quyết đây!

Huống chi, giải quyết hết cái này Hồ Yêu đại giới, là bọn hắn tiểu sư thúc thân từ đạo tiêu.

Bọn họ chín người sư huynh đệ, bây giờ Lý sư đệ Hòa Liên sư đệ đã thân tử, cộng thêm hắn, còn dư lại bảy cái, nếu không có cái này hai cái Xà Yêu làm rối lên, bắt lại này mấy cái đại yêu, ngược lại cũng có thể miễn cưỡng.

Nhưng nếu là cộng thêm cái này hai cái Xà Yêu, kiếm kia các lại lâm nguy!

Vì vậy, cái này Tô lão đạo cũng chỉ may ở chỗ này cùng Nhị Thanh giằng co.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, chỉ thấy trước cùng Hà Diệu đối trận đầu pháp lão đạo kia, bị màu vàng kia Cự Quy cho đụng một cái, kết quả tiến đụng vào một mảnh trong làn khói độc.

Này mảnh nhỏ Độc Vụ, là cái kia Thiêm yêu lưu lại, kết quả lão đạo kia bất hạnh rơi đến bên trong.

Nếu như chỉ là rơi vào, lại cũng không có vấn đề lớn gì, chỉ cần lấy Huyền Quang bọc thân, nhất thời nửa khác, nhiều nhất cũng là pháp lực tiêu hao nhiều chút a.

Thế nhưng chi Thiêm yêu lại vừa vịn ở mảnh này trong làn khói độc, kết quả này Thiêm yêu lưỡi to cuốn một cái, trực tiếp liền đem lão đạo kia nuốt vào trong bụng.

Cũng không biết này Thiêm yêu dạ dày là cái gì làm, lão đạo kia tiến nhập đem bụng, chẳng qua là thoáng làm ầm ĩ dưới, lại không có động tĩnh. Hoàn toàn không giống trước vị kia Kiếm Các sư thúc tổ như vậy, lấy nguyên thân làm kiếm, trực tiếp cùng này Hắc Hồ yêu đồng quy vu tận.

Những thứ kia cùng đại yêu đầu pháp bên trong lão đạo thấy vậy, rồi rít hết giận dữ.

Mà cùng này cùng Hồ yêu đầu pháp Lâm Đạo trong trường hợp đó là gào to một tiếng, đem Trảm Yêu Kiếm thả vào không trung, này Trảm Yêu Kiếm hồng quang tăng mạnh, phá vỡ không trung Yêu Vân, một luồng ánh sáng mặt trời từ tầng mây xuyên thấu.

Một đạo kiếm minh, tựa như rồng gầm phượng hát, ở không trung truyền vang mở.

Cùng này Tàng Điện Các ngồi chung một chỗ sơn phong một tòa ao, nước gợn chấn động.

Này ao, chiều rộng hơn mười trượng, ao nước trong suốt, trong ao cắm vô số trường kiếm.

Đây là Kiếm Các một cái khác Thánh Địa —— Kiếm Trì!

Lúc này, Kiếm Trì bên trong thật sự cắm Vạn Kiếm, cùng này không trung Trảm Yêu Kiếm có cộng hưởng, phân tranh phân rung động, đạo đạo tựa như Long Như Phượng kiếm ngân vang âm thanh truyền vang mãi.

Chốc lát, lại thấy kia Kiếm Trì bên trong Vạn Kiếm, hướng không trung Trảm Yêu Kiếm bay đi.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Vạn Kiếm Tề Phi

Kiểm Các Kiếm Trì, là Kiếm Các vô số Tiền Bối, cùng với địch nhân phối kiếm thật sự chôn cất nơi.

Này đây, cũng có thể nói là Táng Kiếm trì.

Vì vậy, nơi đây thường xuyên có thể thấy kiếm khí tung hoành lần lượt thay nhau cảnh tượng, trong ngày thường, cũng tươi mới có đệ tử hội tụy tiện tới đây. Chỉ vì kiếm khí kia không cẩn thận sẽ tổn thương người.

Kiểm Các đệ tử, xuống núi tiền, có thể do trường bối phụng bồi, tới đây Kiếm Trì qua thử vận khí một chút. Như kiếm kia trong ao có phi kiếm nguyện ý đi theo cái này vị đệ tử, này lại có thể được nó.

Nhưng có thể được những thử này phi kiếm công nhận đệ tử, nhưng là ít lại càng ít.

Bất luận là Kiếm Các Kiếm Tu, hay là đám bọn hần chém chết đối thủ, đại bộ phận đều là kiệt ngao bất thuần hạng người, đem phối kiếm, tự cũng đánh loại này tập quán. Tầm thường Kiếm Các đệ tử tính cách, làm sao lấy chinh phục những thứ này kiệt ngao bất thuần phi kiếm?

Cũng vì vậy, kiếm này trong ao kiếm, càng tụ càng nhiều.

Bây giờ, này Trảm Yêu Thần Kiếm chẳng biết tại sao, lại đem các loại phi kiếm triệu hoán quá khứ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch thấy vậy, không khỏi nhìn nhau ngạc nhiên.

Chỉ thấy này Vạn Kiếm ngang trời, kiếm khí tự phát ngang dọc, hư không ở nơi này Vạn Kiếm ngang dọc dưới, mơ hồ đựng đưa một tia rung động, phát ra nghiêm ngặt tiếng khóc, như rồng ngâm hồ gầm, tựa như Phượng Minh hạc lệ.

Tựa hồ là cảm ứng được cái này Vạn Kiếm Tề Minh tiếng, này không trung xích mạng hành động lớn Trảm Yêu Thần Kiếm, xích mạng càng tăng lên, như thống lĩnh Vạn Quân tướng quân, lấy cầm đầu, Vạn Kiếm rồi rít phụ thuộc vào đuôi.

Chỉ trong nháy mắt, một cái do vạn ánh kiếm tạo thành Xích Sắc Giao Long, đột nhiên xuất hiện.

Này Giao Long, Lân Giáp leng keng, đầu giác chớp đing, chẳng qua là giác vì trực giác, không giống Chân Long.

Một đám Kiếm Các đệ tử thấy vậy, không khỏi trở mắt nhìn nhau.

Có kiếm các đệ tử khẽ nói "Tin đồn, Trảm Yêu Thần Kiếm, chính là một thanh trảm Giao kiếm, do Kiếm Các Khai Phái Tổ Sư sở tạo, mà chém về sau giết một đầu Xích Giao sau, đến này Giao Đan dung nhập vào trong đó, khiến cho đối mặt Vạn Yêu lúc, có loại thiên nhiên uy thế. Bây giờ xem ra, tựa hồ thật có kỳ sự!"

"Cái này do mấy chục ngàn phi kiếm tạo thành Xích Giao, uy thế thật là đáng sợ!"

...

Lời này ngược lại không có nói sai, này mấy chục ngàn phi kiếm, tự phát kiếm khí, lấy Trảm Yêu Kiếm cầm đầu, tạo thành một con như vậy kiếm Giao, uy thế nhìn, quả thật mạnh vô cùng.

So với Tàng Điện Các Chư Thiên Tinh Đầu đại trận khí thế đến, mạnh hơn không chỉ gấp mấy lần.

Nhị Thanh tự nhận, nếu là mình đối mặt này 'Xích Giao '. Phòng chừng cũng không phải là đem địch thủ.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch nhìn nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra một tia kinh dị cùng nghi ngờ, này Xích Giao, là do này Lâm Đạo nhưng không chế? Vẫn là do này Trảm Yêu Thần Kiếm không chế?

Nếu là này Xích Giao hướng bọn họ xông lại, bọn họ có thể chống đỡ sao?

Lúc này, Lâm Đạo nhưng chỉ kết kiếm quyết, quát lạnh một tiếng, hướng này mãnh nhỏ Độc Vụ nhất chỉ, lại thấy kia Vạn Kiếm tạo thành Xích Giao ngâm nga một tiếng, vào này mãnh nhỏ Độc Vụ đáp xuống.

Trong làn khói độc, Kim Thiềm kêu lên ùng ục, muốn muốn trốn khỏi, thế nhưng Xích Giao chẳng qua là vừa xông, mang theo gai nhọn vạch qua này mảnh nhỏ Độc Vụ, trong nháy mắt liền đem này mảnh nhỏ Độc Vụ phá vỡ, mang ra khỏi từng mảnh tàn huyết, sau đó trong sương mù Thiềm tiếng kêu, trực tiếp đoạn tuyệt. Này Giao Vĩ cuốn một cái, cuồng phong gào thét, Độc Vụ mất đi sự không chế, trong nháy mắt liền bị thổi tan, lộ ra trong đó giống như núi từng mảnh bầm thây.

Mọi người thấy vậy, trở mắt nhìn nhau, âm thầm kinh hãi.

Lâm Đạo nhưng nhìn cũng không nhìn bầm thây, mắt lạnh nhìn này Hồ yêu, quát lên "Từ hồ, ngươi là thú chịu trời? Hay là để cho ta thân thủ kết thúc này trăm năm nay trải qua sai lầm?"

Hồ yêu mắt nhìn lại bay vào không trung Xích Sắc 'Kiếm Giao '. Chợt cười ha ha nói "Lâm Đạo nhưng a Lâm Đạo nhưng, ngươi thật đúng là với tuyệt tình tuyệt nghĩa. Đã như vậy, vậy liền đến đây đi!"

Lâm Đạo nhưng nhìn Hồ yêu, lắc đầu nói "Năm đó ngươi âm thầm hại chết sư phụ ta lúc, ta nên đưa ngươi chém chết, chấm dứt hậu hoạn. Chỉ đồ thừa ta lúc đầu trong lòng còn có ý nghĩ ngông cuồng, lưu ngươi nhất mệnh, đưa ngươi trấn tại này Trấn Yêu Tháp dưới. Ai ngờ quay đầu lại, lại hại ta Kiếm Các thương vong thảm trọng. Ngươi nói, ngươi chết Hà Túc tiếc?"

"Hừ! Này lão bất tử, ban đầu nếu không phải là bởi vì hắn biết được ta là yêu, muốn khuyên ngươi thân thủ giết chết ta, ta cần gì phải trong tôi hại hắn?" Hồ yêu cười ha ha nói "Trách chi trách ta quá ngây thơ,

Lại tin tưởng người khác cùng yêu, thật có thể tương tri yêu nhau. Lại tin tưởng ta có thể thay đổi ngươi..."

Lâm Đạo nhưng lắc đầu nói "Hết thảy đều đã quá khứ, nói nhiều vô ích, ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi có thể nguyện thú chịu trời?" Sau cùng câu kia, Lâm Đạo nhưng là dùng hô lên.

Lúc này, hắn hai con mắt có chút ướt át, tuy nhiên Kiếm Các hành sự vô tình, nhưng ai có thể thật có thể làm được giết vợ thí nữ nhi thờ ơ không động lòng?

"Hừ! Muốn ta thú chịu trời, nằm mơ!"

Hồ yêu lạnh rên một tiếng, trực tiếp hóa ra bản thể, chỉ thấy một cái thân dài tầm hơn mười trượng, nhưng lại làm cho người ta tiêm tu cảm giác tử sắc Hồ Ly xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Màu tím kia cự hình Hồ Ly sau lưng, có sáu cái tử sắc Hồ Vĩ, đuôi nhìn, tựa hồ so với Kỳ Thân Thể còn dài hơn, lúc này chính đang nhẹ nhàng vũ động. Yêu khí màu tím trong trần ngập, hồ thân thể thấp nằm sấp, hồ đầu khê nâng, hồ trong con ngươi lộ ra vẻ cảnh giác, nhìn không trung cái kia Xích Sắc Kiếm Giao.

"Không, không được!"

Lúc này, này đang cùng Tần Huyền Nhạc đấu pháp Yêu Nữ Tử Hình đột nhiên ném xuống Tần Huyền Nhạc, xuất hiện ở màu tím kia cự hồ trước mặt. Này thân ảnh gầy nhỏ, ở đó cự hồ trước mặt, là nhỏ bé như vậy.

Nàng rũ nước mắt, giang hai cánh tay, ngăn ở này Tử hồ trước người, nhìn Lâm Đạo nhưng, mang theo tiếng khóc nức nở đường "Không, phụ thân, không nên giết ta mẹ! Phụ thân, ta không hận, ta không hận ngươi, tuy nhiên mẹ nói ngươi đã từng từng giết ta một lần, nhưng bất kể như thế nào, ta còn sống, ta không tin phụ thân ngươi sẽ làm như vậy. Ta từ Tiểu Cô đau khổ y theo, đem ta nuôi lớn mẹ ở ta lúc rất nhỏ liền đi. Nuôi mẹ ta kẻ, các loại chưa tới vài năm, ta liền có thể lập gia đình, đến lúc đó liền có thể sinh hoạt không lo."

"Nàng nói, nam nhân là Thiên, hội cho nữ nhân chúng ta che gió che mưa. Nuôi mẹ sau khi đi, ta một mực ước mơ có một ngày, hội có một người đàn ông đến cho ta che gió che mưa. Nhưng ai có thể tưởng, ngay tại nuôi mẹ rồi đi năm ấy, thân thể ta lại phát sinh biến hóa, trên người của ta, vô duyên vô cớ dài ra bộ lông màu tím, ta rất lợi hại sợ hãi, rất nhiều người cũng coi ta là thành quái vật, đem ta đuổi ra thôn làng."

Nàng ngăn ở cự hồ trước người, nói ra chính mình cố sự, bất luận là những thứ kia yêu, vẫn là những lão đạo đó, lúc này, cũng chậm lại động tác của mình, bởi vì bọn họ cũng tại âm thầm nghe.

Nhị Thanh cùng Đại Bạch cũng ở đây nghe, Tần Huyền Nhạc cũng giống vậy.

Này Yêu Hồ nữ nhi lại nói "Ta chỉ có thể một người tránh ở trong núi, cùng thú làm bạn. Ta đã cho ta cả đời, chỉ có thể như vậy trải qua. Cho đến có một ngày, ta thức tỉnh lực lượng, mặc mình kỳ diệu biết một ít chuyện, sau đó trên người của ta lông tóc liền bắt đầu rụng, cũng biến thành tuổi trẻ..."

Sau đó nàng tìm tới Kiếm Các đệ tử, lấy thương tổn đối tín nhiệm, nương nhờ Tần Huyền Nhạc bên người, đi theo nàng đi tới Kiếm Các. Đang cùng Tần Huyền Nhạc trong khi chung, yên lặng thích người đàn ông này.

Chẳng qua là ở tiếp xúc được chính mình ruột thịt mẫu thân về sau, ở người yêu cùng thân nương giữa, nàng lựa chọn thân nương, vì vậy, mới có hiện tại này kiện sự tình.

"Phụ thân, ta biết ngài lập trường, cũng biết Kiếm Các quy tắc làm việc, xin ngài nể tình ta là ngài nữ nhi ruột thịt phân thượng, thả ta cùng mẫu thân rồi đi được không?"

Nàng vừa nói, quay đầu tới, nhìn cự hồ, đường "Mẫu thân, chúng ta không báo kẻ thù, ta chỉ muốn tốt cho người được, ta không muốn lại mất đi người, chúng ta rời đi nơi này, ẩn độn sơn lâm, được không?"

Cự hồ miệng nói tiếng người, "Ta trăm năm sỉ nhục..."

"Mẫu thân, ta cầu ngài, cầu ngài khỏe sao?"

Từ Hình ở đó cự hồ trước mặt quỳ xuống.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Chấn động tâm linh

"Các Chủ, xin mở một mặt lưới, thả các nàng rời đi!"

Ngay tại Yêu Nữ Từ Hình khẩn cầu nàng thân nương lúc, Tần Huyền Nhạc hướng Lâm Đạo nhưng bái nói.

Lâm Đạo nhưng nghe vậy, hai con mắt hướng Tần Huyền Nhạc trừng quá khứ, quát lên "Tần Huyền Nhạc, người quên mình Kiếm Các chuyển đi chuyện tôn chỉ ư? Trước đây nghe trong các đệ tử nói, người hành sự trở nên sợ đầu sợ đuôi, lồi lồi kéo kéo, thậm chí còn tự phóng Nữ Quỷ Tinh Quái, ta chỉ cho là ác ý vu khống hãm hại, không muốn người..."

"Các Chủ, hôm nay thương vong đã quá!" Tần Huyền Nhạc không thối lui chút nào đường "Lại ta Kiếm Các hành sự vốn là có mất thiên lệch, cho dù đây là Tổ Sư chỉ giáo huấn, cũng..."

"Im miệng!" Lâm Đạo nhưng gầm lên, "Chỉ muốn thường thân phận, lại dám nói Tổ Huấn chỉ không phải là?"

Tần Huyền Nhạc cứng cổ đường "Các Chủ, hôm nay, ta liền muốn đem trong nội tâm của ta suy tư suy nghĩ nói ra, cho dù người vì vậy đem ta đuổi ra khỏi Kiếm Các, ta cũng sẽ không tiếc. Tổ Sư nói như vậy Tu nghe, cái này không quá mức sai ! Nhưng ta đợi thân là hậu bối, như không cảm thấy ngu ngốc Tiền Bối đúng sai, làm sao nói siêu việt?"

Tần Huyền Nhạc thanh âm vang vang có lực, xa xa truyền vang mở, ngay cả ở đó Tàng Điện Các chung quanh bố trận Kiếm Các đệ tử, đều nghe rõ ràng.

Mà những thứ kia đang cùng mấy cái con đại yêu đầu pháp các lão đạo, cũng dần dần cùng những đại yêu đó duy trì kỳ quái nào đó ấn ý, rồi rút thu tay lại, lẳng lặng nghe.

Kết quả cái này vừa nói đến, sở hữu Kiếm Các đệ tử cũng ngưng ngẩn.

Lời như vậy, đối với bọn họ mà nói, không khác nào đòn cảnh tỉnh, Tình Không Phích Lịch.

Người yếu khiêu chiến quyền uy, hậu tiến khiêu chiến Tiền Bối, đây đều là dụ cho người nhìn chăm chú chuyện.

"Người chết oán niệm chưa tiêu, thời cơ trùng hợp, sẽ gặp tạo thành quỷ, quỷ này chưa chắc muốn hại người! Đã súc sinh nhân duyên tế hội, nuốt Thiên Tài Địa Bảo, dần dần sinh linh trí, liền có thể tu thành Tinh Quái, tình này quái cũng chưa chắc muốn ăn người... Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật vì sở cầu. Thánh Nhân Bất Nhân, Dĩ Bách Tính Vi Sở Cầu. Ta đợi tu sĩ hành tẩu thiên hạ, vừa lấy hộ thiên hạ thương sinh làm tên, vì sao là có thể không hỏi nguyên do, tùy ý giết những sinh linh khác? Vậy bọn ta ở những sinh linh khác trong mắt, cùng bọn ta coi như là làm hại làm loạn yêu ma quỷ quái có gì khác nhau đâu? Huyền Nhạc không hiểu, xin Các Chủ báo cho!"

Tần Huyền Nhạc lời nói vang vang có lực, thần thần đặng đặng, tự có một cỗ lẫm lẫm đại nghĩa.

Tần Huyền Nhạc những lời này, tựa hồ đang tâm lý nghẹn rất lâu, lúc này nói ra đến, tựa như này Cửu Tiêu thiên lời, mệnh mệnh cuốn cuộn, chấn động những Kiếm Các đó đệ tử tâm linh.

Đối mặt Hậu Bối Đệ Tử chất vấn, Lâm Đạo nhưng quai hàm lay động, râu tóc đều run rẩy.

Tần Huyền Nhạc lại nói "Ta đã từng hỏi qua sư phụ, này bị trấn tại Trấn Yêu Tháp bên trong đám yêu quái, rốt cuộc thật sự phạm chuyện gì? Sư phụ chẳng qua là lắc đầu một cái, chưa từng nói cho ta biết. Hôm nay ta cũng xin hỏi Các Chủ, những thứ kia bị các đời trước trấn áp tại Trấn Yêu Tháp dưới đám yêu quái, rốt cuộc thật sự phạm chuyện gì?"

Lâm Đạo nhưng im lặng, những đại yêu đó nhóm nhưng là cười ha ha, cười oán khí ngút trời, cười thê lương bị thương, sau đó trong con ngươi hận ý đó, lại bằng thêm mấy phần.

Thờ dài một tiếng, Lâm Đạo nhưng mắt nhìn xuống Tần Huyền Nhạc, đường "Tần Huyền Nhạc, ngươi đã bị này Yêu Nữ sở mê, bị này Yêu Ngôn mê hoặc, ngươi như chủ động đi trước Tư Quả Nhai diện bích mười năm, nghĩ thông suốt chuyện này, ta có thể không nhắc chuyện cũ. Nếu không, Bốn các chủ cũng liền chỉ có đưa ngươi làm phân đồ xử lý."

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, không khỏi lộ vẻ sầu thảm mà cười.

Mà giống vậy sắc mặt lộ vẻ sầu thảm chỉ cười, còn có Hồ yêu nữ nhi Từ Hinh.

Cự hồ rũ xuống hồ đầu, nhẹ nhàng chạm vào Từ Hinh đầu đẹp, đường "Nữ nhi, ngươi bây giờ mình bạch người đàn ông này có nhiều vô tình đi! Ngươi nhân quang ngược lại so với mẫu thân muốn tốt hơn nhiều, đáng tiếc thời gian vô pháp chảy ngược a! Thân thể ở thế đạo này, thường thường đều là thân bất do kỷ!"

Nàng vừa nói, ngẩng đầu nhìn trời, nhìn cái kia Xích Sắc kiếm Giao, truyền âm nói "Nữ nhi, hôm nay chuyện này, không dễ dàng như vậy thiện. Một hồi mẫu thân hội làm phép kéo cái này vô tình người, ngươi mang theo này tiểu tử trốn đi! Có thể trốn bao xa, lại trốn bao xa, sau đó cách xa Trần Thế, tự do tự tại sống tiếp, đem mẹ phân kia, cũng sống tiếp!"

Nàng vừa nói, lại cho Tần Huyền Nhạc truyền âm nói "Tiểu tử, ngươi cùng ta nữ nhi chuyện, ta đây cái làm mẫu thân, chuẩn! Ngươi so với kia vô tình người tốt hơn nhiều,

Nếu nữ nhi của ta nhìn trúng ngươi, vậy thì thay ta thật tốt bảo vệ tốt nàng. Nàng nửa đời trước trải qua rất lợi hại khổ, ta hi vọng nàng nửa đời sau, ngươi có thể cho nàng hạnh phúc! Một hồi ta sẽ làm phép kéo bọn họ, các ngươi xem thời cơ liền chạy..."

Nàng một bên truyền âm cho Tần Huyền Nhạc, một bên nhìn về phía Nhị Thanh cùng Đại Bạch.

Đang cùng Tần Huyền Nhạc giao xong sau, này Từ hồ lại cho Nhị Thanh cùng Đại Bạch truyền âm nói "Nhị vị đạo hữu, có thể hay không giúp ta một chuyện? Một hồi dẫn ta hai vị này hậu bối rời đi, ta có thể đem Thanh Khâu Hồ Tộc phương pháp tu hành giao cho nhị vị..."

"Thanh Khâu Hồ Tộc? Đồ Sơn Thị?" Nhị Thanh ánh mắt chợt lóe, hướng Từ hồ nhìn.

"Chính là, ta tên thật, Đồ Sơn Từ Yên."

Thanh Sơn Hồ Tộc Đồ Sơn Thị, đây là tương đối hơi cổ lão truyền thuyết, tương truyền Cửu Vĩ Hồ Tộc Đồ Sơn Thị quốc gia, chính là này Thanh Khâu nơi, này đây cũng có Thanh Khâu Hồ Tộc câu chuyện.

(Sơn Hải Kinh) bên trong, cũng có ghi lại cái này Cửu Vĩ Hồ từ đâu tới.

Mà Cửu Vĩ Hồ bên trong, nổi danh nhất, phỏng chừng cũng là này Hồ yêu Đất Kỳ.

Này Yêu Nữ Từ Hinh chẳng qua là rơi lệ lắc đầu, không chịu, cũng không nỡ liền rời đi như thế.

Lâm Đạo mặc dù hình chậm rãi bay lên không, thương sắc râu tóc tùy phong phi vũ, mắt nhìn xuống phía dưới Từ hồ, một lần nữa hướng đem quát lên "Từ hồ, ta lại hỏi ngươi một lần nữa, ngươi có thể nguyện bỏ tay..."

Từ sắc cự hồ bỗng nhiên ngẩng đầu, trong con ngươi hung mang lóe lên, Yêu Khí mệnh mông cuộn cuộn, chung quanh cát bụi lẫn phần khởi, sáu cái Hồ Vĩ ở sau thân thể hần đung đưa không ngừng.

"Lâm Đạo nhưng, ngươi có bản lĩnh sẽ tới! Muốn ta thúc thủ chịu trói, ngươi nằm mơ!" Từ hồ hét giận dữ.

"Hồ đồ ngu xuẩn!"

Lâm Đạo nhưng lạnh rên một tiếng, đưa tay hướng một trong số đó chỉ, lại thấy kia Xích Sắc kiếm Giao gào thét, hướng Từ hồ bao phủ đi. Này kiếm khí tung hoành gào thét, khí tức mệnh mông cuộn cuộn, quả thực là dọa người.

Màu tím kia cự hồ thấy vậy, lạnh rên một tiếng, sáu con Hồ Vĩ mang theo nồng nặc Yêu Khí, hướng đem đánh tới.

Ầm——

Hồ Vĩ cùng kiếm Giao đụng nhau, này đầu thường luồng bị đụng hết lần này tới lần khác, nhưng là này Hồ Vĩ cũng bị kiếm khí bị thương máu me đầm đìa.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi có chút không nói, cái này cự hồ là quá tự tin, vẫn là quá khinh thường này Vạn Kiếm Cự Giao? Tuy nói này Hồ Vĩ có

Yêu Lục gia trì, có thể dù sao vẫn là thân thể máu thịt không phải là!

Kiểm Giao vô pháp ở cự hồ nơi này chiếm được quá đại tiện nghi, liền hướng còn lại mấy cái đại yêu bên trong Ứng Yêu bao phủ đi. Kiểm khí kia hàng dài phá vỡ trường kiếm, mang theo hô khiêu chi thanh, nhảy vũ giữa, phút chốc lại tới này Ứng Yêu trước người, này Ứng Yêu thấy vậy, xoay người lại trốn, nhưng trốn chỗ nào qua được kiểm Giao.

Chỉ một cái chớp mắt, kiểm Giao lại đụng vào này Ứng Yêu trên thân, tiếng kêu thảm thiết nhất thời truyền tới, nhưng chỉ một cái chớp mắt lại dừng lại. Làm kiểm kia Giao từ trên người Ứng Yêu rời đi, mọi người gặp lại này Ứng Yêu lúc, nhất thời kinh hãi.

Chỉ thấy này Ứng Yêu đã hiện ra bản thể, nhưng là trên thân huyết nhục cùng Phi Vũ, đã biến thành từng cục miếng thịt cùng tàn lóng, chất đông trên mặt đất, ở đó huyết nhục tàn vũ bên trên, còn có một cái cự đại khung xương.

Bộ xương kia, chính là một cái cự cảm bộ đáng.

Cái này cảnh tượng thê thảm, trực tiếp liền đem không ít người dọa cho xấu.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Như vậy mà thôi

Nhị Thanh thấy vậy, ngừng đầu nhìn chỗ không bên trong Xích Sắc kiểm Giao, giữa chân mày thụ nhãn lạnh lẽ mở ra, tỉ mỉ quan sát một trận, mà xong cùng Đại Bạch truyền âm nói.

Hai người nhìn nhau, nhìn nhau gật đầu, sau đó đều tự thi triển độn thuật.

Bây giờ bọn họ, trải qua mấy năm nay tu hành, ngũ hành đại chui đã tu thành, càng là diễn sinh ra một chút Độn Pháp, tỷ như mượn phong mà trốn, bởi vì phong là Mộc Chúc.

Hai người lắc mình một cái chớp mắt, trực tiếp dung nhập vào gió kia bên trong, tựa như cùng ẩn thân.

Lại xuất hiện lúc, đã ở cách bọn họ gần đây Lang Yêu bên người.

Nhị Thanh chỉ bấm pháp ấn, niệm pháp quyết, pháp lực dừng động đang lúc, một đạo Đại Tiểu Như Ý thuật, đánh vào này Lang Yêu trên thân. Chỉ thấy này Lang Yêu ở pháp thuật này Huyền Quang dưới, trong nhảy mắt hóa thành một đầu chó sói con.

Đại Bạch móc ra bình ngọc, hướng chó sói con bao một cái, liền đem này chó sói con thu nhập trong bình.

Mà lúc này, Nhị Thanh thân hình lại một tránh, đã xuất hiện ở đầu kia Kim Quy Yêu Thân một bên.

Hai người tốc độ rất nhanh, chờ này Quy Yêu phục hồi tinh thần lại, phát hiện phát sinh chuyện gì lúc, Nhị Thanh đã một đạo thuật pháp đánh ở trên người hắn.

Đại Bạch chớp mắt đã tới, lại đem thu nhập này trong bình ngọc, mà lui về sau qua.

Những lão đạo đó, cùng với Lâm Đạo nhưng thấy vậy, không khỏi gãi lên.

Lâm Đạo nhưng càng là hừ một tiếng nói "Thanh Xà Bạch Xà, ngươi nhị xà muốn chết ư?"

Nhị Thanh chẳng qua là cười lạnh, sau đó thân hình lần nữa chớp động, đem này Ứng Yêu cùng Thiềm Yêu Yêu đan từ này bàn tay bên trong nhiếp ra. Thậm chí, hắn còn tại đằng kia Ứng Yêu yêu vũ bên trong tìm tới căn hoàn hảo lông đuôi.

Đổi mặt Nhị Thanh khiêu khích như vậy cử động, Kiểm Các một đám tu sĩ rồi rít tức giận mắng.

Vốn là 5 con đại yêu, bây giờ còn sót lại hai đầu, hơn nữa còn bị Nhị Thanh bọn họ lấy đi, bây giờ chỉ còn lại tứ sắc cự hồ, còn có thanh bạch nhị xà. Tuy nói kiểm kia Các Lão đường, mười vị đã chết đi bốn vị, nhưng cộng thêm Lâm Đạo nhưng, còn dư lại sáu vị.

Này đây, những Kiếm Các đó các tu sĩ, khí thế lại trở lại.

Lúc này, Nhị Thanh đứng lơ lửng giữa không trung, cùng màu tím kia cự hồ tạo thành một cái cơ giác chi thế, cùng Xích Sắc kiếm Giao giằng co.

Thấy Đại Bạch xa xa lui ra, Nhị Thanh lại cười nói "Ta trước đã nói quá, ta cùng với Kiếm Các giữa ân ân oán oán, một ngày nào đó cần thanh tẩy. Chọn ngày không bằng gặp ngày, lại hôm nay đi!"

Lâm Đạo nhưng lạnh lùng nhìn Nhị Thanh, đường "Ngươi cái này nhị xà, giết ta liền sư đệ cùng Lý sư đệ, còn ngại không đủ sao? Coi như ngươi cùng Kiếm Các có gì ân oán, cũng nên rõ ràng đi!"

Nhị Thanh nghe lời nói này, ánh mắt tránh dưới, nhìn về phía Tần Huyền Nhạc.

Quả nhiên, Tần Huyền Nhạc hướng hần nhìn, trong con ngươi mang theo ngạc nhiên, sau đó biến thành mờ mịt.

Trước chúng sư bá lúc trở về, Lý lão đạo không trở về, Tần Huyền Nhạc cũng từng nghĩ qua, nhà mình sư phụ khả năng có chuyện gì trì hoãn, vô pháp kịp thời chạy về. Cũng từng nghĩ qua, có phải hay không Kiếm Các đổi mặt chuyện hôm nay, còn có cái gì hậu thủ, mà sư phụ hần, chính là cái này hậu thủ quan trọng.

Nhưng mà, hần lại chưa từng nghĩ tới, sư phụ hần sẽ chết!

Càng chưa từng nghĩ tới, giết chết Kỳ Sư Phụ người, lại chính là thay đổi Kỳ Lý niệm chí yêu.

Này quen thuộc mặt, giữa chân mây mang theo dựng thẳng vết, này thân ảnh quen thuộc, Thanh Sam tóc đen phi vũ.

"Vị, tại sao?"

Hần đôi môi nhẹ rung, mắt mang mờ mịt, nhìn Nhị Thanh hỏi, "Tại sao phải như vậy?"

Nhị Thanh nhỏ liếc hần một cái, đường "Không có gì tại sao, hần muốn giết ta, ta đem giết ngược, như vậy mà thôi! Ngươi nói Kiếm Các trước mấy vị lão đạo mời ra Trảm Yêu Kiếm, cùng rời đi vì là cái gì? Phải đi Kính Hồ giết ta các loại. Nếu không, bọn họ thì như thế nào lao ra Trấn Yêu Tháp?"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, không khỏi lộ vẻ sâu thẳm mà cười, thân hình nhẹ nhàng lay động.

Yêu Nữ Tử Hình mặt đầy lo âu nhìn hần, mà từ sắc cự hồ chính là âm thầm lắc đầu, sau đó nhìn về phía Lâm Đạo nhưng lúc, trong con ngươi lửa giận cùng hận ý, so với trước kia càng tăng lên.

Lâm Đạo nhưng làm như vậy, đó chính là đoạn nữ nhi của hần cùng Tần Huyền Nhạc chạy trốn ý nghĩ.

Lấy bây giờ Tần Huyền Nhạc trạng thái, thì như thế nào có thể chạy thoát?

Lâm Đạo nhưng nghe vậy, hừ một tiếng nói "Một bên nói vậy nói bậy! Ngươi dám nói, ngươi giết ta Lý sư đệ cùng liên sư đệ,

Không phải là vì hơn trăm năm trước, bọn họ đuổi giết ngươi chuyện mà báo thù?"

Nhị Thanh mắt nhìn Lâm Đạo nhưng, đường "Hơn trăm năm trước, ngươi Lý sư đệ kia cùng liên sư đệ ở ta còn chưa thành yêu trước, liền muốn giết ta, thậm chí vì thế chém chết vô số dã thú Tinh Quái. Khi ta Thành Yêu về sau tới cái này Tây Thục nơi, ngươi Lý sư đệ kia lại mang hần đồ đệ tại nửa đường chặn đánh ta, lại giết vô số Tinh Quái. Coi như ta muốn vì thế báo thù, cũng dễ hiểu đi!"

"Đã là báo thù, cần gì phải nói như thế đường đường chính chính?"

Nhị Thanh nghe vậy, chợt bật cười nói "Lâm Các Chủ, ngươi người Các chủ này làm, thật đúng là xứng chức a! Cũng đến lúc này, vẫn không quên nhờ vào đó giáo dục ngươi các trong đệ tử. Nhưng mà, cái này lại có gì khác nhau đây? Ngươi Kiếm Các đệ tử hành tẩu thiên hạ, trăm yêu trừ ma, chẳng lẽ còn không làm tốt ngược lại bị yêu ma quỷ quái giết ngược chuẩn bị tâm tư? Tiếng người thiện cười cái roi tại lập tức, người bơi giỏi nịch vu thủy. Bọn ngươi trọn đời trăm yêu trừ ma, này chết dưới tay yêu ma, há không phải là chuyện bình thường?"

Lâm Đạo nhưng nghe vậy, hừ một tiếng nói "Sát nhân chính là sát nhân, còn mạnh hơn nói nguy hiểm! Cũng được, hôm nay ngươi đã muốn cùng ta Kiếm Các thanh tẩy, vậy cũng chớ trách ta đưa ngươi đồng thời trấn sát."

Hần vừa nói, chỉ kết kiếm quyết, không chế này Xích Sắc kiếm Giao, hướng Nhị Thanh phác sát đi.

Kiếm kia Giao thật như giao long như vậy, ngẩng đầu gầm thét, sau đó giương nanh múa vuốt, hướng Nhị Thanh nhào tới.

Nhị Thanh rút ra Hắc Côn, Hắc Giáp đến thân thể, hét giận dữ một tiếng, hướng kiếm Giao đầu thường luồng thẳng thọt đi.

Này Trảm Yêu Kiếm tựa hồ là có cái này vạn đạo kiếm quang gia trì, trước vốn có chút sợ hãi Nhị Thanh nó, lúc này lại là chưa từng có từ trước đến nay, uy thế mạnh hơn, hướng này Hắc Côn lại cắn.

Này Hắc Côn từ này Giao miệng thẳng thọt mà vào, mà này Xích Giao lại dọc theo Hắc Côn phác sát mà tới.

Này dù sao không phải là thật Giao Long, là do vạn đạo kiếm quang hội tụ mà thành, bất luận Hắc Côn trở nên bao lớn, này Trảm Yêu Kiếm suất lĩnh những phi kiếm kia, cũng có thể dọc theo này Hắc Côn lao thẳng tới xuống.

Nhị Thanh lạnh rên một tiếng, tiện tay nhẹ rung, lại gặp Hắc Côn lay động, đem ghé vào côn trên thân phi kiếm bắn bay, bắn bay phi kiếm tiếp tục bắn ra hướng còn lại phi kiếm, như thế phản ứng dây chuyền bên dưới, Xích Sắc kiếm Giao trong nháy mắt lại mất đi Giao hình, trực tiếp bị đánh tan.

Sau đó Hắc Côn đột nhiên co rúc lại, sau đó đi về trước nữa quét tới, hướng này Trảm Yêu Kiếm.

Bất luận là ở người bình thường xem ra, hay là ở Nhị Thanh giữa chân mày thụ nhãn bên trong, ai cũng biết này Trảm Yêu Kiếm chính là kiếm này Giao quan trọng. Chẳng qua là ở người bình thường trong mắt, những kiếm quang đó ở Trảm Yêu Kiếm nhuộm đậm bên dưới, đều vì Xích Sắc, nhất thời rất khó phân biệt ra được.

Nhưng ở Nhị Thanh này giữa chân mày thụ nhãn bên trong, tuy nói toàn bộ kiếm Giao đều là Xích Sắc, nhưng chánh thức Trảm Yêu Kiếm, lại là căn bản không chỗ có thể ẩn giấu.

Làm——

Này Trảm Yêu Kiếm bị này Hắc Côn đảo qua, lại gặp Xích Sắc kiếm Giao đầu thường luồng nhất thời nghiêng qua một bên, Trảm Yêu Kiếm bay thẳng đi ra ngoài, vừa mới hội tụ lên kiếm Giao, lần nữa sụp đổ.

Lâm Đạo nhưng thấy vậy, ánh mắt thoáng qua vẻ kinh dị, sau đó chỉ kết kiếm quyết, không chế này Trảm Yêu Kiếm phi độn không trung, ở không trung dẫn Vạn Kiếm cộng hưởng, lần nữa hội tụ thành một cái Xích Sắc kiếm Giao.

Sau đó, Xích Sắc kiếm Giao gầm thét một tiếng, hướng màu tím kia cự hồ mau chóng vút đi.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Sinh Tử Bất Khí

Lâm Đạo nhưng tựa hồ là muốn quả hồng thiêu mềm mại bóp, này đây lại không để ý tới nữa Nhị Thanh, mà chính là không chế Xích Sắc kiếm Giao, hướng màu tím kia cự hồ lao thẳng tới.

Từ sắc cự hồ mới vừa rồi dò xét dưới này Xích Sắc kiếm Giao uy lực về sau, liền biết cái này Xích Sắc kiếm Giao uy lực quả thật vượt qua nàng tưởng tượng, vì vậy nàng liền cho nữ nhi nàng truyền âm nói "Hải tử, một hồi mẹ gọi người đi, người liền dẫn này tiểu tử ngốc bỏ chạy! Nghe lời, mẹ hội không việc gì!"

Yêu Nữ Tử Hình lắc đầu, cũng là không chịu đi.

Nàng biết, đã biết vừa đi, khẳng định lại sắp thành vì nữ cô nhi.

Cự hồ cắn răng nói "Người nhà đầu này, rất hiểu chuyện, người nếu không đi, mẹ đến lúc đó sao trốn?"

Từ Hình nhìn cự hồ, chẳng qua là rơi lệ. Tuy nhiên lời nói như vậy, nhưng nàng biết, mẹ nàng kỳ thực đã ôm lòng liều chết, cũng phải cấp bọn họ sáng tạo chạy trốn thời cơ.

Nếu nàng cũng trốn, ai tới ngăn trở những thứ kia 'Truy binh' ?

Cự hồ ngẩng đầu nhìn trời, lạnh rên một tiếng, toàn thân Yêu Lực gồ lên, sáu cái Hồ Vĩ khua tay, trên bầu trời Yêu Vân cuộn cuộn, trên mặt đất Yêu Phong tịch tịch, nhất thời cát bay đá chạy, trời đất mù mịt.

Vốn là mấy cái đại yêu gắt gao, bị bắt bị bắt, trên bầu trời Yêu Vân, đã tiêu tan không ít, nhưng hiện tại xem ra, này Yêu Vân uy thế, so với trước, chỉ có hơn chứ không kém.

Có thể thấy Hồ yêu tu vi, so với trước kia này 5 con đại yêu đều phải sâu nhiều.

Này cự hồ ngẩng đầu gầm thét, Hồ Vĩ vũ động, nhất thời thanh thế to lớn, Thanh Sơn băng liệt, Cự Mộc tung tóe, ngôi vụn gạch đá tạo thành dòng lũ, hướng không trung Xích Sắc kiếm Giao bao phủ đi.

Như thế yêu khí, không ít người cũng âm thầm kinh hãi.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới, hồ yêu ka liêu mạng lên đến, uy thế tự nhiên như thế cường đại. Tuy không phải có Trảm Yêu Kiếm trấn áp, Lâm Đạo đúng vậy không phải là năng địch thủ, càng không nói đến những người khác.

Này Xích Sắc kiếm Giao thấy vậy, cũng gầm thét một tiếng, hướng này hồng cút đánh tới.

Nhưng mà, này Xích Giao xông về này ngôi vụn gạch đá hồng lưu bên trong lúc, nhưng là thế như chẻ tre.

Này gạch đá ngôi vụn mặc dù có Yêu Khí kiện hàng, nhưng lại làm sao có thể cùng này vạn đạo phi kiếm chống lại!

Chỉ trong nháy mắt, này Vạn Kiếm dòng lũ lại tách ra những thứ kia ngôi vụn cát đá, cũng đem vạn thành phần vụn, sau đó mang theo không ai sánh bằng uy thế, hướng màu tím kia cự hồ bao phủ đi.

Cự hồ ngẩng đầu gầm thét, sáu cái Hồ Vĩ mang theo lóe lên lôi quang, một lần nữa hướng Vạn Kiếm dòng lũ đánh tới. Không trung cuộn cuộn Yêu Vân bên trong, lôi quang lấp lóe, sau đó bị năng dẫn dắt đi xuống.

Rầm rầm trong tiếng, vô số điện xà đánh vào này vạn đạo phi kiếm dòng lũ bên trong.

Lôi quang có thể đạt được chỗ, từng mảnh Giao Lân từ không trung rơi xuống, đó là bị lôi điện đánh trúng phi kiếm.

Xích Giao bị một kích này, lại lần nữa trốn vào không trung, mặt đất phi kiếm rung động, đợi này lôi quang sau khi biến mất, lại phát ra kiếm mang, trốn vào không trung, cùng này Xích Sắc kiếm Giao hòa hợp.

Xích Sắc kiếm Giao vũ động thân thể, cư cao lâm hạ mắt nhìn xuống bọn họ.

Mà này cự hồ Hồ Vĩ, cũng lần nữa bị thương nặng, có một cái đã không giờ nổi.

"Đi!"

Lúc này, cự hồ đột nhiên cho nữ nhi năng cùng Tần Huyền Nhạc truyền âm nói.

Nhưng mà tiếc nuối là, nữ nhi năng cùng Tần Huyền Nhạc hai người, cũng không có bất kỳ động tác gì.

Cự hồ thấy vậy, hét giận dữ một tiếng, một cái Hồ Vĩ đưa ra, cuộn lên Tần Huyền Nhạc cùng Tử Hình, đưa bọn họ xa xa hất ra, phương hướng chính là Đại Bạch vị trí phương hướng.

Cùng bọn chúng đồng thời, còn có một khối ngọc giản.

Sau đó, năng toàn thân, bốc lên Tử Sắc Hóa Diễm, này Yêu Khí giống như nhiên liệu, rồi rít dung nhập vào ngọn lửa màu tím kia trong đó, giống như chất dinh dưỡng như vậy, ngọn lửa màu tím kia càng ngày càng lớn.

Hồ yêu trên thân Tử Hòa, cũng không biết là loại nào hỏa diễm. Chỉ thấy đem lan tràn ra, núi đá ở nơi này Tử Hòa dưới đều bị hòa tan, ngôi vụn cùng gạch đá trực tiếp hóa làm khói xanh, hư không ở tại thiêu đốt dưới, tán phát ra đạo đạo rung động, phảng phất liên hư không đều phải bị ngọn lửa này đốt thủng.

Sau đó, không đợi này Xích Sắc kiếm Giao đi xuống, tử sắc cự hồ đã phóng người lên, năm viên tử sắc Hỏa Cầu hướng Xích Giao vấy qua. Này Xích Sắc kiếm Giao hướng hỏa cầu kia xông thẳng mà xuống, trong nháy mắt liền đem năm viên Hỏa Cầu giao thành tử sắc pháo hoa,

Sau đó hướng này Tử hồ xông thẳng tới.

Tử hồ hừ lạnh, hồ mắt mang theo lệ sắc, đánh ra hồ trào.

Đương đương đương ——

Hồ trào cùng phi kiếm đụng nhau, tiếng leng keng không ngừng, tia lửa văng khắp nơi.

Không ít phi kiếm nhiễm phải ngọn lửa màu tím kia, bị ngọn lửa màu tím kia đốt một cái, có chút trực tiếp liền mất đi Linh Uẩn, từ trong khoảng không rớt xuống, biến thành phế kiếm.

Lâm Đạo nhưng thấy vậy, lạnh rên một tiếng, khổng chế Xích Sắc kiếm Giao, hướng Tử Hình cùng Tần Huyền Nhạc thẳng tịch đi. Cũng không biết hẳn là nghĩ đến cái công đem tất cứu, hay là muốn ép điên Tử hồ.

Này Từ hồ thấy vậy, quả nhiên khản trương, giọng cảm hận gằn thét, Từ Trảo búng một cái, hừ không bước ra mấy cái đóa rung động, hướng kiếm kia Giao lắc mình đuổi theo, đồng thời quăng ra vô số Lôi Mang điện quang, hướng kiếm Giao đánh tới.

Đại Bạch đưa tay đem ngọc giản kia nhiếp cảm tới, sau đó nhận lấy Tần Huyền Nhạc cùng Từ Hinh, một tay một cái xách. Gặp tình huống như vậy, nàng cũng chỉ đành xách hai người, hướng Lâm Đạo nhưng chui thân thể đi.

Nếu không trốn thoát kiếm Giao truy kích, vậy liền bắt giặc phải bắt vua trước.

Đại Bạch ý tưởng rất tốt, nhưng mà, Đại Bạch nhưng là không biết, cái này chính Lâm Đạo nhưng mong muốn.

Gặp Từ Hinh cùng Tần Huyền Nhạc không có thể chạy mất, Lâm Đạo nhưng không chế kiếm Giao, lóe rờ, hướng Đại Bạch đuổi nhanh mà tới. Đại Bạch xuất hiện ở Lâm Đạo mặc dù một bên, đem Tần Huyền Nhạc cùng Từ Hinh phân biệt hướng hai bên ném ra, sau đó rút ra trường kiếm, hướng Lâm Đạo nhưng ngay đầu bổ tới.

Lâm Đạo nhưng hừ lạnh, chỉ kết kiếm quyết, thân hình về phía sau đảo vút đi, Đại Bạch trường kiếm, dọc theo trước mặt hấn chém xuống, nhưng là kiếm khí kia nhưng là vẫn hướng Lâm Đạo nhưng chém tới.

Lâm Đạo nhưng hừ lạnh, trong tay chẳng biết lúc nào lại xuất hiện một thanh phi kiếm, ngăn trở Đại Bạch kiếm quang.

Nhưng vào lúc này, này Từ hồ đã tìm đến, lần nữa cùng này Xích Sắc kiếm Giao đụng tại một cái.

Kết quả này Xích Giao bị đụng một cái, trực tiếp chia ra làm ba, trung gian Trảm Yêu Kiếm hướng Đại Bạch thẳng bắn đi, lưỡng đạo kiếm chảy phân biệt hướng Tần Huyền Nhạc cùng Từ Hinh hai người phóng tới.

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này lúc, tất cả sửng sờ, bởi vì Lâm Đạo nhưng thậm chí ngay cả Tần Huyền Nhạc cũng giết.

Tuy nói Tần Huyền Nhạc trước này lần ngôn luận là có chút đối với Tổ Sư bất kính, nhưng cũng tội không đáng chết đi!

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, cũng có chút ngạc nhiên, sau đó nhưng lại thư thái, thậm chí có một tia giải thoát cảm giác, chủ động nhắm lại hai con mắt, giang hai cánh tay, thần giác khẽ nhếch, chờ đợi tử vong đến.

"Sur phụ, đồ nhi đến bồi ngươi!" Hấn trong lòng cười nói.

Giờ khắc này, Tần Huyền Nhạc trong lòng là cực kỳ bình tĩnh.

Hấn có thể cảm giác được kinh phong kia cạo trên mặt lấm liệt, mang theo sợi tóc tay áo phàn phật.

Nhưng mà, làm cho tất cả mọi người cũng không ngờ tới là, này Yêu Nữ Từ Hinh lúc này lại đột nhiên lắc mình xuất hiện ở Tần Huyền Nhạc trước người, đối mặt Tần Huyền Nhạc, cồng lấy sau lưng kiếm kia chảy, giang hai cánh tay.

Nàng nhìn Tần Huyền Nhạc, mặt roi lệ châu, thần giác lộ vẻ cười, "Sur huynh, thứ cho ta không thể lại cùng ngươi, ta đi trước một bước, ngươi phải thật tốt sống tiếp! Chỉ nguyện kiếp sau, chúng ta còn có thể lại quen biết!"

Vốn là nhắm mắt chờ chết Tần Huyền Nhạc nghe nói như vậy, đột nhiên mở ra hai con mắt, đứng dịp thấy Yêu Nữ Từ Hinh mặt mỉm cười nhìn hấn, giang hai cánh tay, che ở trước người hấn.

"Không, không muốn..."

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Đại sơn áp đỉnh

Hỏi thế gian tình là gì? Trục khiếu người thế nguyên sống chết.

Tần Huyền Nhạc mặc dù có lòng muốn muốn thay nàng nhận lấy cái chết, nhưng lúc này đã lúc này đã trễ.

Hắn vừa mới kêu ra miệng, này gào thét kiếm chảy, đã tới Tử Hình sau lưng.

Nhưng mà, ngay tại hắn cho là mình có thể phải mất đi nàng lúc, lại nghe 'Ầm' một tiếng, một mảnh cự đại từ sắc bóng dáng, ngăn ở này Yêu Nữ Tử Hình sau lưng.

Kiểm kia Giao trực tiếp đụng vào bóng tím kia phía trên, phát ra 'Phốc phốc' âm thanh.

Thấy tràng diện này, Tần Huyền Nhạc hai con mắt tròn tròn, sau đó đưa tay ôm Tử Hình, tránh lui người ra.

Lui ra đến, mới biết bóng tím kia, là một cái Hồ Vĩ.

Lúc này, này Hồ Vĩ phía trên, chính đóng từng chuỗi phi kiếm, từ Hồ Vĩ phía dưới, một mực đi lên dọc theo. Cùng lúc đó, một nửa kia phi kiếm, cũng hướng căn Hồ Vĩ chém tới.

Về phần chuỗi này chém về phía Đại Bạch Trảm Yêu Kiếm, lúc này chính xích mạng đại tác phẩm, rất nhiều lên mặt bạch đi trút giận một chút cảm giác. Nhưng mà, sau một khắc, Nhị Thanh chỉ kết pháp quyết, thân hình thoát một cái, trực tiếp cùng Đại Bạch mức độ thân thể, xuất hiện ở đây Trảm Yêu Kiếm trước người.

Một vết bóng đen gào thét, trực tiếp nện ở Trảm Yêu Kiếm trên thân, đưa nó đập lật bay ra ngoài.

Này Trảm Yêu Kiếm cùng Lâm Đạo nhưng tâm thần tương thông, Trảm Yêu Kiếm chịu này nhất kích, Lâm Đạo nhưng cũng không khỏi rên lên một tiếng, phun ra một cái lão huyết.

Nhị Thanh thấy vậy, thân hình lại chợt lóe, hướng Lâm Đạo nhưng nhất cơn quét tới.

Côn phong gào thét, Lâm Đạo nhưng không dám khinh thường, thân hình ngửa về sau, Hắc Côn từ trên mặt hắn quét qua, chà xát được hắn tóc trắng phi vũ, da mặt tê dại.

Lâm Đạo nhưng thấy vậy, dưới chân nhất động, thân hình tron nhẵn lui ra, sau đó trốn vào không trung, không chế Trảm Yêu Kiếm, lần nữa đem những phi kiếm kia kiếm chảy gọi trở về đến, tạo thành Xích Sắc kiếm Giao.

Xích Sắc kiếm Giao lại lần nữa ngang trời, Lâm Đạo nhưng lại ở đó Xích Sắc kiếm Giao phía dưới đứng lơ lửng giữa không trung.

Từ sắc cự hồ sáu cái đuôi lại thương tổn một cái, chính rũ trên đất, lúc này chính ngừng đầu gầm thét.

Có thể nhìn ra được, con hồ yêu này thực lực, mạnh hơn còn lại mấy cái đại yêu rất nhiều.

Kiểm Các còn sót lại sáu vị lão đạo thấy vậy, lại giao phó những đệ tử kia canh kỹ Tàng Điện Các, sau đó rời rít bay lên trời, hướng không trung Đại Bạch đánh tới.

Bây giờ, tại chỗ chỉ còn lại thanh bạch nhị xà cùng Tử hồ, lại Xem ra, thanh bạch nhị xà cũng dự định tham gia chuyện này, như vậy, liền không cần muốn khách khí với bọn họ.

Trên thực tế, trước mọi người đi trước này Kính Hồ lúc, da mặt này cũng đã xé rách.

So sánh Thanh Xà, bọn họ phản lại cảm thấy Bạch Xà dễ khi dễ một chút. Hơn nữa, chỉ cần cái này Bạch Xà vừa đụng đến phiền toái, này Thanh Xà nhất định không có cách nào an tâm qua cùng này Tử hồ liên thủ.

Quả nhiên, giống như này năm vị lão đạo suy nghĩ như vậy, khi bọn hắn vây quanh Bạch Xà lúc, chỉ thấy Bạch Xà thân ảnh chợt lóe, nàng vị trí hiện thời, đã biến thành Thanh Xà.

Nhị Thanh không nói hai lời, trong tay Hắc Côn trong nháy mắt dài ra, hướng chung quanh càn quét đi ra ngoài.

Côn phong gào thét, thể dường như sét đánh.

Một vị trong đó lão đạo thấy vậy, hét lớn một tiếng, chỉ kết kiếm quyết, pháp lực dừng động, sử dụng phi kiếm hóa làm kiếm quang vạn đạo, hướng này Hắc Côn đánh tới, ngăn trở Hắc Côn tiến lên thế đầu.

Khác bốn vị lão đạo thân hình phiêu thoá, phối hợp ấn ý sử dụng phi kiếm, chuẩn bị lần nữa bố trận.

Bị Nhị Thanh mức độ đổi vị trí, xuất hiện ở Nhị Thanh trước vị trí chỗ Đại Bạch thấy vậy, thân hình thoát một cái, lại cũng cảm kiếm hướng một vị trong đó lão đạo bổ tới.

Nàng mặc dù không biết như thế nào phân hóa kiếm quang, cũng không biết như thế nào đem kiếm bốc hơi vì sợi tơ công địch, nhưng là đem pháp lực ngưng tụ vào trên thân kiếm, trực tiếp chém ra, nhưng là không vấn đề chút nào.

Kia kiếm quang giống như một dải lụa ngang trời, để cho người không dám anh kỳ phong mang.

Nhưng mà, mấy vị kia lão đạo tựa hồ mình bạch Đại Bạch sẽ làm như vậy tựa như, Đại Bạch kiếm quang có thể đạt được chỗ vị kia lão đạo Tế Kiếm chào đón, mà đổi thành ba vị làm theo trực tiếp bày Tam Tài Kiếm Trận.

Cái này tựa hồ giống như là đã thương lượng xong tựa như, Kiếm Trận trong nháy mắt tạo thành.

Nhị Thanh vốn tưởng rằng cái này Tam Tài Kiếm Trận, chính là phổ thông lấy ba người trận pháp, trong một người đang lúc, hai người hai bên, một tiền Nhị Hậu, lấy điệp gia tựa như công kích vì phương thức tấn công.

Nhưng rất nhanh,

Hắn lại phát hiện, ba người này công kích, không hề chỉ là kiếm quang số lượng gia tăng đơn giản như vậy, mà chính là liên chiêu thức uy lực, pháp lực cũng có thể điệp gia. Vốn là hắn thấy, đối với hắn không uy hiếp gì kiếm quang, trong lúc bất chợt để cho hắn hiểu được ứng đối có chút cố hết sức đứng lên.

Mà không có Nhị Thanh ở một bên bó tay, Lâm Đạo nhưng không chế này vạn đạo kiếm chảy tạo thành Xích Sắc kiếm Giao cùng Tử hồ đánh nhau, rất nhanh thì đem này Tử hồ cho áp chế xuống.

Cũng may này Hồ yêu tu vi cũng là không như bình thường, nhất thời ngược lại cũng có thể ngăn cản được.

Này Hồ Vĩ vũ động đang lúc, thanh thế to lớn, Thanh Sơn Băng Diệt, Địa Hòa phun trào, này Địa Hòa tạo thành cột lửa xông về kiếm Giao. Trên bầu trời duyên vân cuộn cuộn, điện đi Long Xà, đường tia chớp Phách Đả xuống.

Có thể thấy hồ yêu kia yêu thuật, cũng là tương đối.

Này Xích Sắc kiếm Giao bị này Địa Hòa vừa xông, lại bị này lôi quang một chực, vô số phi kiếm từ kiếm kia chảy trong đó rừng, mất đi Linh Uẩn, hóa thành sắt vụn. Nhưng mặc dù như thế, lại như cũ vẫn có vô số phi kiếm ở đó Trảm Yêu Kiếm địa dẫn bên dưới, hướng màu tím kia cự hồ phóng tới.

Từ sắc cự hồ lạnh rên một tiếng, Bốn đầu Hồ Vĩ mang theo cuộn cuộn Yêu Lực, hướng kiếm Giao phóng tới.

Ầm ầm ầm..

Kiếm Giao cùng Hồ Vĩ đụng nhau, tuôn ra đoàn đoàn Huyền Quang, khí lăng lộn đang lúc, vô số phi kiếm nhất thời tán lạc một đoàn. nhưng là đoàn kia phi kiếm nhưng lại chia làm ba đạo, một đạo lấy Trảm Yêu Kiếm cầm đầu, hướng màu tím kia cự hồ phóng tới. Khác lưỡng đạo, nhưng là phân biệt hướng Tàn Huyền Nhạc cùng này Yêu Nữ này hình phóng tới.

Thấy tình huống này, này Tử hồ không khỏi hét giận dữ đường "Lâm Đạo nhưng, ngươi hèn hạ vô sỉ!"

Tuy nhiên trong lòng tức giận dỗi dằn, nhưng Tử hồ lại không thể không đưa ra một cái Hồ Vĩ, bảo vệ Tàn Huyền Nhạc cùng nữ nhi nàng, cũng đưa bọn họ cuốn hộ đến phía sau mình.

Tàn Huyền Nhạc thấy vậy, nhất thời có chút mờ mịt không thích, sau đó tự giễu cười lên.

Nhớ hắn cả đời trảm yêu trừ ma vô số, có thể quay đầu lại, lại biến thành chính mình tôn kính nhất Các Chủ muốn giết hắn, mà cứu hắn, lại là một cái yêu!

Nhìn thêm chút nữa nữ nhân bên cạnh, trong lòng cười khổ nồng hơn, cả đời Trừ Yêu vô số, quay đầu lại lại thích yêu cùng người nữ nhi!

Nhưng mà, Lâm Đạo nhưng cũng sẽ không một câu "Hèn hạ vô sỉ ". Sẽ gặp sinh lòng giao động người.

Hắn điều khiển kiếm Giao, một lần nữa hướng Tử hồ mở ra tiến công.

Nhưng mà, lúc đó lúc, quyền kia bị Yêu Vân che đầy mà bất tỉnh bầu trời tối, trở nên càng tối mờ, cũng không thiếu đá vụn từ không trung rơi xuống.

Không ít người cảm giác có chút kỳ quái, ngẩng đầu nhìn trời, kết quả nhìn một cái, lại mất lộ ra ngạc nhiên.

Chỉ thấy giữa bầu trời kia, chẳng biết lúc nào, đột nhiên nhẹ nhàng một ngọn núi, đỉnh ngọn núi kia, chính mang theo hô khiếu chi thanh, trực áp xuống.

Thấy này trực áp mà hạ sơn đỉnh, không ít đệ tử không khỏi mất lộ ra kinh hoàng.

Cũng còn khá, rất nhanh, rất nhiều người lại thở phào, bởi vì đỉnh ngọn núi kia, là hướng mấy vị kia cùng thanh bạch nhị xà đấu pháp các lão đạo ép qua.

Nhưng thoáng qua, lại có người la lên "Các sư đệ muội, lên trận, giúp các sư thúc bá giúp một tay!"

Ở này lớn tuổi đệ tử dưới sự nhắc nhở, chúng Kiếm Các đệ tử rồi rít té khỏi phi kiếm, sau đó phi kiếm này kiếm quang ngưng tụ, giống như tinh quang một dạng hướng ngọn núi kia đánh tới.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Nhất thiết đã chậm

Duyên vân cuộn cuộn, điện đi Long Xà.

Yêu Khí cuộn cuộn ngút trời, kiếm khí điệu điệu ngang trời.

Duyên vân dưới, một ngọn núi gào thét từ trên trời hạ xuống, cây cỏ núi đá bay tán loạn.

Phía dưới, vốn là nhân gian bay miếu Tiên Cảnh, bây giờ cũng đã thành nơi mảnh phế tích.

Ở đó vài tòa còn sót lại trong ngọn núi, còn có một đỉnh hơi hoàn hảo. Nơi đó, chính là Kiếm Các Tầng Điện Các. Chúng còn sót lại Kiếm Các đệ tử, vây quanh Tầng Điện Các, bày Chư Thiên Tinh Đầu Kiếm Trận.

Gặp ngọn núi kia hướng mấy vị kia lão đạo đánh tới, lại mờ ra Kiếm Trận, nhất thời Kiếm Khí Trùng Tiêu, Hóa Kiếm ánh sáng vì ngôi sao ánh sáng, hướng từ trên trời hạ xuống đại sơn đánh tới.

Vốn là cùng Nhị Thanh đấu pháp mấy vị lão đạo gặp ngọn núi kia đè xuống, lại thấy này 'Tinh mang' bắt nguồn từ Tầng Điện Các, vì vậy rồi rít rít kiếm hướng bốn phía chui đi, thoát đi sơn phong trấn áp.

Nhị Thanh thấy vậy, nhìn Đại Bạch liếc một chút, chỉ kết pháp quyết, đem ngọn núi lớn kia hướng này Tầng Điện Các phương vị dời đi. Cùng vậy từ Tầng Điện Các phương hướng bay tới 'Tinh quang' đụng nhau.

Mấy vị kia lão đạo thấy vậy, hét giận dữ một tiếng, rồi rít hướng ngọn núi kia bỏ ra mấy cái đạo kiếm quang.

Sau đó rồi rít hướng Nhị Thanh chửi mắng "Bỉ ôi!"

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, truyền âm nói "Sư đệ vì sao..."

Sơn là Đại Bạch dời đến, nhưng là đem dời hướng Tầng Điện Các phương hướng, nhưng là Nhị Thanh.

Nhị Thanh mỉm cười truyền âm "Không dời về phía bên kia, mấy cái này lão tạp mao làm sao chịu xuất lực?"

Hắn vừa nói, chỉ phía dưới sơn phong, tiếp tục truyền âm nói "Người nhìn một chút Phương Sơn đầu, Kiếm Các những nhà kia đã sớm hóa thành phế tích, cũng là lại đập hai cái, bọn họ cũng không thấy thương tiếc. Thế nhưng Tầng Điện Các nhưng lại như là nay Kiếm Các còn sống bảo địa, tầm quan trọng không cần nói cũng biết. Cho dù không nói này Tầng Điện Các tầm quan trọng, đã nói những hạng đó ở Tầng Điện Các đệ tử, bọn họ cũng không thể không quan."

Quả nhiên, làm ngọn núi lớn kia ép hướng Tầng Điện Các lúc, mấy vị kia lão đạo cũng không thể không sử xuất hồn thân hiểu biết lực, đem ngọn núi lớn kia cho chém nát.

Đại Bạch thần giác động động, nhẹ vẫn là trong tối hỏi thăm "Nhưng dù cho như thế, ta vẫn cảm thấy có chút không chỗ nói, luôn cảm thấy làm như vậy, cùng kiếm kia các chi chủ không khác!"

Nhị Thanh cười nói "Sư tỷ buông lỏng tinh thần, ta chỉ là dọa một chút bọn họ mà thôi! Tuy nói Kiếm Các đệ tử hành tẩu thiên hạ, giết vô tội yêu ma quỷ quái nhất định không ít, thật là muốn đưa bọn họ giết sạch, đó chính là diệt nhân đạo thống, loại này Đại Nhân Quả, ta đợi tự là không thể dính, tốt nhất chính là thay đổi Kỳ Lý niệm."

Kiếm kia các chi chủ từng nói qua, Kiếm Các truyền thừa được từ Thái Thanh, bất luận thật giả, hắn dám như vậy trắng trợn nói ra, nhất định có dựa vào, Nhị Thanh tự nhiên không có thể làm cho mình cuốn vào loại này nhân quả bên trong.

Tuy nói tu đạo không hỏi nhân quả, nhưng đắc tội đại thần, đó là tuyệt đối sẽ không có chỗ tốt.

Ngừng lại, Nhị Thanh lại cho Đại Bạch truyền âm nói "Sư tỷ, người lại dời ngọn núi tới!"

Hắn một bên truyền âm một bên chỉ kết pháp quyết, sau đó lại gặp pháp lực cuộn cuộn bên trong, cuồng phong bao phủ, những thứ kia vỡ vụn núi đá tại

cuồng phong bao phủ dưới, cuốn thành một dòng lũ lớn, hướng Tầng Điện Các phóng tới.

Tại Tầng Điện Các chung quanh bố trận Kiếm Các các đệ tử đối mặt này hồng lưu, chợt cảm thấy áp lực tăng lên gấp bội.

Mấy vị lão đạo thấy vậy, trong đó vị kia Tô lão đường cắn răng, chỉ kết kiếm quyết, một đạo kiếm quang hướng này hồng lưu chém thẳng tới, kiếm quang cùng hồng lưu đụng nhau, hồng lưu tán lạc, kiếm quang vỡ nát, khí lăng lộn bao phủ bốn phía, nhất thời cát đá bay tán loạn, bụi mù mênh mông.

Sẽ ở đó núi đá hồng lưu vỡ nát, bụi mù đầy trời chỉ Thời, Không bên trong mấy cái tia chớp hạ xuống, hướng mấy vị kia lão đạo chém thẳng tới. Đứng mũi chịu sào, chính là này Tô lão đường.

Này lôi quang tới nhanh, Tô lão đường bị này bụi mù mông mẫm, nhất thời bị lôi đắc toàn thân tê dại.

Mà chính là cái này tê dại trong nháy mắt, một cái Hắc Mang chính hướng hắc lồng ngực nhanh bắn đi.

Làm——

Một đạo phi kiếm ngăn trở đánh úp về phía Tô lão vệt đen, đụng vào Tô lão Đạo Thân bên trên, đem Tô lão đường đụng học máu bay ngược mà ra, quảng hướng này Tầng Điện Các, đem các chống đỡ cái lỗ thủng, rơi xuống trong đó.

Hắc Mang bị phi kiếm vừa đỡ, cuốn ngược mà bay, Nhị Thanh tiện tay đem gọi trở về đi.

Nguyên lai, đó là Nhị Thanh hướng Tô lão đường hất ra Hắc Côn.

Nhị Thanh nhìn về phía này cứu Tô lão đường lão đạo, tuy nhiên bụi mù che đầy, nhưng Nhị Thanh vẫn là rõ ràng phát sinh chuyện gì. Lão đạo kia nhẹ rên một tiếng, liếc về Nhị Thanh liếc một chút.

Nhị Thanh nhưng là không để bụng, thần giác khẽ nhếch, bởi vì, lại một ngọn núi bay tới.

Những thứ này sơn phong đều là Kiếm Các chung quanh sơn phong, cũng không Sơn Thần trấn thủ.

Này đây, Đại Bạch rất dễ dàng lại làm phép đem dời qua.

Một ngọn núi mới vừa bị những lão đạo đó cùng Kiếm Các chúng đệ tử liên thủ vỡ nát, bây giờ lại một ngọn núi đè xuống, trên trời như cũ sấm sét vang dội, điện quang phân tranh rơi.

Trong lúc nhất thời, những lão đạo đó cùng Kiếm Các đệ tử, nhất thời luống cuống tay chân.

Bên kia cùng tử sắc cự hồ đầu pháp Lâm Đạo nhưng thấy tình hình này, tâm lý âm thầm cuống cuống. Hắn cho là Nhị Thanh cùng Đại Bạch là muốn diệt hắc Kiếm Các Đạo thống, trong lúc nhất thời lại có chút gấp đứng lên.

Hắn cái này quỳnh lên, liền trực tiếp phun tốt mấy búng máu. Dĩ nhiên, đây không phải là gấp đến độ học máu, mà chính là hắn đem tâm huyết của mình ép ra ngoài, nuôi cho kiếm Giao, đề bạt kiếm Giao uy lực đầy nhĩ.

Đây là một loại lấy sinh mệnh lực, hoặc có lẽ là lấy thọ mệnh làm giá chiến lực đề bạt phương thức, hiệu quả nổi bật, vô luận là dạng gì tu sĩ, cũng sẽ một lượng tay như vậy ẩn giấu tuyệt hoạt.

Kiếm kia Giao lấy được cái này mấy hớp Tâm Đầu Huyết, uy lực nhất thời tăng lên gấp bội, hướng cự hồ nhào tới.

Kiếm Giao Xích mạng ngang trời, như Xích Sắc Thần Long ở không trung nhảy vũ.

Từ sắc cự hồ thấy vậy, biết Lâm Đạo nhưng chuẩn bị liều mạng, vì vậy nàng cắn răng một cái, trên thân còn sống Yêu Khí cũng bị đốt, đốt thành Từ Sắc Hỏa Diễm, hóa thành một cái cự hồ, hướng kiếm Giao nhào tới.

Giao cùng hồ tại đụng độ trên không, kiếm khí cùng hỏa diễm giao phong.

Tuy nói này tạo thành từ sắc Hỏa Hồ hỏa diễm khác với thường Hỏa, nhưng là ở vạn đạo kiếm khí bao phủ bên dưới... Tuy nhiên bị ngọn lửa kia cháy sạch rơi xuống không ít phi kiếm, thế nhưng kiếm Giao, đúng là vẫn còn phá vỡ này Hóa Hồ, hướng Hỏa Hồ hậu phương Từ Hồ yêu thể lao thẳng tới.

Hồ yêu đúng là vẫn còn hao hết pháp lực, khó mà chống cự.

Hồ yêu nữ nhi Từ Hinh thấy vậy, hoảng sợ gào thét, "Phụ thân, không được!"

Nàng một bên kêu, vừa lắc mình đi tới Từ hồ trước người, chuẩn bị lấy thân thể qua ngăn cản kiếm kia Giao.

Không trung Lâm Đạo nhưng thấy vậy, khẽ cắn răng, hai con mắt tuy có ướt át, thế nhưng Xích Sắc kiếm Giao bỏ nhào xuống thể đầu, nhưng là không có chút nào dừng lại.

Từ Hinh nhìn Lâm Đạo nhưng, giang hai cánh tay, lấy nhỏ yếu khu, qua ngăn cản kiếm kia Giao.

"Phụ thân, ta không hận ngươi, thật không hận! Chỉ cầu ngươi bỏ qua cho mẹ ta..."

Nhưng là sau một khắc, Từ Hinh lại bay rút ra ngoài, này Từ hồ đã hóa thành hình người, xách nàng sau cổ, đưa nàng ném về Tần Huyền Nhạc, la lên "Tiểu tử, mau mang nàng rời đi!"

Làm kiểm kìa Giao tới gần lúc, nàng hồi mâu mắt nhìn nữ nhi, lẩm bầm nói "Nữ nhi, mẫu thân có lỗi với ngươi, đem ngươi tự đứng dính lú vào..."

Nàng không có la to, chẳng qua là ở thời khắc tối hậu, lăn xuống hồi hận nước mắt, nàng hận cái đồ vô tình nam nhân, cũng hồi hận đem nữ nhi liên lụy đến vòng xoáy này bên trong đi.

Chẳng qua là, hết thấy đều muộn!

Vì vậy cục, hơn trăm năm trước nàng liền bày.

"Không..."

Từ Hinh thân tay, kêu to, tro mắt nhìn mình mẫu thân bị vô số kiếm khí tách rời.

Nếu như thích (Nhị Thanh), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140 : Yêu dị biến hóa

Người đăng: Znonz

Rầm rầm rầm . .

Vô số kiếm khí huyền quang đánh vào phía trên ngọn núi kia, sơn phong rung động, cuối cùng không chịu nổi kỳ lực, tùy theo băng diệt, đá vụn cỏ cây tùy theo tán mất, bụi mù nổi lên bốn phía.

Nhị Thanh đang chuẩn bị lại lần nữa thi pháp, đem những này cỏ cây đá rơi cuốn thành dòng lũ, cho Kiếm Các các tu sĩ lại cho một đợt lúc, liền nghe được Đại Bạch truyền âm

Nhị Thanh ngạc nhiên quay người lúc, chỉ thấy kia màu đỏ kiếm giao đã mặc qua kia hồ yêu thân thể, sau đó hồ yêu lại từ thân người biến thành yêu thể, chỉ một cái chớp mắt, kia yêu thể tại vạn đạo ánh kiếm cạo rửa dưới, trực tiếp hóa thành một đồng thịt nát, chỉ còn lại một cái máu me đầm đìa khung xương.

Chỉ có một viên tử sắc yêu đan, hướng phía kia hồ nữ từ hình bay đi, không có vào trong miệng của nàng.

Mà lúc này, vô số kiếm hoá khí là sợi tơ, hướng phía những cái kia đá vụn cỏ cây giảo đi, đem những cái kia giảo là vỡ nát về sau, cuốn lên cương phong, đem những này cát đá quyền phật ra ngoài.

Bất quá Nhị Thanh đối với cái này cũng không có cái khác dư thừa động tác, hẳn với Đại Bạch, lúc này đều đang nhìn kia tự tay giết chết mình đã từng thể từ lâm đạo nhưng.

Gia hóa này, thực có can đảm hạ này ngoan thù a!

Mà với Nhị Thanh bọn hắn đồng dạng, còn có Kiếm Các một đám tu sĩ.

Bọn hắn vốn cho rằng, bọn hắn Các chủ mặc dù lời nói được hung ác, nhưng nhiều nhất, cũng chính là đem kia hồ yêu một lần nữa bắt lại, trấn ở kia Trần Yêu Tháp phía dưới thôi.

Không ngờ rằng qua bọn hắn Các chủ, thật hạ được này ngoan thù!

Mấy vị lão đạo thấy vậy, không khỏi ở trong lòng thờ dài lên.

Bọn hán đều cảm thấy, lúc này lâm đạo nhưng, trong lòng nhất định là so với ai khác đều đau nhức! Bởi vì lúc trước hán với kia hồ yêu, đã từng ân ái qua!

Chỉ là do thân phận hạn chế, nguyên nhân thù, hán cuối cùng vẫn đi lên cực đoan.

Lúc này, Tần Huyền Nhạc vốn là lôi kéo hồ nữ tử hình chuẩn bị rời đi, nhưng khi cái kia tử sắc yêu đan hướng nàng bay đi, cũng bay vào trong miệng nàng về sau, hán lại bị kia hồ nữ cho hất ra tay.

Hồ nữ tử hình hướng hán đẩy, nói: "Người đi nhanh!"

Sau đó nàng thì hướng phía kia máu me đầm đìa to lớn bộ xương khô bay trốn đi.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, không khỏi bật cười, mặt muốn lắc đầu, tung người đi theo.

Nàng không đi, hán đi lại có ý nghĩa gì?

Vốn là tử chí đã manh hán, lúc này, sớm đem sinh tử không để ý.

Theo hồ yêu bỏ mình, Nhị Thanh với Đại Bạch bọn hán cũng cùng chúng lão đạo ngưng chiến, trên bầu trời kia cuộn cuộn mây đen dần dần tiêu tán, bị che ngẹn đã lâu ánh nắng, rốt cục xuyên thấu tầng mây, phổ chiếu đại địa.

Chỉ là, đại địa đã không phải trước đây bộ dáng như vậy, khắp nơi là tàn viên vết rách, tàn phá không chịu nổi.

Kia hồ nữ tử hình đi vào kia Huyết Khô Lô trước mặt, ngồi quỳ chân trên mặt đất, hai tay run rẩy vươn hướng kia huyết nhục, miệng bên trong ăy ăy nói ra: "Ta không hận, ta không hận. . ."

Chỉ là trong mắt nước mắt, lại là ngăn không được chảy xuống.

Cuối cùng, nàng hai tay theo địa, ngẹn ngào khóc ròng.

Tiếng khóc kia, để tất cả nghe được người, cũng không khỏi là như vậy trầm mặc.

Nhưng mà, một cái duy nhất không có trầm mặc, chính là phụ thân của nàng lâm đạo nhưng. Lâm đạo như thế lúc đã cảm giác có chút không cách nào tiếp tục không chế kia màu đỏ kiếm giao.

Thế là, hán mặt lạnh lấy, nhìn về phía Tần Huyền Nhạc, truyền âm nói: "Huyền nhạc, nhanh chóng xuất thủ chế trụ nàng, trước đó người chỗ phạm chi tội sai, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, ngạc nhiên ngẩng đầu, sau đó đau thương bật cười, chậm rãi lắc đầu nói: "Các chủ, việc đã đến nước này, người còn không muốn bỏ qua à?"

Đám người nghe vậy, không khỏi hồ nghi, không biết Các chủ với hán nói cái gì.

Lâm đạo nhưng đứng lơ lửng giữa không trung, lờ mờ Tần Huyền Nhạc một chút, sau đó cao giọng nói: "Người sư thúc tổ khi còn sống từng bóc qua một quẻ, nói người cùng yêu về sau thay mặt, đem họa loạn thiên hạ. Cái này một quẻ, hiển nhiên ứng nghiệm ở trên người nàng. Nếu không phải nàng, Trần Yêu Thập bên trong những cái kia yêu ma làm sao có thể chạy thoát được đến? Nếu không phải những cái kia yêu ma chạy ra Trần Yêu Thập, ta Kiểm Các dùng cái gì thành bây giờ như vậy? Người còn muốn chấp mê bất ngộ à?"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, cười ha ha, tiếng cười cùng với nước mắt cùng bay, cao giọng quát: "Các chủ giết vợ diệt nữ, đại nghĩa như vậy diệt thân tiến hành, Nhạc Thành không bằng! Nhạc cả gan xin hỏi Các chủ, tại tử hình thả ra Trần Yêu Thập chư yêu lúc, trấn ở Trần Yêu Thập bên trong Trảm Yêu kiếm, đi nơi nào?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi cười nhạo một tiếng.

Lâm đạo nhưng nghe vậy, cắn lên răng đến, quát: "Mình ngoan bất linh! Như đây, vậy cũng đừng trách bản Các chủ chưa cho người cơ hội." Ngừng tạm, hán lại nhìn về phía hồ nữ tử hình, nói: "Tử hình, người có thể nguyện thức thù chịu tội? Người như. . ."

"Vì cái gì?" Hồ nữ tử hình hai mắt đầm lệ mông lung ngẩng đầu đến, nhìn về phía đứng lơ lửng giữa không trung, cao cao tại thượng lâm đạo nhưng, hỏi: "Phụ thân, vì sao muốn dạng này? Vì sao nhất định phải giết mẫu thân?"

Lâm đạo nhưng lãnh đạm nói: "Người cùng yêu, bất lương lập!"

"Nếu như thế, kia ta là như thế nào tới?" Tử hình nhìn chăm chú lâm đạo nhưng, hỏi.

Lâm đạo nhưng cắn răng nói: "Người chỉ là một sai lầm quyết định hạ xuất hiện sai lầm kết quả, hơn trăm năm trước, người nên rời đi thế giới này. Bất

quá, đã người có thể sống chui nhủi ở thế gian, cũng coi như người chỉ tạo hóa. Người như nguyệt hàng, ta có thể tha mạng của người, nếu không. . ."

"Hàng? Giống mẫu thân như vậy, bị tù ở kia trong tháp, cả đời không thấy trời?" Từ hình chậm rãi cúi đầu xuống, ha ha nở nụ cười, nước mắt cùng với cười, hai loại cực đoan biểu lộ hiện ra ở trên mặt, để cho người ta không đành lòng trực diện. "Không hàng, người cũng muốn đem ta giống mẫu thân như vậy đánh giết?" Nàng ngẩng đầu lên.

Lâm đạo nhưng cắn răng nói: "Vì thiên hạ thương sinh mà tính, nếu người khư khư cố chấp, ta cũng không thể không là như vậy!"

"Ha ha ha. . ."

Hồ nữ tử hình bỗng nhiên cười lên ha hả, cười đến tiền phù hậu ngưỡng.

"Tốt một cái 'Vì thiên hạ thương sinh kế' !" Hồ nữ tử hình cười nói: "Nghĩ đến, tại trong mắt phụ thân, ta với mẹ ta, hoặc là tất cả yêu quái, đều không phải là thiên hạ thương sinh bên trong một viên đá!"

Lâm đạo nhưng im lặng, tựa hồ ngầm thừa nhận, lại tựa hồ khinh thường ở trả lời.

"Phụ thân, đây là ta một lần cuối cùng bảo người phụ thân." Hồ nữ tử hình nhìn xem hắc, chậm rãi đứng lên, nói: "Người sinh ta, lại chưa nuôi ta. Hơn trăm năm trước, người giết qua ta một lần, ta may mắn sống sót, cái này sinh ta chi ân, cũng coi là trả lại cho người. Mẹ ta sinh ta, ân ta lại tương lai so sánh được đến trả, ngược lại khiến nàng ở đây thân tử đạo tiêu, thật là bất hiếu. . ."

"Nàng có hôm nay chi quả, chính là nàng gieo gió gặt bão, không có quan hệ gì với người!" Lâm đạo nhưng lạnh nhạt nói.

"Nương nói không sai, người quả nhiên là cái người vô tình vô nghĩa!"

Nàng nói, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm.

Tùy theo, một cỗ gió nhẹ đất bằng cuốn lên, kia gió xoáy lên mái tóc dài của nàng, góc áo của nàng, sau đó lấy nàng làm trung tâm, xoay tròn lấy lên cao.

Trên người nàng, đột nhiên dâng lên một cỗ không hiểu khí tức.

Khí tức kia, mới đầu còn không rõ hiển, nhưng rất nhanh, liền tùy theo xông lên trời không.

Trên bầu trời yêu vân lúc đầu tại kia hồ yêu sau khi chết, liền đã từ từ tiêu tán, nhưng theo cỗ khí tức này xuất hiện, trong lúc nhất thời liền lại gió nổi mây phun.

Khuynh khắc ở giữa, đất bằng cuồng phong quyền cát đá, mây đen cuộn cuộn che trời ngày.

Linh khí bốn phía, phảng phất gặp được một cỗ hấp lực, hướng phía kia yêu nữ tử hình hội tụ mà đi, tại thể nội hình thành một cái vòng xoáy, khiến cho thân thể của nàng bỗng nhiên cổ trưởng lên.

Tại kia linh khí cộ rửa dưới, kia yêu nữ tử hình phảng phất cảm giác được đau đớn khó nhịn, khuôn mặt có chút vặn vẹo, trở nên dữ tợn, cuối cùng nhìn không được ngửa mặt lên trời hét dài lên, tóc dài bay múa.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141 : Sát thâm chứng đạo

Người đăng: Znonz

Biến hóa này, để tất cả mọi người đều có chút khó hiểu cảm giác.

Đặc biệt là Nhị Thanh với Đại Bạch, bọn hắn có thể không tin người cùng với yêu hậu đại, là nhất định có cái gì điểm đặc biệt. Theo Nhị Thanh, nhân yêu khác đường, chỉ là càng nhiều, là hai loại khác biệt sinh mệnh đặc chất, cuộc sống khác quan niệm, khác biệt quan điểm giá trị.

Cho nên, đối với người cùng yêu hậu đại một chút họa loạn thiên hạ, Nhị Thanh cảm thấy, đó chính là lời lẽ sai trái.

Nhưng nhìn hiện tại chuyện này hình, tựa hồ có chút dễ cho người ta khó có thể tưởng tượng. Thế là, hần yên lặng mở ra mình mắt dọc giữa hai chân mày, quan sát phát sinh ở kia yêu nữ từ hình trên người hết thấy.

Lúc này, không chỉ có Nhị Thanh với Đại Bạch ở nơi đó nhìn xem, chính là mấy vị kia lão đạo, cũng đang lẳng lẳng nhìn xem, tựa hồ đối với biến hóa như thế, rất là hiếu kỳ, nhưng lại nhìn không được lo lắng.

Mà kia yêu nữ từ hình, xác thực cũng không phụ yêu nữ chi danh, kia hải lượng linh khí nhập thể, thân thể cổ trướng ra, khí tức cũng đang không ngừng biến hóa, không ngừng trào lên.

Tại này khí tức phồng lên trào lên bên trong, nàng thống khổ nằm rạp trên mặt đất, thân thể tùy theo phát sinh kịch liệt biến hóa, bộ lông màu tím, phi tốc theo làn da của nàng dưới đây ép ra ngoài, tứ chi của nàng, cũng đang vận vẹo biến hóa bên trong, năm ngón tay chụp tại trong cát đá, biến thành lông nhún nhún cáo trảo.

Gương mặt kia cũng bị bộ lông màu tím thay thế, dần dần biến thành một trương cáo mặt, thân thể kịch liệt bành trướng dưới, quần áo đã biến thành vải, một cái từ sắc cái đuôi, theo những cái kia vải rách bên trong đuôi ra.

Nằm rạp trên mặt đất thân thể, chính phi tốc hướng phía hồ ly bộ dáng chuyển biến.

Lâm đạo nhưng thấy vậy, hai con ngươi dần dần trở nên lạnh, hừ nhẹ một tiếng, ngón tay bấm kiếm quyết, sau đó hướng phía yêu nữ từ hình một chỉ, liền thấy không trung màu đỏ kiếm giao gào thét lên hướng nàng lao thẳng tới.

Một bên Tần Huyền Nhạc lúc đầu chính kinh ngạc nhìn xem nàng, nghe được cái này tiếng rít, không khỏi ngay không trung nhìn lại, mà hậu thân hình khẽ động, ngăn tại kia yêu nữ từ hình trước mặt, tựa hồ nghĩ lấy thân thử kiếm.

Tần Huyền Nhạc đưa lưng về phía kia kiếm giao, giang hai cánh tay, ngăn tại tốt yêu nữ từ hình trước mặt, mang trên mặt cười mở cườ, mặc dù râu ria bông bông, nhưng cũng vẫn có thể xem là nhất suất đại thúc.

Yêu nữ từ hình cảm thấy khác thường, ngẩng đầu lên, vừa hay nhìn thấy Tần Huyền Nhạc cười nói với nàng, "Hào hảo sống sót! Nếu có thể hữu duyên, chúng ta tới sinh chắc chắn gặp lại!"

Nhìn thấy cái tràng diện này lúc, Đại Bạch với Nhị Thanh lông mày cũng hơi nhẹ chau lại xuống.

Sau đó, Nhị Thanh néo một cái nắm đấm, thân hình thoát một cái, biến mất tại nguyên chỗ.

Tần Huyền Nhạc là hần có ý trông hạ hạt giống, hần chỉ là hi vọng có thể thông qua Tần Huyền Nhạc, cải biến một chút Kiếm Các hạ đệ tử đời một một chút ý nghĩ với lý niệm, nếu như có thể bởi vậy với sư phụ hần điểm xuất phát xung đột cái gì, vậy liền tốt nhất rồi. Hần cũng không chờ mong qua, Tần Huyền Nhạc có một ngày có thể trưởng thành là một gốc chống trời đại thụ, có thể cải biến Kiếm Các chính thể tư tưởng, bởi vì cái này không thực tế.

Nhưng mà nhiều khi, kế hoạch thường thường không đuổi kịp biến hóa.

Bởi vì cái này nguyên nhân, lại thêm tu vi của bản thân hần còn có chút không đủ, bắt đắc dĩ, Nhị Thanh cũng không có chạy đến Kiếm Các đến cùng bọn hần thanh toán trước đó những cái kia ân ân oán oán.

Nhưng ai có thể tưởng, không tự mình ra tay, những này Kiếm Các các lão đạo ngược lại trước ngồi không yên.

Nhưng mà, để hần không ngờ tới chính là, vị này Kiếm Các chi chủ, đã từng thê tử, lại là một con hồ yêu, mà lại bọn hần còn có một cái hậu đại.

Lại bọn hần cái này hậu đại, thế mà với Tần Huyền Nhạc tốt hơn.

Càng thêm để hần không ngờ tới chính là, vị kia rừng Các chủ, thế mà thật sự có thể hạ được này ngoan thủ —— giết vợ diệt nữ!

Cũng không biết lúc này, nên nói vị Các chủ này là thật vô tình vô nghĩa, vẫn là đã lấy làm được thái thượng vong tình. Bởi vì từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, hần thật làm được 'Chí công'.

Đây mới thật sự là 'Giết vợ chứng đạo' !

Đương ——

Nhị Thanh thân mang hắc giáp, thân hình với Tần Huyền Nhạc đối chỗ xuống, trong tay hắc côn bỗng nhiên hướng kia kiếm giao thẳng đâm mà đi. Kia hắc côn trong tay hần trong nháy mắt biến hóa, một mặt mảnh, một mặt thô, Nhị Thanh lòng bàn tay tại thô to kia bung, mà mảnh kia bung thì đâm về kiếm giao bên trong Trảm Yêu kiếm.

Trong khoảnh khắc, kia kiếm giao liền cùng hắc côn chạm vào nhau, hắc côn trong nháy mắt chút tại kia Trảm Yêu kiếm bên trên, đem kia Trảm Yêu kiếm cho đâm đến chệch hướng vị trí. Kia vận đạo ánh kiếm tùy theo đánh vào kia hắc côn bên trên, lại bởi vì hắc côn hình thể, mà hướng phía bốn phía tách ra đi.

Tựa như một cây to lớn hình mũi khoan vật đâm vào một cây cây trúc bên trong, cây trúc hướng tứ phía nở hoa, mà cái dùi thì là đâm một cái đến cùng.

Lâm đạo nhưng thấy vậy, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi lên, nhưng lại không nói thêm gì, chỉ là hặn hặn nhìn chăm chăm Nhị Thanh, phăng phắt muốn dùng ánh mắt đem Nhị Thanh cho tiêu diệt hết.

Nhưng nếu nhìn kỹ hấn động tác, liền có thể phát hiện, hấn ngay tại chậm rãi muốn phun ra máu cho vụng trộm nuốt xuống. Hấn thụ thương, có chút không kiên trì nổi, bất đắc dĩ càng hặn hơn Nhị Thanh.

Mà Nhị Thanh đem kia vạn đạo ánh kiếm đâm đạt được cách về sau, kia hắc côn hướng phía lâm đạo nhưng phương hướng kéo dài mà đi. Lâm đạo nhưng thấy vậy, thân hình thoát một cái, lóe lên hắc côn tập kích, sau đó cắn răng nghiêng lợi nhìn xem Nhị Thanh, theo rằng ở giữa gạt ra mấy chữ, "Rắn lục! Ta tất sát ngươi!"

Nhị Thanh thu hồi hắc côn, định lên đồng, sau đó khóe môi có chút lên cao.

Vừa rồi hấn mặc dù dùng gấp may phượng thức, tiếp nhận kiếm này giao va chạm, nhưng vì không ảnh hưởng sau lưng hồ nữ tử hình, hấn chưa từng lui ra phía sau một bước, đối cứng, pháp lực tiêu hao tự nhiên không nhỏ.

Nhưng cùng lâm đạo nhưng tiêu hao so sánh, cũng liền không coi vào đâu.

Hấn cũng không biết lâm đạo nhưng tin từ đâu mà đến, dám khen biến này miệng!

Đây hết thấy, phát sinh quá nhanh, nhanh đến Tần Huyền Nhạc vừa mới lấy lại tinh thần, Nhị Thanh đã đem hắc giáp hắc côn thu hồi lại, sau đó lù lù bất động đứng ở hồ nữ tử hình trước người, ngẩng đầu nhìn lâm đạo nhưng.

Gió xoáy lên góc áo của hấn với tóc dài, như thư sinh yếu đuối thân ảnh, lại có vẻ cao lớn dị thường.

"Hấn, hấn vì sao cứu ta?"

Tần Huyền Nhạc có chút không rõ ràng cho lắm, nhìn về phía một bên Đại Bạch, hỏi.

Kỳ thật không chỉ có là hấn nghĩ mãi mà không rõ, chính là những cái kia Kiếm Các kiếm tu nhóm, cũng nghĩ không thông.

Theo bọn hấn nghĩ, nhân yêu bất lưỡng lập, rắn lục thân là yêu xà, thấy Tần Huyền Nhạc cái này Kiếm Các đệ tử bị mình Các chủ giết chết, hấn là vỗ tay khen hay mới là, dù sao đây là nội chiến.

Có thể cái này rắn lục hết lần này tới lần khác xuất thủ cứu giúp, đây là ý gì?

Cho dù hấn cảm thấy hồ nữ có một nửa yêu huyết mạch, muốn cứu nàng, kia cũng không nên đi cứu Tần Huyền Nhạc mới đúng a!

Đại Bạch nhìn xem Nhị Thanh, lắc đầu, cuối cùng nói: "Có lẽ, hấn cảm thấy, ngươi đáng giá hấn cứu đi!"

Ngay tại hai người nói thời điểm, Nhị Thanh thân hình khẽ động, quay người nhìn về phía hồ nữ.

Bởi vì sau lưng hấn hồ nữ tử hình, lúc này đã đứng lên.

Nàng hoàn toàn biến thành một con tử sắc hồ ly, mặc dù khổ người không có mẫu thân của nàng lớn như vậy, cái đuôi cũng không có mẫu thân của nàng nhiều như vậy, nhưng khí tức lại không thể so với mẫu thân của nàng yếu.

Cái này khiến rất nhiều người đều cảm thấy kỳ quái, Kiếm Các đại bộ phận kiếm tu đều cảm thấy, đây chính là người cùng yêu hậu đại vốn có cường đại, cũng chỉ có dạng này, bọn chúng mới có thể cho người ta ở giữa mang đến họa loạn!

Nhị Thanh nhìn xem nàng, cho nàng truyền âm nói: "Ngươi dạng này, sẽ chết!"

Hồ nữ nhìn hấn một cái, ngửa đầu gào thét một tiếng, nâng lên cáo trảo, hướng hấn vỗ tới.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi than nhẹ một tiếng, trốn thân tránh ra, đi vào Đại Bạch bên người.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 142 : Chấp niệm chưa tan

Người đăng: Znonz

Đại Bạch có chút hồ nghi, nhìn về phía trốn thân mà quay về Nhị Thanh, mắt lộ hỏi thăm chi ý.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Đây cũng không phải là lực lượng của nàng, là viên yêu đan kia dẫn đạo."

Đại Bạch: ". . ."

Nhị Thanh nói lời này lúc, cũng không giấu diếm chung quanh đám người, bao quát Tàn Huyền Nhạc.

Đám người nghe nói như thế, đều giống như Đại Bạch, đều lộ ra nghi hoặc về không hiểu.

Đây là ý gì? Chẳng lẽ kia hồ yêu đem linh hồn giấu tại yêu đan kia bên trong, còn chưa chết đi? Hiện tại chủ đạo kia hồ nữ ý thức, là trước kia con kia hồ yêu linh hồn?

Đại Bạch hỏi: "Kia hồ yêu nguyên thần chưa diệt?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Chỉ là một sợi chấp niệm chưa tiêu!"

Tại cái kia mắt dọc giữa hai chân mày bên trong, đây hết thấy, đều không chỗ che thân.

"Người cùng yêu hậu đại, nơi nào có bọn hắn nói như vậy thần kỳ?" Nhị Thanh lắc đầu nói: "Thế chất của nàng xác thực khác hẳn với thường nhân, thể nội đã từng thức tỉnh lực lượng, cũng đúng là kia hồ yêu lực lượng không thể nghi ngờ, dù sao có hồ yêu huyết mạch tồn tại. Nhưng tu vi, cũng rất bình thường. Chỉ là yêu đan kia bên trong ẩn chứa một sợi chấp niệm, khi cái này sợi chấp niệm cùng với ý nguyện của nàng tương hợp lúc, nàng liền có thể lấy cái này sợi chấp niệm làm cầu nối, gián tiếp khống chế viên yêu đan kia, cũng mượn cái này yêu đan chi lực, hấp thu ngoại giới linh khí, đánh vỡ gông cùm xiềng xích, tăng lên điên cuồng tu vi. Chỉ là. . ." Nhị Thanh nói, lần nữa lay động ngẩng đầu lên.

Tàn Huyền Nhạc tắt âm thanh hỏi, "Chỉ là cái gì? Kết quả sẽ như thế nào?"

Nhị Thanh có chút đồng tình mà liếc nhìn Tàn Huyền Nhạc, lắc đầu, cũng không giải thích.

Đại Bạch cho Nhị Thanh truyền âm nói: "Có phải hay không, nàng sẽ chết?"

Nhị Thanh âm thầm trả lời: "Nếu như nàng không cùng lâm đạo nhưng liều mạng, chỉ muốn thoát đi, vậy còn có một tia khôi phục hi vọng. Nếu nàng cùng với lâm đạo nhưng tiếp tục giao thủ, hậu quả tranh luận đo!"

Ngừng tạm, hắn lại nói: "Như vậy cũng tốt so dùng cái bình đựng nước, cái bình dung lượng chỉ có lớn như vậy, nhưng bây giờ lại đột nhiên ở giữa trang này chục hơn trăm lần nước, ngươi nghĩ sẽ có gì kết quả?"

Đại Bạch: ". . ."

Nhị Thanh nhìn về phía Tàn Huyền Nhạc, truyền âm nói: "Bây giờ nàng thần trí đã có chút không rõ, ngươi đi khuyên nàng rời đi đi! Để ta chặn lại ngươi những sư bá kia nhóm!"

Hắn nói, quét mắt những cái kia lão đạo.

"Là, vì sao muốn giúp ta?" Tàn Huyền Nhạc không hiểu: "Chúng ta rõ ràng là cừu nhân!"

Nhị Thanh nói: "Với ta có thù, là sư phụ ngươi, ta giết sư phụ ngươi, thù hận này, cũng liền giải. Hiện tại là ngươi cùng ta có thù, cho dù ngươi muốn lựa chọn báo thù, cũng phải lưu lại ngươi cái này hữu dụng chi thân mới được đi! Ngươi như lưu tại nơi đây, tất thân tử đạo tiêu, đến lúc đó, thù này ai đến báo?"

Tàn Huyền Nhạc: ". . ."

So ra Nhị Thanh lần này quan điểm, Tàn Huyền Nhạc nhất thời không cách nào tiêu hóa.

Hoặc là nói, có chút khó hiểu đi!

Cái này là dạng gì cừu hận xem? Hoàn toàn không cách nào lý giải a!

Nhị Thanh nhìn hắn ngây người, liền nói: "Ta chỉ là làm theo oan có đầu, nợ có chủ thôi. Cũng sẽ không bởi vì ngươi là sư phụ ngươi đồ đệ, liền không phân tốt xấu giết ngươi. Nếu là tương lai ngươi muốn thay sư phụ ngươi báo thù, có thể tới tìm ta. Nhưng đến lúc như bị ta giết chết, đừng trách người nào!"

Kiểu nói này, Tần Huyền Nhạc liền hiểu.

Mặc dù hẳn y nguyên cảm thấy loại ý nghĩ này có chút kỳ hoa, nhưng không thể không nói, dạng này người, để hẳn căn bản chán ghét không nổi. Đã liền Nhị Thanh là hẳn giết sư cừu nhân, là chỉ xà yêu.

Bất quá rất nhanh, hẳn là lại lấy lại tinh thần, có lẽ cũng là bởi vì xà yêu kia tu vi đủ mạnh, không sợ hẳn tìm hẳn báo thù, mới có này lực lượng nói loại lời này đi!

Hắn làm sao biết, Nhị Thanh làm sao có thể tự tay hủy đi mình trông hạ hạt giống?

Hướng chi, hạt giống này tu vi, còn xa xa không kịp chính mình.

"Tái không hành động, khả năng liền muốn muộn!" Nhị Thanh nhắc nhở.

Lúc này, kia yêu nữ tử hình ngay tại hồ ly hình thái, ngẩng đầu nhìn không trung lâm đạo nhưng, chuẩn bị cùng lâm đạo nhưng liền mạng.

Nó gầm nhẹ, theo trong cổ phát ra thanh âm, không giống phổ thông hồ ly chi chi âm thanh, mà càng giống là cự thú gầm rống thanh âm.

Lúc này nó, trào chỉ như móc câu cong chụp địa, núi đá tại dưới vuốt, như bùn cát không chịu nổi một trào. Nó miệng mở rộng, lộ ra sắc bén như kích răng nhọn, hàn quang lấp lóe.

Kia như nhiều giống như găm lông tóc, tại yêu khí cộ rửa dưới, như sóng đập trùng, như điểm bùng bùng.

Nhìn thấy hồ nữ tử hình bộ dáng như thế, lâm đạo nhưng thần sắc có chút hoảng hốt dưới, sau đó hai con ngươi dần dần trở nên lạnh, tiếp lấy ngón tay bấm kiểm quyết, hướng kia hồ nữ một chỉ.

Không trung màu đỏ kiểm giao vọt người vẩy đuôi, gào thét một tiếng, gào thét lên ngày kia hồ nữ lao thẳng tới.

Kia cự cáo thấy kiểm giao gào thét mà đến, trong mắt không có chút nào khiếp ý, bốn trào nhảy lên, sụp ra dưới thân núi đá, thân hình như tiễn, ngày kia kiểm giao đánh tới.

Cáo cùng với giao tương đụng trong nháy mắt, Từ Hồ đuổi ra một con cáo trào, cáo trên vuốt trần ngập lóe quang, hướng phía kia kiểm giao đầu thường luồng đập thẳng mà đi.

Bình âm thanh, kia kiểm giao bị nó đập tan, kiểm giao bên trong Trảm Yêu kiểm bị đánh bay. Nhưng là theo sát tại phía sau vạn đạo Kiếm Lưu, lại như cũ hướng phía Từ Hồ cộ rửa mà đi.

Nhìn lâm đạo nhưng kia lạnh lùng thần sắc, liền biết, hẳn không có chút nào lưu tình.

Nhưng mà đứng vào lúc này, kia cao to đuôi cáo, lại trực tiếp ngăn tại kia vạn đạo Kiếm Lưu trước đó.

Từng đạo phi kiếm như cái đinh, dính tại kia đuôi cáo bên trên, để cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, không khỏi kinh thanh kêu lên: "Không muốn. . ."

Sau đó không ngừng truyền âm cho kia Từ Hồ.

Ngay tại kia vạn đạo Kiếm Lưu đều dính tại kia đuôi cáo lên lúc, kia đuôi cáo bên trên, đột nhiên dấy lên một chùm ngọn lửa màu tím, ngọn lửa màu tím kia, trong nháy mắt liền đem kia đuôi cáo lên phi kiếm bao khóa.

Chỉ một cái chớp mắt, những phi kiếm kia liền bị đốt đến mất đi linh uẩn, như là sắt vụn nhao nhao rơi xuống.

Lần thứ hai nhìn thấy ngọn lửa này hiệu quả, Đại Bạch không khỏi truyền âm cho Nhị Thanh, "Sư đệ, ngươi có biết ngọn lửa kia là loại nào hỏa diễm? Nhìn không hề giống cái gì uế lửa."

Uế lửa, chính là không khí bị biến hình thành hỏa diễm, bao quát các loại độc hỏa, ma hỏa chờ.

Nhị Thanh rung phía dưới, nói: "Sư tỷ có thể nhìn xem khối kia trong ngọc giản nhưng có giới thiệu."

Đại Bạch sững sờ một chút, móc ra khối kia ngọc giản, đem thần thức chìm vào trong đó.

Lúc này, Tần Huyền Nhạc chính không tệ ngày kia cự cáo truyền âm, hi vọng có thể nhờ vào đó 'Tĩnh lại' Từ Hồ từ hình ý thức, nhưng hiệu quả lại là quá mức bé nhỏ. Kia Từ Hồ cũng không quay đầu lại, tại giải quyết những cái kia vạn đạo Kiếm Lưu về sau, hướng phía không trung lâm đạo nhưng thẳng lướt mà đi.

Mà lúc này, Nhị Thanh cũng ngày lâm đạo nhưng bỏ chạy, muốn ngăn lại lâm đạo nhưng.

Kết quả mới đến lâm đạo mặc dù một bên, một con cáo trào liền hướng hẳn đánh tới.

Nhị Thanh thấy vậy, cũng là không thể làm gì, chỉ có thôi lui.

Hồ nữ trong lòng chấp niệm chưa tiêu, không muốn rời đi, cho dù Nhị Thanh muốn giúp nàng, cũng không có cách nào.

Lâm đạo nhưng thấy Nhị Thanh thôi lui, nhẹ nhàng thờ ra, ngoắc ở giữa, đem Trảm Yêu kiếm triệu trở về, mà theo Trảm Yêu kiếm trở về phi kiếm, đã không đủ một phần ba.

Bất quá, chỉ là cái này một phần ba, uy thế, cũng đồng dạng kinh người.

Nhưng mà, kia Tử Hồ tựa hồ hoàn toàn không có đem cái này hình thể đã rút nhỏ hai phần ba kiếm giao để vào mắt, gào thét một tiếng, lại lần nữa nhún người nhảy lên, trào chụp hư không, chạy vội.

Kia Tử Hồ, thân hình như một đường tử sắc thiểm điện, chỉ có thể nhìn thấy một đường tử sắc cái bóng, cùng theo nàng chạy vội lướt dọc, tại kia trong hư không lưu lại từng vệt sóng gọn lắt tẩn, khuếch tán, biến mất.

Thấy cảnh này lúc, tất cả mọi người lộ ra vẻ ngạc nhiên, cho dù là Nhị Thanh với Đại Bạch.

Mà những cái kia Kiếm Các các đệ tử, càng là mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Ngược lại là kia lâm đạo nhưng thân sắc chưa biến, chỉ là đầu ngón tay kiếm quyết bóp đến càn tạt.

Theo hấn chỉ quyết biến hóa, pháp lực dâng trào, kia màu đỏ kiếm giao lập tức tán ra, mấy ngàn thanh phi kiếm gào thét lên, lấy hấn làm trung tâm, hình thành một cái như sao lốm đốm đầy trời kiếm trận, chỉ phía xa Tử Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143 : Chết không nhắm mắt

Người đăng: Znonz

Tử Hồ không nhìn kiếm này trận, hướng phía lâm đạo nhưng lao đi.

Nhưng vừa vào kiếm trận, liền có ánh kiếm hướng nàng chém tới. Nó đón kia kiếm quang, một trào đánh ra, kia kiếm quang trực tiếp vỡ nát. Nhưng mà kia kiếm quang nát một đường, lại sinh một đường.

Tử Hồ so ra kiếm quang này y nguyên không nhìn, hướng phía phía trước một đường đánh thẳng mà đi.

Nhưng là, tại người bên ngoài xem ra, kia Tử Hồ tại trong kiếm trận, trận lấy kiếm trận xoay tròn, thân hình của nó lại là hướng phía lâm đạo nhưng bên trái tay chuyển đi, gạt bước ngoặt.

Kiếm trận bên ngoài, Tàn Huyền Nhạc lông mi cau lại, không biết nên làm như thế nào.

Thần trí của hấn bị kiếm này trận ngăn cách, căn bản truyền không đi vào, rõ ràng có thể nhìn thấy nó, hấn lại ngay cả thanh âm đều truyền không đi vào.

Nhị Thanh lúc này cũng không dám tùy tiện âm thầm chỉ điểm Tàn Huyền Nhạc xông vào kiếm này trận, tuy nói hấn so ra kiếm này trận không hiểu rõ, nhưng có mắt dọc giữa hai chân mày, cũng có thể nhìn ra nhược điểm.

Chỉ là, lâm đạo nhưng vốn là có giết Tàn Huyền Nhạc chí tâm. Nếu là Tàn Huyền Nhạc xông đi vào, ai biết lâm đạo nhưng có thể hay không thuận tay đem hấn xử lý, bức hồ nữ nổi điên?

Mà nhìn thấy chuyện này hình lúc, còn lại Kiếm Các đệ tử cùng với những cái kia lão đạo đều âm thầm nhẹ nhàng thờ ra.

Nhị Thanh với Đại Bạch có lẽ so ra cái này kiếm trận không hiểu rõ lắm, nhưng là thân là Kiếm Các đệ tử, Tàn Huyền Nhạc so ra toà kiếm trận này, lại là biết quá tường tận.

Bởi vì, toà kiểm trận này, chính là chư thiên tinh đầu đại trận 'Cá nhân bản' .

Chỉ bất quá, muốn không chế một tòa dạng này kiểm trận, không chỉ có muốn pháp lực hùng hậu, thần thức đủ cường đại, còn cần so ra kiểm lý giải đầy đủ sâu, có thể làm được ánh kiểm phân hoá, kiểm tức thành tia.

Mà những này, so ra lâm đạo nhưng mà nói, hiển nhiên không đáng kể.

Nhưng mà, những cái kia Kiểm Các các đệ tử vừa mới thờ phào, liền gặp kia nhỏ chư thiên tinh đầu trong kiểm trận, đột nhiên dâng lên một cỗ tử sắc diễm hỏa, kia diễm hỏa lấy Từ Hồ làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng cuộn cuộn.

Gió lạnh lẽo, lửa từ từ, cuộn cuộn tứ phương kiểm khí đang.

Gió thổi chỗ, hỏa diễm trái Cái Tịch quyền. Lửa lướt qua, chuỗi thanh phi kiểm rơi xuống.

Lúc này Từ Hồ, tựa như ngọn lửa kia bên trong tinh linh, ở hỏa diễm bên trong đăng múa. Lại giống kia bạo ngược Hỏa Diễm Quân Vương, đuôi cáo hát lên, liền thấy diễm hỏa hướng phía đó phô thiên cái địa cuộn cuộn mà đi, những nơi đi qua, không gì không thiêu cháy, không có gì bất diệt, tựa hồ ngay cả hư không đều dung không được lửa này.

"Cái này Hồ Hỏa tên là nguyệt hồ tâm hỏa, có thể đốt đốt linh thể, công kích trực tiếp thần thức!"

Đại Bạch đem thần thức theo trong ngọc giản rời khỏi, mở ra hai con ngươi, nói ra: "Xem ra những phi kiểm kia cũng không phải là thật thành sắt vụn, mà là trong đó linh uẩn bị ngọn lửa này cho xóa đi. Thủ đoạn này, Tam Muội Chân Hỏa cũng có thể làm được. Bất quá cái này Hồ Hỏa, so ra thần thức linh thể loại, tổn thương càng lớn. . ."

Đại Bạch nói, không khỏi dừng một chút. Lúc này, lửa tím đầy trời, ngày từ phía lan tràn ra ngoài, Từ Hồ thân ảnh cùng với kia lâm đạo nhưng thân ảnh, cùng những phi kiểm kia, đều bị cái này lửa tím bao phủ.

Sau đó đám người liền gặp, từng chuỗi phi kiểm, từ không trung rơi xuống. Hỏa diễm bên trong, truyền đến một tiếng long ngâm chi sắc, một đường màu đỏ phá không mà lên, kia là Trảm Yêu kiếm.

Trảm Yêu kiếm theo kia tử sắc bên trong hướng sau khi đi ra, trực tiếp hóa thành vạn đạo ánh kiểm, hướng phía lửa tím trung ương chém tới, nhưng lại không dám tùy tiện hướng kia lửa tím bên trong chui.

Nhìn thấy cái này Trảm Yêu kiếm, không ít Kiểm Các đệ tử đều nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì cái này Trảm Yêu kiếm không có việc gì, liền chờ cho nên bọn họ Các chủ cũng không có nguy hiểm gì.

Nhưng mà, bọn hắn nhưng lại không biết, lúc này lâm đạo nhưng, lại là khoe miệng chảy máu, gian nan chống đỡ lấy pháp lực huyền quang, ứng phó kia Từ Hồ điên cuồng đánh ra móng vuốt.

Kia cáo trào bên trong không chỉ có hỏa diễm, còn tràn ngập lôi quang.

Mấy hơi về sau, lâm đạo nhưng rốt cục chống đỡ không nổi, bị kia to lớn cáo trào một trào theo kia lửa tím bên trong đập ra, rơi xuống không trung, nện ở kia tràn đầy gạch ngói vụn đá vụn trên ngọn núi.

Bình ——

Lâm đạo nhưng thân thể đập xuống đất, ném ra cái hố, kích thích một trận bụi mù.

Đám người thấy vậy, cũng không khỏi ngạc nhiên. Trước mặt kia, đám người còn so ra tin tưởng tràn đầy, có thể kết quả lúc này mới chỉ chớp mắt, hắn làm sao lại thua đâu?

Lâm đạo nhưng bị một trào từ không trung vỗ xuống, kia Từ Hồ từ không trung nhảy vọt mà xuống.

Theo thân ảnh của nó lướt xuống, kia khắp trời lửa tím như là dải lụa màu tím, theo sát phía sau. Từ xa nhìn lại, giống như một đường tử sắc áo choàng khoác trên người nó, sau đó dần dần bị nó liếm nhập thể nội.

Kia Từ Hồ đập mạnh lấy nhẹ nhàng linh hoạt cáo bước, đi vào lâm đạo nhưng nằm cái rãnh to kia bên cạnh, lẳng lặng nhìn xuống hắn, cáo trong mắt mang theo một tia lãnh ý, nhưng lại ngẩn lệ đang lóe lên.

"Từ hình, là ta, ta là Tàn Huyền Nhạc, là người Tàn sư huynh, người có thể nghe được lời của ta nói không? Mau tỉnh lại, từ hình. . ."

Lúc này, Tàn Huyền Nhạc không mất cơ hội cơ cho Từ Hồ truyền âm, hi vọng có thể tỉnh lại nàng.

Từ Hồ nghiêng đầu nhìn về phía Tàn Huyền Nhạc, khi Tàn Huyền Nhạc nhìn thấy Từ Hồ hai con ngươi lúc, không khỏi sửng sốt một chút.

Khụ khụ khụ. . .

Nằm tại trong hầm lâm đạo nhưng họ nhẹ lên.

Theo cái này họ nhẹ âm thanh, tất cả khiếp sợ người đầu thanh tỉnh lại.

Mấy vị kia Kiếm Các lão đạo trưởng thét lên ngự lên ánh kiếm, hướng phía kia Tử Hồ lướt dọc mà đi.

Kia Tử Hồ lại là bất vì sơ động, chỉ liếc mắt, liền chậm rãi quay đầu, nhìn xuống trong hầm lâm đạo nhưng.

Lâm đạo nhưng nằm tại trong hầm, hai con người mang theo một tia tự giễu. Hắn lúc này, tựa hồ là có chút không được, ngực hướng vào phía trong lõm đi vào rất nhiều, thô thô phì phì, miệng bên trong thỉnh thoảng phun máu, trên thân pháp lực giống như cũng đã tiêu hao hầu như không còn, tựa hồ liền động một chút ngón tay đều cảm thấy phí sức.

Mà kia Tử Hồ trong hai con người, lại là khi thì băng lãnh, khi thì thương tâm, hai loại cảm xúc, không ngừng luân chuyển biến hóa. Tần Huyền Nhạc thì càng không ngừng hướng nàng truyền âm, hô hoán nàng.

Kia Tử Hồ tựa hồ là không chịu nổi loại tâm tình này giao thế mang tới thống khổ, ngửa đầu gầm hét lên.

Nhưng mà, ngay tại Tử Hồ ngẩng đầu gào thét thời điểm, một đường vàng óng ánh ánh kiếm, theo lâm đạo nhưng trên trán bắn ra, hướng phía Tử Hồ cáo thủ bắn thẳng đến mà đi. Đây là lâm đạo nhưng nguyên thân biến thành chỉ kiếm, giống như trước đó cùng với Hắc Hồ đồng quy vu tận vị kia lão đạo đồng dạng.

Tử Hồ chưa nghĩ cái này lâm đạo nhưng trước khi chết, còn có thể phản công, nhất thời không tra, trực tiếp trúng hắn cái này nguyên thân biến thành chỉ kiếm, trên đầu máu me đầm đìa, đau đến nó trực tiếp nhảy vào trong hầm, một chưởng nhấn tại lâm đạo nhưng trước ngực, trực tiếp đem hắn lồng ngực đập đến vỡ nát.

Lâm đạo nhưng phun máu, khuôn mặt đau đến có chút vặn vẹo, đau thương rống to, "Ta hận a! Các sư đệ, thay ta chém giết kẻ này, tuyệt không thể để nó làm hại thế gian!"

Mấy vị lão đạo thấy vậy, muốn rách cả mí mắt, đều không cần lâm đạo nhưng phân phó, liền đã bày xuống một cái Ngũ Hành Kiếm Trận, ngay cả kia bị Nhị Thanh một cơn đâm vào kia giấu diễm trong các Tô lão nói đều tới.

Năm vị lão đạo bày ra kiếm trận, lập tức liền thấy vô số ánh kiếm hoành không, sau đó hướng nó cuộn cuộn đi.

Kia Tử Hồ dựng thẳng lên đuôi cáo, đuôi cáo lên lửa tím lan tràn, sau đó đuôi cáo duỗi dài, tại kia cáo trên thân một quyền, trực tiếp đem cả người nó đều cho bao vào. Ánh kiếm đập nện tại đuôi cáo bên trên, đuôi cáo ra bên ngoài đạn quét ra đi, trực tiếp đem những này ánh kiếm cho quét đến vỡ nát ra.

Chúng lão đạo thấy vậy, không khỏi hai mặt nhìn nhau, cảm thấy cái này một đuôi Tử Hồ, tựa hồ so với nó mẫu thân Lục Vĩ Hồ yêu còn mạnh hơn nhiều, cái này hiển nhiên có chút ngoài dự liệu.

Nhìn thấy tình huống này, lâm đạo nhưng không khỏi thở dài, "Chẳng lẽ trời muốn diệt ta Kiếm Các? Liệt đại tổ sư ở trên, như các người trên trời có linh, xin cứu cứu Kiếm Các đi!"

Nói, hắn lại phun ra miệng máu, quát: "Ta hận a!"

Rống xong sau, hắn lại phun ra miệng máu, sau đó trừng mắt hai con người, không một tiếng động.

Nhất đại Các chủ, tu hành giới tiếng tăm lừng lẫy cao nhân, có thể coi là nhân tiên người, cứ như vậy mang vô tận hối hận cùng với hận, đi theo Kiếm Các liệt đại tổ sư bước chân đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144 : Kiếm các đau thương

Người đăng: Znonz

Chúng Kiếm Các đệ tử nghe được lâm đạo nhưng cái này nói lúc, không khỏi âm đạm

Gió chưa ngừng, mây chưa tán, yêu khí vẫn như cũ ngút trời.

Nhưng phương thiên địa này, tựa hồ tại thời khắc này yên lặng, không biết phải chăng là cũng cùng Kiếm Các chúng đệ tử với năm vị lão đạo, tại thay Kiếm Các bị thương?

Đây là Kiếm Các chi thương!

Tự Kiếm Các sáng tạo ngày bắt đầu, chưa hề đi ra Kiếm Các Các chủ bị yêu ma lực đánh chết ở trong Kiếm Các.

Cho dù là tiền nhiệm Kiếm Các chi chủ, lâm đạo nhưng sư tôn, cũng là bị hồ yêu ám hại, mà không phải trắng trợn đối đầu.

Nhưng hôm nay, loại chuyện này, rốt cục phát sinh.

Yêu khí thịnh liệt, chính đạo không có.

Tất cả Kiếm Các đệ tử, đều là như vậy nghĩ.

Có chút nữ đệ tử đã che lấy miệng nhỏ ô yết. Mà có chút nhát gan, thì bên cạnh khóc bên cạnh sợ hãi nhìn xem không trung thanh với Đại Bạch, cùng kia cùng người khác lão đạo đầu pháp Tử Hồ.

Đặc biệt là kia Tử Hồ nhận được mấy vị lão đạo công kích về sau, lần nữa gầm hét lên, vòng thủ tứ phương, miệng nói tiếng người nói 'Các ngươi, đều đáng chết', sau đó lần nữa điên cuồng hấp thu thiên địa linh khí lúc.

Lâm đạo nhưng vị Các chủ này mặc dù vô tình, hoặc là nói, tâm cảnh của hắn khả năng đã thật đạt đến loại kia thái thượng vong tình cảnh giới. . . Bất kể như thế nào, thực lực của hắn là không thể nghi ngờ.

Nhưng hôm nay, Kiếm Các kinh thiên cự phách, là chết như vậy.

Lại hắn tại trước khi chết, thế mà còn cầu xin liệt đại tổ sư phù hộ Kiếm Các, cái này sao có thể không cho những cái kia coi hắn là thành chủ tâm xương các đệ tử trong lòng sinh ra sợ hãi?

Ngoại trừ người kia cùng với yêu chi nữ tử hình bên ngoài, còn có kia hai đầu xà yêu.

Cái này hai đầu xà yêu thái độ đối với bọn họ mặc dù không phải rất rõ ràng, nhưng ở bọn hắn nghĩ đến, cái này hai đầu xà yêu nhìn thấy Kiếm Các bị này lớn chẳng, chẳng lẽ còn có thể nhìn được không thừa cơ ra tay? Kiếm Các trước đó thái độ đối với bọn hắn, ai cũng rõ ràng, cái này hai đầu xà yêu có thể nhìn được không bỏ đá xuống giếng?

Nghĩ như thế, rất nhiều Kiếm Các tử đệ trong lòng, càng là u ám một mảnh.

Đại Bạch truyền âm cho Nhị Thanh, nói: "Kia hồ nữ, còn có thể sống a?"

Nhị Thanh trước đó cũng đã nói, kia hồ nữ một khi động thủ, thân thể khả năng nhìn không được.

Nhị Thanh nghe vậy, ngậm than nhẹ: "Nàng còn có thể tiếp nhận loại này hiện thực sao?"

Đại Bạch nghe, không khỏi trầm mặc.

Ngẫm lại cũng thế, phụ thân giết mẫu thân, nữ nhi giết phụ thân thay mẫu thân báo thù, nữ nhi nếu như tỉnh táo lại, nàng đời này, còn có thể thật vui vẻ sống sót sao?

Cái này so chết rồi, còn muốn thống khổ đi!

Chỉ là, thân là Kiếm Các chi chủ, như thế 'Làm gương tốt', phải chăng quá mức?

Hai rắn đứng lơ lửng giữa không trung, nhất thời không nói gì.

Chung quy là đòi lên tảng đá nện chân của mình!

Gió có chút nghịch ngợm cuốn lên góc áo của bọn hắn với lọn tóc, hoàn toàn không hiểu trong đó phong tình.

Mây đen vẫn như cũ cồn dâng, tiếng sấm y nguyên âm âm, điện quang kinh nhanh như cho nên.

Tần Huyền Nhạc đứng ở nơi đó, có chút dằn dặt, ngay cả tỉnh lại hồ nữ ý thức sự tình đều quên, thật giống như bị thiên địa này vứt bỏ, lẻ loi độc lập, ngậy ra như phồng.

Kia Tử Hồ bị mấy vị lão đạo vây quanh công sát, quay đầu mắt nhìn Tần Huyền Nhạc, ánh mắt bên trong mang theo một tia không nở cùng với thương

yêu, sau đó dứt khoát quay người, ngẩng đầu gào thét.

Có thể nhìn ra được, ý thức của nàng cũng không triệt để mất đi, chỉ là trong lòng đã ôm từ chí.

Theo nó gào thét, đầu kia đuôi cáo không khỏi lắc lư lên, theo kia đuôi cáo nhẹ lay động, đại địa không khỏi nhẹ nhàng rung động, gió ô ô hô thét lên, cát đá tùy theo nhấp nhô.

Đại địa vỡ ra, đạo đạo hóa quang từ dưới mặt đất toát ra, sau đó phóng lên tận trời.

Ngon lửa kia bị nàng dẫn dắt, theo nàng đuôi cáo lên lửa tím, hướng phía bốn phương tám hướng cuộn cuộn lái đi, lửa trợ gió thổi, gió càng lớn hơn, lửa mượn gió uy, lửa cuộn cuộn đến càng mừng hơn.

Những cái kia ánh kiếm ở kia viêm hỏa trước đó, cơ hồ không có tác dụng gì, mỗi một đoá hỏa diễm, đều ngưng tụ thành một con hồ ly đáng sợ, hướng phía kia kiếm quang đánh tới.

Tuy có ánh kiếm tung hoành, nhưng lại cảm thấy Từ Hồ không thể làm gì.

Ngon lửa kia bày ra cuộn cuộn ở giữa, hình thành một con hỏa diễm cự thủ, đem Tần Huyền Nhạc thân hình bao vây lấy đẩy về sau đi, diễm hỏa bao vây lấy thân thể của hắn, nhưng không có tổn thương hắn mấy may.

Hắn lấy lại tinh thần, nhìn cái này hỏa diễm đại thủ, sau đó giãy giụa, kêu lên: "Từ hình, ta biết ngươi có thể nghe được thanh âm của ta, mời ngươi tỉnh lại, đừng lại tiếp tục, lại tiếp tục, ngươi sẽ chết! Từ hình, ngươi tỉnh, mau tỉnh lại a. . ."

Tần Huyền Nhạc kêu to, nhưng lại giãy giụa không thoát bàn tay to kia nắm giữ.

Ngon lửa kia đại thủ bao vây lấy hắn, đem hắn ném tới dưới núi, đồng thời, một thanh âm truyền vào trong tai của hắn, "Sur huynh, ngươi đi trước!"

Tần Huyền Nhạc lay động ngẩng đầu lên, trả lời: "Sur muội, chớ có gạt ta, ngươi căn bản là không có dự định đi, đúng hay không? Kia rần lục đã nói cho ta biết, ngươi không thể lại tiếp tục đầu pháp. . ."

Đáng tiếc, bất kỳ cái gì Tần Huyền Nhạc nói cái gì, Từ Hồ không còn có đáp lại, mà là với những cái kia các lão đạo tiếp tục đấu lên pháp tới. Kia địa hỏa bị từ sắc diễm hỏa một nhiễm, cũng thay đổi thành từ sắc.

Từ sắc diễm hỏa bày ra ở giữa, hình thành từng cái từ sắc diễm cáo, hướng phía những cái kia các lão đạo đánh tới.

Yêu đan bên trong yêu lực, cùng nguyên thần chi lực, đều bị nàng một tia rút ra, bổ sung tiến kia trong ngọn lửa. Ngọn lửa kia những nơi đi qua, từ sắc diễm cáo phô thiên cái địa.

Những cái kia các lão đạo mặc dù bày ra kiếm trận, nhưng là đối mặt giống như thủy triều vọt tới diễm cáo, lại cũng chỉ có thể tể ra phi kiếm, hóa thành vạn đạo ánh kiếm, sau đó kết thành kiếm võng, ngăn cản diễm cáo tràn tới.

Đáng tiếc, kia diễm cáo bị diệt, ngọn lửa kia lại là xuyên thấu qua kiếm khí chi võng, sau đó lại lần nữa hình thành diễm cáo, ngày những cái kia các lão đạo lao nhanh mà đi.

Nhị Thanh với Đại Bạch huyền lập trên không trung, nhìn xuống, có thể nhìn thấy, lấy Từ Hồ làm trung tâm, diễm hỏa ngày năm cái phương hướng cuộn cuộn mà đi, tựa như nó nắm đầu đuôi cáo.

Mà kia đuôi cáo, lại là từ vô số đầu kết thúc mảnh khảnh tiểu hồ ly tạo thành, mà những cái kia tiểu hồ ly, thì là từ ngọn lửa màu tím hình thành.

Những cái kia lão đạo tể ra phi kiếm bổ vào kia diễm cáo trên thân, diễm cáo băng diệt, nhưng là diễm quang lại dính tại phi kiếm kia bên trên. Những phi kiếm kia hơi dính lên những này diễm hỏa, lập tức hết thảy lên.

Đều bởi vì ngọn lửa kia chuyên công nguyên thần, chỉ một đốt, phi kiếm kia lên linh uẩn liền biến mất, mà phi kiếm bên trong, những cái kia các lão đạo lưu tại phía trên thân thức cũng đồng dạng gặp lên hỏa diễm thiêu đốt.

Thừa dịp những lão đạo này nhóm nguyên thần nhói nhói thời điểm, kia diễm hỏa trực tiếp đem bọn hắn bọc vào, sau đó tiếng kêu thảm thiết, theo ngọn lửa kia bên trong truyền đến, tiếp lấy tịch diệt.

Năm vị lão đạo, trốn tới, chỉ có hai vị. Trước đó bị Nhị Thanh đã thương Tô lão nói, cũng tại thân tử đạo tiêu hàng ngũ. Mà chạy ra tới hai vị kia, cũng đã tàn phế.

Thấy cảnh này, những cái kia vây quanh ở gần điển các bốn phía Kiếm Các các đệ tử, từng cái sắc mặt như tro tàn.

Khi kia khắp núi ngọn lửa màu tím biến mất, lộ ra ở trong từ sắc cáo ảnh lúc, tất cả mọi người lẳng lặng nhìn xem nó. Mặc dù Từ Hồ ở một toà khác đỉnh núi, nhưng khi nó ngẩng đầu lên, nhìn về phía gần điển các phương hướng lúc, tất cả mọi người cảm thấy, nó nghĩ đến làm sao diệt đi bọn hắn.

Bọn hắn cũng không biết, Kiếm Các phiền phức, còn không chỉ cái này Từ Hồ, mà là cái này Kiếm Các vị trí dưới núi, chậm rãi tụ tập mà đến sơn tinh dã quái.

Chỉ là khiếp sợ Kiếm Các trên không cuộn cuộn yêu vân, những cái kia tiểu yêu nhóm không dám loạn động.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145 : Yêu phong tái khởi

Người đăng: Znonz

Trước đó mấy cái đại yêu đại oán Kiếm Các, Kiếm Các trên không yêu khí đừng đưa, yêu vân cuộn cuộn.

Tràng diện này, tại cái này Tây Thục chỉ địa tứ phương tiểu yêu, tự nhiên đều có thể cảm ứng được. Lòng hiếu kỳ thúc đẩy phía dưới, liền có chút tiểu yêu lặng lẽ chạy tới tìm tòi hư thực.

Cái này nếu là để nằm ngang lúc, tuyệt đối không có tiểu yêu dám chạy đến Kiếm Các chỉ địa đến tìm hiểu.

Nhưng bây giờ Kiếm Các xuất hiện trùng thiên yêu khí, lại có dấu pháp dấu hiệu, đặc biệt là kia trùng thiên yêu vân một mực ngưng tụ không tan, kéo dài thời gian rất dài, cái này rất nói rõ vấn đề.

Có thể để cho Kiếm Các thời gian dài như vậy đều bất không được yêu quái, đến cùng là thần thánh phương nào?

Cái này không thể không khiến người tò mò.

Thế là, liền có một ít tiểu yêu lặng lẽ đến đây dò đường.

Khi bọn hắn tại đến dòm Kiếm Các tại mấy cái đại yêu giày vò dưới, từ thương thảm trọng, ngay cả những cái kia lão đạo trưởng đều đã chết mấy cái về sau, Tây Thục cảnh nội yêu ma quỷ quái nhóm, rốt cục nhao nhao thò đầu ra.

Càng có một ít lúc trước nhận qua Nhị Thanh 'Dạy bảo' tiểu yêu, đang nghe bọn hắn 'Nhị Thanh sư quân' cũng tại 'Tiến đánh' Kiếm Các tin tức lúc, những cái kia tiểu yêu nhóm liền nhao nhao kêu lên, nói là muốn đi trước Kiếm Các, đi trợ giúp bọn hắn Nhị Thanh sư quân.

Mà một cử động kia, tự nhiên đạt được không ít yêu quái hưởng ứng.

Mặc dù bọn hắn không rõ ràng 'Nhị Thanh sư quân' là ai, nhưng là đã có đại yêu tại Kiếm Các đại oán mà không bị Kiếm Các trấn áp, vậy đã nói rõ, cái này đại yêu thực lực phi phàm.

Có cái này đại yêu che chở, nghĩ đến sẽ không có vấn đề gì quá lớn.

Có chút tiểu yêu nhóm ôm may mắn tâm, có chút ôm lòng hiếu kỳ; có chút tâm hoài quỷ thai; có chút thì là ôm hướng Nhị Thanh báo ân tâm tư, nhao nhao hướng cái này Kiếm Các chỉ địa tụ đến.

Tây Thục dãy núi, tiếp cận Kinh Châu phương hướng dãy núi bên trong, có một núi cốc, trong cốc cư trú một con con cốc lớn, cốc kia toàn thân kim quang chói mắt, thảo đường lớn nhỏ, toàn thân u cục, rất là dọa người.

Cốc kia chính ghé vào một phương hồ nước bên trong nhắm mắt nghỉ lại, thỉnh thoảng duỗi hạ đầu lưỡi, bắt chỉ đường bên trong cá bơi nuốt ăn. Đột nhiên, nó ngẩng một phương hướng nào đó nhìn lại.

Cái hướng kia, một con một rết bụi hướng phía cái phương hướng này lao nhanh mà tới.

Kia rết bụi những nơi đi qua, cỏ cây bay tán loạn, núi đá vỡ nát, bụi mù nổi lên bốn phía.

Ở núi đá kia ở giữa lướt dọc thời điểm, kia mấy trăm so ra Thiết Túc, cắm vào núi đá bên trong, tựa như cùng cắm đầu hũ khối dễ như trở bàn tay.

"Kiếm Các phương hướng có đại chiến, huynh đệ có thể từng biết được tin tức?" Rết bụi miệng nói tiếng người nói.

Con cốc lớn há mồm ngáp một cái, nói: "Biết được, chỉ là, có kia rắn lục cùng với bạch xà tại kia, ta lại là không dễ chịu đi."

Rết bự cười nói: "Ngươi cùng với kia rấn lục ở giữa ân oán, chỉ cần ngươi không đề cập tới, nghĩ đến hẳn nhất định sẽ không chủ động nhắc tới. Hơn trăm năm trước, hẳn chiếm vận mệnh của ngươi, chính là thiếu ngươi một phần nhân quả, chỉ cần ngươi không chủ động nhắc tới việc này, hẳn tổng không đến mức tùy ý giết ngươi đi! Mà lại, đều là bao nhiêu năm trước chuyện, có lẽ, hẳn đã sớm quên nữa nha!"

"Ai biết được! Lời cổ nhân độc như xà hạt, có thể thấy được cái này rấn chi độc. . ."

"Huynh đệ lời này coi như sai rồi! Cổ nhân lời nói 'Tâm như xà hạt', chỉ là tâm tư ác độc như xà hạt chi độc, nhưng xà yêu kia, sẽ hay không có này ác độc tâm tư, chúng ta vụng trộm đi xem một chút không liên biết rồi? Như kia Kiếm Các thật có đại sự xảy ra, chúng ta liền có thể thừa cơ đục nước béo cò. Ta từng nghe thấy kia Kiếm Các bên trong, có một giấu diếm các, nếu là chúng ta có thể được pháp điển một hai. . ."

Ngừng tạm, rết bự lại nói: "Lại coi như kia hai con xà yêu có lòng xấu xa, ta cũng sẽ cùng ngươi cùng tiến lùi, chỉ là xà yêu, nhìn thấy ta cái này thiên địch, tất nhiên khí nhược ba phần!"

Rết bự kia kinh khủng con rết trên mặt, lộ ra một cái oai phong lẫm liệt thần sắc.

Con cóc lớn thấy chút, không khỏi nhẹ gật đầu, sau đó một cóc một ngô, hướng phía Kiếm Các vị trí nhảy lên mà đi, những nơi đi qua, núi đá cỏ cây nhao nhao băng diệt.

Tại Tây Thục nhất phía nam thâm sơn trong rừng rậm, một thể dài mấy mươi trượng điều chỉnh tinh con cộp, chiếm cứ tại một tòa cao vót tận mây thanh phong bên trên, hướng phía Kiếm Các vị trí nhìn quanh.

Lúc này, Kiếm Các kia Phương Thiên Vũ, mây đen cồn dâng, sấm sét vang dội.

Thế là, nó ngẩng đầu gào thét một tiếng, bốn phía núi Lâm Chấn rung động, rì rào rung động, như gió cuốn dài rừng.

Sau đó, nó hướng phía Kiếm Các phương hướng, đập trên ngọn cây, lướt dọc mà đi.

Kia thân thể cao lớn, ở trên ngọn cây chạy vội, lại cho người ta một loại nhẹ nhàng cảm giác.

Tại Tây Thục phía tây, trong một chỗ núi rừng, có một con hình thể khổng lồ bạch lang, đứng lặng ở một chỗ núi cao bên trên, nhìn qua Kiếm Các phương hướng, sau đó ngẩng đầu ngao rống, núi rừng bốn phía toát ra vô số đàn sói.

Đàn sói ngửa đầu nhìn xem kia núi cao lên thân ảnh, nhao nhao so ra ngao, trong lúc nhất thời, núi rừng bên trong bách thú ẩn núp, phi cầm bay tán loạn. Bạch lang nhìn xuống tứ phương, hướng phía Kiếm Các phương hướng ngao rống một tiếng, liền thấy mười mấy con cự lang hướng phía Kiếm Các phương hướng lướt dọc mà đi, nó thì lướt dọc xuống núi.

Sau đó mang theo đàn sói, ngày Kiếm Các phương hướng lao đi.

Đàn sói mặc qua sơn lâm, vượt qua núi đồi, gặp nước độ nước, gặp khe vượt khe, như là một đường màu nâu xanh thủy triều, ở phương này thâm sơn lớn trong rừng lan tràn cuộn cuộn, mà ghé sau quyền mà đi.

Những nơi đi qua, chim rừng kinh bay, thú bốn nhảy lên.

Tần Huyền Nhạc dưới chân núi đứng phải, vẫn chỉ là một chút đến đây tìm hiểu tin tức tiểu yêu.

Những này tiểu yêu, cùng với Bắc Câu Lô Châu những cái kia tiểu yêu khác biệt. Bắc Câu Lô Châu kia phương tiểu yêu đều là hóa hình tiểu yêu, tuy nói hóa hình chưa toàn, nhưng nhiều ít có thể nhìn thấy một ít nhân loại đặc thù.

Nhưng là những này tiểu yêu, chỉ có thể nói là một chút sinh ra linh tuệ tinh quái, bề ngoài nhìn lại với phổ thông dã thú không quá mức khác nhau, nhiều nhất chính là khổ người lớn chút cái, ánh mắt linh động chút.

Nhưng mà, đối với thường kỳ cùng với các loại yêu ma quỷ quái liên hệ Tần Huyền Nhạc mà nói, những này là phổ thông dã thú, vẫn là tinh quái? Trên cơ bản một chút liền có thể biện nhận ra được.

Mặc dù những cái kia tinh quái trên người yêu khí rất nhạt, nhưng Tần Huyền Nhạc y nguyên có thể cảm giác được ra.

Nhìn thấy những này tinh quái ở đây thò đầu ra nhìn, Tần Huyền Nhạc sững sốt một chút, sau đó té ra phi kiếm, bay lên không, tại Kiếm Các bốn phía xem xét lên.

Nếu là bình thường, nơi nào có tinh quái dám ở phương này địa vực thò đầu ra?

Nhưng bây giờ, Tần Huyền Nhạc vội vàng đi dạo non nửa vòng, liền phát hiện, giống cái này thăm dò thăm dò tinh quái thế mà có mấy chục con nhiều. Tuy nói bực này tinh quái, hẳn chỉ một kiếm, có thể tiêu diệt rất nhiều, nhưng mấu chốt không phải những này thực lực thấp tinh quái, mà là những này tinh quái phía sau yêu quái.

Tuy nói Tây Thục chi địa, bởi vì Kiếm Các tồn tại, đại yêu đã không thấy nhiều, nhưng người nào cũng không rõ ràng những cái kia thâm sơn đại trạch bên trong, phải chăng còn có giấu đại yêu chưa từng ẩn hiện?

Cho dù không có những cái kia đại yêu ẩn hiện, tùy tiện ra một chút tu vi thâm hậu chút yêu quái, lấy trước mắt Kiếm Các tình huống, cũng vô pháp nhẹ nhõm cảm xuống.

Mà cái này tình quái số lượng nếu là càng nhiều, lấy trước mắt Kiếm Các tình huống, còn có thể may mắn thoát khỏi?

Phát hiện tình huống này, Tần Huyền Nhạc không khỏi đau thương mà cười, "Thật chẳng lẽ là trời muốn diệt Kiếm Các?"

Thế là, ở bên ngoài dạo qua một vòng, Tần Huyền Nhạc dứt khoát quay lại Kiếm Các, "Cho dù bỏ mình, cũng muốn cùng với Kiếm Các cùng tồn vong!"
Hắn kéo năm đám, cắn lên răng tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146 : Chuyện đau nhất

Người đăng: Zronz

Lên khung cảm nghĩ + giải độc (độc giả tất nhìn)

Trải qua gần tám mươi trời, « Nhị Thanh » rốt cục nghênh đón lên khung thời khắc mấu chốt này.

Ở chỗ này, ưu thương muốn cảm tạ một chút ta biên tập viên Bắc Hà thật to, cảm tạ hắn một đường an bài cho ta các loại đề cử, nếu không có những này đề cử, « Nhị Thanh » cũng không có cơ hội nhận biết mọi người.

Mà muốn đặc biệt cảm tạ, chính là một đường ủng hộ, cũng bởi bạn 'Nhị Thanh' đi tới các huynh đệ tỷ muội. Cho dù là những cái kia không ngừng nhả rãnh, ta cũng cảm tạ các người.

Đương nhiên, càng thêm cần cảm tạ, là cất giữ bỏ phiếu khen thưởng các huynh đệ tỷ muội, không có ủng hộ của các người, ta khẳng định không tiếp tục kiên trì được, « Nhị Thanh » cũng không có khả năng đi đến một bước này, nói không chừng một chút giống kia mấy quyển bị ta TJ rơi sách, bước lên phía sau bụi.

Bất quá, ở chỗ này, ta phải làm sáng tỏ một điểm, ngoại trừ kia mấy quyển TJ sách, ưu thương hoàn thành qua tiểu thuyết kỳ thật còn có mấy quyển, chỉ là những cái kia tất cả đều bị của đồng đại thần lấy các loại lý do ăn hết, quyển kia 'Cảng ngư' mới vừa vận bị của đồng đại thần phun ra, ta đều không có thời gian tiếp lấy hướng xuống viết.

Kỳ thật thời gian quá dài không có viết quyển kia 'Cảng ngư', rất nhiều đầu sợi đều quên, cần xem trước một chút trước mặt, mới có thể nghĩ biện pháp đem nó tiếp theo.

Cảm tạ xong sau, chính là nói một chút lên khung sự tình đi!

Lên khung về sau, quyển sách liền muốn chính thức bắt đầu bán lấy tiền.

Ta biết, nhìn miễn phí huynh đệ tỷ muội khẳng định sẽ phi thường nhiều, nhưng ta vẫn là hi vọng mọi người có thể duy trì một chút ưu thương, ủng hộ một chút « Nhị Thanh ». Làm đại bộ phận thu nhập đều bắt nguồn từ tiền thù lao ta mà nói, một quyển sách đặt mua tốt xấu, thực sự quá mức mấu chốt.

Không chỉ có là liên quan đến thu nhập, còn liên quan đến trên quyển sách đỡ về sau chính thức đề cử.

Mặc dù không muốn khóc thảm bán nghèo, nhưng hiện thực chính là hiện thực, nó thực sự quá mức xương cảm giác, xa không có tinh thần của chúng ta thể giới như vậy đầy đặn.

Ăn tết trước, có thể hay không kiếm chút hồng bao tiền, là nhìn « Nhị Thanh » cho không tác dụng.

Tốt, khóc xong nghèo, bán xong thảm, nói một chút quyển sách một vài vấn đề đi!

Gần nhất những này chương tiết viết không như ý muốn, để rất nhiều thư hữu phàn nàn, nhả rãnh, ta cũng lo lắng bởi vì những tình tiết này, mà khiến cho « Nhị Thanh » đặt mua quá mức thê thảm.

« Nhị Thanh » cất giữ phá ba vạn, đây là ta viết sách đến nay, lên khung trước cất giữ thành tích tốt nhất một bản. Ta cũng hi vọng quyển sách này thù đặt thành tích, đừng quá mức ở khó coi.

Về phần quyển sách gần nhất tình tiết, đây là ta ấp ủ thật lâu kịch bản, lúc trước trong đầu cấu tứ thời điểm, Nhị Thanh là tuyệt đối chủ lực. Bất quá về sau viết ra, Nhị Thanh với Đại Bạch đều thành xem trò vui ăn dưa quần chúng, rất nhiều người đều cảm thấy, ta khẳng định là sợ não hư mất.

Kỳ thật, không phải ta viết không được để Nhị Thanh khi tuyệt đối chủ lực tình tiết, mà là về sau cẩn thận nghĩ tới về sau, mới sửa chữa rơi tình tiết.

Đầu tiên, Nhị Thanh tính cách, cũng không phải là loại kia sát phạt quả đoán loại hình, cũng không phải loại kia trán nóng lên, là không quan tâm loại hình. Hắn mặc dù không xấu bụng, nhưng cũng có chút cẩn thận cơ.

Mà lại, đây là tiên thân thế giới, hắn để ý với lo lắng sự tình rất nhiều. Tuy nói tu đạo không nói nhân quả, nhưng thân ở phương thế giới này, ai lại dám nói có thể tùy tiện chạy thoát những cái kia nhân quả?

Kiểm Các chiến dịch, hắn muốn diệt chính là những cái kia lão đạo, mà không phải chân chính Kiểm Các truyền thừa.

Khi hắn nhìn thấy có thể mượn tay người khác, đem những lão đạo này xử lý lúc, hắn tự nhiên không ngại ra một phần lực kiểm chế một chút người khác. Đây cũng là vì sao ngay từ đầu hắn kiểm chế lại một chút lão đạo, mà để mấy lớn Yêu Vương sung làm chủ lực nguyên nhân.

Vì không gánh chịu phần lớn nhất nhân quả, hắn lựa chọn đánh phụ trợ.

Bất quá những này, trong sách không có nói rõ, mọi người một chút thấy khó hiểu, tựa hồ cũng coi là bình thường. Cái này là lỗi của ta, trước kia viết sách lúc, luôn muốn một chuyện nhỏ đều giải thích rõ ràng, kết quả là trở nên rất nước. Cho nên, ta tại viết quyển sách này lúc, giải thích địa phương, trở nên ít đi rất nhiều.

Một chút độc giả cũng có thể cảm giác được, Nhị Thanh như thế đánh xi dầu, kỳ thật chỉ là không muốn dưới lưng kia phần lớn nhất nhân quả, còn muốn đạt tới mục đích của mình.

Chỉ là trong sách bộ phận này mạnh mỗi ít, bọn hắn không dám khẳng định mà thôi.

Nhưng mà cũng không phải một điểm mạnh mỗi đều không có, khi già Các chủ nói Kiểm Các truyền lại từ Thái Thanh một mạch, nói Nhị Thanh với Đại Bạch làm như thế, sẽ gặp báo ứng, đây chính là một cái tương đối mịt mờ mạnh mỗi.

Sau đó Nhị Thanh với những cái kia các lão đạo mù tịt tịt, đánh trước đó, đều muốn lý luận một trận, cái này thực tình không phải là vì nước số lượng từ, muốn nước số lượng từ, viết đánh nhau chính là.

Nghe nói đã từng có vị đại thần, nước lên số lượng từ đến, một chiều đều có thể viết một chương.

Làm như thế, thứ nhất là nói cho những cái kia Kiểm Các các đệ tử nói, muốn truyền sâu lý luận, không chỉ có muốn để bọn hắn khẩu phục, còn phải tâm phục. Mà động tay, thường thường chỉ có thể để cho người ta khẩu phục, miệng pháo mới có thể để cho lòng người phục, coi như lòng có không phục, cũng có thể suy nghĩ một chút.

Chỉ cần có người nguyện ý đi suy nghĩ, Nhị Thanh mục đích liền đạt đến.

Mặt khác, hãy nói một chút cái gọi là song tiêu, cái này, kỳ thật ta cảm thấy không có gì đáng nói.

Có người nói, nhân vật chính là lòng người yêu thân, sẽ ở người cùng yêu ở giữa, đừng đưa trái phải, cái này rất bình thường. Cái này có chút đạo lý, nhưng kỳ thật cũng không phải là ta dự tính ban đầu.

Cũng có người nói, đã trùng sinh là yêu, kia đối người là không nên tồn cái gì thiện ý, nên ăn một chút, nên giết giết. Sẽ nói như vậy người, ta cũng không biết hắn nghĩ ngờ chính là tâm tư gì.

Kỳ thật ta dự tính ban đầu rất đơn giản, đã viết người trùng sinh thành yêu, tự nhiên là dứt bỏ hai cái này chủng loại gông cùm xiềng xích đến viết, không có khả năng tại song phương lắc lư.

Có chút độc giả cũng sớm đã nhìn ra, Nhị Thanh làm việc tiêu chuẩn rất đơn giản, hắn làm việc chính là hướng về phía 'Thiện công' đi. Tại chưa lịch Bắc Cầu Lô Châu sự tình trước, Nhị Thanh giống như Đại Bạch, đều ôm một ngày kia có thể đứng hàng tiên ban ý nghĩ. Bất đắc dĩ, bất luận là ra ngoài sự ăn, vẫn là ra ngoài tương lai làm cân nhắc, làm việc thiện công, đều là nhất định.

Đứng hàng tiên ban tiêu chuẩn, chính là thiện công tích lũy, tới trình độ nhất định, liền có thể phi thăng.

Thành tiên, không chỉ có là thực lực đạt tới cấp bậc kia, còn cần rất nhiều thiện công.

Nhị Thanh bất luận giết người vẫn là đồ yêu, chỉ nhìn đối phương có hay không làm qua chuyện ác, Khô đạo nhân như thế, chương Yêu Vương cũng như là, không có gì yêu cùng với người khác nhau, chỉ có thiện và ác phân chia.

Chỉ là thiện và ác, kỳ thật cũng khó có thể giới định. Cho nên, có tội ác trong người, bất luận ra ngoài nguyên nhân gì, đáng chết, Nhị Thanh cũng sẽ

không nương tay.

Có người nói, Khổ đạo nhân giết người, là vì báo thù, cái này không sai.

Vấn đề này mọi người thảo luận rất lâu, trước đó là thảo luận qua, hiện tại lại bị người lật ra đến đòi luận, ta cũng rất bất đắc dĩ a!

Vì cái gì Nhị Thanh một chút giết Khổ đạo nhân? Nguyên nhân không phải là bởi vì Khổ đạo nhân là báo thù mà giết Thiên Lâm tự một đám tăng chúng, cũng không phải bởi vì hấn thiết Thất Sát Tòa Hồn Trận.

Mà là bởi vì Thất Sát Tòa Hồn Trận về sau cứu cứu Luyện Hồn Đại trận, kia Luyện Hồn Đại trận bên trong vô số oan hồn, cũng không phải kia Thiên Lâm tự tăng chúng.

Khổ đạo nhân vì báo thù, giết Thiên Lâm tự trên dưới, kỳ thật liền đã có chút quá mức, dù sao lão hòa thượng kia chỉ là trong chùa chủ trì, cái khác tăng chúng cùng với chuyện riêng của hắn có liên can gì?

Tựa như có người vì báo thù, mà người kia là một vị hiệu trưởng, sau đó báo thù người đem trong trường học kia tất cả học sinh cho hết giết, cái này qua không quá phận?

Mà thiết hạ Tòa Hồn Trận, một nhọc sinh hồn, đó chính là quá phận bên trong quá phận. Lại đem cái khác vô tội oan hồn hút tới bày ra Luyện Hồn Đại trận, cái này quá phận lại tăng lên cấp bậc.

Nhị Thanh với Đại Bạch đối mặt dạng này ác nhân, nếu là không giết, vậy liền không phải là bọn họ.

Về phần nói giết người đoạt bảo, cái này càng không có gì đáng nói.

Giết người đoạt bảo, làm cho người ta chán ghét chính là bởi vì thăm dò người khác bảo bối mà giết người, nhưng Nhị Thanh giết người mục đích cũng không ở đây, giết người, cầm bảo, nhiều nhất bất quá là tăng cường mình thôi.

Đương nhiên, đây cũng là cái rãnh điểm, mọi người muốn ỏi có thể le le.

Nếu có người muốn cùng ta phân cao thấp, nói cái gì là thiện công mà giết người, đây cũng là tội, kia ta thật không có gì có thể nói.

Có người nếu như còn muốn nói 'Hữu tâm làm thiện, dù thiện không thưởng' loại lời này, kia ta khẳng định phải nhả răng một chút. Bởi vì lời này tại cái này tích lũy thiện công mới có thể thăng tiên thế giới, hoàn toàn là không thành lập.

Mà lời này, trong mắt của ta, cũng là không đúng, cho dù viết câu nói này người là thần tượng của ta một trong Bồ Tùng Linh lão gia tử cũng giống vậy.

Trong mắt của ta, thiện tức là thiện, bất luận hữu tâm vô tâm, cũng phải cần khen ngợi với tán tụng. Ác chính là ác, mặc kệ hữu tâm hay là vô tâm, cũng phải cần trừng phạt.

Cho dù là hiện đại pháp luật, ngộ sát, đó cũng là có tội.

Còn có một cái, chính là đạo tâm vấn đề, có người nói Nhị Thanh thân là người hiện đại, những đạo lý kia không có đạo lý không hiểu, ta còn như vậy viết, khẳng định là sọ não hư mất, Nhị Thanh đạo tâm đúng đưa trái phải, không kiên định, còn tu cái gì nói?

Kỳ thật có chút độc giả đã nhìn ra, đạo lý biết thì biết, nhưng này chỉ là trên giấy đến, còn cần mình đi nghiệm chứng, nếu không như thế nào lại có trên giấy được đến cuối cùng cảm giác Ạ? Như thế nào lại có thực tiễn ra hiểu biết chính xác?

Ta như thế viết, chính là ý đồ viết ra Nhị Thanh theo kiến thức nửa vời, theo đúng đưa không ngừng, đến biết nó như thế lại biết nó vì sao, đến đạo tâm kiên định.

Đây cũng là có chút độc giả nói tới, độ người độ mình!

Có thể là ta bút lực không đủ lão đạo đi, viết có chút tạm được.

Cái này là lỗi của ta, ta thừa nhận! Cái này, chỉ có thể luyện từ từ.

Mặt khác, khụ khụ → _ →, những cái kia nhả răng ta viết về viết rầm chó không kêu, các người đủ a! Mình không thông liền tự mình không thông, lệch nói người ta rầm chó không kêu! Người ta cầu thí chọc giận người rồi?

Kỳ thật không viết về, ta gõ chữ tốc độ có thể càng nhanh một chút, chỉ ít không cần ba, bốn tiếng mới hai ngàn chữ. Các người coi là móc chữ, làm đối trận, chơi gieo vần rất dễ dàng a!

Ta hiện tại cũng cơ bản không viết cái gì về, tốn công mà không có kết quả.

Cuối cùng, nhắc lại một chút đặt mua, cái này vô cùng vô cùng vô cùng trọng yếu!

Cầu đặt mua cầu đặt mua cầu đặt mua!

Chuyện quan trọng nói ba lần.

—— không kịp ưu thương

2018/1/19

Khi Tần Huyền Nhạc ngự kiếm quay lại lúc, kia yêu nữ từ hình y nguyên còn duy trì cáo hình, chính nhìn chăm chú vây quanh ở giấu diếm các chung quanh bảy trận Kiếm Các đệ tử, cáo trong mắt tàn nhẫn để cho người ta sinh ra hàn ý trong lòng.

Kia hai cái may mắn thoát khỏi ở khó khăn lão đạo thấy vậy, muốn rách cả mí mắt, nhưng lại không thể làm gì.

Đại Bạch với Nhị Thanh nhìn nhau, sau đó Nhị Thanh ngẩng nơi xa nhìn lại, kia Phương Thiên Vũ bên trên, khí tức có chút không đúng. Khi thần trí của hắn đảo qua Kiếm Các chư phong, hướng ra ngoài khuếch tán lúc, có chút giật mình.

Khi hắn nhìn thấy Tần Huyền Nhạc không chế lấy ánh kiếm, bên ngoài lượn quanh nửa vòng, lại hướng bên này lướt nhanh mà khi đến, liền khẽ thở dài: "Xem ra, Kiếm Các chân chính nguy nan, hiện tại mới bắt đầu!"

Đại Bạch nghe vậy, không rõ ràng cho lắm nhìn hắn một cái, hỏi: "Sự đệ là chi?"

"Sự tỷ nhìn một chút Kiếm Các bốn phía liền biết."

Đại Bạch mắt lộ ra nghi hoặc, thần thức hướng tứ phương quét tới, thật lâu, nàng mới nói: "Chẳng lẽ những cái kia ngày xưa co lên cái đuôi, ẩn núp đi yêu ma quỷ quái, bây giờ nổi lên cái này Kiếm Các đục nước béo cò?"

"Lúc này không giống ngày xưa, ngày xưa Kiếm Các thế lớn, những cái kia yêu ma quỷ quái nhóm cũng chỉ có thể cụp đuôi, ngoan ngoãn ẩn núp, điều thấp làm việc. Nhưng bây giờ, Kiếm Các thực lực cường đại kiếm tu, đã mười đi tám chín, còn lại hai cái cũng là tàn phế, lại làm sao có thể ngăn cản?"

"Nếu là địa phương khác yêu ma quỷ quái nghe tin tức này, cũng ngày cái này chạy đến, như vậy, Kiếm Các hủy diệt, chính là sớm muộn sự tình." Nhị Thanh nói, khẽ lắc đầu.

Đại Bạch như có điều suy nghĩ, cuối cùng nói: "Như đúng như đây, những cái kia tự xưng là chính đạo nhân sĩ, nghĩ đến nên là nhìn không được đi! Ti như Nga Mi kia Phương hòa thượng với đạo sĩ. . ."

Hai người mà trong bóng tối thần thức truyền âm, liền thấy Tần Huyền Nhạc ngự kiếm mà quay về, ngăn tại kia Từ Hồ trước người, kêu lên: "Từ hình, người mau tỉnh lại. . ."

Từ Hồ vừa mới nhấc lên móng vuốt, chậm rãi dễ xuống, nhìn xem trước người nam nhân, cáo thân thể hơi run rẩy xuống. Kia hung tàn ánh mắt, cũng dần dần thu liễm, trở nên ôn nhu.

Kiếm Các chúng đệ tử nhìn thấy Tần Huyền Nhạc trở về, có ngạc nhiên người, có thở dài người, cũng có nhẹ nhàng thở ra, đặc biệt là nhìn thấy Từ Hồ nhìn thấy Tần Huyền Nhạc, kia nâng lên cáo trào lại buồn xuống lúc.

"Sự huynh, người trở về làm gì?" Từ Hồ chậm rãi há mồm, miệng nói tiếng người nói: "Bọn hắn dung không được chúng ta, nếu bọn họ bắt từ, chắc chắn truy sát người, ta không muốn người có việc!"

Tần Huyền Nhạc lắc đầu nói: "Kiếm Các chính là nuôi ta dục ta chi địa, ta có thể nào trở mắt nhìn xem người đem nó hủy diệt? Như đúng như đây, cho dù ta có thể sống chui nhủi ở thế gian, đời này cũng sẽ không vui vẻ, ngày khác dưới cửa tuyền, lại có gì diện mục đối mặt sư tôn cùng với liệt đại tổ sư?"

Từ Hồ nghe vậy, trầm mặc.

Gió nhẹ phát qua sơn lĩnh, phất lên bụi mù mấy sợi, kia tử sắc lông hồ cáo, cũng theo gió giương nhẹ.

Nàng cúi đầu xuống, nói: "Kia tốt! Ta không giết bọn hắn, người rời đi trước nơi đây, ta cuối cùng lại làm một ít chuyện!"

Tần Huyền Nhạc lắc đầu nói: "Từ hình, người đi đi! Ta hiện tại còn không thể rời đi, Kiếm Các bây giờ biến thành cái dạng này, ta phải bị trách nhiệm rất lớn. Bây giờ tứ phương yêu ma thừa dịp ta Kiếm Các thế nhỏ, nhiều phiên nhìn trộm, chính là Kiếm Các tràn ngập nguy hiểm thời điểm, ta lại có thể nào bỏ đi không thêm để ý!"

Hắn, để chúng Kiếm Các đệ tử cũng không khỏi kinh nghi bất định lên.

Ngừng tạm, hắn lại nói: "Nếu ta may mắn còn sống ở thế, ngày khác, tất đi tìm người!"

Từ Hồ nghe vậy, cáo trong mắt lặn xuống một hạt nước mắt.

Đời này? Ta còn có đời này a?

Từ Hồ chậm rãi nằm xuống, khí tức trên thân dần dần yếu bớt, trên thân kia bộ lông màu tím chậm rãi biến mất, thân hình cũng dần dần thu nhỏ, lộ ra trước đó người thân thể.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, cúi xuống áo bào, choàng tại trên người nàng, thuận thế đưa nàng ôm vào trong ngực.

Lúc này, hắn mới nhìn đến hồ nữ tử hình trong mắt nước mắt, hắn đưa tay đem nó lau đi, nhưng lại làm sao xoa cũng xoa không hết kia xóa nóng hổi, hắn chỉ có thể ôm nàng, thấp giọng nói: "Thật có lỗi, không thể bồi tiếp ngươi cùng đi! Đây là đường đục ta địa phương, ân tình của ta, còn chưa còn tận!"

Hồ nữ tử hình rung rung mà cười, lắc đầu, đưa tay khẽ vuốt khuôn mặt của hắn.

Tần Huyền Nhạc cầm tay của nàng, nhẹ nhàng đặt ở bên môi khẽ hôn dưới, nói: "Ngươi rời đi trước nơi đây, nếu ta có thể còn sống, ta chắc chắn đi tìm ngươi, như sống không được, chỉ nguyện kiếp sau cùng với ngươi gặp nhau!"

Lúc này Tần Huyền Nhạc, đã có chịu chết chuẩn bị.

Hắn biết, tiếp xuống mới là Kiếm Các chân chính sinh tử tồn vong thời khắc. Hắn cũng không lo lắng rắc rối với bạch xà sẽ làm hủy diệt Kiếm Các sự tình, tuy nói bọn hắn là yêu, nhưng là giảng đạo lý yêu.

Bằng không mà nói, lý niệm của hắn, lại làm sao có thể thụ bọn hắn ảnh hưởng? !

Chân chính để hắn lo lắng, là tiếp xuống ngày cái này mãnh liệt mà đến yêu ma quỷ quái.

Những cái kia yêu ma quỷ quái chạy tới nơi này, tất nhiên là đến trả thù.

Kiếm Các thế lớn thời điểm, tự nhiên không sợ những yêu ma này.

Nhưng bây giờ Kiếm Các thế nhỏ, có thể hay không sống qua một kiếp này, lại là khó giảng.

Lúc này, hắn tự không thể để cho cái này hồ nữ lưu lại.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là, hồ nữ lại là lay động ngẩng đầu lên, cuối cùng nói: "Sur huynh, ôm chặt ta!"

Kết quả Tần Huyền Nhạc ôm một cái, nàng một ngụm máu tươi liền phun đến trong ngực của hắn.

Cảm giác được trong ngực nóng hổi, Tần Huyền Nhạc không khỏi khản trương lên, thể nội pháp lực vội vàng hướng trên người nàng thua đạo , vừa nói: "Ngươi đừng nói trước, không có việc gì. . ."

Câu nói này, ngay cả chính hắn đều không thể nào tin được.

Bởi vì, hồ nữ tử hình thân thể, lúc này đã bắt đầu xuất hiện vết rách, từng tia từng tia huyết dịch đang từ kia vết rách bên trong chảy ra, thấm thấu trên người nàng áo bào.

Hắn ngẩng đầu lên, ngày Đại Bạch nhìn lại, kêu lên: "Bạch cô nương, ta từng nghe nói, y thuật của ngươi cao minh, từng đã cứu không ít phạm nhân, mời ngươi mau cứu nàng, cầu ngươi!"

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, sau đó trốn thân mà đi, đi vào hồ nữ tử hình bên người, thần thức tại trên thân lướt qua, sau đó nhìn về phía Tần Huyền Nhạc, im lặng lắc đầu.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, khóe môi nhẹ rung, trong mắt nước mắt lăn xuống.

Hồ nữ tử hình thấy vậy, lại là mỉm cười nói: "Sur huynh, không muốn thương tâm!"

Tần Huyền Nhạc chưa từ bỏ ý định nhìn về phía Đại Bạch, nói: "Bạch cô nương, y thuật của ngươi tinh xảo, nhất định có biện pháp nào, đúng hay không? Mặc kệ có bao nhiêu khó, chỉ cần ngươi nói cho ta biện pháp. . ."

Đại Bạch lắc đầu than nhẹ, nói: "Xin thứ cho ta bất lực! Thể chất của nàng tuy mạnh ra thường nhân rất nhiều lần, nhưng cùng với Kết Đan cấp bậc đại yêu so sánh, lại thì kém rất nhiều. Có thể nàng lại cưỡng ép thu nạp thiên địa linh khí ở thể, không có chút nào tiết chế cưỡng ép tăng cao tu vi. . ."

Trừ phi có tiên đan cứu mạng, nhưng tiên đan thứ này, phạm nhân lại có thể nào đạt được?

Tần Huyền Nhạc chưa từ bỏ ý định, đem pháp lực không ngừng đưa vào hồ nữ thể nội.

Hồ nữ tử hình lắc đầu nói: "Sur huynh, tình chút pháp lực, ta muốn đi trước một bước!"

Nàng nói, lại nhỏ ngụm máu tươi, cuối cùng nói: "Theo với Các chủ giao thủ bắt đầu, ta là không có nghĩ qua có thể còn sống rời đi Kiếm Các, ta không cách nào tha thứ hắn giết mẹ ta."

Có thể giết lâm đạo nhưng về sau, nàng liền biết, mình đời này đã vô pháp sống chui nhủi ở thế gian.

Tần Huyền Nhạc nước mắt, không tự chủ được trượt xuống, nhỏ ở trên mặt của nàng.

Trong nhân thế thống khổ nhất sự tình, không ai qua được trở mắt nhìn xem mình người thương chết bởi trước mặt mình, có thể mình lại bất lực!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147 : Bốn phía yêu thanh

Người đăng: Znonz

Từ hình đưa tay nhẹ vỗ về gương mặt của hắn, mỉm cười nói: "Sư huynh, chớ có bi thương! Những năm này có thể có sư huynh làm bạn, là ta đời này vui vẻ nhất thời gian. Chỉ là đáng tiếc, vận mệnh như thế, tạo hóa trêu ngươi! Nếu có kiếp sau, hi vọng còn có thể trả lại sư huynh làm bạn, nhìn sư huynh trân trọng."

Tần Huyền Nhạc lắc đầu nói: "Ta đừng tới sinh, ta chỉ muốn đương thời!"

Hồ nữ tử hình nghe vậy, cười, nhưng nước mắt lại là không tự chủ được trượt xuống.

Yêu vân mặc dù đã tiêu tán, nhưng lại không thấy dương quang phổ chiếu.

Chẳng biết lúc nào, cuồng phong thét gào, mây mù cuộn cuộn, không trung lại hiện mây đen đóa đóa, có lói quang ở trong mây lấp lóe, kinh lói trập trập. Không bao lâu, mưa to đột đến.

Gió lạnh lẽo, mưa từ từ, tựa hồ phương thiên địa này, cũng tại thay bọn hắn bi thương khổ sở.

Tần Huyền Nhạc cầm tay của nàng, pháp lực huyền quang bao phủ, ngăn trở mưa gió xâm nhập.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi than nhẹ, quay người đạp không mà đi, đi vào Nhị Thanh bên người.

Nhị Thanh đón gió mưa, ngóng nhìn phương xa, mưa gió phiêu đến trước người hắn, liền hướng hai bên lướt qua.

Đại Bạch trở về, Nhị Thanh nhìn nàng một cái, cũng không hỏi nàng kết quả như thế nào, bởi vì một chút có kết quả như thế nào, sớm đã nằm trong dự đoán của hắn.

Chỉ là đoán trước về đoán trước, hắn nhưng cũng khó mà tả hữu.

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, truyền âm nói: "Sư đệ đang lo lắng cái gì?"

Nhị Thanh nhẹ nhàng lắc đầu, nói: "Cũng không phải là lo lắng, ta chỉ là đang nghĩ, Kiếm Các những cái kia ngoan cố lão đạo đều đã chết đi, còn lại đệ tử trẻ tuổi, lý niệm có thể cải tạo một phen, không cần thiết để Kiếm Các thật cái hủy diệt. Kiếm Các như thật cái hủy diệt, ngươi ta cũng coi như đồng lõa, ta qua không được trong lòng kia quan!"

Đại Bạch nghe vậy, có chút nhẹ nhàng thở ra, nhẹ gật đầu.

Nhị Thanh than nhẹ một tiếng, quay đầu mắt nhìn những cái kia bị dải gió dầm mưa, nhưng lại không dám tùy tiện triệt hồi kiếm trận, chỉ có thể ngo ngác đứng ở nơi đó, mặc cho mưa gió xâm nhập Kiếm Các đệ tử.

Nhìn thấy bọn hắn, Nhị Thanh lại ngáy Tần Huyền Nhạc nhìn lại.

Lúc này, Tần Huyền Nhạc như cũ tại nghe hồ nữ tử hình nhẹ giọng kể ra, chỉ là kia hồ nữ khí sắc lại là càng ngày càng kém. Thỉnh thoảng ỏi một ngụm máu tươi, khí tức cũng là càng ngày càng yếu ớt.

Tần Huyền Nhạc ôm hồ nữ, trên mặt mang cười mắt rung rung, tay dù chưa run tâm lại rung động.

Hồ nữ giật môi dưới sừng, đưa tay khẽ vuốt Tần Huyền Nhạc mặt, mỉm cười nói: "Sư huynh, ta phải đi, ngươi muốn, phải thật tốt bảo trọng mình! Chớ có, chớ có bị thương! Đây là mệnh của ta! Hi vọng chúng ta kiếp sau hữu duyên, có thể, có thể lại gặp nhau!"

Nàng nói, một hơi chưa nói đi lên, bàn tay trắng liền mềm nhũn xuống dưới, theo hấn gương mặt trượt xuống.

Tùy theo trượt xuống, còn có khoe mắt nàng kia gạt lệ.

Nếu như có thể có kiếp này, cần gì phải nóng lòng hẹn nhau đời sau?

Hấn đưa nàng gấp ôm vào trong ngực, miệng mở rộng, nhưng lại khóc không lên tiếng.

Giờ lên tay run rẩy, nhẹ nhàng xóa đi khoe mắt nàng nước mắt, nhưng lại lau không đi kia xóa nóng hổi.

Một màn kia ly biệt nước mắt, thiêu đốt lấy bộ ngực của hấn. Yêu ở trong thiên địa dây dưa, một trái tim vì ai cuồng nhiệt? Tiếng mưa gió đồm độp rung động, lại tổn thương đoạn mắt ai ruột? Đời này nếu không có người làm bạn, nơi nào sẽ là ta chăng? Một giọt nước mắt chậm rãi trượt xuống, lại giải quyết xong đời này tình duyên!

Nhìn Tần Huyền Nhạc kia im ắng khóc ròng, không ít người vì đó sầu não. Đặc biệt là những cái kia cùng với Tần Huyền Nhạc quan hệ tâm đầu ý hợp đồng môn, bọn hấn đều biết Tần Huyền Nhạc cùng với hồ nữ tử hình quan hệ trong đó.

Nếu không phải ra chuyện này, bọn hấn chính là một đôi thần tiên quyến lữ.

Nhưng mà, mọi người ở đây coi là Tần Huyền Nhạc sẽ tiếp tục thống khổ thương tâm xuống dưới lúc, Tần Huyền Nhạc lại là ôm hồ nữ tử hình phóng tới mẫu thân của nàng, cổ kia hồ ly hình dạng cự hình khô lâu trước mặt, sau đó té ra phi kiếm, trực tiếp tại ngọn núi kia trước đào cái hố to, đem hai mẹ con này chôn xuống dưới.

Chúng Kiếm Các đệ tử nhìn thấy tình huống này, cũng không nói thêm cái gì, chỉ là cảnh giác nhìn xem không trung Nhị Thanh với Đại Bạch. Mà một số người thì chạy tới đem mấy vị lão đạo thi thể nhắc trở về.

Hai vị tàn phế lão đạo, lúc này cũng nhìn về phía Nhị Thanh với Đại Bạch.

Bọn hấn đều biết, như lúc này, cái này rần lục cùng với bạch xà như ra tay với Kiếm Các, Kiếm Các hôm nay tất diệt không thể nghi ngờ. Nhưng bọn hấn lại không tốt lộ ra câu xin chi sắc, hướng bọn hấn chó vẫy đuôi mừng chủ.

Bất đắc dĩ, bọn hấn cũng chỉ có như thế sừng nhìn xem bọn hấn.

Tần Huyền Nhạc tại đem Từ Hồ cùng với hồ nữ vôi vàng chôn xuống về sau, ngẩng đầu nhìn một chút Nhị Thanh với Đại Bạch, sau đó ngày chúng Kiếm Các đệ tử ngự kiếm mà đi.

Một chút đệ tử thấy vậy, nhao nhao đem mũi kiếm nhắm ngay hấn.

Mà một chút thì tại khuyên những người kia, "Hấn là chúng ta sư huynh, các ngươi đây là làm chi?"

"Hấn cùng với yêu nghiệt cầu kết, Các chủ đã đem hấn trực xuất Kiếm Các. . ."

"Mở ra Trần Yêu Tháp phong ấn người, cũng không phải là Tần sư huynh, làm Tần sư huynh chuyện gì? Nếu nói Tần sư huynh cùng với kia hồ nữ quan hệ tâm đầu ý hợp, có thể kia hồ nữ trước đây cùng với mọi người không phải cũng là đồng môn sư huynh muội?"

"Nếu không phải kia hồ nữ, ta Kiếm Các dùng cái gì có hôm nay chi họa?"

"Hôm nay chi họa, có thể chỉ trách kia hồ nữ sao?"

"Chớ ồn ào!" Tần Huyền Nhạc cắn răng, kêu lớn.

Hấn quét mắt những ngày xưa đồng môn, siết quả đấm, trong lòng có chút bất đắc dĩ. Xem ra, Kiếm Các lý niệm nếu là không thay đổi biến đổi, ngày khác chắc chắn sẽ lần nữa tao ngộ hôm nay chi kiếp.

Hấn mắt nhìn một đám sư huynh đệ sư tỷ muội, kêu lên: "Kiếm Các ngập đầu chi họa sắp tới, mọi người còn có rảnh rỗi ở chỗ này nói ai chi tội sai? Có ý nghĩa gì?"

"Tần sư huynh, lời này ý gì?" Có người hỏi.

Tần Huyền Nhạc mắt nhìn mọi người, sau đó nhìn về phía cuối cùng còn sót lại hai vị tàn phế sư bá, ôm quyền nói: "Hai vị sư bá, hiện tại mới sư diệt ở dưới núi, nhìn thấy vô số tình quái dòm trì, bây giờ Kiếm Các bị đại nạn này, tứ phương yêu ma tất nhiên phấn khởi, thừa lúc vắng mà vào, không biết sư bá nhưng có ngăn địch chi pháp?"

"Cái gì? Lại có yêu ma đến đây?" Có ít người lộ ra vẻ sợ hãi.

"Những cái kia tình quái cũng dám đến ta Kiếm Các thăm dò? Đơn giản muốn chết!" Có chút không chút nào sợ chết, nhưng lại quá mức cương liệt, có chút thấy không rõ tình thế.

Hai vị đã bản thân bị trọng thương lão đạo lúc này lại là hai mặt nhìn nhau, cuối cùng trong đó một vị lão đạo nói ra: "Đã những cái kia tình quái dám đến ta Kiếm Các thăm dò, những cái kia ngày bình thường ẩn tàng ẩn núp đi yêu ma quỷ quái, tất nhiên sẽ thừa lúc vắng mà vào. Kiếm Các kiến trúc bây giờ đã bị phá hư hầu như không còn, Hộ Sơn kiếm trận đã mất đi hiệu lực, chúng ta muốn mượn kiếm trận hộ núi, lại là không dễ dàng như vậy."

Mặt khác vị kia lão đạo nhẹ gật đầu, nói: "Vì kế hoạch hôm nay, cũng chỉ có hướng các phương chính nghĩa chi sĩ cầu cứu rồi! Hi vọng thời gian, còn có thể tới kịp đi!"

Tần Huyền Nhạc nghe nói như thế, khóe môi cười khổ lớn hơn. Chờ mong cái khác chính đạo nhân sĩ? Phương thiên địa này yêu khí trùng thiên, nếu có người nguyện ý xuất thủ, lúc này cũng sớm nên đến.

Trong lòng của hắn bất đắc dĩ cười khổ, ngẩng đầu nhìn trời, tại kia bầu trời phương xa, có ba phương hướng, yêu vân khuấy động, cuộn cuộn mà tới.

Đặc biệt là tại phía tây, kia yêu vân mặc dù không phải rất đậm, nhưng là yêu vân xuống núi sơn lâm, lại có khổng lồ đàn sói xâm cướp như lửa, những nơi đi qua, bụi mù nổi lên bốn phía, chìm thú sợ hãi.

Khi Kiếm Các chúng đệ tử nhìn thấy kia yêu vân tiếp cận lúc, một tiếng sói ngao theo phía tây truyền đến, vang vọng chân trời. Ngay sau đó, một tiếng hổ gầm theo mặt phía nam truyền đến, núi Lâm Chấn rung động, chim muông kinh bay, tàu thú sợ quá chạy mất.

Nghe được cái này tiếng gầm từ phía chân trời cuộn cuộn mà đến, chúng Kiếm Các đệ tử, từng cái mặt lộ vẻ kinh sợ.

Kiếm Các chân chính đại kiếp, rốt cuộc đã đến!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148 : Đành tử chiến vậy

Người đăng: Znonz

Gió ô ô gào thét lên, yêu vân trên không trung phiêu đảng. Mặc dù không giống như vậy nồng đậm, nhưng chỗ qua sơn lâm khe cốc, đều vạn thú sợ quá chạy mất lao nhanh, cỏ cây phá hủy, bụi mù nổi lên bốn phía.

Nghe được kia sói tru thanh âm, rất nhiều Kiếm Các đệ tử nghĩ đến con kia bạch lang vương.

Như Kiếm Các không phát sinh hôm nay chi họa, nghĩ đến một hai trăm năm sau, có lẽ liền muốn đi bắt con kia bạch lang vương. Chỉ cần kia bạch lang vương có thể vượt qua kia hóa hình chi kiếp, Kết Đan thành công.

Chính là bởi vì có đạo này kiếp nạn đang chờ những này yêu quái, bất đắc dĩ, Kiếm Các tu sĩ mới có thể để cho những này còn chưa hóa hình Kết Đan yêu quái. . . Hoặc là nói là đám yêu thú sống thêm mấy ngày này.

Chỉ là bây giờ, Kiếm Các phát sinh bức này tai họa, trụ cột từng cây sụp đổ, nghĩ khôi phục ngày xưa huy hoàng, cũng không phải trăm năm không thể! Làm sao đảm trăm yêu trừ ma, bảo hộ thương sinh?

Nếu là ngày bình thường, kia bạch lang vương còn chưa hóa hình, làm sao có thể bị bọn hắn dễ vào mắt.

Nhưng mà, tại một chút phổ thông đệ tử xem ra, những này đều cũng không đáng sợ, chân chính đáng sợ, là y nguyên huyền lập ở Kiếm Các trên không rắn lực với bạch xà.

Tại cái này Tây Thục chi địa, bọn hắn chính là bây giờ còn sót lại hai con đại yêu, lại tu hành vẫn là đạo môn chính tông tiên pháp, tu vi thủ đoạn, đều thâm bất khả trắc. Tại tiên thần chưa hiện, Kiếm Các thế hệ trước tu sĩ đều gặp nạn hợp lý dưới, cái này hai rắn, chính là bây giờ sức chiến đấu cao nhất.

Như cái này hai rắn muốn diệt Kiếm Các đạo thống, Kiếm Các hôm nay, còn có thể may mắn thoát khỏi?

Hai vị kia còn sót lại lão đạo, lúc này cũng đang nhìn không trung Nhị Thanh với Đại Bạch, trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng, rất sợ không cẩn thận, lại kích thích đến cái này hai đầu xà yêu.

Tần Huyền Nhạc gặp tình hình này, không khỏi thăm than, sau đó quay người ngẩng đầu, nhìn về phía Nhị Thanh Đại Bạch, ôm quyền cao giọng nói: "Hai vị đạo hữu, Kiếm Các hôm nay đã rơi vào kết quả như vậy, chẳng lẽ hai vị vẫn không cảm giác được đến hài lòng không? Hai vị còn không rời đi, muốn tuyệt ta Kiếm Các truyền thừa ư?"

Kiếm Các chứng đệ tử nghe nói lời ấy, cũng cùng chung mối thù mà nhìn xem hai rắn, có ít người trong lòng càng là tức giận không thôi, nếu không phải cái này thanh bạch hai rắn ở chỗ này làm rối, Kiếm Các dùng cái gì đến tận đây?

Đương nhiên, càng nhiều, là không dám nói cũng không dám giận, trong lòng âm thầm lo lắng, rất sợ Tần Huyền Nhạc cái này ngôn từ ở giữa có chút không thích đáng, liền rước lấy cái này hai đầu xà yêu phần nộ.

Nhị Thanh mắt nhìn Tần Huyền Nhạc, quét mắt những cái kia Kiếm Các tử đệ, thở dài: "Chúng ta lần này đến đây Kiếm Các, bất quá là cùng với Kiếm Các thanh toán một chút dĩ vãng ân ân oán oán. Đã Kiếm Các chỉ chủ, cùng Lý đạo trưởng với liền nói dài những này lúc trước người trong cuộc đã chết, kia ân oán liền cũng tiêu tan."

Hắn nói, quét mắt bốn Phương Thiên Vũ, nói: "Bất quá, ta xem Kiếm Các lần này tai kiếp còn chưa kết thúc, nếu là các vị không có tin tưởng ngăn cản qua, có thể mời ta hai người hỗ trợ."

Chúng Kiếm Các đệ tử, cùng hai vị kia còn sót lại lão đạo nghe vậy, đều lộ vẻ nghi hoặc.

Tần Huyền Nhạc cũng hơi nghi hoặc một chút, cuối cùng hỏi: "Vì sao muốn giúp ta chớ?"

Lấy Kiếm Các với cái này hai yêu quan hệ, cái này hai yêu bắt diệt bọn hắn coi như tốt, nhưng vì sao lại phải giúp bọn hắn vượt qua này nan quan? Cái này tựa hồ không có đạo lý gì đi!

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Rất đơn giản, Kiếm Các có thứ mà ta cần, mà ta lại không muốn xáo thủ hào đoạt, bại hoại nhà ta sư tôn thanh danh. Không bằng, chúng ta làm giao dịch như thế nào?"

Mình với Đại Bạch tới đây, cơ hồ toàn bộ hành trình Tương Du đảng, ôm để cái khác đại yêu đem Kiếm Các các lão đạo mài chết dự định. Bây giờ thật vất vả đem Kiếm Các những cái kia lão đạo đều cho 'Chờ' chết rồi, hiện tại không làm chút chuyện cứ như vậy rời đi, kia há không biến thành toàn bộ hành trình xem kịch rồi?

Tần Huyền Nhạc vốn muốn hỏi Nhị Thanh 'Có gì điều kiện' lúc, liền thấy một vị lão đạo run run rẩy rẩy đứng lên, cao giọng nói: "Ta Kiếm Các đệ tử, gần ngàn năm đến, hành tẩu thiên hạ, lấy trăm yêu trừ ma, bảo hộ thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình. Hôm nay lại há có thể cùng với yêu ma làm giao dịch, mượn yêu ma chi lực sống chui nhui ở thế gian? Rắn lục bạch xà, các ngươi cùng ta Kiếm Các ân oán tức giải, liền rời đi thôi!"

Vị này lão đạo một câu, trực tiếp đem Tần Huyền Nhạc muốn lời muốn nói ra cho phá hỏng.

Nhị Thanh mắt nhìn lão đạo này, như có điều suy nghĩ, sau đó hướng hắn ôm hạ quyền, nói: "Tuy nói có chút ngoan cố, không biết biến báo, nhưng khi tiết nhưng cũng quả thực làm cho người kính nể! Bất quá, quá cứng dễ hủy đi lý lẽ, ta nghĩ các ngươi ứng cũng hiểu biết. Biết rõ chuyện không thể làm mà vì đó, đúng là không khôn ngoan!"

"Đây là ta Kiếm Các sự tình, liền không nhọc đạo hữu phí tâm! Mời!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, ôm quyền, quay người cười gió mà đi.

Đại Bạch thấy vậy, cũng lắc đầu, theo sát Nhị Thanh mà đi.

Chờ Nhị Thanh với Đại Bạch rời đi, chúng Kiếm Các đệ tử bên trong, có nhẹ nhàng thở ra, mà có thì là có chút trầm thấp, bởi vì tiếp xuống khó khăn, cần chính bọn hắn đối mặt.

Lên tiếng trước lão đạo thấy vậy, liền nói: "Ta Kiếm Các truyền thừa gần ngàn năm, chưa hề tao ngộ hôm nay bức này tai họa. Tuy nói ta Kiếm Các bây giờ thế nhỏ, chính xử nguy hiểm cho tồn vong thời điểm, nhưng nếu bởi vì sợ chết mà mượn yêu ma chi lực có thể bảo tồn, ngày khác cho dù chúng ta có thể sống chui nhui ở thế gian, lại há có thể không bị đồng đạo chế nhạo, không bị yêu ma chế nhạo? Đến lúc đó, chúng ta lại có gì diện mục lại đi trăm yêu trừ ma? Lại có gì diện mục bàn lại bảo hộ thiên hạ thương sinh? Tương lai lại có gì diện mục đối mặt Kiếm Các liệt đại tổ sư?"

Mặt khác vị kia lão đạo cũng đứng lên, vung tay cao giọng nói: "Chúng ta Kiếm Các đệ tử, trăm yêu trừ ma gần ngàn năm, thì sợ gì vừa chết? Cùng với yêu ma quyết chiến, chết có ý nghĩa, trăm chết cũng không tiếc!"

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, đã biết mượn hai rắn chi lực, vượt qua hôm nay nan quan sự tình đã không thể làm, liền đi theo vung tay hô to, "Nhan Trịnh hai vị sư bá lời nói rất đúng, chỉ là yêu ma có sợ gì quá thay? Chúng ta Kiếm Các tu sĩ, luôn luôn lợi dụng trăm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, há có thể sợ những cái kia yêu ma? Các sư bá đã hết lực vì bọn ta trừ bỏ những cái kia đại yêu, chúng ta há lại sợ hãi những cái kia tiểu yêu? Cho dù tiểu yêu số lượng không ít, chúng ta cũng không cần sợ nó, chỉ chết chiến vậy!"

"Nhan Trịnh hai vị sư bá cùng với Tần sư huynh nói đúng, chúng ta trăm yêu trừ ma, đã sớm làm xong cùng với yêu ma đồng quy vu tận chuẩn bị, lại há có thể e ngại những cái kia yêu ma, chỉ chết chiến vậy!"

"Chỉ chết chiến vậy!"

"Tử chiến!"

"Tử chiến!"

...

Trong lúc nhất thời, vốn có chút sa sút sĩ khí, trong lúc nhất thời lại trở nên cao lên.

Xa xa Nhị Thanh với Đại Bạch thấy vậy, không khỏi hai mặt nhìn nhau, quay đầu nhìn lại.

Sau đó, Đại Bạch hướng Nhị Thanh vụng trộm truyền âm, "Sur đệ, thật không cứu bọn họ?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Kiếm Các còn chưa chân chính đến sơn cùng thủy tận thời điểm, chờ một chút!"

Đại Bạch lại nói: "Kia lâm đạo nhưng từng nói, Kiếm Các chính là truyền thừa từ thái thượng một mạch, người nói, đến lúc đó kia lý thượng tiên sẽ ra tay a? Nếu là lý thượng tiên xuất thủ. . ."

Nhị Thanh cười khò nói: "Tiên thần tâm tư, chúng ta lại có thể nào ước đoán? Nói viết vô vi, phật viết không ta! Đạo Tổ Phật Tổ há lại sẽ đi quản phạm trần tục sự? Như sẽ đi quản, kia lúc trước Thiên Lâm tự cũng sẽ không xuất hiện loại kia thảm họa. Lại, thái thượng truyền thừa ngàn ngàn vạn, làm sao dùng cái này Kiếm Các một mạch? Bất quá lý thượng tiên liệu sẽ xuất thủ, vậy liền không được biết rồi."

Đại Bạch khẽ thở dài: "Hi vọng sư đệ đảm chiêu, có thể được lấy thực hiện đi!"

Nhị Thanh cũng thán, quan sát phía dưới, thấy phía dưới sơn lâm, vạn thú bốn bề cuộn cuộn, như sóng như nước thủy triều, đại địa chấn chiến, núi đá sụp đổ, cỏ cây bay tán loạn, khói bụi cuộn cuộn.

Đại chiến, tái khởi!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149 : Thần kiếm chọn chủ

Người đăng: Znonz

Kia vạn thú bốn bề, bày yêu hội tụ chi thế, khiến cho đại địa chấn chiến, cuồng phong cuộn cuộn, ngay cả ở trên bầu trời mây đen cũng đi theo bị thổi về phương xa. Mưa, dần dần nghỉ ngơi.

Nộ Phong ô ô hô rít gào, cỏ cây cát đá cuồng quyền, như ở trước mắt như sương, cuộn cuộn cuộn cuộn.

Giả trị lúc này, Kiếm Các giấu diếm các trước, chỉ còn lại hai vị lão đạo, tay nâng Trảm Yêu thần kiếm, một mặt thành kính hướng kia Trảm Yêu kiếm nói: "Thần kiếm ở trên, giả trị này Kiếm Các nguy nan cơ hội, còn xin thần uy ban ân, tuyển chọn một vị người có đức, cùng với ngài suất lĩnh chúng ta, kháng chống đỡ yêu ma, cùng chung này khó!"

Dứt lời, kia Trảm Yêu kiếm hình như có linh, thân kiếm run rẩy, giống như tại đáp lại.

Nhan lão đạo thấy vậy, hai tay nâng thần kiếm, đi lên ném đi. Đứng xếp hàng, đứng ở trước người chúng Kiếm Các đệ tử, tò mò nhìn ném lên trời Trảm Yêu kiếm.

Thế là, tại cái này trước mắt bao người, kia Trảm Yêu kiếm ánh đỏ phóng đại, sau đó hóa thành một đạo hồng quang, trong nháy mắt cắm ở Tàn Huyền Nhạc trước mặt.

Tàn Huyền Nhạc thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên, nhan Trịnh hai vị lão đạo thấy vậy, cảm thấy thảm than.

Chúng Kiếm Các đệ tử, có này cũng là ngạc nhiên, mà có chút, thì là mừng thay cho hắn, chỉ có số ít trong lòng có chút tưởng niệm người, mới có thể không có cam lòng.

Kiếm Các tuyển Các chủ sự tình, dĩ vãng đều là tiền nhiệm Các chủ cung cấp nhân tuyển, mấy vị trưởng lão cùng một chỗ thương lượng về sau mới làm quyết định sau cùng.

Làm có thể tiếp nhận Các chủ chi vị người ứng cử, thế hệ này, có năm cái, Tàn Huyền Nhạc bắt quá là trong đó một cái mà thôi. Cái khác bốn cái, đều là sự huynh của hắn.

Chỉ là tiền nhiệm Các chủ lâm đạo nhưng cũng không có thân truyền đệ tử, bắt đầu dĩ, một đời mới Các chủ, hoa rơi vào nhà nào, vẫn là ẩn số.

Nếu không phải chính vào Kiếm Các nguy nan thời khắc, nhân Trịnh hai người cũng sẽ không từ cái này Trảm Yêu thần kiếm tự mình đến lựa chọn, bởi vì cái này lựa chọn, bọn hắn kỳ thật cũng không lớn hải lòng.

Những năm gần đây, Tàn Huyền Nhạc tư tưởng chuyển biến, rất nhiều người đều nhìn ở trong mắt.

Loại chuyển biến này cùng với Kiếm Các nhất quán tác phong cũng không tương xứng, chỉ là chưa từng dẫn xuất sự cố, những lão nhân này, cũng liền mở một con mắt, nhắm một con mắt, theo hắn giày vò đi.

Nhưng bọn hắn cũng không hi vọng, Kiếm Các đời tiếp theo Các chủ, sẽ là hắn loại tư tưởng này.

Bọn hắn lo lắng, nếu là tương lai Kiếm Các lo liệu loại tư tưởng này hành tẩu thế gian, sẽ đối với yêu ma quỷ quái mất đi vốn có uy hiếp, cứ thế mãi, vậy cái này thế đạo, há không yêu ma quỷ quái hoành hành?

Chỉ là, nay chính vào Kiếm Các nguy nan cơ hội, mà Trảm Yêu thần kiếm cũng tự chủ chọn chủ, lại còn ở lại chỗ này trước mắt bao người, nếu là bọn họ hai vị lập tức đổi ý, há có thể phục chúng?

Bắt đầu dĩ, hai vị lão đạo cũng chỉ có nhìn nhau, đem điểm ấy không nhanh đề xuống.

Lúc này, trừ giấu diếm các bên ngoài nguyên Kiếm Các các trên đỉnh núi, đã có yêu thú ẩn hiện.

Trong đó có Thanh Lang vài đầu, dài đều một hai hơn trượng, tứ chi tráng kiện, trào như móc câu cong. Lông sói thuận hoạt như lụa, đón gió dạt dạt, mắt sói lóe hung tàn chi quang, chính ngày này phương thâm dò.

Vài đầu Thanh Lang thấy Kiếm Các tất cả đỉnh núi đều hóa thành đất chết, phế tích từng mảnh, duy nhất phong hoàn hảo, chúng Kiếm Các tu sĩ chính vây quanh ngọn núi này, bày ra kiếm trận, lặng chờ bày yêu hội tụ, không khỏi nhao nhao ngửa đầu gào thét.

Ngao tiếng rống cuộn cuộn đi xa, nơi xa, lên cao liên tiếp ngao ngao âm thanh, giống như tại đáp lại.

Sau đó liền nghe một tiếng ngao rống vang vọng chân trời, đàn sói xâm cướp chi thế, càng mãnh liệt hơn.

Mà lúc này, Nhị Thanh cùng với Đại Bạch, lại là đã quay lại Kính Hồ.

Trên bờ Kính hồ, Nhị Thanh đề Đại Bạch đem con kia Xích Lang cùng với kim quy phóng ra.

Cái này một rùa một sói vừa ra tới, liền lác mình biến hoá, kim quy hóa thành một kim bào lão giả, trần trùng trực đầu, mày râu đều trắng, còng lưng thân thể, nhìn giống như một gần đất xa trời lão giả.

Mà kia Xích Lang, thì là lác mình biến hoá, hóa thành thanh niên, xích bào khóa thân, tóc đỏ áo choàng, hình dung thô kệch, thần sắc hung lệ, xem xét liền biết không phải là loại lương thiện.

Hai người nhìn thấy Nhị Thanh với Đại Bạch ở đây, lại quay đầu tứ phương, không khỏi ngăn người.

Cuối cùng, kim quy cùng với Xích Lang đều chấp tay nói: "Đa tạ hai vị đạo hữu cứu giúp chi ân!"

Đang nói, phương xa liền truyền đến đạo đạo sói tru thanh âm.

Nghe này tiếng gào, kia Xích Lang không khỏi ngẩng đầu về phía tây nhìn lại, sói mắt hiện lên vẻ kinh nghi, sau đó nhìn về phía Nhị Thanh với Đại Bạch, hỏi: "Hai vị đạo hữu có thể cáo tri chúng ta tiềm ẩn về sau sự tình?"

Nhị Thanh mắt nhìn Xích Lang, gật đầu nói: "Kiếm Các chi chủ lâm đạo nhưng gọi ra vạn kiếm. . ."

Nhị Thanh ngắn gọn đem Kiếm Các sự tình từ đầu đến cuối nói một lần, thấy Xích Lang Yêu Vương một bộ ngo ngoe muốn động bộ dáng, liền không khỏi cười nói: "Lang Vương ý muốn như thế nào?"

Xích Lang hừ nói: "Chúng ta tự dung bị những cái kia lão tạp mao trấn ở Trảm Yêu Tháp hạ mấy trăm năm, con giận này không ra, quả thực không cam lòng. Hiện Kiếm Các chính xử thế nhỏ thời khắc, sao không thừa cơ đem nó trừ bỏ?"

Kim quy thở dài, lắc đầu, nói: "Lão hủ liên không đi góp kia náo nhiệt, mấy trăm năm chưa từng tu hành, đạo hạnh đều đã không biết rơi xuống bao nhiêu. Lão hủ tự xưng Sơn Dương tán nhân, không biết hai vị đạo hữu xưng hô như thế nào? Nhìn hai vị đạo hạnh cao thâm, trên thân yêu khí nhỏ bé không thể nhận ra, nghĩ đến sở tu chi pháp nhất định là đạo môn chính tông, thật sự là tạo hóa không cạn, thêm chết người bên ngoài."

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, ngày kim quy thi cái lễ, nói: "Tại hạ Sầm Thanh, đây là nhà ta Bạch sư tỷ, này ngay ngắn là ta hai người xưa nay tu hành chỗ. Hai vị sau này nếu có nhân hạ, có thể tới đây ngồi một chút, lẫn nhau cùng ngồi đàm đạo, cũng nhân sinh điều thú vị!"

Kim quy lão nhân nhẹ gật đầu, cuối cùng không khỏi thở dài: "Bị trấn ở kia Trấn Yêu Tháp hạ hơn 360 năm, nghĩ đến thế gian mọi việc sớm đã biến thiên, lão hủ hiện tại cũng là thân vô trường vật, hai vị đạo hữu cứu giúp chi ân, cũng chỉ có thể nói Scheel! Đợi hân ngày tìm được rất bảo bối, lại đến đáp tạ hai vị!"

Nhị Thanh khoát tay nói: "Cứu giúp chi là trùng hợp, cũng là tiện tay mà thôi, đạo hữu không cần để ở trong lòng. Tại hạ chỉ là hi vọng, hai vị đạo hữu tương lai chớ bởi vì từng chịu Kiếm Các chi khí, mà tùy ý làm hại một phương, ức hiếp người khác. Bằng không hân ngày nếu có duyên gặp nhau, có lẽ là địch không phải bạn!"

Kim quy với Xích Lang nghe vậy, không khỏi có chút ngạc nhiên, ngẩng đầu hướng hân nhìn lại.

Nhị Thanh mặt mỉm cười, một bộ ôn tồn lễ độ bộ dáng, người vật vô hại. Nhưng hai người này cũng sẽ không thật coi hân là thành người vật vô hại người, hung uy, bọn hân cũng là tận mắt nhìn thấy.

Thật lâu, kim quy cười ha ha nói: "Sâm đạo hữu nói đùa, lão hủ làm theo chi đạo, chính là người không phạm ta, ta không phạm người. Trước đây Kiếm Các trấn áp lão hủ mấy trăm năm, nay Kiếm Các thế nhỏ, lão hủ cũng có thể nhìn được không đi tìm thù này. Như thế, còn có chuyện gì là lão hủ không thể nhân đâu?"

Kim quy cười ha ha, hướng Nhị Thanh với Đại Bạch chấp tay nói: "Hai vị đạo hữu, lãng đạo hữu, lão hủ đi vậy! Ngày khác hữu duyên tạm biệt. Ba vị ngày khác như hướng lỗ nhân đi lên lúc, cần phải đến đây Sơn Dương quận lão hủ kia tu hành chỗ ngồi một chút, lão hủ tất quét dọn giường chiếu ngược lại giày đón lấy."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, phát tay cùng với kia lão quy cáo biệt.

Sau đó, Nhị Thanh nhìn về phía kia Xích Lang, Xích Lang ôm quyền nói: "Tại hạ lãng phong, xuất từ cái này Tây Thục nhất tây chi địa, kia đàn sói, nên là lãng nào đó hậu bối. Đã lãng nào đó hậu bối đã đến tận đây, lãng nào đó tất nhiên là không thể ngồi yên không lý đến. Lại, lãng nào đó trong lòng ngực ác khí chưa trừ, duy có thẹn với hai vị mỹ ý!"

Nhị Thanh khẽ thở dài: "Không sao, lãng đạo hữu thỉnh tùy ý! Tại hạ vẫn là câu nói kia, bỏ lỡ hôm nay, ngày khác gặp lại, như thấy lãng đạo hữu làm hại, chúng ta liền là địch không phải bạn vậy!"

"Sâm huynh chi ngôn, lãng nào đó ghi nhớ! Cáo từ!"

Kia lãng yêu nói, tung người cười gió mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150 : Nhị Thanh sư quân

Người đăng: Znonz

Ngao ô . . .

Từng tiếng sói ngao liên tiếp, kia Kiếm Các chi địa mấy ngọn núi bên trên, bóng sói thướt tha, lớn nhỏ đàn sói một mảnh đen kịt phiến, vòng tròn lấy kia giấu diếm các chỗ sơn phong.

Vô số song mang theo hung tàn quang mang hung ác mắt, từ nhìn chăm chăm những cái kia còn sót lại Kiếm Các tử đệ, để cho người ta thấy chi không khỏi lỗ chân lông rợn da gà, sinh ra hàn ý trong lòng.

Rống . .

Một tiếng hổ gầm, từ xa mà đến gần, chấn nhiếp đàn sói, kia đàn sói không khỏi tản ra, đưa ra một phong.

Toà kia trên đỉnh, vốn là có một con màu đen cự hổ thi thể.

Kia đàn sói vừa mới thối lui, liền thấy một thể dài mấy mươi trượng Ban Lan Cự Hổ, đập không mà đến, đáp xuống cái kia màu đen cự hổ bên người.

Kia hổ trào rơi xuống, núi đá vỡ nát, cuồng phong cuộn cuộn, cát đá bay tán loạn.

Chỉ thấy nó ngẩng đầu gào thét một tiếng, sau đó nhìn về phía giấu diếm các phương hướng, nhìn chăm chăm.

So sánh vài thập niên trước, kia cự hổ không chỉ có thể trạng tráng kiện rất nhiều, khí thế cũng đồng dạng tăng lên rất nhiều. Cùng với kia bạch lang vương, lại cho nó mấy trăm năm thời gian, đoán chừng liền muốn độ kia hóa hình chi kiếp.

Kia cự Hổ Vương mắt nhìn giấu diếm các phương hướng, sau đó cúi đầu tại cái kia màu đen cự hổ trên thân hít hà, ngao ô kêu một tiếng, vây quanh con kia màu đen cự hổ đi lòng vòng, sau đó nức nở tại kia cự hổ trước người nằm xuống tới, đầu hổ nhẹ nhàng cọ xát lấy màu đen cự hổ cái cổ.

Chỉ vì cái kia màu đen cự hổ đầu hổ, đã máu thịt be bét.

Thật lâu, kia cự hổ đứng lên, nâng lên hổ trào, duỗi ra đầu ngón tay như dao móc câu cong, tại Hắc Hổ trên thân vạch một cái, lấy ra Hắc Hổ thể nội yêu đan, một ngụm nuốt vào.

Sau đó quay người hướng phía giấu diếm các phương hướng gào thét một tiếng, miệng nói tiếng người nói: "Hơn hai trăm năm trước, Kiếm Các đem ta mẩu chém giết, đem cha ta bắt đến trấn áp ở đây, bây giờ cha ta bỏ mình ở đây, này giết cha giết mẫu mới thù nếu không báo, thẹn là Hổ Tử! Các ngươi, đều đáng chết!"

Kia bạch lang vương thấy vậy, cũng không khỏi nhìn về phía giấu diếm các phương hướng, miệng nói tiếng người nói: "Tộc ta Huyết Lang Vương lăng phong tiền bối cũng ở hơn trăm năm trước bị các ngươi đuổi bắt, bây giờ chỗ nơi nào? Xin giao ra đến!"

Kia bạch lang vương cùng với cự hổ đều chiếm một phong, bạch lang vương bên người còn có không ít cự lang tương hộ, khách quan mà nói, kia cự hổ liền có vẻ hơi cô đơn chiếc bóng, nếu là trong hai đánh nhau, cự Hổ Vương thua khả năng muốn chiếm hơn phân nửa trời lên, bởi vì Cự Lang Vương có sói bình tương hộ.

Bất quá, cái này một sói một hổ, nhưng lại chưa đánh nhau, mà là phân biệt ngày giấu diếm các những cái kia Kiếm Các từ đệ vấn trách, tựa hồ muốn đem cái này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sự tình, trở nên càng quang minh chính đại một chút.

Không sai! Lý do của bọn hắn, đều là đến trả thù!

Hắc Hổ vương chết rồi, Huyết Lang Vương bị rắn lục cấp cứu.

Nhưng là, thân là Kiếm Các người, lại há có thể ở thời điểm này hướng yêu ma quỷ quái cúi đầu? Nếu là yếu đi phe mình khí thế, kia trước đó vừa mới nhắc lên khí thế liền muốn suy yếu xuống tới.

Thân là tân nhiệm Các chủ, Tàn Huyền Nhạc cho dù nghĩ giải thích, lúc này cũng không thể giải thích.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể đứng dậy, cao giọng quát: "Các ngươi yêu ma, muốn đi nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sự tình, vậy liền tới đi! Nhiều lời ích lợi gì? Duy chiến mà thôi!"

Lời này cỡ nào kiên cường?

Kiếm Các đệ tử khí thế, lần nữa bốc lên.

Bất quá kia cự Hổ Vương cùng với bạch lang vương ngược lại là không có lập tức động thủ, chỉ là hừ lạnh một tiếng, sau đó hướng phía Kiếm Các phía đông nhìn lại. Cái hướng kia, mặc dù yêu khí rất nhạt, thế nào xem xét phía dưới, khả năng chỉ cho là là một chút tiểu yêu hội tụ vào một chỗ chỗ tản ra yêu khí.

Nhưng mà, cái này cự hổ cùng với cự lang lại là y nguyên nhìn chăm chăm cái hướng kia.

Thật lâu, cự lang miệng nói tiếng người, nói: "Hai vị đạo hữu, đã tới, cần gì phải giấu đầu lộ đuôi? Như thế lén lút lút lút, há không làm cho người ta trò cười?"

Kia cự hổ cũng miệng nói tiếng người nói: "Hai vị, đã tới, liền ra đi! Nếu là đánh kia bộ ngựa bất ve, hoàng tước tại hậu chi tính, vậy liền đừng trách chúng ta trước liền thủ diệt trừ hai vị."

Sói tru hổ gầm, tiếng gầm cuộn cuộn, cuồng phong thét gào.

Sau một khắc, liền thấy Kiếm Các phía đông, lên cao trận trận bụi mù.

Sau đó thấy núi đá bắn bay, cây rừng ngược lại phá vỡ, hai thân ảnh từ xa mà đến gần, xuất hiện tại trên một ngọn núi khác, hai đạo thân ảnh kia, chính là con kia con cóc lớn cùng với rết bự.

Cái này hai yêu vốn nghĩ chờ bọn hắc khai chiến, liền vụng trộm đục nước béo cò, để kia bạch lang vương cùng với cự hổ ở phía trước xung phong, nó hai yêu thì vụng trộm khi ngư ông.

Lại tiếc rằng, trời bắt toại cóc nguyên!

Cóc lớn kia nhảy ra, đánh cái lớn ngáp, cười ha ha nói: "Hai vị nói giỡn vậy! Chúng ta như thế nào loại kia phía sau ám toán người khác chỉ yêu? Chúng ta chỉ là tốc độ không kịp hai vị thôi, chậm một bước, ha ha, chỉ là chậm một bước, hai vị chớ trách, chớ trách. . ."

Rết bự cũng điểm nó kia dữ tợn đầu lâu, nói: "Đúng cực đúng cực! Tuy nói ta có mấy trăm so ra đủ, có thể tốc độ này, y nguyên vẫn là không kịp hai vị a! Huống hồ còn phải chiều cổ một chút ta cái này huynh đệ!"

Con cóc lớn đưa lớn màng trảo, vỗ bụng bự, cười nói: "Mong rằng hai vị thứ lỗi!" Ngừng tạm, nó lại nói: "Kỳ thật, chúng ta cùng với Kiếm Các cũng không quá mức ân oán, lần này tới đây, cũng chỉ bởi vì hiểu kì, tới tìm tôi hư thực. Đã hai vị đem người tới đây, vậy bọn ta sẽ không quấy rầy."

"Hai vị!" Kia bạch lang vương hướng phía trước bước một bước, sói mắt lạnh lẽo nhìn, nói: "Đến đâu thì hay đến đó. Hôm nay Kiếm Các thể yếu đến tận đây, nếu ta chờ không phân khởi đem nó triệt để trừ bỏ, đợi hắc ngày chúng ta độ kia hóa hình khổ cướp lúc, lại phải cẩn thận Kiếm Các đến đây đuổi bắt chém giết ta chờ."

Kia cự hổ cũng nói: "Như hai vị như vậy thôi lui, vậy liền đừng trách chúng ta sau đó tính sổ!"

Kia rết bự đối với cái này, cũng không quan trọng, chỉ có cóc lớn kia một bụng nước đắng.

Mà tại một cái khác trên đỉnh, đánh lấy trợ giúp Nhị Thanh sư quân cờ hiệu một đám tiểu yêu, tại nhìn thấy tình huống này, lại không thấy đến Nhị Thanh lúc, cũng không khởi có chút không biết làm thế nào lên.

"Viên huynh, hiện tại làm? Nhị Thanh sư quân cũng không ở đây!"

Có một đầu to lớn dã hươu so ra bên người một con cự viên thấp giọng nói.

Khách quan kia bạch lang Vương cùng cự Hồ Vương, những này tiểu yêu tu vi liền muốn yếu hơn rất nhiều, thể trạng càng là phải nhỏ hơn nhiều. Là kia cầm đầu cự viên, cũng bắt quá cao mấy trượng thôi.

Chỉ là khách quan cái khác tiểu yêu, bọn hắc cái này một túm tiểu yêu lộ ra muốn càng thêm có thứ tự một chút, mà chủng tộc loại hình cũng là đủ loại màu sắc hình dạng, cũng không giới hạn ở một cái tộc đàn.

Chỉ thấy kia vượn già ngồi trung quân, chôn hoang là quân sư, dã hươu bên cạnh nằm Kim Tiền Báo. Hồ lớn làm tiên phong, hắc xà mạo xưng hộ pháp, ung chải lông lông thỏ nhai cỏ. Núi trâu hộ ở bên cạnh, dã trệ ngăn tại về sau, còn có Hùng Bì đem trảo đào. Hồ dê mạo xưng tiểu binh, hương hăng đến giúp đỡ, chôn chuột thành đàn tình rất tốt.

Như thế kỳ hoa tổ chức, để không ít người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Một bên cách đó không xa đàn sói, là đối với cái này rất là tò mò.

Mà kia bạch lang vương cùng với cự hổ nhìn thấy trên ngọn núi này một đám lớn nhỏ tinh quái lúc, cũng chỉ là nhìn thoáng qua, cũng không khuấy phục ý nghĩ của bọn nó.

Bởi vì tại kia túm tinh quái ở giữa, dựng thẳng một cây cờ lớn, đại kỳ đón gió phấp phật, mặt cờ lên xiêu xiêu vẹo vẹo viết 'Nhị Thanh sư quân' bốn chữ lớn.

Nhìn thấy cái này bốn chữ lớn lúc, không ít người càng là lộ ra vẻ cổ quái.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151 : Sinh tử chiến

Bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương cũng không biết 'Nhị Thanh sư quân' là vị nào, nhưng hiển nhiên, có thể làm ra như thế cái chiến trận, nhất định không phải phổ thông tinh quái, phổ thông tinh quái cũng sẽ không đi làm thứ này.

Mà lại bọn hắn là tới đây trả thù, đương nhiên sẽ không nhiều nhạ sự đoan, lại những này tinh quái tới đây cũng là tìm Kiếm Các phiền phức, địch nhân của địch nhân, đó chính là bằng hữu, cho dù chỉ là tạm thời.

Mà Kiếm Các phương diện, biết Nhị Thanh danh tự, cũng không có mấy cái, bao quát kia hai cái lão đạo.

Kia hai cái lão đạo chỉ biết là rắn lục với bạch xà, chưa từng hỏi qua đối phương tính danh, tự nhiên càng là không biết rắn lục tên là Sầm Thanh, chữ Nhị Thanh.

Ngược lại là Tần Huyền Nhạc thấy vậy, mặt lộ vẻ về về cổ quái, bởi vì hắn biết 'Nhị Thanh' là ai. Lúc trước cùng với rắn lục bạch xà cùng đi Thiên Lâm tự lúc, trên đường, Nhị Thanh liền với hắn đề cập qua.

Sau đó, Tần Huyền Nhạc liền cho những cái kia tinh quái truyền âm nói: "Các ngươi kia trên lá cờ chớ sách 'Nhị Thanh sư quân', thế nhưng là một cái rắn lục yêu?"

"Rắn lục yêu?" Chúng tinh quái hai mặt nhìn nhau, cuối cùng từng cái lắc đầu.

Bởi vì Nhị Thanh lúc trước nhưng không có cùng bọn hắn nói qua, hắn là một con rắn yêu, chỉ là dạy bọn họ dẫn khí chi thuật, cũng dạy bọn họ biết chữ mà thôi.

Tần Huyền Nhạc gặp kia chút tinh quái lộ ra vẻ cổ quái, liền vừa tới tự truyền âm, đem Nhị Thanh dung mạo hình dung một lần. Vừa nghe đến 'Giữa chân mây có vết dục' cái này đặc thù, những cái kia tinh quái liền đốt lên tới.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, nhẹ nhàng thở ra, truyền âm nói: "Các ngươi sư quân cùng ta Kiếm Các ở giữa ân oán đã giải, lúc này đã thoái lui. Các ngươi nếu là muốn tìm hắn, từ đây tới đông, tiến đến ba năm trăm dặm liền có thể, nơi đó có tòa núi Thanh Thành, các ngươi sư quân liền tại kia quần sơn trong tu hành. . ."

Chúng tinh quái nghe vậy, không khỏi lần nữa hai mặt nhìn nhau, nhân loại chi ngôn, có thể tin a?

Lúc này, có chỉ trỏ tinh rơi xuống vượn già trên vai, dùng thú ngữ nói: "Viên đại ca, ta há có thể lừa gạt các vị? Trước đó ta đã nói, Nhị Thanh sư quân với một người phi thường xinh đẹp tỷ tỷ đi. . ."

Vượn già quay đầu quét chúng tinh quái một chút, dùng thú ngữ nói: "Cái này Kiếm Các xưa nay lợi dụng trăm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình, chúng ta không ít huynh đệ tỷ muội đều bị tự dung chém giết, thù này, có thể nào không báo? Đã Kiếm Các bây giờ đã thế yếu đến tận đây, lại có nhiều như vậy tinh quái cùng nhau tiến công, chính là ta chờ thay những cái kia chết oan huynh đệ tỷ muội báo thù thời điểm, các vị nghĩ như thế nào?"

Kia vượn già nói lời này lúc, cũng không giấu diếm mọi người, bắt đặc dĩ, Tần Huyền Nhạc cũng nghe đến.

Mặc dù Tần Huyền Nhạc cũng không hiểu thú ngữ, nhưng thông qua đối phương thần sắc, cũng dùng thần thức cảm giác đối phương tâm tình chấp chèn, nhiều ít có thể đoán ra một chút.

Thấy vậy, Tần Huyền Nhạc cũng chỉ có bắt đặc dĩ than khổ. Bây giờ nghĩ đến, liền biết Kiếm Các dĩ vãng chỗ chém yêu ma đến cùng có bao nhiêu! Cũng có thể biết, Kiếm Các xưa nay tác phong có bao nhiêu bá đạo!

Dĩ vãng Kiếm Các thế lớn thời điểm, còn tốt.

Nhưng hôm nay. . .

Tần Huyền Nhạc ở trong lòng than nhẹ một tiếng, sau đó lại ngẩng đầu lên, cho vượn già truyền âm nói: "Đã các ngươi lựa chọn lưu lại, kia sinh tử liền nghe theo mệnh trời, lát nữa có thể chớ trách ta chờ không dạy mà tru!"

Chúng tinh quái nghe vậy, thần sắc đều biến thành nghiêm nghị.

Lúc này, Tần Huyền Nhạc cầm trong tay Trảm Yêu kiếm, đứng ở chúng Kiếm Các đệ tử trước người, quát: "Bày trận!"

Ra lệnh một tiếng, chúng Kiếm Các đệ tử lại vây quanh kia giấu diếm các, bày ra chư thiên tinh đấu kiếm trận.

Mà có một bộ phận người, thì ngay tại chỗ khoanh chân, bắt đầu ngồi xuống.

Kia bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương thấy vậy, thần sắc đều trở nên nghiêm túc lên, biết Kiếm Các đây là dự định tử thủ, tiến hành từng nhóm nghỉ ngơi.

Bất quá, bọn hắn cũng không có định cho những này Kiếm Các đệ tử cơ hội.

Kia bạch lang vương thấy vậy, hét dài một tiếng, liền thấy dưới trướng sói binh giống như thủy triều, hướng phía Kiếm Các giấu diếm các chỗ sơn phong lộn xộn tuôn ra mà đi, cái khác loại hình tinh quái thấy vậy, cũng đi theo những này sói binh một khối công kích, kia thấy chết không sờn bộ dáng, để

Kiểm Các chúng đệ tử thấy chỉ mặt như màu đất.

Cái khác loại hình tinh quái, phần lớn đều là không tổ chức tồn tại, càng nhiều hơn chính là tự phát, đều là nhận qua Kiểm Các áp bách, bây giờ đến trà thù, chỉ có những con sói kia bình là bạch lang vương dưới trướng.

Cự Hồ Vương cùng với con cóc lớn, rất sợ những này, đều không có tổ kiến yêu binh, cái này cùng với cuộc sống của bọn hắn tập tính có quan hệ. Mặc dù linh trí sinh ra sớm, nhưng những này tinh quái, y nguyên còn chưa cải biến đi vắng tập tính.

Ngoại trừ Cự Lang Vương bên ngoài, chỉ có đầu kia vượn già cái này đồng tinh quái xem như cái tổ chức.

Mà tổ chức bọn hắn mỗi quan hệ, chính là Nhị Thanh.

Nhưng những này tinh quái bên trong, rất nhiều trong đó cũng không nhận ra Nhị Thanh, chỉ biết là cái tên này. Bởi vì bọn hắn đều là về sau mới gia nhập cái này tinh quái tổ chức.

Chỉ là lúc này, Nhị Thanh cũng không ở đây, bắt đắc dĩ, những này tinh quái bên trong, ý kiến nhất thời liền không cách nào đạt thành. Nguyên bản bọn hắn tới đây, chính là đánh lấy trợ giúp Nhị Thanh khẩu hiệu đến đây, nhưng mà bây giờ Nhị Thanh sư quân cũng không ở đây, mà lại sớm thối lui, vậy bọn hắn như ở đây động thù, Nhị Thanh sư quân sẽ làm nghĩ như thế nào? Chẳng lẽ còn có thể đánh lấy Nhị Thanh sư quân cờ hiệu?

Lúc trước Nhị Thanh sư quân lúc rời đi, thế nhưng là cùng bọn hắn nói qua, chớ đánh lấy hắn cờ hiệu làm hại.

Như thế cùng người khác yêu tiến đánh Kiểm Các, có tính không làm hại một phương?

Những vấn đề này vừa ra tới, khiến cho những này tinh quái liền trở nên ý kiến không cùng lúc đến, tại sói bình xuất động về sau, bọn hắn vẫn không có đạt được một cái thống nhất ý kiến.

Có chút tinh quái cho rằng, Nhị Thanh sư quân đã lại vào lúc này rời đi, đó chính là không muốn diệt Kiểm Các đạo thống, mà lúc này đây nếu bọn họ tham dự vào, tương lai Kiểm Các đạo thống như diệt, chẳng phải là liên lụy Nhị Thanh sư quân? Dù sao bọn hắn vừa rồi thế nhưng là đánh lấy Nhị Thanh sư quân cờ hiệu tới.

"Các ngươi đây là làm gì? Chẳng lẽ không cùng những cái kia các huynh đệ tỷ muội báo thù?"

Đầu kia vượn già nhìn chung quanh bốn phía, hướng những cái kia tinh quái nhóm nói.

Những cái kia tinh quái bên trong, có chút liền nói: "Viên đại ca, chúng ta cũng không phải là không muốn, chỉ là không biết cách làm như vậy, phải chăng làm trái Nhị Thanh sư quân dạy bảo? Nhị Thanh sư quân trước đó còn ở nơi này, nhưng bây giờ lại rút lui, hiển nhiên Nhị Thanh sư quân cũng không tính diệt đi Kiểm Các, nếu không vì sao muốn rút đi?"

Lại có tinh quái lời nói: "Viên đại ca, ta biết ngươi là vì các huynh đệ tỷ muội tốt, nhưng nếu là vì vậy mà cho Nhị Thanh sư quân mang đến phiền phức, đó chính là chúng ta chỉ sai vậy!"

Có cáo tinh trần thuật nói: "Viên đại ca, không bằng chúng ta đi trước Nhị Thanh sư quân tu hành chỗ nhìn xem. . . Như Nhị Thanh sư quân có ý tưởng này, chúng ta trở lại không muộn."

Đề nghị này, đạt được đại bộ phận tinh quái ủng hộ.

Đặc biệt là những cái kia chưa từng thấy qua vị kia trong truyền thuyết 'Nhị Thanh sư quân' tinh quái nhóm. Mà càng nhiều tinh quái, thì là nghĩ đến, nếu là có thể đạt được Nhị Thanh sư quân dạy bảo, kia tự nhiên diệu liễu.

Có cái này dụ hoặc, càng nhiều tinh quái bắt đầu ủng hộ đề nghị này.

Vượn già thấy vậy, cũng biết không cách nào tiếp tục cưỡng cầu, liền suất lĩnh lấy chúng tinh quái xuống núi, sau đó vòng qua Kiểm Các, hướng đông mà đi. Một đám tinh quái, y nguyên khiêng kia cán đại kỳ.

Cờ xí đón gió phiêu đảng, chúng tinh quái ào ào lội suối, chìm rừng thấy vậy kinh bay, tẩu thủ nghe tiếng tất trốn.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, có chút nhẹ nhàng thở ra, sau đó nhìn về phía trước sông triều mà đến đàn sói, kêu lên: "Kiểm lên!"

Chúng Kiểm Các đệ tử nhao nhao té lên phi kiếm, ánh kiếm hội tụ, nhất thời kiếm khí tung hoành.

Chương 152 : Ngụm nước bọt độc nhất

Đàn sói vọt tới kia kiểm trận trước mặt, ngày những cái kia Kiểm Các đệ tử đánh tới. Nhưng mà, khi kia thân sói phóng người lên, ngày kia Kiểm Các đệ tử đánh tới lúc, liền thấy huyết nhục văng tung tóe cảnh tượng. Phảng phất những cái kia cự lang đụng phải một khung cối xay thịt, ngay cả xương cốt đều tại kia tung hoành ánh kiếm hạ vỡ nát ra.

Bạch lang vương thấy vậy, ngừng đầu thét dài một tiếng, hướng phía giấu ẩn các phương hướng tung người đập không mà đi.

Kia cự Hồ Vương với con cóc lớn, cùng rét bự thấy vậy, cũng đi theo nhún người nhảy lên, đây là đồng loạt ra tay tín hiệu, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ không dễ dàng vì phạm trước đó ước định.

Kia bạch lang vương đập không mà tới, cương phong phần phật, thân lông trắng phiêu đảng, sói trong mắt lóe ra hung tàn quang mang, sau đó hướng xuống gào thét một tiếng, một đường bóng sói giương nanh múa vuốt lấy tấn công mà xuống.

Kia bốn máu miệng lớn bên trong, răng nanh um tùm, đứng đầy như lưỡi cưa, sắc bén như kiếm.

Kia bóng sói nhào về phía kiểm trận, chính là một trận cán xé. Kiểm trận phía trên, chói lên quang mang vạn đạo, kia là kiếm khí đập nện tại cái này bóng sói trên thân chỗ kích thích.

Mặc dù trong nháy mắt, kia bóng sói liền bị kiếm khí xoắn nát, nhưng là trong kiểm trận chúng Kiểm Các đệ tử lại là chưa lộ vẻ nhẹ nhàng, bởi vì lại một đường hồ ảnh tấn công mà tới.

Kia hồ ảnh ở không trung đánh ra một trào, cự trào trong nháy mắt biến lớn, không trung tung hoành ánh kiếm bị trong nháy mắt đập nát vô số. Mượn trong chớp nhoáng này xuất hiện khe hở, có bóng sói đột nhập trong đó.

Mặc dù mới vừa vào đi liền bị chém tới đầu sói, nhưng có một liên có hai.

Theo kia hồ ảnh tấn công, theo sát mà tới, thì là một đợt lũ lụt, một trận cuồng phong, còn có một trận sương độc, độc kia sương mù theo cuồng phong kia thổi vào kia chư thiên tinh đầu đại trận bên trong.

Có chút đệ tử nín hơi không kịp, lập tức có chút choáng đầu hoa mắt, buồn nôn nôn ra một trận.

Mà kia sóng lớn (ngực bự) nước trôi hướng kiểm trận, bị ánh kiếm giao phá, hóa thành vô số hạt mưa rải xuống, không ít phi kiếm chạm đến cái này nước mưa, lập tức vang lên xì xì âm thanh, đồng thời dâng lên trận trận khói độc. Có chút Kiểm Các đệ tử đụng phải mưa kia nước, trên thân lập tức liền bị hù thực một khối, có thể thấy được cái này nước mưa chi độc.

Cái này nước mưa, kỳ thật chính là cóc lớn kia phun ra ngoài nước bọt.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, với bên cạnh một vị sư đệ nói câu, kiếm té lên Trảm Yêu kiếm, hướng phía cóc lớn kia với rét bự thẳng lướt mà đi, sau đó hướng phía con cóc lớn vào đầu chém xuống một kiếm.

Kia Trảm Yêu kiếm mang theo ánh đỏ, theo cái này chư thiên tinh đầu đại trận bên trong bắn ra, hướng phía con kia con cóc lớn thẳng chém mà đi. Cóc lớn kia thấy vậy, không khỏi kinh hãi, hét lên một tiếng, đập chân về sau nhảy, đồng thời một ngụm độc thủy hướng phía kia Trảm Yêu kiếm ánh kiếm phun đi, tiếp lấy lại vung lên màng trào, vung ra hai đạo quái phong. . . Sau đó ngự lên yêu phong, nhanh như chớp hướng phía dưới núi bỏ chạy.

Kia tả hữu chân di chuyển, kéo lên một chỗ bụi mù trốn chạy chi pháp, nếu là Nhị Thanh ở đây, chắc chắn cảm thấy nhìn quen mắt vô cùng.

Trảm Yêu kiếm vừa ra, cóc lớn kia quay người liền trốn, cái này khiến kia cự hồ cùng với bạch lang vương không khỏi vụng trộm chửi mắng không ngừng, nhưng lúc này mũi tên đã rời dây cung mà đi, thu cũng thu không trở về.

Rét bự thấy vậy, lại ngay kiểm trận phun ra miệng sương độc, sau đó vừa xoay người liền trốn, kia mấy trăm so ra Thiết Túc lẫn nhau giao thế ở giữa, núi đá vỡ nát bay tán loạn.

Tần Huyền Nhạc nhắc chuông đẩy ra chuông phong, ngăn trở độc kia sương mù quái phong cùng với độc thủy, sau đó thấy cái này con cóc lớn với rét bự không có tiết tháo chút nào chạy trốn, không khỏi hừ nhẹ một tiếng, quay người ngón tay bấm kiếm quyết, lại một đạo kiếm quang hướng phía cự Hồ Vương thẳng chém mà đi.

Kia cự Hồ Vương thấy vậy, gào thét một tiếng, thân hình như mèo cong lên, nhảy vào không trung, sau đó hồ trào hướng phía kia Trảm Yêu kiếm kiếm bên cạnh đánh ra.

Kết quả kia Trảm Yêu kiếm nhất chuyển, phân hoá thành vô số đạo ánh kiếm, hướng phía kia hồ trào quán đi.

Nhưng vào lúc này, một con vuốt sói lặng yên không một tiếng động hướng phía Tần Huyền Nhạc phương hướng vung đánh mà xuống.

Kia cự Hồ Vương thấy vậy, hổ trao lên tuân ra yêu mang, mãnh rụt trở về.

Mà kia vô số ánh kiếm thì hướng phía kia vuốt sói bay giào mà đi.

Bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương với Tần Huyền Nhạc triển đấu lên.

Tần Huyền Nhạc tuy có Trảm Yêu kiếm nơi tay, nhưng tu vi có hạn, không cách nào giống lâm đạo nhưng như vậy điều khiển như cánh tay, không chế tự nhiên. Mà bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương cũng bởi vì trên thân không quá mức lợi hại pháp khí, không dám xuất ra cùng với Trảm Yêu kiếm liều mạng, chỉ có thể như thế cùng với Tần Huyền Nhạc triển đấu.

Theo cái này một người cùng với một sói một hổ triển đấu, dưới đáy đàn sói, y nguyên bắt kích như cũ, tre già măng mọc. Đặc biệt là vừa rồi con cóc lớn cùng với rết bự độc nước bọt cùng với sương độc, khiến cho kiếm này trận kém chút là bị chúng yêu phá, nếu không phải những cái kia tinh tọa đệ tử đứng dậy, bỏ vào trong trận, đoán chừng kiếm này trận đã cáo phá. Nhưng mà kiếm trận dù chưa phá, nhưng này chút Kiếm Các đệ tử, đã có vẻ hơi phí sức.

Đúng lúc này, hai cái lão đạo đứng lên, mặc dù pháp lực khôi phục không nhiều, hơn nữa còn bản thân bị trọng thương, nhưng bọn hắn cũng có chút ngời không nổi nữa.

Hai người đứng dậy, phóng người lên, hướng phía cự Hồ Vương cùng với bạch lang vương nghênh đón.

Trịnh lão nói nói ra: "Huyền nhạc, người đột nhập đàn sói, tận lực chém giết, cái này hổ yêu lang yêu, liền giao cho ta hai người."

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, cắn hạ răng, nói: "Vậy làm phiền sư bá!"

Hắn nói, thu hồi Trảm Yêu kiếm, tung người nhào vào đàn sói, té ra mình tùy thân pháp kiếm.

Trảm Yêu thần kiếm mặc dù sắc, nhưng tiêu hao quá lớn, đối với hắn mà nói, cũng không thể tùy ý sử dụng. Lại đối phó những này tiểu yêu, dùng Trảm Yêu thần kiếm, đó chính là giết gà dùng đao mổ trâu.

Lấy Tần Huyền Nhạc tu vi, giết những này tiểu yêu, tựa như cùng giết gà chém nga dễ dàng.

Theo hắn đột tiến, vô số sói bình tại phi kiếm của hắn phía dưới, đầu một nơi thân một nẻo. Chỉ là mấy hơi ở giữa, liền có trên trăm cổ xác sói lưu ở nơi đây.

Chúng đệ tử thấy vậy, khí thế nhắc lên, có người tu vi cao thâm nói: "Chúng ta chọn mấy cái, giết tiến những con sói kia bày, cho sư đệ muội nhóm giảm bớt một chút áp lực!"

Lời này vừa ra, liền có không ít người báo danh. Mấy hơi về sau, lại có tám cái Kiếm Các đệ tử theo trong kiếm trận xông ra, hai cái một cái phương hướng, hướng phía trước đánh tới.

Nhưng mà, lý tưởng là mỹ hảo, nhưng là hiện thực là rất tàn khốc.

Mặc dù những con sói kia bình từng cái thực lực cũng không quá đi, nhưng là tại tre già măng mọc phía dưới, kia tám người đệ tử, không đến một nén hương thời gian, liền toàn bộ bao phủ tại "Lang triều" bên trong.

Mặc dù bọn hắn lưu lại một chỗ xác sói.

Nếu không phải Tần Huyền Nhạc trong tay có Trảm Yêu thần kiếm, thời khắc nguy cấp có thể té ra đến quét ngang một mảnh, đoán chừng hắn cũng với đám sư huynh đệ kia, bị cái này kéo dài vô tận "Lang triều" bao phủ.

Ngay tại cái này đàn sói xung kích giấu diếm các, muốn đem Kiếm Các hủy diệt, mà Kiếm Các đệ tử chỗ bố trí kiếm trận cũng tràn ngập nguy hiểm thời điểm, một đường Xích Ảnh, từ xa mà đến gần, lướt dọc mà tới.

Kia Xích Ảnh lướt dọc mà khi đến, thu liễm lấy khí tức, chờ đến Kiếm Các lúc, toàn thân khí tức dâng trào phía dưới, tất cả mọi người không khỏi chấn kinh. Chỉ thấy kia yêu khí cuộn cuộn ngút trời, ở không trung hình thành một mảnh yêu vân.

Kia yêu vân, muốn so bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương bọn hắn yêu vân nồng đậm được nhiều.

Này Xích Ảnh chính là từ Nhị Thanh Kính Hồ rời đi Xích Lang vương lang phong.

Lang phong một đường ngự phong mà đến, thu liễm lấy khí tức, thẳng đến Kiếm Các lúc, mới đưa khí tức của mình buông thả mà ra. Chờ những người kia trên mặt vẻ sợ hãi nhìn về phía hắn lúc, hắn đã đi tới Trịnh lão nói bên người, một trào thò vào Trịnh lão nói lồng ngực, đem nó tằm cho cả viên tằm ra.

Ngao ô. . .

Lăng phong trương cánh tay ngửa đầu gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153 : Bái kiến sư quân

Xích Lang Vương Lăng phong một cái tay dắt lấy một viên máu me đầm đìa trái tim, giữa đầu gào thét, tiếng gầm cuộn cuộn, hình như có vô tận khuấy nhục rớt cục tại cái này rít lên một tiếng âm thanh bên trong phóng xuất ra.

Kia trái tim tại trên tay, chính bốc hơi nóng, có chút nhảy lên.

Thấy cảnh này, vô số người đi theo mắt tròn, kia Trịnh lão nói càng là miệng phun máu tươi, lời trùng mắt hai con ngươi, ách ách khó tả. Sau đó một bộ chết không nhắm mắt bộ dáng, từ không trung rơi xuống.

Khi kia Trịnh lão nói thì thể từ không trung rơi xuống lúc, vô số đàn sói hướng hấn phóng đi, tựa hồ muốn làm đồ ăn. Nhưng ngay lúc này, một vệt kim quang theo kia thì thể trên trán bắn ra, vô số kim sắc kiếm khí hướng phía bốn phía quét ngang mà ra, như gạt lúa mạch, đánh ngã từng mảnh từng mảnh sói bình.

Một màn này qua đi, tất cả mọi người biết, Trịnh lão nói lúc này là thật chết hẳn.

Lại một cái Kiếm Các trụ cột ngược lại đập, chúng Kiếm Các chúng đệ tử sắc mặt như tro tàn.

Địch quân mới lấp cường viện, phe mình lại mất cường thù, trận chiến này, còn có thể thắng a?

Còn sót lại nhan lão đạo thấy vậy, không khỏi bi khiếu một tiếng quát: "Duy tử chiến vậy!"

Kia nhan lão đạo nói, ngày kia bạch lang vương đánh tới, một ngụm máu ngày phi kiếm kia phun đi, phi kiếm lập tức quang mang phóng đại. Một đạo kiếm quang ngày kia bạch lang vương chém bổ xuống đầu.

Bạch lang vương thân hình nhảy lên, dẫn kia nhan lão đạo quay người. Nhan lão đạo chém ra ánh kiếm về sau, liền ngón tay bấm kiếm quyết, kia kiếm quang lập tức phân hoá ra.

Bạch lang vương hừ lạnh một tiếng, quơ vuốt sói, ngày những cái kia ánh kiếm đánh tới.

Nó vốn nghĩ, cái này Huyết Lang Vương vừa xuất hiện, liền xuất thủ bén nhọn đem cùng với cự Hồ Vương đầu pháp lão đạo giết chết, nghĩ đến tiếp xuống tất nhiên sẽ so ra kia Trịnh lão nói ra tay. Bất đắc dĩ, nó chỉ cần quán lấy cái này nhan lão đạo, cho máu Cuồng Vương sáng tạo một cái cơ hội hạ thủ liền có thể.

Nhưng ai có thể tưởng, cơ hội hấn sáng tạo ra, nhưng là kia Huyết Lang Vương nhưng lại chưa giống nó suy nghĩ như vậy, hướng kia nhan lão đạo xuất thủ, ngược lại hướng phía giấu ẩn các kiếm trận ra tay.

Mà rảnh tay cự hồ, cũng đồng dạng ngày kia kiếm trận ra tay.

Kết quả bạch lang vương cùng với nhan lão đạo ánh kiếm va chạm, một đôi chân trước lập tức liền trở nên máu me đầm đìa lên. Sau đó bạch lang vương xa xa thối lui, cảnh giác nhìn xem kia nhan lão đạo.

Nhan lão đạo thấy vậy, ánh mắt lóe lên, trở lại hướng phía kia Huyết Lang Vương chém tới.

Huyết Lang Vương ngay tại tấn công mạnh kiếm trận, kia chư thiên tinh đầu đại trận đã là tràn ngập nguy hiểm, có thể chưa nghĩ kia nhan lão đạo thể mà từ bỏ cùng với bạch lang vương đánh nhau, hướng phía sau chém tới.

Huyết Lang Vương thấy vậy, cũng duy có trước từ bỏ cử động lần này cùng với kia nhan lão đạo triển đấu lên.

Huyết Lang Vương trên thân tuy có ám thương, trước đó cùng với những lão đạo này đấu trận pháp, pháp lực tiêu hao đã là không ít, tuy nói nửa đường nghỉ ngơi một hồi lâu, nhưng về sau vừa với gấp theo Kính Hồ chạy đến, pháp lực tiêu hao tất nhiên là không cạn. Nhưng cùng cái này nhan lão đạo khách quan, tất nhiên là thành thạo điều luyện.

Chỉ là nhan lão đạo rõ ràng cũng là lấy mạng đang liều, bất đắc dĩ, cái này một người một yêu đầu lên pháp đến, lại là ngươi tới ta đi, có hoành có dạng.

Một bên kiếm Quang Diệu diệu, kiếm khí tung hoành, một bên bóng sói tấn công, yêu khí bùng bùng.

Kia cự Hồ Vương thấy vậy, phối hợp với đàn sói, ngày kia kiếm trận tấn công mà đi.

Nhưng ngay lúc này, một đường ánh đỏ theo sau người nổ tung, hướng phía ngực của nó bụng đánh thẳng mà tới.

Chẳng biết lúc nào, Tần Huyền Nhạc đã theo trong bầy sói lướt dọc mà quay về, Trảm Yêu kiếm mang theo ánh đỏ, hướng phía kia cự Hồ Vương phía dưới thẳng quét mà đi.

Kia ánh đỏ mang theo hung uy, lập tức tại cự Hồ Vương giữa ngực bụng kéo ra một đường vết máu.

Nếu không phải cái này cự Hồ Vương trong lòng báo động nổi lên, khẩn yếu thời khắc thân hình đứng thẳng lên, đoán chừng lúc này toàn bộ thân thể đều muốn bị kia Xung Thiên kiếm mang tách thành hai bên.

Nhìn xem mình giữa ngực bụng máu tươi chảy ròng, cự Hồ Vương gào thét một tiếng, yêu khí tràn ngập, đem kia vết thương bao vây lại, hai con người cảnh giác nhìn xem Tần Huyền Nhạc, lại chưa như cóc lớn kia với rết bự như vậy quay người liền trốn. Cái này Trảm Yêu thần kiếm lợi hại, so ra yêu loại áp chế rất lớn, nhưng bây giờ có thêm một cái Xích Lang vương ở chỗ này, cự Hồ Vương cảm thấy, cơ hội vẫn phải có.

Đều đã đến phần này bên trên, nó tự nhiên không có đạo lý tùy tiện rút đi.

Mà một kiếm đã thương cự Hồ Vương Tần Huyền Nhạc, lúc này thì là hướng phía kia Huyết Lang Vương một kiếm chém tới.

Huyết Lang Vương biết Trảm Yêu thần kiếm lợi hại, không dám tùy tiện anh kỳ phong mang, trong lúc nhất thời liền có chút bó tay bó chân lên. Cũng bởi vậy, tại Tần Huyền Nhạc cùng với nhan lão đạo liền thủ phía dưới, Huyết Lang Vương khí thế lập tức bị áp chế xuống.

Mà bạch lang Vương cùng cự Hồ Vương lại tại một bên âm thầm chữa thương.

Mặc dù chúng Kiếm Các đệ tử kéo dài hơi tàn lấy ngăn trở kia "Lang triều" tấn công, nhưng trong lòng mỗi người đều bao phủ một cổ vung đi không được bóng ma.

Tất cả mọi người mình bạch, lần này, đoán chừng thật muốn liều chết.

Ngay tại tử vong cùng với hủy diệt nguy cơ, bao phủ tại chúng Kiếm Các đệ tử trên đầu thời điểm, ở xa Kiếm Các phía đông phương hướng, đám kia chạy tới tìm kiếm Nhị Thanh đám kia tinh quái, đã tiến vào Thanh Thành địa giới.

Nếu là dĩ vãng, những này tinh quái nếu dám thành quần kết đội chạy đến phương này địa giới đến, nhất định bị những cái kia Kiếm Các đệ tử xuất thủ chém giết. Mà bây giờ, Kiếm Các ốc còn không mang nổi mình ốc, đương nhiên sẽ không nhân rồi đi quản những này tinh quái đến cùng đi đâu. Chỉ cần bọn chúng không tùy ý tấn sát sinh linh, cho dù là những cái kia sơn thần thủy thần, cũng sẽ không dễ dàng xuất hiện đi ngăn cản bọn hắn.

Mà khi bọn chúng tiến vào Thanh Thành địa giới, chạy đến Thanh Thành dãy núi bên trong lúc, đã trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ Nhị Thanh với Đại Bạch, liền đã cảm ứng được bọn chúng đến.

Hai người nhìn nhau, đều có chút kỳ quái, sau đó phóng người lên, về phía tây cười mây đạp gió mà đi.

Hai người đi có hơn mười dặm, liền thấy nơi xa núi xanh yêu khí cuộn dâng, chim rừng kinh bay, xoay quanh ở không, cạc cạc thì thầm không thôi. Ở kia ngọn cây đỉnh bên trên, có thể thấy được một cây cờ lớn ngay tại di chuyển nhanh chóng.

Khi hai người nhìn thấy kia cán trên cờ lớn, theo gió nhộn nhạo bốn chữ lớn lúc, không khỏi ngạc nhiên.

Sau đó Đại Bạch mỉm môi cười khế, Nhị Thanh thì là không khỏi bật cười.

Hắn cũng không nghĩ tới, những này tinh quái, thế mà lại ở thời điểm này chạy đến tìm hắn.

Không cần đoán liền biết, những này tinh quái, nhất định là hắn lúc trước tới này Tây Thục chi địa lúc, dạy nên những cái kia tinh quái, nếu không bọn chúng nhất định không dám đánh lấy hắn 'Nhị Thanh' cờ hiệu.

Quả nhiên, không bao lâu, liền thấy lớn ung xoay quanh ở không trung, mấy con chim tước lướt nhanh mà tới.

Nhìn thấy cười mây đạp gió, lơ lửng ở không trung Nhị Thanh với Đại Bạch lúc, nhao nhao chạy tới bái kiến.

Những cái kia chim tước thân hình vẫn chưa tới Nhị Thanh lớn cờ bàn tay, Nhị Thanh vươn tay ra, cầm đầu con kia liền dừng ở Nhị Thanh trên lòng bàn tay, hai cánh lưng lên, sau đó trùng điệp ở thủ bên trên, phảng phất giống nhân loại chấp tay thờ dài bộ dáng, cùng sử dụng thú ngữ nói: "Bái kiến Nhị Thanh sư quân!"

Phía sau chim tước cũng đi theo kêu lên: "Nhị Thanh sư quân, nhìn thấy ngài, thật sự là quá tốt!"

Có chỉ trưng đối hoạt bát chim hoàng yến tò mò nhìn về phía Đại Bạch, hỏi: "Nhị Thanh sư quân, vị này là sư nương a? Thật xinh đẹp!" Nàng nói, vỗ cánh, vây quanh Đại Bạch quay vòng lên.

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi cười ha ha một tiếng. Đại Bạch thì lườm hằm hằm một cái, vươn tay ra, để kia chim hoàng yến dừng ở trên lòng bàn tay của nàng, vừa nói: "Ta là các ngươi Nhị Thanh sư quân sư tỷ!"

Kia chim hoàng yến dừng ở Đại Bạch trong lòng bàn tay, nghe nói như thế, không khỏi dùng hai cánh che mình cái đầu nhỏ, nói: "Thật xin lỗi! Các ngươi như thế xứng, ta còn tưởng rằng..."

Đại Bạch lại nghiêng đầu khinh bỉ nhìn Nhị Thanh.

Nhị Thanh ho nhẹ dưới, dời đi chủ đề, hỏi: "Các ngươi sao tới?"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154 : Thanh Viên báo thù

Kia chim hoàng yến lạnh mồm lạnh miệng, nghe được Nhị Thanh hỏi thăm, liền kỳ kỳ tra tra kể ra lên.

Nguyên lai những này tình quái khi nhìn đến Kiếm Các phương hướng xuất hiện trùng thiên yêu khí lúc, liền phái bọn chúng những này chim tước tiến đến tìm hiểu tình huống, kết quả trên bầu trời Kiếm Các nhìn thấy Nhị Thanh cùng với Kiếm Các tu sĩ tại đấu pháp.

Thế là nó nhóm trở về một bẩm báo, những này tình quái liền liên hợp lại, chuẩn bị đến đây trợ giúp hằm hằm với Đại Bạch. Tuy nói những này tình quái thực lực rất là thấp, tùy tiện một cái bình thường Kiếm Các đệ tử đều có thể tùy tiện trừng trị nó nhóm, bọn chúng cho dù tới đây, cũng chỉ có làm bia đỡ đạn mệnh.

Nhưng là, phần này không sợ gian nan, không sợ hi sinh tình nghĩa, lại làm cho Nhị Thanh có chút cảm động.

Ai nói yêu quái là nhất định phải ăn người?

Ai nói yêu quái là nhất định sẽ làm hại?

Ai nói yêu quái là nhất định là mẫn diệt nhân tính?

Nhị Thanh trong lòng rất là an ủi!

Không bao lâu, đám kia tình quái liền nhắc lên một mảnh bụi mù, phản phạt mà tới.

Những nơi đi qua, mặc dù bụi mù nổi lên bốn phía, nhưng lại chưa tùy tiện đem cỏ mộc phá hủy, ngược lại là cả kinh phương này phi cầm tẩu thú kinh bay lướt nhanh, phảng phất thiên tai chột đến.

Nhìn xem cầm đầu con kia vợ già, cùng đi theo vợ già sau lưng hổ báo gấu cáo chờ tình quái, Nhị Thanh trong lòng cảm xúc rất nhiều. Tại những này tình quái quần thể bên trong, Nhị Thanh còn có thể nhớ kỹ mấy cái.

Chỉ là không biết, những này hằm hằm có chút giống hằm trong trí nhớ kia mấy cái tình quái, có phải là vài thập niên trước những cái kia.

Nếu không phải lúc ấy đụng phải kia Lý lão đạo cùng với Tần Huyền Nhạc sư đồ, có lẽ thân ảnh quen thuộc một chút càng nhiều.

Nhìn thấy Nhị Thanh với Đại Bạch dừng ở trên một đỉnh núi, những cái kia tình quái nhao nhao tiến lên bá kiến.

Nhị Thanh phát phát tay, để bọn hằm lên, nói: "Các ngươi tới đây chỉ trung, ta đã nghe tư vàng Tiểu Tước Nhi nói. Ta rất cảm tạ các ngươi phản tình nghĩa này, nhưng lại không đồng ý các ngươi cách làm."

Nghe được Nhị Thanh lời này, những cái kia tình quái không khỏi ngẩn người, không rõ ràng cho lắm ngẩng đầu nhìn hằm.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Các ngươi trước đi theo ta đi! Nơi này cách kia nhân loại ở chi địa cũng không quá xa, miễn cho quấy nhiễu thế nhân."

Hằm nói, với Đại Bạch cùng một chỗ, vọt người mà đi, đem những này tình quái mang về đến quần sơn trong.

Tại cách Kính Hồ một chỗ không xa trên ngọn núi, Nhị Thanh ngừng lại.

Đội một hồi, những cái kia tinh quái mới chạy tới nơi này, sau đó lại rất cung kính tại Nhị Thanh trước mặt bái phục xuống tới, tựa hồ đang đợi lấy Nhị Thanh so ra xử lý của bọn họ.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi lắc đầu nói: "Các người linh trí đã mở, cũng biết chuyện gì nhưng vì, gì chuyện không thể làm. Chẳng lẽ các người không biết, các người như thế thành quần kết đội ẩn hiện, sẽ để cho những cái kia nhân loại tu sĩ sinh lòng cảnh giác à? Tại cái này Tây Thục chỉ địa, nhân loại tu sĩ, không chỉ có riêng chỉ có một cái Kiếm Các."

Đầu kia vượn già quỹ gồi Nhị Thanh trước mặt, nằm rạp trên mặt đất, cho Nhị Thanh đập đầu kết thúc, nói: "Sư quân ở trên, chúng ta đến đây, đến một lần đúng là dự định lên tiếng ủng hộ sư quân. Thứ hai, kỳ thật cũng là nghĩ thừa dịp Kiếm Các thể nhỏ thời điểm, tìm bọn hắc trả thù. Lúc trước sư quân rời đi chúng ta thời điểm, từng khuyên bảo chúng ta không được xuống núi quá nhiều thể nhân, chúng ta phụng sư quân chỉ mệnh, ở trong núi dốc lòng tu hành. Có thể kia Kiếm Các đệ tử lại là thỉnh thoảng xuất hiện, chúng ta huynh đệ tỷ muội cũng bị bọn hắc chém giết không ít."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi than nhẹ, nói: "Các người muốn báo thù, cái này cũng không tính sai! Ta cũng sẽ không cùng các người nói cái gì 'Oan oan tương báo khi nào' bức này nói. Nhưng là, ta hi vọng các người có thể minh bạch, khi thực lực mình không đủ lúc, cái gọi là báo thù, bất quá chỉ là chịu chết mà thôi."

Hắn nói, nghiêm túc nhìn xem cái này một chỗ tinh quái, nói: "Bây giờ Kiếm Các đúng là ở vào khoảnh khắc có thể lật, tràn ngập nguy hiểm thời điểm. Nhưng mà, lấy các người chi tu vi, như lúc này đi kia, cũng bất quá cùng với chịu chết không khác. Lúc trước ta giáo các người biết chữ hiểu chuyện, dạy các người dẫn khí chỉ thuật, chỉ là hi vọng các người có thể nhất tâm hướng đạo, mà không phải giống bây giờ như vậy là báo thù mà bí quá hoá liều."

Vượn già gật gù đầu, tựa hồ không phải hoảng, cuối cùng lại nói: "Sư quân, đã Kiếm Các đã tới khoảnh khắc có thể lật, tràn ngập nguy hiểm cơ hội, vì sao trước đó ngài còn muốn rút đi? Những cái kia Kiếm Các lão tạp mao chết thì chết, thương thì thương, chỉ cần sư quân nguyện ý, hoàn toàn có thể trở tay đem nó diệt trừ. . ."

Nhị Thanh nghe nói như thế, không khỏi bật cười, nói: "Cái này ở trong sự tình, như thế nào đơn giản như vậy?"

Ngừng tạm, hắn lại nói: "Cho dù là chính ta, cũng tồn tại rất nhiều lo nghĩ đâu!"

Hắn nói, ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Các phương hướng, nơi đó, y nguyên yêu khí rất liệt, yêu vân đầy trời.

Chỉ là đem so với trước, cái này yêu vân liền muốn nhạt hơn nhiều.

Lúc này, Kiếm Các phương hướng, Tần Huyền Nhạc cùng với nhan lão đạo cùng một chỗ, cùng với kia Huyết Lang Vương lăng phong triển đấu. Bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương thì tại phối hợp với kia "Lang triều", không ngừng công kích tới chư thiên tinh đấu kiếm trận.

Tại kia chư thiên tinh đấu kiếm trận bên ngoài, xác sói đã đông đến so với người còn cao.

Từ không trung nhìn xuống, có thể nhìn thấy, lấy giấu ẩn các làm trung tâm, tại những cái kia Kiếm Các đệ tử bày ra kiếm trận bên ngoài, một vòng xác sói làm thành thi trường, đã có hơn trượng cao.

Nhưng này tre già măng mọc "Lang triều", lại là không chút nào lộ khiếp đảm chi sắc, y nguyên không chút nào sợ chết đập trên những con sói kia thì, mượn cái này xác sói hình thành 'Thị bạch thang', hướng phía kia kiếm trận đánh tới.

Ngẫu nhiên bị kia bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương oanh mở một cái khe hở lúc, liền có bóng sói nhào vào đi.

Những cái kia Kiếm Các đệ tử nhất thời không kịp phản ứng lúc, liền có người bị kia vuốt sói sói miệng gây thương tích.

Đem so với trước, kia chư thiên tinh đấu kiếm trận uy lực, đã yếu bớt không ít, những cái kia Kiếm Các đệ tử lại bắt đầu từng nhóm tiến hành nghỉ ngơi. Kể từ đó, kiếm này trận càng lộ vẻ tràn ngập nguy hiểm.

Mà Tần Huyền Nhạc cùng với nhan lão đạo, lúc này cũng đã ở vào nỗ lực hết đà.

Nhìn thấy tình huống này, bạch lang vương hai con người lóe lên, âm thầm cho Huyết Lang Vương truyền câu nói.

Sau đó liền gặp kia Huyết Lang Vương lăng phong đột nhiên bộc phát ra cường đại yêu khí, ngay kia nhan lão đạo oanh đánh một quyền, nắm đấm kia lên yêu khí cuộn cuộn, đem nhan lão đạo xô về phía kiếm quang của hắn oanh mở, mà hậu thân hình một cái chớp nhoáng, đi vào nhan lão đạo bên cạnh, lại một quyền đánh phía nhan lão đạo bên eo.

Nhan lão đạo nghiêng người nghiêng dẫn theo trường kiếm chặn lại, lăng phong nắm đấm đánh vào trên trường kiếm, lập tức đem trường kiếm kia đánh trúng đạn về nhan lão đạo trên thân, quyền kia lực trực tiếp đem nhan lão đạo đánh bay ra ngoài.

Nhan lão đạo thân hình bay ngược mà ra, lại chưa nghĩ, kia bạch lang vương một cái lắc mình, xuất hiện tại nhan lão đạo sau lưng, một ngụm hướng phía kia nhan lão đạo vào đầu cắn.

Nhan lão đạo cảm giác được sau đầu ác phong đánh tới, ở không trung cường ép bên cạnh xuống đầu, kết quả bả vai liền bị sói miệng cho cắn. Nhan lão đạo trên thân huyền quang bỗng nhiên bắn ra, nhưng lại không cách nào băng rơi kia to lớn răng sói, chỉ là khiến cho kia răng sói chỉ cắn vào đi một tia.

So sánh bạch lang vương thể trạng, nhan lão đạo hiển nhiên muốn nhỏ bé được nhiều, nhìn kia sói miệng chỉ cắn được một chút xú, nhưng so ra nhan lão đạo mà nói, lại là gần nửa người đầu ẩn vào kia mõm sói bên trong, nhất thời tránh thoát không xong, nhưng lại cũng vô tình mệnh chi lo.

Nhan lão đạo hét lớn một tiếng, ngón tay bấm kiếm quyết, chuẩn bị cho cái này bạch lang vương đến truy cập.

Có thể sau một khắc, kia Huyết Lang Vương đã xuất hiện tại trước người hắn, đại thủ duỗi ra lợi trảo, hướng phía nhan lão đạo ngực, liền đâm xuống dưới.

Mà vừa lúc này, tại Nhị Thanh chỗ sơn phong, một con mang theo tiên quang hạc giấy, chính hướng phía Nhị Thanh thẳng lướt mà đến, lơ lửng tại Nhị Thanh trước mặt.

Nhị Thanh thấy vậy, khóe môi có chút lên cao.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155 : Kiếm trận tan vỡ

Kia nhan lão đạo không ngờ tới, bạch lang vương sẽ cùng Xích Lang vương mang tay tập kích hắn.

Trước đó bạch lang Vương cùng hắn triển đấu, cho Huyết Lang Vương sáng tạo cơ hội ra tay lúc, Huyết Lang Vương cũng không phối hợp nó. Nhan lão đạo còn tưởng rằng, cái này Huyết Lang Vương là muốn thừa cơ để bạch lang vương chết bởi nơi đây.

Phải biết, một cái đàn sói, xuất hiện hai đầu Lang Vương, đây là rất không thường gặp, trừ phi kia hai con Lang Vương là phụ tử, hoặc là phối ngẫu. Nhưng rất hiển nhiên, cái này bạch lang vương là công, kia Huyết Lang Vương cũng là công. Mà cái này bạch lang vương, hiển nhiên cũng không phải là Huyết Lang Vương hậu đại.

Bất đắc dĩ, Huyết Lang Vương một chút mượn cơ hội để bạch lang vương chết bởi nơi đây, đây là rất bình thường.

Có thể hắn không nghĩ tới, hai cái này ẩn tính đối thủ, lại đột nhiên liên hợp lại giết hắn. Hắn còn tưởng rằng có thể mượn cái này ẩn nấp không ổn định nhân tố, chế tạo một điểm chuyển cơ đâu!

Nhìn thấy tình huống này, Tần Huyền Nhạc kinh hãi, hét giận dữ một tiếng, một ngụm máu trực tiếp phun trên Trảm Yêu thần kiếm, sau đó véo kiếm quyết, Trảm Yêu thần kiếm quang mang phóng đại, càng như một đạo thiểm điện, gào thét lên ngay kia Huyết Lang Vương Thiểm kích mà đi.

Kia Huyết Lang Vương hai con người về sau bên cạnh nghiêng qua mắt, khóe môi khẽ nhếch, hừ lạnh một tiếng, sau đó bỗng nhiên lùi về móng vuốt, hướng phía nhan lão đạo sau lưng bạch lang vương chộp tới.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, hắn lại phát hiện, thân hình của hắn không có cách nào di động, bởi vì kia nhan lão đạo chẳng biết lúc nào, đã dùng hai tay chăm chú bóp chặt eo thân của hắn.

Chẳng biết lúc nào, kia bạch lang vương đã buông ra nhan lão đạo, thân hình tựa như tia chớp, phi tốc hướng về sau lấp lóe, sau đó cười toe toét sói miệng, tàn nhẫn bên trong mang theo tia giảo hoạt, lạnh lùng nhìn xem Huyết Lang Vương.

Huyết Lang Vương vốn nghĩ mượn cơ hội đem bạch lang vương kéo ra phía sau, để Trảm Yêu kiếm diệt đi nó.

Nhưng ai có thể tưởng, cái này bạch lang vương thế mà mượn cơ hội này, buông ra nhan lão đạo, để nhan lão đạo hạn chế Huyết Lang Vương hành động, để Trảm Yêu kiếm đem nó chém giết.

Huyết Lang Vương thấy vậy, muốn ôm nhan lão đạo rút xuống thân hình, nhưng nhan lão đạo lại vẫn chết bất động.

Thấy vậy, Huyết Lang Vương hoảng hốt, hét giận dữ một tiếng, ôm nhan lão đạo chột xoay người, đem nhan lão đạo ngăn tại trước người, đi cản kia Trảm Yêu kiếm.

Kia Trảm Yêu kiếm tựa như tia chớp, trực tiếp mặc qua nhan lão đạo thân thể, cũng theo nhan lão đạo trước ngực bay ra, đâm vào Huyết Lang Vương trong thân thể.

Huyết Lang Vương muốn chạy trốn, nhưng này Trảm Yêu kiếm vừa vào thể, liền điên cuồng thôn phệ hấn yêu huyết, để hấn nhất thời choáng đầu ánh mắt, đau đớn toàn tâm. Ngay tại hấn muốn gãy dựa lúc, nhan lão đạo trán tuôn ra một vệt kim quang, kim quang kia đâm thẳng Huyết Lang Vương đầu, trong nháy mắt liền đem nó đầu bạo thành một đoàn huyết hoa.

Huyết Lang Vương căn bản không kịp hối hận, nếu như cho hấn thời gian, hấn khẳng định sẽ hối hận lần nữa chạy về đến, hấn lúc đầu muốn trở về diệt đi Kiếm Các, lại thuận tay trừ bỏ con kia bạch lang vương.

Đến lúc đó, hấn lại là cái này đàn sói lang.

Hấn thấy, diệt đi con sói trắng này vương, nên là dễ như trở bàn tay sự tình. Chủ yếu nhất, vẫn là phải thừa cơ diệt đi Kiếm Các, kia bạch lang vương bắt quá là cái thêm thời.

Nhưng chưa từng nghĩ, hấn tại ám hoàn quý thai thời điểm, kia bạch lang vương cũng trong bóng tối tính toán hấn, hơn nữa còn với lão đạo này phối hợp, giết hấn một trở tay không kịp, ngay cả cơ hội hối hận đều không có.

Sớm biết như thế, hấn chắc chắn học kia lão quy như vậy, về trước đi tìm một chỗ, khôi phục tu vi của mình lại nói. Chỉ cần thực lực vừa khôi phục, kia bạch lang vương bắt quá trở tay hủy diệt chỉ lưu.

Nhưng mà, hết thầy đã trễ rồi!

Huyết Lang Vương chết, cũng không có cho Kiếm Các mạng đến cái gì mừng rỡ, bởi vì Kiếm Các duy nhất còn sót lại lão đạo, cũng đi theo cái này Huyết Lang Vương đồng quy vu tận.

Bây giờ Kiếm Các còn lại đệ tử, tất cả đều là đệ tử đời ba, cùng mấy cái đệ tử đời bốn.

Mà còn lại những đệ tử này, từng cái thương thì thương, pháp lực thiếu thốn thiếu thốn, mà kia "Lang triều" lại như cũ không chút nào sợ chết, phảng phất vô cùng vô tận.

Bọn hấn còn có thể chống bao lâu?

Không ai trong lòng nắm chắc, phảng phất cái này trời, tùy thời đều có thể sụp đổ.

Lúc này, Tần Huyền Nhạc thu hồi Trảm Yêu kiếm, ngay cả thương tâm thời gian đều không có, lão đạo ngày kia chư thiên tinh đấu kiếm trận lao đi. Chư thiên tinh đấu kiếm trận lộ ra một lỗ hồng, Tần Huyền Nhạc cướp đi vào, bình âm thanh, té ngã trên đất, hai vị đệ tử tiến lên, đem nó đỡ dậy, lo âu nhìn xem hấn.

Tần Huyền Nhạc ho khan vài tiếng, khoát tay áo, nói: "Ta trước nghỉ ngơi một chút, các ngươi chú ý kia cự Hồ Vương với bạch lang vương. Các sư huynh đệ các, giữ vững tinh thần đến, cho dù vừa chết, cũng muốn đem những này yêu nghiệt cùng một chỗ kéo vào vạn kiếp bất phục! Cũng không uống công ta Kiếm Các ngàn năm uy danh!"

Tần Huyền Nhạc lời nói này, để những cái kia còn sót lại Kiếm Các đệ tử, sĩ khí lại nhắc nhắc.

Có câu nói là ai binh tất thắng! Những này Kiếm Các đệ tử ôm lòng quyết muốn chết, nghĩ đến giết nhiều một con tinh quái tính một con, như thế tình huống dưới, kiếm mạng này lại sáng lên không ít.

"Sư huynh yên tâm nghỉ ngơi, chúng ta nhất định sẽ chống đỡ."

Mặc dù hấn đang nói lời này lúc, cũng không có nhiều tin tưởng. Kia sói binh bị giết không biết có bao nhiêu, nhưng tựa hồ còn có cuộn cuộn không dứt sói binh hướng nơi này hướng, phảng phất giết mãi không hết giống như.

Bọn hấn cũng không biết, kỳ thật lúc này, sói binh đã tử thương gần nửa.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, kia bạch lang vương càng là đâm lao phải theo lao, càng thêm không bỏ được bỏ dở nửa chừng. Nếu là thật sự có thể đem những này Kiếm Các đệ tử giết chết, cầm xuống Kiếm Các giấu diếm các, như vậy, những này hi sinh, đều là đáng giá. Nhân loại không phải có câu nói gọi 'Một tướng công thành Vạn Cốt khô' a?

Bạch lang vương sói trong mắt lóe tàn nhẫn chi quang, thừa dịp hiện tại Trảm Yêu kiếm chưa ra, hướng phía kia chư thiên tinh đấu kiếm trận tấn công lên. Đương nhiên, đây không phải bản thể tấn công, mà là yêu lực công kích.

Thấy bạch lang vương như thế, cự Hồ Vương cũng không rơi xuống, đồng dạng vận chuyển yêu khí, ngày kia chư thiên tinh đấu đại trận công kích.

Có cái này bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương gia nhập, chư thiên tinh đấu kiếm trận lập tức tràn ngập nguy hiểm.

Mà để những cái kia Kiếm Các đệ tử sinh lòng tuyệt vọng là, kia trước đó đào tẩu con cóc lớn với con kia rết bự, lúc này xuất hiện.

Cái này hai con yêu quái rất là giảo hoạt, chờ tất cả mọi người tại nó mạnh hết đà lúc, liền nhảy ra dẹt hoa trên găm, có thể cự Hồ Vương với bạch lang vương lúc này, còn không phải không 'Nén giận'.

Cóc lớn kia liên tiếp hướng kiếm trận lên nôn độc nước bọt, mà rết bự thì liên tiếp phun sương độc, Kiếm Các chúng đệ tử phi kiếm, dần dần bị độc này nước cùng với sương độc ăn mòn, kiếm trận xuất hiện khe hở.

Mà những con sói kia bình, thì thừa dịp cái này khe hở, tiến vào kia trong kiếm trận.

Kết quả có cái này con cóc lớn với rết bự gia nhập, kia nay đã tràn ngập nguy hiểm chur thiên tình đầu kiếm trận chưa một phần ba khác đồng hồ, liền đã tuyên cáo tan biến.

Vô số sói bình thừa cơ tràn vào, không ít đệ tử không kịp phản ứng, bị kia sói bổ nhào, vận khí tốt tay chân bị cản, vận khí không tốt người, thậm chí yết hầu bị cắn, chỉ hai ba cái, liền đoạn khí.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, giận dữ thét dài, pháp lực dù chưa khôi phục nhiều ít, nhưng y nguyên rút ra Trảm Yêu thần kiếm, ngay cóc lớn kia chém tới. Nếu không phải cái này con cóc lớn, mọi người còn có thể nhiều chống đỡ một hồi.

Con cóc lớn quái khiêu nhảy lên, quay người lại chạy.

Lúc này, chúng Kiếm Các đệ tử chỉ có thể từng người tự chiến, liều mạng chống cự kia đàn sói bôn tập.

Có thể mọi người quá mệt mỏi quá mệt mỏi, mặc dù bản thân tu vi đều không yếu, nhưng trải qua thời gian dài như vậy tiêu hao, lại chỗ nào có thể chống đỡ thêm bao lâu?

Tất cả mọi người biết, Kiếm Các, sắp xong rồi!

Thế là, bọn hắn thét dài, dùng hết một điểm cuối cùng pháp lực, thế phải nhiều kéo chút đệm lưng.

Tần Huyền Nhạc thấy cóc lớn kia lại trốn, cũng không đuổi theo, quay người nhìn về phía giấu diếm các, té lên phi kiếm liền chém. Đã Kiếm Các hôm nay nhất định vong, vậy liền không thể đem những vật này lưu cho yêu quái!

Nhưng ngay tại kia kiếm quang chạm đến giấu diếm các thời điểm, một đường huyền quang bay tới, đem kia kiếm quang vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156 : Nhận ủy thác của người

Kia huyền quang theo đông mà đến, chớp mắt vượt qua trời cao, đánh tan Tần Huyền Nhạc phát ra ánh kiếm.

Ánh kiếm cùng với huyền quang va nhau, nhao nhao vỡ nát, nhưng là kia vỡ nát sau cuốn lên khí lãng, lại là đem tất cả đang đánh đấu bên trong Kiếm Các đệ tử, cùng những con sói kia bình các loại, đều hút bay ra ngoài.

Mà không trung bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương, thì là nhắm mắt nghiêng đầu, bởi vì kia huyền quang vỡ nát ra về sau, tuôn ra quang mang mãnh liệt, làm cho người không dám nhìn thẳng.

Tần Huyền Nhạc thấy vậy, không khỏi nhắm hướng đông nhìn lại, đã thấy một thân ảnh, chậm rãi đáp không mà tới.

Thân ảnh kia, áo xanh bông bênh, tóc dài bay múa, hành vi ở giữa, mây mù tự sinh dưới chân, như bước trên mây mà tới. Bộ pháp nhìn như chậm chạp, nhưng trong nháy mắt, thân ảnh kia đã tới Kiếm Các trên không.

Chân hắn bước trên mây sương mù, quan sát phía dưới, tiện tay phát một cái, những con sói kia bình nhao nhao bị phạt hạ giấu diếm các chỗ sơn phong, nhưng lại không bị thương những con sói kia chia ra hào, không chế lực đạo, kỳ diệu tới đỉnh cao.

Những cái kia Kiếm Các đệ tử thấy vậy, không khỏi ngạc nhiên ngẩng đầu, nhìn xem không trung thân ảnh, đủ kiểu nét mặt, hổ thẹn người cũng có, xấu hổ giận dữ người cũng có, mờ mịt không biết làm sao người cũng là không thiếu.

Những cái kia Kiếm Các đệ tử lúc đầu tự nghĩ hẳn phải chết, đã sớm ôm tử chiến chí tâm, kết quả lại xuất hiện dạng này chuyển hướng, trong lúc nhất thời, để bọn hắn ít nhiều có chút phản ứng không kịp.

Huống chi, cái này cứu bọn hắn người, vẫn là bọn hắn dĩ vãng muốn trừ chi cho thống khoái yêu!

Mà kia bạch lang vương cùng với cự Hồ Vương, đối với cái này chỉ có thể tro mắt nhìn xem, thậm chí ngay cả sơ qua địch ý cũng không dám phóng thích, rất sợ dẫn tới người này lửa giận, tiện tay đưa chúng nó diệt đi.

Vài thập niên trước, bọn hắn chỉ thấy qua hắn. Nhưng mà cùng so sánh, bọn chúng tu vi gia tăng cực kì có hạn, nhưng hắn lại là khác biệt. Trong lúc giờ tay nhắc chân khí thế, đã làm chúng nó theo không kịp.

Tần Huyền Nhạc nhìn thấy đạo thân ảnh này lúc, trong lòng cũng là ngũ vị trần tạp.

Những cái kia bị phạt xuống núi đàn sói, lúc này cũng chỉ có thể thấp nằm trên mặt đất, không dám loạn động, rất sợ dẫn tới không trung người kia đánh giết.

Trong lúc nhất thời, tràng diện có chút tĩnh.

Duy Sơn gió chậm chậm, quyền bụi đất mấy sợi.

"Rắn lực, vì sao muốn cứu ta chờ?"

Tần Huyền Nhạc hiển nhiên rất không muốn người cứu người là hắn, có thể hết lần này tới lần khác thế sự vô thường.

"Nhận ủy thác của người, hoàn thành chuyện của người thôi!" Người áo xanh than nhẹ lên.

Người áo xanh kia, chính là từ Kính Hồ chạy đến nơi đây Nhị Thanh.

Trước đây, một tờ bay hạc truyền thư, từ xa tại Đông Hải Tiên Du Lý Huyền cùng với Hán Chung Ly hai tiên chỗ truyền đến, mời Nhị Thanh cần phải xem ở về mặt tình cảm của bọn họ, cho Kiếm Các lưu lại một tia hương hỏa.

Nhìn thấy cái này bay hạc truyền thư, Nhị Thanh có thể làm sao?

Đương nhiên là làm theo!

Lúc đầu hắn cũng không muốn Kiếm Các bởi vì có hắn tham dự mà tuyệt đạo thống, phần này nhân quả, hắn cảm thấy không thể đi tiếp nhận. Bất đắc dĩ lúc trước hắn mới có thể có điều kiện đề nghị, trợ Kiếm Các thoát nạn.

Chỉ là Kiếm Các kia hai cái lão đạo quá mức kiên cường, quả quyết cự tuyệt đề nghị của hắn.

Bây giờ, Lý Thiết Quái muốn hắn bảo trợ Kiếm Các truyền thừa, hắn tự nhiên là thuận thế đón lấy.

"Không biết, là người phương nào nhờ vả?" Tần Huyền Nhạc lại hỏi.

Nhị Thanh quét đám người một chút, nói: "Thạch Duẩn sơn lý thượng tiên bay hạc truyền thư, mời ta bảo trợ Kiếm Các cuối cùng một tia truyền thừa, các ngươi tự không cần cảm thấy cứu các ngươi người là yêu, kia là tiên!"

Chúng Kiếm Các đệ tử nghe vậy, không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Có lý do này, cuối cùng tốt tiếp nhận chút.

Ngừng tạm, Nhị Thanh lại nói: "Bất quá ta nghĩ, trải qua việc này, các ngươi cũng ứng minh bạch, các ngươi xưa nay phong cách hành sự, đến cùng có bao nhiêu làm cho người ta chán ghét đi! Đường đường Kiếm Các, được đại nạn này, thế mà không nỡ cái đồng đạo đứng ra làm viện thủ. Cuối cùng nếu không phải lý thượng tiên không vừa mắt, lấy ta xuất thủ, nghĩ đến Kiếm Các lần này chắc chắn hủy diệt, đạo thống đoạn tuyệt, từ đây tại thế gian xóa tên."

Chúng Kiếm Các đệ tử nghe vậy, không khỏi cúi đầu xuống, ít nhiều có chút mờ mịt.

Tần Huyền Nhạc ôm quyền nói: "Bất kể như thế nào, đa tạ ngươi đi chuyện này, cũng mời thay ta Kiếm Các đa tạ thượng tiên viện thủ chi nghĩa. Ngày khác thượng tiên nếu có phân công, Kiếm Các trên dưới, tất muôn lần chết không chối từ!"

Nhị Thanh nghe vậy liền bật cười lên, cuối cùng khoát tay nói: "Phân công dễ tính, đoán chừng người ta thượng tiên cũng không cần đến các ngươi chỗ. Các ngươi vẫn là, lại đi lại trần quý đi!"

Tiếng cười kia tuy nói không lớn, nhưng lại để một đám còn sót lại Kiếm Các đệ tử có chút xấu hổ vô cùng.

Nhị Thanh không có đi để ý tới những cái kia Kiếm Các đệ tử ra sao ý nghĩ, quay người nhìn về phía kia một mặt dẫm lên chó phân giống như cự Hồ Vương với bạch lang vương, nói: "Sói Vương Hồ vương, các ngươi có thể cho ta cái mặt mũi?"

Bạch lang Vương cùng cự Hồ Vương than nhẹ một tiếng, cho dù lòng có không muốn, lại có thể thế nào?

Thấy cái này một sói một hồ, thần sắc buồn bực, Nhị Thanh lại nói: "Ta có thể đáp ứng các ngươi, đợi hắn ngày các ngươi lúc độ kiếp, ta tự mình cho hai

vị đại vương hộ pháp, như thế nào?"

Cái này một sói một hổ nghe nói như thế, lập tức hai mặt nhìn nhau, mặt mũi này, cho quá lớn.

Thế là cái này một sói một hổ trực tiếp trên không trung hướng phía Nhị Thanh uốn gối ép xuống, đem đầu dán một đôi chân trước, cung kính nói: "Đa tạ tiền bối bảo hộ chi ân, chúng ta cần tuân tiền bối ý chỉ!"

Theo chúng, có cường đại như vậy tiền bối thay bọn chúng hộ pháp, kia so theo Kiếm Các nơi này đạt được những cái kia giấu diếm hơi trọng yếu hơn. Cho dù những cái kia giấu diếm có thể gia tăng tu vi của bọn nó, nhưng tại độ kia hóa hình khổ cướp lúc, như không người chăm sóc, liền sẽ tùy tiện bị người đuổi bắt đánh giết.

Mà có Nhị Thanh lần này hứa hẹn, tương lai khi độ kiếp, liền không cần lo lắng Kiếm Các tu sĩ lại đến.

Nghĩ đến, có hôm nay cái tầng quan hệ này tại, tương lai những cái kia Kiếm Các tu sĩ, cũng không tốt không nể mặt hấn đi! Mà tại cái này Tây Thục chi địa, so ra trăm yêu trừ ma nóng nhất trung, chính là Kiếm Các.

Tu sĩ khác mặc dù cũng trăm yêu trừ ma, nhưng cũng chỉ là ngẫu nhiên là như vậy.

Lại càng nhiều thời điểm, chỉ là đem những cái kia tinh quái mang về núi, hoặc là tọa kỵ, hoặc trông nhà hộ viện, nếu không phải xác thực tội ác tày trời, sẽ không dễ dàng đánh giết.

Thậm chí có chút tinh quái còn cam nguyện làm người tọa kỵ, thay người nhà chăm sóc viện, bởi vì đây đối với bọn chúng mà nói, cũng là một cái cơ hội. Chỉ ít dạng này rất an toàn, cũng sẽ không thiếu khuyết phương pháp tu hành.

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nói: "Các ngươi lại trở về đi! Về sau tĩnh tâm tu hành, chớ có xuống núi làm hại thế gian, nếu không ta cho lúc trước các ngươi hứa hẹn, chỉ có hết hiệu lực!"

"Chúng ta cần tuân tiền bối dạy bảo!"

Một sói một hổ nói, hướng Nhị Thanh bái một cái, sau đó đứng lên, quay người ngự lên yêu phong, đập không mà đi. Kia cự Hổ Vương trực tiếp đi về phía nam chạy đi, mà kia bạch lang Vương Tắc hạ sơn, ngao rống một tiếng, kêu gọi còn thừa không đến một nửa đàn sói, về phía tây thẳng đến mà đi.

Ở xa vài tòa ngoài núi con cóc lớn với rết bự thấy vậy, trong lòng thẳng mừng xúi quẩy, nhưng cũng chỉ có quay người rời đi. Đặc biệt là cóc lớn kia, mặc dù trong lòng chỉ muốn chửi thề, nhưng không có đối mặt Nhị Thanh dũng khí. Hơn trăm năm trước nhìn thấy Nhị Thanh lúc, nó vất chân lên cổ mà chạy. Vài thập niên trước gặp lại, nó y nguyên vẫn là xoay người chạy. Bây giờ, không chạy còn có thể như thế nào?

Nhị Thanh thấy sự tình đã xong, liền chuẩn bị quay người rời đi, kết quả mới quay người lại, liền nghe được Tần Huyền Nhạc kêu lên: "Tiền bối, xin dừng bước!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi có chút hiếu kỳ, quay đầu, nhìn xem hấn

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157 : Phong núi trăm năm

Tần Huyền Nhạc so ra Nhị Thanh cái biến xưng hô, cái này khiến Nhị Thanh ít nhiều có chút kỳ quái.

Bất quá, đây là một cái rất không tệ tín hiệu.

Chỉ là, chúng còn sót lại Kiếm Các đệ tử, lúc này đều kỳ quái mà nhìn xem Tần Huyền Nhạc. Cho dù là những cái kia ngay tại cho thụ thương đồng môn trị thương đệ tử, cũng một mặt không hiểu nhìn xem hấn.

Tần Huyền Nhạc mắt nhìn một đám sư huynh đệ sư tỷ muội, sau đó chuyển hướng Nhị Thanh, ôm quyền nói: "Văn bối có cái không tình chi xin. . ."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Đã là yêu cầu quá đáng, vậy liền đừng nói nữa."

Tần Huyền Nhạc: ". . ."

Như thế không theo lẽ thường làm việc, để Tần Huyền Nhạc nhất thời có chút tiến thoái lưỡng nan, nhưng cuối cùng vẫn là nhắm mắt nói: "Còn xin tiền bối xem ở Thạch Duẩn son hai vị thượng tiên trên mặt, hộ ta Kiếm Các trăm năm!"

Chúng Kiếm Các đệ tử: ". . ."

Nhị Thanh nhìn thấy chúng Kiếm Các đệ tử một mặt ngốc tỉnh tỉnh thần sắc, liền không khỏi ở trong lòng cho Tần Huyền Nhạc chút cái tán, đây tuyệt đối là thần đồng đội thần trợ công!

Lại dám ở trước mặt mọi người, trực tiếp đưa ra loại này thỉnh cầu.

Như Kiếm Các thụ hấn Nhị Thanh che chở trăm năm, tương lai Kiếm Các đệ tử hành tẩu thiên hạ, còn dám giống như bây giờ lễ trắng khí hùng, không phân tốt xấu là lung tung trăm yêu trừ ma a?

Kể từ đó, với Nhị Thanh so ra Kiếm Các 'Lý niệm cải tạo', liền không mưu mà cùng.

Bất quá, Nhị Thanh vẫn là 'Già mồm' một thanh, mỉm cười nói: "Người cũng biết ta với Kiếm Các lúc trước ân ân oán oán. Tuy nói những ân oán kia đã giải, nhưng ta thế nhưng là người giết sư cừu nhân, mà lại còn là yêu, người nguyện ý để đã từng lấy trăm yêu trừ ma làm nhiệm vụ của mình Kiếm Các, tiếp nhận yêu che chở?"

Tần Huyền Nhạc ôm quyền khom người, sau đó ngẩng đầu cất cao giọng nói: "Thạch Duẩn son hai vị thượng tiên có thể cùng tiền bối là bạn, liệu tiền bối cũng nhất định phi thường yêu. Chúng ta thụ tiền bối che chở, có cái gì không được? Về phần ta cùng với tiền bối mối thù, đây là tiền bối cùng ta chỉ việc tư, vẫn bối cũng không phải là công và tư không phân có người!"

Tần Huyền Nhạc, khiến không ít Kiếm Các đệ tử ngạc nhiên.

Lúc trước nếu là sư thúc của bọn hấn bá nhóm có thể có này nhận biết, còn sẽ có chuyện hôm nay a?

Nếu không có cái này thanh bạch hai rấn tham dự, Kiếm Các tử thương sẽ như vậy thảm a?

Trong lúc nhất thời, bọn hấn càng thêm mờ mịt.

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Lời tuy như thế, có thể, ta vì sao muốn che chở các người?"

Tần Huyền Nhạc nói ra: "Lúc trước ta cùng với tiền bối nhận biết thời điểm, thấy tiền bối pháp khí chính là kiếm, mà ta Kiếm Các bây giờ, những vật khác không có, nhưng kiếm điển lại có vô số, chỉ cần tiền bối nguyện ý ta Kiếm Các trăm năm, ta Kiếm Các giấu điển các, nguyện theo tiền bối tùy ý xuất nhập!"

Nhị Thanh nghe vậy, hai con ngươi không khỏi chuồn dưới, lăm lăm nói: "Kiếm điển a? !"

Có thể nói, Tần Huyền Nhạc đề nghị này, chính giữa Nhị Thanh ý muốn.

Trước đó hấn đưa ra hiệp trợ Kiếm Các ngăn địch, muốn xách điều kiện, chính là Kiếm Các kiếm điển. Chỉ là Kiếm Các kia hai cái lão đạo không chờ Nhị Thanh đem điều kiện đưa ra, liền trực tiếp cự tuyệt hấn.

Bất quá, trước đó chỉ là hiệp trợ Kiếm Các ngăn địch mà thôi, thậm chí có thể nói, đối phó những cái kia còn chưa hóa hình Kết Đan tinh quái, kia bất quá chỉ là một câu, lại thêm thả chút khí thế việc nhỏ mà thôi.

Nhưng là hiện tại, nhưng là muốn bảo hộ Kiếm Các trăm năm, thời gian này, cũng không tính ngắn.

Nhưng mà ngẫm lại mình dự tính ban đầu, lại thêm Lý Thiết Quả cuối cùng bay hạc truyền thư cho hấn, Nhị Thanh cuối cùng vẫn gật đầu đáp ứng.

"Lời nói của người, xác thực không sai. Ta chỉ pháp khí làm kiếm, so ra Kiếm Các kiếm điển, cũng đúng là nghe tiếng đã lâu." Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nói: "Thôi được! Kể từ hôm nay, Kiếm Các liền phong son trăm năm đi! Cái này trăm năm thời gian bên trong, nếu có ai đến đây tìm các người trả thù, ta tiếp lấy là được!"

Nhị Thanh cũng đang nghĩ, như hấn hiện tại cự tuyệt, đến lúc đó Kiếm Các thật cái phát sinh giống như hôm nay loại này có người tới cửa trả thù sự tình lúc, Lý Thiết Quả có thể hay không lại một chút mời hấn xuất thủ?

Mặc dù liên tục mời hấn xuất thủ khả năng không lớn, nhưng lại một lần nữa, vẫn là có khả năng.

Đương nhiên, Nhị Thanh càng có khuynh hướng, Kiếm Các phong son trăm năm, đến đây trả thù người, sẽ không có bao nhiêu. Lý Thiết Quả bay hạc truyền thư, mời hấn xuất thủ che chở Kiếm Các sự tình nếu là truyền đi, lại có bao nhiêu người hoặc yêu ma, một chút ở thời điểm này chạy tới đánh Kiếm Các phiền phức?

Rất rõ ràng, đây là Lý Thiết Quả vị này thượng tiên muốn che chở Kiếm Các a! Hấn Nhị Thanh, bất quá chỉ là lượn cái tên, làm nhất lớp bảo hiểm, dùng cho ngăn cản những cái kia thực lực mạnh, nhưng kiên thức cũng rất ngắn không chỉ yêu ma thôi.

Thấy Nhị Thanh đáp ứng, Tần Huyền Nhạc nhẹ nhàng thở ra, lần nữa hướng Nhị Thanh khom người nói: "Như thế, Huyền nhạc ở đây đa tạ tiền bối che chở chi ân. Từ hôm nay trở đi, ta Kiếm Các giấu diếm các đại môn, tùy thời hướng tiền bối rộng mở!" Ngừng tạm, hần lại nói: "Chỉ là bây giờ ta Kiếm Các. . ."

Nhị Thanh khoát tay áo, nói: "Người bận người cứ đi đi! Ta tạm thời cũng có chút sự tình phải xử lý!"

Hần nói bên trên, quay người ngày Kính Hồ phương hướng cười mây đáp gió mà đi.

Nhìn xem Nhị Thanh rời đi, một đám Kiếm Các đệ tử không biết nên như thế nào đối mặt chuyện này, có lảng lảng ngốc đứng ở nơi đó nhìn xem hần rời đi, có thì che mặt nghẹn ngào.

Tôn nghiêm thất lạc, sống lưng cũng đoạn mất, về sau còn có mặt mũi sống chui nhui ở thế gian?

Tần Huyền Nhạc quay người mắt nhìn các sư huynh đệ sư tỷ muội, nói: "Các vị sư huynh sư tỷ, sư đệ sư muội, cùng sư diệt nhóm, hiện tại, còn không phải chúng ta thương tâm thời điểm. Tuy nhiều địch đã lui, nhưng bây giờ sư môn bị hủy, còn cần chúng ta đồng lòng hợp sức, trùng kiến Kiếm Các. Ta nghĩ, nếu ta chờ sư trưởng dưới tuổi vàng có biết, cũng không hi vọng chúng ta trầm tĩnh ở cái này trong bi thương. . ."

Tần Huyền Nhạc cắn răng, hai con ngươi ửng đỏ, cổ nén nước mắt không cho nó trượt xuống.

Nếu bàn về thương tâm, đang ngồi tất cả mọi người, có ai có thể so sánh qua được hần! ?

Trong một ngày, hần đã mất đi nhất tình cảm chân thành người yêu, đã mất đi kính yêu nhất sư tôn, hủy đi nhà sư môn. . . Có thể hần còn không thể giống bọn hần như thế, thông thông khoái khoái khóc lên, hần còn cần dẫn đầu các sư huynh đệ, trọng chấn sư môn. Bởi vì, hần là bây giờ Kiếm Các chỉ chủ.

Lúc trước Kiếm Các cỡ nào uy thế, Kiếm Các bảy phong, mỗi Phong đệ con đều nắm chắc trăm.

Mà bây giờ, lại là không có một phong có thể hoàn chỉnh, đệ tử mười đi năm sáu, kiến trúc cũng tất cả đều biến thành phế tích, muốn trùng kiến những này sơn phong, tất nhiên là không phải một ngày công lao.

Thân là Kiếm Các tân nhiệm Các chủ, Tần Huyền Nhạc chỉ có đem những này bi thương chôn giấu ở đáy lòng.

Về phần nói báo thù, còn có thể tìm ai báo thù?

Những cái kia đại yêu, bây giờ cũng chỉ còn lại một đầu kim quy còn tại tiêu dao, nhưng nói đến, bọn hần lại có tư cách gì đi tìm kia lão quy báo thù?

Về phần kia rắn lục với bạch xà, Tần Huyền Nhạc liền càng thêm không có trả thù chi tâm.

Cho dù tương lai muốn thay hần sư tôn báo thù, kia cũng là chính hần cùng với Nhị Thanh ở giữa việc tư.

Bất đắc dĩ, hần lúc này, chỉ có thể đem trùng kiến Kiếm Các cái này gánh nặng bốc lên đến, miễn cho một rảnh rồi liền đi nghĩ những cái kia làm hần đau thấu tim gan, lại lại không thể làm gì sự tình.

Cuồng phong ô ô hô rít gào, cuốn lên bụi mù khắp trời, Tần Huyền Nhạc trong mắt nước mắt, cuối cùng là rơi xuống. Hần cảm thấy, cái này nhất định là bão cát mê mắt của mình.

Cho nên, liền để nó thỏa thích lưu đi!

Sống lưng cùng với tôn nghiêm, chỉ cần còn có mệnh tại, ngày khác tái tạo là được!

Chỉ là khách quan đã từng, bây giờ Kiếm Các muốn đi con đường, nhất định phải gian nan rất nhiều.

Cười mây đáp gió, chấp tay sau lưng, ngóng nhìn viễn không, thấy thay đổi khôn lường, đã hạc tường không, Nhị Thanh tâm tư cũng đi theo phiêu đảng lên.

Chẳng biết lúc nào, Kính Hồ đã ngay trước mắt.

Ở Kính Hồ cách đó không xa ngọn núi kia đè xuống đám mây, thấy Đại Bạch khoanh chân ở trên đá lớn, cho những cái kia tinh quái nhóm bắt đầu bài giảng. Những cái kia tinh quái ngồi vây quanh tại khối cự thạch này bờ, tụ tập hội thần nghe.

Chương 158 : Hữu giáo vô loại

Chúng tinh quái sắp xếp có thứ tự, không phân tộc đàn, có chim có thú, có lông có giáp, rất có hữu giáo vô loại cảm giác. Nhị Thanh lặng yên đề xuống đám mây, chưa đi quấy rầy Đại Bạch cách nói.

Nhị Thanh nghe một hồi, liền biết Đại Bạch giảng, chính là « Đạo Đức Kinh » bên trong một thiên.

Trước đó Đại Bạch hỏi cái này chút tinh quái học qua lúc nào, bọn chúng liền đem Nhị Thanh đem « Đạo Đức Kinh » cùng nhân loại văn tự dạy cho bọn chúng sự tình nói cho Đại Bạch nghe.

Trên thực tế, bọn hắn sở học nhân loại văn tự rất có hạn, bởi vì Nhị Thanh dạy thời gian của bọn nó kỳ thật rất ngắn. Cho dù là có chút thông minh yêu quái, tỉ như con kia chồn hoang, cũng vô pháp hoàn toàn đem trọn thiên năm ngàn chữ « Đạo Đức Kinh » học thuộc, chớ nói chi là hiểu được.

Kỳ thật chính là chính Nhị Thanh cũng có rất nhiều không hiểu, hoặc là nói rõ, nhưng cũng đồng dạng làm không được những cái kia. Có thể làm được, vậy liền tính được 'Đạo'. Cũng bởi vậy, người tu đạo mới cần phải đi tự thể nghiệm, đi thực tiễn, đi thể hội, đi cầu chứng mình sở ngộ.

Lúc này mới có hồng trần luyện tâm, mới có thể ngộ tự nhiên các loại thuyết pháp.

Ngược lại là Nhị Thanh dạy cho bọn chúng dẫn khí chi thuật, bọn chúng lúc nào cũng tu hành.

Cũng bởi vậy, bọn chúng trên thân mới có thể xuất hiện yêu khí.

Nếu không có cái này dẫn khí chi thuật, những này tinh quái theo sinh ra linh trí đến tu hành thành yêu, liền muốn phí thời gian vô số tuế nguyệt. Đây cũng là vì sao một chút rõ ràng là ngàn năm đại yêu, nghe rất lợi hại, có thể hết lần này tới lần khác lại đánh không lại những cái kia tu hành mấy chục năm đạo sĩ. Bởi vì cái này thời gian ngàn năm, đối với yêu tới nói, bị lãng phí hết thời gian, khả năng là có hai phần ba trở lên.

Không phải tất cả yêu, đều có thể giống Nhị Thanh với Đại Bạch như vậy may mắn, gặp được minh sư.

Đương nhiên, những này tinh quái, cũng coi là may mắn, nếu không phải bọn chúng đụng tới Nhị Thanh, cho dù là bọn chúng ở những cái kia bảo được bên cạnh ngồi xổm trên trăm năm, cũng sẽ không có hôm nay bực này kiến thức cùng với tu vi.

Mặc dù bọn chúng tu vi rất yếu, nhưng ít ra muốn so phổ thông phi cầm thú thú mạnh hơn nhiều, bọn chúng biết suy nghĩ, biết tu hành, biết như thế nào tình nghĩa, cũng biết tôn sư trọng đạo.

Bọn chúng bề ngoài tuy là phi cầm thú thú, nhưng linh trí đã loại người.

Nhị Thanh nghe được, Đại Bạch giảng rất dễ hiểu, chỉ là giải thích hạ kia một chương ý tứ, sau đó cử đi cái đơn giản ví dụ.

Nhưng là, đây đối với những cái kia tinh quái mà nói, đã đáng giá suy nghĩ thật lâu.

Tỉ như Đại Bạch nói tới 'Người thông minh, nghe được nói lý luận, sẽ đi cố gắng thực tiễn. Người bình thường nghe nói lý luận, một chút nửa tin nửa ngờ. Người ngu dốt, nghe nói lý luận, thì một chút cười ha ha.' như vậy, bọn hắn là loại người nào đâu!

A không, bọn chúng là yêu!

Như vậy, bọn chúng sẽ là loại kia yêu đâu?

Thông minh? Vẫn là phổ thông? Hoặc là ngu dốt?

Tốt a! Bọn chúng suy nghĩ phương hướng, tựa hồ vốn chính là không đúng.

Đại Bạch còn cử đi ví dụ con, một cái rất đơn giản ví dụ, vậy chính là có chút tiêu vào xuân hạ lúc nở rộ, mà có chút hoa thì sẽ ở trời đông giá rét thời tiết nở rộ.

Đối với đạo lý này, một chút không biết được tinh quái nhóm liền sẽ lộ ra thần sắc nghi hoặc, tỉ như kia đầu Đại Hùng, tỉ như con kia hắc xà, cùng những cái kia tại mùa đông là phạm lỗi tạt tinh quái.

Bọn chúng tự nhiên không rõ ràng, dạng gì hội hoa xuân tại trời đông giá rét thời tiết nở rộ.

Có chút cần ngủ đông tinh quái nhóm trong lòng âm thầm may mắn, còn tốt cái này ví dụ là đang giải thích thiên văn chương này về sau nói, nếu là lúc trước là hỏi chúng nó, đoán chừng bọn chúng cũng sẽ cười ha ha đi!

Chờ Đại Bạch kể xong về sau, Nhị Thanh ghim xuống đám mây, xuất hiện tại Đại Bạch bên người.

Đại Bạch nhìn hẩn một cái, Nhị Thanh nhẹ gạt đầu, sau đó quay người những cái kia tinh quái nhóm, nói: "Các ngươi tới đây không dễ, liền trước tiên ở nơi này lưu chút thời gian đi!"

Nghe được Nhị Thanh nói như thế, chúng tinh quái không khỏi vui mừng khôn xiết, nhao nhao xưng dạ.

Nhị Thanh lại nói: "Bất quá, các ngươi không được tùy ý hủy hoại này phương sơn lâm, nhiễu loạn này phương trật tự."

"Chúng ta cần tuân sư quân chi mệnh!" Chúng tinh quái nghe vậy, nhao nhao nằm rạp trên mặt đất nói.

Thế là, theo cái này trời lên, tại cái này Thanh Thành quần sơn trong, tùy thời có thể thấy tinh quái ẩn hiện, hoặc chơi đùa ở giữa rừng, hoặc chạy vọi ở đỉnh núi, hoặc cầm nhánh cây tại trên mặt đất viết, hoặc ngồi biện luận pháp.

Sinh hoạt tại Thanh Thành dãy núi bên trong một chút phi cầm tẩu thú, ngay từ đầu đối với mấy cái này kẻ ngoại lai, còn rất là lo lắng, rất sợ không cẩn thận, là bị những này kẻ ngoại lai chộp tới khỏa bụng.

Nhưng thời gian dài, rất nhiều phi cầm tẩu thú liền cũng đi theo những này tinh quái sau lưng, nghe Nhị Thanh với Đại Bạch cho bọn hẩn giảng giữa thiên địa đạo lý, đi theo học tập nhân loại văn hóa tri thức.

Thời gian dần trôi qua, mọi người liền cũng hiểu biết, thường theo tại Nhị Thanh với Đại Bạch bên người một cáo hai ngựa.

Kia Hồng Lăng ngược lại là tạo hóa không nhỏ, bởi vì Nhị Thanh theo Từ Hồ nơi đó đạt được Thanh Khâu Hồ tộc phương pháp tu hành. Tuy nói cái này phương pháp tu hành chính là yêu tu chi pháp, cùng với Nhị Thanh bọn hẩn sở tu Thượng Thanh tiên pháp khác nhau rất lớn. Nhưng cái này phương pháp tu hành, nhưng cũng là thích hợp nhất Hồ tộc phương pháp tu hành.

Chỉ là Nhị Thanh hơi cảm thấy đến có chút thẹn với kia sáu đuôi Từ Hồ, bởi vì hẩn đáp ứng chuyện của nàng cũng không làm được. Hẩn cũng không có mang theo nữ nhi của nàng từ hình rời đi. Chỉ là tình huống lúc đó, nhưng cũng không phải hẩn có thể tùy tiện tả hữu, bởi vì kia hồ nữ tử hình cũng không muốn rời đi.

Bất đắc dĩ, bất luận là xuất từ đây loại cân nhắc, vẫn là ra ngoài hẩn so ra Tần Huyền Nhạc ảnh hưởng, hoặc là Lý Huyền thỉnh cầu, hẩn đều không thể không đem Tần Huyền Nhạc bảo trụ, bảo tồn Kiếm Các đạo thống.

Nhưng mà như vậy, chẳng biết lúc nào, thời tiết dần dần chuyển lạnh, những cái kia ngủ đông giống loài, trên thân lười tật ẩn ẩn phát tác. Mà một chút tu vi hơi thấp, còn không cách nào dùng Thực Khí đến thay thế đồ ăn tinh quái, thì nhao nhao bắt đầu cất giữ qua mùa đông lương thực. Kỳ thật có thể hoàn toàn vứt bỏ lương thực tinh quái, cũng không có mấy cái.

Thấy vậy tình huống, Nhị Thanh liền với những cái kia tinh quái nhóm nói, ngày nghỉ thời tiết đến, những cái kia nên ngủ đông liền tốt xong đi ngủ đông, không cần ngủ đông, liền tự hành tu hành.

Chờ cho những này tinh quái nhóm thả giả về sau, Nhị Thanh với Đại Bạch nói câu, liền cười mây đạp gió mà đi. Hẩn chỗ đi chỗ, chính là kia Kiếm Các.

Bầu trời tối tăm mờ mịt, có chút ngọt ngát, hàn phong thổi thổi ở giữa, hàn ý thấu xương.

Mặc dù Nhị Thanh đã thành thói quen thân người, nhưng có lẽ là ra ngoài bản năng, so ra cái này khí trời rét lạnh vẫn như cũ có chút không thích. Hẩn làm cái pháp, đem cái này hàn phong ngăn đi.

Kết quả mới dám làm pháp, liền thấy không trung bông tuyết chậm rãi bay múa, từ trên trời giáng xuống.

"Tuyệt rồi!"

Nhị Thanh đưa tay tiếp phiến bông tuyết, cúi đầu nhìn nhìn, tự lẩm bầm.

Sau đó lại làm cái pháp, thân hình thoát một cái, tan biến tại nguyên địa.

Khi thân ảnh của hẩn theo kia trong gió tuyết toát ra lúc, đã phù hiện ở Kiếm Các trên không.

Nguyên lai hẩn làm cái đòn pháp, mượn gió tuyết này chi lực, chớp mắt liền lướt qua mấy trăm dặm.

Ở gió tuyết này bên trong quan sát Kiếm Các, chỉ thấy vài tòa kiến trúc đã theo chủ phong địa chỉ ban đầu đột ngột từ mặt đất mọc lên, rộng rãi phải chăng càng tăng lên trước kia, cái này không được biết, nhưng nghĩ đến náo nhiệt cũng đã không lớn bằng lúc trước.

Vốn có mấy ngọn núi, bây giờ cũng chỉ có chủ phong lên kiến trúc có chút khôi phục, cái khác sơn phong mặc dù cũng có kiến trúc đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhưng cũng không toàn.

Tại cái này trong gió tuyết, y nguyên có thân ảnh ở phía trên ngọn núi kia bần rộn.

Nhị Thanh mới đến, liền có một thân ảnh theo chủ phong trong đại điện thẳng lướt mà ra, đứng ở trước cửa điện, ngẩng đầu nhìn thẳng hẩn, sau đó ngự kiếm mà lên, hướng phía giấu diếm các mà đi.

Thân ảnh kia, chính là Tần Huyền Nhạc.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159 : Thái Thanh kiếm điển

Hai người một trước một sau, đi vào giấu điển các, canh giữ ở phía ngoài hai cái Kiếm Các đệ tử nhìn thấy bọn hắn sau khi đi vào, nhìn nhau, không khỏi nhìn nhau không nói gì, sau đó than nhẹ lên.

Bọn hắn không biết nên nói cái gì, kỳ thật lần nữa đối mặt Nhị Thanh lúc, Tần Huyền Nhạc cũng không biết nên nói cái gì. Kiếm Các có bị thảm như vậy kết cục, với thanh bạch hai rắn có chút ít quan hệ, có thể Kiếm Các có thể có thể bảo tồn, cũng là mọn hắn rắn lục chỉ lực.

Như thế, hắn lại có thể nói cái gì?

Ở trong đó mâu thuẫn trong lòng, phi xử vị, không cách nào trải nghiệm.

Đem Nhị Thanh mang vào giấu điển các về sau, Tần Huyền Nhạc liền nói: "Tất cả kiếm điển đều tại đây, ngươi có thể tự hành đọc qua! Lần sau muốn tới, tự hành tới đây liền có thể, ta là không tới!" Ngừng tạm, hắn lại nói: "Tất cả kiếm điển đều có thể tùy ý đọc qua, nhưng xin đừng nên đem nó mang đi!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nhìn xem tầng này tầng giá sách, phía trên có ngọc giản, có thẻ tre, cũng có giấy chất sách sách, không phải trường hợp cá biệt. Tầng đây, vừa rơi xuống rơi, đập vào mắt đều là, có thể thấy được giấu điển chỉ phong.

Chỉ bất quá, những cái kia trên thẻ trúc, lại là rơi không ít bụi bặm, hiển nhiên đã rất lâu không có người tới đây quét dọn hoặc lật xem.

Thấy Nhị Thanh gật đầu, Tần Huyền Nhạc liền quay người rời đi.

Mới đi mấy bước, liền nghe Nhị Thanh khẽ thở dài: "Kỳ thật chúng ta vốn có thể là bạn!"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, bước chân không khỏi dừng một chút, hắn cắn răng, cuối cùng bật cười nói: "Đúng vậy a! Đáng tiếc, ngươi giết sư tôn ta, Kiếm Các cũng thiếu chút bởi vì ngươi mà chết. Tuy nói cuối cùng che chở Kiếm Các người cũng là ngươi, có thể. . ." Hắn lắc đầu, cười đến có chút thê lương.

Nhị Thanh nghe vậy, cũng không khỏi than nhẹ lên, cuối cùng hỏi: "Ngươi vì sao tu hành?"

Tần Huyền Nhạc nghe nói như thế, không khỏi ngẩn người. Hồi tưởng lúc trước vẫn là hải đồng lúc, liền theo sư tôn lên núi. . . Hắn vốn là một đứa cô nhi, tại cái này loạn thế, thân là cô nhi, cũng không kỳ quái.

Theo hắn sư phụ lên núi về sau, liền đem Kiếm Các xem như nhà của mình, công chúng sư trưởng trở thành trưởng bối của mình, công chúng sư huynh đệ sư tỷ muội trở thành huynh đệ của mình tỷ muội.

Thế nhưng là, vì sao tu hành? Hắn chưa hề nghĩ tới!

Từ khi bắt đầu biết chuyện, hắn liền theo hắn sư phụ luyện kiếm, sư phụ hắn nói, chờ hắn trưởng thành, liền có thể cầm kiếm hành tẩu thiên hạ, trăm yêu trừ ma, để thiên hạ thương sinh miễn bị yêu ma độc hại.

Hắn gặp qua ác quỷ ăn thịt người, gặp qua yêu ma quỷ quái hại người, cũng đã gặp yêu quái làm hại.

Cho nên, hắn kiên định mình tu hành chỉ tâm, với những cái kia sư môn các trưởng bối, lấy trăm yêu trừ ma, bảo hộ thiên hạ thương sinh làm nhiệm vụ của mình, miễn trừ thế nhân thụ yêu ma chỗ họa nỗi khổ.

Nghĩ đến đây, Tần Huyền Nhạc liền âm vang hữu lực nói: "Trừ ma vệ đạo!"

Nhị Thanh lại hỏi: "Vậy ngươi vệ, lại là gì nói?"

Tần Huyền Nhạc nói: "Nhân đạo! Thiên đạo!"

"Như thế nào nhân đạo? Gì lại là thiên đạo?" Nhị Thanh lại hỏi.

Tần Huyền Nhạc bỗng nhiên quay người, thẳng trừng Nhị Thanh, hần cảm thấy Nhị Thanh là tại ép buộc hần.

Nhị Thanh thấy Tần Huyền Nhạc trừng hần, không khỏi nở nụ cười, nói: "Lý Huyền thượng tiên đã từng hỏi qua ta một vấn đề, nói một người tốt, cứu được một cái tội ác tà trời người, như vậy, cái này người tốt chuyện làm, là chuyện tốt? Vẫn là chuyện xấu? Ta hiện tại cũng muốn hỏi người một vấn đề, như một con yêu giết một cái tội ác tà trời người, như vậy, cái này yêu đi sự tình, là chuyện tốt? Vẫn là chuyện xấu?"

"Người, đến cùng ý muốn như thế nào?" Tần Huyền Nhạc cắn răng hỏi.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Chỉ là tùy tiện tham khảo, người cũng không cần chú ý."

"Nếu không có việc khác, tại hạ cáo từ!" Tần Huyền Nhạc hướng Nhị Thanh chấp tay, quay người liền đi.

Nhị Thanh cười cười, không tiếp tục 'Khó xử' hần, phát phát tay, quay người nhìn lên những cái kia điện tằng.

Mặc dù trải qua trận kia đại chiến thảm liệt, nhưng cái này giấu điện các lại như cũ bảo tồn rất hoàn chỉnh, nhiều nhất bất quá là các đỉnh bị vị kia Tô lão nói cho đập sập mà thôi, sau đó sớm đã tu bổ lại.

Giấu điện trong các cất giấu kiếm điện tương đối khá, trong đó rất lớn một bộ phận, là Kiếm Các các đời kiếm tu sáng tạo kiếm quyết, hay là một chút kiếm đạo lên lĩnh ngộ bản chép tay.

Kiếm Các tu sĩ, ở kiếm đạo lên lĩnh ngộ, tự nhiên không phải Nhị Thanh có thể so sánh.

Chỉ riêng kiếm đạo lên tu vi, Nhị Thanh tự nhận, so bất quá trước mắt Tần Huyền Nhạc.

Tuy nói cả hai nếu là tiến hành sinh tử đấu pháp, Nhị Thanh vài phút liền có thể thu thập Tần Huyền Nhạc, nhưng là kiếm đạo mà nói, hần kém liền không phải một chút xiu.

Đây cũng là vì sao, hần tại đối mặt Kiếm Các tu sĩ thời điểm, sẽ trực tiếp dùng côn mà không cần kiếm.

Dù sao dùng kiếm cũng dùng bất quá người ta, còn không bằng dùng côn làm man lực!

Nhị Thanh tiện tay phát một cái, liền gấp kia chút tro bụi bị nhẹ nhàng phất đi, sau đó liền cầm lấy những điện tịch kia nhìn lại. Nhị Thanh thấy rất nhanh, qua loa đại khái, chỉ là đem nó dưới lưng.

Hần cũng không đi xem những cái kia tiền nhân lưu lại kiếm đạo tu hành bản chép tay, mà là tìm những cái kia cổ lão kiếm điện trước hạ lưng xuống, chuẩn bị đi trở về mình đi nghiên tập.

Nhị Thanh rõ ràng, mỗi người so ra pháp nhận biết, so ra kiếm nhận biết đều không giống nhau.

Tựa như hần với Đại Bạch cùng một chỗ tu hành lĩnh ngộ những cái kia thuật pháp thời điểm, lĩnh ngộ ra đồ vật cũng cùng người khác có chỗ khác biệt.

Cho nên, những người khác cảm ngộ, chỉ có thể làm một loại tham khảo, mà không thể toàn bộ tiếp nhận.

Kiếm Các rất nhiều kiếm quyết, đều diễn sinh từ một bộ Thái Thanh kiếm điện, bộ này Thái Thanh kiếm điện, cũng chính là Kiếm Các trấn các kiếm điện. Chỉ là trải qua gần ngàn năm diễn hóa, như thế nào rất nhiều Kiếm Các đệ tử tu hành kiếm quyết, đã không phải là bộ này cổ lão kiếm điện.

Bởi vì bộ này kiếm điện quá mức mơ hồ, giảng cũng không phải là bình thường kiếm pháp kiếm quyết, mà là 'Kiếm chi đạo'. Nhị Thanh cũng không biết bộ này Thái Thanh kiếm điện, là có hay không truyền lại từ ở Thái Thanh một mạch.

Dù sao trên đời Thái Thanh một mạch truyền thừa ngàn ngàn vạn vạn, mỗi cái người tu đạo, đại bộ phận đều phụng làm Đạo Tổ, đây là thể nhân công nhận sự thật.

Nhưng mà, tại Kiếm Các sắp hủy diệt thời điểm, Lý Thiết Quải bay hạc truyền thư cho hần, ngược lại đề Nhị Thanh cảm thấy, cho dù Kiếm Các không phải Thái Thanh một mạch truyền thừa, đoán chừng cũng có chút nguồn gốc.

Nhìn qua bộ này kiếm điện, Nhị Thanh so ra 'Kiếm' nhận biết, có một phen lĩnh ngộ mới.

Sau đó, Nhị Thanh lại bắt đầu lật xem cái khác cổ lão điện tịch.

Thời gian dần trôi qua, hần so ra Kiếm Các kiếm đạo, có hiểu rõ nhất định.

Quả nhiên, với hần suy nghĩ, Kiếm Các bây giờ tu hành kiếm quyết kiếm pháp, cùng với Thái Thanh kiếm điện bên trong chỗ ghi lại kiếm chi đạo, có rất lớn xuất nhập cùng với biến hóa.

Mà cái này xuất nhập cùng với biến hóa, đối với kiếm tu mà nói, cũng là không thể nói không tốt, bởi vì hần chỉ là để người bình thường tại tu hành kiếm

đạo thời điểm, có thể trực tiếp vào tay.

Nếu như nói Thái Thanh kiếm điển là một bộ kiếm đạo lý luận tri thức, là pháp. Như vậy, cái khác kiếm điển đại bộ phận đều là kỹ xảo, là thuật.

Đương nhiên, theo bộ này 'Pháp' bên trong, có thể lĩnh ngộ ra mình muốn thuật, nhưng có thể lĩnh ngộ ra dạng gì thuật, là nhìn mọi người duyên phận.

Không giống người, tu hành giống nhau thuật, đều có thể đạt được kết quả khác nhau, hướng chỉ là lĩnh ngộ giống nhau 'Pháp'.

Bất đắc dĩ, Nhị Thanh một lần nữa nhặt lên Thái Thanh kiếm điển, lần nữa nhìn kỹ một lần về sau, trực tiếp từ bỏ đi quan sát cái khác kiếm điển, cũng không lại đi quan sát cái khác kiếm tu tu hành cảm ngộ bản chép tay, chậm rãi buông xuống Thái Thanh kiếm điển, trực tiếp đứng dậy rồi đi giấu điển các.

Bất luận cái gì pháp, bất kỳ cái gì thuật, thích hợp bản thân, mới là tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160 : Tiểu Thanh xuất quan

Núi xanh mây trắng ung dung, cỏ cây hòa phong rì rào.

Nhất thanh nhất bạch hai thân ảnh đập sóng mà đi, một đen một trắng hai đạo kiếm ảnh tung bay, nhất thời kiếm khí tung hoành. Kiếm khí đảo qua sóng biếc, nhắc lên sóng cuộn thao trập trập, lướt qua vách núi, cạo xuống núi đá tầng tầng.

Hai người không chế kiếm khí, ngón tay bấm kiếm quyết, cách không chỉ huy hai thanh phi kiếm. Kia hai kiếm phi kiếm như là giao long, ở không trung tung bay giao xoa, kiếm khí va chạm ở giữa, sóng gió cuộn cuộn tứ phương.

Hai người này, chính là Nhị Thanh với Đại Bạch.

Nhị Thanh ghi lại Thái Thanh kiếm điển về sau, liền trở về cùng với Đại Bạch cùng nhau tham tu, một mùa đông đảo mắt đã qua, hai người so ra 'Kiếm lĩnh ngộ cũng là tiến triển cực nhanh. Lấy pháp lực ngự kiếm, đã không còn giống như lúc trước như vậy đành phải hình, không được thần, mà là điều khiển như cánh tay, thuận buồm xuôi gió.

Cũng bởi vậy, mùa đông này, những cái kia chim nước thường lẫn mất xa xa, miễn cho bị những cái kia kiếm khí tác động đến, bởi vì hai người này thỉnh thoảng sẽ ở hồ này trên mặt thi triển bọn hắn sở ngộ.

Ven bờ hồ, có không ít tinh quái ngồi xổm nằm tại kia, nhìn xem hai người đấu kiếm.

Chỉ là bọn hắn tu vi quá thấp, cũng không hóa hình, cũng chỉ bắt quá nhìn cái nào nhiệt.

Một ngày tu hành sau khi, có thể nhìn cái nào nhiệt, kỳ thật cũng là một loại hưởng thụ.

Bất quá mùa đông này, Nhị Thanh với Đại Bạch lại là chưa có với những này tinh quái cách nói, hay là giáo sư tri thức, ngược lại là cáo đỏ một chút 'Cáo giả răn uy', thỉnh thoảng xuất hiện, chỉ điểm một chút bọn chúng.

Bất quá nó chỉ điểm, cũng không phải là kia phương pháp tu hành, mà là một ít nhân loại văn hóa tri thức.

Tại năng điều giáo dưới, lại là chưa có không nghe lời tinh quái.

Cũng không phải bởi vì nó là Nhị Thanh với Đại Bạch bên người 'Sủng vật cáo', mọi người cho nó mặt mũi. Mà là, những cái kia không nghe lời tinh quái, thường xuyên sẽ bị nó trực tiếp cho buộc.

Đầu kia vàng óng ánh dây thừng, tại những cái kia tinh quái ở giữa, danh khí khá lớn. Cho dù là những cái kia tinh quái thủ lĩnh, con kia vợ già, một khi bị kia kim dây thừng một quyền, cũng đồng dạng đào thoát không xong.

Hai người chính ở trên mặt hồ đập sóng đấu kiếm, bỗng nhiên thiên phong quyền đăng, mây mù lẫn lộn.

Không bao lâu, bầu trời liền trở nên có chút xám xịt lên, một bộ mưa gió sắp tới bộ dáng.

Hai người ngẩng đầu nhìn lên trời, thu hồi pháp kiếm, ngày giữa hồ nhà trúc nhỏ đập sóng mà đi.

"Sự đệ so ra kia kiếm điển lĩnh ngộ càng ngày càng sâu!" Đại Bạch mỉm cười nói.

Nhị Thanh không đến có thể cười cười, cuối cùng nói: "Chờ tiếp qua chút thời gian, ngươi ta cùng đi kia Kiếm Các giấu điển các lật xem cái khác kiếm điển, cũng có thể lẫn nhau đối chiếu một phen. Lại kia Kiếm Các có kia kiếm trận chi pháp, có thể tập đám người chi pháp lực, tăng cường kiếm chiêu uy lực! Nếu là tập hai người chúng ta pháp lực tu vi, lại thi triển phi kiếm chi thuật, nghĩ đến chiêu kiếm kia uy lực một chút mạnh hơn không ít."

Nhị Thanh lúc trước trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ về sau, liền đem mình che chở Kiếm Các trăm năm, lấy có thể tùy ý tiến vào Kiếm Các giấu điển các làm điều kiện sự tình, với Đại Bạch nói.

Lúc ấy Đại Bạch cũng không biết như thế nào đánh giá Nhị Thanh quyết định này, như nếu đổi lại là nàng, nàng cũng không thông báo làm chi lựa chọn. Một phe là chán ghét Kiếm Các, một phe là thiếu không ít ân nghĩa thượng tiên.

Bất quá Nhị Thanh đã làm cái lựa chọn này, Đại Bạch cũng sẽ không nhiều nói cái gì. Chắc hẳn, trải qua lần này sự tình về sau, Kiếm Các hẳn là cũng không giống dĩ vãng Kiếm Các.

Đại Bạch nhẹ gạt đầu, tỏ ra hiểu rõ.

Nguyên bản nàng so ra những cái kia gia tăng lực công kích pháp thuật cũng không phải là rất nóng lòng, tại Nhị Thanh trước khi tới đây, nàng tập trung tinh thần chính là tu hành, chờ mong một ngày kia có thể vinh danh tiên đạo. Bất đắc dĩ, nàng sở tu trên cơ bản đều là 'Pháp', so ra 'Thuật' lĩnh ngộ, tiêu tốn thời gian ngược lại ít.

Thẳng đến Nhị Thanh xuất hiện, thẳng đến Nhị Thanh mang theo nàng đi ra ngoài du lịch, đụng phải những sự tình kia, nàng mới dần dần cải biến loại ý nghĩ này, bởi vì bọn hắn cần đấu pháp thời điểm, trở nên càng ngày càng nhiều.

Ngắm lại Bắc Câu Lô Châu những cái kia Yêu Thánh, Đại Bạch liền biết, mình sư tỷ đệ tu vi, kỳ thật rất bình thường, thậm chí ngay cả những cái kia Yêu Thánh một chút dưới tay cũng không sánh nổi.

Có thể nói, những cái kia Yêu Thánh dưới tay đại yêu, trên cơ bản cảnh giới đều cùng với bọn hắn tương đương, chỉ là pháp lực không bằng bọn hắn thâm hậu, thuật pháp không có bọn hắn như vậy hệ thống thôi. Bất đắc dĩ, đối với những này có thể tăng cường mình sức chiến đấu sự tình, Đại Bạch hiện tại cũng không thể nào cự tuyệt.

Có so sánh, mới có tổn thương; mới có thể biết mình có bao nhiêu cân lượng; cũng mới sẽ có trưởng thành động lực cùng với phương hướng.

Đứng ở giữa hồ nhà trúc nhỏ trên sân thượng, Nhị Thanh đối mặt giữa hồ đảo nhỏ, duỗi lưng một cái, mỉm cười nói: "Kính Trập đem tức, gần nhất thời tiết ngược lại là thoải mái nhiều, lười tật khỏi hẳn đều có thể."

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi mỉm môi cười yếu ớt.

Nàng biết, Nhị Thanh đem mùa đông phạm lười hành động này xưng là 'Thân hoạn lười tật', cũng là có chút chuẩn xác. Tuy nói bọn hắn sớm đã hóa hình làm người, nhưng đối bọn hắn mà nói, có lẽ là bởi vì ra ngoài bán nắng, so ra chới chang ngày mùa hè, cùng trời đông giá rét thời tiết, nhưng cũng y nguyên không lắm thích.

Không bao lâu, mưa xuân phiêu nhiên mà tới, tinh tế rả rích, đánh mặt hồ, tạo nên gợn sóng từng mảnh.

Nhị Thanh nhìn qua kia mưa phùn rả rích, đầu ngón tay kiếm luồng khí xoáy chuyển, như có điều suy nghĩ.

Đại Bạch thấy vậy, trong mắt hiện lên vẻ khác lạ, nhưng lại cũng không đi đánh lũng hắn.

Thật lâu, liền thấy Nhị Thanh đầu ngón tay kiếm khí một phân thành hai, như hai đầu rắn trườn, tại đầu ngón tay quấn quanh, như là kia thanh liên trên người âm dương nhị khí, quấn quít nhau, nhưng lại không liên quan tới nhau.

Nhị Thanh lần này lĩnh ngộ, khiến Đại Bạch vì đó mừng rỡ.

Nhưng mà, chẳng biết lúc nào, đột nhiên sấm rền cuộn cuộn, chấn động thiên vũ, Nhị Thanh ở cái này tiếng sấm bên trong bưng bình, đầu ngón tay kia hai đạo kiếm khí cũng lập tức vỡ nát ra, hóa thành hai đoá nhỏ bé vô hình khí lãng.

Đại Bạch ngừng đầu nhìn lên trời, nói: "Kính Trập đã tới, vạn vật đem tới!"

Nhị Thanh thấy vậy, lông mi có chút nhẹ chau lại, lòng có cảm giác, lắc lắc tay, bấm ngón tay suy tính, kết quả mới bóp mấy lần, liền mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ, xoay người nói: "Sự tỷ, tiểu Thanh xuất quan vậy!"

Nhị Thanh dứt lời, liền trực tiếp vọt người mà đi.

Đại Bạch Nhị Thanh rời đi, ngẩn người, cũng vọt người đuổi theo.

Lúc này, Tây Hồ trên không, mây đen cuộn cuộn, có lói quang ở trong mây lấp lóe, đạo đạo kinh lói ở không trung mệnh mông cuộn cuộn, so năm trước Kinh Trập chỉ lói càng thêm dọa người.

Ở kia Tây Hồ không xa trong sơn động, một cái màu xanh biếc đại xà theo tiếng sấm bên trong bùng tỉnh, nâng lên đầu rắn, lắc đầu tứ phương, sau đó phun lưỡi rắn, chậm rãi du động thân thể.

Nó không biết mình bế quan bao lâu, theo nó có thể chịu phục ăn hà đến nay, liền đã rất ít đi săn huyết thực. Bất đắc dĩ, lúc này trong bụng mặc dù không, nhưng lại cũng không đói khát cảm giác.

Chỉ là bế quan thật lâu, trong lòng cũng có không ít vấn đề về mặt tu hành nghĩ mãi mà không rõ, nó cảm thấy hẳn là đi hỏi một chút cái kia đối đãi nó không tệ Tây Hồ thủy quân.

Nó du động thân thể, hướng phía sơn động chỗ sâu bơi đi, sau đó tiến vào một cái mạch nước ngầm, thuận nước sông kia chui vào trong đó.

Không bao lâu, bị mờ mịt mưa phùn bao phủ hồ Tây Từ bên trong, một trận sóng nước lẫn lộn, ở kia lẫn lộn gọn sóng ở giữa, nhô ra một viên dử tợn đầu rắn. Kia đầu rắn mở ra bốn máu miệng lớn, gào thét một tiếng, ở cái này hồ Tây Từ bên trong du đặc, nhắc lên sóng cuộn trận trận, nhất thời nước hồ lẫn lộn mãnh liệt.

Hồ Tây Từ hạ nước Quân phủ bên trong, thủy quân cá Thanh Tuyền ngẩng đầu than nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161 : Rắn lục tiểu Thanh

Hồ Tây Từ sóng nước lẫn lộn, có bóng xanh ở đáy hồ này xuyên thẳng qua tới lui, trong hồ tôm cá dọa đến bốn phía loạn toan, những cái kia cá lớn càng là lẫn mất xa xa, không dám tới gần.

Nhưng mà không bao lâu, đã thấy một con cá lớn ngày kia bóng xanh tới lui mà đi, cũng cùng với kia bóng xanh miệng nói tiếng người nói: "Thanh cô nương, thủy quân cho mời! Xin mời đi theo ta."

Kia bóng xanh thấy vậy, liền gật gật đầu, cũng miệng nói tiếng người nói: "Phía trước dẫn đường!"

Đầu kia cá lớn nghe vậy, vung đuôi quay người, hướng phía đáy hồ bơi đi.

Trong nháy mắt, bóng xanh liền theo cá lớn đi vào một chỗ thủy phủ.

Kia thủy phủ nhìn tựa như tọa lạc ở đáy nước cung điện, mặc dù nhìn chỉ là cô linh linh một tòa kiến trúc, nhưng lại rất có khéo léo đẹp đẽ cảm giác.

Thủy phủ bốn phía, các loại giả sơn chong chóng quay chung quanh, có ngũ thái cây rong ở giả sơn ở giữa chấp chờn.

Thủy phủ trên cửa, khảm nạm lấy các loại dạ minh châu, nhìn ngũ quang thập sắc.

Kia bóng xanh vung vẩy lấy dài thân thể, ngày kia thủy phủ bơi đi, thấy thủy phủ trước cửa đứng đầy một đường cận thân ảnh màu xanh lục, nó chậm rãi co lại thân thể, rù xuống đầu, hỏi: "Thủy quân tìm ta?"

Tây Hồ thủy quân cá Thanh Tuyền nhìn trước mắt đầu này dài đến hơn trăm trượng cự xà, cảm thấy âm thầm cảm khái không thôi. Bất quá nàng cũng chỉ là cảm khái một trận, liền một đường pháp thuật vung đánh trên người nó, đưa nó kia thân thể cao lớn thu nhỏ, xòe bàn tay ra, để bơi tới trong lòng bàn tay nàng bên trên.

Cá Thanh Tuyền nâng rắn xanh nhỏ, quay người đi vào thủy phủ.

Rắn xanh nhỏ cuộn mình ngửa đầu, lẳng lặng nhìn xem Tây Hồ thủy quân.

Cá Thanh Tuyền thấy vậy, không khỏi cười nói: "Ngươi cũng không cần kỳ quái, tìm ngươi cũng không việc khác, ngoại trừ hỏi một chút ngươi tu hành bên ngoài, chính là có một số việc, cần phải nói cho ngươi một tiếng."

Nàng vừa nói vừa đi nước vào phủ đại sảnh, sau đó đem nó phóng tới một cái bàn trên bàn, trên bàn có mâm đựng trái cây một cái, gà vịt nga chờ gia

cầm mấy cái, mẽ đoàn mấy cái. . . Đây đều là này phương bách tính dùng để cung phụng ngài tế phẩm, chính ngài kỳ thật không cần ăn kia khói lửa nhân gian.

Tuy nói rắn xanh nhỏ lúc này cũng có thể làm được không dính khói lửa trần gian, nhưng nhìn đến trên bàn những này, cũng không chê, trực tiếp há miệng liền nuốt. Mặc dù thân thể rất nhỏ, nhưng bụng lại giống hang không đáy.

"Lần bế quan này nhiều như vậy năm, nhưng có đụng phải vấn đề gì?"

Cá Thanh Tuyền hỏi một câu, cuối cùng vừa cười nói: "Được rồi, những vấn đề này, vẫn là chờ lấy người kia nhị ca tới, người hỏi lại hắn đi!"

Ngay tại nuốt ăn lấy một con gà nướng rắn xanh nhỏ nghe vậy, không khỏi ngẩng đầu, sừng sốt một chút, trực tiếp đem miệng bên trong gà nướng cho phun ra, một cái vọt người, đi vào cá Thanh Tuyền vị trí tắm kia bàn bên trên.

"Thủy quân tìm tới ta nhị ca hành tung?" Rắn xanh nhỏ tặc hỏi.

Nó chính là rắn lục tiểu Thanh, Nhị Thanh rời núi về sau, nàng liền trong núi du đãng mấy chục năm, sau đó thấy có thợ săn lên núi, giết chết không ít tình quái, nàng thấy vậy, liền nam độ đi xa. Kết quả trên đường gặp được tiên duyên, du đãng đến tận đây, tại cá Thanh Tuyền chỉ điểm, mới bắt đầu bế quan tu hành.

Cá Thanh Tuyền lắc đầu, tiểu Thanh thấy vậy, không khỏi chán nản than nhẹ, cái đầu nhỏ rũ sụp lấy, một bộ mặt ủ mảy chau bộ dáng.

Cá Thanh Tuyền thấy vậy, liền không khỏi nở nụ cười, nói: "Tuy nói ta chưa tìm được hắn, nhưng hắn lại tìm đến nơi này. . ."

Tiểu Thanh nghe vậy, không khỏi lần nữa mừng rỡ ngẩng đầu, sau đó lại dương cả giận nói: "Thủy quân tỷ tỷ, người đùa ta!"

Cá Thanh Tuyền nghe vậy liền cười, nói: "Là chính người tính tình gấp, không chờ ta nói xong."

Rắn xanh nhỏ nhăn nhó rung hạ thân, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Thủy quân tỷ tỷ, ta nhị ca hắn, hắn còn tốt chứ?"

Cá Thanh Tuyền cười nói: "Có được hay không, chờ hắn tới, chính người hỏi hắn tốt."

"Thủy quân tỷ tỷ thông tri hắn rồi?"

Cá Thanh Tuyền lắc đầu nói: "Không cần chờ ta thông tri, nghĩ đến, người vừa xuất quan, hắn liền biết được đi!" Nàng nói, nhớ tới Nhị Thanh với Đại Bạch, không khỏi sinh lòng hâm mộ.

Nhớ nàng thân là Tây Hồ thủy thần, ở yêu quái hàng ngũ, được cho tạo hóa cực lớn. Có thể với kia rắn lục cùng với bạch xà so sánh, nhưng lại có gì khác ở khác cách xa vạn dặm?

"Ta nhị ca hắn, hắn có lợi hại như vậy sao?"

"Lợi hại hay không, chờ người nhìn thấy hắn, cũng liền biết được!"

"Thủy quân tỷ tỷ thật đáng ghét, liền biết xấu người ta khẩu vị."

Cá Thanh Tuyền nghe vậy, không khỏi che miệng cười khẽ.

Cười vài tiếng, nàng liền lại thu liễm tiểu dung, nghiêm mặt nói: "Có chuyện, ta nhất định phải nói cho người. Nguyên bản, ta chỉ điểm người, là dự định đưa người bồi dưỡng thành đời tiếp theo Tây Hồ thủy quân."

Tiểu Thanh nghe vậy, không khỏi hơi nghi hoặc một chút mà nhìn xem Tây Hồ thủy quân, "Thủy quân tỷ tỷ không muốn làm cái này hồ Tây Tử thủy quân rồi? Vì sao? Cái này thủy quân chi vị chính là thần vị, không phải rất tốt a? Nhiều ít yêu quái cầu đều không cầu được chuyện tốt đâu!"

Cá Thanh Tuyền lắc đầu nói: "Ồ chúng ta yêu quái mà nói, có thể mượn cái này thủy thần chi vị, tẩy đi một thân yêu khí, theo yêu đạo chuyển hướng thần đạo, đúng là không tệ lựa chọn. Nhưng cái này thủy thần chi vị nhưng cũng đồng dạng trời buộc lại chúng ta tự do, có thủy thần chi trách mang theo, muốn đi địa phương khác cũng khó thành đi."

"Thủy quân tỷ tỷ, nếu như ta được cái này thủy thần chi vị, có thể bồi dưỡng cái khác tiếp nhận người a?"

Theo nàng lời này, cá Thanh Tuyền có thể nghe được, nàng cũng cũng giống như mình, chỉ muốn cầm cái này thủy thần chi vị làm cái quá độ mà thôi.

Cá Thanh Tuyền than nhẹ lên, lắc đầu nói: "Tuy nói thủy thần chi vị có thể nhường cho, nhưng lại cần bẩm báo Thiên Đình, chỉ có Thiên Đình cho phép, mới có thể thực hiện. Như Thiên Đình không cho phép, lại cũng không thể tránh được."

Ngừng tạm, nàng lại nói: "Lại, tu vi của người có chút không đủ, ít nhất phải Kết Đan hóa hình mới thành. Mặt khác, người nhị ca cũng không có khả năng để người nhận cái này thủy thần chi vị, hắn có đại tạo hóa mang theo, người như đi theo hắn tu hành, tương lai Kết Đan hóa hình liền không đáng kể."

Tiểu Thanh trầm mặc thật lâu, chớ ngắt đầu hỏi: "Thủy quân tử tử, ta nhị ca hấn, hấn ở phương nào tu hành? Ta, ta muốn đi tìm hấn."

Cá Thanh Tuyền khoát tay nói: "Không cần ngươi đi tìm hấn, lại ở chỗ này an tâm chờ đợi là được. Nếu là ngươi đoạn đường này qua, gặp gỡ cái gì bất trắc, ta nhưng không cách nào với ngươi nhị ca bàn giao."

"Vậy, vậy ta nhị ca hấn, hấn lúc nào sẽ đến?"

"An tâm chờ đợi là được!"

". . ." Rắn xanh nhỏ mở to mắt to, bình tĩnh nhìn xem Tây Hồ thủy quân, sau đó nói: "Thủy quân tử tử, ngươi cùng ta nói một chút ta nhị ca đi! Các ngươi là lúc nào gặp phải?"

Cá Thanh Tuyền mỉm cười nói: "Mấy năm trước, hấn với một cái bạch xà một khối tìm đến, khi đó bọn hấn đã tìm được ngươi tu hành chỗ, chỉ là về sau phát sinh một chút sự tình. . ."

Mấy năm trước? Rắn xanh nhỏ không khỏi giật mình, bất quá rất nhanh, nàng lại lấy lại tinh thần: Bạch xà?

Chẳng lẽ nhị ca kết hôn?

Tiểu Thanh trong lòng suy nghĩ, chẳng biết tại sao, trong lòng có chút khổ sở.

Ngay tại tiểu Thanh cùng với kia Tây Hồ thủy quân ở Tây Hồ trong thủy phủ, trò chuyện Nhị Thanh với Đại Bạch sự tình lúc, Tây Hồ trên không, thiên phong quyển đăng, hai thân ảnh, một trước một sau phù hiện ở không trung.

Hai người này, chính là từ núi Thanh Thành chạy tới Nhị Thanh với Đại Bạch.

Cảm giác được Tây Hồ dưới đây kia cổ quen thuộc mà xa lạ khí tức, Nhị Thanh trong đầu ít nhiều có chút kích động, nhất thời ngàn vạn cảm khái, không biết như thế nào cho thỏa đáng, chỉ có sững sờ huyền không, do dự không chừng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162 : Nhị Thanh tiểu Thanh

Bờ hồ cảnh liễu giương nhẹ, trên cành xanh mới nảy phần, chính là xuân phong đặc ý thời điểm.

Gió nghiêng mưa phùn rả rích, bèo trôi gợn sóng từng mảnh, đứng như Nhị Thanh lúc này tâm tình.

Đại Bạch thói quen thu liễm lấy tự thân khí tức, mà Nhị Thanh lúc này lại cũng không đem khí tức của mình thu liễm. Bất đắc dĩ, trong thủy phủ Tây Hồ tiểu Thanh với cá Thanh Tuyền, rất nhanh đã cảm ứng được.

Cảm ứng được Nhị Thanh kia lạ lẫm bên trong mang theo tia khí tức quen thuộc, tiểu Thanh chui người ra thủy phủ.

Cá Thanh Tuyền bàn tay trắng vung khê, giải tiểu Thanh trên người pháp thuật, đem nó thân thể khôi phục.

Tiểu Thanh gãy dựa thân thể cao lớn, hướng phía mặt hồ nhảy mạnh lên mà đi.

Cảm giác được kia cổ quen thuộc mà xa lạ khí tức đang nhanh chóng tiếp cận, Nhị Thanh lòng mang thấp thỏm, nhìn phía dưới mặt hồ. Chỉ thấy mặt hồ lăn lộn bất định, một đường bóng xanh ở đáy hồ lóe lên, một viên thô to lớn mà dữ tợn đầu rắn vọt ra khỏi mặt nước, ngẩng lên thật cao, phun đỏ tươi lưỡi rắn, ngắt đầu nhìn Nhị Thanh Đại Bạch. Nếu không phải hai người đều là đồng loại, đoán chừng muốn bị trước mắt màn này hù đến.

Kia treo giọt nước đầu rắn, to như chum đựng nước, lân giáp rõ ràng, vền vền nhìn đầu rắn, liền biết đầu này rắn lục lớn đến người bình thường mức không thể tưởng tượng nổi. Nó hơn phân nửa thân rắn còn tại kia trong hồ nước như ẩn như hiện, một cái khác non nửa thì bại lộ tại hai người trước mắt.

Cái kia màu đen mắt rắn nhìn chăm chăm Nhị Thanh, cái lưỡi đỏ tươi nhả có chút gắp, thần tình kia nhìn như có chút ngu ngơ, dường như không thể tin được một màn trước mắt.

Nhị Thanh nhìn trước mắt cái này to lớn rắn lục, có chút hoảng hốt.

Hon trăm năm trước, khi hấn tại toà kia Đại Thanh Sơn bên trong tìm tới nàng lúc, nàng còn chẳng qua là một cái lớn chừng ngón cái rấn xanh nhỏ, cùng ở phía sau hấn, thần sắc sợ hãi đáng yêu.

Mấy năm sau, theo người chơi rấn nơi đó trở về, cũng đối với hấn ý lại có thừa, nhắm mắt theo đuôi cùng ở phía sau hấn, cảm nhận được trong núi vạn thú đối nàng tôn kính.

Lại mấy năm, hấn rời đi toà kia Đại Thanh Sơn, rời đi cùng một chỗ sinh sống mấy năm nàng.

Hấn biết, thời điểm đó nàng, khẳng định rất khó chịu, nhưng hấn lại dứt khoát đi.

Trong thoáng chốc, kia hết thấy, phảng phất còn phát sinh ở hôm qua.

Nhưng hôm nay gặp lại, lại sớm đã vật không phải rấn không phải, khí tức mặc dù tương tự, lại so với lúc trước cường đại không biết nhiều ít lần. Bộ dáng mặc dù cũng tương tự, nhưng cũng đồng dạng so với lúc trước lớn không biết nhiều ít lần.

"Hai, nhị ca? !"

Rấn lục hơi há ra miệng rấn, sau đó miệng nói tiếng người.

Nhị Thanh 'Xoẹt' âm thanh bật cười, khóe mắt có quang mang rải xuống.

Cũng không biết là sợ bị người phát hiện hấn hai con ngươi ướt át, vẫn là sợ tiểu Thanh không nhận ra mình, hấn xoay người nhất chuyển, trực tiếp hóa thành một cái so với nàng còn lớn hơn tám vài vòng cự xà, đâm đầu thẳng vào kia trong Tây Hồ.

Vừa mới bình tĩnh hồ Tây Từ, tại cái này cự xà nhảy vào về sau, lại một trận sóng lớn mãnh liệt.

Nhị Thanh trong hồ xoay người, theo trong hồ nhô ra đầu rấn, cùng với tiểu Thanh tương đối.

Tiểu Thanh nhìn trước mắt cái này cùng nàng tương tự cự xà, nhìn xem cự xà trong đầu ở giữa khối kia đỏ thẫm chấm đỏ, vui đến phát khóc, nói: "Nhị ca, ta rất nhớ ngươi!"

Nàng nói, nhẹ thăm dò đầu rấn, cùng với Nhị Thanh đan cổ vào nhau mà khóc.

Nhị Thanh nhẹ thăm dò đầu rấn, tại thủ bên cạnh nhẹ nhàng mài mài, cũng mở miệng nói: "Nhị ca cũng nhớ ngươi!"

Lúc này, Đại Bạch ở không trung, thấy bên hồ Tây Từ có bóng người xuất hiện, hướng phương này nhìn ngó.

Tuy nói tại mưa bụi này trong sương mù, không sợ bị người nhìn thấy giữa hồ này hai đạo to lớn thân ảnh, nhưng Đại Bạch vẫn là cho Nhị Thanh ngầm truyền câu nói, "Sư đệ, có người tại ven hồ nhìn ngó."

Nhị Thanh hiểu ý, xoay người xuất thủy, hóa thành nhân hình, sau đó một đường pháp thuật thi tại tiểu Thanh trên thân, đem nó hóa thành một cái tiểu xà, nâng trong lòng bàn tay.

Sau đó lại tiện tay móc ra bè trúc xanh, đặt trong hồ, vọt người lên bè.

Lúc này, Tây Hồ thủy quân mới từ đáy hồ thoát ra, đập sóng mà đến, bên cạnh ôm quyền mỉm cười nói: "Sầm huynh, Bạch cô nương, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Nhị Thanh tay nâng tiểu Thanh, đem nó đặt mình đầu vai về sau, hướng Tây Hồ thủy quân ôm quyền nói: "Đa tạ nữ quân trông nom nhà ta tiểu muội, Sầm mỗ vô cùng cảm kích! Ngày sau nữ quân nếu có điều mời, tại ta đủ khả năng, lại không trái đạo nghĩa thời điểm, nhất định không chối từ!"

Đại Bạch lúc này cũng từ không trung trốn dưới, rơi vào bè trúc bên trên, một mặt mỉm cười hướng Tây Hồ thủy quân ôm quyền nói: "Gặp qua nữ quân! Từ biệt mấy năm, nữ quân phong thái càng sâu trước kia!"

Tây Hồ thủy quân cười cười, nói: "Sầm huynh với Bạch cô nương chớ có khách khí, trông nom tiểu Thanh, bất quá là tiện tay mà thôi, lại còn mang theo tư tâm."

Ngừng tạm, nàng lại nói: "Ngươi hai huynh muội mấy trăm năm không thấy, nghĩ đến nhất định có không ít lời muốn nói, ta sẽ không quấy rầy chư vị. Như các vị có rảnh, có thể đến ta kia thủy phủ chỗ ngồi một chút."

Nhị Thanh gật đầu ôm quyền nói: "Đa tạ nữ quân, ngày khác nếu có nhân hạ, nhất định đến lui nhai!"

Tây Hồ thủy quân gật gật đầu, ôm quyền nói: "Cáo từ!"

"Cáo từ!"

Cùng với Tây Hồ thủy quân cáo từ về sau, Nhị Thanh thu hồi bè trúc xanh, mang theo tiểu Thanh, cùng với Đại Bạch một khối phóng người lên, bao vây

lấy mây mù, trốn vào không trung.

Gió trời lay động, mây mù lúc ẩn lúc hiện, ba rần cười mây đập gió hướng đi tây phương.

Trên vai Nhị Thanh, tiểu Thanh thấp giọng hỏi: "Nhị ca, vị tỷ tỷ này là thê tử của người a?"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi bật cười, nhìn về phía Đại Bạch. Đại Bạch cũng đứng lúc nhìn về phía hắn, thấy hắn như thế, không khỏi lờm lờm một cái, sau đó hướng tiểu Thanh giải thích nói: "Tiểu Thanh muội muội người tốt! Ta là nhà người nhị ca sư tỷ, họ Bạch, tên Tố Trinh, người có thể gọi ta tỷ tỷ."

Nghe được Đại Bạch nói chỉ là nàng nhị ca sư tỷ, tiểu Thanh tâm tình trở nên vui vẻ không ít, miệng nhỏ ngọt ngào kêu một tiếng 'Tỷ tỷ', sau đó lại xu nịnh nói: "Tỷ tỷ thật xinh đẹp!"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Tiểu Thanh muội muội về sau nhất định cũng phi thường xinh đẹp!"

Tiểu Thanh than nhẹ lên, nói: "Ta còn không biết lúc nào có thể Kết Đan hóa hình đâu!"

Đại Bạch khích lệ nói: "Tiểu Thanh muội muội chớ có sốt ruột, chúng ta yêu tu hành, tự không phải một ngày công lao! Lại người bây giờ đã tìm tới nhà người nhị ca, về sau đi theo nhà người nhị ca tu hành, tu hành tốc độ tất nhiên sẽ mau hơn rất nhiều. Nghĩ đến, tương lai Kết Đan hóa hình, nhất định không đáng kể."

Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, sau đó hỏi Nhị Thanh, "Nhị ca, chúng ta đây là đi đâu? Là người với Bạch tỷ tỷ tu hành chỗ a?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Chúng ta đi trước một chuyến Ly Sơn, có thể hay không dạy người chúng ta phương pháp tu hành, còn phải được sư phụ lão nhân gia nâng đỡ mới được."

Tiểu Thanh cái hiểu cái không gật gật đầu.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Tiểu Thanh, năm đó người như thế nào nghĩ đến rồi núi đi tìm ta sao?"

Tiểu Thanh bình tĩnh nhìn xem Nhị Thanh, nói: "Nhị ca lúc trước gọi ta ở trên núi chờ, thế nhưng là ta đợi tới đợi lui cũng không thấy nhị ca về núi, rất nhiều tình quái đều nói, nhị ca khả năng lại cũng không về được. . ."

Cái này Nhị Thanh có thể minh bạch, có lẽ lúc ấy rất nhiều tình quái đều cảm thấy, hắn đã chết ở bên ngoài đi! Dù sao rồi núi mấy chục năm chưa về, mà bên ngoài lại như vậy hung hiểm, chết cũng bình thường.

"Bất quá ta tin tưởng nhị ca nhất định không có việc gì!" Tiểu Thanh tự tin nói: "Nhị ca thông minh như vậy, tại kia Đại Thanh Sơn thời điểm, liền có thể thu phục nhiều như vậy tình quái, nghĩ đến chính là ở bên ngoài, vậy cũng đồng dạng. Ta muốn chứng minh cho chúng nó nhìn, nhị ca nhất định không có việc gì. Vừa vặn khi đó, lại có thợ săn lên núi, Lục Hồ với Hùng Đại đều lần lượt bị bắt giết, ta là dứt khoát rời đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163 : Kể ly biệt với nhau

"Ta lúc rời núi, thế giới loài người đang tại chiến tranh, khắp nơi đều là người chết, rất nhiều người bị vội vàng đi về phía nam chạy, ta cũng vụng trộm đi theo đi về phía nam đi. Bởi vì những người kia nói lời ta nghe hiểu được, mà những cái kia lên núi đi săn những cái kia nhân loại lời nói, ta nghe không hiểu. Ta nghĩ, nếu là nhị ca nhìn thấy tình huống này lúc, khẳng định cũng sẽ đi theo những cái kia nói chúng ta có thể nghe hiểu được người đi."

Nhị Thanh đưa tay sờ sờ tiểu Thanh cái đầu nhỏ, cười nói: "Tiểu Thanh cũng rất thông minh!"

Tiểu Thanh 'Xoẹt xoẹt' thè lưỡi, rất là tự đắc nói: "Đó là đương nhiên, nhị ca dạy qua ta những vật kia, ta đều còn nhớ rõ đâu! Về sau ta mới biết được, những cái kia đi về phía nam chạy người là người Hán, mà những cái kia truy bọn hắn, bị người Hán xưng là dị tộc nhân. Ta đi theo người Hán chạy, trên đường còn vụng trộm cứu được chút người Hán, đem những dị tộc kia người làm cho sợ hãi, bọn hắn gọi tới biết pháp thuật nhân loại, nghĩ đến dụ bắt ta, ta làm sao có thể ngốc như vậy, vụng trộm lạng lẹ chạy trốn."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi cười ha ha một tiếng, nói: "Không hổ là muội muội ta!"

Tiểu Thanh hưởng thụ lấy Nhị Thanh tán dương, lại nói: "Về sau, ta nam độ Trường Giang, đang trên một ngọn núi tìm được một tòa động phủ, đạt được một quyển thư từ, ta mặc dù có thể xem hiểu những chữ kia, nhưng lại không hiểu những ý tứ kia. Thẳng đến ta đi vào Tây Hồ, gặp thủy quân tỷ tỷ. Lúc đầu ta là muốn bái thủy quân tỷ tỷ vi sư, có thể thủy quân tỷ tỷ nói, ta được đến chính là tiên nhân lưu lại phương pháp tu hành, là vận mệnh của ta, nàng cũng không dám tùy tiện thu ta làm đồ đệ. . ."

Nhị Thanh biết được, kia nhất định là kia bộ 《Phi Tiên Độ Nhân Kinh》 tàn thiên.

Tiểu Thanh có thể được đến cái này tạo hóa, kia Tây Hồ nữ quân không dám tùy tiện thu làm đồ, cũng là bình thường.

"Về sau ngươi liền ở kia trên bờ Tây Hồ ở lại rồi?" Nhị Thanh hỏi.

Tiểu Thanh gật đầu nói: "Ừm, thủy quân tỷ tỷ không thể thu ta làm đồ đệ, nhưng lại dạy ta làm sao đi tu hành quyển kia «phi tiên pháp», tu có mấy năm, ta liền bắt đầu tìm sơn động bế quan. Lúc đầu ta là nghĩ đến, chờ ta tu hành có thành tựu, là có thể đi tìm nhị ca. Thật không nghĩ đến, ta mới vừa vận xuất quan, thủy quân tỷ tỷ liền nói cho ta, nhị ca tới tìm ta, mà lại rất nhanh liền sẽ lại tìm tới."

Nó nói, nhẹ thò ra đầu của nó, phun lưỡi nhỏ, đang Nhị Thanh trên gương mặt nhẹ nhàng cọ xát.

Nhị Thanh khẽ thở dài: "Lúc đầu ta cũng nghĩ về sớm một chút tìm ngươi, có thể ta rời núi mười mấy năm, mới gặp mình sư, sư phụ lại làm ta không được hóa hình, không được xuống núi quấy nhiễu thế nhân. Bất đắc dĩ, ta liền một lòng trong núi tu hành, thẳng đến trăm năm về sau, ta hóa hình thành công, lại đi sư tỷ ở vào học được cười mây đạp gió chi pháp, mới trở về tìm ngươi. Đáng tiếc trở về xem xét, mới biết ngươi đã rời núi hơn mười năm."

Tiểu Thanh ngạc nhiên nói: "Nhị ca thể mà đang trong vòng trăm năm liền có thể Kết Đan hóa hình, thật là lợi hại! Thủy quân tỷ tỷ nói, bình thường yêu tu, tu hành mấy trăm năm có thể Kết Đan hóa hình, đều đang số ít, phần lớn đều đang ngàn năm tả hữu, gọi ta chờ có sốt ruột. Đúng, nhị ca, sư phụ của ngươi là ai a!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Đến nơi đó, ngươi liền biết được!"

"Nhị ca thật đáng ghét, còn treo người ta khẩu vị." Tiểu Thanh hướng hấn lắc làm nũng, phàng phất lại về tới lúc trước toà kia Đại Thanh Sơn, đi theo phía sau hấn, nghe hấn nói liên miên lải nhải, khuyên bảo nàng chỗ nào có thể đi, chỗ nào không thể đi, nghe hấn giảng các loại cổ quái kỳ lạ cổ sự.

Nàng đưa đầu蹭 đầu, phun lưỡi nhỏ, đang hấn trên gương mặt cọ xát.

Thật lâu, nàng mới hỏi: "Đúng rồi nhị ca, ngươi là làm sao tìm được ta sao? Ta nghe thủy quân tỷ tỷ nói, ngươi mấy năm trước liền đến qua nơi đó đâu!"

Nhị Thanh nghe vậy, mỉm cười nhìn về phía Đại Bạch, nói: "Cái này có thể may mắn mà có ngươi Bạch tỷ tỷ hiểu được kia thời điểm chi thuật. Lúc trước về kia Đại Thanh Sơn lúc, gặp ngươi không đang, ngươi Bạch tỷ tỷ liền thi pháp thời điểm một phen, mới biết ngươi đang đông nam phương hướng, còn có một phen tạo hóa, chính ở vào đang bế quan. Bất đắc dĩ, ta mới chưa đi quấy rầy ngươi."

Nhị Thanh nói, không khỏi than nhẹ một tiếng, lại nói: "Mấy năm trước, ta vốn định tới đây chờ ngươi xuất quan, nhưng ai có thể tưởng lại phát sinh chút sự tình. . ."

Nhị Thanh thuận miệng đem lúc trước phát sinh sự tình với tiểu Thanh nói ra, Đại Bạch lẳng lặng đứng ở một bên, chưa đi quấy rầy hai huynh muội này ở giữa lẫn nhau kể.

Mấy trăm năm không thấy, tình cảm của bọn hấn y nguyên, lại là để Đại Bạch có chút âm thầm ao ước.

Ngắm lại mình tu hành đến nay, ngoại trừ sư tôn với kia Huyền Nữ nương nương, còn có ai đáng giá mình nhớ nhung đâu? Những cái kia đã từng tổn thương qua mình với trợ giúp qua mình đám người, bây giờ từ lâu hóa thành bụi đất đi!

Nhân yêu khác đường, thực sự là như vậy!

Đại Bạch ngóng nhìn viễn không, thấy thay đổi khôn lường, biến đổi thất thường, không khỏi sinh lòng cảm khái.

Trên đường đi, Nhị Thanh với tiểu Thanh đều đang nói riêng phần mình ly biệt sự tình.

Bất tri bất giác, mặt trời buổi chiều dần dần chìm xuống phía tây, huyền nguyệt mọc lên ở phương đông.

Khi sao lóm đóm đầy trời lấp lánh ở bầu trời đêm thời điểm, ba rắn rết cục thấy được Ly Sơn, cũng ở dưới núi đề xuống đám mây, sau đó đi bộ lên núi.

Đi vào lão mẫu cung, Nhị Thanh với Đại Bạch lễ bái ở trước tượng lão mẫu, tự trên vai Nhị Thanh xuống tới tiểu Thanh thấy vậy, cũng cuộn mình hướng tượng lão mẫu dập đầu.

Bái xong, Nhị Thanh liền hướng lão mẫu cầu xin dạy bảo tiểu Thanh sự tình, đáng tiếc lão mẫu cũng không xuất hiện.

Tựa như lúc trước hấn với Đại Bạch ở đây lễ bái, lão mẫu cũng thờ ơ.

Thẳng đến hừng đông, có khách hành hương đến đây nơi đây tế bái, y nguyên không thấy lão mẫu xuất hiện, Nhị Thanh mới ngẩng đầu hướng tượng lão mẫu nói ra: "Đã sư phụ không nói lời nào, kia Nhị Thanh liền cho là sư phụ đáp ứng!"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, kém chút bật cười. Ở trong ấn tượng của nàng, tuy nói Nhị Thanh có khi một chút ngẫu nhiên nghịch ngợm một chút, có thể giống vô lại như vậy thời điểm, lại là chưa có.

Thấy lão mẫu y nguyên chưa xuất hiện, Nhị Thanh liền lần nữa bái nói: "Nhị Thanh cảm ơn sư phụ!"

Sau đó đứng lên, hướng Đại Bạch nói: "Sư tỷ, chúng ta về núi đi!"

Hắn vừa nói vừa vươn tay ra, tiểu Thanh thân thể nhảy một cái, liền nhảy đến trên tay Nhị Thanh, thuận cánh tay của hắn, đi lên đến trên vai của hắn, cũng đang hằn trên cổ lượn quanh một vòng, ở trên vai trái ngẩng đầu thè lưỡi.

Xuống đến dưới núi, Nhị Thanh mang theo tiểu Thanh, cùng với Đại Bạch cười mà đi, tiểu Thanh mới hỏi: "Nhị ca, Bạch tỷ tỷ, các người sư phụ vì sao không thấy các người? Các người bị trục xuất môn rồi sao?"

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, không khỏi cười khổ.

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Cũng không tính trục xuất môn đi! Chẳng qua là ban đầu lúc xuống núi, sư phụ từng nói ta cùng nàng sư đồ duyên tận, không cần gặp lại. . ."

Nói lên lúc này, Đại Bạch cũng không khỏi than nhẹ.

Thấy Nhị Thanh cùng với Đại Bạch tâm tình không tốt, tiểu Thanh liền dõng dãi đi chủ đề, hỏi: "Nhị ca, Bạch tỷ tỷ, chúng ta bây giờ đây là đi chỗ các người tu hành a? Các người ở đâu tu hành đâu?"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Đúng vậy a! Nơi đó vốn là người Bạch tỷ tỷ nơi tu hành. . ."

Nhị Thanh vừa nói vừa đem núi Thanh Thành Kính Hồ cảnh sắc miêu tả ra, để tiểu Thanh nghe không khỏi tràn đầy ước mơ, "Nhị ca, Bạch tỷ tỷ, kia ta về sau cũng có thể ở kia tu hành a?"

Nhị Thanh nghe vậy, nhìn về phía Đại Bạch, Đại Bạch mỉm cười gật đầu, nói: "Đương nhiên! Nơi đó là ta cùng với người nhị ca nơi tu hành, tự nhiên cũng là nhà của người."

"Bạch tỷ tỷ, người người thật tốt!" Tiểu Thanh hướng Đại Bạch nói: "Đáng tiếc nhị ca ta đáng đáp không đủ tuần tú, không xứng với người!"

Nhị Thanh: ". . ."

Hắn rất hoài nghi, tiểu Thanh đúng thật là rắn mù lò!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164 : Rắn cáo tranh chấp

Trong khi mưa phùn rả rích, ngàn ngọn núi dường như tẩy khỏi bụi, điểm điểm xanh biếc. Mây mù lượn lờ bên trong, vạn khe như khoác lụa mỏng, như ẩn như hiện. Có chim bay ở tầng trời thấp bay lượn, có thú rống ở rừng rậm truyền vang.

Trong mây mù, trong mưa gió, tiểu Thanh lượn ở Nhị Thanh trên cổ, thò ra đầu nhìn xuống, thấy ngàn ngọn núi bay ngược như dòng chảy, vạn khe nhảy qua đường như nương, thác nước vắt ngang như lụa, giống như nhân gian tiên cảnh.

Tiểu Thanh hưng phấn trái nhìn phải dò xét, ở Nhị Thanh bên này bả vai, đằng hướng một bên khác, thậm chí ngẫu nhiên còn nhảy lên đến Đại Bạch trên vai thơm, Đại Bạch cũng không coi là ngỗ ngược.

Khi thấy một tấm kính xanh khảm nạm ở giữa những dãy núi, Nhị Thanh với Đại Bạch đề xuống đám mây, trực tiếp rơi vào kia giữa hồ nhà trúc nhỏ trên sân thượng.

Cảm giác được Nhị Thanh với Đại Bạch khí tức xuất hiện, chính uốn tại phòng trúc bên trong ngủ gật Hồng Lăng trực tiếp nhảy tót ra, hóa thành một đạo hồng ảnh, hướng phía Đại Bạch thẳng lướt mà đi.

"Bạch tỷ tỷ, người với Nhị Thanh ca đi đâu? Làm sao không mang tới ta?"

Tiểu Hồng Lăng có chút đáng thương nhìn xem Đại Bạch, sau đó lại hướng Nhị Thanh nhìn lại.

Kết quả liền nhìn thấy một con rắn xanh nhỏ theo Nhị Thanh trên bờ vai nhô ra, dọa nó nhảy một cái.

Tiểu Hồng Lăng trừng mắt một đôi mắt cáo, tại Nhị Thanh với Đại Bạch trên thân đi lòng vòng, thét to: "Không thể đi! Nhị Thanh ca, Bạch tỷ tỷ, mới một ngày một đêm không thấy, các người là có hài tử rồi?"

Nhị Thanh nghe vậy, dưới chân kém chút chính là trượt đi, Đại Bạch càng là đưa tay tại tiểu Hồng Lăng trên đầu cáo gõ xuống, mắng: "Lại mò nói bậy, tỷ tỷ cần phải phạt người!"

Lúc này, tiểu Thanh miệng nói tiếng người nói: "Nếu như người chỉ hài tử là ta, kia ta có thể rất phụ trách nói cho người, ta là người Nhị Thanh ca Tam muội, người có thể gọi ta tiểu Thanh tỷ tỷ. Huống chi, Bạch tỷ tỷ xinh đẹp như vậy, ta Nhị Thanh ca làm sao xứng với!"

Tiểu Hồng Lăng ngăn người, cuối cùng liên tiếp gật đầu, miệng phun thú ngữ nói: "Không sai không sai! Nhị Thanh ca làm sao xứng với Bạch tỷ tỷ? Nhị Thanh ca ngay cả tiểu Thanh tỷ tỷ đều không xứng với!"

Đại Bạch, Nhị Thanh, tiểu Thanh: ". . ."

Ngay tại Nhị Thanh bắt lực chửi bậy lúc, tiểu Hồng Lăng lấy lại tinh thần, kêu lên: "Nhị Thanh ca, người thật thiên vị, vì sao tiểu Thanh tỷ tỷ đều có thể miệng nói tiếng người, lại duy chỉ không giúp ta?"

Nhị Thanh hướng nàng liếc mắt, nói: "Tiểu Thanh có thể miệng nói tiếng người, kia là người ta Tây Hồ thủy quân giúp một tay. Nếu không, người tìm kia núi Thanh Thành thần lão gia gia giúp người một chút?"

Nghe được Nhị Thanh lời này, tiểu Hồng Lăng liền ỉu xiu, bởi vì kia sơn thần lão gia gia mặc dù thỉnh thoảng sẽ xuất hiện, nhưng đối nàng điều thỉnh cầu này, kia sơn thần lão gia gia với Nhị Thanh cùng với Đại Bạch thuyết pháp một cái dạng.

"Tiểu hồ ly muội muội, nếu không, ta giúp người?" Tiểu Thanh phun lưỡi rắn, cười toe toét miệng rắn nói.

Tiểu Hồng Lăng nghi ngờ nhìn tiểu Thanh một chút, mà hậu quả nhất định lắc đầu, vung móng vuốt nhỏ nói: "Ta muốn mình cố gắng! Tiếp qua mấy năm, ta nhất định có thể mở miệng nói tiếng người."

Tiểu Thanh gật đầu nói: "Cũng là! Người bây giờ cũng đã biết nói tiếng cáo."

Tiểu hồ ly nghe vậy, liếc nàng một chút.

Một rắn một mắt cáo chỉ riêng chạm vào nhau, phăng phát có thể xô ra hỏa hoa.

Bất quá rất nhanh, tiểu Thanh liền hơi há ra miệng rắn, ngáp một cái, nói: "Nhị ca, đem thân thể của ta khôi phục lại đi! Ta muốn đi trong hồ bơi một chuyến." Ngừng tạm, nàng lại nói: "Kê bên này có rất nhiều tinh quái đâu! Là nhị ca người ở bên này dạy nên sao?"

"Đúng vậy a! Lát nữa người cũng không thể khi dễ bọn chúng!"

Nhị Thanh nói, đưa tay vỗ vỗ tiểu Thanh cái đầu nhỏ, sau đó bả vai hơi dựng ngược lên, liền thấy tiểu Thanh hướng bên cạnh mặt hồ bay đi, theo một đường huyền quang đánh vào trên người nàng, liền thấy một con màu xanh cự xà đâm đầu thẳng vào trong hồ, kích thích nước hồ mấy trượng, hướng bọn họ đánh tới.

"Nghịch ngợm!" Nhị Thanh cười khế, tiện tay phát một cái, liền gặp kia sóng hồ ngoan ngoãn hướng mặt hồ thối lui.

Tiểu Hồng Lăng thấy vậy, không khỏi nâng lên móng vuốt quơ quơ, mồm cáo nhô lên rất cao.

Nhị Thanh với Đại Bạch thấy vậy, không khỏi nhìn nhau, ngầm cười khổ.

Tiểu Thanh với Hồng Lăng vừa thấy mặt là cọ sát ra hỏa hoa, xem ra sau này thời gian có phiền.

Đang nghĩ ngợi, liền thấy tiểu hồ ly theo Đại Bạch trong ngực nhảy lên, mang theo tiếng leng keng, hướng phía Kính Hồ đập sóng mà đi, móng vuốt nhỏ vung vẩy ở giữa, màu đỏ yêu khí nhộn nhạo lên, trong Kính hồ liền tiếp mảnh liệt hồ nước, liền trong nhảy mắt trở nên nhẹ nhàng lên.

Nguyên lai, trong Kính hồ, một đường bóng xanh ở đáy hồ du đãng, bóng xanh lướt qua, trong hồ sóng nước không khỏi lăn lộn bành trướng, trong hồ chìm nước thấy vậy kinh bay lên bốn phía, quang quác a a.

Tựa hồ là nhìn thấy mình nhấc lên sóng nước bị tiểu hồ ly tùy tiện 'Thuần phục', đáy hồ bóng xanh rất là không phục, lại nhấc lên một đường gọn sóng, hướng phía tiểu hồ ly đánh ra mà đi.

Tiểu hồ ly hừ nhẹ, dựng thẳng lên đuôi cáo, nhẹ nhàng lay động, yêu khí truyền vang, liền gặp kia sóng nước ở kia yêu khí trước mặt ngoan ngoãn rơi xuống, thấy Đại Bạch với Nhị Thanh hai mặt nhìn nhau.

Tuy nói kia Thanh Khâu Hồ tộc phương pháp tu hành, là nhất phù hợp Hồ tộc phương pháp tu hành, mà dù sao tiểu Hồng Lăng đạt được cái này phương pháp tu hành, cũng bất quá hơn nửa năm thời gian mà thôi.

Có thể mượn lấy phương pháp này, lúc đầu không cách nào ngự thủy nó, thế mà bắt đầu có thể ngự thủy.

Đại Bạch có chút lo lắng mà liếc nhìn Nhị Thanh, Nhị Thanh thì lắc đầu, mặt mỉm cười, nhìn xem tiểu Thanh với Hồng Lăng hồ nháo. Kỳ thật hẳn cũng nghĩ nhìn xem, tiểu Thanh những năm này, đều học được thứ gì.

Khi kia sóng nước bị Hồng Lăng thuần phục, liền thấy vô số đạo thủy tiễn theo trong hồ nhảy lên, hướng phía tiểu hồ ly trút xuống mà đi. Tiểu hồ ly thấy vậy, rất là khinh thường liếc xéo một chút, đuôi cáo nhẹ lay động, liền gặp kia chút thủy tiễn theo nó bên cạnh lướt qua, chui vào sau lưng nàng trong hồ nước.

Mà nhưng vào lúc này, tiểu hồ ly dưới vuốt nước hồ phun trào lên, hướng nó bao khóa mà đi, một tầng tiếp lấy vừa tiếp xúc với, phăng phát sóng cùng với sóng liên hoàn, muốn đem tiểu hồ ly này kéo vào trong nước.

Tiểu hồ ly thấy vậy, nâng lên cáo trào, hướng phía kia sóng nước tùy ý vung mấy lần, sau đó một đường kim sắc quang mang, tại màu đỏ yêu khí bọc vào, hướng phía dưới nước bóng xanh đánh thẳng mà đi.

Trong nước bóng xanh thấy vậy, cuốn lên đuôi rắn, đuôi rắn cuối cùng ngưng tụ yêu khí, hướng kia ánh đỏ bao khóa kim quang trực đảo mà đi.

Nhị Thanh thấy vậy, tiện tay vung lên, đánh ra một đường huyền quang, huyền quang ở không trung một phân thành hai, một đường hướng phía bao khóa tại tiểu hồ ly bên ngoài cơ thể sóng nước đánh tới, đem nó đánh nát. Một quy tắc hướng trong nước ánh đỏ bao khóa bên trong kim quang bỏ chạy, đem kia ánh đỏ đánh nát, thuận thế đem kim quang kia thu về.

Nhìn thấy tình huống này, tiểu hồ ly miết mồm cáo, đập mạnh lên cáo móng vuốt, trừng mắt Nhị Thanh.

Trong lòng suy nghĩ, còn tốt trước đó không dùng kia dây thừng vàng trói Nhị Thanh, hẳn quả nhiên có thể tùy tiện liền đem kia dây thừng vàng hóa giải. Gia hỏa này, thực sự quá giảo hoạt.

Mà tại đáy hồ trung du đăng tiểu Thanh, cũng theo đáy hồ chui ra, lạnh lùng mắt rắn, thẳng nhìn chăm chăm cáo đỏ, cuối cùng toét lên miệng rắn, lè lưỡi ra, xoẹt xoẹt rung động, dường như tại cười nhạo.

Nhị Thanh tiện tay đem dây thừng vàng ném cho cáo đỏ, nói: "Đều đừng làm rộn, về sau các ngươi nhưng phải hảo hảo ở chung. Tiểu Hồng Lăng, ta cho ngươi dây thừng vàng, cũng không phải để ngươi dùng để trói người một nhà."

Nói, hẳn lại nhìn về phía tiểu Thanh, "Tiểu Thanh, ngươi so Hồng Lăng lớn, là tỷ tỷ, đến có người tỷ tỷ đáng về, tại sao có thể với Hồng Lăng đùa khí?"

"Biết, nhị ca!" Tiểu Thanh ứng tiếng, cuối cùng hướng Hồng Lăng nói: "Tiểu hồ ly, tỷ tỷ không cùng người so đo, nếu là lại nghịch ngợm, cẩn thận ta đem ngươi ăn hết!"

Hồng Lăng, Đại Bạch, Nhị Thanh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165 : Đem ngươi ăn hết

Nhìn xem hai người một cáo trừng mắt nàng, tiểu Thanh hi hi cười nói: "Chỉ đùa một chút, ta đã rất lâu không nuốt huyết thực." Nàng nói, đầu rắn bỗng nhiên hướng tiểu hồ ly tìm kiếm, dọa đến tiểu hồ ly không khỏi về sau nhảy đi. Tiểu Thanh thấy vậy, cười ha ha nói: "Chớ sợ chớ sợ, ta không ăn khai trí sinh linh."

Tiểu hồ ly bị dọa phát sợ, cho dù tiểu Thanh nói như vậy, nàng vẫn là xoay người bỏ chạy, giẫm lên sóng nước yên lặng lướt dọc, sau đó một đầu tiến vào Đại Bạch trong ngực, lộ ra một bộ lả chã chực khóc bộ dáng ủy khuất.

Nhị Thanh có chút bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, cũng không biết tiểu hồ ly này có phải là cố ý hay không.

Tiểu Thanh thấy vậy, héch lên miệng rắn, lại lần nữa chìm vào trong nước.

Nhị Thanh thấy vậy, liền nói: "Sư tỷ, ta đi dưới núi mua chút ăn uống trở về, hôm nay là cái đáng giá chúc mừng thời gian, ngươi muốn ăn cái gì?"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Ta không có vấn đề, chính ngươi quyết định đi!"

Nhị Thanh gật gù đầu, tung người cười mây mà đi.

Thấy Nhị Thanh rời đi, Đại Bạch đưa tay vỗ vỗ tiểu hồ ly, cười nói: "Tốt, Tiểu Thanh muội muội chỉ là với ngươi chỉ đùa một chút, nàng như thế nào lại thật cái ăn ngươi? Coi như nàng dám, ngươi Nhị Thanh ca cũng sẽ không cho phép. Huống chi, tu vi của ngươi cũng chưa chắc so Tiểu Thanh muội muội thấp."

Trần an tiểu hồ ly một trận, tiểu hồ ly liền từ Đại Bạch trong ngực nhảy xuống tới, hướng phía nhà trúc nhỏ phía sau đảo giữa hồ nhảy lên đi, đi ăn gốc bảo được ép ép kính hải trước.

Đại Bạch thấy vậy, cũng không cho là ngỗ nghịch, tiểu hồ ly vẫn rất có phân tặc.

Tiểu Thanh tại đáy hồ chơi một chuyến, liền hướng bờ hồ bơi đi, ở kia trong núi rừng du lịch lên.

Những nơi đi qua, cỏ cây tự tách ra, chim bay kinh bay, tàu thú bốn tẩu, nhất thời 'Gà bay chó chạy'.

Không bao lâu, nàng liền đụng phải không ít tinh quái, những cái kia tinh quái thấy vậy màu xanh cự xà, đầu tiên là giật mình, nhưng rất nhanh lại trấn định lại, nhao nhao hướng nàng lễ bái, miệng bên trong hô 'Nhị Thanh sư quân'.

Tiểu Thanh tựa hồ cảm thấy rất chơi vui, cũng không giải thích, đầu rần liên tiếp điểm, khắp nơi đi dạo.

Nhưng cũng không lâu lắm, một chút tu vi sâu chút tinh quái liền phát hiện, cái này căn bản không phải bọn chúng Nhị Thanh sư quân, bởi vì này khí tức với bọn chúng Nhị Thanh sư quân, có chút khác biệt.

Bình ——

Chỉ thấy một con vượn già khiêng một cây cự mộc côn, xuất hiện tại tiểu Thanh trước mặt, quát: "Phương nào tinh quái, lại dám tới đây giả mạo Nhị Thanh sư quân, đơn giản gan to bằng trời! Còn không mau mau đưa tới!"

Theo con vượn già này gầm thét, ở sau lưng hắn, đi theo không ít hổ báo gấu sói gào thét, từng cái mặc dù không cao to lắm, nhưng lại đều cùng chung mối thù, so ra tiểu Thanh trọn mắt nhìn.

Tiểu Thanh xem thường mà nhìn xem những này tinh quái, hừ nói: "Một đám gà đất chó sành, cũng dám ở bản cô nương trước mặt lỗ mãng! Tới tới tới, liền để bản cô nương thay ta nhị ca thử một chút, nhìn các ngươi đi theo nhị ca ta tu hành lâu như vậy, đều có cái gì tiến bộ!"

Chúng tinh quái nghe xong, liền không khỏi ngẩn người, cái này rần lực khẩu khí lớn như thế, hơn nữa còn nói Nhị Thanh sư quân chính là nàng nhị ca, cái này còn có thể đánh sao?

Suy nghĩ lại một chút, nơi này chính là Bạch cô nương với Nhị Thanh sư quân nơi tu hành, lấy hai người bọn họ tu vi, nếu có kẻ ngoại lai xâm nhập, bọn hắn lại có thể nào không biết?

Nghĩ như thế, những cái kia tinh quái nhóm cũng chỉ có thể ngốc 'Ha ha'.

Nhưng vào lúc này, một đạo hắc ảnh hiện lên, một thót thể trạng to con tuấn mã màu đen, mang theo một cơn gió mạnh, ở chúng tinh quái cùng với tiểu Thanh trước mặt mạnh mẽ ngừng, đứng thẳng người lên, đón gió hí lên.

"Mọi người dừng tay, Bạch cô nương có lệnh, vị này Thanh cô nương chính là Sầm công tử muội muội, mọi người không được vô lễ." Tuấn mã màu đen, chính là Dạ Ảnh, Dạ Ảnh miệng phun thú ngữ, lại đối tiểu Thanh nói: "Thanh cô nương, Bạch cô nương nói, những này tinh quái tu vi thấp, Thanh cô nương tu vi so với chúng nó đều cao, cũng không cần khi dễ bọn chúng. Lại lẫn nhau đều là tinh quái, ứng hai bên cùng ủng hộ, lẫn nhau hỗ trợ mới là!"

Tiểu Thanh hếch lên miệng rần, nói: "Bản cô nương hôm nay tâm tình không tệ, xem ở Bạch tỷ tỷ trên mặt, hôm nay là không tính toán với các ngươi."

Chúng tinh quái: ". . ."

Rõ ràng là ngươi giả mạo Nhị Thanh sư quân trước chứ!

Bất quá cái này rần lực chính là Nhị Thanh sư quân muội muội, mọi người cũng liền không còn so đo.

Mà theo cái này, mọi người cũng minh bạch, bọn chúng Nhị Thanh sư quân, quả nhiên là một cái rần lực yêu.

Chúng tinh quái mắt lớn trừng mắt nhỏ, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng nhao nhao quay người rồi đi.

Không thể trâu vào, còn không trốn thoát sao?

Tiểu Thanh thấy chúng tinh quái nhao nhao trốn tránh nàng, không khỏi cảm thấy không thú vị, nghiêng mắt rần, một bộ mặt ủ mảy chau bộ dáng ngáp một cái, mở ra bồn máu miệng lớn, hướng phía nơi xa du đăng đi.

Ngược lại là có con chim hoàng yến có chút hiếu kỳ đi theo nàng, hỏi: "Thanh cô nương, trước kia chưa từng thấy qua ngươi đây, trước ngươi là đang bế quan tu hành sao?"

Tiểu Thanh liếc mắt bay ở bên người nàng Kim Ti Tước nhi, nói: "Vì sao phải nói cho ngươi?"

Kim Ti Tước nhi sững sốt một chút, kềm chút ngay cả cánh đều quên quạt.

Bất quá rất nhanh, nó lại lấy lại tinh thần, một lần nữa bay đến bên người nàng, nói: "Nghe nói Nhị Thanh sư quân đã hơn một trăm tuổi, mẹ của các ngươi là cùng một con rắn yêu?"

Tiểu Thanh: ". . ."

Nhìn thấy tiểu Thanh không nói gì lại lạnh lùng liếc xéo lấy nó, Kim Ti Tước nhi lại không có chút nào sợ, bởi vì mắt rắn trời sinh lạnh lùng vô tình, nó có thể thấy được nhiều.

"Thanh cô nương. . ."

"Ngậm miệng! Lại tại bên tai ta lúi rúi, ta liền đem ngươi ăn hết!"

Kim Ti Tước nhi nghe vậy, không khỏi giật nảy mình, cuối cùng dừng ở trên một nhánh cây, dùng cánh nhỏ vỗ bộ ngực nhỏ nói, "Ta rất gầy, đều không có thịt!"

"Nhị ca nói, chân muỗi tuy nhỏ, nhưng cũng có thịt!"

Nghe được tiểu Thanh hung tàn như vậy, Kim Ti Tước nhi thật là bị dọa phát sợ.

Nhưng mà, ngay tại nó vỗ cánh bay lên, chuẩn bị rời xa đầu này hung vật lúc, liền lại nghe thấy cái này màu xanh cự xà hướng nó kêu lên: "Trở về!"

Kim Ti Tước nhi bay cao một chút, ủy khuất nói: "Thanh cô nương, ta thật không có thịt gì!"

"Yên tâm, ta không ăn ngươi, là hỏi ngươi chuyện gì!" Tiểu Thanh quay đầu nhìn xem nó nói.

Kim Ti Tước nhi nhẹ nhàng thở ra, hỏi: "Thanh cô nương muốn biết thứ gì? Ta nhất định biết gì nói vậy!"

"Ngươi tên là gì?"

"Nhị Thanh sư quân gọi ta Kim Ti Tước nhi!"

"Cái này cũng có thể nói là danh tự?" Tiểu Thanh có chút hơi ghét bỏ mà nói.

Kim Ti Tước nhi: ". . ."

"Được rồi, là bảo ngươi tước nhi đi! Ngươi đi theo nhị ca ta tu hành bao lâu?"

"Có hơn nửa năm!"

Tiểu Thanh: ". . ."

Nhìn thấy tiểu Thanh một bộ không nói gì bộ dáng, Kim Ti Tước nhi lại nói: "Vài thập niên trước, Nhị Thanh sư quân dạy bảo ta một chút tiên bối. . . Năm ngoái mùa hè, chúng ta mới tới chỗ này, theo Nhị Thanh sư quân cùng với Bạch cô nương, còn có Hồng Lăng tỷ tỷ bọn hắn tu hành. . ."

Kim Ti Tước nhi đưa chúng nó những này tình quái cùng với Nhị Thanh ở giữa nguồn gốc, hướng tiểu Thanh nói một lần.

Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, cuối cùng nói: "Các ngươi theo ta nhị ca, còn có Bạch tỷ tỷ tu hành, ta ngược lại thật ra có thể lý giải, tiểu hồ ly kia cũng có thể dạy các ngươi?"

"Hồng Lăng tỷ tỷ sẽ dạy chúng ta biết chữ!"

"Ta nghĩ nàng cũng liền chút bản lãnh này!" Tiểu Thanh ra vẻ cao thâm bộ dáng nói, cuối cùng, nàng lại hỏi: "Vậy các ngươi theo ta nhị ca bọn hắn ở đây tu hành lâu như vậy, có hay không cảm thấy nhị ca ta với Bạch tỷ tỷ ở giữa, có cái gì không đúng? Ân, ngươi cảm thấy nhị ca ta thích Bạch tỷ tỷ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166 : Tiểu Thanh đã man

Kim Ti Tước nhi sừng sốt rất lâu, mới hiểu được tiểu Thanh hỏi những vấn đề này nguyên nhân.

Sau đó nhanh mồm nhanh miệng nó, trực tiếp là hỏi: "Thanh cô nương cũng thích Nhị Thanh sư quân sao?"

Còn tốt tiểu Thanh là một cái rắn lục, coi như đồ mặt, Kim Ti Tước nhi cũng nhìn không ra tới.

Chỉ thấy nàng liếc mắt Kim Ti Tước nhi, phun lưỡi rắn, nói: "Ngươi muốn ta ăn hết ngươi sao?"

Kim Ti Tước nhi trừng mắt hai con ngươi: ". . ."

"Là ta hỏi ngươi? Vẫn là ngươi hỏi ta?" Tiểu Thanh hừ nói: "Hào hảo trả lời, hỏi lại những cái kia loạn thất bát tao vấn đề, ta liền đem ngươi ăn hết!"

Nàng nói, còn phối hợp lấy làm cái mở ra chậu máu miệng lớn động tác.

Nhìn xem kia chậu máu miệng lớn, Kim Ti Tước nhi thân thể run rẩy, kém chút liền từ không trung rơi xuống.

Sau đó Tiểu Tước Nhi liền mang theo tiếng khóc nức nở nói: "Chúng ta đều cảm thấy, Nhị Thanh sư quân cùng với Bạch cô nương là hoàn mỹ đạo lữ. Bất luận là Nhị Thanh sư quân vẫn là Bạch cô nương, có thật nhiều người thích, đều là phi thường bình thường sự tình. Thanh cô nương cho dù là thích Nhị Thanh sư quân, cũng là bình thường đi! Mà lại, ta không tốt đẹp gì ăn đây! Thịt cũng không có mấy lượng, căn bản điền không đầy Thanh cô nương. . ."

Nhìn xem Kim Ti Tước nhi một bộ muốn sụp đổ bộ dáng, tiểu Thanh khỏe môi liền tiếp rút, cuối cùng nói: "Được rồi được rồi, không ăn ngươi vật nhỏ này, ngay cả cho ta nhét không đủ để nhét kẻ răng."

"Vậy, vậy ta có thể đi chưa?" Tiểu Tước Nhi cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Đi thôi đi thôi! Tránh khỏi tại bên tai ta ồn ào!"

Tiểu Tước Nhi nghe vậy, như được đại xá, vội vàng vỗ cánh bay cao, cảm thấy vẫn là rời cái này đầu hung vật xa một chút tốt hơn, tránh khỏi không biết lúc nào là bị nàng cho một ngụm nuốt.

Ở bên ngoài dạo qua một vòng, tiểu Thanh buồn bực ngán ngẫm ngáp một cái du dương về Kính Hồ.

Bên ngoài những cái kia tính quái, tất cả mọi người không thể nào phản ứng nàng, thứ nhất là cùng nàng không quen, thứ hai nàng kia động một chút lại uy hiếp nói muốn đem bọn chúng ăn hết tính tình, thực sự để bọn chúng không thích.

Nhị Thanh tại phủ thành đi dạo vòng, mua chút rau quả quả dưa trở về, liền thấy tiểu Kim Ti tước nhi một mặt kích động nhảy, vung cánh nhỏ, riu ra riu rít với Đại Bạch nói gì đó.

Thấy Nhị Thanh trở về, tiểu Kim Ti tước càng kích động, nước mắt cuộn cuộn mà rơi, thấy Nhị Thanh không khỏi nhịn không được cười lên, nói: "Tiểu Tước Nhi sao? Đây là bị ai khi dễ rồi?"

Tiểu Hồng Lăng ngồi ở một bên, cáo trào bưng lấy chén trà xanh, bữu môi nói: "Còn có thể là ai? Chính là vị kia vừa tới Thanh cô nương thôi! Động một chút lại uy hiếp muốn đem người ta ăn hết, Tiểu Tước Nhi có thể bị nàng dọa sợ, tâm tình đến bây giờ còn không có bình phục lại đâu!"

Đại Bạch nhìn Nhị Thanh một chút, cười khổ lắc đầu.

Nhị Thanh cũng là không phản bác được, cuối cùng đưa tay vỗ vỗ Kim Ti tiểu tước nhi cái đầu nhỏ, mỉm cười nói: "Yên tâm đi! Tiểu Thanh chỉ là nghịch ngợm chút, cùng các ngươi chỉ đùa một chút, hù dọa các ngươi một chút mà thôi. Chờ sau này cùng nàng ở chung lâu, các ngươi liền biết."

"Có thể, thế nhưng là nàng tám kia lấy chậu máu miệng lớn đáng về, thật rất dọa tước a!"

Kim Ti Tước nhi dùng hai cánh ôm mình ngực, một bộ 'Bảo bảo rất sợ hãi' bộ dáng.

Nhị Thanh nhìn nó cái này rất sống động bộ dáng, không khỏi cười ha ha.

Tiểu Thanh bôi một trận, liền chạy về giữa hồ nhà trúc nhỏ, sau đó một bộ buồn bực ngán ngẫm, như là cá ướp muối, đem đầu to đặt tại giữa hồ nhà trúc

nhỏ trên sân thượng, dọa đến Kim Ti tiểu tước nhi không dám động.

Nhị Thanh thấy vậy, liền bấm một cái pháp ấn, tiện tay một chỉ, một đường huyền quang đánh ở trên người nàng, đem thân thể của nàng thu nhỏ, sau đó đưa nàng chiêu tới tay trong lòng, cất đặt tại trên bàn trà.

"Nhị ca, dạy ta càn hệ thống phương pháp tu hành đi! Ta phải cố gắng!"

Nhị Thanh: ". . ."

"Nhị ca ngươi chỉ tu hành trăm năm liền hóa hình Kết Đan thành công, ta đã tu hành gần trăm năm, có thể ngay cả hóa hình Kết Đan biên giới đều không có sờ đến. . ."

Tiểu hồ ly nghe vậy, bĩu môi nói: "Ngươi có thể cùng Nhị Thanh ca so?"

Tiểu Thanh nghe vậy, nghiêng qua nó một chút, nói: "Tiểu hồ ly, ngươi phách lối nữa, có tin ta hay không ăn ngươi!"

Bưng lấy chén trà giả thâm trầm tiểu hồ ly nghe nói như thế, móng vuốt nhỏ có chút run lên dưới, cuối cùng một bộ 'Không hiềm để ý đến ngươi' bộ dáng, nghiêng ngả lên cáo đầu nói: "Ta không cùng rắn dã man nói chuyện!"

Nhị Thanh ho nhẹ dưới, nói: "Tốt, hai người các ngươi." Ngừng tạm, hần mới nhìn hướng tiểu Thanh nói: "Tiểu Thanh, ngươi mới đến đây bên trong, lại vừa mới bẽ quan ra, không cần sốt ruột. Tu hành vốn không phải là một ngày công lao, còn cần khổ nhàn kết hợp. Nên biết, dục tốc bất đạt."

Tiểu Thanh bình tĩnh nhìn xem Nhị Thanh, một bộ 'Ta liền muốn' bộ dáng.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi cười nói: "Ngươi có thể biết cố gắng, cái này rất tốt. Bất quá, vẫn là hai ngày nữa rồi nói sau! Chờ ta sửa sang một chút, sau đó hệ thống dạy ngươi, tránh khỏi ngươi đi đường quanh co."

Nhớ ngày đó, Ly Sơn lão mẫu dạy hần thời điểm, đều là tùy ý hần tự hành linh ngộ. Mà vì đem những cái kia công pháp hệ thống hóa, Nhị Thanh tiêu tốn thời gian cũng không chỉ một chút xiu.

Bất quá, mài dao không lở công đồn cũi, thiết kế tốt con đường của mình, mới có thể đi được càng nhanh.

Nhị Thanh cần trước thăm dò rõ ràng tiểu Thanh bây giờ cảnh giới, mới tốt 'Đúng bệnh hốt thuốc'.

Lúc này, Đại Bạch hướng tiểu Thanh vươn tay ra, nói: "Tiểu Thanh muội muội, về sau liền đi ta kia Bạch Y động tu hành đi! Ta kia trong động, có một chút linh huyết, có thể cung cấp ngươi tu hành, ta dẫn ngươi đi xem nhìn."

"Đa tạ tỷ tỷ!" Tiểu Thanh mắt nhìn Nhị Thanh, phóng người lên, hướng phía Đại Bạch nhảy lên đi.

Đại Bạch nhìn về phía Nhị Thanh, nói: "Sư đệ, ngươi trước nấu cơm, một hồi ta lại mang tiểu Thanh trở về!"

Mặc dù bình thường cũng không phải là tất cả đều là Nhị Thanh nấu cơm, nhưng hôm nay, Đại Bạch cảm thấy, Nhị Thanh khẳng định là cần tự mình xuống bếp, cho mình mấy trăm năm không thấy muội muội, làm đến cả bàn thức ăn ngon.

Đại Bạch mang theo tiểu Thanh rời đi, Nhị Thanh liền hướng tiểu hồng hồ với tiểu Kim Ti tiểu tước nhi nói: "Hong Lăng đi được viên bên trong tìm khóa ngàn năm sâm có tuổi tới, một hồi cho các ngươi nôi hầm cách thủy nhân sâm canh gà bồi bổ. Tiểu Tước Nhi một hồi cũng lưu đi xuống ăn cơm đi! Coi như ta thay mặt tiểu Thanh cho ngươi bồi cái không phải."

"Sư quân nhưng chớ có nói như thế, nói như vậy, Tiểu Tước Nhi có thể không chịu đựng nổi." Tiểu Tước Nhi có chút nhăn nhó xê dịch móng vuốt nhỏ, lắc lắc nhỏ thân thể nói.

Tiểu hồ ly liền nói: "Nhị Thanh ca, kia gà là cái gì gà? Dùng ngàn năm nhân sâm cùng một chỗ hầm, há không chà đạp kia ngàn năm nhân sâm?"

Nhị Thanh cười nói: "Tự nhiên là kia thế giới loài người mua về phổ thông gà trống, nếu thật là cái gì quý hiếm chủng loại, những người phạm tặc kia cũng không chiếm được a!"

Tiểu hồ ly nói nhỏ: "Nhị Thanh ca, nếu không, ta đi bắt con trở về?"

Nhị Thanh cười nói: "Nếu không, từ trên người ngươi gọt khối thịt xuống tới hầm hầm?"

Tiểu hồ ly trừng mắt: ". . ."

Nhị Thanh thấy vậy, cười ha ha nói: "Chuyện mình không muốn, chớ làm với người cũng đều không hiểu? Phí công dạy ngươi!"

Tiểu hồ ly hi hi cười cười, nhìn về phía Kim Ti tiểu tước nhi, không có hảo ý nói: "Nhị Thanh ca, ta cảm thấy Tiểu Tước Nhi không tệ nha! Khẳng định rất bổ!"

Kim Ti tiểu tước nhi nghe vậy, lập tức nhảy bật lên, hướng tiểu hồ ly đánh tới, vừa kêu lên: "Hong Lăng tỷ tỷ, ngươi quá xấu rồi, chán ghét chán ghét. . ."

Một bên vừa kêu , vừa hướng tiểu hồ ly trong chén trà nhỏ nước miếng.

Tiểu hồ ly thấy vậy, cũng kêu lên, hướng Tiểu Tước Nhi đánh tới.

Một cáo một chim, liền tại hồ trúc nhỏ giữa hồ này truy đuổi lên, sau đó hướng hồ đảo chuyển đi.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi lắc đầu bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167 : Bên trong Bạch Y động

Bạch Y động, vào trong động có thể thấy được phòng đá, phòng đá rất là đơn sơ, chỉ có cái bàn giường đá cùng với bồ đoàn.

Xuyên qua phòng đá, tiến vào gian trong, theo động xâm nhập, cong thẳng thông suốt thăm thẳm. Xoáy vòng hướng xuống, có chút chút linh quang lấp lóe ở trong vách, trên đỉnh nhũ thạch treo, hai bên mảng đá như kích bài bỏ.

Nghiêng tai lắng nghe, tí tách âm thanh không ngừng, lại có róc rách tiếng nước chảy ở động quạt chỗ sâu truyền đến.

"Bạch tỷ tỷ, đây chính là nơi ngày thường nơi tu hành a?" Tiểu Thanh bàn ở Đại Bạch trên vai, lắc đầu tứ phương, "Vớ lúc trước ta cùng với nhị ca ở kia tòa Đại Thanh Sơn bên trong động phủ, có điểm giống đâu!"

"Các người toà kia động phủ, ta cũng đi qua đây!" Đại Bạch cười nói.

Xoáy lại hướng xuống, mấy trăm trượng sâu, thấy một cái cực lớn động quạt hiện ở trước mắt. Trong động quạt, măng đá dày đặc như rừng, trên đỉnh nhũ thạch cũng như kiếm như kích, chung quanh dày đặc ngũ thái huyền thạch, ngũ quang thập sắc, tựa như ảo mộng. Trong động quạt ở giữa có một chút linh huyết, cuộn cuộn linh khí lưu chuyển, như sương mù lượn lờ.

Lắc đầu trái nhìn, thấy nước chảy róc rách, tự đỉnh động khe đá cuộn cuộn mà ra, theo tường mà xuống, ở trong vách đá lồi tóe lên, bọt nước văng khắp nơi, ở ngũ thái quang mang bên trong, hiện cầu vòng vắt ngang. Cầu vòng phía dưới, có mảnh ao đầm, đầm rộng mấy trượng, sóng nước yên lặng xao xao, có con cá ở trong đầm lặn chơi đùa.

Đại Bạch chỉ vào kia đầm nước trong, nói ra: "Kia đầm nước trong nói thẳng Kính Hồ đáy hồ, người không hiểu cười mây đập gió, bình thường có thể theo đầm này đi hướng nhà trúc nhỏ giữa hồ kia."

Tiểu Thanh liên tiếp gật đầu, cuối cùng hỏi: "Bạch tỷ tỷ, nhị ca ta tới qua nơi đây a?"

Đại Bạch nghe vậy liền cười nói: "Tới qua đâu! Chỉ là chưa từng ở đây tu hành."

"Vì sao?" Tiểu Thanh không hiểu nhìn qua nàng.

Đại Bạch mỉm cười nói: "Người nhị ca kia mắt dọc giữa hai chân mày có chút kỳ dị, lại là không cần nhờ linh huyết này tu hành. Lại bây giờ người nhị ca ở nhà trúc nhỏ giữa hồ kia bên cạnh thi pháp, dâng lên một tòa giữa hồ đảo nhỏ, hóa thành được điện, dẫn dắt địa mạch sông núi chi khí hội tụ trong đó, hơi lộ ra một chút linh khí cung cấp tu hành đã trọn."

Tiểu Thanh khó hiểu nói: "Kia ta ở kia giữa hồ trên đảo nhỏ tu hành, há không tốt hơn?"

Đại Bạch lắc đầu nói: "Nhưng cũng chưa hẳn! Ta xem người pháp lực thuộc tính, chính là kim và thủy, ta cái này mắt linh huyết, thủy linh khí có phần nồng, mà giữa hồ trên đảo nhỏ, khí ngũ hành đồng đều. Lại ta nhìn người nhị ca cũng sẽ cảm yêu đan tạo điều kiện cho người luyện hóa tu hành, như thế, người tu hành tốc độ tất nhiên không chậm, so ở kia giữa hồ trên đảo nhỏ tu hành càng tốt hơn. Huống chi, người hình thể, kia giữa hồ đảo nhỏ, cũng không chứa được."

Tiểu Thanh khoe môi nhẹ nhàng run rẩy, có chút không nói gì, cuối cùng nói: "Bạch tỷ tỷ bản thể, chính là một cái bạch xà a? Ta nghe thủy quân tỷ tỷ đề cập qua."

Đại Bạch cười khẽ gật đầu, sau đó bàn tay trắng tại trên thân điểm nhẹ, liền thấy tiểu Thanh hiện ra bản thể, lớn trăm trượng thân thể đang nằm ở cái này

hang đá bên trong. Chỉ là cùng với cái này hang đá so sánh lẫn nhau, nhưng lại lộ vẻ nhỏ.

Đại Bạch thân hình xoay một cái, cũng hiện ra bản thể, một cái so với lớn bạch xà, cũng ở cái này trong hang đá uốn lượn. Bạch xà toàn thân trắng như tuyết như sương, trong suốt như ngọc.

Chỉ thấy cuộn mình cúi đầu, khẽ nhả tin, nhìn xuống tiểu Thanh.

Tiểu Thanh cũng cuộn mình thè lưỡi, ngửa đầu tới đối mặt. Thật lâu, nàng mới nói: "Bạch tỷ tỷ quả nhiên xinh đẹp, không trách bọn chúng đều nói nhị ca ta thích ngươi. Đáng tiếc nhị ca ta không xứng với ngươi!"

Đại Bạch thấy tiểu Thanh lại xách việc này, không khỏi bật cười, sau đó xoay người xoay một cái, trở lại thân người, sau đó cười hỏi: "Tuy nói ta bây giờ nhất tâm hướng đạo, còn không hôn phối ý tưởng, có thể vì sao Tiểu Thanh muội muội liên tiếp nói ngươi nhị ca không xứng với ta đây? Ngươi không phải rất sùng bái ngươi nhị ca sao?"

Đại Bạch vừa nói, vừa làm cái thuật lớn nhỏ như ý, vung tại tiểu Thanh trên thân, tiểu Thanh lại khôi phục thành trước đó rắn xanh nhỏ bộ dáng, vọt người nhảy lên Đại Bạch vai.

Tiểu Thanh khẽ nhả lưỡi rắn, "Cảm giác, cảm giác đi!"

Đại Bạch mỉm cười lắc đầu, "Kỳ thật ngươi nhị ca rất lợi hại, hần theo tu hành bắt đầu, đến Kết Đan hóa hình, chỉ dùng trăm năm thời gian, nhanh hơn ta ba trăm năm. Sau đó xuống núi trước đến chỗ của ta học tập những cái kia pháp thuật, tốc độ càng nhanh, chỉ vài chục năm, liền đem ta đã biết pháp thuật học hết. Về sau cùng ta cùng nhau lĩnh hội những cái kia thuật pháp, lĩnh ngộ tốc độ cũng nhanh hơn ta, dường như cái này thuật lớn nhỏ như ý, hay là hần trước lĩnh ngộ ra tới. Đối nhân xử thế phương diện, hần cùng so ta lành nghề. . ."

Tiểu Thanh nghe Đại Bạch nói như vậy, môi rắn hơi cuộn lên, có chút đắc ý.

Nhưng vẫn là miệng không đúng theo tâm địa nói ra: "Nhị ca ta nào có Bạch tỷ tỷ nói tốt như vậy, cái kia tính tình, không quả quyết, ăn con thỏ đều còn tại nghĩ, kia thỏ lông có phải hay không rất buồn nôn, kia con thỏ nội tạng không có dọn dẹp sạch sẽ, bên trong khẳng định có rất nhiều mấy thứ bẩn thỉu. Bất đắc dĩ, hần trước kia vẫn luôn không ăn những cái kia huyết thực, tình nguyện nuốt ăn nhánh cỏ, trái cây, ngươi nói hần ngốc hay không ngốc?"

"Có lẽ là ngươi nhị ca thiện tâm, không đành lòng sát sinh đâu!" Đại Bạch cười khẽ.

Tiểu Thanh bĩu môi nói: "Sao có thể! Ta nhìn hần chính là lo trước lo sau, không quả quyết!"

Đại Bạch cười khẽ, "Đã hần có rất nhiều không tốt, vậy ngươi còn như thế sùng bái hần?"

Tiểu Thanh bắt đắc dĩ than nhẹ, "Ai bảo hần là nhị ca ta đâu! Ta hiểu ngôn ngữ nhân loại, hay là hần dạy ta đâu! Muốn nói hần thông minh, ngược lại là xác thực. Chỉ ít nếu không có nhị ca ta, ta tuyệt đối không biết như thế nào đi học những cái kia nhân loại văn hóa ngôn ngữ, cũng không biết trên đời này còn có yêu loại. . ."

Đại Bạch lắc đầu nói: "Ta ngược lại thật ra không cảm thấy ngươi nhị ca không quả quyết, chỉ là hần đắm chiêu lo lắng so với chúng ta đều sâu thối. Có đôi khi ta cũng nghĩ không ra, hần làm sao lại hiểu nhiều như vậy. . ."

Nói đến đây, nàng ngừng tạm, hỏi: "Tiểu Thanh, các ngươi trước kia làm rắn xiếc lúc, có phải hay không có thể thường xuyên đụng phải cái gì thuyết thư tiên sinh?"

Tiểu Thanh nghe vậy, không rõ ràng cho lắm lắc đầu.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi che miệng cười khẽ, cuối cùng nói: "Với ta nói một chút các ngươi lúc trước mãi nghề rắn sinh đi! Ta nghĩ, vậy nhất định phi thường thú vị!"

Tiểu Thanh bĩu môi nói: "Kia có thể không có chút nào thú vị, thân là rắn xiếc, người chơi rắn kia muốn chúng ta làm cái gì, chúng ta liền phải làm cái gì, không làm hoặc làm không tốt, chính là một trận lải nhải, có khi thậm chí còn hù dọa lấy muốn đánh chúng ta. Nhị ca hần rất thông minh, đều không cần người chơi rắn kia phân phó, những cái kia đám khán giả có yêu cầu gì, hần cũng có thể làm đến, còn có thể đi theo âm luật nhảy múa, rất nhiều người đều cảm thấy kỳ dị. Thậm chí có người muốn ra giá cao mua xuống nhị ca ta, bất quá đều bị người chơi rắn kia cự tuyệt. Người chơi rắn kia rất thích nhị ca, đơn giản đem nhị ca xem như nhi tử bảo bối."

Tiểu Thanh than nhẹ, "Có nhị ca tại lúc, ta cũng là thoải mái, nếu là ta nghe không hiểu người chơi rắn kia nói cái gì, nhị ca đều sẽ dạy ta. Nhị ca sau khi đi, ta cũng không có ít chịu người chơi rắn kia mắng! Hần còn tổng cảm nhị ca so với ta, nói một lần than thở một lần, có thể ta nào có nhị ca như vậy thông minh. . ."

"Những này, ngươi với ngươi nhị ca nói qua a?"

"Tự nhiên không thể cùng nhị ca xách loại sự tình này, người chơi rắn kia thích nhị ca, đem nhị ca xem như con của hần, nhị ca so ra cũng rất tôn kính, coi hần là phụ thân đồng dạng. Ta nếu là tại nhị ca trước mặt nói người chơi rắn kia nói xấu, nhị ca khẳng định phải dạy bảo ta, nói đều là ta không làm tốt."

Đại Bạch cười cười, đưa tay sờ sờ nàng đầu, nói: "Cho nên, ngươi nhị ca vẫn là thật lợi hại đi!"

Tiểu Thanh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168 : Thần tiên thăm nhà

Sắc trời dần dần tối, mưa phùn cũng ngừng, chim mồi về tổ, tàu thú **.

Nước Kinh hồ sóng xao xao, chim cò thỉnh thoảng vỗ cánh, đập chạm sóng nước yên lặng, quang quác a a.

Giữa hồ nhà trúc nhỏ, khói bếp lượn lờ. Hương khí từng sợi theo phòng trúc bên trong bay ra, theo gió phiêu lãng.

Bên hồ có tinh quái được nghe mùi thơm này, thềm nhỏ nước dãi, nếu như cách sông. Có thể bọn chúng cũng chỉ có thể ngồi nằm ở đây, nghe này thơm, qua qua làm nghiện, không dám tiến đến lỗ măng.

Nhà trúc nhỏ sân thượng bên cạnh, có đèn sáng chế từ dạ minh châu mấy chiếc, treo bốn phía, khiến cho cái này nhà trúc nhỏ sáng như ban ngày. Ở giữa sân thượng bên trên bàn, cất đặt lấy không ít đồ ăn thức uống.

Rượu là rượu trái cây ủ lâu năm, mùi trái cây bốn phía, mùi thơm bay khắp say lòng người.

Đồ ăn, tuy là nhà bình thường thường rau xào, nhưng lại có chút tinh chế, sắc hương vị đều đủ.

Trừ bỏ thức nhắm, còn lại chính là rất nhiều thịt để ăn, có heo nướng dẻ nướng, gà vịt nướng. . . Những này đại bộ phận đều là là tiểu Thanh chuẩn bị.

Tại bàn này án bên cạnh, ngồi vây quanh lấy hai người một rắn một cáo một chim. Tuy nói hai người kia, kỳ thật cũng là rắn, có thể bộ dáng dường như người. Như thế xem xét, thì bấy nhiêu có vẻ hơi kỳ dị.

Nghe những cái kia thịt nướng bên trên truyền đến hương khí, một cáo một rắn một chim âm thầm nuốt nước miếng.

Bất quá, nhất là cho người nhìn không được miệng lưỡi nước miếng, vẫn là như cũ tại phòng trúc bên trong hầm lấy nhân sâm canh gà. Kia say lòng người hương khí, theo phòng trúc bên trong phiêu đảng mà ra, mang theo mùi sâm.

Dẫn tới bên hồ son lâm không ít tinh quái thềm nhỏ nước dãi, chính là cái này mùi thơm.

"Nhị ca, trong phòng hầm lấy nhân sâm a? Thơm quá! Thật muốn ăn!"

Nhìn xem tiểu Thanh thỉnh thoảng phun lưỡi rắn, nhìn chằm chằm phòng trúc, tiểu hồ ly không khỏi bĩu môi nói: "Giống như mấy đời không có ăn xong quý chết đói, thật không có hình tượng!"

Tiểu Thanh nghiêng đầu liếc xéo lấy nàng, lưỡi rắn đỏ tươi tại trên môi rắn chuyển vòng, buồn bã nói: "Lại là nhai, ta cũng không để ý đến cái điểm tâm trước bữa ăn, mặc kệ nó có phải hay không mang lông."

Tiểu hồ ly nghe vậy, nhếch miệng, có Nhị Thanh với Đại Bạch ở đây, nàng cũng không tin tiểu Thanh thực có can đảm đem nàng ăn hết. Nhưng là một bên Kim Ti tiểu tước thì nghe vậy, lập tức là co đầu.

Mang lông? Ta không phải cũng là a?

Thanh cô nướng quả nhiên thật đáng sợ!

Nhị Thanh thấy vậy, đưa tay ở ngồi xếp bằng ở bên cạnh hất tiểu Thanh trên đầu nhẹ nhàng vỗ vỗ, mỉm cười nói: "Chớ có nghịch ngợm, ngươi nhìn ngươi đem Tiểu Tước Nhi dọa thành dạng gì?"

Tiểu Thanh liếc mắt Kim Ti tiểu tước, một bộ rất hào phóng bộ dáng, nói: "Yên tâm đi! Ngươi còn không có hai lạng thịt, không đủ ta nhét kẻ răng, không ăn ngươi!"

Tiểu Tước Nhi cảm thấy rất ủy khuất, không khỏi uốn éo người, dòi đi móng vuốt.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi vỗ trán, Đại Bạch thì che miệng cười khẽ.

"Tốt, tiểu Thanh đừng dọa các nàng, ăn cơm đi!" Đại Bạch cười nói.

"Ha ha ha. . . Tới sớm, không bằng đến đúng lúc! Thom, thật là thom!"

Ngay tại cái này kỳ hoa một bàn chuẩn bị ăn cơm lúc, không trung truyền đến một tiếng cười ha ha âm thanh.

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, cùng lộ ra mỉm cười.

Ngẩng đầu nhìn trời, thấy không trung bay tới một đoàn đám mây, ở kia đám mây, đứng đầy ba bóng người, bên phải người kia, râu tóc bạc trắng, chống gậy lão què, gậy treo hồ lô vỏ vàng, râu bạc trắng đến ngực, chính là cái này núi Thanh Thành lão sơn thần. Ở giữa vị kia, đồng dạng chống quải trượng, công ở sau lưng cái hồ lô lớn, miệng bên cạnh vòng quanh đem nồng đậm râu quai nón, chính là tương lai bát tiên một trong, Lý Huyền thượng tiên. Mà bên trái cái kia ngực phẳng lồi bụng phệ, tay cầm quạt ba tiêu, đầu cột song nha búi tóc, chính là kia Chung Ly Quyền Hán Chung Ly.

Vừa mới mở miệng, chính là kia Hán Chung Ly.

Cũng không biết bọn hắn là người thấy cái này ngàn năm nhân sâm mùi thơm, vẫn là chạy tới nhảy lên cửa, hoặc là có chuyện gì khác.

Nhưng đã hai tiên cùng với lão sơn thần đều tới, Nhị Thanh với Đại Bạch tự nhiên không thể không nghênh.

"Nhị Thanh (Tô Trinh), gặp qua ba vị lão thần tiên!"

Nhị Thanh với Đại Bạch đứng dậy, hướng ba vị tiên thần đánh vái chào hành lễ.

Một rắn một cáo một chim nghe vậy, cũng đi theo hướng ba vị tiên thần vãn an.

Ba vị thần tiên đề xuống đám mây, xuất hiện tại giữa hồ nhà trúc nhỏ trên sân thượng.

Hán Chung Ly đem đưa quạt ba tiêu, sờ lấy bụng lớn cười nói: "Chớ cần đa lễ, chớ cần đa lễ!"

"Ba vị mời ngồi!" Nhị Thanh tiện tay vung khế, liền thấy bay tới ba tấm ghế trúc.

Sau đó tiểu hồ ly với tiểu Thanh, cùng Tiểu Tước Nhi đều dời vị trí.

Lý Thiết Quải thấy vậy, cười nói: "Cái này ba con tiểu gia hỏa, cũng là tạo hóa không cạn."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi có chút kinh ngạc, muốn nói tiểu hồ ly với tiểu Thanh tạo hóa không cạn, Nhị Thanh tất nhiên là tin tưởng, có thể cái này Tiểu Tước Nhi, chẳng lẽ nó cũng có kỳ ngộ gì?

Lão sơn thần vuốt vuốt râu dài, cười ha ha nói: "Tuy nói chỉ là con nhỏ tiểu Kim Ti tước nhi, nhưng có thể được sấm đạo hữu cùng với Bạch cô nương nhìn với con mắt khác, duyên phận tất nhiên là không cạn!"

Nhị Thanh: ". . ."

Là cái này nguyên nhân a?

Nhị Thanh có chút không nói gì, sau đó cho ba vị thêm chén rót rượu, vừa hỏi: "Ba vị như thế nào cùng nhau đến tận đây, phải chăng có chuyện gì phản phó chúng ta?"

Lý Thiết Quải khoát tay nói: "Trong lúc rảnh rỗi, đến đến cửa!" Ngừng tạm, hắn lại nói: "Lần trước phi hạc truyền thư, lấy người xuất thủ bảo vệ Kiểm Các sự tình, chưa gửi tới lời cảm ơn!"

Nhị Thanh nghe đây, gấp vội vàng khoát tay nói: "Thượng tiên nói quá lời, kỳ thật coi như thượng tiên chưa từng phi hạc truyền thư cho ta, ta cũng sẽ ra tay. Tuy nói ta cùng với Kiểm Các có chút thù riêng, nhưng cũng không muốn gặp Kiểm Các như vậy hủy diệt. Kiểm Các những cái kia lão đạo làm việc tuy có bất công, có thể mục đích cũng không tệ lắm. Chỉ là ánh mắt của bọn hắn cùng với lòng dạ, đều quá nhỏ hẹp chút thôi."

Lý Thiết Quải cùng với Hán Chung Ly bưng chén rượu thưởng thức rượu trái cây, lão sơn thần buồn bã nói: "Lời tuy như thế, nhưng Kiểm Các làm việc như thế cổ chấp, cũng không phải không có lý. So sánh nhân loại, yêu ma quỷ quái năng lực mạnh hơn vô số lần. Đối với nhân loại mà nói, yêu ma quỷ quái, đều là tiềm ẩn nguy hiểm nhân tố. Loại nguy hiểm này nhân tố, như không thể khống chế tại trong tay mình, ai có thể an tâm?"

Lão sơn thần nói, đưa tay đi lên chỉ chỉ, nói: "Bên trên, cũng như vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, liếc mắt mắt lão sơn thần, như có điều suy nghĩ.

Nghĩ đến, ở trong mắt Thiên Đình, tất cả yêu ma quỷ quái, đều là tiềm ẩn nguy hiểm nhân tố đi!

Thấy Nhị Thanh như có điều suy nghĩ, lão sơn thần lại nói: "Người ở đây phương tị tập một đám tinh quái, hữu giáo vô loại, là nghĩ bắt chúc bắc tích lũy

Lô Châu kia phương Yêu Vương, chiếm núi làm vua a?"

Nhị Thanh ngưng lông mày, quét nhẹ thứ nhất mắt, nói: "Dạy bảo bọn chúng khổng chế bản thân cảm xúc, khiến cho chúng nó biết lễ nghi, giảng đạo lý, chớ làm ác, chẳng lẽ cái này cũng có lỗi? Quả thật, yêu ma quỷ quái năng lực đúng là so với nhân loại mạnh hơn, đối với nhân loại mà nói, cũng đúng là tiềm ẩn nguy hiểm nhân tố. Nhưng nếu yêu ma quỷ quái đều giảng đạo lý, biết lễ nghi, sẽ còn tùy ý làm ác a? Ta dạy bảo những cái kia tình quái, thiên đạo đem công đức gia tăng ta thân, hiển nhiên, ta cách làm như vậy, cũng đều đúng. Bên trên duy trì thiên đạo trật tự, quản lý chúng sinh, ta làm như thế, cũng tính là giữ gìn thiên đạo trật tự, có gì xung đột?"

Hán Chung Ly cười ha ha nói: "Rượu ngon trước mắt, trò chuyện này tục sự, há không đáng tiếc? Đến, uống rượu uống rượu. . ."

Lý Thiết Quái cũng nói: "Đúng rồi Nhị Thanh, người kia trong được điện, nhưng có Tử Uẩn Long Vương Tham? Ta đang luyện được, đúng lúc thiếu vị thuốc này."

Lão sơn thần yếu ớt nhìn xem Nhị Thanh, trong mắt có chút lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169 : Nhân sâm canh gà

Gió đêm thổi thổi, mang chút một chút mát mẻ. Sóng nước yên lặng xao xao, chớp lên chút chút quang sáng.

Mùi rượu, mùi thịt, mùi sâm phiêu đảng, dẫn tới trong hồ chim cò cùng với con cá đều không đành lòng đi ngủ.

Giữa hồ nhà trúc nhỏ trên sân thượng, Nhị Thanh cùng với Đại Bạch cùng ba vị tiên thần nâng cốc nói chuyện vui vẻ, thương thức kia nấu cả buổi nhân sâm canh gà.

Tiểu hồ ly trào nâng chén nhỏ, nghe canh thơm kia, miệng cẩn thận nếm từng chút, híp mắt cáo, một bộ vẻ say mê. Tiểu Thanh lại như cá voi hút nước, một ngụm liền đem kia canh gà nuốt vào trong bụng, rất có lão Trư ăn nhân sâm quả tư thế, uống xong về sau, cái đầu nhỏ loạn chuyển.

Khi nàng nhìn về phía một bên Kim Ti tiểu tước nhi lúc, Tiểu Tước Nhi bá mở ra hai cánh, bảo vệ trước mặt chén nhỏ, sau đó toàn bộ đầu chim đều vùi sâu vào trong chén, chắc chắn có âm thanh.

Cái này một rắn một cáo một chim tiểu động tác, chọc cho ba vị tiên thần cười ha ha.

Đội các nàng đem canh sâm uống hết, Nhị Thanh liền hướng các nàng quơ quơ ống tay áo, đem tiểu hồ ly cùng với nhỏ tước vung nhập nhà trúc nhỏ bên trong, để bọn chúng đi luyện hóa thể nội được lực. Mà tiểu Thanh, thì bị hất vung nhập trong hồ, thuận tay một đường huyền quang điểm tại trên người nàng, hiện ra nó kia thân thể cao lớn, để nàng đi tu hành.

Nhìn thấy tiểu Thanh bản thể, ba vị tiên thần cũng không về ngoài ý muốn, hiển nhiên sớm đã nhìn ra.

Tiểu Thanh rất cung kính với ba vị tiên thần cáo từ, sau đó lặn xuống nước, tiến về Bạch Y động.

Ba cái 'Tiểu gia hỏa' rời đi về sau, Nhị Thanh với Đại Bạch tiếp tục bồi tiếp ba vị tiên thần uống rượu nói chuyện phiếm, rượu đến lúc này, Nhị Thanh liền hỏi Lý Thiết Quái, "Thượng tiên với Kiềm Các, có gì nguồn gốc?"

Hắn cái này có chút biết rõ còn cố hỏi, Lý Thiết Quái cũng là không lấy là ăn năn, cười ha ha, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, nói: "Nói lên Kiềm Các, liền không thể không xách khai phái tổ sư. Vậy cũng xem như một thiên tài, kiếm đạo thiên tài. Niên kỷ của hắn lớn hơn ta chút, cả đời say mê ở kiếm, lúc tuổi còn trẻ, từng cho mình lấy tên 'Kiềm sĩ'. Một lần nhân duyên trùng hợp, hắn thấy sư tôn ta chỗ sách cái đó 'Đạo' chữ, thể mà bằng này chữ ngộ ra một bộ kỳ diệu kiếm chiêu."

Phẩm miệng rượu, Lý Thiết Quái lại tiếp lấy nói ra: "Sư tôn gặp hắn kiếm đạo thiên phú trác tuyệt, liền cùng lấy 'Kiềm' luận đạo. Sau khi trở về, hắn liền khôi phục tự thân bản danh, lại cho mình lấy cái đạo hiệu, tự xưng Thanh Huyền. Về sau, Thanh Huyền chân nhân lấy lần kia luận đạo tư tưởng làm hạch tâm, biên soạn một bộ kiếm điển, kia bộ kiếm điển, chính là bây giờ Kiềm Các Thái Thanh kiếm điển."

Lấy chữ ngộ kiếm, đúng là thiên tài!

Mà lại, bậc này thiên tài, còn có hạnh cùng với Đạo Tổ luận đạo, có thể thấy được tạo hóa không cạn.

Nhị Thanh lại hỏi: "Cái này Thanh Huyền chân nhân, bây giờ thế nhưng là cũng ở trên trời đảm nhiệm chức vụ?"

Lão sơn thần vuốt vuốt râu bạc trắng, lắc đầu nói: "Sớm không biết luân hồi bao nhiêu đời vậy!"

Lý Thiết Quải khẽ thở dài: "Kiếm Các tu sĩ, cả đời sát phạt vô số, tuy nói cũng coi như hộ một phương bách tính an bình, nhưng đồng dạng cũng có lạm sát cái khác vô tội sinh linh hiềm nghi. Như thế, lại làm sao có thể tiên liệt tiên ban? Muốn đứng hàng tiên ban, nhưng phải tích lũy không ít thiện công mới có thể!"

Nhị Thanh nghe vậy, lông mi cau lại, nói: "Nghĩ đến, Kiếm Các tu sĩ, hẳn là không thể nào không rõ ràng đạo lý này mới là! Có thể nếu biết, vì sao còn muốn như vậy?"

Lý Thiết Quải ngửa đầu lại uống một chén, tay áo đen lau góc miệng một cái, lắc đầu nói: "Kiếm Các cái này sát phạt quả đoán tác phong, kỳ thật chính là từ Thanh Huyền chân nhân bản nhân bắt đầu. Thanh Huyền chân nhân biên soạn ra Thái Thanh kiếm điển về sau, lợi dụng sự tôn ta đệ tử tự cho mình là, hành tẩu thiên hạ, bằng trong tay ba thước thanh phong, chém giết ác nhân yêu ma vô số, lấy được không nhỏ thanh danh. Nhưng cuối cùng, thân nhân của hắn, lại vì vậy mà chiêu đến yêu ma độc thủ. Lúc ấy một con Xích Giao vì bạn bè báo thù, giết một tòa thôn trang, kia thôn trang, chính là Thanh Huyền chân nhân tộc nhân, Xích Giao đem nó tộc nhân đều nuốt ăn. . ."

Nhị Thanh không khỏi than nhẹ, Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, cuối cùng hỏi: "Nghe đồn, kia Kiếm Các Trảm Yêu kiếm, là Thanh Huyền chân nhân lưu lại, lúc trước từng lấy một đầu Xích Giao Giao Hồn tế luyện. . ."

Lý Thiết Quải gật đầu nói: "Chính là đầu kia Xích Giao! Mặt về sau, cái này Thanh Huyền chân nhân liền tại gia tộc của hắn phía sau núi, khai sáng Kiếm Các, thu môn đồ khắp nơi, thế phải chém hết thiên hạ yêu ma. Đáng tiếc, hắn tại đối phó đầu kia Xích Giao lúc, liền đã bị thương, mấy chục năm sau, liền buông tay nhân gian. Mà Kiếm Các đệ tử lợi dụng trảm yêu trừ ma là tổ huấn, đòi đòi truyền lại. . . Đây cũng là Kiếm Các một mạch tồn tại."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, Đại Bạch lại hỏi: "Kiếm Các khai phái đến nay gần ngàn năm, truyền thừa đệ tử vô số, chẳng lẽ là không có người nào có thể đứng hàng tiên ban?"

Hán Chung Ly cười nói: "Đứng hàng tiên ban như thế nào dễ dàng như vậy, Nhị Thanh cái này cùng nhau đi tới, dạy bảo tình quái vô số, thiên đạo ban cho công đức, nhưng cái này công đức cùng với thăng tiên cần thiết so sánh, chỉ là chín trâu mất sọt lông mà thôi. Cho dù tu vi đến, nhưng nếu thiện công không đủ, cũng chỉ có thể ở nhân gian lưu luyện."

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi như có điều suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Nhị Thanh. Bọn hắn bây giờ tại cái này trong núi sâu tu hành, mặc dù cũng tiêu dao, nhưng nếu muốn tích thiện công, còn không biết muốn tích lũy đến khi nào!

Nhìn thấy Đại Bạch trầm mặc, Hán Chung Ly liền không khỏi bật cười lên, đồng đưa quạt ba tiêu nói: "Các ngươi tuy nói cũng có Địa Tiên tu vi, có thể Địa Tiên này tu đến thần tiên, lại từ thần tiên đến Thiên Tiên, có thể đường phải đi còn rất dài đâu! Không phải mấy trăm năm không thể, cho dù là hơn ngàn năm, cũng thuộc về bình thường. . ."

Đại Bạch nhìn hắn một cái, không khỏi than nhẹ lên, người cùng yêu cái đó khác nhau, thật như vậy lớn a?

Hán Chung Ly theo tu đạo đến bây giờ, bao nhiêu năm? Vẫn chưa tới ba trăm năm, nhưng người ta đã đứng hàng tiên ban. Mà bọn hắn đâu? Theo tu hành bắt đầu, mấy trăm năm mới Kết Đan hóa hình, đây là có minh sư chỉ điểm, có đạo môn chính tông tiên pháp tương truyền trên cơ sở. Những cái kia không này tạo hóa yêu đâu?

Nhị Thanh ngược lại là không quan trọng, người cùng yêu khác nhau mặc dù lớn, nhưng kỳ thật tu vi đến bọn hắn loại tầng thứ này, trên cơ bản giảng, chính là ngộ tính. Hiểu được, vậy liền đại đạo đường bằng phẳng, như ngộ không thấu, vậy cũng chỉ có thể tại nguyên chỗ đảo quanh, cho dù công lực càng ngày càng sâu, cảnh giới cũng xích không đi lên.

Bọn hắn hiện tại là Địa Tiên cảnh giới, muốn tiến vào cảnh giới kế tiếp, liền cần luyện hình hóa khí, Ngũ Khí Triều Nguyên, Tam Hoa Tụ Đỉnh, từ đó thoát chất siêu phàm, nhập thánh thăng tiên.

Cái này có thể làm thành là ba cái tiểu cảnh giới. Mà bọn hắn hiện tại ngay cả 'Luyện hình hóa khí' cũng còn chưa từng ngộ ra, càng đừng đề cập 'Ngũ Khí Triều Nguyên', 'Tam Hoa Tụ Đỉnh'.

Hán Chung Ly bản thân thiên phú dị bẩm, lại có Lý Thiết Quải điểm hóa giúp đỡ, bất luận tu hành, vẫn là đi kia thiện công, đều không phải việc khó. Có thể ở ngắn ngủi hơn hai trăm năm liền đứng hàng tiên ban, cũng thuộc về bình thường.

Phải biết, Đại Bạch trong truyền thuyết, Hứa đại quan nhân chỉ là một cái bình thường y tượng mà thôi. Có thể hắn vén vẹn làm hai mươi năm hòa thượng, niệm hai mươi năm kinh, cũng đồng dạng có thể thăng tiên!

Cũng không biết là hắn vô số thế đã tu luyện thiện công, hay là hắn dính Đại Bạch ánh sáng.

Mà thân là yêu, nếu theo tam giới lực đạo luân hồi chuyển thế mà nói, đó chính là rơi vào súc sinh đạo, kiếp trước nhất định là đã làm nhiều lần chuyện xấu, kiếp này mới có thể rơi vào súc sinh đạo, lấy thụ kiếp trước nỗi khổ.

Nói một cách khác, thân là yêu giả, kiếp trước nhất định là không cái gì thiện công.

Bất quá Nhị Thanh tình huống, tựa hồ có chút khác biệt. Hắn cảm thấy mình kiếp trước dù chưa đỡ qua lão nãi nãi lão gia gia băng qua đường, thế nhưng không làm cái gì trộm vặt móc túi sự tình.

Càng không nói đến đại gian đại ác sự tình.

Có thể hần kiếp này cũng thay đổi thành một con rắn, đây là tình huống như thế nào?

Mà quý dị nhất, hay là hần y nguyên bảo lưu lấy kiếp trước ký ức, cái này lại giải thích như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170 : Thượng cổ dị chủng

Giữa hồ đảo nhỏ được viên, sông núi trăm mạch hội tụ, linh khí bốc hơi như sương.

Được điền bốn phía, trúc xanh hàng rào vây quanh, ở giữa hồ nhà trúc nhỏ phương hướng, bố trí một cánh cửa trúc, cánh cửa hai bên các nằm tuần mã một thốt, một trắng một đen, không một tạp sắc, thần tuần phi phạm.

Thấy Nhị Thanh với Đại Bạch bồi ba vị khách nhân đến tận đây, hai ngựa nhao nhao đứng dậy, cúi đầu bái kiến.

Ba người kia, chỉ có lão sơn thần bọn chúng gặp qua. Mặt khác hai cái bọn chúng mặc dù chưa từng thấy qua, nhưng nhìn chủ nhân của bọn chúng, cùng kia lão sơn thần đều đối bọn hắn có chút cung kính, thân phận tất nhiên không thấp.

Dẫn ba vị tiên thần tiến vào được viên, Lý Thiết Quái hai con người liền phát sáng lên, cười nói: "Tuy nói được viên này không so được những cái kia đại tiên nhóm được viên, nhưng ở cái này Nhân Gian giới, nhưng cũng thuộc hiếm thấy. Về sau như thiếu thuốc gì, cũng không cần đi ra ngoài mò tìm, đến người cái này đạo chơi là được."

Nhị Thanh nghe vậy, cười ha ha nói: "Tùy thời hoan nghênh!"

Có thể để cho thần tiên nợ nhân tình, cũng không phải kiện chuyện dễ dàng.

Lão sơn thần nhìn xem được viên, vuốt vuốt râu dài cười nói: "Được viên này xử lý cũng không tệ!"

Nhị Thanh cười nói: "Này đều tiêu hồ ly kia công lao! Lúc trước ta gặp được tổ phụ nàng lúc, tổ phụ nàng ở chỗ, liền có một khối tổ truyền nhỏ được điển. Nghĩ đến, đây cũng là tổ truyền kỹ nghệ."

"A? Kia đó Ngũ Hành hoa đây?" Hán Chung Ly vòng đầu quét một vòng, hỏi.

Nhị Thanh cùng với Đại Bạch nghe vậy, nhìn nhau, không khỏi cười khở, cuối cùng Nhị Thanh nói: "Không đối gạt hai vị thượng tiên, kia đó Ngũ Hành hoa khô."

"Khô rồi?" Lý Thiết Quái cũng nổi lên nghi ngờ, "Điều này khả năng? Đây chính là trên trời đồ vật."

"Có lẽ là bởi vì không quen khí hậu, lại hoặc là, ở trên bầu trời đồ vật, cuối cùng là khô mà ở nhân gian ở lâu đi!" Nhị Thanh bất đắc dĩ nói: "Lúc trước kia Ngũ Hành hoa khô héo lúc, ta cùng nhà ta sư tỷ liền đi tìm hai vị thượng tiên, muốn hỏi một chút ra sao tình huống, kết quả hai vị lúc ấy rời núi đi xa đi."

Nhị Thanh nói, dẫn ba người hướng cây sen xanh kia đi đến.

Thanh liên chỗ ao nhỏ từ đá xanh vây là, mặt đá lấy kiếm chẻ thành, bóng loáng như gương. Ao tâm linh suối nhẹ tuôn, ao lên Linh Vụ lượn lờ, xuyên thấu qua Linh Vụ, có thể thấy được ao nước thanh tịnh sáng long lanh.

Đáy ao ngoại trừ Ngũ Hành thổ bên ngoài, còn có Tinh Thần sa, đại địa mẫu khí thạch chờ quý hiếm mỏ thổ.

Mới đến kia mảnh Thanh Trì, lão sơn thần liền vuốt vuốt râu dài, vây quanh Thanh Trì chuyển lên một vòng vòng, vừa chuyển còn biên giới tự lảm bảm, "Kỳ quá thay kỳ quá thay, thế gian vì sao lại có cái này dương âm nhị khí thanh liên?"

Thanh liên xanh biếc, có lá ba tấm, sen lên dị hương phun trào, âm dương nhị khí lưu chuyển, nhị khí quần quít nhau, nhưng lại không liên quan tới nhau,

bụng đến kỳ dị.

Nhị Thanh chỉ vào thanh liên nói ra: "Này dương âm nhị khí, chính là cái này thanh liên tự chủ theo kia Ngũ Hành tiêu tốn thôn phệ tới, âm dương nhị khí chuyển đến cái này thanh liên phía trên về sau, kia Ngũ Hành hoa đã là khô."

Hán Chung Ly cùng với Lý Thiết Quải nhìn nhau, sau đó vừa cẩn thận hướng kia thanh liên nhìn lại, trong mắt hiện lên đạo đạo tinh quang. Thật lâu, Lý Thiết Quải than dài một tiếng, nói: "Nghĩ đến, này sen nhất định là Thượng Cổ dị chủng."

Nhị Thanh với Đại Bạch đều hơi nghi hoặc một chút, "Nơi đây, nhưng có cái gì thuyết pháp?"

Hán Chung Ly đang đưa quạt ba tiêu, nói: "Cũng không cái gì đặc biệt thuyết pháp, bình thường Thượng Cổ dị chủng, đều chỉ mang theo thượng cổ giống loài huyết mạch hoặc đặc tính đồ vật. Liền lấy yêu tu tới nói, thời kỳ Thượng Cổ, rất nhiều yêu thú sở tu chi pháp, là cùng với bây giờ yêu loại sở tu chi pháp khác biệt. Thời kỳ Thượng Cổ, rất nhiều yêu loại đều không hóa hình, chỉ tu nhục thân. Nhục thân cường đại người, đao kiếm bất nhập, thủy hỏa khó xâm, lực lớn vô cùng. Dường như dời núi dời biển, đuổi mặt trời hái trăng, không đáng kể. Như yêu loại bên trong có thượng cổ huyết mạch người, cùng cảnh giới phía dưới, tu vi tuyệt đối phải vượt qua phổ thông yêu loại."

Lão sơn thần lắc đầu nói: "Bây giờ chỉ tu nhục thân yêu loại, đã không thấy nhiều."

Lý Thiết Quải gật đầu nói: "Đơn tu nhục thân, hoặc chỉ tu nguyên thần, đều không thể chọn, tính mệnh song tu, mới là chính đạo."

Thân là Đạo Tổ đệ tử, nói lời này, hoàn toàn không tặc xấu.

Tất cả mọi người là người tu đạo, nghe nói như thế, tự nhiên cũng sẽ không cảm thấy không ổn.

Đại Bạch hỏi: "Thượng tiên có biết này thanh liên là Thượng Cổ dị chủng thanh liên bên trong loại kia?"

Hán Chung Ly đem quạt ba tiêu nhẹ lay động, nói: "Nghĩ đến nên là hỗn độn loại, chỉ có Hỗn Độn Thanh Liên huyết mạch, mới có năng lực thôn phệ âm dương nhị khí, cũng uân dưỡng này nhị khí. Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị. Thiên địa sơ phân, hỗn độn bắt đầu, bắt đầu phân âm dương. . ."

Đại Bạch lại hỏi: "Không biết bây giờ cái này âm dương thanh liên, có gì diệu dụng?"

Lý Thiết Quải mỉm cười nói: "Nguyên bản ta nghĩ, cần phải kia Ngũ Hành hoa bên trong, âm dương nhị khí triệt để trưởng thành, có thể để hai người các ngươi đem nó luyện thành một kiện chí bảo. Ai nghĩ lại biến thành bây giờ bộ dáng như vậy. Bất quá, vậy cũng là hai người các ngươi tạo hóa, tương lai cái này dị chủng thanh liên thành thực, hoặc luyện thành chí bảo, hoặc đem cái này thanh liên ăn, đều tùy người hai người ý nguyện, lại uy lực muốn so kia Ngũ Hành hoa còn mạnh hơn. Nếu người hai người có thể đem cái này âm dương nhị khí luyện ở thể nội, đó cũng là tạo hóa."

Nhị Thanh cùng với Đại Bạch nghe vậy, nhìn nhau, đều nhẹ gật đầu.

Lão sơn thần vuốt râu mà cười, nói: "Không muốn các ngươi cái này nhỏ nhỏ được viên bên trong, thể mà còn có bức này bảo bối, trước đó ngược lại là xem nhẹ các ngươi hai vị."

Nhị Thanh mỉm cười khoát tay, "Đây là đấng ma Chân Quân quá yêu, tiện tay ban cho ta hai người. Như thật làm cho ta hai người đi tìm, cái này trên trời đồ vật, lại như thế nào có thể tới tay của hai người ta?"

Năm người lại tại được viên này bên trong nói chuyện phiếm một hồi, cuối cùng Nhị Thanh chọn lấy gốc Tử Uẩn Long Vương Tham giao cho Lý Thiết Quải, Lý Thiết Quải cũng không khách khí, tiếp nhận từ sâu, trực tiếp ném vào phía sau hồ lô.

Sau đó, ba vị tiên thần liền cùng Nhị Thanh với Đại Bạch cáo từ.

Trước khi đi, Hán Chung Ly cho hán truyền âm nói: "Cái này nam thiên bộ châu, không thể so với kia Bắc Cầu Lô Châu cùng với kia Tây Ngưu Hạ Châu chi địa, dường như người như vậy tụ tập chúng tinh quái ở đây, dễ dàng để cho người ta hiểu lầm. Lại trên trời Tuần Sát Sứ, tiếp qua mấy năm, liền sẽ đến tận đây mãnh Tuần sát."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, truyền âm trả lời: "Nghe đồn kia Tây Ngưu Hạ Châu, có Phật Tổ tọa trấn, ở kia mãnh địa vực, cũng có Yêu Vương chiếm núi làm vua a? Ai dám lớn mật như thế?"

Hán Chung Ly đang đưa quạt ba tiêu, trên mặt không động thân sắc, cùng với Lý Thiết Quải với lão sơn thần cùng một chỗ, cười mà đi, ngậm truyền âm, ha ha cười nói: "Phật độ người hữu duyên, hữu duyên vô duyên, người ta nói không tính!"

Nhị Thanh nghe vậy, ngăn người, sau đó bật cười.

Đại Bạch đứng ở một bên, nhìn xem ba vị tiên thần tan biến tại bầu trời đêm, mới hỏi: " Sư đệ vì sao bật cười?"

Nhị Thanh cho Đại Bạch truyền âm, đem vừa rồi Hán Chung Ly lời nói sự tình thuật lại một lần.

Đại Bạch nghe, cũng không khỏi ngẩn người, sau đó cười khò.

Bất quá, nàng rất nhanh lại thu liễm lại tiểu dung, với Nhị Thanh thần thức bắt đầu giao lưu, "Đã kia cái gì Tuần Sát Sứ sắp tới, xem ra, chúng ta vẫn là

sớm một chút đem những cái kia tình quái đuổi ra đi!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nói: "Lại cần phải chút thời gian đi! Dù sao còn có thời gian mấy năm. Nghĩ đến kia lão sơn thần cũng sẽ không nhân rồi không chuyện gì, lên trời đánh chúng ta tiểu báo cáo."

Thế là, theo cái này trời lên, Nhị Thanh giáo sư lên những này tình quái đến, trở nên chịu khó rất nhiều.

Mà những cái kia tình quái nghe nói chừng hai năm nữa, bọn chúng liền phải rời đi phương này, còn phương này an bình, cũng không khỏi nghiêm túc. Đường như bọn chúng bức này tình quái, có thể được đến điểm hóa cơ hội cũng không nhiều.

Nếu không hảo hảo nắm chắc cơ hội, kia cùng với ngu xuẩn có gì khác?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171 : Đuổi tình quái đi

Thời gian lưu chuyển, thời tiết thay đổi dần, theo cái lạnh mùa xuân chưa tan, đến chói chang ngày mùa hè, bên hồ cỏ nước cũng biến thành um tùm, trong hồ con cá với chim nước cũng biến thành mập rất nhiều.

Gió núi mon tron sơn lâm, cỏ cây xao xao tỏa mùi thơm. Chói chang ngày mùa hè, đón gió núi, nghe tiếng thông reo từng đợt, ở cây non bên trong ngủ gật, cũng vẫn có thể xem là một loại hưởng thụ.

Tựa như những ngày này, tiểu Thanh luôn yêu thích tại đáy hồ lặn chơi đùa, tiểu hồ ly luôn yêu thích trà nâng trà thơm, hít mát cáo, đón gió đêm nhìn trời chiều, suy nghĩ cáo sinh như thế

Duy có Kim Ti tiểu tước nhi không chịu ngồi yên, luôn yêu thích nơi này bay nơi đó bay, ở chúng tình quái bên trong tìm hiểu các loại tin tức ngầm, sau đó bay trở về chít chít tra tra với tiểu hồ ly châu đầu ghé tai.

Ngẫu nhiên, tiểu Thanh sẽ nghịch ngợm theo mặt hồ nhô ra đầu rắn, hướng ngồi tại trên sân thượng tiểu hồ ly với Tiểu Tước Nhi phun nước. Ngoại trừ lần thứ nhất, tiểu hồ ly không để ý phía dưới mắc lừa, bị nàng phun thành 'Cáo roi nồi canh' bên ngoài, về sau tiểu Thanh là không còn có đắc thủ qua.

Nói đến, tiểu Thanh mặc dù hình thể không lồ dữ tợn, để cho người ta thấy hình dạng dễ trong lòng sinh ra sợ hãi bên ngoài, luận tu vi pháp lực, tiểu hồ ly kỳ thật cũng không thua nàng bao nhiêu.

Ngoại trừ ngày bình thường dạy bảo chúng tình quái bên ngoài, Nhị Thanh với Đại Bạch, kỳ thật cũng thích tại chạng vạng tối thời điểm, đón gió hồ nhìn trời chiều, hoặc đánh đàn thời một chút tiêu, hun đúc một chút tình cảm sâu đậm, hoặc đem hai chân hóa thành đuôi rắn, vrom vào trong hồ quẫy chơi gọn sóng trong vát. Chẳng qua hiện nay hai người làm như vậy lúc, đã không phải đi vắng như vậy, chỉ là đơn thuần nghịch nước, mà là lấy đuôi làm kiếm, lẫn nhau so kiếm.

Màu xanh cùng với màu trắng đuôi rắn giao thoa ở giữa, tuy không kiếm khí tràn ngập, lại có kiếm ý bùng bùng phần chấn.

Hai người người tới ta đi, khi thì bèn nhìn nhau cười, phảng phất tâm hữu linh tê. Thấy tiểu Thanh thường xuyên sinh lòng phiền muộn, ngầm thề, nhất định phải sớm một chút Kết Đan hóa hình.

Bất quá, đối với những cái kia tình quái mà nói, sớm ngày Kết Đan hóa hình loại sự tình này, lại là quá mức xa vời chút. Mặc dù có Nhị Thanh dạy chúng nó dẫn khí chi thuật. Tuy nói về sau Nhị Thanh lại đem kia dẫn khí chi thuật thoáng cải tiến chút, nhưng cùng bọn hắn tu hành tiên pháp so sánh, cũng là khác rất xa.

Chậm rãi luyện, có lẽ hàng trăm hàng ngàn năm sau, pháp lực tích lũy tới trình độ nhất định, bọn chúng có thể Kết Đan hóa hình. Nhưng nếu nghĩ trong thời gian ngắn thực hiện này mộng tưởng, vậy đi ngủ một giấc, có thể sẽ nhanh hơn một chút.

Vậy mà mặc dù như thế, những này tình quái nhóm so ra hiện trạng cũng cũng rất hài lòng, bởi vì nếu không có Nhị Thanh dạy chúng nó dẫn khí tu hành, nếu không có Nhị Thanh bọn hắn dạy chúng nó văn hóa tri thức, có lẽ bọn chúng y nguyên vẫn là tình tình mê mê nguyên thủy tình quái, tuy có linh trí, lại cũng chỉ có thể trải qua dã man nguyên thủy sinh hoạt.

Bất đắc dĩ, bọn chúng so ra cuộc sống bây giờ, phi thường hài lòng.

Trong rừng rậm, khe nước bên trong, thường xuyên có thể thấy được các loại phi cầm tẩu thú kết bạn thành đàn, bọn chúng cũng không phải là chém giết lẫn nhau, mà là lẫn nhau giao lưu, lẫn nhau học tập, hành vi cử chỉ, có khác với phổ thông dã thú.

Như vậy kỳ cảnh, tại cái này Thanh Thành dãy núi bên trong, thường xuyên có thể thấy được.

Nhưng mà như vậy, hai năm thời gian, vội vàng mà qua.

Cái này trời, chính ở xuân hạ giao tiếp thời khắc, thời tiết thay đổi có chút oi bức, trong rừng rậm độ ẩm rõ ràng giảm xuống, có chút khô, liền như là những này tinh quái những ngày này cảm xúc.

Có lẽ là biết sẽ phải bái biệt bọn chúng sư quân, có chút không nỡ, có chút khó chịu.

Bọn chúng rất hi vọng có thể tiếp tục lưu lại, đi theo bọn chúng Nhị Thanh sư quân cùng với Bạch cô nương bọn hắn tu hành. Thế nhưng là, từ trên trời - hạ phàm tuần sát thượng tiên sắp tới, nếu chúng nó không rời đi, có lẽ liền sẽ liên lụy đến bọn hắn sư quân với Bạch cô nương bọn hắn. Đây cũng không phải bọn chúng mong muốn!

Trên một tảng đá lớn, Nhị Thanh ngồi xếp bằng, trên vai cuộn lại tiểu Thanh, Đại Bạch cùng với cáo đỏ một trái một phải ngồi ở bên cạnh hắn, chúng tinh quái nhóm vây quanh cự thạch, hoặc nằm hoặc ngồi, dáng vẻ lộ không nỡ.

Gió núi phật lên cuối sợi tóc của bọn họ cùng với tay áo, phảng phất giống một cái bàn tay vô hình dắt lấy bọn hắn.

Nhị Thanh khẽ thở dài: "Mọi người có thể ở đây gặp nhau, chính là hữu duyên. Chỉ là bây giờ, phần này duyên chỉ có thể có một kết thúc. Nếu có duyên, ngày khác nhất định có gặp nhau kỳ hạn. Mọi người đều là người tu hành, cũng biết duyên phận nói chuyện, nguyên nhân duyên tụ tập, duyên diệt duyên tán, cần gì phải làm nhi nữ tư thái? Đi thôi! Thiên hạ lớn như vậy, sơn lâm rộng, nơi nào không thể vì nhà? Đợi ngày nào đó, các người tu hành có thành tựu, nếu có thể y nguyên kiên trì con đường thiện, cũng coi như chúng ta hôm nay công lao chưa từng phí công."

Ngừng tạm, thần sắc của hắn trở nên nghiêm túc lên, nói: "Rời đi nơi đây về sau, các người không được lại đánh lấy danh hào của ta làm việc. Lại ngày khác ai nếu vì họa, tứ sát sinh linh, ta nhất định không buông tha nó!"

Chúng tinh quái nghe vậy, nhao nhao đồng ý.

Đang nói, Kim Ti tiểu tước nhi đập chạm cánh nhỏ, như là một vệt kim quang, lướt nhanh mà quay về.

"Sư quân, Tây Thục sơn lâm như vậy rộng lớn, lại không có quá lớn yêu ẩn núp, chúng ta ngày bình thường liền tản mát tại các nơi, nghĩ đến những cái kia Tuần Sát sứ nên sẽ không quản nhiều mới là."

Kim Ti tiểu tước nhi thu liễm cánh, đứng ở một con dã hươu sừng hươu bên trên, hướng Nhị Thanh nói, vừa nói biên giới dời đi móng vuốt, hiển nhiên trong lòng có chút khản trương.

Chúng tinh quái nghe vậy, hai con người không khỏi sáng lên.

Nếu là có thể tại bọn này trong núi tiềm ẩn xuống tới, ngày bình thường mặc dù không thể thường tụ tập, nhưng ngẫu nhiên tiểu tụ một chút, hiển nhiên cũng không sao. Lại, bọn chúng lúc đầu cũng là sinh ra ở cái này Tây Thục chi địa tinh quái.

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, lại nghe kia Kim Ti Tước nhi nói ra: "Ta nghe nói, cái này Tây Thục chi địa lúc đầu liền có mấy cái đại yêu, chỉ là về sau bị Kiểm Các lão tạp mao giết đi. Lúc trước có những cái kia đại yêu tại lúc, ở trên bầu trời Tuần Sát sứ đều chưa từng quản, chúng ta chỉ có bức này tu vi. . ."

Nó nói, mắt nhìn chung quanh chúng tinh quái.

Tuy nói cái này Kim Ti tiểu tước có coi thường chúng tinh quái hiểm nghị, nhưng đây một đám tinh quái, lúc này lại sẽ không đi phản bác, vừa đến, tu vi của bọn nó đúng là rất thấp kém, hoàn toàn không có cách nào cùng với những cái kia Kết Đan hóa hình đại yêu đánh đồng. Thứ hai, Kim Ti tiểu tước nói như vậy, cũng là thay bọn chúng tranh thủ lưu lại cơ hội, như cái này đều tức giận, đó chính là không biết điều.

Nhị Thanh cùng với Đại Bạch lại nhìn nhau một chút, không thể không nói, thuyết pháp này, vẫn rất có sức thuyết phục. Mà lại, suy nghĩ kỹ một chút, trên trời lo lắng, nên không phải tinh quái nhiều ít vấn đề, mặt là những cái kia tinh quái nhóm, có thể hay không ngưng tụ thành một cổ dây thừng? Có hay không tụ chúng làm hại?

Nhị Thanh tuy không tụ chúng là vua ý tưởng, nhưng mà tụ lại tinh quái ở đây, tại một ít người xem ra, liền có gây họa khả năng, trên trời một ít tiên thần hội suy nghĩ nhiều, tự cũng không phải không có lý.

Nhưng nếu đem những này tinh quái tán ở quần sơn trong, giảm bớt vắng lai, có lẽ vấn đề không lớn, dù sao những này tinh quái tu vi, xác thực phi thường thấp.

Suy nghĩ cẩn thận, lão sơn thần cùng với Lý Thiết Quái, cùng Hán Chung Ly ba vị này thần tiên sở dĩ sẽ nói, nên không phải trên trời phát hiện bọn hắn hành động, mà là ba vị tiên đáng vẻ hảo ý, mở miệng nhắc nhở một hai, đề phòng cẩn thận, miễn cho bị thần tiên trên trời bắt được cái đuôi, lên người ta 'Sổ đen'.

Nhị Thanh nhìn Đại Bạch một chút, cuối cùng nhìn về phía chúng tinh quái, nói: "Nếu như thế, kia mọi người liền tản đi đi! Hi vọng mọi người chú ý một điểm, ngày bình thường chó có giống bây giờ như vậy tự chúng giao lưu, lẫn nhau vốn là thiên địch loại hình, cũng ít cùng một chỗ làm bạn, miễn cho bị người khác nhìn ra không bình thường."

"Đa tạ sư quân! Đa tạ Bạch cô nương!"

Chúng tinh quái mừng rỡ như điên, nhao nhao xưng dạ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172 : Bế quan tu hành

Đuổi ra chúng tinh quái về sau, núi Thanh Thành liền khôi phục ngày xưa yên tĩnh. Chỉ gió núi chậm chậm, tiếng thông reo trận trận, ung minh hạc kêu không thấy, hồ khiêu vượn gầm cũng ít, nhất thời hơi có chút khó chịu.

"Sư đệ đang suy nghĩ gì?"

Giữa hồ nhà trúc nhỏ trên sân thượng, Nhị Thanh đứng yên xem sóng, suy nghĩ lướt nhẹ, Đại Bạch thấy thì hỏi.

Nhị Thanh lấy lại tinh thần, cười khẽ lắc đầu, nói: "Chỉ là có chút cảm khái, nhân loại nói mình sinh tồn không dễ, lại không biết, yêu ma quỷ quái, cũng đồng dạng sinh tồn không dễ. Thiên Đình quản lý tam giới, nói xem chúng sinh bình đẳng, có thể trên thực tế đâu! Ha ha. . . Không nói cũng được!"

Đại Bạch nghe vậy, không khỏi trầm mặc. Sau đó có chút lo lắng mà liếc nhìn Nhị Thanh.

Nàng cảm thấy Nhị Thanh loại ý nghĩ này, có chút nguy hiểm. Theo trong lời nói này, nàng liền có thể nghe được, Nhị Thanh trong lòng so ra Thiên Đình kính ý, kỳ thật cũng không có bao nhiêu.

Thấy Nhị Thanh không nói, nàng tự nhiên cũng sẽ không lại nhắc lên cái đề tài này. Đề tài này, quá mức nhạy cảm chút. Ai biết có thể hay không không cẩn thận là bị cái gì tiên thần nghe đi?

"Sư đệ, không bằng, chúng ta bế quan tu hành đi!" Đại Bạch đề nghị.

Nhị Thanh nghĩ nghĩ, cũng nhẹ gật đầu.

Thế là, Nhị Thanh với Đại Bạch một phen thương nghị, quyết định đem giữa hồ đảo nhỏ được viên giao cho tiểu hồ ly quản lý, hai bọn họ thì đi bế quan tu hành.

Đại Bạch bế quan, chính là lĩnh hội 'Nhìn xuyên tường' chi thuật.

Mà Nhị Thanh, bất quá là giúp tiểu Thanh luyện hóa yêu đan, giúp đỡ tăng trưởng tu vi thôi.

Nhị Thanh lúc trước theo Kiếm Các nơi đó cứu trở về hai con yêu, kim quy đại yêu đi, Huyết Lang đại yêu thì trở về Kiếm Các, kết quả lại chết tại Kiếm Các lão đạo cùng với con kia bạch lang vương liền thủ phía dưới.

Lúc trước sáu con đại yêu, yêu hồ yêu đan cho chính nó nữ nhi, nghĩ đến kia hồ yêu chỉ là muốn cho nhà mình nữ nhi có thể đào tẩu, tương lai mượn yêu đan kia chi lực, có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, chống cự Kiếm Các kiếm tu truy sát. Lại chưa nghĩ, hồ nữ tử hình lại mượn yêu đan kia tác dụng, cưỡng ép tăng lên tự thân tu vi, đem pháp lực dần dần khô Lâm Đạo Nhiên giết chết, lại đẩy ngã Kiếm Các mấy cây trụ cột.

Mà con kia Hắc Hồ yêu yêu đan, lúc ấy Nhị Thanh không có thuận thế đem nó lấy đi, cuối cùng lại là tiện nghi con kia cự Hồ Vương. Huyết Lang Vương yêu đan, cũng tiện nghi kia bạch lang vương.

Còn lại Kim Thiềm với hắc ưng hai viên yêu đan bị hắc lấy đi, còn tiện tay lấy căn hoàn chỉnh đuôi ưng lông dài.

So sánh chuỗi này Hắc Vũ phiền lên lông chim, căn này đuôi ưng lông dài, hiển nhiên mạnh lên vô số lần. Dù sao Hắc Vũ phiền bất quá là con kia cách hóa hình còn rất xa đại hắc ưng trên thân rút ra.

Mà căn này đuôi ưng lông dài, thì là hóa hình đại yêu trên thân đồ vật. Cùng với hắc theo chương Yêu Vương nơi đó đạt được hai cây giống chim lông vũ

tương tự, đều là Kết Đan hóa hình đại yêu trên thân đồ vật.

Nguyên bản Nhị Thanh nghĩ đến, đem kia hai cây lông đuôi cũng luyện vào Hắc Vũ phiến, về sau ngẫm lại, đại hắc ưng lông đuôi chất liệu hoàn toàn không cách nào cùng với kia hai cây lông đuôi so sánh, bắt đắc dĩ liền tự tác a.

Bây giờ kia hai cây lông đuôi, còn tại hắc trong túi càn khôn tồn tại.

Về phần kia hai viên yêu đan, một viên chính là con kia Kim Thiềm, thuộc tính là nước cùng với gió.

Ngũ Hành trong bát quái, gió chính là thuộc mộc, bắt đắc dĩ, kia Kim Thiềm yêu đan, cũng có thể coi là nước cùng với thuộc mộc. Đương nhiên, Kim Thiềm yêu đan bên trong, còn có độc cốc.

Nhưng này độc cốc so ra Nhị Thanh cùng với tiểu Thanh mà nói, lại không vấn đề quá lớn.

Một viên là kia hắc ưng đại yêu yêu đan, thuộc tính là kim, phong, lôi.

Nhị Thanh mượn mắt dọc giữa hai chân mày tác dụng, đem kia Kim Thiềm trên yêu đan hai loại thuộc tính yêu lực bóc ra, Thủy thuộc tính lưu cho tiểu Thanh, tiểu Thanh pháp lực thuộc tính chính là nước cùng với kim, Mộc thuộc tính cho nàng vô dụng.

Mà Nhị Thanh trong pháp lực, cũng không Mộc thuộc tính, bắt đắc dĩ, bộ phận này pháp lực, bị hắc dùng pháp lực bao vây lại, để lại cho Đại Bạch.

Hạ đi thu đến, là rừng nhao nhao. Tại cái này ngày mùa thu hoạch mùa, khắp nơi có thể thấy được vàng óng màu sắc.

Giữa rừng núi, rất nhiều tau thú đã bắt đầu là sắp đến mùa đông chuẩn bị trữ lương.

Thời gian cực nhanh, thu đi đông đến, thời tiết dần dần lạnh, tiểu Thanh kỳ bệnh lười mà tới.

Tuy nói bây giờ nàng, đã là đầu quái vật khổng lồ, nhưng so ra nhiệt độ không khí này, y nguyên vẫn là không cách nào chống cự. Cho dù là dường như Nhị Thanh loại này sớm đã hóa hình Kết Đan đại yêu, so ra thời tiết này, theo là không thích.

Thế là, Nhị Thanh đem kia phần theo Kim Thiềm trên yêu đan tháo rời ra Thủy thuộc tính yêu lực, phong ấn tại tiểu Thanh thể nội, để ở cái này Bạch Y động chỗ sâu, tiến vào ngủ đông.

Khi Nhị Thanh theo động quật đi lên, đi vào Đại Bạch vị trí phòng đá lúc, khoanh chân ngồi tại bờ đoàn bên trên Đại Bạch mở mắt ra, tinh mâu bên trong tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất, cuối cùng lại lay động ngẩng đầu lên.

Nhị Thanh thấy vậy, mỉm cười nói: "Lĩnh ngộ những này thuật pháp, cũng không phải là một ngày công lao, sự tỷ cũng không cần quá nhứt chí, chúng ta có nhiều thời gian."

Hắn nói, đem đoàn kia bị hắc phong ấn yêu lực giao cho nàng, nói: "Cái này yêu lực chính là theo viên kia Kim Thiềm trên yêu đan bóc xuống, chính là Mộc thuộc tính yêu lực, sự tỷ luyện hóa đi!"

Đại Bạch đối với cái này ngược lại không cái gì mâu thuẫn tâm lý, nếu để nàng là tăng lên tự thân tu vi, mà đi đồ sát cái khác yêu quái, nàng khẳng định làm không được. Có thể dường như loại này, nàng cũng không để ý.

Tại cái này yêu ma quỷ quái khắp nơi có thể thấy được, tiên thần cũng không tầm thường thần thoại thế giới, dường như bọn hắn như vậy ẩn trốn sơn lâm thanh tu, chưa từng không từ thủ đoạn tăng lên tự thân tu vi yêu quái, kỳ thật hẳn hữu.

Tại cái này nam thiêm bộ châu chi địa, yêu quái làm hại, bình thường cũng không phải là chỉ những cái kia yêu quái dường như Bắc Câu Lô Châu kia mãnh yêu ma, thích ăn người. Mà là những cái kia yêu quái, mượn nhân loại tình khí thần tới tu hành.

Lúc trước kia Bách Hoa cốc cốc chủ Bách Hoa Tu, chính là mượn nhân loại tới tu hành, thôn phệ tinh khí thần cùng với huyết nhục, tăng lên tu vi của mình. Mặc dù như vậy tu luyện ra được pháp lực cũng không tinh thuần, nhưng tu vi tăng lên, nhưng so với chậm rãi tu hành thực sự nhanh hơn nhiều.

Đại Bạch cũng không đi đón đoàn kia yêu lực, mà chỉ nói: "Vẫn là lưu cho Tiểu Tước Nhi đi! Tuy nói gió thuộc mộc, nhưng Phong thuộc tính yêu lực, nhưng cũng vừa vận thích hợp kia Tiểu Tước Nhi."

Nhị Thanh mỉm cười lắc đầu, "Tuy nói cái này yêu lực thích hợp Tiểu Tước Nhi, nhưng Tiểu Tước Nhi tu vi quá mức thấp chút, cái này đoàn yêu lực cho nó, nó cũng tiêu hóa không được. Sự tỷ vẫn là trước tiêu hóa một chút, cho nó lưu một chút cũng được. Mà lại, ta chỗ này còn có một viên ưng yêu yêu đan đâu!"

Đại Bạch nghe vậy, nghĩ nghĩ, không nói hai lời, há miệng một nuốt, liền đem nó nuốt vào trong bụng, sau đó bắt đầu nhắm mắt luyện hóa. Nhị Thanh thấy vậy, rời đi Bạch Y động.

Dưới Bạch Y động mãnh, Kính Hồ y nguyên bình tĩnh như cũ.

Ánh mặt trời chiếu trên đó, chớp lên điểm sáng chút chút.

Chim nước nhàn nhả mở ra cánh, ở trên mặt nước vui mừng.

Chỉ là, khi hần ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy chân trời mây mù lay động, tiên hà mệnh mông.

Mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, gặp kia mây mù phía trên, thần quang ngút trời, thụy thái đạo đạo.

"Nhanh như vậy liền đến rồi sao?"

Nhị Thanh tự lẩm bẩm một tiếng, sau đó tung người mà xuống, hướng phía giữa hồ nhà trúc nhỏ cười gió mà đi.

Kia hướng phương này bay lượn mà đến tiên hà, nghĩ đến chính là ở trên bầu trời Tuần Sát sứ. Lúc trước Hán Chung Ly rời đi lúc, từng nói trên trời Tuần Sát sứ qua mấy năm có thể sẽ đến đây mãnh tuần sát.

Không muốn lúc này mới qua hơn ba năm, những người kia liền tới.

Không bao lâu, trên trăm đạo thần quang ở cái này Tây Thục chi địa đang không mà lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173 : Tiên sứ giá lâm

Tiên hà khắp trời khoe sắc, thần quang đạo đạo ngút trời.

Cổ nhạc vang trời tiên âm dâng, tinh kỳ phản phạt thần uy giương.

Nhưng mà, người trần mắt thịt căn bản là không có cách nhìn thấy những này thần quang, chỉ người tu hành mới có thể thăm dò một hai. Chỉ là, bất luận thực lực đủ còn là chưa đủ, đều không dám tùy tiện hướng kia thần quang bên trong nhìn trộm.

Đều bởi vì những cái kia thần quang, chính là cái này Tây Thục chi địa sơn thần thủy thần, cùng các nơi Thành Hoàng thổ địa đeo trên người, hướng chi ở trong còn có Thiên Đình xuống tới tuần tra tiên sứ.

Kia núi Thanh Thành lão sơn thần, cũng ở kia chút thần tiên hàng ngũ ở trong.

Gió trời lay động, mây mù mệnh mông.

Cầm đầu thần tiên, thân mang chiến giáp, lưng đeo bảo kiếm, thần uy凛冽.

Ở sau lưng hần có đội giáp sĩ, giáp sĩ kim giáp lập lòe, thương kích lòe lòe, thần quang bên trong mang theo khí tức khắc nghiệt. Ngoại trừ những giáp sĩ này, còn có một đội cổ nhạc đội nghi trượng.

Chúng Thành Hoàng thổ địa, sơn thần thủy thần, nhao nhao tiến lên bái kiến vị này tuần tra tiên sứ.

"Chúng ta gặp qua Lưu tiên sứ! Cung nghênh Lưu tiên sứ đến phương này thị sát!"

Kia cầm đầu chiến tướng có chút ngẩng đầu, bộ dạng cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng thần."Miễn lễ đi! Ai đến nói với ta nói, trước đây phương này địa vực, yêu khí oán khí ngút trời, đây là nguyên nhân gì?"

Chúng tiểu thần ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, cuối cùng đều nhìn về Thanh Thành lão sơn thần.

Mọi người đều biết, rắn lục kia cùng với bạch xà tại núi Thanh Thành ẩn tu, mà trước đó Kiếm Các sự tình, rắn lục với bạch xà, đều là toàn bộ hành trình tham dự.

Tuy nói việc này đã qua đi ba bốn năm, có thể trên trời một ngày, nhân gian một năm, chuyện này, đối với một vài tiên thần trên trời kia mà nói, bất quá chỉ là phát sinh ở trước khắc mà thôi.

Chúng thần đều nhìn về phía Thanh Thành lão sơn thần, Thanh Thành lão sơn thần coi như nghĩ rứt đầu, cũng không có cách nào.

Hắn đứng dậy, ho nhẹ dưới, nói: "Hồi bẩm tiên sứ đại nhân, đại khái tại hơn ba năm trước, Kiếm Các phát sinh chút sự tình, để Kiếm Các Trần Yêu Thập bên trong mấy cái đại yêu vọt ra. . ."

Kia Lư tiên sứ quét chúng thần một chút, nói: "Đại sự như thế, các ngươi vì sao chưa từng báo cáo?"

Chúng thần rụt cổ lại, vâng vâng dạ dạ, cuối cùng cũng đều nhìn về phía Thanh Thành lão sơn thần.

Thanh Thành lão sơn thần: ". . ."

Lão sơn thần cảm thấy mình rất vô tội, Kiếm Các sự tình, cùng với hắn có liên can gì?

Có thể lúc này, hắn lại không thể không tiếp tục báo cáo.

"Hồi bẩm tiên sứ, tuy nói đây là đại sự, nhưng này một vài đại yêu, đã đều bị Kiếm Các tu sĩ giết chết, tuy nói Kiếm Các trải qua lần này đại chiến, tổn thất nặng nề." Thanh Thành lão sơn thần nói.

"Rắn lục kia với bạch xà đâu?" Lư tiên sứ liếc lão sơn thần một chút, lại nói: "Tại Thiên Đình lúc, ta liền từng nghe tới cái này hai đầu xà yêu danh tiếng. Lúc trước ta cũng từng cùng Thiên Vương tiến về Bắc Câu Lô Châu chung diệt kia mảnh yêu ma, chỉ là chưa từng cùng với kia hai đầu xà yêu chạm mặt. Lúc trước hắn có thể đưa ra những vấn đề kia, nghĩ đến, lần này hắn nên là sẽ không ngồi nhìn những cái kia yêu quái bị Kiếm Các diệt sát mà mặc kệ đi!"

Lão sơn thần trả lời: "Bẩm tiên sứ, kia hai rắn tuy nói cũng nhúng tay trong đó, nhưng cuối cùng cũng vèn vẹn bảo vệ một con rùa yêu, mà Kiếm Các có thể giữ lại truyền thừa, cũng là rắn lục kia công lao."

Dừng lại, lão sơn thần lại nói: "Tiên sứ, Xuyên Thục phủ thành Thành Hoàng đại nhân đã ở nha nội thiết hạ tiệc rượu, còn xin tiên sứ dời bước, lát nữa tiểu thần lại đem lúc ấy phát sinh sự tình, một năm một mười, không chút nào để lọt hướng tiên sứ bẩm báo! Tiên sứ ý như thế nào?"

Lư tiên sứ nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Thôi được! Liền đi trước Triệu Thành Hoàng kia ngồi một chút!"

Tiên hà mệnh mệnh, hướng phía Xuyên Thục phủ thành trải trận lối đi.

Nhất thời, cổ nhạc tái khởi, tinh kỳ phiêu đăng, kia Lư tiên sứ tại một đám giáp sĩ cùng với đội nghi trượng, cùng một đám tiểu thần bao vây phía dưới, như như là chúng tinh cùng nguyệt, hướng Xuyên Thục phủ thành phương hướng mà đi.

Giấy lát ở giữa, phủ thành đã trong tầm mắt, theo đội đội nghi trượng thu hồi cổ nhạc cùng với nghi trượng. Nhưng là Thành Hoàng bên trong lại ngênh ra một đội tiểu quý, những cái kia tiểu quý triển khai trận thế, trống sắt thổi sênh, cung nghênh chúng tiên đáng vẻ.

Tuần tra tiên sứ tại một đám sơn thần thủy thần thổ địa cúi lưng nâng dưới, tiến vào miếu Thành Hoàng.

Khi một đám lớn tiểu thần tại tiếp đãi vị kia từ trên trời xuống tới tuần tra tiên sứ lúc, Nhị Thanh cũng đang nhìn tiểu hồ ly pha trà. Cũng không biết tiểu hồ ly có phải hay không bị hắn cho làm hư, cũng không có việc gì luôn yêu thích bụng lấy một chén trà thơm, ngồi tại sân thượng bên cạnh, suy nghĩ cáo sinh giả bộ thâm trầm.

Cũng bởi vậy, nàng bây giờ, đã học được như thế nào chế trà, như thế nào nấu trà, pha trà.

Thậm chí ngay cả kỹ thuật trà đạo, đều học xong, lại trò giỏi hơn thầy.

Đương nhiên, Nhị Thanh bản thân so ra trà đạo cũng không nghiên cứu, hắn chỉ biết là như thế nào ngâm, bên trong chi tiết là không được biết rồi. Nhưng tiểu hồ ly lại là rất nguyện ý tốn thời gian đi nghiên cứu.

Cũng bởi vậy, nhắc tới pha trà pha trà công phu, tiểu hồ ly mới là ngay trong bọn họ cao nhất.

Lúc này, Nhị Thanh ngay tại nhìn xem tiểu hồ ly làm trà đạo.

Không có người theo nàng uống trà lúc nói chuyện, nàng sẽ cho mình hướng một chén lớn một chút, nhưng ở cho người khác pha trà lúc, tiểu hồ ly là thích dùng trà đạo, càng lộ vẻ nàng có tài năng.

Trà đạo này là bắt đầu từ khi nào nguyên, Nhị Thanh không được biết. Nhưng nghĩ đến, thời kỳ này hắn là không có. Kiếp trước nhìn mỹ nữ biểu diễn trà đạo lúc, liền cảm giác rất là cảnh đẹp ý vui, bây giờ nhìn cái này hồ ly pha trà, tuy có chút quái lạ, nhưng nhìn nàng động tác nước chảy mây trôi, nhưng cũng không mất mỹ cảm.

Đáng tiếc, tiểu hồ ly này còn chưa hóa hình, nếu là tương lai nàng hóa hình thành công, lại đến nhìn nàng pha trà, tất nhiên càng là một loại đẹp hường thụ.

"Đến, ném thử!" Tiểu hồ ly miệng nói tiếng người nói.

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, sau đó cười nói: "Chuyện khi nào?"

Tiểu hồ ly hi hi cười nói: "Thế nào? Có phải hay không bị ta giật nẩy mình, khanh khách, ngay tại ngươi xuất quan trước đó không lâu, ta cuối cùng đem

trong cổ xương ngang bỏ đi, hi hi. . . Ta lợi hại đi!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Xác thực rất lợi hại! So gia gia ngươi. . ."

Nhị Thanh nói, không khỏi dừng lại.

Tiểu hồ ly nghe vậy, động tác cũng không khỏi dừng lại.

Thấy Nhị Thanh chưa nói đi xuống, tiểu hồ ly liền nói: "Nhị Thanh ca không cần lo lắng, gia gia sự tình ta sớm đã buông được." Nàng vừa nói vừa cho Nhị Thanh rót chén trà, đẩy lên trước mặt hắn, "Lúc trước tuổi trẻ không hiểu chuyện, về sau thời gian lâu dài, ta cũng có thể muốn lấy được, độ kiếp hóa hình, hung hiểm trùng điệp, gia gia kỳ thật cũng không có lòng tin, bắt đắc dĩ mới có thể đem ta phó thác ở Nhị Thanh ca với Bạch tỷ tỷ."

Nhị Thanh nghe vậy cười cười, nói: "Ngươi có thể nghĩ rõ ràng, vậy liền tốt nhất rồi!"

Tiểu hồ ly khẽ thở dài: "Nhiều năm như vậy, gia gia cũng không tới tìm ta, ta đã sớm minh bạch, gia gia sớm đã cách ta mà đi. Cho nên, ta không sao, Nhị Thanh ca."

Nhị Thanh nâng chung trà lên, tư lưu một tiếng, uống vào, nói: "Tay nghề lại tiến triển!"

"Nhị Thanh ca thích liền tốt!"

Nhị Thanh cười cười, nói: "Ngươi có thể bỏ đi xương ngang, chén kia súp nhân sâm giúp không ít việc đi!"

"Hi hi, cái gì đều không thể gạt được Nhị Thanh ca."

Một người một cáo, ngồi hướng vào nhau đối ẩm, nghênh chăm chăm gió núi, xem non sông tươi đẹp, phẩm lưu hương trà vận, luận nhân sinh chuyện vui, lại không vui sướng ư.

Chẳng biết lúc nào, tiên hà khắp trời trải trận ở không, thần quang đạo đạo ngút trời ở đỉnh.

Một người một cáo ngẩng đầu lên, Nhị Thanh đứng dậy chấp tay xa bái, nói: "Tiên sứ giá lâm, có sai lầm tuyền nghênh, chỗ thất lễ, mong được tha thứ!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174 : Hồ ly ngâm trà

Nguyên lai, kia tuần tra tiên sứ trong miếu Thành Hoàng ở một trận, hiểu rõ phiên Kiếm Các cùng với chúng yêu cái đó chiến nguyên nhân bên trong về sau, cảm thấy không thú vị, liền ở kia Thanh Thành lão sơn thần đồng hành, mang theo thiên binh thiên tướng, chạy đến hán nơi này tìm đến Nhị Thanh với Đại Bạch đi.

Kia Lưu tiên sứ thấy Nhị Thanh xa xa chấp tay, liền dẫn đám người dè xuống đám mây, những thiên binh kia ở bên hồ rơi xuống, hắn thì cùng với lão sơn thần hướng phía bên hồ nhà trúc nhỏ, bước trên mây mà tới.

Nhị Thanh đứng ở sân thượng bên cạnh, tiểu hồ ly ngồi xổm ở bên người hắn, mắt cáo trừng trừng, nhìn xem cái này tiên sứ cùng với lão sơn thần cùng nhau đến đây, có chút khẩn trương.

Kia tiên sứ đi vào Nhị Thanh trước mặt, đứng ở mây mù phía trên, nhìn xuống Nhị Thanh.

Một bên lão sơn thần hợp thời giới thiệu nói: "Đây là Tảng Trường thiên vương dưới trướng bát đại chiến tướng đứng đầu Lưu tiên tướng, bây giờ thể thiên vương tuần thú phương này."

Nhị Thanh nghe vậy, mặt mỉm cười, lần nữa chấp tay chào, sau đó ngẩng đầu nhìn chăm chú.

Gió mang theo hán lộn tóc cùng với góc áo, nhưng lại thổi không tan kia tiên sứ cùng với sơn thần dưới chân mây mù.

Thật lâu, kia tiên sứ mới nói: "Rất có đảm lượng, ngươi không sợ ta?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Bình sinh không làm việc trái với lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ kêu cửa! Ngay cả quỷ quái đều không muốn thương tới kẻ lòng mang thiện ý, càng không nói đến thần tiên trên trời!"

Kia tiên sứ nghe vậy, không khỏi bật cười, sau đó thu liễm lại dưới chân mây mù, đi vào trên sân thượng, vừa nói: "Vốn định tới xem một chút, dám ngay ở đằng ma Chân Quân trước mặt, đưa ra loại kia vấn đề yêu, ra sao dạng ngây thơ! Bây giờ xem ra, cũng không phải giả ngây thơ, mà là thật là lớn mật."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Không dám! Lúc trước sở dĩ sẽ như vậy hỏi thăm Chân Quân, chỉ vì trong lòng có nghi ngờ khó giải. Chúng ta người tu hành, như trong lòng mê hoặc không chiếm được đáp án, ở tu hành vô ích. Cũng may đằng ma Chân Quân khoan dung độ lượng, không ngại ta kia lỗ mãng lời nói."

Lưu tiên sứ cười cười, lắc đầu tứ phương, nói: "Làm sao không thấy bạch xà?"

Nhị Thanh chấp tay nói: "Nhà ta sư tỷ đang lúc bế quan, còn xin tiên sứ thứ lỗi!"

Lưu tiên sứ nhẹ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Sau đó, Nhị Thanh mời tiên làm cùng với lão sơn thần nhập tọa, cũng mệnh tiểu hồ ly ngâm trà.

Kia tiên sứ mắt nhìn tiểu hồ ly, lông mi có chút nhẹ chau lại.

Nhị Thanh thấy vậy, mỉm cười nói: "Tiên sứ thế nhưng là cảm thấy, ta để một con cáo nhỏ đến cho tiên sứ pha trà, có chút thất lễ? Không sợ nói cho tiên sứ, nếu bàn về cái này pha trà ngâm trà tay nghề, nhà ta cái này con tiểu hồ ly bản sự, so với chúng ta đều mạnh, tiên sứ thử qua liền biết."

Nhị Thanh mắt nhìn tiểu hồ ly, cho nàng đưa cái ánh mắt, lúc đầu có chút khần trương tiểu hồ ly lập tức an tâm không ít. Đồng thời cũng kích thích ý nghĩ không phục, bắt đầu thể hiện ra bản lĩnh của nàng tới.

Nhìn tiểu gia hỏa lấy nước nấu nước, ngâm trà pha trà, nguyên một đường rườm rà trình tự làm việc xuống tới, đẩy lên trước mặt hắn, lại là một chén nhỏ trà xanh.

Bực này uống pháp, vị này Lưu tiên sứ có thể chưa bao giờ thấy qua.

Nhìn thấy một chén trà nhỏ đẩy lên trước mặt hắn, Nhị Thanh liền nói: "Tiên sứ mời!"

Nhị Thanh nói, nâng chén trà lên, chỉ trượt một tiếng, trực tiếp uống xong.

Kia tiên sứ cũng học theo, cuối cùng khẽ gật đầu, nói: "Trà là trà ngon, nước cũng là nước tốt, chính là không biết, như thế ngâm pháp, có gì giảng cứu?"

Trà là Nhị Thanh trồng ở dược viên bên trong vài cọng trà già, nước là dược viên trong ao sen linh tuyến, tuy nói không thể so với trên trời đồ vật, nhưng tại này nhân gian, cũng coi là hiếm thấy đồ vật.

Bất đắc dĩ, kia Lưu tiên sứ mới có thể nói như vậy. Nếu không, gặp qua trên trời đồ vật tiên thần, như thế nào lại đối người ở giữa đồ vật chút tán? Không cho soa bình thế là tốt rồi.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Loại này ngâm pháp, ta gọi làm nghệ thuật uống trà, không chỉ có ngâm trà người cần nhất định phương diện này công phu, thưởng thức trà người, cũng cần tốn hao chút công phu, nóng vội người, tất nhiên là phẩm không ra trong đó hương vị. Tại cái này yên tĩnh buổi chiều, phẩm một chén trà thơm, tự tiêu khiển một phen, cũng vẫn có thể xem là một kiện chuyện vui, không biết tiên sứ nghĩ có đúng không?"

Kia Lưu tiên sứ vốn là chiến tướng, tính tình vốn cũng không phải là loại kia ôn hòa loại hình, kỳ thật đã sớm hơi không kiên nhẫn. Có thể nghe Nhị Thanh kiểu nói này, hắn liền lại nhịn xuống, còn học đòi văn vẻ gật gật đầu, hướng Nhị Thanh thỉnh giáo lên trà đạo này cách chơi.

Đồng thời còn hướng bên hồ ngoắc, để bọn hắn đem hắn từ trên trời mang tới tiên trà lấy ra, để tiểu hồ ly cho hắn ngâm một lần. Tuy nói nơi này không có tiên tuyến, nhưng có linh tuyến, cũng chỉ là kém một chút.

Tiểu hồ ly có chút khần trương tiếp nhận kia một nắm tiên trà, nhìn về phía Nhị Thanh.

Nhị Thanh mỉm cười gật đầu, tiểu hồ ly thấy vậy, hít một hơi thật sâu, sau đó bưng lấy lá trà, có chút ngửi ngửi, lời kéo cẩn thận từng li từng tí xuất ra một mảnh lá trà, ném tới trong bầu, bắt đầu nấu nước.

Lưu tiên sứ không hiểu nhìn xem tiểu hồ ly phương pháp, hỏi: "Đây là làm chi?"

Nhị Thanh mặt mỉm cười, giải thích nói: "Nàng đây là tại hiểu rõ lá trà này trà tính, khác biệt lá trà, tính chất khác biệt, thích hợp nhiệt độ nước, cùng hỏa hầu đều không giống nhau. Ở phương diện này, tiểu hồ ly Hồng Lăng vẫn rất có nghiên cứu. Nàng thế nhưng là chúng ta nơi này nhất hiểu trà người."

Lão sơn thần cười nói: "Nàng vẫn là con hồ ly!"

Tiểu hồ ly nghe vậy, không khỏi hướng lão sơn thần liếc mắt, chọc cho lão sơn thần ha ha cười không ngừng.

Lưu tiên sứ mắt nhìn lão sơn thần, nói: "Sơn thần tựa hồ với tiểu hồ ly này rất quen?"

Lão sơn thần nghe vậy, không khỏi sửng sốt một chút, cuối cùng nói: "Để tiên sứ chê cười, tiểu hồ ly này hiểu trà, lão hủ nơi đó cũng có vài cọng trà già, ngày bình thường cũng sẽ để nàng hỗ trợ chế trà ngâm trà."

"Nói như thế, ta có hay không có thể coi là, người trước đây kia phiên giải thích, là đang vì cái này thanh bạch hai rấn giải vây?" Lưu tiên sứ cười như không cười nhìn xem lão sơn thần.

Nhị Thanh thì hơi nghi hoặc một chút tại trên mặt bọn họ lướt qua, không rõ ràng cho lắm.

Lão sơn thần mỉm cười nói: "Còn xin tiên sứ minh giám, lão hủ trước đây lời nói, câu câu là thật. Lại lão hủ mặc dù cùng với tiểu hồ ly này vắng lai không ít, nhưng cùng với Sâm Bạch hai vị đạo hữu, lại là vắng lai không nhiều."

Nhị Thanh hướng Lưu tiên sứ chấp tay nói: "Không biết tiên sứ cùng với lão sơn thần lời nói chuyện gì?"

Lão sơn thần nói: "Chính là người tham dự Kiếm Các diệt yêu sự tình!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngẩn người, sau đó nhìn về phía Lưu tiên sứ, nói: "Không biết tiên sứ phải chăng cảm thấy ta so ra Kiếm Các hành động, có chút không ổn?"

Lưu tiên sứ nhìn xem tiểu hồ ly động tác, cũng không trả lời: "Các người cũng biết, Thiên Vương có trấn thủ phương này địa vực trách nhiệm. Trước đây phương này địa vực oán khí ngút trời, kinh động Thiên Vương, Thiên Vương lấy ta thừa dịp tuần sát cơ hội, đến phương này thị sát một phen, ta tự nhiên cần cẩn thận hiểu kỹ càng. Bây giờ phương này đã về bình tĩnh, ta đương nhiên sẽ không sinh thêm sự cố. Bất quá, còn xin Sâm đạo hữu chú ý tái sinh sự tình, nếu không. . ."

Hắn cười cười, không hề tiếp tục nói, nhưng mùi cảnh cáo, rõ ràng.

Nhị Thanh gật đầu nên là, sau đó Lưu tiên sứ liền ngược lại hướng quan sát tốt tiên trà, chuẩn bị bắt đầu ngâm trà tiểu hồ ly thỉnh giáo lên cái này ngâm trà tay nghề.

Lão sơn thần rất hồ nghi, gia hỏa này rõ ràng là Thiên Vương dưới trướng chiến tướng, là cái đại lão thô tới. Chẳng lẽ cái này đại lão thô còn thích cái này cần kiên nhẫn cùng với tỉ mỉ phong nhã tay nghề hay sao?

Nhị Thanh nhìn xem lão sơn thần kia ánh mắt nghi hoặc, trong lòng cười thầm: "Cho nên nói, lão nhân gia người cả một đời chỉ là cái sơn thần a! Ngay cả cái này đơn giản thúc ngựa tay nghề cũng đều không hiểu."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175 : Mấy sợi tiên khí

Xách ấm pha trà, nước trà xanh đậm trong suốt, óng ánh sáng long lanh, sương mù bồng bồng, như rồng dường như hổ, giương nanh múa vuốt. Kia tiên khí mờ mờ bên trong, hào quang đạo đạo, diễm lành rực rỡ.

Lưu tiên sứ nhắm mắt nhẹ khẽ hít một cái, kia như rồng dường như hổ tiên vụ, liền bay vào hắn trong mũi. Hắn hít mạnh một hơi, nói: "Thơm! Thật là thơm! Hai vị, mời!"

Hắn nâng chung trà lên, chỉ trượt một tiếng, uống một hơi cạn sạch, sau đó chậm rãi a khẩu khí, đóng lại mắt đến, té phẩm. Thật lâu, hắn mới mở mắt ra, mỉm cười nói: "Quả nhiên là hai loại mùi vị khác biệt, ngọt bên trong mang theo thơm thuần, tuy nói linh tuyến không bằng tiên tuyến, nhưng cái này ngâm pháp, xác thực đặc biệt. Đồng dạng trà, ngâm ra hương vị, lại là khác biệt không ít. Tiểu hồ ly, nhìn thưởng!"

Lưu tiên sứ nói, liền tại mình trong túi càn khôn lật lên, thật lâu mới móc ra một cái khay, khay ngân bạch, phía trên cất đặt lấy một cái bình ngọc cùng với một bộ chén ngọc.

Bất quá xem xét liền có thể nhìn ra được, đây là giả bộ rượu đồ vật.

Lưu tiên sứ ho nhẹ dưới, nói: "Đây là ta bình thường uống rượu đồ vật, liền tặng cho người đi! Hi vọng người có thể nhận thêm khách lễ. Đợi ta trở lại Thiên Đình, sẽ làm cho người đưa một bộ tốt nhất đồ uống trà cho người."

Dừng lại, hần lại nói: "Bất quá, người đến đem cái này ngâm trà tay nghề dạy ta mới được!"

Tiểu hồ ly nhìn Nhị Thanh một chút, thấy Nhị Thanh nhỏ bé không thể nhận ra gậy đầu, liền thu xuống tới, gậy đầu nói: "Đa tạ tiên sư đại nhân! Hồng Lăng nhất định biết gì nói này!"

Dừng lại, nàng lại có chút cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Kỳ thật, cái này tiên trà tuy tốt, nhưng loại này chế trà chi pháp, lại không phải chuyên môn dùng cho trà đạo này, nghệ thuật uống trà có công phu trà chế pháp. . ."

"Ồ? Kìa chút nữa, người cũng cùng nhau dạy ta đi!"

Cái này Lưu tiên sư ngược lại là có chút không ngại học hỏi kẻ dưới cảm giác, nhưng là lão sơn thần nhìn, lại là ít nhiều có chút cảm thấy quái dị. Hào hào tiên tướng, thế mà lại hướng một con cáo nhỏ lĩnh giáo trà đạo!

Bất quá Nhị Thanh cũng không cảm thấy có cái gì kỳ quái đâu.

Hần nâng chung trà lên, nhẹ khẽ hít một cái khí, kia tiên trà dâng lên sương mù bị hút vào trong mũi, cái kia đạo sương mù mới nhập thể nội, liền hóa thành một đạo dòng nước ấm, kia dòng nước ấm nhìn như nhỏ bé, nhưng tiến vào thể nội về sau, lại là hoàn toàn không nhận khống chế, văng trán của hần, có chút nhẹ chau lại lên.

Lưu tiên sư thấy vậy, mỉm cười nói: "Cái này tiên trà tuy là linh tuyến pha, nhưng trong đó bao hàm tiên khí lại không phải dễ dàng như vậy luyện hóa. Người cái đó tu vi có thể được, tiểu Hồng Lăng liền không thể nếm."

Tiểu hồ ly nhìn xem trà tiên khí mờ mờ, tiên vụ lượn lờ tiên trà, chỉ có thể biểu thị tiếc nuối.

Nhị Thanh nhẹ gậy đầu, cuối cùng ưỡn nghiêm mặt, hỏi: "Không biết, tiên sư có thể đưa ta vài miếng tiên trà? Ta muốn cho nhà ta sư tỷ cũng nhắm nháp một chút cái này trên trời đồ vật!"

Lưu tiên sư cười như không cười mắt nhìn Nhị Thanh, cuối cùng nói: "Người so ra nhà người sư tỷ, ngược lại là rất có tâm! Cũng được, chỉ là vài miếng lá trà mà thôi. Tuy nói là tiên trà, nhưng ở trên trời, cái này cũng không phải cái gì trân quý đồ vật. Còn lại những này tiên trà, liền tặng cho người đi!"

"Đa tạ tiên sư!"

Đám người phẩm sẽ trà, Lưu tiên sư thấy Nhị Thanh thể nội tiên khí bùng bùng, liền cười nói: "Người lại đi luyện hóa những cái kia tiên khí, ta hướng tiểu Hồng Lăng lĩnh giáo một phen. . ."

Nhị Thanh gậy đầu, không có khách khí với hần, cũng không có thời gian khách khí.

Tiên trà mặc dù chỉ ngâm vài miếng, tiên khí cũng chỉ có mấy sợi, nhưng so ra Nhị Thanh mà nói, nhưng cũng không dám khinh thường, thứ này đối với hần hôm nay mà nói, mặc dù là đồ tốt, nhưng nếu không cẩn thận, thế nhưng lại biến thành độc vật. Đúng là, hần trực tiếp ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa thể nội tiên khí.

Chuyện này với hần mà nói, kỳ thật cũng coi là một cái cơ duyên.

Một bên lão sơn thần thì là bình chân như vại nhìn xem, Lưu tiên sư nhìn hần một cái, khẽ lắc đầu, cuối cùng thấp giọng nói: "Cái này tiên trà cho người, thật sự là lãng phí!"

Lão sơn thần nghe vậy, ngẩn người, trong đầu lại mắng câu: Đại lão thô!

Sau đó mỉm cười nói: "Lão hủ chính là sơn thần, tu vi vốn là có hạn, lại không giống bọn hần như vậy có nhục thân tồn tại, có thể tính mệnh song tu. Tiên khí ở lão hủ mà nói, luyện hay không hóa đều không cái gọi là, tiêu tán liền tiêu tán. Lại hưởng qua lần này tư vị, cũng coi là một loại hưởng thụ, làm sao có thể nói là lãng phí?"

Lưu tiên sư: ". . ."

Nghe lão sơn thần nói như vậy, Lưu tiên sư thần sắc cũng không khỏi hiện lên một tia âm đạm.

Tuy nói lão sơn thần lời nói này có chút khó nghe, nhưng lại điểm tới chỗ mấu chốt. Hần cùng với lão sơn thần kỳ thật không cái gì khác biệt, hần có thể lên trời làm tiên tướng, chỉ là bởi vì theo cái tướng quân tốt.

Là ngay cả bọn hần tướng quân, đều không phải nhục thân thành tiên người, tu vi tăng trưởng đều phi thường có hạn.

Tuy nói ở trên trời, tiến hành tu hành, muốn so ở nhân gian nhanh rất nhiều.

Có thể đối mất đi nhục thân tiên thần mà nói, lại cố gắng thế nào tu hành, tu vi tăng lên cũng phi thường có hạn, còn không bằng tìm chút lợi hại Tiên Khí tiên bảo tới thực sự.

Lúc đầu có chút xem thường được chăng hay chớ lão sơn thần Lưu tiên sư, nghe nói như thế về sau, trực tiếp liền quay đầu không để ý đến hần nữa, tiếp tục cùng tiểu Hồng Lăng thỉnh giáo công phu kia trà đạo.

Chút nữa đập Phái Thiên Vương mộng ngựa, Thiên Vương một cao hứng, ban thưởng chút Tiên Khí xuống tới, đây càng thực tế.

Khi Nhị Thanh theo trong tu luyện tỉnh lại, kia Lưu tiên sứ với lão sơn thần đã rời đi.

Tiểu Hồng Lăng nhìn thấy Nhị Thanh tỉnh lại, liền vui vẻ kêu lên: "Nhị Thanh ca, ngươi đã tỉnh!"

Nhị Thanh nhẹ gạt đầu, nói: "Ta ngồi xuống thời gian dài bao lâu? Tiên sứ cùng với sơn thần đi rồi?"

Tiểu hồ ly nhẹ gạt đầu, nói: "Nhị Thanh ca đã ngồi rất lâu, hiện tại là giữa trưa ngày thứ hai, ngươi nhìn lên bầu trời mặt trời?"

Nhị Thanh ngẩng đầu nhìn trời, nhẹ gạt đầu, nói: "Chưa nghĩ chỉ là mấy sợi tiên khí, liền cần luyện hóa lâu như thế!" Dừng lại, hắn lại nói: "Bất quá, tu vi tăng trưởng cũng là không ít!"

Nhị Thanh không nghĩ tới, cái này Lưu tiên sứ tới đây, lại là cho hắn tổng cơ duyên tới.

"Chỉ là một chén nho nhỏ tiên trà, chỉ ít cho ta gia tăng một hai năm tu vi."

Nghe Nhị Thanh nói như vậy, tiểu hồ ly liền nói: "Con tăng trưởng một hai năm tu vi à? Kia ta cũng hoàn toàn có thể tiếp nhận mà! Ta còn tưởng rằng có thể tăng trưởng mấy chục trên trăm năm tu vi đâu!"

Nhị Thanh nghe vậy, từ bật cười, đưa tay vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng, "Không nên nghĩ quá nhiều! Ngươi làm kia tiên trà là tiên đan a! Mà lại trước đó chỗ ngâm, cũng vền vền vài miếng lá trà, có thể tăng trưởng một hai năm tu vi, coi là không tệ! Cái này tiên trà không thể uống nhiều, nguyên nhân không tại cái này tu vi tăng trưởng nhiều ít, mà là kia tiên khí khó mà luyện hóa, ngươi như uống hết, nguy hiểm tạm thời không nói, lãng phí là khẳng định."

Tiểu hồ ly nghe vậy, khó hiểu nói: "Nhưng vì sao nhân gian sẽ có, có người ăn tiên đan, hoặc là ăn cái gì thiên tài địa bảo sau thăng tiên loại hình truyền thuyết? Phạm nhân hiểu được luyện hóa những vật kia à?"

"Nghe đồn chỉ là nghe đồn, ai có thể nói trúng, có lẽ, người ta vốn là có tiên duyên đâu?"

"Kia Nhị Thanh ca có ý tứ là, chúng ta đều không tiên duyên?"

Nhị Thanh ngăn người, bật cười lên, nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều! Đúng, Lưu tiên sứ bọn hắn trước khi rời đi, có cái gì giao cho không có?"

Tiểu hồ ly hi hi cười nói: "Có đâu! Lưu tiên sứ bảo ngươi, chớ có lại gây chuyện thị phi!"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176 : Đại Bạch lại múa

Gió mát thổi thổi, sóng nước xao xao, chói chút chút quang sáng.

Mặc dù trời đông giá rét mới đến, nhưng lúc này lại dương quang phổ chiếu, đúng là cũng không cảm thấy hàn ý tập kích người.

Trong hồ chim nước nhàn nhã tìm xui xẻo con cá, thấy tiểu hồ ly mồm cào nhẹ vênh lên.

Gần hồ nước trông về phía xa, Nhị Thanh suy nghĩ tung bay, suy nghĩ thật lâu, cuối cùng đưa tay vuốt vuốt bên cạnh tiểu hồ ly cái đầu nhỏ, cười nói: "Lần này thật đúng là may mắn mà có ngươi tiểu gia hỏa này!"

Tiểu hồ ly nhận khen ngợi, thần sắc hơi có chút đắc ý, hí mắt cáo, một mặt hưởng thụ.

Nhị Thanh cười nói: "Bình thường, ngươi Bạch tỷ tỷ nói ngươi nghiên cứu đạo này, là đang lãng phí thời gian. Bây giờ xem ra, thật đúng là nhờ có ngươi nguyện ý lãng phí những thời giờ kia!"

Tiểu hồ ly hi hi cười nói: "Nhị Thanh ca cũng đã nói, ở tại chúng ta dài dằng dặc yêu sinh bên trong, có thể tìm tới một hai kiện mình thích làm sự tình,

cũng không phải là một chuyện dễ dàng sự tình. Ta cảm thấy Nhị Thanh ca lời này rất có đạo lý a! Đúng là, cái này cũng không tính được lãng phí thời gian á!"

Nhị Thanh rõ ràng, mình là yêu, kia Lưu tiên sử là tiên, hẳn có thể buông xuống tiên thần tư thái, cùng với hẳn xà yêu kia ngồi hướng vào nhau đối ẩm, tất nhiên không chỉ là tiểu hồ ly trà đạo công lao, khẳng định còn có phía sau mình vị sư phụ kia nguyên nhân. Mặc dù nàng lão nhân gia không muốn gặp hẳn, có thể ảnh hưởng của nàng lực, lại ở khắp mọi nơi.

Trừ cái đó ra, hẳn cùng với Lý Huyền với Hán Chung Ly hạng thần tiên là bạn, tất nhiên cũng có chút quan hệ. Thậm chí khả năng đăng ma Chân Quân lúc trước cho hẳn mặt mũi, đều có lực ảnh hưởng nhất định.

Bất quá, nếu không có tiểu hồ ly trà đạo, nghĩ đến Lưu tiên sử cũng ngồi không được lâu như vậy, cũng không thể lại đưa cho hẳn những cái kia tiên trà. Cho nên, lần này, tiểu hồ ly công lao không nhỏ.

Nhị Thanh cười nói: "Đi, ta lại dẫn ngươi đi học cái bản sự!"

"Nhị Thanh ca muốn dạy ta tiên pháp a?" Tiểu hồ ly hưng phấn vùng móng vuốt nhỏ.

Nhị Thanh bật cười lắc đầu, nói: "Cũng không phải! Đi theo ta đi! Chút nữa ngươi liền biết được. Ngươi nếu muốn học pháp thuật, kia Thanh Khâu Hồ tộc phương pháp tu hành bên trong, còn nhiều, rất nhiều."

Nhị Thanh đưa tay ôm lấy tiểu hồ ly, đặt mình đầu vai, sau đó cười mà lên, cười gió mà đi.

Không bao lâu, Nhị Thanh liền dẫn tiểu hồ ly đi vào Thục trung phủ thành, tìm được một chỗ chế gốm phưong, tiểu hồ ly không hiểu, Nhị Thanh liền truyền âm nói: "Nhìn kỹ, về sau ngươi cũng có thể mình chế đồ uống trà, trà đạo cái đó mấu chốt, mặc dù cùng với nguồn nước, lá trà, hỏa hâu, pha chi pháp chờ có quan hệ, nhưng nếu có thể phối hợp một bộ tốt nhất đồ uống trà, cũng có thể vì đó làm rạng rỡ không ít."

Sau đó, Nhị Thanh thành công đem tiểu hồ ly hướng trên con đường này đẩy đi.

Khi Nhị Thanh cùng với tiểu hồ ly trở lại trên núi về sau, tiểu hồ ly liền tìm cái địa phương, dùng thuật pháp đào sơn động, chế tác các loại khí cụ, bắt đầu hưng phấn học người ta chế gốm.

Liên tiếp mấy ngày, tiểu hồ ly đều trầm mê tại cái này chơi bừa niềm vui thú ở trong.

Khi Đại Bạch theo trong tu hành tỉnh lại, đem đoàn kia bị nàng luyện hóa hết hơn phân nửa, chỉ còn gần một nửa yêu lực giao cho đi bên ngoài đã xong trở về Tiểu Tước Nhị, lại gặp tiểu hồ ly say mê chơi bừa, không khỏi hỏi Nhị Thanh là chuyện gì xảy ra. Thế là Nhị Thanh đem Lưu tiên sử cùng với lão sơn thần cùng nhau đến đây bãi phóng sự tình, cùng hẳn mang theo tiểu hồ ly đi xem người ta chế gốm, tiểu hồ ly say mê đạo này sự tình từng cái nói ra.

Đại Bạch không hiểu nhìn xem Nhị Thanh, hỏi: "Ngươi như thế cách làm, chẳng phải là để tiểu Hồng Lăng ngộ nhập lạc lối? Đây là vì sao?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Từ khi tiểu Hồng Lăng đạt được kia Thanh Khâu Hồ tộc phương pháp tu hành, tu vi tăng trưởng cấp tốc, đối nàng mà nói, cũng không phải là chuyện tốt. Nàng cần càng nhiều thời gian đến lắng đọng, đặc biệt là tâm tính phương diện, tu hành vốn là cần cực đại định lực, đặc biệt là so ra tâm cảnh phương diện yêu cầu lớn hơn. Trà đạo có thể để nàng tĩnh tâm, mà cái này chế gốm, so ra sự chịu đựng của nàng cũng là một loại ma luyện. . ."

Đại Bạch có chút ngoài ý muốn nhìn hẳn một cái.

Nhị Thanh cười nói: "Chẳng lẽ sư tỷ thật sự cho rằng ta là loại kia dạy hư học sinh hạng người?"

Đại Bạch có chút xấu hổ, nàng thật là có chút hiểu lầm hẳn.

Lúc đầu tiểu hồ ly nghiên cứu trà đạo, Đại Bạch liền đã có chút bất mãn, chỉ là Nhị Thanh nói, cũng không phải không có lý, tiểu hồ ly nghiên cứu trà đạo, là cùng với bọn hẳn bình thường chơi đàn thổi tiêu, chỉ là phí chút thời gian, hun đúc hun đúc không chế cảm xúc, có lẽ có thể loại suy.

Nhưng bây giờ thấy một lần nàng lại tốn thời gian đi chơi bừa, nàng tự nhiên sinh lòng không thích.

"Tốt a! Coi như sư tỷ hiểu lầm ngươi, sư tỷ xin lỗi ngươi!"

Nhị Thanh sờ lấy lồng ngực của mình, ngẩng đầu than nhẹ: "Ta tiểu tâm linh hiện tại bị thương rất nặng, hẳn hiện tại ngay tại rơi lệ, sư tỷ cảm thấy một câu thật có lỗi là đủ rồi a?"

Đại Bạch liếc mắt liếc mắt làm bộ Nhị Thanh, nói: "Vậy sư đệ muốn thế nào?"

Nhị Thanh ưỡn nghiêm mặt nói: "Không bằng, sư tỷ lại vì ta múa lên một khúc?"

"Ban ngày ban mặt, ngươi nghĩ cũng đừng hòng!" Đại Bạch trực tiếp cự tuyệt.

"Kia sao trời đầy trời thời điểm, là được a? Thật sự là quá tốt!"

"Sư đệ nghĩ nhiều vậy!"

Nhị Thanh sờ lấy ngực, thờ dãi: "Ta kia thụ thương tiểu tâm linh, đã nát, sư tỷ không cần để ý ta, để nó vỡ thành bột nước tốt. . ."

Đại Bạch nhìn hấn chăm chăm, lông mi nhẹ chau lại, hồi lâu mới nói: "Sư đệ khi nào trở nên như thế vô lại rồi?"

Nhị Thanh nghe vậy, bày lên tay đến, nói: "Sư tỷ chớ có để ý đến ta, ta nghĩ yên tĩnh!"

Đại Bạch: ". . ."

"Yên tĩnh là cô nương tốt, có thể nhất an ủi lòng người, rất nhiều trong lòng người phiền ứ, đều sẽ nghĩ nàng!"

Đại Bạch: ". . ."

Nhị Thanh len lén liếc mắt Đại Bạch, thấy Đại Bạch cười như không cười nhìn xem hấn, thế là hấn liền không giả bộ được, đưa tay xoa bóp xuống gương mặt, nói: "Tốt a! Sư tỷ không muốn coi như xong, chỉ là cùng với sư tỷ chỉ đùa một chút, sư tỷ không cần để ý!"

Đại Bạch cười hỏi: "Sư đệ không muốn yên tĩnh cô nương?"

Nhị Thanh cũng cười, nói: "Yên tĩnh cô nương tuy tốt, nhưng lại làm sao so được với sư tỷ như vậy thanh lệ thoát tục, không dính khói lửa trần gian! Lại yên tĩnh cô nương là mọi người, sư tỷ lại là sư tỷ ta."

Nhìn thấy Nhị Thanh lại chơi văn chữ trò chơi, Đại Bạch liền hướng hấn lật lên bạch nhãn tới.

Cuối cùng nói: "Đã sư đệ muốn ta múa một khúc, cái kia sư đệ nhưng có khúc mới?"

Nhị Thanh nghe vậy, hai con ngươi sáng lên, nói: "Có, đương nhiên là có! Sư tỷ xin đợi."

Nói không chừng, lại phải làm một lần kẻ chép văn.

Nhị Thanh móc ra cổ cầm, bày ra ở bàn, thử hạ âm, sau đó nhắm mắt suy tư.

Thật lâu, Nhị Thanh mới thử bắn lên « Độc Thượng Tây Lâu ».

Đại Bạch liếc nhìn bốn phía, lại đem thần thức ngoại phóng, quét mắt bốn phía, thần thức chỗ lướt qua, tiểu hồ ly chính chơi bừa chơi đến hưng khởi, Tiểu Tước Nhi ghé vào phòng trúc bên trong dưới cửa ngủ say.

Bởi vì nó vừa mới nuốt vào Đại Bạch luyện hóa còn lại đoàn kia yêu lực.

Trừ ngoài ra, chỉ có chim nước ở trong hồ vỗ cánh nhẹ phiến, con cá ở trong nước khẽ nhả ngọc châu.

Nhị Thanh thử gảy lúc, Đại Bạch cũng ở trên sân thượng đi theo âm luật nhẹ nhàng múa dáng người.

Không bao lâu, Nhị Thanh rốt cục đem một bài ca khúc gảy xong, Đại Bạch trong lòng cũng đã nắm chắc.

"Sư tỷ, được rồi!"

Đại Bạch nhẹ gật đầu.

Vụt vụt vụt. . .

Nhị Thanh khẽ vuốt đàn ngọc, tiếng đàn âm vang mà lên, nhưng giai điệu lại nhu tình như nước.

Đại Bạch theo tiếng đàn nhảy múa, đến hưng khởi, phóng người lên, nhẹ giẫm gọn sóng trong vắt, nhẹ miểu như tiên.

Tiếng đàn lay động, gọn sóng trong vắt xao xao, dây thắt lưng bông bênh, dáng múa nhẹ nhàng.

Cho dù kia dáng múa vẫn như cũ không lưu loát, nhưng Nhị Thanh y nguyên vẫn là thấy như si như say.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177 : Tuyệt thế tiên tư

Hình dáng như vậy, bay nhanh như kinh hồng, uyển chuyển như du long.

Phảng phất này như mây nhẹ che trăng, phiêu diêu này như gió cuộn tuyết lượn lờ.

Chân ngọc điểm gọn sóng, gọn sóng từng mảnh. Eo nhỏ nhún phát như liễu, dây thắt lưng bông bênh.

Thật là tuyệt thế tiên tư!

Khúc cuối cùng múa xong, Đại Bạch chân ngọc điểm nhẹ, chậm rãi bay xuống sân thượng, Nhị Thanh dần dần hoàn hồn, dường như dư vị nói: "Này múa đúng chỉ trên trời có, nhân gian sao được mấy lần nghe!"

Đại Bạch mím môi cười yếu ớt, nói: "Sur đệ lời nói, quá khoa trương. Ta có thể nhớ kỹ, lúc trước ở Bắc Hải Long cung lúc, thấy nữ bạng (con trai) múa nhẹ nhàng, ở Bắc Câu Lô Châu lúc, thấy hồ nữ mạn múa, sur đệ đều thấy như si như say. Ta cái này dáng múa, cùng các nàng so sánh lẫn nhau, tất nhiên là khác rất xa. . ."

Nhị Thanh nghe vậy bật cười, cuối cùng khoát tay nói: "Sur tỷ quá khiêm tốn! Những cái kia nữ yêu, lại có thể nào cùng với sur tỷ so sánh lẫn nhau? Các nàng cả đời lấy múa lấy lòng ở người, nghe ca mà múa, chính là các nàng sinh tồn tay nghề, nếu không học tốt, lại như thế nào sinh tồn? Sur tỷ khác biệt, sur tỷ không cần nhờ vào đó sinh tồn, cũng không cần dùng cái này lấy lòng người khác, chỉ là có hứng mà làm, múa lên một khúc."

Nói đến tận đây, Nhị Thanh lại tại trong lòng nghĩ tư tư tăng thêm một câu: Vẫn là chuyên vì ta mà múa!

Sau đó hần lại nói: "Thuật nghiệp có chuyên công, như là thể thôi cần gì phải chăm chỉ!"

Đón lấy, hần lại lộ ra một bộ tâm tắc thần sắc, nhìn xem Đại Bạch, buồn bã nói: "Tự sur tỷ lần trước khê múa, đã có vài năm. Sur tỷ thật là cái nhẫn tâm, lấy ta tưởng niệm đến nay!"

Đại Bạch nhìn không được, lườm hần một cái, nói: "Lại làm vô lại dạng, ta cũng không để ý đến ngươi!"

Nhị Thanh ho nhẹ, nói: "Tốt a! Ta chỉ là muốn nói, sur tỷ dáng múa tuyệt thế, thường nay sur đệ nhớ mãi không quên. Đã sur tỷ không thích ta tán dương ngươi, ta không nói là được."

Hần nói, thu hồi đàn ngọc, đứng lên nói: "Sur tỷ lại ngồi, ta đi ngâm ấm trà, kia trà thế nhưng là vị kia tuần tra tiên sứ lưu lại, chính là trên trời đồ vật, này nhân gian có thể hiếm có!"

Nhị Thanh nói, liền đi được viên chọn kia linh tuyến, sau đó nấu nước pha.

Không bao lâu, liền thấy hương trà bốn phía, tiên vị bùng bùng. Kia sương mù dường như rồng cuộn hổ chồm, có chút kỳ dị, Đại Bạch hỏi: "Đây là gì trà? Vì sao cái này trong sương mù, có Long Hồ hình dạng?"

Nhị Thanh lắc đầu, ăn nói - bịa chuyện nói: "Vị kia tiên sứ trước đó cũng không giải thích. Nghĩ đến, kia cây trà tiên thường có Long Hồ làm bạn, ngày bình thường hấp thu Long Hồ chi khí, mới có cái này Long Hồ hình dạng."

Ném từng chút miệng, cảm nhận được từng sợi tiên khí ở thể nội chảy xuôi, Nhị Thanh cười nói: "Sớm biết cái này tiên trà bên trong mang theo tiên khí, ta sớm nên đi Lý thượng tiên bọn hần kia đòi hỏi chút tới ném thử!"

Đại Bạch nghe vậy liền cười, "Mỗi lần nhìn thấy hai vị thượng tiên, sur đệ liền có các loại vấn đề hỏi thăm không ngừng, lại các ngươi chỗ uống, càng nhiều là rượu không phải trà, lại như thế nào có thể nghĩ đến lên."

Nhị Thanh cũng cười, nói: "Lúc đi lần sau, nhất định nhớ kỹ!" Dừng lại, hần lại nói: "Sur tỷ mau ném thử, hương vị thực là không tồi! Nếu để Hồng Lăng đến ngâm, hương vị sẽ càng tốt một chút."

Đại Bạch nhẹ nhàng run run xuống mũi ngọc, sau đó bùng lên ném từng chút.

Hai người một bên phẩm một bên trò chuyện, một bình tiên trà rất nhanh liền bị uống cạn, thế là đều khoanh chân ngồi tại cái này sân thượng phía trên ngồi xuống, luyện hóa thể nội kia mấy sợi tiên khí.

Nhị Thanh so ra luyện hóa cái này tiên khí đã có mấy phần kinh nghiệm, đúng là, hần khi tỉnh lại, Đại Bạch y nguyên còn ngồi xếp bằng, Tiểu hồ ly đang ngồi ở bàn trà bên cạnh, một đôi cáo trào bụng lấy cáo má, nhìn xem bọn hần.

Thấy Nhị Thanh tỉnh lại, tiểu hồ ly đang muốn mở miệng, Nhị Thanh liền dựng thẳng chỉ ở bên môi, lấy thần thức truyền âm nói: "Dừng lên tiếng quấy rầy ngươi Bạch tỷ tỷ!" Dừng lại, lại hỏi: "Ngươi sao không đi tu hành?"

Tiểu hồ ly cười hi hi truyền âm trả lời: "Ta tại thay các ngươi hộ pháp a! Thế nào? Ta có phải hay không rất tận trách? Nhị Thanh ca có phải hay không muốn thương ta?"

Nhị Thanh cười đưa tay sờ sờ nàng cáo đầu, nói: "Đi ngồi xuống tu hành đi! Nơi này có ta nhìn liền tốt. Ngươi nếu không cố gắng một chút, chút nữa sẽ phải bị Tiểu Thanh vượt qua."

Tiểu hồ ly nghe vậy, cong lên mồm cáo nói: "Tiểu Thanh tỷ tỷ vốn là mạnh hơn ta a!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Thanh Khâu Hồ tộc chi pháp, thế nhưng là Hồ tộc đỉnh cấp phương pháp tu hành, lại cùng ngươi Hồ tộc nhất là phù hợp. Chúng ta tuy có tiên pháp có thể tu, mà dù sao là yêu thân, tại độ phù hợp lên liền so ra kém ngươi kia Hồ tộc chi pháp, tu hành tốc độ, tất nhiên là không thể cùng ngươi đánh đồng. Nghĩ kia Lục Vĩ Hồ yêu chi tu ra sáu đuôi, liền có thể Kiếm Các chi chủ đầu ngang tay, nếu không phải có thương tích trong người, đoán chừng cũng rất khó bị kia Kiếm Các chi chủ chém giết. Nếu ngươi có thể tu ra Cửu Vĩ, chắc chắn. . . Thiên hạ lớn như vậy, nơi nào không thể đi đến? Chắc hẳn đến lúc đó cùng với kia vài Thiên Tiên so sánh, nhất định chi có hơn chứ không kém!"

Tiểu hồ ly nghe vậy, hí mắt cáo, lộ ra vẻ mơ ước.

Nhị Thanh vỗ vỗ đầu nhỏ của nàng, cười nói: "Tốt, đi thôi!"

"Ừm! Ta sẽ cố gắng!"

Tiểu hồ ly nói, thân hình lóe lên, tan biến tại nguyên địa.

Nhị Thanh mắt nhìn nàng biến mất phương hướng, khoe môi khê nhếch, sau đó nằm tựa ở người lười trên ghế, ngưỡng vọng trời sao. Tinh không trong suốt, tinh quang lấp lánh, mờ ra mắt dọc giữa hai chân mày, có thể thấy được từng tia từng tia tinh huy cùng với ánh trăng vẩy xuống nhân gian, điểm điểm ánh sáng chói lọi tràn ngập ở không, ở mặt hồ hình thành cái bóng, tựa như ảo mộng.

Nhắm lại mắt dọc giữa hai chân mày, nghiêng người mà nằm, bám lấy đầu, yên tĩnh nhìn xem một bên tĩnh tọa Đại Bạch.

Đại Bạch ngồi xếp bằng, mái tóc đen suôn dài như thác nước, váy trắng trải đất. Bàn tay trắng kết ấn, đặt giữa bụng.

Dưới ánh trăng, kia đẹp dễ gương mặt, da thịt thối qua liền phá, lông mày như núi xa thung rọi.

Thật sự là xem trăm lần không chán! Hắn nghĩ, nếu là có thể vĩnh viễn như vậy nhìn xem, kỳ thật cũng không tệ!

Tại trong đầu, có đạo thanh âm nói: "Nàng đã thành ngươi cái đồ tâm ma, cần chặt đứt tơ tình!"

Lại có nói tiếng âm nói: "Người sống một đời, thất tình lục dục khó tuyệt, làm gì như thế nhẫn tâm? Lại tình tình yêu yêu, còn chưa hưởng qua, như thế nào đi chém? Lại chém cái gì?"

"Ngươi như lại hãm sâu trong đó, tương lai chắc chắn vĩnh thế trầm luân!"

"Như dễ dàng như thế trầm luân, vậy liền trầm luân tốt! Hồi tu tâm, nếu ngay cả điểm ấy cửa ải khó đều qua không được, không bằng như vậy làm hồng trần khách?"

"Nếu như thế, vậy vì sao phải tu hành? Làm đầu rắn chính là!"

"Không tu hành, lại như thế nào biết được rắn cùng với xà yêu có khác? Không trải qua mọi việc, lại như thế nào biết được thế gian vạn vật vạn sự lý lẽ? Sự tình cần phải trải qua lịch, sau đó mới biết lý! Mà không phải tin đồn, biết nó như thế mà không biết giá trị. Cầu đạo tìm kiếm chân thật, hiểu rõ chí lý, mới đại đạo, cái này cũng không biết?"

"Đề tay lên ngực tự hỏi, lúc trước rồi núi tìm đạo, là vì cái gì? Còn không phải kỳ vọng một ngày kia có thể thoát hình lột xác, bơi biển cả trời sao, ngắm thế gian cảnh đẹp, ngồi trông trường sinh? Bây giờ lúc này mới vừa mới cất bước, há có thể là chỉ là một nữ tử bỏ dờ nửa chừng?"

"Vô tình không thích, cô đơn chiếc bóng, nhân sinh há không tịch mịch? Lại tình tình yêu yêu, lại không ngại ở trường sinh, làm gì sợ cái đồ như thiên ma? Ngươi trong lòng có e dè, liền đã nhập ma vậy!"

Hai thanh âm, ngươi một lời ta một câu, tại trong đầu ngồi biện.

Nhị Thanh mặt mỉm cười, như một người đứng xem, nhìn trước mắt Đại Bạch, nghe trong đầu hai thanh âm giải thích. Hắn biết, đây không phải cái gì tình thần phân liệt, chỉ là mình trong tiềm thức, để hai loại khác biệt lý niệm tiến hành bình thường giao phong mà thôi.

Bất quá rất nhanh, hắn lại cảm thấy được, "Chẳng lẽ hai loại lý niệm xung đột cùng với giao phong, chính là tâm ma tồn tại? Hồi tu tâm, tâm nếu không cùng nhau, lại như thế nào kiên định? Tâm nếu không kiên, đại đạo lại có hi vọng gì?"

Nhìn xem Đại Bạch, Nhị Thanh suy tư trầm, trực tiếp đem bên trong một loại lý niệm vứt bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178 : Quân tử trong binh

Thời gian ung dung, núi xanh vẫn như cũ, vài lần hoàng hôn đỏ?

Vài năm thời gian, so ra người trong tu hành mà nói, bắt quá chớp mắt liền qua.

Tiểu Thanh liền cảm giác thời gian trôi qua rất nhanh, lúc trước theo hồ Tây Tử lại tới đây, theo nàng nhị ca với Bạch tỷ tỷ tu hành, nhoáng một cái liền đã bốn năm năm quang cảnh.

Thời gian bốn, năm năm, tiểu Thanh con đường tu hành, cũng được sự giúp đỡ của Nhị Thanh, đi lên càng thêm hệ thống con đường, bản thân tu vi được sự giúp đỡ của Nhị Thanh, cũng có không ít tăng trưởng.

Chỉ là, với tiểu hồ ly quan hệ của các nàng, cũng liền như thế, không lành được.

Bắt quá mọi người cũng đều biết, nàng chỉ là nói năng chua ngoa, đầu hủ tâm, ngoài miệng không tha người.

Mà so ra một ít người mà nói, thời gian bốn, năm năm, lại là tương đương dài đằng đặc, tỉ như Kiếm Các đệ tử.

Kiếm Các trải qua lúc trước lần kia sự kiện đến nay, đã có bảy tám năm lâu, trên mấy ngọn núi kiến trúc từ lâu khôi phục như lúc ban đầu, nhưng lại không còn có lúc trước loại kia hăng hái, phong mang tất lộ chi thế.

Kiếm Các thế hệ tuổi trẻ mặc dù cũng trưởng thành lên, có thể kia cổ ngạo khí, đã bị đánh tan.

Những năm gần đây, Kiếm Các phong son, cũng phong bế trong tay bọn họ mũi kiếm.

Rất nhiều trong lòng người lo lắng, lại lại không thể làm gì.

Mà có ít người, lại sớm đã tâm chết, được chăng hay chớ.

Thân là bây giờ Kiếm Các chi chủ, Tần Huyền Nhạc lại là duy trì trầm mặc, một lòng tu hành.

Hắn lúc này, liền tại Kiếm Các trong các cất giữ điển tịch, ngồi xếp bằng, cùng với Nhị Thanh luận kiếm.

Đã từng Nhị Thanh, cho dù tu vi cao hơn Tần Huyền Nhạc ra rất nhiều, nhưng nếu luận kiếm nói, lại là thúc ngựa cũng khó đạt đến đối phương. Nhưng hôm nay, Nhị Thanh đã có tư cách tới cùng ngồi đàm đạo.

Mỗi người, đối với chuyện giống nhau, đều có không giống nhau cái nhìn. Đúng là, cho dù hai người đều đọc hiểu « Thái Thanh kiếm điển », có thể đối bộ này kiếm điển cách nhìn, tự cũng có chỗ khác biệt.

Nhị Thanh lấy kiếm nằm ngang ở đầu gối, "Kiếm, hai bên mở lưỡi, có thể đã thương địch, cũng có thể thương mình. Là ta ngày xưa kiếm, chọn thủ trung dung. Kiếm chính là binh bên trong quân tử, Quân Tử Chi Đạo, chọn thủ trung dung, cũng hợp lý."

Tần Huyền Nhạc nhìn xem Nhị Thanh, cũng rút ra bội kiếm, hoành đặt đầu gối, nói: "Kiếm, binh bên trong quân vương, hướng thẳng bên trong chọn, chính hợp lúc trước Kiếm Các tác phong làm việc. Khi đó ta kiếm, hoặc là nói tất cả Kiếm Các đệ tử kiếm, đều thẳng tiến không lùi, có ta vô địch."

Trải qua ban sơ xoắn xuýt, bài xích, kháng cự, nhưng lại không thể không thỏa hiệp, lại đến bây giờ thói quen, nghĩ thoáng, hoặc là nói muốn thông rất nhiều, Tần Huyền Nhạc tính tình, trở nên càng thêm công chính bình thản.

Nhị Thanh hỏi: "Kia bây giờ đâu? Kiếm của ngươi còn sắc hay không?"

Tần Huyền Nhạc mặt không chút thay đổi nói: "Bây giờ kiếm của ta, y nguyên chưa thay đổi, theo là thẳng bên trong chọn. Chỉ là cái này 'Thẳng', lại không còn là không quan tâm, không phân biệt được trắng đen cái đó 'Thẳng'."

Nhị Thanh cười cười, thu kiếm đứng dậy, chuyển hướng giả sách, theo giả sách bên trong gỡ xuống một quyển bản chép tay, lật xem, vừa nói: "Kiếm Các trải qua mấy năm này tình duyên, nghĩ đến, tâm tình của mọi người đã bình phục không ít." Dừng lại, hắn lại nói: "Ngươi nhưng có nghĩ tới thu đồ?"

Tần Huyền Nhạc chính khẽ vuốt kiếm, nghe nói như thế, ngón tay nhẹ nhàng dừng lại, nhìn về phía Nhị Thanh, hình như có chút không hiểu, "Ngươi khi

đó không phải muốn Kiếm Các phong sơn trăm năm a?"

"Phong sơn trăm năm, chỉ là để nguoi Kiếm Các đệ tử không được ra ngoài chơi đùa lung tung, miễn cho chộc không nên dây vào đại yêu Cự Ma, đến lúc đó phiền phức chính là ta."

Nhị Thanh nói đến rất khinh xảo, để Tần Huyền Nhạc trong lòng kìm nén đến hoảng.

Tựa hồ là không thấy được Tần Huyền Nhạc bị đè nén, Nhị Thanh lại nói: "Về phần nói thu đồ, đưa nguoi Kiếm Các truyền thừa lưu truyền xuống dưới, ta đương nhiên sẽ không ngăn cản. Nếu không thật muốn đợi hơn trăm năm, đoán chừng các nguoi đệ tử của đời này, cũng còn thừa không nhiều lắm."

Nghe được Nhị Thanh lời này, Tần Huyền Nhạc có chút không rõ ràng cho lắm.

Trầm mặc thật lâu, hắn mới nói: "Rắn lục, ta thật xem không hiểu nguoi!"

"Sách! Thật không có lễ phép, ban đầu là ai đang trước chúng Kiếm Các đệ tử trước mặt, gọi ta tiền bối?"

Tần Huyền Nhạc bị Nhị Thanh oán giận một câu, liền không nói nữa, chỉ giữ trầm mặc.

Nhị Thanh cũng lơ đãng, cười nói: "Có phải hay không cảm thấy kỳ quái, ta rõ ràng là yêu quái, đi suy nghĩ, hắn là muốn đứng ở yêu quái góc độ, mới tính hợp lý?"

Tần Huyền Nhạc nhìn xem hắn, vẫn như cũ không nói.

Nhị Thanh vừa nhìn tay kia trát , vừa nói: "Kỳ thật các nguoi đều sai, trong mắt ta, yêu cùng với nguoi, không cái gì khác biệt. Lập trường của ta không phải nguoi không phải yêu, cũng không cái khác dị loại. Ta giết nguoi, chỉ nhìn nguoi kia phải chăng làm ác, ta chém yêu, cũng chỉ nhìn kia yêu có hay không làm hại. Ta chỉ là kiên trì lấy trong lòng con đường thiện, cân nhắc ta cảm giác đến thị phi thiện ác. Có lẽ, ta chỗ cân nhắc đúng sai thiện ác, tiêu chuẩn cùng nguoi khác khác biệt đi! Cái này không có gì thật là kỳ quái, mỗi nguoi đều có mình thị phi xem, thiện ác quan. Có lẽ ta cảm thấy ác, nhưng nguoi khác xem ra cũng không phải là như thế, nhưng thì tính sao?"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, không khỏi cười nhạo nói: "Như thế, chẳng phải cũng là ích kỷ?"

Nhị Thanh cười cười, cũng không phản bác.

Thật lâu, Tần Huyền Nhạc nói: "Kiếm Các đệ tử đều là nhân loại, nhân loại có hữu ý nghĩ bên trong, yêu ma quỷ quái đều là ác loại, đều sẽ vì họa. Nguoi yêu cầu ta Kiếm Các đệ tử phân biệt thị phi thiện ác, chẳng lẽ không phải ép buộc? Chuyện mình không muốn, chớ làm với nguoi, đạo lý này, ta nghĩ nguoi hiểu!"

Nhị Thanh nghe vậy, cười nói: "Như vậy, vấn đề lại trở lại ban sơ chi địa. Nguoi Kiếm Các trăm yêu trừ ma, từ trước đến nay không hỏi nguyên nhân, đều bởi vì những cái kia chính là yêu ma quỷ quái. Như vậy, yêu ma quỷ quái liên hợp lại giết nguoi Kiếm Các lúc, các nguoi cần gì phải bày ra một bộ nguoi bị hại sắc mặt, vừa khóc lại hô, cầu xin tổ sư che chở? Kẻ giết nguoi, nguoi vĩnh viễn phải giết, đạo lý kia, ta nghĩ nguoi cũng hiểu!"

Tần Huyền Nhạc trầm mặc thật lâu, mới thở dài nói: "Rắn lục, nguoi muốn thay đổi loại này hiện trạng, rất khó!"

Nhị Thanh nghe vậy cũng than thở, "Ta cũng biết cái này rất khó. Cho nên, ta chỉ là thử cải biến một chút ta cảm thấy có thể cải biến được. Chớ thấy việc ác nhỏ mà làm, chớ lấy việc thiện nhỏ mà không làm đi!"

Tần Huyền Nhạc nghe vậy, không nói nữa, chỉ là lau sạch nhè nhẹ trong tay pháp kiếm, chỉ giữ trầm mặc.

Nhị Thanh xem xét hiểu kia bản sách chép tay, cuối cùng thở dài: "Bản viết tay này Liên Thành đạo trưởng, là nguoi vị kia Liên sư bá đi! Nhìn không ra, hắn cũng là thiên tài, thế mà có thể nghĩ đến dùng loại phương thức này, đem mấy nguoi pháp lực chính hợp điệp gia lên, đề cao kiếm chiêu uy lực!"

Tần Huyền Nhạc ngẩng đầu nhìn hắn một cái, nói: "Vị này Liên Thành đạo trưởng là sư thúc tổ của ta, ta kia Liên sư bá, là hắn cháu cùng tộc. Theo Liên sư bá nói, lúc trước nghĩ ra loại phương pháp này, là ngay cả sư thúc tổ theo trong kiếm trận linh ngộ ra tới. Vì hoàn thành chiêu này, hắn ngay cả đồ đệ đều không có thời gian thu, chỉ là đem Liên sư bá giới thiệu nhập trong các, từ hắn sư huynh, cũng chính là đời trước nữa Các chủ thay mặt thu làm đồ."

Nhị Thanh cười khổ nói: "Lúc trước là báo thù mà giết nguoi Liên sư bá, bây giờ ta lại tại nơi này học tộc thức của hắn sáng tạo đồ vật, nói đến ngược lại là có chút hồ thẹn!"

"Liên sư bá tính tình ôn hòa, nghĩ đến cho dù dưới suối vàng có biết, cũng sẽ không giễu cợt nguoi."

Nhị Thanh nói: "Hắn coi như giễu cợt ta, ta cũng không nhìn thấy a!"

Tần Huyền Nhạc: ". . ."

Cẩn thận tham khảo sẽ kia phần bản chép tay, Nhị Thanh liền quay nguoi cáo từ rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179 : Thuật ngự kiếm

Nhị Thanh trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ, chỉ có nhìn thấy tiểu hồ ly ở nơi đó ngâm trà.

Thần thức đảo qua, phát hiện Đại Bạch vẫn còn đang lĩnh hội pháp thuật, tiểu Thanh vẫn còn đang Bạch Y động bên trong luyện hóa hấn theo viên kia ung yêu yêu đan bên trong tháo rời ra đoàn kia Kim thuộc tính yêu lực, từ đó chia ra phong lôi yêu lực, Nhị Thanh chuẩn bị giao cho Tiểu Tước Nhi.

Bất quá Tiểu Tước Nhi còn cần lắng đọng một chút, nàng vừa luyện hóa đoàn kia Phong thuộc tính yêu lực không lâu.

Mà bây giờ, Tiểu Tước Nhi cũng không biết chạy chỗ nào quây đi.

Nàng là con không chịu ngồi yên tước nhi.

"Nhị Thanh ca, người trở về. Đến nếm thử ta vừa ngâm Vân Vụ Phiêu Hương, theo lão sơn thần nơi đó đòi hỏi tới nha! Hấn có thể hiếm có, còn muốn ta tiễn hấn một bộ đồ uống trà mới bằng lòng cho ta."

Nhị Thanh cười nói: "Chiếm tiện nghi còn khỏe mẽ! Lão sơn thần Vân Vụ Phiêu Hương, thế nhưng là bảo bối của hấn. Trong trà ản chứa linh khí tương đối khá, người bình thường uống có thể kéo dài tuổi thọ, người tu hành uống, cũng có một tia giúp ích. Hấn có thể đưa người một chút, đã tính cho đủ mặt mũi người."

"Có thể hấn một cái lão thần tiên, cùng ta một con cáo nhỏ so đo nhiều như vậy, tổng có vẻ hơi không phóng khoáng đi! Hi hi, Nhị Thanh ca, mời uống trà!"

Tiểu hồ ly nhẹ nhàng quơ quơ móng vuốt nhỏ, liền gấp kia màu đỏ sậm nhỏ chén sứ, chậm rãi bay xuống Nhị Thanh trước mặt. Nhị Thanh nâng chung trà lên, uống một hơi cạn sạch, cười nói: "Người so ra pháp lực khổng chế, càng ngày càng cẩn thận, không tệ, có tiến bộ! Ân, cái này Vân Vụ Phiêu Hương cũng không tệ!"

Nhị Thanh nhẹ gạt đầu, cuối cùng theo trong túi càn khôn móc ra một thanh dài đến nửa xích tiểu kiếm, đưa tới, nói: "Đến, đưa người cái lễ vật nhỏ!"

"Phi kiếm?" Tiểu hồ ly hai con người tỏa ra ánh sao, nói: "Lúc trước nhìn thấy Nhị Thanh ca với Bạch tỷ tỷ tu hành thuật ngự kiếm lúc, ta liền muốn một thanh phi kiếm đâu! Tạ ơn Nhị Thanh ca."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi bật cười. Đặc biệt là nghĩ đến tiểu hồ ly tương lai bốn trào giẫm đạp phi kiếm, cẩn thận từng li từng tí ngự không phi hành bộ dáng, hấn liền càng thêm thu lại không được tiếng cười kia.

Nhìn Nhị Thanh cười đến như thế sung sướng, tiểu hồ ly không rõ ràng cho lắm, hỏi: "Nhị Thanh ca, người cười cái gì?"

Nhị Thanh khoát tay nói: "Không có gì, chỉ là nghĩ đến người ngự kiếm đáng vẻ. . ."

Lời còn chưa nói hết, tiểu hồ ly mồm cáo liền vênh lên, nhìn xem Nhị Thanh, mang theo một tia hơi u oán: "Nhị Thanh ca, người có phải hay không cảm thấy, ta ngự kiếm phi hành đáng vẻ thật buồn cười?"

Nhị Thanh ho nhẹ lắc đầu, nói: "Không có không có, ta chẳng qua là cảm thấy, một con cáo nhỏ ngồi ở trên phi kiếm, lại bung lấy chén trà xanh, nhìn xem phương xa thay đổi khôn lường, nhân nhả uống cạn, theo gió phiêu a phiêu. Bộ dáng kia, khẳng định rất hài lòng mới là! Người cảm thấy thế nào?"

"Thế nhưng là Nhị Thanh ca, dạng này chẳng phải biến thành cái rầm, cái mộng ngự kiếm rồi sao?"

Nhị Thanh ngay tại uống trà, kết quả trực tiếp đem nước trà cho phun tới, bị sặc.

Cuối cùng thực tế nhìn không được, lại lần nữa bật cười.

Nhị Thanh cười đến sung sướng, tiểu hồ ly hai con người u oán, là như thế yên tĩnh nhìn xem Nhị Thanh.

Thật lâu, Nhị Thanh thua trận, lại cười xuống dưới, đoán chừng tiểu hồ ly muốn khóc cho hấn nhìn.

"Tốt, tùy người thích đi!" Nhị Thanh khoát tay áo, xách ẩm tự rót, nói: "Sở dĩ đưa người phi kiếm, là muốn cho các người cũng đi theo học một chút cái nào đó pháp thuật, nhiều chút thủ đoạn bảo mệnh!"

Đang nói, Tuyết Luyện với Dạ Ảnh song song mà tới.

"Công tử, người gọi chúng ta?" Tuyết Luyện hỏi.

Với tiểu hồ ly lúc nói chuyện, Nhị Thanh đã liền truyền âm cho cả ngày canh giữ ở được viên bên ngoài khi người giữ cửa đen trắng hai con ngựa, gọi bọn họ chạy tới một chuyến.

Nhị Thanh lại móc ra hai thanh phi kiếm, nói: "Đi theo bên người chúng ta tu hành nhiều năm như vậy, các người cũng có chút thô thiển pháp lực, không chế phi kiếm, nghĩ đến cũng nên không vấn đề."

Kỳ thật cái này hai thanh phi kiếm, sớm tại hán theo Bắc Câu Lô Châu khi trở về, cũng đã chuẩn bị cho bọn họ tốt, cái này hai thanh phi kiếm, đều là kia Giao Ma Vương đồ vật. Mà tiểu hồ ly chuỗi này, thì là hán mấy năm này bên trong luyện chế, hán còn cho tiểu Thanh với Tiểu Tước Nhi cũng luyện một thanh.

So sánh lẫn nhau mà nói, những này phi kiếm mạnh yếu đều không kém là bao nhiêu, cũng đều bị hán đánh lên thuật lớn nhỏ như ý cấm chế, có thể tùy bọn hán tâm ý, phóng đại hoặc thu nhỏ.

"Các người còn chưa hóa hình, ta vốn là muốn đợi các người hóa hình về sau, đưa các người phi kiếm, cũng dạy các người ngự kiếm chi pháp. Bất quá ta mới từ Kiếm Các kia học được cái pháp thuật, ngấm lại, vẫn là trước dạy cho các người, cũng tốt để các người có thể nhiều một chút thủ đoạn bảo mệnh. Trên phi kiếm, ta đã đánh xuống thuật lớn nhỏ như ý cấm chế, chờ các người đem luyện hóa, liền có thể tùy tâm ý đem nó thu hồi."

Nhị Thanh vừa nói vừa bưng lên tiểu hồ ly cho hán thêm nước trà, uống một hơi cạn sạch, nói: "Pháp thuật này nếu như các người có thể linh hoạt vận dụng, nghĩ đến tương lai liền có thể vứt bỏ phi kiếm, dùng cho cái khác thuật pháp."

"Tốt, các người trước tiên đem phi kiếm luyện hóa đi!"

Một cáo hai ngựa gật đầu, sau đó tiểu hồ ly nắm lên phi kiếm, hai con ngựa nhấc vó, giẫm lên phi kiếm, nhao nhao đem pháp lực rót vào, thần thức theo pháp lực mà vào, đem một sợi thần thức lạc ấn tại trong thân kiếm.

Một khắc đồng hồ về sau, tiểu hồ ly đã có thể nắm lấy phi kiếm, đem nó phóng đại thu nhỏ.

Mà hai con ngựa còn tại luyện hóa bên trong, có thể thấy được tiểu hồ ly tu vi, muốn so hai con ngựa mạnh hơn nhiều.

Cái này cũng không kỳ quái, hai con ngựa tu hành công pháp, chính là Nhị Thanh truyền lại, Nhị Thanh truyền lại dẫn khí chi thuật, tự nhiên không thể cùng Thanh Khẩu Hồ tộc công pháp đánh đồng.

Nếu bàn về tu hành tốc độ, tiểu hồ ly thậm chí so Nhị Thanh với Đại Bạch đều nhanh.

Bất quá, tu tiên vẫn đạo, nhìn vẫn là ngộ tính, so ra tâm tính yêu cầu phi thường lớn.

Nếu là tiểu hồ ly tâm tính theo không kịp, chính là tu được cường đại tới đâu, đó cũng là con hồ yêu, thậm chí khả năng bởi vì tu vi quá cao, tâm cảnh theo không kịp, mà nội tâm bành trướng, làm hại tứ phương.

Mà cái này, cũng là Nhị Thanh muốn tiểu hồ ly đùa trà đạo nguyên nhân căn bản nhất.

Bất quá, so sánh cái khác tính quái, hai con ngựa bởi vì cả ngày trụ tại kia được viên bên ngoài, đúng là cái này tu hành tốc độ mặc dù so ra kém tiểu hồ ly, nhưng cũng muốn so cái khác tính quái nhanh rất nhiều.

Không bao lâu, hai con ngựa cũng đem phi kiếm luyện hóa.

Sau đó, Nhị Thanh liền nói: "Đã các người đã có phi kiếm, ta liền dạy các người thuật ngự kiếm."

Một cáo hai con ngựa nhao nhao gật đầu, một bộ vẻ hưng phấn.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "So cấp thuật ngự kiếm, chính là lấy pháp lực là nguồn suối, lấy nguyên thần làm vật dẫn, khống chế phi kiếm ngang trời." Nhị Thanh mở ra lòng bàn tay, liền thấy một thanh toàn thân màu xanh đậm, sóng kiếm có chư thiên tinh thần, sóng núi biển hồ, cỏ cây hoa đặng, chim thú cá trùng các loại đồ án phi kiếm.

Đây cũng là hán pháp kiếm—— Thiên Địa kiếm.

"Trên lý luận tôi nói, thần thức có khả năng đạt tới địa phương, phi kiếm cũng có thể đạt tới!"

Nhị Thanh chia tay ra, cũng chỉ vung lên, liền gặp kia Thiên Địa kiếm mang theo tàn ảnh, lướt qua mặt hồ, hướng phía bờ hồ vọt tới, đến bờ hồ, Nhị Thanh ngón tay làm kiếm kết một cái, liền gặp kia Thiên Địa kiếm lại bay lượn mà quay về.

"Bình thường người mới học, lúc ngự kiếm, đều sẽ ngón tay bấm kiếm quyết, dùng cái này ngưng thần. . ."

Đang nói, một đoàn kim quang chớp mà tới, tới chính là Tiểu Tước Nhi.

Nhị Thanh nhìn thấy nàng trở về, liền cười nói: "Tước nhi đến rất đúng lúc, tới, ta đưa ngươi cái lễ vật nhỏ."

Tiểu Tước Nhi vẫy lấy hai cánh, hét to: "Sư quân sư quân, không xong, không xong, xảy ra chuyện, xảy ra chuyện lớn!"

Nhị Thanh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180 : Xảy ra chuyện lớn

Kim Ti tiểu tước nhi tính tình tương đối dễ dàng kích động, lá gan nhỏ bé.

Đúng là , bình thường một chuyện nhỏ, ở trong mắt nàng, cũng là đại sự.

Bởi vậy, Nhị Thanh chỉ là có chút không nói gì, lại cũng không cảm thấy có cái đại sự gì phát sinh.

Tiểu Tước Nhi đứng ở trên bàn trà, thấy Nhị Thanh một mặt lạnh nhạt nhìn xem nàng, không khỏi vẫy cánh nhảy kêu lên: "Sư quân, thật xảy ra chuyện lớn!"

Nhị Thanh đưa tay hư ép, cười nói: "Tốt tốt tốt, liền xem như xảy ra chuyện lớn đi! Ngươi trước lãnh tỉnh một chút lại nói, Hồng Lăng, cho Tiểu Tước Nhi pha chén trà, ép ép kinh hãi!"

Tiểu hồ ly hi hi cười nói: "Được rồi! Đến, tiểu tước tước! Uống trà!"

Tiểu hồ ly vừa nói pha trà, kết quả Tiểu Tước Nhi lại kích động, vẫy lấy cánh nhỏ, nhảy kêu lên: "Sư quân, thật xảy ra chuyện lớn. . ."

Tiểu hồ ly pha trà ngon, đẩy lên trước mặt nàng, đánh gãy nàng, nói: "Trời sập xuống, có người sư quân đình lấy đầu! Đến, uống chén trà ép ép kinh hãi, lãnh tỉnh một chút lại nói."

Tiểu Tước Nhi mở ra cánh, đưa cổ kêu lên: "Người chết, không phải, chết yêu, chết yêu! Sư quân, Chu đại, Dương tứ bọn chúng, đều đã chết, chỉ còn một đồng bạc cốt. . ."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngăn người, xem ra lần này đúng là xảy ra chuyện lớn.

Bất quá, Nhị Thanh y nguyên một bộ bình tĩnh bộ dáng, nói: "Trước đừng có gấp, uống một ngụm trà, từ từ nói, gấp cũng vô dụng. Với ta nói một chút, kia Chu đại với Dương tứ bọn chúng, là chết như thế nào?"

Chu đại, là một đầu lợn rừng lớn, Dương tứ, thì là một con dê rừng già, danh tự này không phải Nhị Thanh cho bọn hắn lấy, mà là Hồng Lăng thay bọn chúng lấy. Để Hồng Lăng hỗ trợ đặt tên tinh quái, còn có rất nhiều, phần lớn đều cùng với con số móc nối, để Nhị Thanh cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Bất quá Nhị Thanh lại là không tiếp tục cho những cái kia tinh quái nhóm lấy tên, đã từng, hắn cho bốn cái tinh quái lấy bốn cái dụ ý sâu xa danh tự, kết quả bốn tên kia cuối cùng đều đã chết.

Thấy Nhị Thanh sư quân một bộ bình tĩnh bộ dáng, Tiểu Tước Nhi há mồm dẫn nhẹ, mở ra hai cánh, nâng lên chén trà, vui đầu uống cạn. Sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Thanh, nói: "Ta cũng không biết bọn hắn là chết như thế nào, lần này đi hướng tây nam phương hướng hơn tám trăm dặm bên ngoài, có tòa Xích Long sơn, lúc trước ta từng bay hướng nơi đó đi dạo qua. Nghe nói Dương tứ với Chu đại bọn chúng đều hướng cái phương hướng này đi."

Dừng lại, tiểu tước lại nói: "Ta hôm nay ra ngoài, vốn muốn đi bọn chúng nơi đó dạo chơi, lại ở nửa đường nhìn thấy mấy vị tỷ tỷ tìm đến sư quân, các nàng nhìn thấy ta, liền cùng ta nói Chu đại cùng với Dương tứ bọn chúng sự tình, nói là ngoại trừ Chu đại với Dương tứ, còn có không ít huynh đệ tỷ muội cũng mất tích. . ."

"Sau đó người trước hết bọn chúng một bước bay trở về rồi?" Tiểu hồ ly hỏi.

Tiểu Tước Nhi lắc đầu nói: "Bọn chúng còn nói, có các huynh đệ tỷ muội tiến đến tìm chúng nó, nhưng có trở về, có cũng đi theo mất tích. Cuối cùng là

một con tê tê đại ca mang về tin tức, nói là tại một chỗ trong động sâu, nhìn thấy một đồng hải cốt, những hải cốt này phía trên, có Chu đại với Dương tứ khí tức của bọn nó. Cho nên, bọn chúng cảm thấy, Chu đại cùng với Dương tứ, hẳn là ngộ hại."

Tiểu hồ ly nghe, nhìn về phía Nhị Thanh, nói: "Chu đại với Dương tứ, bọn chúng tu hành thời gian cũng không tính ngắn, tuy nói tu vi là thấp, có thể đã thú là không thể nào tóm được bọn chúng."

Nhị Thanh nâng chung trà lên, uống hớp trà, sau đó vuốt vuốt chén trà, nói: "Xích Long sơn kia địa giới, chính là vài thập niên trước, Kết Đan đại yêu sơn quý Huyết Sát địa giới. Sơn quý Huyết Sát ở vài thập niên trước bị Kiếm Các Trảm Yêu kiếm giết chết, kia địa giới không có hấn địa chấn nhiếp, xuất hiện mới tinh quái, hoặc là mới sơn quý, cái này cũng không kỳ quái. Hồng Lăng, ngươi cùng với Tuyết Luyện Dạ Ảnh bọn chúng lưu lại, cẩn thận thuần thực ta vừa rồi dạy ngự kiếm chi pháp, chờ các ngươi có thể thuần thực vận dụng về sau, ta sẽ dạy các ngươi cấp độ càng sâu thuật ngự kiếm. Tiểu Tước Nhi, ngươi theo ta đi một chuyến."

Tiểu Tước Nhi nghe vậy, đông đưa thân thể, xê dịch móng vuốt, có chút nhăn nhó nói khẽ: "Sư quân, ta, ta là không cần đi đi! Ta đi, cũng không giúp đỡ được cái gì."

Nhị Thanh nói: "Ngươi nhất gan như vậy, dẫn ngươi đi luyện một chút gan!"

Tiểu Tước Nhi trừng lên mắt chim sẻ: "..."

Nhị Thanh phất ống tay áo một cái, giữ được Tiểu Tước Nhi, đằng không mà lên, hướng tây nam phương hướng mà đi.

"Nhị Thanh ca, ngươi cẩn thận một chút!" Tiểu hồ ly kêu lên.

"Yên tâm đi!" Nhị Thanh cũng không quay đầu lại nói.

Nhảy vào không trung, Nhị Thanh đem Tiểu Tước Nhi phóng tới trên bờ vai, nói: "Tiểu Tước Nhi, ngươi khi đó đi kia Xích Long sơn lúc, nhưng có gặp qua cái gì dị thường?"

Tiểu Tước Nhi nghe vậy, méo một chút đầu, lắc đầu nói: "Giống như không cái gì dị thường, nơi đó phi cầm tẩu thú, cũng sinh hoạt rất bình thường, cũng không cái gì không đúng."

Dừng lại, nằng lại nói: "Nhị Thanh ca, vì sao nơi đó gọi Xích Long sơn? Ta lúc đầu hỏi bên trong phi cầm tẩu thú, bọn chúng cũng nói không rõ ràng. Có mà nói, toà kia Xích Long sơn, là cực kỳ lâu trước kia, có đầu Xích Long chết bởi nơi đó, sau đó thân thể hóa thành ngọn núi. Mà có thì nói, tại cực kỳ lâu trước kia, có đầu Xích Long thụ thương, ở nơi đó dưỡng thương, sau đó long huyết dòng chảy ở trên núi, thấm thấu ngọn núi, khiến cho nơi đó núi đá bùn đất đều là màu đỏ. ..."

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, không biết ngươi Bạch tỷ tỷ có biết hay không."

Đã tại Tiểu Tước Nhi cái này hỏi không ra thứ gì đến, Nhị Thanh thân hình thoát một cái, chưa lại cười mây đạp gió, mà là dùng pháp lực bọc lấy Tiểu Tước Nhi, thi triển Ngũ Hành độn thuật, tan biến tại nguyên địa.

Ngũ Hành độn thuật, bức cách mặc dù không so được cười mây đạp gió, nhưng tốc độ kia lại thực sự nhanh hơn nhiều, cũng càng thêm xuất quỷ nhập thần rất nhiều. Đương nhiên, tương đối, tiêu hao pháp lực, tự nhiên cũng muốn so thuật cười mây đạp gió hơn rất nhiều. Đặc biệt là cự ly xa thời gian dài thi triển.

Khi hấn mang theo Tiểu Tước Nhi hiện ra thân hình lúc, cách Xích Long sơn một vùng, đã không xa, mà trên trời nắng gắt, tựa hồ còn chưa di động bao nhiêu.

Tiểu Tước Nhi khi biết nơi này cách Xích Long sơn không xa lúc, không khỏi trừng lên mắt chim sẻ, kêu lên: "Sư quân quả là sư quân, thật nhanh độn thuật! Nếu để cho chính ta bay, cái này tám trăm dặm khoảng cách, chỉ ít cũng phải bay lên gần nửa ngày."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Thỏa mãn đi! Ngươi tốc độ này đã thật nhanh, so ta kia thuật cười mây đạp gió còn nhanh đâu! Đợi ngươi tương lai tu vi cao thâm, đem hai cánh tu ra Phong Lôi Chi Lực, hai cánh phồng lên ở giữa, phong lôi âm vang, mượn phong lôi chi thể phi độn, tốc độ sẽ càng nhanh!"

"Sư quân, thật sao? Ta thật có thể sao?" Tiểu Tước Nhi lộ ra vẻ chờ mong.

Lại không biết, muốn đem hai cánh tu ra Phong Lôi Chi Lực, sao có thể đơn giản như vậy!

Khi Nhị Thanh xuất hiện tại cái này Xích Long sơn bên ngoài, thần thức hướng tứ phương quét tới, liền thấy cùng với Xích Long sơn tương đối nhìn, cách xa nhau có ít bên trong trên một đỉnh núi, chính chiếm cứ một đám tinh quái.

Nhóm này tinh quái, chính là mấy năm trước, theo Nhị Thanh bọn hấn nơi đó rồi đi, tại cái này Tây Thục dãy núi bên trong tứ tán ra, hướng bên này mà đến tinh quái.

Lúc này bọn chúng, chính về mặt nghiêm túc nhìn qua vài dặm bên ngoài toà kia Xích Long sơn.

"Không biết đi cầu trợ bọn tỷ muội có hay không đến Nhị Thanh sư quân nơi đó?"

"Tối hôm qua lại có huynh đệ mất tích, ta nhìn ban đêm, mọi người là thủ tại chỗ này, không nên tùy tiện ra ngoài, nếu là kia ma quái dám xuất hiện, chúng ta liền quần công!"

...

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181 : Bạch cốt hồ máu

Phương này địa vực, ngàn đỉnh núi đua sắc, vạn trượng liên miên, mây mù lượn lờ, mệnh mông nguy nga.

Dãy núi kéo dài vô tận, như rồng cuộn hồ ngồi. Núi xanh rừng rậm, hiển thị rõ nguyên sơ.

Lá rụng tầng tầng trải đất, gốc cây quấn quanh cây già, vết chân sớm tuyết, chỉ chìm mình tầng rỗng. Quả thật phi cảm tẩu thú thiên đường, nhân loại tuyệt vực.

Kia Xích Long sơn, liền tại cái này kéo dài vô tận, nguy nga mệnh mông trong núi lớn, nó cũng không hiểm trở gấp ghe, cũng không quái thạch san sát, không cao không thấp, thường thường không có gì lạ. Chỉ là, bất luận như thế nào nhìn, đều lộ ra cổ quý dị, lộ ra cổ lạnh lẽo, phi cảm không gần, tẩu thú đi vòng.

Nhị Thanh nhìn về phía Tiểu Tước Nhi, "Đây cũng là như lời người nói, không cái gì dị trạng?"

Tiểu Tước Nhi không rõ ràng cho lắm hỏi, "Sur quân, có vấn đề gì không?"

Rõ ràng rất nhất gan, có thể đối nguy hiểm lại chậm lụt như thế, nên nói năng cái gì tốt?

Ngốc lớn mật? Vẫn là vô tri không sợ?

Nhị Thanh đối với nó là không phản bác được.

Thế là, hần đề xuống đám mây, hướng phía đám kia tinh quái bay lượn mà đi.

Gặp kia trên đám mây tóc đen bay múa, tay áo bông bành, nhìn như văn nhược áo xanh thân ảnh, lại làm cho những này tinh quái trong lòng căng thẳng sợ hãi căng trên tim kia, lập tức nói lòng hơn phân nửa.

"Nhị Thanh sư quân tới, Nhị Thanh sư quân tới. . ."

Rất nhiều tinh quái đều mừng rỡ hoan hô lên, nhảy nhót.

Nhị Thanh đề xuống đám mây, chúng tinh quái nhao nhao tiến lên bái kiến, "Bái kiến Nhị Thanh sư quân!"

Nhị Thanh gật gật đầu, cuối cùng phát phát tay, nói: "Đều đứng lên đi!"

Hần nói, quay đầu tứ phương, nói: "Nơi này cách Thanh Thành hơn tám trăm dặm, các người kỳ thật không cần chạy xa như vậy. Ta nhìn kia Xích Long sơn lộ ra cổ quý dị, tuyệt không phải đất lành, tất cả mọi người tạm thời trở về đi! Chỉ cần bình thường không muốn giống như ngày hôm nay tự tập cùng một chỗ, cũng sẽ không có người nói cái gì."

Huống chỉ, tuần tra tiên sứ đã đi. . . Có lẽ còn tại địa phương khác tuần sát, nhưng nghĩ đến cũng sẽ không lại chạy về cái này Tây Thục chi địa đến tìm bọn họ để gây sự.

Chúng tinh quái nhao nhao gật đầu, nhưng lại chưa lập tức liền đi, mà là y nguyên lưu ở nơi đây.

Nhị Thanh lại hỏi: "Kia Xích Long sơn, trước đó chính là như thế sao?"

Có con con cọt cái đứng thẳng lên, giống như mèo cầu tài, miệng phun thú ngữ, "Hồi bẩm sư quân, hai, ba năm trước, chúng ta tới đây thời điểm, nơi đây liền đã là như thế. Kia trong rừng cỏ mọc che trời, cành lá rậm rạp, gốc cây quấn quanh, lại sương mù tràn ngập, mắt thường thực khó coi mặc trong rừng tình huống. Lúc trước từng có huynh đệ sinh lòng hiếu kỳ, đi vào tìm hiểu tình huống, nhưng về sau liền lại chưa ra."

Lại có một đầu trâu rừng tinh quái tiếp lấy nói ra: "Cũng nguyên nhân chính là như thế, đến đây nơi đây các huynh đệ tỷ muội, so ra cái này Xích Long sơn so sánh được xung quanh khu vực, đều sẽ đi vòng, đứng xa mà trông. Cho dù là những cái kia có thể bay các huynh đệ tỷ muội, cũng không muốn theo trên ngọn núi này bay qua."

Nhị Thanh lại nhìn không được mắt nhìn trên bờ vai Tiểu Tước Nhi, Tiểu Tước Nhi có chút chột dạ chuyển lấy móng vuốt nhỏ, sau đó mở ra hai cánh, bao trùm cái đầu nhỏ, một bộ không dám gặp người bộ dáng.

"Đúng rồi, trước đó phát hiện Chu đại với Dương tứ hài cốt nơi ở, là ai?"

"Sư quân, là ta!"

Một con toàn thân đen nhánh tê tê thú bò lên ra, tê tê thú mọc ra bốn năm thước, hình thể so sánh lẫn nhau phổ thông tê tê, phải lớn hơn nhiều. Bất quá, cái này cũng không kỳ quái, có chút tinh quái hình thể sẽ theo tu hành ngày dài mà không ngừng biến lớn, mà có chút, thì không phải vậy.

Giống tiểu hồ ly Hồng Lăng, cứ việc đi theo tu luyện nhiều năm như vậy, nhưng năng hình thể nhưng không có biến lớn bao nhiêu. Giống Kim Ti tiểu tước nhi, cứ việc tu vi của nàng cũng so với lúc trước mạnh rất nhiều, có thể năng hình thể cũng y nguyên vẫn là chỉ lớn cỡ lòng bàn tay. Giống Tuyết Luyện với Dạ Ảnh cái này đen trắng hai con ngựa, cứ việc tu hành nhiều năm, hình thể muốn so phổ thông tuần mã lớn hơn rất nhiều, nhưng cùng lúc trước so sánh, cũng không có lớn hơn bao nhiêu.

Sẽ có loại này biến hoá khác, kỳ thật chỉ nhìn người tu hành sở tu phương hướng, hoặc là nói yêu lực cường hóa phương hướng. Hồng Lăng là cáo, năng đại bộ phận pháp lực, đều giấu tại đuôi, bây giờ đôi tu Thanh Khâu Hồ tộc chi pháp, là càng không cần phải nói, phương hướng, chính là Cửu Vĩ Thiên Hồ. Kim Ti tiểu tước nhi thì dùng yêu lực cường hóa hai cánh, cường hóa tốc độ. Mà hai con ngựa, thì dùng cho cường hóa bốn số.

Làm chúng nó tu vi cao thâm hơn, tất nhiên sẽ hướng toàn thân chuyển hóa.

Đến lúc đó, thân thể của bọn chúng mới có thể từ từ lớn lên.

Nếu như lúc trước Nhị Thanh đem pháp lực của mình tập trung vào một đôi răng độc bên trên, đoán chừng hấn hình thể cũng sẽ không lớn như vậy, chỉ là nọc độc độc hơn.

Bất quá, loại này lệch khoa phương thức, cũng không thể nói không đúng.

Đối với bên ngoài sinh tồn chặt vật tinh quái mà nói, đây là một cái lựa chọn không sai.

Về phần nhược điểm, tương lai chậm rãi bổ đủ chính là, có thể bảo trụ mệnh, mới là mấu chốt nhất.

"Người tại chỗ nào nhìn thấy Chu đại cùng với Dương tứ hài cốt?" Nhị Thanh hỏi hấn.

Kia tê tê thú nâng lên vuốt ngắn, chỉ vào Xích Long sơn nói: "Ồ kia trong lòng núi. Trước đó một chút huynh đệ tỷ muội lần lượt mất tích, kia Xích Long sơn lại lộ ra quỷ dị, ta liền muốn vào xem, thế là thuận tiện dưới mặt đất đào hang, kết quả đào lấy đào lấy, liền đào được một tòa động quật, kia trong động quật, huyết sát chi khí tràn ngập, bạch cốt đầy quật, bên trong còn có quỷ kêu phiêu đảng, ta không dám xâm nhập, tại trùng hợp phát hiện Chu đại cùng với Dương tứ hài cốt về sau, liền phi tốc lui ra. . ."

Nhị Thanh nhẹ gạt đầu, sau đó nhìn về phía kia Xích Long sơn, mắt dọc giữa hai chân mày mở ra.

Tại cái kia mắt dọc giữa hai chân mày thế giới bên trong, các loại nghiêng về màu đen sợi tơ tung hoành quán quanh, cho dù là vậy đại biểu thuộc mộc khí tức màu xanh biếc sợi tơ, cũng đồng dạng mang theo tia đen nhánh.

Màu đen sợi tơ, đại biểu cho các loại mặt trái khí tức, như là ma khí, sát khí, âm khí các loại uế khí.

Mà tại cái này màu đen sợi tơ bên trong, còn có đồ tươi như máu màu đỏ khí tức, đây không phải là đại biểu cho hỏa diễm màu đỏ, bởi vì đại biểu cho hỏa diễm màu đỏ, sẽ càng sinh động, càng linh động. Nhưng là này khí tức, lại là mang theo tức sát, mang theo thanh lãnh, đây là mang theo máu sát khí, hơi tối đỏ.

Nói rõ nơi này rất 'Bản', các loại uế khí tụ tập, không phải là đất lạnh.

Bất quá ngầm lại, cũng không kỳ quái, bởi vì bản này chính là sơn quý Huyết Sát chỗ tu hành.

Sơn quý Huyết Sát, theo Đại Bạch giới thiệu, chính là tẩm sát huyết mà thành đại yêu, nhưng là kia sát huyết ra sao máu? Sát huyết vì sao mà đến? Đại Bạch lại chưa từng nói, nghĩ đến năng cũng không phải là hiểu rất rõ.

Sau đó, Nhị Thanh lại đem thần thức thả ra, hướng kia Xích Long sơn kéo dài mà đi.

Thần thức những nơi đi qua, cũng không thứ gì ngăn cản, rất dễ dàng liền xuyên qua núi rừng bên trong kia từng lớp sương mù, hướng phía càng thâm nhập kéo dài. Khi hấn đem thần thức xâm nhập ngọn núi, xem xét ngọn núi bên trong tình hình lúc, phát hiện ở kia Xích Long sơn ngọn núi chỗ sâu, quả nhiên có một tòa cự đại động quật.

Kìa trong động quật, huyết sát chi khí tràn ngập, âm khí âm u, bạch cốt bày ra, có nhân loại, có loài thú, loài chim. Bạch cốt phía dưới, thâm thấu lấy màu đỏ huyết thủy.

Ở kia trên đám xương trắng mảnh, âm khí nhiều, có oan hồn phiêu đảng, nhưng lại chưa hóa thành lệ quỷ, quỷ kêu âm thanh lạnh lẽo khản thiết, như khóc như kể, nhất gan người thấy cái đó, nhất định lưng toàn bộ lạnh thấu, nổi da gà.

Thần thức kéo dài lấy cái này bạch cốt hồ máu xâm nhập, lại không phát hiện gì khác nữa.

Thấy vậy, Nhị Thanh chậm rãi đem thần thức rời khỏi, mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182 : Vùng đất Huyết Sát

Thu hồi thần thức, Nhị Thanh liền đối với chúng tinh quái nói: "Kia Xích Long sơn chân núi trong động quật, quả nhiên có chút quý dị. Ta vào xem, các ngươi rời đi trước nơi đây, miễn cho bị tác động đến."

Chúng tinh quái nghe nói lời ấy, đều hai mặt nhìn nhau, ngược lại cảm thấy chờ mong.

Tiểu Tước Nhi tại hán bên tai nói: "Sư quân, nếu không, vẫn là không nên mạo hiểm đi!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Việc này nếu không thể giải quyết, các ngươi ở đây tu hành, ta cũng không yên lòng."

Tiểu Tước Nhi nhẹ gật đầu, liền muốn vỗ cánh bay lượn, kết quả bị Nhị Thanh một nắm nắm bắt trở về.

"Ngươi đi đâu?"

"Sư quân, ta. . ."

"Mang ngươi đến luyện gan, đi theo ta đi!"

Tiểu Tước Nhi trừng lớn mắt chim sè: ". . ."

Cái khác tinh quái thấy vậy, nhao nhao hướng Nhị Thanh với Tiểu Tước Nhi cáo từ.

Tiểu Tước Nhi trực tiếp lộ ra một bộ 'Ngốc như chim sè gỗ' thần sắc, rũ cụp lấy hai cánh.

Các loại những này tinh quái đều rời đi nơi đây, hướng nơi xa lướt dọc mà đi về sau, Nhị Thanh cũng mang theo Tiểu Tước Nhi bay lên trời, hướng phía toà kia Xích Long sơn bay lượn mà đi.

Toà kia Xích Long sơn, ngoại trừ mấy chỗ lửa lộ ra ngoài ngọn núi, có thể nhìn thấy một chút màu đỏ bùn đất cát đá bên ngoài, nhìn cùng với cái khác sơn phong cũng không cái gì khác nhau.

Cho dù là trên núi kia cỏ mọc lão đằng, cũng không có so địa phương khác càng lớn càng tươi tốt.

Bất quá, Nhị Thanh cũng không trực tiếp lên núi, mà là trước tiên ở kia Xích Long sơn bên ngoài lượn quanh vòng, sau đó ném ra trên trăm khối ngọc thạch, bày ra một cái rườm rà vạn tượng nê tung trận, đem trọn toà Xích Long sơn đều bao phủ tại cái này trong trận pháp. Cho dù đến lúc đó có đồ vật gì chạy đến, chắc hẳn cũng sẽ bị vây ở trong trận, đi không ra toà này Xích Long sơn.

Nhưng mà như vậy một phen bố trí về sau, Nhị Thanh mới mang theo Tiểu Tước Nhi chui người tiến vào Xích Long sơn, hướng phía trong núi một tòa hang đá lao đi.

Mới lên núi, Tiểu Tước Nhi liền giật cả mình, song trào gấp túm trên vai Nhị Thanh áo xanh, hai con ngươi trừng trừng, run lấy bầy.

Không bao lâu, một người một chim đi vào một tòa hang đá bên ngoài, hang đá bên ngoài sương mù mờ mờ, có cuộn cuộn hàn khí theo cửa hang toát ra. Nhưng chẳng biết tại sao, tại hàn khí này phía dưới, còn có dây leo leo lên trên đó, kia dây leo màu đỏ sậm, cùng với đá núi dưới dây leo màu sắc tương tự, dây leo thân cứng cáp hữu lực, một mực treo tại cửa hang tứ phương, đem nó che lấp, nếu không phải thần thức cường đại, quét ngang cả

ngọn núi, tuy tiện tìm không được.

Nhị Thanh chấp ngón tay như kiếm, hướng phía những cái kia đây leo vung vẩy mấy lần, kiếm khí giữa ngang dọc, một cái đen nhánh cửa hang liền xuất hiện tại trước mặt. Cửa hang cũng không lớn, cao không tới trượng, rộng chỉ ba bốn thước.

Xuôi theo động mà tiến, đi vài trượng, động quật liền hướng xuống kéo dài mà đi, từng tia từng tia âm khí theo động quật chỗ sâu toát ra, dường như âm phong đập vào mặt, làm cho người lỗ chân lông rợn da gà.

Tiểu Tước Nhi khẩn trương nói: "Sư quân, ta. . ."

"Đừng nói chuyện!"

Tiểu Tước Nhi: ". . ."

Hang đá mập mờ, có chung thạch treo lơ lửng, nhũ thạch nhô lên, có thể thấy được là tự nhiên sinh thành, bình thường cũng không từng có người hoặc thú ở đây hành tẩu, đoán chừng trong động có khác lối ra. Đi mấy chục trượng, có tí tách tiếng vang lên, lắc đầu tứ phương, thấy vách động ướt át, chung thạch bên trên có giọt nước chậm rãi nhỏ xuống.

Trong động không thấy quang mang, một mảnh đen kịt, nhưng ở trong mắt Nhị Thanh, những này đều không thành vấn đề.

Thân hình phiêu hốt bên trong, một đường hướng xuống, đi có hơn ngàn trượng, rốt cục ở kia sâu trong lòng đất, thấy một động quật, trong động quật có lân hỏa chút chút, có quý tiếng khóc yếu ớt truyền vang, như khóc như kể.

Ở kia màu xanh lục lân hỏa quang mang chiếu rọi xuống, trong động bạch cốt như ẩn như hiện, giẫm đạp đi lên mới biết, bạch cốt phía dưới, có huyết thủy chảy ra, mùi tanh xông vào mũi, quý khí âm trầm, sát khí bùng bùng.

Thấy có người sống tới đây, những cái kia oan hồn lập tức hướng hấn đánh tới.

Tiểu Tước Nhi thấy vậy, trực tiếp sáng lên hai cánh, đem mình đầu chim chôn lên, run lấy bảy, kém chút không cẩn thận theo Nhị Thanh bả vai lăn xuống.

Nhị Thanh há mồm phun một cái, một vòng màu đỏ theo trong miệng thốt ra, kia là Tam Muội Chân Hỏa.

Những cái kia oan hồn gặp kia Tam Muội Chân Hỏa, nhao nhao thét chói tai vang lên lui lại.

Nhị Thanh đưa tay nhẹ nâng, đem kia Tam Muội Chân Hỏa nâng trong lòng bàn tay, quang mang chiếu rọi xuống, lập tức âm khí phiêu tán, oan hồn chạy bốn phía, chung quanh nhất thời thanh yên tĩnh trở lại.

Nghe thấy đây, Tiểu Tước Nhi mới dám đem đầu lộ ra, mang theo kinh nghi, nhìn xem bốn phía.

Nhìn thật kỹ, có thể thấy được kia bạch cốt ngang dọc bày ra, bạch cốt có lớn có nhỏ, lớn mấy trượng mấy chục trượng đều có, tiểu nhân hơn thước vài thước cũng có. Trong đó đại bộ phận là loài chim cùng với loài thú hài cốt, chỉ có một phần nhỏ vì nhân loại hài cốt, nhìn những hài cốt này đặt ở nơi này, cũng nhiều năm rồi.

Thấy vậy, Nhị Thanh nâng lên một trận yêu phong, nâng thân thể, hướng động quật chỗ sâu chậm rãi lướt tới.

Kia Tam Muội Chân Hỏa tại yêu phong lay động phía dưới, cũng không bị thổi tắt, cũng không tung ra theo gió, mà là bị hấn khống chế trong lòng bàn tay, như một nhánh bó đuốc, chiếu rọi tứ phương.

Giây lát, Nhị Thanh thân hình liền ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hấn, xuất hiện một cái phương viên mấy trượng lớn nhỏ ao.

Trong hồ nước, hiện lên màu đỏ, như dòng máu.

Mà lúc này, kia màu đỏ ao nước lại là quay cuồng không ngừng, huyết sát chi khí tùy theo bốc hơi.

Nhị Thanh rất hiểu kì, bởi vì lúc trước thần trí của hấn đảo qua nơi này lúc, cũng không có thể cảm giác được nơi này có cái huyết trì. Khi hấn đóng lại hai con ngươi, dùng thần thức cảm ứng lúc, trước mặt quả nhiên không có vật gì.

Rất rõ ràng, huyết trì này có trận pháp bảo hộ lấy.

Nhị Thanh đang tò mò phương này huyết trì là như thế nào mà đến, liền thấy một đường thân ảnh màu đỏ ngòm đánh tới, nương theo lấy 'Soạt' thanh âm.

Tiểu Tước Nhi thét lên, Nhị Thanh tiện tay liền đem trong tay Tam Muội Chân Hỏa hướng thân ảnh kia vung đi.

Soạt một tiếng, một nắm huyết thủy đón kia Tam Muội Chân Hỏa mà đi. Nước cùng với lửa chạm vào nhau, nhưng này Tam Muội Chân Hỏa nhưng lại không bị huyết thủy dập tắt, ngược lại trong nháy mắt khuếch tán, thiêu đốt đến vượng hơn.

Lộp bộp lộp bộp, khói xanh bốc lên, nắm kia huyết thủy trực tiếp bị đốt thành một vệt tro đen, mùi gay mũi tùy theo truyền đến. Mà đạo thân ảnh kia thì quay người trốn xa, hướng phía động quật chỗ sâu bỏ chạy.

Nhị Thanh thân hình thoát một cái, trực tiếp cân tại thân ảnh kia trước mặt, trong tay xuất hiện một cây hắc côn, hướng phía kia thân ảnh màu đỏ ngòm chính là một côn quét tới.

Bình ——

Kia màu đỏ thân ảnh tránh cái đó không kịp, trực tiếp bị hắc côn quét trúng, bắn ngược mà ra, tại cái này bạch cốt chi địa trượt lui mấy chục trượng, sau đó tại một trận tiếng tạch tạch bên trong, ngừng lại, thô thờ phì phò.

Nhị Thanh ngừng lại, đem hắc côn thu nhỏ, tại giữa ngón tay xoay vòng vòng, vừa hướng thân ảnh kia nhìn lại.

Kia là một con không đủ năm thước huyết sắc con vượn, không, là con khỉ, bởi vì hắc phía sau nhếch lên cái đuôi rất dài. Bất quá so sánh phổ thông con khỉ, con khỉ này hình thể rất lớn.

Lúc này, con khỉ này ngay tại hướng Nhị Thanh la hét, kia miệng đầy răng nanh, sắc bén như lưỡi cưa.

Tiểu Tước Nhi trừng mắt hai con ngươi, nghi ngờ nói: "Ngươi, ngươi là Hắc Thát?"

Loại này mang theo con số danh tự, tự nhiên là tiểu hồ ly cho lấy.

Lúc đầu có chút tinh quái còn cảm thấy tiểu hồ ly là qua loa cho xong, nhưng tiểu hồ ly nói, ngươi nhìn các ngươi Nhị Thanh sư quân, tên của hắc bên trong, cũng có một con số đâu! Cho nên, những cái kia tinh quái so ra loại này rõ ràng lấy được rất lời biếng rất không có khí chất danh tự, đều không bài xích, thậm chí còn rất thích.

Nhị Thanh đối với cái này cũng rất im lặng, hắc lấy 'Nhị Thanh' là chữ, đó là bởi vì cái tên này là kia đùa nghịch rắn đàn ông thô lỗ cho hắc lấy, hắc đây là tại nhớ nhưng kia đàn ông thô lỗ, để cho mình không nên quên nguồn gốc mà thôi.

Con khỉ kia nghe được 'Hắc Thát' hai chữ lúc, rõ ràng ngẩn người, nhưng rất nhanh lại hướng Nhị Thanh với Tiểu Tước Nhi la hét lên rằng đến, đứng thẳng người lên, chân trước vô lực cúi tại hai bên, run rẩy.

Nhìn thấy Hắc Thát làm hung ác hình, Tiểu Tước Nhi liền rút rút cái đầu nhỏ, đóng đưa thân thể nhỏ, nhắc móng hướng Nhị Thanh bên gáy dõn đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183 : Lão quỷ Huyết Trì

Nhị Thanh có chút ngoài ý muốn, chỉ vì cái này Hắc Thát rời đi bọn hắc lúc, tu vi còn rất thấp kém, nhưng bây giờ, nó lại có thể đón lấy hắc một con này, mặc dù hắc chưa hết toàn lực, mà nó một đôi chân trước cũng đã không nhắc lên nổi, nhưng so với bên ngoài những cái kia tinh quái tới nói, tuyệt đối phải mạnh hơn mấy chục hơn trăm lần.

"Nếu là ngươi!" Nhị Thanh chấp tay sau lưng, hướng nó đi đến, vừa nói: "Vì sao muốn sát hại Chu Đại với Dương Tứ bọn chúng? Các ngươi, không phải cùng một chỗ tu hành huynh đệ à?"

Rống ——

Hắc Thát không có trả lời, đáp lại Nhị Thanh, là một đường tiếng gầm gừ. Theo nó tiếng gầm gừ này vang lên, trong động quật, âm khí bùng bùng, huyết khí cuộn cuộn, hướng phía kia Hắc Thát hội tụ mà đi.

Nhị Thanh không có ngăn cản, chỉ là yên tĩnh nhìn xem, nhìn xem kia huyết sát chi khí hội tụ ở kia Hắc Thát trên thân, nhìn xem nó một đôi chân trước thương thế tại cái này sát khí trợ giúp hạ khôi phục như lúc ban đầu.

Sau đó, hắc chậm rãi giơ tay lên bên trong hắc côn.

Bình ——

Hắc côn nện ở kia con khỉ trên thân, vừa mới khôi phục chân trước, lại thay đổi tàn tật.

Bất quá, lần này Nhị Thanh chưa đợi thêm nó khôi phục, thuận thế một cơn đem nó đánh cho bất tỉnh, sau đó móc ra hồ lô xanh, đưa nó thu vào trong hồ lô.

Cả hai tu vi chênh lệch quá lớn, tại Nhị Thanh trước mặt, Hầu Thất hoàn toàn không có phản kháng đường sống.

Đón lấy, Nhị Thanh lại đem hồ lô ném không trung, một đường huyền quang đánh vào hồ lô bên trên, liền gặp kia hồ lô xanh đột nhiên phát ra một đường hấp lực, trong động quật u hồn, nhao nhao đầu nhập hồ lô kia bên trong.

Nhưng mà như vậy, không đến một khắc đồng hồ, cả tòa trong động quật u hồn, liền biến mất không còn tăm tích.

Trong hồ lô, những cái kia u hồn chỉ tới kịp thét lên vài tiếng, liền đã mất đi âm thanh.

Các loại cái này vô số u hồn bị hấp lấy đi, toàn bộ động quật lập tức liền thanh yên tĩnh trở lại, chỉ có trong động quật kia mấy trượng lớn nhỏ huyết tri, huyết thủy lẫn lộn thanh âm, vẫn như cũ không ngừng.

Tiểu Tước Nhi thấy vậy, nhẹ nhàng thở ra, nói: "Sur quân, chúng ta có thể rời đi hay không!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Không nóng nảy! Còn có một chỗ vùng đất quái dị đâu!"

Hắn nói, hướng kia huyết tri nhìn lại. Kia huyết tri có trận pháp bảo vệ, mất thường mặc dù có thể gặp, thần thức lại khó tìm. Đúng là rất khó coi ra kia huyết tri dưới đây có đồ vật gì, cũng rất khó coi ra kia huyết tri vì sao một mực lẫn lộn? Thật giống như huyết tri phía dưới có một ngọn lửa, một mực thiêu đốt lên, khiến cho huyết thủy này giống nước sôi đồng dạng sôi trào nhấp nhô.

Nhị Thanh tại cái này bạch cốt hồ máu bên trong dạo qua một vòng, tìm tới Chu Đại với Dương Tử, cùng với khác một chút hắn cảm thấy khí tức có chút quen thuộc hải cốt, từng cái thu vào.

Sau đó hắn lại trở lại cạnh huyết tri bên trên, yên tĩnh nhìn xem phương này huyết tri, cảm nhận được trong Huyết Tri toát ra khí tức, khí tức kia cũng không nóng hổi cảm giác, ngược lại mang từng sợi hàn ý.

Vây quanh huyết tri lượn quanh vài vòng, Nhị Thanh thần sắc dần dần trở nên tò mò, trận pháp này hiển nhiên là người vì bố trí, mà lại thủ pháp có vẻ cổ xưa.

Nhị Thanh mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, quan sát tòa trận pháp này.

Thật lâu, hắn mới quan bé mắt dọc giữa hai chân mày, bắt đầu chuẩn bị phá vỡ trận này.

Nhưng ngay lúc này, một thanh âm truyền vào trong tai của hắn, "Tiểu hữu, ngươi có thể muốn xưng tôn làm tổ?"

Nhị Thanh nghe vậy, tòa ra nghi hoặc, động tác trong tay cũng ngừng lại, thần thức lập tức quét ngang ra ngoài, toàn bộ động quật tại thần trí của hắn trùng kích vào, không khỏi run rẩy, bạch cốt hạ hồ máu cũng không khỏi rung động rung động từng đợt. Nhưng mà, thần thức phía dưới, lại cảm giác không thấy có cái gì không đúng.

Khi hắn nhìn về phía Tiểu Tước Nhi, phát hiện Tiểu Tước Nhi nghi ngờ nghiêng đầu, thế là, hắn trực tiếp đem Tiểu Tước Nhi cũng thu vào kia trong hồ lô. Cuối cùng, hắn đem ánh mắt đặt ở trên huyết tri kia.

"Tiểu hữu đừng sợ, lão phu xem ngươi bản thể, chính là một cái rắn lục, lão phu cái này có long tộc chí tôn phương pháp tu hành, có thể trợ ngươi lột đi thân rắn, tấn thăng làm rồng, ngươi có thể nghĩ muốn?"

Nhị Thanh nhìn chăm chăm huyết tri, mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, nhưng nhìn đến, cũng chỉ có cái kia trận pháp ở giữa lưu chuyển khí ngũ hành, mà không cách nào nhìn thấy trong trận pháp đồ vật.

"Xem ra, vận mệnh của ngươi không cạn, thế mà đã tu ra thiên nhãn thần thông." Cái kia đạo thanh âm già nua lần nữa truyền đến, "Bất quá, so sánh là rồng, nguồn gốc rắn, chung quy là kém chút."

Nhị Thanh nhìn xem huyết tri, sờ lên cằm, trầm nghĩ: Xem ra là đụng phải cái gì lão quỷ! Tại cái này giả vờ giả vịt, nhưng lại không dám hiện thân, không phải người bị thương nặng, chính là bị khốn tại đây. Tuy nói lão quỷ này có thể liếc mắt xem thấu bản thể của ta, nhưng lại không thể suy tính ra ta lại lịch, thế mà còn muốn dùng long tộc phương pháp tu hành dụ ta, đợi ta trước lừa hắn một cái!

Nhị Thanh ra vẻ trầm ngưng, ngầm nghĩ một chút hỏi: "Xin hỏi tiền bối chính là cao nhân phương nào?"

"Quá xa xưa, ngày xưa tục danh, không đề cập tới cũng được! Tiểu hữu có thể gọi ta Xích Long."

Nhị Thanh nghe vậy, suốt nửa bật cười, nửa câu đầu còn nói không đề cập tới cũng được, nửa câu sau liền cho cái đề cho người ta cảm thấy phi thường cho cảm giác ghê gớm gợi ý. Thế là, Nhị Thanh thuận hỏi: "Xin hỏi tiền bối, nghe đồn cái này Xích Long sơn, chính là thời kỳ Thượng Cổ, một cái Xích Long thụ thượng trên đường đi qua nơi đây, long huyết chảy xuôi nơi này núi, nhuộm dân núi đá, cho nên đến tên này. Chẳng lẽ tiền bối, chính là đầu kia Xích Long?"

Thanh âm già nua nghe vậy than nhẹ, "Khó được còn có hậu nhân nhớ kỹ lão phu ! Bất quá, này nghe đồn cũng không hoàn toàn đúng, lão phu lúc trước

bản thân bị trọng thương, sợ khó đảm bảo cả bộ thể, thể là lão phu liền đem một thân tinh huyết toàn bộ tập trung vào đây, bày ra trận pháp che giấu khí tức, để tránh người khác nhìn trộm. Sau đó một sợi phân hồn mang theo mất đi một thân long lực thể xác, dẫn ra cường địch. . ."

Nhị Thanh lại nói: "Đã tiền bối chính là thượng cổ Xích Long, coi như biết được, vào lúc đó kỳ, tu vi cường đại loài rắn, kỳ thật cũng không thể so với người long tộc kém bao nhiêu đi!"

Tự xưng là Xích Long kia thanh âm già nua nghe vậy liền cười, cuối cùng nói: "Thời kỳ đó là thời kỳ đó, bây giờ là bây giờ, há có thể giống nhau mà nói?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Bây giờ long tộc thời gian cũng không dễ chịu, tu vi cũng rất bình thường!"

Xích Long nghe vậy than nhẹ, nói: "Lời nói của người, lão phu cũng có chỗ nghe thấy. Nghĩ đến, bây giờ long tộc lưu lạc đến thế, nghĩ là đã mất đi Thượng Cổ Long tộc phương pháp tu hành đi!"

Nghe hắn nói như vậy, Nhị Thanh cũng không biết như thế nào phản bác, cũng không thể hiện tại liền chạy đi Bắc Hải, tìm kia Bắc Hải lão Long Vương hỏi thăm việc này phải chăng làm thật đi!

Thế là, Nhị Thanh đành phải dời đi chủ đề, nghi ngờ nói: "Đã tiền bối lúc trước đã mang cường địch dẫn ra, như vậy, lấy tiền bối năng lực, lại có một thân tinh huyết ở đây, chắc hẳn khôi phục thân thể, cũng không phải là việc khó. Nhưng vì sao, tiền bối đến nay còn ngưng lại nơi này?"

"Ai! Thế sự khó liệu a!" Xích Long khẽ thở dài: "Lão phu vốn cho rằng có thể mượn phương pháp này ve sầu thoát xác, lại không nghĩ, ở đây ao phía dưới, có một niêng ma huyết, nổi thẳng U Minh. U Minh chi khí thỉnh thoảng dâng lên, nhuộm dần lão phu lưu lại tinh huyết, như lão phu lại dùng những cái kia tinh huyết chủ thể, tất thụ U Minh chi khí làm nhiễu. Lại lão phu như nơi này đục lại thân rỗng, nơi đây tất hủy. Đến lúc đó U Minh chi khí ngút trời, nhân gian tất nhiên gặp nạn. Lão phu lỗi lạc cả đời, lại há có thể đi cái này hại người ích ta sự tình?"

"Tiền bối nghĩ bạc vụn thiên, vẫn bối thẹn cái gì!" Nhị Thanh giúp đỡ thở dài, thẹn vậy nói: "Nghĩ đến mấy chục năm trước, vị kia nơi này tu hành Huyết Sát tiền bối, cũng là tiền bối dạy nên đệ tử đi!"

"Người biết Sơn Tiêu Huyết Sát?" Xích Long có chút ngoài ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184 : Tinh huyết Xích Long

"Nhận biết, nhưng lại không lắm quen thuộc, vẫn bối chỉ biết hẳn nơi núi này tu hành, một thân tu vi rất là kinh người, chính là cái này Tây Thục so sánh được xung quanh địa giới có ít đại yêu. Chỉ tiếc, gặp được Kiếm Các đạo sĩ."

"Ừm!" Xích Long ra vẻ cao thâm ứng tiếng, nói: "Không tệ! Hắn chính là một trong đệ tử của lão phu, bất quá, tu vi của hắn cũng rất bình thường, hẳn chỉ là một con sơn tiêu, lão phu ban thưởng hẳn một điểm tinh huyết, hẳn thuận tiện ngăn ngừa trăm năm ở giữa, hóa hình Kết Đan. Tiểu hữu bản thể chính là một cái rắn lục, rắn cùng với rồng vốn là một nhà, nghĩ đến, lão phu tinh huyết ở tiểu hữu mà nói, hiệu quả càng tốt!"

Nhị Thanh mặt lộ ra mừng rỡ, cuối cùng lại nói: "Trước đây vẫn bối dạy nên khi con yêu, cũng là tiền bối đệ tử a? Vì sao vẫn bối thấy nó lúc, nó thần trí mơ hồ?"

Xích Long cười ha ha nói: "Con kia khi nhỏ, chỗ nào có thể xem như lão phu đệ tử, nếu là lão phu đệ tử, nó như thế nào lại thần trí mơ hồ? Nó bất quá là ngộ nhập nơi đây, thụ huyết sát chi khí ăn mòn, lúc này mới ảnh hưởng tới thần trí của hắn. Cái này huyết sát chi khí, có thể dùng nhân thần trí dần dần tối, nhưng cũng có thể khiến người trong ngắn hạn khí huyết tăng nhiều, tu vi đột nhiên tăng. Nếu nó có thể kiên trì bản tâm, vượt qua cửa ải này, mới có tư cách trở thành lão phu đệ tử. Đáng tiếc, nó lại ngay cả hảo hữu của mình đều giết, đã không vào được lão phu pháp nhãn."

Nhị Thanh lại nói: "Kia, tiền bối muốn truyền văn bối long tộc chí tôn pháp, vẫn bối cần là tiền bối làm những gì? Nếu không thể báo đáp tiền bối, vẫn bối luôn cảm thấy có chút băn khoăn!"

Nghe Nhị Thanh nói như vậy, kia Xích Long không khỏi than nhẹ, "Lão phu cố thủ ở đây, đã không biết nhiều ít thời đại, nghĩ đến ngoại giới nhất định cũng vật không phải người không phải, cho dù lão phu có thể ra ngoài, lại có ý nghĩa gì? Đoán chừng ngày xưa những cái kia địch bạn, đều đã không ở chỗ này mạnh, không bằng này khô thủ, tiếp tục thủ hộ nhân gian, thay người ở giữa sinh linh miễn đi lần này tai ách. Chỉ là. . ."

Nói đến tận đây, kia Xích Long lão quý dừng lại, lại nói: "Chỉ là lão phu cũng không biết có thể nơi này trấn thủ bao lâu, lão phu đã cảm giác mình ngày giờ không nhiều, nguyên thần chi lực dần dần khô. Trước đây đã có u hồn thừa dịp lão phu ngủ gật thời điểm, theo cái này U Minh chi nhãn bên trong

xông ra. Nếu không phải tiểu hữu đem những cái kia u hồn thu lấy, cần phải kia u hồn nơi này hình thành hung quỷ, đoán chừng phương này sinh linh nhất định phải thụ quỷ vật kia xâm hại."

Bộ kia trách trời thương dân khẫu khí, để cho người ta không khỏi nổi lòng tôn kính.

Chỉ là Nhị Thanh trong lòng sớm biết, như lão quỷ này thật sự là ngày xưa con rồng già kia, kia là tuyệt đối không thể lại đem những sinh linh khác chết sống để ở trong lòng.

Đặc biệt là một cái hiệu được Thượng Cổ Long tộc phương pháp tu hành lão Long.

Dừng lại, Xích Long lại nói: "Như tiểu hữu có lòng, liền ở đây nhiều bồi lão phu chút thời gian đi!"

Nhị Thanh nghe vậy, vui vẻ xưng dạ.

Xích Long lão quỷ thấy vậy, rất là mừng rỡ, tựa như một cái hiền hòa tiền bối, đem một thiên long tộc công pháp tu hành giao cho Nhị Thanh, còn theo câu theo chữ hướng Nhị Thanh giải thích.

Có Xích Long lão quỷ giảng giải, Nhị Thanh lý giải lên, cũng không độ khó.

Xích Long thấy Nhị Thanh không cái gì vấn đề về sau, liền để Nhị Thanh lập tức tu hành, còn rất nhiệt tình đưa Nhị Thanh một giọt tinh huyết, nói là trợ hấn nhanh chóng tu hành.

Nhìn xem kia theo trong Huyết Trì phiêu khởi một đoàn lớn chừng quả đấm đỏ tươi chất lỏng, thanh tịnh sáng long lanh, lộng lẫy mê người, Nhị Thanh ngạc nhiên nói: "Tiền bối, một giọt tinh huyết, có nhiều như vậy sao?"

"Lão phu bản thể khá lớn, đúng là một giọt tinh huyết, cũng sẽ lớn chút, ngươi không biết sao?"

"Ách! Văn bối chưa hề chú ý tới việc này đâu!" Nhị Thanh mặc dù có chút mộng, nhưng vẫn là nhấc tay thờ dài, nói: "Đa tạ tiền bối hảo ý! Chỉ là, văn bối tới đây đã có không ngắn thời gian, như tiếp tục ở đây tu hành, còn cần cùng với gia tỷ nói một tiếng, miễn cho nàng lo lắng văn bối an nguy. Chờ văn bối an bài tốt bên ngoài hết thảy, nhất định về tới đây, tình tâm hướng tiền bối thỉnh giáo cái này long tộc phương pháp tu hành. Còn giọt máu tươi này, liền trước từ tiền bối thay ta bảo quản lấy đi!"

Xích Long nghe vậy, ha ha khê cười nói: "Không sao, cái này đoàn tinh huyết, ngươi trước tạm cầm đi, chỉ cần có cái này đoàn tinh huyết, lão phu thì mới dạy ngươi long tộc chỉ tôn pháp nhập môn chương, liền có thể không ngại tiếp tục tu hành! Chờ ngươi đem nhập môn thiên tu hành xong, liền có thể tu hành đến tiếp sau chương. Bất quá, theo cái này nhập môn chỉ pháp, có giọt máu tươi này tương trợ, tu vi của ngươi, nhất định có thể tăng trưởng không ít!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi ngạc nhiên, thầm mắng: Quả nhiên là lão hồ ly, liền biết không có đơn giản như vậy!

Nghĩ nghĩ, hấn vẫn là mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, nhìn hướng giọt tinh huyết kia, tại chưa phát hiện giọt tinh huyết kia có cái gì không đúng về sau, mới vui vẻ tiếp nhận, vừa nói: "Đa tạ tiền bối trọng thưởng!"

Xích Long thấy chút, cười nói: "Ngươi ngược lại là cẩn thận! Bất quá, chúng ta người trong tu hành, từng bước khó khăn liên tục, chú ý cẩn thận chút, cũng không sai!"

Ai không biết, cái này Xích Long lão quỷ mặt ngoài đang cười, nhưng trong lòng cũng đang thầm mắng: Tiểu hồ ly! Cảnh giác còn không nhớ! Đáng tiếc, lão phu dùng chính là dương mưu, chờ ngươi tu hành cái này long tộc chỉ pháp, ném đến trong đó chỗ tốt, nhìn ngươi không ngoan ngoan trở về! Đến lúc đó, nhìn ngươi như thế nào chạy ra lòng bàn tay của lão phu?

Nhị Thanh thu giọt tinh huyết kia, cáo từ Xích Long, rời khỏi hang dưới đất, đi vào Xích Long sơn bên ngoài.

Nhìn lại Xích Long sơn, từng bách dãy sóng, mây mù vẫn như cũ.

Nhị Thanh không yên lòng, lại đem trước bày vạn tượng mê tung trận sửa lại, chỉ cần lên núi tình quái tu vi không có hấn cao, nhìn không thấu trận pháp này, liền sẽ bị trận pháp này theo một bên khác dẫn ra.

Sau đó, tại một tòa rời xa Xích Long sơn trên ngọn núi, Nhị Thanh ngồi xuống, đầu tiên là đem giọt kia Xích Long tinh huyết phong ấn, tiếp lấy mới đưa kia Hắc Thất với Tiểu Tước Nhi phóng ra.

Ở kia trong hồ lô, tại mê hương tác dụng dưới, Hắc Thất sớm đã hôn mê bất tỉnh. Ngược lại là Tiểu Tước Nhi có Nhị Thanh pháp lực bảo hộ, phóng xuất lúc, y nguyên vẫn là hoạt bát bộ dáng khả ái.

"Sur quân, chúng ta ra sao?" Tiểu Tước Nhi lắc đầu tứ phương, nhìn thấy bên người nằm Hắc Thất lúc, không khỏi giật nảy mình, vỗ cánh bay cao.

Nhị Thanh nhìn xem Tiểu Tước Nhi bộ dáng, cười khổ lắc đầu, xem ra, nàng cái này một dọa một gạt nhất gan bệnh, tạm thời là trị không hết. "Ừm, ra."

Dừng lại, hấn lại hỏi: "Trước đó ở kia trong động quật, ngươi có thể nghe được có ai đang nói chuyện?"

Hắn nói, hướng Tiểu Tước Nhi vươn tay ra.

Tiểu Tước Nhi vỗ cánh bay về phía lòng bàn tay của hắn, sau đó nghiêng đầu nghĩ nghĩ, gạt đầu nói: "Có đâu có đâu! Trước đó giống như có cái lão gia gia tại trong đầu của ta hỏi, 'Tiểu Tước Nhi, ngươi có thể nguyện hóa thân Chu Tước, thống lĩnh vạn chim, ngao thị thiên hạ' . Ta còn không có nghĩ rõ ràng, là bị sư quân ăn nấp rồi."

Nhị Thanh nghe vậy, mỉm cười nói: "Tiểu Tước Nhi, ta cản trở ngươi tấn thăng Chu Tước con đường, ngươi có phải hay không cảm thấy rất tiếc nuối a?"

Tiểu Tước Nhi lay động ngẩng đầu lên, nói: "Sư quân, lão gia gia nhất định là đang gạt ta đấy! Pháp lực của ta là phong, lôi, kim, tính toán ra, chính là mộc và kim. Mà Chu Tước chính là thuộc hỏa, nghĩ như thế nào cũng không thể biến thành Chu Tước như thế a! Mặc dù ta tu vi cạn, kiến thức cũng không nhiều, nhưng muốn cải biến trời sinh pháp lực thuộc tính, cái này sao có thể a!"

"Đúng vậy a! Lão gia gia gia đàn quá, nếu như hắn nói ngươi có thể tấn thăng thành Kim Sí Đại Bàng, có độ tin cậy còn cao chút, đúng hay không?" Nhị Thanh mỉm cười hỏi.

Tiểu Tước Nhi nghi hoặc há mồm, hồi lâu mới nói: "Cái này sao có thể? !"

"Nói không chừng, vị lão gia gia kia có biện pháp nào đâu!" Nhị Thanh cười nói.

Tiểu Tước Nhi nghi ngờ nói: "Thật đấy? Sư quân, ta xem sách ít, ngươi nhưng chớ có gạt ta!"

Nhị Thanh nghe vậy, ngăn người, cuối cùng cười ha ha, đưa tay gãi nhẹ đầu nhỏ của nàng, nói: "Quả nhiên là con chim ngọc!"

Tiểu Tước Nhi nghe vậy, không khỏi trừng lên mắt chim sẻ, lộ ra một bộ ngốc chim bộ đáng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185 : Thần thức bị ăn mòn

Nhị Thanh không tiếp tục để ý tới nó, đưa tay vung ra một đường huyền quang, đem Hưu Thất tỉnh lại.

Tiểu Tước Nhi thấy vậy, nhảy lên đầu vai của hắn, hỏi: "Sư quân, Hưu Thất thế nào?"

Tiểu Tước Nhi chính hỏi, Hưu Thất liền tỉnh lại tới, tiếp lấy đồ lên hai con người, hướng Nhị Thanh với Tiểu Tước Nhi vung móng tấn công mà đi. Tiểu Tước Nhi thấy vậy, không khỏi thét lên vỗ cánh, hai cánh giao nhau vù đầu.

Nhị Thanh đưa tay nhẹ phẩy, liền thấy Hưu Thất thân hình bay ngược, thẳng đến đâm vào trên một khối đá núi lửa.

Hưu Thất thân hình dán chặt lấy đá núi, không ngừng giãy dụa lắc lư, nhưng lại chưa thể tránh thoát, phảng phất có một cái bàn tay vô hình, đem nó đặt tại kia trên vách đá như thế

Cuối cùng, nó chỉ có thể uốn éo người, hướng Nhị Thanh nhe răng nhếch miệng, làm hung ác hình.

Tiểu Tước Nhi chậm rãi buông xuống cánh, nhìn thấy Hưu Thất bị Nhị Thanh tùy ý khống chế, không khỏi nhẹ nhàng thờ ra.

Nhị Thanh thấy vậy, đành phải đem thần thức xâm nhập thức hải của nó.

Hưu Thất trong thức hải, lúc này đã bị huyết sắc tràn ngập, đều là giết chóc suy nghĩ.

Ở kia thế giới màu đỏ ngòm bên trong, có một con khi nhỏ, ngay tại này huyết sắc bên trong, ôm đầu giãy dụa lẫn lộn, nó khi thì thống khổ rụt lại thân thể, khi thì lại ngẩng đầu nhe răng.

Khi nhỏ hơn nửa người, đã bị huyết sắc nhuộm dần, đoán chừng cũng giãy dụa không được bao lâu.

Nhị Thanh thần thức xâm nhập, đem bao vây lấy khi nhỏ màu đỏ bức lui, sau đó kia sợi thần thức hóa thành hắn Nhị Thanh bộ dáng, vịn khi nhỏ, kêu lên: "Hưu Thất, tỉnh!"

Hầu Thát ôm đầu, run rẩy ngẩng đầu, nhìn thấy Nhị Thanh, liền kêu lên: "Sur quân, giết ta!"

Nhị Thanh không khỏi âm thầm than nhẹ, cuối cùng hỏi: "Hầu Thát, đây là có chuyện gì?"

"A a a. . . Giết giết giết. . ." Hầu Thát cười lên ha ha, hai con ngươi không khỏi lộ ra hung tàn chỉ ý, nhưng rất nhanh vừa khóc tang nói: "Sur quân, lão quý kia gạt ta, hấn gạt ta!"

Tại Hầu Thát lập đi lập lại bên trong, đứt quãng giải thích xuống, Nhị Thanh cuối cùng minh bạch nguyên do.

Nguyên lai Hầu Thát xông lăm kia Ma Quật, vốn định thôi lui, nhưng lại bị kia Xích Long lão quý dụ hoặc.

Lão quý kia với nó nói, khiến cho nó hầu tộc chí tôn pháp, học thành về sau, cầm rồng phục hồ, bắt quá việc tùy tay. Tu đến chí cường cảnh, trên vào cửu thiên, dưới thăm dò U Minh, dò núi dò biển, không gì làm không được.

Hầu Thát tâm chí không kiên, hoặc là nói kiến thức thiên cận, tùy tiện là bị hấn lừa, sau đó là biến thành hiện tại cái dạng này. Thậm chí tại ý thức không rõ thời điểm, giết Chu Đại với Dương Tử.

Mà tại biết mình giết Chu Đại với Dương Tử về sau, nó càng thêm không dám đối mặt mình, thậm chí trong tiềm thức buông ra mình thủ vững, để kia khí huyết sát ăn mòn bản tâm.

Bây giờ giấy dựa, chỉ là sau cùng không cam lòng.

"Sur quân, giết ta, mau giết ta!" Hầu Thát cuối cùng kêu lên, nhưng rất nhanh, nó lại cười khằng khặc quái dị lên, "Giết! Phàm ngăn ta người, hết thấy đều có thể giết!"

Nhị Thanh thấy vậy, liền đem trong thức hải của nó những cái kia khí huyết sát phong ấn, tiếp lấy thần thức rời khỏi thức hải. Kia khí huyết sát bị phong ấn về sau, Hầu Thát thần trí, đạt được ngắn ngủi thanh minh. Mở mắt ra, nhìn thấy Nhị Thanh chính nhìn xem nó. Nó giật giật tay chân, phát hiện đã khôi phục tự do.

"Sur quân, ta có phụ dạy bảo của ngài! Ta có lỗi với ngài với Bạch cô nương, có lỗi với Chu Đại với Dương Tử, cùng với khác huynh đệ tỷ muội. . . Ha ha ha, ngươi muốn giết ta, đúng hay không? Ta không có khả năng để ngươi giết chết, ta là sẽ không chết, ta còn muốn lên trời xuống đất. . ."

Hầu Thát cười ha ha, nhưng sau một khắc, hấn lại ôm lấy đầu, lăn lộn trên mặt đất, thậm chí dùng đầu đụng núi đá kia, "Sur quân, giết ta, a a a. . ."

Tiểu Tước Nhi một mặt không rõ ràng cho lăm nhìn nhìn xuống đất lên Hầu Thát, lại nhìn về phía Nhị Thanh.

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ta vừa rời thần thức tiến vào thức hải của nó, phát hiện thần trí của nó, đã bị kia khí huyết sát ăn mòn hơn phân nửa, thần trí dần mất, bây giờ đã hơi lục thần không nhận!"

"A? Sur quân, vậy phải làm thế nào? Hầu Thát còn có thể cứu sao?" Tiểu Tước Nhi lo lắng hỏi.

Nhị Thanh lay động ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hầu Thát, nói: "Ta, đúng là cứu không được ngươi! Ý thức của ngươi bị kia khí huyết sát ăn mòn phi thường lợi hại, ta đã bắt lực!"

Dừng lại, hấn lại nói: "Bất luận người hoặc yêu, thần hồn đều là thần diệu nhất chỗ, trừ phi bản thân ngươi ý chí mạnh hơn kia khí huyết sát giết chóc tà niệm, nếu không. . ."

Nhị Thanh nói, chậm rãi lắc đầu.

Tiểu Tước Nhi thấy vậy, có chút sầu não mà nhìn xem Hầu Thát.

Tại Tiểu Tước Nhi ý nghĩ bên trong, Nhị Thanh sur quân cùng với Bạch tỷ tỷ, kia là không gì làm không được. Nếu là bọn họ cũng không có cách nào, lại có thể có ai có biện pháp?

Bất quá, nó rất nhanh đã lấy lại tinh thần, nói: "Sur quân, ngươi nói, Thạch Duẩn sơn hai tiên, có không có cách nào cứu Hầu Thát?"

Nhị Thanh nghe vậy, liếc dưới cái này chim sẻ ngốc, than nhẹ lên.

Mà lúc này, Hầu Thát theo ngây người bên trong tỉnh lại, hai con ngươi hung mang đại thịnh, lặng yên hướng Nhị Thanh lao thẳng tới, vừa kêu lên: "Giết ngươi, ta muốn giết ngươi. . ."

Thấy Hầu Thát đánh tới, Nhị Thanh tiện tay phát một cái, kia Hầu Thát liền bay rớt ra ngoài, nện ở trước đó khối kia trên vách đá. Cả hai tu vi chênh lệch quá nhiều, hoàn toàn không thể so sánh.

Nhị Thanh chấp tay sau lưng, nhìn xem Hầu Thát, lắc đầu than nhẹ, "Ta biết, trước kia ngươi không phải cái dạng này. Các ngươi tính tình chất phác, không tranh quyền thế, mặc dù tộc đàn khác biệt, nhưng lại chưa từng vì vậy mà tự giết lẫn nhau. Ngươi sở dĩ biến thành bây giờ bộ dáng như vậy, đều bởi vì thụ kia khí huyết sát ảnh hưởng."

Sau đó, hắn lại tìm cái phong cảnh tú lệ khe núi, đem hắn theo kia trong động quật mang ra những cái kia, khí tức có chút quen thuộc hải cốt, bắt chước làm theo, đưa chúng nó đồng tăng một chỗ.

Tại nơi này đứng lặng thật lâu, Nhị Thanh mới mang theo chim sẻ ngốc bay lên trời.

Ở không trung, Nhị Thanh thần thức quét ngang ra, rất nhanh liền tại phía trước hơn mười dặm trong rừng rậm tìm được trước đó đám kia tinh quái. Thế là, Nhị Thanh thân hình thoát một cái, tan biến tại nguyên địa.

Khi thân ảnh của hắn xuất hiện lúc, đã cách đám kia tinh quái không xa.

Những cái kia tinh quái lúc này chính ở một chỗ trong rừng rậm ngồi vây quanh một đoàn, bầu không khí có chút trầm tĩnh, chỉ thấy rừng như sóng lớn rì rào, không thấy chim minh thú rống.

Có lẽ là, đã lâu không gặp Nhị Thanh cùng với Tiểu Tước Nhi trở về, sinh lòng sầu lo đi!

Khi đám kia tinh quái thấy Nhị Thanh với Tiểu Tước Nhi xuất hiện, đều nhẹ nhàng thở ra, nhao nhao tiến lên ân cần thăm hỏi.

"Sur quân, kia Xích Long sơn bên trong, có vấn đề gì a?" Tinh quái nhóm hỏi.

"Là có chút vấn đề, ta ở trong đó tìm được Hưu Thất. . ." Nhị Thanh gật đầu nói.

"Hưu Thất? Hưu Thất sớm liền đã mất tích, nó là sớm nhất mất tích mấy cái kia huynh đệ một trong."

"Chẳng lẽ là Hưu Thất giết Chu Đại với Dương Tử bọn hắn? Hưu Thất như thế nào dạng này?"

"Không có khả năng, Hưu Thất bình thường tuy có chút ngang bướng, thích trêu đùa mọi người, có thể làm sao cũng không trở thành giết Chu Đại với Dương Tử bọn hắn mới là, tất cả mọi người là huynh đệ, đều là tỷ muội a!"

"Sur quân, hiện tại Hưu Thất đâu? Chu Đại với Dương Tử bọn hắn, thật sự là bị Hưu Thất giết chết?"

"Đúng vậy a sur quân, vẫn là đem Hưu Thất tìm trở về, ở trước mặt hỏi rõ ràng cho thỏa đáng!"

. . .

Chúng tinh quái lao nhao, nhao nhao tràn thuật, thần sắc trên mặt cũng là khác nhau.

Nhị Thanh ho nhẹ dưới, tràng diện liền không khỏi dần dần an tĩnh lại.

Lúc này, Tiểu Tước Nhi đã kích động nhảy bật lên, vung cánh nhỏ, ríu ra ríu rít với chúng tinh quái nhóm giảng thuật lên. Giảng thuật, nằng đoạn đường này chứng kiến hết thấy, kinh tâm động phách.

Chúng tinh quái nghe, không khỏi nhìn về phía Nhị Thanh.

"Sur quân, Chu Đại với Dương Tử bọn hắn, thật sự là Hưu Thất giết chết?"

Nhị Thanh gật đầu nói: "Kia trong động quật, xác thực phi thường cổ quái, nơi đó đã từng là một con đại yêu tu hành địa, bên trong tràn ngập các loại uế khí, Hưu Thất bị uế khí ăn mòn, thần trí đã mất, đúng là mới có thể so ra Chu Đại cùng với Dương Tử bọn hắn ra tay."

Nghe Nhị Thanh cũng nói như vậy, chúng tinh quái mới tin hơn phân nửa.

"Sur quân, kia Hưu Thất đâu? Hắn giết đại ca nhà ta, ta muốn thay ta đại ca báo thù!"

Nói lời này, là một đầu lợn rừng lớn, nó tên là Chu Tam.

Chu Tam rất tức giận, răng nanh ngược lại cúi lưng trong miệng rộng, phun mùi tanh, một heo mặt phẫn hận.

"Hưu Thất thần trí đã mất, cứu không trở lại, lúc này hắn đã đền tội! Thù này, liền dừng ở đây đi!" Nhị Thanh một mặt nghiêm túc thần sắc, nói ra: "Các ngươi nhớ lấy, kia Xích Long sơn bên trong uế khí mọc thành bụi, không thể lại đi. Như đi, các ngươi sẽ trở thành cái thứ hai Hưu Thất, bị uế khí ăn mòn, mất đi thần trí, lục thân không nhận, cuối cùng biến thành giết chóc công cụ."

Chúng tinh quái nghe vậy, vẻ mặt nghiêm túc, sau đó nhao nhao xưng dạ.

Nhị Thanh đảo mắt chúng tinh quái liếc mắt, nói: "Ta còn có chuyện quan trọng, không tiện lưu thêm, các ngươi còn phải ghi nhớ, không cần thiết lại tiến kia Xích Long sơn!"

Mặc dù kia Xích Long sơn ngoài có trận pháp ngăn cản, nhưng Nhị Thanh vẫn là không yên lòng lần nữa khuyên bảo.

Thấy chúng tinh quái gật đầu, hắn mới mang theo Tiểu Tước Nhi, cười mây mà đi.

Chúng tinh quái thấy vậy, nhao nhao quỳ xuống đất bái biệt.

Mang theo Tiểu Tước Nhi trở lại núi Thanh Thành Kính Hồ, bầu trời đêm đã thấy chấm chấm đầy sao.

Khi trở về, Nhị Thanh một đường cười mây đập gió, cũng không gấp đuôi. Đúng là, Tiểu Tước Nhi lúc này đã tại Nhị Thanh trên vai treo lên ngủ gật, cái đầu nhỏ một phẩy một híp mắt, đến nhà cũng còn chưa tỉnh.

Bọn hần khi trở về, tiểu hồ ly chính trụ tại phòng trúc nội tu đi, cảm giác được Nhị Thanh với Tiểu Tước Nhi khí tức xuất hiện, nó mở mắt ra, định chỉ tu hành, chạy chậm đi ra.

"Nhị Thanh ca, ngươi trở về, sự tình giải quyết sao?" Nàng hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ngươi Bạch tỷ tỷ không có ra qua đi!"

Tiểu hồ ly lắc đầu, nói: "Thế nào?"

Nhị Thanh đứng thẳng xuống bả vai, đem đứng ở trên bả vai hần ngủ gật Tiểu Tước Nhi ngã xuống dưới, Tiểu Tước Nhi đột nhiên cảm giác được mất trọng lượng, bản năng đập chạm cánh, hét to: "Làm sao vậy, thế nào?"

Mất nhìn tâm rộng tựa như biển Kim Ti tiểu tước, Nhị Thanh cũng không khỏi mỉm cười: Thật đúng là một con không buồn không lo chim sẻ ngốc a! Quả nhiên, chim vẫn là ngu một chút tương đối đáng yêu!

Tiểu hồ ly cười khanh khách nói: "Tiểu Tước Nhi, đứng ở Nhị Thanh ca trên bờ vai, ngủ ngon a?"

Kim Ti tiểu tước nhi đứng ở phòng trúc góc cửa sổ bên trên, đông đưa thân thể, chuyển lấy móng vuốt nhỏ, cuối cùng dứt khoát mở ra hai cánh, che lại mình cái đầu nhỏ, trêu đến tiểu hồ ly lần nữa khanh khách cười không ngừng.

Nhị Thanh mất nhìn một cáo một chim, nói: "Các ngươi nghỉ ngơi trước, ta đi ra ngoài một chuyến!"

Thấy Nhị Thanh lại muốn ra ngoài, tiểu hồ ly liền hỏi: "Nhị Thanh ca, ngươi đi nơi nào?"

Nhị Thanh cười nói: "Ta đi một chuyến Thạch Duẩn sơn, tìm hai vị thượng tiên hỏi ít chuyện! Nếu như các ngươi Bạch tỷ tỷ hoặc tiểu Thanh ra hỏi đến, các ngươi nói rõ sự thật là được."

Một cáo một chim nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn Nhị Thanh cười mây đập gió mà đi.

Nhị Thanh lần này vận khí không tệ, khi hần đi vào kia Thạch Duẩn sơn lúc, xa xa liền thấy hai tiên nằm trên núi đỉnh đá bên trong nằm ngang mà ngủ. Lý Thiết Quái ôm thiết quái, gối lên hồ lô, ngủ say sưa. Hán Chung Ly gối lên vò rượu, lồi trên bụng che kín quạt ba tiêu, ngáy khò khò.

Cái này hai tiên, lần này cũng không có rời núi đi xa.

Nhị Thanh chậm rãi ghim xuống đám mây, quét đỉnh đá liếc mắt, sau đó tại ngoài đỉnh tìm tảng đá, ngồi xếp bằng. Đón chậm chậm gió đêm, nghe rì rào từng đợt, xem trời đầy sao trắng sáng, tinh thần tung bay theo.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187 : Máu đỏ hóa rồng

"Ha. . ."

Chẳng biết lúc nào, Hán Chung Ly ngáp một cái, ngồi dậy, duỗi cái eo lười, sau đó đông đưa quạt ba tiêu, nói: "Đêm dài đằng đẵng, Sầm tiểu lang vì sao không đành lòng đi ngủ, tới đây chịu cái này gió lạnh?"

Nhị Thanh nghe vậy, vươn người đứng dậy, quay người nhấc tay thờ dài, nói: "Nếu không có chuyện quan trọng, sao dám ở đêm khuya tới cửa, quấy rầy hai vị thượng tiên bình thường nghỉ ngơi?"

Hán Chung Ly lắc lắc quạt ba tiêu, liền thấy một vò rượu ngon hương Nhị Thanh lướt tới, "Đến, uống miêng rượu ủ ấm thân, cũng làm cho người nếm thử những cái kia Địa Tiên cất giấu rượu ngon. Trước đây, chúng ta ở Đông Hải tiên đảo cùng với chúng Địa Tiên nhân tụ tập, uống rượu hát vang, cao đàm khoát luận. . . Đây cũng là khi đó đoạt được rượu ủ."

Nhị Thanh nghĩ thầm, đoán chừng là lần trước Lý Thiết Quái phi hạc truyền thư lần kia.

"Địa Tiên cất giấu rượu ngon?" Nhị Thanh không khỏi nghi hoặc, đẩy ra giấy dán, hít sâu, cuối cùng nghi ngờ nói: "Đã là Địa Tiên cất giấu rượu ngon, sao không thấy tiên khí?"

Lúc này, Lý Thiết Quái trở mình, ngáp một cái, nói: "Đã là Địa Tiên, chính là tại cái này Nhân Gian giới trú lưu tiên, mà tại cái này Nhân Gian giới, có thể ẩn chứa tiên khí đồ vật, lại có thể có mấy?"

Nhị Thanh hiểu kỳ nói: "Không biết, cái này Nhân Gian giới ẩn chứa tiên khí đồ vật, đều có những gì?"

Lý Thiết Quái cười ha ha nói: "Nếu người hữu duyên nhìn thấy, không nói cũng có thể gặp, nếu không có duyên, nói thì có ích lợi gì, tăng thêm ưu phiền thôi." Dừng lại, hần dòi đi chủ đề, hỏi: "Nửa đêm canh ba, người không tại nhà trúc nhỏ giữa hồ kia ở lại, chạy đến chúng ta nơi này tới làm gì?"

Nhị Thanh nghe vậy, không cần phải nhiều lời nữa, buông xuống vò rượu, theo trong túi càn khôn móc ra viên kia máu rồng, hỏi: "Hai vị, có biết vật này?"

Hán Chung Ly rung dưới quạt ba tiêu, liền gặp kia đoàn xích huyết hướng hần bay đi, sau đó hần nhẹ nhàng thôi ngưng khí, liền đem Nhị Thanh phong ấn bố trí ở phía trên thôi đi.

Ngang ——

Phảng phất có tiếng long ngâm, theo kia xích huyết bên trong truyền đến, liên miên như tồn tại, lại như ảo giác.

Theo kia tiếng long ngâm tiêu tán, viên kia xích huyết tùy theo biến hóa, ở không trung kéo dài, kéo dài, cuối cùng hóa thành một cái màu đỏ thần long, ở không trung nhảy múa, hình như có sương mù lượn lờ.

Kia thần long, râu dài tung bay, tài hoa xuất chúng, vây giáp dày đặc, giống như đúc.

Du động ở giữa, thần thái ưu nhã, rồng rít gào ở giữa, bá khí tung hoành.

Nhị Thanh không khỏi trừng lên hai con ngươi, loại biến hóa này, trước đó hần đạt được nó lúc, có thể chưa thấy qua.

Hán Chung Ly mắt nhìn Lý Thiết Quái, Lý Thiết Quái gật đầu nói: "Đúng là phi thường tinh thuần máu tinh hoa của rồng, bên trong không chỉ có ẩn chứa Long khí, còn có một tia long hồn ý chí, người chiếm được ở đâu?"

"Xích Long son!"

"Xích Long son?"

Hai tiên lại nhìn nhau liếc mắt, cuối cùng đồng đưa quạt ba tiêu Hán Chung Ly nói nói, " tương truyền, kia Xích Long son tại cực kỳ lâu trước kia. . ."

"Bao lâu?" Nhị Thanh chen lời.

"Thời gian như có thể kiểm tra, liền không cần dùng 'Cực kỳ lâu' để hình dung." Lý Thiết Quái bật cười nói: "Tương truyền, chỗ kia xác thực từng có đầu Xích Long dừng lại qua, bởi vì máu rồng tàn mất kia núi, ngọn núi bởi vì nhuộm dần máu rồng, mà trở nên đỏ thẫm như máu, cho nên gọi tên Xích Long son."

"Hai vị có thể từng đi kia Xích Long son nhìn qua?" Nhị Thanh hỏi.

Hán Chung Ly lay động quạt mím cười, nói: "Ồ chúng ta mà nói, cho dù ngồi chơi ở đây, có thể chỉ cần nhắm mắt lại, liền có thể thần du thái hư, đi cùng với không đi, có gì khác biệt?"

Nhị Thanh nở nụ cười khô, nói: "Chưa từng nghĩ, chỗ kia cái kia cổ xưa trận pháp, ngay cả hai vị tiên thức đều có thể che đậy, quả nhiên là huyền diệu phi phàm"

"Ừm?" Lý Thiết Quái nghi hoặc nhìn về phía Nhị Thanh.

Thế là, Nhị Thanh đem mình như thế nào đến kia Xích Long son, cùng tại kia Xích Long son dưới đáy trong động quạt chứng kiến hết thấy, từng cái hướng Hán Chung Ly cùng với Lý Thiết Quái nói ra.

Nghe xong Nhị Thanh kể ra, hai vị tiên nhân không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Bọn hần tại cái này đất Tây Thục ở nhiều năm như vậy, tự nhận đã đối với nơi này hiểu rất rõ. Nhưng ai có thể tưởng, kia Xích Long son, thế mà còn có giấu như thế bí mật.

"Đã có chuyện như thế, chúng ta tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn. Không nói lão quý kia dạy người long tộc phương pháp tu hành là thật là giả, lại có mục đích gì? Chỉ nói chỗ kia như thật có U Minh chi nhân, liền không thể coi thường. U Minh quý vật hiện ở nhân gian, kia mảnh địa vực, tất sinh linh đồ thần." Lý Thiết Quái nói.

Hán Chung Ly đưa tay hướng kia huyết long một chiêu, liền thấy máu rồng hướng hán trong tay nhảy lên đi, sau đó lại hóa thành một đoàn xích huyết, trong tay hán bình tĩnh trở lại, nhìn lại y nguyên óng ánh sáng long lanh, lộng lẫy mê người.

"Người nhưng có nghĩ tới tu kia long tộc phương pháp tu hành, lột xác rắn hóa rồng?" Hán Chung Ly hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Tạm thời chưa có nghĩ như vậy! Tuy nói long tộc chính là địa vị tối cao trong các loài có vảy, so với chúng ta loài rắn, đúng là tôn quý rất nhiều, chỉ ít tại nhân loại trong suy nghĩ, chính là như thế. Nhưng mà, nhìn chung Tiên Phật hai giới, long tộc người tu vi cao thâm, lại lác đác không có mấy, thậm chí có thể nói không có. Ta cũng không cảm thấy, ta thân rắn lại so với kém bao nhiêu."

Lý Thiết Quái nhẹ gật đầu, nói: "Người đã đến tiên pháp, tạo hóa không cạn. Trong vòng trăm năm liền có thể Kết Đan hóa hình, cái này ngộ tính tự cũng không thấp. Chỉ cần dốc lòng tu hành, thành tiên đều có thể!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, cuối cùng lại hỏi: "Hai vị có biết, vì sao bây giờ long tộc chính là địa vị tối cao trong các loài có vảy, thật có chút lân giáp loài thú tu vi, lại còn cao hơn bọn họ? Tỉ như lúc trước chiếm cứ ở Bắc Cầu Lô Châu đầu kia Ma Giao. Kia Giao Ma Vương, thế nhưng là ngay cả Bắc Hải Long cung đứng đầu, đều cực kì kiêng kỵ! Như Xích Long sơn dưới trong động quật lão quý kia thật sự là đầu kia Xích Long, nghĩ đến đã từng long tộc, muốn so long tộc hiện tại phải cường đại hơn nhiều. Hai vị có biết trong đó nguyên nhân?"

Hán Chung Ly lắc đầu nói: "Chuyện thế này, chúng ta lại là biết không rõ. Vừa đến, thời gian quá xa xưa, không thể nào kiểm tra nguồn gốc; thứ hai, long tộc tự thân nói năng thận trọng, hình như có kiêng kỵ, ba loại, biết thì có ích lợi gì? Chúng ta lại không phải long tộc. Bất quá, người cũng đừng suy nghĩ nhiều, chính như lời người nói, long tộc chân chính người tu vi cao thâm, bây giờ cơ hồ không có. Muốn nói cao quý, cũng cao quý không đến đi đâu!"

Nhị Thanh nghe, không khỏi than nhẹ.

Thấy Nhị Thanh than nhẹ, Hán Chung Ly lại nói: "Lại, bây giờ long tộc, đều ra tứ hải, dường như từ những giống loài khác hóa rồng, bất luận là cá hoặc rắn rắn, Tứ Hải Long Tộc há lại sẽ xem làm đồng tộc? Cũng không coi là đồng tộc, kia hóa rồng thì có ích lợi gì? Đương nhiên, nếu người thể nội có Thượng Cổ Long tộc huyết mạch, lại có thể kích phát ra đến, kia lại coi là chuyện khác. Dù sao thượng cổ huyết mạch kích phát ra đến, uy lực của nó vẫn là không thể khinh thường. Bất quá, ta nghĩ, trong cơ thể người mặc dù có thượng cổ huyết mạch, cũng chính là loài rắn mới là."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, cuối cùng nói: "Vậy cái này đoàn máu rồng, tựa hồ cũng không cái gì đại dụng."

Lý Thiết Quái cười nói: "Thêm mấy vị thuốc, nấu luyện thành đan, vẫn có thể gia tăng chút tu vi."

Nhị Thanh hướng Lý Thiết Quái thờ dài nói: "Vậy liền làm phiền Lý thượng tiên, thiếu thuốc gì, có thể đi ta kia dược viên chọn, nếu ta kia dược viên không có, ta lại đi bên ngoài tìm."

Lý Thiết Quái nghe vậy, không khỏi ngăn người, mà Hán Chung Ly lại là dùng quạt ba tiêu đập chầm bụng, cười ha ha, "Khó được tiểu hữu có chỗ mời, chẳng lẽ Lý huynh muốn cự tuyệt ư?"

Nhị Thanh thấy vậy, thờ dài nói: "Còn xin thượng tiên chớ trách! Ta cùng nhà ta sư tỷ mặc dù hiểu kia Tam Muội Chân Hỏa, luyện khí cũng hiểu sơ một hai, nhưng muốn nói luyện dược, tất nhiên là thúc ngựa cũng khó đạt đến thượng tiên một hai."

Lý Thiết Quái khoát tay nói: "Không vội không vội, lại đi kia Xích Long sơn nhìn xem!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188 : Thiếu chút pháp lực

Trên biển mây, bầu trời đêm thanh tịnh như tẩy, tinh quang sáng chói rực rỡ. Biển mây phía dưới, ngàn đỉnh núi mênh mông đứng sừng sững, rừng rậm lên xuống như từng đợt sóng.

Nhị Thanh bị Lý Thiết Quái cùng với Hán Chung Ly mang theo, ở đám mây dạo bước. Hai vị thượng tiên bước tiến nhìn như không nhanh, nhưng trong nháy mắt, đã đến ngoài trăm dặm, con mắt hơi, liền đã đến kia Xích Long sơn trên không.

Có nhanh như vậy tốc độ, Nhị Thanh cảm thấy, cái này tuyệt không phải đơn thuần thuật cười mây đạp gió. Chỉ là hắn cũng chưa thấy hai tiên trên người có kim quang hiện lên, đúng là, đáp cũng không phải kia thuật Tung Địa Kim Quang.

Có lẽ là Ngũ Hành Đại Độn bên trong một loại nào đó đi!

Nhưng là ai thi pháp, hắn lại là chưa từng nhìn thấy.

Theo cái này, Nhị Thanh liền nhìn ra được, mình cùng những này đắc đạo thành tiên người, chênh lệch lớn đến cái dạng gì một mức độ. Minh thi pháp, còn cần ngón tay bấm pháp ấn, miệng tụng pháp quyết.

Thế nhưng là hai người này thi pháp, lại hoàn toàn nhìn không ra vết tích, chênh lệch quả thực rất xa.

Hắn Chung Ly dường như có thể nhìn ra Nhị Thanh đắm chiêu, lay động quạt mỉm cười nói: "Đây là ngũ hành thuật Thủy Độn, mượn mây mù độn hành. Tội nay không trung mây mù rất dày, tốc độ tự nhanh."

Nhị Thanh thở dài hành lễ, nói: "Thanh thụ giáo! Bất quá, ta cũng nhìn không ra là vị nào thượng tiên thi pháp thuật. Cái này thuật Ngũ Hành Đại Độn, nhưng có mau lệ thi pháp phương pháp?"

Lý Thiết Quải mỉm cười nói: "Há có đường tắt? Chỉ có quen tay hay việc thôi!"

Hắn Chung Ly mỉm cười nói: "Nếu không tin, ngươi liền mở ra ngươi kia mắt đọc giữa hai chân mày, hảo hảo nhìn xem!"

Nhị Thanh nghi hoặc, tùy theo mở ra mắt đọc giữa hai chân mày, hướng hắn Chung Ly nhìn lại.

Hắn Chung Ly cười cười, trong tay quạt ba tiêu nhẹ nhàng vung xuống, tiên quang lưu chuyển ở giữa, ba người thân hình đã biến mất ở nguyên địa, lại xuất hiện lúc, đã xuất hiện tại kia Xích Long sơn lòng đất trong động quật.

Nhị Thanh lấy lại tinh thần, đóng lại mắt đọc giữa hai chân mày, hướng hắn Chung Ly bái đầu nói: "Thượng tiên thi pháp quả nhiên thần diệu, thế mà đem ngũ hành thuật Thủy Độn cùng với thuật độn thổ kết hợp đến huyền diệu như thế hoàn chỉnh, lại trong khoảnh khắc liền đã hoàn thành." Dừng lại, hắn lại nói: "Sở dĩ này thuật uy lực so chúng ta chỗ thi ngũ hành độn thuật uy lực càng lớn, nghĩ đến nên là kia tiên lực tác dụng đi!"

Hắn Chung Ly cười ha ha nói: "Đây là tự nhiên, như tiên lực uy lực không bằng bình thường pháp lực, vậy cái này tiên há không tu vô ích rồi?"

Nhị Thanh nghe vậy, lông mi cau lại, cuối cùng bật cười nói: "Xem ra, dĩ vãng là chúng ta tự cao tự đại. Dường như chúng ta một thân pháp lực chưa chuyển thành tiên lực, lại như thế nào được xưng tụng Địa Tiên?"

Lý Thiết Quải cười nói: "Địa Tiên, chưa hẳn chính là chỉ tu ra tiên khí người tu hành, nếu có thể tu ra một sợi tiên khí, chính là luyện hình thành khí, Ngũ Khí Triều Nguyên thân tiên vậy. Dường như ngươi cùng với Bạch nha đầu, lấy bây giờ người tu hành là, trường sinh ở thế gian, đã không đáng kể, gọi là Địa Tiên, cũng không không thể."

Hắn Chung Ly đóng quạt ba tiêu, bổ túc một câu: "Chính là pháp lực kém chút!"

Nhị Thanh đối với cái này, tất nhiên là không phản bác được.

Có thể nghĩ nghĩ, tại Đại Bạch truyền thuyết trong chuyện xưa, Đại Bạch tu hành xuống núi, gả cho Hứa quan nhân sau thụ hai mươi năm giam cầm, ra tháp sau liền trở thành tiên. Khi đó pháp lực của nàng có thể cao bao nhiêu?

Bây giờ Đại Bạch, đoán chừng sớm có truyền thuyết kia trong chuyện xưa, nàng lúc xuống núi pháp lực, nhưng thật muốn chăm chú tính toán, nàng bây giờ, cách đắc đạo thành tiên, còn kém cách xa vạn dặm đâu!

Đúng là, Nhị Thanh cảm thấy, ở trên bầu trời tiên cùng với tiên, phật cùng với phật ở giữa, bỏ qua một bên bọn hắn có Tiên Khí pháp bảo không nói, là bản thân tu vi mà nói, nhất định cũng là cao có thấp có.

Mà pháp lực thứ này, cùng với bản thân cảnh giới tuy có quan hệ, nhưng kỳ thật cũng không thể nào lớn.

Người tu đạo, pháp lực có thể dựa vào ngoại vật gia tăng, nhưng cảnh giới lại cần tự thân thể ngộ.

Hắn Chung Ly chỉ, cũng không phải là chỉ hắn bản thân tu vi, mà là chỉ pháp lực.

Tu vi, có thể xem là pháp lực cùng với cảnh giới thực lực tổng hợp. Nhưng đơn chỉ pháp lực, vậy thì dễ làm rồi, có ngoại vật có thể mượn lực a!

Thấy Nhị Thanh chìm lòng mày suy nghĩ, Lý Thiết Quải liền nói: "Có thể chớ nghe hắn nói mò, lấy ngươi bây giờ cảnh giới này, có pháp lực này tu vi, đã kể ra khó được, tu sĩ tầm thường đều không như nhiều vậy!"

Hắn Chung Ly đóng quạt ba tiêu nói: "Ta lần này thuyết pháp, chỉ là lo lắng hắn đắc chí vừa lòng, ngừng chân không tiến thôi! Cần biết, Sảm tiểu lang tu hành không hơn trăm nhiều năm, tu hành tốc độ nhanh như vậy, có thể tâm cảnh nếu là theo không kịp, ở đắc đạo thành tiên mà nói, có thể nói trăm hại mà không một lợi."

Lý Thiết Quải lắc đầu nói: "Tu hành một đường, nên thuận theo tự nhiên, không thể dục tốc bất đạt, cũng không cần tận lực áp chế, nước chảy thành sông, há không hay nhất?"

Hán Chung Ly cười ha ha một tiếng, lấy quạt ba tiêu che đầu của hắn, hướng Nhị Thanh thấp giọng nói: "Ta nhìn Lý huynh đây là là thoát thác chuyện luyện đan làm nền đâu! Ta không cùng hắn tranh luận, lại nhìn xem huyết tri này đi!"

Nhị Thanh nghe vậy ngạc nhiên, Lý Thiết Quải lại lắc đầu cười khổ, tùy theo đi theo.

Thấy vậy, Nhị Thanh cũng chỉ có thể cười cười, sau đó đi theo phía sau.

Kia huyết tri vẫn như cũ quay cuồng không ngừng, có thể kia trong ao lão quý Xích Long, lại là chưa từng xuất hiện.

Có lẽ là thấy hai vị thượng tiên đều tới, không dám hiện thân khoe khoang đi!

Hai vị thượng tiên vây quanh trên bờ huyết tri cổ trận pháp đi lòng vòng, quan sát một trận, Chung Hán Ly nhìn về phía Nhị Thanh, hỏi: "Nhị Thanh, ngươi có thể hiểu đến trận pháp này?"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Che dấu khí tức cùng với bộ dạng chi trận, ta ngược lại thật ra học qua, nhưng, như cùng với trận này so sánh lẫn nhau, công năng tuy là tương tự, nhưng như thế bày trận chi pháp, lại là chưa từng thấy qua."

"Có thể nhớ kỹ?" Hắn lại hỏi.

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, trước đó hắn là từng thử nghiệm phá vỡ trận này, đúng là, đối với cái này trận, hắn tự nhiên là sớm đã rõ ràng trong lòng.

Thấy Nhị Thanh đã ghi lại, Hán Chung Ly lay động lên quạt ba tiêu, tiên quang bay múa bên trong, cái kia trận pháp tùy theo tán đi, trong khoảnh khắc, liền lộ ra bên trong huyết tri.

Lại dùng thần thức quét tra, huyết tri này, ở thần thức dưới, liền đã không chỗ che thân.

Huyết tri vừa lộ ra, liền thấy một đường ánh đỏ theo trong Huyết Tri bắn mạnh mà ra, tốc độ mau lẹ vô cùng.

Nhị Thanh tự nhận, tại tốc độ này dưới, ngay cả thần trí của hắn đều khó mà nào bắt, càng không nói đến mắt thường.

Nhưng mà, tại hai vị thượng tiên trước mặt, cái này ánh đỏ lại là trong nháy mắt liền ngừng lại.

Chỉ thấy cái kia bình thường bị Lý Thiết Quải vác tại trên lưng hồ lô màu vàng, chẳng biết lúc nào, đã treo ngược ở không, hồ lô tản ra kim sắc quang mang, một vệt kim quang theo hồ lô miệng phun ra, kia ánh đỏ tại kim quang này bao phủ phía dưới, lập tức tựa như cùng bị làm giống như bị Định Thân chú.

Ánh đỏ ở kim quang bên trong chấn động giãy dụa, mà đi sau ra một đường tiếng gầm, "Tốt ngươi cái này răn lục yêu, lão phu nể tình chúng ta đồng nguyên phân tình bên trên, không chỉ có dạy ngươi hóa rồng chi pháp, lại ban thưởng ngươi máu rồng tinh hoa, không xử bạc với ngươi, ngươi lại dẫn cường địch đến giết lão phu, đơn giản vong ân phụ nghĩa!"

Nhị Thanh mỉm cười thờ dài, "Tiền bối như trong lòng không thẹn, cần gì phải vội vã bỏ chạy? Trước đây, tiền bối không phải nói, muốn ở đây mảnh tọa trấn, thủ kia U Minh chi nhân, bảo hộ phương này sinh linh a? Đã tiền bối cao thượng như vậy, cần gì phải theo trong Huyết Tri ra, tiếp tục cố thủ là được! Nghĩ đến, lấy hai vị này thượng tiên đức, chắc chắn trợ tiền bối một chút sức lực, có lẽ thay tiền bối nghĩ cách, trợ tiền bối đào thoát cái này khôn thủ nổi khổ, cũng chưa biết chừng! Tiền bối lại vì sao muốn chạy trốn?"

"Ngươi . ."

Xích Long là như vậy ghen lời.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189 : Thần hồn lôi uẩn

Tại Lý Thiết Quải dùng hồ lô vàng cố định cái kia đạo ánh đỏ lúc, Hán Chung Ly đứng ở bờ huyết trì, đem đưa quạt ba tiêu, đem kia một ao huyết thủy vẩy ra một cái ra, lật lên mấy trượng màu máu sóng lớn.

Màu máu sóng lớn theo trong Huyết Trì xông ra, đập tại bạch cốt hồ máu bên trong. Nhưng lại có mấy đạo ánh đỏ sáng chói, như là tinh ngọc huyết thủy, theo kia mấy trượng huyết thủy bên trong xông ra.

Hán Chung Ly đưa tay trái ra, kia mấy đạo óng ánh huyết thủy, tựa như cùng có linh tính, hướng phía lòng bàn tay của hắn bay đi, ở trong lòng bàn tay xoay quanh, dung thành một viên huyết cầu.

Huyết cầu xoay tròn bất định, dẫn dắt từng tia từng tia huyết thủy, cho đến cuối cùng một tia huyết thủy theo kia sóng máu bên trong rút ra, tụ hợp vào huyết cầu, huyết cầu xoay tròn cũng dần dần an định lại.

Kia huyết cầu thô to lớn như vạc, trong suốt như ngọc, chói lọi nhàn nhạt ánh đỏ, tản ra ánh sáng rực rỡ, một đường mạnh mẽ mà ưu nhã Xích Ảnh, ở kia huyết cầu bên trong, tới lui xoay quanh, như ẩn như hiện.

Bỗng nhiên, huyết cầu bên trong cái kia đạo Xích Ảnh, ngừng đầu gào thét, chấn động thần hồn.

Kia là có thể khiến vạn thú khuất phục, hiệu lệnh vạn thú tiếng long ngâm.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi kinh ngạc, chẳng lẽ lão quỷ kia, thật sự là trong truyền thuyết đầu kia Xích Long?

Hán Chung Ly nâng viên này thô to lớn huyết cầu, nhìn một chút, lắc lắc đầu, tựa hồ có chút không hài lòng lắm, sau đó năm ngón tay có chút co rút lại, liền gặp kia huyết cầu bên trong lại có đạo đạo xích huyết rơi xuống nước.

Mà kia thô to lớn như vạc huyết cầu cũng đi theo rút lại, cho đến hóa thành vò rượu lớn nhỏ, hắn mới hài lòng gật gật đầu, sau đó móc ra cái cao hai thước vò rượu, đem quả cầu máu này đặt hũ kia bên trong.

Đắp lên cái nắp, kia rung động thần hồn yên lặng ngang long ngâm, cuối cùng biến mất.

Hán Chung Ly tại nhiếp thu cái này ao huyết thủy tinh hoa lúc, lão quỷ kia cũng không lại nói tiếp.

Mà lúc này, Hán Chung Ly cũng không dừng lại, hướng kia không máu ao phía dưới nhìn một chút, sau đó nhắm mắt cảm thụ hạ. Nhị Thanh thì mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, hướng kia huyết trì nhìn lại.

Ở kia huyết trì phía dưới, có từng tia từng tia màu đen tia khí bốc lên, kia là uế khí, từ các loại mặt trái khí tức hình thành uế khí, cái này uế khí, có thể ô nhiễm thần hồn, pháp lực vân vân.

Nhị Thanh nhô ra thần thức, Hán Chung Ly không khỏi nhìn hắn một cái, nhưng cũng chưa đi ngăn cản, chỉ là khẽ môi có chút giương lên, chỉ là Nhị Thanh chưa từng nhìn thấy.

Khi thần trí của hắn xâm nhập dưới mặt đất, liền cảm giác vô số hung lệ âm hàn khí tức lao thẳng tới mà đến, phảng phất lệ quỷ tiếng gầm, ở thần hồn bên trong chấn động, lại như oan hồn ở bên tai, như khóc như kể.

Nhị Thanh lông mi có chút nhẹ chau lại, sau đó thần hồn chỉ lực chấn động ra đến, một đường từ mang ở thần hồn bên trong lấp lóe, như từ điện ngang trời. Theo kia từ mang xuất hiện, kia lệ quỷ tiếng gầm, cùng oan hồn như khóc như kể thanh âm, tiêu tán theo, nhưng là kia âm hàn cùng với hung lệ khí tức y nguyên không giảm.

Thần trí của hắn, theo kia âm hàn hung lệ chi khí, tổ nguyên mà đi, càng đi càng xa, nhưng lại làm sao cũng ngược dòng tìm hiểu không đến kia đầu nguồn, phảng phất kia đầu nguồn, ở kia hư vô cuối cùng.

Thẳng đến thần trí của hắn đạt tới cực hạn, hắn chỉ có bất đắc dĩ thu hồi lại, nhìn về phía Hán Chung Ly.

Hán Chung Ly mỉm cười nói: "Trước kia thật đúng là không có phát hiện, thần hồn của ngươi bên trong, thế mà còn có Từ Tiêu thần lôi khí tức, đây là làm sao tới?"

Mặc dù bọn hắn quen biết tương giao nhiều năm, mà dù sao bọn hắn chưa hề đi điều tra Nhị Thanh, thậm chí chưa từng đi suy tính Nhị Thanh căn nguyên.

Bởi vì Nhị Thanh với Đại Bạch sư tôn lúc trước xin nhờ bọn hắn lúc, đã nói rõ có nhiều vấn đề.

Cũng bởi vậy, bọn hắn cũng không rõ ràng, Nhị Thanh lúc trước ở Kết Đan hóa hình lúc, mạo hiểm dùng thần thức đi bắt giữ kia Từ Tiêu thần lôi khí tức, đây là kết quả để yêu đan kia xuất hiện một chút ngoại ý muốn biến hóa.

Mà biến hóa này, cũng khiến cho thần hồn của hắn xuất hiện biến hóa.

Nghe được Hán Chung Ly như vậy hỏi, Nhị Thanh cũng không giấu diếm, đem chính mình lúc trước Kết Đan hóa hình lúc làm mạo hiểm sự tình giảng thuật một phen, khiến cho Hán Chung Ly cùng với Lý Thiết Quải, sùng sốt một chút.

Cuối cùng, Hán Chung Ly cũng chỉ có thờ dài: "Ngươi cái này mắt độc giữa hai chân mày, thật đúng là được cho tạo hóa chi nhãn, lại có thể trực thấu bản nguyên. Nếu không phải như thế, ngươi trước mặt phần bụi cỏ đã mây trượng vậy!"

Nhị Thanh nghe vậy, chỉ có xấu hổ đối mặt.

"Vừa rồi ngươi thần thức tìm hiểu ngọn nguồn, có thể nhìn ra cái gì tới?"

Nhìn thấy Nhị Thanh xấu hổ, Hán Chung Ly lại là không nhanh không chậm, hình như có ý chỉ điểm, hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu, "Ngược dòng tìm hiểu không đến, phảng phất vô cùng vô tận, không cách nào đến."

Hán Chung Ly cười hắc hắc nói: "Thật sự cho rằng U Minh chi địa, dễ dàng như vậy đến à? Lên trời xuống đất, kia 'Thiên', cũng không phải đơn chỉ thiên không, mà là 'Cửu thiên'. Cái này 'Địa', cũng không chỉ chỉ chúng ta dưới chân cái này mặt đất, mà là kia U Minh chi địa 'Cửu U'. Tu vi của ngươi, mặc dù so kia U Minh chi địa đại bộ phận sinh linh đều mạnh, nhưng muốn điều tra kia mảnh địa vực, như thế nào như vậy nhẹ nhàng linh hoạt? Cửu U Cửu U, không chỉ có riêng chi là ngoài miệng nói một chút mà thôi."

Nhị Thanh nghe vậy, như có điều suy nghĩ.

Bên kia Lý Thiết Quải liền nói: "Chung Ly huynh, chớ có ở đây khoe khoang, nhanh lên đem kia giếng U Minh phong ấn, lại đem cái này động quật hủy đi, chúng ta rời đi nơi đây rồi nói sau!"

Hắn nói, thế thì treo lấy hồ lô vô vàng bên trên, kim quang bỗng nhiên một phun, trong nháy mắt liền đem nó bao phủ ánh đỏ thu vào, sau đó một lần nữa vác tại trên lưng.

Hán Chung Ly mắt nhìn Lý Thiết Quải, sau đó đóng đưa quạt ba tiêu, phát ra mấy đạo tiên quang, đánh vào kia huyết trì dưới đáy. Kia tiên quang vừa vào lòng đất, kia từng tia từng tia màu máu tia khí liền đã không thấy.

Sau đó, hắn xoay người lại, quạt ba tiêu vỗ một cái, mang theo Nhị Thanh tan biến ở tại chỗ.

Khi thân hình của bọn hắn đều biến mất về sau, toàn bộ Xích Long sơn đột nhiên chấn động, sau đó cả ngọn núi đột nhiên thấp một đoạn nhỏ, nhưng ngọn núi mặt ngoài cỏ cây núi đá nhưng lại chưa bị hao tổn mấy may, thậm chí Nhị Thanh rải tại Xích Long sơn phía ngoài những cái kia trận pháp, cũng không nhận mấy may tổn hại.

Đây cũng là tiên thần thủ đoạn!

Nhị Thanh thấy vậy, trong lòng ngậm ao ước không thôi.

Rời Xích Long sơn, Thiết Quải và Hán Chung Ly lại dẫn Nhị Thanh trở về Thạch Duẩn sơn.

Thạch Duẩn sơn, đỉnh núi đỉnh đá, ba người vào chỗ, Hán Chung Ly liền lấy ra rượu ngon, cho Nhị Thanh rót một chén, mỉm cười nói: "Ta biết ngươi có không ít vấn đề, nghĩ rõ ràng về sau, chậm rãi hỏi, không nóng nảy!"

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi bật cười, cuối cùng nhẹ gật đầu, vừa phẩm rượu ngon một bên trầm tư.

Thật lâu, hắn mới nhìn hướng Lý Thiết Quải, nói: "Không biết thượng tiên có biết, lão quý kia đến cùng là thần thánh phương nào? Là có hay không là trong truyền thuyết đầu kia Xích Long phân hồn?"

Lý Thiết Quải cười nói: "Vẫn là chính ngươi hỏi hắn đi!"

Hắn nói, đại thủ chụp về phía bên chân hồ lô, nắp hồ lô bắn ra, liền thấy một đường ánh đỏ xông ra miệng hồ lô, muốn bỏ chạy, nhưng còn chưa bay ra đỉnh đá, liền lại bị nắm bắt trở về.

"Tiền bối đừng vội đi, vấn đề còn có chút vấn đề muốn hỏi." Nhị Thanh mỉm cười nói.

Kia ánh đỏ hừ nói: "Quái lạ lão phu nhìn sai rồi, chưa thể suy tính ra ngươi căn nguyên, không ngờ ngươi chỉ là một con xà yêu, lại có thể cùng thiên tiên làm bạn, muốn chém giết muốn róc thịt, xin cứ tự nhiên!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Ta giết ngươi róc thịt ngươi làm gì? Chi là có chút vấn đề không hiểu, nghĩ xin tiền bối cho ta một đáp án thôi. Ta muốn biết, tiền bối đến cùng là người phương nào? Cũng đừng lại nói ngươi là đầu kia trong truyền thuyết Xích Long, nếu thật là hắn, nghĩ đến cũng sẽ không nhìn thấy hai vị thượng tiên liền chạy."

Ánh đỏ nghe vậy, bình tĩnh lại, lại trầm mặc không nói gì.

Chương 190 : Cố chấp là ma

Ánh đỏ trầm mặc, Nhị Thanh cũng chưa truy vấn, mà là một bộ rất có kiên nhẫn bộ dáng, bùng lên kia màu sắc như ngọc như hổ phách đường như rượu ngon, uống cạn lên.

Thật lâu, ánh đỏ mới thở dài nói: "Người nói không sai, bản đạo xác thực cũng không phải là đầu kia Xích Long, bản đạo Trần Tùng, đạo hiệu Huyền Tùng, chỉ là một cái bình thường người tu đạo. Mấy trăm năm trước, bản đạo đi xa đến tận đây, phát hiện toà kia Xích Long sơn, tìm kiếm mấy ngày, mới phát hiện toà kia động quật. Lúc ấy toà kia động quật, còn chưa từng xuất hiện những cái kia bạch cốt, cũng không hình thành hồ máu, chỉ có kia mảnh huyết trì đang lẫn lộn."

Nhị Thanh hơi nghi hoặc một chút, "Kia mảnh huyết trì, tại người tiến về nơi đó lúc, liền đã tồn tại?"

Ánh đỏ Huyền Tùng nói ra: "Không sai! Như bản đạo đoán chừng không sai, nghĩ đến kia mảnh huyết trì, hẳn là đầu kia Xích Long bố trí, ao bên ngoài trận pháp, nên cũng là đầu kia Xích Long chỗ bố trí."

"Xích Long tiền bối là nghĩ phong ấn kia giếng U Minh?" Nhị Thanh nghi hoặc hỏi.

Huyền Tùng đạo nhân xoẹt cười nói: "Bản đạo ngược lại cảm thấy, nó đây là muốn hại người!"

Nhị Thanh nghe vậy, có chút hồ đồ rồi.

Nhìn thấy Nhị Thanh nghi hoặc, kia Huyền Tùng đạo nhân liền nói: "Bản đạo lúc trước đi vào toà kia động quật, nhìn thấy kia mảnh huyết trì lúc, mặc dù cảm giác được kia trong Huyết Trì có từng tia từng tia hàn ý, nhưng lại cũng không phát hiện kia huyết trì phía dưới có giếng U Minh tồn tại. Đầu kia Xích Long ở kia bố trí, lại đem một sợi phân hồn tồn tại ở kia, chính là nghĩ làm cho người tiến vào kia mảnh huyết trì, mà một khi tiến vào kia mảnh huyết trì, liền cũng không đi ra được nữa."

"Lời này, lại giải thích thế nào?" Nhị Thanh vẫn là không rõ ràng cho lắm.

Huyền Tùng đạo nhân trầm mặc một chút nói: "Thật không biết người xa yêu kia là như thế nào tu hành, chẳng lẽ chưa từng nghe thấy Long Huyết Dục Thân cái này phép luyện thể?"

"Phương pháp này, nên là bằng môn tà đạo chi thuật đi!" Nhị Thanh nghi hoặc hỏi.

"Đây là bằng môn tà đạo!" Hán Chung Ly đồng đưa quạt ba tiêu, bùng rượu ngon, khinh thường nói.

Lý Thiết Quái cũng gật đầu nói: "Xác thực thuộc về bằng môn tà đạo! Người tu đạo, tuy nói tính mệnh song tu, nhưng luyện thể, lại cũng chỉ là phục khí thực hà, hái thiên địa tính khí, hội tụ ở thân, dung luyện một lò, tuyệt không phải lợi dụng người khác tính mệnh, đến nhanh chóng tăng lên chính mình."

Nhị Thanh nghe vậy, thoáng có chút xấu hổ, bởi vì cẩn thận nói đến, hẳn thôn phệ cái khác yêu quái những cái kia yêu đan cách làm này, kỳ thật cũng coi là bằng môn tà đạo.

Chỉ bất quá, hẳn vẫn cảm thấy, như không lợi dụng, chính là một loại lãng phí, trong nội tâm cũng không cảm thấy, làm như thế, có gì không ổn. Đúng là, hẳn đối với cái này cũng không băn khoăn.

Đã không băn khoăn, kia lại có làm sao?

Cho nên nói, Đại Bạch kỳ thật cũng coi là bị hấn cho làm hư.

Mà hiển nhiên, Huyền Tùng đạo nhân, cũng là loại ý nghĩ này.

Chỉ nghe hấn nói: "Hai vị thượng tiên đã là đắc đạo thành tiên tiên, đương nhiên sẽ không biết được chúng ta tại thế gian giãy dụa, lại không có chính tông đạo thống người trong tu hành nỗi khổ."

Dừng lại, hấn lại nói: "Việc này cái nhiều vô ích, không nói cũng được! Lúc trước, bản đạo trùng hợp liền có một bộ Long Huyết Dục Thân thuật luyện thể, thế là liền chưa từng suy nghĩ nhiều, nhảy vào kia huyết trì. . ."

Nói đến đây, Huyền Tùng đạo nhân không khỏi khẽ thở dài, thật lâu mới tiếp tục nói: "Ai nghĩ, cái nhảy này, bản đạo toàn bộ tu hành kiếp sống, cũng liền chấm dứt. Chỉ vì kia mảnh huyết trì dưới, còn ẩn giấu đi một tòa trận pháp, đi vào người, bất luận là ai, đều sẽ bị kia máu rồng biến thành, mất đi một thân gân cốt huyết nhục, chỉ còn lại thân hồn ở trong ao kia, chịu kia liệt diễm đốt cháy nỗi khổ."

Nhị Thanh nghi ngờ nói: "Có thể ta gặp được kia mãnh huyết trì lúc, lại là âm hàn vô cùng."

Huyền Tông đạo nhân thở dài: "Bởi vì kia huyết trì, bởi vì Xích Long chi huyết cùng với kia giếng U Minh lẫn nhau tranh phong nguyên có, đúng là, nhiệt độ sáu canh giờ một đổi, lẫn nhau giao thế, ban ngày dương, đêm là âm. Thần hồn trong đó, tại cái này âm dương giao thế phía dưới, phảng phất như bị Luyện Ngục nổi khổ."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, cuối cùng nói: "Đã như vậy, vậy bộ kia long tộc phương pháp tu hành, nghĩ đến cũng không phải chân chính long tộc phương pháp tu hành đi!"

Huyền Tông đạo nhân cười nói: "Dĩ nhiên không phải! Bản đạo lại không phải long tộc, mà kia trong Huyết Trì, tuy có một sợi Xích Long phân hồn, nhưng này sợi phân hồn lại cả ngày giấu ở trong trận pháp kia, chủ trì trận pháp, bản đạo lại có thể nào theo nó nơi đó đạt được kia long tộc phương pháp tu hành? Đó bất quá là bản đạo đã biết Long Huyết Dục Thân phép luyện thể thôi."

Nhị Thanh lại nói: "Vậy người hống ta tu hành pháp kia, lại có mục đích gì?"

Huyền Tông đạo nhân cười thầm: "Đương nhiên là lấy được tín nhiệm của người, cuối cùng cướp đi nhục thể của người."

Mặc dù lão đạo này muốn đoạt thân thể của hắn, nhưng Nhị Thanh ngược lại là không chút tức giận, mà là y nguyên rất bình tĩnh mà hỏi thăm: "Đã như vậy, kia lúc trước người đã bồi dưỡng được đầu kia son tiêu Huyết Sát, vì sao người không đoạt thân thể của hắn? Ngược lại đến gấp gáp nhục thể của ta?"

"Chỉ là son tiêu, lại há có thể bị bản đạo để vào mắt?" Huyền Tông đạo nhân cười lạnh nói: "Ồ kia bên trong hồ máu, bản đạo ngày đêm nhận dày vò, đã sớm tập mãi thành thói quen, đúng là, đã muốn đoạt thân thể của người khác, vậy dĩ nhiên phải chờ tới một cái cang tốt hơn một chút hơn. Mà người, nhìn thấy người giữa chân mày con mắt thứ ba kia lúc, bản đạo liền nhìn không được tâm động! Chỉ là chưa từng nghĩ. . . Ai!"

Nhị Thanh nghi ngờ nói: "Kia bên trong hồ máu còn có cái khác trận pháp, ta làm sao không nhìn ra?"

"Kia bên trong huyết trì trận pháp, đã sớm bị bản đạo phá hư đến bảy tám phần. Ở kia trong Huyết Trì vùng vẫy mấy trăm năm, bản đạo mặc dù đã mất đi thể xác, nhưng thần hồn lại so với lúc trước cường đại vô số lần. Nếu không phải sợi long hồn kia một mực ẩn núp, lại cho bản đạo thời gian mười năm, bản đạo nhất định có thể đưa nó thôn phệ."

Nhị Thanh kỳ quái nhìn về phía Hán Chung Ly, Hán Chung Ly nói: "Trước đó giọt kia máu rồng bên trong, cũng không phải là phân hồn, chỉ là một tia ý chí hóa hình mà thành thôi."

Nhị Thanh lắc đầu thở dài: "Chỉ trách người không có việc gì dụ hoặc những cái kia tinh quái đi! Những cái kia tinh quái mặc dù thực lực thấp, nhưng dù sao đều từng chịu ta dạy bảo, phát sinh loại kia sự tình, ta lại há có thể ngồi nhìn?"

Huyền Tông đạo nhân cười thầm: "Dụ dỗ những cái kia tinh quái, vốn chính là vì dẫn bọn chúng người sau lưng ra. Những cái kia tinh quái cùng với phổ thông tinh quái khác biệt, vừa nhìn liền biết có người dạy dỗ, mặc kệ người kia là người hay là yêu, là quỷ là quái, bản đạo đều muốn gặp một lần, nếu có thể không chế, vậy liền tốt nhất."

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, "Người nói như vậy, không sợ ta dưới con nóng giận, diệt thần hồn của người?"

"Roi vào trong tay các người, bản đạo liền biết lại không còn sống khả năng, bản đạo chỉ là không cam lòng, vì sao người chỉ là một con rắn yêu, thể mà cũng có thể cùng thiên tiên làm bạn, còn có thể học được đạo môn chính tông chi pháp?"

"Mỗi người đều có nhân sinh của mình gặp gỡ, há có thể ngang nhau mà nói?" Hán Chung Ly lắc đầu cười khẽ, "Sâm tiểu lang tuy là một con rắn yêu, nhưng ta cảm thấy, hắn so rất nhiều người càng giống người! Ngược lại là loại người như người, mặc dù trước kia là người, nhưng bây giờ, đến cùng là người hay quỷ?"

"Là ma!" Lý Thiết Quái nói: "Phàm là lòng có không cam, liền dễ có chấp, mà có chấp, liền có nhập ma nguy hiểm. Như người loại này, vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, đã là ma đạo."

Nhị Thanh với Huyền Tông đạo nhân nghe nói như thế, đều không tùy theo trầm mặc, Nhị Thanh là như có điều suy nghĩ, nhưng này Huyền Tông đạo nhân, đến cùng như thế nào, lại là không được biết.

Cuối cùng, Nhị Thanh mới hỏi hai tiên, "Hai vị, vị này Huyền Tông đạo nhân, xử trí như thế nào?"

Chương 191 : Lòng tham không đáy

Lý Thiết Quải với Hán Chung Ly nhìn nhau, cuối cùng Hán Chung Ly nói: "Còn có thể giải quyết như thế nào, đưa vào Phong Đô Minh vực, để Minh Quân phán hấn vào luân hồi thôi! Như thế hung tàn quý vật, đem giữ lại nhân gian, hôm nay là Sầm tiểu lang, ngày mai không chừng lại có ai bị hấn ám hại nữa nha!"

Nhị Thanh nhẹ gạt đầu, nhưng là kia Huyền Tông đạo nhân lại là hét rầm lên, nói: "Các ngươi không thể đối xử như thế bản đạo, bản đạo khổ tu hàng trăm năm, lại chịu kia nóng lạnh dày vò mấy trăm năm, mới có được như hôm nay lần này thành tựu, các ngươi không thể cứ như vậy đem bản đạo cả đời cố gắng đều hủy đi!"

Nhị Thanh bật cười nói: "Ngươi muốn hủy diệt đạo hạnh của ta lúc, có thể từng có thay ta từng nghĩ như thế?"

Hán Chung Ly cười nói: "Sớm biết như thế, sao lúc trước còn như thế! Thiên đạo tuần hoàn, thiện ác báo, như ảnh tùy hình, chưa nghe qua a? Ngươi có thể giết người khác, người khác liền giết không được ngươi rồi? Ngươi đây cũng chính là rơi vào chúng ta trong tay, nếu là rơi vào những cái kia lòng dạ nhỏ mọn, có thù tất báo người trong tay, sớm đã đem ngươi đánh cho hồn phi phách tán, biến thành tro bụi, còn đưa ngươi vào luân hồi? Người si nói mộng!"

Lý Thiết Quải liền nói: "Đưa ngươi văng sinh, bất luận là nhập nhân đạo, vẫn là nhập súc sinh đạo, lấy ngươi thần hồn nội tình, đời sau tu hành, đều có giúp ích. Ngươi cũng nên biết, chúng ta không có khả năng lại bỏ mặc ngươi tiêu dao tại thế, tai họa thể nhân. Hẳn là, ngươi muốn bọn ta tù ngươi cả đời?"

Nghe nói như thế, kia Huyền Tông đạo nhân liền không làm suy nghĩ thêm, trực tiếp tiếp nhận đề nghị của bọn hắn.

Nhị Thanh thấy vậy, liền móc ra hấn hồ lô xanh, nói: "Ta cái này trong hồ lô, còn có không ít đến từ toà kia động quật oan hồn oán linh, nghĩ đến những cái kia oan hồn oán linh, cũng là vị đạo trưởng này thủ bút đi! Hai vị đã tiễn hấn đi quỷ vực văng sinh, vậy liền đem những này oan hồn cũng mang lên đi! Miễn cho lát nữa ta còn phải đi tìm chút hòa thượng, thay bọn hấn niệm kinh siêu độ!"

"Kia là con son tiêu kia Huyết Sát thủ bút, có thể nào tính tới trên đầu ta!" Huyền Tông đạo nhân nói.

"Huyết Sát do ngươi nuôi dưỡng, làm sao không thể tính tội của ngươi?" Nhị Thanh hỏi lại.

"Thả ra đi!" Lý Thiết Quải lắc đầu nói.

Sau đó, Nhị Thanh đem những cái kia oan hồn oán quỷ phóng xuất ra. Chỉ là, tại hấn cái này hồ lô xanh bên trong đi một lượt, lại không gì khác bảo hộ, những này oan hồn oán quỷ sớm đã mất ý thức, ngủ say qua.

Lý Thiết Quải cũng không cảm thấy bất ngờ, đem những này oan hồn oán quỷ thu vào hấn hồ lô vàng bên trong.

Thậm chí đem kia Huyền Tông đạo nhân cũng thu vào.

Nhìn thấy sự tình đã đạt được giải quyết, Nhị Thanh đứng lên nói: "Đã sự tình đã xong, ta liền không lại quấy rầy hai vị. Chung Ly thượng tiên trên người Xích Long tinh huyết, còn xin Lý thượng tiên hao tâm tốn trí một hai."

Hán Chung Ly nghe liền cười, "Ngươi tiểu gia hỏa này, ngoài miệng nói đến khách khí, nhưng kỳ thật cũng là thực không khách khí. Đây là sử dụng hết chúng ta là vứt a! Tới tới tới, với ta uống ba chén lớn lại đi!"

Nhị Thanh cười nói: "Hai vị thượng tiên bình thường không phải gọi ta không cần khách khí với các ngươi a? Ta cái này không phải cũng là nên hai vị yêu cầu đi! Ba chén lớn thì không cần, nếu có dư thừa, liền đưa ta chút, ta lấy về, để cho ta sư tỷ với tiểu muội các nàng, cũng có thể nhắm nháp một hai, đi theo thượng tiên dính được nhờ."

Lý Thiết Quải với Hán Chung Ly nghe vậy, không khỏi bật cười.

Hán Chung Ly hướng hấn ném đi cái vò rượu qua, nói: "Đã ngươi đã biết quyền kia Long Huyết Dục Thân phép luyện thể, là không có ý định dùng long huyết này tu luyện một chút? Tuy là bằng môn tà đạo, nhưng nghĩ đến, hiệu quả hẳn là có chút, chỉ cần không trầm mê ở đạo này, cũng là không sao cả!"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, chẳng lẽ thần tiên cũng có hai phương diện tiêu chuẩn?

Chẳng qua suy nghĩ kỹ một chút, kỳ thật cũng không kỳ quái. Cái này Long Huyết Dục Thân phương pháp, tuy không phải chính đạo phương pháp tu hành, nhưng hiệu quả khẳng định là có. Mà Nhị Thanh cũng không phải là luyện thể mà chuyên môn đi lấy máu rồng.

Sở dĩ nói kia Huyền Tông đạo nhân nhập ma đạo, cũng không phải chỉ hấn dùng Long Huyết Dục Thân phương pháp tu luyện nhục thân, chỉ là chỉ hấn vì mạng sống, mà không từ thủ đoạn, giết hại người khác.

Trong lòng nếu không có đạo nghĩa, kia cùng với ma, lại có gì khác biệt?

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Nghĩ đến kia Long Huyết Dục Thân phép luyện thể, hẳn là hiệu quả không lớn, thà rằng như vậy, còn không bằng dùng long huyết này nấu luyện thành đan, lát nữa nhà ta sư tỷ với tiểu muội các nàng, cũng có thể dùng một hai, có lẽ giúp ích lớn hơn."

Lý Thiết Quải lắc đầu nói: "Như lấy cái này Xích Long tinh huyết nấu luyện thành đan, nhà ngươi vậy tiểu muội, lại là không thể dùng. Trong cơ thể nàng yêu lực cũng không Hòa thuộc tính, dùng đan này, đôi nàng lại là có hại vô ích."

"Vậy cũng không sao, có một cái có thể sử dụng cũng là tốt."

Lý Thiết Quải gật đầu nói: "Vậy được, lát nữa ta đi một chuyến ngươi vườn thuốc kia, nhất định cho ngươi nấu luyện một lò máu rồng Kim Đan đến, cho các ngươi nâng nâng tu vi. Bất quá, ngươi đến đưa ta vài cọng linh dược mới được!"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Ta vườn thuốc kia bên trong linh dược, có thể được thượng tiên nhìn trúng, kia là may mắn của bọn chúng, đừng nói vài cọng, chỉ cần ngươi nghĩ muốn, mà nơi đó lại có, tùy tiện cầm!"

Hán Chung Ly cười nói: "Nói cũng đừng nói quá đầy, nếu là hẳn muốn cây sen xanh kia, ngươi cũng cho?"

Nhị Thanh cười nói: "Đương nhiên cho!"

Lý Thiết Quải với Hán Chung Ly nghe, không khỏi sững sờ, sau đó cười ha ha.

Hán Chung Ly càng là chỉ vào Nhị Thanh cười mắng: "Ngươi tiểu gia hỏa này, thật đúng là giáo hoạt, biết rõ ta hai người cầm ngươi kia thanh liên không cái gì tác dụng, thế mà ra vẻ khẳng khái!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Không phải là ra vẻ khẳng khái, mà là ta biết, hai vị nếu là thật sự muốn ta cây sen xanh kia, tất nhiên sẽ cùng bọn ta giá trao đổi."

Hán Chung Ly cười thầm: "Vậy bọn ta nếu không cùng với ngươi trao đổi đâu!"

Nhị Thanh buông tay cười khổ, "Kia ta cũng đánh không lại hai vị a!"

Hai tiên nghe vậy, đều là phì cười.

Nói giỡn một lúc, Nhị Thanh cáo từ hai tiên, cười mây đạp gió rồi đi.

Chấp tay đứng thẳng đám mây, ngưỡng vọng bầu trời trong sáng, đếm kỹ sao trời lấp lánh, theo gió mà đi, thần sắc khoan thai, đã mất đến đây lúc như vậy lòng mây nhu sâu vẻ.

Nhưng suy nghĩ tỉ mỉ chuyến này được mất, Nhị Thanh nhưng lại không khỏi than thở, người vực sâu đục vọng, như vực sâu biển lớn. Không chỉ có là Huyền Tông đạo nhân, cũng bao quát chính hắn.

Đúng là, còn phải một ngày tự kiểm điểm ba lần thân ta, thường lau đạo tâm.

Trong thoáng chốc, Thanh Thành Kính Hồ đã trong tầm mắt, Nhị Thanh đề xuống đám mây, trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ, cáo nhỏ với chim sẻ nhỏ đều không nghỉ ngơi, đang ngồi ở nhà trúc nhỏ trên sân thượng ngâm trà, tán gẫu.

Nhị Thanh khi trở về, chim sẻ nhỏ không biết đang nói cái gì, thần sắc dường như rất kích động, đang vung cánh nhỏ, tại trước mặt trên bàn trà nhảy, với cáo nhỏ lý luận.

Thấy Nhị Thanh trở về, chim sẻ nhỏ liền vỗ cánh bay hướng Nhị Thanh, kêu lên: "Sư quân sư quân, ngài trở về thật đúng lúc, nhanh cho ta phân xử thử, ta ở kia lòng đất trong động quật, có hay không trốn? Không có đúng hay không? Hồng Lăng tỷ tỷ quá xem thường chim sẻ, lại còn nói ta không để ý sư quân, vung cánh chạy trốn. . ."

Cáo nhỏ thấy Nhị Thanh nhìn về phía nàng, liền mỉm môi cười khế, cầm lấy chén trà cho Nhị Thanh nhấp trà.

Nhìn nàng bộ dáng kia, Nhị Thanh liền biết, cái này chim sẻ ngốc, lại bị cáo nhỏ cho trêu ghẹo.

"Nhị Thanh ca, mời uống trà!" Nàng vừa đem chén trà đẩy lên bàn trà đối với chỗ ngồi, vừa hướng Nhị Thanh cười nói: "Nhị Thanh ca có cảm giác hay không đến, chim sẻ nhỏ kích động lên thời điểm, vô cùng. . . Đáng yêu?"

Nhị Thanh trừng mắt nhìn cáo nhỏ, ngồi xuống, nâng chung trà lên uống một hớp, nói: "Làm sao còn không đi nghỉ ngơi, đang nói chuyện gì đâu?"

"Trò chuyện chim sẻ nhỏ hôm nay trải qua nguy hiểm a!" Cáo nhỏ cười hi hi nói.

Chim sẻ nhỏ ngẩng lên cái đầu nhỏ, một bộ dáng vẻ đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192 : Hồ tước ngự kiếm

Tiếp thiên liên điệp vô cùng bích, ánh nhật hà hoa biệt dạng hồng. (*)

Trong Kính hồ, hoa sen nở rộ, hương hoa bông bênh, ong bướm múa quanh, lại là một năm xuân hạ.

Trong hồ chim nước càng phát to béo, cá trong hồ cũng càng phát mập mạp, nhà trúc nhỏ sân thượng trên bờ, cáo nhỏ nhìn xem trong hồ chim nước, liếm láp khúc môi nước bọt, hứa là nghĩ đến Nhị Thanh làm thịt vịt nướng.

Đáng tiếc, Đại Bạch nghiêm lệnh, không cho phép bọn hắc tử tôn thương trong hồ chim nước cá trong hồ, cáo nhỏ cũng chỉ có thể tại cái này sân thượng trên bờ chấy nước bọt giương mắt nhìn, chỉ là trong mắt ngẫu nhiên hiện lên một tia 'Hung tàn' quang mang.

Soạt ——

Một cột nước, theo trong hồ phun ra, hướng phía sân thượng bên trên cáo nhỏ bắn thẳng đến mà đi, cáo nhỏ nhấc móng vung lên, liền gặp kia cột nước cuốn ngược mà đi, rơi vào trong nước.

"Loại chiêu thức này quá bài cũ, mơ tưởng để cho ta lại trúng chiêu!"

Cáo nhỏ hồ lấy mặt hồ ly, hướng về phía mặt hồ nói.

Soạt ——

Một viên to lớn lại dữ tợn màu xanh đầu rắn, bỗng nhiên vọt ra khỏi mặt nước, dưới ánh mặt trời, lóe xanh sáng chói, nhìn như lạnh lùng vô tình mắt rắn, nhìn chăm chú cáo nhỏ, nói: "Cáo nhỏ, ngươi khi nào có thể mở miệng nói chuyện? Xem ra tu vi tăng trưởng không ít. Nếu không, chúng ta tới đánh một trận!"

Cáo nhỏ cái đầu nhỏ hơi ngửa, một bộ 'Ai sẽ sợ ngươi' dáng vẻ. Nhưng nếu cẩn thận quan sát, liền có thể nhìn thấy, kia theo gió nhẹ dạng lông hồ cáo dưới, nàng bốn chân đang hơi run rẩy.

Đối mặt trước mắt quái vật khổng lồ, cáo nhỏ kỳ thật vẫn là có chút sợ.

"Thanh, Thanh cô nương, ngươi xuất quan á!"

Chim sẻ nhỏ nghe được trước mặt thanh âm, theo giữa hồ nhà trúc nhỏ hậu hoa viên bên trong bay ra, nhìn thấy kia gần trong gang tấc to lớn đầu rắn, không khỏi giật nảy mình, bỗng nhiên trên không trung đổi một phương hướng khác, bay trở về nhà trúc nhỏ phía trên, dừng ở nhà trúc nhỏ trên đỉnh, từng mắt chim sẻ, cẩn thận từng li từng tí hướng rắn lục vấn an.

"Tôi thì tôi, chả lẽ lại sợ ngươi!" Cáo nhỏ rốt cục lấy hết dũng khí.

Nhưng chim sẻ nhỏ lại quạt cánh nhỏ, nhảy kêu lên, "Hồng Lăng tỷ tỷ, không được đây không được đây! Sư quân trước khi đi, thế nhưng là với chúng ta nói xong, nếu là Thanh cô nương xuất quan, chúng ta nhất định phải cố gắng ở chung, nếu không, nếu không sư quân trở về, nhất định phải tức giận!"

Sau đó một rắn một cáo hừ nhẹ một tiếng, không hẹn mà cùng chuyển qua đầu.

Cuối cùng, rắn lục nhìn về phía chim sẻ nhỏ, hỏi: "Tiểu tước, nhị ca ta đi đâu? Bạch tỷ tỷ xuất quan hay chưa?"

"Bạch tỷ tỷ đã xuất quan!" Chim sẻ nhỏ bị tiểu Thanh cái này xem xét, không tự chủ được rút xuống cái đầu nhỏ, thành thật trả lời lên, "Sư quân với Bạch tỷ tỷ cùng đi Thạch Duẩn sơn! Nói là Thạch Duẩn sơn hai vị thượng tiên đưa tin cho hắc tử, lấy hắc tử đi qua một chuyến, Bạch tỷ tỷ cũng cùng đi!"

"Ai! Nhị Thanh ca với Bạch tỷ tỷ đều không ở, thật nhàm chán a!"

Cáo nhỏ nâng lên một chén nóng hôi hôi trà xanh, nhấc móng nhẹ nhàng vung lên, liền thấy một đạo kiếm quang xuất hiện tại dưới người nàng, ánh kiếm nâng lên thân thể của nàng, chậm rãi huyền không bay lên.

"Ta nhìn, ta còn là luyện một hồi thuật ngự kiếm đi!"

Nàng vừa nói vừa lạng lẹ mắt nhìn tiểu Thanh, ngẩng lên hồ ly đầu, một dáng vẻ nhàn nhã bộ dáng.

Phi kiếm nâng thân thể của nàng, chậm ung dung bay qua tiểu Thanh bên cạnh thân, sau đó tại Kính Hồ trên mặt hồ, xoay lên vòng vòng.

Cáo nhỏ cảm thấy, Nhị Thanh ca nói không sai, ngồi ở trên phi kiếm, thưởng thức trà thơm, nhìn non sông tươi đẹp, ngắm xuân phong thu nguyệt, đúng là một loại hưởng thụ nha!

Nhìn thấy cáo nhỏ một dáng vẻ nhàn nhã bộ dáng ngự kiếm phi hành, tiểu Thanh nghiêng đầu rần, hướng nàng trợn mắt nhìn sang, sau đó lại nhìn về phía tiểu tước, "Chim sẻ nhỏ, nhị ca ta với Bạch tỷ tỷ đi hai vị thượng tiên nơi đó bao lâu? Còn có, nhị ca ta khi nào dạy nàng thuật ngự kiếm?"

"Sur quân với Bạch tỷ tỷ đi có đã mấy ngày đâu!" Chim sẻ nhỏ nói ra: "Còn có cái này thuật ngự kiếm, đã sớm dạy! Có hơn ba năm, ta cũng biết đấy! Thanh cô nương, ngươi nhìn. . ."

Tiểu tước có chút hiển vật quý, vung xuống cánh nhỏ, 'Cheng' âm thanh, theo nó cánh nhỏ lên rồi xuống một cây lông cánh màu vàng kim, lông cánh kia ánh vàng lấp lóe, tung bay ở trước người của nàng, chim sẻ nhỏ vỗ cánh nhảy lên. Nàng cánh nhỏ vừa mới thu hồi, lông cánh kia đã 'Hư' âm thanh, bắn ra ngoài.

Lông cánh kia tốc độ cực nhanh, bay đến không trung, trên không trung chuyển cong, lại hướng giữa hồ nhà trúc nhỏ vọt tới.

Nhìn thấy ngay cả cái này chim sẻ nhỏ đều biết cái này thuật ngự kiếm, tiểu Thanh không khỏi hừ nhẹ lên, "Nhị ca thật thiên vị! Hẳn đều không có dạy ta thuật ngự kiếm!"

Nghe nói như thế, cáo nhỏ mắt cáo đều nheo lại, vênh lên mồm cáo, càng thêm khoan thai.

Chim sẻ nhỏ mắt nhìn tiểu Thanh cái kia khổng lồ dáng người, quạt cánh nhỏ, đang muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng lại rụt rụt cái đầu nhỏ, nói: "Thanh cô nương không phải một mực tại bể quan đi! Tin tưởng ngươi lần này xuất quan, sư quân nhất định sẽ truyền cho ngươi thuật ngự kiếm."

"Hừ! Đừng cho là ta không biết ngươi đây là ánh mắt gì!" Tiểu Thanh khó chịu trừng chim sẻ nhỏ liếc mắt, nói: "Chờ nhị ca trở về, ta sẽ làm cho hắn trước dạy ta thuật lớn nhỏ như ý."

Ngắm lại mình lớn trăm trọng thân thể, kia phi kiếm nhỏ, đoán chừng cũng không nâng lên được nàng.

Theo Thạch Duẩn son trở về, ở không trung nghe được tiểu Thanh lời này, Nhị Thanh kém chút bật cười.

Trước kia nghĩ đến cáo nhỏ ngự kiếm phi hành, đã cảm thấy rất có vui cảm giác. Bây giờ suy nghĩ lại một chút tiểu Thanh nếu là nâng lớn như vậy thân thể ngự kiếm, hình ảnh kia. . . Đơn giản quá đẹp, không dám tưởng tượng!

Nhị Thanh thu dọn một chút tâm tình, cùng với Đại Bạch đề xuống đám mây, hạ nhẹ dưới, hỏi: "Tiểu Thanh, ngươi khi nào xuất quan?"

Nghe được Nhị Thanh thanh âm, tiểu Thanh xoay đầu quay người, hướng hắc đánh tới, "Nhị ca, ngươi trở về!"

Rầm rầm . .

Theo nàng kia thân thể to lớn đánh ra trước, trong hồ nhấc lên mấy trọng sóng lớn, Nhị Thanh một bên phát tay đem kia sóng hồ đề xuống, một bên ngẩng đầu đề lại tiểu Thanh đầu, miễn cho nàng một đầu đụng vào trong lồng ngực của mình.

"Nghịch ngợm!" Nhị Thanh vỗ nhẹ nhẹ dưới đầu của nàng, "Khi nào xuất quan?"

"Vừa mới!" Tiểu Thanh lắc lắc đầu to, tại Nhị Thanh trên tay mài mài, nói: "Bạch tỷ tỷ tốt! Nhị ca, đem ta thu nhỏ một điểm đi! Đúng, ta bây giờ có thể học thuật lớn nhỏ như ý sao?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể ! Bất quá, ta vẫn là hi vọng ngươi có thể đem trọng tâm đặt ở trên pháp tu hành. Chờ ngươi Kết Đan hóa hình, lại đến tu những này thuật đều tới kịp."

"Có thể thân thể ta khổng lồ như vậy, chẳng phải tu không được thuật ngự kiếm rồi?"

Nhị Thanh nghe vậy, nhẹ gật đầu, nói: "Vậy được, lát nữa nhị ca dạy ngươi!"

Hắn nói, đầu ngón tay bốc lên huyền quang, hướng nàng điểm tới, sau đó nàng kia thân thể cao lớn liền trong nháy mắt thu nhỏ. Hắn hơi vẩy tay xuống, liền gặp hắn hướng hắn trong lòng bàn tay bay đi.

Bay đến lòng bàn tay của hắn, tiểu Thanh liền kéo dài lấy cánh tay của hắn, bôi lên đầu vai của hắn, cuộn mình ngẩng đầu, khẽ nhả lưỡi đỏ, đưa cái đầu nhỏ tại trên mặt hắn mài mài.

"Nhị ca, Bạch tỷ tỷ, hai vị thượng tiên gọi các ngươi chuyện gì?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Hơn ba năm trước, ta mời Lý thượng tiên giúp ta luyện một lò đan, thẳng đến hai tháng trước, hắn mới đem cần thiết linh dược gom góp. Ta cũng nghĩ nhìn xem, ta có hay không luyện đan thiên phú, đúng là liền với hắn nói, tại hắn luyện đan lúc, để cho ta qua quan sát một chút. . . Hôm nay rốt cục đan thành!"

"Nhị ca để thượng tiên luyện chính là đan gì? Nhị ca học xong a?"

(*) Liền trời sắc lá xanh xanh ngắt

Nắng chiếu màu hoa thắm lạ lùng

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193 : Ruộng linh mễ

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi than nhẹ. Đại Bạch thấy vậy, không khỏi bật cười.

Tiểu Thanh không rõ ràng cho lắm, hỏi: "Bạch tỷ tỷ, nhị ca đây là sao?"

Thấy Nhị Thanh với Đại Bạch một khối trở về, ở trên mặt hồ ngự kiếm đùa phi hành cáo nhỏ, cùng dừng ở nhà trúc nhỏ đỉnh vốn không dám hạ tới Chim Sẻ Nhỏ, lúc này cũng đều bay đi.

Đại Bạch tay áo lướt nhẹ, chân đạp gọn sóng trong vát, chậm rãi mà đi, đi vào nhà trúc nhỏ trên sân thượng.

"Tiểu Hồng Lăng, đến ngâm trà!"

Cáo nhỏ nghe vậy, rất là vui vẻ không chế lấy phi kiếm bay đi, "Được rồi! Bạch tỷ tỷ!"

Cáo nhỏ tung người lên sân thượng, nhấc lên nấu nước ấm, đối với Chim Sẻ Nhỏ nói: "Chim Sẻ Nhỏ, đi được viên chọn chút linh tuyến đến!" Chim Sẻ Nhỏ nghe vậy, bay đi, song trào bắt lấy quai ấm, hướng nhà trúc nhỏ sau được viên bay đi. Cáo nhỏ lại hỏi: "Bạch tỷ tỷ, Nhị Thanh ca đây là sao?"

Nhị Thanh mang theo tiểu Thanh, đạp hư cười gió, lẳng không dậm chân mà đến, thần sắc khoan thai, nói: "Cũng không có gì, chỉ là phát hiện mình không có luyện đan thiên phú thôi. Kỳ thật cũng bình thường, luyện đan không chỉ cần phải nắm giữ hỏa hầu, còn cần nắm giữ được lý, đối với các loại dược liệu dược tính, rõ ràng trong lòng. Ta đối với dược lý tri thức không biết chút gì, lại như thế nào có thể tu thuật luyện đan, ngược lại là các người Bạch tỷ tỷ, đối với cái này dường rất có thiên phú, vừa học liền biết. Lý thượng tiên thấy vậy, đều hận không thể thu làm đồ!"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Sư đệ cũng chớ có như thế tự coi nhẹ mình, người chỉ là đối với dược lý không hiểu nhiều lắm thôi có thể những này lại là có thể thông qua học tập đoạt được. Mà người kia mắt dọc giữa hai chân mày, có thể trực thấu sự vật bản nguyên, thật muốn nói này thiên phú, người mới là người thiên phú trắc tuyệt."

"Sư tỷ không cần an ủi ta!" Nhị Thanh cười nói: "Chung Ly thượng tiên nói không sai, mặc dù ta cái này mắt dọc giữa hai chân mày, có thể trực thấu sự vật bản nguyên, nhưng ta ở luyện đan một đường, lại không cái gì linh tính. Sư tỷ ở phương diện này lại là mạnh hơn ta được nhiều. Lý thượng tiên cũng đã nói, bất luận loại nào tu hành, linh tính, mới là mấu chốt nhất. Tựa như kia thể gian giang hồ kiếm khách, nếu không có cái này tia linh tính, trở thành kiếm khách cũng là được, nhưng muốn trở thành đỉnh tiêm kiếm khách, lại là tuyệt đối không thể."

Cuốn tại trên vai Nhị Thanh tiểu Thanh hỏi: "Nhị ca, Bạch tỷ tỷ, các người mời Lý thượng tiên hỗ trợ luyện đan, đến cùng là cái gì đan? Bạch tỷ tỷ học được kia luyện đan thuật rồi sao?"

Đại Bạch nghe vậy liền không khỏi bật cười, "Nào có dễ dàng như vậy! Chẳng qua nhìn Lý thượng tiên luyện đan về sau, giúp ích cũng không phải ít. Lát nữa ngược lại là có thể tìm cơ hội thử một lần."

Nhị Thanh liền nói: "Về phần là cái gì đan, các người là không cần hỏi, các người không thể dùng."

"A! Vì sao a?" Tiểu Thanh nghi ngờ nói.

Nhị Thanh cười nói: "Bởi vì pháp lực của người ở trong không có Hỏa thuộc tính, uống có hại không lợi. Cáo nhỏ pháp lực tuy có Hỏa thuộc tính, nhưng bây giờ người tu hành tốc độ đã rất nhanh, cũng không cần thiết dùng đan dược này. Còn Chim Sẻ Nhỏ, tính hướng của nàng cùng với tiểu Thanh như thế."

Nghe Nhị Thanh nói như vậy, tiểu Thanh đầu liền gục xuống, một bộ mặt ủ mảy chau bộ dáng.

Nhị Thanh thấy vậy, liền không khỏi cười nói: "Ngươi cũng không cần sốt ruột, tiếp xuống, ngươi tu hành phương hướng, chính là cân bằng thể nội hai loại tiềm lực thuộc tính. Chỉ cần ngươi có thể làm được điểm ấy, tin tưởng đến lúc đó ngươi liền có thể vượt qua kìa hóa hình kiếp . Bất quá, ngươi tính tình gấp, còn cần gia tăng chú ý."

"Vậy còn phải đợi bao lâu a!" Tiểu Thanh tinh thần càng thêm uể oải.

Đại Bạch thấy vậy, không khỏi cười nói: "Ngươi tu hành thời gian cộng lại, vẫn chưa tới trăm năm, tỷ tỷ lúc trước, thể nhưng là tu hành 400 năm mới vượt qua được kìa hóa hình thiên kiếp."

Dừng lại, sắc mặt của nàng trở nên nghiêm túc lên, nói: "Kìa hóa hình kiếp, đối với chúng ta yêu tu mà nói, là hung hiểm nhất kiếp nạn, có thể ngàn vạn không thể khinh thường. Cho dù có thể độ kiếp, cũng cần chuẩn bị sung túc mới được. Liền nói cái này đất Tây Thục, tình quái cũng coi như vô số, nhưng mấy trăm năm nay đến, có thể chân chính Kết Đan hóa hình người, lại là lác đác không có mấy. Tuy nói cái này bên trong, có Kiếm Các có ý định đánh giết, nhưng trên thực tế, tám chín phần mười, đều chết bởi kìa hóa hình kiếp bên trong."

Tiểu Thanh với cáo nhỏ, cùng vừa mới lấy nước trở về Chim Sẻ Nhỏ nghe vậy, cũng không khỏi lộ ra vẻ nghiêm nghị. Cáo nhỏ tiếp nhận Chim Sẻ Nhỏ móng bên trong ấm nước, đặt trong chậu trên lửa than.

Tiểu Thanh liền nói: "Không đều nói trời đất xem chúng sinh bình đẳng a? Kìa vì sao, chúng ta yêu tu phải được cái này hóa hình kiếp khó? Nhân loại tu sĩ tu hành, là không cần kinh nghiệm kiếp nạn a?"

Đại Bạch mắt nhìn Nhị Thanh, thấy Nhị Thanh như có điều suy nghĩ, liền nói: "Nhưng ai gọi chúng ta bản thể cũng không phải là người đâu? Như vĩnh viễn bảo trì bản thể, nhưng cũng không cần đi vượt qua từ kiếp kia!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Kỳ thật, cho dù là nhân loại, muốn đắc đạo thành tiên, cũng cần trải qua riêng phần mình kiếp nạn. Cái gọi là kiếp nạn, cũng không phải là đặc biệt là loại này thiên kiếp. Nhân loại người tu hành mặc dù không cần trải qua cái này thiên kiếp, nhưng cũng cần kinh nghiệm trong nhân thế các loại gặp trắc trở, như là Sinh Tử kiếp, tình kiếp chờ."

"Nhị Thanh ca, cái gì là Sinh Tử kiếp?" Cáo nhỏ hiếu kỳ hỏi.

"Nghĩ đến, hẳn là lên trời cho người tu hành một loại sinh tử khảo nghiệm đi!" Nhị Thanh lắc đầu thở dài: "Tu hành vấn đạo, cần một viên kiên định đạo tâm, mà trong nhân thế các loại ma luyện, liền có thể nói là tu hành đạo tâm. Mặc dù nhìn như không cái gì hung hiểm, nhưng thực ra là giấu giếm nguy cơ."

Tiểu Thanh lại hỏi: "Kìa tình kiếp là kiếp gì?"

Nhị Thanh cười nói: "Tình kiếp, nghĩ đến hẳn là các loại kiếp nạn bên trong phức tạp nhất. Tình kiếp hẳn là có thể chia làm rất nhiều loại, tỉ như cha mẹ tình, huynh đệ đạo nghĩa tình, nam nữ tình yêu. . . Nơi đây đủ loại tình cảm, đều để cho người ta khó mà lấy hay bỏ."

Đại Bạch nghe vậy, như có điều suy nghĩ, tiểu Thanh với cáo nhỏ, cùng Chim Sẻ Nhỏ, đều tỉnh tỉnh mê mê.

Phốc phốc phốc. . .

Chẳng biết lúc nào, trên lửa than nước sôi đã sôi.

Cáo nhỏ lấy lại tinh thần, bắt đầu cọ rửa chén trà ngâm trà.

Hai người một rắn một cáo một chim sẻ theo bàn dài mà ngồi, thưởng trà luận đạo.

Chẳng biết lúc nào, hoàng hôn dần dần tới, tiểu Thanh hướng Nhị Thanh nói: "Nhị ca, ta muốn ăn thịt!"

Nhị Thanh cười cười, nói: "Hôm nay ngươi xuất quan, nhị ca làm cho ngươi ăn ngon. Vừa vặn, ba năm trước đây, ta theo Chung Ly thượng tiên nơi đó được đến một vò tiên nường, còn chưa mở niêm phong. Vốn nghĩ chờ ngươi Bạch tỷ tỷ với ngươi sau khi xuất quan lại uống. Hôm nay mọi người vừa vặn tụ họp, liền lấy ra uống đi!"

"Tiên nường?" Cáo nhỏ nghi ngờ nói: "Vậy chúng ta không phải là không thể uống?"

Nhị Thanh cười nói: "Có thể để các ngươi uống, tự nhiên không phải ẩn chứa tiên khí tiên nường. Sở dĩ nói là tiên nường, đó là bởi vì, rượu kìa là một vị Địa Tiên tiên bối ủ chế . Bất quá, trong rượu bao hàm linh khí cũng là tương đối khá, nhưng cũng không nên quá lượng, các ngươi hơi uống mấy chén là được."

"Nhị Thanh ca, ta đi vo gạo!" Cáo nhỏ giơ lên móng vuốt nói.

Gạo, là chính bọn hắn bồi dưỡng ra tới linh mẽ.

Nhị Thanh trong lúc rảnh rỗi, thuận tiện mấy năm trước, ở kia được viên hàng rào ngoài tường, mở ra một mảnh ruộng lúa, dẫn linh tuyến tưới tiêu. Trồng mấy năm, cái này phổ thông cây lúa cũng dần dần hóa thành linh mẽ.

Kìa linh mẽ khóa khóa đều có đậu nành tại nhỏ, hạt gạo sáng bóng như ngọc, óng ánh sáng long lanh.

Chung nấu sôi về sau, mùi gạo say lòng người, là Chim Sẻ Nhỏ yêu nhất, thường ăn vụng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194 : Vẻ say rượu đáng yêu

Bầu trời, ngôi sao đầy trời, ánh sao ánh trăng đan xen.

Núi xanh, từng bách nhẹ lay động, tiếng thông reo từng đợt tiếng vọng.

Gió đêm chậm chậm, khe vuốt gò núi. Cú vọ ngao ngao, càng lộ vẻ u tĩnh. Kính Hồ như ngọc bích khảm nằm ở trong dãy núi, ánh sao ở trong hồ chấp chờn, như cùng bầu trời tiếp xúc, tựa như ảo mộng.

Giữa hồ trúc xanh nhà trúc nhỏ, trên sân thượng, đèn đuốc sáng rọi, bàn ở giữa sân thượng, che kín các loại đồ ăn, có linh mễ thành com, có các loại tinh xảo thức nhắm, cũng có các chủng loại thịt chông chất thành núi.

Nhất thời com thịt tỏa mùi thơm, mùi rượu bông bênh.

Hai người một rắn một cáo một chim sẻ, theo bàn dài mà ngồi, đàm tiếu uống cạn.

Một cái rắn xanh nhỏ mở ra miệng nhỏ, cắn một cái đùi gà, nuốt nuốt, cuối cùng lại há mồm đem kia đùi gà phun ra, sau đó phóng người lên, đuôi rắn ở trên sân thượng gảy nhẹ, thân rắn hóa thành bóng xanh, trực tiếp bắn ra đến sân thượng bên trên trong hồ nước. Ở trong hồ xoay người, rắn xanh nhỏ đầu rắn lại nhô ra mặt nước đến, miệng nói tiếng người nói: "Nhị ca, đem ta biến hồi nguyên dạng đi!"

Nam tử mặc áo xanh Nhị Thanh, lắc đầu bật cười, tiện tay một chỉ, ánh sáng huyền ảo bay ra, bắn thẳng đến rắn xanh nhỏ.

Ánh sáng huyền ảo chui vào cơ thể, chỉ thấy kia hai dài hơn thước rắn xanh nhỏ, thân hình bỗng nhiên biến lớn, trong nháy mắt hóa thành một cái trăm trượng màu xanh cự mãnh, ở kia trong hồ nước chìm nổi.

Cự mãnh nâng lên đỡ tọng đầu rắn, mở ra chậu máu miệng lớn, hướng phía bàn kia trên bàn đồ ăn, đột nhiên khê hấp. Liền gắp kia bên trên bàn đồ ăn nhao nhao hướng kia miệng lớn ném đi.

Bàn bên cạnh, Kim Ti tiểu tước cùng với kia màu đỏ cáo nhỏ lập tức hét rầm lên, chỉ vì kia Kim Ti tiểu tước cũng theo những cái kia thịt đồ ăn hướng kia cự mãnh nâng miệng bay đi.

"Sur quân, Bạch tỷ tỷ, cứu mạng nha! Thanh cô nương lại muốn ăn ta!"

Mà tiểu hồng hồ thì là vung lên móng vuốt nhỏ, màu đỏ ánh sáng huyền ảo bay vụt, mấy bàn đã cất gọn tinh xảo khối thịt với tỏa mùi thơm linh mễ com, cùng trong chén ngọc dịch, lại bị nâng cho nắm bắt trở về.

Sau đó, tiểu hồng hồ xoay đầu hướng kia màu xanh cự mãnh nhe răng la hét.

Về phần Kim Ti tiểu tước bị hút đi, nâng lại là bỏ mặc.

Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, cũng không để ý tới Chim Sẻ Nhỏ, lên đưa hướng kia mấy bàn tinh xảo thức nhắm kẹp đi.

Trên bàn đại bộ phận loại thịt đồ ăn đều đã hướng kia cự mãnh miệng lớn ném đi, nhưng là còn lại mấy cái bên kia, như là tinh xảo thức nhắm với ngọc dịch loại hình, lại là không nhúc nhích tí nào.

Kim Ti tiểu tước thấy vậy, chỉ có cố gắng vỗ mình cánh nhỏ, một vệt kim quang từ trên cánh nhỏ rơi, kim quang rơi xuống dưới thân thể của nàng, nâng nàng thân thể nhỏ, hướng phía bên cạnh nhảy mạnh lên.

Chờ kia Kim Ti tiểu tước trở xuống bên trên bàn, gợn lên cánh nhỏ đập chạm bộ ngực nhỏ lúc, kia đầy bàn bàn dài loại thịt đồ ăn, đại bộ phận đã vui đầu vào kia màu xanh cự mãnh miệng to như chậu máu bên trong.

Cự mãnh đuổi cái cổ một nuốt, cuối cùng đánh cái nấc, a khẩu khí, liền dò xét đầu rắn, khoác lên nhà trúc nhỏ sân thượng trên bờ, nói: "Nhị ca, giúp ta

thu nhỏ một chút đi!"

Nhị Thanh nâng chén cười khê, "Bảo người không muốn hù dọa Chim Sẻ Nhỏ, người lại không nghe, vậy liền như thế ở lại đi!"

Kim Ti tiểu tước nghe nói, đập chạm ngực cánh nhỏ dừng lại, sau đó nhẹ nhàng thở ra, trực tiếp tại bên trên bàn nằm xuống, nhìn xem Nhị Thanh, nghĩ thầm Vẫn là sư quân tốt nhất rồi!

Màu xanh cự mãng đáng thương cầu, nhưng hẳn chính là không để ý tới. Cuối cùng, cự mãng lại chuyển hướng thanh niên bên cạnh cô gái mặc áo trắng, "Bạch tỷ tỷ, giúp ta một chút đi! Ta sẽ nghe lời."

Cô gái mặc áo trắng Đại Bạch mắt nhìn nam tử mặc áo xanh, cười cười, nâng lên bàn tay trắng, cong lại gầy nhẹ, ánh sáng huyền ảo bay ra, hướng cự mãng vọt tới, cự mãng thân hình đột nhiên thu nhỏ, biến thành một cái rắn xanh nhỏ.

Nữ tử hướng kia rắn xanh nhỏ vẫy vẫy tay, liền thấy rắn xanh nhỏ hướng lòng bàn tay của nàng bay đi, rơi vào trong tay nàng. Chỉ thấy nàng đưa tay điểm một cái rắn xanh nhỏ đầu, nói: "Người nha! Chính là thích quậy phá. Người nhìn đem Chim Sẻ Nhỏ dọa thành kiểu gì rồi? Nhanh hướng nàng nói xin lỗi. Nếu có lần sau, tỷ tỷ cũng không giúp người."

Rắn xanh nhỏ bực bội hướng Nhị Thanh khê hừ một tiếng, sau đó quay người Chim Sẻ Nhỏ, "Tiểu tước, thật xin lỗi! Tỷ tỷ chỉ là chỉ đùa một chút, không phải thật sự muốn ăn người đấy! Coi như muốn ăn, tỷ tỷ cũng không có khả năng ngay trước nhị ca với Bạch tỷ tỷ mặt ăn nha! Người thật là đàn!"

Lúc đầu nghe được rắn xanh nhỏ xin lỗi, đang đứng dậy, nghĩ đến hẳn là bụng lớn một chút, tha thứ nàng. Có thể nghe phía sau kia nửa câu, Chim Sẻ Nhỏ lại trực tiếp ngã ở bên trên bàn.

Sau đó thét lên đập quạt cánh nhỏ, bay đến nam tử mặc áo xanh trên vai, giơ lên cánh nhỏ, chỉ vào rắn xanh nhỏ, kêu lên: "Ta, ta cũng không tiếp tục tin tưởng người! Hừ!"

"Tốt, đều đừng làm rộn, tiểu Thanh nếu là không muốn uống rượu, vậy liền ở kia nhìn xem!"

"Ai nói ta không uống? Ta muốn uống!"

Rắn xanh nhỏ nói, vọt người nhảy hướng bàn, thon dài thân rắn nhẹ nhàng vắn vẹo, đi vào một cái chứa ngọc dịch chén ngọc trước mặt, cuộn mình ở chén bên trên, vui đầu uống cạn.

Nhị Thanh thấy vậy, cùng với Đại Bạch nhìn nhau, lắc đầu cười khỏ, sau đó đưa tay vỗ vỗ trên vai Chim Sẻ Nhỏ đầu, nói: "Tốt, tiểu Thanh chỉ là tương đối thích quậy phá, nàng cũng không có ý hại người. Người ở bên ngoài như vậy nhất gan thì cũng thôi đi, làm sao trong nhà cũng nhất gan như vậy? Như người như vậy, tương lai lại như thế nào đối mặt kia hóa hình thiên kiếp? Kia hóa hình thiên kiếp, thế nhưng là sẽ chết chim sẻ nha!"

"Sư quân, người nhưng chớ có làm ta sợ!" Chim Sẻ Nhỏ theo trên vai nhảy xuống, nhảy về mình trước đó chỗ ngồi, mỗ mấy ngụm cũng không bị tiểu Thanh hút vào đi lĩnh mẽ sau bữa ăn, lại đem cái đầu nhỏ vùi vào chén ngọc bên trong, uống một hớp trong chén rượu ngon, lúc này mới nói: "Ta tu vi nông cạn, cách kia hóa hình kiếp, còn rất rất xa đấy! Đến lúc đó, ta nghĩ, ta hẳn là đã không sợ."

Hai người một cáo một rắn nghe vậy, đều không bởi vậy bật cười. Nghĩ đến, Chim Sẻ Nhỏ nhất gan, gặp chuyện dễ kích động việc này, tạm thời là không đối được.

Cáo nhỏ đem rượu trong chén uống cạn, hướng Nhị Thanh nói: "Nhị Thanh ca, lại đến một chén!"

Nhị Thanh mỉm cười đưa tay vỗ nhẹ vò rượu, một đường tửu tuyến theo vò rượu bên trong phun ra, hướng cáo nhỏ trước mặt chén ngọc ném đi, "Tiền nường tuy tốt, nhưng chớ có mê rượu, sẽ say."

"Chỉ là mấy chén, há có thể say ta!"

Cáo nhỏ đối với tửu lượng của mình tin tưởng tràn đầy.

Nhưng mà, rượu không qua ba lượt, cáo nhỏ lúc đứng dậy, bước chân liền đã phù phiếm, thân thể không ngừng hướng một bên nghiêng đi. Đi vài bước say hồ bộ, cáo nhỏ đứng vững, lắc lắc đầu, sau đó mắt cáo nửa mất, chuyển đến Nhị Thanh bên người, chui vào trong ngực hắn, nghiêng cái đầu nhỏ, cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Nhị Thanh với Đại Bạch thấy vậy, đều không bởi vậy bật cười.

Đang cười ở giữa, lại gặp Chim Sẻ Nhỏ mở ra cánh nhỏ, lanh lợi bên trong, hoàn toàn nhìn không ra thẳng tắp cái bóng, cho dù là mở ra cánh nhỏ, thân thể cũng thỉnh thoảng hướng một bên nghiêng đi.

"Sư quân, Bạch tỷ tỷ, các người đang tu luyện thuật phân thân sao? Làm sao thân thể của các người đều biến thành hai cái rồi?" Chim Sẻ Nhỏ mở ra cánh nhỏ, nhìn về phía Nhị Thanh với Đại Bạch, ngạc nhiên nói: "Ồ! Kính Hồ phát lộ lự sao? Vì cái gì cái này sân thượng một mực lay động?"

Rắn xanh nhỏ mở ra miệng nhỏ, ngáp một cái, khinh thường nói: "Thật là vô dụng! Nhị ca, ta còn muốn uống." Nàng nói, hướng Nhị Thanh bên người vò rượu bơi đi, cuối cùng một đầu đâm vào bên trong vò rượu.

Chờ Nhị Thanh đưa nằng từ trong vò xách ra, còn lại nửa vò rượu ngon, đã biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195 : Kim Đan Xích Long

Gió đêm thổi thổi, mang chút cảm giác lạnh.

Mùi rượu đã tan, nhưng bên cạnh lại có ám hương phù động.

Kia mùi thơm ngát, chính xuất từ Đại Bạch trên thân, tươi mát nhả nhạt, thoải mái tâm thần.

Cáo nhỏ vui ở trong ngực, bất tỉnh nhân sự; Chim Sẻ Nhỏ đã bị Nhị Thanh tiện tay phát vào nhà trúc nhỏ dưới xà nhà ổ chim bên trong; tiểu Thanh bị hấn theo rượu kia đàn bên trong xách ra về sau, liền thuận cánh tay của hắn, bơi đến trên vai, sau đó quấn ở cổ của hắn lên ngủ gật, cũng không tiếp tục xuống tới.

Nhị Thanh một bên vuốt trong ngực cáo nhỏ, vừa theo trong túi càn khôn móc ra một cái màu trắng bình ngọc, ném cho Đại Bạch, "Sự tỷ, trong này có năm viên Xích Long Kim Đan, ngươi cầm đi luyện hóa đi! Tiếp xuống mấy ngày này, chúng ta trái phải cũng không việc khác, liền bế bế quan, trước nâng nâng tu vi."

Xích Long Kim Đan, lấy Xích Long tinh huyết làm chủ vật liệu, dựa vào ba mươi sáu loại mấy trăm năm đến hơn ngàn năm được linh khác nhau linh dược, tùy theo Lý Thiết Quải vị này Thiên Tiên được vương tự mình chưng cất, trải qua bảy bảy bốn mươi chín ngày chân hỏa nấu luyện, mới thành đan. Đan thành lúc, Long Hồ giao nhau, trời hiện ráng màu.

Đan tổng cộng chín viên, từng viên đều trứng bồ câu lớn nhỏ, hiện lên màu vàng đỏ, màu sắc óng ánh, sáng long lanh như ngọc, có đan khí bốc lên, giống như du long, ráng màu đạo đạo, thần quang lập lòe.

Trong nội đan hình như có bóng dáng màu đỏ du động, kia là long hồn ý chí ngưng tụ mà thành.

Trước đó kia sợi Xích Long phân hồn, đã bị Lý Thiết Quải từ bên trong rút ra, cùng nhau đưa vào luân hồi. Theo Hán Chung Ly nói, phân hồn có thể nhập luân hồi, nói rõ bản thể đã hồn phi phách tán, không vào luân hồi.

Theo Lý Thiết Quải lời nói, cái này Xích Long Kim Đan, mỗi khóa đều có thể chống đỡ lên trăm năm khổ tu công lao, ở nguyên thần cũng rất có giúp ích. Đáng tiếc, không Hòa thuộc tính pháp lực người, không thể dùng.

Nghe được cái này một viên Xích Long Kim Đan, là được chống đỡ trăm năm khổ tu công lao, Nhị Thanh liền cảm giác, Đại Bạch truyền kỳ cố sự bên trong, kia Phật Tổ ban cho Pháp Hải sáu viên Kim Đan, cũng liền có chuyện như vậy.

Bởi vì kia sáu viên Kim Đan, nghe nói một viên cũng chỉ chống đỡ trăm năm công, với cái này Xích Long Kim Đan như thế

Cần biết, Pháp Hải kia sáu viên Kim Đan, thế nhưng là Phật Tổ ban tặng!

Có thể thấy được, Phật Tổ lão nhân gia ông ta, hoặc là đã sớm biết Đại Bạch sẽ đi ăn cắp Kim Đan, hoặc là chính là hoàn toàn ở qua loa Pháp Hải. Nhị Thanh càng có khuyh hướng khả năng thứ nhất tính.

Cho nên nói, Đại Bạch hẳn là bị Phật Tổ đem gài bẫy.

Ngay cả Lý Thiết Quải tại cái này thế gian, đều có thể luyện chế ra bức này Kim Đan đến, huống chi là tại Linh Sơn Phật Tổ đâu! Phật Tổ thủ đoạn, há lại như vậy phạm tục?

Nhưng nếu như là vì hãm hại Đại Bạch, đây cũng là nói còn nghe được. Dù sao cũng là cho người ngoài dùng, đương nhiên là nhạt kém nhất cho. Đáng tiếc Đại Bạch không biết, một đầu chui vào cái này hãm hại.

Mà cùng với những cái kia yêu đan so sánh, cái này Xích Long Kim Đan, kỳ thật vẫn là so ra kém.

Chỉ là, những cái kia yêu đan, bình thường tu sĩ không dám lung tung luyện hóa, cũng chỉ có giống Nhị Thanh loại này, có được mắt dọc giữa hai chân mày, có thể trực thấu bản nguyên, lại lấy thần thức từ bên trong bóc ra, mới có thể luyện hóa.

Đúng là, Đại Bạch đối với cái này rất là mừng rỡ, nhưng Nhị Thanh lại cũng chỉ cảm thấy.

Đại Bạch tiếp nhận bình ngọc, nói: "Sur đệ, lần này ta có thể chưa ra nửa phần lực. . ."

Nhị Thanh cười nói: "Sur tỷ khách khí với ta cái gì? Chúng ta, còn phải phân lẫn nhau a?"

Đại Bạch nghe vậy, nhìn về phía Nhị Thanh, Nhị Thanh tới đối mặt.

Không bao lâu, Đại Bạch thua trận, đưa tay nhẹ cướp tai tóc mai mái tóc, buồn bã nói: "Sur đệ nhưng chớ có đối với ta tốt như vậy, ta, ta sẽ bất an."

Nhị Thanh mỉm cười lắc đầu, nói: "Sur tỷ không cần bất an. Ngẫm lại ta cái này một thân thuật pháp, tất cả đều sur tỷ truyền lại, này ân tình này, há không so trời còn lớn hơn còn cao? Chỉ là mấy khóa Kim Đan, lại như thế nào có thể bù đắp được cái này truyền đạo thụ nghiệp chi ân?"

"Sur đệ chớ như thế nói, dù sao truyền cho người thuật pháp, chính là sur mệnh. . ."

"Đều là sur mệnh a?"

". . ."

Thấy Đại Bạch trầm mặc, Nhị Thanh cũng không nói chuyện, chỉ là lấy tay nâng má, yên tĩnh nhìn xem nàng.

Tựa hồ là cảm giác được ánh mắt của hắn một mực rơi ở trên người nàng, Đại Bạch nghiêng thân, hơi có chút bất an hỏi: "Sur đệ vì sao như vậy nhìn ta?"

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Ta ngay tại thưởng thức một loại đẹp, còn xin sur tỷ không được quấy rầy!"

Thấy Nhị Thanh lại như thế không kiêng dè, Đại Bạch nhìn không được, ngoài nhìn lườm hắn một cái. Cuối cùng nhún người nhảy lên, hướng Bạch Y động lao đi, vừa nói: "Sur tỷ tửu lượng không tốt lắm, liền không bồi sur đệ!"

"Sur tỷ, đêm dài đằng đẵng, sao không cùng một chỗ thưởng lấy hồ ánh sao?"

"Sur đệ mình chậm rãi thưởng thức đi! Sur tỷ liền không tiếp khách!"

Thấy Đại Bạch vội vàng mà đi, Nhị Thanh mặt giãn ra trong yên lặng.

Cuộn tại hắn trên cổ tiểu Thanh vận vẹo uốn éo đầu, tìm cái càng tư thế thoải mái, tiếp tục ngủ say.

Cáo nhỏ a sách lấy mồm cáo, tại Nhị Thanh khẽ vuốt bên trong, tìm cái vị trí thoải mái hơn, khóe môi mang cười, như cũ nghỉ ngơi.

Nhị Thanh đưa tay nhẹ phẩy, một bên ghế nằm im ắng nhẹ nhàng tới, Nhị Thanh thân hình bay lên, nằm đến trên ghế nằm, ngưỡng vọng bầu trời đêm, thoải mái đếm sao trời.

Đột nhiên, hắn tâm thần khẽ động, chợt có nhận thấy, cong ngón tay suy tính, sau đó lông mi nhẹ chau lại.

Lúc này, ở xa Nam Thiệm Bộ Châu cùng với Tây Ngưu Hạ Châu chỗ giao giới, đầu kia cuộn cuộn đục dòng chảy sông lớn bên trên, một đường thân ảnh màu xanh lục bay ngược mà đi, miệng phun máu tươi.

Sông này, chính là kia « Tây Du Ký » bên trong tám trăm dặm cuộn cuộn dòng chảy Sa Hà.

Ở kia trong sông ở giữa, một chiếc bè gỗ dần dần chìm tới đáy, một đường vóc người hơn trượng thân ảnh, tóc tai bù xù, râu quai nón tua tủa, bắp thịt cuộn cuộn, trên cổ treo mấy cái đầu lâu, dưới nách kẹp lấy tên hòa thượng.

Nhìn xem bay ngược mà đi thân ảnh màu xanh lục, tráng hán kia hừ lạnh một tiếng, mang theo hòa thượng kia, chìm vào kia đục đục ở giữa dòng lũ.

Thân ảnh màu xanh lục nhập vào bên bờ trên vách đá, vách đá bị nện cái hình người hổ to, lại phun ra mấy cái máu tươi. Khi hắn tỉnh táo lại, nhìn thấy tráng hán kia mang theo hôn mê hòa thượng trốn vào trong nước, lại một lần nữa phun máu. Hắn giãy dụa lấy theo trên vách đá tránh ra, đi vào bên bờ, thân hình thoát một cái, hóa thành một gốc che trời cự mộc, cự mộc đuổi ra vô số rễ cây, hướng phía kia đục đục dòng lũ dừng mảnh lao tới.

Kết quả, lại là không thu hoạch được gì.

Đại thụ kia lá cây run run, lắc mình biến hoá, lại lần nữa hóa thành áo xanh tóc xanh người đàn ông.

Chỉ thấy người đàn ông mặc áo xanh này ngửa mặt lên trời gào thét thét dài, áo dài xanh cuộn cuộn, tóc xanh bay múa, sau đó tung người nhào vào kia đục đục ở giữa dòng lũ.

Nhưng mà, tại nhào vào cái này đục đục ở giữa dòng lũ về sau, hắn liền không còn có ra.

Xả thân chọn lấy nghĩa, cầu nhân đến nhân.

Núi Thanh Thành, Kinh Hồ, trên sân thượng nhà trúc nhỏ.

Mặc dù không biết cái này mười mấy năm trôi qua, tiểu hòa thượng với Thanh Vương gặp cái gì, nhưng là, khi hắn suy tính ra tiểu hòa thượng cùng với Thanh Vương dữ nhiều lành ít về sau, cũng không khỏi là như vậy ngạc nhiên.

Tuy nói Thanh Vương bởi vì kia Thiên Lâm tự một chuyện, tu vi tổn thất, nhưng nghĩ đến cũng không trở thành sẽ bị một chút đạo chích đáng thương ám hại, dù sao Thanh Vương nói thế nào cũng là Kết Đan đại yêu.

Sau đó, Nhị Thanh buông xuống tiểu Thanh với cáo nhỏ, phóng người lên, hơi lắc người, tan biến ở tại chỗ. Đồng thời truyền âm cho Đại Bạch, "Sur tỷ, ta đi ra ngoài một chuyến, ngày mai lại về!"

Đại Bạch đang muốn hỏi Nhị Thanh đi đâu, kết quả Nhị Thanh đã biến mất không thấy gì nữa.

Thấy vậy, Đại Bạch cũng chỉ đành trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ, đem cáo nhỏ đưa vào nhà trúc nhỏ bên trong an trí, sau đó ôm lấy tiểu Thanh, bay trở về Bạch Y động.

Nhị Thanh thân hình chạy nhanh, thuật Ngũ Hành Đại Động thi triển liên tục, thân hình thoát ẩn thoát hiện, lấp lóe như điện.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 196 : Lão Sa ma đầu

Khi Nhị Thanh thân hình dừng lại lúc, thể nội pháp lực, trải qua lần này không có chút nào tiết chế thi triển về sau, đã tiêu hao hơn phân nửa. Thế là, hắn một bên cười mây đạp gió, một bên mượn kia khắp trời ánh sao cùng với ánh trăng khôi phục pháp lực. Không biết qua bao lâu, liền thấy một cái đục đục dòng lũ nằm ngang phía trước của hắn.

Nhìn xem cái này đục đục dòng lũ, sóng dữ nghịch cát, xoay tròn như rồng, Nhị Thanh như có điều suy nghĩ.

Nhưng rất nhanh, hắn mới hồi phục tinh thần lại, tung người kéo dài lấy dưới sông bơi mà đi.

Không bao lâu, hắn liền tới đến trước đó nam tử áo bào xanh tại trên vách đá đập ra hố to trên bờ, ở kia hố to trên bờ, còn có mấy bãi vết máu, vết máu đã biến thành màu đen.

Nhị Thanh đưa tay dính chút có chút biến thành màu đen cục máu, sau đó bấm ngón tay suy tính.

Rất nhanh, hắn liền than thở lên.

Nhưng cùng lúc cũng có chút kỳ quái, cây yêu Thanh Vương tại sao tới đây?

Thanh Vương khí tức, hắn cũng không lạ lắm, bất luận là phần máu này, vẫn là không trung lưu lại một chút pháp lực khí tức, hắn đều có thể khẳng định, Thanh Vương ở chỗ này với người đầu pháp qua.

Mà ở trong đó, cuộn cuộn dòng lũ, vàng đục như cát, lao nhanh như rồng, mặt sông lại như thế rộng lớn, rất có thể, chính là truyền thuyết kia bên trong tám trăm dặm Lư Sa hà.

Như đúng như đây, như vậy, sông này chính là Nam Thiệm Bộ Châu cùng với Tây Ngưu Hạ Châu phân giới ở vào.

Đồng thời, cũng là Tây Du bốn một trong những nhân vật chính, Sa hòa thượng nơi dừng chân.

Nhị Thanh tung người lao đi, đi vào sông kia một bên, nhìn một chút, sau đó lắc mình biến hoá, hóa thành một cái rắn lục, thu lại khí tức, hướng phía kia dòng lũ bên trong một đầu đâm xuống.

Thần thức quét qua co rút lại, Nhị Thanh trong nháy mắt liền phát hiện đáy sông bên trong một tòa động phủ.

Ở kia trong động phủ, một cái tóc tai bù xù, râu quai nón tua tủa, bắp thịt cuộn cuộn, vóc người hơn trượng trắng hán, đang dựa vào ngói tại trên một tảng đá lớn, vùi đầu gặm ăn lấy một cỗ thi thể.

Thi thể kia da mịn thịt mềm, đầu trọc không tóc, thân mang áo cà sa, xem xét liền biết là tên hòa thượng.

Khi Nhị Thanh thần thức dần quét ra lúc, tráng hán kia cũng ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Sau đó, tráng hán kia thả ra trong tay một cái chân trắng, cầm lên bên cạnh Nguyệt Nha trượng, tung người lướt đi động phủ hang đá, thần thức quét sạch tứ phương, nhưng lại cũng không phát hiện có gì chỗ không đúng.

Tráng hán không khỏi nghi hoặc gãi đầu một cái, sau đó quay người trở lại trong động, ngồi vào chỗ cũ, cầm lấy đầu kia chân trắng, lại lần nữa gặm ăn lên.

Khi hóa thành tiểu xà Nhị Thanh bơi tới toà kia động phủ hang đá trước, tráng hán kia trong tay chân trắng đã còn lại một cây thô khúc xương.

Nhị Thanh đang hướng trong động quật đuổi cái đầu, kết quả một đường gió mạnh đánh tới, bóng trắng lóe lên, nguyên lai là một cây thô khúc xương hướng hán đập tới.

Nhị Thanh lắc đầu hiện lên, thân hình khẽ động, nhảy vào trong động quật.

Khi hán hóa thành nam tử mặc áo xanh, tráng hán kia đã nắm lên Nguyệt Nha trượng, hướng phía hán xiên thẳng mà tới.

Nhị Thanh thân hình ngửa ra sau, trường kiếm trong tay hướng xéo lên vẩy một cái, đem Nguyệt Nha trượng hất qua một bên, thuận thế bay ngược lái đi. Tráng hán này Nguyệt Nha trượng, thể đại lực trầm, vượt quá Nhị Thanh tưởng tượng.

"Ngươi là Sa hòa thượng?" Nhị Thanh quát hỏi.

Tráng hán kia hừ lạnh, "Ngươi mới là hòa thượng, mỗ gia chuyên ăn hòa thượng!"

Hán nói, lần nữa chống thẳng trượng tiến lên, hướng Nhị Thanh đập tới.

Nhị Thanh thân hình lại lui, rời khỏi hang đá, ngón tay bấm pháp ấn, trong nước lật lên sóng dữ, hướng phía tráng hán kia cuốn thẳng mà đi. Tráng hán gầm thét, Nguyệt Nha trượng chém ngang chém thẳng vào, hai ba cái liền xoắn nát kia sóng dữ.

"Ngươi là có hay không vừa giết một con cây yêu?"

Nhị Thanh nhấp ngón tay thành kiếm, Thiên Địa kiếm bên trên, hiện lên đạo đạo ánh kiếm, kiếm mang kia một phân thành hai, hai phân thành bốn, sau đó biến thành hàng trăm hàng ngàn, hướng phía tráng hán kia cuốn cuộn mà đi.

Tráng hán kia đem Nguyệt Nha trượng múa đến kín không kẽ hở, đinh đinh đang đang bên trong, ngăn trở tất cả ánh kiếm.

Tại kiếm quang này cùng với Nguyệt Nha trượng lật xoắn phía dưới, trong sông mạch nước ngầm lẫn lộn, mặt sông sóng dữ sóng lộn.

Tráng hán kia một bên cản trở ánh kiếm, vừa hừ nói: "Chỉ là một con tiểu thụ yêu, cũng dám lái thuyền theo mỗ gia trên đầu qua, không biết mỗ gia cái này Lưu Sa hà, danh xưng 'Tâm trầm lưu sa giới, ba ngàn nhược thủy sâu. Long ngồng phiêu không dậy nổi, hoa lau nhất định chìm xuống đáy' sao? Đây chẳng lẽ không phải tự tìm đường chết? Trách được ai đây!"

"Quả nhiên ma tính chưa trừ!" Nhị Thanh hừ nhẹ, ngón tay bấm pháp quyết, nhất thời nước sông lẫn lộn, đạo đạo dòng nước cuốn lên, hướng phía tráng hán kia đánh tới.

Tráng hán kia cũng không yếu thế, Nguyệt Nha trượng dựng thẳng lên, trong miệng mặc niệm pháp quyết, thân hình lù lù bất động.

Hai người người tới ta đi, theo trong nước đầu đến mặt nước, sóng dữ xoay tròn, sông lớn tràn lan.

Lại từ mặt sông đầu đến trên trời, ánh kiếm tung hoành, ánh trượng lấp lóe.

"Ngươi là người phương nào?"

Hai người người tới ta đi, tựa hồ ai cũng không làm gì được ai, sau đó lại đồng thời hỏi.

Tráng hán hừ nói: "Ta chính là trên trời Quyền Liêm Đại Tướng, bởi vì phạm thiên điều, bị giáng tới đây. Ngươi lại là người nào? Vì sao tới đây cùng với mỗ gia tranh đấu không ngớt?"

Nhị Thanh nghe vậy, trong lòng thầm mắng: Ma đầu kia thật đúng là kia Sa hòa thượng a! Chỉ là, cái này Sa hòa thượng không khỏi quá mạnh đi! So với kia đầu heo đến, tựa hồ có vẻ mạnh hơn không ít! Chẳng lẽ lúc trước ta đối với kia đầu heo đá một cái vào giữa hai chân, để kia đầu heo thực lực bị hao tổn hơn phân nửa?

Ngoại trừ cái kia giải thích, tựa hồ cũng chỉ có cái kia giải thích.

Nếu không, lấy đầu heo tính cách, không có khả năng dễ dàng như vậy cầu xin tha thứ.

Nhị Thanh nghĩ đến đây, hừ nói: "Người ăn hòa thượng kia, với giết con kia cây yêu, đều là ta quen biết cũ, người nói ta vì sao cùng với người tranh đấu không ngớt?"

"Không phải liền là ăn thỉnh kinh hòa thượng a? Có cái gì vội vàng, mỗ gia đã ăn xong mấy cái!" Lão Sa khinh thường hừ nhẹ, "Theo mỗ gia trên đầu qua, không lưu lại tiền qua đường, mỗ gia chẳng phải là mất hết mặt mũi? Đã không có tiền qua đường, vậy liền lưu cái mạng lại tới."

Nhị Thanh nghe vậy, lông mi nhẹ chau lại, nói: "Người đã từng là trên trời thiên tướng, cho dù bây giờ bị biếm đến tận đây, lại sao có thể như thế tùy ý giết người? Không sợ trời phạt a?"

"Ta đều đã lưu lại đến tận đây, còn sợ gì trời phạt? Đừng muốn lái nhai, nhìn trọng!"

Nhìn thấy cái này Sa hòa thượng cam chịu, từ bỏ trị liệu, Nhị Thanh cũng là không phản bác được. Thế là hừ nhẹ một tiếng, thân hình thoát một cái, tan biến ở tại chỗ, lão Sa Nguyệt Nha trượng lập tức thất bại.

Lão Sa thấy vậy, không khỏi nghi hoặc quay người, tứ phương phía dưới, tìm không đến Nhị Thanh thân ảnh, nhưng cũng không dám tùy ý rời đi, thân hình thoát một cái ở giữa, cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng theo thân hình của hắn biến mất, một đám lửa liền trống rỗng toát ra, bao lấy thân hình của hắn.

Lão Sa hét lên một tiếng, nhảy dựng lên. Nhưng rất nhanh, hắn lại hừ lạnh lên, bên ngoài thân hiển hiện tầng tầng cát chảy, kia đánh tại hắn ngọn lửa trên người, đi theo tầng tầng cát chảy rơi xuống.

Nhưng ăn lần này thua thiệt về sau, kia lão Sa liền đâm đầu thẳng vào kia Lư Sa hà bên trong, bỏ chạy.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi trầm nghĩ: Ai nói kia Sa hòa thượng sẽ chỉ gồng gánh?

Thế là, hắn rút ra hắc côn, hướng kia Lư Sa hà đâm một cái, hắc côn dài ra theo gió, đảo vào kia Lư Sa hà bên trong, Nhị Thanh dắt lấy hắc côn một đầu, hướng phía đáy sông hạ động phủ hang đá đảo đi.

Trụ tại kia hang đá bên trong lão Sa thấy vậy, cầm lên Nguyệt Nha trượng, đón kia hắc côn đập tới.

Sau đó lại thoát ra mặt nước, kêu lên: "Người dây dưa nữa không ngớt, đừng trách mỗ gia không khách khí!"

Nhị Thanh nghe vậy, liền nói: "Vốn muốn gọi người đem hòa thượng kia thi thể trả lại, nhưng bây giờ, ta còn thực sự muốn nhìn một chút, người cần phải đối đãi ta như thế nào không khách khí!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197 : Gặp lại Thanh Vương

Lão Sa nghe vậy, chống thẳng trượng tung người đập tới, nói: "Muốn cướp ta lương thực, mơ tưởng!"

Nhị Thanh đột nhiên cảm thấy, cái này lão Sa đầu, khả năng thật thiếu sợi dây. Chẳng lẽ hắn coi là ai cũng giống như hắn, đem người thịt xem như lương thực sao?

Cứ như vậy mà đầu, thế mà cũng có thể thành Phật!

Khó trách hậu thế Phật môn tín đồ có thể trải rộng thiên hạ!

Nhị Thanh đá lòng chửi bậy câu, thân hình thoát một cái, lần nữa biến mất.

Khi Nhị Thanh khi xuất hiện lại, đang một cơn đánh tới hướng lão Sa đầu.

Lão Sa có trước đó giáo huấn, nghe tin lập tức hành động, dựng lên Nguyệt Nha trượng, nhưng vội vàng ở giữa, thân hình lại là không cách nào chịu này đại lực, lập tức liền bị một cơn đập rơi, hướng phía dưới mặt nước rơi xuống.

Nhị Thanh thân hình thoát một cái, theo sát mà lên, đôi côn làm kiếm, một kiếm hướng phía bộ ngực của hắc đâm tới.

Lão Sa ngang trượng ngăn ở mũi kiếm kia, trường kiếm cùng với Nguyệt Nha trượng, kích thích mấy đạo hoa tinh.

Mà lúc này, mặt sông lại vọt lên một đường vòi rồng nước, hướng hắc đâm đánh thẳng mà tới.

Lão Sa né tránh không kịp, bị kia vòi rồng nước tông một cái, thân hình hướng Nhị Thanh thẳng nện mà đến, Nhị Thanh nhắc chân liền đạp, đá vào kia Nguyệt Nha trượng bên trên, Nguyệt Nha trượng ngược lại nện ở lão Sa ngực.

Lão Sa một ngụm máu nhin không được phun tới, thân hình nện trên mặt sông, sau đó lần nữa trốn chạy.

Nhìn thấy tình huống này, Nhị Thanh rút ra hắc côn, lại lần nữa đảo vào trong sông.

Ngay tại Nhị Thanh đem hắc côn đảo vào Lưu Sa hà bên trong lúc, một đường bóng xanh, phiêu phiêu dang dang, như sương như khói, theo gió mà đến, "Sâm huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!" Kia bóng xanh hướng Nhị Thanh mỉm cười thờ dài.

Nhị Thanh nhìn về phía thân ảnh kia, thu hồi hắc côn, than nhẹ: "Thanh Vương huynh, từ biệt mấy năm, không ngờ gặp lại lúc, cũng đã sinh ly tử biệt." Dừng lại, hắc lại hỏi: "Ngươi tại sao tới đây?"

Kia bóng xanh, chính là Thanh Vương yêu hồn, Thanh Vương yêu hồn, bỗng bèn lúc ẩn lúc hiện, phảng phất một trận gió là có thể đem hắc cho thổi tan, không còn giống như đã từng trải qua như vậy áo dài xanh cuộn cuộn, khí thế như vực sâu biển lớn.

Thanh Vương cũng cười than thờ lên, "Từ biệt nhiều năm, Sâm huynh tu vi, lại là càng trở nên cao thâm, rất là đáng mừng." Dừng lại, hắc lại nói: "Việc này nói đến, lại có chút dài."

"Đã nói rất dài dòng, vậy liền đợi ta đem tiểu hòa thượng thi thể đòi hỏi trở lại hẵng nói."

Thanh Vương lắc đầu nói: "Sâm huynh hảo ý, ta thay mặt Minh Tính cảm ơn. Bất quá, người xuất gia, nhục thân chẳng qua túi da, buông tha liền buông tha đi! Sâm huynh cũng không cần chấp nhất nơi này!"

Nhị Thanh nghe vậy sừng sốt một chút, sau đó lắc đầu bật cười, nói: "Không ngờ Thanh Vương huynh cảnh giới cũng càng trở nên cao thâm." Dừng lại, hắc lại nói: "Thanh Vương huynh tới đây, chính là nói với ta những này?"

Thanh Vương gật đầu nói: "Minh Tính bây giờ đã gặp nạn, việc này đã không thể cường cầu, đây là hắc kiếp số chưa đầy. Trước đó lúc ta bỏ mình, có vị tôn giả dẫn ta mà đi. Chỉ là đi tới nửa đường, hắc lại nói có cố nhân đến đây, thế là ta liền đi vòng mà trở lại, quả thấy Sâm huynh đến tận đây."

Nhị Thanh nghe vậy, nhìn xem Thanh Vương, nói: "Phật môn tôn giả?"

Thanh Vương gật đầu nói: "Đúng vậy a! Chính là lúc trước dẫn ta nhập môn vị kia tôn giả."

"Kia tôn giả bảo ngươi trở về ngăn cản ta?" Nhị Thanh hỏi.

Thanh Vương gật đầu nói: "Mặc dù ta cũng không biết tôn giả có mục đích gì, nhưng nghĩ đến, hắc nên là không ngờ Sâm huynh bởi vì ta cùng với Minh Tính sự tình mà cuốn vào việc này bên trong đi!"

Nhị Thanh lại hỏi: "Chẳng lẽ vị kia Phật môn tôn giả là đặt vào tên ma đầu này mặc kệ? Phật môn mặc dù giảng đức hiếu sinh, cũng không cùng đồng dạng giáng trừ ma vệ đạo, phổ độ chúng sinh sao?"

Thanh Vương sừng sốt một chút, nói: "Phổ độ chúng sinh? Không ngờ Sâm huynh lời nói, cùng với Minh Tính lời nói lại là có chút phù hợp. Phật nói Phật độ người có duyên. Nhưng mà Minh Tính lại cảm thấy, Phật nếu chỉ độ người có duyên, vậy liền quá mức nhỏ hẹp, Phật nên có thể phổ độ chúng sinh mới là! Cũng nguyên nhân chính là như thế, hắc mới có thể đạp vào cái này tây tiến con đường, đi Tây Thiên cầu thỉnh kinh sách, để phổ độ thế nhân. Nhưng ai có thể tưởng, mới đến tận đây. . ."

"Đã có kẻ này ở đây chặn đường, vì sao vị kia tôn giả không đem thu?"

Vị kia tôn giả vì sao bắt động lão Sa, Nhị Thanh trong lòng là rõ ràng. Dù sao lão Sa là Tây Du một trong bốn nhân vật chính, không có hắc, Đường Tam Tạng Tây Du, ai thay hắc người gồng gánh?

Nhưng hắc lại không thể không hỏi, dù sao đây là Phật môn tác phẩm, mà lại bây giờ Tây Du còn chưa chính thức mở ra, chỉ là tại làm lấy các loại chuẩn bị mà thôi. Nếu là Nhị Thanh chẳng quan tâm, kia mới gọi quái sự.

Đúng là lúc này, hắc chỉ có thể nghĩ minh bạch giả hồ đồ, hỏi một chút hỏi lại.

Đối mặt Nhị Thanh vấn đề, Thanh Vương cũng chỉ có lắc đầu, "Này ta cũng không biết! Có lẽ tôn giả có tôn giả suy tính đi! Ta tới đây, chính là khuyên Sâm huynh chớ có lại xen vào việc này."

Thấy Nhị Thanh nhú lông mày suy tư, Thanh Vương lại nói: "Niệm Sâm huynh một mảnh chân thành, lần này đi hạ du bên ngoài ba mươi dặm, có một đoạn ngàn năm lõi cây chìm tại đáy sông, Sâm huynh có thể tự lấy."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi nhìn xem hướng Thanh Vương, Thanh Vương cười nói: "Kia ngàn năm lõi cây, chính là ta bản thể nổ tung về sau lưu lại. . ."

Ngàn năm lõi cây? Đại Bạch không phải nói Thanh Vương chính là vạn năm cổ thụ thành yêu sao?

Nhị Thanh tay giơ lên, ngắt lời hắn, nói: "Thanh Vương huynh, người hồn chưa tán, bản thể lại là cổ thụ, cổ thụ đứt nhánh cũng có thể sống sót, nghĩ đến không có khả năng dễ dàng như vậy chết đi. . ."

Thanh Vương nghe lời ấy, cười ha ha nói: "Sầm huynh, người nên biết được, ta chính là phật tu, nhục thân chẳng qua túi da, túi da khi bỏ thì bỏ, cần gì phải chấp nhất nơi này? Còn nữa, ta thật vất vả có tôn giả chỉ dẫn, đang có thể bỏ cái này thân túi da, mình tâm kiến tính, dốc lòng tu hành. Đây là ta cơ hội, há có thể bởi vì cái này thân xác thối tha mà mất bậc này cơ hội?"

Nhị Thanh lại nói: "Dù vậy, người kia ngàn năm lõi cây, cũng có thể luyện chế thành pháp khí. Không luận đạo tu phật tu, cũng phải có pháp khí bên người mới được đi!"

"Sầm huynh lời nói mặc dù có lý, nhưng đã bỏ kia thân túi da, cần gì phải lưu luyến nữa? Ngày khác như chúc vật nghĩ tình, đối với ta tu hành mà nói, há không có trưởng ngại?"

Thấy Nhị Thanh nhũ mảy, Thanh Vương mỉm cười nói: "Tốt, Sầm huynh ý tốt, ta xin tâm lĩnh. Kìa ngàn năm lõi cây vị trí, đã báo cho Sầm huynh, Sầm huynh muốn cùng không muốn, thỉnh tùy ý."

Sau đó, Thanh Vương hướng Nhị Thanh chính bản thân hành lễ, nói: "Lần từ biệt này, có lẽ khó có thể gặp lại kỳ hạn, mong rằng Sầm huynh trân trọng!"

Nhị Thanh tới đối đầu hành lễ, nói: "Thanh Vương huynh cũng tính là cầu nhân đến nhân, ngược lại là ta quá mức chấp nhất. Thanh Vương huynh cũng mời trân trọng, có lẽ ngày khác có lúc gặp nhau!"

Thanh Vương nghe vậy, cực kì thoải mái cười nói: "Xin từ biệt, ngày khác có duyên gặp lại!"

"Có duyên gặp lại!"

Nhị Thanh nói, nhìn xem Thanh Vương thân hình theo gió mà đi.

Sau đó, hắn lại nhìn xem Lưu Sa hà rơi vào trầm tư.

Thật lâu, hắn mới hướng Lưu Sa hà hạ lưu bỏ chạy, sắp sửa ba mươi vài dặm, tại một đoạn đáy sông tìm tới một khúc gỗ. Khúc gỗ kia, chính là Thanh Vương bản thể, một đoạn ngàn năm lõi cây.

Kìa lõi cây bên trên, mùi thơm lạ lùng bông bông, bên trong ẩn chứa nồng đậm thuộc mộc tinh khí.

Có cái này nồng đậm sinh mệnh lực, như kia Thanh Vương cố ý, nhờ vào đó lõi cây sống lại, cũng không phải là việc khó.

Nhưng ai có thể tưởng, hắn lại đem này coi là vô dụng túi da, cho từ bỏ đâu!

Bất quá, tên kia có thể được phật môn tôn giả chỉ dẫn, cũng là một cộc không nhỏ tạo hóa.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198 : Lõi Hàng Long thụ

Đoạn này ngàn năm lõi cây, dài ước chừng hơn trượng, to như chén lớn, bên ngoài thân mượt mà, tính chất như ngọc. Nhưng chỗ đứt lại là vụn dăm thành chum, như đao như dao, cứng rắn sắc bén.

Lõi cây tỏa mùi thơm, nhẹ ngửi thơm, khiến người tinh thần thư thái, xác thực vẫn có thể xem là một kiện dị bảo.

Nhưng như thế chỉ bảo, kia Thanh Vương lại vứt bỏ cái này như giấy rách, tâm tính, cũng thực không đơn giản.

Nhị Thanh thi pháp tại đoạn này ngàn năm lỗi cây lên đánh xuống phong ấn, nhét vào túi càn khôn, quay người rời đi.

Trước đó mặc dù biết rõ kia lão Sa chính là Tây Du một trong bốn nhân vật chính, nhưng Nhị Thanh nhìn thấy cái kia đã từng tiểu hòa thượng, hiện tại đại hòa thượng bị hấn găm ăn, lại là có chút không đành lòng bỏ mặc.

Đúng là, mới đánh nhau với hắn.

Đã hiện tại ngay cả Thanh Vương người bị hại này đều chạy tới 'Biện hộ cho', Nhị Thanh tự nhiên cũng không tốt lại tiếp tục 'Không biết tốt xấu' xuống dưới. Chỉ có thể mặc kệ ma đầu kia không để ý tới, dẹp đường về núi.

Chỉ là Nhị Thanh trong đầu vẫn còn có chút kỳ quái, vì sao tiểu hòa thượng kia muốn chạy đi lấy kinh? Chẳng lẽ tiểu hòa thượng kia là lão Đường chín đời trước thân chuyển thế một trong?

Đều nói lão Sa tại cái này Lưu Sa hà bên trong chuyên ăn hòa thượng, chẳng lẽ kia chín cái người thỉnh kinh, thật đều là lão Đường thân chuyển thế? Nếu như thế, kia lão Đường cũng thực đáng thương, chín đời trước đều bị lão Sa ăn, cuối cùng còn muốn thu hắn làm đồ, dẫn hắn đi lấy kinh, trợ hắn thành chính quả!

Như vậy, vấn đề tới, lão Sa vì sao chuyên ăn người thỉnh kinh?

Ở kiếp trước, hắn nhìn Tây Du loại diễn đàn lúc, là từng thấy có người nói, lão Sa là Ngọc Đế phái đến Tây Du thỉnh kinh trong đội ngũ làm năm vùng. Lão Trư là Lão Quân phái tới làm năm vùng.

Cho nên, lão Sa trong Lưu Sa hà làm yêu quái thời điểm, chuyên ăn người thỉnh kinh.

Mà lão Trư tại thỉnh kinh lúc, thường xuyên bỏ gánh, làm giải tán.

Như thế, đều bởi vì trong lòng tức giận.

Bởi vì, nội ứng loại sự tình này, ai nguyện ý làm a!

Đương nhiên, loại thuyết pháp này, Nhị Thanh cũng làm như trò đùa nhìn xem.

Dù sao, Tiên Phật ở giữa, như thật có đánh cờ, phạm nhân lại há có thể hiểu được trong đó huyền diệu?

Nhị Thanh lắc đầu than nhẹ, cười mây đạp gió trở lại.

Chẳng biết lúc nào, bầu trời tỏa ánh nắng sớm, mặt trời mới lên ở hướng đông.

Nhị Thanh vứt bỏ suy nghĩ linh tinh, khoanh chân ở đám mây, thực hà phục khí.

Khi nắng gắt nhảy lên, Nhị Thanh ngừng ngồi xuống, lại đem cây kia ngàn năm lỗi cây móc ra.

Nghĩ nghĩ, Nhị Thanh mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, hướng kia ngàn năm lỗi cây nhìn lại.

Chỉ thấy kia ngàn năm lỗi cây bên trên, ngoại trừ tinh thuần nồng đậm thuộc mộc tính khí bên ngoài, còn có từng tia từng tia kim quang quanh quẩn. Nhị Thanh đoán chừng, kia nên là Thanh Vương tu ra một tia Phật quang.

Thế là, hắn tỉ mỉ đem những cái kia Phật quang theo ngàn năm lỗi cây bên trong tháo rời ra.

Hắn với Đại Bạch trên thân đều có một chút công đức kim quang, nhưng là tiểu Thanh với cáo nhỏ, cùng Chim Sẻ Nhỏ trên người các nàng, cũng không có vật kia. Cho dù cái này tia Phật quang rất nhạt, có thể đối các nàng mà nói, cũng là một loại tổn thương. Nhớ ngày đó đi về phía tây tìm đạo, ở kia bên trên Thần Sơn gặp kia Phật quang, Nhị Thanh liền sau này sợ.

Khi hắn trở về Thanh Thành Kính Hồ, đã là lúc mặt trời lặn xuống phía tây. Cây kia ngàn năm lỗi cây bên trong kia tia Phật quang, cũng đã bị hắn đều rút ra, phong ấn tại một cái bình ngọc bên trong.

Lúc này, Đại Bạch cùng với tiểu hồng hồ ngồi tại giữa hồ trên sân thượng nhà trúc nhỏ, ném từng chút trà thơm, ngồi đối diện im lặng.

Là ngay cả bình thường nhân không xuống Chim Sẻ Nhỏ, lúc này đều thu cánh lại, ngậy người một bên.

Thẳng đến Nhị Thanh dề xuống đám mây, người nhẹ nhàng mà đến, Kim Ti tiểu tước nhi mới hưng phấn vẫy lên hai cánh, lanh lợi nói: "Áy áy, ta nói sư quân không có sao chứ! Nhìn, sư quân trở về!"

"Nhị Thanh ca, ngươi chạy đi đến nơi nào, Bạch tỷ tỷ đều lo lắng không biết bao nhiêu người!"

Nghe tiểu hồng hồ báo oán, Nhị Thanh hướng Đại Bạch nhìn lại, Đại Bạch đang hướng tiểu hồng hồ trừng đi, "Ta khi nào lo lắng hắn rồi? Ta chỉ là hiểu kị, hắn vội vàng rời đi, không biết có chuyện gì?"

Cáo nhỏ ừ một tiếng, nói: "Đứng đứng, Nhị Thanh ca, là ta rất lo lắng ngươi đấy!"

Nhị Thanh cười đưa tay tại cáo nhỏ trên đầu ma sát xuống, cười nói: "Chớ có nghịch ngợm!" Sau đó nhìn về phía Đại Bạch, "Tiểu Thanh đâu? Còn chưa tỉnh lại?"

Đại Bạch nhìn hẩn một cái, lắc đầu nói: "Còn đang luyện hóa trong rượu linh khí. Ngươi. . ."

Thấy Đại Bạch muốn nói lại thôi, Nhị Thanh nói ra: "Tối hôm qua ngắm nhìn bầu trời, thoải mái đếm sao trời lúc, đột nhiên lòng có cảm giác, liền suy tính xuống, kết quả phát hiện, có cổ nhân ở phương tây gặp nạn. Tính tế suy tính phía dưới, mới biết là lúc trước tiểu hòa thượng kia với cây yêu Thanh Vương, ta vội vã tiến đến, nhưng đã quá muộn!"

"Tiểu hòa thượng với Thanh Vương gặp nạn?" Đại Bạch có chút không dám tin tưởng, "Tiểu hòa thượng kia không phải trong Thiên Lâm tự niệm kinh a? Đang yên lành như vậy, sẽ cùng Thanh Vương chạy đến phía tây đi?"

"Thanh Vương nói, tiểu hòa thượng tựa hồ là muốn đi Tây Thiên cầu lấy kinh phổ độ chúng sinh, thế là Thanh Vương liền bồi tiếp hẩn cùng nhau đạp vào đi tây phương con đường. Chỉ là ở kia Nam Thiệm Bộ Châu cùng với Tây Ngưu Hạ Châu chỗ giao giới, đụng phải cái ma đầu, kia tám trăm dặm Lưu Sa hà, đều là ma đầu kia lãnh địa. . ."

Nhị Thanh đem mình tối hôm qua đụng phải sự tình với Đại Bạch giảng thuật một phen, sau đó theo trong túi càn khôn lấy ra cây kia ngàn năm lõi cây, nói: "Sur tỷ lúc trước không phải nói, Thanh Vương chính là vạn năm cổ thụ thành tinh, làm sao lõi cây này, lại là ngàn năm lõi cây?"

Đại Bạch lắc đầu, cuối cùng suy tư dưới, nói: "Nghe đồn, lúc trước cây yêu Thanh Vương tại vượt qua hóa hình kiếp lúc, suất nữa mất mạng. Chẳng qua loại này nghe đồn, ai cũng sẽ không để ý, dù sao yêu loại tại vượt qua hóa hình kiếp lúc, ai không phải suất nữa mất mạng? Hiện tại xem ra, có lẽ Thanh Vương ban đầu ở vượt qua hóa hình kiếp lúc, bản thể liền đã tổn hại, chỉ là về sau lại mọc ra thân thể mới. . ."

Cây khô gặp mùa xuân phát mầm non, cái này cũng không phải cái gì quái sự!

Đại Bạch nhìn một chút kia đoạn lõi cây, nói: "Trước kia vậy mà không biết Thanh Vương bản thể là cây gì, bây giờ mới biết, lại là Hàng Long thụ. Theo một chút điển tịch ghi chép, Hàng Long mộc có thanh lọc tâm trí suy nghĩ thông suốt, trừ tà tích độc các loại công hiệu, có thể dùng nhánh kiểm nghiệm có độc hay không, cũng có thể dùng ở trừ độc. . ."

Hàng Long mộc? !

Nhị Thanh ngẩn người, muốn nói Hàng Long mộc, Nhị Thanh quen thuộc nhất, vẫn là 'Dương gia tướng' bên trong vật kia, Dương gia tướng dùng vật này đại phá Thiên Môn trận, dùng chính là Hàng Long mộc trừ độc.

Có thể nói, bởi vì kia bộ phim truyền hình, cái này Hàng Long mộc trực tiếp trở thành thần thoại.

Hẩn cũng không nghĩ tới, Thanh Vương bản thể, lại là một gốc Hàng Long thụ, không biết vị kia tiếp dẫn hẩn phật môn Tôn giả, có phải hay không vị kia Hàng Long tôn giả?

Nhìn Nhị Thanh một bộ thần du thái hư bộ dáng, Đại Bạch không có quấy rầy hẩn.

Thăng đến hẩn lấy lại tinh thần lúc, nàng mới hỏi hẩn: "Sur đệ sao?"

Nhị Thanh rung phía dưới, nói: "Ta đang nghĩ, cái này Hàng Long mộc đã có thanh lọc tâm trí suy nghĩ thông suốt, trừ tà tích độc hiệu quả, kia hoàn toàn có thể để ở chỗ này, cung cấp mọi người tác dụng tu hành đi! Về phần cái này ngàn năm lõi cây bên trong thuộc mộc tinh khí, sur tỷ có thể đem luyện hóa, tăng cao tu vi."

Đại Bạch nghe vậy, nhú nhú mày, lắc đầu nói: "Sur đệ hảo ý, sur tỷ minh bạch. Nhưng, cái này chung quy là cổ nhân di vật, cùng với những cái kia yêu đan khác biệt, ta như đem luyện hóa, trong lòng ít nhiều có chút khó chịu, thôi được rồi. Sur đệ như cảm thấy lãng phí, có thể đem nó trồng ở dược viên, lấy lõi cây này bên trong ẩn chứa tràn đầy sinh mệnh, ngày khác có thể lại rút nhánh mới cũng chưa biết chừng!"

Nhị Thanh nghe vậy không khỏi ngạc nhiên, cây chỉ còn lõi, còn có thể sống sót?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199 : Sen xanh hàng long

Cáo nhỏ ở một bên nói: "Nhị Thanh ca, ngươi nếu là không nói ra, Bạch tỷ tỷ đoán chừng là sẽ không suy nghĩ như vậy. Đáng tiếc ta không có Mộc thuộc tính pháp lực, nếu không ta cũng sẽ không để ý."

"Nói thẳng ra, ngươi Bạch tỷ tỷ mới sẽ không có khúc mắc." Nhị Thanh cười nói: "Sur tỷ sẽ có ý tưởng này, kỳ thật cũng thuộc về bình thường. Kỳ thật sur tỷ không nhất định như thế nghĩ như vậy, Thanh Vương đã nguyện ý đem cái này tặng cho ta, liền biết sẽ có kết quả gì. Đúng là rất hiển nhiên, hẳn cũng không thêm để ý."

Đại Bạch lắc đầu nói: "Thanh Vương có thể không thêm để ý, nhưng ta không thể không tùy tâm. Đả long có bài xích, vậy liền tùy tâm mà làm đi! Lại kia được viên bên trong, những linh dược kia phun ra nuốt vào tinh khí, bên trong ẩn chứa thuộc mộc tinh khí cũng không thiếu, không cần thiết vì thế mà để cho mình sinh lòng khó chịu."

Nhị Thanh gật đầu nói: "Sur tỷ lời nói rất đúng, tu hành khẩn yếu nhất, vẫn là tu tâm. Tu vi có thể mượn ngoại vật tăng lên, nhưng là tâm cảnh, lại chỉ có thể bản thân tu luyện."

Dừng lại, hắn liền cười nói: "Thôi được! Ta cũng nghĩ nhìn xem, cái này ngàn năm lõi cây, là có hay không có thể lại trở mầm non, liền đem nó trồng ở được viên bên trong đi!"

Chỉ là không ai từng nghĩ tới, cái này ngàn năm lõi cây vừa cắm vào kia giữa hồ được viên mấy ngày, lõi cây bên trong ẩn chứa thuộc mộc tinh khí, liền đã xói mòn non nửa.

Được viên tổng quản cáo nhỏ thấy vậy, có chút khủng hoảng, gấp đến độ xoay quanh, nhưng Nhị Thanh lúc này lại đang bế quan, luyện hóa Xích Long Kim Đan.

Chờ Nhị Thanh đem một viên Xích Long Kim Đan luyện hóa kết thúc, đã là bảy ngày sau.

Chim Sẻ Nhỏ được an bài tại nhà trúc nhỏ bên ngoài chờ lấy Nhị Thanh tỉnh lại, thấy Nhị Thanh tỉnh lại, Chim Sẻ Nhỏ liền quạt cánh nhỏ, vội vàng bay vào hắn trong phòng, kêu lên: "Sur quân sur quân, xảy ra chuyện xảy ra chuyện!"

Nhị Thanh khoan thai vận eo bẻ cổ, cười hỏi: "Lại xảy ra đại sự gì?"

Chim Sẻ Nhỏ nhảy nói: "Hong Lăng tỷ tỷ nói, kia trên lõi Hàng Long thụ thuộc mộc tinh khí, những ngày này, đã xói mòn hơn phân nửa, ngại mau đi xem một chút, có phải hay không lại bị thử gì cho hút đi!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, thân nhiên đứng dậy, một bộ dáng vẻ thong thả từ tốn.

Kết quả ngược lại là Chim Sẻ Nhỏ sốt ruột nhảy đến trên bả vai hắn, thúc giục nói: "Sur quân, ngươi lại không qua, Hong Lăng tỷ tỷ đều muốn gấp khóc!"

Nhị Thanh cười nói: "Không vội không vội, lúc đầu ta cũng không có trông cậy vào cây kia Hàng Long thụ tâm có thể lại rút nhánh mới. Đã có đồ vật có thể hút đi nó thuộc mộc tinh khí, vậy nói rõ, chúng ta kia chính giữa đảo được viên bên trong lại có linh trí sơ khai bảo được. Đây chính là một kiện thật đáng mừng sự tình!"

Linh dược mặc dù trời sinh là có phun ra nuốt vào thiên địa tinh khí bản năng, nhưng khai linh trí độ khó cùng với cái khác hoa cỏ cây cối cũng không cái gì khác biệt. Mà hoa cỏ cây cối loại, tu hành độ khó, muốn so phi cầm thảo thú loại càng khó rất nhiều. Trên cơ bản không cách nào dựa vào ngoại vật, chỉ có thể mình tu hành.

Ở kia chính giữa đảo được viên bên trong, ngàn năm linh dược cũng không ít, nhưng chính thức có được linh trí, lại là không có một gốc. Cho dù là gốc kia âm dương thanh liên, linh trí cũng vẹn vẹn một chút mỏng lung.

Cần biết, gốc kia âm dương thanh liên, thế nhưng là Thượng Cổ dị chủng, mà lại, trước đó nó còn từng thôn phệ kia Ngũ Hành hoa bên trong hai khí âm dương.

Bất quá, nghĩ đến cái này gốc thanh liên, Nhị Thanh liền không khỏi sùng sốt một chút, chẳng lẽ lần này lại là nó?

Mang theo Chim Sẻ Nhỏ, Nhị Thanh thân hình thoát một cái, liền tới đến chính giữa đảo được viên.

Tuyết Luyện cùng với Dạ Ảnh cái này đen trắng hai con ngựa vẫn như cũ ghé vào được viên bên ngoài yên lặng tu hành, thấy Nhị Thanh mang theo Chim Sẻ Nhỏ đến đây, hai ngựa nhao nhao đứng lên, hướng hắn vắn an.

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, vừa mới tiến được viên, một đường hồng ảnh lóe lên, liền hướng hắn đánh tới.

"Nhị Thanh ca, ngươi mau nhìn, kia trên lõi Hàng Long thụ thuộc mộc tinh khí, đều nhanh muốn bị cây sen xanh kia hút sạch." Tiểu hồng hồ chỉ vào được viên trung tâm thanh liên nói.

Được viên trung tâm linh tuyến hồ nước trong, thanh liên không gió mà bay, sương mù mờ mịt bên trong, màu xanh mộc linh khí lưu chuyển, như là kia xanh biếc lá sen lỏng lẻo mỏng lung xanh sáng chói.

Đây là mắt thường đều có thể nhìn thấy, nồng đậm đến cực hạn mộc linh khí.

Nhị Thanh than nhẹ, nếu là Đại Bạch nguyên ý hấp thu kia trong lõi Hàng Long thụ mộc linh khí, kia tu vi của nàng, tất nhiên nếu lại tăng hai ba trăm năm không thôi.

Đáng tiếc, hiện tại hết thầy đều làm lợi cái này gốc thanh liên.

"Nhị Thanh ca, làm sao bây giờ?" Cáo nhỏ có chút phiền não mà nhìn xem hấn.

Nhị Thanh cười nói: "Còn có thể làm sao? Nó có thể thôn phệ, liền để nó nuốt thôi! Lúc đầu ta còn đang suy nghĩ, nếu là kia ngàn năm lõi cây có thể lại trở mầm non, kia một lần nữa mọc ra, là cây yêu Thanh Vương huynh đệ sinh đôi? Còn là con của hấn đâu? Hiện tại xem ra, lại là không cần xoắn xuýt cái vấn đề này."

Cáo nhỏ ngán ngùi, cuối cùng nói: "Đây chẳng phải là tiện nghi cây sen xanh kia rồi?"

Nhị Thanh sờ lấy đầu nhỏ của nàng, cười nói: "Tiện nghi nó tạo thuận lợi nó thôi! Ta cũng muốn biết nó có thể trưởng thành đến loại trình độ nào? Dù sao, nó là Thượng Cổ dị chủng a!"

Lại mấy ngày trôi qua, kia đoạn ngàn năm lõi cây bên trong thuộc mộc tinh khí rốt cục bị rút sạch.

Nhị Thanh đem cái này ngàn năm lõi cây theo trong đất rút ra, dùng nước sạch tẩy đi bùn đất, lõi cây y nguyên chỉ toàn trắng như ngọc, lộng lẫy ónh ánh như nước, nhưng cẩn thận cảm ứng liền biết, linh uẩn sớm đã xói mòn nghiêm trọng.

Bất quá, dù vậy, lõi cây này y nguyên vẫn là một kiện chí bảo.

Nhị Thanh đem lõi cây này cắt xuống một chút, luyện chế thành một bộ dùng cho châm cứu mộc châm, sau đó lại luyện chế ra mấy khối lệnh bài, đưa cho tiểu Thanh các nàng, ở tu hành lúc thanh lọc tâm trí suy nghĩ thông suốt tác dụng.

Còn lại, liền ném ở giữa hồ nhà trúc nhỏ bên trong, tương lai có lẽ có thể làm việc khác.

Sau đó hấn lại lại lần nữa đóng cửa tu hành, luyện hóa Kim Đan, lĩnh ngộ thuật pháp.

Nhưng mà như vậy, xuân đi thu đến, mười mấy năm thời gian, vội vàng mà qua.

Nhị Thanh với Đại Bạch cũng sớm đem Xích Long Kim Đan luyện hóa, tu vi lại lần nữa tăng trưởng mấy trăm năm.

Bọn hấn hôm nay, đơn thuần pháp lực, đã có hơn ba nghìn năm tu vi.

Núi xanh vẫn như cũ, mây trắng yếu ớt. Kính Hồ như cũ, sóng nước lấp lánh. Gió núi lướt nhẹ sườn núi, từng bách dậy sóng. Lá sen múa nhẹ, bèo trôi lơ lửng.

Cáo nhỏ bung lấy trà xanh, ngồi tại sân thượng trên mép, thưởng thức phương này non sông tươi đẹp.

Một đường không lồ bóng xanh ở đáy hồ bơi lội, sau đó đột nhiên vọt ra khỏi mặt nước, trên không trung chuyển cái phương hướng, lại đâm đầu thẳng vào trong hồ, cuộn lên sóng hồ dậy sóng, chìm nước bay tán loạn, cá trong hồ nhảy lên bốn phía.

Khi sóng nước tuôn hướng giữa hồ nhà trúc nhỏ lúc, cáo nhỏ mới nhắc móng vung khê, đem kia sóng hồ thuần phục.

Một vệt kim quang từ đằng xa thoáng hiện, chớp mắt đã tới. Đi vào nhà trúc nhỏ bên trên, mới phát hiện, một con Kim Ti tiểu tước đứng ở một cây lông vũ bên trên, cái kia kim sắc lông vũ như một thanh kiếm nhỏ màu vàng kim, kiếm khí bốn phía.

Tiểu tước theo trên kiếm lông vũ nhảy xuống, kiếm lông vũ liền biến thành lông vũ, cắm về nàng trên cánh.

"Hong Lăng tỷ tỷ, ta trở về!" Tiểu tước chít chít kêu lên.

Cáo nhỏ cũng không đáp lời, hỏi một câu: "Lại dò tin tức gì rồi?"

"Có đâu có đâu! Vượn đại ca gặp một con vượn trắng, đang chuẩn bị thành thân, báo tam ca trong động lại sinh ba con báo con. . ."

Cáo nhỏ hí mắt cáo, gạt cái đầu nhỏ, miệng bên trong "Ừ" ứng với, thần sắc dường như tại qua loa, nhưng tiểu tước lại lơ đãng, y nguyên riu ra riu rít nói.

Đang nói, cáo nhỏ đột nhiên xoay qua đầu, hướng phía trên bờ hồ Bạch Y động nhìn lại.

Lúc này, Bạch Y động phương hướng, lướt đi một đường bóng trắng, tóc đen bay múa, tay áo tung bay.

Bóng trắng đập không mà đến, mây mù tự dưới chân tạo ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200 : Chiêu rõ kiếp trước

"Bạch tỷ tỷ, người xuất quan á!" Cáo nhỏ đứng dậy, lách mình đi vào bên bàn trà bên trên, đem nấu nước ấm hương chim sẻ nhỏ ném tới, nói: "Chim sẻ nhỏ, xách nước đi!"

"Được rồi!" Chim sẻ nhỏ mà quạt cánh nhỏ, lẳng không bắt lấy ấm nước, hướng được viên bay đi.

Trong hồ, bóng xanh vọt ra khỏi mặt nước, một viên dữ tợn to lớn đầu rắn, treo giọt nước, lóe điểm sáng cùng với xanh sáng chói, hướng bóng trắng nhìn lại, miệng nói tiếng người, "Bạch tỷ tỷ, người pháp thuật đã luyện thành?"

Đại Bạch vùng xuống ống tay áo, một đường ánh sáng huyền ảo theo đầu ngón tay bắn ra, hướng rắn lục điểm tới. Nhưng mà rắn lục lại đột nhiên chìm vào trong hồ, ánh sáng huyền ảo theo khoảng không trên đầu nàng xẹt qua, bắn vào trong hồ.

Sau đó, tiểu Thanh trên thân bốc lên một đường thanh mang, thanh mang hiện lên, nàng kia thân thể cao lớn, trong nháy mắt hóa thành ba thước lớn nhỏ. Rắn xanh nhỏ đuôi rắn ở mặt hồ vồ, hướng Đại Bạch bắn ra mà đi.

"Bạch tỷ tỷ, người nhìn ta cái này thuật lớn nhỏ như ý, luyện được như thế nào?" Tiểu Thanh có chút đắc ý.

Đại Bạch cười tiếp được rắn xanh nhỏ, hỏi: "Khi nào luyện thành?"

"Có nửa năm!" Tiểu Thanh trên tay Đại Bạch quán quanh, kéo dài lấy cánh tay của nàng, bò lên trên vai thom của nàng, hỏi: "Bạch tỷ tỷ, người bây giờ có thể nhìn thấu a?"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Không chỉ có thể thấu thị, còn có thể nhìn ra kiếp trước của các người đâu!"

Tiểu Thanh nghi hoặc, "Bạch tỷ tỷ, kia nhìn xuyên tường chi thuật, còn có thể chiếu rõ kiếp trước?"

Đại Bạch lắc đầu nói: "Đơn thuần chỉ là nhìn xuyên tường chi thuật, tự nhiên không được, nhưng nếu là phối hợp nghịch biết tương lai chi thuật, cũng chính là thuật tính toán, kia là được. Muốn biết kiếp trước của người là ai a?" Đại Bạch cười hi hi nhìn xem rắn xanh nhỏ, có chút hoạt bát ý nhị.

Tiểu Thanh cũng rất tò mò, trừng mắt mắt rắn, nhẹ gật đầu.

Đại Bạch đập vào nhà trúc nhỏ sân thượng, tiểu Thanh theo trên vai bắn ra mà xuống, ở trên bàn trà cuộn mình ngẩng đầu.

Cáo nhỏ cũng nhìn về phía Đại Bạch, "Bạch tỷ tỷ, thật có thể nhìn thấy kiếp trước của chúng ta?"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể, người muốn nhìn người một chút kiếp trước a?"

"Chúng ta cũng có thể nhìn thấy?" Cáo nhỏ với tiểu Thanh tò mò nhìn nàng.

"Hồng Lăng tỷ tỷ, nước đây!" Chim sẻ nhỏ mà nắm lấy ấm nước, bay đến cáo nhỏ trước mặt, sau đó lại hướng Đại Bạch vắn an.

Đại Bạch ngón tay bấm pháp ấn, làm cái pháp thuật, ánh sáng huyền ảo bay về phía chim sẻ nhỏ, sau đó liền thấy chim sẻ nhỏ mà trên đầu mảnh phù một đường mơ hồ hình ảnh.

Trong hình ảnh, có cái nha hoàn bộ dáng ăn mặc nữ hài, đang riu ra riu rít nói gì đó.

Chim sẻ nhỏ mà ngẩn ngơ một chút, không rõ ràng cho lắm.

Tiểu Thanh với cáo nhỏ thì nhìn về phía chim sẻ nhỏ, "Chim sẻ nhỏ, kiếp trước của người, là một cái miệng rất nát nha hoàn!"

"Kiếp trước của ta?" Chim sẻ nhỏ mà nghiêng chim sẻ đầu, có chút ngốc.

"Bạch tỷ tỷ, nhìn xem ta!" Tiểu Thanh nhìn nói với Đại Bạch.

Đại Bạch bắt chước làm theo, sau một khắc, một đường ánh sáng huyền ảo chút hướng tiểu Thanh, liền thấy tiểu Thanh trên đầu mảnh cũng hiện lên một đường hình ảnh, một cái nữ tử áo đen, cầm trong tay một thanh kiếm dài, ở trong đêm mưa lặng yên không một tiếng động giết người, có thể nói mười bước giết một người, xong chuyện phui áo đi, thâm tàng công và danh.

Chim sẻ nhỏ mà nhìn về phía tiểu Thanh, nói: "Thanh cô nương, kiếp trước của ngươi, thật là lợi hại!"

Cáo nhỏ lại là bữu môi nói: "Là cái người xấu! Cho nên mới sẽ biến thành độc. . ."

Có thể là đột nhiên nghĩ đến, Đại Bạch với Nhị Thanh cũng là một con rắn, đúng là, nàng đem lời còn lại nuốt trở vào, có chút lúng túng nhìn về phía Đại Bạch.

Đại Bạch lơ đãng cười cười, nói: "Kiếp trước là kiếp trước, kiếp này là kiếp này, cần gì phải để ý kiếp trước là ai?"

Một chim sẻ một cáo một rắn nghe, nhẹ gật đầu.

Chim sẻ nhỏ mà đập chạm cánh nhỏ nói: "Bạch tỷ tỷ Bạch tỷ tỷ, nhìn xem Hồng Lăng tỷ tỷ a!"

Tiểu Thanh cũng tò mò nhìn về phía cáo nhỏ, Đại Bạch khỏe môi mang cười, nhìn về phía cáo nhỏ, cáo nhỏ nghĩ nghĩ, cũng nhẹ gật đầu.

Sau đó Đại Bạch lại lần nữa thi pháp, sau một khắc, một đường hình ảnh tại cáo nhỏ trên đầu hiện lên.

Chỉ thấy một đường cách ăn mặc điểm lệ thân ảnh, phong tình vạn chủng phát tay áo múa nhẹ cất cao giọng hát, sau đó lại ở mấy cái nam nhân ở giữa quần nhau đối ẩm, chăm sóc những nam nhân kia.

Nhìn xem nữ tử này nghênh tới đưa đi thường ngày, một rắn một cáo một chim sẻ tròn mắt hốc mồm

Sau đó, tiểu Thanh xoẹt xoẹt bật cười lên, cười đến cáo nhỏ mắt cáo liên tiếp trừng, muốn cào rắn, tiếp lấy đem đầu cáo đập lên trên bàn trà, một bộ sinh không thể luyến dáng vẻ.

Đại Bạch ho nhẹ dưới, nói: "Hồng Lăng kiếp trước mặc dù lưu lạc phong trần, nhưng nghĩ đến, cũng nên là cái phong trần kỳ nữ. Minh phủ tuy là Diêm Quân quản lý, nghe nay ở Thiên Đình, nhưng Lục Đạo Luân Hồi, nhưng cũng tuân theo phật môn giáo nghĩa. Phật môn giảng kiếp trước nhân, đương thời quả. Như Hồng Lăng kiếp trước tự cam đoạ lạc, đương thời nghĩ đến cũng vô pháp là cáo. Cần biết, Hồ tộc trên thế gian, thế nhưng là có Hồ Tiên danh xưng."

Thời kỳ này, vẫn chưa có người nào đem yêu mị nữ tử ví von thành hồ ly tinh thuyết pháp.

Mà lại, Đồ Sơn Hồ tộc, đã từng còn cùng với Đại Vũ kết qua thân, cũng coi là nổi danh bên ngoài.

Chỉ bất quá, tại trong mắt một số người, yêu, chính là yêu!

Chim sẻ nhỏ mà gật gật đầu, cuối cùng nhìn về phía Đại Bạch, hỏi: "Bạch tỷ tỷ, ngươi đây? Ngươi có thể nhìn thấy kiếp trước của mình sao?"

Chim sẻ nhỏ mà vấn đề, thành công đem tiểu Thanh với cáo nhỏ lực chú ý dời đi qua.

Nhưng kết quả rất để rắn cáo chim sẻ uể oải, bởi vì Đại Bạch lay động ngẩng đầu lên, "Kiếp trước của ta, trống rỗng, cái gì đều không nhìn thấy."

"Tại sao có thể như vậy?" Rắn xanh nhỏ hỏi: "Chẳng lẽ mình không thể suy tính mình a?"

Đại Bạch lắc đầu, nói: "Nghĩ đến, đúng đấy!"

Cáo nhỏ thấy vậy, lại đem đầu đặt tại trên bàn trà, khôi phục trước đó bộ kia sinh không thể luyến bộ dáng, hữu khí vô lực nói: "Nhị Thanh ca từng nói, nếu là không cách nào suy tính một vật, hoặc nhân, vậy nói rõ, vật kia hoặc nhân, hoặc là xác thực không có lai lịch ra sao, hoặc là chính là lai lịch rất lớn, thiên cơ bị che giấu. Ta nghĩ, Bạch tỷ tỷ hẳn là thuộc về cái sau!"

Đang nói, một tiếng cười ha ha âm thanh theo phòng trúc bên trong truyền đến.

Mọi người cùng nhau nghi ngờ quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy một đường gió nhẹ phát đến, Nhị Thanh thân hình ở cái này gió nhẹ ở giữa hiển hiện. . . Cũng không đứng, mọi người phảng phất cảm thấy, Nhị Thanh chính là cô này gió nhẹ.

Đại Bạch: "Xuất quan!"

Tiểu Thanh: "Nhị ca, ngươi luyện thành thuật Thai Hóa Dịch Hình á!?"

Chim sẻ nhỏ: "Sur quân, ngươi xuất quan á!"

Cáo nhỏ liếc mắt nhìn Nhị Thanh, tiếp tục khôi phục bộ kia trạng thái nửa chết nửa sống.

"Sur quân sur quân, Bạch tỷ tỷ đã mang nhìn xuyên tường chi thuật luyện thành đấy! Phải thú vị pháp thuật nha!" Chim sẻ nhỏ mà vỗ vỗ cánh nhỏ, hướng

Nhị Thanh bay đi.

Nhị Thanh đưa tay tiếp được chim sẻ nhỏ, đem nó thả đến trên vai, sau đó nhìn về phía Đại Bạch.

"Đây là tình huống như thế nào?" Nhị Thanh không rõ ràng cho lắm chỉ chỉ cáo nhỏ.

Chim sẻ nhỏ mà nghe, liền tại hần bên tai lúu rúu giải thích, "Sư quân, Bạch tỷ tỷ pháp thuật thật là lợi hại, có thể nhìn thấy kiếp trước của chúng ta đâu! Kiếp trước của ta là một cái nha hoàn, tiểu Thanh tỷ tỷ kiếp trước là một cái nữ thích khách, Hồng Lăng tỷ tỷ kiếp trước. . ."

"Chim sẻ nhỏ, ngươi dám lại nói, ta lát nữa là hằm một nôi nhân sâm chim sẻ canh!"

Cáo nhỏ lông cáo đều xù lên, hiển nhiên rất đề ý kiếp trước của mình.

Cái này khiến Nhị Thanh càng hiếu kỳ hơn, tiểu hồ ly này kiếp trước, đến cùng là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201 : Ngũ khí triều nguyên

Nhìn xuyên tường, là loại pháp thuật nhìn xuyên thấu, cũng chính là tục xưng mắt nhìn xuyên tường.

Đại Bạch có thể đem thuật nhìn xuyên tường luyện thành như thế, Nhị Thanh không có chút nào cảm thấy kỳ quái.

Bởi vì tại Đại Bạch truyền thuyết trong chuyện xưa, Đại Bạch xuống núi hồ Tây Từ tìm kiếm Hứa đại quan nhân lúc sở dụng chi thuật, chính là pháp thuật này. Pháp thuật này, hoàn toàn có thể dùng chiếu rõ kiếp trước để hình dung.

Chim sẻ nhỏ mà bị tiểu hồng hồ một uy hiếp, lập tức là nhắm lại mỏ chim.

Nhưng là tiểu Thanh cũng không sợ hãi nằng, cười khanh khách nói: "Nhị ca, ta cho ngươi biết đi!"

"Xanh. . . Tỷ tỷ, ta đầu hàng!" Cáo nhỏ trực tiếp hướng tiểu Thanh giơ lên lại móng.

Tiểu Thanh thấy vậy, khanh khách cười không ngừng, ngược lại là không tiếp tục đem nằng bí mật này nói ra.

Nhị Thanh thấy vậy, không khỏi bật cười, "Đây có gì ghê gớm? Kiếp trước là kiếp trước, kiếp này là kiếp này, làm gì xoắn xuýt nơi này? Không chừng, ta kiếp trước vẫn là cái người chơi rắn đâu! Đúng là kiếp này mới biến thành một con rắn, bị người chơi rắn đùa nghịch trở về!"

"Đối với ai Bạch tỷ tỷ, ngươi cũng cho Nhị Thanh ca xem một chút đi! Có lẽ đúng như Nhị Thanh ca lời nói đâu!" Cáo nhỏ trực tiếp cây đuốc hướng Nhị Thanh trên thân vậy, thẳng lên cáo eo, mắt cáo sáng ngời.

Đại Bạch cũng là hiếu kì, nhẹ gật đầu, trực tiếp thi pháp xem xét.

Nhìn thấy Đại Bạch trực tiếp thi pháp, Nhị Thanh mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng vụng trộm, lại ít nhiều có chút khẩn trương. Cũng không biết Đại Bạch là có hay không có thể nhìn ra kiếp trước của hắn đến!

Cũng may rất nhanh, mọi người thấy, đều là trống rỗng.

Đại Bạch nhìn xem kia một mảnh mê vụ hình ảnh, khối lông mày nhẹ khóa, "Không biết vì nguyên nhân gì, sư đệ kiếp trước, thế mà cũng là một mảnh mê vụ!"

Nhìn không ra? Vậy thì thật là tốt!

Nhị Thanh vụng trộm thở phào một cái, tự giễu nở nụ cười, nói: "Nhìn không ra? Chẳng lẽ ta kiếp trước là cái gì khó lường đại nhân vật hay sao?"

Đại Bạch làm như có thật gật đầu nói: "Có chút ít loại khả năng này!"

Nhị Thanh lắc đầu cười khẽ, trong lòng thầm nghĩ: Lúc trước sư phụ tại thay ta thôi diễn lúc, không biết phải chăng là cũng giống Đại Bạch dạng này, nhìn

thấy, chỉ là một mảnh mê vụ?

Nếu như, vậy liền không còn gì tốt hơn.

Bất quá, Nhị Thanh cảm thấy khả năng này cũng không cao.

Dù sao, Ly Sơn lão mẫu tu vi, tuyệt đối là Kim Tiên cái này cấp bậc phía trên. Ngoại trừ có hạn mấy vị bên ngoài, thế giới này, còn có ai căn nguyên, là nàng coi không ra đây này?

"Đúng rồi, sư tỷ làm sao lại đem nhìn xuyên tường loại pháp thuật này, luyện thành như bây giờ đâu?"

Đại Bạch nghe vậy liền cười, "Đây chỉ là trùng hợp, trước đây ta luyện thành thuật nhìn xuyên tường, tại kết pháp ấn lúc, đột nhiên nghĩ đến thuật nghịch biết tương lai, hai loại thuật pháp pháp ấn có chút tương tự, thế là ta liền thử đem hai loại pháp thuật kết hợp lại, ai nghĩ, là biến thành dạng này."

Thuật nghịch biết tương lai, cũng chính là thuật tính toán.

Trên thực tế, Ly Sơn lão mẫu cho Đại Bạch tu hành những pháp thuật này, chính là Thiên Cung ba mươi sáu thuật biến hóa. Chỉ là chính Đại Bạch một mực không biết mà thôi.

"Sư tỷ thật sự là lợi hại!" Nhị Thanh không chút nào keo kiệt tán thưởng câu.

Bị người ca ngợi, luôn luôn có thể làm người tâm tình vui vẻ, Đại Bạch cũng không ngoại lệ.

Khiêm tốn vài câu về sau, Đại Bạch liền hỏi Nhị Thanh, "Sư đệ xuất quan, phải chăng cũng đem thuật Thai Hóa Dịch Hình luyện thành rồi?"

Nhị Thanh cười nói: "Không chỉ có là thuật Thai Hóa Dịch Hình, còn có 'Luyện hình thành khí'. Như thế nào luyện hình thành khí, trước đó một mực không có đầu mối gì, nhưng khi ta luyện thành thuật Thai Hóa Dịch Hình lúc, lại là đột nhiên thông suốt, loại suy, thành công tại thể nội luyện ra ngũ hành pháp lực, đi vào Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới."

"Chúc mừng sư đệ, rốt cục bước ra một bước này!"

Đại Bạch từ trong đáy lòng thay Nhị Thanh mừng rỡ.

Nhị Thanh cười nói: "Cùng vui cùng vui!"

Đại Bạch mỉm cười yếu ớt, xác thực, hẳn biết, không ra mấy năm, nàng khẳng định cũng đã biết.

Luyện hình thành khí, Ngũ Khí Triều Nguyên, đều là cảnh giới, không có cách nào biểu hiện ra. Nhưng Thai Hóa Dịch Hình, lại là có thể hiện ra pháp thuật. Đúng là, mọi người đối với pháp thuật này, còn rất là hiếu kỳ.

Đối mặt mọi người hiếu kỳ, Nhị Thanh cười nói: "Mọi người trước nhắm mắt lại, ta thay đổi thứ gì, lát nữa các ngươi nếu có thể đem ta tìm ra, ta có trọng thưởng! Phạm vi này tại cái này nhà trúc nhỏ bên trong."

"Trọng thưởng là cái gì thưởng?" Tiểu Thanh hỏi.

"Trước đó Thạch Duẩn sơn Lý thượng tiên nói, mấy chục năm sau, Đông Hải Hải Ngoại Tiên Đảo, có một trận Địa Tiên tụ hội, đến lúc đó hẳn sẽ mang ta và các ngươi Bạch tỷ tỷ một khối đi gặp một phen." Nhị Thanh cười nói: "Nếu là một hồi các ngươi ai có thể đem ta tìm ra, đến lúc đó chúng ta là mang ai cùng nhau đi!"

"Nhị ca, mang ta đi, mang ta đi!"

Tiểu Thanh trực tiếp chơi xấu, ngay cả đoán đều chẳng muốn đoán.

Cáo nhỏ với chim sẻ nhỏ mà cũng có ý nghĩ này, chẳng qua nhìn thấy Nhị Thanh trực tiếp lắc đầu, cự tuyệt tiểu Thanh, các nàng cũng chỉ đành đem ý tưởng này cho nuốt trở vào.

"Đừng nghĩ chơi xấu! Đoán không ra ta biến thành đồ vật, đó chính là các ngươi tu hành không đủ, vận khí không tốt, kia thì không thể trách ta không mang theo các ngươi đi chơi, đến ở nhà cố gắng tu hành mới là!"

"Kia, Bạch tỷ tỷ không cho phép tham dự!" Cáo nhỏ nói thẳng: "Bạch tỷ tỷ tu vi cao hơn chúng ta nhiều như vậy, nếu là Bạch tỷ tỷ một chút là nhìn ra, vậy chúng ta chẳng phải là đều không có cơ hội!"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Đi! Tỷ tỷ cho các ngươi làm quyết định."

"Nha! Đầu nhắm mắt, không cho phép gian lận, nếu không hủy bỏ tư cách!"

Nhị Thanh nói, giơ ngón trỏ lên, nói: "Hiện tại bắt đầu, mời nhắm mắt, chờ các ngươi tỷ tỷ đếm tới mười, mới có thể mở mắt, thời gian là một khắc đồng hồ. Sư tỷ, bắt đầu đếm xem!"

Cáo nhỏ nhắm mắt lại đến, chim sẻ nhỏ mà dùng cánh đem đầu chôn xuống, tiểu Thanh thì đem đầu chôn ở dưới người mình. Nhưng là, thần trí của các nàng đều phóng thích ra ngoài, tập trung vào Nhị Thanh.

Nhưng mà , chờ Đại Bạch theo khe đếm đến năm lúc, Nhị Thanh thân hình, liền đã biến mất tại thần trí của các nàng ở trong. Tương đương Đại Bạch đếm tới mười, mọi người mới mở mắt ra.

Mà trước đó còn đang bọn hấn trước mắt Nhị Thanh, quả nhiên đã biến mất không thấy gì nữa.

Một cáo một chim sẻ một rắn lắt đầu tứ phương, cáo nhỏ hỏi: "Bạch tỷ tỷ, có thể hay không cho cái gọi ý?" Kết quả một rắn một chim sẻ, lập tức là từng mắt về phía cáo nhỏ.

Cáo nhỏ hi hi cười nói: "Các ngươi cũng có thể cùng một chỗ nghe đi!"

Đại Bạch mỉm cười nói: "Bất luận cái gì gian lận hành vi, đều là không cho phép nha! Tiểu Hồng Lăng, trước cảnh cáo ngươi một lần, nếu có lần sau, vậy sẽ phải hủy bỏ tư cách."

Đại Bạch nói, nhắc lên ấm trà, mình lắc lắc ly trà húp, cũng không để ý tới các nàng.

Thế là, một cáo một chim sẻ một rắn, liền tại cái này nhà trúc nhỏ trong ngoài nhảy loạn lên.

Tà dương tây chiếu, sóng nước lấp lánh, bèo trôi không có rễ theo nước đi.

Gió hồ khẽ vuốt, tay áo bông bành, tóc đen múa đón gió loạn.

Đại Bạch tay nâng trà thơm, ngồi xem tà dương, tiểu dung tươi đẹp, đón gió nhẹ dạng.

"Sư quân không phải là sử dụng đập đất vô ảnh chi thuật, biến mất mình thân hình đi!" Chim sẻ nhỏ mà vẫy lấy cánh nhỏ, ở nhà trúc nhỏ phía sau trong hoa viên lạnh lợi, tự lẩm bẩm.

Cáo nhỏ nhảy đến phòng trúc trên đỉnh, đếm kỹ nóc nhà trúc vàng mấy cây.

Tiểu Thanh thì nghiêng đầu, chẳng có mục đích dạo chơi, nhưng ánh mắt lại thỉnh thoảng hướng chim sẻ nhỏ mà với cáo nhỏ ngắm đi, một bộ tùy thời chuẩn bị nhanh chân đến trước cướp công bộ đáng.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202 : Thiên biến vạn hóa

"Một chậu hai chậu ba chậu. . . Mười hai chậu, chậu hoa số lượng không sai. . . A! Đây nhất định không tìm ra được a! Nếu là sư quân đem mình biến thành một đóa hoa, ai biết hôm nay trong hoa viên hoa đua nở nhiều ít đóa đâu?" Chim sẻ nhỏ nói một mình, cuối cùng ngẩng đầu hỏi trên nóc nhà cáo nhỏ, "Hồng Lăng tỷ tỷ, ngươi còn nhớ rõ hôm nay trong hoa viên có mới mở đóa hoa a?"

Cáo nhỏ nổi lên nghi ngờ, lẩm bẩm: "Nhỏ như vậy địa phương, dùng thần thức tìm kiếm, không có đạo lý không tìm ra được a! Chẳng lẽ kia thuật Thai Hóa Dịch Hình, ngay cả khí tức đều có thể trở nên giống nhau như đúc?"

"A! Hồng Lăng tỷ tỷ, ngươi thật là giáo hoạt, thế mà dùng thần thức tìm kiếm!"

"Ngươi cái nhỏ đàn chim sẻ, không dùng thần thức làm sao tìm được?"

"Kỳ quái, nhị ca lại biến thành cái gì đâu?"

Tiểu Thanh nghiêng cái đầu nhỏ, suy tư.

. . .

Rất nhanh, một khắc đồng hồ liền đi qua.

Một rắn một cáo một chim sẻ rũ cụp lấy đầu trở về, hoặc đứng ở trên bàn trà, hoặc theo bàn dài mà ngồi.

"Bạch tỷ tỷ, nhị ca đến cùng biến thành thứ gì?"

"Đúng vậy a đúng a! Thời gian đã đến, bây giờ nói cũng không quan hệ á!"

Chim sẻ nhỏ gật cái đầu nhỏ, nhìn xem Đại Bạch nói.

Cáo nhỏ nghi hoặc nghiêng đầu cáo, nhìn về phía mỉm cười Đại Bạch, liền thấy một nhánh trầm châu theo Đại Bạch tóc mai hình bướm bay ra, rơi trên mặt đất, chột hóa thành Nhị Thanh.

Đại Bạch híп tinh mâu, cười như không cười nhìn xéo lấy Nhị Thanh.

Nhị Thanh nhẹ nhàng ho dưới, chỉ vào một rắn một cáo một chim sẻ nói: "Các người a! Quan sát chính là không cẩn thận, chẳng lẽ các người là chưa phát hiện, các người Bạch tỷ tỷ trước đó chỉ cài một nhánh trầm châu sao? Rõ ràng như vậy gọi ý, các người thế mà cũng không phát hiện. Vốn còn nghĩ cho các người hạ xuống độ khó đâu! Không ngờ, quan sát của các người lực kém như vậy. Được rồi, các người vẫn là ở nhà cố gắng tu hành đi!"

"Nhị ca, lần này không tính, chúng ta lại đến!"

Chim sẻ nhỏ: "Thật sự là thần kỳ thuật biến hóa!"

Cáo nhỏ nháy mắt cáo nói: "Nhị Thanh ca, đây chính là kia thuật Thai Hóa Dịch Hình sao? Vậy vì sao phải gọi Thai Hóa Dịch Hình đâu? Trực tiếp gọi thiên biến vạn hóa chi thuật tốt a!"

Nhị Thanh lắc đầu nói: "Thuật Thai Hóa Dịch Hình, vốn là một loại có thể cải biến tuổi của mình cùng với bề ngoài pháp thuật. Mà ta cái này thuật biến hóa, chính là thoát thai từ thuật Thai Hóa Dịch Hình, xem như thuật Thai Hóa Dịch Hình biến chủng đi! Cũng xác thực có thể xưng là thiên biến vạn hóa chi thuật."

"Nói như vậy, không phải so thuật Thai Hóa Dịch Hình còn lợi hại hơn?" Tiểu Thanh ngữ khí mang theo chút sùng bái cảm giác. Trên thực tế, từ nhỏ đến lớn, nàng đều đối với Nhị Thanh rất sùng bái.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Cũng không thể nói như vậy, thuật Thai Hóa Dịch Hình, chân chính chỗ lợi hại, là có thể đem mình thai hóa, hoàn toàn thay đổi khí tức, biến thành một người khác. Thậm chí do không cẩn thận đã mất đi nhục thân lúc, có thể băng vào thuật này, vòng qua luân hồi, một lần nữa chuyển thế."

Một rắn một cáo một chim sẻ nghe, đều có loại không hiểu gì chỉ có cảm giác rất lợi hại.

"Cáo nhỏ, ngâm trà!"

Cáo nhỏ ngồi vào lò lửa chỗ bên cạnh, vừa loay hoay bộ đồ trà, vừa nói: "Nhị Thanh ca, người với Bạch tỷ tỷ đều vào hôm nay xuất quan, không định uống chút rượu, ăn mừng một phen a?"

Nhị Thanh nghe vậy, gật đầu nói: "Lời này có lý, người trước tạm đem trà pha được, ta đi một chuyến chợ, mua chút rau quả thịt để ăn trở về, chúng ta ban đêm uống vài chén thật vui về."

Hắn nói, trực tiếp cười mây mà đi.

Trăng sáng sao thưa, gió đêm lướt nhẹ, sóng nước lấp lánh, mang đi không ít thời tiết nóng.

Nhà trúc nhỏ đèn đuốc sáng trưng, hai người một rắn một cáo một chim sẻ theo bàn dài mà ngồi, nâng ly cạn chén.

Lúc hào hứng lên, Nhị Thanh chuyển ra đàn ngọc, khẽ vuốt lên, Đại Bạch thổi tiêu, kết hợp với nhau.

Trong lúc nhất thời, tiếng đàn nhẹ lay động, tiếng tiêu du dương.

Chờ một rắn một cáo một chim sẻ lần lượt say ngã, ghé vào trên bàn hô hô chìm vào giấc ngủ, Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau cười một tiếng, đem hai chân hóa thành đuôi rắn, vuron vào trong hồ giải nhiệt, bắt đầu ngồi nói chuyện giao lưu, trao đổi lấy lẫn nhau bế quan tu hành tâm đắc.

Loại này giao lưu học tập, theo Nhị Thanh tới đây, học được Đại Bạch đã biết những cái kia pháp thuật về sau, liền bắt đầu. Bây giờ hai người đã thành thói quen, năng biết, năng biết vô tư dạy hần.

Mà hần biết, cũng đồng dạng sẽ không giấu lăm của riêng.

Chỉ là đang giao lưu với nhau học tập lúc, hai người học tập đồ vật tốc độ khác biệt thôi.

Đại Bạch lĩnh ngộ ra thuật nhìn xuyên tường, chỉ thi triển mấy lần, có kia mắt dọc giữa hai chân mây trợ giúp, Nhị Thanh rất nhanh liền tìm ra phương pháp.

Thuật nhìn xuyên tường, cùng với thuật chiếu rõ kiếp trước khác biệt. Thuật chiếu rõ kiếp trước, là thuật nhìn xuyên tường cùng với thuật tính toán tổ hợp kỹ, cần đem ánh sáng huyền ảo đánh vào bị thi thuật giả trên thân, mới có thể nhìn thấy bị thi thuật giả kiếp trước. Nhưng nhìn xuyên tường thuật này, chỉ cần đem pháp lực tác dụng ở hai mắt.

Nói ngay thẳng chút, chính là vận dụng pháp lực, đem cặp mắt của mình tạm thời biến thành mắt nhìn xuyên tường.

Cái này trời, Nhị Thanh cùng với Đại Bạch ở giữa hồ trên sân thượng nhà trúc nhỏ, cách bàn dài ngồi đối diện.

Đại Bạch tay nâng trà thơm, Nhị Thanh ngón tay bấm pháp ấn, thi pháp tác dụng ở hai mắt, sau đó nhìn về phía Đại Bạch.

"Sur tỷ, vẫn không hữu dụng chút nào a! Ta cái gì đều nhìn không thấy!"

Kết quả hai mời vừa mới nói xong, đầu trực tiếp bị Đại Bạch gõ mạnh vào đầu.

"Sur đệ nhìn đâu vậy?"

Nhị Thanh đưa tay sờ dưới trán, nhếch miệng nhe răng.

Còn tốt tiểu Thanh đang tu hành, cáo nhỏ ở được viên, chim sẻ nhỏ cũng đi ra ngoài bay đi lung tung, nếu như bị các nàng xem đến, đơn giản uy nghiêm mất hết.

Vốn nghĩ kiếm lời ba năm, tứ hình không lỗ, kết quả lại là cái gì cũng không thấy.

"Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là ta thi pháp phương thức không đúng?" Hắn hỏi.

Đại Bạch hướng hắn liếc mắt, nói: "Chính ngươi suy nghĩ đi!"

Nàng nói, tung người cười gió mà đi.

Chẳng qua Nhị Thanh nhưng không có đuổi theo, khóe môi mang cười, tiếp tục triển khai phép thuật này. Bởi vì hắn phát hiện Đại Bạch vừa rồi nhịp tim rất nhanh, mặc dù có chút giận tái đi, nhưng vấn đề cũng không tính nghiêm trọng.

Chỉ là hắn cũng không dám lại dùng mắt nhìn xuyên tường đi xem nàng, loại sự tình này, có một lần nhưng không thể có hai lần.

Lần thứ nhất, còn có thể nói là vô tâm.

Lần thứ hai, kia tất nhiên là có chủ tâm.

Trở lại Bạch Y động, Đại Bạch thở ra một hơi, sau đó ngồi tại mép bàn đá ngăn người ra.

Khi Nhị Thanh lại lần nữa đi tìm nàng lúc, thấy nàng đang ngồi ở trên băng ghế đá, chống đỡ lấy bàn đá, tay nâng cái má, nhìn qua ngoài cửa hang bầu trời ngẩn người, kia dáng vẻ xuất thần, để cho người ta không đành lòng đi quấy rầy.

Nhưng Nhị Thanh vẫn là mở miệng hỏi: "Sur tỷ, suy nghĩ gì sự tình nghĩ đến nhập thần như vậy?"

Đại Bạch lấy lại tinh thần, nói: "Nha! Không có gì! Ngươi làm sao đi lên?"

"Ta biết thuật nhìn xuyên tường kia, còn xin sur tỷ dạy ta thuật chiếu rõ kiếp trước kia."

Đại Bạch nhẹ gật đầu, sau đó kết ấn thi pháp. Dạy Nhị Thanh pháp thuật, nhưng thật ra là một chuyện rất dễ dàng, đều không cần nàng quá nhiều giảng giải, chỉ cần ở trước mặt hắn kết kết pháp ấn, sau đó nói cho hắn biết pháp thuật khẩu quyết với pháp lực như thế nào lưu chuyển là được.

Kết mấy lần pháp ấn, nàng liền hỏi: "Thấy rõ ràng không?"

Nhị Thanh gật đầu, Đại Bạch há to miệng, do dự một chút, cuối cùng nói khẽ: "Sur đệ, con đường tu hành mênh mông, chúng ta còn phải một lòng tu luyện. Cái khác, đừng có suy nghĩ nhiều!"

Nhị Thanh nghe vậy, ngẩn người, không có việc gì mặt giãn ra cười nói: "Sur tỷ lời nói rất đúng!"

Chương 203 : Tương lai có thể thay đổi

Hiểu được thuật nhìn xuyên tường cùng với thuật nghịch biết tương lai, lại đem tổ hợp lên, mặc dù độ khó không nhỏ, nhưng có mắt dọc giữa hai chân này tương trợ, Nhị Thanh rất dễ dàng liền đem nó nắm giữ.

Chỉ mười mấy ngày, cái này pháp thuật đã bị hắn thi triển đến ra dáng. Thậm chí hắn còn vùng vằng nhờ vào thuật này nhìn qua cáo nhỏ kiếp trước, sau khi xem, mới biết cáo nhỏ vì sao xoắn xuýt.

Chẳng qua Nhị Thanh lại là xem thường, dù sao kiếp trước là kiếp trước, kiếp này là kiếp này.

Ở kia cầu Nại Hà đi một lần, uống qua Mạnh bà thang, ai còn có thể nhớ kỹ chuyện kiếp trước?

Ở kia trên đường luân hồi lần lần, trở ra, lại là khởi đầu mới.

Cùng lúc đó, Đại Bạch cũng đang học thuật Thai Hóa Dịch Hình kia.

Chỉ là so sánh Nhị Thanh, nàng học tập tốc độ muốn chậm rất nhiều, mặc dù có Nhị Thanh cùng nàng cẩn thận giảng giải, khả thi pháp lúc, pháp lực không chế, y nguyên cần nàng tiến hành vô số lần nghiệm chứng cùng với thực tiễn.

Tại Đại Bạch tu tập thuật Thai Hóa Dịch Hình lúc, Nhị Thanh cũng là tu hành không ngừng.

Luyện hình hóa khí, quá trình này, có thể nói từ khi bước vào thuật tu hành, liền đã bắt đầu.

Chỉ là quá trình này, mọi người tu, đều là trời sinh mang thuộc tính pháp lực.

Mà Ngũ Khí Triều Nguyên, thì cần năm loại thuộc tính pháp lực cùng tu.

Ngũ tạng uẩn hòa, mộc, thổ, kim, thủy ngũ khí, lại chủ thần, hồn, ý, phách, tinh.

Thần định, thì hòa khí cuộc đời.

Hồn định, thì mộc khí cuộc đời.

Ý định, thì thổ khí sinh.

Phách định, thì kim khí cuộc đời.

Tinh định, thì thủy khí cuộc đời.

Ngũ khí tương sinh, tụ đình hướng nguyên, mà hậu sinh hoa, tam hoa tụ đình, thì công tự thành.

Đúng là, kiên định đạo tâm, kiên định, nhưng thật ra là thần, hồn, ý, phách, tinh.

Nhị Thanh có chút minh bạch, vì sao phần lớn người tu đạo, đều ẩn trốn sơn lâm, rồi xa thế tục.

Thân là pháp lực chỉ có thủy hỏa hai loại thuộc tính nghiêm trọng lệch khoa cuộc đời, Nhị Thanh biết, mình còn cần càng thêm cố gắng, thậm chí muốn so Đại Bạch càng cố gắng.

Đúng là, tại về sau thời gian, Nhị Thanh thường xếp bằng ở vườn thuốc mép linh tuyến tu hành.

Ngày hôm đó, Đại Bạch theo Bạch Y động bên trong đi ra, ngóng nhìn khoảng không xa xôi.

Sắc trời đột nhiên tối tăm, mây đen cuộn cuộn tới. Cuồng phong thét gào, cánh rừng bao la âm thanh ào ào.

Vịt nước thu cánh trốn dưới sen, con cá lặn xuống bơi trong đáy hồ.

Tiểu Thanh ở trong hồ lẫn lộn chơi đùa, quấy gọn sóng trong vất, thấy tình cảnh này, liền hướng giữa hồ nhà trúc nhỏ lặn mà đi, đến nhà trúc nhỏ, theo trong hồ nhảy lên lên, thân thể cao lớn, hướng phía nhà trúc nhỏ đánh thẳng mà đi.

Trên sân thượng nhà trúc nhỏ, cáo nhỏ không cảm thấy kinh ngạc, không hề bị ảnh hưởng, không nhanh không chậm dọn dẹp trên bàn nhỏ bộ đồ trà, kêu gọi chim sẻ nhỏ trốn vào nhà trúc nhỏ.

Tiểu Thanh cảm thấy không thú vị, trên thân dâng lên một đường ánh sáng xanh, thân hình bỗng nhiên thu nhỏ, đuôi rắn ở trên sân thượng bắn ra, liền

hướng nhà trúc nhỏ chống lên trúc cửa sổ bắn ra mà vào, đem đứng ở góc cửa sổ lên cất tia lông vũ chim sẻ nhỏ giật nảy mình, nhảy chuyển đến bên cửa sổ, tiếp tục chài vuốt lông vũ.

Đại Bạch từ Bạch Y động phóng người lên, cười gió mà đến, mới đến nhà trúc nhỏ sân thượng, mưa to đột nhiên đến, tung bay đánh ở trên người nàng, lại như đụng phải lấp kín vô hình tường, trượt hướng hai bên.

Rèm châu hơi cuốn, Đại Bạch chậm rãi đi vào nhà trúc nhỏ, đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn xem mưa bên ngoài.

Mưa rơi lá sen âm thanh liên hồi, giọt lớn giọt nhỏ rơi khay ngọc.

Một tầng khói, một tầng mưa, ngóng nhìn núi xa mây sinh diệt.

"Bạch tỷ tỷ, sao?"

Tiểu hồng hồ tâm tư so sánh tiểu Thanh cùng với chim sẻ nhỏ đều muốn tinh tế tỉ mỉ rất nhiều, thấy Đại Bạch trầm mặc, liền hỏi.

Tiểu Thanh cùng với chim sẻ nhỏ nghe vậy, cũng hướng nàng nhìn lại, hình như có không hiểu.

Đại Bạch có chút lắc đầu, châu ngọc run rẩy, "Cố nhân tới thăm, rất nhiều cảm khái!"

Dừng lại, nàng lại nói: "Người Nhị Thanh ca còn chưa xuất quan a?"

"Cố nhân?"

Rắn, cáo, chim sẻ, ngẩng đầu ngạc nhiên.

Phương xa cuồng phong gào thét, sơn lâm theo gió ngã vào, như dãy núi chập trùng.

Nhưng này trận cuồng phong vừa đến Thanh Thành địa giới, liền lại ở không trung tiêu tán không còn hình bóng.

Chỉ là trước khi đến Thanh Thành dãy núi trên đường núi, xuất hiện một người tướng mạo tuấn tú phiêu dật, trang phục nho nhã thanh niên, trên vai ngồi một con khỉ nhỏ, giơ dù giấy dầu, hướng núi sâu chậm rãi đi đến.

Cái này khỉ nhỏ cùng với phổ thông con khỉ khác biệt, nó mặc quần áo giày, tay cầm dù giấy dầu, nhưng này trên tay tuy có lông, lại càng giống tay người.

Vóc người của nó cũng bất quá hai thước, hiển nhiên tuổi còn quá nhỏ.

"Cha, nơi này chính là hai vị tiền bối kia chỗ tu hành a? Vì sao chúng ta không trực tiếp cười gió phi hành đi qua? Như thế không phải càng nhanh a?"

Khi nhỏ kia miệng nói tiếng người, mắt đen quay tròn chuyển, vừa hỏi một bên xoay dù giấy dầu, ánh mắt lại đi theo kia dù giấy trên xoay chuyển bay ra giọt nước.

Thanh niên trên mặt hiện lên ôn hòa mỉm cười, dạy bảo nói: "Bọn hã là người tiền bối, cũng là ân nhân của người, chúng ta đi bộ lên núi, chính là biểu hiện tôn kính đối với bọn họ."

Khi nhỏ nhẹ gật đầu, cuối cùng nói: "Cha, người thật có thể tìm về mẹ a?"

Thanh niên đưa tay vỗ vỗ khi nhỏ giày nhỏ, chậm rãi thở ra một hơi, kiên định nói: "Cha đã đáp ứng tiểu Phàm, nhất định có thể làm được."

Khi nhỏ lại hỏi: "Cha tới đây, là mời hai vị tiền bối kia hỗ trợ tìm kiếm mẹ a?"

Thanh niên nghe vậy, trầm mặc nửa ngày, mới nói: "Xem như thế đi!"

"Xem như?"

Khi nhỏ nghiêng cái đầu nhỏ, hai con ngươi nhìn xéo mưa bụi, không rõ ràng cho lắm.

Kính Hồ đảo giữa hồ, vườn thuốc linh tuyến bên trong, sen xanh chấp chờn, sương mù mờ mịt.

Mép linh tuyến, Nhị Thanh ngồi xếp bằng, trên thân khí ngũ hành nhân nhạ lưu chuyển.

Ở kia thanh niên mang đứng khi nhỏ bước vào Thanh Thành địa giới lúc, hã như có cảm giác, chậm rãi mở ra hai con ngươi, ngẩng đầu ngóng nhìn bị ngàn vạn giọt nước mưa nơi bao bọc bầu trời, đầu ngón tay bấm đốt ngón tay, lông mi cau lại.

Vườn thuốc bên trong, bởi vì có trận pháp cách xa nhau, đúng là, cho dù bên ngoài mưa to gió lớn, trong này cũng chỉ là mưa phùn mờ mịt. Mà cái này mưa phùn còn chưa tung bay đến trên người hã, liền đã bị khí tức bắn bay.

Nhị Thanh vươn người đứng dậy, cất bước mà đi, tới một bước, liền biến mất ở vườn thuốc bên trong.

Đại Bạch nhìn qua kia trùng điệp mưa bụi, như có điều suy nghĩ.

Đình đình âm thanh bên trong, Nhị Thanh vén rèm mà tiến.

"Nhị ca, người tu hành kết thúc à nha?"

"Nhị Thanh ca (sur quân)!"

Nhị Thanh hướng các nàng gật gật đầu, nhìn về phía Đại Bạch, Đại Bạch nhìn về phía hấn, nhẹ gật đầu.

Thấy Đại Bạch không nói lời nào, Nhị Thanh không khỏi cười nói: "Sur tỷ có gì tâm sự nặng nề?"

Đại Bạch khẽ thở dài: "Không phải là tâm sự nặng nề, chỉ là có chút cảm khái mà thôi. Người cùng yêu vốn là khác đường, vị kia, thực tế quá chấp nhất."

"Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao! Sur tỷ bộ đáng như vậy, người ta còn dám tới à?"

"Nếu là trong lúc rảnh rỗi, tới đây uống chút trà, cùng ngồi đàm đạo, ta tự hoan nghênh." Đại Bạch khẽ thở dài âm thanh, nói: "Nhưng có sự tình muốn nhờ, cái này tất nhiên là phiền phức. Lại, hấn sở cầu sự tình, đối với người ta mà nói, đều có phần hao tổn tâm thần. . ."

Hai người lời nói, để một rắn một cáo một chim sẽ không hiểu ra sao.

Nhị Thanh đi vào Đại Bạch bên người, chấp tay sau lưng, nhìn trong hồ mưa bụi mê mông, mỉm cười nói: "Như thật không khó xử, ai lại nguyện ý ở lúc này tới cửa muốn nhờ? Sur tỷ bình thường cũng không phải loại kia ngại phiền phức người, vì sao đối với chuyện này như thế để ý?"

"Đứa bé kia chung quy là con của người và yêu, Kiếm Các lúc trước bốc quẻ kia. . ."

Nhị Thanh lơ đãng nói: "Sur tỷ, sự kiện kia, đã sớm đi qua! Mà lại ta tin tưởng, tương lai, là có thể thay đổi!"

Sau đó hấn lại tại trong lòng tăng thêm câu: Nếu không ta ở bên cạnh người, còn có ý nghĩa gì?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204 : Áo xanh váy trắng

Nhị Thanh kỳ thật cũng trong bóng tối thôi diễn một phen, nhưng hấn cũng không cảm thấy có gì không ổn.

Đúng là, hấn cũng không giống Đại Bạch như vậy, lo lắng.

Thôi diễn xem bói, tuy có kỳ diệu, nhưng hấn cảm thấy, cũng không thể tin hoàn toàn.

Tựa như lúc trước Kiếm Các, nếu bọn họ không phải tin kia xem bói quẻ tượng, đem Trảm Yêu thần kiếm dùng mời đi ra đối phó hấn với Đại Bạch, kia Trần Yêu Tháp bên trong yêu quái lại có thể nào 'Thừa dịp hư mà ra' .

Như những cái kia yêu quái chưa chạy ra Trần Yêu Tháp, Kiếm Các cũng sẽ không tàn lụi thành bây giờ như vậy. Cho dù đến lúc đó Nhị Thanh sẽ tới cửa thanh toán những ân oán kia, cũng không thể lại đem những cái kia lão đạo toàn bộ chém giết.

Mà lại, như hết thảy đều đã chú định, tương lai không thể sửa đổi, vậy hấn ở tại Đại Bạch bên người, còn có ý nghĩa gì? Tương lai chẳng phải là chỉ có thể trở mắt nhìn xem nàng đi vào đại quan nhân họ Hứa ôm ấp?

Vận mệnh vô thường, ai lại dám khẳng định, quỹ đạo vận mệnh này, sẽ cùng lúc đầu giống nhau?

Tại dòng sông dài của vận mệnh bên trong, mọi người làm mỗi một lựa chọn, đều biết phát triển ra quỹ đạo cuộc sống khác nhau, đây mới là vận mệnh vô thường khắc họa chân thật.

Mặc dù hấn cũng cảm thấy, kia con khi nhỏ thân là con của người và yêu, có lẽ tương lai sẽ có thuộc về hấn câu chuyện truyền thuyết. Nhưng trước mắt,

chí ít trước mắt mà nói, hẳn vẫn chỉ là đứa bé.

Theo lý thuyết, khi nhỏ kia hẳn là ra đời một hai chục năm mới đúng, có thể hiện tại xem ra, tựa hồ có chút nằm ngoài dự tính của bọn họ.

Nhị Thanh nhìn xem Đại Bạch, mỉm cười nói: "Như thế mưa rào tầm tã, cuồng phong thét gào, cổ nhân hưởng mưa đón gió mà tới, chúng ta nếu không đón lấy, há không thất lễ?"

"Người luôn luôn có lý, ta nói không lại người!"

Đại Bạch hình như có chút hờn dỗi lườm hẳn một cái.

Nàng loại biến hóa này, để Nhị Thanh trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Đây là hẳn nhận biết cái kia Đại Bạch a?

Chỉ là, trên mặt của hẳn, y nguyên duy trì mỉm cười, Đại Bạch cũng không nhìn thấy.

Theo trong túi càn khôn móc ra một cây dù giấy dầu, Nhị Thanh vén rèm mà ra, sau đó nhìn về phía một mặt mông tât rần, cáo, chim sẻ, nói: "Cáo nhỏ, người nấu nước chuẩn bị trà, một hồi khách nhân liền đến."

"Nhị Thanh ca, dùng cái gì là trà?"

"Là dùng chính chúng ta trồng Kính Hồ ngọc bích."

"Xem ra vị này cố nhân thật đúng là khách quý ít gặp." Cáo nhỏ nói thâm câu.

Đại Bạch đi ra ngoài, cùng với Nhị Thanh dùng chung dù giấy.

Áo xanh vẩy trắng, cầm dù dạo bước mưa bụi bên trong, cảm giác kia, để chim sẻ nhỏ si ngốc nói: "Sur quân với Bạch tỷ tỷ, thật sự là xứng!"

Kết quả chim sẻ nhỏ vừa mới dứt lời, đầu chim sẻ liền bị rần xanh nhỏ cho một ngụm nuốt.

Chim sẻ nhỏ vẩy cánh, vượt rần xanh nhỏ, một rần một chim sẻ theo góc cửa sổ lên lần xuống.

Cáo nhỏ thấy vậy, chỉ là liếc một cái, tiếp tục loay hoay bộ đồ trà.

"Thanh cô nương, tiểu Thanh tỷ tỷ, tha mạng!"

Chim sẻ nhỏ đập chạm cánh nhỏ, đập chim sẻ chân, đầu chim sẻ tại miệng rần bên trong chít chít kêu.

Rần xanh nhỏ không thả miệng.

"Tiểu Thanh tỷ tỷ và sur quân cũng rất xứng!"

Chim sẻ nhỏ quàng sáng lóe lên, nói ra một câu như vậy.

Rần xanh nhỏ nghe vậy, dừng một chút, mới đưa nàng theo trong miệng nhỏ ra.

Chim sẻ nhỏ vừa thoát khỏi miệng rần, liền vẩy lấy cánh nhỏ, bay ra ngoài cửa sổ, ở bên ngoài dầm mưa.

"Thanh cô nương thật là buồn nôn, làm cho người ta đầy đầu đều là nước bọt!"

Cáo nhỏ cười khanh khách nói: "Chim sẻ a! Người hẳn là may mắn, nàng không có phóng độc nước bọt!"

Rần xanh nhỏ hứ hai cái, nói: "Ta mới buồn nôn đâu! Đầy miệng đều là lông chim sẻ!"

Cáo nhỏ cười nói: "Buồn nôn người còn cắn người ta!"

"Ta vui lòng, không mượn người xen vào!" Rần xanh nhỏ nghiêng đầu rần nói.

"Nhị Thanh ca sẽ không thích người dạng này, Nhị Thanh ca thích dịu dàng, giống Bạch tỷ tỷ dịu dàng như vậy." Cáo nhỏ khanh khách cười khế, nói: "Cho nên, người còn như vậy dừ dằn, Nhị Thanh ca liền sẽ một mực coi người là muối muối. Muốn lựa chọn thế nào, trong lòng người rõ ràng đi!"

Rần xanh nhỏ phui dưới miệng rần, khinh thường nói: "Nói thật giống như người rất hiểu, nhị ca khẳng định cũng là sẽ không thích người dạng này một con cáo nhỏ."

Cáo nhỏ tự đắc nói: "Ta sớm muộn biết hóa hình thành người!"

"Hừ! Ta khẳng định biết nhanh hơn người hóa hình."

Cáo nhỏ dùng trức kẹp kẹp lấy chén trà thanh tẩy, vừa cười nói: "Nhanh là không có ích lợi gì, khẩn yếu nhất là, được thành công! Nếu như không thể hóa hình thành công, đây chẳng qua là vội vã đi chịu chết thôi."

Nàng híp mắt cáo nói: "Ta ngược lại thật ra hi vọng người có thể nhanh lên nữa."

Rắn xanh nhỏ: ". . ."

...

Rắn, cáo, chim sẽ ở giữa nói hươu nói vượn, Nhị Thanh với Đại Bạch không có đi chú ý.

Hai người không có giống bình thường như thế, dùng pháp lực đi che mưa, mà là cầm dù kết bạn, dạo bước ở mưa bụi bên trong. Mặc dù mưa có chút lớn, phá hủy loại này móng lung đẹp, nhưng cũng may sương mù lại là không nhỏ.

"Sur ty, cười một cái thôi!" Nhị Thanh mỉm cười nói: "Người cái này đáng vẻ lãnh lạnh, sẽ cho người cảm thấy chúng ta cũng không hoan nghênh bọn hần."

Đại Bạch lườm hần một cái, nói: "Ta xác thực không thể nào hoan nghênh bọn hần!"

Nhị Thanh: ". . ."

Hần có chút hoài nghi, sur ty mấy ngày nay, có phải hay không đến cái kia?

Chẳng qua Nhị Thanh trước kia cũng chưa bao giờ thấy qua nàng bộ dáng như vậy. Đúng là, hần cũng không rõ ràng, cô gái này tu sĩ, phải chăng mỗi tháng cũng muốn chảy chút máu? Cũng sẽ bực bội một chút.

Phải biết, từ hần tu hành lên, nhưng là chưa bao giờ có mộng xuân không dấu vết chuyện như vậy!

Theo lý thuyết, nữ tu sĩ hần là phải có loại kia bực bội mới là.

Không có việc gì chảy chút máu, như thế mới tính khỏe mạnh đi!

Nhưng hần cũng không tốt trực tiếp hỏi, sợ bị đánh.

Thanh niên kia đang mang theo khi nhỏ ở núi rừng bên trong dạo bước, đi tới dưới một gốc cây cổ thụ, hần ngừng lại. Trên vai khi nhỏ ngạc nhiên nói: "Cha, vì sao dừng lại? Đến rồi sao?"

Thanh niên ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hai thân ảnh, ở cỏ cây ở giữa đi tới, nơi đi qua, cỏ cây tự tách ra, không đường tự thành đường.

Thanh niên trên mặt lộ ra mỉm cười, hướng hai người thi lễ một cái, nói: "Hà mỗ gặp qua hai vị đạo hữu, hai vị từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Hần nói, đem trên vai khi nhỏ ôm xuống, nói: "Tiểu Phàm, hai vị này chính là cha ngày bình thường với người đã nói hai vị tiền bối, cũng là chúng ta ân nhân, nhanh gặp qua ân nhân."

Khi nhỏ ngược lại là rất ngoan ngoãn, roi xuống mặt đất, liền hướng Nhị Thanh với Đại Bạch quỳ xuống, "Hà Phàm bái kiến hai vị ân nhân tiền bối!"

"Bước tới đi! Trên mặt đất ẩm ướt."

Nhị Thanh mỉm cười phát tay, đem khi nhỏ nâng lên, thuận thế phui nhẹ hần trên đầu gối nước đọng.

"Hà huynh phong thái, cũng là không giảm năm đó!" Nhị Thanh mỉm cười, đưa tay sau kéo dài, nói: "Nơi đây không phải chỗ nói chuyện, mời đi ta nhà trúc nhỏ kia ngồi xuống lại nói."

Thanh niên này, chính là lúc trước con kia vượn nước hà yêu Hà Diệu, cũng không biết hần rõ ràng là một con vượn nước, vì sao nhi tử là con khi nhỏ, chẳng lẽ bởi vì mẹ là người, cho nên biến chủng rồi?

Đương nhiên, như thế vấn đề không lễ phép, Nhị Thanh đương nhiên sẽ không hỏi thẳng.

Trở về lúc, ba người cũng sẽ không tiếp tục bùng dù, mà là cười lên yêu phong, lướt dọc mà đi.

Không bao lâu, ba người một khi, liền tới đến giữa hồ nhà trúc nhỏ.

Nhìn xem giữa hồ nhà trúc nhỏ, Hà Diệu không khỏi cảm khái nói: "Chưa từng nghĩ, hai mươi mấy năm không thấy, nơi đây biến hóa cũng không lớn."

Nhị Thanh mặt mỉm cười, nhưng cũng không có hỏi phu nhân của hần như thế nào?

Nghĩ đến, đã nhiều năm như vậy, hấn vị phu nhân kia, đã qua đời đi!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205 : Pháp Thiên Tượng Địa

Tiến vào nhà trúc nhỏ, mọi người theo bàn dài mà ngồi, mụon cáo nhỏ ngâm trà cơ hội, Nhị Thanh đem tiểu Thanh với chim sẻ nhỏ giới thiệu cho Hà Diệu, cáo nhỏ trước đó đã sớm nhận biết Hà Diệu, tất nhiên là không cần giới thiệu.

Khi nhỏ Hà Phàm ngồi tại Hà Diệu bên người, tư thế ngồi không giống phổ thông con khi như vậy, nhưng cũng không có người bình thường như vậy đoan chính, hai tròng mắt quay tròn chuyên, thỉnh thoảng tại một cáo một rắn một chim sẻ trên thân vừa đi vừa về quét thò ra, ngẫu nhiên len lén liếc hướng Nhị Thanh với Đại Bạch, nhưng lại rất nhanh liếc qua nơi khác.

Nhị Thanh mắt nhìn khi nhỏ, sau đó hỏi Hà Diệu, "Cẩn thận tính ra, chúng ta cũng có hơn hai mươi năm không thấy, hấn đây là, ra đời bao lâu?"

Hà Diệu khẽ thở dài: "Năm đó ta mang theo phu nhân theo cái này rời đi, ta liền dẫn nàng về nhà, trải qua năm năm, hấn mới sinh ra. Mà năm năm này, cũng đem phu nhân ta tinh khí thần tiêu hao hơn phân nửa, thật vất vả sinh hạ hấn, chưa qua năm năm, nàng cũng đi. Về sau ta dần dần phát hiện, hấn trưởng thành, mặc dù so phổ thông yêu loại phải nhanh, nhưng cũng không thể cùng nhân loại bình thường so sánh lẫn nhau."

Nhị Thanh quét mắt khi nhỏ, nói: "Tu hành tốc độ cũng không chậm!"

Hà Diệu thở dài: "Hấn tu hành tốc độ mặc dù không chậm, nhưng tâm trí trưởng thành lại cũng không nhanh, tựa hồ thân thể của hấn cùng với tâm trí, tốc độ phát triển đều muốn so với người bình thường muốn chậm rất nhiều."

Nhị Thanh rất hoài nghi, cái này con khi nhỏ, có phải hay không một con được bệnh bại liệt trẻ em 'Khi thiếu năng' ? Bằng không mà nói, làm sao có thể thân thể cùng với tâm trí trưởng thành đều biết trở nên chậm?

Bất quá, loại này làm người tổn thương vấn đề, Nhị Thanh đương nhiên sẽ không trực tiếp hỏi ra.

Thế là, hấn uyển chuyển hỏi câu: "Hà huynh lần này dẫn hấn tới, là muốn cho nhà ta sư tỷ thay hấn nhìn xem?"

Hà Diệu sừng sốt một chút, lắc đầu nói: "Hấn chỉ là tâm trí trưởng thành chậm một chút, cũng không phải là không được đầy đủ! Về phần thân thể, chúng ta chủng tộc vượn nước, ngược lại vẫn luôn không thể nào lớn, trừ phi tu ra Pháp Thiên Tượng Địa."

Pháp tướng tượng địa, ở đạo môn mà nói, là một loại thuật, là một loại có trạng thái tăng thêm thuật. Nó có thể đem thi thuật giả thân thể thành lớn vạn tượng, đồng thời uy lực tăng gấp bội.

Tựa như trong trò chơi mở giống y hệt.

Thuật này, cùng với thuật lớn nhỏ như ý nhìn cực kì tương tự, thuật lớn nhỏ như ý, cũng có thể đem mình biến lớn thu nhỏ, nhưng cùng với thuật Pháp Thiên Tượng Địa, lại có trên bản chất khác biệt.

Bởi vì lớn nhỏ như ý, cũng không có trạng thái tăng thêm. Dưới tình huống bình thường, một chiêu có thể đánh ra nhiều ít tổn thương, tại dùng thuật lớn nhỏ như ý biến lớn về sau, đánh ra tới tổn thương, cũng giống như nhau.

Duy nhất giống nhau, chính là nhìn đều rất cường đại, rất đáng sợ.

Mà yếu tố bên trong Pháp Thiên Tượng Địa, cũng là một loại trạng thái, là có uy lực tăng thêm.

Nhị Thanh đoán chừng, ban đầu ở Bắc Câu Lô Châu nhìn thấy kia ngũ đại Yêu Thánh lúc mình biến hoá, thân thể trong nháy mắt biến thành lớn vạn tượng, đoán chừng kia ngũ đại Yêu Thánh thi triển, chính là yếu tố thuật Pháp Thiên Tượng Địa.

"Ừm, trước uống ngụm trà!"

Mặc dù Hà Diệu không có trực tiếp đâm thủng, nhưng Nhị Thanh vẫn là thoáng có chút xấu hổ. Vừa vặn cáo nhỏ đem trà ngâm tốt, Nhị Thanh nâng chung trà lên, phóng tới trước mặt hấn, thừa cơ chuyển đi một chút chủ đề.

Hà Diệu thấy vậy, cười cười, bưng lên chén trà nhỏ, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó lại nói: "Người sẽ có ý tưởng này, cái này cũng không kỳ quái. Lúc trước thấy hấn như thế, ta cũng từng nghĩ như thế. Thậm chí nghĩ, người và yêu sinh ra đời sau, là có hay không sẽ gặp phải trời phạt?"

Hà Diệu nói, ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, hít mạnh một hơi, giống như là muốn đem trong mắt kia vệt ướt át ngược trở về. Khi hấn gục đầu xuống lúc, trong con người kia vệt ướt át thật biến mất.

"Ta nghĩ, trời phạt là thật tồn tại, nếu không, mẹ ruột của hấn. . ." Hấn nói, đưa tay sờ sờ đầu con khi nhỏ, đôi môi hơi run rẩy.

Khi nhỏ ngẩn ngơ một chút bối rối mà liếc nhìn cha của mình, sau đó nhìn về phía Nhị Thanh, "Ân nhân tiền bối, các người cha ta tìm tới mẹ của ta sao?"

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, nhìn về phía Hà Diệu.

Bên cạnh cáo nhỏ với tiểu Thanh cũng đồng dạng nhìn về phía Hà Diệu, chỉ có chim sẻ nhỏ còn có chút động.

Hà Diệu sờ lấy khi nhỏ cái đầu nhỏ, chỉnh sửa một chút tâm tình, khẽ thở dài: "Cái này mười mấy năm qua, ta sợ hấn đau lòng khổ sở, liền dẫn hấn, tại thế gian này chẳng có mục đích hành tẩu. Lúc đầu nghĩ đến, nói không chừng thời gian dài, hấn biết dần dần quên nhớ nhưng với mẹ hấn, nhưng ai ngờ. . ."

Hấn lay động ngẩng đầu lên.

Kỳ thật, không chỉ có là con của hấn không cách nào quên mẹ của hấn, là là chính hấn, lại làm sao quên đi thế tử của mình?

Hà Diệu lại nói: "Bây giờ đã qua hơn mười năm, như mẹ hấn thật đầu thai chuyển thế, nghĩ đến, bây giờ cũng đã lớn. Hai vị học tập, đều đạo môn chính tông. Nghĩ đến, đối với kia thuật thôi toán hấn là có chỗ đọc lướt qua, không biết hai vị có thể giúp ta suy tính một phen?"

Nhị Thanh với Đại Bạch nghe vậy, lại nhìn nhau liếc mắt.

Đại Bạch đối với Hà Diệu lần này bái phỏng không thích nguyên nhân, ngay ở chỗ này.

Bởi vì thi triển thuật nghịch biết tương lai, đối với tinh khí thần tiêu hao, là tương đối lớn, đặc biệt là suy tính kiếp trước kiếp này loại sự tình này.

Mà lại thuật nghịch biết tương lai, sẽ còn tiết lộ thiên cơ, một cái không tốt, liền sẽ chịu thiên đạo phản phạt.

Đúng là , bình thường chân chính có bản sự thầy tướng, thầy bói loại hình, đều sẽ không dễ dàng thay người đo mệnh. Bởi vì cái này quá tổn hại tinh khí thần, tinh khí thần tổn thất, chính là tuổi thọ hao tổn.

Trước kia cho lúc suy tính tiểu Thanh, kia không có cách, ai kêu tiểu Thanh là Nhị Thanh muội muội tới.

Có thể Hà Diệu đâu? Theo Đại Bạch, bắt quá là bằng hữu bình thường mà thôi.

Đám bằng hữu, có thể giúp tự nhiên có thể giúp.

Nhưng bây giờ, coi như Đại Bạch muốn cự tuyệt, cũng không tiện cự tuyệt.

Dù sao muốn nói hao tổn, đúng là có, nhưng hao tổn lớn hay không, cái này thật khó mà nói.

Nhị Thanh bưng lên cáo nhỏ đẩy tới ly trà trước mặt hấn, nâng chén nhấp nhẹ, cuối cùng nói: "Hà huynh nên biết, Lục Đạo Luân Hồi, chính là tùy theo Diêm Quân quản lý, tuân theo phật môn giáo nghĩa. Tôn phu nhân đi kia luân hồi trên đường đi một lần, đối với trí nhớ của các người, sớm đã mất đi, lại tìm trở về, cũng không còn là nàng!"

Hà Diệu gật đầu nói: "Điểm ấy ta cũng biết được, nhưng hết thảy, chỉ có thể chờ đợi tìm tới lại nói."

Nhị Thanh lại nói: "Như tôn phu nhân một thế này, cũng không phải là làm người đâu?"

Hà Diệu: ". . ."

Trầm mặc thật lâu, Hà Diệu mới nói: "Bất luận luân hồi mấy đời, ta đều biết đợi nàng, tìm nàng!"

Nhị Thanh với Đại Bạch nghe vậy, không khỏi than nhẹ.

Dừng lại, Nhị Thanh lại hỏi: "Đúng rồi, lúc trước người là như thế nào phát hiện tôn phu nhân chính là ba đời trước đó đã cứu người cái kia ân nhân? Ta nghĩ, cái này cũng cần thuật tính toán đi!"

Hà Diệu ngược lại không có giấu diếm, nói thẳng: "Lúc trước chỉ điểm ở ta, là ta Kết Đan hóa hình sau khi thành công, ở lúc dạo chơi, gặp được một con rùa già."

Có thể thấy được, Hà Diệu tu yêu tộc phương pháp, cùng với thượng cổ yêu tộc tu phương pháp, vẫn là có không nhỏ khác biệt, bởi vì hắn cũng có Kết Đan hóa hình một kiếp này.

"Nhưng là, lần này ta mang theo tiểu Phàm lại đi tìm hắc lúc, hắc đã không biết tung tích."

"Không biết, ngươi là tại chỗ nào gặp được con kia rùa già?" Nhị Thanh lại hỏi.

"Tây Ngưu Hạ Châu, lần này đi ba năm vạn dặm xa." Hà Diệu nói ra: "Nơi đó có một con sông lớn, tên là Thông Thiên Hà, con kia rùa già, chính là Thông Thiên Hà đứng đầu."

Nhị Thanh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206 : Thủy Viên Thánh Pháp

Chẳng lẽ, Hà Diệu gặp con kia rùa già, chính là tương lai sẽ cùng lấy lão Đường sư đồ bốn người một ngựa qua Thông Thiên hà con kia rùa già?

Tại Tây Du trong chuyện xưa, con kia rùa già tin tức cũng không nhiều.

Nhị Thanh ngoại trừ biết nó cùng lão Đường bọn hắc qua sông, về sau lại hồ lão Đường bọn hắc một lần bên ngoài, cũng không nghe nói con kia rùa già còn biết cái gì thuật bói toán.

Nhưng thân là rùa, biết cái này, Nhị Thanh ngược lại là không có chút nào ngoài ý muốn.

Phải biết, dân gian người xem bói, thích nhất, chính là sử dụng mai rùa làm đạo cụ.

Thật lâu, Nhị Thanh mới nói: "Ta cố gắng hết sức thử một chút đi! Nhưng có tôn phu nhân di vật?"

Đại Bạch lại nhìn Nhị Thanh liếc mắt, nhưng ngay trước mặt Hà Diệu, nàng cũng không tốt nói thêm cái gì.

Nhị Thanh giống như là biết Đại Bạch đau lòng hắc, cho nàng một cái 'Xin yên tâm' mỉm cười.

Hà Diệu gạt đầu, thận trọng từ trong ngực móc ra một cái cái ví màu đỏ, ở kia trong ví, bao lấy một sợi tóc đen, tóc đen đã hơi có vẻ khô héo.

Có thể được hắc như thế cất kỹ, nghĩ đến cái này tóc đen, nên là vợ hắc.

Nhị Thanh tiếp nhận kia sợi tóc đen, nhìn một chút, sau đó lại mở ra mắt đọc giữa hai chân mày.

Quan sát một phen, Nhị Thanh đóng lại ba mắt, thi pháp suy tính.

Ánh mắt của mọi người lúc này đều đặt ở tay phải của hắc năm ngón tay bên trên, hắc bấm đốt ngón tay tốc độ rất nhanh, chỉ có thể nhìn thấy hắc năm ngón tay bóng mờ, cùng giữa năm ngón tay pháp lực lưu chuyển.

Nhưng theo thời gian trôi qua, Nhị Thanh sắc mặt, lại là dần dần trở nên trắng, trên trán cũng dần dần thấm ra một tầng mồ hôi rịn, đây là ngoại trừ cùng người đầu pháp lúc, chưa từng thấy qua sự tình.

Thật lâu, hắc mới thở ra một hơi, mở mắt ra, Đại Bạch đúng lúc đưa lên khăn thơm.

Hà Diệu có chút khản trương nhìn xem Nhị Thanh, "Ngươi không sao chứ! Sao, ra sao?"

Nhị Thanh tiếp nhận Đại Bạch đưa tới, mang theo hơi ấm còn lại trắng noãn khăn thơm, nhẹ nhàng lau trên trán mồ hôi rịn, sau đó nâng chung trà lên, uống một hớp trà nóng.

"Chỉ là hao tổn chút tâm thần, cũng không lo ngại, nghỉ ngơi mấy ngày liền có thể bù lại." Nhị Thanh khoát tay áo nói.

Đại Bạch lại nói: "Nào có đơn giản như vậy, thuật tính toán, chính là nhìn trộm thiên cơ, hao tổn tinh khí thần không nói đến, không cẩn thận liền sẽ bị

thiên cơ phản phệ. Ngươi lúc này tính vận khí tốt, chỉ là hao tổn chút tinh khí thần, tổn thất chút tuổi thọ. Có thể ngươi làm mỗi lần đều sẽ có vận khí tốt như vậy a?"

Đại Bạch đến cùng vẫn là không nhìn được ngay trước mặt Hà Diệu nói ra.

Mặc dù là quở trách Nhị Thanh, nhưng thực ra là nói là cho Hà Diệu nghe.

Hà Diệu tự nhiên mình bạch, trong lòng cảm kích, cũng là tăng gấp bội. Mặc dù chỉ là tổn thất chút tuổi thọ, đối với người tu hành dài đằng đặc tuổi thọ mà nói, tựa hồ cũng không tính là gì.

Có thể cho dù tổn thất không lớn, đó cũng là tổn thất không phải?

Hà Diệu đứng dậy, hướng Nhị Thanh chính bản thân hành lễ, vái chào tới đất, nói: "Sầm huynh chi ân, Hà mỗ suốt đời khó quên, ngày khác nếu có phân công, bất luận núi đao biển lửa, nhất định muôn lần chết không chối từ!"

Nhị Thanh đứng dậy, đưa tay khiêm tốn đỡ, nói: "Hà huynh không cần như thế, giúp ngươi, chỉ là xuất phát từ bằng hữu nghĩa, cũng không báo đáp tâm."

Hà Diệu nói: "Sầm huynh làm ơn không cần báo đáp, đây là cao thượng. Nhưng Hà mỗ lại có thể nào tùy tiện quên mất này ân này đức? Sau này nếu có cần phải Hà mỗ chỗ, Sầm huynh nói thẳng là được!"

Nhìn Hà Diệu thuyết pháp như vậy, Đại Bạch tâm tình thuận không ít, cũng không còn cho Nhị Thanh sắc mặt nhìn.

Kỳ thật chính nàng đều không rõ, vì sao hôm nay lòng dạ sẽ lớn như vậy?

Nhị Thanh cười cười, ra hiệu Hà Diệu ngồi xuống, sau đó dời đi chủ đề.

"Dù sao tôn phu nhân đã vào luân hồi, ở kia trên đường luân hồi đi một lượt, nhiều ít cùng với khi còn sống có khác. Bất quá, tức là hồn vào luân hồi, linh hồn khí tức, tự cũng sẽ không thay đổi quá nhiều, cũng may tôn phu nhân lưu lại cho ngươi cái này sợi tóc đen, nếu không thật đúng là không nhất định có thể suy tính được đi ra."

Nhị Thanh lời nói này, khiến cho Hà Diệu trong đầu thấp thòm không thôi.

Bất quá, nghe được cuối cùng câu kia lúc, hần liền không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn thấy hần nhẹ nhàng thở ra đáng vẻ, Nhị Thanh lại nói: "Đừng cao hứng quá sớm, ta cũng chỉ có thể suy tính ra nàng một thể này chỗ đại khái phương vị mà thôi. Như muốn tìm kiếm ra, kỳ thật cùng với mò kim đáy biển, cũng không cái gì khác nhau, ngươi đến có cái này chuẩn bị tâm lý mới là."

Hà Diệu gật đầu nói: "Sầm huynh chi ý, Hà mỗ minh bạch. Trên thực tế, trước khi tới đây, ta đối với cái này cũng không báo hi vọng quá lớn. Sở dĩ tới đây, nhưng thật ra là có chuyện quan trọng khác cần nhờ! Sầm huynh, Bạch cô nương, Hà mỗ biết, ta cử động lần này chính là yêu cầu quá đáng, nhưng mong rằng hai vị có thể đáp ứng!"

Nhị Thanh với Đại Bạch đều rất muốn nói: Nếu là yêu cầu quá đáng, vậy liền đừng nói nữa! Sẽ làm khó bằng hữu bằng hữu, đều không phải là cái gì tốt bằng hữu a!

Nhưng Hà Diệu không đợi Nhị Thanh mở miệng cự tuyệt, liền nói thẳng.

Chỉ thấy Hà Diệu sờ lấy khi nhỏ cái đầu nhỏ, nói: "Còn xin Sầm huynh cùng với Bạch cô nương, có thể thay ta chiếu cố tiểu Phàm một thời gian, đợi ta đem hần mẹ tìm trở về, lại đến đón hần."

Nhị Thanh vụng trộm nhẹ nhàng thở ra, kỳ thật, hần đã có thể đoán ra Hà Diệu nhờ chuyện gì. Nhưng hần càng lo lắng chính là, Hà Diệu biết đưa ra để hần thu con khi nhỏ này làm đồ đệ ý nghĩ.

Cũng không phải nói khi nhỏ Hà Phàm tư chất không được, thân là con của người và yêu, Hà Phàm ngoại trừ tâm trí trưởng thành có chút quá chậm chạp bên ngoài, tố chất thân thể cùng với nền tảng, đây tuyệt đối là không có vấn đề.

Có thể hần có thể dạy khi nhỏ cái gì đâu? Đem sư phụ lão nhân gia dạy Thượng Thanh tiên pháp dạy hần?

Ngay cả dạy tiểu Thanh đều là kiên trì với sư phụ nàng lão nhân chơi xấu, hần lại làm sao có thể tùy tiện đem tiên pháp truyền con khi nhỏ này. Mặc dù với Hà Diệu cũng coi như bằng hữu, nhưng thật đúng là không đến cái mức kia.

Nhưng mà, hần mới thờ phào nhẹ nhõm, liền nghe Hà Diệu lại nói: "Này trong chiếc thẻ ngọc, ghi lại ta chủng tộc vượn nước phương pháp tu hành —— Thủy Viên Thánh Pháp."

Hần vừa nói vừa từ trong ngực móc ra một khối thẻ ngọc đưa cho Nhị Thanh, thẻ ngọc xanh biếc, lớn chừng ngón cái.

Khi nhỏ ngay từ đầu còn có chút không rõ, nhưng suy nghĩ một hồi, liền lấy lại tinh thần, kêu lên: "Cha, ngươi muốn rời khỏi ta a? Ta không muốn ngươi rời đi. . ."

"Tiểu Phàm ngoan ngoãn, một hồi cha lại nói tí mĩ với ngươi." Hà Diệu rất có kiên nhẫn an ủi con trai, thấy Nhị Thanh không có tiếp ngọc giản kia, liền đem thẻ ngọc đặt ở Nhị Thanh trước mặt, nói: "Còn xin Sầm huynh với Bạch cô nương chớ trách, ta cũng không biết cần bao lâu mới có thể tìm được mẹ ruột của hần, nhưng lại không thể chậm trễ hần tu hành. Như đúng là mang theo hần cùng một chỗ đi lại thể gian, bốn ba qua lại, sợ là sẽ phải làm trễ nải hần tu hành. Đúng là, còn xin Sầm huynh cùng với Bạch cô nương không muốn chê ta phiền phức."

Nhị Thanh nhìn một chút ngọc giản kia, lại nhìn về phía hần, cười nói: "Ngươi bộ tộc này phương pháp tu hành cứ như vậy giao cho ta, là không sợ ta đem này bí pháp học?"

Hà Diệu mỉm cười nói: "Sầm huynh nói đùa! Hai vị tu phương pháp, đều đạo môn chính tông, ta cái này yêu tộc phương pháp tu hành, hai vị như thế nào lại để mất?"

Hà Diệu lấy lòng xuống, lại nói: "Mà lại, ta đem nó lấy ra, xác thực cũng là nghĩ để Sầm huynh tu hành một phen. Nếu là Sầm huynh không hiểu được phương pháp này, lại dạy như thế nào con ta? Chỉ là, các ngươi bản thể, dù sao không phải ta chủng tộc vượn nước, cho dù tu hành phương pháp này, thi triển phương pháp này lúc, uy lực chỉ ít cũng sẽ yếu bớt ba thành. Ngược lại là trong đó mượn thủy linh chi lực đến rèn luyện thân thể phương pháp tu hành, Sầm huynh cùng với Bạch cô nương có thể mượn xem xét một hai. Đây phép luyện thể, chính là thượng cổ yêu tộc phép luyện thể."

Thượng cổ yêu tộc phép luyện thể! ?

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207 : Dị loại trong yêu

Nhị Thanh mắt nhìn Đại Bạch, Đại Bạch mặt không cảm xúc.

Sau đó, hần rơi vào trầm tư, Hà Diệu mắt lộ ra khẩn cầu, Đại Bạch thì nhìn xem hần.

Khi nhỏ ngần ngại một chút bối rối, không rõ ràng cho lắm, ánh mắt tò mò tại trên mặt mọi người đối tới đối lui. Một hồi lại có chút lo âu nhìn cha hần Hà Diệu.

Đoán chừng là sợ cha hần đem hần vứt xuống đi!

Cáo nhỏ thì yên lặng ngâm trà, một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng.

Tiểu Thanh cùng với chim sẻ nhỏ, một cái trượt xuống mặt bàn, một cái đã bay đến góc cửa sổ.

Nhìn Hà Diệu bộ dáng kia, thật lâu, Nhị Thanh mới khẽ thở dài: "Đã Hà huynh nói như vậy, để cho ta chiếu khán hần một đoạn thời gian, ngược lại cũng là có thể."

"Tiểu Phàm, đến, nhanh bái kiến ngươi sư tôn!" Hà Diệu mừng rỡ kéo khi nhỏ.

Nhị Thanh tay giơ lên, ngăn cản nói: "Hà huynh, ta chỉ là thay truyền thụ, cũng không thể xem như sư phụ của hần. Lại ta tu phương pháp, không được gia sư cho phép, cũng không thể tùy tiện truyền ra ngoài."

Hà Diệu nghiêm mặt nói: "Sầm huynh lo lắng, Hà mỗ minh bạch. Cổ tiên chọn lựa đệ tử nghiêm, Hà mỗ cũng có chỗ nghe thấy. Hà mỗ cũng biết con ta không bức này duyên phận. Nhưng coi như Sầm huynh là thay truyền thụ, đó cũng là truyền thụ. Nói đến, hần cũng coi như được ngươi ký danh đệ tử, bái ngươi mấy bái lại có làm sao?"

Hà Diệu nói đều nói đến mức này, Nhị Thanh cũng không tốt lại từ chối.

Thế là khi nhỏ tại Hà Diệu chỉ đạo dưới, đứng dậy, đi đến Nhị Thanh bên người, hướng phía Nhị Thanh liền quỳ xuống lạy, khấu đầu, kêu lên: "Bái kiến sư tôn!"

Nhị Thanh đưa tay hư điểm xuống Hà Diệu, cười khổ không thôi.

"Đứng lên đi!" Nhị Thanh đưa tay lướt nhẹ, đem khi nhỏ từ dưới đất kéo, nói: "Mặc dù ngươi chỉ là ta ký danh đệ tử, nhưng cũng cần tuân thủ bản môn môn quy."

Bản môn môn quy! ?

Đại Bạch nghi hoặc nhìn về phía Nhị Thanh.

Sư phụ lúc trước có nói qua cái gì môn quy a? Ta sao không biết?

Cáo nhỏ cũng rất nghi hoặc, bởi vì nàng đi theo Nhị Thanh bên cạnh bọn họ lâu như vậy, thế nhưng chưa từng nghe nói qua Nhị Thanh với Đại Bạch bọn hắn có cái gì môn quy.

Trên thực tế, bọn hắn đều tương đương với bị trục xuất sư môn, làm sao đến môn quy?

Nhị Thanh ho nhẹ dưới, nói: "Bản môn môn quy rất đơn giản, người chỉ cần nhớ kỹ, bất luận đi tới chỗ nào, kiên trì một viên thiện tâm là được! . . . Được rồi, về sau vì sư sẽ từ từ dạy người đi!"

Hà Diệu: ". . ."

Hiện tại, Hà Diệu ngược lại có chút bận tâm, mình này nhi tử tâm trí trưởng thành chậm rãi như vậy, thả hắn nơi này nuôi mấy năm, có thể hay không bị hắn dưỡng thành vạn yêu trong chủng tộc đại thiện yêu?

Tại yêu quái trong chủng tộc, ai sẽ với người giảng thiện ý, thiện tâm?

Đây là ngại chết được không đủ nhanh a?

Có thể nghĩ nghĩ, kẻ trước mắt này, không phải là vạn yêu trong chủng tộc đại thiện yêu sao?

Không chỉ có là hắn, ngay cả cái này Bạch cô nương cũng là như thế!

Bọn hắn cũng tâm địa thiện lương, cũng không phải y nguyên sống được thật tốt sao?

Nghĩ như vậy, Hà Diệu nhắc lên tâm, liền lại dần dần dễ xuống. Thiện yêu có thiện yêu xử thế tay nghề, sát phạt quả đoán yêu, cũng có sát phạt quả đoán yêu sinh tồn phương pháp.

So sánh dưới, con của hắn cùng với cái khác yêu, lại có chút khác biệt.

Dù sao, con của hắn trong cơ thể, có loài người huyết mạch. Có lẽ, với Sầm Thanh bọn hắn cùng một chỗ tu hành, ngược lại là lựa chọn tốt nhất, bởi vì bọn hắn sẽ không xem hắn là dị loại.

Như vậy tưởng tượng, Hà Diệu liền càng thêm yên tâm.

Mưa, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Sương mù bao phủ dãy núi, lúc ẩn lúc hiện khói bay.

Cỏ cây trải qua một phen tẩy lễ, càng lộ vẻ xanh biếc non.

Vài ngày sau, Hà Diệu đem con của hắn lưu tại Nhị Thanh nơi này, một mình rời đi, đập vào tiến về tìm kiếm hắn phu nhân chuyển thế chỉ thân con đường.

Khi nào trở về, ai cũng không nói chắc được.

Khi nhỏ tại Hà Diệu rời đi về sau, cũng không khóc náo, chỉ là có chút trầm mặc.

Cũng không biết Hà Diệu tại rời đi thời điểm, với hắn nói cái gì.

Nhị Thanh cảm thấy, đến cho hắn tìm một chút sự tình làm một chút, chuyển di một chút sự chú ý của hắn mới được.

Nhìn xem một con con khi ngồi chồm hổm ở sân thượng trên mép, nhìn xem dưới mặt hồ phản chiếu bầu trời, không nhao nhao không nháo bộ dáng, để cho người ta nhìn không được có chút lòng chua xót.

Đây là một con con khi sao?

Con khi không phải hắn là rất hoạt bát sao?

Nhị Thanh đi vào khi nhỏ bên người, ngồi xếp bằng, hỏi: "Nhớ cha người?"

Khi nhỏ nghe vậy, ngẩn người, nhìn hắn một cái, sau đó dứt khi dời ra khỏi vị trí, cách Nhị Thanh xa một chút.

Nhị Thanh thấy vậy, khóe môi khẽ nhếch.

Đây khi nhỏ nội tâm khoảng cách an toàn.

"Người biết, người vì sao phải biệt ly sao?" Nhị Thanh lại hỏi.

Khi nhỏ ngẩn người, nghiêng đầu nhìn xem Nhị Thanh, cuối cùng lắc đầu.

"Là vì tốt hơn gặp nhau a!" Nhị Thanh mỉm cười nói: "Người nghĩ, người bây giờ đã bắt đầu nhớ cha người, nếu như hắn hiện tại là xuất hiện tại trước mặt người, người có phải hay không sẽ rất mừng rỡ?"

Khi nhỏ nghĩ nghĩ, nhẹ gật đầu.

Nhị Thanh phất tay hướng trong hồ một chiêu, một giọt nước tung bay mà lên.

Khi nhỏ nhìn xem kia bay lên giọt nước, không rõ ràng cho lắm.

"Nhìn, nếu như viên này giọt nước đại biểu là người tưởng niệm phụ thân người một ngày, kia hai ngày, chính là hai viên giọt nước." Hắn nói, trong hồ lại bay lên một viên giọt nước.

"Nhớ nhưng, là có thể không ngừng cộng lại nhiều lần, thời gian xa cách càng lâu, phần này nhớ nhưng liền càng phát ra mãnh liệt, liền như là giọt nước này, liền sẽ càng tụ càng nhiều."

Thẳng đến giọt nước biến thành một viên thủy cầu.

"Một giọt nước, là xối không ẩm ướt người." Nhị Thanh nói, liền thấy một viên giọt nước hướng khi nhỏ rơi đi, nhỏ tại trên đầu của hắn.

Giọt nước mát mẻ, để khi nhỏ không khỏi đưa tay gãi gãi đầu của mình.

Trên đầu lông khi trở nên có chút loạn.

"Nhưng nếu như là vô số viên đâu?"

Viên kia giọt nước bay về phía khi nhỏ, khi nhỏ cứ như vậy sững sờ nhìn xem, sau đó bị viên kia giọt nước cho ngấm một thân. Khi nhỏ rung mình một cái, không tự chủ được giật lên lông khi.

Theo kia lông khi nhẹ rung, những cái kia giọt nước hướng bốn phía bay vút.

Chỉ một cái chớp mắt, trên người hắn lông khi liền trở nên khô mát vô cùng.

Kia tản đi khắp nơi giọt nước, tại Nhị Thanh khổng chế dưới, đều bay trở về trong hồ.

"Xem ra, người ngự thủy thần thông còn chưa học đến nơi đến chốn!" Nhị Thanh mỉm cười nói: "Trước kia, phụ thân người là dạy thế nào người tu hành đây này? Có dạy người như thế nào ngự thủy a?"

Khi nhỏ nghiêng đầu nhìn về phía Nhị Thanh, Nhị Thanh thì mặt mỉm cười, nhìn thẳng hắn.

Thật lâu, khi nhỏ mới mở miệng nói: "Cha nói, ngự thủy thần thông, chính là chúng ta chủng tộc vượn nước bản mệnh thần thông, không cần học, tự nhiên là biết."

Hắn nói, duỗi ra lông mềm như nhung tay nhỏ, liền gặp kia hồ hồ nhảy ra một chuỗi giọt nước, hướng hắn trong lòng bàn tay bay đi, cũng tại trong lòng bàn tay hắn hội tụ thành một viên thủy cầu.

Kia thủy cầu tại trong lòng bàn tay hắn lơ lửng, không ngừng biến ảo hình dạng, cuối cùng hóa thành một cây dài vài thước thương nhỏ, bị hắn nắm trong tay, đảo mắt lại bị hắn bắn ra ra ngoài.

Súng bắn nước bắn vào trong nước, thẳng vào đáy hồ, tại đáy hồ bắn ra một cái hố đến, lúc này mới tiêu tán.

"Phụ thân người dạy người thương pháp?" Nhị Thanh lại hỏi.

Khi nhỏ lắc đầu, "Chỉ dạy phương pháp sử dụng. Cha nói, thương pháp cần trong chiến đấu mình lĩnh ngộ, mình lĩnh ngộ đồ vật, mới là tốt nhất đồ vật."

". . ."

Nhị Thanh không khỏi ở trong lòng chửi bậy: Cái này hà yêu, thật đúng là bót việc a! Khó trách hắn muốn đem con trai ném cho ta. Hắn đây là, căn bản không biết dạy thế nào đi!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208 : Con khi đùa nghịch cây gậy

Tuy nói Hà Diệu lời nói, có đạo lý riêng của nó.

Nhưng là, đối với một cái gì cũng đều không hiểu người mới mà nói, cái này vô chiêu thắng hữu chiêu, ở chiến đấu tự hành linh ngộ phương thức, lại là ít nhiều có chút không chịu trách nhiệm cảm giác.

Nhị Thanh nghĩ nghĩ, liền nói: "Vậy được, chúng ta để chiến đấu đi!"

Dứt lời, liền thấy mặt hồ sóng nước phun trào, một đường tùy theo sóng nước ngưng tụ mà thành thân ảnh, chậm rãi theo mặt hồ đứng lên, trong tay nắm lấy một cây gậy.

Cái kia đạo tùy theo nước hình thành thân ảnh cũng không cao, nhìn bộ dáng, cũng giống một con con khi.

Chỉ thấy cái này tùy theo thủy ngưng tụ tập mà thành 'Con khi nước', đứng thẳng mặt hồ, xoay cái bóng còn hình tròn, hướng khi nhỏ duỗi ra ngón tay, ngoắc ngoắc, một bộ khiêu khích bộ dáng.

Khi nhỏ mắt nhìn con khi nước, lại nhìn một chút Nhị Thanh.

Nhị Thanh cười nói: "Đi thôi! Ta cũng không hiểu thương pháp, cũng không dạy được ngươi thứ gì cao thâm. Nhưng là làm cái pháp thuật, cùng ngươi chiến đấu tu hành, lại là không có vấn đề."

Dừng lại, hắn lại nói: "Mà lại, ta cũng nghĩ nhìn xem, ngươi bây giờ trình độ ra sao."

Khi nhỏ nhẹ gật đầu, theo sân thượng trên mép nhảy lên, hướng phía trên mặt hồ con khi nước đánh tới.

Mà trên mặt hồ con khi nước thì trực tiếp một gậy hướng phía khi nhỏ đâm tới.

Khi nhỏ ở không trung rút ra một gậy dài bốn, năm thước thương vàng, vung hướng con khi nước.

Thương cùng với côn giao nhau, lại phát ra 'Đinh đương' thanh âm, ngược lại là không có tia lửa bắn ra bốn phía.

Hai con khi đánh nhau, hướng phía trong hồ lướt dọc mà đi, vừa lướt dọc, vừa đánh nhau.

Hai con khi, một con do nước hồ ngưng tụ mà thành, một con trời sinh đã biết ngự thủy thần thông, ở cái này trong nước, tất nhiên là như giẫm trên đất bằng.

Nhị Thanh nhìn xem khi nhỏ quơ trường thương, xác thực không có gì chương pháp, ngoại trừ cơ bản nhất thương thuật động tác, như là càn, cầm, đâm, quét, chọc các loại bên ngoài.

Mà lại, những động tác này nhìn, luyện được cũng không thể nào vững chắc.

Đoán chừng là những năm này, đi theo hắc lão cha đông đi chơi tây đi dạo, làm cho trở nài đi!

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì hắc lão cha chính Hà Diệu cũng nhìn ra điểm này, cho nên mới sẽ hạ quyết tâm, đem khi nhỏ ném ở nơi này, để hắc Nhị Thanh đến dạy bảo hắc.

Hai con khi đánh gần nửa canh giờ, Nhị Thanh liền nói: "Tiểu Phàm, nghỉ ngơi một chút!"

Theo hắc vang lên, trên mặt hồ con kia con khi nước tản mát thành một đoàn giọt nước, rơi vào trong hồ.

Khi nhỏ nhìn một chút, quay người nhảy vọt mà quay về.

Nhị Thanh nhìn hắc một cái, nói: "Ngươi dùng côn xem một chút đi!"

Hắc nói, theo trong túi càn khôn móc ra một cây côn đen ném cho hắc.

Kia còn đen nặng hơn ngàn cân, tại Nhị Thanh trong tay, bởi vì sớm đã bị hấn luyện hóa, đúng là tại Nhị Thanh dùng ra, còn đen cũng không cái gì trọng lượng, có thể theo hấn khống chế.

Nhưng là khi nhỏ khác biệt.

Nhưng dù cho như thế, khi nhỏ y nguyên vẫn là đưa nó tiếp được.

Chỉ là tại múa lên lúc, nói câu: "Nặng!"

Dù sao vẫn là tuổi còn nhỏ, mặc dù bản thân tu vi không yếu, nhưng nâng lên nặng ngàn cân vật, cùng với đem nặng ngàn cân vật múa lên, kia là hai chuyện khác nhau.

Nhị Thanh khống chế thần thức, giảm bớt còn đen trọng lượng, thẳng đến còn đen biến thành trăm cân, khi nhỏ mới đưa còn đen nhẹ nhõm múa lên. Hấn mất nhìn Nhị Thanh, sau đó tung người lộn một vòng, trở lại trên mặt hồ, chân đạp sóng vỗ, múa lên còn đen, học trước đó con khi nước múa còn phương thức.

Con khi nước đùa nghịch còn, tự nhiên đều là Nhị Thanh biết.

Mặc dù Nhị Thanh không có chuyên môn học qua còn pháp, có thể trải qua những năm này suy nghĩ, lại dùng còn đen đánh qua nhiều lần như vậy đấy, nhất điểm tâm đắc vẫn phải có.

Nhị Thanh chỉ nhìn một hồi, liền không khỏi gật đầu.

Con khi cái gì, liền nên đùa cây gậy, đùa cái gì thương đi!

Một chút cũng không con khi!

Mà lại, Nhị Thanh cũng nhìn ra được, kỳ thật khi nhỏ vẫn là thật thích đùa nghịch còn, nhìn hấn trên mặt dòng chảy lộ ra ngoài vẻ mừng rỡ, liền có thể nghĩ đến một hai.

Mà lại, cái này con khi nhỏ đùa nghịch còn, cũng cũng rất có thiên phú, chỉ là đùa nghịch mấy chuyển, cũng đã chơi đến ra dáng.

Ngay tại Nhị Thanh nhìn xem khi nhỏ ở trên mặt hồ bay vút lên nhảy vọt vui đùa còn lúc, cáo nhỏ theo vườn thuốc bên trong trở về, ngồi tại trên sân thượng bàn trà bờ, bắt đầu nấu nước ngâm trà.

Không bao lâu, cáo nhỏ vọt lên hai chén trà, một chén đưa cho Nhị Thanh, một chén mình bụng lấy, cũng tại Nhị Thanh bên người ngồi xỏm ngồi xuống, nhìn xem trong hồ khi nhỏ vui đùa còn đen.

"Cáo nhỏ, không đi ngồi xuống tu hành, nhìn cái gì nào nhiệt?"

Nhị Thanh một tay cầm chén trà, vừa đưa tay khẽ vuốt xuống lông cáo của nàng.

"Nhị Thanh ca, ngươi có hay không cảm thấy, gần nhất Bạch tỷ tỷ cảm xúc khác thường?"

Nhị Thanh liếc nàng liếc mắt, cười nói: "Ngươi có phát hiện gì?"

Cáo nhỏ nghiêng cái đầu nhỏ, nghĩ nghĩ, nói: "Trước kia Bạch tỷ tỷ rất dịu dàng, cho dù là giận ngươi, trên cơ bản quay người là quên, sẽ không để ở trong lòng. Cùng chúng ta liền càng thêm sẽ không tức giận, cho dù là tiểu Thanh tỷ tỷ nghịch ngợm gây sự, luôn hù dọa chim sẻ nhỏ, có thể Bạch tỷ tỷ cũng chưa từng tức giận! Nhưng là lần này, Bạch tỷ tỷ tựa hồ thật sự tức giận đâu!"

Nhị Thanh khẽ gật đầu, cuối cùng nói: "Chim sẻ nhỏ lại chạy ra ngoài chơi rồi?"

Tiểu Thanh bị Đại Bạch mang đến tu hành, Nhị Thanh là biết đến.

Nhưng buổi sáng tỉnh lại, nhưng là một mực không thấy được con kia chim hoàng yến.

"Nhị Thanh ca, ngươi đang nói sang chuyện khác a? Chúng ta nói là Bạch tỷ tỷ."

Nhị Thanh cười nói: "Yên tâm đi! Ngươi Bạch tỷ tỷ thế nhưng là người lớn, biết làm sao điều chỉnh tâm tình của mình. Mà lại, hiện tại ván đã đóng thuyền, khi nhỏ cũng lưu lại, tức giận cũng vô dụng."

"Ngươi không tới nhìn nhìn? Bạch tỷ tỷ tức giận, ta luôn cảm thấy trong lòng hoang mang rối loạn."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nói: "Ừm, vậy đợi lát nữa, ta đi xem một chút nàng."

Đang nói, một đường bóng trắng theo Bạch Y động bên trong thẳng lướt mà ra, trốn vào không trung.

Nhị Thanh ngẩng đầu nhìn lại, đang muốn hỏi nàng đi đâu? Liền nghe Đại Bạch truyền âm mà đến, "Ta ra ngoài đi một chút, sự đệ không cần phải lo lắng,

cũng không cần cùng nhau."

Vốn định vọt người đi theo mà đi Nhị Thanh, chỉ có thể dừng ở nơi đó, nhìn xem Đại Bạch đi xa.

"Nhị Thanh ca, giống như vấn đề không phải người nghĩ đơn giản như vậy đây!" Cáo nhỏ buồn bã nói.

Nhị Thanh nghe vậy, đưa tay tại cáo nhỏ trên đầu vỗ xuống, nói: "Tu hành ngồi xuống đi!"

Cáo nhỏ chép miệng, không tiếp tục đi vượt Nhị Thanh râu hùm, ngoan ngoãn quay người, rút vào nhà trúc nhỏ ngồi xuống tu hành đi. Nàng cảm thấy, nàng Nhị Thanh ca hiện tại cảm xúc, cũng có chút không đúng.

Nhị Thanh cảm xúc, quả thật có chút không đúng.

Bởi vì Đại Bạch cho tới nay, đều chưa từng xuất hiện hiện tại như thế lúc không thích hợp.

Mặc dù có khi Đại Bạch cũng có chút ngại thẹn, nhưng ở hần người sư đệ này trước mặt, luôn luôn sẽ đem sự tỷ giả đỡ bụng lên đến, giả bộ làm một bộ dáng vẻ rất vững vàng.

Dịu dàng là bản tính của nàng, điểm ấy Nhị Thanh rõ ràng.

Mà cùng nàng ở chung lâu, Nhị Thanh cũng rõ ràng, nàng vững vàng, càng nhiều thời điểm, hay là bởi vì việc không liên quan đến mình, cho nên đều có thể ổn được.

Chỉ là lần này, chẳng biết tại sao, tâm tình của nàng không ổn định, hơi lớn.

Nhị Thanh nghĩ đến, chờ nàng trở lại, lại cùng nàng tâm sự, bởi vì hần cũng không có cảm giác được, nàng lần này đi ra ngoài, sẽ có nguy hiểm gì. Thậm chí trong lòng ngay cả nửa điểm báo động cũng không có.

Điều này nói rõ, nàng không cần hần lo lắng.

Nhưng mà, Nhị Thanh làm sao cũng không nghĩ tới, Đại Bạch nơi đây đi ra ngoài, sẽ làm ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209 : Đại Bạch trộm đan

Gió núi chậm chậm, gọn sóng trong vắt xao xao. Lá sen xanh biếc, hương hoa bông bênh. Vịt nước quang quác, âm thanh to rõ. Cá trong hồ lặn xuống đáy, nhanh như bay lượn. Con khi đùa nghịch cơn, ra dáng. Nhị Thanh thưởng trà, hồ ly làm bạn. Chim sẻ vàng không còn hình bóng, tiểu Thanh vượt sóng. Lại hỏi như thế nào, dáng vẻ vui vẻ tư tưởng khoáng đạt.

Đột nhiên, trong hồ gọn sóng trong vắt lẫn lộn, mấy đạo mũi tên nước trước sau hướng khi nhỏ vọt tới, khi nhỏ xoay người lại lật về phía sau, một cái bỏ nhào tránh ra trước mũi chỉ mũi tên nước, sau đó vung côn giương kích.

Sau theo mà tới mũi tên nước, ở bóng côn bên trong hóa làm khắp trời bọt nước, tản mát trong hồ.

Bỗng nhiên, trong hồ nhảy lên ra một thanh phi kiếm, hướng khi nhỏ bắn thẳng đến mà đi.

Khi nhỏ vung lên côn đen, đinh đinh đang đang, ngăn trở phi kiếm.

Trên phi kiếm dưới tung bay, trái phải đung đưa tấn công, kiếm khí tung hoành.

Khi nhỏ hơi cảm thấy chống đỡ hết nổi, luống cuống tay chân.

Không bao lâu, mấy cây lông khi bị kiếm khí cắt đứt xuống, phi kiếm nằm ngang tại khi nhỏ trước người, ánh kiếm hừng hực.

Khi nhỏ thấy vậy, cũng dừng lại côn đen, nhìn chăm chăm phi kiếm kia, như có điều suy nghĩ.

Thật lâu, khi nhỏ lần nữa đối với phi kiếm kia vung ra cơn đen.

Lần này, phi kiếm kia không còn hùng hổ dọa người, thanh thế cùng với uy lực đều yếu bớt không ít.

Khi nhỏ cũng không lại đỡ trái hờ phải, múa lên bóng cơn hình tròn, bảo vệ bản thân.

Thời gian dần trôi qua, bóng cơn hình tròn hóa thành một đạo ô quang, đem khi nhỏ bao phủ, phảng phất như nước tát không lọt.

Chỉ có kiếm ảnh tung bay, đĩnh đĩnh đang đang âm thanh bên trong, đom lửa văng khắp nơi.

Trên sân thượng nhà trúc nhỏ, Nhị Thanh mỉm cười gật đầu, mà lần sau đánh cờ bàn, cùng với cáo đánh cờ.

Cáo đồ cầm quân cờ, mắt cáo dao động bất định, thỉnh thoảng hướng trong hồ ánh kiếm bóng cơn nghiêng mắt nhìn đi.

Nhị Thanh cười nói: "Đánh cờ so chiêu, tôi kỳ do dự, do dự thì tất thua!"

Cáo đồ nghe vậy, ném quân cờ hỏi đường, "Nhị Thanh ca là yên tâm như vậy tiểu Thanh tỷ tỷ?"

Nhị Thanh cầm trong tay quân cờ trắng, mỉm cười đặt xuống, "Tiểu Thanh tính tình so sánh thẳng, tuy nói thích quậy phá, nhưng cũng biết nặng nhẹ. Nhiều nhất bất quá là để tiểu Phàm ăn chút đau khổ, không sao cả!"

"Nhị Thanh ca, ngươi đối với tiểu Thanh tỷ tỷ, phải chăng quá mức phóng túng rồi?"

Cáo đồ hạ cờ truyền âm, nâng chén nếm từng chút trà thơm, dùng cái này làm che giấu.

Nhị Thanh nghe vậy, như có điều suy nghĩ, sau đó mỉm cười lắc đầu, cũng truyền âm trả lời: "Tiểu Thanh ngực không lòng dạ đòi nui, thẳng tới thẳng lui, chính là tính tình thật, cần gì phải quá ước thúc?"

Cáo đồ ngẫm mắt tròn trắng, cầm quân cờ đặt xuống, nói: "Nhị Thanh ca, phải chăng tiểu Thanh tỷ tỷ làm một chuyện gì, ngươi cũng cảm thấy, nàng là đúng?"

Nhị Thanh cười nên: "Ngươi thật coi ngươi Nhị Thanh ca đúng sai không phân, đen trắng không phân biệt rồi?"

"Tự nhiên không phải, chẳng qua là cảm thấy, Nhị Thanh ca quá cưng chiều tiểu Thanh tỷ tỷ!"

"Chẳng lẽ ta không cưng chiều các ngươi à?" Hắn vẫn còn đang cười.

". . ."

Cáo đồ không phản bác được.

Suy nghĩ cẩn thận, ngoại trừ tu hành sự tình bên trên, Nhị Thanh cũng xác thực không có yêu cầu qua các nàng cái gì. Cho dù các nàng bình thường có chuyện gì làm không đúng, hắn cũng chưa bao giờ có đánh chửi, nhiều nhất chẳng qua nói một chút.

Nhưng vì sao mình sẽ cảm thấy Nhị Thanh ca đối với tiểu Thanh tỷ tỷ tốt hơn đâu?

Cáo nhỏ trong đầu có chút kỳ quái, âm thầm tĩnh lại.

Bóng cơn tung bay, kiếm khí khuấy động. Hồ nước lặn lội, sóng cuốn sương bay. Gió hồ khẽ vuốt, lông cáo xao động nhẹ nhàng. Hoa rơi sân thượng, im lặng run rẩy. Tay áo lướt nhẹ, trà thơm bông bênh.

Nâng chén đối ẩm đón linh vụ, hạ cờ âm thanh giòn nát mây khói.

". . ."

Đêm, trăng sáng sao thưa.

Tùng bách rì rào, vệt hoang im lặng, chỉ nơi xa vài tiếng cú vọ đơn độc kêu.

Nhị Thanh nằm nằm ở sân thượng trên ghế nằm, tắm rửa ánh trăng ánh sao.

Tiểu Thanh hóa thành một cái rần xanh nhỏ, ở trong hồ vọt lên, roi đến Nhị Thanh trong ngực, cuộn mình ngẩng đầu, khẽ nhả lưỡi đỏ, sau đó truyền âm hỏi: "Nhị ca đang suy nghĩ Bạch tỷ tỷ à?"

"Sao không đi tu hành?"

Nhị Thanh đưa tay, ngón tay cái nhẹ nhàng ma sát tiểu Thanh cái đầu nhỏ, hỏi ngược lại.

"Nhị ca có tâm sự!" Tiểu Thanh lắc đầu, cuối cùng lại nói: "Bạch tỷ tỷ cũng có tâm sự!"

Nhị Thanh nghe vậy, mặt giãn ra trong yên lặng, truyền âm nói: "Ngươi thế nào biết ngươi Bạch tỷ tỷ có tâm sự?"

"Nhị ca nói cho ta ngươi nghĩ chuyện gì, ta liền nói cho nhị ca ta biết."

Nhị Thanh cười khẽ, nói: "Ngươi có thể biết chuyện gì? Huống hồ, ta cũng không phải là có gì tâm sự, chỉ là đang nghĩ, chờ ngươi Bạch tỷ tỷ trở về, ta làm như thế nào khuyên nài?"

Tiểu Thanh nghe vậy, trầm mặc một hồi, sau đó lay động ngẩng đầu lên, nói: "Nhị Thanh ca, ta cảm thấy Bạch tỷ tỷ cũng không phải là giận ngươi! Con kia vượn nước yêu với khi nhỏ tới đây về sau, ta thấy Bạch tỷ tỷ vụng trộm thôi diễn qua một lần, kết quả Bạch tỷ tỷ tâm tình, liền trở nên có chút không tốt rồi."

Nhị Thanh nghe vậy, không khỏi nghi hoặc, sau đó pháp lực hiện lên, ở đầu ngón tay lưu chuyển.

Hắn ngay tại thi triển thuật thôi diễn, nhưng càng tính, Nhị Thanh lòng càng là nhúu chặt.

"Nhị ca, tính ra cái gì đã đến rồi sao?"

Khi Nhị Thanh ngừng bấm đốt ngón tay, tiểu Thanh liền không khỏi hỏi.

Nhị Thanh lắc đầu, nói: "Tính cũng không được gì, chỉ biết ngươi Bạch tỷ tỷ chuyện này mặc dù sẽ cùng người kết thù kết oán, nhưng cũng sẽ không có hung hiểm, ngược lại chỗ tốt không ít. Chỉ là cái này oán, nhưng cũng là kết sâu."

Đại Bạch sẽ cùng người kết thù kết oán?

Nhị Thanh gạt cả mình, vượn người đứng dậy, nhưng nghĩ nghĩ, lại ngồi xuống.

Hết thầy, đã không còn kịp rồi.

...

Lúc này, ở xa ở ngoài mấy ngàn dặm, một tòa thâm sơn trên không trung tòa miếu cổ, kim quang chói mắt, nằm ngang phô thiên địa, thần quang minh mông, xông xuyên Ngưu Đầu.

Chỉ là kim quang này thần mang, ở trong mắt người bình thường, lại là cái gì cũng không có. Chùa miếu bên trong hòa thượng ngủ thì ngủ, niệm kinh niệm kinh, làm việc làm việc, hoàn toàn không biết có thần phật giáng lâm.

Chỉ có trong chùa một tòa thiền viện bên trong, một tên hòa thượng quỳ ở trong đình, đối bầu trời cúng bái.

"Đệ tử Pháp Hải, khấu kiến Thần Quân, không biết Thần Quân giá lâm, chưa từng nghênh đón từ xa, mong rằng thứ tội!"

"Đứng lên đi!"

"Tạ Thần Quân!"

"Ngọc Đế niệm tình ngươi tu luyện có thành tựu, đặc biệt ban ân ngươi Phật Tổ luyện Xá Lợi Kim Đan sáu viên, đan này có thể trợ ngươi sớm sáu trăm năm tu thành chính quả, phải đến thế gian chấp hành hàng yêu phục ma trách nhiệm."

Trên trời Thần Quân, thần uy凛冽, tiện tay vung lên, ban thưởng một cái khay ngọc, khay ngọc bên trong trung bày sáu viên kim quang chói mắt Kim Đan. Kia khay ngọc từ không trung bay xuống, cũng không bay thẳng đến cái kia tên là Pháp Hải hòa thượng trong tay, mà là bay vào kia trong phòng phía trước cửa sổ trên bàn sách.

Pháp Hải mừng rỡ như điên, lần nữa lễ bái, "Đệ tử khấu tạ Ngọc Đế hồng ân, nhìn cầu Thần Quân chuyển tấu Ngọc Đế, đệ tử tu thành chính quả về sau, nhất định tôn pháp dụ, đi lại thế gian, hàng yêu phục ma."

Kia Thần Quân lại giao cho một phen, đại hòa thượng Pháp Hải mới lần nữa lễ bái, cung tiễn Thần Quân mà đi.

Có thể kết quả lúc này mới quay người, liền không khỏi hét lớn một tiếng, "Ngươi cho ta phun ra!"

Theo hắn hét lớn, thân hình của hắn cuốn lên một đường cuồng phong, trực tiếp phá cửa mà vào.

Kết quả trong phòng thân ảnh, đã nhảy cửa sổ mà ra, cười hi hi nói ra: "Phun ra? Ăn hết đồ vật, còn có thể nào phun ra? Nhiều bản a! Hôm nay bản cô nương tâm tình không tệ, đa tạ!"

"Ngươi đến cùng là yêu nghiệt phương nào? Lại không phun ra, đừng trách bản tăng không nói lòng từ bi, đưa ngươi giải quyết tại chỗ!" Pháp Hải giận dữ, hét dài gào thét.

Trong chùa hòa thượng nghe được cái này tiếng rống, nhao nhao nghi hoặc ngẩng đầu, sau đó hướng hần bên này chạy tới.

Kia bóng trắng mỉm cười nói: "Nói cho người cũng không sao, chẳng qua cho dù nói cho người, đoán chừng người cũng nhớ không nổi kiếp trước sự tình."

"Người cái này là ý gì?"

"Bởi vì bảy trăm năm trước, ta kém chút mất mạng tại tay người a!"

"Bảy trăm năm trước, người. . . Nguyên lai là người yêu nghiệt này!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210 : Xá lợi kim đan

"A? Người đại hòa thượng này, thế mà còn có lưu kiếp trước ký ức?"

Bóng trắng kia. . . Bóng trắng kia chính là từ núi Thanh Thành một người chạy đến giải sầu Đại Bạch.

Kỳ thật giải sầu là giả, ra chấm dứt ân oán mới là thật.

Chỉ là, chuyện này, nàng không muốn đem Nhị Thanh lôi vào, dù sao cũng là ân oán cá nhân.

"Hừ! Bàn tăng tu hành gần trăm năm, sớm đã nhớ lại kiếp trước kiếp này, có gì kỳ quái. Ngược lại là người yêu nghiệt này. . ." Đại hòa thượng còn chưa có nói xong, liền bị Đại Bạch đánh gãy.

"Mở miệng một tiếng yêu nghiệt, đơn giản không biết mùi vị! Bảy trăm năm trước, người muốn giết ta, hôm nay ta đoạt người kim đan, chúng ta không ai nợ ai, lại sẽ. . . Không, rốt cuộc không cần biết!"

Đại Bạch nói, thân hình lóc lên, chui người đi xa.

Pháp Hải thấy vậy, hét lớn: "Bạch xà, bảy trăm năm trước, bàn tăng lòng dạ từ bi, thả người một con đường sống. . ."

"Từ bi? Buồn cười, nếu không phải đứa bé mục đồng cứu ta, ta sớm đã bỏ mình mấy trăm năm sao!"

Đại Bạch thanh âm, xa xa truyền đến, cho đến biến mất.

Đại hòa thượng muốn rách cả mí mắt, phạt môn sân giới, sớm bị hần ném đến lên chín tầng mây đi.

"Không ai nợ ai? Không, người thiếu ta nhiều lắm. Các người sư tỷ đệ, đều thiếu nợ ta. Đoạt ta tạo hóa, hại ta chính quả. Bạch xà, rắn lục, các người chờ lấy, ta sẽ tìm được các người! Mặc kệ là một ngàn năm, vẫn là một vạn năm, ta đều sẽ tìm tới các người, làm thịt các người!"

Đại hòa thượng Pháp Hải nhìn trời gầm thét, thấy những cái kia chạy tới xem rõ ngọn ngành các hòa thượng, từng cái hai mắt nhìn nhau, bọn hần có thể từ trước tới nay chưa từng gặp qua Pháp Hải thiền sư khi nào mất bình tĩnh như vậy.

Trắng sáng sao thưa.

Gió mạnh lay động, mây mù lúc ẩn lúc hiện.

Đại Bạch ở đám mây phía trên dạo bước, tay áo cùng với tóc đen, múa may theo gió.

Nàng đưa tay, tiếp được theo miệng bên trong phun ra sáu viên kim đan.

Trên kim đan tràn ngập Phật quang cùng với thủy thái, đây là Xá Lợi kim đan, bình thường loài yêu quái là không dám tùy tiện đem nó nuốt vào trong bụng, bởi vì kia Phật quang đối với loài yêu quái mà nói, là một loại kịch độc.

Bất quá, đối với Đại Bạch mà nói, cái này Phật quang đối nàng lại là tổn thương không lớn, bởi vì trên người nàng có công đức kim quang bảo vệ, ngăn

cản cái này Phật quang tổn thương.

Y hệt năm đó Nhị Thanh ở phía tây ngọn thần sơn kia trước, mượn công đức kim quang, tránh thoát kia Phật quang chiếu khắp như thế

Nhưng mà, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, kia công đức kim quang mặc dù có thể ngăn cản Phật quang, lại là cùng với Phật quang triệt tiêu lẫn nhau. Đợi nàng trở lại núi Thanh Thành lúc, Xá Lợi trên kim đan Phật quang mặc dù biến mất, nhưng nàng trên người công đức kim quang, cũng đã bị tiêu hao cái không còn một mảnh.

Khi Nhị Thanh nhìn thấy Đại Bạch khi trở về, nhìn xem nàng, không khỏi ngẫm khê thờ dài âm thanh.

Nhị Thanh không nói thêm gì, nhưng là Đại Bạch biết, kỳ thật Nhị Thanh đã biết.

Thấy Nhị Thanh không nói năng, Đại Bạch liền nói: "Sur đệ là không muốn hỏi ta chút gì?"

Nhị Thanh nghe vậy, trầm mặc dưới, cuối cùng cười nói: "Sur tỷ tâm tình tốt chút ít a?"

Đại Bạch nhìn xem hần, cuối cùng nói: "Sur đệ cảm thấy, ta làm như vậy, là sai là đúng?"

"Sur tỷ tâm tình nếu như tốt hơn chút nào, vậy liền đều thỏa. Có oan báo oan, có cừ báo cừ, ân oán rõ ràng, cũng không phải chuyện xấu." Nhị Thanh nói như vậy.

Đại Bạch nhìn hần một cái, nhìn qua mặt hồ sóng nước lấp lánh, sau đó đưa tay vén xuống bị gió hồ thổi loạn tóc đen, nói: "Tuy nói có oán báo oán, có cừ báo cừ, nhưng ta làm như vậy, cũng là cướp người tạo hóa, hại người chính quả, cùng với hại người tính mạng, kỳ thật cũng không cái gì khác nhau."

"Sur tỷ có thể nguyện cùng ta cẩn thận nói một chút?" Nhị Thanh hỏi.

Hần chỉ tính ra Đại Bạch đi làm chuyện xấu, nhưng không có suy đoán ra đối phương là Pháp Hải.

Bất quá, mặc dù suy tính không ra, nhưng hần cũng có thể đoán được. Có thể cùng Đại Bạch kết xuống đại ân oán sự tình, kỳ thật cũng chỉ có Đại Bạch chạy đến trộm cắp Pháp Hải kim đan như thế chuyện gì.

Đại Bạch trộm đan, cùng với Pháp Hải kết thù kết oán, cái này cũng không thể nói nàng sai, bởi vì Pháp Hải lúc trước đúng là kém chút hại nàng tính mạng. Tuy nói Pháp Hải là người bắt rắn, lấy bắt rắn mà sống, bắt rắn giết rắn với hần mà nói, là bình thường nhất chẳng qua sinh tồn tay nghề.

Cũng không thể bởi vì hần vì sinh tồn mà hại rắn tính mạng chính là đúng.

Có thể lý giải, nhưng không thể tán thành.

Tựa như binh tai niên đại, người cực đói biết ăn người như thế

Đói bụng muốn ăn, cái này có thể lý giải, vì mạng sống, ăn người khác, cái này đều có thể lý giải, từ đạo hữu bắt từ bần đạo đi! Nhưng có thể giải thích là có thể giải thích, loại chuyện này, có thể tán thành sao?

Pháp Hải kiếp trước là người bắt rắn, bắt rắn mà sống, rất bình thường. Nhưng là, những cái kia bị hần bắt giữ lấy rắn trốn, lát nữa tìm hần báo thù, lại có gì sai đâu?

Cướp người tạo hóa, liền ngang ngửa với hại người tính mạng.

Đúng là, cái này kỳ thật cũng không thể nói Đại Bạch làm sai, đây là Pháp Hải gieo xuống nhân, mới có hôm nay quả. Phật môn giảng cứu nhân quả, hần nghĩ không ra, tự nhiên khó thành chính quả!

Nghe Nhị Thanh hỏi, Đại Bạch nghĩ nghĩ, cũng liền không có giấu diếm, đưa nàng khi còn bé bị bắt xà nhân bắt được, sau đó bị đưa bé mục đồng cứu sự tình nói ra.

Nhị Thanh biết, kia người bắt rắn, chính là Pháp Hải, mà đưa bé mục đồng, chính là tương lai vị kia đại quan nhân họ Hứa. Về sau, vì báo đại quan nhân họ Hứa cái này ân, Đại Bạch thế mà gả cho hần.

Đương nhiên, cũng bởi vì gả cho hần, cho nên mới có nàng câu chuyện truyền kì.

Đại Bạch có thể suy tính ra Pháp Hải chuyển thế trùng tu, đến Thiên Đế ban tặng kim đan, mà vụng trộm chạy tới đoạt tạo hóa, điều này nói rõ, nàng cũng nhớ tới cái kia đối nàng từng có ân cứu mạng đưa bé mục đồng.

Mặc dù trong lòng có chút không muốn, nhưng Nhị Thanh vẫn hỏi câu, "Sur tỷ như là đã suy tính ra kia người bắt rắn thân chuyển thế, kia có thể tính ra vị kia đưa bé mục đồng thân chuyển thế?"

Như hần không hỏi, đoán chừng Đại Bạch liền muốn hoài nghi.

Huống chi, đền ơn loại chuyện này, lại không nhất định không phải muốn lấy thân báo đáp.

Đúng là, lúc này, tự nhiên cũng không cần thiết cố kỵ nhiều như vậy.

Đại Bạch nhẹ gật đầu, nói: "Có suy tính qua, chẳng qua không có đạt được đáp án. Nghĩ đến, một thể này, kia đưa bé mục đồng nếu không phải người trong tu hành, lại tu vi thành tựu khá cao, đó chính là vừa lúc lại qua một thể, linh hồn ở bên trong Minh vực bồi hồi, chờ đợi chuyển sinh, đúng là không có đáp án."

Nhị Thanh thăm thỏ ra một hoi, nhẹ gật đầu.

Hai người nói một lúc, Đại Bạch liền đem kia sáu viên kim đan lấy ra, đưa cho Nhị Thanh ba viên.

Nhị Thanh nhìn nàng một cái, kết quả Đại Bạch nghiêng đi đầu đi, chưa cùng hấn đối mặt, trên gương mặt trắng nõn như ngọc, chậm rãi hiện lên một đoàn nhỏ bé không thể nhận ra đồ ửng, cũng dần dần khuếch tán tràn ngập.

Nhị Thanh không rõ nàng vì sao trở nên có chút nhẩn nhó, nhưng thấy nàng có thể phân cho mình ba viên kim đan, trong đầu cũng là có chút vui mừng. Không có phí công thương yêu a! Có chỗ tốt cũng sẽ nhớ hấn người sư đệ này.

Nhị Thanh cũng không khách khí, tiếp nhận kim đan, mỉm cười nói: "Đã là sư tỷ ban tặng, cái kia sư đệ là không khách khí!"

Kết quả Đại Bạch nghe, mặt càng đỏ hơn, nói câu: "Sư đệ hảo hảo tu hành, sư tỷ về trước động phủ." Nói, liền vọt người cười gió mà đi.

Nhị Thanh nâng kim đan, thấy Đại Bạch vội vàng mà đi, không khỏi không hiểu ra sao.

Bất quá, hấn vẫn là tò mò mở ra mắt đọc giữa hai chân mày, hướng kim đan kia nhìn lại.

Nhìn một hồi, Nhị Thanh liền không khỏi hơi nghi hoặc một chút lên, sau đó ngẩng đầu hướng Đại Bạch bóng lưng nhìn lại, phát hiện Đại Bạch trên người công đức kim quang, thật tiêu tán sạch sẽ, không khỏi than nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211 : Dừng đan tu hành

Nếu là xá lợi kim đan, kia trên kim đan, tự nhiên sẽ có phát môn kim quang.

Nhưng ở Nhị Thanh mắt đọc giữa hai chân mày bên trong, Nhị Thanh nhưng lại chưa phát hiện phát môn kim quang. Trong thời gian ngắn như vậy, có thể đem cái này phát môn kim quang tiêu trừ, Nhị Thanh chỉ có thể nghĩ đến một cái biện pháp.

Thế là, hấn mới hướng Đại Bạch bóng lưng nhìn lại, phát hiện, quả là thế.

Công đức kim quang cùng với phát môn kim quang, thuộc tính cũng không tương khác, thậm chí có thể nói là gần.

Nhưng là, khi công đức kim quang tại loài yêu quái trên thân lúc, lại là có thể ngăn cản phát môn kim quang đối với loài yêu quái tổn thương. Một cái muốn tổn thương, một cái ngăn cản tổn thương, tự nhiên sẽ triệt tiêu lẫn nhau.

Lúc trước Nhị Thanh nếu không phải chạy nhanh, lại kéo một đoạn thời gian, để kia phát môn kim quang lại nhiều phổ chiếu một hồi, đoán chừng hấn lúc này mộ phần bụi cỏ, từ lâu xanh ngắt.

Mà tại cái này ba viên trên kim đan, Nhị Thanh còn phát hiện một tia Đại Bạch khí tức.

Chẳng qua Nhị Thanh lại là cũng không cảm thấy bất ngờ, dù sao kim đan này là Đại Bạch cho hấn, có dính Đại Bạch khí tức, cái này không thể bình thường hơn được.

Tuy nói cái này trong xá lợi kim đan, đã không có phát môn kim quang, nhưng Nhị Thanh lại là không yên lòng để tiểu Thanh các nàng dùng, dù sao trên người các nàng cũng không có công đức kim đan hộ thể. Nếu muốn cho các nàng gia tăng tu vi pháp lực, vườn thuốc bên trong có là linh dược, không cần thiết bốc lên nguy hiểm này.

Đúng là, Nhị Thanh trực tiếp liền đem ba viên kim đan nuốt, sau đó chui người tiến về vườn thuốc, bắt đầu luyện hóa cái này ba viên xá lợi kim đan.

Mặc dù Nhị Thanh cũng rõ ràng, cái này xá lợi kim đan đối với trên trời Tiên Phật mà nói, cũng không phải là cái gì khó được sự tình, dù sao một viên chẳng qua gia tăng trăm năm tu vi thôi.

Cần biết, Dao Trì Vương Mẫu bàn đào, thế nhưng là một viên liền có thể để phạm nhân thành tiên.

Mặc dù thuyết pháp này, có lẽ có phần khoa trương, nhưng nghĩ đến, tuyệt đối phải so cái này xá lợi kim đan mạnh lên vô số lần.

Nhưng đây là tại Nhân Gian giới, một viên có thể tăng lên trăm năm tu vi, đối với hắn mà nói, tuyệt đối được cho chuyện tốt, tất nhiên là không thể bỏ đi không thêm đề ý.

Mà lại, đây là Đại Bạch bất chấp nguy hiểm cầm về.

Không xem ở kim đan trên mặt, cũng phải cho Đại Bạch một chút mặt mũi đi!

Cảm giác được Nhị Thanh nuốt vào kim đan, chạy đến vườn thuốc đi luyện hóa, Bạch Y động bên trong, Đại Bạch không khỏi nhẹ nhàng thở ra. Trên thực tế, nàng kỳ thật cũng rất xoắn xuýt.

Lúc ấy nhất thời nhanh tay, chưa kịp đem kim đan bỏ vào túi càn khôn, trực tiếp là ném bên trong miệng, nhiều ít cũng là nghĩ ác tâm một phen đại hòa thượng kia Pháp Hải, để cho hắn đừng dây dưa nữa.

Ai nghĩ kia đại hòa thượng càng thêm buồn nôn, thế mà bảo nàng phun ra.

Kia đại hòa thượng như thế, nàng liền càng thêm không thể phun ra.

Bất quá, sau khi trở về, nàng lại cảm thấy, nếu là không cùng nhà mình sư đệ chia sẻ, ít nhiều có chút ích kỷ. Dù sao nhà mình sư đệ thế nhưng là có chỗ tốt gì, đều sẽ không quên nàng người sư tỷ này.

Có thể nàng lại không thể với Nhị Thanh nói thẳng, đúng là đành phải không nói.

Bây giờ suy nghĩ một chút, nàng cũng không khỏi có chút mặt đỏ tim run.

Chỉnh sửa một chút cảm xúc, Đại Bạch cũng đem ba viên kim đan ném vào bên trong miệng, bắt đầu luyện hóa.

Nàng cùng với Nhị Thanh ý nghĩ không sai biệt lắm, cái này sáu viên xá lợi kim đan, dù sao cũng là cho đại hòa thượng sử dụng đồ vật, bên trong ẩn chứa đồ vật, đối với Phật môn tu sĩ mà nói, khẳng định có lợi.

Đối với Phật môn tu sĩ hữu ích đồ vật, đối với loài yêu quái mà nói, nhưng là không nhất định.

Đúng là, nàng cũng không có cho tiểu Thanh với cáo nhỏ các nàng chia sẻ.

Dù sao các nàng muốn tăng cao tu vi, vườn thuốc bên trong có linh dược có thể dùng.

Kỳ thật lấy tiểu Thanh với cáo nhỏ các nàng tu vi hiện tại, nên vững chắc cơ sở, mới là mấu chốt nhất, mượn ngoại vật cưỡng ép tăng cao tu vi, ngược lại sẽ để các nàng căn cơ bất ổn.

Đặc biệt là cáo nhỏ, nàng tu hành tốc độ cực nhanh, để Nhị Thanh với Đại Bạch vụng trộm đều hơi xúc động. Thanh Khâu Hồ tộc phương pháp tu hành, quả nhiên là thích hợp nhất hồ yêu.

Ngày kế tiếp, cáo nhỏ với chim sẻ nhỏ từ lúc ngồi bên trong tỉnh lại, chưa nhìn thấy Nhị Thanh, liền hơi nghi hoặc một chút.

Mà càng thêm nghi ngờ, thì là khi nhỏ Hà Phàm.

Hai ngày qua này, Nhị Thanh sáng sớm lên, liền sẽ ngồi tại trên sân thượng uống trà, chờ lấy khi nhỏ, sau đó chỉ điểm khi nhỏ tu hành. Nhưng là hôm nay, Nhị Thanh thế mà chưa từng xuất hiện.

Chim sẻ nhỏ vỗ cánh hướng vườn thuốc bay đi, trong nháy mắt lại bay trở về, nói: "Sư quân ở được viên linh tuyền một bên ngồi xuống tu hành, Hồng Lăng tỷ tỷ, hôm qua sư quân có bàn giao người cái gì sao?"

Tiểu Hồng Lăng rung phía dưới, nói: "Nhị Thanh ca đã đang tu hành, vậy thì do ta đến dạy khi nhỏ đi! Khi nhỏ, hôm nay ta dạy người học chữ có được hay không?"

Khi nhỏ lắc đầu nói: "Ta biết biết chữ, mẹ trước kia dạy qua ta."

"Vậy tỷ tỷ ta ngự kiếm cùng với người đối chiến?" Hồng Lăng lại nói.

Khi nhỏ nghiêng cái đầu nhỏ, kinh ngạc nói: "Hồng Lăng tỷ tỷ cũng biết ngự kiếm a? Kia, tiểu Thanh tỷ tỷ lợi hại, vẫn là người lợi hại?"

Soạt. . .

Bỗng nhiên, một dòng nước theo trong hồ phun ra, hướng phía khi nhỏ xối đi. Chẳng qua dòng nước còn chưa tới khi nhỏ trên đầu, liền bị Hồng Lăng vung lên móng cáo cho vung về trong hồ đi.

Sóng hồ lẫn lộn, một viên dử tợn mà to lớn đầu rần, theo trong hồ vọt ra khỏi mặt nước, miệng nói tiếng người nói: "Khi nhỏ, ngươi phải gọi ta cô cô, ta thế nhưng là ngươi sư tôn muội muội."

"Nha! Tiểu Thanh cô cô!" Khi nhỏ biết nghe lời phải, hiển nhiên gia giáo không tệ, không giống sinh trưởng tại núi rừng bên trong những cái kia con khi li lợm

Mà có thể đem một con con khi dạy thành dạng này, khẳng định phải quy công cho mẹ ruột của hắn.

Cho nên nói, hoàn cảnh đối người ảnh hưởng với thay đổi, tuyệt đối là tồn tại.

Chim sẻ nhỏ vỗ cánh, riu ra riu rít kêu, khi nhỏ nhìn ngu ngơ mà nhìn xem nàng.

Tiểu Hồng Lăng giải thích nói: "Chim sẻ nhỏ nói, nàng lớn hơn ngươi, ngươi có thể gọi nàng tỷ tỷ."

"Nha! Tước tỷ tỷ tốt."

Khi nhỏ không hiểu thú ngữ, cần Hồng Lăng thay phiên dịch.

Cái này có thể lý giải, bởi vì hắn theo ra đời đến bây giờ, cũng không cùng với loài thú sinh hoạt qua.

So với cái khác loài thú, hắn muốn tốt hơn rất nhiều, trời sinh là được miệng nói tiếng người, mặc dù là hình dáng khi nhỏ, nhưng trong cổ xương ngang trời sinh liền không tồn tại.

Cũng bởi vậy, cha mẹ của hắn cùng với hắn giao lưu lúc, đều là dùng ngôn ngữ nhân loại.

"Hồng Lăng tỷ tỷ, ta muốn gọi ngươi là gì?" Khi nhỏ lại hỏi.

Cáo đỏ nghĩ nghĩ, mỉm cười nói: "Ngươi vẫn là gọi ta tỷ tỷ tốt, chúng ta các luận các."

Nàng cũng sẽ không giống tiểu Thanh như thế, đối với một cái xưng hô đều muốn xoắn xuýt nhiều như vậy.

Dừng lại, cáo đỏ lại nói: "Ngươi sư tôn còn đang tu hành, liền do chúng ta tới dạy ngươi đi! Tiểu Thanh tỷ tỷ, ngươi tới vẫn là tước nhi đến?"

Chim sẻ nhỏ phẩy phẩy cánh nhỏ, nói: "Hồng Lăng tỷ tỷ, không bằng, chúng ta mang theo khi nhỏ ra ngoài đi một chút đi! Hắn muốn chiến đấu, vậy liền để hắn với những cái kia các huynh đệ tỷ muội đánh tốt."

Nàng chỉ những cái kia các huynh đệ tỷ muội, chính là những cái kia tinh quái.

Cáo nhỏ nghĩ nghĩ, nhìn về phía khi nhỏ. Phát hiện khi nhỏ hai con ngươi sáng lên, bỗng nhiên hơi cúi đầu.

Thế là nàng liền nói: "Kia ta đi hỏi một chút Bạch tỷ tỷ."

Kết quả nàng đi một chuyến Bạch Y động, phát hiện Đại Bạch cũng đang tu hành, thế là đành phải quay người.

Sau khi trở về, nàng lại hỏi: "Tiểu Thanh tỷ tỷ, ngươi đi không?"

Tiểu Thanh không chút do dự lay động ngang đầu lên, nói: "Mới không đi, một chút ý nghĩa đều không có!"

"Vậy ngươi xem nhà, chúng ta đi!" Cáo nhỏ mắt cáo nhắm lại, khóe môi hơi vênh.

Tiểu Thanh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212 : Gấu tinh Hắc Phong

Núi xanh liên miên, phong tiếp trời xanh. Gió núi chậm chậm, cây trập trùng cuộn cuộn.

Đi lại ở giữa rừng núi, bên tai chợt có chim hót thú rỗng thanh âm xa xa truyền đến.

Khi nhỏ nghiêng cái đầu nhỏ, nghe ngóng, sau đó theo sát ở sau lưng cáo nhỏ, chim sẻ nhỏ phía trên bọn hắc tung bay.

"Khi nhỏ, người biết leo cây sao?" Chim sẻ nhỏ kêu.

Đáng tiếc, khi nhỏ căn bản không có phản ứng, cáo nhỏ cười nhạo, sau đó tung người lên cây, quay đầu nhìn xem khi nhỏ, "Tiểu Phàm, người biết leo cây sao?"

"Biết đấy ! Bất quá, mẹ không cho leo!" Khi nhỏ nhẹ gạt đầu, lại lắc đầu.

Chim sẻ nhỏ kêu lên: "Nào có con khi không leo cây?"

Vẫn không có ai để ý đến nàng, cáo nhỏ lại hỏi: "Vì cái gì mẫu thân người không cho người leo cây?"

Khi nhỏ nói: "Mẹ với ta nói, 'Ngồi cần có tư thế ngồi, đứng cũng cần có dáng đứng. Người mặc dù tương tự con khi, nhưng thực ra là người, là người liền không thể giống con khi như thế trên xuyên dưới nhảy' ."

Chim sẻ nhỏ với cáo nhỏ nghe vậy, không khỏi nhìn nhau không nói gì.

Cáo chim sẻ đều nghĩ: Đây là một con bị xem như người đến nuôi con khi!

Chim sẻ nhỏ đã không gọi, bởi vì nàng phát hiện, mình gọi cũng nói không.

Lúc này, nàng có chút hâm mộ Hồng Lăng với khi nhỏ, bởi vì bọn hắc đều có thể miệng nói tiếng người.

Cáo nhỏ mỉm cười nói: "Mẫu thân người nói không sai!" Nàng đầu tiên là khẳng định lại khi nhỏ mẹ lời nói, sau đó mới nói: "Bất quá, mẫu thân người khẳng định không nghĩ tới, người sẽ ở cái này trong núi rừng sinh hoạt một khoảng thời gian. Mà leo cây, nhưng thật ra là một loại bản lĩnh. Tuy rằng người không cần leo cây, có thể mượn yêu lực cười gió mà đi, nhưng yêu lực cuối cùng cũng có lúc hết, thêm một cái bản lĩnh, cũng là tốt."

Không thể không nói, cáo nhỏ thông minh, muốn so chim sẻ nhỏ với tiểu Thanh cao thêm một bậc.

Tiểu Thanh tính tình thẳng, tính tình gấp, không thể nói ngốc nghếch, nhưng trí thông minh tuyệt đối không thể cùng cáo nhỏ so.

Mà cáo nhỏ thân thể, cũng quyết định nàng muốn so tiểu Thanh càng cẩn thận, tỉ mỉ hơn, càng hiểu được phỏng đoán lòng người. Chỉ ít ngay từ đầu bị Đại Bạch với Nhị Thanh bọn hắc mang về núi lúc, nàng đều trôi qua đứng thẳng thận trọng, thỉnh thoảng biết nhìn sắc mặt hai người làm việc, sợ bọn họ tức giận.

Đây chính là cách sống của người ăn nhờ ở đậu.

Tuy rằng Nhị Thanh với Đại Bạch rất ít cho nàng sắc mặt nhìn, trừ phi đúng là làm sai.

Đáng tiếc, khi nhỏ rất mẹ hắc, y nguyên lắc đầu, sau đó cười lên yêu phong, đi theo cáo nhỏ với chim sẻ nhỏ sau lưng.

Cáo đỏ thấy vậy, cũng không tốt nói thêm cái gì, đành phải theo hắc đi.

Kỳ thật, đây cũng là một con đũa nhỏ đáng thương con khi, mặc dù so với trong núi khi hoang đến, hắc kỳ thật may mắn rất nhiều. Chính là so với cáo đỏ đến, hắc đều xem như may mắn.

Chỉ ít, hắc còn có cha ở. Chỉ ít, mẹ của hắc còn có thể tìm trở về, mặc kệ tương lai tìm trở về nữ nhân kia, phải chăng còn là mẹ ruột của hắc!

Chẳng qua cáo nhỏ biết điều chỉnh tâm tình của mình, với cái khác tính quái so sánh, nàng liền biết, mình kỳ thật cũng là may mắn. Chỉ ít nàng còn có cũng vừa là thầy vừa là bạn Bạch tỷ tỷ với Nhị Thanh ca.

"Chim sẻ nhỏ, chúng ta đây là đi đâu?" Cáo đỏ hỏi Kim Ti Tước nhĩ.

Chim sẻ nhỏ trả lời: "Chúng ta đi trước Viên đại ca nơi đó, con của hắc, phải cùng tiểu Phàm không chênh lệch nhiều, ân, khả năng so tiểu Phàm lớn một chút. . ."

Cáo đỏ cười cười, thầm nghĩ: Đoán chừng cũng chính là khổ người lớn hơn một chút đi!

Nhưng mà, bọn hán không có nghĩ tới là, khi bọn hán cười gió mà đi gần trăm dặm, đi vào đầu kia vượn già chỗ tu hành lúc, lại phát hiện, lại có cái nam tử xa lạ ở đây.

Kia nam tử xa lạ thân hình cao trắng, hất lên màu đen áo choàng, cùng với vượn già ngồi đối diện, ở giữa cách cái gốc cây, gốc cây vuông vức, nhìn tựa như một cái bàn gỗ.

Bên cạnh cách đó không xa một chỗ trong sơn động, một con vượn trắng, ôm một con vượn xám, có chút cẩn thận từng li từng tí nhìn xem, không dám thả vượn xám nhỏ ra làm ấm ỉ.

Chim sẻ nhỏ với cáo đỏ mang theo khi nhỏ lại tới đây lúc, nam tử kia chỉ là quay đầu nhìn bọn hán liếc mắt liền không lại quay đầu đi. Lúc này, các nàng mới nhìn rõ hình dạng của hán.

Kết quả xem xét, kém chút bị giật nảy mình, bởi vì gương mặt kia, giống mặt một con chó đen, trên mặt tràn đầy bộ lông màu đen, cả viên đầu nhìn giống gấu chó đầu.

Gấu chó tinh kia mặc dù thân mang màu đen áo giáp, áo khoác ngắn tay mỏng màu đỏ áo choàng, nhưng y nguyên hướng vượn già đưa tay thờ dài, một dáng vẻ người khiêm tốn tác phong, nói ra: "Thầy lợi vạn vật mà không tranh. Không tranh, chính là không cầu danh lợi, chỉ cầu mình tâm thông suốt. Nếu như thế, cần gì phải cáo tri chính người khác làm chuyện gì?"

Nghĩ đến, bọn hán đã tranh luận không ngắn thời gian.

Vượn già nhắc tay đáp lễ, lay động ngẩng đầu lên, nói: "Hắc huynh lời ấy sai rồi! Mỗi thời mỗi khác vậy! Hắc huynh mặc dù nói người đến phương này, chỉ là du lịch, cũng không phải là sinh tại đây mảnh, lớn ở phương này. Nhưng Hắc huynh đoạn đường này đi tới, chắc hẳn cũng biết phương này địa vực, nhân đạo hưng thịnh, loài yêu quái thể suy. Chúng ta loài yêu quái ở nhân loại trong mắt, đều là mầm tai vạ, cần trực tiếp diệt trừ. Như chúng ta làm việc thiện, còn không báo cho, vậy như thế nào ở nhân loại trước mặt thay đổi loài yêu quái hình tượng? Cứ thế mãi, loài yêu quái nhưng còn có sinh tồn đường sống?"

Gấu chó tinh nghe vậy, như có điều suy nghĩ, thật lâu mới nhắc tay vãi chào lễ, nói: "Viên huynh lần này ngôn luận thật là làm cho ta hiểu ra. Không ngờ Viên huynh ẩn trốn phương này, lại có này kiến giải, thật là nơi đây loài yêu quái phúc. Như ta loài yêu quái bên trong, có thể nhiều chút Viên huynh như vậy yêu vật, ta loài yêu quái há không hi vọng?"

Vượn già có chút xấu hổ, đáp lễ nói: "Không dám, không dám! Này cũng không phải ta lời nói, chính là một vị cao nhân lời nói, Viên mỗ thực không dám nhận công này, thẹn sao! Thẹn sao!"

Tuy rằng cái này một vượn một gấu chó đều mặc nhân loại áo giáp, có thể tình cảnh kia, y nguyên để cáo đỏ khoe môi âm thầm run rẩy. Rõ ràng một vượn một gấu chó như vậy thô kệch, đặc biệt là kia vượn già, tuy rằng tu vi còn không có cáo đỏ tới cao, thậm chí cùng với chim sẻ nhỏ so sánh, đều có vẻ không bằng.

Nhưng hán thân cao mấy trượng, xếp bằng ở kia, cũng có hai ba trượng.

Mà gấu chó tinh kia, mặc dù không thể so với vượn già như vậy cao trắng, nhưng ngồi ở chỗ đó, cũng có nửa trượng dư.

Đương nhiên, nếu bàn về tu vi, cái này gấu chó tinh tu vi, muốn so cáo đỏ cao hơn nhiều.

Chỉ ít, cáo đỏ nhìn không ra sâu cạn của hán.

Gấu chó tinh kia nghe vậy, không khỏi kinh ngạc nói: "Ồ? Phương này có cao nhân khác? Không biết, Viên huynh có thể là Hắc mỗ dẫn tiến một hai? Hắc mỗ theo bác mà đến, du lịch đến đây, còn chưa bao giờ thấy qua có loài yêu quái như các người có kiến giải, ăn nói bất phàm, không bỏ mất lễ nghi."

Vượn già nghe vậy, có chút khó khăn, nhìn về phía cáo đỏ bọn hán.

Cáo đỏ tứ chi chạm đất, giẫm lên hồ bộ, nhẹ nhàng ưu nhã, lặng yên không một tiếng động.

Chim sẻ nhỏ nghiêng đầu nhìn bọn họ một chút, nhưng ở cáo đỏ ánh mắt ra hiệu dưới, lại quay người bay về phía nơi xa. Chỉ có khi nhỏ một mặt ngây thơ, nhưng lại mang theo vẻ cảnh giác, đi theo cáo đỏ sau lưng.

Gấu chó tinh mắt nhìn hóa thành một vệt kim quang, trốn đi thật xa chim sẻ nhỏ, lại thu hồi ánh mắt.

"Hồng Lăng cô nương, ngài sao lại tới đây?"

Vượn già rất khách khí hướng cáo đỏ chấp tay, sau đó lại nói: "Hồng Lăng cô nương, vị này Hắc Phong huynh đệ, chính là phía bắc mà đến loài yêu quái tu sĩ, du lịch đến tận đây. Hắc huynh, vị này là Hồng Lăng cô nương!"

Gấu chó tinh Hắc Phong nhìn về phía cáo đỏ, cáo đỏ cũng nhìn xem hán, lẫn nhau đánh giá đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213 : Yêu ngôn nho học

"Hồng Lăng cô nương, lão Hùng có lễ vậy!"

Gấu chó tinh đứng dậy, hướng cáo đỏ chấp tay hành lễ, quả thực không phải bình thường loài yêu.

Cáo đỏ nhảy đến gốc cây bên cạnh một cái ghế dài bên trên, ngồi xổm, nhìn về phía gấu chó đen, sau đó miệng nói tiếng người nói: "Không biết các hạ, khi nào tới đây? Vì sao tới đây?"

Gấu chó tinh kia ngược lại là không ngờ tới, cái này cáo đỏ thể mà có thể miệng nói tiếng người.

Hắn sững sờ một chút, trả lời: "Không ngờ Hồng Lăng cô nương thể mà đã bỏ đi trong cổ xương ngang, có thể miệng nói tiếng người! Hắc mỗ tới đây, cũng không mục đích khác. Chỉ là đêm qua trên đường đi qua nơi đây, thấy phía dưới giữa núi rừng ánh lửa ẩn hiện, đúng là mới xuống tới xem xét đến tột cùng. Không muốn, lại tại nơi đây gặp Viên huynh."

Cáo đỏ gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Theo cái này gấu chó tinh hành vi cử chỉ đến xem, cái này gấu chó tinh ngược lại không phải kẻ cùng hung cực ác, nếu là loại kia hung yêu, lúc này vượn già một nhà đoán chừng sớm đã bị hấn cho giết.

Cáo đỏ có thể khẳng định, cái này gấu chó tinh tu vi, sớm liền đã là Kết Đan cảnh giới. Đoán chừng với Bắc Câu Lô Châu kia mãnh yêu quái, hóa hình cũng không hóa xong, còn giữ từng loại hình thái.

Có lẽ, cái này gấu chó tinh, cũng giống kia Bắc Câu Lô Châu loài yêu, cũng coi là giữ lại loài thú hình thái, là một loại đẹp đi!

Chỉ là, dạng này đại yêu, lặng yên không một tiếng động xuất hiện tại cái này khu vực Tây Thục, hơn nữa còn chạy đến cái này Thanh Thành dãy núi phụ cận đến, cái này ít nhiều khiến cáo đỏ có chút lo lắng.

Tuy nói nơi này sớm đã không thuộc về Nhị Thanh với Đại Bạch chỗ tu hành phạm vi, nhưng cách bọn họ nơi ở, cũng bất quá trăm dặm khoảng cách, ở yêu quái thể thôi cũng không tính xa.

Cáo đỏ híp híp mắt cáo, nói: "Các hạ tu vi mặc dù không yếu, nhưng là, tại cái này Nam Thiệm bộ châu địa giới, lại là khắp nơi có thể thấy được Tiên Phật. Các hạ xuống đây này du lịch, không sợ bị giết à?"

Gấu chó tinh gật đầu nói: "Hồng Lăng cô nương lo lắng, tất nhiên là không phải không có lý. Chẳng qua Hắc mỗ đoạn đường này đi tới, thi triển thuật biến ảo, trà trộn tại trong nhân loại, lại là vận khí không tệ, chưa từng gặp được loại kia cái gì Tiên Phật. Hắc mỗ chỉ là cầu học du lịch, không gây rắc rối, nghĩ đến nên là không sao."

"Cầu học du lịch?" Cáo đỏ có chút kỳ dị.

Gấu chó tinh gật đầu nói: "Hắc mỗ tu hành gần ngàn năm, đối với Đạo gia, Phật gia, Nho gia, đều có chỗ đọc lướt qua. Phật cùng Đạo còn tốt chút, nhưng đối với Nho gia, Hắc mỗ cũng chỉ biết một tia da lông. Đúng là, Hắc mỗ mới có thể không xa vạn dặm, xuôi nam mà đến, chỉ vì học thêm chút Nho gia học thức. Dù sao, muốn học Nho gia học thức, vẫn là phải thuộc cái này Nam Thiệm Bộ Châu chính tông nhất."

Cáo đỏ nhẹ gật đầu, nói: "Nếu nói muốn học Nho gia học thức, tại cái này Nam Thiệm Bộ Châu, tự nhiên vẫn là xuôi nam Giang Nam sẽ khá hơn một chút, Giang Nam chính là nơi tụ tập của người Hán, phong cách học tập thịnh hành, so sánh phương bắc cùng với phương tây, Giang Nam là Nho gia văn hóa bảo tồn được đầy đủ nhất địa phương."

Gấu chó tinh gật đầu nói: "Hồng Lăng cô nương lời nói rất đúng, Hắc mỗ cũng đang có ý này. Chỉ là đêm qua trên đường đi qua nơi đây, cùng với Viên huynh một phen cầm đuốc soi dạ đàm, thu hoạch rất nhiều. Đang muốn để Viên huynh là ta dẫn tiến một chút vị cao nhân nào, không biết Viên huynh chỉ vị cao nhân nào, nhưng chính là Hồng Lăng cô nương?"

Hồng Lăng cười dưới, nhẹ lay động đầu cáo, nói: "Ta sao có bản lĩnh đó?"

Dừng lại, nàng lại nói: "Các hạ không cảm thấy, trước đây ngươi cùng với Viên huynh kia phiên lời bàn, cùng với loài yêu tôn trọng mệnh được yếu thua, tiêu dao tự tại, lẫn nhau vi phạm à? Loài yêu nếu không làm theo mệnh được yếu thua, khôn sống mong chết pháp tắc sinh tồn, chẳng lẽ còn muốn học như nhân loại vậy hay sao?"

Gấu chó tỉnh nhìn về phía cáo đỏ, khó hiểu nói: "Hong Lăng cô nương vì sao có câu hỏi này? Chẳng lẽ là muốn kiểm tra Hắc mỗ hay sao? Hắc mỗ tuy là loài yêu, lúc trước tu hành không thành tựu lúc, quả thực đã từng tôn trọng mệnh được yếu thua, dù sao, đây là cách sinh tồn. Nhưng mà, làm ta tu hành có thành tựu, không cần làm sinh tồn mà lo, lại xem một chút phật môn điển tịch về sau, liền cũng biết chúng sinh bình đẳng, nhân quả báo ứng."

"Đã các hạ học qua Đạo gia cùng với Phật gia điển tịch, vậy tại sao còn phải học kia Nho gia học thức? Nho gia học thức, cùng bọn ta tu hành, lại có gì ích?" Cáo đỏ lại hỏi.

Gấu chó tỉnh nghe vậy liền bật cười lên, nói: "Hong Lăng cô nương lời ấy lại là thú vị, ta xem cáo đỏ cô nương tư thế ngồi đoan chính, ăn nói ở giữa, cũng không mất lễ nghi, chắc hẳn cũng học qua Nho gia lễ, vì sao còn nói Nho gia học thức, cùng bọn ta tu hành vô ích?"

Hong Lăng càng ngày càng cảm thấy, cái này gấu chó đen, quả thực cùng bình thường yêu quái khác biệt.

Trên thực tế, bình thường yêu quái, tuyệt đối sẽ không đi xem cái gì phật môn điển tịch. Là Hong Lăng biết yêu quái bên trong, cùng với phật môn có dính dấp, đoán chừng chỉ có cây yêu Thanh Vương.

Mà bây giờ, phải thêm lên như thế một con gấu chó tỉnh.

Hong Lăng lắc đầu nói: "Ta học nho học, chỉ vì hun đúc không chế cảm xúc, hiểu lễ nghi. . ."

Gấu chó tỉnh gật đầu nói: "Tuy nói đây là nhân loại văn hóa, nhưng Hắc mỗ lại cảm thấy, chúng ta yêu tu đều có thể đi học kia nho lễ, biết lễ, mới có thể rõ ràng cái đúng sai. Rõ ràng đúng sai, là được ít đi tranh chấp chém giết. Nho gia nói tề gia trị quốc bình thiên hạ, chúng ta loài yêu, mặc dù không thể trị quốc bình thiên hạ, nhưng tề gia lại là hoàn toàn có thể."

Dừng lại, hần lại nói: "Lại Hắc mỗ từng nghe Viên huynh nói qua, phương này loài yêu, đều thân như huynh đệ tỷ muội, bình thường cũng ít có tranh chấp sát phạt. Nghĩ đến, vị cao nhân nào hạch tâm lý niệm, chính là Nho gia 'Tề gia'. Tuy nói ta loài yêu không nước, nhưng tập hợp một chỗ loài yêu nhiều, tổ cái yêu quốc cũng không không thể. Cứ thế mãi, vị cao nhân này là được thực hiện tề gia trị quốc bình thiên hạ lý lẽ suy nghĩ!"

Cáo đỏ nghe vậy, vô cùng ngạc nhiên ngây thơ, trầm nghĩ: Chẳng lẽ Nhị Thanh ca thật có nghĩ như vậy?

Chẳng lẽ Nhị Thanh ca làm như vậy, cũng không phải là hoàn toàn vì dẫn đạo những này tinh quái hướng đạo? Còn có cái này gấu đen Tinh Cương mới nói mục đích—— chế tạo một cái loài yêu quốc gia?

Cáo đỏ suy nghĩ kỹ một chút, liền lay động ngẩng đầu lên. Bây giờ Tiên Phật thế lớn, Thiên Đình thống nhất quản lý tam giới, ngay cả Bắc Cầu Lô Châu kia mảnh yêu ma khắp nơi trên đất, ngũ đại Yêu Thánh tụ họp, đều không phải Thiên Đình địch thủ, Nhị Thanh ca choáng váng mới có thể nguyện ý đi chế tạo một cái loài yêu quốc gia, kia cùng với tìm chết, có gì khác biệt?

Bất quá, cáo đỏ cũng không thể không thừa nhận, cái này gấu chó tỉnh lời nói dù chưa hoàn toàn đúng, nhưng cũng hơi có chút đạo lý. Bởi vì Nhị Thanh dạy bảo những cái kia tinh quái, để biết lễ nghi, hiểu đại nghĩa, rõ ràng cương thường, cái đúng sai, hiểu nhân luân. . . Hết thảy, tựa hồ cũng là Nho gia bộ kia.

Khó trách cái này gấu chó tỉnh sẽ nghĩ đến học tập Nho gia văn hóa tri thức; khó trách cái này gấu chó tỉnh ăn nói sẽ như thế về nho nhã; khó trách cái này gấu chó tỉnh rành rành như thế thô kệch, cử chỉ nhưng không mất cấp bậc lễ nghĩa.

Cáo đỏ nhìn xem gấu chó tỉnh, nghiêm mặt nói: "Ta tên Hong Lăng, các hạ trước đó lời nói vị cao nhân nào, chính là công tử nhà ta. Đây là công tử nhà ta ký danh đệ tử Hà Phàm."

Nàng nói, nhắc móng chỉ chỉ ngồi chồm hồm ở nàng bên chân, không nói một lời khi nhỏ.

Gấu chó tỉnh mắt nhìn khi nhỏ, gật đầu nói: "Cao nhân chính là cao nhân, văn văn chỉ là ký danh đệ tử, mặc dù tuổi còn trẻ, tu vi lại là không có chút nào thiếu!"

Đối mặt gấu chó tỉnh như thế khoe, cáo đỏ chỉ là khẽ cười bên trên, cuối cùng nghiêm mặt nói: "Không biết các hạ theo phương bắc nơi nào đến? Xưa nay lại ở chỗ nào tu hành?"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214 : Học đòi văn vẻ

Hồng Lăng lưu tại vườn già nơi này, cùng với gấu chó tinh kia cùng ngồi đàm đạo, chính là vì có thể tranh thủ thêm kéo thêm một chút thời gian, để cho chim sẻ nhỏ về Kính Hồ bẩm báo Nhị Thanh với Đại Bạch.

Vì thế, nàng không tiếc tại cái này lão gấu đen trước mặt, thể hiện ra mình trà đạo kỹ nghệ.

Hồng Lăng với chim sẻ nhỏ, cùng tiểu Thanh trên thân, sớm có túi càn khôn, đều là Nhị Thanh với Đại Bạch đưa tặng. Trên thực tế, túi càn khôn thứ này, chính Đại Bạch liền có thể luyện chế.

Tại Hồng Lăng trong túi càn khôn, đồ uống trà cùng với lá trà, vậy cũng là vật nhất định phải có.

Khi Hồng Lăng đối với gấu già thể hiện ra trà nghệ lúc, trực tiếp liền đem đầu này gấu già cho rung động đến.

Đầu này gấu già sao cũng không nghĩ tới, ngâm trà còn có thể ngâm ra nhiều như vậy đủ thứ.

Khi hắn nhìn thấy kia trong chén trà linh vụ bốc hơi lúc, không khỏi thở dài: "Càng ngày càng muốn gấp một lần công tử nhà ngươi. Chắc hẳn, công tử nhà ngươi nhất định là vị nhĩ sĩ."

Cáo đỏ khẽ cười cười, nói: "Công tử nhà ta mặc dù ẩn trốn sơn lâm, dốc lòng tu hành, nhưng cũng quả thực được cho nhĩ sĩ, bất luận cảm kỳ thư họa, hẳn đều mọi thứ tinh thông."

"Hồng Lăng cô nương, lát nữa có thể nhất định phải thay Hắc mã dẫn tiến một chút công tử nhà ngươi!"

Cáo đỏ mỉm cười nói: "Xin các hạ yên tâm, công tử nhà ta bây giờ đang lúc bế quan, tin tưởng không cần bao lâu. . . Nhiều nhất mười ngày nửa tháng, liền có thể xuất quan."

Gấu già nhẹ gật đầu, một mặt chờ mong.

Hồng Lăng lại hỏi: "Các hạ trà trộn ở kia thế giới loài người lúc, có thể từng gặp những cái kia nhân loại nhĩ sĩ dường như như vậy ngâm qua trà?"

Lão gấu đen lắc đầu nói: "Tuy có gặp qua một chút văn nhân nhĩ sĩ sẽ nấu rượu nấu trà, nhưng nhưng mà như vậy ngâm trà pháp, lại là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy! Không biết bên trong, nhưng có chú ý?"

"Chú ý, tự nhiên là có." Cáo đỏ mỉm cười nói: "Bất quá, công tử nhà ta từng nói, trà đạo này tuy có rất nhiều chú ý, nhưng đối với chúng ta người trong tu hành mà nói, trọng yếu nhất, cũng không phải là pha ra trà tốt hay xấu, mà là mượn trà này nghệ, để cho mình tĩnh tâm. Tĩnh tâm, mới có thể minh tính!"

"Đến, ngươi ném thử!"

Nhìn xem cáo đỏ đẩy qua một cái chén nhỏ, lão gấu đen bung lên đến phẩm miệng.

Trà ngọt ở vị giác bên trong nở rộ, nước trà thuận trong cổ trượt xuống, một cổ dòng nước ấm theo trong bụng khuếch tán, ấm lòng người dạ dày, làm cho người tâm thần thanh thản, lại rằng môi lưu hương.

Duy nhất để hắn cảm thấy có chút không hài lòng lắm, chính là chén trà này có chút quá nhỏ, ngay cả hắn một đầu ngón tay cũng không sánh nổi.

Bất quá, đầu này gấu già tinh là một đầu rất chú ý gấu già, đương nhiên sẽ không phá hư không khí, nói chén trà này quá nhỏ các loại, miễn cho mình không hiểu, nói ra biến thành trò cười.

Hắn là một đầu rất sĩ diện lão gấu đen!

Ngươi có thể nói hắn học đòi văn vẻ, nhưng tuyệt đối không thể nói hắn không kính yêu Nho gia văn hóa.

Bởi vì tiểu hồng hồ nói, trà đạo này, cũng coi là Nho gia văn hóa một loại đi!

Đương nhiên, Hồng Lăng nói như vậy, hoàn toàn chính là đang mò nắm linh tinh.

Chỉ có thể nói, cái này pha trà nấu rượu luận thiên hạ anh hào chuyện thiên hạ, được cho một loại chuyện thanh nhã. Mà đối với người đọc sách tới nói, bất kỳ cái gì chuyện thanh nhã, bọn hắn đều là nguyện ý làm.

Dần dà, liền phát triển ra văn hóa trà, văn hóa rượu, văn hóa ẩm thực vân vân.

Nhưng mà, những này với trước mắt Nho gia, quan hệ cũng không lớn.

Có thể cái này thẳng ngu này, vẫn là bị cáo đỏ cho lắc lư mù. Bắt lấy cáo đỏ liền hỏi cái này hỏi cái kia, một bộ không ngại học hỏi kẻ dưới bộ dáng, thậm chí còn hỏi cáo đỏ có thể hay không dạy hắn trà đạo này kỹ nghệ.

Hồng Lăng biết, Nhị Thanh với Đại Bạch lúc này đều đang bế quan tu hành, cũng không biết bọn hắn khi nào sẽ xuất quan. Đúng là, có thể kéo bao lâu, tự nhiên là đến kéo bao lâu.

Mặc dù đầu này gấu già bây giờ nhìn đúng là một bộ người súc vô hại bộ dáng, mà dù sao tu vi của hắn còn ở đó. Nếu là cái này gấu già một cái không vui, nơi này ai có thể ngăn được hắn?

Không có Nhị Thanh với Đại Bạch tại, cáo nhỏ tổng có chút không yên lòng.

Huống chi, khi nhỏ còn ở nơi này đâu!

Chỉ là để khi nhỏ có chút bất đắc dĩ là, hắn chưa từng học qua thú ngữ kia, mà những này tinh quái mặc dù hiểu được ngôn ngữ nhân loại, nhưng lại sẽ không nói. Đúng là, cái này bắt đầu giao lưu không khỏi có chút khó khăn.

Chim sẻ nhỏ bay trở về Kính Hồ, đi được viên nhìn một chút, lại đi Bạch Y động nhìn một chút, phát hiện Nhị Thanh với Đại Bạch đều không có dấu hiệu tỉnh lại, không khỏi âm thầm sốt ruột.

Cuối cùng đành phải chạy đi tìm tiểu Thanh, mà tiểu Thanh lúc này, cũng trong động tu hành.

Chẳng qua tại chim sẻ nhỏ bay vào đáy Bạch Y động lúc, tiểu Thanh liền tỉnh lại.

Nàng không giống Nhị Thanh với Đại Bạch như vậy, Nhị Thanh với Đại Bạch đang luyện hóa Xá Lợi Kim Đan, nếu là nửa đường dừng lại lời nói, những cái kia Kim Đan được lực rất dễ dàng lãng phí hết.

Tại chưa cảm giác được có nguy hiểm gì uy hiếp được bọn hắn lúc, bọn hắn đương nhiên sẽ không ngừng.

"Thanh cô nương, Thanh cô nương, xảy ra chuyện, xảy ra chuyện. . ."

Nhìn thấy tiểu Thanh tỉnh lại, chim sẻ nhỏ liền hướng nàng kêu lên.

Tiểu Thanh cuộn mình ngẩng đầu, mở ra miệng to như chậu máu, lười biếng ngáp một cái, kềm chút một hơi đem chim sẻ nhỏ cho thổi bay ra ngoài.

Chim sẻ nhỏ đập chạm cánh, kêu lên: "Thanh cô nương, thật xảy ra chuyện, vườn đại ca nơi đó, xuất hiện một đầu gấu già tinh, rất lợi hại! Hồng Lăng tỷ tỷ đều không phải là đối thủ của hắn! Nàng gọi ta trở về thông báo sư quân với Bạch tỷ tỷ, thế nhưng là Bạch tỷ tỷ với sư quân đều đang tu hành. . ."

Tiểu Thanh lười biếng nói ra: "Có bao nhiêu lợi hại a? Cáo nhỏ không phải cũng đánh không lại ta?"

"Không, không giống."

Chim sẻ nhỏ đập chạm cánh nhỏ, kích động kêu lên: "Nếu như đầu kia gấu già tinh chỉ là so Hồng Lăng tỷ tỷ lợi hại một chút, Hồng Lăng tỷ tỷ chắc chắn sẽ không gọi ta trở về thông báo sư quân với Bạch tỷ tỷ."

"Được thôi được thôi! Mang ta tới nhìn xem."

Tiểu Thanh ngáp một cái, sau đó quay người hướng bên cạnh đầm nước bơi đi.

Chim sẻ nhỏ ngăn người, nói: "Thanh cô nương, người, người vẫn là lưu tại nơi này chờ sư quân với Bạch cô nương tỉnh dậy đi! Ta trở về nhìn xem, tốc độ của ta so Thanh cô nương nhanh hơn một chút, truyền lại tin tức cũng dễ dàng chút. Có chuyện gì, ta cũng tốt nhanh lên trở về thông báo các người."

Tiểu Thanh hừ âm thanh, cũng không quay đầu lại nói: "Chiều người vừa rồi nói, đầu kia gấu già ngay cả hóa hình đều không cách nào hóa hoàn toàn, tu vi khẳng định cũng cao không đi nơi nào. Có cáo nhỏ với ta tại, chắc hắn không thể gây tổn thương cho hắn, tự vệ cũng dư dả. Huống chi, đánh không lại, chúng ta còn không thể dọa một chút hắn sao?"

Nếu như nói chim sẻ nhỏ là nhát như chuột, kia tiểu Thanh chính là gan to bằng trời.

Chim sẻ nhỏ không lay chuyển được nàng, cuối cùng đành phải mang theo tiểu Thanh hướng vườn già nơi đó thẳng đến mà đi.

Không đến hai khắc đồng hồ thời gian, ngay tại hướng cáo đồ thỉnh giáo trà nghệ gấu già, đột nhiên ngẩng đầu, hướng phía nơi xa nhìn lại. Chỉ thấy nơi xa sơn lâm, chim bay kinh bay, tàu thú bốn tàu.

Không bao lâu, cỏ cây tự tách ra bên trong, một thân ảnh khổng lồ, xông ra rừng rậm, hướng phía kia gấu già ngẩng đầu thè lưỡi, hai con người mang theo lạnh lùng hàn quang, để cho người ta thấy sợ hãi.

Cảm giác được kia màu xanh cự mãnh trên thân truyền đến uy thế, kia gấu già vườn người đứng dậy, trên thân khí thế đột ngột phát, kia cổ cảm giác áp bách, để một bên cáo đồ là như vậy hải hùng khiếp vía.

Đồng thời, tiểu hồng hồ cũng không khỏi bất đắc dĩ vỗ trán, âm thầm trách cứ chim sẻ nhỏ, người đem ai mang tới không tốt, hết lần này tới lần khác đem người không biết trời cao đất rộng này mang tới, lần này phiền phức lớn rồi!

Nhưng mà, ngay tại cáo nhỏ tâm tư nhanh quay ngược trở lại, nghĩ đến như thế nào giải quyết trước mắt cái này phiền phức lúc, nàng đột nhiên nghe được, màu xanh cự mạng mang theo kinh ngạc, miệng nói tiếng người nói: "Hùng Đại? Là người sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215 : Tu vi lại tăng

Một câu 'Hùng Đại', để đầu kia gấu già cùng với cáo đỏ đều ngẩn người.

Hồng Lăng là biết 'Hùng Đại', bởi vì nàng từng nghe qua Nhị Thanh với Đại Bạch nhắc lên toà kia Đại Thanh Sơn lên phát sinh sự tình, về sau lại nghe tiểu Thanh mình nói khoác qua.

Nhưng là, cái này lão gấu đen, hiển nhiên không phải kia cái gì 'Hùng Đại' tốt a!

Cái này lão gấu đen sững sờ, khí thế liền yếu đi mấy phần, nhưng lại y nguyên nhìn chăm chăm tiểu Thanh.

Cáo đỏ nói: "Tiểu Thanh tỷ tỷ, người sao đến đây? Nhị Thanh ca với Bạch tỷ tỷ xuất quan?"

Tiểu Thanh không có trả lời cáo nhỏ, mà là nhìn xem gấu già.

Cuối cùng lay động lên đầu rắn, nói: "Người không phải Hùng Đại! Người so Hùng Đại lợi hại rất nhiều, khí tức trên thân cũng không giống, chính là bộ dáng nhìn phi thường giống."

Cáo nhỏ rất muốn nôn một câu: Thiên hạ gấu chó đáng đáp đều không khác mấy tốt a!

Chẳng qua cáo nhỏ cũng không dám đem lời này nói ra miệng, miễn cho rước lấy con gấu già này không vui.

"Tiểu Thanh tỷ tỷ, sao người lại tới đây? Nhị Thanh ca với Bạch tỷ tỷ đang lúc bế quan, trong nhà không ai nhìn xem sao được?" Dừng lại, cáo nhỏ lại nói: "Chẳng qua đã tới, vậy liền đem Tiểu Phàm mang về đi! Ta còn phải ở chỗ này cùng với vị này Hắc Phong huynh trao đổi một chút trà đạo, Tiểu Phàm không thể tiếp tục ở chỗ này. Nếu là quên mất giờ học của hắn, lát nữa Nhị Thanh ca sẽ tức giận."

Cáo nhỏ một bên với tiểu Thanh nói, vừa hướng nàng đưa cái ánh mắt qua.

Mặc dù tiểu Thanh với cáo nhỏ bình thường không thể nào hòa thuận, thích đấu khí, nhưng lúc này, tiểu Thanh cũng không có lại làm cái gì con bướm yêu, gật gật đầu, nói: "Vậy được!"

Nàng cũng đã nhìn ra, mặc dù những năm gần đây, tu vi của nàng tăng trưởng rất nhanh, đặc biệt là Nhị Thanh giúp nàng luyện hóa một viên yêu đan về sau, tin tưởng tiếp qua một hai trăm năm, hóa hình không thành vấn đề.

Chỉ là thành công hay không, vậy liền khó giảng.

Nhưng là, bức này tu vi, lại như thế nào là trước mắt con gấu già này đối thủ?

Đúng là, nàng cũng chỉ có biết nghe lời phải.

Tiểu Thanh mang theo khi nhỏ rời đi, gấu già cũng không có ngăn cản.

Gấu già tỉnh chậm rãi đem khí thế thu lại, nhưng là mặt gấu lên thần sắc, lại là biến ảo chập chờn, tựa hồ đang đánh lầy ý định gì, cáo nhỏ nhất thời cũng nhìn không ra tới.

Bất quá, tiểu Thanh mang đi khi nhỏ, chim sẻ nhỏ cũng đi theo rời đi, cáo nhỏ trong lòng ngược lại là có chút nhẹ nhàng thở ra. Nhưng đáy lòng y nguyên vẫn là có chút lo lắng, bởi vì nàng thành con tin.

Nàng không dám nói ý kiến rời đi, sợ con gấu già này tức giận, chỉ có thể tiếp tục lẩn lư hắn.

Nhưng mà như vậy, hơn mười ngày thời gian thoáng một cái đã qua.

Lúc này, đầu kia gấu già, đã bị cáo đồ lặc lư đi chơi bòn.

Mặc dù gấu già không nói chén trà kia quá nhỏ, không đủ thoả thích. Nhưng cáo đồ lại là nhìn ra.

Thế là, nàng lại bắt đầu dạy hấn, như thế nào nặn đất chế gốm, nung những cái kia đồ uống trà.

Cái này gấu già là một đầu cực kì ham học gấu già, cũng có khả năng chịu được tính nết.

Khi Nhị Thanh đem kia ba viên Xá Lợi kim đan luyện hóa về sau, đã là sau hai mươi ngày chuyện, cái này hay là bởi vì hấn có mắt dọc giữa hai chân mày, hấp thu luyện hóa tốc độ cực nhanh.

Phải biết, Đại Bạch cùng với hấn bước trước bước sau bắt đầu luyện hóa kim đan kia, nhưng hôm nay Đại Bạch vẫn còn đang đang ở trong luyện hóa. Có thể thấy được Nhị Thanh tốc độ còn nhanh hơn nàng lên không ít.

Khi Nhị Thanh kết thúc tu hành, cảm nhận được trong cơ thể mình mệnh môn pháp lực lúc, không khỏi thét dài mà cười.

Kết quả tiếng cười kia còn chưa kết thúc, hai vệt ánh kim lóe lên, chim sẻ nhỏ đã xuất hiện ở trước mặt hấn, kêu lên: "Su quân su quân, xảy ra chuyện, xảy ra chuyện lớn. . ."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Ra đại sự gì rồi? Từ từ nói!"

"Viên đại ca ở đâu tới một đầu gấu chó tinh, Hồng Lăng tỷ tỷ đi nơi nào, hiện tại đã hai mươi ngày chưa về. . ." Chim sẻ nhỏ hấp tấp nói.

Nhị Thanh nghe vậy, lông mày nhíu nhẹ, nói: "Người lại cẩn thận nói tới, không nóng nảy!"

Sốt ruột cũng vô dụng, hai mươi ngày, thật muốn xảy ra chuyện gì, cũng sớm phát sinh.

Mà lại, thật muốn xảy ra chuyện gì, đoán chừng cũng sẽ có tin tức truyền đến. Dù sao tại bọn hấn cái này chỗ tu hành xung quanh, còn ẩn núp vô số tinh quái đâu!

Cũng không thể những này tinh quái đều bị đầu kia gấu già tinh bắt lại đi!

Chim sẻ nhỏ líu ríu, đem trước phát sinh hết thảy nói một lần, đồng thời đem gần nhất phát sinh sự tình cũng nói một lần, "Hôm qua ta theo Hồng Lăng tỷ tỷ nơi đó trở về thời điểm, Hồng Lăng tỷ tỷ đã có chút sầu lo, nàng mặc dù không có nói chuyện với ta, nhưng này ánh mắt. . . Nàng là hi vọng su quân sớm một chút xuất quan đi cứu nàng. Đầu kia gấu già hiển nhiên sẽ không dễ dàng thả Hồng Lăng tỷ tỷ trở về."

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, hướng chim sẻ nhỏ nói ra: "Đừng lo lắng! Đầu kia gấu già, hấn là muốn chụp xuống Hồng Lăng, để cho chính ta tự mình đưa đi lên cửa!"

Dừng lại, hấn lại hỏi: "Biết đầu kia gấu già lại lịch a?"

Chim sẻ nhỏ lắc đầu nói: "Không rõ ràng, chỉ biết là hấn là theo phía bắc du lịch qua tới, nói là tới này Nam Thiêm Bộ Châu học nho học văn hóa, tên là Hắc Phong. Trước đó say mê trà đạo, một mực hướng Hồng Lăng tỷ tỷ thỉnh giáo, về sau còn cùng Hồng Lăng tỷ tỷ học chế gốm. . ."

Nhị Thanh nghe được 'Hắc Phong' hai chữ lúc, đầu lông mày không khỏi giật giật.

Bởi vì hấn nghĩ đến Tây Du bên trong, đầu kia bị Bồ Tát thu đi xem tràng lão Hùng Bì, tựa hồ kia lão Hùng Bì cũng tự xưng Hắc Phong đại vương, động phủ ngay tại kia Hắc Phong Sơn, làm một cây Hắc Anh trường thương, giỏi về thuật biến hóa, thủ đoạn cũng có chút lợi hại, có thể cùng con kia Thần Hầu bắt phân thắng bại.

Cho dù con kia Thần Hầu theo Ngũ Chi sơn sau khi đi ra, đạo hạnh yếu đi không ít, nhưng là có thể cùng hấn bắt phân thắng bại, y nguyên nói rõ đầu này lão Hùng Bì năng lực không thể coi thường.

Mà lại đầu kia lão Hùng Bì kiêm tu nho, đạo, phật ba nhà, có thể nói là yêu bên trong hiếm thấy. Chi là tên kia trong lòng tham niệm không ngừng, trông thấy bảo bối, lập tức vong nghĩa, cũng không phải vật gì tốt.

Nhị Thanh nghĩ thầm, tốt nhất không phải đầu kia lão Hùng Bì, bằng không mà nói, một trận chiến này, coi như có chút khó đánh. Dù sao kia lão Hùng Bì tại mấy trăm năm về sau, thế nhưng là có thể cùng Thần Hầu bắt phân thắng bại.

Kia con khi theo dưới Ngũ Chi sơn sau khi đi ra, cho dù tu vi tổn thất, nhưng nói thế nào, cũng là Thái Ất tán số. Thái Ất tán số, là muốn so phổ thông Thiên Tiên cao thêm một bậc.

Tuy nói đang đánh nhau lúc, kia gấu già tìm các loại lấy cớ kéo dài, nhưng bất kể nói thế nào, cũng là có thể cùng con khi đánh nhau tồn tại. Bởi vậy, thời điểm đó gấu già, hấn là cũng có Thiên Tiên tu vi.

Tuy nói Thiên Tiên kỳ thật chỉ là chỉ công hành viên mãn thần tiên, nhưng Nhị Thanh cũng không cảm thấy mình có thể tại gần ngàn trăm năm về sau, liền có thể Tam Hoa Tự Đỉnh thành công.

Có thể thấy được, nếu thật là đầu kia lão Hùng Bì, đoán chừng hiện tại hắn cũng cảm đối phương không thể làm gì.

Bất quá, cho dù không phải là đối thủ, Nhị Thanh cũng không có khả năng mặc kệ cáo nhỏ bị hắn 'Tạm giam' mà mặc kệ. Những năm qua này, hắn sớm đem cáo nhỏ xem như muội muội đối đãi giống nhau.

Trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ, tiểu Thanh với khi nhỏ ngay tại trong hồ đánh nhau, thấy Nhị Thanh trở về, nhao nhao dừng tay, hướng hắn lướt nhanh mà tới.

Nhị Thanh khoát tay áo, nói: "Các ngươi tiếp tục, ta đi chiêu cổ đầu kia lão gấu đen!"

"Nhị ca, ngươi nhất định phải đem cáo nhỏ mang về!" Tiểu Thanh gật đầu nói.

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Nếu là Hồng Lăng biết ngươi lo lắng nàng, tin tưởng nàng sẽ rất vui về!"

Tiểu Thanh phui hạ miệng, thấp giọng nói: "Ta mới không lo lắng nàng, ta chỉ là. . . Chỉ là lo lắng về sau không có người cùng ta đấu võ mồm thôi."

Nhìn xem có chút kiêu ngạo những nhẽo tiểu Thanh, Nhị Thanh cười ha ha một tiếng, phóng người lên, bước trên mây mà đi.

Kết quả mới bay tới bầu trời, Đại Bạch thanh âm liền truyền vào trong tai của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216 : Đúng là gấu chó tinh

"Sư đệ chờ một chút, ta và ngươi cùng đi!"

Đại Bạch thanh âm truyền vào Nhị Thanh trong tai, Nhị Thanh ngậy người, quay đầu nhìn lại, liền thấy một đường bóng trắng theo Bạch Y động bên trong lướt đi, cười gió mà đến, xuất hiện ở bên cạnh hắn.

"Sư tỷ tinh tâm tu hành là được, như thế ngừng, kim đan được lực sẽ tiêu tán."

Đại Bạch mỉm cười nói: "Không sao, chỉ còn một chút, ta đã mang phong ấn tại trong cơ thể."

Nàng không có với Nhị Thanh nói, vừa rồi nàng đang tu hành lúc, trong lòng hiện lên một tia báo động, lúc này mới theo trong tu luyện tĩnh lại. Biết được Nhị Thanh muốn ra cửa, nàng có chút yên lòng không hạ.

Nhị Thanh thấy vậy, cũng không cự tuyệt, cùng với nàng cười mây đạp gió mà đi.

Thanh Thành dãy núi, phong cảnh tú lệ, vạn khe tranh nhau chảy, ngàn đỉnh núi đua sắc.

Mưa qua trời xanh xanh trong veo, gió cuốn cánh rừng cây rừng trướng.

Trong lúc lác lác, Nhị Thanh cùng với Đại Bạch, đã song song đi vào vượn già nơi tu hành trên không.

Bọn hắn cũng không biến mất bản thân tung tích, đúng là, bọn hắn vừa đến, gấu già kia liền đã phát hiện.

Trước khi đến, Đại Bạch thương lượng với Nhị Thanh qua.

Đại Bạch đề nghị lạng lẽ tới, đem cáo nhỏ tiếp đi lại nói.

Chẳng qua Nhị Thanh cự tuyệt, như thật làm như vậy, cho dù là đầu kia gấu già vốn không ác ý, đến lúc đó cũng sẽ sinh lòng không vui, tăng thêm sự cố.

Thà rằng như vậy, còn không bằng quang minh lỗi lạc một chút.

Như gấu già kia thật sự là cầm cáo đỏ làm con tin, đến lúc đó liền cùng gấu già kia đánh xong rồi nói.

Nếu không phải, vậy liền vạn sự đại cát.

Đầu kia gấu già Hắc Phong lúc này đang cùng cáo đỏ tại nung đồ uống trà, thấy bầu trời khí tức khác thường, liền ngẩng đầu lên, thần sắc trở nên có chút nghiêm túc lên, khí thế trên người, cũng đi theo tăng lên.

Dù chưa nghe yêu khí trùng thiên, nhưng cũng có thể thấy đất bằng gió nổi lên, cuộn cuộn son lâm.

Cáo đỏ ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Thanh với Đại Bạch, kêu lên: "Hắc Phong huynh, đây là nhà ta Sầm công tử với Bạch tiểu thư, trước người muốn gặp cao nhân, là được bọn hắc. Nhị Thanh ca, Bạch tỷ tỷ!"

Cáo nhỏ kêu, hướng bọn họ vung lên móng vuốt nhỏ, một mặt vẻ mừng rỡ.

Có thể không thích a? Nom nóp lo sợ hai mươi ngày, cũng chỉ có hiểu được phỏng đoán lòng người cáo nhỏ có thể chống đỡ lâu như vậy. Đổi thành tiểu Thanh, đoán chừng đã sớm hất bản!

Đương nhiên, đối mặt loại này đối thủ, một khi hất bản, vậy thì phải khác thêm ngôi mộ mới.

Gấu già thấy vậy, khí thế cũng không thấy yếu, ngược lại càng sâu mảy phần.

Cáo nhỏ mắt cáo nhắm lại, đã thấy gấu già nhấc tay thờ dài, hướng Nhị Thanh với Đại Bạch nói ra: "Sầm công tử, Bạch cô nương, Hắc Phong có lẽ vậy!"

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, ần xuống đám mây, đáp lễ lại.

Sau đó Nhị Thanh liền nói: "Phù vừa xuất quan, liền nghe nhà ta cáo nhỏ hai mươi ngày chưa về, trong lòng rất nhớ, đi tới nhìn một chút rốt cuộc là gì. Không biết Hắc huynh từ nơi nào đến, muốn đi về nơi đâu?"

Thấy Nhị Thanh một bộ nhẹ như mây gió, trên thân không thấy nửa điểm khí thế, nhưng khí thế của hắn đi vào Nhị Thanh với Đại Bạch trước người lúc, nhưng lại nhao nhao hướng bọn họ bên cạnh đi vòng quanh, lão gấu đen cũng dần dần thu liễm lại bản thân khí thế đến, nói: "Hắc mỡ theo bắc mà đến, bởi vì hướng tới Nho gia văn hóa, cho nên đi về phía nam mà đi."

Nhị Thanh mỉm cười hỏi: "Sầm mỡ lúc tuổi còn trẻ, từng đi qua phương bắc, đi ngang qua một núi, tên gọi Hắc Phong sơn. Hắc Phong sơn ở vào tây bắc hai ba mươi dặm, có một tòa Quan Âm thiền viện, thiền viện bên trong có một hòa thượng tên gọi Kim Trì, không biết Hắc huynh có biết kia Hắc Phong sơn với Kim Trì đại hòa thượng?"

Lão gấu đen nghe vậy, không khỏi sửng sốt, sau đó kinh ngạc nói: "Sầm công tử từng đi qua Hắc Phong sơn?"

"Chỉ là đi ngang qua, chưa từng đặt chân. Tuy nói chỗ kia vạn khe tranh nhau chảy, ngàn đỉnh núi đua sắc, sườn núi sâu vách hiểm, bách thương từng xanh biếc, mây mù lượn lờ, tiên quang mệnh mông, quả thực là nhân gian tiên cảnh. Nhưng mà, Sầm mỡ lại không dám tùy tiện đặt chân tiên nhân kia ở chỗ, đúng là chưa dám xâm nhập."

Nhị Thanh thuận miệng cho kia lão Hùng Bì vỗ cái mông ngựa, sau đó lại nói: "Vừa mới nghe được Hắc huynh tự nói tên gọi Hắc Phong, đúng là mới nhớ tới chỗ kia."

Một bên Đại Bạch với cáo nhỏ đều có chút hồ nghi, hắc lúc nào đi qua chỗ kia rồi?

Chẳng qua lão gấu đen lại là không biết trong đó chuyện ẩn ở bên trong, nghe được Nhị Thanh nói như vậy, liền tâm tình vui vẻ cười lên ha hả, nói: "Không dối gạt Sầm huynh, kia Hắc Phong sơn, là được Hắc mỡ nơi tu hành, Hắc mỡ động phủ tên gọi Hắc Phong động, kia Kim Trì đại hòa thượng, bây giờ đã là thiền viện bên trong chủ trì."

Nhị Thanh nghe vậy, trong lòng thầm mừng: Quả nhiên là đầu kia gấu chó tinh, lần này hơi rắc rối rồi!

"Nguyên lai kia mảnh tiên cảnh, đúng là Hắc huynh đạo tràng, thật kính thật kính!"

Nhị Thanh nhấc tay thờ dài, vừa nói một bên thi lễ một cái.

Gấu già kia thấy vậy, cũng đi theo đáp lễ lại, nhìn hắc kia thân mang hắc giáp hành lễ bộ dáng, Nhị Thanh trong lòng là vạn thú (thần thú con mẹ nó) lao nhanh, nhưng mặt ngoài lại là nhẹ như mây gió.

"Sầm huynh quá khen, ta nhìn phương này địa vực, cũng là quần phong đua sắc, so với Hắc mỡ kia Hắc Phong sơn đến, cũng là không thua bao nhiêu. Lại Sầm huynh dưới trướng, còn có bức này thông minh lanh lợi cáo, ngược lại để Hắc mỡ cực kỳ hâm mộ không thôi." Gấu chó tinh nói, lại hướng Nhị Thanh thi cái lễ, nói: "Hắc mỡ có cái yêu cầu quá đáng, không biết Sầm huynh có thể đáp ứng không?"

Nhị Thanh muốn nói: Ghét nhất chính là loại này yêu cầu quá đáng, vẫn là không nói cho thỏa đáng!

Có thể hắc lại không thể trực tiếp cự tuyệt, đành phải cười nói: "Nói nghe một chút!"

Gấu chó tinh mắt nhìn một bên cáo nhỏ, nói: "Ta thấy Hồng Lăng cô nương thông minh lanh lợi, khéo tay, trong lòng rất là yêu thích, không biết Sầm huynh có thể bỏ những thứ yêu thích, tặng cho Hắc mỡ?"

Lúc trước trà trộn ở nhân gian giới lúc, con em thế gia đưa tặng ca cơ mỹ thiếp loại chuyện này, lão gấu đen gặp qua không ít. Đúng là, hấn cảm thấy Nhị Thanh đã học được Nho gia văn hóa, đối với điểm ấy, hấn là rõ ràng. Tuy nói lần thứ nhất gặp mặt, là hỏi loại sự tình này, quả thật có chút đường đột, nhưng hấn cũng đúng là thật thích cái này biết trà đạo, lại thông minh lanh lợi cáo nhỏ.

Nhị Thanh trong lòng lao nhanh thần thú, trực tiếp theo vạn, biến thành mấy chục vạn.

Kết quả hấn còn chưa mở lời, Đại Bạch liền nói: "Không được!"

Đại Bạch nói, về mặt thành thật nhìn về phía Nhị Thanh, mà cáo nhỏ cũng là một mặt lo âu nhìn về phía Nhị Thanh, rất sợ sau một khắc, Nhị Thanh thật sẽ đem nạng cho đưa cho đầu này gấu đen lớn như thế

Nghe được Đại Bạch trực tiếp cự tuyệt, lão gấu đen trong mắt hiện lên một tia hung quang, yên tĩnh nhìn xem Nhị Thanh.

Nhị Thanh cũng không có bị hấn hù đến, mỉm cười nói: "Hắc huynh xin điều này, đúng là có chút miễn cưỡng Sầm mỗ chỗ khó. Hồng Lăng tuy là một con hồ ly, nhưng cùng chúng ta sinh hoạt mấy chục năm, sớm đã với muội muội của chúng ta không cái gì khác nhau. Hắc huynh thử nghĩ, nếu là Sầm mỗ để Hắc huynh đem muội muội nhường cho ta, Hắc huynh có thể mong muốn?"

Lão gấu đen nhẹ gật đầu, nói: "Đúng là Hắc mỗ đường đột!"

Đại Bạch với cáo nhỏ nghe vậy, cũng không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng là Nhị Thanh trong lòng nhắc lên tảng đá lớn, lại là chưa từng buông xuống.

Bởi vì hấn biết, đầu này gấu đen lớn, nhưng thật ra là cái thấy lợi quên nghĩa gia hỏa.

Quả nhiên, sau một khắc, cái này gấu chó tinh liền nói: "Đã không thể đưa tiền, vậy chỉ cần ta đem hai vị đánh bại, đem hai vị thu làm thù hạ, cái này liền không có vấn đề đi!"

Gấu đen lớn nói, thân hình liền hướng Nhị Thanh lên thẳng mà đến, một cây Hắc Anh trường thương hiển hiện ở trong tay của hấn, hướng phía Nhị Thanh ngay ngực thẳng đâm mà tới.

Nói đánh là đánh, thật sự là gấu tính tình!

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217 : Song kiếm hợp bích

Nhị Thanh thân hình tung bay lui, ngón tay bấm kiếm quyết, Thiên Địa kiếm hóa thành một đạo tia sáng đen, hướng phía gấu chó tinh kia bắn thẳng đến mà đi. Gấu chó tinh thấy vậy, hoành thương gây nhẹ, như muốn đem kia tia sáng đen chọc tan.

Trường thương cùng với tia sáng đen chạm vào nhau, kia tia sáng đen lập tức tản ra, hóa thành vô số sợi nhỏ tia sáng đen, lần nữa hướng gấu chó tinh kia vọt tới, đây là thuật ánh kiếm phân hóa.

Đen nhánh ánh kiếm hóa thành vạn đạo ánh kiếm, phô thiên cái địa, cuộn cuộn mà đi, nhất thời để gấu chó tinh luống cuống tay chân, suýt nữa bị ánh kiếm chọc mù hai con ngươi, trở thành chân chính gấu mù lòa.

"Đây là kiếm tu thủ đoạn, ngươi thế mà cũng hiểu được!"

Gấu chó tinh kinh ngạc nói. Nhưng trong tay động tác lại chưa ngừng, trường thương múa lên một vết ánh sáng, đem những cái kia ánh kiếm ngăn trở, thân theo bay ngược, rất có từ chỗ nào đến, lại về như đi cảm giác.

Nhị Thanh chưa đi để ý tới gấu chó tinh kinh ngạc, muốn nói kinh ngạc, Nhị Thanh so với hấn càng sâu!

Hấn thế mà tại với vậy chỉ có thể với Thần Hồn so chiêu lão Hùng Bì so chiêu!

Đơn giản quá hung hiểm có hay không?

Nhưng mà, kinh ngạc về kinh ngạc, hắn vẫn là không chế kia đen nhánh ánh kiếm, như bóng với hình, hướng kia lão Hùng Bì chiếu đi.

Ánh kiếm bị trong tay hắn Hắc Anh trường thương chọc tan, nhưng lại có mới ánh kiếm hình thành, dường như vô cùng vô tận, sinh sôi không ngừng, liên miên không dứt.

Gấu chó tinh bị kiếm mang này phiền đến lửa giận thiêu đốt, ngửa đầu gào thét, tức khắc yêu khí cuộn cuộn, kia nồng hậu dày đặc đến tan không ra, thổi không tan yêu khí, xông lên tận trời, trong nháy mắt hình thành một mảnh yêu vân.

Yêu vân mệnh mông cuộn cuộn, yêu phong cuốn cuốn lên lên, núi đá sụp đổ, cỏ cây nằm ngang phá vỡ.

Trong lúc nhất thời, trời đất mù mịt, bầu trời sắp đổ.

Cáo nhỏ tại gấu chó tinh kia lao ra lúc, liền đã hướng bên cạnh nhảy lên đi, miễn cho bị tác động đến.

Mà Đại Bạch thì là thân hình loé lên một cái, đi vào cáo nhỏ bên người, đem nó ôm lấy, an ủi một phen, sau đó lại đem thu vào trong bình ngọc, miễn cho nàng bị liên lụy.

Đến lúc đó coi như bọn hắn không địch lại, lúc chạy trốn, cũng không cần lo lắng làm bị thương cáo nhỏ.

Mặc dù cái này gấu chó tinh phóng xuất ra mình uy thế, để cho người ta không dám nhìn thẳng. Nhưng là Nhị Thanh nhưng không bị dọa đến không dám đánh trả, mà là một bên không chế phi kiếm, một bên suy tư như thế nào ngăn địch.

Đầu kia vượn già thì là tránh trong sơn động, ôm mình vợ con, run lấy bầy, trong lòng âm thầm hối hận, không có việc gì với đầu kia gấu già quái lạ nói nhiều như vậy làm gì?

Lát nữa sư quân nếu là vì vậy mà bị thương, hắn há không muôn lần chết không chuộc?

Rống . .

Gấu già tinh lần nữa gào thét, trường thương trong tay điểm nhanh, đạo đạo ánh thương hướng phía bốn phía bay đi, sau đó thân hình loé lên một cái, trực tiếp xuất hiện tại Nhị Thanh trước mặt, giờ thương liền nện.

Nhưng mà, để gấu già tinh không ngờ tới chính là, Nhị Thanh thân hình ngửa ra sau đồng thời, một đường ánh đỏ hướng hắn mặt bắn ra mà đến, tốc độ nhanh như sao băng, càng là ngoài người ta dự liệu.

Gấu già tinh thấy loé sáng không kịp, liền lần nữa há miệng gào thét.

Một đường yêu mang từ trong miệng xông ra, đâm vào kia ánh đỏ bên trên, ánh đỏ cùng với yêu mang tiêu tán. Hắn lúc này mới nhìn thấy, một trường màu đỏ trường cung, ở Nhị Thanh trong tay loé lên một cái rồi biến mất.

Chờ hắn lấy lại tinh thần, ánh kiếm màu đen kia, lần nữa giống như thủy triều hướng hắn cuốn tới.

Gấu già tinh tựa hồ là phiền thấu cái này như giòi trong xương dường như ánh kiếm, tức giận hừ một tiếng, thân hình trực tiếp tiêu tán, hóa thành một trận gió, mặc cho kia kiếm quang xuyên thấu qua thân thể, hướng phía Nhị Thanh cuộn cuộn mà đi.

Nhị Thanh thấy vậy, hai con ngươi nhắm lại, lộ ra một tia ngưng trọng.

Sau đó lác mình biến hoá, cũng hóa thành một con gió lớn, cuộn cuộn lái đi.

Nhưng là sau một khắc, một đường ánh thương, lại là hướng phía Nhị Thanh biến thành cuồng phong đâm tới.

Mặc dù thân thể đã hóa thành gió, nhưng trực giác nói cho Nhị Thanh, nếu là bị đâm trúng, mình khẳng định sẽ bị thương. Thế là Thiên Địa kiếm dựng lên, ngăn trở cái kia đạo màu đen ánh thương.

Theo ánh thương có lực lượng truyền đến từ trên đó, để Nhị Thanh âm thầm kinh hãi, thân hình không tự chủ được theo cuồng phong trạng thái khôi phục lại, sau đó không tự chủ được bay ngược mà đi.

Hắn không biết cái này gấu đen lớn tu hành bao lâu, nhưng thực lực tuyệt đối ở trên hắn. Theo cái này có thể nhìn ra được, dù sao hắn lúc hóa thành gió, gấu già tinh năng làm bị thương hắn, nhưng là gấu già tinh lúc hóa thành gió, hắn lại không cách nào tổn thương mây may, lập tức phản cao thấp.

Lại, gấu chó bản thân liền là lực lớn vô cùng, lại thêm gấu già tinh pháp lực thâm hậu, cảnh giới so với hắn Nhị Thanh còn phải cao hơn nhiều, tu vi, tự nhiên cũng không phải Nhị Thanh có thể so.

Nhị Thanh tự nhận, mình hơn ba nghìn năm pháp lực, bình thường Kết Đan đại yêu, căn bản không phải là đối thủ của hắn. Cho dù là tu hành đến Ngũ Khí Triều Nguyên đại yêu, hắn cũng có thể chiến thắng.

Nhưng là đầu này gấu đen lớn, Nhị Thanh đoán chừng, hắn thật đã đạt cảnh giới Tam Hoa Tụ Đỉnh.

Mặc dù Ngũ Khí Triều Nguyên cùng với Tam Hoa Tụ Đình, chỉ kém một cái cấp độ. Nhưng nếu là Ngũ Khí Triều Nguyên viên mãn mà nói, nói rõ cơ thể bên trong đã có được ngũ hành yêu lực.

Bất luận cái gì thuật pháp, chỉ cần học qua, đều có thể triển khai ra được.

Mà dùng ngũ hành tương sinh tương khắc lý lẽ, gấu già tình liền có thể tùy tiện làm bị thương hắn.

Thấy vậy, Nhị Thanh chỉ có thỉnh thoảng mở ra mắt dọc giữa hai chân mày, đến quan sát đánh giá chỗ phát huy pháp thuật bên trong ẩn chứa tiềm lực thuộc tính, dùng cái này ngăn địch.

Thấy Nhị Thanh thân hình bay ngược, lão gấu đen trường thương một chỉ, trên mặt đất lập tức bay ra vô số gai nhọn, trên gai nhọn bao vây lấy yêu khí, hướng hắn phía sau lưng đâm thẳng mà đi.

Nhị Thanh hai con ngươi ngưng lại, ngón tay bấm kiếm quyết, Thiên Địa kiếm hóa thành vô số quang mang, hướng phía sau lưng gai nhọn cuộn cuộn mà đi, trong nháy mắt liền đem những cái kia gai nhọn xoắn đến vỡ nát.

Nhưng mà lần tiếp theo, lại có vô số dây leo sinh trưởng tốt, hướng Nhị Thanh cuộn cuộn mà đi.

Nhị Thanh thân hình thoát một cái, trong tay xòe ra Hắc Vũ phiến, hướng phía dây leo kia vồ qua, vô số quang nhận ở trong gió hình thành, trong nháy mắt đem dây leo kia cào đến đứt thành từng khúc.

Hai người ngưng tới ta đi, các loại pháp thuật dựa ra.

Một hồi núi đá bắn bay, bụi mù khắp trời.

Một hồi lại cỏ cây sinh trưởng tốt, mảnh cây bay múa.

Hai người từ dưới đất đánh tới không trung, phong vân khuấy động.

Lại từ không trung đánh tới trên mặt đất, đại địa chấn chiến.

Thời gian dần trôi qua, mấy ngọn núi đã bị bọn hắn san thành bình địa.

Nhị Thanh pháp lực tiêu hao rất lớn, cũng hơi cảm thấy lực bất tòng tâm. Sau đó tại cùng với gấu đen lớn cận thân lúc, lạng lẽ theo trong túi càn khôn móc ra hồ lô xanh, lặng yên thả một sợi làn gió thơm ra.

Kia gấu đen lớn cũng là cảnh giác, cảm giác được làn gió thơm khác thường, mình thần hồn bất ổn lúc, liền nín thở, trong nháy mắt bộc phát ra chiến lực mạnh nhất, hướng Nhị Thanh đâm ra một thương.

Đại Bạch thấy gấu chó tinh kia muốn liều mạng, một cái thuần thân, xuất hiện tại Nhị Thanh bên người, đồng thời truyền âm cho Nhị Thanh, nói: "Sư đệ, dùng một chiêu kia!"

Nàng nói, hướng Nhị Thanh dựng thẳng lên tay tới.

Nhị Thanh thấy vậy, không kịp nghĩ nhiều, đưa tay cùng với Đại Bạch vỗ tay, sau đó đem nắm.

Một cỗ cường đại mà tinh thuần pháp lực, theo Đại Bạch trong tay lưu chuyển mà ra, tiến vào Nhị Thanh thân thể, tại Nhị Thanh trong cơ thể đạo qua một vòng, hướng phía Thiên Địa kiếm chạy đi.

Mà Nhị Thanh trong cơ thể, cũng có một cỗ pháp lực hướng phía Đại Bạch bàn tay nhỏ dừng mảnh lao tới, tại trong cơ thể nàng đạo qua một vòng, hướng phía Đại Bạch trong tay Huyền Hoàng kiếm dừng mảnh lao tới.

Trong miệng hai người mặc niệm 'Thiên Địa Huyền Hoàng, càn khôn vô cực', màu đen Thiên Địa kiếm cùng với màu trắng Huyền Hoàng kiếm tương giao, hai đạo ánh kiếm trực tiếp hợp thành một đạo kiếm mang, hướng phía lão gấu đen đâm tới thương ảnh chém tới.

Kia thương ảnh phảng phất giống như là một đầu đỉnh thiên lập địa gấu đen lớn, hướng bọn họ đánh ra mà tới.

Mà Thiên Địa Huyền Hoàng song kiếm quang mang, hướng thẳng đến kia đánh ra mà đến tay gấu chém tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218 : Gấu chó chạy đâu

Kiểm khí tung hoành, xé rách bầu trời, ánh thương như mưa, uy áp trời đất.

Cả hai chạm vào nhau, nhắc lên cường đại sóng khí, cuộn cuộn tứ phương.

Trong lúc nhất thời, núi đá sụp đổ, mặt đất nứt ra, cỏ cây thành mảnh, bụi mù nổi lên.

Nhưng mà, để song phương đều không ngờ tới chính là, ánh thương đã vỡ, kiếm khí vẫn còn có thừa lực.

Lão gấu đen hừ lạnh một tiếng, lại lần nữa ra thương, xuyên phá kia dư uy vẫn còn kiếm khí.

Nhị Thanh với Đại Bạch cũng không nghĩ đến, hai người lợi dụng được từ ở Kiếm Các thuật hợp kích, đem pháp lực chồng chất về sau, lại so với đầu kia gấu già còn lợi hại hơn, lập tức tin tưởng tăng nhiều.

Thế là, hai người lại lần nữa dặt tay, dự định nhận thêm kích lệ.

Gấu già kia hừ lạnh một tiếng, đang muốn giờ thương tái chiến, lại phát giác, đầu có chút choáng váng, thần hồn dường như tại lay động. Thấy vậy, hán liền hừ nói: "Mặt trời đã tới giữa bầu trời, ăn trưa thời gian đã tới, Hắc mỗ xin được cáo lui trước, lát nữa sẽ cùng các người đại chiến ba trăm hiệp!"

Nhị Thanh lặng lẽ nói: "Nghĩ đến cũng rất đẹp! Gấu chó lớn chạy đâu, xem kiếm!"

Lại một đạo kiếm quang, phân biệt theo Thiên Địa Huyền Hoàng song kiếm bên trong bắn ra, sau đó hợp hai làm một, lại lần nữa hướng phía gấu chó tinh kia chém tới. Kia tiếng thét, như muốn xé rách trời đất.

Gấu chó tinh thấy vậy, nâng lên một trận yêu phong, lách mình liền trốn.

Kia bỏ chạy tốc độ, muốn so Thiên Địa kiếm chém ra ánh kiếm còn nhanh hơn, đơn giản không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng càng trốn, gấu chó tinh liền càng là kinh hãi, bởi vì hán càng phát ra cảm thấy thần hồn lay động đang tăng lên.

Hán không biết kia cổ hương khí là cái gì, nhưng hán cảm thấy, mình thần hồn bất ổn, nhất định cùng kia luồng gió thơm có liên quan. Còn tốt trước đó phát giác đến sớm, ngừng thờ.

Nếu là chậm một chút nữa, đoán chừng hôm nay liền muốn bỏ mạng lại ở đây.

Đương nhiên, nếu như không thể trốn đi, đoán chừng kết quả cũng giống như vậy.

Đúng là, hán liều mạng, toàn thân yêu lực lay động, hướng phương bắc hướng lướt nhanh, thậm chí không tiếc cường ép hao tổn pháp lực, thi triển ngũ hành độn thuật, luân phiên sử dụng.

Bởi vì đuổi sát sau lưng hán hai đại xà yêu, cũng đồng dạng đang thi triển ngũ hành độn thuật.

Chỉ bất quá, cái này hai rắn mặc dù có thể tại xuất kiếm thời điểm, làm pháp lực chất chồng, nhưng là đang thi triển ngũ hành độn thuật lúc, lại là chỉ có thể mỗi người thi triển.

Kể từ đó, gấu chó tinh trong lòng cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại y nguyên không yên lòng, bởi vì kia luồng gió thơm đối với thần hồn tác dụng, y nguyên tồn tại.

Nếu như không có cổ này làn gió thơm, gấu chó tinh có lòng tin có thể đem cái này hai rắn chia ra bắt lấy, cho dù là cái này hai rắn hiểu được thuật hợp kích, kết quả cũng giống như nhau.

Gấu chó tinh cảm thấy, cái này hai rắn thật sự là rất xảo trá, thế mà thực thi này thuật hạ lưu!

Có bản lĩnh, chúng ta mình đao mình thương đến a! ?

Thực thi này hạ lưu thủ đoạn, tính là gì hảo hán?

Thẳng đến đuổi theo ra hai ba ngàn dặm, Nhị Thanh lần nữa cảm thấy pháp lực khó tiếp tục, lại cũng đã mất đi cái này gấu chó tinh tung tích cùng với hơi thở về sau, hai người mới bắt đầu dĩ từ bỏ, sau đó cười mây đạp gió mà quay về.

Đến đây, Đại Bạch mới thờ phào nhẹ nhõm. Cũng may hôm nay nàng theo tới, nếu không, đoán chừng hiện tại người trốn, khả năng chính là Nhị Thanh.

Mà Nhị Thanh mặc dù có chút hoài nghi, gấu chó tinh kia sở dĩ trốn chạy, rất có thể đã trúng kia luồng gió thơm độc, thần hồn bất ổn. Nếu không coi

nếu không địch lại, bọn hắn theo đuổi không bỏ, hắn cũng hẳn là sẽ ở tức giận vô cùng phía dưới, quay đầu cho bọn hắn một hạ mã uy mới là!

Bất quá, hoài nghi thì hoài nghi, Nhị Thanh cảm thấy, cái này thuật hợp kích, quả thật không tệ!

Thế là hắn liền nói với Đại Bạch: "Sư tỷ, ta nhìn chúng ta sau khi trở về, vẫn là đối với cái này thuật hợp kích nhiều hơn nghiên cứu luyện tập thuần thực một phen mới là. Mặc dù chúng ta tại lúc xuất kiếm, có thể đem pháp lực của chúng ta chồng chất, nhưng là tại cái khác thuật pháp phía trên, lại cũng không thành thạo. . ."

Đại Bạch nghe vậy, yên lặng gật đầu. Nhưng là, tại nàng kia thối qua liền phá trên má phấn, lại là không tự chủ được hiện lên hai đám đỏ ửng, lại cái này đỏ ửng dần dần khuếch tán đến bên tai, khiến nàng cặp kia vành tai nhìn tựa như hai viên mã não đỏ, rất là đáng yêu.

Nhị Thanh thấy vậy, ngẩng đầu nhìn phương xa, tạm thời coi như chưa từng phát hiện.

Trên thực tế, hắn biết rõ, lúc luyện tập cái thuật hợp kích này, sẽ xảy ra chuyện gì.

Song phương lúc tu hành thuật này, pháp lực cùng với thần thức đều sẽ tiến vào lẫn nhau thân thể cùng với thức hải, tiến hành cấp độ sâu giao lưu cùng với dung hợp, lẫn nhau ở giữa, tựa hồ lại không bí mật có thể nói.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại cảm giác thôi.

Trên thực tế, chỉ cần không muốn bí mật của mình bị phát hiện, hoàn toàn có thể đem những ký ức kia phong ấn. Bằng không mà nói, Nhị Thanh đến từ thế giới khác linh hồn, lại chẳng lẽ không phải sớm bị Đại Bạch biết?

Nhưng chính là loại cảm giác này, để Đại Bạch cảm thấy, nàng tại Nhị Thanh trước mặt, phảng phất tựa như không mảnh vải che thân, dường như trần trụi.

Loại cảm giác này, đối với Nhị Thanh mà nói, tự nhiên là vô cùng tốt đẹp. Mặc dù hắn cũng không mượn cơ hội đi nhìn trộm Đại Bạch ký ức, miễn cho để Đại Bạch sinh lòng không vui, bị nàng ghét bỏ.

Mà Đại Bạch cũng rất tự giác, không có đi đụng vào Nhị Thanh phong ấn những ký ức kia.

Mỗi người đều có một ít bí mật nhỏ của mình, Đại Bạch vẫn là biết đúng mực.

Trên thực tế, vì tại Nhị Thanh người sư đệ này trước mặt bảo trì sư tỷ uy nghiêm, Đại Bạch một mực tại đè nén tính tình của mình, một mực duy trì một bộ đoan trang đại khí sư tỷ bộ dáng.

Kỳ thật tính tình của nàng, cũng không phải là như thế.

Theo nàng chạy tới Pháp Hải nơi đó trộm đan, lộ ra ngoài bản tính liền biết, thời kỳ này nàng, tính nết kỳ thật vẫn là có chút hoạt bát.

Nhưng vì bảo trì thân là sư tỷ uy nghiêm, tại Nhị Thanh trước mặt, nàng liền không thể không giả bộ như một bộ rất trầm ổn, rất hào phóng bộ dáng.

Đúng là, dạng này nàng, lại như thế nào có thể đi nhìn trộm Nhị Thanh trong thức hải những bí mật kia?

Trở về lúc, hai người cười mây đạp gió, thời gian gần nửa ngày, mới đi xong trở về.

Đầu kia lão gấu đen, cuối cùng cũng không tiếp tục xuất hiện. Cũng không biết hắn là chạy trở về hang ổ, vẫn là lặng lẽ núp ở chỗ nào tĩnh dưỡng, lát nữa lại xuất hiện Giang Nam học nho học.

Chẳng qua Nhị Thanh đã hạ quyết tâm, trở về nhất định phải siêng năng tu hành, ít nhất phải đem cái này thuật hợp kích tu luyện tới hai người vô luận thi triển loại nào pháp thuật, đều có thể mức tùy tâm sở dục mới được.

Mà có lần này nguy cơ, cũng làm cho Đại Bạch minh bạch đến, không thể lại ra vẻ thận trọng, đem thủ đoạn bảo mệnh tu đến có thành quả, kia là mấu chốt nhất.

Bằng không mà nói, ai biết lúc nào lại nhảy ra một đầu lão yêu tới.

Lần này là một đầu gấu đen lớn, lần sau đâu?

Tới gần núi Thanh Thành lúc, Nhị Thanh nói với Đại Bạch: "Sư tỷ, người về trước đi, đem kia còn lại kim đan được lực luyện hóa. Ta đi đầu kia vượn già nơi đó nhìn xem. Trước đó cùng với gấu già kia đấu pháp, không lòng dạ nào chú ý hắn, cũng không biết đầu kia vượn già có không có chịu ảnh hưởng!"

Đại Bạch nhẹ gật đầu, cuối cùng nói: "Người đi xem một chút đi! Mặc dù tại cuối cùng chiều kia trước đó, đầu kia vượn già đều không có việc gì, chính là không biết sau đó ra sao."

Nhị Thanh gật gật đầu, thi triển thuật Ngũ Hành Đại Độn, mấy hơi ở giữa, liền xuất hiện tại vượn già trước mặt.

Nhìn thấy vượn già bình yên vô sự, Nhị Thanh nhẹ nhàng thở ra.

Vượn già nhìn thấy Nhị Thanh xuất hiện, cũng đồng dạng nhẹ nhàng thở ra, sau đó quỳ rạp trên đất, nước mắt tuôn đầy mặt nói: "Mời sư quân trách phạt, đệ tử ngu dốt, không phân biệt trung thực gian trá, chịu gian hùng che đậy, hại Hồng Lăng cô nương chịu dây dưa mười mấy ngày, lại suýt nữa hại sư quân tính mạng, thực sự muôn lần chết không thể chuộc lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219 : Linh hồn giao hòa

Nhị Thanh nhìn xem cái này quỳ rạp trên đất, y nguyên còn cao hơn chính mình vượn già, khẽ thở dài: "Tuy nói đây là người tội không cố ý, không nên phạt người, nhưng nếu không phạt, người lần sau khó tăng thêm trí nhớ."

Vượn già nghe vậy, nước mắt tuôn đầy mặt, nói: "Còn xin sư quân xem ở đệ tử trên mặt, trông nom nhà ta vợ con một chút, đệ tử kiếp sau, lại cho sư đệ làm trâu làm ngựa!"

"Sách, người đây là làm gì?" Nhị Thanh bật cười, nói: "Ta mặc dù phải phạt người, nhưng còn không đến mức muốn tính mệnh của người. Đừng lên đi! Nhìn thấy cái này núi không có?"

Vượn già chưa đứng dậy, nhưng là ngẩng đầu lên.

Theo Nhị Thanh ngón tay phương hướng, chỉ thấy đập vào mắt đi tới mảnh đất hơn mười dặm, sông núi Đại Cốc, cao phong hang sâu, đều là đất bằng, cỏ cây núi đá không thấy, gỗ gãy đá vụn khắp nơi trên đất, như là bị cày một lần.

Có thể nói, một mảnh hỗn độn, cảnh hoang tàn khắp nơi!

Nhị Thanh thở dài: "Có cây mặc dù vô tội, có thể song phương đấu pháp, việc quan hệ sinh tử, ai có thể quan tâm được như vậy nhiều! Việc này mặc dù cùng với người không cái gì quan hệ, nhưng cũng coi như bởi vì người mà lên. Ta liền phạt người ở đây trồng lên một mảnh rừng cây, một trượng một gốc, cho đến khôi phục rừng cây, người có bằng lòng hay không?"

Vượn già không nghĩ tới Nhị Thanh xử phạt đơn giản như vậy, có chút ngạc nhiên.

Kỳ thật việc này với con vượn già này thật không có liên quan quá nhiều, hẳn cũng là một trong những người bị hại.

Nhị Thanh gặp hẳn không đáp, nhìn hẳn một cái.

Vượn già cái này mới phục hồi tinh thần lại, lại lại quỳ gối, nói: "Đệ tử nguyện ý!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, nói: "Lần sau nhớ lấy, gặp được không quen người hoặc yêu, mình thấy không rõ sâu cạn của hẳn, đều không thể tới nhiều lời, miễn cho bị kẻ gian tính toán."

"Đệ tử ghi nhớ sư quân dạy bảo!"

Nhị Thanh nhẹ gật đầu, sau đó vọt người mà đi.

"Đệ tử cung tiễn sư quân!" Vượn già lần nữa quỳ rạp trên đất.

Chờ Nhị Thanh thân hình biến mất ở chân trời, vượn già mới tính nhẹ nhàng thở ra.

Vợ con của hẳn đi tới, hẳn ôm lấy chúng nó, có loại sống sót sau tai nạn may mắn cảm giác.

Tuy nói sự tình với hẳn không hề liên quan lắm, nhưng nếu không phải hẳn lắm miệng, tự cao có chút kiến thức, như thế nào lại với kia lão gấu đen khoác lác than thở lâu như vậy!

Khi Nhị Thanh trở lại giữa hồ nhà trúc nhỏ, nhưng thấy một đường hồng ảnh đánh tới, lòng mềm như nhung cáo nhỏ thoáng cái là nhảy vào trong ngực của hẳn, sau đó hóa thành nước nở oán giận.

"Nhị Thanh ca, ta coi là sẽ không còn được gặp lại các người!"

Cáo nhỏ vênh mồm cáo, thần sắc rất là oan ức.

Nhị Thanh sờ lấy nàng đầu cáo, cười nói: "Nhìn ngươi về sau còn dám chạy loạn không!"

"Cũng không dám nữa!" Cáo nhỏ hai mắt đầm lệ, nói: "Ta vốn cho rằng kia gấu đen lớn chỉ là muốn ta dạy hắn ngâm trà, chỗ nào nghĩ đến, hắn thế mà muốn ta làm hắn tỳ nữ. . ."

"Tốt, không khóc!" Nhị Thanh một mặt mỉm cười, sờ lấy đầu nhỏ của nàng, nói: "Hắn đã bị ta và ngươi Bạch tỷ tỷ đuổi chạy, tin tưởng trong thời gian ngắn, hắn là không dám trở về."

Theo kia gấu đen lớn đánh không lại liền nói muốn đi dùng bữa tình hình đến xem, đoán chừng Tây Du lúc, hắn là đánh không lại con khi. Nếu như đánh thắng được, tin tưởng liền sẽ không dùng "Trốn đi ăn" chiêu này.

Chẳng qua dù vậy, đầu này lão gấu đen thực lực vẫn là không thể khinh thường.

Hắn nói, nhìn về phía Đại Bạch, nói: "Sur tỷ sao không đi tu hành?"

Đại Bạch mắt nhìn trong ngực hắn cáo nhỏ, nói: "Kia ta đi trước."

Sau đó phóng người lên, hướng Bạch Y động cười gió mà đi.

Nhị Thanh ngăn người, sau đó nhẹ gạt đầu.

Hiển nhiên, vừa rồi Đại Bạch hắn là đang an ủi cáo nhỏ.

Xem ra, những ngày này, đúng là đem tiểu hồ ly này dọa đến quá mức.

"Tốt, không khóc, không sao!" Nhị Thanh chạm nhẹ lấy phía sau lưng nàng, nhìn về phía tiểu Thanh bọn hắn, nói: "Các ngươi đều đi tu hành đi!" Dừng lại, hắn lại nói: "Về sau ta và các ngươi Bạch tỷ tỷ đang tu hành lúc, các ngươi tốt nhất đừng tùy tiện ra ngoài, miễn cho lại phát sinh cùng loại chuyện hôm nay!"

Chim sẻ nhỏ mở ra cánh nhỏ, vỗ vỗ ngực, cái đầu nhỏ thẳng chút.

Khi nhỏ cũng gạt đầu cái đầu nhỏ, mặc dù nhỏ bộ dáng ngẩn ngơ một chút hiểu.

Tiểu Thanh thì là 'Ân' âm thanh, sau đó phóng người lên, đâm đầu thẳng vào trong hồ.

Chờ tiểu Thanh rời đi, chim sẻ nhỏ về tổ, khi nhỏ cũng trở về đến nhà trúc nhỏ bên trong, Nhị Thanh chuẩn bị đem cáo nhỏ buông xuống, kết quả cáo nhỏ lại chăm chú túm lấy vạt áo không thả.

Nhị Thanh bất đắc dĩ, đành phải nằm tựa ở sân thượng trên ghế nằm, nhìn qua tinh không, cáo nhỏ thì vui tại trong ngực của hắn, cuộn thành một đoàn.

Mấy ngày về sau, Đại Bạch đem kia Xá Lợi kim đan triệt để luyện hóa, Nhị Thanh liền bắt đầu cùng nàng cùng một chỗ tu hành kia thuật hợp kích.

Thời gian trôi mau, thời gian mấy năm, thoáng một cái đã qua.

Một ngày này, Kinh Hồ trên mặt hồ, Nhị Thanh cùng với Đại Bạch đứng lơ lửng giữa không trung, tay bấm pháp ấn, hai người ánh sáng thần hồn tại thời khắc này giao hòa, lẫn nhau tựa hồ hợp hai làm một.

Mặc dù bên trong mắt khó gặp hồn quang, nhưng thần thức lại có thể nhìn trộm đạt được một hai.

Hai người hồn quang lấy một loại cực kì hài hòa phương thức tại quần quanh, đang giao hoà, sau đó triệt để dung hợp lại cùng nhau. Kết quả là giống hai người biến thành một người, mà người này lực lượng thần hồn, đột nhiên tăng trưởng hơn hai lần.

Đây mới là thuật hợp kích chân chính mấu chốt cùng với chính xác thi triển phương thức, đem lẫn nhau thần hồn dung hợp chồng chất, tiến tới đem pháp lực cũng dễ như trở bàn tay chồng chất lên.

Khi lại thi triển pháp thuật lúc, liền có thể thi triển ra thuật hợp kích hiệu quả tốt nhất.

Lúc trước với gấu đen lớn đấu pháp lúc, hai người mặc dù thi triển ra thuật hợp kích, nhưng lúc đó bọn hắn thi triển thuật hợp kích, với hiện tại so sánh, uy lực phải yếu hơn rất nhiều.

Mặc dù ba năm này, Nhị Thanh với Đại Bạch tu vi tăng trưởng có hạn, nhưng là thi triển thuật hợp kích hiệu quả, lại là muốn so khi đó mạnh rất nhiều, chỉ ít cũng không chỉ gấp hai.

Bởi vì thời điểm đó bọn hắn, còn không cách nào làm được thần hồn lên chân chính giao hòa.

Nếu là hiện tại lại đối đầu đầu kia lão gấu đen, đoán chừng đều không cần lạng lẽ cất kỹ có thể mê thần hồn làn gió thơm.

Mặc dù ngay từ đầu thử nghiệm để thần hồn giao hòa, lẫn nhau hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau lúc, Đại Bạch luôn mặt đỏ tới mang tai, thậm chí có đôi khi cũng không dám nhìn Nhị Thanh liếc mắt.

Nhưng theo tu hành lâu ngày, Đại Bạch cũng dần dần quen thuộc loại này trên linh hồn giao hòa.

Có thể nói, thân thể hai người lên mặc dù không có quá nhiều tiếp xúc, nhưng là linh hồn phương diện mà nói, Đại Bạch đã có thể nói là Nhị Thanh đạo lữ không thể nghi ngờ.

Loại tình huống này, là hai người đang tu hành cái này thuật hợp kích trước đó, hoàn toàn không ngờ tới qua.

Cho dù là chính Nhị Thanh, cũng không có nghĩ qua sẽ có loại tình huống này.

Lúc trước hẳn chỉ cho là, chỉ cần hai cái hoặc hai cái trở lên tu sĩ, đem lẫn nhau pháp lực lấy thuật hợp kích hình thức chồng chất lên, lại thi triển ra đi, liền coi như là hợp kích thành công.

Chỗ nào nghĩ đến, kia thuật hợp kích tu đến chỗ tinh thâm, còn có bức này diệu dụng.

Hai người nhìn nhau, đồng thời hướng trong hồ một chỉ, giữa ngón tay ánh sáng huyền ảo bay ra, bắn vào mặt hồ.

Kết quả liền thấy bình tĩnh không lay động Kính Hồ, đột nhiên lật lên sóng lớn ngập trời.

Sóng lớn kia hướng phía bầu trời xoay tròn, đạt hơn ngàn trượng về sau mới rơi xuống.

Hai người lại lần nữa bóp ấn, hướng sóng lớn kia một chỉ, sóng lớn kia rơi vào trong hồ, nhưng lại chưa kích thích bất luận cái gì bọt nước, lặng yên không một tiếng động dung nhập trong hồ kia.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, lại lần nữa bấm niệm pháp quyết, sau đó thân hình trong nháy mắt biến mất.

Lúc lại xuất hiện, đã xuất hiện tại Thạch Duẩn sơn phụ cận.

Đáng tiếc Thạch Duẩn sơn hai tiên đi ra ngoài chưa về, hai người loé lên một cái, lại biến mất tại nguyên chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Nhị Thanh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220 : Tát đập thành bình

Thời gian trôi mau, lại qua mấy năm.

Núi xanh hoàng hôn vẫn như cũ, mây trôi thác nước như xưa.

Trong tu hành thời gian, luôn luôn tại trong lúc lơ đãng, lặng yên trôi qua.

Một ngày này, núi Thanh Thành Kính Hồ.

Mặt hồ gọn sóng trong vắt xao xao, vách núi từng bách ào ào.

Trong hồ lá sen xanh biếc liên miên, vệt nước vỗ cánh nhẹ nhàng.

Giữa hồ nhà trúc nhỏ, Nhị Thanh ngồi tại sân thượng trên mép, ngón tay bấm pháp ấn.

Sau đó, hẳn hướng hồ kia nước thổi ngậm khí, liền thấy trong hồ lên cao một mảnh giọt nước.

Giọt nước bay lên vô số, lại rơi vào mặt hồ, nhưng ở hồ kia trên mặt, nhưng trong nháy mắt đứng lên vô số tia hơi mờ thân ảnh, thân ảnh kia lít nha lít nhít, chiếm cứ gần phân nửa mặt hồ.

Những thân ảnh kia lưu quang chớp động, ngoại trừ thân thể hơi mờ, thần sắc có chút ngốc trẻ bên ngoài, cái khác hết thảy, tựa hồ cùng với Nhị Thanh không cái gì khác biệt.

Ngay cả kia hơi mờ diện mục, đều cùng với Nhị Thanh cực kì tương tự.

Một bên trong tay chơi lấy màu đen còn nhỏ khi nhỏ, mắt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Nhìn một chút khi nhỏ phóng người lên, trên không trung lật ra mấy cái bồ nhào, vung lên còn đen, hướng phía trong hồ mấy thân hình kia đánh tới. Sau một khắc, trên mặt hồ truyền đến đinh đinh đương đương tiếng vang.

Không bao lâu, liền thấy hơi mờ thân ảnh thình thoảng bay rớt ra ngoài, rơi là tả thành đóa đóa bột nước, rơi vào mặt hồ, dung nhập trong hồ.

Cáo nhỏ ở một bên rớt chén linh trà, đưa cho nhìn xem trên mặt hồ cùng với 'Người nước' chém giết khi nhỏ Nhị Thanh, vừa nói: "Nhị Thanh ca, đây cũng là kia thuật Tát Đậu Thành Bình a?"

Nhị Thanh gật đầu, cáo nhỏ lại nói: "Thế nhưng là, người vừa rồi không có tung ra hạt đậu a!"

Nhị Thanh nghe vậy liền cười, "Vãi đậu thành bình, bất quá là một loại hình tượng ví von thôi. Nơi này 'Đậu', có thể đổi thành trời đất vạn vật bên trong bất luận một loại nào."

Cáo nhỏ gật cái đầu nhỏ, nhìn một chút, nói: "Nhìn cũng không thể nào lợi hại a! Khi nhỏ giết, giống như rất đáng vẻ nhẹ nhàng."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Đó là bởi vì ta không có phân thân đi không chế những này 'Đậu bình'!"

Hắn nói, theo trong thức hải bắn ra một sợi thần thức, kia sợi thần thức bắn ra về sau, lại phân hóa thành vô số tia, phân biệt chui vào kia chút 'Đậu bình' trong thân thể.

Có cái này một sợi nhỏ phân hoá ra thần thức, kia chút 'Đậu bình' phảng phất giống có ý thức, thần sắc cũng biến thành linh hoạt, dẫn theo trường kiếm, cùng với khi nhỏ chém giết.

Khi nhỏ ở chỗ này tu hành mười năm gần đây, tại gần đây trong mười năm, khi nhỏ thân hình cao lớn chút, tâm trí cũng dần dần trưởng thành, nhưng cùng với khoảng chừng mười tuổi hài đồng so sánh, nhưng cũng không kém là bao nhiêu.

Bất quá, để Nhị Thanh có chút không lời là, con khi nhỏ này tính tình, lại là không có quá nhiều biến hóa, cùng với kia chút con khi nghịch ngợm, hoàn toàn là hai loại hình thức.

Không thể không nói, mẹ của hắn Hà phu nhân, đối với ảnh hưởng của hắn, phi thường to lớn!

Ngày bình thường, Nhị Thanh ngoại trừ dạy hắn Thủy Viên thánh pháp, dạy hắn đọc này nhân loại điển tịch bên ngoài, ban ngày, hắn đại bộ phận đều là trong chiến đấu vượt qua.

Cũng bởi vậy, hắn còn pháp tuy rằng không thành hệ thống, nhưng cũng có phong cách của mình.

Về phần hắn bản thân thần thông, tự nhiên cũng không có buông xuống.

Chúng tộc vượn nước thiên phú thần thông chính là điều khiển nước, loại thiên phú thần thông này, kỳ thật cũng không cần tốn quá nhiều thời gian. Ngoại trừ trong Thủy Viên thánh pháp một chút thuật pháp bên ngoài.

Khi kia chút 'Đậu bình' có ý thức về sau, khi nhỏ chém giết, phí sức trình độ trực tiếp tăng mấy cấp bậc. Chớ nói chi là, Nhị Thanh còn chưa khiến cái này 'Đậu bình' thi triển thuật hợp kích.

Đang lúc chém giết ở giữa, Nhị Thanh hai con người ngưng tụ, vượn người đứng dậy, hướng Bạch Y động nhìn lại.

Một vòng thân ảnh màu trắng, theo Bạch Y động bên trong lướt đi, sau đó hướng Nhị Thanh cười gió mà tới.

Nhị Thanh phóng người lên, vừa đưa tay đem khi nhỏ theo trong hồ mờ lên, vừa cũng không quay đầu lại nói ra: "Tiểu Hồng Lăng, ngâm trà, có khách đến!"

Đại Bạch thấy vậy, khẽ cười cười, sau đó cùng với Nhị Thanh cùng một chỗ, mang theo khi nhỏ, hướng núi Thanh Thành bên ngoài cười mây đạp gió mà đi.

Khi nhỏ ngay từ đầu có chút hồ nghi, thật lâu, hắn mới ngẩng đầu lên, nhìn về phía Nhị Thanh, thần sắc có chút không che giấu được kích động, nói: "Su tôn, là phụ thân ta trở về rồi sao?"

Nhị Thanh khẽ cười cười, nhẹ gật đầu.

Khi nhỏ trên mặt, lộ ra vẻ mừng rỡ, sau đó lại hỏi: "Su tôn, phụ thân ta tìm . . . Tìm về mẹ của ta rồi sao?"

Nhị Thanh khom người, đưa tay sờ sờ khi nhỏ cái đầu nhỏ, cười nói: "Gặp liền biết!"

Khi nhỏ nhẹ gật đầu, thần sắc có chút chờ mong, lại có chút thấp thòm.

Không bao lâu, Nhị Thanh với Đại Bạch mang theo khi nhỏ liền ra dãy núi Thanh Thành, ở không trung quan sát phía dưới, thấy gió cuốn sườn núi bằng, cỏ cây tỏa mùi thơm, dãy núi trập trùng, như long xà uốn lượn mùa.

Trên đường lớn, một ngựa tuyết trần, theo đông mà tới.

Tọa kỵ bên trên, ngồi cái nam tử áo đen cùng với áo đỏ nữ tử.

Người đàn ông mày kiếm mắt sáng, nho nhã tuấn tú phiêu dật, nữ tử khuôn mặt đẹp đẽ, tư thế hiên ngang.

Nhìn thấy kia phóng ngựa rong ruổi người đàn ông, khi nhỏ thần tình kích động, ở đám mây tung người mà xuống, bên trong miệng kêu 'Cha', thân hình đảo bổ nhào, hướng phía nam tử kia lao thẳng tới.

Nam tử áo đen ghim ngựa nhắc cương, mặt lộ ra vẻ mừng rỡ.

Tuấn mã đứng thẳng người lên, nữ tử kia ôm chặt eo thân của hắn, cũng là chưa rút xuống ngựa tới.

Nam tử này, chính là khi nhỏ Hà Phàm cha Hà Diệu. Thấy khi nhỏ từ không trung đánh tới, Hà Diệu nhún người nhảy lên, đón khi nhỏ bay đi, một tay lấy hắn ôm vào trong ngực.

"Cha, cha, tiểu Phàm rất nhớ rất nhớ rất nhớ người!"

Khi nhỏ cảm thấy, một cái 'Rất nhớ', hoàn toàn không cách nào hình dung tâm tình của hắn.

Lời nói chưa dứt, nước mắt đã băng.

"Cha cũng rất muốn tiểu Phàm!"

Hà Diệu ôm khi nhỏ, hai con người ướt át, là như thể lơ lửng ở không trung.

Trên lưng ngựa, nữ tử áo đỏ nhìn xem Hà Diệu ôm khi nhỏ, che miệng nhỏ, lộ ra một bộ trợn mắt hốc mồm vẻ.

Hà Diệu bình phục hạ tâm tình, mang theo Hà Phàm vờn người đứng dậy, hướng chậm rãi đi xuống đám mây Nhị Thanh với Đại Bạch xá dài thi lễ, nói: "Đa tạ Sầm huynh với Bạch cô nương chiếu cố tiểu Phàm nhiều năm như vậy!"

Nhị Thanh khoát tay nói: "Tiểu Phàm nếu là ta ký danh đệ tử, chiếu cố hắn cũng là phải, Hà huynh không cần phải khách khí!"

Hà Diệu mắt nhìn Nhị Thanh với Đại Bạch, nói: "Vội vàng mười năm gần đây, không ngờ hai vị tu vi lại là càng phát ra cao thâm. Thì mới nếu không phải tiểu Phàm tung người mà xuống, ta vẫn chưa phát giác hai vị."

Nhị Thanh mỉm cười nói: "Lúc này cũng không phải lúc thổi phồng chúng ta!" Hắn nói, hướng phía dưới ngồi ngay ngắn trên lưng ngựa, che miệng nhỏ trợn mắt hốc mồm nữ tử miệng kêu la, nói: "Là nàng?"

Hà Diệu trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ gật đầu.

Lúc này, Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, cũng nhẹ gật đầu.

"Người chưa từng nói rõ với nàng tình huống?" Nhị Thanh lại hỏi.

Hà Diệu cười khổ nói: "Sớm đã cùng nàng nói rõ tình huống. Kỳ thật sớm tại bốn năm trước, ta liền đã tìm kiếm được nàng. Chỉ vì cần dẫn dắt nàng đi đến con đường tu hành, mà cha mẹ nàng vẫn còn, đúng là mới kéo tới hiện tại mới về. Nghĩ đến, nàng là nhất thời có chút không tiếp thụ được đi!"

Nhị Thanh với Đại Bạch nhìn nhau, sau đó Nhị Thanh nói ra: "Hà huynh và nàng đi một mạch về phía tây, nghĩ đến cũng có chút rã rời, lại đến ta nhà trúc nhỏ kia ngồi một chút, uống chén trà xanh trò chuyện tiếp!"

"Lại muốn nói không ngừng Sầm huynh với Bạch cô nương!"

"Khách khí!"

